In nomine ſancte ⁊ indiuidue Trinitatis. Amen. Incipit ordo Breuiarii: ſecundum morem et conſuetudinem Eccleſie Sarum: Anglicane.

Dominica prima in aduentu dñi ad vſ. añ ſup pſ. feria .ſ. Bndictus. pſ. ipm. Añ. In eternũ. pſ. Exaltabo. Añ. Laudabo. pſ. Lauda anima mea. Añ. Deo noſtro. pſ. Laudate do. quo. bo. Añ. Lauda ieruſalem do. pſ. ipm. Capitulum.

ERit in nouiſſimiſ diebus preꝑatus mons domꝰ domini in vertice mõtiũ: ⁊ eleuabitur ſuper celos ⁊ fluẽt ad euz omnes gẽtes. ℟. Ecce dies venient dicit dñs: ⁊ ſuſcitabo dauid germẽ iuſtũ: ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiens erit: ⁊ faciet iudiciuz ⁊ iuſticiã in terra. Et hoc ẽ nomen quod vocabunt eum dñs iuſtus noſter. ℣. In diebꝰ illis ſaluabit̃ iuda ⁊ iſrl̃ hitabit confidenter. Et hoc ẽ. Gloria pa. Dñs iuſtus no. Hymnus.

COnditor alme ſyderꝝ eterna lux credentiuz: chriſte redẽptor oĩuz exaudi p̃ces ſupplicũ. Qui condolẽs interitu mortis ꝑire ſeculũ ſaluaſti mũdũ languiduz: donans reis remediũ. Vergenti mũdi veſpere vti ſponſus de thalamo egreſſus honeſtiſſima virginis matris clauſula. Cuius forti potẽtie genu curuãt̃ oĩa celeſtia terreſtria fatentur nutu ſubdita. Te deprecamur agie vẽture iudex ſeculi ꝯſerua nos in tẽpore hoſtiſ a telo ꝑfidi. Laus honor vtus gloria deo patri ⁊ filio ſancto ſiĺ paclito i ſempiterna ſecula. Amen. ℣. Rorate celi deſuꝑ. ℟. Et nubes pluent iuſtũ aꝑiatur terra ⁊ germinet ſaluatorẽ. Eodẽ mõ rñdeatur ad oẽs ℣. poſt hymnuz tam ad matut̃ q̃z ad vſ. ⁊ ad ꝯplet̃. ꝑ totũ annũ: niſi in tribus feriis ante paſcha: ⁊ in ſeruitio mortuorũ: ita tñ q̃ in tp̃e paſchali finiat̃ cum alľa ⁊ ſub ſilẽtio añ. Ecce nomẽ dñi vẽit ꝺ lõginqꝰ ⁊ clãitas eiꝰ replet orbẽ terraꝝ. pſ. Mḡ. Orõ.

EXcita q̃s dñe potentiã tuam ⁊ vẽi vt ab imminentibꝰ pctõrũ nr̃orũ ꝑiculis te mereamur protegẽte eripi: ⁊ te liberante ſaluari. Terminando ſic. Qui viuis ⁊ ꝛc. cũ Dñs vobiſcũ ⁊ Benedicamus dño. Nulla fiat proceſſio ante cruce hoc ſabbato ad vſ. nec ab vſq; q̃d dicit̃ in alb. ⁊ tũc inchoet̃. hac ipſa die nulla fiet memoria de ſctã Maria. Verũtñ ſi feſtũ ſancti Andree apl̃i hoc ſabb̃o ꝑceſſerit vel in ipſo ꝯtigerit de eo fiet meoria: que precedet memoriã btẽ marie: ⁊ in ipo die ⁊ quotidie ĩfra octa. ⁊ in oct. ⁊ tũc orõ eiuſdẽ ſic terminet̃. ꝑ chriſtuz do. no. Et ſciẽdũ ẽ q̃ qñ fit meoria vſ

BIBLIOTHEQUE ROYALE

Bñdicam⁹. qui
viuis ⁊ reg. cũ deo patre.
qui cũ deo patre ⁊. s. s. q̊
vi. ⁊ re. de⁹ per. q̊ te. vi. ⁊
reg.
p do. n.
ie. chri. fi. tu.
Amé.
Bñdica.
p christuz do.
p eundé do.
p xp̄m do. p eũdé
do. no.
Aue maria grã
plena dñs tecuz: bñdicta tu in
mulierib⁹ allã.
Egre
dietur virga de radice iesse.
Et flos de radice eius ascédet.
Eus q̊ de btẽ Ma
rie v̊ginis vtero verbuz
tuũ angelo nũciante: carnez su
scipe voluisti: prã supplicibus
tuis: vt qui vere eam dei gẽitri
cem credim⁹: eius apud te iter
cessionib⁹ adiuuemur. p eũdé.
Pro
phete p̄dicauerũt nasci saluato
rem de virgie maris. Leta
tus. Ad te leuaui. Nisi
q̄r. Qui ɔfidunt. In cõ
uertédo.
Dixit dñs. Cófite.
bor. Btũs vir. De pro.
fundis. Memento dñe dd̄.
Ecce virgo cóci
piet ⁊ pariet filiuz ⁊ voca
bitur nomen ei⁹ emanuel: buty
rum ⁊ mel comedet vt sciat re.
probare malũ ⁊ eligere bonum
Aue maris stella.
Diffusa ẽ grã Ne timeas
maria iuenisti grãm apud dñz
ecce ɔcipies ⁊ paries filiũ allã
M. Concede nos
fa. p xp̄m do. n.
Dñs vobiscũ. Bñ
dicamus
Veni sancte spũs.
Emitte s. t. Deus qui
corda fi. s. s.
Corpa scõꝝ in pace
sepulta sunt: ⁊ viuent nomẽ eoꝝ
in seculũ seculi. Beati q̊.
Ropitiare In se.
quẽs dñe nob famulis tuis
p scõꝝ tuoꝝ quoꝝ reliq̃e i vni.
uersali ɔtinent ecclesia merita
gloriosa vt eoꝝ intercessionib⁹
pijs: ab oĩbus semp ptegamur
aduersis.

anni obſeruet: niſi in capite ieiunii vſqꝫ ad vigil: paſche: [illegible] tunc de eis nulla fiat memo. ad vs. nec ad matu. de die inte. [illegible] oibus ſcis an. Ecce dñs veniet ⁊ oẽs ſci eius cum eo: ⁊ erit in die illa lux magna all'a. Ecce appebit dñs ſuper nubẽ candidã: R. Et cũ eo ſcõꝝ milia.

Conſciẽtias noſtras quæſ dñe viſitando purifica vt veniens dñs nr̃ Jeſus chriſtus filius tuus: cuꝫ oibus ſanctis paratam ſibi in nobis inueniat mãſionẽ. qui te. vi. ⁊ re. [illegible] pro pace. Da pacem dñe in diebus no. Dñe fiat pax. [illegible] Deus a quo ſancta deſide. [illegible] Oratio.

Deus auctoꝛ pacis ⁊ amatoꝛ quẽ noſce viuere: cui ſeruire regnare ẽ: protege ab oibus impugnationib⁹ ſupplices tuos: vt qui in defẽſatiõe tua confidimus: nulli⁹ hoſtilitatis arma timeam⁹. p do. Ad cõpl. [illegible] Miſerere mihi dñe: ⁊ exaudi orationẽ meã. Cuꝫ inuoca. In te dñe ſpe. Qui hitat. Ecce nunc. [illegible] paſche. Cap.

Tu i nobis es domie nomẽ ſcm̃ tuũ inuocatũ ẽ ſup nos: ne derelinquas nos domine deus nr̃. D. g. [illegible] hoc capitulũ per totũ annum [illegible] quãdo cap'ſ in die. Hy.

Te lucis ante terminũ rerum creatoꝛ poſcimus vt ſoluta clemẽtie: ſis pſul ad cuſtodiam. Procul recedunt ſomnia ⁊ noctiũ fãtaſmata hoſtemqꝫ noſtrũ cõpꝛime ne polluãt coꝛpora. Preſta pater oṗs per ieſum xp̃m dñm qui tecũ in ppetuũ regnat cũ ſcõ ſpiritu. Amẽ. Cuſtodi nos dñe. Vt pupillaꝫ oculi ſub vmbꝛa alaꝝ tuarũ protege nos. Veni domie viſitare nos i pace vt letemur corã te coꝛdẽ pfcõ. Nũc dimittis. [illegible] ſtatim ſequãtur preces ex [illegible] choꝛo hoc [illegible] Kyriel'. Xp̃el'. Kyriel'. [illegible] voce: ⁊ ſemel [illegible] deinde Pr̃ nr̃. Et ne nos indu. Sꝫ libera nos In pace i idipſuꝫ. Dormiã ⁊ requieſcã. Credo in deũ. [illegible] inde Carnis reſurrectionẽ. Et vitam eternã: amen. Benedicam⁹ pa. ⁊ fil. cũ ſcõ ſ. Laudem⁹ ⁊ ſuper. Benedictus es dñe in firmamẽto. Et laudabilis ⁊ glorioſus ⁊ ſuper ex. Benedicat ⁊ cuſtodiat vos oṗs ⁊ miſericors do. Amen. Deĩde dicat recte choro. Confiteor Miſereatur. Abſolutionẽ. ⁊ dr̃ tam ad primã qꝫ ad cõple. ⁊ priuatim dr̃. ita qꝫ audiatur a choro. His dictis dicant preces ſequentes a ſacerdote hoc modo. Deus tu cõuerſus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te. Oſtende nobis dñe miam tu. Et ſaluta. Dignare dñe no

cte ista. ℟ Sine pctõ nos cu
stodire ℣ Miserere nr̃i dñe.
℟ Miserere nr̃i. ℣ Fiat mĩa
tua dñe sup̲ nos. ℟ Quẽadmo
dũ spera. ℣ Dñe deus v̇tutũ
ꝯuerte nos. ℟ Et oñde faciem
tuã ⁊ sal. erimꝰ. ℣ Dñe exaudi
orõ. ℟ Et clamor me. ad te ve.
℣ Dñs vobiscum. Oratio.

Illumina qs̃ dñe deus
tenebras nr̃as ⁊ totiꝰ no
ctis insidias tu a nobis repelle
propitius. per do. Cum Dñs
vob. Et Bñdicamꝰ. De pces
dnr supra dicto mõ per totum
annũ ad ꝯpleto. in festis dupli
cibus q̃z in profestis ⁊ simplici
bus festis ⁊ feriis: nisi a cena
dñi vsq̃z ad oct. pasche ita tñ
ꝙ in oībꝰ feriis p̲ aduẽtum ⁊ a
Dñe ne in ira. vsq̃z ad cenam
dñi ⁊ a Deus oium. vsq̃z ad
aduentũ dñi qñ de feria agit
℣ Fiat mĩa tua. ⁊ statī sequa
tur ℣ Exaudi dñe vocẽ meaz
qua clamaui ad te. ℟ Miserẽ
mei ⁊ exaudi me. ps Miserer
m. d. ⁊ totus ps. dum cum glo
ria pa. sed sine non. Tunc oĩa
fiãt cum ꝓstratõne ab incepti
one primi Kyriel. vsq̃z pꝰ Cõ
fiteor et Misereatur ⁊ Abso.
ita tñ ꝙ immediate post ps. eri
gat se sacerdos dicens ℣ Exur
ge dñe adiuua nos. ℟ Et redie
nos ꝓpter nomen tuũ. ℣ Do
mine deus virtutũ ꝯuerte nos
℟ Et oñde fa. tu. ⁊ sal. eri. ℣
Dñe exau. ℟ Et cla. ℣ Do.
vobis. ℟ Et cum. s. Oremus.

Illumina .q. Hec orõ cũ pre
dicto capitulo dr̃ per totũ annũ
ad cõplet. nisi a cena dñi vsq̃z
ad oct. pasche. añe vo sup ps.
per totũ aduentuz dñi: ⁊ a cra
stino oct. epiphie dñi ifra. xl.
⁊ a dñica passionis dñi: vsq̃z
ad cenã dñi ⁊ a crastino trini
tatis vsq̃z ad aduentũ dñi. nisi
in festis ⁊ in oct. beate marie:
⁊ nisi in festo reliquiaꝝ ⁊ oĩuz
sanctoꝝ hymnus vero dr̃ per
totũ annũ nisi in festis duplici
bus: ⁊ per octa. eorum ⁊ a. xl.
vsq̃z ad festũ sancte trinitatis.
Hoc ꝯple. non mutatur p̲ totũ
aduentuz nisi in festis duplici
bus que infra aduentũ ꝯtigũt
tunc eñi solũmõ mutatur hym
nus. s. in loco hymni. Te lucis
an. dicat hymnus. Saluator
m. do. Nota ꝙ oĩ die per annuz
post ꝯple. de die: ⁊ post laudes
de die: ⁊ de scã maria: ⁊ pꝰ lau
des mortuoꝝ. qñ pꝰ laudes de
die. ⁊ de scã maria dñr nisi i fe
stis dupl. ⁊ p̲ oct. assumptõ. et
nat. bte marie ⁊ dedicat. eccle
sie ⁊ nisi in die aiaꝝ ⁊ nisi in vi
gil. nat. dñi ⁊ ab hic vsq̃z ad
Dñe ne ira. a cena dñi vsq̃z
in crastinũ scẽ trinitat. p pace
ecclesie dr̃ ps. Ad te le. genufle
ctedo cũ Glo. pa. ⁊ cũ Kyriel.
Xpel. kyrie. Pr̃. n. Et ne nos
℣ Exurge dñe. ℟ Et li. ℣ Do
mine de. ℟ Et ost. Dñe ex.
Ecclesie Do. vob. Oro.
E tue qs̃ dñe pces placatꝰ
admitte vt destruct. aduersita

tibꝰ ⁊ errorıbꝰ vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate ⁊ pacem nr̃is ꝯcede tꝑibꝰ. ꝑ. chri. do. n. Amē. Hiſ dictiſ dicat ſacerdos a ꝓſtratõe ſurgẽdo oſculantes formulas. Ad ꝯple. de ſcā Maria qđ ex chorꝫ dr̃ añ. Beata es maria que credidiſti: ꝑficiē tur ĩ te que dcā ſunt tibi a dn̄o allr̃a. ps. Vſquequo. ps. Judica ps. Sepe ex. ps. Dn̄e nō ē. Ca. Sicut ciamomū ⁊ bal. Hym. Virgo ſingularꝫ. ℣. Vitā pr̄a. ℣. Sit lauſ. ℣. Elegit eā. ℟. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi ſcđm verbū tuū. ps. Nūc dimittis.

Oro. Gratiā tuā qm̄s dn̄e mentibꝰ nr̃is ĩfunde vt q̄ angelo ānūciante xp̄i filij tui ĩcarnationē cognouimꝰ: ꝑ paſſionē eius ⁊ crucē ad reſurrectõis glr̃iam ꝑducamur. ꝑ. e.

Hec oro dicat ad ꝯple. ꝑ aduētū qñ dr̃ de ſcā maria. Ad matin. de aduētu inuit. Ecce vēit rex. Occurramꝰ obuiaꝫ ſaluatori nr̃o. ps. Venite. Hymnꝰ.

Verbū ſupernū ꝓdiens a p̄re olim exiēs qui natus orbi ſubuenis curſu decliui tēporis. Illumia nunc pectora tuoqꝫ amore concrema audito vt preconio ſint pulſa tandem lubrica. Iudexqꝫ pꝰ aderis rimare facta pectorꝫ reddēs vicē ꝓ abditꝭ iuſtiſqꝫ regnū ꝓ bōis. Non demū arcemur malis ꝓ q̈litate cris ſed cū btis ꝯpotes ſimus ꝑhenni celibes. Laus honor.

In i. noc. añ. Nō auferetur. ps. Btūs vir. ps. Quare fremu. ps. Dn̄e ꝗd mul. ps. Dn̄e ne in furore. ℣. Glo. pa. An. Erit ipſe. ps. Dn̄e deꝰ meꝰ. ps. Dn̄e do. nr̃. ps. Cōfitebimur: ps. In do. ꝯfi. An. Pulchriores ſunt. ps. Saluū me fac. ps. Vſquequo. ps. Dixit inſipi. ps. Dn̄e q̇s ha. ℣. Ex ſyō. ℟. Deꝰ

Lec. i. Viſio iſaie ꝓphete filij amos quaꝫ vidit ſuꝑ iudā ⁊ ierl'm in diebus oçie ioathā achaç ⁊ eçechie regū iuda. Hec dicit do. de. ꝯuertimini ad me ⁊ ſal. eritꝭ. Et ſic oēs lec. iſaie ꝓphe terminant. cetere aūt lec. terminant cū Tu aūt. nō dr̃ a choro Deo grãs ſ audiētia. ℟.

Aſpiciēs a lōge ecce video dei potētiā venientē ⁊ nebulā totā terram tegentem. Ite obuiam ei et dicite. Nuncia nobis ſi tu es ipſe qui regnaturus es ĩ populo iſrael. ℣. Quiqꝫ terrigine et filij hominum ſimul in vnum diueſ et pauper. Ite ob. ℣. Qui regis iſrael intende q̇ deducis velud ouem ioſeph. Nuntia no. ℣. Excita dn̄e potentiā tuā ⁊ veni vt ſaluoſ facias nos. Qui regis. ℣. Glo. p. In pp̄lo iſrael. Reiciptar. ℟. a choro. Lec. ii.

Audite celi et auribus percipe terra: qm̄ deus locutus ē. Filios enutriui ⁊ exaltaui ipſi aūt ſpreuerūt me. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū. ⁊ aſinus p̄ſepe dn̄i ſui. Iſrael aūt me non cognouit et pp̄lus meus nō intellexit. Hec

dicit dñs deus ꝯuerti. ℟ Aspi
ciebā in visu noctis: ⁊ ecce i nu
bibus celi filius hoīs veīt. Et
datū est ei regnū ⁊ honor ⁊ oīs
populus tribus ⁊ ligue seruiet
ei. ℣ Ptās eius ptās eterna: q̄
nō auferet ⁊ regnū eius qđ cor
rumpet. Et datum. Lectio .iij.

VE genti peccatrici: popu
lo graui iniquitate: semi
nequā: filijs sceleratis: dereli
querūt dñm: blasphemauerunt
sanctum israel: alienati sunt re
trorsum. Hec dicit domin⁹. ℟
Missus ē gabriel angelus ad
mariā virginē desponsatam io
seph nūciās ei verbum: ⁊ expa
uescit virgo de lumine: ne time
as maria inuenisti grām apud
dñm: ecce ꝯcipies ⁊ paries. Et
vocabit altissimi fili⁹. ℣ Da
bit ei dñs deus sedē dauid pa
tris eius. ⁊ regnabit i domo ia
cob i eternum. Et voca. Gloria
pa. Et voca. In .ij. noctur. añ.
Bethleē nō es. ps. Conserua.
Añ. Ecce vgo. ps. Exaudi deus
ius. Añ. Orietur i diebus eius.
ps. Diligā te. ℣ Egredietur
virga. Tres med. lec. de sermo
ne bti maximi epi. Lectio qrta

IGitur qm̄ post tēpus spiri
tualibus epulis nos refi
cere debemus: videamus quid
euāgelica prosequat lectio. Ait
enī dñs de aduētu sui tempor
Sicut fulgur chorusčās de sub
celo: ita erit aduentus filij ho
minis. Tu aūt. ℟ Aue maria
gratia plena dñs tecū. Spiri
tus scūs superueniet in te ⁊ vir
tus altissimi obumbrabit tibi
Q. d. n. ex te nascet sāctum vo
cabit fili⁹ dei. ℣ Quō fiet istud
qm̄ virū nō cognosco: ⁊ r̄ndit
āgelus dixit ei. Sp̄us scūs. ℣

ET addit in ꝯsequētibus
in illa nocte erunt duo in
lecto vno: vna assumet ⁊ alte
ra relinquetur. Due molentes
in pristino: vna assumetur ⁊ al
tera relinquetur. ℟ Suscipe
verbum virgo maria quod tibi
a dño per angelū trāsmissū ē ꝯ
cipies ⁊ p aurē deū paries ⁊ ho
minē. Vt bñdicta dicaris inter
oēs mulieres. ℣ Paries qui
dem filiū: sed virginitatis non
patieris detrimētū: efficieris
grauida ⁊ eris semper intacta
Vt benedi. Lectio .vi.

MOnet fortasse nos frat̄s
cur dñs aduētum suum idicās
noctis se tpe ostēderit: vtique
eius aduētus magna claritate
dei magno cum nitore ⁊ tremo
re suscipietur a cūctis. ℟ Sal
uatorē expectamus dñm iesum
xp̄m. Qui reformabit corpus
hūilitatis nostre: ꝯfiguratū cor
pori claritatis sue. ℣ Sobrie ⁊
iuste ⁊ pie viuamus i hoc secu
lo expectātes beatam spem et
aduētū glorie magni dī. Qui
refor. Glo. pa. Cōfigura. In
iij. noc. añ. Nox preces. ps. Ce
li enar. Añ. Hora est iam. ps.
Exaudiat te dñs. Añ. Gaude
te. ps. Dñe in vtute. ℣ Egre
dietur. De predictis añe cum

sitis ps. Dñr oib⁹ dñicis per aduentum. Sc̄dm Mattheũ

In illo tēpore. Cum appropiquasset Jesus ierosolimis ꝛ veīsset bethphage ad mōtem oliueti: tūc misit duos d' discipulis eius dicēs eis. Ite in castellum quod ↄtra vos est: ꝛ statim inuenietis asinam alligataȝ ꝛ pullū cū ea: soluite ꝛ adducite mihi. Et rel. Omelia de diuersis tractatibus

Bethphage dom⁹ bucce siue domus maxillarū īterpretatur qui sacerdotū vicul⁹ erat ꝛ cōfessionis portabat typum: ꝛ erat sit⁹ in monte oliueti vbi lumē scie vbi laborū ꝛ dolorum requies est. Tu aūt. R. Audite verbū dñi gentes ꝛ annūciate illud in finibus terre: ꝛ in insulis que sunt procul dicite. Saluator noster aduēiet. V. Annūciate ꝛ auditum facite loquimini ꝛ clamate. Saluator. L. viij

Tunc misit duos discipulos suos. Non immerito pñt duo discipuli ad exhibēdo dño aialia destinati predicatorū ordines: vnus videlȝ in gētes: alter in circuncisione directus intelligi. R. Ecce virgo cōcipiet ꝛ pariet filiuȝ dicit dñs: Et vocabitur nomen ei⁹ admirabilis deus fortis. V. Super soliū dauid ꝛ super regnuȝ ei⁹ sedebit in eternum. Et vo. Lc. ix

Qui duo mittūtur siue ppter graciam veritatis: ꝛ operationis mūditiā: siue propter geminę dilectionis dei videlȝ et proximi sacramentū toto orbe predicaturū. R. Letentur celi ꝛ exultet terra iubilate mōtes laudem: qȝ dñs noster veniet. Et pauperū suorū miserebitur. V. Orietur in dieb⁹ eius iusticia ꝛ abundantia pacis. Et paupe. Glo. pa. Et pau. non dicat. Te deum. per totū aduentū de quocūqȝ fit seruitiū sed .ix. R. incipiat: ꝛ hoc fiat in dñicis dieb⁹: ꝛ in festis .ix. lec. tm̄. Finito vltimo R°. dicat sacerdos V. Emitte agnū dñe dñatorem terre. R. De petra deserti ad montē filie syō. Iste. V. dr āte laud. oibus dominicis ꝛ i ferialibus per totum aduētū vsqȝ ad vig. nat. dñi. quādo de tpe fit ꝛ gif deīde dicat sacerdos. Deus in adiuto. In laudibus aīa.

In die illa stillabūt montes dulcedinē ꝛ colles fluent lac ꝛ mel all'a. Ps. Dñs re. An. Iocūdare filia syon: exulta satis filia ierl'm all'a. Ps. Iubilate. An. Ecce dñs veniet et oēs sancti eius cum eo ꝛ erit i die illa lux magna all'a. Ps. Deus deus. An. Omnes sitientes venite ad aquas. querite dominum dum inueniri potest all'a Ps. Bñdi. An. Ecce veniet propheta magnus ꝛ renouabit ierusalem all'a. Ps. Lauda. Cap.

Hora ē iā nos d' sōno surgere: nūc ēīt ꝓpior est nr'a salus quā cū credidimus. R. Deo grās. Hymn⁹ clara ecce intonat obſcura queqȝ increpat. Pellentur eminus ſomnia ab ethere xp̄s ꝓmicat. Mens iam reſurgat torpida: que ſorde extat ſocia ſydꝰ refulget iam nouū vt tollat oē noxium. Sursum agnꝰ mittitꝛ laxare gratis debitū oēs pro indulgentia vocē demus cuȝ lachrymis. Secundo vt cum fulſerit mundūqȝ horror cinxerit nō ꝑ reatu puniat ſȝ pios nos tunc protegat. Laus honor. ℣. Vox clamantꝭ in deſerto. ℟. Parate viam dn̄i: rectas facite ſemitas dei nr̄i. Hic ℣. ꝛ cetera oīa p̄dicta. ps. an̄e. cū noct. hymni dn̄r per totū aduentū cuȝ ſuis locis qn̄ de tpali agitꝛ an̄. Spiritus ſcūs in te deſcēdet maria ne timeas habes in vtero filiū dei alla. an̄ Bn̄dictus. Oratio Excita. q. d. Mēo. d̄ ſcā maria an̄ Miſſus ē gabriel angelus ad mariā virginē deſponſatā ioſeph. ℣. Egredietꝛ vga. Oro. Deus qui de he. Deinde dn̄r matꝭ. de ſcā maria ſine nō. Et ſciendū eſt ꝙ per totū annū dicuntꝛ veſpe ꝛ matꝭ. de ſcā Maria ſtatī poſt matꝭ. ꝛ vs̄. de die qn̄ in choro dn̄r infra aduētuȝ Si aliquod feſtū. ix. lec. in ſabbatꝭ ɔtigerit ibidem celebretꝛ. Et tunc in ipo ſabbo veſpe fient de dn̄ica ꝛ mēo. ſolēnis de feſto niſi duplex feſtum fuerit: tunc eni erūt veſpe de feſto: et ſolēnis mēoria de dn̄ica niſi in p̄ ſabbo aduētus dn̄i: quia tūc veſpe erūt de aduētu. Si vero tale feſtū in dn̄icis diebꝰ infra aduentū ɔtigerit ſemp differatur in craſtinū ſȝ duplex feſtū fuerit ꝛ qn̄ differatꝛ in craſtinū vel eadē feria ɔtigerit in dn̄ica veſpe fiant de feſto ꝛ ſolēnis mēo. de dn̄ica: ꝛ poſtea de ſcā maria. De feſtis aūt triū lectꝭ. nihil fiat de eis in aduentu preter mēoriā ad vs̄. ad matutꝭ de ſcā maria niſi d̄ octꝭ. ſancti andree apl̄i tm̄. De quocūqȝ vo fit ſeruitꝭ. infra aduentū ſemp fiat ſolēnis memoria de aduētu: ꝛ de ſcā maria p totuȝ aduētum qn̄ nō fit plenū ſeruitium de ea. Ad matꝭ. de ſcā maria p aduentū inuitatorꝭ. Aue maria gr̄a plena. Dn̄s tecū. ps. Venite. Hym. Quē terra pon. ꝛ eth. Dn̄ica ꝛ feria. ii. an̄ Bn̄dicta tu in mu. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ps. Celi enar. ps. Dn̄i ē ter. Feria iii. ꝛ. vi. an̄ Spē tua. ps. Eructa. ps. Deus nr̄. ps. Fūdamē. Feria. iiij. ꝛ ſabbo an̄. Gaude maria. ps. Cantate i. ps. Dn̄s reg̃. ex. ps. Cātate ii. ℣. Spē. ꝛ. Feria. v. vi. ꝛ ſabbo qn̄ nō fit plenū ſeruitꝭ. de ſcā maria idē ordo pſalmoꝝ ℣ſiculoꝝ obſeruetꝛ vt i. iij. fer. precedētibꝰ. Et ſciēnduȝ ē ꝙ ſeruitꝭ. de ſcā maria ꝓpter aliqd̄ duplex feſtū ptermittatꝛ a choro: nihilominꝰ ordo feriaꝝ i an̄is. ps. ℣. obſeruetur in ſequētibꝰ ferijs in conuentu hoc mō p totū annū gn̄aliter obſeruetꝛ. Naȝ quotidie p annum ſiue in choro ſiue extra choꝝ veſpe ⁊ matꝭ. de ſcā maria dn̄r. ℣. Diffuſa eſt. Lec. j.

Egredieť virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eius aſcendet ⁊ requieſcet ſuper eum ſpūs dn̄i: ſpūs ſapie ⁊ itellectꝰ ſpūs ꝯſilij ⁊ fortitudinis: ſpūs ſcie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eū ſpiritus timoꝝ dn̄i. Hec dicit. do. de. ꝯuerti. ad me ⁊ ſal. eritꝭ. ℟. Miſſus eſt Gabriel. Lec. ij.

Non ſcd̄m viſionē oculorū iudicabit: neqꝫ ſcd̄m auditū auriū arguet: ſed iudicabit in iuſticia pauperes ⁊ arguet in equitate ꝓ manſuetis terre. Et pcutiet terram virga oris ſui ⁊ ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet ipiū: ⁊ erit iuſticia cingulū lūboꝝ eiꝰ ⁊ fides cictoriū renū eiꝰ. ℟. Aue maria. Le. iij.

Locutus ē dn̄s ad achaz dicens. Pete tibi ſignuz a dn̄o deo tuo in ꝓfundū inferni ſiue in excelſuz ſup̄. Et dixit achaz. Nō petā ⁊ non tēptabo dn̄m. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nunq̄d paꝝ vob̄ ē moleſtos eē hoibus: qꝛ moleſti eſtis ⁊ deo meo: ꝓpter h̄ dabit dn̄s ipſe vobis ſignū. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū: et vocabiť nomen eius emanuel butyrū ⁊ mel comedet vt ſciat reprobare malū et eligē bonū. Hec di. ℟. Suſcipe verbū virgo Maria. Non dicitur ps. Te deum per totum aduentuz ℣. Sancta dei gēitrix. Iſte ℣. dicitur per totum annum ante laudes quando non fit plenuz ſeruiciuz de ſancta maria. In laudibuſ aña. Prophete predica. ps. Dominꝰ reg. Capi. Ecce virgo concipiet. hymnꝰ. O glorioſa do. ℣. Elegit eam deꝰ. An. Spūs ſcūs. ps. Bn̄dictus Orō. Cōcede nos fa. t. que terminet ſic. ꝑ chꝛi. do. no. Cetera vt ſupra ad vs. excepto q̄ orō Deus auc. pa. dicet ad matꝭ.

Quotidie per annū dn̄r veſpe ⁊ matꝭ. de ſcā maria in choro: niſi in feſtis dupl. ⁊ in vigi. natiuitatis dn̄i ⁊ ab hic vſqꝫ ad octꝭ. ſancti Stephani ⁊ a cena dn̄i vſqꝫ in craſtinum octꝭ. paſche ⁊ per hebdomadā pēteco. Cetere vero hore. ſ. j. iij. vj. ⁊ ix ⁊ ꝯpleto. in choro nō dicūtur. Ad. j. ⁊ ad alias horas qn̄ non fit plenū ſeruitꝭ. de ſancta maria per aduentū dr̄ hym. Memento ſalutis auc. ℣. Maria plena. ℣. Gloria tibi dn̄e. An. Prophete p̄dica. ps. Deus in no. t. ps. Lauda. do. om. g. ps. Cōfitemi. Cap. Egredieť v̄ga de radi. ⁊ dr̄ vſqꝫ illuc ⁊ requieſcet ſup eum ſpūs dn̄i. ⁊ non plus. ℟. Aue ma. ℣. Bn̄dicta tu. ℣. Diffuſa ē gra. Oratio. Deus qui de btē. que terminetur ſic. ꝑ eundē xp̄m do. n. amē Ad oēs horas pter ad. ix. ⁊ tūc ſic. ꝑ eun. do. no. ie. chꝛi. fi. tu. q̄ te. vi. ⁊ re. ⁊c. cum dn̄s vobiſ. ⁊ Bn̄dicamus. Ad. iij. añ Miſſus ē angelus ga. ad ma. virgi.

deſ.io. ps. Ad do.cum trib. ps. Leuaui. ps. Letatus. Capl'm. Non ſcōm viſ. ⁊ dr̄ vſq3 illuc arguet in equitatis. p mā. tre. ℟. Diffuſa ē grā. ℣. Propterea ℣. Specie tua. Ad. vi. an. Angelus dn̄i nūciauit marie ⁊ cōcepit de ſpū ſancto all'a. ps. Ad te leuaui. ps. Niſi qr. ps. Qui cōfidūt. Capl'm. Et pcutiet. vſq3 illuc renū eius. ℟. Specie tua ℣. Adiuuabit. Ad. ix. an. Aue maria gra. ple. dn̄s te. be. in. m. all'a. ps. In cōuerten. ps. Niſi dn̄s. e. ps. Beati oēs. Capl'm. Locut⁹ dn̄s ad achac. vſq3 illuc non tēptabo do. ℟. Adiuuabit e. ℣. Elegit eam. Oratio Deus qui de btō: terminando p eū. do. n. i. c. f. t. ⁊c. cum Dn̄s vobiſcū. ⁊ Benedicam⁹. Iſte hore dicūtur ſupradicto modo quotidie per totū aduētum qn̄ non fit plenū ſeruit. de ea. predicti vero ps. ad horas dicūt p totū annū qn̄ non fit plenū ſeruit. de ſcā maria. Ad primā de aduētu hym. Iam lucis or. ſy. Hic hymnus dicetur per totum annū ad primā niſi a cena dn̄i ⁊ ab hinc uſq3 ad oct. paſche ⁊ niſi in die [illegible] cu⁹ dr̄ de feſto. Ad. i. an̄. In illa die. ps. De⁹ deus meus reſ. ps. Dn̄s regit. hic dicit. Glīa pa. ps. Dn̄i eſt terra. ps. Ad te do. le. hic dicitur gloria pa. ps. iudica me de. ps. Deus in no. ⁊. hic dr̄. Gloria pa. ps. Confitemini. iiij. ps. Beati im. hic dicit. Glīa pa. ps. Retribue. hic dicit. Glīa pa. Hi ps. predicti dicuntur ſupradicto modo ad primā. oīb⁹ dn̄icis per aduētū: niſi in vig. nati. dn̄i qn̄ in dn̄ica contigerit. tunc dicuntur ad .i. ps. Deus in no. ps. bri ſimacu . ps. Retribue. Et dr̄ etiam alii ps. ſcilz. Deus deus meus reſ. ⁊ ceteri ps. a Domīe ne in irā. vſq3 ad dominicā in ramis palmarū: ⁊ in ipſa die dominica ⁊ a. Deus oium, vſq3 ad aduētum dn̄i qn̄ de dn̄ica agitur: ita tn̄ qȝ a. lxx. vſq3 in dominicā in ramis palmarū ⁊ in ipſa dominica dicit ps. Domin⁹ re: deco. ind. loco ps. Confitemini. Et notandū eſt qȝ ad primā ⁊ ad alias ho. clerici ſtare tenent. Officiū aūt principalis pſone ē incipere aīam ſuper ps. Quicūqȝ vult. ⁊ ℣. Jeſu xp̄e fili. Añ. Te deum patrem. Hoc aūt ab aliquo in inferiori gradu incipiat. ⁊ ſic fit in oī feſto per annū qn̄ chorus regitur. ⁊ ſciendum eſt qȝ quando dicit ps. Deus de⁹ me⁹ reſ. Cū reliquis ps. ad primā dicetur ſuper ps. Quicunqȝ vult Añ. Te deū patrē. In ceteris aūt dominicis ſimplicib⁹ toti⁹ anni: ⁊ in feſtis ſimplicib⁹ tam iij. lec. qȝ. ix. lec. cū regi. chor. ⁊ in oct. ⁊ infra oct. qn̄ chorus regitur: ⁊ in cōmemoratiōib⁹ beate marie: niſi in iſtis feſtis que contingunt infra oct. trinitatis dicit hec añ. Te iure lau. ſup ps. Quicunqȝ vult. In oī

[illegible] feſtis duplicib⁹ per annū
extra hebdomadā paſche ⁊ ex-
tra hebdomadā ſancte trinita.
[illegible] dr̄ hec an̄. **Grãs tibi deus.**
ſuper ps. **Quicūqz vult.** In oi
[illegible] triis qn̄ de feria agit̄ per
totū ann̄ ⁊ i feſ.iii.lec. ſine reg.
[illegible] i oct. ⁊ infra.octa. in q
[illegible] non regitur chorus ⁊ i vi
gil. ⁊ i. [illegible] dũs extra hebdo
madā paſche ⁊ in hebdomada
[illegible] trinitatis dicet hec an̄a.
Gloria tibi trinitas. ſuper ps.
Quicūqz vult. Capl̄m. **Regi
aūt ſeculoꝝ imoꝛ.** [illegible]
[illegible] capi. ⁊ cetera oīa ad
[illegible] pertinētia i pſalterio an̄
iii horā vel.i.ſ.ps. **Legez pone**
Ad.iii.hymn⁹. **Nūc ſcē nobis**
an̄. ſup ps. **Jocūdare.** ps. **Le
gē pone.** ps. **Memoꝛ eſto.** ps. **Bo
nitatē.** Caplm. **Hora eſt iā.** R̄.
**Veni ad liberandum nos dn̄e
deus virtutū.** V. **Et oſtēde faciē
tuam ⁊ ſalui erimus dn̄e deus
virtutū. Glo.pa.** Veni ad lib.
V. **Timebunt gentes nomen tu
um dn̄e.** R̄. **Et oēs reges terre
gloriā tuā.** Oro. **Excita.q.d.**
Hec oro p̄dicta dicet̄ ad om
nes horas huius diei ⁊ etiā to
tius hebdomade qn̄ de aduen
tu agitur. Hec regula obſeruet̄
per totū annū ſiue de tpali ſiue
de aliquo feſto fiat ſeruitiū. q ſē
per que dr̄ ad mat.ad.iii.vi. ⁊
nonā. ⁊ ad.ii. vſ. preter in.iiii. ⁊
vi.fer. ⁊ ſabbo.iiii.tempoꝝ ad
uentus dn̄i. ⁊ .vi. die a nati. do
mini. ⁊ in.ii.fer. i rogati. ⁊ niſi
a.iiii.fer. a capite ieiunii vſq
ad octa.paſche. Nam tunc ad
vſ. ſemp̄ veriet̄ oro nr̄a in do
minicis. ⁊c. Similiter in feſto
dedicat. eccleſie ad.ii.vſ. Ad
vi.hymn. **Rector potēs.** An. **Ec
ce dn̄s.** ps. **Defecit.** ps. **Quo
mō dil.** ps. **Iniquos odi.** Cap.

**Nox preceſſit dies autem
appropinquabit abiicia
mus ergo opa tenebraꝝ: ⁊ idua
mur arma luc.** R̄. **Oſtēde nob
dn̄e: Miāz tuā.** V. **Et ſalutare
tuū da no. Miſericō. Glo.pa.
Oſtēde.** V. **Memēto nr̄i dn̄e in
beneplacito ppl̄i tui.** R̄. **Viſita
nos i ſalutari tuo.** Ad.ix.hymn.
Rex deus tenax vigor. An. **Ec
ce veniet.** ps. **Mirabilia.** ps.
Clamaui. ps. **Principeſ perſe.**

Sicut in die bone Cap.
**ſte ambulem⁹ nō i comeſ
ſationib⁹ ⁊ ebrietatibus nō i cu
bilib⁹ ⁊ ipudicitiis: nō in cōten
tione ⁊ emulatione: ſz iduimini
dn̄m ieſū xp̄m.** V. **Sup te ierl̄z
Orietur dn̄s.** V. **Et glīa eius i te
videbit̄. Orietur dn̄s. Glo.pat.
Sup te.** V. **Dn̄e deus v̄tutum
cōuerte nos.** R̄. **Et oſtēde fa.tu. ⁊
ſal.eri.** Hac die ad magna miſ
ſam de dn̄ica dicet̄ p̄fatio quo
tidiana ⁊ ab hic vſqz ad nati.
dn̄i. Omni die p annū ex dies
paſchales p⁹ miſſam in vltio
receſſu an̄ prādiū dicet̄. ps. **De
profundis.** ſine nō. ⁊ ſine. **Glo
pa.** Pro aiab⁹ oium fideliū de
functoꝝ. **Kyriel. Xp̄el. Kyriel.
Pr̄ nr̄. Aue ma. Et ne nos**

Sꝫ li. ℣. **Req̃. et. do. e. d.** ℟. **Et lux p̱. l. eis.** ℣. **A porta iferi.** ℟. **Erue do. a. eo.** **Credo vi. bona domini.** ℟. **In terra vi.** ℣. **Dominus vobiscum.** Oratõ.

Absolue quesumus domine aīas famuloꝝ tu. pontificũ sacerdotũ bñfactorũ nostrorũ: ⁊ oīuz fideliũ defunctorum ab oī vinculo delictorum vt in resurrectõis gloriã inter sanctos ⁊ electos tuos: resuscitati respirent. P̱ chꝛi. do. no. ℣. **Requiescant in pace.** ℟. **Amẽ.** ⁊ tũc transeãt in pace. Ad. ij. vs̃. añ. **Sede a dex.** ps̃. **Dixit dñs.** An. **Fidelia oĩa.** ps̃. **Confiteb.** An. **In mandat.** ps̃. **Beatus vir.** An. **Sit nomen dñi.** ps̃. **Laudate.** An. **Nos q̃ viui.** ps̃. **In exitu is.** He p̄dicte añe. cum suis ps̃. dñr oĩbus dñicis per aduentuz ad vs̃. ⁊ a **Dñe ne in ira** vsqȝ ad dñicam palmarũ: ⁊ in ipsa dñica ⁊ a **Deꝰ oium.** vsqȝ ad aduentũ dni qñ de dñica agitur capl̃m. **Hora est.** ℟. oĩ die dñica qñ de tp̱ali agitur ⁊ ℟. hẽtur. excepta dñica palmaꝝ ℟. **Tu exurgẽs domĩe. Miserebẽris syõ.** ℣. **Quia tẽpus miserẽdi eiꝰ qꝛ venit tẽpus. Mise. Glo. pa. Tu exur.** Hoc ℟. dr̃ quotidie ad vs̃. supdicto mõ vsqȝ ad añ. **O sapientia.** p̄terq̃ȝ in sabbatꝫ ⁊ in festis sanctoꝝ. hym. **Conditoꝛ al.** ℣. **Rorate.** An. **Ne timeas maria inuenisti grãm apud dñm: ecce ꝯcipies ⁊ paries filiũ alla.** ps̃. **M.** Orõ. **Excita. q. d.** Memo. d sancta maria añ. **Beata es maria.** ℣. **Egredie̾t virga d ra.** Orõ. **Deus qui de be.** Hic ordo mẽoriaꝝ de scã maria ad p̄mas vs̃ ⁊ ad mat. ⁊ ad secũdas vs̃. huius dñice seruet̾ per totũ aduentũ in dñicis ⁊ in festis. ix. lec. nisi qñ añ. **Beata es maria** sup ps̃. **M.** dr̃. Tunc ad mẽoriã de scã maria añ. **Ne timeas.** si a festo cũ regi. cho. vacauerit i crastino tm̃: ⁊ nisi qñ añ **O sapiẽtia.** die dñica incipienda e: tũc eni dr̃ ad vtrasqȝ vs̃. ipsius dñice añ. **Aue maria** ad mẽoriã de scã maria vesp̱e ⁊ ꝯple. de scã maria fiant sicut sup̱ius est notatũ. Dictis aũt vesp̱is de scã maria dicunt̾ vigilie mortuoꝝ añ. s. **Placebo.** ⁊ **Dirige.** vsqȝ ad lau. tm̃. Dicunt̾ aũt vigilie mortuoꝝ quotidie cum missa in caplõ in crastino vsqȝ ad vig. nat. dñi. et a crastino oct. ephie vsqȝ ad iij. fer. ante pascha. ⁊ in ipa. iij. fer. fiant vigilie mortuoꝝ cuȝ ix. lec. in cõuentu cũ missa i crastino: nisi aliquod festũ. ix. lec. ⁊ duplex ĩpediat. ⁊ tunc fiat p̄dictũ seruit. in aliqua p̄cedẽti die ipsiꝰ hebdõade que ad hoc vacauerit videlȝ in dñica vel i ij. fer. Et sic ꝯpleatur seruitiuȝ mortuoꝝ ad oct. pasche: nisi corpꝰ fuerit p̄sens. Post oct. vero pasche nõ fit seruit. mortuoꝝ in ꝯuentu: nisi corpus fuerit p̄sens vel dies ãniuersariꝰ

otigerit vel ſeruit᷑.xxx.dierum
perfectū fuerit vſqȝ ī craſtinū
rinitatis. In craſtino aūt tri-
nitatis fient vigilie mortuorū
⁊ ab hic quotidie vſqȝ ad ad-
uentū dn̄i niſi in oct᷑.⁊ p⁹ oct᷑.
ſſumptōis ⁊ nat᷑.btē marie ⁊
edicatōis eccleſie. Impediūt-
ur āt vig᷑.mortuoꝝ ꝑ feſta du-
pli.i.j.⁊ ī.ij.veſ.⁊ ī oīb⁹ aliis fe-
ſtis:⁊ ī oct᷑.oīb⁹ ī quib⁹ chor⁹
egit ī ꝑmis veſ.tm̄. ſilr̄ ī ꝯme-
mora.be.marie niſi corp⁹ pn̄s
fuerit. Aliqn̄ fiūt vig᷑.mort᷑.ī
ꝯmeōra.btē marie:⁊ aliqn̄ ifra
oct᷑.cū regi.cho.qn̄ nō itur ī al
bis:vt vȝ ifra oct᷑.epiphie.⁊ ſi-
militer inocētij vl' ſci iohis: ſȝ
ꝯ nunqȝ niſi ꝓ anniuerſariis
epoꝝ vel pro corꝑe pn̄ti. Fiūt
aūt vig᷑.mort᷑.cū.ix.lec.ix.p̄s.
ix.aīis.qn̄cunqȝ corp⁹ adeſt p-
ſens vel dies aniuerſari⁹ ꝯti-
gerit vel ſeruit᷑.xxx.dieꝝ īꝑfe-
ctū fuerit:niſi in tp̄e paſchali.
In tp̄e vero paſchali dr̄.iij.
ps.⁊.iij.lec.cū.iij.aīis ſuꝑ p̄s.
ante lec.qualiſcūqȝ dr̄ noctur-
nus ⁊ oēs aīe ſuper p̄s.ad vs̄.
ad **Placebo.** ⁊ oēs aīe ſup
p̄s.in laud.dr̄.Et ſciendū ē:
ꝙ qn̄ aī.ſ. **Placebo.** ſequit᷑ i-
mediate poſt p̄s. **Dilexi,** tunc
nō vlteri⁹ dr̄. ℣.eiuſdē p̄s.qui
dē cū aī. **Placebo.** P⁹ oct᷑.
vo paſche in quacunqȝ feria
inchoetur ſeruitium mortuoꝝ
cipiat᷑ a ꝓ nocturno ⁊ ꝯpleāt᷑
duo ſequentes nocturni ī eadē
hebdōada ſi fieri pōt:ſi āt fieri

non pōt deinceps nō ſeruētur
ordo nocturnoꝝ ſed feriarū in
hoc tp̄e: ita tn̄ ꝙ pro corꝑe pre-
ſenti cuiuſcunqȝ fuerit ⁊ in ani-
uerſariis ⁊ trigintalibus epoꝝ
in predicto tp̄e ſemper dicūtur
aīe.p̄s.℣i.lect.⁊ ℟a.de.j.noc.
Sciendū eſt preterea ꝙ in tp̄e
paſchali ſemꝑ erit.iij.℟.cum
his tribus ℣ſiculis.ſ. **Libera**
me de. ℣. **Quid ergo miſerri**
mus. ℣. **Nunc xp̄e.** In quoti-
dianis obſequiis mortuorū vi-
delȝ qn̄ corpus nō eſt preſens:
vel dies anniuerſarius vel tri-
ennalis nō hētur:tunc fient vi-
gilie mortuorum cum.iij.lec.⁊
iij.℟ijs.tm̄ ⁊.ix.p̄s.⁊ vna aī.
ſuꝑ p̄s.ad vs̄.que erit **Place-**
bo. ⁊ hec aī.ſ. **Dirige.** ſuper
p̄s.aī lec.⁊ tūc ſemꝑ dr̄ aī lec.
℣. **Cōplaceat tibi dn̄e vt.** ℟.
Dn̄e ad adiuuandum me feſ.
In laudib⁹ hec ſola aīa **Exul-**
tabunt. Et hec oia ſine no dr̄
ſtatim poſt vs̄.de die ⁊ de ſcā
maria ante cōpleto.de die. In
lectōnibus legēdis ⁊ rn̄ſoriis
vero cantādis ordo feriaꝝ ſer-
uetur videlȝ die dn̄ica: ⁊ feria
iiij.lec.⁊.℟.de.j.noc. Et.ij.et
v.fer.lec.⁊.℟.de.ij.noc.⁊.iij.
⁊.vj.fer.lec.⁊.℟.de.iij.noc.ita
tn̄ ꝙ ſemper in.iij.feria ⁊.vj.
tertiū ℟m ſit. **Libera me dn̄e**
de vi. In vigil.mortuoꝝ.iij.
lec.ante tēpus paſche aīe ſuꝑ
p̄s.ad **Placebo.** in ſuꝑiori gra-
du incipiat᷑ aī.ſup p̄s. **M.** et
℣.ſuper p̄s. **M.** ⁊ etiam p⁹ p̄s.

M .f. **Lauda aia mea dñm.** a post. **Bñdictus.** a. **Et exaltabo.** vel pon **Voce mea.** Et sciẽdum est q in obsequiis pro corpore presenti nõ incensatur corpus ad ps. **Bñdictus.** n. si fuerit corpus regis epi comitis vl baronis: sed qñ ad ecclesiaz deportatur corpus tũc ad portã vel ostium cimiterij aspergitur aqua bñdicta: ⁊ postea incẽsat. Ite intelligendũ est q qñ. **Dirige.** s. nõ sequit̃ ɔtinue. **Placebo.** tunc dictis collectis cum ps **Lauda ani. m.** ad. **Placebo.** finiatur cum **Requiescant in pace.** Alias nõ dicit̃ **Requiescant.** Item qñ laudes nõ sequuntur **Dirige.** cõtinue: tunc imediate post vlti. R. dr̃. **Kyriel. Xpel. Kyriel. Pater nost. Aue.** [illegible] **Et ne nos** [illegible] **Exaltabo.** Et post ps. vi. ⁊ orationes dñr qui dici solent post laud. si continue sequerentur ⁊ finit̃ cuz v. **Requiescát in.** Ad laudes vo dicitur ps **Voce mea.** Et seruet̃ ordo orõnum que dñr ad **Placebo** Pro corpe psenti dñr iste collecte ad **Placebo.** oro. i. **Deus cui propriuz.** Oro secunda **Deus q int̃ aplicos.** Oratio. iij. **Deus venie largitor.** Oro iiij. gna. **Fideliũ deus. o. cõdi.** sub vna cõclusione ⁊ sic terminetur **Qui cũ de pa. ⁊. s. s. vi. ⁊ reg. d. p. o. s. s.** Ad **Dirige.** prima oro. **Deus cui ppriũ.** vt. s. ij. oro **Deus cuius mie.** iij. oro.

Inclina dñe. sub vna cõclusiõe sic p **chri. do. no.** Postea dicat sacerdos **Oremus** tunc sub silentio dr̃ aliqua oro. l. **Pr̃ nr̃.** Ad placitũ. p familiaribus defunctis postea in audientia prosequat̃ hanc orationẽ. **Animabus qms de. o fid.** terminando ne **Qui cũ de. pa. ⁊. s. s. vi. Requescát i pace.** R. bonus **Amẽ.** In anniuersarijs ad **Placebo.** oro .j. **Deus indulgentiarũ.** Oro epo sic prosequit̃: s. **Da aie famuli tui põtĩ. ⁊c.** deinde. ij. oro **Deus qui inter apli.** ⁊ cetere orones vt. s. ad **Dirige.** oro. **Deus cui propriũ est misereri semp ⁊ parcere ppitiar aie fa. tu.** i. oro **Deus cui⁹ misericordie.** ⁊ alie orones sequ tur vt. s. Itẽ in anniuersarijs seu trigintal. j. oro ad. **Placebo.** sit de anniuersarijs. i **De indulgentiaz.** oro. ij **De⁹ cu propriũ.** mior. deinde cetere v ad. **Placebo.** similiter fiat **Dirige.** videl3. i. oro de anniuersarijs oro. **Deus cui ppri um** mior vt. s. ij. oro. trigenalis oro **Oipotẽs. s. de. cui nũq sine spe.** cetera vt. s. Eodẽ mo fiat pro corpe psenti si ifra tri talis acciderit. Item in tric ma die ad **Placebo.** orati **Deus cui pprium ẽ.** mior. **Dirige.** i. oro **Oipotens sempi, de, cui nũqz sine.** Alie oro dicunt vt. s. i anniuersarijs i. ab anniuersarijs vacauerit corp⁹ psñs nõ fuerit ⁊ d vigil rit ⁊ de vigilijs mortuorũ tres lectões dicẽde ſũt tũc ad **Placebo** ⁊ ad **Dirige**: p̄rie colecte de triginnali p̄ncipalit' ſũt dicende ut ſ. Pro corꝑe p̄nti cuiuſcũqꝫ fuerit dicat' iſta oõ. ſ. tam ad **Placebo** q̃ȝ ad **Dirige**. Oratio.

Deus cui ꝓpriũ eſt miſereri ſꝑ ⁊ parcẽ te ſupplices dep̄camur ꝓ aĩa famli tui. N. quã hodie de hꝰ ſcl'o migrẽ iuſſiſti: ut nõ tradas eã in manꝰ inimici nec obliuiſcar' in finẽ: ſed iubeas illã ab angelis ſanctis ſuſcipi ⁊ ad regionẽ viuorũ ꝑduci: ut q̃ in te ſꝑauit ⁊ credidit: ſanctoꝝ tuoꝝ mereatur ſocietate letari. ꝑ dñm. In ãniuerſarijs de quocũqꝫ fuerit dicit' iſta oõ ad **Placebo** tm̃.

Deus indulgentiarũ dñe da aĩe famli tui. N. cuiꝰ anniũſariũ depoſitionis diem cõmemoramꝰ: refrigerij ſedẽ quiet' btitudinẽ luminis claritatẽ. Per. In die triennali de quocũqꝫ fuerit dicat' iſta oõ ad **Placebo** tm̃.

Deus cui ꝓpriũ eſt miſereri: ſꝑ ⁊ parcẽ ꝓpiciar' aĩe famli tui. N. ⁊ oĩa eius pctã dimitte: ut mort' vinculis abſolutus tranſire mereatur ad vitam. Per. Pro ep̄is defunctis dr iſta oõ ad **Placebo** tm̃.

Deus qui int' apoſtolicos ſacerdotes famulos tuos pontificali vel ſacerdotali dignitate cenſeri feciſti: p̄ſta que ſumus: ut quoꝝ vicem ad horã gerebãt in terris: eoꝝ ꝑpetuo ꝯſortio letetur in celis. Per. Pro fratribus ⁊ ſororibus defunctis dr hec oõ ad **Placebo** tantum.

Deus venie largitor ⁊ humane ſalutis auctor: q̄s clementiã tuã ut noſtrarũ congregationũ fratres ⁊ ſorores q̄ ex hoc ſeculo tranſierunt: intercedente beata maria ſꝑ virgĩe ⁊ beato michaele archãgelo cũ omnibus ſanctis ad ꝑpetue beatitudinis ꝯſortiũ ꝑuẽire cõcedas. Per. Oratio generalis ad **Placebo** tm̃. Fideliũ deꝰ omniũ cond. In die triennal' de quocũqꝫ fuerit dr hec oratio ad laudes.

Omnipotẽs ſempit'ne deꝰ cui nunq̃ȝ ſine ſpe miſericordie ſupplicat' ꝓpitiare anime famuli tui. N. ut qui ĩ hac vita in tui nominis confeſſiõe deceſſit: ſanctorũ tuorũ conſortio mite facias aggregari. Per. Pro ep̄is defunctis ad laudes. Oratio.

Deus cuiꝰ miẽ nõ eſt nũerꝰ ſuſcipe ꝓ aĩabꝰ famlorũ tuoꝝ pontificũ ſacerdotũ p̄ces nr̃as ⁊ lucis eis leticieqꝫ regionẽ ſcõꝝ tuoꝝ ſocietate cõcede. Per. Pro fribꝰ ⁊ ſororibꝰ ad laud. Oõ. Inclina dñe aurẽ tu. Deĩn dicat' oõ ꝓ defunct' familiaribꝰ ſeꝑatim ad placitũ quibꝰ explet' oõ generalis.

Animabus queſumꝰ dñe oium fideliū defunctoꝝ oro pficiat ſupplicātiū: ut eas ⁊ a pctis oibus exuas: ⁊ tue redēptionis facias eſſe pticipes. Qui cū d.p. ⁊ .ſ.ſ. vi. ⁊ re. deꝰ p o.ſ.ſ. Amē. ℣. Requieſcāt i pace. ℟. Amen. Feria .ij. inuita. Regē venturꝫ dñm: Venite adoremuſ. ps. Venite. Hoc inuitatꝫ. dr quotidie in ferialibꝰ diebuſ vſqȝ ad vigil. natiuitatis dñi: niſi in .iiij. ⁊ .vj. feria ⁊ ſabba. iiij. tpoꝝ. Hymnꝰ Verbum ſupnū pdi. In .j. noctur. añ. Dominꝰ defenſor. ps. Dñs illūiatio. ps. Ad te dñe cla. cū gloria pa. Añ. Adorate. ps. Afferte. ps. Exaltabo. cū: Glia pa. Añ. In tua. ps. In te dñe ſpa. ps. Beati quoꝝ. cū Gloria pa. Añ. Expugna. ps. Judica dñe. ps. Dixit iniuſtus. cū Glia patri. Añ. Reuela. ps. Noli emulari. ps. Dñe ne in furore. cuȝ Glia patri. Sciendū eſt ꝙ omni die dñica ꝑ annū qñ de dñica agitur: ⁊ de qualibet feria ſiue de feria agitur ſiue de feſtis .iij. lectio. ſine ps. Te deū. ſp dr nocturnꝰ ad matutꝫ: excepto tpe paſchali: ⁊ dies octo. ſci ādree ⁊ exceptꝫ ſingulis cōmemorat. beate marie vel alioꝝ ſanctorum: excepta dominica prima natiuitatis domini. Itē principalis rectoris officium ē. ℣. ⁊ añ. ſuper pſal. B. querere ⁊ iīqgere. ℣. Ex ſyon ſpecies decorꝫ eius. ℟. Deus noſter manifeſte veniet. pſtratus teneſ chorus eſſe dū dr. Pr nr ante lec. oi di[illegible] annuȝ qñ de feria agit: niſi [illegible] e paſche quouſqȝ dr. Et ne nos. Et niſi qñ dr [illegible]poſitio. Ad matutꝫ. Lectio.

Super quo pcutiā [illegible] ultra addētes puaricationeȝ. Omne caput languidū ⁊ omne cor merens a planta pedis vſqȝ ad verticē nō eſt ſanitas in eo. Hec d. ℟. Aſpiciebā [illegible]

Vulnus ⁊ liuor ⁊ plaga [illegible] tumēs nō eſt circumligata nec curata medicamīe neq[illegible]ta oleo. Terra nr̄a deſerta [illegible]tates ne[illegible] ſuccenſe [illegible] Hec di. ℟. Miſſus ē [illegible]

Et derelinquet filia ſyō vt umbraculū [illegible]ea ⁊ ſicut tuguriū i cucumerario ⁊ ſicut ciuitas que vaſtat: ⁊ niſi dñs exercituū reliquiſſet nobis ſemen qſi ſodoma fuiſſemꝰ: ⁊ qſi gomorra ſiles eſſemꝰ. Hec di. ℟. Aue maria. ℣. Emitte agnū. ℟. De petra. In laudibꝰ añ. Miſerere mei. ps. Ipſuȝ. Añ. Intellige. ps. Verba mea. Añ. Deus deꝰ. ps. Ipm. Añ. Conuerſus ps. Confitebor ti. Añ. Laudate. ps. Ipſum. Capl'm.

Ecce dies venient dic dominꝰ: ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtū: ⁊ regnabit rex: ⁊ ſapiēs erit ⁊ faciet iudicium ⁊ iuſticiā in terra. Hymnꝰ Vox cla. ℣. Vox claman. Añ. Angelus dñi annūciauit marie ⁊ cōcepit de ſpū ſancto alleluia. ps

℟. Finita añ. statim dicunt̃ preces cũ ꝓstratione ℣. ℟. Kyrieleỹ. iij. Xpeleỹ. iij. Kyrieleỹ. iij. ꝛ tũc dr̃. Pater nr̃. Et ne. Sed libera. ℣. Ego dixi dñe miserẽ mei ℟. Sana aĩam meaz qr peccaui tibi. ℣. Conuertẽ dñe vsqz quo. ℟. Et deꝑcabilis esto sup seruos tuos. ℣. Fiat mĩa tuã dñe super nos. ℟. Quẽadmodũ sꝑauim⁹ in te. ℣. Sacerdotes tui induant̃ iusticiam. ℟. Et sancti tui exultent. ℣. Dñe saluũ fac regẽ. ℟. Et exaudi nos i die qua inuocauerimus te. ℣. Saluos fac seruos tuos ꝛ ancillas tuas. ℟. Deus me⁹ sperantes in te. ℣. Saluũ fac populũ tuũ domine ꝛ benedic hẽditati tue. ℟. Et rege eos et extolle illos vsqz in etnũ. ℣. Domine fiat pax in ṽtute tua. ℟. Et abundantia in turribus tuis. ℣. Oremus pro fidelib⁹ defunctis. ℟. Requiẽ eternã dona eis domine: ꝛ lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Exaudi dñe vocem meam qua clamaui ad te. ℟. Miserere mei ꝛ exaudi me. ps. Miserere mei deus. j. tot⁹ ps. dr̃ cum Glĩa pa. sine nota. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓpter nomen tuuz. ℣. Domine deus virtutuz cõuerte nos. ℟. Et ostende faciez tuaz ꝛ salui eri. ℣. Domine exaudi orationez. ℟. Et clamor. ℣. Dominus vobiscũ. Orem⁹ Oratio. Excita quesumus. He preca dicunt̃ supradicto modo Ad matut. ꝛ ad. iij. ad. vj. ꝛ ad ix. ꝛ in omnibus ferijs ꝑ aduẽtũ ꝛ a. Domine ne in ira. vsqz ad cenã domini ꝛ a. De⁹ oĩm. vsqz ad aduentũ domi quãdo de feria agit̃ nisi ad matuti. in iiij. ꝛ. vj. feria: ꝛ sabbato quatuor temporum aduentus ꝛ nisi ad primã. Et sic deinceps ad vs̃. ad omne. Et nisi in vigilia natiuitatis domini. ita tamẽ q ad omnes horas. s. ad. j. iij. vj. ꝛ. ix. dicant̃ ꝛ finiant̃ ꝑ omnia sub eodẽ tono quo ad complet. vt supradictũ ẽ. Ad. j. vo dr̃. ℣. Exaudi domine vocem meaz q̈ cla. ad te. ℟. Miserere mei ꝛ exaudi me. ps. Miserẽ. ꝛ post ꝑdict. psal. dr̃ ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et redime nos. ꝛ ceteri ꝟsiculi sequẽtes ut s̃. ad ꝯple. vsqz ad orõnẽ sacerdote dicẽte. Qui vi. ꝛ regnas. Tunc surgant oẽs a ꝓstratiõe osculãtes formulas: memoria de scã maria añ. Spũs sanct⁹ in te. ps. B. ℣. Egredietur virga Oro. De⁹ qui de btẽ. Memo. de oĩb⁹ scis añ. Ecce dñs veni. ℣. Ecce appebit. Oro. Conscientias. Ad. j. añ. Veni ꝛ libera nos de⁹ nr̃. ps. De⁹ in nomie. ps. Beati imaculati ps. Retribue. Añ. Glĩa tibi trinitas. ps. Quicũqz vult. Cap. Pacez et ṽitatẽ. ℟. Jesu xpe. cetera oia ut i dñi. pcedeti pnotatũ ẽ. Sciendũ ẽ q statim p⁹ ꝑmã de die dicetur cõmendatio animarum. Añ. Requiẽ eternã. ps. Bti im maculati. ⁊ ceteri p̄s vſq3 p̄s. Ad dn̄m cū tribularer clamaui. fine Gl'a pa. finitis an̄t p̄s. dr̄ an̄. Requiē eternā dona eiſ dn̄e ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. ſequat kyriel. xp̄el. kyriel. Pater noster. fine Et ne nos inducas. ſequat p̄s Dn̄e ꝓba. ⁊ p⁹ ps dicet ℣ Requiē eter. do. eiſ ℟ Et lux ꝑpetua lu. eis. ℣ A porta inferi. ℟ Erue dn̄e a. e. ℣ Credo videre bona domi. ℟ In terra vi. ℣ Dn̄s vobiſcū. ℟ Et cū ſpi. tuo. Oremus

Tibi dn̄e ꝯmēdam⁹ Oro aīas famuloꝝ famularūq3 tuaꝝ ⁊ omniū fideliū defūctoꝝ vt defuncti ſeculo tibi viuant: ⁊ que per fragilitatē mūdane ꝯuerſatiōis pctā admiſerint: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per eundē. ℣ Requieſcāt in pace. Amen. Nunq̄3 dicet alia ꝯmendatio ī ecclīa Sarū ſiue corpus p̄ns fuerit ſiue nō q̄3 iſta predicta. Ad .iij. an̄ Tuā dn̄e excita potētiā ⁊ veni ad ſaluandū nos. Capitulum.

Qui venturus eſt veniet ⁊ nō tardabit iā non erit timor in finib⁹ noſtris: quoniā ipſe eſt ſaluator noſter. ℟ Veni ad liberandū nos. Require i domi. ꝑcedenti ſ. Ad .vj. an̄. In tuo aduētu erue nos dn̄e. Cap.

Prope eſt ut veniat tp̄us eius ⁊ dies nō elongabūt miſerebit dn̄s iacob ⁊ iſrl' ſaluabit. ℟ Oſtende nobis. Ad ix. an̄ Veni dn̄e ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue iſrl'. Cap.

Venite aſcendam⁹ ad montē dn̄i: ⁊ ad domū dēi iacob et docebit nos vias ſuas ⁊ ambulabim⁹ in ſemitis eius: q2 de ſyon exibit lex: ⁊ verbū dn̄i de hieruſalē. ℟ Super te hieru. Iſte hore dicunt ſup dicto mō quotidie vſq3 ad vigiliā natiuitat' dn̄i qn̄ ō feria agit cū dn̄icalib⁹ orōnib⁹. Si iſta feria .ij. uel .iij. feria ſequēti aliqd̄ feſtū euenerit v n̄ ſeruiciū fieri debeat: ⁊ in ſequēti feria fit feriale ſeruitiū agendū ſp. ℟. p̄mi nocturni p̄mo loco cantent. deinde ſcd̄i ⁊ tertij niſi ſpecialiter diſtinguantur. Et hoc generale fit per totū annū. Hec regula ꝯtinet feria .iiij. ſequēte ſed nō ita plane. Ad vſ ſup p̄s feriales. an̄. Inclinauit dn̄s. p̄s Dilexi quo. An̄. Credidi ꝓpter. p̄s. Ipſū An̄. Laudate. p̄s Ipſum. An̄. Clamaui. p̄s Ad dn̄m cum tribu. An̄. Auxiliū. p̄s. Leuaui. Capl'm.

In diebus illis ſaluabit iuda ⁊ iſrl' habitabit cōfidenter: ⁊ hoc eſt nomē quod vocabunt eū dn̄s iuſtus nr̄. D. g. Hoc capl'm dr̄ quotidie ꝑ aduentū ad vſ niſi in feſt' ſcōz ⁊ ſabbis ⁊ dn̄icis diebus. ℟ Tu exurgēſ. Hym. Conditor al. ℣. Rorate celi. An̄ Hieruſalē reſpice ad orientē ⁊ vide alleluia alleluia. p̄s Mag. pces ⁊ cetera ut ſupra ad matut' Excita queſu

mus. Memoria de ſancta ma
ria. Añ. Ne timeas. ℣. Egred.
Orõ. Deus qui de beate. Me
moria de omnibus ſanctis añ.
Ecce dñs ve. ℣ Ecce appare.
Orõ Conſcientias. Hic ordo
memoriaꝝ de ſcã maria ⁊ ꝺ̄ oi
bus ſanctis ſeruetur quotidie
ad vs̄. ⁊ ad matut. vſqꝫ ad vi
gil. natiuitat dominí quãdo
de feria agit etiã in octaua ſci
andree niſi ꝙ añ. Aue maria.
dicit ad p̄mũ. ℟. ⁊ tunc nulla
fiet memoria de omnibus ſan
ctis. Supradictus ordo caplo
rũ hymnoꝝ ℟oꝝ ⁊ ꝟſiculoꝝ
ad vs̄ ad matut. ⁊ ad alias ho
ras huius ferie ſeruetur quoti
die vſqꝫ ad vigiliã natiuitat
dñi qñ de feria agit. Ad cõple
to. añ Miſerere mihi. ps̄. Cuꝫ
inuocarẽ. Preces feriales dicunt
cũ ps̄ Miſerere mei. Modus
⁊ ordo huius ferie ſingulis fe
rijs vſqꝫ ad vigiliã natiuitat
dñi: niſi qñ expoſitio ad matu.
legit ⁊ ad vs̄. qñ. ℟ canit vt i
feriꝰ pleniꝰ patebit. Feria ĩtia
ſup nocturnũ añ. Vt nõ delin
quã. ps̄. Dixi cuſtodi. ceteri
ps. cum ſuis anis. ℣. Egrediet
virga de radi. Lectio. j.

PRopter quod ait domi
nus exercituũ fortis iſra
el. Heu conſolabor ſuper hoſti
bus meis ⁊ vindicabor de ini
micis meis ⁊ conuertã manuꝫ
meam ad te excoquã ad puruꝫ
ſcoriã tuã. Hec di. ℟. Suſcipe
verbum. Lectio. ij.

ET auferam omne ſtagnũ
tuum: ⁊ reſtituaꝫ iudices
tuos: vt fuerũt p̄us ⁊ ꝯſiliarios
tuos ſicut antiquitus. Pꝰ hec
vocaberis ciuitas iuſta: vrbs
fidel. ℟. Saluatorẽ. Lec. iij.

SYon in iudicio redimet ⁊
reducet eam in iuſticia: et
conteret ſceleſtos ⁊ peccatores
ſimul: ⁊ qui dereliquerunt do
minũ conſũmentur. ℟. Audite
℣. Emitte. Añ. Secunduꝫ. ps̄.
Miſerere. Et ceteri ps̄. ⁊ añe.
de laudi. illius ferie. Capitulũ
Ecce dies ve. Hymnus. Vox
clara. ℣. Vox clamantis. Añ.
Leua hieruſaleꝫ oculos tuos
⁊ vide potẽtiam regis: ecce ſal
uator vẽiet ſoluere te a vinclo
alleluia. ps̄. B. Oratio. Excita
queſumus. Ad vs̄. añ. In do
mũ dñi. ps̄. Letatus. ⁊ cet̃i ps̄
ferial. cũ ſuis añis. Capitulũ.
In diebus ill. ℟. Tu exurgẽs.
Hym. Conditor alme. ℣. Ro
rate. Añ. Querite dominũ dũ
inueniri poteſt: inuocate eum
quoniaꝫ prope eſt all'a. ps̄. M.
Oratio ut s. Feria. iiij. ſuper
nocturnũ añ. Auertet dominꝰ
captiui. ps̄. Dixit inſipiẽs in.
⁊ cet̃i ps̄. cuꝫ ſuis añis. ℣. Egre
dietur dominus ꝺ̄ loco ſancto
ſuo. Lectio. j.

COnfundentur ab ydolis
quibus ſacrificauerũt et
erubeſcetis ſuper ort quos ele
geratis cũ fueritis velut quer
cus defluẽtibus folijs ⁊ velut
ortus abſqꝫ aqua. Hec dic. ℟.

Ecce virgo cõcipiet. Lec. ij.

ET iudicabit gentes ⁊ arguet pplós multos ⁊ ꝯflabunt gladios ſuos i vomereſ ⁊ lanceas ſuas i falces. Non leuabit gens cõtra gentẽ gladiũ nec excerebũtur vltra ad p̄liuꝫ. Hec dicit. ℟. Obſecro domie mitte quẽ miſſurus es vide afflictionẽ ppl'i tui Sicut locutuſ es veni ⁊ libera nos. ℣. A ſoliſ ortu ⁊ occaſu ab aquilone ⁊ mari. Sicut. Lectio tertia.

DOmꝰ iacob venite ambulemꝰ i lumie d̄i nr̄i. Proiecisti ppl'm tuũ domus iacob qꝛ repleti ſũt vt oliꝫ ⁊ augures habuerũt vt philiſtim ⁊ pueriſ alienis adheſerunt. Hec dicit. ℟. Alieni nõ ꝑtranſibũt ꝑ hieruſalẽ amplius. Nã in illa die ſtillabũt mõtes dulcedinẽ. Et colles fluent lac ⁊ mel dicit dominus. ℣. Ego veniã dicit dominus ⁊ ſaluabo contritiones ppl'i mei. Nam. Gl'ia patri. Et col. Si aliqđ feſtũ in aliq̄ predictaꝝ feriaꝝ ꝯtigerit vn̄ debeat fieri ſeruiciũ deinceps non ſeruet ordo feriaꝝ in lectiõibꝰ ⁊ ℣. ⁊ ℟. cãtãdis in ferijs ſubſequentibꝰ ſꝫ ſeruet ordo ℣. lectionũ ⁊ ℟. ita tñ ꝙ ℟ia. ferialia: nõ omittant. Et ſemꝑ ſi tot ferie vacauerit ꝑ hebdo. quot ℟. de tertio noc. hyſtoria dñicalis cantet: tunc ita dñr ℟. ferialia oio. Si enim tres ferie per vnã hebdo. non vacauerit tũc in. ij. noct. qñ de feria agitur vl' in primo nocturno cũ niſi vna ſola feria ꝑ hebdo. ad hoc vacauerit dñr ℟ia ferialia. Nõ per totũ ãnũ obſeruetur. qñ hyſtoria dñical' per hebdoma. cantat. Tñ ꝑ eſtatẽ nõ dicitur niſi vnũ ſolũ ℟. feriale per hebdo. quando hyſtoria dñicalis duratura fuerit. Si vo duratura ñ fuerit oia ℟ia ferialia ſi neceſſe fuerit i vna feria ad mat. dñr ⁊c. In laudibus añ. Amplius le. ps. Miſerere mei deus. ⁊ ceti ps. cũ antiphonis cap. hymnꝰ p̄ces ⁊ ℣. vt ſupra añ. De ſyon exibit lex ⁊ verbũ dñi de hierl'ꝫ. ps. B. Ad veſperas añ. Veniet fortioꝛ me poſt me cuiꝰ nõ ſũ dignus ſoluere corrigiã calciamentoꝝ eiꝰ. ps. M. oro vt. s. Memo. d̄ ſcã maria. Feria. v. ſuper nocturnũ añ. Dñe deuſ ps. Saluũ me fac. ⁊ ceti ps cũ ſuis antiphonis ℣. Ex ſyõ. ſc. ſ.

ET repleta ẽ t̄ra auro ⁊ argẽto ⁊ nõ ẽ finis theſaurorum eiuſ. Et repleta ẽ terra eiꝰ equis ⁊ innumerabiles quadrige eius. Et repleta ẽ terra eius idolis: opus manuũ ſuaꝝ adorauerũt qđ fecerũt digiti eoꝝ ⁊ incuruatꝰ ẽ hõ ⁊ hũiliatus ẽ vir. Hec dicit dominus. ℟. Aſpiciebam. Lectio ſecunda.

NOn ergo dimittas eis ingredere in petrã ⁊ abſcõdere i foſſa humo a facie timoris domini ⁊ a gl'ia maieſtatis eius. Oculi ſublimis homis humiliati ſũt ⁊ incuruabit alti tudo viroꝝ. Hec dicit. ℟. Miſſus.

Lectio tertia.

Et exaltabit dñs in die illa ſolus qꝛ dies dñi exercituum ſuper omnem ſuperbū ⁊ excelſū ⁊ ſuper omnem arrogantem humiliabitur ⁊ ſuper omnes cedros libani ſublimes ⁊ erectas ⁊ ſuper omnes quercus baſan ⁊ ſuper omnes colles eleuatos ⁊ ſuper omneȝ terram excelſam ⁊ ſuper omnem murum munitum ⁊ ſuper oēs naues tharſiſ ⁊ ſuper omne qđ̄ viſu pulchrum eſt. Hec dicit. ℟. Aue maria. In laudib' añ. Tibi ſoli. p̄s. Miſerere. ⁊ ceti p̄s cum ſuis antiphōis cap̄. vt añ. Benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus ventris tui. p̄s. Hora vt ſupra. Ad veſperas añ. Expectabo dominum ſaluatorem meum ⁊ p̄ſtolabor eum dum prope ē all'a p̄s. Moratio vt ſupra dictuȝ eſt. Feria ſexta ſup nocturnuȝ añ. Exultate domino. p̄s. Ip̄z cum ſuis pſalmis ⁊ antiphoniſ ℣. Egredietur virga.

Lectio prima.

Et incuruabitur ſublimitas hominis ⁊ eleuabit dominus ſolus in die illa. Et idola penitus conterentur. Et introibunt in ſpeluncas petrarum ⁊ i voragines terre a facie fortitudinis domini ⁊ a gloria maieſtatis eius: cum ſurrexerit percutere terram. Hec dicit. ℟. Suſcipe verbum.

Lectio ſecunda.

In die illa proiiciet homo idola ſua argenti ſui ⁊ ſimulacra auri ſui que fecerat ſibi vt adoraret talpas ⁊ veſpertiliones. Et igredietur ſciſſuras petrarum ⁊ cauernas ſaxorum a facie fortitudinis domini. Hec dicit. ℟. Saluatorem.

Lectio tertia.

Quieſcite ab hominibus ergo cuius ſpiritus in auribus eius ⁊ excelſus reputatur ipſe. Ecce enim dominator dominus exercituum auferet ab hieruſalem ⁊ ab iuda validum ⁊ forteȝ. Hec dicit. ℟. Audite. In laudibus añ. Spiritu princi. p̄s. Miſerere. ⁊ ceti p̄s cum ſuis antiphonis vt in pſalterio ⁊ cap̄. hym. vt ſupra. Sciendum eſt ꝙ ſupradictus ordo antiphonaꝝ ⁊ pſalmoruȝ in nocturnis ad mat'. ⁊ ad veſperas ſeruetur per totum annum in ferijs quando de ferijs agitur ſiue de feſtis. iij. lectio. ſine pſalmo. Te deum. extra tempus paſche ⁊ extra octa. die ſancti andree ⁊ exceptiſ cōmemorationibus beate marie. Seruetur etiam predictus ordo in laudibus niſi in hebdomada tertia aduentus domini ⁊ in proxima hebdomada ante paſcha capitulum hymnus et ℣. vt ſupra antiphona. Ecce veniet deus ⁊ homo de domo dauid ſedere in throno alleluia. pſalmus. Horatio vt ſupra.

Ad vſ. que erūt ꝺ ſcā maria vl' ꝺ feſto .ix .lc. fiat mēo. ꝺ aduētu cū hac añ **Ex egypto vocaui filiū meū vt ſaluum facerēt pplm ſuum.** ℣. **Rorate.** ps **Ad** oro. **Excita queſumus.** Ad vſ i. vj. feria qn non fit plenū ſeruiciū de ſcā maria nec de aliquo feſto. ix. lc. vt in vigꝫ. ⁊ qttuor tēporibꝰ ⁊ ꝑ totaꝫ quadrageſimā ſupꝑ ps. añ **In ꝯſpectu** ps. **Confitebor.** ⁊ ceteri ps ferꝫ. cap. hym. ℣. vt h ſ. dictum eſt. Sabbato añ. **Syon noli timere ecce deꝰ veniet allla.** ℣. **Vox clamantis.** oro **Excita queſu.** Sabbo ſr nocturnū ai **Quia mirab.** ps. **Cantate.** ⁊ cetꝫ ps cū ſuis añis ℣. lc. ℟. vt decet. In laudi. añ. **Benigne.** ps. **Miſerere.** ⁊ cetꝫ ps. cū ſuis diphōis cap. hym. ℣. añ. vt decꝫ ⁊ cetꝫa Sciendū ē ꝙ in ſingulis hebdo. per aduentū dñi niſi in. iij. hebdo. fiat ſerui. plenum cum regꝫ. chori de ſancta maria ſemel. in ꝯuētu. In. iiij. et hebdo. ſi dies natꝫ. dñi tertiā feriam exceſſerit fiat plenū ſeruiciū in aliq̄ feria ipſius hebdo. añ vigil. dñi. Silr ab octꝫ. ephie vſqꝫ ad q̄drageſimā Et ab octa. paſche vſqꝫ ad aſcenſionē dñi Et a feſto ſcē trinitatꝫ vſqꝫ ad aduētū dñi Et hoc oibꝰ ſabbatis niſi tale feſtū itercurrat vñ ix. lc. vel. iij. lc cū regꝫ. cho. fieri debeāt vel vñ ꝓpria hiſtoria. vl' ꝓprie laud. habenſ vel ieiunia quatuor tempoꝝ vel vigꝫ. ſanctionū ſiue de temporali impedierint. cum autē in ipſo ſabbato ꝓpter predicta impedimēta ſeruiciū de ſcā maria fieri non poteſt tunc in aliq̄ feria ipſius hebdo. vbi conuenietiꝰ poſſit celebrari celebreſ ſꝑ ſine aliqua mēo: niſi cū feſtū vl' octꝫ. aliꝰ ſancti trium lectionū ſine regꝫ. chori ꝙ ipſo die ꝯtigerit tūc.n. fiat memo. de octꝫ. vel de feſto tātū. Nulla enim fiet de cruce mēo. nec ꝺ oibꝰ ſcis. tñ ꝑ aduētum fiat memo de aduentu ſꝫ nō de omnibus ſāctiſ. Et in tēpore paſchali fiat memo. de reſurrectione ſed nec tūc de cruce nec de oibꝰ ſcis fiat. Predictum aūt ſeruiciū i. tertia feria in quinquageſima ⁊ i tertia feria rogationuꝫ ⁊ in ſexta feria .ſ. in craſtino octꝫ. Aſcenſionis dñi vl' aliqᵭ feſtū. iij. lc. cū regꝫ chori ibidē ꝯtigerit ⁊ feria. ij. a feſto vacauerit tūc fiet plenuꝫ ſeruicium in ipſa. ij. feria de ſācta maria. Si vo aliqᵭ feſtuꝫ cuꝫ regie chori in aliqua hebdo. celebraſ ⁊ in craſtino plenū ſeruiciū de ſcā maria fieri debeat tūc i ipſo feſto ſiue in dñica ſiue de dñica fuerit: vel ſ. erūt ꝺ ſcā maria ⁊ ſolēnis memo. de feſto vel de dñica niſi duplex feſtuꝫ fuerit vel feſtum vnde ſuas ꝑmas vſ. habere nō poterat ⁊ niſi in octꝫ. ephie. Aſcenſionis dñi ⁊ dedicatōnis eccſie. tunc.n. fiat tñ memo. de ſācta maria ſolēniter ⁊ ſempꝫ cuꝫ hac añ. Sub tuam ꝓtectionem. ℣. Egrediet̄ v̓ga. oro. Deus qui de btē marie. Iſte ℣. ⁊ hec oro dr̄ ꝑ aduentū ab oct̄. epbie vſqȝ ad purificationē cū hoc ℣. Scā dei genitrix. oro. Concede nos. Quotienscunqȝ enim fiat memo. de ſcā maria cū añ. Sub tuā ꝓtectio. ⁊ cū ℣ Scā dei genitrix: nō dr̄ veſpere ꝺ ea in choro licȝ duplex feſtum nō fuerit aliē veſpe non erunt de cōmemoratione. Nulla cōmemoratio toti⁹ anni ſuas habeat ſecūdas vſ. nec ēt memo. loco eaꝝ veſpa. beat̄. Cuȝ aūt fit plenū ſeruiciū de ſancta maria cuȝ regie chori ꝑ aduētum Ad vſ ſup ꝑs. fer. añ. Prophete predica. Capl̄m. Ecce v̓go cōcipiet. vſqȝ illuc. Eligere bonō dr̄ ℟. i ꝯmemoratōibus hy. Aue maris ſtella. ℣. Egrediet̄ v̓ga. añ. Ne timeas maria. vs M. oro. Deus qui de btē. ic terminādo. ꝑ eundem do. n. i. x. Deinde fiat memo. de aliquo ſcō ſi habeat̄ ⁊ poſtea de aduētu tantum. Completo. de aduētu nō mutat̄ niſi ꝙ i fine hymni dicetur ℣. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. Ad matut̄. Inuit̄. In honore beate marie virgis: Jubilem⁹ dn̄o. ps. Venite. hym. Quem terra. An. Bn̄dicta tu. ps. Domine dn̄s noſter. An. Sic̄ mirra. ps. Celi enar. An. Specioſa ſcā. ps. Dn̄i ē tra. An. Spē tua. ps. Eructa. An. Adiuuabit. ps. Deus noſter. An. Sicut le. ps. Fundamenta. An. Gaude ma. ps. Cantate. j. an. Dignare. ps. Dn̄s regna. ex. An. Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluant iuſtū aperiat̄ terra ⁊ germinet ſaluatorem. ps. Cātate. ij. ℣. Egredietur virga. ℟. Et flos. Lectio prima.

Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomen naçareth ad v̓ginem deſponſatam viro cui nomē erat ioſeph de domo dauid ⁊ nomē v̓ginis maria. Ad mariam ergo virginē gabriel mittitur qui dī fortitudo nominatur. Illum quippe nunciare veniebat qui ad debellandas aereas poteſtates humilis apparere dignatus eſt. ℟. Miſſus eſt. Lectio ſecunda.

Per ergo dei fortitudinem nunciandus erat qui virtutum dn̄s ⁊ potēs in prelio cōtra poteſtates aereas ad bella veniebat. Multas ob cauſas nō de ſimplici v̓gie ſed de deſpōſata voluit dn̄s naſci. Primum videlicet vt per generationem ioſeph cui⁹ cognata maria erat maria quoqȝ naſceret̄ origo. Neqȝ enim mos eſt ſcripture genologiam feiaꝝ texere Nam de vtroqȝ intelligi pōt quod dicitur de domo dauid. ℟. Aue maria. Lectio tertia.

Deinde ne velut adultera lapidaretur a iudeiſ malens aliquos de ortu ſuo q̄ȝ -

Ad vſ. que erũt ꝺ ſcã maria vl' ꝺ feſto .ix .lc. fiat mẽo. ꝺ aduẽtu cũ hac añ **Ex egypto vocaui filiũ meuz vt ſaluum facẽt ꝑplm ſuum.** ℣. Rorate. ps **Ad** oro. **Excita queſumus.** Ad vſ ĩ. vj. feria q̃n non fit plenũ ſeruiciũ de ſcã maria nec de aliquo feſto. ix. lc. vt in vig. ⁊ q̃tuor tẽporib⁹ ⁊ ꝑ totaz quadrageſimã ſuꝑ ps. añ **In ꝯſpectu** ps. **Confitebor.** ⁊ ceteri ps ter. cap. hym. ℣. vt h̃ s. dictum eſt. Sabbato añ. **Syon noli timere ecce de⁹ veniet alla.** ℣. **Vox clamantis.** oro **Excita queſu.** Sabbõ ſr nocturnũ ai **Quis mirab.** ps. **Cātate.** ⁊ ceti. ps cũ ſuis añis ℣. lc. ℟. vt decet. In laudi. añ. **Benigne.** ps. **Miſerẽ.** ⁊ ceti ps. cũ ſuis ãtiphõis cap. hym. ℣. añ. vt decz ⁊ ceta Sciendũ ẽ ꝙ in ſingulis hebdo. per aduentũ dñi niſi in. iij. hebdo. fiat ſerui. plenum cum reg. chori de ſancta maria ſemel. in ꝯuẽtu. In. iiij. ẽt hebdo. ſi dies nat. dñi tertiã feriam exceſſerit fiat plenũ ſeruiciũ in aliq̃ feria ipſius hebdo. añ vigil. dñi. Siĩr ab oct. ephie vſq3 ad q̃drageſimã Et ab octa. paſche vſq3 ad aſcenſionẽ dñi Et a feſto ſcẽ trinitat vſq3 ad aduẽtũ dñi Et hoc oib⁹ ſabbatis niſi tale feſtũ itercurrat vñ ix. lc. vel. iij. lc cũ reg. cho. fieri debeãt vel vñ ꝓpria hĩa. vl' ꝓprie laud. habens vel ieiunia quatuor tempoꝝ vel vig. ſanctoꝝ ſiue de temporali impedierint. cum autẽ in ipſo ſabbato ꝓpter predicta impedimẽta ſeruiciũ de ſcã maria fieri non poteſt tunc in aliq̃ feria ipſius hebdo. vbi cõuenieñti⁹ poſſit celebrari celebret ſꝑ ſine aliqua mẽo: niſi cũ feſtũ vl' oct. alic⁹ ſancti trium lectionũ ſine reg. chori ꝙ ipſo die ꝯtigerit tũc. n. fiat memo. de oct. vel de feſto tãtũ. Nulla enim fiet de cruce mẽo. nec ꝺ oib⁹ ſcis. tñ ꝑ aduẽtum fiat memo de aduentu ſ3 nõ de omnibus ſãctiſ. Et in tempore paſchali fiat memo. de reſurrectione ſed nec tũc de cruce nec de oib⁹ ſcis fiat. Predictum aũt ſeruiciũ ĩ tertia feria in quinquageſima ⁊ ĩ tertia feria rogationuz ⁊ in ſexta feria .ſ. in craſtino oct. Aſcenſionis dñi vl' aliqḋ feſtũ. iij. lc. cũ reg. chori ibidẽ ꝯtigerit ⁊ feria. ij. a feſto vacauerit tũc fiet plenuz ſeruicium in ipſa. ij. feria de ſancta maria. Si vo aliqḋ feſtuz cuz regie chori in aliqua hebdo. celebrat ⁊ in craſtino plenũ ſeruiciũ de ſcã maria fieri debeat tũc ĩ ipſo feſto ſiue in dñica ſiue de dñica fuerit: vel. erũt ꝺ ſcã maria ⁊ ſolẽnis memo. de feſto vel de dñica niſi duplex feſtuz fuerit vel feſtum vnde ſuas ꝓmas vſ. habere nõ poterat ⁊ niſi in oct. ephie. Aſcenſionis dñi ⁊ dedicatõnis eccleſie. tunc. n. fiat tñ memo. de ſãcta maria ſolẽniter ⁊ ſemꝑ cuz hac ãn. Sub tuam ꝓtectionem. ℣. Egrediet̃ v̓ga. oro. Deus qui de bt̃e marie. Iſte ℣. ⁊ hec oro dicit̃ ꝑ aduentũ ab oct̃. epiphie vſqȝ ad purificationẽ cũ hoc ℣. Scã dei genitrix. oro. Concede nos. Quotiencunqȝ enim fiat memo. de ſcã maria cũ ãn. Sub tuã ꝓtectio. ⁊ cũ ℣ Scã dei genitrix: nõ dicit̃ veſpere de ea in choro licȝ duplex feſtum nõ fuerit alie veſpe non erunt de cõmemoratione. Nulla cõmemoratio toti⁹ anni ſuas habeat ſecũdas vs̃. nec ẽt memo. loco eaꝝ veſpa. h̃eat̃. Cuȝ aũt fit plenũ ſeruiciũ de ſancta maria cuȝ regie chori ꝑ aduẽtum Ad vs̃ ſup ps̃. fer. ãn. Prophete predica. Capĩm. Ecce v̓go cõcipiet. vſqȝ illuc. Eligere bono dr̃ ℟. i ꝯmemoratõibus hy. Aue maris ſtella. ℣. Egrediet̃ v̓ga. ãn. Ne timeas maria. ℣ M. oro. Deus qui de bt̃e. ic terminãdo. ꝑ eundem do. n. i. x. Deinde fiat memo. de aliquo ſcõ ſi habeat̃ ⁊ poſtea de aduẽtu tantum. Completo. de aduẽtu nõ mutat̃ niſi ꝙ ĩ fine hymni dicetur ℣. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. Ad matut̃. Inuit̃. In honore beate marie virgis: Jubilem⁹ dño. ps. Venite. hym. Quem terra. ãn. Bñdicta tu. ps. Domine dñs noſter. ãn. Sic̃ mirra. ps. Celi enar. ãn. Specioſa fcã. ps. Dñi ẽ tra. ãn. Spẽ tua. ps. Eructa. ãn. Adiuuabit. ps. Deus noſter. ãn. Sicut le. ps. Fundamenta. ãn. Gaude ma. ps. Cantate. j. ãn. Dignare. ps. Dñs regna. ex. ãn. Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluant iuſtũ aperiat̃ terra ⁊ germinet ſaluatorem. ps. Cãtate. ij. ℣. Egredietur virga. ℟. Et flos. Lectio prima.

Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomen naçareth ad v̓ginem deſponſatam viro cui nomẽ erat ioſeph de domo dauid ⁊ nomẽ v̓ginis maria. Ad mariam ergo virginẽ gabriel mittitur qui d̃i fortitudo nominatur. Illum quippe nunciare veniebat qui ad debellandas aereas poteſtates humilis apparere dignatus eſt. ℟. Miſſus eſt. Lectio ſecunda.

Per ergo dei fortitudinem nunciandus erat qui virtutum dñs ⁊ potẽs in prelio cõtra poteſtates aereas ad bella veniebat. Multas ob cauſas nõ de ſimplici v̓gie ſed de deſpõſata voluit dñs naſci. Primum videlicet vt per generationem ioſeph cui⁹ cognata maria erat maria quoqȝ naſceret̃ origo. Neqȝ enim mos eſt ſcripture genologiam feiaꝝ texere Nam de vtroqȝ intelligi põt quod dicitur de domo dauid. ℟. Aue maria. Lectio tertia.

Deinde ne velut adultera lapidaretur a iudeis malens aliquos de ortu ſuo q̃zde pudore dubitare parentis: ſimul ⁊ v̓ginib⁹ impudicis occaſionem tollens ne matrē quoq; ſaluatoris dicere falſis ſuſpitionib⁹ īfamatā. Tertio vt in egyptū iens ⁊ exinde rediēs haberet viri ſolatiū q̄ integerrime virginitatis cuſtos pariter ac teſtis exiſteret. Quarto ne partus eius diabolo pateret et ne eum quaſi de virgine agnoſceret ⁊ forſan quaſi ceteris hominibus eminētiorē morti tradere non timeret. ℟. Suſcipe verbū. Quere hec tria ℟. i proxima dn̄ica precedēti ſ3 nō repetant. iij. ℟. i cōmemoratiōib⁹ btē marie nec de feſto loci qđ ꝑ totū aduentū ⁊ ſeptuageſimā vſq; ad paſcha obſeruetur ℣. Ora ꝓ nobis ſcā. Iſte ℣. dr̄ ꝑ totū aduentū ⁊ ꝑ totum annū ante laud. qn̄ fit plenū ſeruiciū de ſcā maria. In laud. hec ſola an̄. Prophete p̄dica. p̄s. Dominus regnauit. Cap. Ecce v̓go con. hym O glioſa. ℣. Elegit eam. p̄s. B. oro. De⁹ qui de beate. Memo. de aduētu vt ſ. an̄. Syon noli ti. ℣. Vox clamantis. oro. Excita queſum⁹ Ad. i. hym. Iam lucis orto ſydere. In fine dicet iſte ℣. Gloria tibi dn̄e. ⁊ ſiliter ad oēs horas btē marie qđ ꝑ totū annū obſeruet an̄. Prophete p̄dicauerunt. ⁊ ℟. Ieſu xp̄e. dicetur cū iſto ℣. Qui de v̓gine dignatus es naſci. Et ſic dicet ꝑ totū aduētū qn̄ dr̄ de cōmemorationibus btē marie. Ad. iij. an̄. ſ. Miſſus ē ange. Cap. Ecce v̓go concipiet. ℟. Diffuſa eſt gra. ℣. Spe tua. oro. Deus q̄ de btē marie. oro dr̄ ad omnes horas hui⁹ diei. Ad. vi. an̄. Angel⁹ domini nūcia. Cap. Egredietur. vſq;. Spūs domini. ℟. Specie tua. ℣. Adiuuabit eā. Ad. ix. an̄. Aue maria. Caplm̄. Nō ſcđm viſio. vſq;. Pro manſuetis terre. ℟. Adiuuabit eā. ℣. Elegit eā. oro. vt ſupra.

Dominica ſecunda aduētus domini Ad veſper. antiphona Benedictus. Pſal. Ipſum.

Capitulum.

IN die illa erit germen iuſtū dn̄i i magnificentia et glīa ⁊ fruct⁹ terre ſublimis et exultatio his qui ſaluati fuerint d̄ iſrl̄. ℟. Docebit. Hym. Cōditor al. ℣. Rorate. An̄. Orietur ſicut ſol ſaluator mūdi ⁊ d̄ſcendet in vterum v̓ginis ſicut hymber ſup gramen alleluia. p̄s. M. Oratio.

EXcita queſumus domine corda noſtra ad preperādas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentū purificatis mentibus tibi ſeruire mereamur. Qui tecū vi. ⁊ re. Memo. d̄ ſācta maria an̄. Aue maria. Ad matu. Inuit. Rex noſter aduenit xp̄s. Quē ioannes p̄dicauit agnū eſſe venturū. p̄s. Venite. Hym. Verbū ſuper. an̄. p̄s. ⁊ v̓ſiculi fiant ſicut in dominica precedenti ⁊ ſic fiat in ceteris dominicis vſqȝ ad natalē domini.

Lectio prima.

Auferet omne robur aque ⁊ omne robur panis fortē ⁊ bellatorē iudicē ⁊ ꝓphetam ⁊ ariolū ⁊ ſenem ⁊ ſuꝑ principem quadraginta ⁊ honorabilem vultu ⁊ cōſiliarū ſapientē architectis ⁊ prudentē eloquii iuſticiam. Hec dicit. ℟. Hierusalē cito vēiet ſalus tua quare merore conſumeris nunq̄d ꝯſiliari⁹ nō eſt tibi qꝛ innouabit te dolor. Saluabo te ⁊ liberabo te noli timere. ℣. Iſrael ſi me audieris nō erit in te de⁹ recens neqȝ adorabis deuȝ alie uum ego enim dominus. Saluabo te ⁊ liberabo te.

Lectio secunda.

Et dabo pueros p̄ncipes eoꝝ ⁊ effeminati domina untur eis. Et irruet ppl's vir in irū vnuſquiſqȝ in ꝓximū ſuū. Tumultuabitur auteꝫ puer cō ra ſenem ⁊ ignobilis ꝯtra no ilem. Hec dicit. ℟. Ecce dn̄s eniet ⁊ omnes ſci eius cū eo ⁊ rit in die illa lux magna ⁊ exi unt de hieruſalem ſicut aqua unda. Et regnabit domin⁹ n eternum ſuper omnes gen s. ℣. Ecce dominus cum vir te veniet ⁊ regnum in manu us ⁊ poteſtas ⁊ imperium. Et gnabit dominus in eternum

Lectio tertia.

Pprehendet vir virum fratrem ſuum domeſticū tris ſui. Veſtimentum tibi ē princeps noſter eſto. Ruina hec ſub manu tua eſt. Et reſpondebit dicens in die illa non ſum medicus ⁊ in domo mea non ē panis neqȝ veſtimentum noluit me conſtituere principem populi. Hec dic. ℟. Ciuitas hieruſalem noli flere quoniam dominus doluit ſuper te. Et auferet a te omnem tribulationē. ℣. Ecce dominus in fortitudīe veniet ⁊ brachium eius dominabitur. Et auferet. Medi. ſc. de ſermone btī maximi episcopi.

Lectio quarta.

Superiori dominica capitulum euangelij diſſerentes partem quādam ex illo perſtrinximus ſupereſt vt ſequentiam decurramus. Dicit enim Eadem Sententia diuina. Erunt duo molentes in piſtrino vna aſſumetur ⁊ altera relī quetur. Tu autem. ℟. Ecce dominus veniet protector noſter ſanctus iſrael. Coronaꝫ regni habens in capite ſuo. ℣. Et dominabitur a mari vſqȝ ad mare ⁊ a flumine vſqȝ ad terminos orbis terrarum. Coronam regni habens in capite ſuo.

Lectio quinta.

Nulli dubium eſt ꝙ molere aliter non conſtat niſi duobus lapidibus apparatiſ ⁊ conuenientibus ſibi vt alteri ex his magnitudo alterius imponatur. Et illuꝫ quidē lapidē q̇ ſpoꝛ ſolo ſternit̄ eē pigꝝ ⁊ tardū ⁊ pene vt ita dixerī ocioſuꝫ ac niſi ſuꝑioris ꝑticipatione lapidis ornaret forſitan neceſſari⁹ non videret. Ita dum ille operatur etiã iſte vtilis inuenitur. tu aũt. ℞. Sicut mr̃ cõſolatur filios ſuos ita cõſolabor vos dicit dñs ⁊ de hierl̃m ciuitate quã elegi veniet vob̃ auxilium. Et videbitis ⁊ gaudebit cor veſtrum. ℣. Dabo in ſyon ſalutem ⁊ in hieruſalem gl̃iam meam. Et. Lectio ſexta.

Hos duos molares lapides duo arbitror eſſe teſtamenta. Hoc eſt legem moyſi ⁊ euangeliũ dñi que ita ſunt diſpoſita vel parata vt ſibi teſtamenta vtrũq; conueniãt. Sic̃ ait ſaluator. Non veni legem ſoluere ſed adimplere. Tu aũt ℞. Hierl̃m plantabis vineam in montibus tuis ⁊ exultabis qꝛ dies dñi veniet ſurge ſyõ cõuertẽ ad dñm tuũ gaude ⁊ letare iacob. Quia de medio gentium. Saluator tuus veniet. ℣. Exulta ſatis filia ſyon iubila filia hieruſalem. Quia. Gloria prĩ. Saluator. Scdm lucam.

In illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Erũt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊ in terris preſſura gentium pre confuſione ſonitus maris ⁊ fluctuũ Et reliqua. Omel. bti [illegible]

Dominus ac ſaluator noſter fratres chariſſimi paratos nos inuenire deſiderãs ſeneſcentem mundũ que mala ſequantur deſignat vt nos ab ei⁹ amore cõpeſcat. ℞. Egrediet dominus de ſamaria ad portã que ducit ⁊ reſpicit ad orientẽ ⁊ veniet in bethleẽ ambulans ſuper aquas redemptionis iude. Tunc ſalu⁹ erit oĩs hõ qꝛ ecce veniet. ℣. Et preparabitur in mĩa ſoliũ eius ⁊ ſedebit ſuꝑ illud iudicans ĩ equitate. Tũc ſalu⁹. Lectio octaua.

Appropinquante eius terminum: quante perſecutiões preueniant innoteſcit vt ſi deum in tranquillitate metuere nolumus vltimuz eius iudicium vel percuſſionibus attriti timeamus. Tu autẽ. ℞. Docebit nos dominus vias ſuas ⁊ ambulabimus in ſemitis ei⁹ Quia de ſyon exhibit lex ⁊ verbum domini de hieruſalem. ℣. Venite aſcendamus ad montem domini ⁊ ad domum dei iacob Quia de ſyon. Lec. ix.

Quia etenim lectionẽ ſancti euangelij quam mod noſtra fraternitas audiuit: pa lo ſuperius premiſit dominus dicens. Surget gens cõtra gẽtem ⁊ regnum aduerſus regnũ ⁊ erunt terremotus magni per loca peſtilẽtie ⁊ fames. Tu aũt ℞. Rex noſter aduẽiet chriſt⁹ Quem ioannes predicauit agnum eſſe venturum. ℣. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Quem ioãnes. Gloria patri. Agnuz. repetatur. ℞. Rex noſter. ℣. Emitte agnum In laudibus añ.

Ecce in nubibꝰ celi dominus veniet cū ꝑtāte magna alla. ps. Dn̄s regna. An̄. Urbis foꝛtitudinis noſtre ſyō ſaluatoꝛ ponet̄ in ea murꝰ ⁊ antemurabile aperite poꝛtas qꝛ nobiſcum deus alla. ps. Jub. An̄. Ecce apparebit dominus ⁊ non mentiet̄ ſi moꝛaꝫ fecerit expecta eum qꝛ veniet ⁊ nō tardabit alla. ps. Deus deꝰ. An̄. Montes ⁊ colles cantabunt coram deo laudeꝫ ⁊ omnia ligna ſiluarum plaudent manibus quoniaꝫ veniet dominatoꝛ dominus in regnū eternum alla alla. ps. B. An̄. Ecce dominꝰ noſter cum virtute veniet vt illuminet oculos ſeruoꝛum ſuoꝝ alla. ps. Laud. Capitulum.

Quecunqꝫ ſcripta ſunt ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt vt per patientiaꝫ ⁊ cōſolationem ſcripturarum ſpeꝫ habeamus. hym. Uox clara. ℣. Uox clamant̄. An. Super ſolium dauid ⁊ ſuper regnuꝫ eiꝰ ſedebit dominus in eternū alla. ps. B. oro. Excita queſumus. memo. de ſcā maria an̄. Miſſus eſt gabꝛiel. ℣. Egredietur virg. oro. Deus qui de beate. Ad .i. an̄ Ecce in nubibus. Ad iii. an̄. Urbis. Capitulū Quecunqꝫ. ℟. Ueni ad liberandū. ℟. ⁊ ℣ſiculi ſicut in dominica precedenti ad omnes hoꝛas dicunt̄. Ad ſextam an̄. Ecce apparebit. Capitulum.

Deus autem pacientie et ſolacij det nobis idipſum ſapere i alterutrum ſecūdum ieſuꝫ chꝛiſtuꝫ vt vnanimes vno oꝛe honoꝛificetis deum ⁊ patrem domini noſtri ieſu chꝛiſti. Ad ix. an̄. Ecce dn̄s. Capitulum

Deus autem ſpei repleat vos omni gaudio ⁊ pace in credēdo vt abundetis i ſpe ⁊ virtute ſpiritꝰ ſancti. deo gratias. Ad ſecūdas vs. an̄. Sede a dextr̄. ps. Dixit dominꝰ Capituluꝫ. Quecūqꝫ. ℟. Tu exurgēs hym. Cōditoꝛ al. ℣. Roꝛate. An̄. Beata es maria que credidiſti perficiētur in te que dicta ſūt tibi a domio alla ps. M. oro. Excita queſumꝰ. memo. de ſancta maria an̄. Ne timeas. ℣. Egredietur oratio vt ſupra. Cum vo fiūt veſpere de aliquo feſto tūc ad memo. de ſācta maria dicitur hec an̄. Aue maria gratia. Quotidie ꝑ hebdo. quādo ð feria agit̄ dn̄r ℣ſiculi ⁊ ℟. ſcd̄m oꝛdinem nocturnoꝛum dn̄ical' hyſtoꝛie ita qꝫ ℟. ferialia nō omittāt̄. Quotidie ꝑ hebdo. ſuper ps. B. ⁊ M. vel ad memo. de aduentu cū de aliquo feſto. ix. lc. fit ſeruiciū vel in oct. ſci andree dn̄r ſequentes an̄e que in ferijs ſequentibus notantur inferius.

Feria .ij. Lectio prima.

Ruit eni hierl'm ⁊ iuda cōcidet qꝛ ligua coꝛū ⁊ adinuentiones eoꝝ ꝯtra dn̄m pꝛouocarēt oculos maieſtatis eiꝰ. Hec di. ℟. Hierlꝫ cito. Lec. ij.

A Gnitio vultus eoꝝ respondet eis: ⁊ peccatū suum quasi sodoma ꝑdicauerūt nec absconderūt. Ve aīe eoꝝ quoniā reddita sunt eis mala. Hec dicit. ℟. Ecce dominus veniet.

Lectio .iij.

D Icite iusto quoniā benignum fructū adinuentionū suaꝝ comedet. Ve impio in malū retributio ei manuū ei⁹ fiet: poplm meū exactores sui spoliauerūt ⁊ mulieres viduate sunt eis. Hec ℟. Hierusalez plan. Añ. De celo veniet dñator dñs ⁊ in manu eius honor ⁊ imperium. ps. B. Ad vš. añ. Ecce rex veniet dñs terre ⁊ ipe auferet iugū captiuitatis vr̄e. Psalmus. M. Feria tertia

Lectio prima.

P Opule me⁹ qui beatuz te dicunt ipsi te decipiunt et viam gressuum tuoꝝ dissipant Stat ad iudicandum dñs stat ad iudicandū poplos. Hec di. ℟. Ecce veniet. Lectio .ij.

D Ominus ad iudicanduz veniet cū senioribus populi sui ⁊ ꝑncipib⁹ eius. Vos aūt depacti estis vineā meam: rapina pauꝑis est in domo vestra. Hec dicit dñs. ℟. Sicut mater. Lectio .iij.

Q Uare atteritis pplm meū ⁊ faciē pauꝑis confunditis dicit dñs exercituum. Et dixit dñs pro eo ꝙ eleuate sunt filie syon: ⁊ ambulauerunt extento collo ⁊ nutibus eorum ocu-
loꝝ ibant ⁊ plaudebāt ⁊ am
bulabant: ⁊ in pedibus suis cō
posito gradu incedebant. Hec
dicit ℟. Hierusalem plā. Añ.
Sup te hierusalē orietur domi
nus ⁊ gloria eius in te videbit
ps. B. Ad vš. añ. Vox clamān
tis in deserto parate viam do
mini rectas facite semitas dei
nostri ps. Mag. [illegible] pas. Feria .iiij. Lectio .j.

D Ecaluabit dominus ver
ticem filiarum syon ⁊ do
minus nudabit crinem earum
In die illa auferet domin⁹ or
natū calciamentoꝝ ⁊ lunulas
[illegible] ⁊ torques ⁊ monilia ⁊
armillas ⁊ mitras ⁊ discrimi
nalia ⁊ petilides ⁊ murenulas
⁊ alfactoriola ⁊ inaures ⁊ anu
los ⁊ gēmas in frōte pēdentes
⁊ mutatoria ⁊ pallia ⁊ lintbia
mina ⁊ acus ⁊ specula ⁊ sindo
nes ⁊ vitos ⁊ terista ⁊ ꝓ sua
ui odore fetor ⁊ pro çona funi
culus ⁊ pro crispanti crine ca
uiciū ⁊ pro fascia pectorali ci
ciuz. Hec dicit. ℟. Egredietur
dominus. Lectio .ij.

P Ulcherri viri tui quoqz
gladio cadēt ⁊ fortes tu
in prelio merebunt atqz luge
bunt porte eius ⁊ desolata i te
ra sedebit. Hec dicit ℟. Doc
bit. Lectio .iij.

E T apprehendēt septē mu
lieres virum vnuz in di
illa dicentes: panem nostrum
comedemus: ⁊ vestimentis no
stris cooperiemur tantūmodo

[illegible] nomē tuum ſup̄ nos
[illegible] obprobriū noſtrum
[illegible] ℟. Leua hieruſalez
[illegible] ⁊ vide potentiaz regis.
[illegible]ce ſaluator venit ſoluere te
[illegible] ℣. De ſyon exibit lex
[illegible] verbum domini de hieruſalē
[illegible]ce. iiij. Ecce ego mitto ange
[illegible]m meum qui preparabit viā
[illegible] faciem tuaz. ps̄. B.
[illegible] Syon renouaberis
[illegible] iuſticia[illegible] quoni
[illegible]rus eſt in te. ps̄. M.
[illegible] ſupra. Feria quinta
[illegible] prima.
[illegible]die illa erit germe[illegible]
[illegible]mi in magnificentia [illegible]
[illegible] ⁊ fructus terre ſublimis et
[illegible] his qui ſaluati fient
[illegible] Et erit omnis qui re-
[illegible] fuerit in ſyon: ⁊ reſiduus
[illegible] hieruſalem ſanctus vocabi-
[illegible] omnis qui ſcriptus eſt ī vi
[illegible]rit in hieruſalem. Hec dicit
[illegible]minus. ℟. Hieruſalem cito
[illegible] Lectio. [illegible]
Si abluet dominus ſordeſ
filiarum ſyon ⁊ ſanguinē
[illegible]ruſalē lauerit de medio ei⁹
[illegible]iritu iudicij ⁊ ſpiritu ardo-
[illegible]. Et errabit dominus ſuper
[illegible]nem locum montis ſyon et
[illegible] inuocatum eſt nubem per
[illegible]m ⁊ fumū ⁊ ſplendorē ignis
[illegible]mmātis in nocte. Hec dicit
[illegible]minus. ℟. Ecce dominus.

Lectio. iij.

Super omnem enim glori
am protectio ⁊ tabernacu
[illegible]erit vmbraculū diei ab eſtu
in ſecuritate ⁊ in abſconſionez a turbine ⁊ a pluuia. Hec dicit dominus. ℟. Ciuitas. Añ. Tu es qui venturus es domīe quē expectamus ut ſaluum facias populum tuum. ps̄. B. Ad veſperas añ. Qui poſt me venit ante me factus eſt cuius nō ſuz dignus calciamenta ſoluere. Pſalmus. M. Feria ſexta

Lectio prima

Quid eſt quod debui facere vltra ⁊ non feci vinee mee. Añ q̄ expectaui vt faceret vuas: fecit autem labuſtras. Hec dicit domin⁹. ℟. Ecce veniet.

Lectio. ij.

Et nunc oſtendam vobis quid ego faciā vinee mee Auferam ſepem eius ⁊ erit in direptionē. Diruam maceriaz eius: ⁊ erit in conculcationem. Hec dicit dominus. ℟. Sicut mr̄.

Lectio. iij.

Et ponam eam deſertam non putabitur ⁊ non fodietur. Et aſcendent ſuper eā vepres ⁊ ſpine ⁊ nubibuſ mandabo neq̄ pluant ſuper eaz hymbres. ℟. Hieruſalem plantab. Añ. Dicite puſillanimes confortamini ecce dominus deus noſter veniet. Pſalmus. B. Ad veſperas añ. Cantate domino canticū nouum laus ei⁹ ab extremis t̄re. Pſalm⁹. M. Sabbato añ. Leuabit dominus ſignum in nationibus et congregabit diſperſos iſrael. Pſalmus. B.

Dñica.iii.ad vš.añ. Benedi
ctus.ps. Ipsum. Caplm.

NOn auferetur sceptrum
de iuda ⁊ dux de femore
eius donec veniat q̄ mittēdus
est: ⁊ ipse erit expectatio gentiū
℟. Qui ventur⁹. Hym. Con
ditor alme. ℣. Rorate. Añ. An
te me nō est formatus de⁹ ⁊ p⁹
me nō erit: q꞉ mihi curuabitur
oē genu ⁊ ꝯfitebit omnis ligua
ps. M.vl.añ. O sapientia. ps.
M. Ante p̄mas vš. huius dñi
ce nō pōt incipi Añ. O sapia.
sed tunc nōt. Oratio.

AUrem tuā q̄s dñe p̄cib⁹
nostris accōmoda ⁊ mētis
nr̄e tenebras grā tue visitatōis
illustra. Qui vi. Meo. de sctā
maria. Añ. Aue maria. Ad ma
tut. inuita. Ecce venit iam ple
nitudo tpis in quo misit deus
filium suū natū de virgine fa
ctū sub lege: Venite adorem⁹.
ps. Venite. Hym. Verbū super
num. Lectio.i.

VInea dñi exercituum do
mus israel: ⁊ vir iuda ger
men delectabile eius. Et expe
ctaui ut faceret iudiciuꝫ ⁊ ecce
iniquitas. Et iusticiam ⁊ ecce
clamor. Hec di. ℟. Ecce appe
bit dñs super nubē candidaꝫ: ⁊
cū eo sanctoꝝ millia habens i
vestimēto ⁊ in femore suo scri
ptū. Rex regū ⁊ dñs dñantiuꝫ
℣. Appebit in finē ⁊ nō mentie
tur si moram fecerit expecta eū
q꞉ veniēs veniet. Rex regum.
Lectio.ii.

VE qui ꝯiungitis domum
ad domū: ⁊ agrū agro co
pulatis vsqꝫ ad terminū loci.
Nunquid habitatis soli vos i
medio terre aurib⁹ meis su
hec dñi exercituū. Hec di. ℟.
Bethleem ciuitas dei sūmi
te exiet dñator dñs isrl' ⁊ egre
sus eius sicut a p̄ncipio dieru
eternitatis ⁊ magnificabit
medio vniu̾se terre. Et pax er
in t̄ra nr̄a dum venerit. ℣. L
quet pacē gentibus ⁊ ptās
a mari vsqꝫ ad mare. Et p
erit. Lectio.iii.

IN omnibus his non ē
sus furor eius sed adh
manus eius extenta ⁊ leua
signū in natiōib⁹ ꝓcul ⁊ sib
bit ad eū de finibus terre. H
dicit. ℟. Qui ventur⁹ est ve
et ⁊ non tardabit iam non
timor in finibus nostris. Q
ipse est saluator noster. ℣. D
ponet oēs iniquitates nostr
⁊ ꝓiiciet a nobis omnia pe
ta nostra. Qm̄. Glia. Quo
Medi. lec. de sermone bti
gustini epi de vnitate trinita
⁊ d̄ icarnatōe dñi nr̄i iesu c
sti. Lectio.iiii.

LEgimus sanctū moys
pplo dei p̄cepta dan
vbi dixit. Audi isrl' dñs de
us vnus deus est. Non pō
maior nō pōt esse minor no
test numerari: dicente ꝓph
dauid. Magnus dñs nost
magna virtus eius: ⁊ sapie
eius non est numer⁹. Tu a

℟. Egypte noli flere qꝛ dñator tuus veniet tibi ante cuius cõſpectū mouebuntᷣ abyſſi. Liberare pplm ſuum de manu potẽtie. ℣. Ecce veniet dominꝰ deꝰ exercituū deus tuus in poteſtate magna. Liberare. Lc. v.

Optime noſtꝫ iſta fratres chariſſimi qui corde fortiter tenetis catholicã veritateꝫ Audite tñ breuiter ꝙ adiuuãte dño ꝓpoſui explanandū. Deus vnus eſt pater: deus vnꝰ eſt filius: deus vnus eſt ſpūs ſanctus. Non tres dij ſꝫ vnꝰ deus Tres vocabulo: ſed vnus i deitate ſubē. Tu aūt. ℟. Prope ē ut vẽiat tempus eius ⁊ dies nõ elongabuntᷣ. Miſerebitᷣ dominus iacob ⁊ iſrael ſaluabitᷣ. ℣. Qui venturus eſt veniet et nõ tardabit ⁊ iam nõ erit timor in finibꝰ noſtris. Miſerebitur.

Lectio. vi.

Dicit quidā hereticꝰ. Ergo ſi vnū ſunt omēs ſunt incarnati. Nam ad ſoluꝫ xp̄m pertinet caro. Nempe aliō eſt anima. aliud ratio ⁊ tñ in aia ē ratio ⁊ vna eſt anima. Sed aliud aia agit aliud rõ: aia viuit: rõ ſapit ⁊ ad aiam ꝑtinet vita: ⁊ ad ratiõem ꝑtinet ſapientia. Et cum vnū ſint aia ſola ſuſcipit vitam rõ ſola ſuſcipit ſapientiam. Et tamen nec aia ſine rõne: nec ratio ſine anima. ℟. Deſcendet dñs ſicut pluuia in vellus. Orietᷣ in diebꝰ eius iuſticia ⁊ abundantia pacis. Et adorabunt euꝫ omẽs reges omnes gẽtes ſeruiẽt ei. Orietᷣ.

Sc̄dm matheum.

In illo tp̄e. Cum audiſſet ioānes in vinculis opera xp̄i. Mittens duos de diſcipulis ſuis ait illi. Tu es qui venturus es an alium expectamus. Et reliq̄. Omelia beati grego[illegible]

Querendū ē nobis fratres chariſſimi ioānes ꝓpheta ⁊ pluſqꝫ ꝓpheta qui venienti ad iordani paptiſma dñꝫ oñdit dicens. Ecce agnus dei ecce qui tollit pctā mundi. Qui ⁊ humilitatē ſuam ⁊ diuinitatis ſue potentiā cõſiderans dicit. qui de terra eſt de terra loq̃tur: qui de celo eſt ſuper omneſ eſt. ℟. Veni dñe ⁊ noli tardaᷣ relaxa faciora plebis tue. Et reuoca diſperſos in terrā ſuam. ℣. Excita dñe potentiā tuam ⁊ veni ut ſaluos facias nos. Et reuoca. Lectio. viij.

Cur in carcere poſitus ioānnes mittens diſcipl'os requirit. Tu es qui venturꝰ es an aliū expectamꝰ. Tanquā ſi ignoret: quē oſtẽderat ⁊ an ipſe ſit neſciat quē ipſum ꝓphetando baptiçando oſtendẽdo clamauerat. Sed hec citius queſtio ſoluitᷣ ſi rei geſte tempus ⁊ ordo penſetᷣ. ℟. Erumpāt montes iocūditatē ⁊ colles iuſticiā. Quia lux mūdi dñs cū potentia venit. ℣. Leua hierſem oculos ⁊ vide potentiā regis. Quia

AD iordanis fluē. L e. ix.

Ita eni positꝰ: qꝛ xp̄s redemptor mūdi esset asseruit. missus vero in carcerē an ipse veniat requirit. Nō qꝛ ip̄m esse mūdi redēptorē dubitat. Sed querit vt sciat si is q̄ p̄ se in mūdū venerat p̄ se etiā ad inferni claustra descendat. ℟. Ecce radix iesse ascēdit in salutē ppl'orum ip̄m gentes dep̄cabunt. Et erit nomē eius gloriosuꝫ. ℣. Et erit iusticia cingulū lumboꝝ eius: ⁊ fides cinctoriū renū eius. Et. Gl'a. Et. Repetat. ℟. Ecce radix ies. ℣. Emitte agnū dn̄e.

In laudibus an.

VEniet dn̄s ⁊ nō tardabit ⁊ illuminabit abscondita tenebrarū ⁊ manifestabit se ad oēs gentes all'a. p̄s. Dn̄s reg. An. Hierusaleꝫ gaude gaudio magno qꝛ veniet tibi saluator all'a. p̄s. Iubi. An. Dabo in syon salutē ⁊ in hierl'em gloriam meā all'a. p̄s. Deus deus. An. Montes ⁊ colles oēs humiliabunt ⁊ erunt praua i directa ⁊ aspera in vias planas veni dn̄e ⁊ noli tardare all'a. p̄s. B. An. Iuste ⁊ pie viuamꝰ expectantes btām spē ⁊ aduentum magni dei all'a. p̄s. Laudate.

Capitulum.

SIc nos existiet homo vt ministros xp̄i ⁊ dispensatores ministerioꝝ dei hic iam querit inter dispēsatores vt fidelis quis inueniat. Hymnꝰ. Vox clara. ℣. Vox clamantis.

An. Ioannes aūt cū audisset i vinculis op̄a xp̄i mittēs duos de discipul's suis: ait illi. tu es q̄ venturꝰ est an aliū expectamꝰ p̄s. B. Orō Aurē tu. Memo. de sancta maria añ. Missus ē ange. ℣. Egredit̄ v̄. Orō. Deus qui de be. Ad. i. añ. Veniet dn̄s. p̄s. Deus deꝰ me. res. Ad iij. añ. Hierl'em gau. Cap. Sic nos existimet. ℟. Veni ad liberandū. Ad vi. añ. Dabo in syon.

Capitulum.

MIbi aūt p̄ minimo est ut a vob' iudicer aut ab humano die: sed nec meip̄m iudico. Ad. ix. añ. Iuste ⁊ pie. Cap.

NOlite ante tp̄s iudicare quoadusqꝫ veniat dn̄s q̄ illuminabit abscōdita tenebrarū ⁊ manifestabit ꝯsilia cordiū ⁊ tūc laus erit vnicuiqꝫ a deo. ℟. ut s. Ad. ii. vs. añ. Sede a. p̄s. Dixit dn̄s. Cap̄. Sic nos ex. ℟. Tu exurg. Hym. Conditor al. ℣. Rorate celi. post incepcioēm an̄e. O sapie. sp. ℟. Festina ne tarda. An. Ite dicite ioāni ceci vidēt: surdi audiunt: claudi curāt: ⁊ leprosi mūdant. p̄s. M. vel. O sapia. p̄s. M. Orō Aurē tu. Memo. de scā maria añ. Beata es maria ℣. Egrediet̄ v̄ga. Orō. Deus qui de btē. Feria. ij. iij. ⁊. v. dicunt. ℣si. ⁊ ℟ia. scd̄m ordineꝫ nocturnoꝝ hystorie dn̄icalis.

ET ecce festinꝰ velociter veniet. L e. i. Nō est deficiēs nec laborās in eo. Nō dormi tabit neq̄ȝ dormiet neq̄ȝ cingulũ renũ eius: nec corrũpet corrigia calciamẽti eius. Hec. Le. ij

Sagitte eius acute ⁊ omẽs arcus eius extenti vngule eorũ equoꝝ vt silex ⁊ rote eiꝰ q̄si impetꝰ tẽpestatꝫ. Rugitꝰ eius vt leõis: rugiet ut catuli leonũ frendet ⁊ tenebit p̄dã ⁊ amplexabit̃ ⁊ nõ erit qui eruet Hec.

Lectio. iij.

Et sonabit sup̲ eũ in die illa sicut sonitꝰ maris. Aspiciemꝰ in terrã ⁊ ecce tenebre tribulatiõis ⁊ lux obtenebrata est in caligine eius. Hec. ℣. Emitte agnũ. In lau. añ. Ecce venit dñs p̄nceps regũ terre bti qui p̲ati sunt occurrere ei. ps. Miserere. An. Dum venerit filiꝰ hois putas inueniet fidẽ sup̲ terrã. ps. Verba mea auri. An. Ecce iam venit plenitudo tp̄is in quo misit deus filiũ suũ in terris. ps. Deꝰ deꝰ. An. Haurietꝫ aq̄s in gaudio de fontibꝰ saluatoris. ps. Confitebor. iiij An. Egredietur dñs de loco sctõ suo veniet ut saluet pp̄lm suũ. ps. Laudatꝫ. Cap. Ecce dies veni. Hym. Vox cla. ℣. Vox clamã. An. Egredietur virga de radice iesse ⁊ replebit̃ ois t̃ra glĩa dñi ⁊ videbit ois caro salutar̃ dei. ps. B. Oro dnical dicat̃. Ad vs̃. añ. Eleuare eleuare ꝯsurge hierlm solue vincula colli tui captiua filia syon ps. M. vel O. Oro dñicalis. vt̃ h oio.

Feria. iij. Lectio. j.

In anno q̊ mortuꝰ est rex osyas vidi dñm sedẽtẽ sup̲ soliũ excelsũ ⁊ eleuatũ ⁊ ea q̄ suberãt replebãt templũ. Hec. Le. ij

Seraphin stabat sup̲ illũ sex ale vni ⁊ sex ale alteri. Duabꝰ velabant facies eiꝰ: ⁊ duabꝰ uelabãt pedes eiꝰ. Hec di.

Lectio. iij.

Et clamabãt alter ad alterũ ⁊ dicebãt. Sctũs sctꝰ sctũs dñs deꝰ sabaoth. Dñs exercituũ plẽa ẽ ois t̃ra glĩa eiꝰ ⁊ ꝯmota sup̲ lĩiaria cardinuȝ a voce clamãtꝫ ⁊ domꝰ ĩpleta est fumo. hec. ℣. Emitte a. In lau. añ. Ecce dñs nr̃ cũ v̓tute vẽiet ⁊ ipse ꝯteret iugũ captiuitatꝫ nr̃e ps. Miserẽ. An. Emitte agnuȝ dñe dñatorẽ t̃re de pet̃ deserti ad mõtẽ filie syon. ps. Judica. An. Ut cognoscamꝰ dñe ĩ t̃ra viã tuã ⁊ in oibꝰ gentibꝰ salutare tuũ. ps. Deus deꝰ. An. Da mercedem dñe sustinentibꝰ te ut prophete tui fideles inueniantur. ps. Ego dixi. An. Lex p̲ moysen data est gratia ⁊ v̓itas p̲ iesum christum facta est. ps. Lauda. Capitulu. Ecce dies. Hymnus. Vox clara. ℣. Vox clamantis. An. Tu bethleẽ iuda non eris minima ex te eniȝ exiet dux qui regat populũ meum israel. ps. B. Oratio ut supra. Ad vs̃. añ. Erumpant mõtes iocunditatem et colles iusticiam quia lux dominus mũdi cum potentia venit. ps. M. vel O. ps. M. ut supra.

Feria quatuoꝛ tempoꝝ inuitato. Prope eſt iam dñs. Venite adoꝛemus. Hoc inuita. hac die. v. feria ⁊ ſabbato dicatur hymnꝰ Verbū ſuper. ſuper nocturnū añ. Auertet dñs. ps. Dixit inſipiens. ℣. dr̄ ꝑ ordinē de dñica. Scd̄m lucam.

In illo tpe. Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē naçareth ad virginē deſpōſatā viro cui nomen erat ioſeph ḋ domo dauid: ⁊ nomen virginis maria. Et reliq̄. Omel ve. B. p̄ſbri.

Exordiū nr̄e redēptiōis fratres chariſſimi hodierna nobis ſcī euāgelij lectio cōmendat que angelū a deo miſſum narrat ad virginē vt nouā in carne natiuitatē p̄dicarȝ filij dei: ꝑ quā nos abiecta vetuſtate noxia renouare atqȝ inter filios dei ꝯputari poſſimꝰ. Tu. ℟. Clama in foꝛtitudīe q̄ annuncias pacē in hierl'ē dic ciuitatibꝰ iude ⁊ hītatoꝛibꝰ ſyon. Ecce deus nr̄ quē expectabamꝰ adueniet. ℣. Super mōtē excelſum aſcende tu qui euāgeliçaſ ſyon exalta in foꝛtitudine vocem tuam. Ecce. Le. ij.

Raro aūt legimꝰ quia apparentes hoibus angeli deſignent̄ ex noie verum quotienſcūqȝ fit: ideo vtiqȝ fit: vt etiaȝ noie ipſo quid miniſtrar̄ veniāt: inſinuent. Gabriel nāqȝ foꝛtitudo dr̄ dei. Et merito tali nomine p̄fulget qui naſcituro in carne deo perhibet teſtimoniū. ℟. Oꝛietur ſtella ex iacob ⁊ exurget homo de iſrael ⁊ ꝯſurgent omnes duces alienigenarū. Et erit oīs terra poſſeſſio eius. ℣. Et adoꝛabunt eum oēs reges terre omnes gentes ſeruient ei. Et. Lectio. iij.

Opoꝛtebat ergo btāȝ mariā hr̄e virū qui ⁊ teſtis integritatis eius certiſſimus exiſteret. Qui cūqȝ ⁊ ꝓ eo paruulo ſcd̄m legē hoſtias ad tēpluȝ deferret ⁊ eum inſtante ꝑſecutiōis articulo in egypto cū matre ferret ⁊ referret. Alia ꝙ illi ꝑ plurima que aſſumpte hūanitatis fragilitas poſcebat neceſſaria miniſtrare. Tu autē. ℟. Egredietur dñs ⁊ p̄liabit̄ contra gentes. Et ſtabūt pedes eiꝰ ſupꝛa mōtes oliuarū. Ad oꝛientem. ℣. Et eleuabit̄ ſuꝑ omnes colles ⁊ fluent ad eum omnes gentes. Et ſta. Glia. Ad oꝛien. ℣. Emitte agnum. In lau. añ. Roꝛate celi deſuꝑ ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiat̄ terra ⁊ germinet ſaluatoꝛē. ps. Miſerere. Añ. Prophete p̄dicauerūt naſci ſaluatoꝛē de virgine maria. ps. Te decet. Añ. Spūs domini ſuꝑ me euāgeliçare pauperibus miſit me. ps. Deꝰ deꝰ. Añ. Ecce veniet dñs ut ſedeat cuȝ p̄ncipibꝰ ⁊ ſoliū gl'ie teneat. ps. Exultauit. Añ. Annūciate populis ⁊ dicite ecce dñs deꝰ ſaluatoꝛ nr̄ veniet. ps. Lau. Ca. Ecce dies ve. Hy. Vox clara.

℣ Vox cla. An̄. Miſſus ē gabriel angelus ad mariā virginem deſpōſatā ioſeph. ps̄ B.

Nō dicant̄ preces ad has matutiʒ. nec in .vi. feria. nec in ſabbato: ſed ad oēs alias horas dicant̄ more ſolito niſi ad vs̄. qn̄ incepta eſt an̄. O ſapia. Orō.

PReſta queſum⁹ oı̄ps deus ut redemptiōis nr̄e ventura ſolennitas ⁊ p̄ntis vite ſubſidia ꝯferat: ⁊ eterne beatitudinis p̄mia largiatur. Per do.

Hec orō dicat̄ ad has matutiñ. ad alias vō horas dr̄ oratio dn̄icalis. Mē co. de ſcā maria an̄. Sp̄us ſanct⁹. Memo. etiā de oībus ſanctis ut ſupra. Ad vs̄. an̄. Quō fiet iſtud āgele dei qz vir in ꝯcipiendo non ꝓtuli: audi maria v̄go xp̄i. ſpiritus ſanctus ſup̄ueniet in te ⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. ps̄. M. vel. O. Orō dn̄ical dr̄ hic. Feria. v. inuita. Regez venturū. ps̄. Venite. Hymnus Verbū ſupernū. Añe. ps̄. ꝺ nocturno ℣. ſcōm ordinē. ⁊ ℟ia. ſimilit̄ ut ſ̄.

Lectio. i.

ET dixi ve mihi qz tacui: qz vir pollut⁹ ſum ego labiis ⁊ in medio ppl̄i polluta labia h̄ntis ego hito. ⁊ regem dominū exercituū vidi ocul̄ meis. Hec di.

Lectio. ii.

ET volauit ad me vnus ꝺ ſeraphin ⁊ in manu eius calculus: quē forcipe tulerat ex altari ⁊ tetigit os meuz ⁊ dixit ecce tetigi hec labia tua ⁊ auferet iniquitas tua ⁊ pctm̄ tuuz mundabit̄. Hec di.

Lectio. iii.

ET audiui vocē dn̄i dicentis. Quē mittā ⁊ qui ibit vob̄ ⁊ dixi. Ecce ego mitto me. Et dixi: vade ⁊ dic pplō huic. Audite audientes ⁊ nolite itelligere: ⁊ videte viſionē ⁊ nolite cognoſcere. Hec di. ℣. Emitte agnū. In laudi. an̄. De ſyō veniet dn̄s oı̄ps vt ſaluum faciet popl̄m ſuū. ps̄. Miſerere. An̄. Cōuertere dn̄e aliquantulum ⁊ ne tardas venire ad ſeruos tuos. ps̄. Dn̄e r̄fugiū. An̄. De ſyon veniet qui regnaturus ē dn̄s emanuel magnū nomē ei⁹. ps̄. Deus deus. An̄. Ecce dn̄s noſter ⁊ honorabo eum de⁹ patris mei ⁊ exaltabo eū. ps̄. Cantemus. An̄. Dn̄s legifer nr̄ domin⁹ rex nr̄ ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos. ps̄. Laud. Capl̄m. Ecce dies. Hym. Vox cla. ℣. Vox clamañ. An̄ Vigilate aı̄o i ꝓximo eſt dn̄s deus nr̄. ps̄. B. Orō dn̄icalis dr̄. Ad vs̄. an̄. Letamini cū hieruſalē ⁊ exultete in ea oēs qui diligitis eam in eternuz. ps̄. M. vel O. ps̄. M. Orō ut ſ̄. Feria. vi. inuita. Prope eſt iam. ps̄. Venite. Hym. Verbū ſup. Añe. ⁊ ps̄. ꝺ nocturno illius ferie ℣. ⁊ ℟ia. ꝑ ordinem dicuntur.

Scdm̄ lucam.

IN illo tempore. Exurgēs maria abiit in mōtana cū feſtinatione in ciuitatem iude ⁊ intrauit i domuz zacharie et ſalutauit eliſabeth. Et reliqua. Omelia b[illegible]

Lectio ſancti euãgelij quã modo audiuimꝰ ⁊ redẽptionis noſtre ſemper nob̄ veneranda ꝓmordia predicat et ſalutaria ſempꝑ imitãde humilitatis exemplũ remedia commendat. ℟. Precurſor ꝓ nob̄ ingreditur agnus ſine macula ſecundũ ordinẽ melchiſedech. Pontifex factus ẽ in eternum ⁊ in ſeculũ ſeculi. ℣. Ipſe ẽ rex iuſticie cuius generatio nõ hẽt finem. Pontifex. Lectio .ij.

Nam qꝛ per ſuperbie attactũ genꝰ humanũ perierat: decebat vt medicamentuz humilitatis quo ſanaref ꝓma mors ĩſipientis ſalutis tempora pretenderent. ℟. Modo veniet dñator dominꝰ. Et nomẽ eius emanuel vocabif. ℣. Orietur in diebꝰ eius iuſticia ⁊ abũdantia pacis. Et. Lectio .iij.

Et quia ꝑ teneritatẽ ſeducte mulieris mors intrauit in mũdũ: cõgruũ fuit vt ĩ iudiciũ vite reuerentis mulieres deuote humilitatis inuicez ac pietatis ſeſe preuenirent obſequijs. Tu autem. ℟. Videbũt gentes iuſtum tuũ ⁊ cuncti reges inclytum tuuz. Et vocabif tibi nomẽ nouũ qđ os dñi nominauit. ℣. Et erit corona glĩe in manu dñi ⁊ diadema regni in manu dei tui. Et voca. Glĩa p̄ri. Quod os. ℣. Emitte agnũ. In laudibus antiphona.

Conſtantes eſtote videbitis auxiliũ dñi ſuper voſ. Ps. Miſerere. Añ. Ad te domine leuaui animam meã veni ⁊ eripe me dñe ad te cõfugi. Ps. Domine exaudi .ij. Añ. Veni dñe ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue iſrael. Ps. Deꝰ deus. Añ. Deus a libano veniet ⁊ ſplendor eius ſicut lumẽ erit. Ps. Dñe audiui aud. Añ. Ego aũt ad dñz aſpiciam ⁊ expectabo deum ſaluatorez meũ. Ps. Laud. Cap. Ecce dies ve. Hym. Vox clara. ℣. Vox claman. Añ. Exquo facta eſt vox ſalutationis tue in auribꝰ meiſ exultauit in gaudio infans in vtero meo all'a. Ps. B. Oro.

Excita queſumus domine potentiam tuam ⁊ veni: vt hi qui ĩ tua pietate cõfidũt ab omni citius aduerſitate liberentur. Qui viuis. Hec oro dicef ad has mat. tñ qꝛ ad alias horas dicetur oro dominicalis. Ad vs. añ. O. ps. M. oratio dñical. Poſt vs hmoi ferie nõ pōt incipi añ. O ſapiẽtia. Sabbato. Inuit. Prope eſt iam. Hym. Verbũ ſupnũ. Super nocturnũ añ. Quia mirabilia. ps. Cantate .ij. ℣. ſecũdũ ordinẽ dicitur. Scđz lucaz.

Anno quintodecimo imperij tyberij ceſaris ꝓcurãte pontio pilato iudeam tetrarcha autem galilee herode philippo autez fratre eius tetrarcha ityrie ⁊ traconididiſ regio nie ⁊ lisania ⁊ abiline tetrarcha super principibus sacerdotū anna ⁊ caypha factum ē verbum domini super ioannez zacharie filiū in deserto. Et reliq̄.

Omelia beati gregorii.

Redemptoris nostri p̄cursor quo tempore verbum p̄dicationis acceperat memorato principe ⁊ iudee rei publice romano regibꝰ p̄ euangeliū designatur cū dr̄. Anno quītodecimo imperij Tiberij cesaris. Tu autem. ℟. Emitte agnum dn̄e dn̄atorē terre. De petra deserti ad montē filie syō. ℣. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluāt iustū aperiatur terra ⁊ germiet saluatorem. De petra. Lec. ij.

Quia illū enī predicare veniebat q̄ ex iudea quosdā ⁊ multos ex gētibꝰ redempturꝰ erat per regē gētiū ⁊ principes iudeoꝝ tēpora designantur. ℟. Germinauerūt campi heremi germīa odoris isrl̄ q2 ecce deꝰ nr̄ cū virtute veniet. Et splēdor eiꝰ cū eo. ℣. Ex syon spēs decoris eiꝰ deꝰ nr̄ manifeste veniet. Et splendor. Lectio tertia.

Quia aūt gētilitas colligēda ⁊ iudea p culpa p̄fidie dispergēda ipsa quoqʒ descriptio terreni p̄cipatꝰ ostendit cū in romana republica vnꝰ prefuisse describitur ⁊ i iudee regno p quartā p̄tē plurimi p̄cipebātur. ℟. Radix iesse qui exurget iudicare gentes in eo gētes sperabūt. Et erit nomē eiꝰ bn̄dictuʒ In scl'a. ℣. Sup quē ꝯtinebūt reges os suū ipsū reges depcabuntur. Et erit. Glā pri. In secula. ℣. Emitte agnū. In lau. Veniet dn̄s cū ptāte magna ⁊ videbit eū oīs caro ⁊ saluabit nos. ps̄. Miserere. Añ. Intuemini quamꝰ sit gl'iosus iste qui igreditur ad saluādos ppl'os. ps̄. Bonuʒ ē. Añ. Veniet iteꝝ angelus tuꝰ ⁊ docebit nos vias tuas domine. ps̄. Deus deus. Añ. Expectetur sicut pluuia eloquiū dn̄i ⁊ descendet sicut ros super nos deꝰ noster. ps̄. Audite celi. Añ. Paratꝰ esto isrl' in occursum dn̄i qm̄ venit. ps̄. Laud̄. Cap̄. Ecce dies. Hym. Vox clara. ℣. Vox clamā. Añ. Oīs vallis iplebitur ⁊ oīs mōs ⁊ collis humiliabitur ⁊ videbit oīs caro salutare dī. ps̄. B. oro

Deus q̄ ꝯspicis q̄a ex nr̄a prauitate affligimur: ꝯcede ppitius vt ex tua visitatiōe consolemur. Qui viuis ⁊ reg. Hec oro dicetur ad has mat. tm̄. Ad alias horas dr̄ oro dn̄icalis. Si vō aliqd̄ festū. ix. lec. i aliq̄ p̄dictaꝝ feriaꝝ istiꝰ hebdo. cōtigerit nihilominꝰ ordo feriaꝝ de laud̄. ⁊ antiphonis super ps̄. B. ⁊ M. seruabitur in sequenti feria. Et tūc antiphōe sup lau. ⁊ propria ℟. illius ferie. s. qua feria festū ꝯtigerit i illo āno nō dicuntur. Versiculi tñ āte lec. per ordinem dicuntur vt supra. Dominica quarta añ. Benedictꝰ ps̄. Ipsum. Capitulum.

ſalutauit eliçabeth. Et reliqua.
Omelia b[illegible]

LEctio ſancti euãgelij quã modo audiuim⁹ ⁊ redẽptionis noſtre ſemper nob̃ venerãda ꝑmordia predicat et ſalutaria ſemꝑ imitãde humilitatis exemplũ remedia commendat. ℟. Precurſor ꝓ nob̃ ingreditur agnus ſine macula ſecundũ ordinẽ melchiſedech. Pontifex factus ẽ in eternum ⁊ in ſeculũ ſeculi. ℣. Ipſe ẽ rex iuſticie cuius generatio nõ hẽt finem. Pontifex. Lectio .ij.

NAm qꝛ per ſuperbie attactũ gen⁹ humanũ perierat: decebat vt medicamentuz humilitatis quo ſanaret᷑ ꝑma mors iſipientis ſalutis tempora pretenderent. ℟. Modo veniet dñator domin⁹. Et nomẽ eius emanuel vocabit᷑. ℣. Orietur in dieb⁹ eius iuſticia ⁊ abũdantia pacis. Et. Lectio .iij.

ET quia ꝑ teneritatẽ ſeducte mulieris mors intrauit in mũdũ: cõgruũ fuit vt i iudiciũ vite reuerentis mulieres deuote humilitatis inuicez ac pietatis ſeſe preuenirent obſequijs. Tu autem. ℟. Uidebũt gentes iuſtum tuũ ⁊ cuncti reges inclytum tuuz. Et vocabit᷑ tibi nomẽ nouũ qđ os dñi nominauit. ℣. Et erit corona glie in manu dñi ⁊ diadema regni in manu dei tui. Et voca. Gła pri. Qđ os. ℣. Emitte agnũ. In laudibus antiphona.

COnſtantes eſtote videbitis auxiliũ dñi ſuper vos. pſ. Miſerere. Añ. Ad te domine leuaui animam meã veni ⁊ eripe me dñe ad te cõfugi. pſ. Domine exaudi .ij. Añ. Ueni dñe ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue iſrael. pſ. De⁹ deus. Añ. Deus a libano veniet ⁊ ſplendor eius ſicut lumẽ erit. pſ. Dñe audiui aud. Añ. Ego aũt ad dñz aſpiciam ⁊ expectabo deum ſaluatorez meũ. pſ. Laud. Cap. Ecce dies ve. Hym. Uox clara. ℣. Uox clamã. Añ. Ex quo facta eſt vox ſalutationis tue in aurib⁹ meis exultauit in gaudio infans in vtero meo all'a. pſ. B. Oro.

EXcita queſumus domine potentiam tuam ⁊ veni: vt hi qui i tua pietate cõfidũt ab omni citius aduerſitate liberentur. Qui viuis. Hec oro dicet᷑ ad has matutin qꝛ ad alias horas dicetur oro dominicalis. Ad vſ. añ. O. pſ. M. oratio dñical. Poſt vſ hmo ferie nõ põt incipi añ. O ſapiẽtia. Sabbato. Inuit. Prope eſt iam. Hym. Uerbũ ſuꝑnũ. Super nocturnũ añ. Quia mirabilia. pſ. Cantate .ij. ℣. ſecũdũ ordinẽ dicitur. Scđz lucaz

ANno quintodecimo imꝑij tyberij ceſaris ꝓcurãte pontio pilato iudeam tetrarcha autem galilee herode philippo autez fratre eius tetrarcha ityrie ⁊ traconididiſ regio nis ⁊ liſania ⁊ abiline tetrarcha ſuper principibus ſacerdotū anna ⁊ caypha factum ē verbum domini ſuper ioannez çacharie filiū in deſerto. Et reliq̄.

Omelia beati gregorii.

REdemptoris noſtri ꝑcurſor quo tempore verbum ꝑdicationis acceperat memorato principe ⁊ iudee rei publice romano regib⁹ ꝑ euangeliū deſignat̃ cū dr̄. Anno quītodecimo imperij Tiberij ceſaris. Tu autem. ℟. Emitte agnum dn̄e dn̄atorē terre. De petra deſerti ad montē filie ſyō. ℣. Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluāt iuſtū aperiatur terra ⁊ germiet ſaluatorem. De petra. Lec. ij.

QVia illū enī predicare veniebat q̄ ex iudea quoſdā ⁊ multos ex gētib⁹ redemptur⁹ erat per regē gētiū ⁊ principes iudeorꝝ tēpora deſignantur. ℟. Germinauerūt campi heremi germē odoris iſrl̄ q2 ecce de⁹ nr̄ cū ꝟtute veniet. Et ſplēdor ei⁹ cū eo. ℣. Ex ſyon ſpes decoris ei⁹ de⁹ nr̄ manifeſte veniet. Et ſplendor. Lectio tertia.

QVia aūt gētilitas colligēda ⁊ iudea ꝑ culpa ꝑfidie diſpergēda ipſa quoqꝫ deſcriptio ireni ꝑncipat⁹ oſtendit cū in romana republica vn⁹ prefuiſſe deſcribit̃ ⁊ ī iudee regno ꝑ quartā ptē plrimi ꝑncipebāt̃. ℟. Radix ieſſe qui exurget iudicare gentes in eo gētes ſꝑabūt. Et erit nomē ei⁹ bn̄dictuz In ſclā. ℣. Sup quē ꝯtinebūt reges os ſuū ipſū reges deꝑcabuntur. Et erit. Glā pri. In ſecula. ℣. Emitte agnū. In lau. Veniet dn̄s cū ptāte magna añ. ⁊ videbit eū oīs caro ⁊ ſaluabit nos. ps̄. Miſerere. Añ. Intuemini quant⁹ ſit gl'ioſus iſte qui igredit̃ ad ſaluādos pplōs. ps̄. Bonuz ē. Añ. Veniet iterꝝ angelus tu⁹ ⁊ docebit nos vias tuas domine. ps̄. Deus deus. Añ. Expectet̃ ſicut pluuia eloquiū dn̄i ⁊ deſcendet ſicut ros ſuper nos de⁹ noſter. ps̄. Audite celi. Añ. Parat⁹ eſto iſrl̄ in occurſum dn̄i qm̄ venit. ps̄. Laud̄. Cap. Ecce dies. Hym. Vox clara. ℣. Vox clamā. Añ. Oīs vallis īplebit̃ ⁊ oīs mōs ⁊ collis humiliabit̃ ⁊ videbit oīs caro ſalutare dī. ps̄. B. oro.

DEus q̄ ꝯſpicis q̄a ex nr̄a prauitate affligimur: ꝯcede ꝓpitius vt ex tua viſitatiōe conſolemur. Qui viuis ⁊ reg. Hec oro dicet̃ ad has mat̄. tm̄. Ad alias horas dr̄ oro dn̄ical̃. Si vero aliqd̄ feſtū. ix. lec. i aliq̄ ꝑdictarꝝ feriarꝝ iſti⁹ hebdo. cōtigerit nihilomin⁹ ordo feriarꝝ de laud̄. ⁊ antiphonis ſuper ps̄. B. ⁊ M. ſeruabit̃ in ſequenti feria. Et tūc antiphōe ſup lau. ⁊ propria ℟. illius ferie. ſ. qua feria feſtū ꝯtigerit i illo āno nō dicuntur. ꝟſiculi tn̄ āte lec. per ordinem dicunt̃ vt ſupra. Dominica quarta añ. Benedict⁹ ps̄. Ipſum. Capitulum.

Ecce ego mittam ĩ fundadamentis syon lapidẽ ꝓbatũ angularẽ preciosũ in fundamẽto fũdatũ qui crediderit in eo nõ cõfũdetur. ℞. Nõ auferetur. hym. Conditor al. ℣. Rorate celi de. Añ. M. ps. M

Excita quesumus Oro. domine potentiam tuam ⁊ veni et magna nobꝭ v̓tute succurre vt auxiliũ gratie tue qđ nostra peccata prepediũt idulgentia tue ꝓpiciationis acceleret. Qui vi. ⁊ reg. Memo. đ sãcta maria añ. Aue maria gr̃a. Ad mat. Inuit. Prestolãtes redemptorem leuate capita vestra. Qm̃ ꝓpe ẽ redemptio nostra. ps. Venite. hym. Verbũ supernum. Lectio prima.

Excita cor populi huiꝰ et aures eiꝰ argue ⁊ aggraua ⁊ oculos eiꝰ claude ne forte videat oculis suis ⁊ auribꝰ suis audiat ⁊ corde suo ĩtelligat ⁊ cõuertatur ad me ⁊ sanem eũ. Hec dicit. ℞. Canite tuba ĩ syon vocate gentes annũciate populis ⁊ dicite. Ecce deus nr̃ saluator adueniet. ℣. Annunciate in finibus terre ⁊ in insulis que procul sunt dicite. Ecce. Le. ij.

Et dixi vsquequo domine ⁊ dixit donec desolentur ciuitates absq; habitatore domus sine homine ⁊ terra relinquetur deserta. Hec. ℞. Octaua decima die decimi mensis ieiunabitis dicit dominus et ego mittam vobis ꝓpugnatorẽ ⁊ saluatorẽ ꝓ uobis qui vos p̄cedat ⁊ introducat. In terraʒ quã iuraui dare patribus vestris. ℣. Ego enĩ sũ dominꝰ deus vester qui eduxi vos de terra egypti. In. Lectio tertia.

Et longe faciet dominus homines ⁊ multiplicabit que derelicta fuerat in terra et adhuc in ea decimatio eiꝰ: ⁊ cõuertetur ⁊ erit ĩ ostensiõʒ sicut teribinthus ⁊ sicut quercus que expandit ramos suos: semen sãctum erit id quod steterit ĩ ea. Hec dicit. ℞. Non auferetur sceptrũ de iuda ⁊ dux de femore eius donec veniat qui mittẽdus est. Et ipse erit expectatio gentiũ. ℣. Pulchriores sũt oculi eius vino: ⁊ dẽtes eius lacte candidiores. Et ipse erit. Glĩa patri. Et ipse erit. Med. lc. de sermone bti augu. epi. Lec. iiij.

Vos inquã cõuenio o iudei qui vsq; in hodiernũ diẽ negastis filiũ dei. Preuaricatores legis attendite legeʒ. Testimonium queritis de xp̄o. In lege autem vr̃a scriptum est q duorum hominum sit testimonium verum. Tu autẽ. ℞. Me oportet minui illũ autẽ crescere. Qui post me venit ante me factus est cuiꝰ non sũ dignus corrigiam calciamẽti eius soluere. ℣. Hoc est testimoniũ qđ ꝑhibuit ioãnes. Qui. Lec. v.

Precedant ex lege vr̃a nõ tm̃ duo sed et plures testes xp̄i ⁊ cõuincant auditores legis nō factores legis. Dic iſaia teſtimoniū de xp̄o. Ecce iquit v̓go in vtero concipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabitur nomē etꝰ emanuel quod eſt iterpretatū nobiſcum deꝰ. Tu aūt. ℟. Ecce iaȝ venit plenitudo temporiſ iquo miſit deus filiū ſuū in terriſ natū de v̓gine factū ſub lege. Ut eos qui ſub lege erant redimeret. ℣. Propter nimiā charitatē ſuā qua dilexit nos deus filium ſuū miſit in terris in ſilitudinem carnis peccati. Ut eos. Lec. vi.

Accedat ⁊ alius teſtiſ: dic ⁊ tu hieremia teſtimoniū de xp̄o. Hic ē inquit deꝰ noſter ⁊ nō eſtimabiſ aliꝰ abſqȝ illo qui inuenit omnem viā ſcientie ⁊ dedit eam iacob puero ſuo. Poſt hec in terris viſus eſt ⁊ cū hoībus conuerſatus eſt. ℟. Uirgo iſrael reuertere in ciuitates tuas vſqȝquo dolens auerteris dn̄m ſaluatorē generabis oblationē nouaȝ i terris. Ambulabūt hoies. In ſaluationē. ℣. In charitate ꝑpetua dilexi te iō attraxi te miſerans. Ambula. Gl'i patri. In ſaluationem. Scđm ioanneȝ.

In illo tempore: Miſerūt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad ioanneȝ vt interrogarent eum dicentes Tu quis es. Et ꝯfeſſus eſt ⁊ nō negauit. Et confeſſus ē qꝛ non ſū ego xp̄s. Et reliqua. Omel. beati gregorii pape.

Ex huius lectionis nobis verbis fratres cariſſimi ioānis humilitas cōmendaſ qui dum tante virtutis eſſet vt xp̄s credi potuiſſet elegit ſolide ſubſiſtere in ſe ne humana opiniōe raperetur inaniter ſuper ſe. ℟. Iuraui dicit dominus vt vltra iam non iraſcar ſuper terrā montes ⁊ colles ſuſcipient iuſticiam meam. Et teſtim̄ pacis erit in hieruſalem. ℣. Iuxta ē ſalus mea vt veniat ⁊ iuſticia mea vt reuertaſ. Et. Lec. viii.

Nam confeſſus ē ⁊ nō negauit qꝛ nō ſū ego xp̄s ſȝ qꝛ dixit nō ſū: negauit plane ꝙ non erat: ſed non negauit quod erat vt veritatē loquēſ eius mēbrū fieret cuiꝰ nomē fallaciter nō vſurpauit. Tu autez. ℟. Intuemini quantus ſit iſte glioſus qui ingrediſ ad ſaluandas gētes ipſe eſt rex iuſticie. Cuiꝰ generatio non habet finē. ℣. Et dominabiſ a mari vſqȝ ad mare. Cuius. Lectio nona.

Cum ergo nō vult apparere nomē xp̄i factus ē mēbrum xp̄i. Quia dū infirmitatē ſuā ſtuduit humiliť agnoſcē illiꝰ celſitudinē meruit veraciť optinere. Tu aūt. ℟. Montes iſrł ramos vr̄os expandite et florete ⁊ fructꝰ facite. Prope ē vt veniat dies dn̄i. ℣. Rorate celi deſuꝑ ⁊ nubes pluāt iuſtuȝ aperiaſ terra ⁊ germinet ſaluatorem. Prope eſt. Gl'ia patri. Prope eſt. ℣. Emitte ag. In laudibus antiphona.

CAnite tuba i ſyon ꝓpe eſt
dies dñi ecce vẽiet ad ſal
uandũ nos alľa alľa. ps. Dñs
regna. Añ. Ecce veniet deſide
ratus cũctis gentibꝰ ⁊ replebiť
glia domus dñi alľa. ps. Jub.
Añ. Erũt praua i directa ⁊ aſpe
ra i viaſ planas veni dñe ⁊ no
li tardare alľa. ps. Deus deꝰ.
Añ. Dñs veniet occurrite illi
dicentes magnũ ꝓncipiũ ⁊ re
gni eius nõ erit finis deus for
tis dñator princeps pacis alľa
alľa. ps. B. Añ. Oipotens ſer
mo tuus dñe a regalibus ſedi
bꝰ vẽiet alľa. ps. Laud. Cap.

GAudete in dño ſemꝑ iteꝝ
dico gaudete modeſtia ve
ſtra nota ſit omnibꝰ hominibꝰ
dñs ꝓpe ẽ. d. g. Hym. Vox cla
ra. ℣. Vox cla. Añ. Ego vox
clamãtiſ i deſerto dirigite viaꝫ
domini ſicut dixit iſaias ꝓpħa
ps B. oro. vt ſ. Mẽo. de ſcã
maria añ. Miſſus eſt ange. ℣.
Egrediet. oro vt ſupra. Ad. j.
añ. Canite tuba. Ad. iij. añ. Ec
ce veniet. Cap. Gaudete. ℟. ⁊
℣ſiculi ſicut i ꝑma dñica aduẽ
tus dñi ad omẽs horas. Ad. vj
añ. Erũt praua. Capitulum.

NIhil ſolliciti ſitis ſꝫ in oĩ
orõne ⁊ obſecratione cuꝫ
gratiaꝝ actione: petitiones ve
ſtre inoteſcant apud deuꝫ. Ad
ix. añ. Omnipotens. Caplm.

PAx dei que exuꝑat omnẽ
ſenſũ cuſtodiat corda ve
ſtra ⁊ intelligentias veſtras.
Ad ſecũdas vs. añ. Sede a dx.
ps. Dixit dñs. Cap. Gaude
te. ℟. Feſtia ne tar. Hym. Cõ
ditor al. ℣. Rorate celi. Añ. B
ps. M. oro. vt ſ. Mẽo. de ſcã
maria añ. Btã es maria. ℣. et
oro vt ſ. Quotidie ꝑ hebdo. vſ
qꝫ ad vig. nat. domini dñi ℣
ſiculi ⁊ ℟. ſcd̃m ordinẽ noctur
noꝝ hyſtorie dñical' qñ d̃ feria
agitur. Feria. ij. Inuit. Regẽ
venturum Lectio prima.

ET factũ ẽ i diebus achaç
filij ioathan filij oçie re
gis iude aſcendit raſin rex ſirie
⁊ facee filius romelie rex iſrľ in
hieruſalẽ ad preliandũ contra
eam. Hec dicit do. Lectio ij.

ET nõ potuerũt debellare
eam ⁊ annũciauerũt do
mui dauid dicentes. Requie
uit ſyria ſuper effraim. Et com
motũ eſt eius cor ſicut mouenť
ligna ſiluaꝝ a facie venti. Hec
dicit. Lectio tertia.

ET dñs ad iſaiaꝫ. Egrede
re in occurſũ achaç tu ⁊ q
derelictꝰ es iaſub filius tuꝰ et
ad extremũ aq̇ductꝰ i viaagri
fullõis ſuꝑioris. Hec. Añ. Di
cit dñs penitentiã agite appro
pinquabit eni regnũ celoꝝ alľa
ps. B. oro dñicalis. Ad veſ.
añ. D. ps. M. oratio dñicalis
Feria. iij. Lectio prima.

ET dices vide ne ſileas no
li timere ⁊ cor tuũ ne for
midet a duobꝰ caudis titionũ
fumigãtiũ iſtoꝝ ira furoris ra
ſin ⁊ ſirie ⁊ filij romelie eo q
ꝯſiliũ inierũt ꝯ te ſiria malũ ⁊

filius romelie. Hec. Lec. ij.

HEc dicit dominꝰ deus nõ ſtabit ⁊ nõ erit iſtud ſȝ caput damaſci raſin. Et adhuc ſexaginta ⁊ quinqȝ. Hec dicit dominus. Lectio tertia.

ET deſinet effraim eſſe populus ⁊ caput effraim ſamaria ⁊ caput ſamarie filiꝰ romelie ſi nõ credideritis nõ permanebitis. Hec. An. Conſurge conſurge hieruſalẽ induere fortitudinẽ brachij dñi. ps. B. Ad has vs. añ. D. ps. M. oratio de dñica. Si vigilia ſancti thome apoſtoli i dñica vel in quarta feria vi. feria vel ſabbo quatuor tẽpoꝝ euenerit nihil fiat de vigilia niſi tm̃ memo. ad matȝ. Sȝ i quacūqȝ alia feria euenerit miſſa fiet de vigilia. Si feſtū ſci thome apli in .vi. feria vel ſabbato quatuor temporum euenerit nihil ad matȝ. de ieiunio fiat niſi tm̃ memo. Si vero feſtū apli in dñica euenerit transferatur in craſtinuȝ ⁊ ibi celebretur. Feria iiij. Lec. prima.

ET adiecit dominꝰ loq̄ ad achaz dicens. Pete tibi ſignū a dño deo tuo i pfunduȝ inferni ſiue in excelſū ſupra: ⁊ dixit achaz nõ petam ⁊ non tẽptabo dominum. Hec dicit. Lectio ſecunda.

ET dixit. Audite ergo domus dauid. Nūquid parū vobis ẽ moleſtos eſſe hoibꝰ quia moleſti eſtiſ ⁊ deo meo. Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignum. Ecce virgo concipiet et pariet filiū ⁊ vocabit nomẽ eiꝰ emanuel. Hec dicit. Lec. iij.

BUtyrū ⁊ mel comedet vt ſciat reprobare malū ⁊ eligere bonū. Dereliquerunt terram quā tu deteſtaris a facie dñoꝝ r̃gū ipoꝝ. Hec. An. Ponent in domino gloriam ⁊ laudem eius inſule nūciabūt quia ecce veniet ⁊ nõ tardabit. ps. B. Ad vs. añ. D. ps. M. oro vt ſupra. Feria quinta.

Lectio prima.

ADducet dñs ſuper te ⁊ ſuper pplm̃ tuū ⁊ ſuper domū tuā ⁊ pr̃is tui dies que venerūt a diebꝰ ſepationis effraiȝ a iuda cum rege aſſyrioꝝ. Hec dicit. Lectio ſecunda.

ET erit in die illa ſibilabit dñs muſce que eſt i extremo finiū egypti ⁊ api que eſt i terra aſſur ⁊ venient ⁊ requieſcent omnes in torrentibuſ vallium ⁊ cauernis petraꝝ ⁊ i omnibus frutectis ⁊ vniuerſis foraminibus. Hec. Lectio tertia.

IN illa die radet dominꝰ in nouacula cõducta i hiſ qui trãſ flumẽ in rege aſſyrioꝝ caput ⁊ pilos pedum ⁊ barbaȝ vniuerſam. Hec dicit dominus. Antiphona. Conſolamini conſolamini popule meus dicit dominus deus veſter. Pſalmus. B. Ad veſperas antiphona. D. ps. M. oratio vt ſupra. Feria ſexta.

Lectio prima.

Et erit ī die illa nutriet hō vaccā bouʒ duas oues: ⁊ pubertate lactiſ comedet butyrū̃. Butyrū̃ ⁊ mel eni manducabit oīs qui relictus fuerit i t̃ra ⁊ in medio terre. Hec. Lec. ij.

Et erit in die illa omis locus vbi fuerit mille vue mille argentei ⁊ in ſpinas ⁊ in vepreſ erunt cū̃ ſagittiſ ⁊ archu ingredientur. Hec. Lectio. iij.

Vepres ⁊ ſpine erunt ī vniuerſa terra enim ⁊ omēs mōtes qui ī ſarculo ſarcientur non veniet illuc terror ſpinaꝝ ⁊ vepꝝ. Et erit ī paſcua bouis ⁊ in cōculcatione pecoris. Hec ℟. Dies dn̄i ſicut fur ita in nocte vēiet ⁊ vos eſtote parati qꝛ qua hora nō putatis filius hominis veniet. ps. B. Ad veſ. añ. O. ps. M. Septimo decimo no. kl. Januarij ſemꝑ incipiat añ. O ſapientia ⁊ hoc ſequens ℟. Feſtina ne tard. niſi in ſabbato inchoet: tūc dicit ℟. de hyſtoria dominicali ℟. Feſtina ne tardaueris domīe. Et libera pplm̄ tuū. ℣. Veni domine ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue. Et libera. Gloria patri. Repetatur ℟. Feſtina. Hym. Cōditor al. ℣. Rorate celi de. ℟. Et. Antiphona

O Sapientia que ex ore altiſſimi prodiſti attingens a fine vſqʒ ad finē fortiter ſuauiter diſponēſqʒ omnia veni ad docendum nos viam prudētie. ps. M. oro dominicalis. Nulle deinceps fiant p̄ces. Ad veſ. ſed ad completo. ⁊ ad oēs aliaſ horas fiāt preces cum proſtrationib⁹ more ſolito. Memo. de ſancta maria ad iſtam primaʒ antiphonam O ſap. dicet añ. Aue maria. Ad alias vero veſ. quando de feria agit dr̄ ad memo. de ſancta maria añ. Meti meas. vſqʒ ad vigꝭ. natiuitatꝭ domini niſi forte eadē p̄ma añ. O. ī dominica incipiat tūc eni ad memo. d̄ ſancta maria dicit hec añ. Beata es maria. Ad iſtam primā O nō fit memo. de oīb⁹ ſcis ſʒ ab hinc fiat mēo. de ſcā maria ⁊ d̄ oīb⁹ ſcis ſicut ī alijs ferijs vſqʒ ad vigꝭ. natꝭ. domini tam ad veſ. qʒ ad matꝭ. Iſte antiphone ſequentes dn̄r ſingule ī ſuis veſperis vſqʒ ad vigꝭ natꝭ. domini. Antiphona.

O adonai domīe ⁊ dux dom⁹ iſrael qui moyſi in igne flamīe rubi apparuiſti ⁊ ei in ſigna legem dediſti veni ad redimendum nos ī brachio extēſo. Añ.

O radix ieſſe qui ſtaſ in ſignū populorum ſuper queʒ continebunt reges os ſuū quem genteſ deprecabuntur veni ad liberādum nos iaʒ noli tardare. Añ.

O clauiſ dauid ⁊ ſceptruʒ dom⁹ iſrl' que aꝑis ⁊ nēo claudit: claudis ⁊ nemo aperit veni et educ victū de domo carcerꝭ ſedētē ī tenebris ī vmbra mortis.

O oriēs ſplēdor lucis eterne ⁊ ſol iuſticie veni ⁊ illumīa ſedentes ī tenebris ⁊ in vmbra mortis. Antiphona.

O rex gentium ⁊ deſideratus earum lapiſqꝫ angularis q̇ facis vtraqꝫ muniri veni ſalua hominem queꝫ de limo formaſti. Antiphona.

O emanuel rex ⁊ legifer noſter expectatio gentiuꝫ ⁊ ſaluator earum veni ad ſaluandum nos domine deus noſter. An.

O virgo virgnum quomodo fiet iſtud quia nec primaꝫ ſimilem viſa es nec habere ſequentem filie hieruſalē quid me admiramini diuinum eſt myſterium quod cernitis. ps. Mag. An.

O thoma didime per xp̄ꝫ quē meruiſti tangere te precibus rogamus altiſonis ſuccurre nob̄ miſeris ne damnemur cum impijs i aduētu iudicis. Hec an̄. ſ. O thoma. dr̄ ad vtraſqꝫ vſ̄. ſ. de ſancto thoma apoſtolo ſuper ps. Mag. In die ſancti thome apoſtolj ad mat. de aduentu an̄. Noli timere quinta eniꝫ die veniet ad nos deus noſter. ps. B. ℣. Vox clamātis. orō. vt. ſ̄. Qn̄ feſtū apl̄i vſqꝫ ſcdāꝫ feriā euenerit eo anno hec p̄dicta an̄. Noli timere. omnino pretermittatur ⁊ an̄. ferialis. ſ. Dicit dns. ad memo de aduē tu dicaſ. In vigilia natalis domini. Inuit. Hodie ſcietis quia veniet dominus. Et mãe videbitis gloriam eius. ps. Venite. Hym. Verbuꝫ ſupernum Sup nocturn. antiphōe ⁊ ps. illi⁹ ferie. ℣. Conſtantes eſtote. ℟. Videbitis auxilium dn̄i ſuper vos. Secundum mattheum.

In illo tempore. Cum eſſꝫ deſponſata mr̄ ieſu maria ioſeph anteq̄ꝫ conuenirent iuēta eſt in vtero habens de ſpiritu ſcō. Et reliqua. Omel. origenis viri dilectiſſimi. Lec. j.

Que fuit neceſſitas vt deſpōſata fuit maria ioſeph niſi ꝓpterea quatenus ſacramētuꝫ celaretur diabolo ⁊ ille malignus fraudiſ cōmenta aduerſus deſponſatā virgineꝫ nulla penitus īueniret. ℟. Sanctificamini hodie ⁊ eſtote parati qꝛ craſtina die videbitis. Maieſtateꝫ domini in vobis. ℣. Hodie ſcietis quia veniet domin⁹ ⁊ mane videbitis. Ma. Lec. ij.

Vel ideo deſponſata fuerāt ioſeph vt nato infanti vel ipſi marie curam videretur gerere. Ioſeph ſiue in egyptū iēs vel īde denuo rediēs. Ideo deſponſata fuit ioſeph non tamē in ꝯcupiſcentia iuncta. ℟. Cōſtantes eſtote videbitis auxilium domini ſuper vos iudea et hieruſalem nolite timere. Craſ egrediemini ⁊ dn̄s erit vobiſcum. ℣. Vos q̇ in puluere eſtiſ expergiſcimini ⁊ laudate ecce dominus veniet cum ſalute. Cras. Lectio tertia.

Mater eius inquit mater immaculata mater icorrupta mater intacta mater ei⁹. Cuius eius? Mater dei vnigeniti domini ⁊ regis hominū plaſmatoꝛis ⁊ creatoꝛis cũctorũ. ℟. De illa occulta habitatione ſua egreſſus eſt filius dei deſcendet. Uiſitare ⁊ cõſolari oẽs. Qui eũ toto coꝛde deſiderabant. ℣. Et ſyon ſpẽs decorꝫ eius deus nr̃ manifeſte veniet Uiſitare. Glĩa pa. Qui eũ. Nõ dr̃ ps. Te deũ. ℣. Craſtina die delebit iniq̃tas terre. ℟. Et regnabit ſup̱ nos ſaluatoꝛ mũdi In lau. an. Judea ⁊ hieruſalẽ nolite timere cras egrediemi ⁊ dñs erit vobiſcũ. ps. Miſerere mei. Et ceteri ps. illius ferie: niſi in dñica euenerit: qꝛ ſi in dñica euenerit dr̃ ps. Dñs reg. et ceteri ps. ſicut in dñica añ. Hodie ſcietis qꝛ veniet dñs ⁊ mane videbitis gloꝛiam eius. Añ. Craſtina die delebit iniquitas terre: ⁊ regnabit ſup̱ nos ſaluatoꝛ mundi. Añ. Propter ſyon nõ tacebo donec egrediatur ut ſplendoꝛ iuſtus eius. Hec añ. ſ. Propter ſyon. ꝓ dr̃ in laudib⁹ hui⁹ diei: niſi qñ hec vigilia in ſabbato ꝯtigerit: tunc. n. añ. Expectet dr̃ ſup̱ ps. Audite celi: ⁊ añ. Propter ſyõ. in illo anno oio p[illegible] mutat. Req̃re hãc añ. retro in laudi. in ſabbato p̃cedẽti ps. Audite. Añ. Craſtĩa die erit uobis ſalus dicit dñs de⁹ exercituũ. ps. Laud. Cap.

PRopter ſyon nõ tacebo ⁊ ꝓpter hieruſalẽ non quieſcam donec egrediat ut ſplendoꝛ iuſtus eius ⁊ ſaluatoꝛ eius ut lãpas accendat. Hym. Uox clara. ℣. Hodie ſcietis qꝛ veniet dñs. ℟. Et mane videbitis gloꝛiã eius. Añ. Cum eſſet deſponſata mater ieſu maria ioſeph anteq̃ꝫ ꝯuenirent inuenta eſt in vtero hñs quod eni in ea natũ eſt de ſpiritu ſancto eſt alleluia. ps. Bñs. Oratio.

DEus qui nos redemptionis nr̃e ãnua expectatõe letificas: pꝛeſta vt vnigenitũ tuũ quẽ redemptoꝛeꝫ leti ſuſcepim⁹: venientẽ quoqꝫ iudicem ſecuri videam⁹. Do. n. i. x. fi. t. q̃ te. vi. ⁊ re. in v. ſ. ſ. ℣. Dñs vobiſcuꝫ. ℟. Bñdicam⁹ dño. Hec oĩo dicet ad matutĩ. ⁊ ad omẽs alias hoꝛas hui⁹ diei ⁊ ad vſ. nõ dicunt p̃ces nec fiat genuflectio ad has matu. nec ad alias hoꝛas huius diei. Nõ dicũtur matu. de ſancta maria in aduentu: nulla fiat memo. ad has matu. ſi dñica nõ fuerit niſi tm̃ de omnib⁹ ſanctis añ. Ecce dominus veni. ℣. Ecce apparebit. Oro. Conſcias. non dr̃ ps. Ad te leuaui. ad has matuti. neqꝫ ps. Leuaui oculos. ad p̱mã nec ab hinc vſqꝫ ad inceptioꝫ hyſtoꝛie. Dñe ne in ira. Ad primã añ. Judea ⁊ hieruſalẽ. ps. Deus in no. ps. Beati imacula. ps. Retribue. Añ. Glĩa tibi trinitas ps. Quicunqꝫ vult. Capitulũ. Dñe miſerere. ℟. Jeſu xp̃e. cum: Allĩa. ℣. Qui ſedes ad dexterã. et dr̃ quotidie cu Allĩa, infra natale vſqꝫ ad octo. ephie ⁊ in ipſis octa. hec

etiā generale fit ꝑ totū annum
ꝙ quotiēscūqꝫ dr̄r ℟ia horaꝝ
cuꝫ **All'a.** totiens ℟. **Jesu xp̄e.**
dꝫ p̄cedere cum **All'a.** pces ⁊ ce
tera que ad .j. ꝑtinent absqꝫ p̄-
stratione expleant'. Si hec vi-
gilia in dn̄ica euenerit hec añ.
dicit' sup ps̄. **Quicūqꝫ.** scꝫ. **Te**
sūr lau. Caplm̄. **Regi aūt scl'o**
rū. ℟. **Jesu xp̄e.** cuꝫ all'a. ⁊c̄. vt
s̄. Ad .iij. añ. **Hodie scietis.** Ca
pitulū. **Propter syon.** ℟. **Con**
stantes estote. All'a all'a. ℣. **Vi**
debitis auxiliū dn̄i super vos.
All'a. ℣. **Crastina die erit vob**
salus. ℟. **Dicit dn̄s exercituū**
Oro **Deus q̇ nos.** Sciendūꝫ
est ꝙ oēs r̄ñsioes v'siculoꝝ si
ne **All'a** dicunt' ꝑ totū annum
extra tp̄s pasche: nisi post v'sū.
Verbuꝫ caro. ⁊ post v'sū. **Dn̄s**
regnauit. Ad .vi. añ. **Crastina**
die. Capitulum.

**Videbūt gētes iustū tuum
⁊ cuncti reges inclytū tuū
⁊ vocabit' tibi nomē nouū qđ
os dn̄i noiauit.** ℟. **Crastia die
erit vob salus all'a all'a.** ℣. **Di
cit dn̄s exercituum. Al.** ℣. **Ho
die scietis qꝛ ve. do.** ℟. **Et mā[n]e
videbitis gl'am eiꝰ.** Ad .ix. añ.
Crastina die. Capitulum.

**Non vocaberis vltra de-
relicta: ⁊ terra tua nō vo-
cabit' amplius desolata: sꝫ vo-
caberis voluntas mea in ea ⁊
terra tua inhabitabit'.** ℟. **Ho-
die sciet' qꝛ veniet dn̄s All'. al.**
℣. **Et mane videbit' gl'aꝫ eius.
All'a.** ℣. **Cōstātes estote.** ℟. **Et
ma. vi. gl'aꝫ dn̄i.** Si hec vigi. .i.
sab. iiij. tpoꝝ ꝯtigerit nō in ipa
hebdō. ieiunia erūt sꝫ in p̄cedē
ti. Si āt hec vigi. in dn̄ica eue-
nerit totuꝫ serui. fiat de dn̄ica
vsqꝫ ad v'sū. iiij noct'. qui erit.
Cōstantes estote. Deīn v'o to
tū de vigi. dr̄. Et pꝰ ꝑmā colle
ctā que erit de vigilia fiat me-
mo. de dn̄ica tm̄. sꝫ null'a fiet me
mo. de scā maria: nec ēt matu.
dr̄r de ea in ꝯuētu: neqꝫ mēo. d̄
oibus scis. Inuita. tn̄ de vigi.
erit. s. **Hodie.** Ad .j. ⁊ ad omēs
alias ho. oia fiant de vigilia ⁊
nihil penitꝰ de dn̄ica. In vigi
lia natiui. dn̄i ad v's. añ.

**Rex pacificus magnifica
tus est cuius vultū d̄side
rat vniuersa terra.** ps. **Lau. pu
eri do.** An. **Magnificatus est
rex pacificꝰ sup oēs reges vni
uerse terre.** ps. **Lau. do. oēs gē.**
An. **Scitote qm̄ ꝓpe est regnū
dei amē dico vob qꝛ nō tarda-
bit.** ps. **Lau. aīa. m.** An. **Leua-
te capita v'ra ecce appropinq̄-
bit redēptio v'ra.** ps. **Lau. d. q.**
An. **Cōpleti sūt dies marie vt
pareret filiū suū ꝑmogenitum**
ps. **Lau. hier'lem.** Sciendū est
ꝙ quādocūqꝫ in duplicibus fe
stis ad ꝑmas v's. dr̄r q̇nqꝫ añe
sup ps̄. dicent' p̄di. iii ps̄. ad eas
dem v's. nisi in circūcisione do
mini ⁊ in epiphania ⁊ in puri-
ficatione beate virginis.

Capitulum.

**Populꝰ gentiū q̇ ābulabat
i tenebꝛ' vidit lucē magnā**

habitantibꝰ in regione vmbre mortis lux orta est eis. ℟. Judea ⁊ hierl'em noli timē. Cras egrediemini. Et dñs erit vobiscum. ℣. Constātes estote videbitꝫ auxiliū dñi sup vos. Cras. Gl'ia. Et dñs. Hymnus.

Veni redemptor gentiū dñi de partuz virginis: mireť omne seculū talis partus decz deum. Non ex virili semine sz mystico spiramine verbuz dei factum est caro fructusqz ventris floruit. Aluus tumescit virginis claustra pudoris permanēt vexilla virtutū micat versatur in tēplo deus. Procedēs de thalamo suo pudoris aula regia gemine gigas substātie alacris ut currat viam. Egressus eius a patre regressus eius ad patrem excursus vsqz ad inferos recursus ad sedez dei. Equalis eterno patri cānis tropheo accingeř infirma nostri corporis virtute firmans perpetim. Presepe iam fulget tuum lumenqz nox spiret nouū qd nulla nox interpollet fideqz iugi luceat. Non diceť in fine huiꝰ hymni nec ad completo. huius noctis versus. Gloria tibi dñe. sed versus. Deo patri. ℣. Tanqz sponsus. ℟. Dominus pcedens de thalamo suo. fine. alľa

An. Dum ortus fuerit sol de celo videbitis regem regum pcedentē a patre tanqz sponsus de thalamo suo. ps. M. Oratio. Deus qui nos. Tota cantetur an. anteqz ps. M. inchoetur.

Nota hec sūt festa maiora duplicia in quibus ad primas vs. an. sup ps. M. tota cantabitur an ps. intonationem ⁊ oia altaria ecclesie dū ps. M. canit incensabuntur. ⁊ in die de eisdez fiat pcessio quacunqz feria cotigerit. videlz primꝰ dies natiuitat dñi. Epiphania. Purificatio beate marie. Ascensio domi Primꝰ dies pēthecostes. festū trinitat'. Et corpis xpi. Festū reliquiarū. Assumptiōis ⁊ Natiuitatis beate marie. Festū omniū sctoꝝ. Et dedicatio eccl'ie. Festū loci. Oro ut s. ⁊ terminetur ut ibi de cum. Dñs vobiscū. Et. Bndicamus domino alľa. fine.

Sciēdū ē q in oībꝰ vigil. sctōꝝ siue de tpali siue de sanctis sp ad primas vs. dicetur. Oro de vigilia nisi festū differatur: ⁊ i vigilia sci thome apostoli: ⁊ sancti iacobi: ⁊ sācti bartholomei aploꝝ. Qn vero ali qd pdictoꝝ festorū differť o de die ad primas vs. tunc debe dici. Ad comple. an. Estote parati siľes hoibus expectantibꝰ dñm suum qn reuertať a nupt is. ps. Cum inuocarē. Capim Tu in nobis. Hymnus.

Saluator mundi dñe qui nos saluasti hodie in ha nocte nos ptege ⁊ salua omni tempore. Adesto nunc ppici ⁊ parce supplicantibus tu del nostra crimina tu tenebras illumina. De mentem somnus opprimat nec hostis nos surripiat nec vllis caro petimꝰ cōmaculet sordibꝰ. Te reformator sensuū votis ꝑcamur cordium: ut purificatis mentibꝰ surgamꝰ a cubilibus. Deo pa.

Hic hymnꝰ dicet ad ꝯpletoriū quotidie vsqʒ ad octa. ephie: ⁊ in ipsis octa. ⁊ in oībus duplicibꝰ festis ab octa. ephie vsqʒ ad ꝑmā dn̄icā .xl. Et a pentheco. vsqʒ ad vigi. natiui. dn̄i dicet etiā in vigi. penthe. ⁊ ꝑ ipsius hebdomadā .f. v. vi. feria ⁊ sabbato. Et quotidie ꝑ octauā assumptiōis. ⁊ natiuita. btē marie. ⁊ dedicatiōis ecclesie. siue de octa. fit seruitꝰ. siue de aliqͦ alio sanctoꝝ .ix. lec. nisi dedicatio alicuius ecclesie in .xl. vel ī aduentū vel in tp̄e paschali cōtigerit. ℣. Custodi nos domie. Añ. Vigilate oēs ⁊ orate nescitis eni qn̄ tp̄s sit vigilate ergo nescitis eni qn̄ dn̄s domus veī et sero an media nocte: an galli cantu an mane: ne cuʒ venerit repente inueniat vos dormientes. ps. Nunc dimittis. Ad matu. inuita. Christus natꝰ est nobis. Venite adoremꝰ. ps. Venite exultemꝰ. Hymnus

Christe redemptor omniū ex p̄re p̄ris vnice solꝰ āte p̄ncipiuʒ: natꝰ ineffabilit̄. Tu lumen tu splendor p̄ris tu spes ꝑhennis oīm intēde quas fundunt p̄ces tui ꝑ orbem famuli. Memēto salutis auctor ꝙ nr̄i quondā corꝑis ex illibata virgine nascēdo formā sumpserꝭ. Hic p̄ns testat̄ dies currens ꝑ anni circuluʒ ꝙ solus a sede patris mūdi salus aduenerit. Hunc celuʒ terra hunc mare hunc oē quod in eis est auctorem aduentꝰ tui laudans exultans cantico. Nos quoqʒ qui scō tuo redempti sumꝰ sanguīe ob diem natalis tui hymnū nouū ꝯcinimꝰ. Gloria tibi dn̄e.

Hic versus dicet in fine hymnoꝝ huius metri vsqʒ in crastinuʒ purificatiōis btē marie p̄terqʒ in festo ephie ⁊ ꝑ octa. ⁊ ī hymno. Deꝰ creator dicet etiā in fine oīm hymnoꝝ eiusdem metri in festꝭ: ⁊ ꝑ octꝭ. btē marie: ⁊ in cōmemoratōnibus eiusdē ꝑ totum annū: ⁊ in festo corꝑis xp̄i: ⁊ in octꝭ. ⁊ per octꝭ. qn̄ de octꝭ. fit seruitꝰ. nisi ī hymno. Verbū sup̄nuʒ. In .i. noct. añ. Dn̄s dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu ego hodie genui te. ps. Quare fremu. Añ. Tanq̄ʒ spōsus dn̄s ꝓcedens de thalamo suo. ps. Celi enar. Añ. Diffusa est grā in labiis tuis ꝓptea bn̄dixit te deus in eternū. ps. Eructauit. ℣. Tanq̄ʒ sponsus. ℟. Dn̄s ꝓcedēs de thalamo suo. sine alla. Tres hic lec. de ꝓphetia ysaie legant̄. Lectio .i.

Primo tp̄e alleuiata ē terra çabulon ⁊ terra neptalim ⁊ nouissimo aggrauata est via maris trans iordaneʒ galilee gentiū: populus qui ambulabat in tenebris vidit lucē ma gnam. Habitantibus in regione vmbre mortis lux orta ẽ eis. Hec di. do. de. cõuer. ad me ⁊ sal. eritis. ℟. Hodie nobis celoꝝ rex de ỽgine nasci dignatus est ut hoiem ꝑditũ ad reg̃ celestia reuocaret gaudeat exercitus angeloꝝ. Quia sal⁹ eterna humano generi apparuit. ℣. Gloria ĩ excelsis deo ⁊ ĩ terra pax hoĩb⁹ bone voluntatis. Quia.

Lectio .ij.

Consolamini ꝯsolamini popule me⁹ dicit dñs deus vr̃. Loquimini ad cor hierusalẽ ⁊ aduocate eã: qꝛ ꝯpleta ẽ malicia eius dimissa est iniquitas eius. Suscepit de manu domini duplicia ꝓ oibus pctis suis. Hec di. ℟. Hodie nobis de celo pax vera descẽdit. Hodie ꝑ totũ mundũ melliflui facti sũt celi. ℣. Hodie illuxit nobis dies redẽptiõis noue reꝑationis antique felicitatꝫ et̃ne. Hodie per to.

Lectio .iij.

Consurge ꝯsurge induere te vestimẽtꝫ glorie tue hierusalẽ induere fortitudine tua syon ⁊ hierl'm ciuitas scã qꝛ ñ adijciet vltra vt trãsiet ꝑ te incircũcisus ⁊ imundus. Hec d. ℟. Descẽdit ð celis missus ab arce patris introiuit ꝑ aurem virginis in regionẽ nr̃am indutus stola purpurea. Et exiuit ꝑ aureã portã. Lux ⁊ decus vniuerse fabrice mũdi. ℣. Tanquã sponsus dñs ꝓcedẽs de thalamo suo. Et. Gl'a. Lux. Non dr̃ prosa hic ad has matu. s; sed ꝓcessione huius diei añ magn̄ ⁊ missam. In .ij. noctur. añ. Suscepim⁹ deus mĩam tuã in medio templi tui. ps. Magn⁹ dominus. An. Orietur in diebus dñi iusticia ⁊ abundãtia pacis ⁊ dominabitur. ps. Deus iudicium. An. Ueritas de terra orta est ⁊ iusticia de celo ꝓspexit. ps. Benedixisti. ℣. Ipse inuocauit me. ℟. Pater me⁹ es tu. fine. Alla.

Sermo bti Ysidori epi ð natiuitate domini.

Natalis dñi dies ea de cã a patrib⁹ votiua solennitate institutus est ꝙ pariter ꝓcedens ex ỽginis vtero qui erat in patris imꝑio. Cuius suscepte carnis cã hec est. Postꝙ enim inuidia diaboli ꝑens ꝑm⁹ ille in spe seduct⁹ ⁊ inanis cecidit ꝯfestim existet ꝑdit⁹ in omni genere suo radicẽ malicie et pcti transduxit. Tu. ℟. Quem vidistis pastores dicite annunciate nobis in terris q̇s appuit. Natũ vidim⁹ in choro angelorũ saluatorẽ dñm. ℣. Scd̃m qd̃ dictũ est nobis ab angelo de puero isto inuenim⁹ infantẽ pannis inuolutũ ⁊ positũ in presepio in medio duũ aialium. Natũ. Alii v'sus ꝑ hebdomadã dr̃ siue dñica sit siue non scꝫ. ℣. Dicite q̇d nã vidistis ⁊ annũciate xp̄i natiuitatẽ. Natũ vi. Quinta lec. ⁊ vi. legant ð sermone leonis pape.

Lectio .v.

EXultemus in dn̄o dilectiſſimi ⁊ in ſpūali iocūditate letemur: qꝛ illuxit dies redēptiōis noue repatiōis antique felicitatis eterne in quo dignū eſt nos ſurſū erectis manibus ⁊ cordib⁹ dīnū adorare myſteriū ut qđ magno dei munē agitur magnis eccleſie gaudiis celebreſ. Tu aūt. ℟. O magnum myſteriū ⁊ admirabile ſacramtū vt aialia viderēt dn̄m natū Jacentē in p̄ſepio btā v̄go cuius viſcera meruerunt portare dn̄m xp̄m. ℣. Dn̄e audiui auditū tuū ⁊ timui ꝯſideraui opa tua ⁊ expaui in medio duū aialiū. Jacentē. Lectio. vi.

INgrediſ ergo hec mundi infima filius dei celeſti ſede deſcendēs ⁊ paterna gloria nō recedēs nouo ordine noua natiuitate gn̄aſ. Nouo ordine qꝛ inuiſibilis fact⁹ eſt viſibilis Incomꝑhenſibilis voluit ꝯꝑhendi ante tp̄a maieſtatꝫ cepit ex tp̄e eſſe. Tu autē. ℟. Te laudant angeli ſcā dei gēitrix que viꝝ nō cognouiſti ⁊ dn̄m i tuo vtero baiulaſti ꝯcepiſti ꝑ aurē dn̄m nr̄m. Ut bn̄dicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Ip̄m genuiſti ⁊ in p̄ſepe poſuiſti quem adorat multitudo angelorum. Ut. Gloria. Ut. In. iij. noctur. no an. Ipſe inuocauit me patr̄ meus es tu alľa. ps. Mīas domini. an. Letent celi ⁊ exultet terra āte faciē dn̄i quoniā vēit. ps. Cantate. an. Notuꝫ fecit dn̄s alľa: ſalutare ſuū alľa. ps. Cantate. ℣. Verbū caro fcm̄ eſt. ℟. Et habitauit in nobiſ alleluia. Sc̄dm lucam.

IN illo tp̄e. Exijt edictum a ceſare auguſto vt deſcribereſ vniuerſus orbis. Et reľ. Omel. ve. [illegible]

QUia largiente dn̄o miſſarū ſolennia ter hodie celebraturi ſum⁹: loqui diu de euāgelica lectiōe nō poſſum⁹. Sꝫ nos aliquā vel breuiť dicē redemptoris nr̄i natiuitas ipſa ꝯpellit. ℟. Beata dei genitrix maria cuius viſcera intacta ꝑmanent. Hodie genuit ſaluatorē ſcl'i. ℣. Beata que crediđiſti qm̄ ꝑfecta ſunt oīa que dcā ſūt tibi a dn̄o. Hodie. Sc̄dm lucā.

IN illo tp̄e. Paſtores loquebanſ ad inuicē dicētes Tranſeam⁹ vſqꝫ bethleē ⁊ videam⁹ hoc verbū qđ factuꝫ eſt quod fecit dn̄s ⁊ oſtendit nob. Et reľ. Omel. ve. b. pſbři.

NAto in bethleem dn̄o ſaluator̄ ſicut ſacra teſtatur hyſtoria paſtoribus q̇ in regione eadē erāt vigilantes vigilias noctis ſuper gregem ſuum. Angelus domini apparuit cuꝫ magno lumine ortumqꝫ mundum ſolem iuſticie non ſolum celeſtis voce ſermonis verum etiam claritate diuine lucis aſtruxit. Reſpō. Beata viſcera marie virginis que portauerīt eterni patrꝫ filium ⁊ beata vbera que lactauerunt xp̄m dn̄m.

Quia hodie ꝓ ſalute mũdi de v̓gine naſci dignatꝰ eſt. ℣. Dies ſanctificatōis illuxit nobis venite gentes ⁊ adorate dñm. Quia. Initiũ ſancti euangelij ſcd̃m ioannem.

In ꝑncipio erat verbuz et verbũ erat apud deũ ⁊ deus erat verbũ. Et reliq̈. Omel. ve. be. p̄ſbyteri.

Quia tēpalem mediatoris dei ⁊ hoīs ieſu xp̄i natiuitatē que hodierna die facta eſt ſcōꝝ verbis euãgeliſtaꝝ matthei videlꝫ ⁊ luce manifeſtam cognouimꝰ: libet de verbi. i. diuinitatꝭ eius et̃nitate in q̃ pat̃ manet ſꝑ equalis btũs ioãnes euangeliſta dcã ſcrutari q̊ ꝑuilegio ſingulari caſtitatis ut ceteris altius diuinitatꝭ ipſiꝰ caperet fil᷑ ⁊ patefaceret archanuz. ℟. Verbũ caro fcm̃ eſt ⁊ habitauit in nobis. Cuius gloriam vidimꝰ q̃ſi vnigeniti a patre. Plenũ gr̃e ⁊ v̓itatꝭ. ℣. In ꝑncipio erat verbuz ⁊ verbũ erat apud deũ ⁊ deꝰ erat verbum. Cuiuſ. Gla. Plenũ. Sequẽs p̄ſa nō dr̃ hac die: ſꝫ ad ꝓceſſionē in die circũciſiōis dñi tm̃ oñ in die dñica euenerit: ſcilicꝫ Quē etbera. Dum iſtud vlt᷑. ℟. cum ſuo verſu ⁊ Gl̃a patri canit᷑ ꝓcedat diaconus cũ ſubdiacono ⁊ thurificet ⁊ publice legat euãgeliuz dicendo Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ. ſ. t. Initium ſcti euãgelij ſcd̃m mattheum. Gloria tibi domine.

Liber gñationis ieſu chriſti filij dauid filij abrahã. Abraam autē genuit iſaac: iſaac aũt genuit iacob. Iacob aũt genuit iudã ⁊ fratres eius. Iudas aũt genuit phares de thamar. Phares aũt genuit eſrō. Eſrom autem ge. aram. Aram aũt ge. aminadab. Aminadab aũt ge. naaſon. Naaſon autez ge. ſalmon. Salmon aũt. genuit boz de raab. Boz autem ge. obeth ex ruth. Obeth autē ge. ieſſe. Ieſſe aũt genuit dauid regē. Dauid aũt genuit ſalomonē ex ea que fuit vrie. Salamō aũt ge. roboam. Roboas autē genuit abiam. Abias ãt ge. aſã. Aſa aũt genu. ioſephath. Ioſephath aũt ge. ioram. Ioras ãt ge. oçiam. Oçias autē ge. ioathan. Ioathas autē ge. achaç. Achaç autē ge. eçechiam. Eçechias aũt ge. manaſſen. Manaſſes autem ge. amon. Amon aũt ge. ioſiam. Ioſias autē ge. iechoniã ⁊ frēs eius in trãſmigratiōe babylonis. Et pꝰ trãſmigratiōem babylonis iechonias ge. ſalatiel. Salatiel autē ge. çorobabel. çorobabel autez ge. abiud. Abiud autez ge. eliachim. Eliachim autē ge. açor. Açor ãt ge. ſadoch. Sadoch aũt ge. achim. Achim autez ge. eliud. Eliud autez ge. eleaſar. Eleaſar aũt ge. mathan. Mathan aũt ge. iacob. Iacob autē ge. ioſeph vir marie d̄ qua natus eſt ieſus qui vocatur xp̄s.

ps. Te deū. Notandū q̄ per totū annuȝ ad matu. dicetur ps. Te deū. extra aduentum: ⁊ lxx. vſqȝ ad paſcha niſi i ferijs q̄n de feria agit: ⁊ niſi in feſtis. iij. lec. que fiunt in vigi. ſcōꝝ ⁊ iiij. tpib⁹: ⁊ except q̄buſdaȝ feſtis. iij. lec. bis. ſ. in mayo ſācte petronelle v̄gi. q̄n poſt oct. ſcē trinitat ⁊ corpis xp̄i reuenerit. V̄el in menſe ſeptembri ſancti bertini abbatis ⁊ eodem mēſe ſctē tecle v̄gi. in menſe octobri ſancti romani epi ⁊ ꝯfeſſoꝝ. ℣. Verbū caro fcm̄ eſt. ℟. Et habitauit in nobis all'a. In lau. an̄. Quē vidiſtis paſtoreſ dicite annūciate nobis in terr q̄s apparuit: natū vidim⁹ in choro angeloꝝ ſaluatorē dn̄m alleluia all'a. ps. Dn̄s regna. An̄. Genuit puerpa regē cui nomē eternū ⁊ gaudiū m̄ris h̄ns cuȝ virginitat honore nec p̄mā ſimilē viſa es nec h̄re ſequenteȝ alleluia. ps. Jubila. An̄. Angelus ad paſtores ait: ānūcio vobis gaudiū magnuȝ qꝛ nat⁹ eſt nobis hodie ſaluator mūdi. ps. Deus de⁹. An̄. Facta eſt cum angelo multitudo celeſt exercitus laudantiū ⁊ dicentiū gloria in excelſis deo ⁊ in t̄ra pax hoībus bone volūtatis alleluia. ps. Bn̄s. An̄. Paruulus filius hodie natus eſt nob̄ ⁊ vocabitur de⁹ fortis alleluia alleluia. ps. Laudate. Capitulum

Apparuit grā dei ſaluatoris nr̄i oībus hoībus erudiēs nos: ut abnegantes ipietatem ſecularia deſideria ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamus in h° ſeculo. Hymnus.

A Solis ortus cardine ⁊ vſqȝ terre limitē xp̄m canamus p̄ncipē natū maria virgine. Beatus auctor ſeculi ſeruile corpus induit: ut carne carnem liberās ne perderet quos ꝯdidit. Caſte parentis viſcera celeſtis intrat grā venter puelle baiulat: ſecreta que nō nouerat. Domus pudici pectoris templū repente fit dei: intacta neſciens virū verbo ꝯcepit filiuȝ. Enixa eſt puerpera queȝ gabriel p̄dixerat quē matr aluo geſtiēs clauſuſ ioannes ſenſerat. Feno iacere ꝑtulit preſepe nō abhorruit paruoqȝ lacte paſtus eſt per quē nec ales eſurit. Gaudet chorus celeſtium ⁊ angeli canūt deo palam qȝ fit paſtorib⁹ paſtor creator oīum. Gloria tibi dn̄e q̄ nat⁹. ℣. Bn̄s qui venit in noīe dn̄i. ℟. De⁹ dn̄s ⁊ illuxit nobis al. An̄. Gl'a in excelſis deo ⁊ i t̄ra pax hoīb⁹ bone voluntat all'a al. ps. Bn̄s. Oratio.

Concede quſum⁹ oīps de⁹ vt nos vnigeniti tui noua p carnē natiuitas liberet: quos ſub pctī iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundē. d. n. i. x. f. tu. Iſte verſus ſequēs canitur loco. Bn̄dicamus dn̄o. Ad has matut. tm̄. Verbū patr hodie ꝓceſſit ex v̄gine vēit nos redimere ⁊ celesti patrie voluit nos reddē v̄tutes angelice cū canore iubilo grates reddunt dn̄o. Quo dicto dicetur aliꝰ v̄sus. Refulsit pastoribꝰ nūciauit angelus pacē pacis nunciꝰ tu pastor egregie i pacē nos dirige filios ⁊ īstrue redēptorē debitas iubilando grās. Deinde fiat memo. de scā maria ad ꝯsummationē totiꝰ mysterij incarnationis añ Ecce cōpleta sunt oīa que dicta sunt ꝑ angelū de v̄gie maria. ℣. Post ptū. oro

Deus q̄ salutis eterne beate marie v̄ginitate fecunda humano generi p̄mia p̄stitisti tribue quesumus: vt ipsam pro nob̄ intercedere sentiamꝰ: per quā meruimꝰ auctorē vite suscipe. do. no. ie. x. f. t. q. te. vi. ⁊ re. Cū. Bn̄dicamꝰ dn̄o. sine all'a Ad. i. añ Quē vidistꝭ. añ Gratias tibi deus. ps. Quicunqꝫ vult. Cap. Regi aūt. ℟. Jesu x̄pe. cū All'a. ℣. Qui de v̄gie dignatꝰ es nasci. Hic ꝑcedens ℣. Qui de. dr̄ quotidie vsqꝫ i crastinū purificatōis btē marie nisi i die ephie ⁊ p oct'. ⁊ i oct'. eiusdē dicet ⁊ in oībꝰ festis btē marie ⁊ i ꝯmemoratōibꝰ eiusdē ⁊ in festo corporis x̄pi ⁊ per oct'. eiusdē qn̄ de oct'. fit seruitiū ℣. Exurge dn̄e. Quotiensc̄ūqꝫ dr̄ ℟. Jesu x̄pe. in aliquo duplici festo cū solenniori cātu ⁊ c. All'a. idē semp dr̄ p oct'. si fuerint cū reg'. chori. Ad. iij. añ Genuit puerꝑa. Cap. Apparuit grā dei nr̄i. ℟. Verbū caro factū ē all'a all'a. ℣. Et habitauit in nob̄ all'a. ℣. Ipse inuocauit me. ℟. Pr̄ meꝰ es tu. All'a. Notādū ꝙ licꝫ ad. ℟. dr̄. All'a. in r̄ńsionibꝰ tm̄ v̄sicalorꝫ quorūcūqꝫ ex tempus pasche n̄ dr̄. All'a. nisi ad ℣. Verbū caro. ⁊ ad ℣. Dn̄s regnauit i dn̄icis diebꝰ oro. Cōcede quesumꝰ. o. d. Ad. vi. añ Angelus.

Apparuit benignitas ⁊ hūanitas saluatoris nr̄i dei nō ex opibꝰ iusticie que fecimꝰ nos sꝫ scd̄m suā mīam saluos nos fecit. ℟. Ipse inuocauit me all'a all'a. ℣. Pr̄ meꝰ es tu all'a ℣. Notū fecit dn̄s. ℟. Salutare suū. sine. All'a. oro. vt s. Ad nonam añ. Paruulus.

Capitulum

Multipharíam multisqꝫ modis olim deꝰ loquēs prībꝰ i ꝓphetis nouissime diebus istis locutus ē nob̄ in filio ℟. Notuꝫ fecit dn̄s all'a all'a. ℣. Salutare suum alleluia. ℣. Bn̄dictus qui venit in no. dn̄i ℟. Deꝰ dn̄s illuxit no. sine. Alleluia oro. vt s. dicit. Ad ij. vs. añ. Tecū principiū in die v̄tutis tue in splēdoribus scōr ex vtero ante luciferū genui te. ps. Dixit dn̄s. An. Redēptionem misit dn̄s populo suo mādauit in eternū testamētū suū. ps. Confitebor. An. Exortum in tenebris lumen rectis corde misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dn̄s. ps. Btūs vir. An. Apud dn̄m mīa 7 copiosa apud eū redēptio. ps. **De pfundis.** Añ. **De fructu vētris tui ponā sup sedē tuā.** ps. **Memēto dñe dd.** Iste añe pdicte cū suis ps. dicūt quotidie ad vs. vsqȝ ad oct. exceptis die quocūqȝ fit sermo diu. 7 in ipsis oct. Cap. **Multipharie.** R. **Verbum caro.** Hym. **A solis ortus cardine.** V. **Bndictus q̄ venit.** Añ. **Hodie xps nat9 hodie saluator apparuit hodie in terra canūt angeli letāt archāgeli hodie exultent iusti dicētes gloria i excelsis d̄o all'a.** ps. **M.** Oro. **Concede. q. o. d.** cū **Benedicam9 dño.** Tūc oēs diaconi ſaniēāt pcessionaliter ad altare sci nicholai i capis cereis singuli singulos i manib9 cereos ardētes deferentes ex choro ex parte australi vsqȝ ad ostiū chori occidētali pcedāt 7 sic p mediū chori trāseāt p hostiū presbyterii septētrionale exeūtes circuēdo chorū ad altare sci stephani cātādo. R. **Scē dei pciose.** Tūc tres diaconi cātāt psalmū. V. **Te mūdi climata.** Ad hāc processione nō dr. **Glia pa.** sȝ chorus psā dicat añ. **Glia pa.** 7 p9 **Glia pri.** R. **Fūde p̄ces.** modesta voce dicat vn9. V. **Gloria 7 honore.** Oro. **Da nob q̄sum9 dñe.** 7 terminat sic. **Exorare do. n. i. x. f. t.** chor9. **Amē.** Tūc cantor i redeūdo icipiat añ. **Stirps iesse.** V. **Speciosus forma p̄ fi. ho.** R. **Diffusa ē gra i la. tu.** Oro. **De9 q̄ salutis.** Ab hac die vsqȝ ad purificatōȝ bte marie ad matut. dr. V. **Post ptū.** Ad vs. V. **Speciosus for.** His q̄m fiat memo. de cōmemoratiōib9 eiusdē ad vs. aliciu9 sci 7 nō hac añ. **Sub tuā ptectionē.** Añe pr. V. **Scā dei genitrix.** 7 semper cū hac orone. **De9 q̄ salutis.** Ubi non fit pcessio de sco stephano tūc fiat de eo memo. Ita tum nō9 oro. de die cum hac añ.

Tu principatū tenes in choro martyr̄ similis angelo qui p te lapidantib9 deum deprecatus es beate stephane intercede p nobis ad dn̄m. V. **Glia 7 honore.** Oratio.

Da nobis quesumus dñe imitari quod colim9: vt discam9 7 inimicos diligere qȝ ei9 natalitia celebram9: qui nouit etiā p psecutorib9 exorare. dn̄m nr̄m iesū xp̄m filiū tuū. Qui te. vi. 7 reg. Bndicamus dño. Et nulla fiet memo. de scā maria ad mat. neqȝ ad vs. nisi fit pcessio ab hic vsqȝ i crastinū circūcisiōis dni. Hec sequētes añe dicant quotidie ad memo. de natiuitate ad vs. ad matut. p ordinē p totā oct. cum repetitione earundem.

Virgo hodie fidelis 7 si verbum genuit incarnatum virgo permansit 7 post partū quam laudantes omnes dicimus. Benedicta tu in mulieribus. Antiphona. **Hodie intacta virgo deum nobis genuit teneris indutū membris quē**

lactare meruit oẽs ipſũ adoremus q̇ venit ſaluare nos. An̄. Gaudeam⁹ oẽs fideles ſaluatoꝛ nr̃ natus ẽ i mũdũ hodie ꝓceſſit ꝓles magnifici germiniſ ⁊ ꝑſeuerauit pudoꝛ v̓ginitatis. An̄. Neſciens mr̃ v̓go virum pepit ſine dolore ſaluatoꝛẽ ſcl'orum ipſum regeꝫ angeloꝝ ſola v̓go lactabat vbera de celo plena. An̄. Uirgo v̓bo ꝯcepit virgo ꝑmanſit virgo pepit regem oium regũ. An̄. Beat⁹ vẽter q̇ te portauit xp̄e et beata vbera que lactauerunt dñꝫ ⁊ ſaluatorẽ mundi all'a. An̄. Uirgo dei genitrix quẽ totus nõ capit orbis i tua ſe clauſit viſcera fact⁹ homo v̓a fides geiti purgauit crimia mũdi ⁊ tibi v̓ginitas iuiolata manet. An̄. Paſtores dicite q̇d nã vidiſtis ⁊ ãnũciate xp̄i natiuitatẽ: ĩfantẽ vidim⁹ pannis ĩuolutũ ⁊ chorus angeloꝝ laudantes ſaluatoreꝫ all'a.

Hec ſeques an̄. dr̄ ad copleto. ſuper ps. vſqꝫ ad circũciſioneꝫ dñi ⁊ non vlterius. Ad cõple. an̄. Natus eſt nob̄ hodie ſaluatoꝛ mũdi qui eſt xp̄s dñs in ciuitate dauid. ps. Cũ ĩuo. Ca. Tu in nob̄. Hym. Saluatoꝛ mũ. d. ℣. Cuſtodi nos. An̄. Alleluia verbũ caro factũ eſt all'a ⁊ habitauit in nobis all'a all'a. ps. Nũc di. Hec an̄. dr̄ quotidie ad comple. vſqꝫ ad epiphaniam ſup ps. Nunc di. cetera oia vt dcet. In die ſc̄i Stephãi pthomartyris ad mat. inuit.

Xp̄m natũ qui beatũ hodie coronauit ſtephanũ. Uenite adoremus. ps. Uẽite. Hym. Martyr dei. In .i. noc. an̄. Beatus ſtephanus iugi legis dei meditatione roborat⁹ tanqꝫ lignum fructiferũ ſecuſ ſalutariũ aquarũ plantatũ decurſus fructum martyrij i tẽpore ſuo dedit p̄mus. ps. Beatus vir. An̄. Cõſtitut⁹ a deo p̄dicator p̄ceptoꝝ ei⁹ in timore ſcõ illi i ſeruire ſtuduit officioqꝫ fideliter ꝑacto i monte ſcõ ei⁹ aſcendere dign⁹ fuit. ps. Quare fre. An̄. In tribulatione lapidũ ſe p̄mentium poſitus millia ppl'i circũdantiꝫ nõ timuit qꝛ ſuſceptorẽ ſuuꝫ ieſum vt eum ſaluũ faceret exurgere i celo vidit. ps. Dñe quid multi. ℣. Gl'ia ⁊ ho. Lectio .i.

Heri celebrauim⁹ tempoꝛalẽ ſempiterni regis nr̄i natalẽ hodie celebram⁹ triũphalẽ militiſ ſui paſſionẽ: heri eni rex nr̄ trabea carnis noſtre idutuſ de aula vteri v̓ginal' egrediẽs viſitare dignat⁹ ẽ mũdũ: hodie miles de tabernaculo coꝛpoꝛis exiens triumphatoꝛ migrauit ad celum. ℟. Heſterna die dominus natus eſt in terris. Ut ſtephan⁹ naſcereť in celis dñs ingreſſus eſt mũdũ vt ſtephanus ingredereť in celũ. ℣. Heri eni rex noſter trabea carnis noſtre idut⁹ de aula vteri v̓ginalis egrediẽs viſitare dignatus eſt mundum. Ut ſtephan⁹

Lectio ſecunda.

ILle ſempiternꝰ rex ſempiterne deitas maieſtate ſeruata ſeruile cinctoriū carnē aſſumens ī huiꝰ ſeculi campo pugnaturꝰ ītrauit. Iſte corruptibilibꝰ īdumentis corporeis indutus ad celi palacia ꝑhēniter regnaturꝰ aſcendit. ℞. Uidebant oēs ſtephanū qui erāt ī cōſilio. Et intuebāť vultū eiꝰ tanq̄ꝫ vultū angeli ſtantis inter illos. ℣. Stephanꝰ autē plenus grā ⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna ī pplō. Et intuebantur. Lectio tertia.

DEſcēdit dn̄s de carne velatus aſcendit ſtephanus autē in carne laureatꝰ aſcēdit iſte lapidantibꝰ iudeis qꝛ ille deſcēdit letantibꝰ angelis. ℞. Impetū fecerūt vnanimiter ī eū ⁊ eiecerūt eū extra ciuitatem īuocātē ⁊ dicentē. Dn̄e accipe ſpūm meū. ℣. Stephanus dei gratia plenꝰ erat ī plebe multa ſigna faciebat celos ap̄tos aſpiciebat ⁊ ieſum ſtantē videbat a dextriſ dei ⁊ dicebat. Dn̄e accipe. Glīa deo prī ſūmo eiuſqꝫ ſoli ſibi regi nato ac vtriuſqꝫ ſpūi ſcō. Sicut erat ꝑmo ⁊ nūc ⁊ ſēꝑ ⁊ in ſcl'a ſcloꝝ amē. Dn̄e acci. Si dies oct. in dn̄ica euenerit tūc dr̄ iſte v̄ſus ſequens tm̄ ℣. Et teſtes depoſuerūt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcentis qui vocabať ſaulus ⁊ lapidauerūt ſtephanuꝫ. Inuo. Glīa prī. Dn̄e acci. In .ij. noc. an. Lumē vultꝰ tui dn̄e īſignitus ꝓthomartyr ſtephanꝰ ſacrificiū iuſticie ſeipſum tibi ſacrificauit iōqꝫ ī leticia cordiſ ī pace obdormiēs reqēſcet. ps. Cū inuoca. An. Bn̄dictionis tue dn̄e munere iuſtificatus et ſcuto tue ꝓtectiōis in paſſione munitꝰ nōis ſui coronā ſtephanus a te ꝑcipe meruit. ps. Uerba mea. An. O q̄ꝫ admirabile ē nomē tuū dn̄e deus nr̄ ꝓ quo beatus ſtephanus paſſus glīa ⁊ honore a te ē coronatꝰ ⁊ ſuper celos dono tue magnificentie exaltatꝰ. ps. Dn̄e dn̄s noſter. ℣. Poſuiſti dn̄e. Lectio .iiij.

GLoria in excelſis deo: heri exultantes ſcī angeli cātauerūt: hodie ſtephanū letantes in ſuū conſortiū ſuſceperūt heri exiuit dn̄s de vtero virgiſ hodie miles egreſſus ē de ergaſtulo carnis. ℞. Impij ſuꝑ iuſtū iacturā fecerūt vt eū morti traderēt. At ille gaudens ſuſcepit lapides vt mereref accipe coronā glīe. ℣. Hebreoꝝ gens ꝑfida morte xp̄i ſanguinea ī ſtephanū maliuola ꝑfecerūt ꝯſilia quē occiderūt nequiť lapidando crudeliť. At ille. Si dies oct. in dn̄ica euenerit tūc dicitur iſte ℣ Continuerūt aureſ ſuas ⁊ īpetū fecerūt vnanimiť At ille. Lectio quinta.

HOdie ē beatus ſtephanuſ ſtola ab eo īmortalitatis īdutus: heri xp̄s ꝓ ſtephano pānis inuolutꝰ: heri preſepis anguſtia xp̄m portauit infantem.

Solus dñs deſcendit vt multos eleuaret hũiliauit ſe rex nr̃ vt oẽs milites ſuos exaltaret. Qui.n.corpori ſuo v̇ginis vterum p̄parauit: ipſe martyri ſuo aperire dignat⁹ ē celũ. ℟. Lapidabãt ſtephanũ inuocantem ⁊ dicẽtẽ. Dñe ieſu accipe ſpiritũ meũ ⁊ ne ſtatuas illis hoc peccatũ. ℣. Poſitis aũt genibus btũs ſtephanus orabat dicẽs. Domine. Lectio ſexta.

Dominus ieſus xp̄s non dedignatus eſt anguſtia vteri intrare vt aīam ſtephani latitudo ſuſcipet celi: neceſſariuʒ ē nob̄ fratres cariſſimi agnoſcere quib⁹ armis p̄cinctus ſtephanus iudeoꝝ ſeuiciã potuit ſuꝑare vt ita potuit feliciter triumphare. Inuicte nanq̄ʒ in eo enituit inſigne v̇tutis que nec ſeuiciã fremẽtiũ formidauit nec lapidantiũ ictib⁹ deuicta ſuccubuit. Stephanus ergo vt ſuper caput ei⁹ nõis ſui coronaʒ meruiſſet accipere charitatẽ ꝓ armis habebat: ⁊ ꝑ ipſam vbiq̄ʒ vincebat. ℟. Lapides torrẽtis illi dulces fuerũt. Ipſuʒ ſequũť oẽs aīe iuſte. ℣. Mortẽ enim quã ſaluator dignatus ē ꝓ omnib⁹ pati hinc ille p̄m⁹ reddidit ſaluatori. Ipſum ſe. In tertio nocturno an. In domino deo ſuo ꝯfiſus fortis athleta ſtephan⁹ lapiduʒ fortiter ſuſtinuit ictus ⁊ iccirco ad mõtem v̇tutũ trãſmigrauit victorioſus. ps. In do. cõf. An. Sine macula btũs ſtephanus ingreſſus eſt tabernaculum tuuʒ domine ⁊ qꝛ oꝑatus eſt iuſticiã requieſcet in monte ſancto tuo ps. Domine quis ha. An. Domine v̇tus ⁊ leticia iuſtoꝝ qm̄ tu preueniſti dilectum tibi ſtephanuʒ dono gratuitu benedictionis te p̄mũ ſecutus eſt morte glorioſe paſſionis vnde cuʒ corona martyrij dediſti ei vitã in ſeculum ſeculi. ps. Dñe in v̇tu. ℣. Iuſtus vt pal. Secundum matheum.

In illo tempore. Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ p̃ncipib⁹ ſacerdotũ. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ ſapiẽtes ⁊ ſcribas ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊ ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Sancti euãgelij lectio narrat ſuperius qualiter dñs incredulitatem iudeoꝝ redarguens illos homicidaꝝ eſſe filios oſtenderet illoꝝ videlʒ q̄ ſanctos ꝓphetas occiderũt ipſos quoq̄ʒ ſimilia ⁊ peiora facturos denũciauit dicens. Et vos iplete mẽſurã patrũ vr̃oꝝ ac ſi dr̃et. Q ȯ illis defuit vos implete: cupitis quia illi ꝑſecuti ſũt mẽbra vos caput ꝑſequimini. ℟. Intuens in celũ beatus ſtephanus vidit gloriã dei ⁊ ait: ecce video celos apertos ⁊ filium hominis ſtante a dextris virtutis dei. Verſus. Cũ qꝫ aſpiceret beatus ſtephanuſ in celum vidit gloriaꝫ dei ⁊ ait Ecce. Lectio octaua.

ILli occiderunt ꝓphetas vos ipſum dn̄m qui ab eiſ predicatus eſt interficere cogitatis fuerunt in veteri teſtamē to ꝓphete Iſaias Hieremiaſ et multi alij habentur. Et quatuor filios philoſophi legimus ꝓphetas eſſe. Et omnes qui ī eccleſijs dei futuras penaſ reproborum ⁊ premia iuſtoꝝ predicant prophetiam nunciant ⁊ ꝓphete dici poſſunt. ℟. Patefacte ſūt ianue celi xp̄i martiri btō ſtephano qui in numero ſctōrum inuentus eſt primuſ. Et iō triumphat in celo coronatus.. ℣. Vidit beatus ſtephanus celos apertos vidit ⁊ introiuit. Et ideo. Lectio nona.

SApientes vero in veteri teſtamento fuerunt moyſes ſalomon ⁊ alij. Ex nouo autem ſancti apoſtoli. Scribe vero fuerunt in veteri teſtamento ſicut Eſdras: Hieremias et alij multi. In nouo autem ſūt ſancti euangeliſte qui dicta et facta domini ſcripta in mūdū pro noſtra doctrina reliquerūt ℟. Sancte dei precioſe prothomartyr ſtephane qui v̓tute charitatis circūfultus vndiqꝫ dominum pro inimico exoraſti populo. Funde preces ꝓ deuoto tibi nunc collegio. ℣. Ut tuo ꝓpiciatus interuentu dominus nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus. Hic dicit̄ ꝓſa.

TE mundi climata prothomartyr laudāt omnia. a. ℣. Qui ꝑmus ad martyrij gloſa currens brauia. a. ℣. Hodie ſacra plenus gratia. a. ℣. Dn̄i ſequens veſtigia. a. ℣. Quem videre. a. ℣. Meruiſti. ℣. Patris in gloria. a. ℣. Ut pelleres lapidantium crīa ſupplicans de venia. ℣. Funde preces. ℣. Glīa pr̄i. ℣. Funde preceſ. Et dr̄ ab oībus diaconis in eccl'ia ſaꝫ ꝓpter ſolēnitatem diaconorum: alibi v̓o vt in parochialibus eccleſijs dr̄ hec proſa tm̄ ad ꝓceſſionē ad primas v̄ſ. et ad mat'. vbi ad v̄ſ. fit ꝓceſſio ſimiliter fiat de ſancto ioanne ⁊ etiā de innocentibus ℣. Ora ꝓ nob̄ btē. In laudibꝰ an̄.

LApidauerūt ſtephanum ⁊ ipſe inuocabat dominū dicenſ. ne ſtatuas illis hoc peccatum. ps. Dn̄s regn. An̄. Lapides torrentis illi dulces fuerunt ipſum ſequuntur omnes anime iuſte. ps. Iub. An̄. Adheſit aīa mea poſt te quia caro mea lapidata eſt ꝓ te deꝰ meuſ ps. Deꝰ deꝰ. An̄. Stephanus vidit celos apertos vidit ⁊ introiuit beatꝰ homo cui celi patebunt. ps. B. An̄. Ecce vidō celos apertoſ ⁊ ieſū ſtātē a dextris dei. ps. Laudate. Capiꝫ.

SSephanꝰ plenꝰ grā ⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna in populo. deo gratias. Hymnus.

Sancte dei preciose protbomartyr stephane q̃ ṽtute charitatis circũfultus vndiqꝫ dñm ꝓ inimico exorasti populo. ℟. Unde p̃ces ꝓ deuoto tibi nũc collegio vt tuo ꝓpiciatus interuentu dñs nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus.

Gloria ⁊ honor deo vsqꝫquo altissimo vna p̄ri filioqꝫ inclyto paclyto cui laus est ⁊ ptãs p̱ etna secula. Amẽ. ℣. Justꝰ ger. An. Impij sup̱ iustũ iacturaꝫ fecerũt vt eũ morti traderẽt at ille gaudens suscepit lapides vt merer̃ accipere coronã glie allła. ps. B. oro. Da nob̃ que sumus. Memo. de natiuitate añ. Virgo hodie fidel. ℣. Bñdictus qui ve. oro. Cõcede. q. o. de. Ad. i. añ. Lapidauerunt stepha. Ad. iij. añ. Lapides tõ. Cap. Stephanus plenus. ℣. Gloria ⁊ ho. cũ. Allła. ⁊ dicũt ad oẽs horis quotidie ℟. vsqꝫ ad oct. epiphanie cũ. Alleluia ⁊ in ipsis oct. siliter. Ad. vj. añ Adhesit aia mea. Capitulum.

Cum aũt esset stephanus plenꝰ spũ scõ intendẽs i celũ vidit gliam dei ⁊ ait. ecce video celos apertos ⁊ filiũ hominis stantẽ a dextris virtutis dei. ℟. Posuisti dñe. cũ. Allła dr. Ad. ix. añ. Ecce video. Ca.

Positis aũt genibꝰ stephanus clamauit voce magna dicens. dñe ne statuas illis hoc peccatũ ꝗ cũ hoc dixissꝫ obdormiuit in dño. ℟. Justꝰ vt palma. cũ. Allła. Ad. ij. vs. Tecũ pnci. ps. Dixit dñs. Capłm. Stephanꝰ. ℟. Impetuꝫ fece. Hym. Scẽ dei pre. ℣. Justus ger. An. Patefacte sunt ianue celi xp̄i martyri btõ stephano q̃ in numero scõꝝ inuentꝰ ẽ primus iõ triũphat in celis coronatus allła. ps. M. oro. Da nob̃. Memo. de natiuitate. añ. Lux orta ẽ sup̱ nos qꝛ hodie natus ẽ saluator allła. ℣. Verbuꝫ caro. oro. Cõcede. q. o. d. Tũc cõueniãt omnes sacerdotes et trãseãt ꝓcessionaliť ad altare apłi Joãnis p̱ mediũ chori cãtando ℟. In medio ec. tres sacerdotes [illegible] Misit dñs. Tũc oẽs sacerdotes simul cantant ꝓsam. Nascitur ex patre. Et rñdeat chorus p̱ lrãm vel p̱ sillabã post vnũquẽqꝫ ṽsum a. Ad hãc ꝓcessionẽ non canit Gl'a p̄ri. sꝫ sacerdos dũ canitur ꝓsa thurificet altare deide imaginẽ sci ioannis: deinde dicat ṽsũ. Valde honor. Iste ℣. dr quotidie p̱ totã oct. ad vs. ⁊ ad mat. qñ fit memo. de scõ ioanne nisi ad. ij. vs. de scõ stephano qꝛ tũc dr ℣. In om. ter. ex. In redeũdo de. s. maria pꝰ oro. de scõ ioãne dr añ. Solezmul vel alia añ. ℣. Speciosus for. oro. Deus qui sa. Ubi nõ fit ꝓcessio tũc de scõ ioanne fiat memo. ante memo. d natiuitate cũ hac añ. Valde honorãdus est beatus ioannes qui supra pectus dñi in cena recubu ſt. ℣. In om. ter. ex. ℟. Et in fines orbis terre. Oratio.

Eccleſiam tuã queſumus domine benign⁹ illuſtra vt beati ioannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte: illuminata doctrinis ad dona ꝑueniat ſempiterna. ꝑ do. Memo. de natiuitate añ. Lux orta ē. ℣. Bñdict⁹ qui ve. oro. Cõcede queſum⁹ oĩ. de⁹. ⁊ cetera. In die ſancti ioãnis. Inuit. triplex. Adoremus regem apoſtoloꝝ. Qui pͥuilegio amoris ioannẽ dilexit aplm̄. ps. Venite. Hymnus.

Bina celeſtis aule luminaria iacobe nec nõ ioanneſ theologe poſcite nob̄ veniã rogantib⁹: quam venit xp̄s gratis dare miſeris. Annue xp̄e ſcl'oꝝ dñe nob̄ ꝑ hoꝝ tibi cara merita vt que te coram grauit̄ deliquim⁹ hoꝝ ſoluant̄ gl'ioſiſ p̄cib⁹. tot⁹ hym. dr̄. In pͥ noc. añ. Joannes apl's ⁊ euangeliſta v̓go ē elect⁹ a dño atqꝫ int̄ ceťos magis dilectus. ps. Celi enar. Añ. Supra pectus dñi ieſu recũbens euangelij fluenta de ipſo ſacro dñici pectoris fonte potauit. ps. Benedicaꝫ. Añ. Quaſi vnus de ꝑadiſi fluminib⁹ euangeliſta ioannes v̓bi dei grãm ĩ toto terraꝝ orbe diffudit. ps. Eruct. ℣. In om. ter. ex. ℟. Et in fi. Lectio .i.

Ioannes apl's ⁊ euangeliſta filius çebedei frater iacobi apl'i cuius hodie natalicia celebram⁹ a domiciano ceſare qui poſt neronẽ ꝑſecutionẽ xp̄ianoꝝ exercuit: in feruẽtiſ olei doleũ miſſus eſt rome añ portã latinã ſpectante ſenatu ſicut eccleſiaſtica narrat hyſtoria. ℟. Valde honorãdus eſt btũs ioannes qui ſupra pectuſ dñi in cena recubuit. Cui xp̄s in cruce matrem virginem virgini cõmendauit. ℣. Virgo eſt electus a domino atqꝫ inter ceteros magis dilectus. Cui xp̄ſ

Lectio ſecunda.

Ex quo tñ ſe ꝓtegente grã illeſus tam exiuit q̃ꝫ fuerat a corruptione concupiſcentie carnaliſ extrane⁹. Nec multo poſt ab eodem principe propter inſuperabilem euangelicãdi conſtantiam in pathmos inſula exilio relegatus eſt: in qua apocalypſim quam dominus ei reuelauit manu ſua conſcripſit. ℟. Hic eſt dicipulus qui teſtimonium perhibet de his ⁊ ſcripſit hec. Et ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius. ℣. Qui conteſtatus eſt verbum dei ⁊ teſtimonium ieſu chriſti in his quecunqꝫ vidit. Et ſcimus. Lectio tertia.

Domicianus autem eodem anno quo iuſſit ſanctum ioannem exulare a ſenatu romano interfectus eſt. Et quoniam deo cura fuit de dilecto ſuo apoſtolo ⁊ totius ſenatuſconſultu hoc diffiniuit vt quicquid domicianus fieri voluit caſſaretur. ℟. Hic eſt ioãnes qui ſupra pectꝰ dñi in cena recubuit. Beatus apl's cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia. ℣. Joãnes is theologus queꝫ inebriauit ſpũs aq̃la volãs celitꝰ palam fecit mortalibꝰ xp̄s marie filius q̊d ſit verbũ dei deꝰ. Btũs. Gloria ſit altiſſimo gẽitori ingenito vnigenitiqꝫ genito ꝛ flãmini paclito. Btũs. Alius vſus p hebdõm. ℣. Valde honorandus eſt btũs ioãnes q̊ ſupra pectus dñi in cena recubuit. Btũs. Gloria. Btũs. In ij. noctur. añ. In feruentis olei doleũ miſſus ioannes apl's diuina ſe ꝓtegente grã illeſus exiuit. ℟. Oẽs gen. Añ. Propter inſepabilẽ euangeliçandi conſtantiã ab exilio relegatꝰ diuine viſionis ꝛ allocutõis meruit crebra ꝯſolatiõe releuari. ℟. Exaudi deus ōpre. Añ. Occurrit beato ioãni ab exilio reuertenti omnis populus virorum ac mulierũ clamantiũ ꝛ dicentiũ benedictus qui venit in nomine domini. ℟. Exaudi deus ora. ℣. Conſtitues eos principes.

Lectio. iiij.

Hinc vero factũ eſt vt ſanctus ioannes qui volũtate domiciani deportatus in pathmos cuꝫ iniuria fuerat: cum honore ad epheſum remearet. Ibiqꝫ ob hereticorum refutandas verſucias efflagitatus ab aſia epiſcopis euangelium nouiſſimis edidit. ℟. In illa die ſuſcipiam tẽ ſeruum meum et ponam te ſicut ſignaculũ in cõſpectu meo. Qm̃ elegi te dicit dominus. ℣. Eſto fidelis vſqꝫ ad mortẽ ꝛ dabo tibi coronam vite. Quoniam elegi te di.

Lectio. v.

Occurrit aũt beato ioanni ab exilio reuertenti oĩs populus viroꝝ ac mulieꝝ oẽs exultãtes ꝛ dicẽtes. Benedictus q̊ venit in noĩe dñi. Cũ autẽ ingrederet̃ ciuitatẽ: druſiana vidua que ſemper eius mandata atqꝫ doctrinaꝫ fideliter ſecuta fuerat: ꝛ aduentus eius deſiderio erat fatigata: tunc efferebatur mortua. ℟. Ecce puer meꝰ quem elegi dicit dominus electus meus. Complacuit mihi in illo anima mea. ℣. Dedi ſpiritum meum ſuper eum iudicium gẽtibus proferre. Complacuit mi.

Lectio. vi.

Tunc ſanctus ioannes videns flentes pauperes et orphanos: quos ipſa alebat ut erat piiſſimus ꝛ benigniſſimꝰ eorum commotus fletibus iuſſit deponi feretrum ꝛ orans deum excitauit eam a mortuis: et preparare precepit refectioneꝫ in domo ſua ſibi. At illa reſurgẽs quaſi de ſomno ꝛ cepit ire. Et ad hoc clamauit dicẽſ. vnꝰ eſt deus viuus ꝛ verus quem predicat ioannes. ℟. Apparuit caro ſuo ioanni dominus ieſus chriſtus cum diſcipulis ſuis ꝛ ait illi. Veni dilecte mi ad me. Quia tempus eſt ut epule ris in conuiuio meo cuz fratribus tuis. ℣. Cunqz compleſſet apoſtolus curſum vite preſentis apparuit ei ſaluator mundi ⁊ ait. Ueni dilecte. Gloria patri ⁊ filio. Quia tempus.

In iii. nocturno an̄. Apparuit caro ſuo ioanni dominus ihs chriſtus cum diſcipulis ſuis: ⁊ ait illi: veni dilecte mi ad me q̇a tempus eſt ut epuleris in conuiuio meo cum fratribus tuis. ps. Confitebimur. An̄. Expandens manus ſuas ad deum dixit: inuitatus ad conuiuiuz tuum venio gratias agens tibi: quia me dignatus es domīe ieſu chriſte ad tuas epulas inuitare ſciens ꝙ ex toto corde meo deſiderabam te. ps. Dominus re. exult. An̄. Domine ſuſcipe me ut cum fratribus meis ſim cum quibus veniens inuitaſti me aperi mihi ianuam vite et perduc me ad conuiuiū epularum tuarum: tu es eniz chriſtꝰ filius dei viui qui precepto patris mundum ſaluaſti: tibi gratias referimus per infinita ſeculorum ſecula. ps. Dominus re. iraſcā. ℣. Nimis honorati ſunt.

Scd̄m ioannem.

In illo tempore. Dixit ieſus petro. Sequere me. Cōuerſus petrus vidit diſcipulū illum quem diligebat ieſus ſequentem: qui ⁊ recubuit ī cena ſupra pectus eius ⁊ dixit. Domine quis eſt qui tradet te. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Commendatur enim beatiſſimus euangeliſta nobis apoſtolus ioannes: qui priuilegium amoris precipui quō ceteris apoſtolis ampliꝰ a domino meruit honorari. Reſpōſorium. Sic eum volo manere donec veniam. Quid ad te tu me ſequere. ℣. Hunc ergo cum vidiſſet petrus dixit ieſu domine hic autem quid. Quid ad.

Lectio. viii.

Commendat etiam placidam ſue carnis abſolutōnem quam ſpecialiter ſe viſitāte precepit. Commendat teſtimonium euangelice deſcriptōnis quod veritate diuina ſubnixum nullus fidelium dubitare permittitur. Reſponſori. Diligebat autem ieſus eū quoniam ſpecialis prerogatiua caſtitatis ampliori dilectione fecerat dignum. Quia virgo electus eſt ab ipſo virgo in euum permanſit. ℣. In cruce moriturus deniqz huic matrem virginez virgini ꝯmendauit. Quia virgo electus eſt ab.

Lectio. ix.

Sed vt perfecte lectionis huius principia conſiderare valeamus libet ſuperiora parumqz attendere. Apparuit dominus vere poſt reſurrectionez ſuam ſeptē diſcipulꝭ inē quos erat petrꝰ ⁊ ioannes: fruſtra ī piſcādo tota nocte laborātes ⁊ ſtātes ī littore copioſa rethe eoꝝ piſciũ multitudie repleuit. ℣. In medio eccl'e apperuit os eius. Et impleuit eũ dominꝰ ſpũ ſapie ⁊ intellectus. ℣. Miſit dñs manũ ſuã et tetigit os meũ. Et. Hic dr̃ proſa.

Naſcitur ex patre çebedeo matre maria. ℣. Et volat ante altos in dñi theologia. ℣. Nomie reqꝫ dei grã. ℣. Aſiana vicit ginaſina. ℣. Uas penale. ℣. Jus letale. ℣. Pathmioſ exilia. ℣. Uocatur xpi pñtia ſenex ad ꝯuiuia. ℣. Et iple. Gl'a. Et iple. ℣. Ualde honorã. ẽ be. io. ℟. Qui ſupra pe. In laud. añ. Hic eſt diſcipuluſ ille qui teſtimoniũ ꝑhibuit ⁊ ſcimꝰ qꝛ veꝝ eſt teſtimoniũ eiuſ. ps. Dñs regna. An. Hic eſt diſcipulꝰ meꝰ ſic eum volo manere donec veniam. ps. Jubi. An. Ecce puer meus electus queꝫ elegi poſui ſuꝑ eum ſpm̃ meum. ps. Deus deus meus. An. Sunt de h̃ ſtãtibus qui nõ guſtabũt mortem donec videant filiũ hois in regno ſuo. ps. B. An. Sic eũ volo manere donec veniaꝫ tu me ſequere. ps. Laudate. Capl'm.

Qui timet deũ faciet bona ⁊ qui cõtinens eſt iuſticie apprehendet illam ⁊ obuiabit illi q̈ſi mr̃ honorificata. Hym. Exultet celuꝫ. ℣. Annunciauerũt opa. An. Iſte eſt ioãnes q̃ ſupra pectus dñi in cena recubuit btũs apl's cui reuelata ſũt ſecreta celeſtia. ps. B. Oratio Eccleſiã tu. Memo. de natiui. añ. Hodie intacta. ℣. Bñs q̃. Oro. Cõcede qm̃s o. Memo. de ſcõ ſtephano añ. Sepelierũt ſtephanũ viri timorati ⁊ fecerũt planctũ magnũ ſuꝑ euꝫ. ℣. Juſtus ger. Oro. Da nobis. Ad i. añ. Hic eſt diſcip. Ad. iij. añ. Hic eſt diſci. Cap. Qui timet. ℟. In omnẽ ter. Ad. vi. añ. Ecce puer. Capitulum.

Cibauit illum pane vite ⁊ intellectus ⁊ aqua ſapientie ſalutaris potauit illuꝫ ⁊ firmabitur in illo ⁊ non flectetur ⁊ ꝯtinebit illum ⁊ non confundetur et exaltabit illum apud ꝓximos ſuos. ℟. Cõſtitues. e. ꝑnci. Ad. ix. añ. Sic eũ volo. Capi.

In medio eccleſie aperuit os eius et impleuit eũ dominus ſpũ ſapientie ⁊ intellectus ſtola glorie induit eum. ℟. Nimis honorati. ℣. Annunciauerũt. Ad vš. capi. Qui timet. ℟. Iſte eſt ioãnes. ℣. Joãnes theologus. Hym. Exultet celũ. ℣. Annũciauerũt. An. In medio eccleſie aperuit os eius ⁊ impleuit eum dñs ſpũ ſapientie ⁊ intellectuſ ſtola glorie induit euꝫ alleluia alleluia alleluia. ps. M. Oratio Eccleſiam tu. Memo. de natiuitate añ. Gaudeamꝰ. ℣. Verbũ caro. Oro. Concede queſumus oꝑs de. Memo. de ſcõ ſtephano añ. Tu ꝑncipatũ tenes ℣. Gloria ⁊ hono. Oratio. Da nobis. Ibi non fit ꝓceſſio añ. Lapidauerunt ſtephanuꝫ. ℣.

Gloria ⁊ hono. Oro ut s. Dictis aũt ꝓprijs aĩis de scõ stephano tũc fiet de eo memo. cuꝫ aĩis de laudi. dein̄ de noct nisi suo ordine de scõ ioãne ⁊ de innocentibꝰ: ⁊ de scõ thoma coõ mõ fiet. In oct'. vero ꝑdictoꝝ scõꝝ dicat vna aĩ. de ꝓprijs aĩis. ad memo. que ibidē inueniet repetita. Tũc conueniãt oẽs sacerdotes ⁊ clici ad altare sci nicolai ⁊ fiat ꝓcessio executorꝭ officij incipiente hoc ℟. Cētuꝫ q̄draginta. oẽs dicant versum Hi empti sunt. Chorus. Ideo reg. Tres pueri cantãt prosam Sedentē in throno. Ad hanc ꝓcessionē nõ dr: Gl'ia pa. ℣. Letamini. Oro Deus cuiꝰ hodi. In redeũdo de sctã maria aĩ. Felix nanqꝫ. vel aliq̄ alia aĩ. ℣ Speciosus. Oro. Deꝰ qui salut'. Sed ubi nõ fit ꝓcessio d' innocentibꝰ tũc fiet de eis prio memo. ante memo. de natiuitate cũ hac aĩ. Innocētes ꝓ xp̄o infantes occisi sunt ab iniquo rege lactētes interfecti sunt ipm sequunt agnũ sine macula ⁊ dicũt semꝑ gloria tibi dñe. ℣. Letamini. Oratio.

Deus cuius hodierna die p̄coniũ innocētes martyres nõ loquēdo sꝫ moriēdo cõfessi sunt: oĩa in nobis viciorũ mala mortifica: ut fidem tuam quã lingua nr̃a loquit etiã moribꝰ ⁊ vita fateamur. Per do. Sanctoꝝ innocentũ ad mat'. Inuita. Venite adoremus dñꝫ Qui in sanct' gl'osus ē. ps. Venite. Hymnꝰ. Sctõꝝ meritis. In .i. noct. aĩ. Herodes vidēs qꝛ illusus esset a magis misit i bethleem ⁊ occidit oẽs pueros qui erãt in ea ⁊ in oĩbus finibꝰ eius. ps. Btũs vir. Aĩ. Xp̄s infans nõ desperit suos coetaneos milites sed ꝓuerit quibꝰ dedit ante triũphare q̃ꝫ loq̄. ps. Quare fre. Aĩ. Arridebat paruulus occisori gladio adiocabat infantulus nutric' ioco attēdebat lactens ꝑcussoris horrorē. ps. In dño ꝯfido. ℣. Letamini. Lectio .i.

Zelus quo tendat: quo ꝓsiliat liuor: inuidia quo ferat: hodierna die patefecit herodiana īmanitas que dũ tpalis regni emulat angustias eterni regis ortũ mollit extinguē. Tu. ℟. Sub altare dei audiui voces occisoꝝ dicētiũ. Quare nõ defendis sanguinē nr̃m ⁊ acceperũt diuinuꝫ rn̄sum: adhuc sustinete modicũ tempus donec impleat numerꝰ fratrũ vr̃orum. ℣. Vidi sub altare dei aĩas sanctoꝝ ꝓpter uerbuꝫ dei quod habebãt ⁊ clara voce dicebãt. Quare. Lectio .ij.

Tunc herodes videns q̄a illusus esset a magis misit in bethleem ⁊ occidit omēs pueros q̄ erant in ea ⁊ in oĩbꝰ finibꝰ eius. ℟. Sub throno dei oẽs sancti clamãt. Vindica sãguinē nr̃m deus nr̄. ℣. Sub altare dei audiui voces occisorũ clamantiũ ⁊ dicentiũ. Vindica.

Lectio .iii.

Dolet impietas se esse illusam: dilatam se crudelitas stridet: fremet dolositas se deceptã: ⁊ in se fraus reũsa collidit: herodes stridet ⁊ cadet i laqueũ quẽ tetẽdit hic iniq̃tatẽ quã tetẽderat euaginat. ℞. Dign⁹ a dignis laudat. Et inocẽs inocẽtiũ testionio ꝯprobat. ℣. Accipiũt eni a xp̃o ⁊ referũt cõsequunt ⁊ reddũt. Et. Glia. Et.

In .iii. noc. añ. Norũt infantes laudare deũ q̃ loqui n̄ nouerãt fiũt ꝑiti laude: q̃ fuerãt impiti sermone. ps̄ Dñe q̃s hab. An. Erigit itaq; ifantiũ etas ĩ laudẽ que delictoꝝ nõ nouerat crimen. ps̄ Cõserua. An. Dign⁹ a dignis laudat: ⁊ inocẽs inocẽtiũ testimonio cõprobat. ps̄. Dñi est terra. ℣. Exultẽt iusti in conspectu.

Lectio .iiii.

De fide ꝑfidie sumit arma terreno querit furore: quẽ natũ celitus nõ credit. Ad suorũ martyruꝫ militũ deus aspic̃ Herodes cogit castra. Inter vbera arcẽ pietat' obpugnat teneris vberib⁹: ferrũ figit lac effudit ãnq; sãguinẽ. ℞. Effuderũt sanguinẽ scõꝝ velud aquã In hierusalẽ ⁊ nõ erat q̃ sepeliret. ℣. Vindica dñe sanguinẽ scõꝝ tuoꝝ qui effusus est. In.

Lectio .v.

Dat aũt mortẽ sentire quã vitã tenebras ingerit itrãtibus lucẽ. Sic agit mali magi ficit dolis ire artifex [illegible] terre auctor ĩpietatis ꝑdo vicẽtis muniit⁹ innocentes. [illegible] Isti sunt sci qui passi sunt ꝓpter te dñe vĩdica eos. Quia clamant ad te quotidie. ℣. Sub altare dei oẽs sci clamãt vindica sanguinẽ nr̃m. Quia.

Hostis natalis [illegible] suis priorum [illegible] Quẽ xp̃s vt nõ euadere [illegible] iudicat ꝯstingit. Herodes [illegible] terrenuꝫ regnũ impugnat [illegible] ste terrenis inhiãt [illegible] iura. ℣. Norũt infantes laudare deuꝫ q̃ loqui nõ [illegible] Fiũt ꝑiti laude: [illegible] periti sermone. [illegible] guine loqui quib⁹ lingua [illegible] cuit miscet cũ dño [illegible] b⁹ humana negata sunt vba. Fiunt. Glia. [illegible] noc. añ. Dicãt i [illegible] dño [illegible] des trucidati ab herode [illegible] ꝑdicant q̃d viui nõ poterãt. Exultate iusti. An. [illegible] sanguine loqui quib⁹ lingua [illegible] cuit miscet cũ dño colloq̃a [illegible] b⁹ hũana negata sunt vba. ℣. Vindicã. An. Vindica dñe sanguinẽ scõꝝ tuoꝝ qui effusus ẽ. ps̄ Deus venerũt. ℣. Iusti [illegible] ani.

Scdm matheum.

In illo tpe. Angelus dñi apparuit in somnis ioseph dicẽs. Surge ⁊ accipe puerũ ⁊ matrẽ eius ⁊ fuge in egyptũ ⁊ esto ibi vsq; dũ dicã tibi. Et reli. Omel. ve. bede [illegible]

De morte p̃ciosa martyrũ

[illegible] iſenctū ſacrā nobis fratres charissimi est euāgelica le[illegible] tata in q̄ tn̄ oīum chri[illegible] tyrū p̄cioſa eſt mors de[illegible] enim paruuli occiſi [illegible] gnat p̄ humilitatis meri[illegible] martyrii gl'iam p̄uenien[illegible]. Iſti ſunt ſcī q̄ nō coinq̄[illegible] veſtimēta ſua. Ambu[illegible] in albis q̄z digni [illegible]. Hi ſunt q̄ cum mulieri[illegible] ſunt coinq̄nati v̇gines [illegible] Alleluia. Lec. viii.

[illegible] niſi ꝯuerſus fuerit [illegible] ſicut p̄uulus nō [illegible] aīam ſuaz p̄ xp̄o: q̄ [illegible] in oībus finib⁹ [illegible] occiſi ſunt oſtendit nō ſo[illegible] in iudea vnde eccl'e ceperit [illegible] ſed in oib⁹ eiuſdē eccleſie fi[illegible] quacūq; [illegible] diffuſa eſt [illegible] p̄ſidenz [illegible] patientiā oīe coronādā [illegible] vincerē in ſecla [illegible] coronas ſuas [illegible] dei ſui. Et ceciderūt in ꝯſpectu throni in facies ſuas ꝛ adorauerūt viuētē in ſecla. Mitten. Lectio ix.

Qui ab imatu occiſi ſunt doctrina ꝛ opatiōe p̄fectos iudicat. Qui vero inter ſimplices vel ideotas fidei: nō tamē fuere ꝯſtantia fortes eque denū[illegible]. ℟. Centū quadraginta q̄tuor millia qui empti ſūt d̄ terra. Hi ſunt q̄ cū mulierib⁹ non ſunt coinq̄nati v̇gines enī permanſerūt. Ideo regnāt cū deo ꝛ agnus dei cū illis. ℣. Hi empti ſunt ex hominibus p̄micie deo ꝛ agno: ꝛ in ore eorum non eſt inuentū mendacium. Ideo regnāt. Hic dr̄ p̄ſa.

Sedentē in ſuperne maieſtatis arce. ℣. Adorāt hūilime ꝓclamātes ad te. ℣. Scē ſcē ſcē ſabaoth rex. ℣. Plēa ſūt oīa gl'e tue. ℣. Cū illis vn̄ vigintiquinq;. ℣. Atq; cū inocentes vno grege. Qui ſine ſunt vlla labe. ℣. Dicētes excelſa voce. ℣. Laus tibi ſit dn̄e rex eterne gl'e. ℣. Ideo. Gl'a pa. Ideo. ℣. Juſtus aūt imp̄pe. In laudi.

Añ. Herodes rex iratus occidit multos pueros in bethleē iude ciuitate dauid. ℣. Dn̄s reg. Añ. Ab imatu ꝛ infra occidit multos pueros herodes ꝓpt' dn̄z. ℣. Jubi. Añ. Vox i rama audita ē ploratꝰ ꝛ vllulatus rachel plorās filios ſuos. ℣. Deus de. Añ. Sub throno dei oēs ſcī clamāt vīdica ſāguinē nr̄m deꝰ nr̄. ℣. B. Añ. Laudes reddant pueri tibi rex ſabaoth q̄ p̄ tropheū p̄ te factuz exultāt inocētes. ℣. Laudate. Capl'm.

Vidi ſup̄ mōtē ſyon: agnū ſtantē ꝛ cum eo centūquadragintaquatuor millia h̄ntes nomē eius ꝛ nomen patris eius ſcriptū in frontib⁹ ſuis. Hym. Rex glorioſe mar. ℣. Mirabilis deus in ſanctis. Añ. Hi ſunt qui cum mulierib⁹ nō ſūt coinquinati virgines enī ſunt ꝛ ſequunt' agnū quocūq; ierit. ℣. B. Dñs. Deus cuiꝰ ho.

clamantiū ⁊ dicentiū. Vindica.

Lectio .iii.

Dolet impietas se esse illusam: dilatam se crudelitas stridet: fremet dolositas se deceptā: ⁊ in se fraus reuīsa colliditur: herodes stridet ⁊ cadet in laqueū quē tetēdit hic iniq̄tatē quā tetēderat euaginat. ℟. Dignus a dignis laudatur. Et inocēs inocētiū testimonio cōprobatur. ℣. Accipiūt eni a xp̄o ⁊ referūt cōsequuntur ⁊ reddūt. Et. Glia. Et.

In .ii. noc. añ. Nouerūt infantes laudare deū q̄ loqui n̄ nouerāt fiūt pfiti laude: q̄ fuerāt imperiti sermone. ps. Dn̄e q̄s hab. Añ. Erigitur itaq; īfantiū etas ī laudē que delictorū nō nouerat crimen. ps. Cōserua. Añ. Dignus a dignis laudatur: ⁊ inocēs inocētiū testimonio cōprobatur. ps. Dn̄i est terra. ℣. Exultēt iusti in conspectu. Lectio .iiii.

De fide pfidie sumit arma terreno querit furore: quē natū celitus nō credit. Ad suorū martyrū militū deus aspic̄ Herodes cogit castra. Inter vbera arcē pietatis obpugnat teneris vberibus: ferrū figit lac effudit āntequā sāguinē. ℟. Effuderūt sanguinē scōrum velud aquā In hierusalē ⁊ nō erat q̄ sepeliret. ℣. Vindica dn̄e sanguinē scōrum tuorum qui effusus est. In.

Lectio .v.

Dat aūt mortē sentire quā vitā tenebras ingerit itrātibus lucē. Sic agit mali magi ster dolis [illegible] ire artifex [illegible] sceleris auctor īpietatis [illegible] tis [illegible] innocentes [illegible] sunt scī qui passi sunt ppter [illegible] dn̄e vindica eos. Quia clamāt ad te quotidie. ℣. [illegible] dei oēs scī clamāt vindica sanguinē [illegible]. Quia.

Hostis natalis [illegible] suis [illegible] Quē xp̄s [illegible] nō euade [illegible] uidet [illegible]. Herodes [illegible] terrenū regnū [illegible] ste terrenis [illegible] tima. [illegible] Nouerūt infantes laudare deū q̄ loqui [illegible] Fiūt pfiti laude [illegible] periti sermone [illegible] guine loqui quibus [illegible] cuit miscet cū dn̄o [illegible] bus humana negata [illegible] Fiunt. Glia. [illegible] noc. añ. Dicūt ī [illegible] dn̄o [illegible] des trucidati ab herode [illegible] pdicant q̄d viui nō poterāt. Exultate iusti. Añ. [illegible] sanguine loqui quibus lingua [illegible] cuit miscet cū dn̄o colloq̄ [illegible] bus hūana negata sunt vba. Bn̄dicā. Añ. Vindica dn̄e sanguinē scōrum tuorum qui effusus e. ps. Deus venerūt. ℣. [illegible] ani. Scd'm matheum.

In illo tp̄e. Angelus domini apparuit in somnis ioseph dicēs. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius ⁊ fuge in egyptū ⁊ esto ibi vsq; dū dicā tibi. Et reli. Omel. de [illegible]

De morte p̄ciosa mar [illegible]

[illegible] ſacra nobis fra[illegible] chariſſimi eſt euãgelica le[illegible] cata in q̃ tñ oium chri[illegible] tyrũ p̃cioſa eſt mors de [illegible] eorum paruuli occiſi [illegible] ſignat p̃ humilitatis meri [illegible] martyrii gl'iam p̃uenien [illegible] Iſti ſunt ſci q̃ nõ coinq̃ [illegible] veſtimẽta ſua. Ambu [illegible] mecum in albis qr digni [illegible] Hi ſunt q̃ cum mulieri [illegible] ſunt coinq̃nati ṽgines [illegible] Alleluia. Lec. viii.

[illegible] niſi ꝯuerſuſ fuerit [illegible] ut puulus nõ [illegible] aiam ſuaz p̃ xp̃o: q [illegible] ꝛ in oibus finib⁹ [illegible] occiſi ſunt oſtendit nõ ſo[illegible] in iudea vñ de eccl'e cepit ori [illegible] ſed in oib⁹ eiuſdẽ eccleſie fi[illegible] quacũqz ꝑ orbẽ diffuſa eſt [illegible] ꝑſideruz [illegible] coronãdã

Adorauerũt viuẽtẽ in ſecla [illegible] mittẽtes coronas ſuas [illegible] dñi dei ſui. ℣. Et ce[illegible] in ꝯſpectu throni in fa[illegible] ꝛ adorauerũt viuẽtẽ in ſecla. Mitten. Lectio. ix.

Qui ab imatu occiſi ſunt do[illegible] tria ꝛ opatiõe ꝑfectos in[illegible]uẽcit. Qui vero inter ſimplices vel ideotas fidei: nõ tamẽ [illegible] ꝯſtantia fortes eque denũ[illegible]. ℟. Centũ quadraginta q̈[illegible] millia qui empti ſũt d̃ ter[illegible]. ℣. Hi ſunt q̃ cũ mulierib⁹ non ſunt coinq̃nati ṽgines eni permanſerũt. Ideo regnãt cũ deo ꝛ agnus dei cũ illis. ℣. Hi empti ſunt ex hominibus p̃micie deo ꝛ agno: ꝛ in ore eorum non eſt inventũ mendacium. Ideo regnãt. Hic dr̃ ꝓſa.

Sedentẽ in ſuperne maieſtatis arce. ℣. Adorãt hũilime ꝓclamãtes ad te. ℣. Sctẽ ſcẽ ſcẽ ſabaoth rex. ℣. Plẽa ſũt oĩa gl'e tue. ℣. Cũ illis vñ vigitiquinqz. ℣. Atqz cũ inocentes vno grege. Qui ſine ſunt vlla labe. ℣. Dicẽtes excelſa voce. ℣. Laus tibi ſit dñe rex eterne gl'e. ℣. Ideo. Gl'a pa. Ideo. ℣. Iuſtus aũt impp̃e. In laudi.

Añ. Herodes rex iratuſ occidit multos pueros in bethlẽ iude ciuitate dauid. ps. Dñs reg. Añ. Ab imatu ꝛ infra occidit multos pueros herodes ꝓpt̃ dñz. ps. Iubi. Añ. Vox i rama audita ẽ plorat⁹ ꝛ vlulatus rachel plorãs filios ſuoſ. ps. Deus de. Añ. Sub throno dei oẽs ſci clamãt vidica ſãguinẽ nr̃m de⁹ nr̃. ps. B. Añ. Laudes reddant pueri tibi rex ſabaoth q̃ ꝑ tropheũ p̃ te factuz exultãt inocẽtes. ps. Laudate. Capl'm.

Vidi ſup̃ mõtẽ ſyon: agnũ ſtantẽ ꝛ cum eo centũquadraginta quatuor millia hñtes nomẽ eius ꝛ nomen patris eius ſcriptũ in frontib⁹ ſuis. Hym. Rex glorioſe mar. ℣. Mirabilis deus in ſanctis. Añ. Hi ſunt qui cum mulierib⁹ nõ ſũt coinquinati virgines eni ſunt ꝛ ſequunẽ agnũ quocũqz ierit. ℣. B. Oratio. Deus cui⁹ ho-

Memo. de natiuita. añ. Nesciens mr. ℣. Bñs qui venit. Oro. Concede qs̃. o. Ubi pcessio fuerit de scō stephano añ. Lapidauerūt. ℣. Justus ger. Oro. Da nobis. q. d. Memo. de scō ioāne añ. Ualde honorād⁹. ℣. Annūciauerūt. Ubi nulla processio fuerit de natiuit. añ. Nesciēs mr. ℣. Bñs q̄ ve. Oratio. Concede qs̃. o. d. De scō stephano añ. Lapides tor. ℣. Justus ger. Oro. Da nobis. Memo. de scō ioāne añ. Hic ē discipu. ℣. Ualde honorād⁹. Oro. Ecclam tuam. Ad. i. añ. Herodes. Ad. iii. añ. Ab imatu. Capitulū. Uidi supra. ℟. Letamini. Ad. vi. añ. Uox. Capitulū.

Hi sunt qui cuz mulierib⁹ nō sunt coinquinati virgines eni sūt. ℟. Exultēt ius. Ad ix. añ. Sub throno. Unde versus Sub p̄ ser none sic satuz more dicāt. Ser circū dñi p̄ pascha sub innocentū. ℟. Capitulū

Hi empti sunt ex hoibus p̄micie deo ⁊ agno ⁊ in ore eorū nō est inuentū mendaciū sine macula sunt ante thronuz dei. ℟. Justoꝝ aie. Ad vp̄. capitulū. Uidi supra mon. ℟. Cētū q̄dragīnta. Hym. Rex glīose. ℣. Mirabilis. Añ. Ecce vidi agnū stantē supra montē syon: ⁊ cū eo scōꝝ milia ⁊ habebant nomē eius ⁊ nomē patris eius scriptū in frōtib⁹ eoꝝ. ps. Mā. Oro. Deus cuius bo. Ubi fuerit pcessio memo. de natiuitate añ. Uirgo verbo. ℣. Uerbū caro. Oro. Concede q. o. de. De scō steph. añ. Adhesit. ℣. Gla ⁊ ho. Oro. Da nobis. De scō ioāne añ. Hic est disci. ℣. Ualde ho. Oro. Ecclam tu. Ubi nō fuerit pcessio p̄mo dr̄ memo. d scō thome cū hac añ. Pastor cesus in greg medio pacē emit cruoris p̄cio o letus dolor i tristi gaudio grex respirat pastor̄ mortuo plangēs plaudit mat̄ i filio qr viuit victor sub gladio ℣. Ora p nobis. Oratio.

Deus p cuius eccla gloriosus pontifex thomas gladiis impioꝝ occubuit p̄sta qs̃ vt oēs q̄ eius iplorāt auxiliū petitiōis sue salutarē ꝯsequentur effectū. Per. Memo. d natiuitate de scō steph. ⁊ de scō ioāne vt s dr̄ siue pcessio fuerit siue nō ℟. Jacet granū. ℣. Cadit custos. Prosa.

Clangat pastor i tuba cornea. ℣. Ut libera sit xp̄i vinea. ℣. Quā assumpsit sub carne trabea. ℣. Liberauit cruce purpurea. ℣. aduersat eius erronea. ℣. Fit pastoris sede sanguinea. ℣. Pauimēta xp̄i marmorea. ℣. Sacro madent cruore rosea. ℣. Martyr vite donatū laurea. ℣. Uelud granū purgatū palea. ℣. In diuina transfert horrea. ℣. Celū domo. Et sciendū est q per totū annū nō canit ista psa nisi tm̄ in ista pcessiōe: sed ad istā psam nō dr̄ Gloria pa. Sed dū psa canit sacerdos thurificet altare sancti thome deinde imaginē ꝛ icnicat modesta voce. ℣. Ora ꝓ nobis. Oro. Deus ꝓ cui⁹. In redeūdo de scā maria aū. vni ad placitū cum. ℣. ꝛ oro ut sup̄. De sequētes aīe dñr ad mēo. de innocentib⁹ p octa. quib⁹ dicas dñr aū. de laudi. ꝛ postea de noct. aū. Lauerunt stolas suas ꝛ cādidas eas fecerūt i sāguīe agni. Aū. Ambulabūt mecū in albis qm̄ digni sūt ꝛ non delebo noīa eoꝝ de libro vite. Aū. Cantabūt sci cāticū nouū ante sedē dei ꝛ agni ꝛ rēsonabat in voces eorū. ps. M. In die sci th[illegible] ad matu. inuita. tri[illegible] [illegible] thome martyr' sollēnia. Virgo mr̄ iubilat eccl'ia. ps. Venite. Hym. Martyr dei. In i. noct. aū. Sūmo sacerdotio thomas sublimat⁹ est in virū aliū subito mutat⁹. ps. Beatus vir. Aū. Monach⁹ sub clerico clam ciliciat⁹ carne cāntis fortior edomat cōat⁹. ps. Quare fremuerūt. Aū. Cultor agri dñi tribulos euellit ꝛ vulpes a vineis arcet ꝛ ꝯpellit. ps. Dñe qd mul. ℣. Gl'a ꝛ ho. Le. i.

Gloriosi martyris thome frēs charissimi natalē celebrantes: q2 totius vite ꝛ ꝯuersatiōis insignia recolē nō sufficim⁹ passionis ei⁹ modū causā qꝫ succinct⁹ sermo ꝑcurrat. ℟. Studēs liuor thome supplicio thome gen⁹ dānat exilio. Tota sit exit cognatō. ℣. Ordo sexus etas ꝯditio nullo gaudet h' priuilegio. Tota. Lectio ii.

Beatus igit̄ thomas sic̄ in cancellarie vl' archidiaconat⁹ officio in reb⁹ gerēdis incōꝑabilit̄ extiterat strēnu⁹: ita ꝛ post susceptū pastoris officiū supra humanā extimationē factus est deo deuotus. ℟. Thomas manū mittit ad fortia spnit dāna spnit obprobria. nll'a thoma frāgit iniuria. ℣. Clamat cunct' thome ꝯstantia oē solū ē forti pr̄ia. Nll'a. Le. iii.

Consecrat⁹ est repēte mutatus est in viꝝ aliū ciliciū clam induit femoralib⁹ etiam vsus est vsqꝫ ad poplices cilicinis ꝛ sub veste cl'icali honeste habitū celans monachalē carnē prorsus coegit seruire spūi studens deo oīm virtutū exercitio sine intermissiōe placere deo. ℟. Jacet granū oppssum palea iustus cesus prauorū framea. Celū domo cōmutans lutea. ℣. Cadit custos vitis in vinea dux in castris cultor in area. Celū. Gl'a. Celum. In ii. noct. aū. Nec in agnos sustinet lupos deseruire nec in ortum olerum vineam trāsire. ps. Cum inuocarem. Aū. Exulat vir optimus sacer ꝛ insignis ne cedat ecclesie dignitas indignis. ps. Verba mea auribus. Aū. Exulātus ꝑdia preda sunt malignis sꝫ in igne positū non exuret ignis. ps. Domine dñs. ℣. Posuisti dñe. Lectio iiii.

Sciens seq̄ȝ cultorē positū in agro dñico i vinea custodē pastorē in caulis ministeriū sibi traditū studiose compleuit. Iura ⁊ dignitates ecclesie quas sibi publica potestas vsurpauerat resarcire ⁊ in statū debitū reuocare conatus est. Ex sūma rex leticia sūmus fit planct' i ecclesia de tanti patroni absentia. Sȝ cū redeunt miracula redit populo leticia. Cōcurrit turba languidorꝝ ⁊ ꝯsequitur gratia benefactorꝝ. Sed cū.

Lectio quinta.

Unde graui questione sup̄ iure ecclesiastico ⁊ regni ꝯsuetudinib' inter thomā ⁊ regem anglorꝝ exorta coacto consilio ꝓposite sūt ꝯsuetudines ille quas idē rex tā archiepiscopi q̄ȝ suffraganeorꝝ suorꝝ scripto roborari ptinacit̄ exegit. Mūdi florem a mūdo cōterens rachel plorans iā cessa condoleri. Thomas cesus dū datur funeri nouus abel succedit veteri. Vox cruoris vox sparsi celū replet clamore celebri. Tho.

Negauit cōstāter archiep̄s manifestam in eis asserēs libertatis ecclesiastice subuersionem. Affectus ē igitur contumelijs immensis dāpnis grauioribus attritus ⁊ inumeris lacessitus iniurijs. Xp̄e iesu p̄ thome vulnera que nos ligant relaxa scelera. Ne captiuos ferāt ad infera hostis mūdus vl' carnis opa. Per te thoma postlene munera amplexet nos dextera. Ne capti. Gl̄ia pa. Post

In iii. noc. aña.

Sathane satellites irrūpētes tēplū iauditū p̄petrāt sceler' exēplū. In do ꝯfi. Strict' thomas inimicibus obuiā p̄cedit nō minus nec gladijs sȝ nec morti cedit. Dñe q̄s ha. Felix locus felix ecclesia in quā thome viget memoria felix terra que dedit presulē felix illa que fouet exulem felix pater succurre miseris vt felices iūgamur sup̄is. Dñe i virtute. Iustus vt pal.

Ego sū pastor bon'.

Audiuimo fra[illegible]

Thome cedūt ⁊ parent omnia pestes morbi mors ⁊ demonia. Ignis aer tellus ⁊ maria. Thomas mūdū replet gr̄a thome mundus prestat obsequia. Ignis.

Vndē morte igitur intentata qr̄ causa ecclesie nōdū plene insteterat ⁊ p̄sonalis videbatur p̄secutio: beatus thomas cedendū censuit esse malicie. Actus ergo i exiliū a domino papa. Alexādro tertio senonis honorifice susceptus ē ⁊ i monasterio pōtiniacensi studiose cōmendatur. Nouis fulget thomas miraculis mēbris donat castratos masculis. Ornat visu priuatos oculis. Mūdat lepre ꝯspersos maculis soluit mortis ligatos vinculis. Or nat vl'ui. Lectio nona.

Confiſcant interim in anglie oés archiepi reddit⁹: vaſtant predia: poſſeſſiões diripiunt: excogitato nouo ſupplicii genere tota ſimul pſcribit' thome cognatio. R. Jeſu bōe p thome merita noſtra nobis dimitte debita domū: portam ſepulchruȝ viſita. Et a trina nos morte ſuſcita. V. Actu mente vel vſu perdita pietate reſtaura ſolita. Et a. Gl'ia p̄ri. Et a. V. Ora p no. In laudibus an.

Granū cadit copiaȝ germinat frumēti alabaſtru ſfractū fragrat vis vnguēti. Ps. Dñs regna. Totus orbis martyris currat in amorē cui⁹ ſigna ſingulos agūt i ſtuporem. Ps. Jub. Aqua thome quinquies varians coloreȝ in lac ſemel trāſiēs quater in cruorem. Ps. Deus de⁹. Ad thome memoriam quater lux deſcendit ⁊ i ſancti gloriam cereos aſcendit. Ps. B. Tu per thome ſanguinem queȝ p te impēdit fac nos xp̄e ſcādere quo thomas aſcendit. Ps. Lau. Omis pōti. Hym. De⁹ tuorū mil. V. Juſtus ger. Opē nobis o thoma porrige: rege ſtātes iacētes erige mores actus ⁊ vitam corrige: ⁊ in pacis nos viam dirige. Ps. B. oro. De⁹ p cuius. Memo. de natiuit'a. Beatus vent̄. V. Bñdictus q̄ ve. oro. Cōcede queſumus. o. d. Memo. de ſācto ſtephano. an. Adheſit. V. Poſuiſti. oro. Da nobis. Memo. de ſco ioanne an. Hic eſt diſcipulus. V. Valde bo. oro. Eccleſiam tuā. Memo. de innocentibus an. Innocētes. V. Mirabil'. oro. De⁹ cui⁹ hodi. Ubi fit plenū ſeruitiū de nat. an. Beatus venter. V. Benedict⁹ qui venit. oro. Concede. q. o. de⁹. De ſcō ſtephāo an. Stephan⁹ vidit. V. Poſuiſti do. oro. p̄ de ſcō ioanne. Ecce puer meus. V. Valde bo. oro. p̄ De innoc. an. Lauerūt. V. Mirabilis. oro. p̄ s. Ad iii. an. Totus orbis. Cap. Omis pō. R. Gl'ia ⁊ hono. All'a. V. Ad vi. an. Aq̄ thome. Cap. Nemo ſumit ſibi. R. Poſuiſti. all'a. Ad ix. an. Tu p thome. Cap. In eccleſiis. R. Juſt⁹ vt pal. All'a. V. Juſt⁹ ger. Ad ii. ve. Cap. Ois ponti. R. Jeſu bōe p. Hym. De⁹ tuor. V. Juſt⁹ ger. An. Salue thoma vga iuſticie mūdi iubar: robur eccleſie plebis amor: cleri d'licie ſalue gregis tutor egregie: tue ſalua gaudētes gl'e. Ps. M. oro. De⁹ p cui⁹. Memo. d nat. an. Virgo dei. V. Verbū ca. oro. Cōcede. q. o. d. Memo. d ſcō ſteph. an. Stephan⁹ vidit. V. Gl'a ⁊ ho. oro. D a nob. Memo. d ſcō ioā. an. Ecce puer me⁹. V. Valde bo. oro. Eccliā t. Memo. de innocētib⁹ an. Lauerūt. V. Leta. oro. De⁹ cui⁹ hodi. Ubi nō fit palcessio d̄ nat. añ. **Virgo dei ge.** ℣. **Verbũ ca.** De scõ stephano añ. **Ecce video.** ℣. **Gl'a ꝛ.** De scõ ioanne añ. **Sũt de hic stantibus** ℣. **Valde bo.** De innocentib⁹ an. **Ambulabũt mecũ.** ℣. **Leta.** oro. vt s. Sexta die a natiuitate dñi ad mat. Inuitato. hym. añe. ꝛ ps. sicut in die natalis dñi tres lectiones: fiat cũ reg. chori. ℣. **Tãq̃z sponsus** ℟. **Dñs pro.** Secundũ lucam.

In illo tempore. Erant pat ꝛ mat iesu mirantes super his que de illo dicebantur. Et reliq̃. Omel. ꝛ ꝯmẽtatio venerabilis bede presbyteri.

Patrem saluatoris appellat ioseph. Non q̄ ve iux̄ fortinatuos pr̃ fuerat eius sed q̄ ad famam marie conseruandam pr̃ sit ab oib⁹ estimatus. ℟. **Hodie nob̃ celoꝝ.** Lec. ij.

Neq̃z enim oblitus ẽ euangelista qd̃ eam de spũ scõ concepisse ꝛ vginem peperisse narauerat: que vo hystorie lex ẽ patrem ioseph nũcupat xp̄i sz opinionẽ vulgi exprimens. ℟. **Hodie nobis.** Lectio tertia.

Quamuis ꝛ eo modo pat illius valeat dici quo vir marie recte intelligit' sine cõiũctione carnis ipsa copulatione coniugij videlicet multo magis coniũctus q̃z si esset alium de adoptat⁹. ℟. **Descendit.** ℣. **Tanq̃z sponsus.** ps. **Te deum.** ℣. **Verbũ caro.** In laudibus hec sola añ. **Que vidistis pas.** ps. **Dñs regna.** ꝛ ceti ps. ꝯsueti. Capitulum.

Quanto tẽpore heres paruul⁹ ẽ nihil differt a seruo cum sit de⁹ oĩuz sz tutoribus ꝛ actoribus ẽ vsq̃z ad p̄finitũ tẽp⁹ a patre. Hoc caplm dr ad has mat. tñ ad alias vo horas dr capl'a sic in die natal' dñi. Ad iij. s. cap. **Apparuit gr̃a.** Ad vj. cap. **Apparuit benig.** Ad nonã cap. **Multifariam.** Hym. **A solis ortus.** ℣. **Bñdict⁹ q̄ ve.** Añ. **Dũ mediũ silẽtiũ teneret oĩa ꝛ nox i suo cursu iter peregeret ops sermo tuus dñe a regalib⁹ sedibus venit all'a.** ps. **Bñ.** oro. **Omnipotens sẽpitne deus dirige act⁹ nostros.** ꝛ dr ad mat. tm ꝛ etiã post p̄mã in caplo loco suo. ad alias vo horas dr. oro sicut in die nat. domini. s. **Concede. q. o. d.** Memo. de nati. añ. **Pastores.** ℣. **Ipse inuoca.** oro. **Concede. q. o. d.** Memo. de scõ stephano añ. **Ecce video.** ℣. **Iustus g.** oro. **Da nobis.** De sancto ioanne añ **Sũt de hic stan.** ℣. **Valde bo.** oro **Ecclesiam tu.** De innocẽtib⁹ añ. **Ambulabũt.** ℣. **Mirabilis.** oro. **Deus cui⁹ hodi.** De scõ thoma añ. **Pastor cesus** ℣. **Ora p nob.** oro. **De⁹ p cuius.** Ubi ꝓcessio nõ fuerit de nat. añ. **Pastores.** ℣. **Notũ fecit dñs.** De scõ stephão añ. **Btũs stephan⁹ iugi legi.** De scõ ioãne añ. **Sic eũ volo.** De innocẽtib⁹ añ. **Cantabũt.** De ſcto [redacted]. **Granū cadit.** orō. ⁊ ℣. vi ſ. Quod ſi in hac die. vi. dies dn̄icus euenerit addant. trib⁹ lectionib⁹ ſupradictis de expoſitione euangelij .ſ. **Erant pr̄ ⁊ mr̄.** ſex de nat. dn̄i ita vi. ix. lec. fiant. Similit inuit. hymni antiphone cū ſuis pſalmis ỽſiculi ⁊ ℟. de natiui. ſuo ordine dicr. Sermo bti maximi epi de nat. dn̄i ℣. **Tanq̄ȝ ſponſus.** ℟. **Dn̄s p.** Lectio .i.

Hodierni myſterij ſacramentū frēs cariſſimi ſicut credidiſtiſ ſemp credite: ⁊ reparatio eſt humane ſalutis virtutū natiuitatis ruina viciorū. ℟. **Hodie nobis.** Lectio ſcd̄a.

Hodie nāq̄ȝ xp̄s ieſus dominus noſter in quo diuinitatis eſt plēitudo carnis nr̄e īfirma ſuſcipiens nouus natus ē hodie. ſ. xp̄s fili⁹ dei viui. ℟. **Hodie nob̄ de celo. pax.** L. iij.

Hodie refulſit illis ſecūd⁹ adam nō icola ſȝ dn̄s paradiſi quē arboris pulchritudo n̄ fallit ſerpens mulierē non decipiat neq̄ȝ ſeducat. ℟. **Deſcēdit de celis.** Lectio quarta.

Hodie exortū eſt tenebris lumē hodie illud quod celi celoꝝ ſe hēre gaudebāt, mundus dū neſcit accepit. ℟. **Quē vidiſ.** Lectio quinta.

Neq̄ȝ eni tēporalis quidē nec qui ante fuerit nō de ſcia nob̄ repentin⁹ emerſit ſed qui ſemper erat cū prē deus ſeperq̄ȝ rgebat nouo per ỽginez voluit mortalib⁹ apparere myſterio. ℟. **O magnū.** Lec. vi.

Nouus quidē homo ſȝ dominus etern⁹ nouus xp̄s ſȝ rex oīum ſeculoꝝ. Ipſe eſt ī fine temporꝝ natus ex maria qui ante ſecula vnigenitus ꝓceſſit a prē. ℟. **Te laudant angeli.** Et tūc dr̄ euāgeliū .ſ. **Erant pr̄ ⁊ mr̄.** cū ℣. **Verbū caro.** ⁊ cuȝ tribus ℟. de nocturno .iii. ſ. ℟. **Btā dei genitrix.** ⁊ ℟. **Beata viſcera.** ⁊ ℟. **Verbū caro.** pſ. **Te deū.** ℣. añ lau. **Verbū car.** In lau. hec ſola añ. ſiue dn̄i. fuerit ſiue nō. **Quē vidiſtiſ pa.** pſ. **Dn̄s regna.** Cap. **Quāto tempore.** Hym. **A ſolis.** ⁊ cetera oīa ſicut ſupi⁹ notata ſunt. Ad .i. añ. **Quē vidiſtis paſ.** pſ **Deꝰ ī no. t.** ſiue dn̄ica fuerit ſiue nō ſemp dr̄ añ. **Te iure lau.** ſup pſ **Quicūq̄ȝ vult.** ℟. **Ieſu xp̄e fi.** cū. **Alla.** ⁊ ad oēs alias horas oīa fiant ſic ī die nat. dn̄i cū capl'is ⁊ orōne ſic in die nat. Q. ō ſi dies dn̄ic⁹ ī die ſci ſtephāi euenerit aut ſci ioānis aut Inno. aut ſci [redacted] aut poſtea in feſto ſci ſiluestri aut in circūciſione dn̄i totū ſeruiciū fiet de feſto ⁊ nihil de dn̄ica.

In natiuitate ſci ſiluestri epi ⁊ ꝯfeſ. ad vē. añ. **Tecū ꝑncipiū.** pſ. **Dixit dn̄s.** Cap. **Ecce ſacerdos.** ℟. **Miles xp̄i.** Hym. **Iſte ꝯfeſſor.** ℣. **Amauit. e. do.** Añ. **Cōfeſſor dn̄i.** pſ **M.** orō.

Da queſumus oīpotēs de⁹ vt bti ſiluestri confeſſoris

tui atqꝫ pontificis: veneranda ſolēnitas ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutē ꝓ do. Memo. de natiuitate an. Virgo hodie fidel. ℣. Verbū ca. oro. Concede queſ. de ſcō ſtephano an. Btūs ſtephan⁹ iugi. ℣. Glia ⁊ ho. oro. Da nob. de ſcō ioāne añ. Sicut eū volo. ℣. Valde bo. oro. Eccleſiā tuā. De inocentib⁹ añ. Cantabāt. ℣. Letami. oro. De⁹ cui⁹ ho. de ſcō thoma añ. Granum cadit. ℣. Ora ꝓ nob. oro. De⁹ ꝓ cuius Ubi ꝓceſſio nō fuerit de nat. añ. Virgo hodie fidel. de ſcō ſtephano an. Cōſtitut⁹ eſt. de ſcō ioāne añ. Joānes apoſtol⁹ de inocentib⁹ añ. Herodes iratus de ſcō thoma añ. Tot⁹ orbis. oro. ⁊ ℣. vt ſ. Ad mat. inuit. Unū deū in tri. ps̄ Venite Hym. Iſte cōfeſ. Añ. Beatus vir. ps̄. Ipſum. ⁊ alie añe que ſequūt. ℣. Amauit eū. Lec. i.

Silueſter vrbis rome eps̄ cū eſſet infantulus a vidua matre iuſta noie traditus eſt cirino pſ̄bytero cui⁹ ⁊ vitā imitat⁹ ⁊ mores ad ſūmū apicem xp̄iane religionis attigit. ℟. Euge ſerue bo. Lectio. ij.

Factus aūt iuuenis hoſpitalitatem tota animi diligētia exhibebat quē nō diuicie terrene ſed bone volūtatis theſauri adimplebant. ℟. Ecce ſacerdos. Lectio tertia.

Tantāqꝫ grāz ei de⁹ dedit vt nō ſolū a xp̄ianis ſꝫ ēt ab ethnicis i vno diligeretur affectu. Triceſimo autē etatis ſue anno a ſcō melchiade vrbis romane epō diacon⁹ factus non multo poſt oēm populum xp̄ianorum qꝛ vrbe pſ̄byterū eum ſibi poſcunt fieri. ℟. Jurauit dominus. Tres medie lec. de natiuitate domini fiant cū hoc ℣. Ipſe inuocauit me. Niſi qn hoc feſtum die dñico [illegible] ℣. Tanqꝫ ſponſus. ℟. Hodie nob rex celoꝝ. ℟. hodie nobis de celo. iij ℟. Deſcendit. Lec. iij. ℟. niſi qn hoc feſtum dñico cōtigerit in. ij. noc. Lectio iiij.

Bene nūciate eſt ꝓpheta ð die in diem ſalutare eius. Quid eſt diē de die niſi filium de patre de die dies ſed tamen pater ⁊ filius non duo dies ſꝫ vnus dies eſt. Eſt de deo deus de patre filius tamen pater ⁊ filius non duo dij ſed eſt vnus deus. ℟. Quē vidiſtis. ℣. Dicite quid. Lectio quinta.

Unus igitur dies eternitatis ſimul pater ⁊ filius a nobis cognoſcitur in die anteꝫ temporis ſolus fili⁹ tempus inuenit. Dies enim eternus pat ⁊ filius corpus noſtrum ⁊ aīaꝫ noſtraꝫ fecit. In die vero temporis ſolus filius noſtrum corpus animamqꝫ noſtraꝫ ſuſcepit. ℟. O magnū myſterium. Lectio ſexta.

Chriſtus dies etern⁹ vnigenitus in forma dei manens xp̄s in die temporis vnigenitus formam serui accipiēs xp̄s deus dies eternus: diues p̄manens vt conderet nos xp̄s i die temporis paup̄ pro nobis factus vt nos redimeret ab oī vinculo mortis dies etern⁹ xp̄s de deo patre xp̄s in die tēpis deus ⁊ homo de v̄gine matre: xp̄s dies etern⁹ v̄bū eructatuȝ de corde patris. Xp̄s in die temporis v̄bū caro factū de vtero v̄ginis matris xp̄s dies etern⁹ deus verus de deo v̄o xp̄s i die temporis tanq̈ȝ sponsus procedens de thalamo suo. ℞. Te laudant ange. In tertio noct. ℣. Justus ut palma. Expon [illegible] Homo quidem peregre. [illegible] Iste ē q̄ āte [illegible] De [illegible] ⁊ [illegible] de p[illegible] sci silvestri leguntur. Lectio octava.

Sancto igitur silvestro presbytero ordinato tantaȝ ei grām contulit deus vt nullus esset qui nō illū ⁊ affectu diligeret ⁊ verū dei famulū eē clamaret. Erat enim aspectu angelicus sermone nitidus opere sanctus corpore integer ingenio optimus consilio magn⁹: fide catholicus spe sapientissim⁹ charitate diffusus. ℞. Iste homo ab adolescentia

Lectio nona.

Sancto melchiade ep̄o migrante ad dominuȝ ab oī populo silvester eligitur ita vt nullus inueniretur q̃ non eius electioné acclamaret. Sanct⁹ vero silvester etatis sue excusationem opponēs quantū accusabat se indignū tm̄ magis dignus ab omni populo clamabatur. ℞. Miles xp̄i. Cetera omnia ad laud. ⁊ ad hor. fiant de cōi vni⁹ ɔfes. ⁊ pōtif. mēo. de nat. An. Hodie intacta. ℣. Benedict⁹ q̃. oro. Memo. de sco stephano an. Constitutus ℣. Posuisti. oro. Da nob q̄s dn̄e. De sco ioāne an. Joānes apostolus. ℣. Valde bo. oro. Ecclesiam tuā. De innocentibus an. Herodes irat⁹. ℣. Mirabilis. oro. De⁹ cui⁹ hodier. De sancto thoma an. Totus orbis. ℣. Ora p̄ no. oro. De⁹ p̄ cui⁹. Ubi non fit p̄cessio de natiui. an. Hodie intacta vir. De sco stephā. an. In tribulatione lapi. De sco ioā. an. pra pectus. De innocētib⁹ an. Ab imatu ⁊. De sancto th[illegible]a an. Aqua tbo. Quandocunqȝ ad mat. ix. lec. dicūt. iij. medie lec. vel de temporali vel de festo interseruntur a v̄siculo medij nocturni incipiatur huiusmodi seruicium donec inde p̄ficiatur nocturnus secundum sarum. In circumcisione domini. Ad primas vesperas antiphona. Tecum principium. p̄s. Dixit dominus. Capitulum. Apparuit gratia. ℞. Verbum caro. Hym. A solis ort⁹. V̄sus. Tanquam sponsus. Antiphona. Qui de terra est de terra loquitur qui de celo venit ſup oēs ē ⁊ quod vidit ⁊ audiuit hoc teſtatur ⁊ teſtimonium eius nemo accipit q̄ aūt accepit ei⁹ teſtimoniū ſignauit quia deus verax ē alleluia. p̄s. M. Oratio.

Deus qui nob̄ nati ſaluatoris diē celebrare concedis octauū fac nos queſumus: eius ꝑpetua diuinitate muniri cuius ſum⁹ carnali commertio reparati. Qui tecū. Nulla fiet memo. ad has vs̄. neqꝫ ad matut. nec ad miſſā de die i craſtinū. Ad completo. añ Nato domino angeloꝝ chori canebant dicētes ſalus deo nr̄o ſedēti ſr̄ thronū ⁊ agno. p̄s. Cū inuoca. Hec p̄dicta añ. dr̄ quotidie ad cōpleto. vſqꝫ ad vig. epiphānie añ. All'a Verbū caro. p̄s. Nūc dimittis. vt s̄. Ad mat. inuit. Xp̄s natus ē. p̄s. Venite. Hy. Xp̄e redemptor. Añ. Dn̄s dixit. p̄s. Quare fre. Añ. In ſole poſuit tabernaculū ſuū ⁊ ipſe tāq̄ȝ ſpōſus ꝓcedens de thalamo ſuo. p̄s. Celi enar. Añ. Eleuamini porte eternalēſ ⁊ introibit rex glorie. p̄s. Dn̄i eſt t̄ra. ℣. Tāq̄ȝ ſpō. ℟. Dn̄s p. L. i.

Ritus ⁊ religio circunciſionis fratres cariſſimi a beato abraham p̄riarcha ſumpſit exordiū. Qui cum poſitus adhuc in prepucio ꝑfecte deo credidiſſet reputatuȝqꝫ eſſet ei ad iuſticiam ſignū accepit circūciſionis ſignaculū in preputioqꝫ ē in fide. ℟. In p̄cipio erat verbū ⁊ verbū erat apud deum ⁊ deus erat verbum hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipſum facta ſūt et ſine ipſo factū eſt nihil. ℣. Qō factuȝ eſt in ipſo vita erat ⁊ vita erat lux hominum. Omnia per. Lectio ſecunda.

Erat autem typus circunciſionis ac figura multiformis. Nam ⁊ ſignaculuȝ vt dictum eſt iuſticie fidei abrahe ⁊ ſemīs erat indiciū caſtigādo eos qui adhuc ſemen ad hanc fideȝ ꝑtinerent ab omni inquinamēto carnis ⁊ ſp̄us ⁊ ꝓphetia naſcituri de hoc ſemīe ſaluatoris qui nos etiā ⁊ in p̄ſēti ꝑ baptiſmū ab omni mortifere actionis pollutione mundaret ⁊ in futuro ꝑ reſurrectionē ab vniuerſa mortis ipſius corruptione liberaret. ℟. Benedictus qui venit i noīe dn̄i de⁹ dominus. Et illuxit nobiſ all'a alleluia. ℣. Lapidē quem reprobauerūt edificantes hic factus ē in caput āguli. Et. L. iii.

Et p̄cipue dn̄s remiſſiōis qō ſolū a peccato preuaricationis ade ꝑ hanc id tempis miniſtrari idē gratie legiſqꝫ latoreȝ complacuit. Qui eni nūc dicit: niſi quis renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ ſpū ſcō non pōt itroire in regnuȝ dei. ℟. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi ecce de quo dicebaȝ vobis. Qui poſt me veniet āte me factus eſt. Cuius non ſū dignus corrigiã calciamẽti eius ſoluẽ. ℣. Hoc eſt teſtimoniũ quod ꝑhibuit ioãnes. Qui poſt. Gloria pa. Cuius. In ſecundo nocturno añ. Specioſus forma ꝑ filijs hominuꝫ diffuſa ẽ gratia ĩ labijs tuis. ps̄. Eructa. Añ. Suſcepim⁹ de⁹ mĩaꝫ tuã ĩ medio tẽpli tui. ps̄. Magn⁹ dñs. Añ. Homo natus ẽ in ea ⁊ ip̄e fundauit eã altiſſim⁹. ps̄. Fũdamenta. ℣. Ipſe inuo. Le. iiij.

Et ipſe tũc dicebat. Maſculus ṽo cuius prepucij caro circũciſa non fuerit ꝑibit aĩa illa de populo ſuo q꞉ pactũ meũ irritũ fec. Bene inq̄ꝫ ⁊ cõgrue igiẗ ieſus octauo die circũcidiẗ q꞉ videlicꝫ hec nr̃a lex quã ꝑdixim⁹ hec ẽ moderna ⁊ futura ⁊ ſpirit⁹ ⁊ carnis innouatio ⁊ in eius reſurrectione figurata ⁊ in nr̃a quoq̄ꝫ ẽ ꝑficienda. ℟. Neſciens mr̃ v̓go vir peperit ſine dolore ſaluatorem ſeculorum. Ipſum regeꝫ angelorum ſola virgo lactabat vbera de celo plena. ℣. Beata viſcera marie v̓ginis que portauerũt eterni pr̃is filiũ. Ipm. Lec. v.

Si quidẽ de nr̃a prima reſurrectione que interiꝫ vite ⁊ fidei emendatione celebratur: vt ait: apoſtolus. Quicũq̄ꝫ eniꝫ baptiçati ſum⁹ vt quomõ in xp̄o in morte ipſius baptiçati ſum⁹ quomodo xp̄s reſurrexit a mortuis ꝑ gloriam patris ita ⁊ nos in nouitate ãbulem⁹ ℟. Cõtinet ĩ gremio celũ terrã q꞉ regentem virgo dei genitrix quẽ totus nõ capit orbis. Per quẽ mũdus ouans celſo ſub principe pollet. ℣. Caſte parentis viſcera celeſtis itrat gratia vẽter puelle baiulat ſecreta que nõ nouerat. Per quem. Lec. vi.

De ſecunda autem reſurrectione que in fine ſperaẗ: ita apoſtolus paulus dicit. Si enim credidimus ꝙ ieſus mortuus ẽ ⁊ reſurrexit ita ⁊ de⁹ eos q̊ dormierunt ꝑ ieſum adducet cum eo. Octauuꝫ autem numerum reſurrectionis glorie conuenire pene omnibus clare videtur. ℟. Confirmatum ẽ cor virginis in quo diuina myſteria angelo narrante concepit. Que forma ꝑ filijs hominum caſtis concepit viſceribus. Et benedicta in eternum deuꝫ nobis ꝓtulit ⁊ hominem. ℣. Domus pudici pectoris templum repente fit dei intacta neſciens virum verbo concepit filium. Que. Gl̃ia pa. Et be. In tertio nocturno an. Exultabũt omĩa ligna ſiluarum ante faciem domini quoniam venit. ps̄. Cantate. i. Añ. In principio ⁊ ante ſecula deus erat verbuꝫ ip̄e natus eſt hodie ſaluator mundi. ps̄. Dominus regnauit exul. Añ. Ante luciferum genitus ⁊ ante ſecula dominus ſaluator noſter hodie naſci dignatus ẽ. Pſalmus. Cantatẽ. ii. V̓ſus. Notum fecit dominus. Secundum Lucam.

IN illo tp̄e. Postq̃z consũmati sunt dies octo ut circũciderēt puer vocatũ ē nomē eius iesus. Et reliq̃. Omel. ven. Bede p̄sbyteri.

SAnctã venerandãq̃z p̄sẽtis diei memoriã paucis quidem v̄bis euãgelista cõp̄hẽdit: sed pauca mysterij celestis virtute grauida reliquit. ℟. O regem celi cui talia famulant̄ obsequia stabulo ponit̄ q̃ cõtinet mundũ. Jacet in p̄sepio ꝛ i nubib⁹ tonat. ℣. Qui celũ terram q̃ regit p̄ sc̃la solus. Jacet i p̄.

Lectio [illegible]

EXposita nanq̃z natiuitate dñica cuius gaudia mox angeli dignis laudib⁹ extulert̃ pastores deuota visitatiõe celebrarũt. ℟. Cõgratulamini mihi oẽs qui diligitis dñm q̄ cũ eēm p̄uula placui altissimo. Et de meis visceribus genui deũ ꝛ hominē. ℣. Btãm me dicent oẽs gñatiões q̄ ancillã humilē respexit deus. Et de. Lc. ix.

OMnes qui tũc audierũt mirati sũt nos quoq̃z pro modulo nr̃o p̄ut potuim⁹ p̄rimo dño largiẽte cõgruis missarũ hymnoꝝ solẽnijs exegimus subiunxit atq̃z ait. Postq̃z cõsũmati sũt dies octo vt circũciderēt puer vocatũ est nomen eius iesus. ℟. Verbuz caro. ℣. In p̄ncipio. Te deũ. ℣. Verbũ caro fc̃m est. In laudi. añ. O admirabile cõmerciũ creatoꝛ generis hũani aĩatũ corp⁹ sumẽs de virgine nasci dignat⁹ est ꝛ p̄cedens hõ sine semine largit⁹ est nob̄ suã deitatẽ. Ps. Domin⁹ regnauit. Añ. Q̃n natus es ineffabilit̄ ex vĩgine tũc implete sũt scripture sicut pluuia i vellus descẽdisti ut saluũ faceres genus humanũ te laudam⁹ deus nr̃. Ps. Jubi. Añ. Rubũ q̃ viderat moyses incõbustũ cõseruatã agnouim⁹ tuã laudabilē v̄ginitatē dei genitrix intercede p̄ nobis. Ps. Deus deus. Añ. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob v̄go peperit saluatoꝛē te laudam⁹ de⁹ nr̃. Ps. B. Añ. Ecce maria genuit nobis saluatorē quē iohãnes videns exclamauit dicens ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mũdi alla. Ps. Lauda. Capl̃m. Apparuit gr̃a. Hymn. A solis or. ℣. Verbũ c. Añ. Mirabile mysteriũ declaratur hodie innouant̄ nature deus hõ fact⁹ est id quod fuit p̄māsit ꝛ qđ nõ erat assumpsit nõ cõmixtionē passus neq̃z diuisionē. Ps. Bñdictus. Or. Deus qui nobis. Ad .i. añ. O admirabile. Añ. Grãs tibi deus. Ps. Quicũq̃z vult. ℟. Jesu xp̄e. ℣. Qui sedes. Alla. Ad .iij. añ. Q̃n nat⁹. Capl̃m. Apparuit gr̃a. Alia ꝛ r̄liq̃ ad oẽs horas sicut i die natiui. dñi dicunt. Ad .vj. añ. Rubũ quē. Capi. Apparuit benigni. Ad .ix. añ. Germinauit. Cap. Multipharie. Ad .ij. vs̄. añ. Tecũ p̄n. Ps. Dixit dñs. Ca. Apparuit gr̃a. ℟. Cõfirmatũ. Hymn. A solis or⁹.

[illegible] caro. [illegible] agni be[illegible] mysterium téplū [illegible]act⁹ [illegible] nesciēs viz nō est pot[illegible] carnē assumēs oēs gē[illegible] dicētes grā tibi dñe [illegible] de⁹ q̄ no. Null[illegible] memo[illegible] has [illegible] tāri [illegible] cū hac oīa. Tu [illegible] te. ℣. Glā [illegible] diuinita. [illegible] manu [illegible] natur quit. ℟. Uen[illegible] q̄. [illegible] Be[illegible] legi. ℣. Be[illegible] [illegible] Glā ⁊ ho[illegible]

[illegible]onsiderate [illegible] frēs [illegible]issimi [illegible] stepħ. [illegible] ipm ad dextrā dei [illegible] cur se filiū vidisse [illegible] hois ⁊ nō pot⁹ filiū [illegible] vtiqz plus honoris [illegible]tur⁹ videref si se dei qz [illegible] dei videre dixisset. Sed certe rō postulabat ut h⁹ [illegible] ⁊ ostenderet i celo ⁊ [illegible]caref in mūdo. ℟. Stephan⁹ seruus dei quē lapidabāt iudei vidit celos aptos vidit ⁊ introiuit. Btūs hō cui celi patebunt ℣. Stephan⁹ vidit celos apertos vidit ⁊ introiuit. Btūs.

Lectio .ij.

Omne enī scādalū indecorū in hoc erat cur dñs nr̄ ihs xp̄s q̄ f[illegible] ōm carnē est filius hois ēē etiā fili⁹ dei dicere. iur Jdeo ergo pulchre scriptura diuina filiū hois ad dexterā dei patris stare memorauit ut ad cōfundēdā iudeoꝝ incredulitatē illi martyri ostenderef in celo q̄ a pfidis iudeis negabatur in mūdo. ℟. Lapidabant stephanū.

Lectio .iij.

Et illi testimoniū celestis daret veritas cui fidē terren impietas derogaret. Siq̄d aūt distare i martyres pōt pcipuus videref esse q̄ pm⁹ est. nā cū sanct⁹ stephan⁹ ab aplis diacon⁹ ordinat⁹ sit ipsos aplos beata ac triūphali morte pcessit. Ac si qui erat inferior ordie pm⁹ fcūs est passiōe. ℟. Lapidabant [illegible] Docti. Scī stephani [illegible] dñica [illegible]tigerit tunc dr̄ iste tres lectiōes sequētes. Lectio .iiij.

Ad aquas tibilitanas epo pferēte asserēte reliquias martyris gloriosissimi stephāi ad eius memoriā veniebāt concursus ⁊ occursus hominum. ℟. De primo nocturno dicuntur sicut in die sancti stephani.

Lectio .v.

Ubi ceca mulier vt ad episcopū portātē duceref orauit. flores quos ferebat dedit recepit oculos admouit: ptin⁹ vidit: stupētibus qui aderant preibat exultās viam carpens ⁊ vie ducē ulterius non requirens.

Lectio .vi.

Memorati memoriaz martyr' que posita ē i castello ciuitēsi qđ hyponēsi colonie vicinū ē eiusdē loci lucill⁹ ēps pplo pcedēte atqz seq̄nte pōta

bat fiſtulam cuius moleſtia tā diu laborauerat ⁊ familiariſſimi ſui medici qui eum ſectaret opiebatꝰ manus illius pie ſarcine vectatiōe repēte ſanata eſt. Nam deincepſ eā in ſuo corpore inuēit. Tres ultie lec. de expoſitōe euāgelij ſicut in die cū tribꝰ ultimis rñſorijs. Si i dominica octˀ. ꝯtigerit. ℣. **Ora pro nobis.** Sin añt ℣. **Poſuiſti ſup.** In laudi. hec ſola an. **Lapidauerūt.** ps̄. **Dñs re.** Siue dñica fuerit ſiue nō. cetera oīa ſicut i die dñr. memo. d̄ ſcō ioāne añ. **Supra pectus.** ℣. **Ualde bo.** Orō. **Eccl'am tuam.** De inocētibus añ. **Ab imatu ⁊ in.** ℣. **Mirabilis deꝰ.** Orō. **Deus cuius hodierna.** De ſctō thoma añ. **Aqua thome.** ℣. **Ora ꝓ nobis.** Orō. **Deus ꝓ cuius** :. Deide de ſcā maria an. **Ecce maria.** ℣. **Poſt partuz.** Orō. **Deus qui ſalutꝫ.** Ubi nulla fit ꝓceſſio de ſcō ioāne añ. **Quaſi unus.** ℣. **Ualde bo.** De inocētibus añ. **Uox i rama.** ℣. **Mirabilis deus.** De ſcō [illegible] añ. **Ad thome memoriam.** De ſctā maria añ. **Ecce maria ge.** ℣. **Poſt p.** Ab hac die vſqꝫ ad purificatōnem beate marie quotidie fiet memo. de ſcā maria niſi in vigi. epħie ⁊ i o:e eiuſdē. Sed in feſtis. ix. lec. ad. j. vŝ. ⁊ ad. ij. veſpas. ⁊ etiā i feſtis cuꝫ reg. chori ſemper cum hac añ. **Quādo natus es.** ℣. **Specioſus forma p̄ filijs hoīum.** ℟. **Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis.** Nō dicitur vlterius orō. **Deus qui ſalutꝫ.** Ad matutˀ. añ. **Ecce maria ge.** ℣. **Poſt partū.** In feſtis vero triū lec. ſine reg. chori ⁊ i ferijs ſemper ad vŝ. añ. **Rubū quem vide.** Ad matu. añ. **Germinauit ra.** cū vſi. ſupradictis ⁊ orō ſiliter. Q̄ñ ſi octˀ. ſancti ſtephani vel ſci ioānis aut ſcōꝝ innocētū in dñica ꝯtigerint. ix. lecti. fiant de ſcō ⁊ ℟ia, que ꝓpria hn̄t de octˀ. p̄mo loco in p̄mo noct. dñr: deinde ℟ia d̄ die ſuo ordine cantenꝰ. In laud. vero vna ſola añ. dr̄. Sciendū eſt tamē ꝙ qñ octˀ. ſci ioannis in dñica euenerit veſpe in p̄cedenti ſab. de ſancto ſtephano erūt. ⁊ memo. de ſctō ioāne cum hac añ. **Ualde bono.** ℣. **In omēm ter.** Orō. **Eccl'am tuā.** Silr̄ fiat d̄ innocētibus: qn̄ vero octˀ. innocentū in dñica euenerit vel in p̄cedēti ſabbato de ſctō ioanne erūt. ⁊ memo. de inocētibus cū hac añ. **Innocētes.** ℣. **Letamini.** Orō. **Deus cuius hodier.** Hic p̄mo dñr matu. de ſcā maria in ꝯuentu inuitatˀ. **Aue maria gratia plena. Dñs tecum.** ps̄ **Uenite.** Hym. **Caſte pentꝫ.** ℣. **Domꝰ pudici.** ℣. **Gloria tibi do.** An. **Bñdicta tu i mulie.** ps̄. **Dñe dñs noſter.** ps̄. **Celi enarrant.** ps̄. **Dñi eſt terra.** ℣. **Specie tua ⁊ pulchritudine tua.** Feria. iij. ps̄ **Eructauit cor.** ps̄. **Deꝰ noſter refugium.** ps̄. **Fūdamēta.** An. **Specie tua ⁊ pul.**

℟. Diffusa est. Ad cz ps̄. dn̄r se
ria. vi. ꝛ .ñ. ꝛ ℣. Feria v o. iiij.
ꝛ sabbō ps̄. Cātate. i. ps̄. Dn̄s
re. ex. ps̄. Cantate. ii. āñ. Gau
de maria v̇go. ℣. Spē tua et.

Lectio. i.

SAncta maria virgo virgi
nū mater ꝛ filia regꝫ regū
oiuz. Tu. ℟. Scā ꝛ ima. Le. ij.
SAncta maria piarū piissi
ma intcede ꝑ nob̄ sctārū
scissima. ℟. Beata es. Le. iij.
SAncta dei genitrix que di
gne meruisti ↄcipe quē to
tus orbis. ℟. Te laudāt angli.
ps̄. Te deū. ℣. Sctā dei geni.
In laud. āñ. O admirabile cō
mercium. Caplm.
MAria virgo sp̄ letar̄ que
dn̄m meruisti ꝑ. Hym.
Enixa est puerpa. ℣. Gaudet
chorus ce. ℣. Glīa tibi dn̄e. ℣.
Elegit e. de. Añ. Btūs venī q.
ps̄. B. Oro. Cōcede nos f. t. q.
Memo. dn̄r ut s̄. i aduētu dn̄i
Ad hōmā hym. Memento sa.
℟. Maria ple. ℣. Glīa tibi do.
Añ. O admirabile. ps̄. Deꝰ in
noie tu. ps̄. Laudate dn̄m. o. g.
ps̄. Confitemi do. iii. Caplm.
Apparuit grā. ℟. Aue maria.
Oro. Deꝰ q̊ salu. terminādo.
fi. tu. ℟. Amen. vsqz ad ultimā
o. a. tūc dicet fi. t. q̊ te. vi. ꝛ re. ī
vni. s. s. d. Ad. iij. añ. Qñ natꝰ.
Caplm. i. Apparuit benig. ℟.
Sancta dei ge. Ad. vi. an. Ru
bū quē vide. Caplm.
TE iure laudāt angeli sctā
dei genitrix que viruz nō
cognouisti ꝛ dn̄m in tuo vtero
baiulasti. ℟. Post ꝑtuz virgo
Ad. ix. añ. Germinauit ra. Cap.
VIrgo v̇bo ↄcepit virgo ꝑ
māsit virgo pepit regem
oium regū. ℟. Speciosa facta
es ꝛ suauis. ℣. Dignare me.
Oro ut s̄. Ad vi. añ. Post ꝑ
tuz. ps̄. Letatus sum. ps̄. Ad te
le. ps̄. Nisi qr. ps̄. Qui ↄfidunt
ps̄. In cōuertēdo. Caplm Be
ata es maria que do. ꝑ. Hym.
Enixa est puerpa. ℣. Gaudet
chorꝰ. ℣. Glīa tibi do. ℣. Diffu
sa ē grā. Añ. Nesciēs mr̄ virgo
vir. ps̄. M. Oro. Cōcede nos
fa. tu. Memo. ut s̄. Ad ↄple.
añ. Completi sunt dies marie
ut parēt filiū suū ꝑmogenituz
ps̄. Vsqzquo. ps̄. Iudica me.
ps̄. Sepe expug. ps̄. Dn̄e nō ē.
Caplz. Sicut cynamo. ꝛ bals.
Hym. Virgo singularꝫ. ℣. Vi
tā pr̄a purā. ℣. Sit laus. ℣. Ele
git e. de. Añ. Ecce cōpleta sunt
oia que dicta sunt ꝑ angelū de
v̇gine maria. ps̄. Nūc dimittꝫ.
Oro. Cōcede [illegible] o. ꝛ mis. d.
frag. De scō stephāo ad. ij. añ.
Lapidauerūt. ps̄. Deꝰ in noie
ps̄. Beati imacu. ps̄. Retribue
Añ. Te iure lau. ps̄. Quicūqz.
Oīa ꝛ oct. sci stephi ꝛ sci ioānis
ꝛ scōz inocē. sūt cum reg. chori.
℟. Jesu xp̄e vi s̄. cuz Alla. Ad
oēs alias horas oia fiāt sicut ī
ꝑma die ꝛ ad missā sinē se
quētia. ꝛ Credo i deū. nisi dn̄i
ca fuerit ꝛ siue dnica fuerit si
ue nō semꝑ ad missā de die dé

prefatio quotidiana ⁊ in oct. ſci ioānis. ⁊ in oct. ſcōꝝ innocen. ⁊ in vigil. epħie. veſpe hac die ꝺ ſcō ſtephāo erūt hoc mō. añ. Tecū pncipiū. ps. Dixit. d. Caplm. Stephan⁹ ple. ſiue dominica fuerit ſiue nō: nō dr. ℟. ℣. Bſa ⁊ bono. Añ. Patefacte ſunt. ps. Mā. Orō. Da nobis qs. Memo. de ſctō ioanne. Añ. Valde bono. ℣. In oēz terrā. Orō. Ecclām tuā. Memo. de innocē. Vox in rama. ℣. Letamini. Orō. Deus cuius ho. De ſctō [redacted] an. Ad thome. ℣. Ora p no. Orō. De⁹ p cuius. De ſcā maria añ. Qñ natus. ℣. Speciosus forma. Orō. Deus qui ſalut. Ubi nō ſit pceſſio ꝺ innocen. añ. Sub throno dei. De ſctō [redacted] an. Lu p thome. De ſcā maria ut ſup dcm̄ eſt cuꝫ orō. ⁊ vſ. In oct. ſci ioānis inuitat. Adoremus. Hymn⁹ Bina celeſt. Annue chriſte. ⁊c̄. oīa ut ſ. ℣. In oēm terram. Lectio .i.

Cum poſt domiciani obitum de pathmos inſula epheſum rediret rogabat etiaꝫ vicinas luſtrare ꝓuincias qđ vel ecclās fundaret vel in quibus erant ſacerdotib⁹ ac miniſtris inſtrueret: ſꝫ qđ ei de vno quoqꝫ ſpūs ſcūs iudicaſſet. ℟. Hic eſt btiſſim⁹ euāgeliſta ioānes ⁊ apl's. Qui ꝑuilegio amoris pcipui ceteris altius a dño meruit honorari. ℣. Hic ē diſcipulus ille queꝫ diligebat ieſus q̄ ſupra pect⁹ dñi in cena recubuit. Qui. Lectio .ii.

Tempore elapſo cū rei ita popoſceret vtilitas imitat interim ad quandā vrbem ioānes. Et cū cetera quoꝝ grā venerat apl'us ordinaſſet. ait inquit o epe depoſitū repſenta qđ tibi ego plane ⁊ xp̄s cōmēdauim⁹ eccl'ia teſte quā regis. ℟. Qui vicerit faciā illū colūnā in regno meo dicit dn̄s. Et ſcribā ſup eum nomen meuꝫ ⁊ nomē ciuitatis noue hieruſalē. ℣. Vincēti dabo edere ꝺ ligno vite qđ eſt in paradiſo dei mei. Et. Lectio .iii.

At ille obſtupuit pmo pecuniā putans a ſe repoſci quā nō acceperat. Sed rurſū cōſiderabat nec poſſe fallere ioānē: nec nō qđ nō dedit querere bēbat igit ſtupēs quē ioannes hūtem vidēs iuuenēꝫ inquit illū repeto a te ⁊ aīam fr̄is tui. ℟. Appuit caro ſuo. Si dnica fuerit ſic erit .iii. ℟. Iſte ē ioānes. Et deinceps ſi dnica fuerit. Lectio .iiii.

Tunc grauit' ſenioꝛ ſuſpirans ⁊ in lachrymis reſolutus ille ait. Mortu⁹ eſt quō īquit vel quali morte. Deo ait mortuus eſt qꝛ peſſim⁹ ⁊ flagitōſus euaſit. Ad ultimū eni latrociniuꝫ aggreſſus eſt deniqꝫ nūc montē quēdā cū multa latronuꝫ manu occupauit. ℟. De. i. noctur. Lectio .v.

O Beate ioānes nō immeri

to vocitaris ioānes. Hebreuꝫ vero nomē eſt cuiꝰ interp̄tatō grece olexa pita iō latine vero cui donatū eſt. Cui enī theologus donatū eſt: qđ tibi eſt dōatū abdita videlꝫ ſūmi boni penetrare myſteria ⁊ ea que tibi reuelata ⁊ declarata ſunt hūanis mentibus ac ſenſibus itimare. Lectio. vj.

Dic queſo cui tāta ac taliſ donata eſt grā. Fortaſſiſ q̄s dicet ſūmo vertici apl̄orum petro dico qui dño īterroganti quē ſe exiſtimaret rn̄dit. Tu es xp̄s filius dei viui ſꝫ nō temere ut opinor q̄s dixerit plus in typo fidei ⁊ actiōis: q̄ꝫ ſcīe ⁊ contemplatiōis petrū talia dixiſſe quare: et lꝫ rōne qua petrꝰ in forma actiōis ac fidei ponitur Ioānes autē ꝯtemplatiōis ac ſcīe typū imitat̄. Tres ultime lectiones de expoſitiōe ſic̄ in die dn̄r ps. Te deuꝫ. ℣. Valde bo. In laudi. añ. vna ſola. ſ. Hic ē diſcipuluſ. Cap. Qui timet deum. Hym. Exultet celū laudi. ℣. Annūciauerūt. o. d. Añ. Iſte eſt ioānes. ps. B. Orō. Ecclāꝫ tuā. Memo. de innocē. añ. Sb̄ throno. ℣. Mirabilis d. Orō. Deus cuiꝰ bo. De ſcō [redacted] añ. Tu ꝑ thome. ℣. Ora ꝓ nob. Orō. Deus ꝓ cuius. De ſctā maria añ. Ecce maria genu. ℣. Poſt ꝑtum. Orō. Deꝰ qui ſa. Ubi ꝓceſſio nō fuerit de innocen. añ. Laudes reddant. De ſcō [redacted] añ. cetera ut ſup̄ de ſcā maria. Ad p̄mā ⁊ ad omēs alias horas oīa fiāt ſicut ī die añ. Te iure laud. ℣. Quicūqꝫ vult. Orō. Dn̄e ſcē pater. Cetera oīa ut ſ. Ad veſ. añ. ⁊ omnia alia ſicut in die p̄ter hī. qđ nō dr̄. Memo. de innocen. añ. Innocētes. ℣. Letamini ī do. Orō. Deus cuius bo. De ſcō thoma añ. Sūmo ſacerdo. ℣. Ora ꝓ no. Orō. Deus ꝓ cuiꝰ. De ſcā maria añ. Qn̄ natus. ℣. Specioſus for. Orō. Deus qui ſalu. Ubi nō fuerit ꝓceſſio de innocen. añ. Qn̄ natus. ℣. Letamini ī do. De ſcō [redacted] añ. Monachus ſub. De ſācta maria añ. Qn̄ natus. ℣. Spē tua et. In octa. innocē. inuita. Venite adoremꝰ. Cetera oīa ſicut in p̄ma die añe ⁊ ps. ℣. Letamini in do. Lectio. j.

Hodie frēs kmī natalē illoꝝ īfantiuꝫ colimꝰ quos ab herode crudeliſſimo rege īterfectos eſſe euāgelij textꝰ alloquit̄. ⁊ iō cum ſūma exultatōne gaudeat t̄ra nr̄a celeſtiū militū ⁊ tantoꝝ: parēs fecūda v̄tutū. ℟. Cātabūt ſci cātitū nouuꝫ añ ſedē dei ⁊ agni. Et reſonabat t̄ra ī voces eoꝝ. ℣. Sub throno dei oēs ſci clamāt vidica ſāguinē nr̄m deus nr̄. Et.

Lectio ſecunda.

Ecce ꝓphanus hoſtꝭ nunq̄ꝫ btīſ p̄uulorū ꝓdeſſe potuiſſꝫ obſeq̄o q̄ntuꝫ ꝓfuit odio nam ſicut ſacratiſſima p̄ſentis diei feſta manifeſtant quanta ꝯtra btōs ꝑuulos iniquitas abũdauit tãta in eis grã bñdictiōis effulſit. ℟. Sub throno. Siue dñica fuerit ſiue nō Sub throno erit .ij. ℟. Lectio .iij.

BEata es o bethleem t̃ra iuda que herodis regis immanitatē ꝑpeſſa es in extinctione pueroꝝ que ſub vno tp̄e in bell' infantie candidatã plebē offerre deo meruiſti. Digne tñ natale illoꝝ īfantiū colim⁹ quos beatius et̃ne vite mun⁹ edidit quã quos matnaꝝ viſceꝝ ꝑt⁹ effudit. Siquidem aũt vite ꝑpetue adepti ſunt dignitatē q̃z vſum p̄ntie accipent aliorum q̇ dē p̄cioſa mors iuxta laudē in ꝯfeſſiōe ꝓmeruit. ℟. Centuz q̈draginta. Si dñica fuerit. Dignus a dignis erit .iij. ℟. ⁊ ℟. ſ. Centū q̃draginta. erit .ix. ℟. deinde dr̃ tota hyſtoria ſicut i die. Si oct'. in dñica ꝯtigerint addanf iſte tres lectiones ſcilicet. Lectio .iiij.

PRedicaf nouus ab infantib⁹ ſermo ſcis laudibus xp̄i in gl'iam dei ꝓma voce aperiũt inocētes. Offerũt dño primitias lingue nouos oris immolãt fruct⁹ verboꝝ ꝓncipia libant infantia que ꝑ etatē loq̄ ñ poterat gl'am dei cū gaudio reſonabat. ℟. ſcd̄m ordinem nocturnoꝝ. Lectio .v.

NOrunt laudare xp̄m qui loqui nō nouerãt fiũt periti laude qui fuerãt imꝑiti ſermone oñdunt laudib⁹ deū ſuffragiis ꝓdicãt xp̄m. Fiunt interea pueri ſine magr̃o diſcreti docti ſine doctore ꝑiti ſine eruditore. Lectio .vj.

AGnoſcũt dñm predicant xp̄m. Nō quē ꝑſuaſio hũana docuerat ſʒ quē diuinitas inocētib⁹ inſpirabat. Ceſſãt eni hũana cū diuina tractantur q̄r hũana ipſa ꝓdeſſe nō poterũt: niſi diuinorū ſolacio ſubleueñ. Tres vltime lect. de expoſitiōe euangelij ſicut in die. ℣. Juſti aũt in ꝑpe. In laud. vna ſola añ. ſiue dñica fuerit ſiue nō Caplm hym. ℣. ⁊ añ. ⁊ cetera omnia ſicut in die. Memo. de ſctō [redacted] añ. Monachus ſub. ℣. Ora ꝓ no. Orō. Deus ꝓ cui⁹ De ſcā maria. Ecce maria ge. ℣. Poſt ꝑtū. Orō. Deus q̇ ſalutis. Vbi nō fit ꝓceſſio de ſcō [redacted] añ. Cultor agri. ℣. Ora ꝓ no. Orō ut ſ. ⁊ de ſcā maria ut s. Ad .j. añ. Herodeſ. Añ. Te iure laud. ps. Quicunqz vult. Ad oēs alias horas ſicut i die veſpe de innocē. fiãt ſicut i die p̄ter. ℟. qd̄ non dr̃. Memo. de ſctō [redacted] añ. Paſtor ceſ. ℣. Ora ꝓ no. Orō. Deus ꝓ cui⁹ Tūc fiet memo. de ſctō ediuardo ꝯfeſſore cū hac añ. Cōfeſſor domini. ℣. Amauit eum dominus. Oratio.

DEus qui unigenitū filiuz tuuz dñm nr̃m ihm xp̄m gl'oſiſſimo regi ediuardo i forma viſibili demōſtraſti: tribue q̄ms: ut eius meritis ⁊ p̄cibus ad eternaꝫ ipſius dñi nr̃i ieſu xp̄i viſionē ꝑtinger̃ mereamur. Qui vi. ⁊ reg. deꝰ p o. Memo. de ſcā maria añ. Qñ natꝰ. ℣. Specioſus for. Oro. Deus q̄ ſal. Cetera ut ſ. In vigil. epiphāie ſi in dñica euenerit. Inuita. hym. añe. ps. ⁊ ℣ſi. fiant ſicut in die circūciſiōis p̄ter .ix. añ. que erūt Virgo verbo cō. ⁊ vna añ. ſup laud. ſ. O admirabile. Nam .ix. lec. fiāt. ſ. tres p̄me lectiões de natiuitate cū b: ℣. Tanq̃ʒ ſponſus. Le. j.

Iuſtiſſime frēs chariſſimi de feſtiuitate p̄ntis diei in oē gaudiū totꝰ vbiqꝫ ſuſcitat̃ mūdus: q: hodie ꝓmiſſus a ſecul' vniuerſo orbi iudee natꝰ ē redēptor. Et neceſſe eſt ut in cōmune nos oēs gaudeamꝰ q̄ futuri ex animis reſurrectiōiſqꝫ ꝓmiſſe ſalutarē ſuſcepimꝰ fidē. ℟. In p̄ncipio. Lectio. ij.

Habeamꝰ quidē metū d̄ iudice de redēptore leticiam. Dicimus nanqꝫ fidelis aīa timore corrigitur. In hoc quoqꝫ frēs chariſſimi quantū igit̃ humanū genꝰ oīpotentꝫ patrꝫ diſpēſatio eſt q̄nta ul' benignitas ut quē iudicē p̄parabat icrudelis hinc creditur ꝓmitteret redemptorē quatenꝰ vnā ſe veritatem aduenturi iudicis p̄ueniret. ℟. Bn̄dictus. Lectio. iij.

Hac die nanqꝫ xp̄s natꝰ eſt ſed natiuitatē eius noſtra oīm habet vita natalē. Quia q̄ prima p̄uilegia natiuitatꝫ animus viſitante chriſto nos ſaluatore partu marie redimꝰ ad vitaꝫ. ℟. Ecce agnus. Medie lectiones de ſancto thoma fiāt ℣. Gloria et honore coronaſti eum. Lectio. iiij.

Cum beati thome corpus ſepulture tradendū eſſet ⁊ de more pontificū indueretur ad modū pauci familiares nouerant inuentū eſt cilicio referto inuoluto. Itaqꝫ femoralia iteriora vſqꝫ ad poplices cilitina vermibꝰ quod apud noſtrates antea fuerat repertum eſt. ℟. Studēs liuor. Le. v.

Quis q̄d ſequat̃ ſine lachrimis referre poterit vel videre ⁊ audire. Eccleſia quideꝫ due ſacro cruore violata ē vel potius conſecrata quāuis eniꝫ multa heſitatione ⁊ deliberatōne nō modica ꝓpter metuꝫ tamen impiorꝫ ad ꝓteſtandaꝫ iniuriam dei ſeipſam ſuſpender̃ auſa eſt a diuinis. ℟. Thomas manum. Lectio. vj.

Sed tātus terror ex ſignis patentibus ꝓuinciales inuaſit ut nullus aut omnino rarus fuit qui auderet a diuinis ceſſare aut defunctis debitum officium pro exhibitione iuſticie denegare. Hoc etiā agebāt ut nomen eius deleret̃. ℟. Iacet granum. Tres ultime lectiones de expoſitione euangelij

Scd̄m mattheum.

In illo tempore. Defuncto herode ecce angelꝰ dñi apꝑuit ī ſomñis ioſeph in egypto dicens. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius ⁊ vade in trā iſrl'. Et reliqua. Omelia extracta de diuerſis tractatibus.

Obitus herodis terminuȝ intentionis malicioſe que nūc contra eccl'iaȝ iudea ſeuit īſinuat in ſomnis: hoc autē ſignificat q᷑ mortuis mundo angeli ſunt preſentes. Reſponſorium. O regem.

Lectio octaua.

Quod igitur defuncto herode redit ad hieruſalem ieſus finem ſcl'i denūciat quādo enoch ⁊ elia ꝑ̄dicantib⁹ iudeis ſopita moderna inuidia flāma fidē v̄itatis accipiēt. Et hn̄ cū iudeā ōſerit fugere ⁊ hoc ī nocte dr̄: cū v̓o reuertit̄ ī illā nō ſolū fuge ſȝ nec noctis mentio fit: q᷑ nimiꝝ quos ob pctōrū tenebras olim ꝑſecutores ſreliquit ipſos ad lucem fidei tādem ſe querentes remiſit. ℟. Congratulamini.

Lectio .ix.

Defuncti ſūt enī qui querebāt aiaȝ pueri. Ex hoc loco intelligim⁹ nō ſolū herodem ſȝ ⁊ ſacerdos ⁊ ſcribas eo tēpore necem dn̄i fuiſſe meditatos. Qui ſurgēs accepit puerū ⁊ matrē ei⁹ ⁊ venit ī trā iſrl'. Non dixit accipe puerū idem filiū ſuū ⁊ vxore ſuā ſȝ puerum ⁊ matrē ei⁹ q̄ſi nutritius nō maritus. ℟. Verbū caro. ℣. ante laud. Verbū caro. Verbū ſiue dn̄ica fuerit ſiū nō vel. et ſi ī ꝓcedenti die ſemꝑ de innocētib⁹. Si hec vigilia ex dn̄icam euenerit hoc modo fiat ſeruicium. Inuit. Xp̄s natus eſt no. Hym. Xp̄e redēptor. An̄. Dominus dixit. ps̄. Quare frem. An̄. In ſole poſu. ps̄. Celi enā. An̄. Eleuamini por. ps̄. Dn̄i eſt trā. An̄. Specioſus forma ps̄. Eructa. An̄. Suſcepimus Pſalmus. Magnus dominus. Antiphona. Homo natus. ps̄. Fūdamenta. An̄. Exultabūt. ps̄. Cantate. i. An̄. In ꝑncipio. ps̄. Dn̄s regna. exul. An̄. Virgo v̓bo. ps̄. Cantate. ij. ℣. Notū fecit dn̄s. Semꝑ legatur euangeliū ad has ma. Defuncto herode. cū iſtus. ℟. .i. ℟. O regē celi. ℟. Congratulamini. ℟. Cōfirmatū ē cor v̓g. n dr̄. ps̄. Te deū. nec. Gl'a in excelſis. nec. Ite miſſa. niſi dn̄ica fuerit q᷑ quaſi vig'. hēt. ℣. Verbū caro. ſiue dominica fuerit ſiue non nō dicit̄ ſuper laud. niſi vna ſola an̄. O admirabile. ps̄. Dn̄s reg. decorē Caplm̄ Apparuit benig. Hy. A ſolis ortus. ℣. Benedictus qui venit. Antiphona. Beatus venter. ps̄. B. Oratio.

Corda nr̄a queſumus dn̄e venture feſtiuitatis ſplendor illuſtret: quo mūdi hui⁹ tenebris carere valeam⁹: ⁊ ꝑueniamus ad patriā claritatis eterne. Per eūdē do. Mēo. de ſcō [illegible] an̄. Opē nobis. ℣. Ora ꝑ nob. oĩo. Deus ꝑ cui⁹. Memo. de ſcõ edmardo an. Euge ſerue. ℣. Juſtus germi. oratio ꝑs. nõ dñe maiꝫ. de ſcã maria i queru nec etiã memo. ſed fiat memo. de oib⁹ ſcis ãn. Exultabũt. ſ. ℣. Mirabi. oĩo. de oib⁹ ſcis. Ad. j. an. O admirabile ꝯ. ps. De⁹ in no. t. ſi dnica fuerit ãn. Te uir laud. ps. Quicũqz vult. ſin aũt ãn. Gl'ia tibi tri. ps. Quicũqz vult. ſi dnica fuerit cap. Regi aũt ſecl'oꝝ ſin aũt dr cap. Dñe miſerere. ſiue dñi ca fuerit ſiue non ℟. Jeſu xp̃e. cũ Alla. cũ hoc ℣. Qui de virgine. Ad omẽs alias horas ſiue dnica fuerit ſiue nõ oia fiant ſicut in die circũciſionis dni cũ oro. ſ. Corda nr̃a queſum⁹ dñe. In vigilia epiphanie ad veſperas antiphona. Tecum principium. Pſalmus. Dixit dominus domino meo.

Capitulum.

Surge illumiare h ieruſalẽ qꝛ venit lumẽ tuũ ⁊ gloria domini ſuper te orta eſt. ℟ iuꝫ. Reges tharſis.

Hymnus.

Hoſtis herodes impie xp̃ꝫ venire quid times nõ eripit mortalia qui regna dat celeſtia. Ibãt magi quã viderãt ſtellam ſequentes puiã lumen requirũt lumine deũ fatentur munere. Lauacra puri gurgitis celeſtis agnus attigit peccata que nõ detulit: nos abluẽdo ſuſtulit. Nouũ genus potẽtie aque rubeſcãt idrie vinũqꝫ iuſſa fũdere mutauit vnda originẽ. Hic ſequens ℣. dicat in fine oium hymnoꝝ quotidie ꝑ oct. Gl'ia tibi dñe qui apparuiſti hodie cum patre. ℣. Omnes de ſaba venient. Ãn. Magi videntes ſtellam dixerunt adinuicem hoc ſignum magni regis eſt eamus ⁊ inquiramus euꝫ ⁊ offeram⁹ ei munera aurũ thus ⁊ mirraꝫ. ps. M. Oratio. Corda noſtra. Nulla fiet memoria ad has veſperas neqꝫ ad mat. nec ad miſſam de die. Ad completorium antiphona. Lux de luce apparuiſti chriſte cui magi munera offerunt alleluia alleluia alleluia. ps. Cum inuocarem. Hec predicta antiphoa dicitur ad completorium per octauã ſuper ps. antiphõa. Alleluia omnes de ſaba venient alleluia aurũ ⁊ thus deferẽtes alleluia alleluia. ps. Nunc dimittis. Hoc modo dicitur cõpletorium per totas octauas. Ad matutinum in die epiphanie non dicitur. Inuitatorium nec hymnus ſed ſtatim poſt: Domine labia. ⁊ Deus in adiutorium. Incipiatur hoc modo antiphona.

Afferte domino filij dei adorate dominum in aula ſancta eius. ps. Ipſum. Antiphona. Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite rgi noſtro pſallite ſapienter. Pſalmus. Omnes gentes. Antiphona.

Oĩs terra adoꝛet te deꝰ ⁊ pſallat tibi pſalmũ dicat nomi tuo dñe. Ps. Jubilate. i. ℣. Oés ð ſa. ve. Lectio prima.

OMnes ſitientes véite ad aquas ⁊ qui non hẽtis argentũ ꝓperate emite ⁊ comedite. Venite emite abſqȝ argento ⁊ abſqȝ vlla ꝯmutatiõe vinuȝ ⁊ lac. Quare appenditis argẽtum nõ in panibꝰ ⁊ laborẽ veſtrũ nõ i ſaturitate. Audite audientes me ⁊ comedite bonũ ⁊ delectabiť in craſſitudine ania veſtra. Inclinate aurẽ veſtraȝ ⁊ véite ad me ⁊ audite ⁊ viuet anima veſtra. Hec dicit. ℟. Illuminare illuminare hieruſalẽ venit lux tua. Et glĩa dñi ſuper te oꝛta ẽ. ℣. Et ambulabũt gentes i lumine tuo ⁊ reges in ſplẽdoꝛe oꝛtus tui. Et. Lectio .ii.

SVrge illuminare hierl'm qꝛ venit lumẽ tuũ ⁊ gloꝛia dñi ſuꝑ te oꝛta ẽ. Quia ecce tenebꝛe oꝑient trã ⁊ caligo populos. Suꝑ te hierl'm oꝛietur dominus ⁊ gloꝛia eiꝰ in te videbitur. Et ambulabũt gentes i lumine tuo ⁊ reges in ſplendoꝛe oꝛtꝰ tui. Hec dicit. ℟. Oés de ſaba venient aurũ ⁊ thus deferentes ⁊ laudẽ dñi annũciãtes All'a all'a all'a. ℣. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent reges arabũ ⁊ ſaba dona adducent. All'a. Lectio tertia.

GAudens gaudebo in dño ⁊ exultabit aia mea i deo. Quia iduit me veſtimento ſalutis ⁊ indumẽto iuſticie circũdedit me: ⁊ quaſi ſpõſã decoꝛauit me coꝛona ⁊ quaſi ſponſam oꝛnatã monilibꝰ ſuis. Sicut cũ terra ꝓfert germẽ ſuum ⁊ ſicut oꝛtus ſemen ſuuȝ germinat: ſic dñs deus noſter germiabit iuſticiam ⁊ rectũ iudiciũ ⁊ laudẽ coꝛã vniuerſis gẽtibꝰ. Hec dic. ℟. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerẽt. Reges arabũ ⁊ ſaba. Dño deo adducent. ℣. Et adoꝛabũt eũ oés reges omnes gentes ſeruiẽt ei. Reges. Glia pa. Dño deo. In .ii. nocturno an. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent regi dño. Ps. Deus iudiciũ. An. Oés gentes q̃ſcũqȝ feciſti veniẽt ⁊ adoꝛabũt coꝛã te dñe. Ps. Inclina domie. An. Venite adoꝛemꝰ eũ qꝛ ipe dñs deꝰ nr̃. Ps. Ipſum. ℣. Reges tharſis ⁊ iſule munera of. ℟. Re. ara. Lectio quarta.

CElebrato ꝓximo die quo intemerata ṽginitas hũani generis edidit ſaluatoꝛẽ epiphanie nob dilectiſſimi veneranda feſtiuitas det ꝑſeuerantiam gaudioꝝ vt inter cognatarũ ſolẽnitatũ vicina ſacramenta exultatõis vigoꝛ ⁊ feruoꝛ fidei nõ tepeſcat. ℟. Magi veniũt ab oꝛiente hieroſolymam querentes ⁊ dicentes. Vbi ẽ q̃ natus ẽ cuiꝰ ſtellã vidimꝰ ⁊ venimꝰ adoꝛare dñm. ℣. Cũ natus eſſet ieſus i bethleem iude in diebꝰ herodis regis ecce magi ab oꝛiente venerũt hieroſoli mam dicentes. Ubi. Lectio .v.

AD omnem enim ſpectat hoĩem ſpectat ſalus quod infantia mediatoris dei ⁊ hominum iam in vniuerſo mundo cũ adhuc exiguo detineref opidulo. Quãuis eni iſraelitũ populũ ⁊ ipſius gentis vnã familiam delegiſſet de qua naturam vniuerſe humanitatis aſſumeret. ℟. Iterrogabat magos herodes quod ſignum vidiſtis ſuper natũ regẽ ſtellam magnam fulgentem cuiꝰ ſplendor illuminat mundũ. Et nos cognouimꝰ ⁊ venimꝰ adorare dominum. ℣. Vidimꝰ eiꝰ ſtellam in oriente. Et. Lectio .vi.

NOluit tñ inter materne habitationis anguſtias ſui ortus latere primordia ſed mox ab omnibꝰ voluit agnoſci qui dignatus ẽ naſci. Tribꝰ igitur magis in oriente ſtella noue claritatis apparuit que illuſtrior ceteris ſyderibuſ que pulchrior facile in ſe intuentiũ oculos animoſqꝫ cõuerteret vt cõfeſtim aĩaduerteretur non eſſe ocioſũ quod tam inſolitum videbatur. ℟. Tria ſũt munera precioſa que optulerunt magi dño in die iſta ⁊ habent i ſe diuina myſteria. In auro vt oſtẽdaf regis potẽtia: i thure ſacerdotẽ magnũ conſidera. Et in mirra dñicam ſepulturam. ℣. Salutis noſtre auctorẽ magi venerati ſũt in cunabulis ⁊ de theſauris ſuis miſticas ei munerũ ſpecies obtulerũt. In au. Gloria pa. Et i mirra. In .iij. noc. añ. Fluminis impetus letificat alľa ciuitatẽ dei alľa. ps. Deuſ nr̃ refu. Añ. Adorate dominum alľa i aula ſcã eiuſ alľa ps. Cantate .i. Añ. Adorate deum alľa oẽs angeli eius alľa. ps. Dñs regnauit ex. ℣. Oẽs gentes quaſcũqꝫ. ℟. Venient ⁊ adorabunt coram te domine.

Secundum matheum.

CUm natꝰ eſſet ieſus i bethleem iude i diebuſ herodis regis ecce magi ab oriente venerũt hieroſolymam dicẽteſ vbi ẽ qui natus ẽ rex iudeorum. Et reliqua. Omel. bti [illegible]

SIcut in lectione euãgelica fratres cariſſimi audiſtis celi regi nato rex t̃re turbatus ẽ qꝛ nimirũ t̃rena altitudo cõfundif cũ altitudo celeſtꝫ aperitur. ℟. Hodie in iordane baptiçato dño apti ſũt celi ⁊ ſicut colũba ſup eũ ſpũs manſit ⁊ vox patris itonuit. Hic ẽ filius meꝰ dilectus i quo mihi bñ complacui. ℣. Celi apti ſunt ſup eũ ⁊ vox patris audita eſt. Hic. Lectio octaua.

SEd querendũ nobis ẽ qđ nam ſit qđ redẽptori nato paſtoribꝰ in iudea angelus apparuit atqꝫ ad adorãdum hũc ab oriente magos nõ ãgelus ſꝫ ſtella ꝑduxit. ℟. Dies ſãctificatus illuxit nobis venite gentes ⁊ adorate dñm qꝛ hodie appuit. Lux magna in terris. ℣.

Pater enī audiť ī voce filius manifestať in hoīe ſpūs ſcūs dinoſciť in colūbe ſpecie. Lux magna. Lectio nona.

Quia videlicet iudeis tanq̄z rōne vtentibus ratiōale aīal .i. angelus p̄dicare debuit: gentiles vō q̄z vti ratione neſciebāt ad cognoſcēdū dn̄m nō ꝑ vocē ſꝫ ꝑ ſigna ducūť. Quia ⁊ illis ꝓphetie tanq̄z fidelibuſ ⁊ n̄ īfidelibꝰ ⁊ iſtis ſigna tanq̄z infidelibꝰ ⁊ non fidelibꝰ data ſunt. ℟. In colūbe ſpecie ſpūs ſcūs viſus ē. Paterna vox audita eſt: hic ē filiꝰ meꝰ dilectus in quo mihi bene complacui. Ipſum audite. ℣. Vox domi ſuper aquas deꝰ maieſtatis intonuit ⁊ dn̄s ſuper aquas multas. Paterna. Glia pa. Ipſū.

Tūc accedat diaconꝰ cū omni apparatu ſolēni ⁊ legat euangelium hoc modo. Dominus vob̄cū. Et cū ſpū tuo. Sequentia ſci euangelij ſecundum lucam Gloria tibi domine. Secundum lucam.

Factū ē cū baptiçaretur oīſ populus ⁊ ieſu baptiçato ⁊ orante apertū ē celū. Et deſcendit ſpiritus ſcūs corporali ſpē ſicut colūba in ipſū ⁊ vox de celo facta ē. Tu es filius meꝰ dilectus in te complacuit mihi. Et ipſe ieſus erat incipiēs quaſi annoꝝ triginta vt putabatur filiuſ ioſeph. Qui fuit heli qui fuit mathath: qui fuit leui qui fuit melchi qui fuit ianne q̄ fuit ioſeph. Qui fuit mathatie q̄ fuit amoſ qui fuit naym qui fuit heli qui fuit nagge: q̄ fuit mathat qui fuit mathatie qui fuit ſemei qui fuit ioſeph. Qui fuit iuda qui fuit iohanna qui fuit reſa qui fuit çorobabel qui fuit ſalatiel qui fuit neri. Qui fuit melchi q̄ fuit addi qui fuit coſan qui fuit elmadam qui fuit her. qui fuit ieſu qui fuit helie qui fuit ioram qui fuit mathat. Qui fuit leui qui fuit ſymeon qui fuit iuda qui fuit ioſeph q̄ fuit iona qui fuit eliachim qui fuit melea qui fuit menna qui fuit matathat. Qui fuit mathā qui fuit dauid qui fuit ieſſe qui fuit obeth qui fuit boç qui fuit ſalmon qui fuit naaſon qui fuit aminadab qui fuit arā. Qui fuit eſrom qui fuit phares qui fuit iude qui fuit iacob qui fuit iſaac qui fuit abrahe q̄ fuit thare q̄ fuit nachor qui fuit ſeruth Qui fuit ragan q̄ fuit phaleth qui fuit heber qui fuit ſale qui fuit caynan qui fuit arphaxat: qui fuit ſem qui fuit noe. Qui fuit lameth qui fuit matuſſale qui fuit enoch q̄ fuit naçareth. Qui fuit malaliel qui fuit caynan qui fuit enos qui fuit ſeth qui fuit adā qui fuit dei. Ieſus aūt plenus ſpū ſcō regreſſus ē a iordane. ⁊ inito euangelio incipiať ps̄. Te deuz. ℣. Oēs de ſaba venient. ℟. Auꝝ ⁊ thus d̄.

In laudibus antiphona.

Ante luciferū genitꝰ ⁊ āte

ſecula dn̄s ſaluator noſter hodie mūdo apparuit. ps̄. Dn̄s regna. Añ. Venit lumē tuū hieruſalem ⁊ glīa dn̄i ſup̄ te orta ē ⁊ ambulabūt gentes in lumie tuo all'a. ps̄. Jub. Añ. Apertis theſauris ſuis optulerūt magi dn̄o aur̄ thus ⁊ mirrā all'a. ps̄. Deꝰ deꝰ. Añ. Maria ⁊ flumina bn̄dicite dn̄o hymnū dicite fontes dn̄o all'a. ps̄. B. Añ. Tria ſunt munera que optulerūt magi dn̄o aurum thus ⁊ mirrā filio dei regi magno alleluia. ps̄. Laud̄. Cap̄. Surge illuminare. Hymnus.

A Patre vnigeitus: ad nos venit per virginez baptiſma cruce conſecrans: cunctos fideles generans. De celo celſus ꝓdijt excepit formam hoīs facturam morte redimens gaudia vite largiens. Hoc te redemptor queſumus illabere ꝓpitius: clarūqz noſtris ſenſibꝰ lumen p̄be fidelibꝰ. Mane nobiſcū dn̄e: noctem obſcuram remoue: omne delictum ablue: piam medelā tribue. Quem iaz veniſſe nouimus redire itē credimus: tu ſceptrū tuū inclytuz tuo defende clypeo. Gloria tibi dn̄e qui apparuiſti hodie cū pa. ⁊ ſ. ℣. Vox dn̄i ſup̄ aquas ℟. Deus maieſtatis intonuit ⁊ dominus ſuper aquas mltas. Añ. Hodie celeſti ſponſo iūcta ē eccl'ia quia i iordāe lauit xp̄s eius crīa currunt cū muneribꝰ magi ad regales nuptias ⁊ ex aqua facto vino letantur cōuiue alleluia. Pſalmus. Benedictus. Oratio.

Deus q̄ hodierna die vnigenitū tuū gentibus ſtella duce reuelaſti: ꝯcede propitius: vt qui iam te ex fide cognouimus vſqz ad contemplandā ſpēm tue celſitudinis perducamur. Per eūdem dominuz noſtrum ieſum chriſtum filiuz tuum. Qui tecum viu. ⁊ reg. Ad primam antiphona. Ante luciferum ge. Añ. Gratias tibi d̄s. ps̄. Quicūqz vult. ℟. Jeſu xp̄e. cū. All'a. ⁊ cū hoc. ℣. Qui hodie mundo apparuiſti. ⁊ ſic dicatur per totas oct. Ad iij. añ. Venit lumen tuū. Cap'm. Surge illuminare. ℟. Omēs de ſaba veniēt all'a all'a. ℣. Aurum ⁊ thus deferentes ⁊ laudē domino annunciantes all'a. ℣. Reges tharſis ⁊ inſul. Ad vi. antiphona. Apertis theſauris

Capitulum.

Super te hieruſalem oriet dominus ⁊ gloria eiꝰ in te videbitur ⁊ ambulabunt gentes in lumie tuo ⁊ reges in ſplēdore ortus tui. ℟. Reges tharſis ⁊ iſule munera offerent all'a all'a. ℣. Reges arabum ⁊ ſaba domino deo adducent Alleluia. ℣. Adorate dominū. Ad nonam antiphona. Tria ſunt

Capitulum.

Omnes de ſaba veniēt aurum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudem dn̄o annunciantes. ℟

Adorate dñm All'a all'a. ℣. In aula ſcā eius all'a. ℣. Adorate deū. ℟. Oēs angeli eiꝰ. Ad .ij. vs. an. Tecū ꝑncipi. ps. Dixit dñs. cap. Surge illu. Tria ſūt munera. Hym. Hoſtis herodes. ℣. Oēs de ſaba. An. Ab oriēte venerūt magi in bethleē adorare dñm ⁊ apertis theſauris ſuis ꝓcioſa munera optulerūt aurū ſicut regi magno: thus ſicut deo vo: mirrā ſepulturā eiꝰ all'a. ps. M. Oro. Deꝰ q̇ ho. Nulla fiet memo. ad has veſ. ad completo. an. Lux de luce. ps. cap. ⁊ ce. oia vt s. i pma nocte ⁊ ſic dr̄ ꝑ totā oct. Die .ij. ⁊ oi die ꝑ oct. Inuit. Xp̄s apparuit nobis. Venite adoremꝰ. Pſalmus. Venite. Hymnus Hoſtis hero. An. Afferte. ps. Ipſuz. An. Pſallite. ps. Oēs gen. An. Ois tra. ps. Iub .ij. An. Reges tharſis. ps. Deus iudiciū. An. Oēs gentes. ps. Inclita. An. Homo natꝰ ē i ea ⁊ ipſe fūdauit eā altiſſimꝰ. ps. Fūdamēta. An. Fluminis impetus. ps. Deus nr̄ refu. An. Adorate. ps. Cantate .i. An. Adorate. ps. Dñs regna. exu. Hoc modo dnr̄ añe pdicte cuz ſuis ps. ad mat. oi die ꝑ oct. ⁊ i oct. ℣. Oēs de ſaba. De ſermone leonis [redacted]. Lectio .i.

Gaudete i dño dilectiſſimi iterū dico gaudete qm̄ breui interuallo tēporis poſt natiuitatis ſolēnitatē xp̄i feſtiuitas declarationis eiꝰ illuxit. Et quē in illo die vgo pepit in hoc mūdus agnouit. Ut eni verbū caro factū ita ſuſceptōis nr̄e temperauit exordia vt ieſus natus ⁊ credentibus manifeſtꝰ ⁊ pſequentibꝰ eſſet occultus. ℟. Illuminare illu. Lectio ſcda.

Iam tūc ergo enarrauerūt opa dei ⁊ in omnē terram ſonus vitatis exiuit quando ⁊ paſtoribꝰ exercitus angeloꝝ ſaluatoris editi nūciator apparuit ⁊ magos ad eū adorandū ꝑuia ſtella pduxit. ℟. Oēs de ſaba. Lectio tertia.

Et a ſolis ortu vſq; ad occaſū veri regis generatio choruſcaret cū rerū fidem ⁊ regna oriētis ꝑ magos dicerent ⁊ romanū imperiuz nō lateret. ℟. Reges thar. ℣. Reges tharſis. ⁊ dr̄ hac die an laud. ⁊ craſti. die ⁊ ꝑ oct. an laude. dr̄ ℣. Oēs de ſaba. niſi qn̄ dr̄ ante lec. tūc .n. dr̄ ante laud. ℣. Reges tharſis. In laud. vna ſola an. i. Ante luciferū. cetera oia vt s. i prima die. He ſequentes añe. cū frequenti repetitōe dnr̄ ꝑ oct. ſup ps. M. ⁊ B. niſi ad vs. i ſabbato ⁊ i dñica ad mat. ⁊ ad .ij. vs. añe dnr̄ ſicut i pria die quando .i. oct. euenerit ⁊ ſic fiat vſq; ad octauā.

Stella iſta ſicut flamma choruſcat ⁊ regem regum deū demonſtrat magi eā viderūt ⁊ xp̄o regi munera optulerūt. An. Videntes ſtellam magi gauiſi ſūt gaudio magno ⁊ i trãtes domũ optulerũt dño aurũ thꝰ ⁊ mirrã. añ. Vox dē celis itonuit ⁊ vox prīs audita ē: hic eſt filius meꝰ dilectꝰ ī quo mihi bñ cõplacui ipſũ audite. Añ. Admoniti magi in ſomnis ab angelo ꝑ aliam viã reuerſi ſũt ī regionẽ ſuã. oro. Deꝰ q̄ ho. Memo. de ſcã maria añ. Ecce maria ge. ℣. Poſt partũ. oro. Deꝰ q̄ ſa. Omni die ꝑ oct. fiat memo. de ſcã maria ad vs. ad mat. ⁊ ad miſſam ſȝ nõ de ōi. bꝰ ſcis qr oct. ſũt cũ reg. chori Si aliquod feſtũ iij. lec. infra oct. euenerit nihil fiat de feſto niſi tm̃ memo. ad vs. ad matu. ⁊ ad miſſã de die. Ad .j. veſp. Ante luciferũ. ps. Deꝰ in no. Añ. Te iure laud. ps. Quicunqȝ vult. Ad .iij. ⁊ ad alias hor. oia fiant ſicut ī prima die. Ad vs. añ. Tecũ princi. ps. Dixit dñs. Cap. Surge illu. Hym. Hoſtis hero. ℣. Omnes de ſaba ve. Añe ⁊ oro. vt s. meo. de martyribꝰ. Luciano ⁊ ſoci. eiꝰ añ. Gaudent ī cel. ℣. Leta. ī dño. oro de cõi plurimoꝝ martyrũ ⁊ poſtea de ſcã maria añ. O ñ natus. ℣. Specioſus forma. oro. Deꝰ q̄ ſalutis. Die .iij. ℟. Reges tharſis. Sermo bti maximi epi. Lectio prima.

Audiſtis fratres cariſſimi lectionem euangelij ſalutaria preſentis diei ſacramenta recitãtẽ. Audiſtis qualiť xp̄s dñs q̄ in hũc mundũ latenter aduenit paulatĩ dignatꝰ ē ſuã mortalibꝰ apparere maieſtatẽ quãqȝ chariſſimi latẽ īt obſcura lumẽ celeſte nõ poterat. ℟. Magi venerũt. Lectio ſcda.

Deniqȝ cũ viſitatione ſuã nec dũ ira cognoſceret celũ ſua gaudia ac totius mundi leticiã caldeis ſtupentibꝰ tacite ī ſydere loquebať. Et cũ quiſquantꝰ ne eſſet nec dũ infidelis poſſet iudea videre iaȝ tũc gloriam eius indicijs excitata celeſtibus gentilitas ſentiebat. ℟. Interroga. Lectio tertia.

Noua ſtella nouũȝ hoiem aduenisse reuelabat: ⁊ ita reuera nouũ. Ut cũ dei eſſet filius idueret carnẽ ſine generatione carnali ⁊ haberet ſecũdũ hoiem tempus naſcẽdi: qui ſecunduȝ deũ initiũ nõ habebat. ℟. Stella quaȝ viderãt magi ī oriente antecedebat eos donec venirent ad locũ vbi puer erat. Videntes autẽ ſtellã. Gauiſi ſũt gaudio magno. ℣. Et intrantes domũ inuenerũt puerũ cũ maria mr̃e eiꝰ ⁊ ꝓcidentes adorauerũt eũ. Videtes. Gloria pa. Gauiſi. ℣. Omnes de ſaba. Memo. de martyribꝰ. Iſtoꝝ ē eni. ℣. Mirabil' deꝰ. oro. vt s. Memo. de ſcã maria añ. Ecce maria ge. ℣. Poſt ꝑtũ. oro Deꝰ qui ſa. Die .iiij. ℟. Omnes gẽtes quaſcũqȝ fe. Sermo bti maximi epiſcopi. Lectio .j.

Ait ꝓphetarum ꝑcipuus iſaias ſic audiſtis chariſſimi illumiare illumiare ierlm adest enim lumen tuum ⁊ maiestas dñi in te orta est. Hierusalẽ vo manifestũ esse est fideliũ ciuitatẽ. ℟. Hodie in iordane. Lectio .ii.

VNde nos frẽs q̃ portas celestis hierusalẽ cepim⁹ introire illũiati salutarib⁹ sacramẽtis in ꝯspectu dei nr̃i nouo gaudio necesse est ut exultem⁹ qꝛ noua hodie stella nouũ mũdo hoiem reuelauit. ℟. Dies scĩficatus. Lectio .iii.

HOc ꝓfecto die ihs christ⁹ a prẽ veniẽs deus ⁊ hõ natus est ex virgine sub spẽ adorantiũ chaldeoꝝ fidẽ gentium dedicauit. Quãuis diuinitatẽ suã nr̃is corꝑibus obũbratõez velaret: deũ tñ illũ esse celuz ꝓdidit ⁊ terra cognouit. Humil' venit sꝫ quidẽ mirabil' vt pariter in eo ⁊ assumpte carnis ṽitas ⁊ ineffabil' deitas nã fulgeret. ℟. Vidẽtes stellã magi gauisi sunt gaudio magno ⁊ itrãtes domũ inuenerunt puerum cũ maria mr̃e eius ⁊ ꝓcidẽtes adorauert eũ. Et aptis thesauris suis. Obtulerũt ei munera auꝝ thus ⁊ myrrham. ℣. Stella quaz viderant in oriente antecebat eos vsqꝫ dũ veniẽs staret supra vbi erat puer. Et ap. Gl'ia patri. Obtulert. ℣. Oẽs de sabba ve. Cetera ut supra.

Die .v. ℣. Om̃es de sabbã venient. Lectio .i.

SAlutare nobis est fratres atqꝫ ꝯueniẽs ut ꝯcurrẽtes ad festa dñica ⁊ mysteria saluatoris nostri de cuius natiuitate gauisi sumus ⁊ manifestatione letemur. Quia sicut nascẽdo gloriosus est dei fili⁹ ita apparendo mirabilis. ℟. Illuminare. Lectio .ii.

MIrũ nanqꝫ est ꝙ nouum hoiem ṫra suscepit. Stupendũ est nihilominꝰ ꝙ nouũ hoiem noua de celo stella ꝓdiderit. ℟. Omẽs de sab. Lc. iii.

APud iudeã xp̃s in ꝑsepe vagiebat ⁊ in chaldea magorum oculis inter sydera choruscabat. Apud iudeos in pannis sordebat apud gentiles cũ gloria i astris fulgebat. ℟. Reges tharsis ⁊ insu. Die .vi. ℟. Reges tharsis. Lectio .i.

LIcet frẽs dilectissimi de solennitate hui⁹ festi charissimi veteꝝ sit diuersa traditio vna tñ deuotiõis est fides. Quãqꝫ nonnulli hodie dominũ nr̃m iesum xp̃m stella duce venientib⁹ ab oriẽte magi estiment adoratum. ℟. Magi. Lectio .ii.

ALii aũt asserũt eũ aquam in vinũ mutasse quidã vo baptiçatũ illũ a ioãne ꝯfirmẽt. In oibus dei filius creditur. In omnib⁹ est nr̃a festiuitas. Nam quod magis vtiqꝫ gentilib⁹ adorare dñm ⁊ munera offerre credit' gentiũ est ꝑfiguratio. ℟. Interrogabat. L. iii.

QUod aque transformant in vinũ religionis nostre

deſignatur archanum. Quod
vero fluentis iordanis aq̄s ba
ptizat: xp̄s aque nr̄o baptiſma
ti ꝯſecrantur. ℞ Stella iſta.
Si dies dn̄icus infra oct. eue
nerit fiant. ix. le. ⁊ cantet hyſto
ria [illegible] ſicut in p̄ma die pret
q̄ ꝑ. i. vſ. nō dr̄. ℞ Inuitat.
hymn. añe. pſ. ⁊ ℣ſic. ſicut infra
oct. dr̄. ℣ Omēs de ſabba.
Sermo leonis [illegible] L. c. i.

Quāuis ſciam dilectiſſimi
ſcitatē hodierne feſtiuita-
tis cā non lateat eamq3 ſcd̄m
ꝯſuetudinē euangelicus ſermo
manus nobis reuelauit tñ vt
nihil deſit nr̄i officij loqui de
eadē q̄ dn̄s donauerit audebo
⁊ oī gaudio tanto r̄ligioſioꝛ fit
oīm pietas quāto magis fuerit
intellecta ſolennitas. ℞ Illu-
minare. Lectio. ii.

Prouidētia diſpoſitū hn̄s
pereunti mundo in nouiſ
ſimis tp̄ibus ſubuenire ſalua-
toꝛ oīm gentiuꝫ p̄figurauit in
abrahā. Et quia cunctas natio
nes à veri dei cultu impius er
roꝛ dudum auerterat. ℞ Om-
nes de ſabba venient.

Lectio tertia.

Ipſe peculiaris dei popu
lus iſrael ab inſtitutꝭ lega
lib⁹ pene totus exciderat con-
cluſis omnibus ſub peccato ut
omniū miſerentur. ℞. Reges
tharſiſ. In. ij. nocturno. ℣. Re-
ges tharſis. Lectio. iiij.

Deficiente eni vbiq3 iuſti
cia ⁊ toto mūdo in vana
⁊ maligna ꝓlapſo: niſi iudiciū
ſuum poteſtas diuina differret
vniuerſitas hoīum ſententiā
damnatiōis exciperet. Sꝫ in in-
dulgentiā ira tranſlata eſt. ℞.
Magi ve. Lectio. v.

Et ut clarioꝛ fieret exercē-
de grē magnitudo tūc pla
cuit abolendis pc̄tis hoīm ſa-
cramentū remiſſiōis afferri q̄ñ
nemo poterat ꝺ ſuis meritꝭ glo
riari. ℞ Interroga. Lectio. vi.

Huiꝰ aūt dilectiſſimi ieffa-
bilꝭ mīe manifeſtatio fcā ē
herode apō iudeos tenēte eius
regnuꝫ. vbi legitīa ſucceſſione
ceſſante: ⁊ pontificiuꝫ ptāte de
ſtructa alienigena obtinuerat
p̄ncipatū. ℞ Tria ſunt mune.
In. iij. noc. ℣ Oēs gētes q̄ſcū
q3 fe. Scd̄m ioannem.

In illo tēpe. Uidit ioānes
ihm veniētē ad ſe et ait.
Ecce agn⁹ dei: ecce q̇ tollit pec-
cata mūdi. Et rel. Ome. ve. b.

Ioannes bapti p̄ſbyteri.
ſta ⁊ p̄curſoꝛ dn̄i ac ſalua-
toris nr̄i quādiu venturuꝫ po-
pulꝭ v̇bo p̄dicauerat ipm iā veni
entē ad ſe ſic ex lectiōe ſci euā-
gelij frēs mō cuꝫ legeret audiſtꝭ
Uox digito demr̄auit dicens
Ecce agn⁹ dei ecce q̇ tollit pc̄tā
mūdi. ℞ Hodie i ioꝛ. L. c. viij.

Ecce agn⁹ dei ecce inocēs
⁊ ab oī pc̄tō imunis utpo
te ut q̇ os quidē de oſſib⁹ ade ⁊
caro ꝺ carne ade ⁊ nullā ꝺ pec
catrice t̄xit maculam culpe. ℞.
Dies ſctificatus. Lectio. ix.

Ecce qui tollit pctā mūdi: ecce qui iustus est int̄ peccatores: mitis int̄ impios hoc est q̄si agn⁹ int̄ lupos apparēs etiā pctōres ⁊ impios iustificādi h̄ret ptātem. ℟. In colūbe. Hac die dr̄ vna añ. sup laud. ℣. Oēs de saba ve. Cap. hym. ⁊ cetera oīa deinceps sicut i die ephie s̄. dr̄ cum añis sup. Be. M. sicut in die. orō silr̄ sicut ī die s̄. Si vō dies dñicus infra oct̄. nō euenerit tūc eni ī feria iiij. legat̄ euāgeliū s̄. dm ioānē Uidit ioānes ihm. In octaua ephie ad .j. vs̄. Añ. Tecū pnci. ps. Dixit dñs. Capl'm

Domine de⁹ me⁹ honorificabo te: laudē tribuā noi tuo qui facis mirabiles res cō siliū tuū antiquū verū fiat. ℟. In colūbe spē. Hymnus. Hostis herodes. ℣. Omnes de saba ve. Añ. Baptizat miles regem: seruus dñm suū ioannes saluatorē aqua iordanis stupuit colūba ptestabat̄ pat̄na vox audita est: hic est filius meus. ps. M. Oratio.

Deus cuius vnigenitus i substā nr̄e carnis appuit: pr̄a q̄s: ut per eum quē silem nobis foris agnouimus: intus reformari mereamur. Qui tecum vi. Memo. de sancto hilario añ. Confessor dñi hilla. ℣. Amauit eum do. Orō.

Adesto dñe supplicatōib⁹ nr̄is ⁊ intcessiōe beate hilarij ɔfessoris tui atq₃ pontifi cuius depositiōez celebramus ppetuam nobis mīaz benign⁹ impende. Per xp̄m do. nr̄m. Memo. de sancta maria. añ. Qui natus. ℣. Speciosus forma p̄ filijs. Orō. Deus qui sa. Ad matut. inuit. son triplex. s. Christus apparuit. Hym. Hostis herodes. Añ. Afferte dño. ps. Ipsum. Et cetere añe cum suis. ps. sicut. ī. oct̄. dnr̄ cuz suis ℣. in .j. nocturno ⁊ in .iij. nocturn. Lectio .j.

Festiuitatis nr̄e ut pbabiliter celebritatē recolam⁹ rōnem noscē debem⁹. Epiphāia quā hodie obseruamus greco noīe appellata ostensiōem vel appitionē nostro sermōe significat. ℟. Illuminare illu. Le. ij.

Ideo ostensiōis vel appatitiōis hic dies dictus ē: q₂ in hac die manifestis signis xp̄s deus noster semetipm oñderit. Hodie eniz vel a magis stellam illam sequentib⁹ xp̄m dñm nr̄m adoratū esse confirmatū vel aquas illas i galilea a dño in vinuz esse conuersas. ℟. Omnes de sa. Le. iij.

Proximius vero celebrauimus diē in qua nat⁹ est dñs. Hodiernū vero colimus in quo est manifestat⁹. Manifestauit itaq₃ se cum inaudito ⁊ mirifico ope aquas cōuertit in vinum. Sicut eni diui operis est naturā cōdere ita etiam est ɔmutare. ℟. Reges thar. Medie lectiones de scō hilla

ric. ℣. Amauit. Lectio. iiij.
Beatus hillarius pictauoꝝ
urbis ep̄s regiōis aquitāie
extitit oriūdus qui ab occeano
britanico fere millib⁹ nonagi
ta se iūgit. Apd̄ gallicanas vͦ
familias nobilitatis lāpade nō
obscuris: imo magis p̄ ceteris
grā generositat' pectoris victo
re addito q̄si refulgens lucifer
int̄ astra precessit. ℟. Euge ser
ue. Lectio. v.

Cum a cunabulis tanta sa
pientia ꝑmitiua lactabat᷑
infantia ut iam tūc potuisset i-
telligi xp̄m in suis causis p ob-
tinēda victoria necessariū igit᷑
militē misisse ꝓpagari. ℟. Ecce
sacerdos. Lectio. vj.

Deniqꝫ ꝯiugē hn̄s ⁊ filiaꝫ
ita plenitudinē dn̄i vene
rabiles aīos ecclīastice regule
tradidit informādos: ut adhuc
in laicali ꝓposito ꝯstitutus di-
uino nutu pōtificiis grām pos
sidēt. ℟. Iurauit dn̄s. ℣. Oēs
gētes q̄scūqꝫ fe. Scd̄m math.

In illo tēpe. Venit iesus a
galilea in iordanē ad ioan
nē ut baptiçaret᷑ ab eo. Et reli.
Omel. ve. be. p̄sbyteri

Lectio scti euāgelii quam
mō frēs audiuim⁹. Ma-
gnuꝫ nobis ⁊ in dn̄o ⁊ in seruo
dat hūilitatꝭ exemplū. In dn̄o
quidē qꝛ cū sit dn̄s oim nō solū
ab hoīe seruo baptiçari: sꝫ ipse
adhuc baptiçandus venire di
gnatus est. ℟. Hodie in iorda.
Lectio. viij.

In seruo aūt qꝛ cū sciret se
esse ꝑcursorē ac baptistam
sui saluatoris destinatū mēoꝝ
tn̄ ꝓprie fragilitatis iniunctuꝫ
sibi humilit᷑ excusauit officiuꝫ
dicēs. Ego debeo a te baptiça-
ri: ⁊ tu venis ad me. ℟. Dies
sanctificatus. Lectio. ix.

Quia vͦ frēs omnis qui se
humiliat exaltabit᷑ qui in
forma hoīs ꝓpter hoīes instru
endos humilis appuit voce ad
eū de lapsa huiusmōi magnifi
ca glā. Hic est filius meus dile
ct⁹ in qͦ mihi bn̄ ꝯplacui. Ipm̄
audite. ℟. In colūbe. ℣. Omēs
de sabba vē. In lau. an. Vete-
rē hoīem renouans saluatoꝛ ve
nit ad baptismū ut naturā que
corrupta est p aquaꝫ recuperet
incorruptibili veste circūami-
ciās nos. ps. Dn̄s reg. An. Te
q̄ i sp̄ū ⁊ igne purificas hūana
ꝯtagia deū ac redemptoreꝫ oēs
glorificam⁹. ps. Iubi. An. Ba
ptista ꝯtremuit ⁊ nō audet tan
gere scm̄ dei verticeꝫ: sꝫ clamat
cum tremore sanctifica me sal
uatoꝛ. ps. Deus deus. An. Ca
put draconis saluatoꝛ ꝯtriuit
in iordanis flumine ab ei⁹ ptā
te oēs eripuit. ps. B. An. Ma-
gnū mysteriuꝫ declarat᷑ hodie
qꝛ ⁊ creatoꝛ oīuꝫ in iordane ex-
purgat nr̄a facinora. ps. Lau.
Capłm. Dn̄e deus. Hymnus
A patre vnige. ℣. Vox dn̄i sup
aquas. An. Precursoꝛ ioānes
exultat cum iordane baptiçato
dn̄o facta est. orbis terraruꝫ ex

BIBLIOTHEQUE IMPERIALE IMPR.

ratio facta est nostrorum pctō-
rū remissio scificauit aq̄s ipsi
oēs clamem⁹ miserere nob. ℟.
℞. Oro. Deus cui⁹. Memo.
de scō hilario an. Euge serue.
℣. Justus ger. Memo. de scā
maria an. Ecce maria genu. ℣.
Post ptū. Oro. De⁹ q̄ sa. In
ii. an. Ueterem ho. An. Te iure
lau. ℟. Quicūqz vult. Jhu
xpe. ℣. Missa. [illegible] Te q̄.
[illegible] Dn̄e deus. [illegible] Omēs
de saba ve. [illegible] Deus cuius.
[illegible] Baptista ꝯfes. [illegible]
Domine excelsū ē brachi-
ūz tuū deus sabaoth coro
na spei q̄ ornata ē glia. ℟. Re
ges tharsis. Oratio in ii. [illegible]
an. Magnum. Caplm.
Haurietis aq̄s in gaudio d̄
fontib⁹ saluatoris ⁊ diceti
in illa die ꝯfitemini dn̄o: ⁊ inuo
cate nomē ei⁹. ℟. Adorate do.
[illegible] Tecū pn. Caplm
Dn̄e deus. Hym. A pre vni.
℣. Uox dn̄i sup aq̄s. An. Fon
tes aquarum scificati sūt xpo ap
parēte in gl'a orbis terrarum hau
rite aquas de fontib⁹ saluatoris
scificauit enī nunc oēm creatu
rā xps deus nr̄. ps. M. Oratio
Deus cui⁹. Memo. de scō fe
lice mre an. Hic est vere mar-
tyr q̄ p xpi. ℣. Gl'a ⁊ ho. Oro.
Concede q. o. d. ut ad me-
liorē vitā sci felicis marty
ris tui atqz pontificis exempla
nos puocent: quaten⁹ cuius so
lennia agim⁹: etiā actus imite
mur. Per xpm. Memo. de scā
maria an. Q. ñ nat⁹. ℣. Specio
sus forma. Oro. Deus q̄ salu.
Sciendū est q̄ in oct. epipha.
ascensiōis dn̄i: assumptiōis: na
tiuitatis bte marie. ⁊ oct. dedi.
cationis eccl'ie sp̄ ultime vel [illegible]
[illegible] de oct. [illegible] hystoria [illegible]
[illegible] fuerit [illegible] festū [illegible]
[illegible] pingerit vel [illegible]
[illegible] bte marie in crastino sa
[illegible] fuerit. De scō felice ad
[illegible] hoc mō fiat seruitiū in
[illegible] simplex. Regem mar. ps.
Uenite. Hym. Martyr dei q̄.
[illegible] de hystoria [illegible]
[illegible] cū suis ps. [illegible] Gl'ia et
bono. Sciendū est q̄ in oibus
festis. iii. lc. extra temp⁹ pasch.
fiunt de hystoria [illegible] in
festo plurimarum virginū sp dn̄r ix.
[illegible] ps. an. lec. [illegible] ⁊ tri
bus [illegible] scd'm ordinē noc. [illegible]
[illegible] ordinati in hystoria. ⁊ hec
ab vna dn̄ica vsqz ad aliam ob
seruet. ⁊ iterum si necesse fuerit re
incipiat hmōi seruitiū. Et si fe
stū. ix. lec. in quo tota hystoria
cantāda fuerit p hebdoma. ꝯti
gerit in eadē hystoria festū. iii.
lec. de quo seruitiū fieri debeat
de eadē [illegible] euenerit: tūc reinci
piat hm⁹ noc. hystorie. nisi pro
pria f'ia habeant: vel in die feri
alia f'ia. fuerint nōta. Si vo
aliqd̄ festū. iii. lect. vnius ꝯfes
soris ⁊ pontificis. ⁊ festū. iii. lecti.
vnius ꝯfes. ⁊ abbis i vna heb
dō. ꝯtigerit: tūc in scd'o festo ñ
dn̄r [illegible] de [illegible]
scd'o: ⁊ hoc ꝓpter ℣. ⁊ p'mā ℟.

Dñi q̃ñ fiat festũ.iij.lec. plurimoꝝ martyꝝ: ⁊ festũ.iij.lec. plurimoꝝ ꝯfess. in hebdo. ꝯtigerit iij.lect. fiant sic ut in dñica est. Si oct. epiphie in sab. ꝯtigerint tũc erũt vespe in ipo sabbato d̃ oct. ⁊ memo. de sc̃o felice p̃: deinde dñicam tũc de sc̃a maria ut s̃. Complet. epiphie nõ mutatur si in sabbato fuerit sicut nõ. Le.i.

Temporib⁹ diocleciani ⁊ maximiani impatoꝝ exijt edictuz p oẽs ꝓuincias ut libros diuinos extorquerẽt d̃ manib⁹ ep̃oruz ⁊ p̃sbroꝝ. ℟. Iste sanctus. Lectio.ii.

Tunc beat⁹ felix ep̃us ciuitatis tybiçacẽsis ꝯp̃hensus missus ẽ cartaginẽ ad auolinũ ꝓconsulẽ. Cui auolin⁹ dixit hẽs scripturas supuacuas. ℟. Iustus germi. Lectio.iii.

Felix ep̃s dixit hẽo scripturas sed non supuacuas q̃s a me agnosce nequaq̃z eẽ tradẽdas. Auolin⁹ ergo ꝓconsul misit eũ romã ad p̃fectũ pretorij. Prefectus v̾o iussit eũ decollari. ℟. Preceptur⁹ iam vir. Capitulum. Dis ponti. ℣. Iustus ut pal. vel ℣. Posuisti. In laudi. vna sola an. ⁊ sic fiat in talibus festis. s.iij.lectõ. nisi ꝓprie laud. hẽant. Oro. Concede q. ut s̃. Cetera oia de cõi vni⁹ martyris ⁊ ponti. Ab hac die vsq̃z ad.iiij. feriã in capite ieiunij fiat memo. de sc̃a maria ⁊ de oibus scis ad v̾s. ad matut. in festis ⁊ in ferijs.iij.lec. sine regimine chori sicut s.ij. feria post hysto [illegible] Dñe ne in ira. sup noctur. Sexage fiant de sc̃o mauro abbate ⁊ nihil de sc̃o felice: nulla enĩz festa.iij.lec. hñt.ij. v̾s. aut etiã memo. loco ipsaꝝ. vesp. aũt v̾s. de sc̃o mauro añe ⁊ ps. feria. ⁊ hoc obseruet p totũ annũ in festis.iij.lec. sine regimine chori: nisi in oct. sc̃oruz qui de oct. dr̃ seruitiũ. Capl̃m. Iust⁹ cor suũ tra. Cetera oia vni⁹ cõfes. ⁊ abbatis in cõi. Oro.

Deus qui eterne glie principẽ ꝯcessisti fieri beatissimuz mauꝝ leuitã atq̃z abbatẽ cõcede nobis ꝓpiti⁹: ipso intercedente aditũ regni celest. cuius ad bñ viuendũ iformamur exemplis. Per do. Memo. de sc̃a maria ⁊ de oibus scis. Ad cõpletoriũ an. Miserere mihi. d. ℣. Tu in nob. hym. Te lucis. ℣. Custodi nos dñe. an. Salua nos dñe vigilãtes custodi nos dormiẽtes ut vigilem⁹ cuz xp̃o ⁊ requiescam⁹ in pace. ps. Nũc dimit. Hoc cõple. dr̃ a crastino oct. epphie vsq̃z ad.xl. ⁊ a crastino sc̃e trinitat. vsq̃z ad aduentũ dñi: nisi in dupli. fest. ⁊ per oct. assumpt. ⁊ natiuit. beate marie. ⁊ dedi. eccl̃e ⁊ cõme. bt̃e marie. Sc̃ti mauri ad matutin. simplex.iij.lect. fiat. Le.i.

Beatissim⁹ maur⁹ clarissimo senatoꝝ gñe exort⁹ oĩpotẽti deo sub regl̃ari istitutõe nutriend⁹ duoden⁹ a pentib⁹ sc̃o bñdo ẽ t̃dit⁹. ℟. Euge. s.ui

Quodã enĩ tp̃e quendaʒ p̃ſbyterũ ſcĩ bñdicti ꝑſecutoreʒ terribilit̃ occidit. Cuius mortẽ btũs maurus ꝓmo precipiẽs magr̃o ſuo exultans nũciabat. ℟. Juſtus ger. Le. iij.

Qui cũ adhuc polleret moribus bonis ſicut etiaʒ vidim⁹ ipſi magr̃o cepit adiutoꝛ exiſtere. ℟. Uir iſrael. Hac die veſpe erũt de ſcõ marcello [illegible] marty. capitlm ⁊ pſ. feria. dñr. Caplm. Q is ponti. Orõ.

Preces qũs dñe ppl̃i tui clement̃ exaudi: ut bti mãcelli martyris tui atqꝫ pontificis meritꝫ adiuuemur: cui⁹ paſſione letamur. Per do. Cetera oĩa ad matut. ⁊ ad horaſ de cõi vnius martyris ⁊ ponti. cũ inuitat. ſimplici. Lectio. j.

Maxentius auguſtus fili⁹ diocleciani p̃cepit ut xp̃iani vbicunqꝫ inuenti eſſent punirent̃. Eodẽ tp̃e tenuit cyriacũ vrbis romane diaconum et miſit illũ in cuſtodiaʒ. ℟. Iſte ſcũs ꝓ lege. Lectio. ij.

Et tunc p̃cepit ut in die ꝓceſſiõis ſue ad exemplum xp̃ianoꝝ nudus cathenis obligatus ut ante euʒ traheret̃. ℟. Juſtus germina. Lectio. iij

In die aũt ꝓceſſionis ſue veniẽs marcellus vrbiſ rome ep̃us obtulit ſe maximiano ep̃o dicẽs ei. Pietati tue ſuggero ſeruos dei qui ordinãt ꝓ te ⁊ ꝓ regno tuo ⁊ ꝓ re publica q̃re trucidant̃. ℟. Iſte cognouit

Cetera de cõi. Scĩ ſulpicij ep̃i ⁊ ꝯfeſſoris. Caplm. Ecce ſacerdos magnus. Oratio.

Preſta qũs oĩps deus ut q̃ bti ſulpicij ꝯfeſſoris tui atqꝫ pontificis depoſitionẽ colimus: eius apud te interceſſiõib⁹ adiuuemur. Per do. Memo. de oĩbus ſcĩs ⁊ de ſcã maria ꝑ inuitat. ſimplex. Lectio. j.

Beatus ſulpicius dũ i ſcl'ari habitu adhuc in domo parentũ videret̃ ꝯſiſtere ita bonis opib⁹ editus eſt nihil aliõ videret̃ agere q̃ʒ aut eccleſias edificare aut monaſteria conſtruere aut in opibus miẽ circa paupes infatigabilit̃ exercere. ℟. Euge ſerue. Lectio. ij.

Cum iam dñs voto ⁊ bono ꝓpoſito ſerui ſui ſulpicij ſatiſfacere dignaret̃ deſciſa corona capitis ſui ceſarij ſuſcepit clericat⁹ onus ⁊ ſuccedẽtes gradus dignitatiſ eccleſiaſtice vſqꝫ ad eũ locũ ut electiõe populi ⁊ clericoꝝ ꝯtinentia ep̃at⁹ dignitatẽ aſcẽderet. ℟. Ecce ſacerdos. Lectio. iij.

Cum memoratus põtifex tantũ onus int̃ eccl'iarum ſolicitudinẽ ⁊ pauperũ curam vel vniuerſe plebis negocia videret ſe grauius p̃grauari petiit ſibi a rege ſociũ: huius onerꝫ ſupportandũ. ℟. Jurauit dñs Cetera de cõi vnius ꝯfeſſoris ⁊ pontifi. orõ. ſ. Scẽ priſce virginis ⁊ mr̃is. Cap. Dñe deus meus. Oratio.

Da queſumꝰ oṗs deus vt
qui beate ꝑſce virginis et
martyris tue natalitia colimꝰ:
⁊ annua ſolennitate letemur et
tāte fidei ꝓficiat exemplo. ꝑ. d.
Ad matutꝫ. inuitꝫ. ſimplex triū
lec. Cetera oia de cōi vniꝰ vgi
nis ⁊ mr̄is ꝛc. Sciendū eſt ꝙ
ab oct. ephie vſqꝫ ad. l. ſingul'
ſabbatis fiat ſeruitꝫ. de ſcā ma
ria cū pleno ſeruitio. Sabbato
qn̄ fit plenū ſeruitiū cum regi.
chori pꝰ octꝫ. ephie vſqꝫ ad pu
rificatiōem eiuſdē beate marie
Ad vſ. añ. Poſt partū. Cap.
Beata es maria que. Hymnꝰ
Enixa eſt pu. ℣. Gaudet cho.
℟. Gl'a tibi dn̄e q̄ natꝰ. ℣. Scā
dei geñ. Añ. Neſciēs mr̄ virgo
vir. ps. Mg. Oro. Deus q̄ ſa.
Lūc dicet memo. ſi beat alicu
ius ſci ſꝫ nunq̄ꝫ de oibꝰ ſcis in
cōmemoratiōe btē marie cū re
gi. chori dr̄ nec d̄ feſto loci per
totū annū. Ad comple. añ. Mi
ſerere mihi dn̄e ſicut i aliis fe
riis de tpali: excepto ꝙ in fine
hymni dr̄ ℣. Gl'a tibi do. q̄ na.
Añ. Glorificamꝰ te ſcā dei gēi.
ps. Nūc dimittꝫ Ad matutꝫ. in
uitꝫ. In honore btīſſime marie
vginis. Jubilemus domio ps.
Venite. Hym. Caſte parentis
viſcera. ℣. Domus pudici pe
ctoris. ℣. Gl'a tibi dn̄e q̄ natus
es de vgine. Añ. Bn̄dicta tu i
mulieribꝰ ⁊ bn̄s fructꝰ ventrꝫ
tui. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. Añ. Sicut
myrrha electa odorem dediſti
ſuauitatis ſcā dei genitrix. ps.
Celi enar. Añ. Specioſa ſcā es
⁊ ſuauis i deliciis tuis ſancta
dei genitrix. ps. Dn̄i eſt terra.
Añ. Spē tuā ⁊ pulchritudine
tua intende ꝓſpe ꝓcede ⁊ reg.
ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit
eam deꝰ vultu ſuo deꝰ i medio
eius nō cōmouebit. ps. Deus
nr̄ refu. Añ. Sicut letantiū oī
um nr̄m habitatio eſt in te ſcā
dei genitrix. ps. Fundamenta
Añ. Gaude maria vgo cūctas
hereſes ſola interemiſti in vni
uerſo mūdo. ps. Cātate. Añ.
Dignare me laudare te virgo
ſacrata da mihi virtutē cōtra
hoſtes tuos. ps. Dn̄s reg. ex.
Añ. Poſt partuꝫ virgo inuio
lata ꝑmanſiſti dei genitrix int'
cede ꝓ nobis. ps. Cātate. ℣.
Sancta dei geni. Lectio. j.

Parturiēte btā maria natꝰ
eſt nob' dei filiꝰ vt germa
ne carnis nr̄e ꝯceptiōe ꝓductꝰ
creato a ſe hoi ⁊ pietatē patnā
⁊ ut nob' fratnuꝫ largiret affe
ctū. Et natꝰ eſt ſane ab intacta
femia ut deū ꝑiter ⁊ hoiem teſta
ret ꝑius hūanꝰ ⁊ deuꝫ ꝓbaret
eterna virginitas. ℟. Scā ⁊ imma
culata virginitas. Lectio. ij.

Sicut enim nō poterat ca
ro niſi de carne naſci ita nō
poterat dei caro de femineo vte
ro ſine generante ꝓdire. Pro
pter qd̄ ait angelus beatiſſime
vgini. Spiritus ſanctus ſuper
ueniet in te et virtus altiſſimi
obumbrabit tibi. Et qd̄ naſcet
ex te ſanctū vocabit filius dei

℟. Beata es maria. Lec. iij.

Spiritus ſcūs inquit ſuꝑueniet in te. Jccirco tibi frat angelicus ſermo v̄tutem ſpūs ſci contexit vt coniecturiſ carnalis diſputationiſ ebetatꝰ celeſte tibi ipſe myſteriū terrena argumētatiōe ꝯfundas aut nō putas eū nouū puer͛ i aluo v̄giniſ potuiſſe formare. Qui cū ꝓmū conderet hoīez nec ſemen patris nec matna viſcera que ſiuit. ℟. Te laudāt angeli. ℣. Ora ꝓ no. In laud. an. O ad mirabile cōmertiū. Ca. Apparuit bēignitas. Hym. Enixa ē puerpa. ℣. Gaudet chorꝰ ce. ℣. Gl'ia tibi dn̄e. ℣. Elegit eā. An. Btūs venter qui te portauit xp̄e. ps. B. oro. Deꝰ q̄ ſa. ⁊ dr hec oro. ad oēs hor. niſi cō vt ā. ſi habeat. Ad. i. añ. O ad mirabile cō. ps. Deꝰ i no. tuo. An. Te iure laudant. ps. Quicūq3 vult. ℟. Jeſu xp̄e. ℣. Qui de virgine. Ad. iij. An. Quā natus. Cap. Apparuit bēigni. ℟. Sācta dei genitrix. Ad vj. An. Rubū quē. Cap. Te laud. ℟. Poſt ptū. Ad. ix. An. Germinauit. Cap. Virgo v̄bo cōcepit. ℟. Specioſa fac. ℣. Elegit eā. Oratio. vt ſ. Supradictus ordo ſeruitij de ſcā maria de feriali ſeruitio ⁊ de ꝯmemorationibꝰ eiuſdē ſeruet vſq3 ad purificationem a circūciſione domini. Et poſt purificationez vo hoc modo fiat ſeruitiū d̄ ſcā maria vſq3 ad aduentū niſi in tēpore paſchali ſingulis ſabbatis niſi feſtū. ix. lec. impediat vt vigilia vel q̄tuor tempoꝝ. Cū tale feſtū vel eā impedierit tūc fiat ſeruitiū i aliqua feria hebdo. ⁊ hoc vbi ꝯuenientius poſſit fieri ⁊ ſic fiat d̄ feſto loci [illegible]ter. Ad vſ. añ. Poſt partum. pſalmi feria. Cap. Btā es maria que do. p. Hym. Aue mariſ ſtella. ℣. Scā dei genitrix. ℟. Interce. An. Scā maria ſuccurre miſeris. ps. M. Oratio. Concede nos fa. tu. q. do. d. p. Ad mat. Inuit. In honore. ps. Venite. Hym. Quē tra po. añe ps. vt ſupiꝰ dictū ē. i. de cōmemorationibꝰ. Lectio prima.

Sacroſanctā venerabilis dei genitricis marie memoriam ꝯgrue diuinis laudibꝰ catholica frequentat eccl'ia qui eius itermiſſione ſalutari indiget auxilio. Nam reuerētia que mr̄i refert illi etiā qui eā talē fecit vt virgo ⁊ mat eēt exhibet. ℟. Sācta ⁊ immaculata. Lectio ſecunda.

In deo ergo totis deſiderijs totiſq3 p̄cordijs eiꝰ inſiſtamꝰ laudibꝰ vt ⁊ matrē ſentiamus piiſſimam nobq3 filiū eiꝰ iudicē ſereniſſimū. hec ē virgo que antiquū diabolice ſeductōnis cyrographū aboleuit ⁊ celeſte regnū patefecit: dū ꝑ ſpūm ſcūm filiū dei cōcepit. Ope p̄ciū ꝙ pē ē vt itentius celebretur laudibꝰ in terris cui angeli famulāt officioſiſſime i celis. ℟. Beata es maria. Lectio tertia.

Nam ſi eam ꝑcipuus ille gabriel humiliter ſalutāſ in terris multo magis eam ſuper celos exaltatā ⁊ vt ita dicā in throno dei collocatā nūc cū oib⁹ ſcis veneraſ laudibus dignissimis. Hec ē enim ſola cui nulla virgo pōt comparari q̄ tanta ē vt quāta ſit nō pōt enarrari. ℟. Felix nanqꝫ. ℣. Ora ꝓ nob. In laud. añ. O admirabile. ps. Dñs regna. Capłm. Ab initio. Hym. O glīoſa dña ℣. Elegit eā. Añ. O glīoſa dei genitrix. ps. B. oro. Concede no. Memo. ſi hēaſ feſtū alicuius ſci. iij. lec. ſin aūt nō neqꝫ ꝑ citatē nulla fiat memo. de cruce neqꝫ de oib⁹ ſcis q̄ ſemꝑ per totū añū ſeruitiū fiat de ſcā maria cū reg. chori qñ fit plenū ſeruitiū de ſcā maria. Ad. i. añ. O admirabile. ps. De⁹ in no. tuo. Añ. Te iure. laud. ps. Quicūqꝫ vult. ℟. Jeſu xpe. ℣. Qui de vgie. Ad. iij. añ. Qñ nat⁹. Cap. Ab initio. ℟. Scā dei genitrix. Ad. vi. añ. Rubū quē. Cap. Et ſic i ſyon. ℟. P⁹ partū. Ad. ix. añ. Germinauit Cap. Et radicaui. ℟. Specioſa ſcā es. ℣. Elegit eā. oro vt ſup. Iſte lec. de ſcā maria ⁊ leganſ tñ temp⁹ paſche ꝑ eſtatē vſqꝫ ad aduētū. Lectio prima.

O Alma virgo maria tanto cunctis angelorꝫ ſpiritib⁹ oiqꝫ electorꝫ aiab⁹ in cōſpectu filij tui dñi nři ieſu xpi es glorioſior quāto ab ipſis fieri meruiſti beatior. Obſecramus lachrymoſis ſuſpirijs vt nūc ad gemitū nři merorꝫ aures magnifice pietatis tue iclines. ℟. Scā ⁊ imma. Lectio ſecunda.

Nos quidē ꝓ inumerabilibus delictꝫ iſernale ſupplicīū meruim⁹ vbi nullaten⁹ penitentie datur loc⁹. Qm̄ q̄dē aliqñ dño nřo ieſu xpo fidē promiſim⁹ ſꝫ male viuēdo actenus mentiti ſumus. ℟. Beata es maria.

Lectio tertia.

Surge ergo btā maria virgo miſericorditer actura ꝓ nob ⁊ amplectere miām conditoris. Cecos cordiūꝫ oculos terge: atqꝫ ſemitas iuſticie nob oſtende. Orando a nob vicia ſubtrahe: atqꝫ ſcārū plantaria v̉tutū nob iſere. Impetra eterni tripudij curſū quē cōſequitur ſuꝑnū brauiū. ℟. Felix nāqꝫ. Cetera oia vt ſupi⁹ notanſ cū oro. ⁊ cap. ſicut i ꝑx. folio ſ. dr. Dominica ꝑma poſt octa. epiphie incboeſ hyſtoria. Domine ne i ira. ⁊ ſi octa. epiie in dñica euenerit ⁊ tēpus plurꝫ fuerit tunc tota ſeptimana fiat ſeruitiū de ſcis videlꝫ de ſācto Felice de ſcō mauro de ſancto marcello de ſcō ſulpicio ⁊ de ſācta priſca ⁊ de ſcā maria ⁊ in ſequenti dñica icboeſ hyſtoria ⁊ feſtum ſanctorum fabiani ⁊ ſebaſtiani in craſtino ſancti vincentij celebratur. Sed tempus breue fuerit eodem modo fiat de ſancto vincentio ⁊ de ſancta agnete. Si temp⁹ ꝓlixū fuerit int̄ dn̄icam qua incipiēda ē **Dn̄e ne i ira.** ⁊ ſeptuageſimā: feſtū ſcōꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani fiat in eadē dn̄ica ⁊ ad vſ. ⁊ ad matutinum ⁊ ad miſſam ⁊ ad ij. vſ. fiat memo. de dn̄ica eodē modo fiat de ſcā Agnete ⁊ ď ſcō vincētio. Si v̄o int̄ octauā epiphie ⁊ .lxx. nulla dies dn̄ica euenerit tūc i .px. dn̄ica ꝑced. vl̄ in ipſis oct̄. ſi dn̄ica fuerit ad vtraſqʒ vſ. ad mat. ⁊ ad miſſā fiat memo. de hyſtoria. **Domine ne in ira.** que ꝑcedʒ memo. btē marie: i mediis autē feriis fiat feriale ſeruiciū ⁊ nihl ď dominicali hyſtoria ⁊ in eiſdē feriis cantent̄ officia .ſ. **In excelſo throno.** ⁊ **Dis ira.** ⁊ **Adorate deū.** ſʒ tm̄ oro. ꝓxime dn̄ice videlicʒ. **Uota nr̄a.** i illis trib⁹ feriis tam ad vſ. qʒ ad matut. ⁊ ad ho. dī ⁊ nihil fiat de ſāctis niſi tm̄ memo. que fiet ad vſ. ⁊ ad mat. de ſcā maria que ꝑcedet memo. de ſpū ſcō hoc ē i feſtis .iij. lec. que i illis trib⁹ feriis ꝯtingere poſſūt. Si v̄o feſtū ſci volſtani i ſeptuageſime dn̄ica forte euenerit differat̄ feſtū ſci uolſtani vſqʒ i feſtū ſci vincētii. Eodē modo fiat de feſto ſcōrum fabiani ⁊ ſebaſtiani ⁊ ď feſto ſcē Agnetis ⁊ de ſcō vincētio. Q̄n aūt vna dies dn̄ica inter oct̄. epiphie ⁊ .lxx. cōtigerit tūc totū ſeruiciū fiet de dn̄ica ⁊ tm̄ memo. de feſtis .iij. lec. que ibi ꝯtingere poſſint feſta aūt .ix. lec. differant̄ i craſtinū ſācti vincentii. In feriis v̄o ſequentib⁹ tūc nihil fiat de feriali ſeruitio ſʒ de ſcīs ſi habeant̄. Ita tm̄ ꝙ due miſſe que reſtant cantēt̄ in eiſdē feriis .ſ. **Dis ira.** ⁊ **Adorate deū.** i eiſdē ⁊ i feſtis .iij. lec. ſi tot ferie nō vacauerint cātet̄. Ita tm̄ ꝙ ꝯmemoratio btē marie nō omittat̄ ⁊ ſic fiat ſeruiciū ď feſt. iij. lec. que ibi ꝯtingē pñt vt ad miſſā tm̄. Et ad miſſaʒ q̄ erit de dn̄ica fiat memoria de feſto ⁊ ſi ita forte ꝯtigerit ꝙ vna miſſa dn̄ical' i ꝑdictis feriis vl̄ feſtis poterit cantari ꝓpter feſtū .ix. lec. vel ꝓ ꝯmemoratōne btē marie tunc miſſa. **Adorate deū.** i aliquo feſto .ix. lec. cantetur. Si v̄o feſtū ſci volſtani tē i .px. dn̄ica ante .lxx. forte contigit tūc oʒ ex neceſſitate ꝙ vtreqʒ miſſe i ca⁹ ꝯtineāt̄. Si v̄o i dominica i qua incipiēda ē hyſtoria. **Dn̄e ne in ira.** feſtū .iij. lec. de quo ꝓprie lec. habeant̄ euenerit ⁊ hyſtoria duratura fuerit ita vt vna dn̄ica ad min⁹ ante .lxx. a feſto vacauerit tūc fiet ď feſto memo. ⁊ med. lec. Si aūt nulla dn̄ica a feſto vacauerit ꝯ .lxx. tūc in prima dn̄ica tota cātet̄ hiſtoria ⁊ de feſto niſi tm̄ memo. Si aūt tres dn̄ice inter oct̄. epiphie ⁊ .lxx. euenerit ita ꝙ tria officia [illegible] .ſ. **In excelſo throno.** ⁊ **Dis ira.** ⁊ **Adorate deū.** Tūc in feriis poſt tertiā dn̄icā ſi vacauerit dn̄r epl'e et euangeliū de .iiij. dn̄ica ⁊ .v. intermiſſis de die miſſe vō que officiis carent oīno illo anno pretermittātˀ. Sciēdū eſt ꝙ ī inceptōe oīum hyſtoriaꝝ toti⁹ anni quaꝝ iceptōe ad vs. ſabbati cātetˀ ℞. ſ. ꝙ ſi hyſtoria a ſua dn̄ica vſqȝ ad aliā differtˀ vel ī medijs ferijs cantatˀ ⁊ in dn̄ica in q̄ icipiēda erat facta fuerat de ea memo. deinceps ad eiꝰ inceptionē vbicūqȝ icipiatˀ nullum ad vs̄. cantabitˀ ℞. ſȝ vbi nō pceſſerit eiꝰ memo. tūc ſemꝑ cū ℞. incipiatˀ. Dominica pria poſt oct. epiphie ad veſp. añ. **Bn̄dictus.** ps. **Ipſū.** Iſta añ. ⁊ alie ane cū ſuis ps. cap. ⁊ hy. querere ī pſalterio. ℟. **Deus qui ſedes.** Cap. **Benedictꝰ deus.** Hym. **Deus creator.** ℣. **Veſpertina orō.** An. **Peccata mea domine ſicut ſagitte ifixe ſūt ī me ſȝ anteq̄ȝ vulnera generēt ī me ſana me dn̄e medicamēto penitentie deꝰ.** ps. **M.** Hec añ. predicta dr̄ in oīb⁹ ſabbatiſ ad vs̄. ſup ps. **M.** vſqȝ ad .lxx. vl' ad mīo. qn̄ de aliquo feſto .ix. lec. fit ſeruicium. Oratio.

Vota queſum⁹ dn̄e ſupplicantis ppl'i celeſti pietate pſequere: vt ⁊ que agenda ſunt videant ⁊ adimplenda que viderit ꝯualeſcant ꝑ do. Memo. ō ſcā maria an. **Qn̄ natꝰ.** **Specioſus forma.** Orō. **Deus qui ſalutis.** Si in ſabbato vel in aliquo alio ab hinc vſqȝ ad aſcenſionē dn̄i aliquod ſimplex feſtū .ix. lec. ꝯuenerit veſp. fient de dn̄ica ⁊ memo. de feſto niſi tale feſtū fuerit ō quo totū ſeruiciū fieri debeat tūc .ii. veſ. erūt ī ſabbato de feſto cuȝ toto ſuo ſeruicio in ipſa dn̄ica vſqȝ ad ſeptuageſimā. Si tempꝰ ꝓlixū fuerit memo. ō dn̄ica ⁊ poſtea de ſcā maria vſqȝ ad purificationē tm̄. Tamē ſi aliquod feſtū .iij. lec. ī ipſo die cōtigerit tūc de eo ī pmis fit memo. deinde de dn̄ica ⁊ poſtea de ſancta maria ad .j. vs̄. ad matut'. ⁊ ad miſſā. Ad completo. añ. **Miſerere mei ⁊ ex.** ps. **Cū inuo.** Cap. **Tu ī nob.** Hym. **Te lucis ante ter.** An. **Salua nos do. vigilā.** ps. **Nūc dimittis.** Ad matut'. Inuit. **Preoccupemꝰ.** ps. **Venite.** Hoc inuit. dr̄ oīb⁹ dn̄icis vſqȝ ad .lxx. hym. **Primo die rū oium.** In primo noctur. an. **Seruite dn̄o.** ps. **Btūs vir q̄.** ps. **Quare fre.** ps. **Dn̄e quid mlˀ.** ps. **Dn̄e ne ī furore .j.** ⁊ dr̄ ſub vno **Glia pa.** An. **Domine deuſ meꝰ.** **Dn̄e deꝰ meꝰ.** ps. **Dn̄e dn̄s nr̄.** ps. **Cōfitebor.** ps. **In do. cōfido.** cū **Glia pa.** An. **Reſpice.** ps. **Saluū me.** ps. **Vſqȝq°.** ps. **Dixit iſipiēs.** ps. **Domine quis ha.** cū **Gli p.** Hec pdicte ane cū ſuiſ ps. ⁊ alie añe q̄ ſequūtˀ dn̄r oīb⁹ dn̄icis vſqȝ ad paſſionē dn̄i qn̄ de dn̄ica agitˀ. ℣. **Memor fui.** Hac die icipiantur epl'e pauli ⁊ legātur ī dominicis ⁊ ī ferijſ vſqȝ ad .lxx.

qñ de tempore agitur. Lec. i.

PAulus apoſtolus ſeruus ieſu xp̄i vocatꝰ apoſtoluſ ſegregatus i euangeliū dei qđ ante ꝑ ꝓphetas ſuos i ſcripturis ſcis de filio ſuo qui factus ē ex dauid ſemie ſecūdū carnē. ℟. Domine ne in ira tua arguas me neqz in furore tuo corripias me. Miſerere mihi dñe qm̄ infirmꝰ ſū. ℣. Timor ⁊ tremor venerūt ſuꝑ me ⁊ ꝯtexerūt me tenebre ⁊ dixi. Miſerere mihi dñe. Lectio ſecunda.

QUi p̄deſtinatus ē filiꝰ dei in v̄tute ſcđm ſp̄ūm ſcificationiſ ex reſurrectōe mortuorum ieſu xp̄i dñi nr̄i ꝑ quez accepimꝰ grām ⁊ apoſtolatū ad obediendū fidei in omnibꝰ gētibꝰ ꝓ noīe eiꝰ. ℟. Deus q̇ ſedes ſuꝑ thronū ⁊ iudicas equitatem eſto refugiū pauꝑū i tribulatione. Quia tu ſolus laborem ⁊ dolorē cōſideras. ℣. Tibi enī derelictꝰ eſt pauꝑ pupillo tu eris adiutor. Quia tu ſolus. Lectio tertia.

IN quibus ⁊ eſtis vos vocati ieſu xp̄i dñi nr̄i oībus qui ſūt rome dilectis dei vocatis ſcis grā vobis ⁊ pax a deo patre nr̄o ⁊ dño ieſu xp̄o. ℟. A dextris eſt mihi dominꝰ ne cōmouear Propter hoc dilatatū ē cor meū ⁊ exultauit ligua mĕa. ℣. Conſerua me dñe qm̄ ſpaui in te dixi dño deꝰ meus es tu. Propter hoc. In .ij. noct. añ. Bonoꝝ meoꝝ. ps. Conſerua. Añ. Inclinauit. ps. Exaudi. Añ. Dñs firmamētū. ps. Diligam te. ℣. Media nocte ſurgeb. Lectio quarta.

PRimū quidē gratias ago deo meo ꝑ ieſum ꝓ omnibus vobis qꝛ fideſ vr̄a anūciatur in vniuerſa terra. ℟. Notas mihi feciſti dñe vias vite adimplebis me letitia cuz vultu tuo. Delectatōnes i dextera tua vſqz ad finē. ℣. Conſerua me dñe qm̄ ſpaui in te dixi dño deꝰ meꝰ es tu. Delecta. Le. v.

TEſtis eſt mihi deꝰ cui ſeruio i ſpiritu meo i euangelio filij dei ꝙ ſine intermiſſiōe memoriaz vr̄i facio ſemper in oratōibꝰ meis obſecrās ſi quomodo tandē aliqñ ꝓſperū iter hēam i voluntate veniendi ad vos. ℟. Diligam te dñe v̄tus mea. Dñs firmamētū meuz et refugiū meū. ℣. Laudans inuocabo dominū ⁊ ab inimiciſ meis ſaluus ero. Dñs. Lec. vi.

DEſidero eniz videre vos vt aliquod impertiar vob̄ grē ſpiritualis ad cōfirmādoſ voſ idez ſimul conſolari i vob̄ ꝑ eā que inuicē ē fidē veſtrā atqz meā. ℟. Dñi eſt terra ⁊ plenitudo eiꝰ. Orbis terraꝝ ⁊ vniuerſi qui habitant in eo. ℣. Ipſe ſuꝑ flumia p̄parauit eū. Orbis. Glīa pa. In iij nocturno. añ. Preceptū dñi. ps. Celi enar. Añ. Impleat. ps. Exaudi. Añ. Dñe i virtute. ps. Ipſuz. Añ. Exaltare domine in virtute.

Secundum lucam.

In illo tempore. Cũ fact⁹ eſſet ieſus annoꝝ duodeci aſcendentib⁹ illis hieroſolymã ſecũdũ ꝯſuetudinẽ diei feſti cõſũmatis diebus cũ redirent remanſit ſolus puer ieſus in hieruſalẽ ⁊ ñ cognouerũt eũ pẽteſ eius. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbyteri.

Quod dñs oẽs annos cuꝫ parentib⁹ in paſcha hieroſolymã venit humani ne miruꝫ eſſe humilitatis iudiciũ. ℟. Ad te dñe leuaui aĩam meã. Deus me⁹ in te ꝯfido nõ erubeſcam. ℣. Neqꝫ irrideant me inimici mei ⁊ eñi vniuerſi qui ſuſtinẽt te nõ ꝯfundent. De⁹. Lectio viii.

Domin⁹ namqꝫ ad offerẽda deo ſacrificia ſpũaliũ vota concurrere ⁊ auctorẽ ſuũ orõib⁹ lachrymis ſibi ꝯciliar̃ profuſis. ℟. Audiam dñe vocem laudis tue. Ut enarrẽ vniuerſa mirabilia tua. ℣. Domine dilexi decorẽ dom⁹ tue ⁊ locum habitationis glĩe tue. Ut enarrem. Lectio nona.

Bene qui iuuenis erat doctrine ſubitur⁹ officiũ puerile adhuc ſeniores audit ⁊ interrogat vt videlicet ꝓuida diſpenſatione eoꝝ compeſcat audaciam. ℟. Abſcondi tãqꝫ aurũ peccata mea ⁊ çelaui i ſinu meo iniquitatẽ meam. Miſerere mei deus ſecundum magnã miſericordiam tuam. ℣. Qm̃ iniquitatẽ meã ego ꝯgnoſco et delictuꝫ meũ ꝯtra me ẽ ſemper tibi peccaui. Miſerere. ℣. Excelſus ſup̱ oẽs gentes domin⁹.

Iſte ℣. ⁊ ℣ſiculi p̄dicti ad mat. de nocturnis dñr vſqꝫ ad .lx. ⁊ a. De⁹ oium. vſqꝫ ad aduẽtũ dñi qñ de dñica agit. In laud. añ. Regnauit deus. ps. Dñs regna. Añ. Sciam⁹. ps. Iubilate d. Añ. Bñdicam. ps. De⁹ de⁹. Añ. Oĩs creatura. ps. B. Añ. Spũs omnis. ps. Lauda. Iſte antiphone ſuper laud. p̄dictas dicũtur hac die dñica ⁊ qñ vltima cãtat hyſtoria. Domine ne in ira. ante .lxx. tñ in qua oẽs antiphone dñr. cup̄ſint. Benedictio. Hym. Eterne rerum condi. ℣. Dñs regn. Iſte ℣. cũ p̄dicto capitulo dr i laud. omnib⁹ dominicis vſqꝫ ad .lxx. ⁊ a. Deus omniuꝫ ex. vſqꝫ ad aduentũ domini quando ð dominica agitur añ. Fili quid feciſti nobis ſic ego ⁊ pater tuus dolentes querebamus te: quid eſt hoc quod me querebatis neſciebatis quia in his que patrꝫ mei ſunt oportet me eſſe. ps. B. Oro. Uota queſumus domine. Memo. de ſancta maria. Ecce maria ge. ℣. Poſt partũ. Oro. Deus qui ſalutis. Ad primã añ. Dominus regit. ps. Deus de⁹ me⁹ reſ. in me. ⁊ ceti ps. cõſueti ſicut i .j. dñica aduẽt⁹ dñi p̄notat: ⁊ dñr cũ p̄dictis añis oib⁹ dñicis vſqꝫ ad .lxx. ⁊ a. Deus omnium. vſqꝫ ad aduentũ dñi qñ ð dñica agitur ceter. omnia que ad p̄mā ptinēt expleāť: ita tn̄ q̄ vsq; purifi. bt̄e marie dicitur ℟. **Jesu xp̄e.** cum. ℣. **Qui de virgine.** Ad. iii. añ. **Laus ⁊ p.** Cap. **Grā dñi. n.** ℟. **Incli.** Ad. vi. añ. **Glia laus.** Caplm̄. **Tres sūt.** ℟. **In eternū domie** Ad. ix. añ. **Ex quo omnia.** Ca. **Unus dñs.** ℟. **Clamaui.** Iste hoꝛe parte hoc modo dr̄ vsq; ad. lxx. ⁊ a. **Deꝰ oīum.** vsq; ad aduētū dñi qn̄ d. dnica agiť Ad. ii. vs. añ. **Sede a.** ps. **Dixit dñs** ⁊ alie añe que sequūť cū suis ps. dr̄ vt. s. i dñica aduētꝰ dñi pnotať. Caplm̄ **Dñs aūt dix.** Hoc cap. dr̄ i dñic; ⁊ i ferijs vsq; ad. lxx. ⁊ a. **Deꝰ oi.** vsq; ad aduetum dñi diciť et i feri. i. lxx vsq; ad. xl. qn̄ d feria agiť hym. **Lucis creator.** Hic hym. dr̄ oībꝰ dñic; vsq; ad. xl. qn̄ de feria agiť ⁊ a. **Deꝰ oīuz.** vsq; ad aduetū dñi tā i dñicis diebꝰ q; i ferijs qn̄ de tp̄ali agitur ℣. **Dirigať.** Iste ℣. dr̄ ad vs. i dñic; diebꝰ ⁊ i ferijs vsq; ad. xl. ⁊ a. **Deꝰ oi.** vsq; ad aduentū dñi. qn̄ de tp̄ali agiť añ.

Puer iesus pficiebat etate ⁊ sapientia corā deo ⁊ hominibꝰ. ps. **M.** oro. **Uota quesumꝰ.** Memo. de scā maria añ. **Qn̄ natꝰ** ℣. **Speciosus.** pro. vi. s. Quere oia que hic deficiūt plene in psalterio. i. Feria. ii. Inuit. **Uenite ex.** Hym **Somno ref.** Sup noctur. añ. **Dñs defēsoꝛ.** ps. **Dñs illumi.** ⁊ alie añe cū suis ps. sicut i feria. ij. pꝛie heb. doma. aduentꝰ dñi ℣. **Dñe in celo.** Lectio prima.

Nolo aūt frēs vos ignoraŕ qz sepe ꝑposui venire ad vos ⁊ sū vsq; huc vt aliquem fructū hēam in voƀ sicut in ceteris gentibꝰ. ℟. **Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe Quā abscōdisti timentibꝰ te.** ℣. **Perfecisti eis qui sperant in te in conspectu filioꝝ hoīuz Quam.** Lectio secunda.

Grecis ac barbaris sapiētibus ⁊ insipientibus debitoꝛ sū ita qd̄ in me promptū est ⁊ voƀ qui rome estis euangelizare non eni erubesco euangelium. ℟. **Benedicam dominū in omni tempoꝛe. Semp laus eius i oꝛe meo.** ℣. **In dño laudabiť aīa mea audiāt mansueti letentur. Semp.** Lectio. iii.

Uirtus eni dei ē i salutem oīum credentiū in deo et p̄mū greco. Iusticia. n. dei i eo reuelatur ex fide in fidem sicut scriptū ē. Iustus aūt ex fide viuit. ℟. **Delectaŕ i dō. Et dabit tibi petitōes coꝛdis tui.** ℣. **Spera in dño ⁊ fac bonitatē ⁊ inhabita terraz ⁊ pasceris i diuicijs eꝰ. Et dabit.** ℣. **Fiat mīa.** Iste ℣. ante laud. dr̄ omibꝰ ferijs a. **Dñe ne in ira.** vsq; ad. xl. ⁊ a. **Deꝰ oi.** vsq; ad aduentū dñi qn̄ de feria agiť. In laud. añ. **Miserere.** ps. **Ipsū.** ⁊ alie antiphone que sequūť cū suis ps. sic pz i psalterio. Cap. **Uigilate.** Hoc cap. dr̄ oibus ferijs ad laud. vſqꝫ ad caput ieiunij ꝛ a Deꝰ oiuꝫ. vſqꝫ ad aduentū dn̄i qn̄ de feria agiꝭ hym. Splendoꝛ paterne. ℣. In matutinis dn̄e. ℟. Quia fuiſti. Iſte ℣. dr̄ oibꝰ ferijs ad laud. vſqꝫ ad. xl. ꝛ a. Deꝰ oi. vſqꝫ ad aduentum dn̄i qn̄ de feria agiꝭ an̄. Benedictꝰ. p̄s. Ipſū. ℣. Kyrieleiſō pces dn̄r vt ſ. i. ij. feria aduentus dn̄i oro. Uota. q. d. Quotidie fiat memo. de ſcā maria ꝛ de omnibꝰ ſcis ꝛ nō de cruce i ferijſ ꝛ i feſt'. iij. le. vſqꝫ ad caput ieiunij tā ad vſ̄. qꝫ ad matu. de ſcā maria Poſt purificatione ℣o ad mat. an̄. Btā mat ℣. Poſt p. oro. Famuloꝝ tu. vl. Ops ſempi. d. Memo. de oibus ſcis an. Exultabūt ſci. ℣. Mirabiliſ deꝰ i. oro. Infirmita. vl oro. Tribue queſumus. vl oro. Oium ſcōꝝ. vl oratio. Uide domine. Quere has orones i. ij. feria poſt hyſtoriā Deus oium. Ad. i. an̄. Deꝰ, exaudi p̄s. Deꝰ i no. t. ſal. Cetera omia que ad p̄mā ptinent vt i. ij. fer. aduētꝰ dn̄i pnotū ē ita tn̄ qꝫ ℟. Jeſu xp̄e. dr̄ vſqꝫ ad purificationē bte marie cū ℣. Qui de v̄gie dig. Ad. iij. an̄. Ueniāt mi. Cap. Sana me do. ℟. Sana do. a. Ad. vj. an̄. Nō cōfūdas. Cap. Oia pbate qꝫ. ℟. Bn̄dicam do. Ad. ix. ℟. Juxta eloq̄ Cap. Alter alterius. ℟. Redime me do. Iſte hoꝛe dn̄i modo ſupradicto i oibꝰ ferijs vſqꝫ ad xl. ꝛ a. Deꝰ om. vſqꝫ ad aduētū dn̄i qn̄ de feria agiꝭ. Sciendū ē qꝫ oia que hic deficiūt reperiūtꝭ i pſaltio ad. ij. vſ. an̄. Inclinauit. p̄s. Dilexi qm̄. ꝛ alie ane q ſequūtꝭ cū ſu. p̄s. vt ſ. i aduētu dn̄i. Cap. Dn̄s āt dirigat Hym. Immenſe celi cond. ℣. Dirigaꝭ. An. Magnificet. p̄s. M. oro. Uota queſumꝰ dom. Memo. de ſcā maria. Rubum quē vid. ℣. Specioſus forma oro. Deus qui ſalu. Poſt purificatione an̄. Scā maria v̄go inter. ℣. Scā dei geni. vl an. Scā dei geni. ℣. Poſt partuꝫ. vl an. In ple mr̄. ℣. Scā d̄i ge. oro. Famuloꝝ. vel oratio. Omnipotēs. ſ. d. Memo. de oibus ſcis. Sci dei oēs. vl an̄. Sāctoꝝ pcibꝰ. vl an. Oēſ electi d̄i vl an. O q̄ꝫ glioſū. oro. Infirmitatē. vl vna oro. vt ſ. ad ma Quere omnia iſta notata poſt hyſtoriā. Deus omnium i. ij. feria. Feria. iij. Inuit. Jubilemus. Hym. Conſors prn̄i Sup nocturnū an̄. Ut nō deliquā. p̄s. Dixi cu. ꝛ cetere ane cum ſuis pſalmis. ℣. Immola.

Lectio prima.

Reuelatur ira dei de celo ſup oēm ipietatē ꝛ iiuſticiam eoꝝ hominum qui veritatem dei ꝛ iniuſticiaꝫ detinēt qꝛ quod notū eſt deo manifeſtū eſt illis. ℟. Auribus pcipe lachrymas meas domine ne ſileas a me remitte mihi. Quoniā incola ego ſum apud te ꝛ peregrinus. ℣. Dixi cuſtodiā viaſ meas ut nõ delinquã in lĩgua mea. Quoniam. Lectio .ii.

Inuiſibilia enĩ ipſi⁹ a creatura mũdi p̱ ea que facta ſunt intellecta ꝯſpiciunt̃. Sẽpit̃na eius virtus ⁊ diuinitas quoqȝ ita ut ſint inexcuſabiles. ℟. Statuit dñs ſupra petrã pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos de⁹ meus. Et imiſit ĩ os meum canticũ nouũ. ℣. Expectãs expectaui dñm ⁊ reſpexit me. Et immiſit. Lectio .iii.

Et cognouiſſent hoĩes deum: nõ ſicut deũ glorificauerũt aut grãs egerũt ſȝ euacuauert̃ in cogitatiõib⁹ ſuis ⁊ obſcuratũ eſt cor inſipiens eorũ. ℟. Ego dixi dñe miſerere mei. Sana aĩam meã qr peccaui tibi. ℣. Dñe ne in ira tua argu me neqȝ in furor̃ tuo corripias me. Sana. Glřa. Quia. ℣. Fiat mĩa. In laudi. añ. Secũdũ magnã. ps. Miſerere. Et ceteri ps. ⁊ añe. illius ferie ſicut in pſalterio notant̃. Caplz. Vigilate. Hym. Ales diei nuncius. ℣. In matut̃. An. Erexit dñs. ps. B. Oro ut ſup. Ad vs. an. In domo. ps. Letat⁹ ſum. Capl'm. Dñs aũt di. Hym. Telluris. ℣. Dirigat̃. An. Exultauit ſpiritus. ps. M. Oro ut s. Feria iiii. inuita. In manu tua do. Hym. Rex creator. An. Auertet dñs. ps. Dixit inſipiẽs. Et alie ane cũ ſuis ps. de noct. dnt. ℣. De⁹ vitã meam. Lec. i.

Dicentes ſe eſſe enim ſapientes ⁊ ſtulti facti ſunt. Et mutauerũt glřam incorruptibil' dei in ſilitudinẽ imaginis corruptibilis hoĩs ⁊ volucrũ ⁊ qdrupedũ ⁊ ſerpentũ. ℟. Ne p̱dideris me dñe cũ iniquitatib⁹ meis. Neqȝ in finẽ irat⁹ reſerues mala mea. ℣. Miſererẽ mei de⁹ miſerere mei qm̃ ĩ te ꝯfidit aĩa mea. Neqȝ. Lectio .ii.

Propter qđ tradidit illos deus in deſideria cordis eoꝝ ĩmundiciã ut ꝯtumeliis afficiãt corp̱a ſua ĩ ſemetipſis q̇ cõmutauerũt veritatẽ dei ĩ mendaciũ ⁊ coluerũt ⁊ ſeruiert̃ creature potius qȝ creatori qui eſt bñs in ſecl'a. ℟. Paratum cor meũ deus p̱atũ cor meũ. Cãtabo ⁊ pſalmũ dicã dño. ℣. Exurge gl'a mea exurge pſalteriũ ⁊ cythara exurgã diluculo. Cantabo ⁊. Lectio .iii.

Sed regnauit mors ab adã vſqȝ ad moyſen etiã ĩ eos qui nõ peccauerũt in ſilitudĩe p̱uaricatiõis ade qui eſt forma futuri: ſȝ nõ ſicut delictũ: ita ⁊ donũ. ℟. Adiutor me⁹ tibi pſallã qr de⁹ ſuſceptor me⁹ es. Deus meus mĩa mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus ⁊ ab inſurgentib⁹ in me lib'a me. Deus me. ℣. Fiat mĩa. In laudi. an. Amplius laua. ps. Miſerere. Capl'm. Vigilate. Hymnus. Nox atra. ℣. In matut̃. An. Salutẽ. ps. B. Ad vs. an. Btũs vir. ps. Niſi dñs. Capl'm. Dñs aũt dixi. Hym. Le li deus ſcis. ℟. Dirigatur. An. Reſpexiſti. ps. M. [illegible] gratia qui- [illegible] Hymnꝰ. Nox atra. Sup noctur. añe. ꝛ ps. dant ut notanf in pſalterio. ℣. Gaudebunt. Lectio .i.

SIcut eni vnius delicti mlᵗti mortui ſunt: multo magis gr̃a dei ꝛ donũ in gr̃az vnius hoīs ihu xp̄i in plures abũdabit. ℟. Deuſ in te ſꝑaui dñe nõ confundar in eternum. In tua iuſticia liba me ꝛ eripe me ℣. Eſto mihi in deũ ꝑtectorem ꝛ i locũ munitũ vt ſaluũ me facias. In tua iuſticia libera.

Lectio ſecunda.

ET nõ ſicut per vnum m peccatum ita ꝛ donũ. Nã iudiciũ ex vno in ꝯdẽnatiõz gr̃a aũt ex multꝭ delictis in iuſtificatiõem. ℟. Repleaſ os meuz laude ut hymnũ dicaz gl̃ie tue tota die magnificentie tue noli me proiicere in tp̄e ſenectutis. Cum defecerit virtus mea ne derelinquas me. ℣. Gaudebũt labia mea dum cantauero tibi ꝛ aĩa mea quam redemiſti. Cũ defecerit. Lectio .iii.

SI enim in vnius delicto mors regnauit ꝑ vnũ multo magis abũdãtia gratie ꝛ donatiõis ꝛ iuſticie accipientes i vita regnabũt per vnum. ſ. ꝑ ieſum xp̄m dñm noſtrũ. ℟. Gaudebunt labia mea dum cantauero tibi. Et anima mea quam redemiſti domine. ℣. Sed ꝛ lingua mea meditabitur iuſticiaz tuam tota die laudem tuã. Et. ℣. Fiat mĩa tua. In laud. añ. Tibi ſoli. ps. Miſerere. Et alie añe cũ ſuis ps. que in pſalterio nõnf. Capłm. Vigilate. Hym. Lux ecce. ℣. In matu. añ. In ſãctitate. ps. B. [illegible] añ. Et oẽs. ps. Memento. Et alie añe cum ſuis ps. capłm ꝛ omnia ſicut in pſalterio. Feria. vj. inuitat. Dominũ qui fecit. Hym. Tu trinitatis. Sup nocturnis añe. ꝛ nocturni ſicut i pſalterio dicuntur. ℣. Intret oratio.

Lectio prima.

AN ignoratis fratres ſciẽtibus enim loquor: q̇a lex in homine dominatur quanto tempore viuit. Nam que ſub uiro eſt mulier viuenti viro alligata eſt legi. Si autem mortuus fuerit vir eius ſoluta eſt a lege viri. Reſponſo. Confitebor tibi domine deus in toto corde meo ꝛ honorificabo nomen tuum in eternum. Quia miſericõdia tua domine magna eſt ſuꝑ me. ℣. Et eripuiſti animaz meam ex inferno inferiori. Quia miſericordia tua domine.

Lectio ſecunda.

IGitur viuente viro vocabitur adultera ſi fuerit cuz alio viro. Si autez fuerit mortuus eiꝰ vir libera eſt a lege viri: ut non ſit adultera ſi ſit cum alio viro. Itaqz fratres mei et vos mortificati eſtis legi per corpus chriſti ut ſitis alterius qui ex mortuis reſurrexit vel fructificaremus deo. ℟. Miſericordia tua dñe magna eſt ſuper me. Et eruiſti aiam meã ex inferno inferiori. ℣. Deus iniqui inſurrexerũt in me ⁊ fortes queſierũt aiam meam. Et eruiſti. Lectio .iii.

Cum enim eſſemus in carne paſſiões peccatoꝝ que ꝑ legem erant operabanť membris veſtris vt fructuarẽt morti. Nunc aũt ſoluti ſumus a lege mortis in qua detinebamur ita ut ſeruiamꝰ ĩ nouitate ſpũs ⁊ nõ in vetuſtate litter̃. ℟. Factus eſt mihi dñs refugiũ. Deus meus in auxiliũ ſpei mee. ℣. Deus vltionũ dñs deus vltõnuz libere egit. Deus. ℣. Fiat mi. In laudi. añ. Spũ ṗnci. ps. Miſere. Capitulũz Vigilate. Hym. Eterna celi. ℣. In matuti. Añ. Per viſcera. Ad vs. añ. In ꝯſpectu. ps. Cõfitebor. Capitlm. Dñs aũt dixi. Hymnus. Plaſmator. ℣. Dirigať. Añ. Suſcepit. ps M. Oro ut ſup.

Hac die veſpe erũt de ꝯmemoratiõe beate marie cũ pleno ſeruicio ⁊ cũ regi. chori in craſtio ſi a feſto .ix. lec. vacauerit ſecũdũ ſarũ eccleſie. Sciendum eſt ꝙ ꝑdicte añe in laudi. ſupra dictis cũ ſuis ps. cap. vñs. ⁊ hym. dñical'. ſ. Deus creator. Primo dierꝫ. Eterne rex. Hic ⁊ eodẽ modo ſuo ordine dicunť vſqꝫ ad .lxx. qñ ꝺ tempali agitur Sabbato quando de feria agitur. Induta. Dñm deũ. Hym. Summe deus po. Añe. ſup nocturnum ſicut in pſalterio. ℣. Dñe exaudi ora. Lectio .i.

Scimus qm̃ diligentibꝰ deum oĩa cooperanť i bonũ his q̇ ſcd̃m ꝓpoſitũ vocati ſũt ſancti. Nam quos ꝑſciuit et ꝑdeſtinauit ꝯformes fieri imagini filij ſui ut ſit ipe ꝑmogenitꝰ in multis fratribus. ℟. Miſericordiã ⁊ iudiciũ cantabo tibi dñe. Pſallã ⁊ intelligã in via imaculata qñ venies ad me. ℣. Perambulabã in innocentia cordis mei in medio domꝰ mee. Pſallam. Lectio .ii.

Quos aũt ꝑdeſtinauit hos ⁊ vocauit. Et quos vocauit hos ⁊ iuſtificauit. Quos aũt iuſtificauit illos ⁊ magnificauit. ℟. Dñe exaudi orationem meã ⁊ clamor meus ad te veniat. Quia non ſpreuit deus ꝑces pauperuz. ℣. De ꝓfundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocem meã. Quia. Le. iii.

Quid ergo dicemꝰ ad hec Si deus ꝓ nobis q̇s contra nos. Qui etiam ꝓprio filio ſuo nõ pepercit: ſed ꝓ omnibꝰ nobis tradidit illum. ℟. Velociter exaudi me dñe. Quia defecerunt ſicut fumus dies mei Dies mei ſicut vmbra declinauerunt ⁊ ego ſicut fenum arui. Quia. ℣. Fiat mĩa. In laudi. añ. Benigne. Et cetere añe cuz ſuis ps. ſicut in pſalterio. Cap. Vigilate. Hymnꝰ. Aurora iã. ℣. In matut. Añ. In viam. ps

B. Supradict⁹ ordo feriaruz de inuit. seruet in omnibus ferijs vsqz ad passione domi. ꝛ a **Deus omniū.** vsqz ad aduētū domini. De añis vo cuz suis ps. ad vs. ꝛ ad matut. noctur. idē seruet per totū annuz extra tempus pascha. de. v. an lect. a **Dñe ne in ira.** vsqz ad. lxx. et a **Deus oim ex.** vsqz ad aduētū dñi. De añis sup laud. ꝑ totuz annū obseruet extra temp⁹ pasche nisi in. iij. bebdo. aduent⁹ dñi ꝛ in prima bebdo. ante pasche. De Rꝭ vo ad matut. a **Dño ne in ira.** vsqz ad. lxx. tātū sup añ. sup ps. **B.** ꝛ **M.** vsqz ad. lxx. ꝛ a **Deus oim.** vsqz ad aduentū dñi. Et si aliqd̄ festuz in pdict. ferijs euenerit nihilominus ordo feriaꝝ de inuitat. hym. ps. v. de noct. ꝛ R. añis. i laudi. omnio obseruabunt. ꝛ de añis sup. **B** ꝛ **M.** i. in sequenti feria ꝛc. Dñica. ij. post oct. ephie ad vs. añ. **Bndictus.** ps. **Ipm.** Capi. **Bns deus.** hym. v. ꝛ añ. sup ps. **M.** ut supra in pri. dñica pcedēti. Orō. i. ista

Omnipotēs sempitne de⁹ qui celestia siml' ꝛ terrena moderaris: supplicatōem ppl'i tui clemēter exaudi: ꝛ pacez nostris ꝯcede tpibus. Per. Meme. de scā maria añ. **Qñ nat⁹** v. **Speciosus forma.** Oratio. **Deus qui salu.** Ad matu. inui. hym. añe. ps. v. ꝛ R. ut in precedenti dñica. ꝛ sic fiat oib⁹ dñicis vsqz ad. lxx. qñ de dñica agitur: lectōes legant de btō aplo paulo ad corin. Lectio. i.

Paulus apl's iesu christi nō ab hoibus neqz ꝑ hoiem: sed per ihm xp̄m ꝛ deū patrem qui suscitauit eū a mortuis ꝛ q̄ mecū sunt oēs frēs ecclesijs galathie grā nob ꝛ pax a deo p̄re nr̄o ꝛ dño iesu xp̄o qui dedit semetipm ꝓ pctis nr̄is ut eripet nos de pn̄ti sclo neqz secunduz voluntatez dei p̄ris nr̄i cui est glā in scl'a scloꝝ Amē. R. sicut in dñica pcedenti. Lec. ij.

Miror qꝫ sic tam cito trāsferimini ab eo qui vocauit in grāz xp̄i uos in aliud euāgeliū qd̄ nō est aliud nisi sint aliqui qui vos ꝯturbēt ꝛ volūt cōuertere euāgeliū. Lectio. iij.

Si licet vos ut angelus de celo euangeliçet uobis p̄ter qd̄ euangeliçauim⁹ vobis anathema sit. sicut p̄dixi ꝛ nūc iterū dico siqs uobis euangeliçauerit p̄ter id qd̄ accepistis anathema sit. Lectio. iiij.

Modo eni hoibus suadeo an deo aut hoibus quero placere. Si adhuc hoib⁹ placerem xp̄i seruus nō essez. Lec. v.

Notū facio vobis euāgeliuz qd̄ euāgeliçatū ē a me q: nō est scd̄m hoiem: neqz eni ego ab hoie accepi illd̄ neqz didici sz ꝑ reuelatōez dñi nr̄i iesu xp̄i. Lectio. vi.

Audistis eni ꝯuersationez meā aliqn̄ i iudaismo qm̄ sup̄ modū ꝑsequebar ecclesiam dei ⁊ expugnabā illam ⁊ ꝑficiebam ĩ iudaiſmo ſup̃ multos coetaneos meos ĩ genē meo abūdantius emulatoꝛ exiſtens pat̃narū mearum traditionū.

Secundū ioannem.

In illo tp̃e. Nuptie quidē facte ſunt in chana galilee ⁊ erat mr̃ ieſu ibi. Et reliqua.

Omel'. ve. be. p̃ſbyteri.

Miracula nanqȝ facturuſ in terra dei filius vēit ad nuptias ut ip̃m ſe eſſe docēt de quo ſub typo ſolus pſalmiſta cecinit. Et ipſe tanqȝ ſponſus ꝓcedens de thalamo ſuo exultauit ut gigas ad currendā viā a ſūmo celo egreſſio eius ⁊ occurſus eius vſqȝ ad ſūmū eius Tu autem. Lectio .viij.

Qui ⁊ ipſe loquit̃ quodam mō de ſe ſuiſqȝ fidelibus ait. Nunqd poſſunt filij ſponſi lugere q̇ȝdiu cū illis ē ſponſus Venient aūt dies cū auferet̃ ab eis ſponſus ⁊ tūc ieiunabunt ⁊ ⁊ lugebūt. Tu aūt. Lectio .ix.

Quia nimirū nr̃i ſaluatoꝛ ex quo patrib⁹ cepit ꝓmitti multis eſt ſctōꝝ lachrymis ⁊ luctu ſꝑ expectata donec vēiat. Silr̃ exquo poſt reſurrectionē aſcendit in celū oīs ſanctoꝝ ſpes ad eius pendet reditum. Tu aūt. An̄. Nuptie facte ſunt in chana galilee ⁊ erat ibi ih̄s cuȝ maria mr̃e eius. ps. B. Ad .ij. vs. an̄. Deficiēte vino iuſſit ieſus implere idrias aqua: que in vinū ꝯuerſa eſt all'a. ps. M.

Oro ut s̄. Feria .ij. Lectio .j.

Cum eni placuit ei q̄ me ſegregauit de vtero matris mee: ⁊ uocauit me ꝑ grām ſuā ut reuelaret filiū ſuuȝ in me vt euāgeliçarē eū in gentib⁹ continuo nō acquieui carni ⁊ ſanguini neqȝ veni hieruſalē ad anteceſſores meos ſȝ abij in arabiā ⁊ iteꝝ reuerſuſ damaſcū. L. ij.

Deinde poſt dies aliquot i. poſt annos tres veni in hierl'm videre petruȝ ⁊ manſi apud eū dieb⁹ q̇ndeci. L. iij.

Aliū aūt aploꝝ nemīnem vidi niſi iacobū frēm dnī. tūc ṽo reuerſus ſum iterū romā ⁊ ibi p̄dicaui euangeliū qd didici ꝑ reuelatiōem dnī nr̄i ieſu xp̄i q̄ eſt bn̄s in ſcl'a. [illegible] feria ⁊ oībus ferijs ſubſcriptis modo feriaꝝ ſeruetur vſqȝ ad .xl. In ferijs ad matu. de lec. R. ⁊ aīās ſup ps. B. ⁊ M. [illegible] fra. xl. ⁊c. Feria .iij. Lec. j.

Cum aūt veniſſent ſubtrahebant ⁊ ſegregabat ſe timens eos qui ex circūciſione erant ⁊ ſil'atióem eius ꝯſenſerūt ⁊ ceteri iudei ut barnabas ducerūt ab eis in ſimulationē illam. Lectio ſecunda.

Sed cū vidiſſem ꝙ non recte ambularēt ad veritatē euangelij dixi cephe corā oībuſ Si tu cū iudeus ſis gentiliter ⁊ nō iudaice viuis. Quō gentes cogis iudaiçare. Nos natura iudei ⁊ non ex gentib⁹. L. iij.

Scientes ꝙ peccatoꝛes:

nō iuſtificat᷑ hō ex opibꝰ legis: niſi ꝑ fidē ieſu xp̄i: ⁊ nos in xp̄o ieſu credimꝰ ut iuſtificemur ex fide xp̄i ⁊ nō ex opibꝰ legis nō iuſtificabitur omnis caro.

Feria. vj. Lectio. j.

Quod aūt ſi querētes iuſtificari inuēti ſumꝰ peccatores ⁊ ipſi. Nunq̄d xp̄s pc̄ti miniſter eſt. Abſit: ſi eni d̄ſtruxi que hec iterū edifico ꝑuaricatorem me ꝯſtituo. Tu. Lectio. ij.

Ego aūt ꝑ legē legi mortuus ſum ut deo viuam xp̄o crucifixus ſum cruci viuo aūt iam non ego: viuit in me vero chriſtus. Lectio. iij.

Qui autē viuit viuo ī carne in fide viuo filij dei. Qui dilexit me ⁊ t̃didit ſemet ipm pro me. Tu. ⁊c̄ Dn̄ica iij. Oro.

Omnipotēs ſempit̄ne deꝰ infirmitatē noſtrā ꝓpiciꝰ reſpice: atq̄ʒ ad ꝓtegendū noſ dexterā tue maieſtatis extende. Per do. Memo. ſc̄a maria añ. Qn̄ natꝰ ⁊c. Specioſus for. Oro. Deus q̄ ſalu. Ad matu. lec. de ep̄la pauli ad corinth. Lectio. j.

Paulus ap̄ls ieſu xp̄i ꝑ voluntatē dei ⁊ thimotheus frater eccleſie dei que eſt corinthi cū ceteris oībus qui ſunt in vniuerſa achaia gr̄a vobis et pax a deo patre nr̄o ⁊ dn̄o ieſu xp̄o. V. ſicut in dn̄ica precedenti. Lectio ſecunda.

Benedictus deꝰ ⁊ pr̄ domini nr̄i ieſu xp̄i pr̄ mīarū ⁊ deus totius ꝯſolatiōis qui ꝯſolat᷑ nos in oī tribulatōe noſtra Ut poſſimꝰ ipſi ꝯſolari eos q̄ ī oī p̄ſſura ſunt ꝑ extorſionē quā exhortamur ⁊ ipſi a deo. Le. iij.

Qui ſicut abundant paſſiones xp̄i in nobis ita per ieſum abundāt ꝯſolatōes veſtre Siue aūt tribulamur ꝓ nr̄a exhortatiōe ⁊ ſalute ſiue conſolamur ꝓ nr̄a ꝯſolatiōe que opat᷑ tolerantiā earundē paſſionum qua nos patimur vt ſpes nr̄a firma ſit ꝓ nobis. Le. iiij.

Scietes qm̄ ſicut ſocij paſſionū eſtis ſic eritis ⁊ ꝯſolatōis in xp̄o ieſu. Nō eniʒ volumus vos ignorare fr̄es d̄ tribulatōe noſtra que facta eſt in achaya quoniam ſupra modū grauati ſumus.

Lectio quinta

Sed ipſi in nobis reſponſum habuimus ut non ſimꝰ confidentes in nobis. Sed ī deo qui ſuſcitat mortuos qui de tantis periculiſ eripuit nos

Lectio ſexta.

In quem ſperamus quoniam adhuc eripiet adiuuātibus ⁊ nobis in orationibꝰ ꝓ vobis ex multarū perſonis facierum eius in quem in nobis eſt donationis per multos gr̄e agantur pro vobis.

Secundum mattheum.

In illo tempore. Cum deſcendiſſet ieſus de monte: ſecute ſunt euʒ turbe multe. Et reliq̄. Omelia origenis.

Docente in monte dño diſcipuli venerũt ad eũ ſic alacres: ſicut domeſtici: ſicut ꝓximi: ſicut amici uel frẽs. Ideo dñs ait ad eos. Vos eſtꝭ ſal terre: vos eſtꝭ lux mundi. Lc. viij.

Tunc vͦ deſcẽdẽte de mõte eodẽ turbe ſecute ſũt eũ multe que in montez aſcendere nõ potuerũt ut pigri ppl'i: ut negligẽtes: ut imꝑfecti. Lc. ij.

Ita ⁊ filij iſrael pͥmituſ in montẽ aſcendere nõ valuerũt ad obuiandũ deo ꝑgere nõ potuerũt ꝓpt̃ irreligioſitatẽ ⁊ impietatẽ. Sed ſoluſ moyſes aſcẽdit ⁊ pauci cũ eo filioꝝ iſrael.

Añ. Cum aũt deſcẽdiſſet ieſus de monte ecce leproſus veniẽs adorabat eũ dicens dñe potes me mũdare ⁊ extendẽs manuz tetigit eũ dicẽs volo mundare. Ps. B. Ad ij. vs. añ. Dñe puer meus iacet paliticus in domo ⁊ male torquet̃ amen dico tibi ego veniã ⁊ curabo eũ. Ps. M.

Oro dñical' dicet̃. Feria ſecũda. Lectio pͥma.

Nam gl'a noſtra hec eſt teſtimoniũ ꝯſcie nr̃e qđ in ſimplicitate ⁊ ſinceritate dei et nõ in ſapĩa carnali: ſꝫ in gratia dei ꝯuerſati ſumꝰ in hoc mũdo abũdãtiꝰ aũt apud nos. Lc. ij.

Non eñi aliena legimꝰ nobis q̈z que legiſtꝭ ⁊ cognouiſtis fiduciã talẽ habemꝰ per xp̃m ad deũ nõ ꝙ ſufficiẽtes ſumus cogitare aliq̇d a nobis q̈ſi ex nobiſ ſed ſufficiẽtia nr̃a ex deo eſt. Lectio. iij.

Qui ⁊ idoneoſ fecit noſ miniſtros noui teſtamẽti nõ lr̃a ſed ſpũ: lr̃a eñi occidit: ſpũſ vero viuificat. Tu aũt. R. ſecũdũ ordinem. Feria. iij. vel. iiij. Lectio prima.

Quod miniſtratio mortis lr̃is deformata eſt in lapidibus fuit in gloria illa ut non poſſent intendere filij iſrael in faciẽ moyſi ꝓpter gloriã vultꝰ eius quia euacuat̃ quõ nõ magis miniſtratio ſpiritus erit in gloria. Lectio. ij.

Nam ſi miniſtratõ damnatiõis eſt gloria multo magis abundat miniſteriuz iuſticie in gloriã. Naz nec glorificatũ eſt ꝙ claruit in hac ꝑte excellentẽ gloriam. Lc. iij.

Si enim euacuat̃ ꝙ in gl'az multo magis ꝙ in gl'a eſt manet. Q̃đ ſi etiã apertũ eſt euangelium nr̃m in hiſ que ꝑemit aptũ eſt in quibꝰ deus huius ſecl'i excecauit coꝛ infideliũ ut nõ fulgeat illuminatio euangelij gl'e xp̄i que eſt imago dei. Tu aũt.

Dñica. iiij. Oratio.

Deus qui nos in tantꝭ periclis ꝯſtitutos ꝓ hũana ſcis fragilitate ñ poſſe ſubſiſtẽ da nobis ſalutẽ mentꝭ ⁊ corꝑis ut ea que ꝓ pctĩs nr̃is patimur te adiuuante vincamus. Per dominum. Lectio. i.

Paulus apl's ieſu xp̄i vocatus ꝑ voluntrtẽ dei ⁊ thymotheus frater eccleſie que eſt corinthi ſctificatis in xp̄o ieſu vocatis ſanctis cum inuocant nomen dn̄i noſtri ieſu xp̄i in oī loco ipſoꝝ ⁊ nr̄orū. Le.ij.

GRatias ago deo meo ſemper ꝓ uobis in gratia dei mei que data eſt vobis in chriſto ieſu: qꝛ in oībus diuites ſcti eſtis in illo in oī ſcīa ſicut teſtimoniū xp̄i ꝯfirmatū eſt. Le.iij

ITa ut in vobis deſit in vlla gratia expectantibꝰ reuelationem dn̄i nr̄i ieſu xp̄i qui ⁊ ꝯfirmabit vos vſqȝ in finē ſine crimine in die aduentꝰ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i fidelis dn̄s ꝑ quē vocati eſtis in ſanctitatē filij eiuſdē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Lectio.iiij.

OBſecro uos frēs aūt ꝑ uoluntatē ⁊ nomē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i idip̄m dicatis ut nō ſint in vobis ſciſmata: ſitis aūt ꝑfecti in eodē ſenſu ⁊ in eadeȝ ſcīa ⁊ ſanctitate. Lectio.v.

SIgnificatū eſt enī mihi d̄ vobis frēs mei ab his qui ſunt cloes qꝛ ꝯtentiones ſūt inter vos. Lectio.vi.

HOc aūt dico vobis vnuſquiſqȝ veſtruȝ dicit ego q̄dē ſunt pauli: ego aūt appollo. Ego vo cephe: ego aūt ſum xp̄i diuiſus eſt ergo chriſtus.

Secundū mattheum.

IN illo tp̄e. Aſcendente ieſu in nauiculā ſecuti ſūt eū diſcipuli eius. Et reliqua.

Omelia origenis.

INgrediēte dn̄o in nauiculam ſecuti ſunt euȝ diſcipl̄i eiꝰ non imbecilles ſed firmi ⁊ ſtabiles in fide manſueti ⁊ pij, ſpernentes mundū nō duplici corde ſed ſimplici. Lectio.viij.

HI ergo ſecuti ſunt eū. Nō tm̄ greſſus eius ſequentes ſed magis ſanctitatē comitantes ⁊ iuſticiā eius ſectantes. Et ecce tēpeſtas magna facta ē in mari: ita ut nauicula operiret fluctibus. Lectio.ix.

FActa eſt tempeſtaſ magna ⁊ nō puſilla ut magnū opꝰ nō puſillū oꝑare oſtenderetur. Quanto fluctꝰ nauicule irruebant tāto magis timor diſcipulos ꝯturbabat ut plus magiſ deſiderarēt ad liberandū ſe mirabilia ſaluatoris. Añ. Aſcendēte ieſu in nauiculā ecce motꝰ magnus factus eſt in mari ⁊ ſuſcitauer̄t eū diſcipuli eiꝰ dicētes: ſalua nos perimus. ps. B. [illegible] añ. Surgēs ieſus imꝑauit ventis ⁊ mari: ⁊ facta eſt tranquillitas magna. ps. M. [illegible] dn̄icalis. Feria.ij. Le.i.

CUm aūt eſſet int̄ vos çelus ⁊ ꝯtentio nōne carnales eſtiſ ⁊ ſcd̄m hoīem ambulatis. Cum enī quis dicat. Ego q̄dē ſum pauli: illius aūt ego appollo. Lectio.ij.

QUid vo paulus miniſter eius cui credidiſtiſ ⁊ vnicuiqȝ ſicut dn̄s dedit. Ego plātuui: appollo rigauit: deus icrementū dedit. Lectio.iij.

ITaqȝ neqȝ qui plantat eſt aliud neqȝ qui rigat ſed q̄ icremētū dat deꝰ. Qui plātat aurē ⁊ qui rigat: vnū sunt vnꝰquisqꝫ aūt ꝓꝑam mercedē accipiet secūdū suū laboꝛē. Tu aūt ℟. scd̄m oꝛdinē. Feria tertia.

Lectio pꝛima.

Dei sumꝰ enim adiutoꝛes dei agricultura estis secūdum gl'iam que data ē mihi vt sapiens architectus fundamētum posuit. Aliꝰ āt suꝑedificat. Lectio secunda.

Unusquisqꝫ eni videat q̇d ⁊ quomō suꝑedificet fundamētū eni aliud nemo pōt ponere pꝛeter id qꝺ positū est. Tu autem. Lectio tertia.

Itaqꝫ nemo gl'iet᷑ i hoibus. oia eni nr̄a sūt siue paulo siue appollo siue cephas siue mundꝰ siue vita siue moꝛs siue p̄sentia siue futura. Tu. ℟. vt s̄. Feria. iiij. Lectio pꝛima.

Omnia eni nr̄a sūt moꝛs aūt xp̄i nos aūt dei. Sic nos existimet hō vt ministros xp̄i ⁊ dispensatoꝛes ministerioꝛum. Lectio secunda.

Hic iam querit᷑ inter dispēsatoꝛes vt fidelis q̇s inueniatur. Tu aūt. Lectio tertia.

Mihi aūt ꝓ minimo ē vt a vobis iudicer aut ab humano die. Sed neqꝫ me ipsuꝫ iudico. Dn̄ica. v. Oꝛatio.

Familiā tuā q̄sumꝰ dn̄e cōtinua pietate custodi: vt que i sola spe gr̄e celestis innitit᷑ tua semꝑ ꝓtectōe muniat᷑ p. d. Memo. d̄ scā maria vt s̄. Hac die legant᷑ lectiōnes de ep̄le pauli ad ephesios lectio pꝛima.

Paulꝰ apl's iesu xp̄i ꝑ volūtatē dei scis oibꝰ qui sunt ephesi ⁊ fidelibꝰ in xp̄o iesu gr̄a ⁊ pax vobis a dn̄o deo nr̄o pr̄e iesu xp̄o. Lectio secunda.

Benedictus deus ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i iesu xp̄i qui benedixit nos i oi bn̄dictione sp̄uali i celestibꝰ in xp̄o iesu sicut elegit i ipso ante mūdi cōstitutionē vt essemꝰ sci ⁊ imacl'ati i ꝯspectu eiꝰ i charitate. Lectio tertia.

Qui eni p̄destinauit nos i adoptionē filioꝝ per iesū xp̄m i ipsū scd̄m ꝓpositū volūtatis sue i laudē gl'ie gr̄e sue i q̄ gl'ificauit nos i dilecto filio suo. Lec. iiij.

In quo habemꝰ redēptōeꝫ ꝑ sanguinem remissionē pctōꝝ nr̄oꝝ scd̄ꝫ diuitias gr̄e sue que suꝑabūdant i vobis. Lectio quinta.

In omi sapia ⁊ pꝛudentia vt notū nob̄ faceret sacramētū volūtatis sue scd̄ꝫ placitū bonū ⁊ ꝓpositū qꝺ ꝓposuit in eo. Lectio sexta.

In dispensatōe plenitudis tempoꝝ istaurar̄ oia i xp̄o q̇ i celis ē ⁊ que i t̄ra sunt i ip̄o in quo ⁊ i soꝛte vocati sumꝰ pꝛedestinati scd̄m ꝓpositū eiꝰ qui omnia opat᷑ scd̄m volūtatē sui consilij vt simꝰ i laudē gl'ie eiꝰ q̇ āte spām̄ꝰ i xp̄o. Scd̄ꝫ math.

In illo tpe. Dixit iesus. d. suis. simile ē regnū celoꝛuꝫ hoi qui semiauit bonū semē in agro ſuo. ⁊ rel. Ꝺmet.b.bie.p̃.

Hec ſcd̄a pabola eſt cū iterꝑtatōe ſua nō ſtatim poſita: ſed inter cetera alijs pabolis diſcreta hic eni ꝑponit̄ ⁊ poſtea dimiſſis turbis vēit domū accedūt ad eū diſcipl'i eiꝰ rogātes ediſcere nob̄ pabolā çiçaniorum. Lectio octaua.

Non ergo debemꝰ ꝓpe intelligendi deſiderio autē eiꝰ noticia querere q̄z a domīo edicerat. Propōit eis ⁊ aliam pabolā more diuitis q̄ īuitatos diuerſis reficiens cibis vt vnꝰquiſq̄z ſcd̄m naturā ſtomachi ſui varia alimenta ſuſcipiat.

Hic eni. Sil'e factū L. ix. eſt regnū celoꝝ hōi q̄ ſeiauit bonū ſemē in agro ſuo. Regnū celoꝝ p̄dicatō euangelij ⁊ notū ſcripturaꝝ que ducit ad vitā. De q̄ dr̄ ad iudeos. Auferetur a vobis regnū dei ⁊ dabitur genti facienti fructus eius. Qui ſeminat bonū ſemē i agro ſuo: bonū ſemē nō ſeminat niſi bonꝰ q̄ ſemen bone voluntatis ad bona opa ſtudet perducere. Añ. Domine nōne bonū ſemē ſeminaſti i agro tuo vnde hēt çiçānia ⁊ ait h̄ fecit inimicꝰ hō. ps. B. Ad vs. añ. Colligite ꝑmū çiçānia ⁊ alligate ea i faſciculos ad cōburendū: triticū āt ꝯgregate i orreū meū. ps. M. Oratio dominicalis. Feria ſecunda. Lectio prima.

In quo ⁊ vos cū audiſtis v̄bū v̄itatis euangeliū ſalutis ēt̄ne in quo ⁊ credētes ſignati eſtis ſpū ꝓmiſſionis ſcō q̄ eſt pignꝰ hereditatis nr̄e ⁊ redemptionis adquiſitionē i laudē glorie ipſius. Lectio ſcd̄a.

Propterea ⁊ ego audiens fidē veſtrā que ē i xp̄o ieſu ⁊ dilectionē in oēs ſcōs non ceſſo gr̄as agens ꝓ uob̄ memoriam ueſtri faciēs i oratōnibꝰ meis vt deꝰ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i pr̄ gl'ie det uob̄ ſpūm ſcie ⁊ ſapiētie ⁊ reuelatōis i agnitionē eiꝰ ī illuminatos ocl'os cordis vr̄i.

Lectio tertia.

Et ſciatis que ſit ſpes vocationis eiuſq̄z diuitie gl'ie hereditatis eiꝰ in ſcis ſuis que ſit ꝑhēnis ⁊ ſupeminēs magnitudo virtutis eius in vos.

Feria tertia.

Lectio prima.

Que credimꝰ ſcd̄m opatōz potentie virtutis eiꝰ qui opatꝰ ē in xp̄o ſuſcitās illum a mortuis ⁊ ꝯſtituens a dextris in celeſtibꝰ ſup omnē p̄ncipatū poteſtatem ⁊ virtutem ⁊ dominationem et omne nomen quod nominatur non ſolum i ſeculo ſed in futuro.

Lectio ſecunda.

Deus autem qui diues eſt in miſericordia propter nimiam charitatem ſuam qua dilexit nos ⁊ cum eſſemus mortui peccatis cōuiuificauit nos in chriſto ieſu cuius gratia ſaluati eſtis.

Lectio tertia.

ET cōreſuſcitauit nos ⁊ cōcederꝫ fecit ī celeſtibꝰ ī xp̄o ieſu dn̄o vt oſtenderet etiā ī ſeculis ſupuenientibꝰ abūdātes diuitias grẽ ſue ī bōitate ſuper vos ī xp̄o ieſu dn̄o no. Dn̄ica ī .lxx. ad vſ. ab hic vſqꝫ ad miſſam in vigilia paſche nō dicitꝛ Alla. ſꝫ ad vſ. huiꝰ dominice ⁊ in pncipio horaꝝ loco. Alla. dr̄ ſic. Laus tibi dn̄e rex eterne glrie. An. Bn̄dictus. ps. Ipſū ⁊ ceteri ps. ter. Capitulum.

NEſcitis q̄ hi qui ī ſtadio currūt oēs quidē currūt: ſꝫ vnus accipit brauiū: ſic currite vt cōprehendatis. ℟. Igitur ꝑfecti. Hym. Deꝰ creator. ℣. Veſpertina oratio. An. Plātauerat dn̄s deus ꝑadiſum voluptatiſ a pncipio ī quo poſuit hominem quem formauerat. ps. M. Oratio.

PReces pplī tui queſumus dn̄e clementꝛ exaudi: vt q̄ iuſte ꝓ peccatiſ nr̄is affligimur ꝓ tui nōis glīa miſericorditer liberemur. Per d. Nulla fiet memo. ad has vſ. niſi aliqđ feſtū .iii. lec. ī dn̄ica ꝯtigerit vel ī ſabbato ꝯtigerit feſtū .ix. lec. celebrari vel .lxx. ante purificatōez euenerit tūc enī fiet meo. de ſcā maria vt ſ. dr̄. Nulla fiet pceſſio añ crucē. Ad mat. Inuita. Preoccupemꝰ. Hym. Primo dieꝝ. An. Seruite. ps. Btūs vir. ℣. Memor. Hac die legātur lec. geneſis in .i. noct. ⁊ per totā hebdo. quando de temporali agitur. Lectio prima.

IN principio creauit deus celū ⁊ terrā. Terra autem erat inanis ⁊ vacua ⁊ tenebre erant ſup faciē abyſſi. Et ſpūs domini ferebatꝛ ſup aq̄s. ℟. In pncipio fecit deꝰ celū ⁊ terram ⁊ creauit in ea hoiem. Ad imaginē ⁊ ſimilitudinem ſuam. ℣. Formauit igitꝛ dn̄s hoiem de limo terre ⁊ iſpirauit in faciez eiꝰ ſpiraculum vite. Ad imaginem. Lectio ſecunda.

DIxit quoqꝫ deus fiat lux ⁊ facta ē lux. Et vidit deꝰ lucē qđ eſſet bona ⁊ diuiſit lucē a tenebris. Appellauitqꝫ lucez diem ⁊ tenebras noctē factūqꝫ ē veſpe ⁊ mane dies vnus. ℟. In pricipio creauit deus celū ⁊ terrā ⁊ ſpūs dn̄i ferebatꝛ ſup aquaſ. Et vidit deꝰ cuncta que fecerat ⁊ erant valde bona. ℣. Igitꝛ ꝑfecti ſūt celi ⁊ t̄ra ⁊ oīs ornatꝰ eoꝝ. Et vidit. Lec. iii.

DIxit vō deꝰ fiat firmamētū ī medio aq̄ꝝ ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamētū ⁊ diuiſit aquaſ que erāt ſub firmamēto ab his que erāt ſup firmamētū. Et factū ē ita. ℟. Igitꝛ ꝑfecti ſūt celi ⁊ terra ⁊ oīſ ornatus eoꝝ ꝯpleuitqꝫ deꝰ die ſeptimo opus ſuū quod fecerat. Et requieuit ab oī ope quod patrarat. ℣. Vidit igitur deꝰ cūcta que fecerat ⁊ erāt valde bona. Et req̄e. In .ii. noctur. An. Bonoꝝ. ps. Cōſerua. ℣. Media nocte ſur. Media lec.

De ſermo. beati ioannis epiſcopi. Lectio quarta.

Dignitas humane origis facile cognoſcitur ꝯſiderata ſublimitate auctoriſ. Nec enim facile poterat eſſe vł leue qđ manꝰ ſacra ꝯfixerat ⁊ celeſtis flatꝰ in vitalē ſubſtantiā aīauit. ℟. Formauit igiť dn̄s hoiem de limo terre et inſpirauit ī faciē eius ſpiraculū vite. Et factus ē hō in aīam viuentem. ℣. In pricipio fec̄ deus celum ⁊ terram ⁊ creauit ī ea hominē. Et ī factꝰ. Lectio quinta.

Maxime cū idē deꝰ artifex poteſtatem ſuā ī omnem fabricam eidē hoi fuerat traditurus. Ut quē ſecūdū p̄hdē pꝰ ſe facere diſponebat eundē faceret plenū atqꝫ ꝑfectū hn̄teꝫ in ſe ſe dignitatē qua ꝑcelleret ⁊ poteſtatē qua cūctꝭ aīantibꝰ iperaret. ℟. Dixit dn̄s deꝰ nō eſt bonū eſſe hoieꝫ ſolū. Faciamus ei adiutoriū ſimile ſibi. ℣. Ade vō nō īueniebať adiutor ſimił ſibi dixit vō deus Faciamus. Lectio ſexta.

Soli ſeruiens illi quo cuncta ſubiugata ſūt vt ī parꝫ mūdo vt ſeruiretur deo. Creatorem ſuſcipet creaturā ſibi ꝑare ꝯpelleret tm̄qꝫ dictioni ſue dn̄o debere ꝓſpiceret q̈ztū ipſe creatura exigeret habenſ obedientiam in ꝓpria poteſtate ⁊ cōtemptū. Obedientiā qua viueret: ꝯtemptū quo digne ꝓ meritis interiret. ℟. Immiſit dn̄s ſoporē ī adam ⁊ tulit vnam de coſtis eiꝰ ⁊ edificauit coſtam quā tulerat dn̄s de adaꝫ vt videret quid vocaret eā. Et vocauit nomē eiꝰ virago. Quia de viro ſuo ſūpta ē. ℣. Hoc nunc os ex oſſibꝰ meis ⁊ caro de carne mea. Et voc. Glľia p. Quia

In .iii. noc. añ. Precep. ps. Celi enarrant. ℣. Exultare. Secundum mattheum.

In illo tēpore. Dixit .i. di. ſ. ꝑabolam hanc. Siľe ē regnum celoꝝ hoi pr̄ifamiliaſ q̄ exijt primo mane ꝯducere oꝑarios in vineā ſuam. Et reliqua.

Omelia beati gregori[illegible]

In explanatione ſua multa ad loquēdū ſci euāgelij lectio poſtulat quā volo ſi poſſū ſub breuitate ꝑſtrigē ne nos ⁊ extenſa ꝓceſſio ⁊ ꝓlixa expoſitio videať onerare. ℟. Tulit ergo dn̄s hoiem ⁊ poſuit eū in ꝑadiſo voluptatis. Ut oꝑareť ⁊ cuſtodiret illud. ℣. Plātauerat dn̄s deꝰ aūt paradiſuꝫ voluptatis a p̄ncipio ī quo poſuit hoiem quē formauerat. Ut opera. Lectio octaua.

Regnū celoꝝ patrifamilias ſiľe dř qui ad excolendam vineā ſuā oꝑarios cōducit. Quis vero patriſfamilias ſimilitudinem rectius tenet q̈ꝫ conditor nř quī regit quos cōdidit ⁊ electos ſuos ſic in hoc mūdo poſſidet quaſi ſubiectos dn̄s in domo. ℟. Ecce adā q̈ſi vnus ex nob̄ factus eſt ſciens bonū ⁊ maluꝫ. Videte ne forte ſumat de ligno vite ⁊ viuat in et̃nū. ℣. Cherubin ⁊ flāmeum gladiū atq; v̉ſatilē ad cuſtodiendū viam ligni vite. Videte.

Lectio nona.

Qui hēt vineā vniuerſā .ſ. eccleſiā vnanimit̃ que ab abel iuſto vſq; ad vltimū electū qui in fine mūdi naſcitur⁹ ē. Quot ſcōs ꝓtulit tot palmites miſit. ℟. Ubi ē abel frater tu⁹ dixit dn̄s ad Cayn: neſcio dn̄e nūquit cuſtos fratriſ mei ſū ego ⁊ dixit ad eū. Quid feciſti: Ecce vox ſanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra ℣. Maledicta terra in ope tuo que aperuit os ſuum ⁊ ſuſcepit ſanguinē fris tui de manu tua Quid fe. Glia. p. Ecce. Ab hac die vſq; ad paſcha non di. ps. Te deū. ſiue de tēporali ſiue de feſtis ſcōꝝ fit ſeruitiū: ſꝫ ſemꝑ ix. ℟. reincipiat̃ ⁊ hoc i feſtꝭ .ix lec. tm̄. Nō eni repetat̃ i cōmemōatōib⁹ btē marie nec qn̄ agitur ō feſto loci. ℟. ferialia Dū pābulāret dn̄s i ꝑadiſo ad aurā poſt meridiē clamauit ⁊ dixit adā vbi es: audiui vocē tuā ⁊ abſcondi me. ℣. Vocē tuam dn̄e audiui i paradiſo ⁊ timui eo qḋ nud⁹ eſſē. Et ab. ℟. In ſudore vult⁹ tui veſceris pane tuo dixit dn̄s ad adam cūopat⁹ fuerꝭ terrā: non dabit fruct⁹ ſuos. Sꝫ ſpinas ⁊ tribuloſ germinabit tibi. ℣. Pro eo ꝙ obediſti voci vxorꝭ tue pluſq̄ mee maledicta terra i ope tuo. Nō dabit. Glia. p. Sꝫ. In lau. an. Miſerere mei de⁹ ⁊ a delicto meo mūda me q: tibi ſoli peccaui. ps. Miſerer. Antipho. Cōfitebor tibi dn̄e qm̄ exaudiſti me. ps. Cōfitemini. iiii. De⁹ de⁹ me⁹ ad te de luce vig. q: fact⁹ eſ adiutor me⁹. ps. Ipſ. An. Benedict⁹ es i firmamēto celi ⁊ laudabiliſ i ſecula de⁹ nr̄. ps. Bn̄d. An. Laudate dominū de celis. ps. Ipſū. Capitlm. Neſcitis ꝙ hi. Hymn. Eterne rex. ℣. Dn̄e refugiuꝫ fact⁹ es nob. ℟. A generatione ⁊ ꝓgenie. Iste ℣. dr̄. oib⁹ dn̄icis ad lau. vſq; ad quadrageſimā an. Simile ē rgnū celoꝝ hōi prīfamilias q̄ exijt ꝑmo mane cōducē oꝑarios i vineā ſuā dicit dn̄s. oro. Preces ppl̄i. A. lxx. vſq; ad paſcha nulla fiet memo. in ſabbatis neq; i dn̄icis diebus niſi feſtū .ix. lec. incurrat. vel .iij. i dn̄ica. vel i .ii. feria vel qn̄ lxx. an̄ purificationē btē marie euenerit tūc .n. fiet memo. ō ſcā maria ad vtraſq; vš. matut. ⁊ ad miſſā ſicut aliaſ dictū ē quacūq; aūt feria feſtū .iij. lec. euenerit totū ſeruitiū infra .lxx. fiat de feſto cū noct. vſq; ad caput ieiunij niſi in ſabbatis vel alias fiet de cōmemora. btē marie ⁊ niſi i feſto ſcōꝝ vedaſti ⁊ amādi ⁊ niſi i feſto ſci blaſiiq̄ de eis fiat memo. Ad vš. ⁊ ad matꝭ. de ſcā maria ſicut tēpus requirit. A capite ieiunij vš [illegible] p̄dicta. R. de festo. iij. lec. nihil fiat nisi tm̄ mēo. ad vs. ad matut. ō sc̄a maria q̄ p̄cedet mēo ō sc̄o spū. Ad. j. añ. Cōuētōe āt facta cū opariis ex denario diurno misit eos i vineā suā. ps. Deus de⁹ me⁹ respi. ꝛ ceteri ps. sicut dicit̄ vt s. i. j. dn̄ica aduēt⁹ añ p̄notāte excepto eo loco. ps. Cōfitemi. dr ps. Dn̄s regna. decorē. i. ꝛ hoc i dn̄icis dieb⁹ vsqꝫ i pascha obseruet. Ad. iij. añ. Ite ꝛ vos i vineā meā ꝛ qd̄ iustū fuerit dabo vobis. Capl̄m Nescitis qd̄. R. Adiutor me⁹ esto de⁹. Ne derelinquas me. V. Neqꝫ despicias me de⁹ salutaris me⁹. Ne dereli. Glia pa. Adiutor. V. Ego dixi miserere mei. R. Sana. a. m. qr pec. tibi

Ad. vi. añ. Quid hic statis tota die ociosi responderūt ꝛ dixerunt nemo nos cōduxit. Ca.

Omnis autē qui i agōe cōtendit ab oib⁹ se abstinet ꝛ illi quidē vt coruptibilē coronā accipiant vos aūt icorruptā. R. Spes mea dn̄e a iuuentute mea. V. In te ꝯfirmat⁹ sum ex vtero de ventre matris mee tu es ꝓtector me⁹. V. Dn̄s regit me. Ad. vi. añ. Dixit pr̄familias opariis suis quid hic statis tota die ociosi at illi rn̄derūt dicētes qr nemo nos ꝯduxit ite ꝛ vos i vineā meā ꝛ qd̄ iustuꝫ fuerit dabo vobis. Capitulū.

Nolo vos fratres ignorare quoniam omnes patres nr̄i sub nube fuerūt ꝛ oēs mare trāsierūt ꝛ oēs i moyse baptiçati sūt i nube ꝛ in mari. R. Ab occultis meis: Mūda me dn̄e V. Et ab aliēis parce seruo tuo Mūda. Glia. Ab occult. V. Adiutor meus esto deus ne dereli. me. R. Neqꝫ despi. me de salutis mee. Hec predicta tria R. dicuntur cum suis vsiculis super hor. omnibus dominicis vsqꝫ ad quadragesimam quādo de temporali agitur. Ad. ij. vesperas antiphona. Sede a dextris. ps. Dixit dominus. Capitulum. Nescitis. Hym. Lucis creator. V. Dirigatur domine ad. Añ. Cum autem sero fcūꝫ esset dixit domin⁹ vinee procuratori suo: voca operarios ꝛ redde illis mercedeꝫ. ps. M. Oratio Preces. Quō si festum purificationis beate marie hac die contigerit nihil fiet de dominica nisi tantū memo. hystoria vero dominicalis per hebdomadaꝫ dicitur videlicet in tertia quinta ꝛ sexta feria ꝛ tūc R. ferialia ꝛ expositio euangelii ꝛ antiphōe sup lau. ꝛ cap. de hystoria ꝛ antiphone super. B ꝛ M. ꝛ añe sup bo. pretermittātur omnino. Eo anno vero nihil fiat ō festo scōꝝ vedasti ꝛ amandi epoꝝ preter ad v̄s. ad matꝫ. de sc̄a maria. Nō si v̄o b° i dominica .l. euenerit tūc cantetur hystoria i. ij. feria vi. ⁊ sabbato ⁊ tūc d̄ scō blasio nisi tm̄ memo ad matꝫ. de sc̄ta maria nihil fiat. Q̄ocūqꝫ v̄o aliud simplex festū ix. lect. vel duplex festū hac die dn̄ica vel aliq̄ dn̄ica vsqꝫ ad pascha euenerit festū differat᷑ vsqꝫ in px. feriā vacantē ipsius hebdomade nisi fuerit festū purificatōis beate marie vel dedicatiōis ecclesie. Tamen infra passionem nihil fiat de festo scōꝝ. ix. lecti. nisi fuerit duplex. Quodcūqꝫ festū. iij. lec. in hac hebdo. vel i duab⁹ sequentib⁹ euenerit vsqꝫ ad. iiij. feriam in capite ieiunij totū fiat seruitiū de festo cum noctur. ⁊ nulla fiet memo. d̄ feria. He sequentes añe dn̄r p totam hebdo. sup. ps. B. ⁊ M. qñ de feria agitur. antiphona.

Voca oꝑarios ⁊ redde ill' mercedē dicit dn̄s. Añ. Dixit aūt pr̄ familias amice nō facio tibi iniuriam nōne ex denario ꝯuenisti mecū tolle qđ tuū ē ⁊ vade. Añ. Amice nō facio tibi iniuriam nōne ex denario ꝯuenisti mecū tolle qđ tuū ē ⁊ vade. Añ. Tolle ꝙ tuū ē ⁊ vade quia ego bon⁹ sū dicit dn̄s. Añ. Nō licet mihi facere quod volo an oculus tu⁹ nequā ē q2 bon⁹ suꝫ dicit dn̄s. Añ. Erūt ꝑmi nouissimi ⁊ nouissimi ꝑmi multi eni sūt vocati pauci v̄o electi. Añ. Sic erūt nouissimi ꝑmi ⁊ ꝑmi nouissimi multi sūt vocati pauci v̄o electi. Añ. Multi enim sunt vocati pauci v̄o electi dic̄ domin⁹. ps. M. ōro i. Feria secunda. Lectio prima.

Et vidit dn̄s qđ esset bonum ⁊ ait. Germinet t̄ra herbam virentē ⁊ facientē semē ⁊ lignū pomiferū faciens iux̄ gen⁹ suū fructū cui⁹ semē in semetipso sit super terrā ⁊ factuꝫ est ita. Lectio secunda.

Et ꝓtulit terra herbam virentē ⁊ afferentē semē iux̄ genus suū lignū pomiferꝫ faciens fructū ⁊ habens vnūq̄dqꝫ semen scd̄m spēm suaꝫ ⁊ fcūꝫ ē vespe ⁊ mane dies terti⁹. Le. iij.

Dixit quoqꝫ de⁹ fiāt luminaria i firmamento celi ⁊ diuidāt diē ac noctē ⁊ sint signa ⁊ tempora ⁊ dies ⁊ annos vt luceant in firmamēto celi ⁊ illuminēt terram. Feria. ij. et ceteris ferijs p hebdo. ad mat. dnr R. de hystoria dn̄icali suo ordie. Hic R. ferialia cū suis versiculis dnr feria. iiij. loco octaui ⁊ noni R. de hystoria dn̄icali cetera ad laud. ⁊ ad horas vt s̄. in feria post. Dn̄e ne in ira. ꝓter añ. sup. B. ⁊ M. ⁊ cum orone de dn̄icali hystoria sup. Feria. iij. Lectio prima.

Factūqꝫ ē ita fecit de⁹ duo luminaria magna luminare magis vt p̄esset diei ⁊ luminare minus vt p̄esset nocti ⁊ stellas ⁊ posuit eas i firmamēto celi vt lucerent super terrā ⁊ p̄esſent nocti ⁊ diuiderent luceʒ a tenebꝛis. Et vidit deꝰ ꝙ eſſʒ bonũ. Et factũ ẽ veſpere ⁊ mane dies quartus. Lectio ſecunda

DIxit etiã deus ꝓducant aque aĩe reptile viuentiſ ⁊ volatile ſuꝑ terraʒ ſub firmamẽto celi. Creauit deꝰ cete grãdia ⁊ oẽm aĩam viuenteʒ atqʒ motabilẽ quã ꝓduxerant aque in ſpecies ſuas ⁊ oẽ volatile ſecũdũ genus ſuũ. Lectio tertia

ET vidit deus quod eſſet bonum benedixit eis dicens. Creſcite ⁊ multiplicami ⁊ replete aquas maris. Aueſqʒ multiplicenẜ ſuper terrã. Et factum ẽ veſpeꝛ ⁊ mane dies quintus. ℟. ſupꝛa. Feria .vj. Lec. i.

DIxit quoqʒ deus ꝓducat terra herbã virentẽ in genere ſuo iumẽta ⁊ reptilia ⁊ beſtias terre iuxta ſpẽs ſuas ⁊ factũ ẽ ita. Et fecit deus beſtias terre iuxta ſpẽs ſuaſ iumenta ⁊ omne reptile terre in genere. ſuo. Lectio ſecunda.

ET vidit deus ꝙ eſſet bonũ ⁊: ait faciamus hoĩem ad imaginẽ ⁊ ad ſimilitudineʒ nr̃am vt p̄ſit piſcibꝰ maris et volatilibꝰ celi ⁊ beſtiis vniuerſeqʒ creature omiqʒ reptili qđ monetẜ ſuꝑ terram. Lec. iij.

CReauit deꝰ hominem ad imaginem ſuã. Ad imaginem dei creauit eũ maſculuʒ ⁊ feminam creauit illos. Benedixitqʒ illis dñs ⁊ ait. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ implete terram ⁊ ſubiicite eam ⁊ dominamini piſcibus maris ⁊ volatilibus ⁊ vniuerſis animantibꝰ que mouentur ſuper terram. ℟. ſup̄. Dominica in quadrageſima. Ad veſperas añ. Bñdictus. ps. Ipſum. Capitulũ

LIbenter ſuffertis inſipiẽtes cum ſitis ipſi ſapientes ſuſtinetis enim ſiquis vos in ſeruitutem redigit ſiquis deuoꝛat ſiquis accipit ſiquis extollitur ſiquis in faciem voſ cedit. ℟. Volens noe. hy. Deꝰ creatoꝛ. ℣. Veſpertina oꝛ. An. Loquens dominuſ ad noe ait ponã arcbum meum in nubibus celi ⁊ erit ſignum federis inter me ⁊ inter terram. ps. M

Oratio.

DEus qui conſpicis quia ex nulla noſtra actiõe cõfidimus: concede ꝓpitius: vt contra omnia [illegible] aduerſa doctoꝛis gentium pꝛotectione muniamur. Per dominuʒ noſtꝝ ieſum chꝛiſtum filium tuum.

Si ante purificationeʒ .lx. euenerit tunc fiet memo. de ſancta maria cum hac añ. Quando natus es. ℣. Specie tua i. oro Deus qui ſalutis. vt ſ. nulla alia memo. Ad matutinum. Inuitatoꝛium. Quoniam deꝰ magnus dominus. Et rex magnꝰ ſuper omnes deos. ps. Venite Hym. Pꝛimo dierum. In pꝛimo nocturno añ. Seruite dño ps. Beatus vir. ℣. Mẽoꝛ fui. Hac die legantur lectiones de noē ⁊ ꝑ totam hebdomadā. qñ de tēpali agitur. Lectio .i.

Noe vero cum quingentorū esset annoꝝ genuit tres filios sem: cham: ⁊ iaphet. Corrupta est terra corā dño autem deo ⁊ repleta est iniquitate. ℟. Noe vir iustus atqȝ ꝑfectꝰ cuȝ deo ambulauit. Et fecit omnia quecūqȝ p̄cepit ei deꝰ. ℣. Noe vo inuenit grām an dñm deū. Et fecit. Lectio .ii.

Cumqȝ vidisset terrā deus corruptā ois q̄ppe caro q̄ corrūpat viā suā sup terrā. Dixit itaqȝ dñs ad noe. finis vniuerse carnis venit coraȝ me repleta ē terra iiq̄tate a facie eoꝝ ⁊ ego dispergā eos cū terra. ℟. Dixit dñs ad noe finis vniūse carnis venit corā me. Repleta est terra iiquitate eorū ⁊ ego disperdā eos cuȝ terra. ℣. Fac tibi archaȝ de lignis leuigatis mansiūculas in archa facies. Repleta est. Lectio .iii.

Dixit dñs ad noe: fac tibi archam de lignis leuigatis māsiunculas in archa facies ⁊ bitumine linees eā intrisecus ⁊ extrinsecꝰ: ⁊ sic facies eā. Tricentoꝝ cubitoꝝ erit longitudo arche. q̄nquagita cubitorū erit latitudo. ⁊ triginta cubitoꝝ erit altitudo illiꝰ. ℟. Quadraginta dies ⁊ noctes aperti sunt celi: ⁊ ex oi carne habente spm̄ vite. Ingressi sunt i archā Et clausit ostiū dñs a forꝭ. ℣. Noe vero ⁊ vxor eius filij etꝰ ⁊ vxores filioꝝ eius. Ingressi. Gloria. Et clau. In .ii. noct. ℟. Bonoꝝ. ps. Conserua. ℣. Media. Medie lectiões de sermone ioannis episcopi.

Nemo est q̄ nesciat hoīem a deo p̄mū sic plasmatuȝ ut instrueret prudentia ⁊ consilio formaret. Ratiōe capax diuina p̄uidētia r̄dderet. ℟. Edificauit noe altare dño offerens illud sup holocausta odoratus est dñs odorē suauitatꝭ ⁊ bñdixit eis. Crescite ⁊ mltiplicamini ⁊ replete terrā. ℣. Ecce ego statui pactū meū vobiscū ⁊ cuȝ semine vestro post vos. Crescite ⁊ multiplica. Lectio .v.

Instrueret inquā prudentia qua hostis calliditateȝ vitaret. Consilio quo salutaria ac recta ꝓquireret: rōne q̄ deo genitori parēdi esse cognosceret. ℟. Ponā archū meuȝ in nubibus celi dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei qd̄ pepigi tecū. ℣. Cumqȝ obduxero nubibꝰ celū appebit archus meꝰ in nubibꝰ. Et recor. Lectio .vi.

Etenī dñs deus vidēs hominē innocentē queȝ fecerat instruit monuit ⁊ armauit. Quippe qui cum diabolo fuerat pugnaturꝰ velud q̄busdaȝ armis hoc est prudentia ꝯsilio ratōne fuerat instruendus. ℟. Per me metip̄m iuraui dic dominꝰ nō adijciam ultra aquas diluuij sup terraȝ pacti mei recordabor. Ut nō ꝑdam aq̄s di [illegible] oēm carnē. ℣. Ponaz archū meum in nubibus celi ⁊ iurabo per dexterā meam. Ut n̄. Gloria. Ut. In .iij. noctur. añ. Precept℥. ps. Celi enar. ℣. Exaltare do. Scd̄m lucam.

In illo tp̄e. Cuz turba plurima ꝯuenirent ⁊ de ciuitatibus ꝓꝑarent ad ih̄m dixit ꝑ similitudinē. Exijt qui seminat seminare semen suū. Et reliq̄. Omel. be. grego.

Lectō sancti euāgelij quā modo fr̄es kmi audistis expositiōe nō indiget sed admōitiōe. Quā enī ꝑ semetipsaz veritas exposuit hanc discutē fragilitas hūana nō presumit. ℟. Requieuit archa mense septīo sup montes armenie. Et aque ibant ⁊ decrescebāt vsqz ad decimū mensem. ℣. Decimo eniz mense p̄ma die mēsis cacumina montiū appauerunt. Et aque. Lectio octaua.

Sed est q̄ solicite i hac ip̄a expositiōe dñica pensare debem⁹. Quia si nos nobis semen verbū agrum mundū volucres demonia spinas diuitias significare dicerem⁹ ad credendū nobis mens forsitan nostra dubitaret. ℟. Volens noe scire si iam cessassent aque emisit columbā que ramū virentis oliue in ore deferēs. Ad archā reuersa est. ℣. Deferēs autē signū clementie dei colūba i ore suo. Ad archam reuersa est. Lectio nona.

Unde ⁊ idez dominus per semetip̄m dignat⁹ ē exponere quod dicebat. Ut sciat℥ rerū significatiōes querere i his etiam que per semetip̄m voluit explanare. ℟. Benedicēs ergo deus noe ait nequaq̄z vltra maledicam terraz ꝓpter hoīez. Ad imaginem quippe dei fact⁹ ē homo. ℣. Hoc erit signuz federis inter me ⁊ terrā archū meū ponā in nubibus celi. Ad imaginē. Gloria. Ad imaginē. Hic reincipiat̄. ℟. hoc modo. Benedicens. ℣. Excelsus sup omnes gentes. In laudib⁹ an. Scd̄m multitudinē miserationū tuaruz domine dele iniquitatem meam. ps. Miserē. An̄. Deus meus es tu: ⁊ confitebor tibi deus meus es tu ⁊ exaltabo te. ps. Confitemini domino An̄. Ad te de luce vigilo deus ut videam virtutem tuam. ps. Deus deus meus. An̄. Hymnum dicite ⁊ superexaltate euz in secula benedi. ps. Bene. An̄. Omnes angeli ei⁹ laudate dominum de celis. ps. Laudate. Caplm̄. Libenter. Hymnus. Eterne rerum. ℣. Domine refugium. An̄. Cum turba plurima conuenirent ad iesum ⁊ de ciuitatibus properarent ad eū dixit per similitudinem. exijt q̄ seminat seminare semen suum ps. B. Memoria d̄ sancta maria si ante purificationem euenerit cum hac antiphōa. s. An̄. Ecce maria. ℣. Post p. Oro vt ſ̄. ſin aūt nulla fiat. Ad p̄mā añ. Semen cecidit in terrā bonā ⁊ obtulit fructū aliud centeſimū ⁊ aliō ſexageſimū. ps. Deus deus meus reſpi. Ad iij. añ. Semen cecidit in terrā bonaꝫ ⁊ obtulit fructū in patientia. Capl'm. Libenter. R̄ia ⁊ v̄. ſic in dn̄ica p̄cedenti videlicꝫ. Adiutor meus. Ad vi. añ. Jeſus hec dicens clamauit qui habet aures audiendi audiat. Cap.

Scio hoīcꝫ in xp̄o ante annos quatuordecim ſiue in corpe ſiue extra corpus neſcio deus ſcit: raptum huiuſmōi ad tertium celum. R̄. Spes mea. Ad ix. añ. Vobis datum eſt noſcē myſteriū r̄gni dei ceteris āt in pabolis dixit ieſus diſcipul's ſuis. Capitulum.

Scio huiuſmodi hominez ſiue in corpe ſiue extra corpus neſcio deus ſcit: qm̄ rapt⁹ in paradiſum: ⁊ audiuit archana verba que non licet homini loqui. R̄. Ab occultis. Orō vt ſ̄. Ad vſ. añ. Sede a dextris. ps. Dixit dn̄s. Capl'm. Libenter. Hymn⁹. Lucis creator. V̄. Dirigatur. Añ. Qui verbum dei retinent corde p̄fecto ⁊ optimo fructū afferunt in patiētia. ps. M. Hec ſequētes añe dicuntur per hebdoma. ſuper ps. B. ⁊ M. qñ de temporali vel d̄ feria agitur añ. Semen eſt v̄buz dei ſator aūt xp̄s ois qui audit eum manebit in eternum. Añ. Quod autem cecidit in terraz bonam hi ſunt qui in corde bono ⁊ optimo verbū dei retinēt ⁊ fructū afferūt cum patientia. Añ. Si vere fratres diuites eē cupitis ueras diuitias amate. Añ. Si culmē veri honorꝫ queritis ad illam celeſtem patriaꝫ q̄ꝫ totius p̄perate. Quotidie p̄ hebdoma. dicunt. R̄ia. ad matutinū ſcd̄m ordinē nocturnoruꝫ de dn̄ica. Feria. ij. Lectio. i.

Dixit dn̄s ad noe feneſtrā in archa facies ⁊ in cubito ꝯſumabis ſumitatē eius. Oſtium aūt arche pones ex latere deorſum. Cenacula ⁊ triſtega facies in ea. Lectio. ij.

Ecce ego adducā aq̄s diluuij ſup terram vt interficiā omnē carnē in qua ſpiritus vite eſt ſuper terram. Lectio. iij.

Ingreſſus ē noe ⁊ filij ei⁹ ⁊ vxores filioꝝ eius cū eo in archaꝫ p̄pter aquas diluuij ſuper terram. Feria. iiij. Le. i.

De animātib⁹ quoqꝫ mūdis ⁊ imundis ⁊ de volucribus ⁊ ex omni quod mouetur ſuper terrā duo ⁊ duo ingreſſi ſunt ad noe in archā maſculuſ ⁊ femina ſicut preceperat ei deus. Lectio ſecunda.

Anno ſexcēteſimo vite noe mēſe ſcd̄o die decimo menſis rupti ſunt oēs fontes abyſſi magne ⁊ cataracte celi apte ſūt ⁊ facta eſt pluuia quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctib⁹ ſup terrā. Tu āt. Le. iij.

In articulo diei illius ingreſſuſ ē noe: ſem cħā: ⁊ iaphet filij eius vxoꝛ eius ⁊ vxoꝛes filioꝝ eius cū eo in archam. Feria .v. Lectio .j.

IPſi ⁊ oē aial ſcd̄m genus ſuū vniuerſaqꝫ iumenta i genus ſuū oēqꝫ qd̄ mouet' ſup terrā in genere ſuo cunctūqꝫ ſecundū gen⁹ ſuum. Lectio .ij.

FActū eſt diluuiū igit' quadraginta dieb⁹ ſup terram ⁊ mltiplicate ſunt aque ⁊ leuauerūt archam in ſublime a terra. Lectio .iij.

VEhement' inundauerunt aque ⁊ oia repleuerūt i ſupficiē terre. Poꝛꝛo archa ferebat' ſup aquas: ⁊ aque p̄ualuerunt nimis ſup terraꝫ. Dnica .j. ad vſ. añ. Bn̄s. ps. Ipſū. Et cetere añe cū ſuis ps. Capl'm.

SI linguis hoīuꝫ loquar: ⁊ angeloꝝ: charitatē aūt nō hēam factus ſū velud es ſonās aut cymbalum tinniēs. ℟. Reuertenti. Hym. Deus creatoꝛ. ℣. Veſptina. Añ. Dum ſtaret abrahā ad radicē mābꝛe vidit tres pueros deſcēdētes: tres uidit ⁊ vnum adoꝛauit. ps. M.

PReces nr̄as quſ. Oro. Dn̄e clement' exaudi: atqꝫ a pctōꝝ vinculis abſolutos ab oī nos aduerſitate cuſtodi. per do. Ad matu. inuitat. Quī magnus. ut in dominica p̄cedenti. Hym. Primo dierū. Añ. Seruite dn̄o. ps. Beat⁹ vir. ℣. Memoꝛ fui. Hac die in .j. noctur. legant' lectiōes de abraā qn̄ ꝺ tēpali agit': niſi in .iiij. feria vſqꝫ iſaac. Lectio .j.

LOcutus eſt dn̄s ad abraam dicēs. Egredere ꝺ cognatiōe tua ⁊ de terra tua ⁊ de domo patris tui: ⁊ veni in t̄raꝫ quaꝫ monſtrauero tibi faciāqꝫ te in gentē magnā: ⁊ bn̄dicaꝫ tibi ⁊ magnificabo nomen tuuꝫ eriſqꝫ bn̄s. ℟. Locutus ē dn̄s ad abraam dicēs: egredē ꝺ t̄ra tua: ⁊ de cognatiōe tua: et veni in terrā quā monſtrauero tibi. Et faciaꝫ te creſcere in gentem magnā. ℣. Bn̄dicēs bn̄dicaꝫ tibi ⁊ multiplicabo te. Et. Le. ij.

BEnedicā benedicentib⁹ tibi: ⁊ maledicā maledicentib⁹ tibi. atqꝫ in te benedicētur oēs generatōes terre. Egreſſus eſt abraam ſicut p̄cepat ei dn̄s: ⁊ iuit cū eo loth. Septuaginta quinqꝫ annoꝝ erat abraam cū egrederet' de aram. ℟. Reuertenti abraā a ſede q̄tuoꝛ regum occurrit rex ſalē melchiſedech offerēs panē ⁊ vinū. Erit enim dei ſacerdoſ ⁊ benedixit illi. ℣. Bn̄s abraam deo altiſſimo q̄ creauit celū ⁊ t̄rā. Erit. Le. iij.

TUlitqꝫ ſarai vxoꝛē ſuam: ⁊ loth filiū fratr' ſui vniūſamqꝫ ſubſtantiaꝫ quā poſſidebāt ⁊ aiaſ quas fecerant in arā ⁊ egreſſi ſunt ut irent in terraꝫ chanaan. ℟. Eduxit dominus abraam foꝛas: ⁊ ait illi. Suſpice celū ⁊ numera ſtellas ſi potes ſic erit ſemen tuū. ℣. Credidit abraam deo ⁊ reputatū ē il li ad iusticiam. Suspice. Gloria Sic erit. In .ij. noctur. añ. norũ. ℟ Conserua. ℣ Media nocte. Medie lec. de sermõe beati ioãnis episcopi. [illegible]

Fides est religionis sctissime fundamentũ charitatis vinculum amoris subsidium. Hec scitatẽ ꝯfirmat: castitatez roborat: dignitatez exornat. In pueris splendet: in iuuenib⁹ floret: in prouectis apparet: fides gubernat sexus g̃dus prouehit officia cuncta custodit. ℟ Dixit aũt dñs ad abraã ego suz et pactũ meũ tecũ scilicet in vob oẽ masculinũ. Et erit signũ int me ⁊ semen tuum. ℣ Ex te nanqz egredief in quo oẽs gentes bñdicenf. Et. Lectio .v.

In paupe grata est in mediocri leta in locuplete honesta. Fides amicitias seruat collegia copulat artes ꝯmẽdat Nullũ despicit: nullũ cõtẽpnit nulli deest nisi qui forte ei defuerit fides mãdata tenet ꝑcepta seruat ꝓmissa ꝯsumat: fides familiares effici: deo amicos statuit xp̃o. ℟ Dum staret abraã ad radicem mambre uidit tres pueros descendẽtes per viam. Tres vidit ⁊ vnũ adorauit. ℣ Cumqz vidisset eos cucurrit i occursum illoꝝ adorans dñm. Tres vidit. Lectio sexta.

Neqz eni ꝓmissa quisquã ꝯciperet nisi ꝓfessiõz actibus seruet aut p̃mioꝝ põt compos existere qui ꝓmissam fidez voluerit ꝯseruare ut iam cõpleta fidei merces ꝯpensef [illegible] violata pena ꝯpetẽs tribuatur. ℟ Clamor inq̃t dñs sodomorũ ⁊ gomorre venit ad me. Descendã ⁊ videbo vtrũ clamorẽ ope ꝯpleuerint. ℣ Abraam stabat corã deo ⁊ ait: absit a te dñe ut ꝑdas iustũ cum impio. Descendã. Gloria. Vtrũ. [illegible] Preceptũ. ℣ Celi enar. ℣ Exaltare. [illegible]

In illo tpe. Assumpsit ihs duodecĩz discipulos suos ⁊ ait illis. Ecce ascendimus hierosolimã: ⁊ ꝯsũmabunf oĩa que scripta sunt ꝑ ꝓphetas de filio hoĩs. Et reliqua. Gregorii [illegible]

Redemptor nr̃ ꝓuidẽs de passione sua discipulorũ aĩas ꝑturbãdas eis longe ante eiusdẽ passionis penã ⁊ gloriã resurrectiõis p̃dicit: ut eũ morientẽ sicut p̃dictũ est cernerẽt et resurrectuꝝ nõ dubitarent. ℟ Ait aũt abraã ad dñm obsecro dñe mi ne deleas oẽm locum ꝓpter iustos decẽ. Respõdit domin⁹ de⁹: nõ delebo ꝓpter decẽ ℣ Ne queso dñe irascaris si loquar semel: quid facies si inuenti fuerint decẽ. Rñdit. Lectio [illegible]

Sed quia carnales adhuc discipuli nullo modo valebãt capere ṽba mysterii ueniunt ad miraculũ ante eoꝝ oculos cecus lumẽ recipit. Ut q̃ celestis mysterij verba non caperẽt eos ad fidẽ celestia facta so ſignarent. ℣. Aſcendēs ergo deus ad abraam pluit ignē ꝛ ſulphur ſup̄ ſodomā. Abraam mane ſurgens ſtetit ꝛ euerſas vrbes a longe conſpexit. ℟. Recōdatus eſt deus abraam ꝛ liberauit loth de ſubuerſione ſodome. Abraam mane conſur.

Lectio .xij.

Miracula autem domini ac ſaluatoris noſtri ſic accipienda ſunt fratres mei ut in veritate credant̄ facta: ꝛ tamē per ſignificationez nobis aliq̄ innuant. Opera quippe eius ꝛ per potentiā aliud oſtendūt et ꝑ myſterium aliud loquuntur. ℟. Tentauit deus abraaz ꝛ dixit ad eū: tolle filium tuuz quē diligis yſaac: ꝛ offeres mihi illum in holocauſtū. Sup̄ vnuz montiū quē dixero tibi. ℣. Immola deo ſacrificiuz laudis et redde altiſſimo vota tua. Sup̄. Gl'a patri. Super. ℟. Excelſus ſuper om̄es gen. Via. feriali.

Angelus domini uocauit abraam dicens. Ne extēdes manū tuam ſuper puerū eo ꝙ timeas dominum. ℣. Cumqꝫ extendiſſet manū ut immolaret filiū. ecce angelus dn̄i clamauit dicēs Ne. ℟. Deꝰ domini mei abraam dirige vias meas ut cuz ſalute reuertar in domo domini mei. ℣. Deus in cuius conſpectu ambulauerunt patres mei domine qui paſcis me a iuuentute mea. Dirige. In laudibꝰ an. Auerte domine faciem tuā a peccatis meis ꝛ omnes iniquitates meas dele. ps. Miſerere. An. Fortitudo mā ꝛ laus mea dominus factus eſt mihi in ſalutez. ps. Confitemini do. An. In matutinis domine meditabor in te quia factus es adiutō meus. ps. Deus deus. An. Benedicamus patrē ꝛ filiuz in ſecula cum ſancto ſpiritu. ps. B. An. Iuuenes ꝛ virgines ſenes cum iunioribꝰ laudent nomen domini. ps. Laudate. Capl'm. Si linguis. Hym. Eterne rex. ℣. Domie refu. An. Ecce aſcēdimus hieroſolimā ꝛ cōſumabuntur omnia que ſcripta ſunt per prophetas đ filio hominis. ps. B. Oratio. Preces. Ad primā an. Iter faciente ieſu dum ambulabat iericho cecꝰ ad euz clamabat ut lumen reciper̄ mereretur. ps. Deus deus meꝰ reſpi. Ad iij. an. Tranſeunte domino clamabat cecus ad eum miſerere mei fili dauid. Capl'm. Si linguis. ℣. Adiutor meus. Oratio ut ſupra. Ad vi. an. Cecus ſedebat ſecus viam ꝛ clamabat miſerere mei fili dauid.

Capitulum.

Charitas patiens eſt benigna eſt: charitas nō emulatur: non agit perperam: non inflatur: non eſt ambitioſa: nō querit que ſua ſunt. ℣. Spes mea. Oratio ut ſupra. Ad nonam an. Cecus magis ac magis clamabat ut eum dominꝰ illuminaret. Capl'm.

Charitas nõ irritaꝛ nõ cogitat malũ nõ gaudet iniquitatẽ congaudet aũt veritati ℞. Ab occultis. Hac die dñica veſpe erũt de feſto loci cũ pleo ſeruitio cũ regi. chori in craſtio ⁊ tũc fiat ſolen. memoria ď dñica cũ hac añ. Stans aũt ieſus Sin autẽ de dñica fiant veſpe hoc mõ añ. Sede a dextrꝫ. ps. Dixit dñs. Capłm. Si liguis Hym. Lucis creator. ℣. Dirigaꝛ. An. Stans aũt ieſus iuſſit cecuꝫ adduci ad ſe ⁊ ait illi: qđ vis vt faciã tibi dñe ut videaꝫ ⁊ ieſus ait illi: reſpice fides tua te saluũ fecit: ⁊ ↄfeſtim vidit et ſequebaꝛ eum magnificãs deũ ps. M. Orõ ut ſ. nĩſa mẽo. ď Feria. ij. inuitatori. hym. añe. ⁊ ps. feria. ⁊ ℣ſi. ut in pcedentibus ferijs nõt. ℞. ſcõm ordinẽ

Cum eni venissent Le. i. in terrã chanaã ptrãſiuit terra vſqꝫ ad collũ ſychim vſqꝫ ad ↄuallẽ illuſtrẽ chananeꝰ tũc aũt erat in terra. Lectio. ij.

Apparuitqꝫ dñs ad abraam: ⁊ dixit ei ſemi tuo dabo terraꝫ hanc. Qui edificauit ibi altare dño qui apparuerat ei. Lectio. iij.

Edificauit aũt abraaꝫ altare dño qui apparuerat ei ⁊ inuocauit ibi iugiter nomẽ eius. Perrexitqꝫ vadẽs et vltꝰ pgrediẽs ad meridiẽ erat autẽ fames in terra. Deſcẽdit abraam i egyptũ ut peregrinaretur ibi. Feria. iij. v. ⁊. vj. ⁊ ſabbato dñr ℞. ſcõm ordinẽ nocturno. hyſtorie dñical. Ita tñ ꝙ ℞ia feria. ñ omittant. An. Miſerẽ mei fili dauid: qđ vis ut faciaꝫ tibi dñe ut videã. ps. B. Orõ ut ſ. Hac die veſpe erunt de ſcã maria cũ pleno ſeruitio i craſtino cũ regi. chori ſi a feſto. ix. le. vacauerit ⁊ ſine memo. ď feria ⁊ ſic fiat in. ij. feria pcedenti q̃n fit ſeruitiũ de feſto loci añ. xl. ñ dẽ memo. de feria ſcõm ſarum Feria. iiij. ad vſ. añe. ⁊ ps. feriales dñr cũ hoc caplõ. Dñs aũt dirigat Hym. Tellurꝫ ingens. ℣. Dirigaꝛ. An. Oĩs plebs vt vidit dedit laudeꝫ deo. ps. M. Et dñr pces cuꝫ ps. Miſerere. more ſolito. Orõ. Preces. Et dñr memo. ↄſuet. Feria. iiij. i capite ieiunij. Ad matu. inuit. In manu tua. Hym. Rex creator. An. Auertet dñs. ps. Dixit inſipiẽs. ℣. Deꝰ vitã. Le. i.

Misericordie frẽs chariſſimi: peccatorꝝ ſunt remedia: ipſa eſt que a morte liberat ⁊ nõ patiꝛ hoiem in interitum ire. Hec eni ſola patrocinatur in die iudicij dicẽte apłõ iacobo. ſuperexaltat mĩa iudicium Judiciũ enĩꝫ ſine mĩa illi q̃ nõ fecit mĩaꝫ. ℞. Paradiſi. Que in dominica ſequenti ℞ia iſtiꝰ ferie. in. iij. noct. Lectio. ij.

Talis dꝫ eſſe mĩa que ſuſcipiaꝛ nõ que repellaꝛ que pctã purget nõ que aiam ↄuet. Per quã facies debitoreꝫ domini nõ que reum te facit ante dn̄m. De iuſtis laboribus tuis nó de rebus alienis. Audi ſalomoné loquenté ⁊ dicéte. Honora dn̄m de tuis iuſtis laborib⁹ ℟. Scindite. Lectio. iii.

Quid dicturi ſunt qui aliena rapuerũt ⁊ elemoſinas fecerĩt. O dn̄e in noie tuo mĩas fecim⁹ paupes pauim⁹ nudos veſtiuim⁹ pegrios hoſpitio recepim⁹. Quib⁹ dictur⁹ ē dn̄s. qđ dediſtꝫ dicitis ⁊ ꝙ rapiná feciſtꝫ: quare nó dicitis. ℟. Abſcódite. ℣. Fiat mĩa. In laud. an̄. Amplius. ps. Miſerere mei. et alii ps. cũ ſuis an̄is [illegible] ut. ſ. dicitur. Caplm.

Conuertimini ad me ĩ toto corde vr̄o in ieiunio et fletu ⁊ planctu ⁊ ſcindite corda vr̄a ⁊ non veſtimenta vr̄a ait dn̄s ops. Hoc caplm̄ ꝓdictum dr̄ quotidie in ferijs ad laudes vſqꝫ ad paſſionez dn̄i qñ de feria agit. Hym. Nox ⁊ tenebre. ℣. In matut. An̄. Cum ieiunatis nolite fieri ſic̄ ypocrite triſtes. ps. Be. Oratio.

Preſta qs̄ dn̄e fidelibus tuis: ut ieiunioꝝ veneranda ſolénia ꝯgrua pietate ſuſcipiant: ⁊ ſecura deuotióe percurrát. Per do. Hec oratio dr̄ ad oés horas. memo. ꝓ penitentibus an̄. Cóuertimini ad me in toto corde vr̄o in ieiunio et fletu ⁊ planctu dicit dn̄s. ℣. Peccauim⁹ cũ pa. n. ℟. Iniuſte egimus. Oratio.

Exaudi qs̄ dn̄e ſupplicũ ꝓceſ: ⁊ confitentiũ tibi ꝑce ꝑctis: ut ꝑiter nobis indulgentiam tribuas benign⁹ ⁊ pacem. Per do. Nulla alia memo. dr̄ ꝑ totaz. xl. Ad. i. ⁊ ad oés alias horas iſtius diei: oĩa alia fiant ſicut in ꝓcedentib⁹ ferijs. et ſic fiat totũ ſeruitiũ vſqꝫ ad. xl. cũ oratio. de die. Hac die ⁊ ꝑ totã xl. in ferialib⁹ diebus quotidie ad miſſam de ieiunio an̄ ꝑmaz orõ. dicat ſacerdos poſt. Dn̄s vob. ℟. Oremus. hoc mó. Flectam⁹ genua. Leuate. Hac die ⁊ in trib⁹ dieb⁹ ſequentibus. v. dr̄ orõ. ad miſſaz de ieiunio ꝑma de die. ii. ꝓ penitentib⁹. iii. de ſcã maria. iiii. đ omnib⁹ ſcis. v. ꝓ pace: ⁊ dr̄ ꝑfatio ad miſſã de ieiunio cũ. Qui corpali ieiunio. Et dꝫ dici oĩbus ferial. diebus in miſſis de ieiunio vſqꝫ ad cená dn̄i. ⁊ tunc dr̄ ꝑfatio quotidiana videlicet in die cene. Finita ultima: poſt cõio ſic. Per oia ſecula ſecłoꝝ. Amen. Tũc dicat ſacerdos. Oremus. cũ hec clauſula. Hũiliate capita vr̄a deo. Ad vš. an̄e. ⁊ ps. ferial. i. Beatus vir. ps. Niſi domin⁹. Caplm. Dn̄s aũt dirig. Hym. Celi deus ſcis. ℣. Dirigat. An̄. Theſauriçate uob̄ theſauros ĩ celo ubi nec erugo nec tinea demolit. ps. M. Oro.

Inclinantes ſe dn̄e maieſtati tue ꝓpiciatus intẽde ut qui diuino munere ſũt refecti celeſtibus ſꝑ nutriant auxilijs. Per. Ab hac die quotidie vsqȝ ad cenam dñi qñ de feria agit' oro. que dr̄ ad missā super ppłm dñ ad vš. super pš. M. Memo. ꝑ penitētib⁹ añ. Quis scit si ꝯuertat' ⁊ ignoscat de⁹ et reliquat post se bñdictionem. ℣. Dñe nō scd̄m peccata nr̄a facies nob̄. Respōsoriū. Neqȝ scd̄m iniquitates nr̄as retribuas nob̄. oro. vt ē. Exaudi que sum⁹ do. suppl. Ab hac die quotidie vsqȝ ad cenā dñi fiat memo. ꝑ penitentibus supradicto modo ad mat. ad vš. qñ de feria agit'. Quñcūqȝ aliqđ festuȝ ix. lec. licet duplex festuȝ fuerit hac die ꝯtigerit semp̄ differat' i crastinū. Seruitiuȝ hui⁹ diei nullo modo debȝ mutari ꝓpt' aliquod festū. Ab hac die vsqȝ i crastinū oct. pasche nihil fiat de festis. iij. lec. nisi tm̄ memo. ad vš. ad mat. de scā maria q̄ ꝑcedet memo. de spū scō. Quā cūqȝ festū ix. lec. ab hac die vsqȝ ad cenā dñi ꝯtigerit licȝ duplex festū fuerit semp̄ fiat solēnis memo. ad vš. ad mat. de ieiunio sed nō ad missam. Si vo aliqđ festū ix. lecti. hac die euenerit reseruet' vsqȝ i crastinū ⁊ tūc. ij. vespe de festo erunt ⁊ solēnis memo. de ieiunio ⁊c. Feria. v. Inuit. hym. añe pš. ⁊ ℣sicali illi⁹ ferie. R̄. vero de hystoria dñicali pcedēti. Le. j.

Reualuērat. n. fames i terra illa. Cūqȝ ꝓpe esset igrederet' egyptū. Dixit abraham sarai vxori sue. Noui q̄ pulcra mulier nimis sis. Et qđ cū viderit te egyptij dicturi sūt vxor ipsius ē ⁊ interficiēt me ⁊ reseruabūt te. R̄. feria. ij. [illegible] erit de feria [illegible] hac die R̄. de. ij. noctur. de hystoria dñicali pcedenti videlȝ. R̄. Dixit autē. [illegible] de p noctur. videlȝ. Locut⁹ ē dñs ad. Lectio secunda.

Dixit aūt abraham vxori sue. Dic ergo obsecro te qđ soror mea sis vt bñ mihi sit ꝓpter te ⁊ viuet aīa mea ob gratiam tui. Lectio. iij.

Cum itaqȝ igressus esset abrahā egyptū viderunt egyptij mulierē q̄ esset pulchra nimis ⁊ nūciauerūt pharaoni ⁊ laudauerūt eā apud illū ⁊ sublata ē mulier in domū pharaonis. ℣. Fiat mīa. In laudibus [illegible] pš. illi⁹ ferie dñr capitu. Conuertimini. Hym. Lux ecce. In matut. do. Añ. Dñe puer me⁹ iacȝ paralytic⁹ i domo ⁊ male torquet': amē dico tibi ego veniā ⁊ curabo eū. pš. Bñdc̄. oro.

Deus qui culpa offenderis penitentia placaris p̄ces ppłi tui supplicātes ꝓpiti⁹ respice: ⁊ flagella tue iracundie q̄ ꝓ peccatis nostris meremur auerte. Per do. Memo. ꝓ penitentib⁹ añ. Cōuertimi. oratio. Exaudi quesumus do. Ad. vš. añe ⁊ pš. fer. capitu. Dñs autē dirigat. Hym. Magne deus. ℣. Dirigat'. Añ. Dñe nō sum dign⁹ vt intres sub tectū meuȝ ſ, tu dic vbo ⁊ ſaluabitur puer me⁹. **M.**

Parce dn̄e pc̄e populo tuo vt dignis flagellationib⁹ caſtigatus: i tua miſeratione reſpiret. Per. [illegible]

Dn̄m qui fecit. ps. Exultate. Lu trinit. ℣. Intret oratio. Lectio prima.

Brabam bn̄ vſus ē ꝓpter vxorem ſuaȝ fuerūtqȝ illi oues ⁊ boues ⁊ aſini ⁊ ſerui famule ⁊ cameli ⁊ cetera aialia i copia. Lectio ſecunda.

Lagellauit aūt dominus pharaonē plagis maximiſ ⁊ domū ei⁹ ꝓpter ſarai vxoreȝ abraham. Lectio tertia.

Vocauitqȝ pharao abrahā ⁊ dixit ei. Quid nam ē qd̄ feciſti mihi. Quare nō indicaſti q̄ vxor tua eſſet. Quam ob cauſā dixiſti illā eſſe ſororē tuā ⁊ tollerē eam i vxorem. ℣. Fiat miā tu. In laud. an. Spū p̄ncipali. Capitm. Cōuertimi. Hym. Eterna celi. ℣. In mat. An. Cū facis elemoſynā neſciat ſiniſtra tua qd̄ faciat dextera tua. ps. B. Oratio.

INchoata ieiūia queſum⁹ dn̄e benigno fauore perſequere vt obſeruantiaȝ quā corporaliter exhibem⁹: mentibus etiā ſinceris exercere valeam⁹. Per do. Ad. vs. an̄. In cōſpectu. ps. Confitebor. Capitulū. Dn̄s aūt di. Hym. Plaſmator ho. ℣. Dirigat. An. Tu āt cū oraueris intra in cubiculū tuū ⁊ clauſo oſtio ora patrem tuum. ps. M. Oratio.

Tuere dn̄e pplm tuū: et ab oib⁹ pctis clemēt emūda q̄ nulla ei nocebit aduerſitas ſi nulla dn̄e iniquitas. Per. Sabbo. Inuit. Dn̄m deum. Hy. Sūme de⁹. An. Quia mirab. ps. Cātate. ℣. Dn̄e exa.

DIxit pharao ad abrahā. Ecce ꝯiūx tua accipe eā ⁊ vad̄ p̄cepitqȝ pharao uirꝭ ſuis ſup̄ abrahā ⁊ duxerūt eū ⁊ vxorē illi⁹ ⁊ oia q̄ hēbat cū illo. ℟. Lētauit de⁹. Lec. ij.

AScēdit abrahā de egypto ipe ⁊ vxor ei⁹ ⁊ oia que hēbat. Et loth cū eo ad auſtraleȝ plagā. Erat āt diues valde in poſſeſſiōe auri ⁊ argēti. ℟. Angelus domini. Lectio tertia.

REūſus ē abrahā parit̄ q° venēat a meridie i bethel vſqȝ ad locū vbi p⁹ fuerat tabernaculū ſuū it̄ bethel ⁊ hai i loco altarꝭ qd̄ fuerat p⁹ ⁊ iuocauit ibi nom̄ dn̄i d̄i ſui. ℟. De⁹ dn̄i mei. Si aliqd̄ feſtū ix. lec. i iſto ſabbo ꝯtigerit tūc p̄dicta iij. ℟. illo āno p̄mittāt. ℣. Fiat miſe. In la. an̄. Benigne fac do. ps. Miſerē. Cap. Cōuertimi. Hy. Aurora iā. ℣. In matu. An. Quare ieiunam⁹ ⁊ nō aſpexiſti hūiliauim⁹ aiaſ nr̄as ⁊ neſciſti. ps. B. Oratio.

ADeſto dn̄e ſupplicatōib⁹ nr̄is ⁊ ꝯcede: vt hoc ſolēne ieiuniū qd̄ aīs corpib⁹qȝ curādiſ

ſalubꝛit̄ iſtitutū ē deuoto ſerui
tio celebꝛem⁹. Per d. Dn̄ica
ꝑma kl. ad vſ. añ. Bn̄dictus.
ps. Ipſum. Capitulum.
HOꝛtamur vos ne i vacuū
gratiam dei recipiatis ait
eni tempoꝛe accepto exaudiui
te: ⁊ i die ſalutꝫ audiui te. Deo
gratias. ℞. Emendem⁹. Hy.
EX moꝛe docti myſtico ſer
uem⁹ hoc ieiunium: deno
dierꝫ circulo: ducto quater no,
tiſſimo. Lex ⁊ ꝓphete ꝑmit⁹
hoc ꝓtulerūt poſtmodū: xp̄s ſa
crauit oiuꝫ rex atqꝫ fcōꝛ tēpoꝝ
Utamur ergo partius ver,
bis cibis ⁊ potib⁹: ſomno iocis
⁊ arti⁹ ꝑſtem⁹ i cuſtodia. Ui
tem⁹ aūt peſſima que ſubruūt
mentes vagas nullūqꝫ demus
callido hoſti locū tyrannidis.
Dicam⁹ oēs cernui clamem⁹
atqꝫ ſinguli: ploꝛem⁹ ante iudi
cē flectam⁹ iram vindicē. No
ſtris malis offendim⁹ tuā de⁹
clementiā: effunde nob̄ deſuꝑ
remiſſoꝛ idulgentiā. Memen
to ꝙ ſumus tui licet caduci pla
ſmatis: ne des honoꝛē noīs tui
ꝑcamur alteri. Laxa malum
qđ fecim⁹: auge bonū qđ poſci
m⁹: placere quo tādē tibi poſſi
mus hic ⁊ ꝑpetim. Preſta btā
trinitas cōcede ſimplex vnitas
vt fructuoſa ſint tuis ieiunioꝝ
munera. amē. ℣. Angelis ſuis
de⁹ mandauit de te. ℞. Ut cu,
ſtodiant te i oib⁹ viis tuis. An.
Ecce nūc tēpus acceptabile: ec
ce nūc dies ſalutis in his ergo
dieb⁹ exhibeam⁹ nos ſicut dei
miniſtros i multa paciencia in
vigiliis i ieiuniis in charitate
nō ficta. ps. M. Oratio.
DEus qui eccl'iam tuā an,
nua quadrageſimali ob,
ſeruatione purificas: preſta fa,
milie tue vt qđ a te abſtinendo
obtinere nititur: hoc bonis opi
bus exequatur. Per do. Nul
la memo. Ad cōpleto. añ. Si,
gnatū ē ſuꝑ nos lumē vultus
tui dn̄e deus dediſti leticiam i
coꝛde meo. ps. Cū inuoca. Cap.
Tu in nob̄. ℞. In pace in idip
ſum. Doꝛmiaꝫ ⁊ requieſcā. ℣.
Si dedero ſomnū oculis meis
⁊ palpebꝛis meis doꝛmitatōeꝫ
Doꝛ. Glia pa. In pace. Hym
CHriſte qui lux es ⁊ dies
noctis tenebꝛas detegis:
luciſqꝫ lumen crederis lumen
beatū ꝑdicans. Precamur ſā
cte dn̄e defēde nos i hac nocte
ſit nob̄ in te requies: quietā no
ctē tribue. Ne grauis ſomn⁹
irruat nec hoſtis nos ſurripiat
nec caro illi cōſentiat nos tibi
reos ſtatuat. Oculi ſomnum
capiant coꝛ ad te ſemꝑ vigilet:
dextera tua ꝓtegat famulos q̄
te diligunt. Defenſoꝛ nr̄ aſpi,
ce: inſidiantes repꝛime guberna
tuos famulos quos ſanguine
mercatus es. Memēto nr̄i do
mine in graui iſto coꝛpoꝛe: qui
es defenſoꝛ aīe adeſto nob̄ dn̄e
Deo prī. ſ. Hec perdene añ.
Signatū ē. ſ. ſuꝑ ps. ⁊ ℞. In
pace i id. Hym. Xp̄e qui lux.

dñi quotidie vſqꝫ ad paſſionē dñi de quocūqꝫ fit ſeruitiū. ℣. Cuſtodi nos do. An. Cum videriſ nudū opꝑi eū ⁊ carnē tuaꝫ ne deſpexeris tūc erumpet q̄ſi mane lumen tuū ⁊ gl'ia dñi colliget te. ps. Nūc dimitt'. Hec pdicta añ. ſuper. ps. Nunc dimit. dicet p. xv. dies. Ad mat. Inuit. Non ſit nob' vanū mane ſurgere ante lucē. Quia promiſit dñs coronā vigilantibuſ ps. Venite. Hymnus.

Summi largitoꝛ p̄mij ſpeſ qui es vnica mundi: intende p̄ceſ ſeruoꝝ ad te deuote clamantiū. Nr̄a te ꝯſcientia graue offendiſſe mōſtrat: quā emūdes ſupplicam⁹ ab oīb⁹ piaculis. Si renuis quis tribuet indulge qꝛ potens es: te coꝛde rogare mūdo fac nos p̄camur domine. Ergo acceptare noſtrū qui ſacraſti ieiuniū: quo myſtice paſchalia capiam⁹ ſacramēta. Summa nobis hoc cōferat i deitate trinitas: i qua gl'iatur vn⁹ ꝑ cūcta ſcl'a de⁹. amen. In p̄mo noct. añ. Seruite dño. ps. Btūs vir. ℣. Dicet dño. ℟. Suſceptoꝛ me⁹ es tu ⁊ refugiū meū de⁹ me⁹. Nō dr̄ vlterius hic. Sex p̄me lec. de ſermōe leonis pape legant. Lectio p̄ma.

Licet nobiſ fr̄es dilectiſſimi appropinquante paſchali termino ieiuniū quadrageſime obſeruationis legitimi tempoꝛis curſus indicet cohoꝛtatio noſtri ſermonis tñ adhibenda ē que auxiliāte dño nec inutilis ſit pigris nec onoroſa deuotis. ℟. Ecce nūc tempus acceptabile ecce nūc dies ſalutis cōmendem⁹ noſmetipſos i multa pacientia i ieiuniis multis. Per arma iuſticie ꝟtutis dei. ℣. In oīb⁹ exhibeam⁹ noſmetipſos ſicut dei miſ̄tros vt nō vituperet miſteriū noſtruꝫ Per arma. Lectio ſecunda.

Nam cum oēm obſeruantiā nr̄aꝫ ratio iſtoꝝ dieꝝ poſcat augeri nemo ē vt ꝯfido de vobis qui ſe ad op⁹ eoꝝ nō gaudeat viſitari. ℟. In oībuſ exhibeam⁹ nos ſicut dei miniſtros in multa paciētia. Vt nō vituperet miniſteriuꝫ nr̄m. ℣. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies ſalutis nemini dātes vllā offenſionē. Vt. Lectio. iii.

Natura eni nr̄a adhuc manente moꝛtalitate mutabilis ⁊ ſi ad ſūma queqꝫ virtutū ſtudia ꝓuehatur: ſemper tñ ſicut habere poteſt quo creſcat ita poteſt habere quo recedat. ℟. Emendem⁹ i meli⁹ que ignoranter peccauim⁹ ne ſubito preoccupati die moꝛtis queram⁹ ſpaciū penitentie ⁊ iuenire nō poſſim⁹. Attēde dñe ⁊ miſerē qꝛ peccauim⁹ tibi. ℣. Peccauim⁹ cū pr̄ib⁹ nr̄is iniuſte egim⁹ iniquitatē fecimus. Atten. In ſecundo nocturno antiph. Bonoꝛum. ps. Conſerua. ℣. Ipſe liberauit.

Lectio quarta.

Hec est vera perfectorum iusticia vt nūqꝫ se presumant esse perfectos ne ab itineris nō dū finiti intentiōe cessātes ibi incurrāt deficiēdi piculū vbi ꝓficiēdi deposuerūt appetitū. ℟ Paradisi portas aperiet nobis ieiunij tempꝰ suscipiamꝰ illud orantes ⁊ depcātes Ut ī die r̄surrectōis cū dn̄o glr̄emur. ℣ Ecce nunc tempꝰ acceptabile ecce nunc dies salutis emēdemꝰ nosmetipsos ī multa patientia. Ut ī.

Lectio quinta.

Quia ergo nemo vestrū dilectissimi tam ꝑfectꝰ ⁊ sāctus ē: vt ꝑfectior ⁊ sanctiorqꝫ esse nō possit: oēs simul sine differentia graduū sine discretiōe meritoꝝ ab his ad que ī ea que nōdū apphendimus auiditate pia curramꝰ. ℟ Scindite corda vr̄a ⁊ nō vestimenta vestra Et ꝯvertimī ad dn̄m deū quia benignꝰ ⁊ misericors ē. ℣ Revertimini vnꝰquisqꝫ a via sua mala ⁊ a pessimis cogitatōibꝰ suis. Et cōverti.

Lectio sexta.

Verū eni religiosus alio tēpore demōstratur qui in his diebus nō religiosior ivenitur vnde opportune auribus nr̄is lectio apostolice ꝑdicationis īsonuit dicens. Ecce nūc tempꝰ acceptabile ecce nūc dies salutis. ℟ Abscondite elemosynā ī sinu paupis ⁊ ipsa orat ꝓ vobis ad dn̄m. Quia sicut aqua extiguit ignē ita elemosyna extingnit peccatū. ℣ Date elemosynā dicit dn̄s ⁊ ecce oīa mūda sūt vob. Quia. Glia. Ira. Preceptū. ℟ Celi enarrāt. Scapulis. [illegible]

In illo tpe. Ductꝰ ē iesus in desertū a spū vt tentaretur a diabolo. Et cū ieiunasset quadraginta diebꝰ ⁊ .xl. noctibꝰ postea esuriit. Et reliqua. Omelia bti gregorii pape.

Dubitari a qbusdā solet a quo spū sit iesus ductus ī desertū maxime ꝓpter hoc qḋ subditur. Assūpsit eū diabolus ī sanctam ciuitatē. Et rursus assūpsit eū diabolus ī montē excelsū. ℟ In ieiunio ⁊ fletu orabant sacerdotes dicentes. Parce dn̄e pce pplo tuo ⁊ ne des hereditatē tuā ī pditionē. ℣ Inter vestibulū ⁊ altare plorabūt sacerdotes dicētes. Par.

Sed vere ⁊ absqꝫ questiōe ꝯueniēt accipitur vt a spiritu scō ī desertū ductus credatur vt illuc eū suus spūs duceret vbi hūc ad tētandū malignus spūs iueniret. ℟ Tribularer si nescirē mīas tuas dn̄e tu dixisti nolo mortē peccatoris sꝫ cōvertatur ⁊ viuat. Qui cananeū ⁊ publicanū vocasti ad penitētiā. ℣ Et petrū lachrymantē suscepisti misericors deꝰ. Qui cananeum.

Lectio nona.

Sed ecce cū dr̄ deꝰ ⁊ hō vel in excelsū mōtē vel ī scām ciuitatē a diabolo assumptus mēs r̄fugit humana hoc audire aures expauescūt. ℟ Ductꝰ ē in deſertum a ſpū vt tentaretur a diabolo. Et accedēs tētator dixit ei. Si filiꝰ dei es dic vt lapides iſti panes fiāt. Et cū ieiunaſſet q̄draginta diebꝰ ⁊ q̄draginta noctibꝰ poſtea eſuriit. Et ecce. Glia pa. Si filiꝰ.

Ductus ē.

Angelis ſuis mandauit de te vt cuſtodiant te i oibꝰ vijs tuis. In manibꝰ portabūt te ne vnq̄ȝ offendas ad lapidē pedē tuū. Sup aſpidē ⁊ baſiliſcū ambulabis ⁊ cōculcabis leonē ⁊ draconē. In ma. Ipſe liberauit me. De laqueo venantiū ⁊ a vbo aſpo. Cor mūdū crea i me deꝰ ⁊ ſpūm rectū inoua i viſceribꝰ meis. Miſerere. O dn̄e ſaluum me fac o dn̄e bn̄ pſpa. Confitemi. Sic bn̄dicā te i vita mea dn̄e ⁊ i nomie tuo leuabo manꝰ meas. Deꝰ deꝰ. In ſpū hūilitatis ⁊ in aīo ɔtrito ſuſcipiamur dn̄e a te ⁊ ſic fiat ſacrificiū nr̄m vt a te ſuſcipiat hodie ⁊ placeat tibi domine deuſ. B. Laudate dn̄m celi celoꝝ ⁊ aque oēs. Laud. Hortamur.

Audi benigne ɔditor nr̄as pces cū fletibꝰ i hoc ſacro ieiunio: fuſas quadragenario. crutator alme cordiū ifirma tu ſcis viriū: ad te rūerſus exhibe remiſſiōis grām. ultuȝ q̄dē peccauimꝰ: ſȝ parce ɔfitētibꝰ ad laudē tui noiſ ɔfer medelam languidis. ic corpus extra conteri dona ꝑ abſtinentiā ieiunet vt mēs ſobria a labe prorſus crimінū. Preſta. b. trinitas

Scuto circūdabit. Ductus ē ieſus i deſertū a ſpū vt tētaret a diabolo cum ieiunaſſet quadraginta diebꝰ ⁊ q̄dragínta noctibꝰ poſtea eſuriit. B. Deꝰ q. Ieſus āt cū ieiunaſſet q̄draginta diebuſ ⁊ q̄draginta noctibꝰ poſtea eſuriit. Deꝰ deꝰ m. Nō i ſolo pane viuit hō ſed in oi v̄bo dei. Hortamur. Participē me fac deꝰ oium timētiū te. Et cuſtodiētiū mādata tua. Aſpice in me ⁊ miſerere mei ſecūdū iudiciū diligētiū nomē tuū. Et cuſto. Glra p. Par. Dicȝ dn̄o. Tunc aſſūpſit eū diabolꝰ i ſcāȝ ciuitatē ⁊ ſtatuit eū ſup pinaculū tēpli ⁊ dixit ei ſi filius dī es mitte te deorſum.

Ecce nūc tempꝰ acceptabile ecce nūc dies ſalutiſ nemini danteſ vllā offenſionē: vt nō vitupereſ miniſteriū nr̄m.

Ab oi via mala ꝓhibui pedes meos. Vt cuſtodiā mādata tuā dn̄e. A iudicijs tuis nō declinaui q᷑ tu legē poſuiſti mihi. Vt cu. Glia. p. Ab oi. Ipſe liberauit. Vade ſathana nō tentabis dominum deum tuum.

IN oibꝰ exhibeamꝰ nosmet ipsos sicut dei ministros i multa pacientia i ieiunijs mltis per arma iusticie. ℟. Declara sup nos deꝰ. Tuaz mīaz ℣. Declaratio sermonū tuorū dat itellectū dñe. Tuā.m. Glra pa. Declara. ℣. Scapulis .s. Sede a dext. Ad .ii. vs. añ. Dixit dñs. Cap. Hortamur. ℟. Esto nob dñe. Turris fortitudis. ℣. A facie inimici. Turris fortitudis. Glia pa. Esto. Hoc ℟. dr quotidie ad vs. per xv. dies nisi i sabbatis ⁊ i festis scōꝝ hym. Ex more. ℣. Angelꝰ ga. Añ. Reliquit eū tēptator ⁊ accesserūt āgeli ⁊ ministrabāt ei. ps. M. oro. Deꝰ qui ecclesiam. Supradictus ordo vsiculoꝝ huiꝰ dñice ad .i. vs. ad matutin. ⁊ ad alias hor. ⁊ ad .ii. vs. seruet vsqz ad passionē dñi tā i ferijs q3 i dñicis qñ de tempore agit excepto q3 quando ℣. Ipse liberauit me. dicet añ lec. tūc dr añ laud. ℣. Scapu.s. Adopleto. oia vt s. in sabbato dnr. ⁊ feria .ii. xl. hebdo. prime Ad matut. oēs cruces imagines reliquie ⁊ vas cōtinēs eucharistiam sint coopta vsqz post resurrectionē dñi i die pasche secūdū sarum. ⁊ feria .ii. Inuit. Venite. ps. Ipsū. Hym. Sū. mi largit. Añ. sup noctur. Dominus illuminatio, ps. Ipsū. ceteri ps. cū suis añis ut s. se ⁊ ie quotidie p hebdo. dnr ℣ sic. ⁊ ℟. ad mat. scdm ordinē nocturnoꝝ hystōie dñical. Ita tñ q3 ℟. ferialia non omittant. ℣. Dicet do. Lectiōes de sermōe bti maximi epi. Lectio prima.

ANte dies deuotōis sancte quadragesime ꝑdicantes sacraꝝ lraꝝ ꝓtulimꝰ exempla qbꝰ approbaremꝰ hūc quadragenariū numerū nō esse ab hoibꝰ ꝯstitutū sz diuinitus ꝯsecratū. Nec terrena cogitatōe initiatū sz celesti maiestate ꝑceptū. ℟. Ecce nūc tempꝰ. Lectio .ii.

ITqz iō qui ꝯstitutū numerū vna die māducando ꝑterijt nō vniꝰ diei violator accusatur sz vt totiꝰ quadragesime transgressor arguit. Unde bonū est hoi vt ad diē sine labore ieiunet ⁊ totius quadragesime scitatez piter sequatur. ℟. In omnibus. Lectio tertia.

HEc aūt nō tm̄ sacerdotū ꝑcepta sz dei sūt. Atqz ideo qui spnit sacerdotē nō spnit illū sz xp̄m qui in suo sacerdote loquit spnit. Videamꝰ ergo qꝰ tempore hanc obseruātiā induxit dñs si nō veluti p istam deuotionē cūcta elementa voluerit habere pfectū. ℟. Emendemꝰ. ℣. Ipē liberauit. In lau. añ. Miserere mei. Capitulū Couertimi. Hym. Audi be. ℣. Scuto circūda. Añ. Venite bñdicti pris mei pcipite regnum quod vobis patū est ab origie mūdi. ps. Bñd. Sciendū est quod oēs hore ad laud. ad vs. ad cōple. hac die ⁊ ab hic vsqz ad cēplē ps. dnī p totam .xl. in ferialib' dieb' qn̄ de feria agitur dnr̄ pces feriales genuflectēdo cū psalmo. Dn̄e ne in furore. ⁊ sic semp vn' de .vii. psalmis penitētialib' suo ordie p' ps. Miserere. nisi ad .vi. horā tūc n. dicit' ps. De' misereat'. Miserere. Et si ieiuniū q.t. crastī euenerit tūc cōtinuāt' ad .ix. hor. tres vlti. ps. videlicz Dn̄e exaudi. maior ps. De pfundis. Dn̄e exaudi. minor. sili' fiat in sabbat. oro.

Conuerte nos de' salutar̄ nr̄: ⁊ vt nobis ieiuniū q̈dragesimale pficiat: mētes nostras celestib' istrue disciplinis. Per do. Memēto p penitētib'. Couertimi. v. Peccauimus. oro. Exaudi. q. Ad .i. an. Viuo ego dicit dn̄s nolo mortē peccatoris sz vt magis couertatur ⁊ viuat. Oī die p totā .xl. qn̄ de feria agit' statim post pimā āte missā capitalē cōiter dr̄ cōmendatō aīaz nisi duplex festū fuerit ⁊ dr̄ sin nota qn̄ Dirige sin nō pcesserit cū hac an̄. Regē eternā. ps. Beati immaculati ⁊ dnr̄ omēs ps. vsqz ad ps. Ad do. cū tribu. scdm sar. Ad .iii. an̄. Per arma iusticie v̄tutis dei cōmēdem' nosmetipsos in multa patiētia. Capitulum.

Conuertimini ad dn̄z deum nostr̄ q2 benignus et misericors ē patiēs ⁊ multū misericors ⁊ pstabilis sup maliciam. R. Participē me fac. Ab hoc die vsqz ad quartā feriam in pascha qn̄ de feria agit' post horā .iii. de die dnr̄ .xv. ps. gradualēs p oī pplo hoc modo an̄. Ne reminiscar̄s. ps. Ad do. cū tribu. vsqz ad ps. Laud. do. de celis. a post ps. Ecce nūc bn̄di. do. a post vnū quēqz ps. dr̄. Glia pr̄i. In letania ⁊ collectis ⁊ quicquid dicit sacerdos de letania chor' idem repetat plene ⁊ integre vsqz ad orationem. Ut pacē nobis dones. Et tūc rndeat chor'. Te rogamus audi nos. Et sic de singulis vsqz ad. Fili dī te ro. tūc rndeat chor' idē. ⁊ sic de singulis vsqz dicat. kyriel. xp̄el. kyriel. ⁊ oro. deinde dr̄ letania cū v. ⁊ oro. huius ferie sicut in fine psalterii nōt. Sciendū ē q quotienscūqz dr̄ letania i pcessio. videlz Kyrieleison. nō pcedat pcessio a choro antequā dr̄. Scā maria: ora. ⁊ i rogatōib' antequā dr̄. Oēs almū. Oz tūc semp a choro pcedat ⁊ p' letāiā dnr̄ .vii. oro. scdm q scribūt' in fine psalterij. Et hec oīa a sacerdote dnr̄ sin nō vi s. or. Ad .vi. an̄. Cōmendam' nosmetipsos i multa paciētia i ieiunijs multis p arma iusticie. Capitulum.

Derelinquat impius viaz suam ⁊ vir iniquus cogitationes suas ⁊ reuertatur ad dominum ⁊ miserebitur eius ⁊ ad deum nostrum quoniaz mltum est ad agnoscēduz. R. Ab omni via. v. Ipse liberauit.

Ad .ix. añ. Aduenerunt nob' dies penitentie ad rediméda peccata ꝛ ad saluádas aías. Cap.

RAnge esurieti pané tuuz ꝛ egenos vagosqꝫ induc i domũ tuá: cum videris nuduz operi eum: ꝛ carné tuá ne dſpexeris ait dñs ops. ℟. Declara ſup nos. ℣. Scapul'. De pcib' [illegible] añe. dñr ſup horas quotidie vſqꝫ ad paſſioēꝫ dñi qñ de feria agit. Capl'a vo [illegible] di[illegible] dñr quotidie p totam .xl. de quocunqꝫ fit ſeruitiū ſp dicuntur veſpe de die ꝛ de ſcā maria poſt [illegible] nisi ſolemnior [illegible] diebus. In omibus feriis p totā .xl. vſqꝫ ad qrtā feriā añ paſcha poſt miſſam ante vs. [illegible]

Placebo.

[illegible] in ſequenti dicat lec. ix. [illegible] nisi qñ i craſtinū corpus ſepeliendū fuerit. Si vero corp' tale fuerit tūc dicat. Placebo. Dirige. more ſolito videlꝫ vſqꝫ ad laudes. Laudes vō dicunt poſt mat. de die añ primā ꝛ hoc gñalr obſeruet vſqꝫ ad [illegible] dñi. [illegible] ix. lec. cum miſſa in craſtino videlꝫ in pdicta feria iiii. et ſic cópleat [illegible] vſqꝫ poſt octā paſch niſi corpus fuerit pñs. Ad vs. añe ꝛ ps. ferie. añ. Inclinauit dñs. Ps. Dilexi et ceteri ps. Capitlm.

ANima que peccauerit ipſa morietur filius non portabit iniquitaté pris: ꝛ pr nó portabit iiquitaté filij ait dominus ops. Hoc capitlm dr [illegible] ad vs. vſqꝫ ad paſſionē dñi qñ de feria agit. ℟. Eſto nobis. ℣. Sup in [illegible] Ex more. ℣. Angelis ſuis. Añ. Qd uni ex minimiſ meis feciſtis mihi feciſtis dicit dñs. Ps. Mag.

ABſolue qs dñe nrõꝝ vincula pctõꝝ: ꝛ qcquid p eis meremur ppiciat' auerte. Per. [illegible] ℟. Eſto nob. [illegible] xv. dies [illegible] Placebo. poſt miſſam [illegible] Dirige. [illegible] laudes [illegible] laudes vo dñr poſt [illegible] de ſcā maria [illegible] Ad te leuaui. [illegible] ad completoriū [illegible] ſabbato notandū. Feria .iii. Inuit. Jubilemus. [illegible] Sūmi larg. Ut non delinquā. Ps. Dixi cuſ. ℣. Ipſe libauit. Lc. de ſermone be. aug. epi. Lectio.

PEnitéteſ pniaꝫ agéteſ. Si tñ eſtis penitétes ꝛ nó eſtiſ irridétes. Mutate vitaꝫ: corrigite moreſ: recóciliamini deo ꝛ vos eniꝫ cum cathena paſcitis. Qua inquit cathena ligaueritis in terra: erũt ligata i celo. ℟. Paradiſi porta. Lectio ii.

AUdiſ ligaturá ꝛ deo te putas facere in poſturam: penitentiá agiſ genuflect' irrides ſubſannas penitentiaꝫ dei. Si penités es penitet te. Si te non penitet non es penitens. Si ergo te penitet quare facis malũ qđ feciſti. ℟ Scindite. Lc.iij.

Si feciſſe pẽitet te noli amplius facere quod feciſti. Si adhuc facis certe penitens nõ es. Et quidẽ kim̃ egrotãt homines mittunt ad dei eccleſiã ⁊ baptiçant ⁊ renouant ⁊ feliciter [illegible] obeunt. Sed ipſa non [illegible] penitentis. Quia qui nõ accipit baptiſmũ nõ dum violauit sacr̃m. ℣ Abſcõdite. An. Intrauit ieſus in templuz dei: ⁊ eiiciebat oẽs ementes ⁊ vendentes: ⁊ menſas nũmulariorum ⁊ cathedras vendentium columbas euertit. ℣ B. Oro.

Reſpice dñe familiã tuam ⁊ preſta: ut apud te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat: q̃ ſe carnis maceratiõe caſtigat. Per. Ad vẽ. añ. Abiit ieſus foras extra ciuitatẽ in bethaniaz ibiq; docebat eos de regno dei M. Oratio.

Aſcendãt ad te dñe preces noſtre: ⁊ ab eccl'a tua cunctam repelle nequiciam. Per. Feria.iiij. ℣ Scapulis ſu. Lectio de ſermone leonis pape le[illegible] Lectio.i.

Predicatur⁹ vob' dilectiſſimi ſacratiſſimuz maximũ q; ieiuniuz quo aptius vtar exordio q̃z ut verbis apoſtoli in quo chriſtuſ loquebatur incipiam dicamq; quod locutum eſt. Ecce nunc tp̃us acceptabile ecce nũc dies ſalutis. ℟ In ieiunio. Lectio ſecunda.

Quãuis dilectiſſimi nulla ſunt tempora que diuinis non ſunt plena muneribus: et ſemper vobis ad miſericordiã dei per ipſius gratiã preſtet acceſſus. Nũc cũ oĩ ſtudio trĩ maiore mentis ad ſpiritales profectus moueri ⁊ ampliori fiducia aiari oportet. ℟ Tribula. Lc.iij.

Quando ad vniuerſa pietatiſ officia illi⁹ nos dei in q° redẽpti ſum⁹ recurſus inuitat ut excellens ſup omnia dominice paſſionis ſacramentum purificatiſ ⁊ corporibus ⁊ animis celebremus. ℟ Angel' ſuis. ℣ Ipſe liberauit. An. Generatio hec praua ⁊ peruerſa ſignũ querit ⁊ ſignum non dabitur ei niſi ſignum ione ꝓphete. Ps. Oratio.

Preces noſtras queſum⁹ domine clement' exaudi: ⁊ cõtra cuncta nobis aduerſãtia: dexteram tue maieſtatis extende. Per dominum noſtrũ. Ad vẽ. añ. Sicut fuit ionas in ventre ceti tribus diebus ⁊ tribus noctibus: ſic erit filius hominis in corde terre. Pſalm?. Magnificat. Oratio.

Mentes noſtras queſum⁹ domine lumine claritatis tue illuſtra: vt videre poſſimus que agenda ſunt: ⁊ que recta ſunt agere valeamus. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecuz. Feria.v. Lectio [illegible]

APl̃ica dilectiſſimi doctrina nos admonet ut deponentes veterem hoiem cū actibus ſuis de die in diem ſcã cõuerſatõne remouemur. Tu ℟. Ecce nunc tp̃s. Lectio.ij.

SI eni templū dei ſumus ⁊ mentiū nr̃aꝝ ſctũs ſpirit⁹ habitator eſt dicente apoſtolo. Uos eſtis enim templū dei mľta vobis diligentia ⁊ vigilantia laborãdus eſt ut cordis nr̃i receptaculū tanto hoſpite non ſit indignū. ℟. In omibus exhibe. Lectio.iij.

ET ſicut in domibus mãu factis laudabili diligẽtia ꝓuidendū eſt: ut ſi aliquis aut infuſiõe ymbriū aut turbine ꝓcellarū: vel ipſa fuerit antiquitate corruptū: ita integruz cito reſtituat: ita iugi oportet ſolicitudine p̄caueri ne q̃d in noſtrꝭ aĩs incompoſitū ne quid inuẽiatur immūdū. ℟. Emendem⁹.

An. Si vos manſeritis in ſermone meo veri diſcipľi mei eritis ⁊ cognoſcetis veritatẽ: ⁊ veritas libabit vos. ps. B. Oro.

OMnipotẽs ſempiťne de⁹ qui in obſeruatiõe ieiunij ⁊ elemoſinaꝝ largitiõe nr̃oruz poſuiſti remedia pctõꝝ: ꝯcede nos mente ⁊ corꝑe ſp̄ tibi eẽ deuotos. Per. Ad vs. an. Ego.n. a deo ꝓceſſi ⁊ veni: neq; eniz a meipſo veni: ſed pater me⁹ ipſe me miſit. ps. M. Oro.

DA quis dñe ppľis chriſtianis ⁊ que ꝓfitenť agnoſcere: ⁊ celeſte munus diligere quod frequentant. Per dñm.

Feria.vj.lec.d btõ mario epo legantur. Lectio.j.

AUdiſtis frẽs kmĩ ſicut ſcti euangelij lectio tuba cecinit dñm ac redemptorẽ noſtrū aduerſus tentamẽta diaboli reluctantem quidẽ verbis ſz ſpũ dimicantẽ. ℟. Paradiſi. Le.ij.

SErmone eni certamẽ agit ſed ꝑagit maieſtate victoriam: nec ſine ingenti myſterio huiuſmodi putem⁹ eſſe ꝯflictū in quo aut attenſus diabolus i verba ꝓrumpit: aut reruz dñs tentatori ſuo verbis nihilominus reſpondere dignaretur. ℟. Scindite. Lectio.iij.

IN his omnib⁹ aũt noſtre ſalutis eſt rõ. Pro nobis ſaluator eſurijt, ꝓ nobis loquiť Nos in illo vincim⁹ qꝛ nos ei cū pugnandi ſum⁹. Nam quis ambigit vnigenituz patris cui nulla potuit obuiare creatura ꝓ illis iuiſſe certamẽ quoꝝ carne ſe veſtiuit. ℟. Abſcondite.

Añ. Angelus dñi deſcendebat de celo mouebať aqua ⁊ ſanabať vnus. ps. B. Oratio.

ESto dñe propitius plebi tue ⁊ quã tibi facis eſſe deuotam: benigne refoue miſeratus auxilio. Per. d. Ad vs. añ. Qui me ſanũ fecit ille mihi p̄cepit tolle grabatū tuum ⁊ ambula in pace. ps. Mag. Ora.

EXaudi nos miſericors deus: ⁊ mentibus noſtrꝭ grẽ lumen ostende. Per. Sabbato lec. de beato maximo episcopo. Lectio .i.

Conflictus iste mirabilis: quē int̄ celi regē ⁊ regis celestis tyrannū fuisse nr̄e charitatis aurib⁹ sancti euangelij lectio nūc decursa testata est dn̄ice incarnatiōis nob̄ triūphale mysteriū sonat. R. In ieiunio.

Omnipotens dn̄s Le. ij effabil' pietat' affcū captiuitatē miseratus humana filꝗ; volens diabolicā ptātem suo iam remouere de mundo misit vnigenitū filiū suū nō diuitate degenerē: nō virtute dissilē: nō voluntate discordē. R. Tribula. Lectio .iij.

Qui nr̄am suscipiens carnē spreta veteri conditiōe nascendi de femina incorrupti corporis noua de lege nouus filius nascer̄ quaten⁹ diabolus salutarē hinc hoiem in ꝯsortium deitatis assertū: ⁊ si tentare presumeret superare non posset. R. Angelis suis. An. Assumpsit iesus discipulos suos ⁊ ascendit in montē ⁊ transfiguratus ē ante eos. ps. Ben. Oratio.

Populū tuū q̄s dn̄e ppitius respice atꝗ; ab eo flagella tue iracundie clementer auerte. Per dn̄z. Dn̄ica .ii. xl. ad vs. an. Bn̄s. Ipm. Ca.

Rogamus vos ⁊ obsecramus in dn̄o iesu ut quemadmodū accepistis a nob̄ quō uos oporteat ambulare ⁊ placere deo sic ⁊ ambuletis ut abundetis magis. R. Det tibi deus. hym. Ex more. R. Angelis suis. an. Dn̄e bonū est nos hic esse si vis faciam⁹ hic tria tabernacula tibi vnū: moysi vnū: ⁊ helie vnū. ps. Ma. Oratio.

Deus qui cōspicis oī nos virtute destitui interi⁹ exteriusꝗ; custodi: ut ⁊ ab oībus aduersitatib⁹ muniamur in corpe: ⁊ a prauis cogitatōib⁹ mūdemur in mēte. Per. Ad ma. inuit. Deus magnus dn̄s. Et rex magn⁹ sup oēs deos. ps. Venite. hym. Sūmi lar. In .i. noc. an. Seruite dn̄o. ps. Btūs vir. R. Dicet dn̄o. Lec. de isaac legant̄ ⁊ p hebdoma. qn̄ de ferie agitur. Lectio .i.

Senuit isaac ⁊ caligauerūt oculi eius ⁊ videre nō poterat. Vocauitꝗ; esau filiū suū maiorē ⁊ ait illi fili mi. Qui respōdit. Assum. Cui pr̄ vides aute q̄ senueri ⁊ ignoro diē mortis mee. Sume arcū ⁊ pharetrā ⁊ arma tua ⁊ egredere foras. R. Tolle arma tua pharetrā et arcū ⁊ affer mihi de venatione tua ut comedā. Et bn̄dicat tibi aīa mea. R. Cumꝗ; venatu aliq̄d attuleris fac mihi inde pulmentū ut comedā. Et. Le. ij.

Cumꝗ; venatu aliq̄d apphenderis fac mihi inde pulmentū sicut velle me nosti ⁊ affer mihi ut comedā ⁊ bn̄dicat tibi anima mea antequā moriar. R. Ecce odor filij mei sicut

K k

odoꝛ agri pleni quē bn̄dixit dominuſ. Creſcere te faciat deus meus ſicut arenā mariſ ⁊ dōet tibi de roꝛe celi benedictionez. ℣. Qui maledixerit tibi ſit ille maledictus: ⁊ q̇ bn̄dixerit tibi bn̄dictōnibꝰ repleaẜ. Creſcere te faciat. Lectio iii.

Quod cum audiſſet rebecca ⁊ ille abijſſet in agrum ut iuſſionē patris expleret. Dixit filio ſuo iacob. Audiui prēz tuū loquentē cū eſau fratre tuo ⁊ dicentē ei. affer mihi de uenatiōe tua ⁊ fac mihi cibos ut comedā ⁊ bn̄dicā tibi coꝛam dn̄o anteq̄ʒ moriaẜ. ℞. Det tibi deus de roꝛe celi ⁊ de pinguedine terre abundantiaz ſeruiāt tibi tribus ppl'i. Eſto dn̄s fratꝝ tuoꝛuʒ. ℣. Et incuruenẜ an̄ te filij mr̄is tue. Eſto dn̄s. Gl'a. Eſto

In .ij. noc. an̄. Bonoꝝ. ps. Cōſerua. ℣. Ipſe liberauit me.

Sermo be. ioānis epi. Le. iiij.

Poꝛtabat rebecca gemīos frēs in utero āte oꝛtus pn̄cipia bellatoꝛes. Certātes filiōſ mr̄ ante ſentit q̄ʒ nouit ante patiẜ q̄ʒ videt ante ſuſtinet q̄ʒ agnoſcit licuit filioꝝ bella ſentire quos nō dū licuit generaẜ ℞. Dum iret iacob berſabee ⁊ pgeret aran locutuſ eſt ei deus dicens. Terraz in qua doꝛmis tibi dabo ⁊ ſemini tuo. ℣. Edificauit iacob ex lapidibus altare in honoꝛe dn̄i fundēſ oleū deſup ⁊ bn̄dixit ei deuſ dicens Terram. Lectio v.

Certamen in utero inẜ fratres geriẜ bellū inẜ natos cōmittiẜ materna viſcera quatiunẜ. Nec iam ad oꝛtus pn̄cipia pperaẜ: ſed ante principia noua certaminā celebranẜ. Uellē cauſas tanti certaminis noſcere. Uellem iſtius pugne negocia tractare. ℞. Dum iret iacob de terra ſua vidit gl'am dei ⁊ ait: q̄ʒ terribilis eſt locus iſte Non eſt aliud niſi domꝰ dei et poꝛta celi. ℣. Uere dn̄s eſt in loco iſto ⁊ ego neſciebā. Nō. Le. vi.

Quid interceſſerat q̄d factuz fuerat. Que pugn̄di rō. Que cauſa vīcēdi. Quo ſpectatoꝛe id geriẜ. Quo celebraẜ. Quid victoꝛi pꝛomittiẜ. Quid victo ecōtrario denegatur. Quis certaẜ docuerat. q̇s monſtrauerat pugnare. Sʒ notū eſt cunctiſ iſtoꝝ certamē fratrū cauſas duoꝝū expꝛimi ppl'oꝝū. ℞. Si dn̄s deus meus fuerit mecū i via iſta qua ego ambulo ⁊ cuſtodierit me ⁊ dederit mihi panē ad edendū ⁊ veſtimētū quo opiar ⁊ reuocauerit me cū ſalute. Erit mihi dn̄s in r̄fugium. Et lapis iſte in ſignū. ℣. Surgenſ aūt mane iacob tulit lapidē quē ſuppoſuerat capiti ſuo ⁊ erexit in tituluz fundēſqʒ oleū deſuper ⁊ ait. Erit. Gl'a. Et la. In .iij. no. an̄. Preceptū dn̄i. ps. Celi enar. ℣. Scapulis ſuis. Scd̄m mattheū

In illo tp̄e. Egreſſuſ ieſus receſſit in ptes tyri ⁊ ſydonis. Et ecce mulier chananea a finibꝰ illis egreſſa clamabat dicens. Miſerere mei fili dauid filia mea male a demonio vexaſ. Et reliq̄. Omelia b̄ti hieronimi p̄ſbyteri.

Scribis ꝛ phariſeis calūniatoribus derelictis trāſgrediſ dominꝰ in p̄tes tyri et ſydōis ut tyroſ ꝛ ſydoneſq; curaret. Mulier aūt chananea a finibus ꝓpriis egrediſ clamās vt filie ſue ſanitatē impetraret. ℟. Erit mihi dn̄s in deū et lapis iſte quē erexi in tituluz vocabiſ domꝰ dei ꝛ ꝯ̄ vniuerſis q̄ dederis mihi. Decimas et hoſtias pacificas offeram tibi. ℣. Si dn̄s deus meus fuerit mecum in via iſta qua ego ambulo ꝛ cuſtodierit me. Decimas ꝛ hoſtias pacificas. Lc. viij.

Obſerua quod in decimoquīto loco filia chananee ſanatur. Miſerere mei fili dauid filia mea male a demonio vexaſ. Unde v̄o nouit vocare filiū dauid: q2 egreſſa fuit de finibus ſuis: ꝛ errorē tyroꝝ ac ſydonoꝝ loci ac fidei cōmutatōe dimiſerat. ℟. Dixit angelꝰ ad iacob dimitte me aurora eſt rn̄dit ei: nō dimittā te niſi benedixeris mihi. Et benedixit euz in eodem loco. ℣. Benedicens benedicaz tibi ꝛ multiplicabo te. Et benedixit eum in.

Lectio nona.

Ego eccleſiam filiam puto animas eſſe credentiuz quē male a demonio vexabantur ignorantes creatorem ſuuz ꝛ adorantes lapidem. Que nō reſpondit ei verbum. Non de ſuperbia phariſaica: nec ꝯ̄ ſcribarum ſupercilio: ſed ne ipo uideretur contrarius eſſe ſententie per quam iuſſerat in viam gentium ne abieritis etiam in ciuitates ſamaritanoruz ne intraueritis. Reſponſoriuz. Minor ſum cunctis miſeratōnibꝰ tuiſ domine abraam in baculo meo tranſiui iordanem iſtuz et nunc cum duabus turmis regredior. Libera me domine ꝯ̄ manibus eſau. Quia valde cōtremuit cor meum illū timens. ℣. Tu locutꝰ es quod mihi benefaceres ꝛ dilatares ſemē meum ſicut arenam maris. Libera me domine. Gloria patri ꝛ. Quia valde contre. Repetatur reſponſorium. Minor ſuz cunctis. Reſponſoria ferial.

Orauit iacob et dixit domine qui dixiſti mihi reuertere i terraz natiuitatis tue. Erue me ꝯ̄ manu fratrꝭ mei. Quia valde eum timeo. ℣. Deus in cuius conſpectu ambulauerunt p̄res noſtri domine qui paſcis me a iuuentute mea. Erue me ꝯ̄ ma. Gloria patri ꝛ filio. Quia valde eum. Hoc reſponſoriū predictum cum ſuo verſu erit tertium reſponſoriū quando p̄mo dicitur de tertio nocturno per hebdomadam ꝛ ℟. Vidi dn̄m faci. dicetur in ſabbato aū. ℟.

Pater peccaui. Qđ si aliqđ festū. ix. lec. in sabbo primo euenerit tūc. ℞. pdictū. Uidi dñm fit. iiij. ℞. qn̄ vltimo dr̄ de seruitiō de feria ℞. Uidi dñm facie ad faciem ⁊ salua facta est aia mea. ℣. Et dixit nequaq̄ȝ vocaberis iacob: sed israel erit nomē tuū. Et sal. ℣. Ipse libera. An lau. an̄. Dñe labia mea apies ⁊ os meū annūciabit laudē tuā. ps̄. Dñs reḡ. An. Dextera dñi fec virtutē dextera dñi exaltauit me. ps̄. Confitemini. An. Fact⁹ ē adiutoꝛ meus deus meus. ps̄. Deus deus. An. Triū puerꝝ cantem⁹ hymnū quē cātabant in camino ignis bn̄dicētes dominū. ps̄. B. An. Statuit ea in eternū ⁊ in sclm̄ scl'i pceptū posuit ⁊ nō pteribit. ps̄. Laudate. Capl'z. Rogam⁹. Hym. Audi benigne. ℣. Scuto circūd. An. Egressus ihs secessit in partes tyri ⁊ sydonis ⁊ ecce mulier cananea a finib⁹ illis egressa clamabat dicens: misereř mei domine fili dauid. ps̄. B. Oratio. Deus qui conspicis. Ad. i. an̄. Accedētes discipuli iesu ad eū rogabāt eū dicētes dimitte eaȝ qꝛ clamat post nos. ps̄. De⁹ deus respi. Ad. iij. an̄. Nō sū missus nisi ad oues que perierant domus isrl' dicit dñs. Capi. Rogamus. ℞. Participe. Ad. vi. an̄. O mulier magna est fides tua fiat tibi sicut petisti. Capi.

Hec est eni voluntas dei sanctificatio vr̄a ut abstineatis vos a fornicatione vt sciat vnusquisqȝ vr̄m suū vas possidere in scificatiōe ⁊ honore. ℞. Ab oi via ma. Ad. ix. an̄. Uade mulier semel dixi tibi: qꝛ si credideris videb̄ mirabilia. Ca.

Uoluntas enim dei est ne supgrediať quis neqȝ circūueniat in negocio frēm suum qm̄ vindex est dñs de his oib⁹ sicut pdixim⁹ vobis ⁊ testificati sumus. ℞. Declara sup. Ad ii. vs. an̄. Sede a dextr. ps̄. Dixit dñs. Capl'm. Rogam⁹. ℞. Esto nobis. Hym. Ex more. ℣. Angelis su. An. Dixit domin⁹ mulieri chananee nō est bonū sumere panē filioꝝ ⁊ mitteř canibus ad manducandū: naȝ et catelli edunt de micis q̄ cadūt de mensa dñoꝝ suoꝝ. ait illi iesus: o mulier magna est fides tua: fiat tibi sic̄ petisti. ps̄. M. Oratio. Deus qui ꝯspi. Feria ij. ⁊ quotidie p hebdomā. dicūtur ℣si. ⁊ ℞ia. scd̄m ordinē nocturn. hystorie dñical'. ita tamē q ℞ia ferial'. nō omittanť. ℣. Dicet domino. Lectio. j.

Nunc ergo fili mi acquiesce ꝯsiliis meis ⁊ pergēs ad gregē: ⁊ affer mihi nunc duos edos optimos ut faciā escas ex eis patri tuo quibus libēter vescetur. ℞. Tolle ar. Le. ij.

Quam cum intuleris ⁊ comederit ⁊ benedicat tibi priusq̄ȝ moriatur. Cui ille rn̄dit. Nosti q esau frater meus homo pilosus est ⁊ ego lenis.

℟. Ecce odor. Lectio.iij.

ET ſi attractauerit me pat̄ meus ⁊ ſenſerit timeo ne putet me voluiſſe ſibi illudere ⁊ inducat ſuꝑ me maledictiõez ꝓ bn̄dictiõe. Ad quē mater ait In me ſit iſta maledictio fili mi. Audi vocē meā ⁊ ꝑgens affer que dixi. ℟. Det tibi deus.

An̄. Ego ꝓncipiū qui ⁊ loquor vobis. ps. B. Orõ.

PReſta q̄ſ oꝑs deus vt familia tua que ſe affligēdo carnē ab alimentis abſtinet: ſectādo iuſticiā a culpa ieiunet Per. Ad vs̄. añ. Qui me miſit mecū eſt ⁊ nõ reliquit me ſoluz qꝛ que placita ſunt ei facio ſꝑ. ps. Mag. Oratio.

ADeſto ſupplicatiõib⁹ noſtris oꝑs deus ⁊ quib⁹ fiduciam ſꝑande pietatis indulges: ꝯſuete mīe tribue benign⁹ effectuz. Per do.no.ie.xp̄m fi.

Feria.iij. Lectio.i.

ABijt ⁊ attulit deditqꝫ matri parauit illa cibos ſicut nouerat velle patrē illius ⁊ veſtib⁹ eſau valde bonis. q̄s apō ſe habebat domi īduit. ℟. Dū iret. Lectio.ij.

DIxitqꝫ iacob: ego ſum primogenit⁹ tuus eſau feci ſicut ꝑcepiſti mihi. Surge ſede ⁊ comede de venatione mea ut benedicat mihi anima tua. ℟. Dum exiret. Lectio.iij.

RVrſus ad filiū ſuū iſaac ait. Quomodo inq̄t tam cito inuenire potuiſti fili mi? Qui reſpondit: voluntas dei fuit ꝙ hoc taz cito curreret mihi qđ volebam. ℟. Si domin⁹

An̄. Unus enim magiſter veſter qui in celis eſt dicit dominus. ps. B. Oratio.

PErfice queſumus domie benignus in nobis obſeruantie ſancte ſubſidiuz: ut que te auctore facienda cognouim⁹ te operante impleamus. Per dominū noſtrum ie.xp̄m fi.tu. Ad vs̄. añ. Qui maior eſt veſtruz erit miniſter veſter: quia omnis qui ſe exaltat humiliabitur dicit dominus. ps. Magnifi. Oratio.

PRopiciare domie ſupplicationibus noſtris: ⁊ animaꝝ noſtrarū medere languoribuſ ut remiſſiõe ꝑcepta i tua benedictione ſemper letemur. Per dominū noſtrū ie.xp̄m.

Feria.iiij. Lectio.i.

DIxit iſaacqꝫ filio ſuo. Accede ad me huc ut tangā te fili mi: vt probem vtrum tu ſis filius meus eſau an nō. ℟. Erit mihi. Lectio.ij.

ACceſſit ille ad patrē ⁊ palpato eo dixit vox quidem iacob ſed manus ſūt eſau ⁊ nō cognouit eum: quia piloſe manus ſimilitudinem expreſſerāt maioꝛ. ℟. Dixit ange. Le.iij.

BEnedicens ergo illi ait. Tu es filius meus eſau? Reſpōdit. Ego ſuz. At ille: affer mihi de venatiõe tua cibos Quos cūz oblatos comediſſet optulit etiā ⁊ vinū. ℞ Orauit iacob. Añ Ecce ascēdim⁹ hierosolymam ⁊ filius hoīs tradetur ad crucifigendum. ps. B. Oratio.

Populum tuuz quesumus dñe ꝓpiti⁹ respice: ⁊ quos ab escis carnalib⁹ ꝑcipis abstinere a noxijs quoqz vicijs cessare concede. Per dñz. Ad vš añ Sedere aūt mecuz non est meum dare vobis sed quibus paratum est a patre meo. ps. M. Oratio.

Deus iñocentie restitutor ⁊ amator dirige ad te tuorum corda seruorū vt tui spūs feruore concepto ⁊ in fide inueniantur stabiles: ⁊ in opere efficaces. Per. Fer. v. Lec. i.

Quo hausto dixit ad eū accede ad me fili mi: ⁊ da mihi osculū accessitqz ad eū ⁊ osculatus est eum. ℞ Tolle.

Lectio secunda.

Statimqz vt sensit fragrātiam vestimentoruz benedicens illi ⁊ ait. Ecce odor fili mi sicut odor agri pleni cui bñdixit de⁹. ℞ Ecce od. Lec. iij.

Det tibi deus de rore celi ⁊ de piguedine terre abundantiam ⁊ bñdictionē frumenti vini ⁊ olei ⁊ seruiant tibi populi ⁊ adorent te trib⁹. Esto dominus fratrum tuoꝝ. Et icuruentur ante te filij matris tue.

℞. Det tibi deus de ro. Añ Ego nō ab homine testimoniū accipio sed hec dico vt vos salui sitis. ℣ Bñd. Oratio.

Presta nobis quesum⁹ domine auxiliū gratie tue: vt ieiunijs ⁊ orationibus conuenienter itenti liberemur ab hostibus mentis ⁊ corporis. Per dñm. Ad vš. añ Opera q̄ ego facio testimoniū ꝑhibet de me: qꝛ pater me misit. ps. Magni. Oratio.

Adesto domie famulis tuis ⁊ perpetuam benignitatem largire poscentibus: vt his q̄ te auctore ⁊ gubernatore gloriantur: ⁊ congregata restaures ⁊ restaurata conserues. Per. Feria. vj. Lectio. i.

Qui maledixerit tibi sit ille maledictus ⁊ qui benedixerit tibi bñdictionibus repleatur: dixit isaac filio suo v̄ba hec. ℞ Dū iret. Lectio secunda.

Vix isaac sermonē suū impleuerat ⁊ egresso iacob foras. Venit esau coctos d̄ venationeqz cibos intulit patri suo dicēs. Surge pater mi ⁊ comede de venatione filij tui vt bñdicat mihi anima tua priusq̄z moriar. ℞ Dū exiret. L. iij.

Dixitqz isaac filio suo. q̄s es tu ⁊ rñdit ille. Ego suz fili⁹ tu⁹ esau. Expauit qz isaac stupore vehementi ⁊ vltra q̄z credi pōt ⁊ ait admirās. Quis igitur est ille qui duduz captā venatione attulit mihi ⁊ comedi ex oībus anq̄z tu venires. ℞ Si dñs. Añ Malos male ꝑdet ⁊ vineam suam locabit alijs agricolis qui reddent ei fructum temporibus ſuis. Pſ. B. Oratio.

Da queſum⁹. o. d. vt ſacro nos purificante ieiunio: ſinceris mentibus ad ſancta ventura facias peruenire. ꝑ dominum. Ad vſ. añ. Querētes eū tenere timuerūt turbas q; ſicut ꝓphetam eū habebant. Pſ. B. Oratio.

Da queſumus dñe populo tuo ſalutem mentis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherendo: tue ſemper virtutis mereatur ꝓtectione d̄fendi. Per dominum noſtrum. Sabbato Lectio prima.

Auditiſq; eſau ſermōibus pr̄is ſuis irrugiit clamorē magno ⁊ conſternatus eſt ⁊ ait Bñdic etiam ⁊ mihi pat̄ mi. Qui ait. Venit germanus tu⁹ fraudulent̄ ⁊ accepit bñdictionem tuam. R̄. Erit mihi dominus. Lectio ſecunda.

At ille ſubiunxit iuſte vocatum eſt nomen eius iacob. Supplantauit me eniꝫ en altera vice. Primogenita mea ante tulit ⁊ nunc ſecundo ſurripuit benedictionē meam. R̄. Vidi dominum. Lectio tertia

Rurſuſq; ad patrem. Nūquid ſeruaſti ait mihi bñdictionem rñdit iſaac. Dominum tuum illū conſtitui ⁊ oēs fratres ſeruituti illius ſubiugaui. R̄. Pater peccaui in celo ⁊ coram te iam non ſum dignus vocari filius tu⁹. Fac me ſicut vnum ex mercenarijs tuis. V̄. Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus ego autem hic fame perio ſurgam ⁊ ibo ad patrem meū ⁊ dicam ei. Fac me. Hac die. R̄. Pater peccaui. erit. iiij. R̄. niſi feſtū. ix. lec. in hoc ſabbato euenerit tūc eo anno omnino ꝑtermittatur. V̄. Ipſe liberauit. Añ. Vadam ad pr̄ez meū ⁊ dicā ei pater fac me ſicut vnū de mercenarijs tuis. Pſalm⁹. Bñd. Oratio.

Da queſum⁹ dñe nr̄is effectum ieiunijs ſalutarem vt caſtigatio carnis aſſumpta ad nr̄aꝝ vegitationē tranſeat animaꝝ. Per. Dñica. iij. Ad vſ. añ. Bñdic. Pſ. Ipſuꝫ. Capitulum.

Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſimi ⁊ ambulate i dilectione ſicut ⁊ chriſtus dilexit nos ⁊ tradidit ſemetipſum ꝓ nob̄ oblationem ⁊ hoſtiam deo i odoreꝫ ſuauitatis. R̄. Igit̄ ioſeph ductus ē in egyptū fuitq; dñs cū eo. Per quē erat vir i cunctis ꝓſpere agens. V̄. Miſertus ē eniꝫ dñs illi ⁊ oīa ei⁹ opa dirigebat. Per quem. Hymnus.

Ecce tēpus idoneū medicina peccaminū q̄b⁹ deū offendim⁹ corde v̄bis opibus. Qui pius ac ꝓpitius nob̄ pepcit hactenus: ne nos cū nr̄is ꝑderet tantis iniquitatibus.

Hinc igit̃ ieiunijs cũ p̃cibus ⁊ lachrymis: mr̃tiſqꝫ bõis aliis placem⁹ deuotiſſime. Ut nos a cunctis ſordib⁹ purgans ornet v̓tutib⁹: ãgelicis ⁊ cetibus nos iũgat i celeſtibus. Sit benedict⁹ genitor eiuſqꝫ vnigenitus cũ ſpũ paclyto trin⁹ ⁊ vnus dñs. Am̃. ℣. Angelis ſuis. Añ. Dedit pr̃ penitenti filio ſtolã p̃mã pariter ⁊ annulũ nã ⁊ calciamẽta illi tribuens celebrauit magnũ cõuiuiũ hẽm⁹ ſtolã primã i lauacro ⁊ annulo fidei ſignaculũ. ps. M. Oratio.

Queſum⁹ .o.d. uota humiliũ reſpice: atqꝫ ad defenſionẽ nr̃az dexterã tue maieſtatis extende. Per do. Ad cple. añ. Signatu. ps. Cũ inuocarẽ. Capl'm. Tu in nob. ℟. In pace. Hym. Xpe qui lux. ℣. Cuſtodi. Añ. Media vita i morte ſum⁹ quẽ querim⁹ adiutorẽ niſi te dñe q̃ p̱ pctis nr̃is iuſte iraſceris. Scẽ deus. Sãcte fortis Scẽ ⁊ miſericors ſaluator amare morti ne tradas nos. ℣. Ne proijcias nos i tempore ſenectutis cũ defecerit v̓tus nr̃a ne derelinquas nos dñe. Scẽ deus. ℣. Noli claudere aures tuas ad pces nr̃as. Sãcte fortis. ℣. Qui cognoſcis occulta cordis pce pctis nr̃is. Sãcte ⁊ miſericors. ⁊ dr̃ vſqꝫ in fine ps. Nũc dimittis. Hec p̱dicta añ. dr̃ ſuper ps. Nũc dimis. p. xv. dies. Ad cple. quotidie x̃ ſicuti vo nõ dr̃r niſi i ſabbatis vel i feſt. ad mat. Inuit. In manu tua dñe. Oẽs fines t̃re. ps. Uenite. Hymnus.

Clarũ decus ieiunij monſtratur orbi celitus: quod xp̃s auctor omniũ cibis ditauit abſtinens. Hoc moyſes car⁹ deo legiſqꝫ lator factus ẽ: hoc helyam per aerã curro leuauit igneo. Hinc daniel myſteria victor leonũ viderat: p̱ h' amicus itimus ſponſi ioãnes claruit. Hec nos ſequi dona de⁹ exempla p̱ ſimõie tu robur auge ſenſuũ dans ſpiritale gaudiũ. Preſta pr̃ p̱ filiũ preſta p̱ almũ ſpũz: cũ his pereuũ triplici vn⁹ de⁹ cognomie. Amẽ. In i. nocturn. añ. Seruite dño. ps. Btũs vir. ℣. Dicet dño. Hac die ⁊ quotidie p̱ hebdo. lec. legant̃ de ioſeph qñ de tempore legitur. Lectio prima.

Ioſeph cũ ſedecim eẽt annorũ paſcebat gregẽ cũ frĩbus ſuis adhuc puer ⁊ erat cũ filijs bale ⁊ zelphe vxorũ patris ſui. Accuſauitqꝫ frẽs ſuos apud prẽm ſuũ crimine peſſimo. ℟. Uidentes ioſeph a lõge loquebantur mutuo. Ecce ſomniator venit venite occidam⁹ eum ⁊ videam⁹ ſi p̱ſint illi ſomnia ſua. ℣. Cumqꝫ vidiſſet ioſeph frẽs ei⁹ q̃ a prẽ cũctis fr̃ibus plus amaret oderãt eũ nec poterãt ei quicq̃ꝫ pacifice loq̃ vñ ⁊ dicebãt. Ec. Lectio ſecunda.

Iſrl' aũt diligebat ioſeph ſup oẽs filios ſuos eo q̃ i ſe nectute genuisset eum. Fecitqꝫ ei tunicam polimitā. Uidētes autem fratres eius q̄d a patre plus amaretur cunctis fratribus: oderant eū nec poterant ei quicq̄ꝫ pacifice loqui. ℟. Dixitqꝫ iudas fratribus suis ecce ismaelite trāseūt venite venūdet ⁊ manꝰ nr̄e ne polluantur. Caro enim ⁊ frater noster est. ℣. Cūqꝫ abijsset ruben ad puteum ⁊ non iuenisset euꝫ scissis vestibus pergensqꝫ ad fratres ait puer non cōparit ⁊ ego quo ibo. Caro. Lectio tertia.

Accidit quoqꝫ vt vidit aliud sōniū q̄d narrans frībus suis. Que causa maioris odij seminariuꝫ fuit. Dixitqꝫ ad eos. Audite somnium meuꝫ quod vidi. ℟. Uidens iacob vestimenta ioseph scidit vestimenta sua cū fletu ⁊ dixit. Fera pessima deuorauit filiū meum ioseph. ℣. Congregatis aūt cunctis liberis eius vt delinirent dolorem patris noluit eos audire sed dixit. Fera pessima. Aliꝰ ℣. p hebdo. Uide si tunica filij tui sit an non ⁊ cum vidisset pater ait. Fera. Glīa patri. Fera. In .ii. nocturn. añ. Bonorum. ps̄. Conserua. ℣. Ipse liberauit. Sermo beati iohannis ep̄i. Lectio quarta.

Mittitur a patre iacob sāctissimo ioseph sanctus ad fratres qui salutem patris ad illos ⁊ ipsorum ad patrem afferret: vt inter absentes medius vtriusqꝫ salutis nunciꝰ extitisset: vt q̄d de semetipso absentes scire non poterant: Joseph referente. ℟. Joseph dum intraret in terram egypti linguā quā n̄ nouerat audiuit. Manꝰ eius in laboribus seruierunt et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam. ℣. Diuertit ab oneribus dorsum eiꝰ. Manus. Lectio quinta.

Quem cum venientem de longe conspicerēt inquiūt Ecce somniator ecce ille. Venite occidamus illuꝫ ⁊ videamꝰ quid pretendunt somnia sua. O nephanda rabies iniquoꝝ. ℟. Memento mei dū bene tibi fuerit. Ut suggeras pharaoni vt educat me de isto carcere qꝛ furtim sublatus sum ⁊ hic īnocens in lacum missus suꝫ. ℣. Tres enim dies adhuc sunt pꝰ quos recordabitur pharao ministerij tui ⁊ reuocet te ī pristinum gradū tunc memēto mei. Ut sug. Lectio sexta.

Non licet ioseph non licet impunitum esse quod bonum est. Non licet melioreꝫ tuum esse cum malis ⁊ quasi inuidi aliquid perdunt. Aut dispēdium alicuius rei incurrunt. ℟. Dixit ruben fratribus suis nūquid nō dixi vob̄ nolite peccare in puerum ⁊ non audistis me. En sanguis eius exquirit. ℣. Merito hec patimur: quia peccauimus in fratrem nostrū videntes angustiā anime eius dũ depꝛecareť noſ ⁊ nõ audiuimus. En ſãgu. Glřia patri. En. In .iij. noctur. añ. Preceptũ. pš. Celi enar. ℣. Scapul' ſuis

Secundum lucam:

IN illo tẽpoꝛe. Erat ieſus eijciẽſ dmoniũ ⁊ illð erat mutũ. Et reľ. Omelia ex cõmentario venerabilis bede pŕbyri.

DEmoniacꝰ iſte apud mattheum nõ ſolũ mutꝰ ſʒ ẽt cecus fuiſſe teſtať. Curatꝰ qʒ a dño diciť ita vt loquereť ⁊ videret. ℟. Merito hec patimur qꝛ peccauimꝰ i frẽm nr̃m videntes anguſtiã aĩe eiꝰ dũ dep̃caretur nos ⁊ ñ audiuimꝰ. Iccirco venit ſup nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fribꝰ ſuis nunq̃d nõ dixi voƀ nolite peccare in puer ⁊ ñ audiſtis me. Iccirco venit.

Lectio octaua

TRia generalia ſigna ſimi̇l i vno hoie ꝑpetrata ſi. Cecus videt mutꝰ loquiť: poſſeſſus a demonio liberať. Q̇d et tũc quidẽ carnaliť fcm̃ ẽ ſʒ quotidie cõpleť in cõuerſiõe credẽtiũ. Ut expulſo pmũ demone fidei lumen aſpiciant deide ad laudes dei tacentia priꝰ oꝛa laxentur. ℟. Tollite hinc vobiſ cũ munera ⁊ ite ad dñm terre ⁊ dũ iueneritis adoꝛate eũ ſuper terrã. Deꝰ aũt meꝰ faciet eum voƀ placabilẽ ⁊ remittat ⁊ hũc frẽm veſtrũ voƀcũ ⁊ eũ quẽ tenet i viculis. ℣. Sumite de optimis frugibꝰ terre i vaſis vr̃iſ ⁊ deferte viro munera. Deus

Lectio nona.

QUidam aũt dixerũt ex eis In belzebub pꝛincipe demonioꝝ eijcit demonia. Non hoc aliqui de turba ſed phariſei calumniabantur ⁊ ſcribe ſicut euangeliſte teſtanť. ℟. Loquens ioſeph fratribꝰ ſuis ⁊ dixit. Pax vobis nolite timeř ꝓ ſalute eni veſtra miſit me dñs ante vos. ℣. Eleuauitqʒ vocẽ cũ fletu quã audierunt egyptij oĩſqʒ domus pharaõis ⁊ dixit fribꝰ ſuis. Pax. repetať ℟. Loquẽſ. ℟. Iſte ẽ frať vr̃ minimꝰ de quo dixeratis mihi deꝰ miſereať tui fili mi. Feſtinauitqʒ i domũ ⁊ ploꝛauit qꝛ erũpebant lachꝛyme ⁊ nõ poterat ſe cõtinere. ℣. Attollens autẽ ioſeph oculos vidit beniamin ſtantẽ cõmota ſunt oĩa viſcera eius ſup fratrẽ ſuũ. Feſtina. ℟. Dixit ioſeph vndeci fribꝰ ſuiſ ego ſũ ioſeph quẽ vendidiſtis i egyptũ adhuc viuit pr̃ nr̃ de q̊ dixeratiſ mihi. Ite adducite eũ ad me vt poſſit viuere. ℣. Bienniũ eni ẽ ꝙ cepit eſſe fames in terra ⁊ adhuc reſtant anni quinqʒ. Ite. ℟. Nũciauerũt iacob dicẽtes ioſeph filiꝰ tuꝰ viuit et ipſe dñať in tota ťra egypti q̊ audito reuixit ſpũs eiꝰ ⁊ dixit. Sufficit mihi vadã ⁊ videbo eũ anteq̃z moꝛiar. ℣. Cũ audiſſet iacob ꝙ filius eiꝰ viueret quaſi de graui ſõnio euigilãs ait. Suff. Glřia. Vadã. ℣. Ipſe liberauit. In laudi. añ. Fac be migne i bona voluntate tua vt edificentur dñe muri hierl'm. ps. Miserere. An. Dñs mihi adiutor ē ñ timebo quid faciat mihi homo. ps. Cōfitemi. An. Deꝰ misereat' nři ꝛ bñdicat nobis. ps. Deꝰ deꝰ. An. Vim virtutis sue oblitus ē ignis vt pueri tui liberēt' illesi. ps. Benedi. An. Sol ꝛ luna laudate deum q: exaltatū ē nomē eiꝰ soliꝰ. ps. Laud. Capitulum. Estote imitatores.

Hymnus.

Iesu quadragenarie dicator abstinentie: qui ob salutem mentiū hoc sanxeras ieiuniū. Quo paradiso redderes seruata parcimonia: quos inde castrimergia illecebrosa depulit. Adesto nūc eccl'ie adesto penitentie: que ꝓ suis excessibꝰ coram ꝓfusis fletibꝰ. Tu retro acta crimina tua remitte gr'a: ꝛ a futuris adhibe custodiā mitissime. Vt expiati annuis ieiuniorꝫ victimis: tendamꝰ ad paschalia digne colenda gaudia. Presta pr' ꝑ filiū. V. Scuto circūdabit. An. Jesus cum eiecisset demoniū locutꝰ ē mutus ꝛ admirate sunt turbe. ps. B. or. Quesumꝰ o. d. Ad. i. an. Si in digito dei eiicio demōia ꝑfecto venit i vos r'gnū dei. ps. Deꝰ deꝰ m. res. Ad. iii. an. Dū fortis armatꝰ custodit atriū suū i pace sūt oīa que possidet. Cap. Estote imitatores. R. Bonū mihi dñe qd humiliasti me. Bonū mihi lex oris tui sup' millia auri ꝛ argenti. V. Manꝰ tue fecerūt me ꝛ plasmauerūt me da mihi itellectū vt discā mādata tua. Bonum mihi lex. Gl'ia. Bonū mihi domine. V. Dicet dño. or. Quesumꝰ o. d. Ad. vi. an. Qui nō colligit mecū dispgit ꝛ qui nō est mecū contra me ē. Ca. Fornicatio aūt aut oīs immūdicia aut auaricia aut turpitudo aut stultiloquiū nec noīetur i vobis sicut decet scōs. R. Seruꝰ tuꝰ ego sū. Da mihi intellectū dñe. Vt discā mādata tua. Da mihi intel. Gl'ia. Seruꝰ tuꝰ. V. Ipse liba. Ad. ix. an. Cū imundꝰ spūs exierit ab hoīe ambulat ꝑ loca inaquosa querens requiem ꝛ nō inueniens.

Capitulum.

Hoc scitote fratres itelligentes qd omnis fornicator aut immundus aut auarus quod est idolorum seruitus nō habet hereditatē in regno xp̄i ꝛ dei. R. Septies in die laudē dixi tibi domine. Deus meus ne perdas me. V. Erraui sicut ouis que ꝑierat require seruū tuum dñe q: mādata tua nō sū oblitꝰ. Deꝰ meꝰ. Gl'ia. Septi. V. Scapul' suis. or. Qs. o. d. Hec R. sup' hor. dicuntur in predicto mō ꝑ xv. dies. Ad vs. an. Sede a dex. ps. Dixit dñs. Capitulum. Estote imitatores. R. ab vno incipiatur hoc mō. Educ de carcere animam meā vt ꝯfiteatur nomini tuo dñe. V.

Periit fuga a me ꝛ nõ ē qui req̄reret aĩam meã. Et ↄfiteat'. Gl'a pa. Educ de carcere. Hoc. ℟. dr̄ p totã hebdo. hym. Ecce tēpꝰ. ℣. Angel' ſuis. Añ. Extollēs quedam mulier vocē de turba dixit: beatus venter qui te portauit ꝛ vba que ſuxiſti at ieſus dixit ei: quinimmo bti q̄ audiunt vbũ dei ꝛ cuſtodiũt illud. ps. M. oro. Queſumꝰ. oĩ. d. Supradictus ordo hym. vſiculoꝝ ꝛ capl'oꝝ ſeruet' p. xv. dies ĩ feria ſecunda ℣. Dicet domino.

Lectio prima.

PUtabam nos ligare manipulos ĩ agro ꝛ quaſi conſurgere manipulũ meũ ꝛ ſtare: ꝛ vr̄oſqȝ manipulos circũſtātes adorare manipulũ meum. Rñderũt frẽs eiꝰ. Nunq̄d rex noſter eris aut ſubijciemur ditioni tue. Quotidie p hebdo. dñr ℟. ſcd̄ ordinē hyſtorie dñi cal. ℟. Vidētes.

Lectio. ij.

HEc ergo cauſa ſõnioꝝ aut ſermonũ inuidie ꝛ odij fomitem miniſtrauit. Aliud quoqȝ vidit ſomniũ qđ narrãſ fratribuſ ait. Vidi p ſomniũ ſolez ꝛ lunam ꝛ ſtellas vndeci adorare me ℟. Dixit iudas.

Lectio tertia.

QUo cuz patri ſuo ꝛ fratribus retuliſſet increpauit eum pater ꝛ dixit. Quid igit' vult hoc ſomniũ quod vidiſti. Nunquid ego ꝛ mat' tua ꝛ fratres tui adorabimꝰ te ſuper terram. Inuidebant igitur ei fratres eius pater vero rem tacitꝰ ↄſiderabat. ℟. Videns iacob. Sciēdum ē q ℟. ferialia non omittant'. Et ſi feſtũ. ix. lect. in hac hebdo. euenerit tũc. j. ℟. iſt feriale. ſ. Iſte frater nr̄. erit iij. ℟. i. iiij. feria ꝛ alia duo. ℟. ferialia ſabbato dñr. Si aliqđ feſtũ. ix. lec. ĩ aliqua feria p hac hebdo. ↄtigerit tũc. j. ℟. feriale erit. iij. qñ. j. dr̄ de. iij. nocturno Et alia duo ℟. dñr qñ vltimo dr̄ de feria p hebdo. Si autem tres ferie p hac hebdo. tũ vacauerit tũc oĩno oportet ex neceſſitate q. j. ℟. feriale. ſ. Iſte eſt frater veſter, erit. iij. ℟. qñ de ij. noctur. dr̄. ſeruitium ꝛ alia duo ℟. dñr loco octaui ꝛ. ix. ℟ qñ vlti. dr̄ ſeruitiũ de feria ℣. Ipſe liberauit m. In laud. añ Miſerere. ps. Ipſũ. Capl'm. Conuertimini. Hym. Ieſu q̄dra. ℣. Scuto. Añ. Amē dico vobis quia nemo ꝓpheta acceptus ē in patria ſua. ps. Bñd.

Oratio.

COrdibus noſtris queſumus dñe grãz tuã bñignꝰ ĩfunde: vt ſicut ab eſcis carnalibus abſtinemꝰ ita quoqȝ ſenſus noſtros a noxiis retrahamus exceſſibꝰ. Per dominuz.

Ad. iij. Capitulum.

LAuami ꝛ mũdi eſtote auferte malũ cogitationum veſtrarum ab oculis meis quieſcite agere peruerſe diſcite bñ facere. ℟. Bonũ mi. vt ſ. ĩ dominica. Ad. vj. Capitulum.

Querite iudiciū: subuenite oppresso: iudicate pupillo defendite viduam: venite ⁊ arguite me dicit dominꝰ. ℟. Seruus tuꝰ. e. Ad. ix. Capitulum.

Si fuerint peccata vestra vt coccinū quasi nix dealbabūt: ⁊ si fuerint rubra quasi vermiculus velut lana alba erūt. ℟. Septies i die. Sciendum ē ꝙ p̄dicti hym. ad vs. ad mat. ⁊ capl'a ad hor. vt p̄diximꝰ quotidie dicūr in feriis vsq3 ad passionē dñi qn̄ de feria agit. Ad vs. añ. Jesus aūt transiens ꝑ mediū illoꝝ ibat. ps. M. Oro.

Subueniat nobis quesumꝰ dñe mīa tua vt ab imminētibus peccatoꝝ nostroꝝ ꝑiculis te mereamur ꝓtegente eripi: ⁊ te liberāte saluari. Per dñm.

Feria .iii. Lectio prima.

Cumq3 fr̄es illiꝰ i pascēdis gregibꝰ pr̄is illiꝰ i sychē morarent. Dixit ad eū isrl' fr̄es tui pascūt oues i sichimis: veni mittam te ad eos. ℟. Joseph.

Lectio secunda.

Quo rn̄dēte p̄sto sum ait. Vade ⁊ vide si cūcta ꝓspa sint erga fr̄es tuos ⁊ pecora ⁊ renūcia mihi quid agat. missus de valle ebron venit i sichē. ℟. Memēto. Lectio tertia.

Inuenit eūq3 vir errantē i agro: ⁊ iterrogauit eū q̇d quereret at ille rn̄dit fr̄es meos q̇ro. Indica mihi vbi pascunt greges: dixitq3 ei vir: recesserūt de loco isto. Audiui aūt eos dicentes eamꝰ i dothaim. ℟. Dixitq3 ruben. Añ. Si duo ex vobis cōsenserit sup̄ terrā de oī re q̄dcūq3 petierint fiet illis a patre meo qui in celis ē dicit dominus. ps. B. Oratio.

Exaudi nos oīpo. ⁊ misericors deꝰ ⁊ continentie salutaris ꝓpitius nob̄ dona cōcede. Per dñm. Ad vs. añ. Ubi duo vel tres cōgregati fuerint i noīe meo in medio eoꝝ sū dicit dñs. añ. M. Oratio.

Tua nos dñe ꝓtectione defende: ⁊ ab oī semꝑ aduersitate custodi. Per do. Feria quarta. Lectio prima.

Perrexit ergo Joseph pꝰ fr̄es suos i dothaim ⁊ ibi iuēnit eos. Qui cū vidissent eū ꝓcul añq3 accederet ad eos cogitauerūt eū occidere ⁊ mutuo loquebant adinuicē aduersus eū. ℟. Merito. Lectio scd̄a.

Ecce somniator venit veni te occidamꝰ eū ⁊ mittamꝰ eū in cisternā veterē dicemꝰ q3 fera pessima d̄uorauit eū ⁊ tūc appebit quid illi ꝓsint somnia sua. ℟. Tollite. Lectio tertia.

Audiens hoc rubē nitebat liberare eū de mātibꝰ eoꝝ et dicebat. Nō iterficiamꝰ aiā3 eiꝰ nec effūdamꝰ sanguinē s3 ꝓicite eū i cisternā hanc que ē i solitudie manꝰ q3 vr̄as seruate innoxias. Hec aūt dicebat volēs eū eripe de mātibꝰ eoꝝ ⁊ reddē pr̄i suo. ℟. Iste ē frat vr̄. Añ. Audite ⁊ itelligite traditiones vías quas dñs dedit nobis.

PResta nobis [illegible] qñs dñe ut salutariis ieiuniis eruditi: a noxiis quoqz viciis abstinentes: ꝓpiciatōez tuā facilius impetremꝰ. Per.

Ad vs. aña. Non lotis manibꝰ māducare nō coinq̄nat hoiem ps. Mag. Oratio.

COncede qñs oīps deꝰ vt qui ꝓtectiōis tue gratiaz querimꝰ liberati a malis oībꝰ tibi secura mēte seruiamꝰ. P. d.

Feria. v. Lectio. i.

COnfestim igit ut ꝑuenit ad frēs nudauerūt euz tunica talari ꝛ polimita miserūtqz euz in cisternā que nō hēbat aquā. ℟. Videntes. Le. ij.

ET sedētes ꝛ comedebant panez videbantqz viatores ismaelitas venire de galaad: ꝛ camelos eoꝝ portātes aromata ꝛ resinam in egyptū. ℟. Dixit. Lectio tertia.

DIxit ergo iudas fratribꝰ Quid enim ꝓdest si occiderimꝰ frēm nr̄m ꝛ celauerimus sanguinez ipsius ꝛ manus nr̄e ne polluant caro. n. ꝛ frater nr̄ est. ℟. Videns. Ad ℟. Operami nō cibū qui perit sz qui ꝑmanet in vitā eternā. ps. B. Oratio.

COncede. q. o. d. ut ieiuniorū nobis scā deuotio ꝛ purificationē tribuat: ut maiestati tue nos reddat acceptos. P.

Ad vs. aña. Panis eni dei est q̄ descendit d̄ celo ꝛ dat vitā mūdo ps. M. Oratio.

SUbiectū tibi ꝑplm quesumus dn̄e ꝓpiciatio celestis amplificet: ꝛ tuis faciat sp̄ ibe rere mandatis. Per dn̄m.

Feria. vi. Lectio. i.

REquieuerūt frēs sermonibus eiꝰ ꝛ ꝓtereūtibꝰ ismaelitis negociatoribꝰ extrahētes eū d̄ cisterna. Vendiderūt ismaelitis triginta argenteis. Qui duxerūt in egyptū. ℟. Joseph. Lectio secunda.

REuersusqz ruben veniens ad cisternā nō inuenit puerū ꝛ scissis vestibꝰ ꝑgens ad fratres suos ait. Puer nō cōparet ꝛ ego quo ibo. Tulerūt aūt tunicaz eius ꝛ in sanguine edi quē occiderant tinxerunt mittētes qui ferrent ad patrez ꝛ dixerūt hāc inuenimꝰ: vide si sit tunica filij tui an nō. ℟. Memēto. Lectio. iij.

QUam cum agnouisset pater ait. Tunica filij mei ē. Fera pessima cōedit eū. bestia deuorauit ioseph scissisqz vestibꝰ indutꝰ est cilitio lugēs filiuz suū. ℟. Dixit ruben. Aña. Dñe ut video ꝓpha es tu ꝑres nr̄i mōte h̄ adorauerūt. ps. B. Oratio.

IEiunia nr̄a. q. d. benigno fauore ꝓsequere ut sicut ab alimentis abstinemꝰ in corpore ita a viciis ieiunemꝰ in mēte. Per. Aña. Veri adoratōes adorauerūt prēm i spū ꝛ vitate. ps. M. Oratio.

PResta. q. o. d. ut q̄ in tua ꝓtectōe ꝯfidimꝰ: cūcta nob aduersitate adiuuāte vicamꝰ. Fer. Sabbato. Lectio. j.

Congregatis aūt cunctis liberis eius vt delinirent dolorē patris noluit ꝯsolatōez accipe: sed ait. Descendaz ad filiū meū lugēs in infernū. Et illo pseuerāte i fletu media vite vēdiderūt i egyptū putaphar eunucho pharaonis magistro. ℟. Merito. Lectio. ij.

Igit̄ ioseph ductus est in egyptuz emitq; eum putaphar eunuchus pharaōis princeps exercitꝰ vir egyptiꝰ d̄ manu ismaelitaꝝ a quibꝰ ꝑductus fuerat: fuitq; dn̄s cuz eo ⁊ erat vir in cūctis prosꝑe agens. ℟. Dixit ioseph. Lectio. iij.

Habitabat in domoq; dn̄i sui q̄ optimꝰ nouerat esse dn̄m cū eo: ⁊ oīa que ageret ab eo dirigi in viaz illius. Inuēit ioseph grām coram dn̄o suo et ministrabat ei. ℟. Nūciauerūt. Lin. Inclinauit se ih̄s ⁊ scribebat in terra si q̄s sine pctō ē mittat in eā lapidē. ps. Be. Orō.

Presta q. o. deꝰ vt familia tua que se affligendo carnem ab alimētis abstinet: sectādo iusticiā a culpa ieiunet. P.

Dn̄ica. iiij. xl. Capl'm.

Scriptū est quoniam abraam duos filios hūit vnuz de ancilla: et vnum de libera. sed de ancilla scd̄m carnez natus est: qui aūt de libera per repromissionem. ℟. Audi israel. Hym. Ecce tempus. ℣. Angelis suis. An. Nemo te condemnauit mulier: nemo domine: nec ego te condemnabo: iaz amplius noli peccare. ps. Be. Orō.

Concede quesumus omnipotens deus ut qui ex merito nostre actionis affligimur tue gratie consolatione respiremus. Per dn̄m. Ad matut. inuitat. Populus domini ⁊ oues pascue eius. Venite adoremus deum. ps. Venite. Hym. Claꝝ decus. In. j. noctur. an. Seruite. ps. Beatus vir q̄. ℣. Dicet domino. ℟. Susce. Hac die incipiatur exodus ⁊ legatur ꝑ totam hebdomadaz quando de temporali agitur. Lectio. j.

Hec sunt nomina filiorum israel qui ingressi sunt in egyptum cum iacob. Singuli cuz domibus introierunt Rubē: Symeō: Leui: Judas: Isachar: çabulō: ⁊ beniamī: Dan ⁊ Neptali: Gaad ⁊ Asser. erāt igit̄ omnes anime eorum q̄ ingressi sunt de femore iacob septuagintaquinq;. Joseph aūt in egyptū erat. ℟. Locutus est dominus ad moysē dicens: descende in egyptū dic ⁊ pharaoni ut dimittat populum meum Induratum est cor pharaonis non vult dimittere populuz nisi in manu forti. ℣. Videns vidi afflictionem populi mei qui est in egypto ⁊ gemitum eiꝰ audiui ⁊ descendi liberarē euz. Induratum est cor.

Lectio secunda.

QUo mortuo ⁊ vniuersis fratribus eius omniq; cognatione sua filii israel creuerūt et quasi germinãtes multiplicati sunt ac roborati nimis ⁊ repleuerūt terraȝ. ℟. Stetit moyses coram pharaone: ⁊ dixit hec dicit dñs. Dimitte ppl'm meum ut sacrificet mihi in deserto. ℣. Dñs deꝰ hebreoꝝ misit me ad te ut dicã tibi. Dimitte. L. iij

SUrrexit in terra nouꝰ rex sup egyptū qui ignorabat ioseph: ⁊ ait ad ppl'm suum. Ecce ppl's filioꝝ israel multus et fortior nobis est. Uenite sapienter opprimamꝰ eum. Ne forte multiplicet: et si ingruerit ꝯtra nos bellum addat inimicis nostris expugnatisq; nobis egrediat de terra. Preposuit et itaq; magr̃os opeꝝ ut affligerent eos oneribus. ℟. In mari via tua ⁊ semite tue in aq̃s multis. Deduxisti sicut oues ppl'm tuum. In mãu moysi ⁊ aaron. ℣. Trãsduxisti illos ꝑ mare rubꝝ ⁊ transuexisti eos per aquaȝ nimiã. Deduxisti. Gloria patri. In manu. In .ij. noct. an̄. Do noꝝ ps. Conseruauit. Ipse lib. Sermo be. iohānis epi. L. iiij.

STabat moyses in monte nō armis sȝ p̃cibꝰ pugnaturus. Stabat extensis mãibꝰ ad celū deuoto orans affectu ñ de terra sȝ de celo auxiliuȝ postulabat. Pugñabat moyses cuȝ hostibꝰ absens cuȝ ceteris sine bello decertat. Ut quē loci diuersitas ab inimicis se iunxerat orationis affectus bellatorē priteȝ hostibus exhiberet. ℟. Qui ꝑsequebat ppl'm tuū dñe dimersisti eos in ꝓfundum. Et in colūna nubis ductor eoꝝ fuisti dñe ℣. Exclamauerūt filij israel in angustijs suis ad dñm ⁊ misit ei saluatorē. Et in co. L. v.

NIsi moyse orãte pugna occulta sed manifesta victoria. Latenter dimicat ut euidenter deuincat. Solus orat ut multi saluent. Stabat moyses i mōte iam ꝓximus celo iaȝ vicinꝰ syderibus. Et quantū eum sublimitas montis extulerat tãto eum orõ deo ꝓximū exhibebat. ℟. Cantemꝰ igit dño gloriose enim honorificatus est equum ⁊ ascensorē ꝓiecit in mare. Adiutor ⁊ ꝓtector factus est mihi dominus in salutem. ℣. Currꝰ pharaonis ⁊ exercitū eius ꝓiecit in mare. Adiutor. L. vi.

NIsi moyse orante victoria cessante mesticia: potētior hostis efficitur iusti corpe fatigato. Desinit isrl' vincē moyse desistente in p̃ce. vt dum diuersa ppl'is exhibent beneficia orationis nobis potentia mōstraretur. Deniq; iam ista diuersitas valuit quãdiu nunquã oratō defuit. Perseuerante prece perseuerans victoria roborat. ℟. Moyses famulus domini ieiunauit quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibꝰ. Ut legē dñi mereret accipere. Abscon dit moyſes in montē ſynai. Ut ſupra. Ut le. In .iii. noctur. añ. Precepiſ. ps. Celi enarrāt. ℣. Scapulis. Scdm ioannē.

IN illo tpe. Abijt ihs trās mare galilee: qđ eſt tyberiadis ⁊ ſequebat͛ eum multitudo magna: quia videbāt ſigna que faciebat ſuꝑ his qui infirmabant͛. Et reliqua. Omelia ve. be. preſbyteri.

QUia ſigna ⁊ miracl'a dñi ⁊ ſaluatoris recte cum legunt vel audiūt accipiunt: nō tam his q̄d foris ſtupeāt attendūt q̄z quid hoꝝ exēplo ipſi intus agere quid in his myſticuꝫ ꝑpendere debeāt inſpiciūt. ℟. Splendida fcā eſt facies moyſi dum aſpiceret in eū dñs. Uidētes ſeniores claritatē vultus eius admirātes timuerūt valde. ℣. Deſcēdit moyſes de mōte portās duas tabulas lapideas in māib⁹ ſuis ſcriptas vtraſq̄z digito dei. Uidē. Le. viii.

ECce enī appropinquante paſcha die feſto iudeoꝝ ſequentē ſe multitudinē dominus v̄bo ſalutis ꝑiter ⁊ ope curatiōis erigebat. Nā ſicut ali⁹ euāgeliſta ſcribit loquebat͛ illis de regno dei: ⁊ eos q̄ cura indigebāt ſanabat. Eadēq̄z doctrina ⁊ ſanatiōe ꝯpleto paucis d̄ cibarijs abundātiſſime refecit. ℟. Ecce ego mitto angelū meū qui p̄cedet te ⁊ cuſtodiat ſemꝑ. Obſerua ⁊ audi vocē meam ⁊ inimic⁹ ero inimicis tuis ⁊ affligentes te affligam: et p̄cedet te angelus meus. ℣. Iſrl' ſi me audieris non erit in te deus recens: neq̄z adorabis deum alienū ego enī dñs. Obſer. Le. ix.

ET nos ergo frēs kariſſimi hui⁹ exemplo facti appropiquāte paſcha .i. diē redemptōis noſtre adiunctū fratrū cetua dominuꝫ toto corde ſequamur ⁊ eius grāz flagitem⁹ ut nos ſpiritualiū donis v̄tutuꝫ ſaciare digneẗ q̄ten⁹ tpe ſacroſācte reſurrectiōis illius interius exteriuſq̄z decent͛ ornati ſacra nr̄e ſalut͛ puro corꝑe ſil' ⁊ corde ſumamus. ℟. Audi iſrael precepta dñi ⁊ ea in corde tuo q̄ſi in libro ſcribe. Et dabo tibi terrā fluentēz lac ⁊ mel. ℣. Obſerua igit͛ ⁊ audi vocē meā ⁊ inimic⁹ ero inimicis tuis. Et. Glia. Et. Repet. ℟. ℟. Audi iſrl. ℟. feria ii.

Attende ppl'e me⁹ legē meāz. Inclinate aurē veſtrā in verba oris mei. ℣. Aperiam in parabolis os meuꝫ loquar ꝓpoſitiōes ab initio ſcli. Incli. Hoc erit. ti. ℟. Quotiēs dicet͛ de .iii. noct. ꝑ hebdo. ℣. Ipſe liba. In laudi. añ. Tunc acceptab͛ ſacrificiuꝫ iuſticie ſi auerter͛ faciem tuā a pctis meis. ps. Miſerere. Añ. Bonū eſt ſpare in dño q̄z ſpare in ꝑncipib⁹. ps. Confitemī. Añ. Bñdicat nos deus de⁹ nr̄ bñdicat nos de⁹. ps. De⁹ de⁹. Añ. Potēs es dñe eripe nos d̄ manu mortꝫ libera nos de⁹ nr̄. ps. Bñdi. Añ. Reges tre ⁊ oēs oīs laudate deū. ps. Laudate. Capl'm. Scriptū est. [illegible] Jesu quadra. ℣. Scuto circūdabit. Añ. Abiit ihs trans mare galilee ⁊ sequebat' eū multitudo magna q̄ videbāt signa que faciebat erat aūt primum pascha dies festus iudeoꝝ. ps. B. Oratio. Cōcede. Ad. iij. añ. Subiit ergo ihs in monte ⁊ ibi sedebat cū discipulis suis: erat aūt primū pascha dies festus iudeoꝝ. ps. Deꝰ deꝰ. m. re. Ad iij. añ. Accepit ergo ihs panes ⁊ cum grās egisset distribuit discūbentibꝰ simil' ⁊ piscibꝰ quātuz volebāt. Capl'm. Scriptū est. ℟. Bonū mihi. vt s. in dnīca precedenti. oro vt s. Ad. vi. añ. De quinq̄ panibꝰ ⁊ duobꝰ piscibꝰ satiauit dn̄s quinq̄ millia hoīum. Capl'm.

Letare sterilis que nō paris: erūpe ⁊ clama que nō parturis: q2 multi filij deserte magis q̄z eiꝰ que hz virū. ℟. Seruus tuus. Ad. ix. añ. Satiauit dn̄s quinq̄ millia hoīz d' q̄nq̄ panibꝰ ⁊ duobꝰ piscibꝰ. Ca.

Nos autē frēs scd̄m isaac pmissiōis filij sumꝰ ⁊ quō tūc his qui scd̄m carnē natꝰ fuerat psequebat' eū q̄ scd̄m spūm ita ⁊ nūc: sz q̄d dicit scriptura: eijce ancillā ⁊ filiū eiꝰ. ℟. Septies. Oro vt s. Ad vs. añ. Sede a dex. ps. Dixit dn̄s. Capl'z. Scriptum est. ℟. Adduxit eos dn̄s in fortitudine magna cibauit eos nascētijs agroꝝ. Duxe-

[illegible] ma [illegible]. Cibauit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gnū qd fecerat [illegible] glificabāt deū [illegible] hic est saluator mūdi. ps. M. Oro. Cōcede. [illegible]

Edificauerūtq̄ [illegible] tabernaculoꝝ pharaoni phiton ⁊ ramesses. [illegible] tiplicabant' ⁊ crescebant [illegible] tur. ℟. Locutus [illegible]

Oderunt filios [illegible] egyptij ⁊ affligebant [illegible]: dolentes ac ad amaritudinem perducebant ad vitā eorū opibꝰ duris luti ⁊ lateris oīq̄z famulatu q̄ in terris operibꝰ premebantur. ℟. Steterit. Lectio iij.

Dixit aūt rex egypti obstetricibꝰ hebreoꝝ q̄rū vna vocabat' sephora altera phua precipiēs eis. Qn̄ obstetricabitis hebreas ⁊ ptꝰ tpš aduenerit: tūc si masculꝰ fuerit interficite illuz si femina reseruate. ℟. In mari. Añ. Auferte ista hinc dixit dn̄s ⁊ nolite facere domū pr̄is mei domū negociatōis. ps. B. Oro.

Presta. q. o. d. vt obseruationes sacras ānua deuotōe recolētes ⁊ corpe tibi placeamꝰ ⁊ mēte. Per. Ad vs. añ. Inclinauit. ps. Dilexi. Ca. Alia que.

[illegible] Iſrael [illegible] ſic [illegible] populi [illegible] Angel [illegible] Solutio [illegible] dicit [illegible] ſabo [illegible] populo [illegible] dñe benig[illegible] exaudi [illegible] ſup[illegible] p̄ſtas aſſecutis tribue de[illegible] Per dñm.

Timuerūt aūt obſtetrices [illegible] ⁊ nō fecerūt iux̄ p̄ce[illegible] egypti: ſed ꝯſeruabāt [illegible] quib[us] ad ſe accerſitꝫ ait [illegible] hoc qḋ facē voluiſtis [illegible] ſeruaretis. Qui [illegible] pſeque. [illegible] hebree ſicut egy[illegible]. Ipſe enī obſtetricandi habēt ſciāꝫ ⁊ priuſqꝫ veniam[us] ad eas pariūt. [illegible] Bene ergo fecit de[us] obſtetricib[us] ⁊ creuit ppl's ⁊ ꝯfortat[us] eſt nimis. Et qꝛ timuerūt obſtetrices deū edificauit illis domos. Precepitqꝫ pharao oī pplo ſuo dicēs. Quicqd maſculini ſex[us] natū fuerit i flumie p[illegible]. quicqd feminei reſeruate. Moyſes fa. [illegible] Quid me queritꝫ interficē hoīeꝫ q̄ v̄a locutus ſum vob. [illegible] B. Oro.

Sacra nobis q̄s dñe obſeruatiōis ieiunia ⁊ pie ꝯuerſationis augmētū: ⁊ tue ꝓpiciatiōis ꝑſtēt auxiliū. Per. Ad v̄s. iij. Unū op[us] feci ⁊ admiramini qꝛ totū hoīeꝫ ſanū feci in ſabbo.

[illegible]

Miſerere quāſo dñe ꝑplo tuo ⁊ ꝯtinuis tribulatiōib[us] laboranti ꝓpitius reſpirare ꝯcede. Per. Feria iiij. [illegible]

Abijt ꝗ̄ poſt hec vir de domo leui et accepit ſibi vxorē ſtirpis ſue que ꝯcepit ⁊ pepit filiū ⁊ vidēs elegantē abſcōdit trib[us] menſib[us]. Cūqꝫ celare nō poſſet ſūpſit fiſcellā ſcirpeā ⁊ liniuit bitumine ac pice. poſuitqꝫ int[us] infantulū ⁊ expoſuit eū i carecto ripe fluminis ſtāte ꝓcul ſorore eius ⁊ ꝯſiderāte euentum rei. [illegible] Splendor.

Lectio ſecunda. [illegible]

Ecce autē deſcēdebat filia pharaonis vt lauaret[illegible] flumine ⁊ puelle eius gradiebāt[illegible] per crepitudinē alui. Que cum vidiſſet fiſcellam in papirione miſit vnam de famulab[us] ſuis ⁊ allatam aperiens cernēſqꝫ in ea paruulum vagientē miſerta eius ait. De infantib[us] hebreoꝝ ē h[illegible]. Ecce ego. [illegible]

Cui ſoror pueri ait. Uis ut vadā ⁊ vocē tibi hebreā mulierē q̄ nutrire poſſit infantulū. q̄ rn̄dit vade. Perrexit puella ⁊ vocauit mrēꝫ eius. ad quā locuta eſt filia pharaōis accipe ait pueꝝ iſtū ⁊ nutri mihi ⁊ dabo tibi mercedē tuā. Attēde

Ant. Rabi q̄s peccauit hic aut parētes eius qꝛ cec[us] nat[us] ē rn̄dit ieſus: ⁊ dixit neqꝫ hic peccauit neqꝫ parētes ei[us] ſꝫ vt manifeſtēt[ur] opa dei in illo. B. [illegible]

DEus qui ⁊ iuſtis pmia meritoꝝ ⁊ pctoribus veniam p ieiuniū pbes: miſererē ſupplicib⁹ tuis vt reatus nri ꝯfeſſio indulgentiā valeat percipe delictoꝝ. Per. Ad vſ. an. Ille hō qui dr ihs lutū fecit ex ſputo ⁊ liniuit oculos meos ⁊ mō video. ps. M. Oratio

PAteant aures mīe tue domine pcib⁹ ſupplicantiuꝫ ⁊ ut petentib⁹ deſiderata concedas: fac eas que tibi ſunt placita poſtulare. Per dnm.

Feria. v. Lectio. j.

SUſcepit mlier ⁊ nutriuit puerū adultūqꝫ tradidit filie pharaonis. Quē illa adoptauit in locuꝫ filij vocauitqꝫ nomē eius moyſes: qꝛ de aqua tuli eum. ℟. Locut⁹ eſt. Le. ij.

IN diebuſ illis. Poſtquā creuerat moyſes egreſſuſqꝫ ad frēs ſuos vidit afflictionē eoꝝ: ⁊ virū egyptiū pcutientem quendā de hebreis fribus ſuis. Cumqꝫ circūſpexerit huc atqꝫ illuc: ⁊ nullū adeſſe vidiſſet pcuſſit egyptiū ⁊ abſcondit in ſabulo. ℟. Stetit. Le. iij.

ET egreſſus die altēo moyſes ꝯſpexit duos hebreos rixātes: dixitqꝫ ei qui faciebat iniuriā. Quare pcutis pximum tuū? Qui rñdit. Quis te ꝯſtituit iudiceꝫ ſup nos. Nunqd occidere me vis ſicut heri occidiſti egyptiuꝫ. Timuit moyſes ⁊ ait. Quō palā eſt fcm̄ vbū iſtō. ℟. In mari. Dn̄i. Pr diligit filiuꝫ: ⁊ oīa demrat ei que ipſe facit. ps. B. Oratio.

PReſta. q. o. de⁹ vt quos ieiunia votiua caſtigāt: ipa quoqꝫ deuotio ſctā letificet: vt t̄renis affectib⁹ mitigatis facilius celeſtia capiam⁹. Per. d. Ad vs. añ. Sicut pat̄ ſuſcitat mortuoſ ⁊ viuificat ſic ⁊ filius quos vult viuificat. ps. Magnificat. Oratio.

POpuli tui deus iſtitutoꝛ ⁊ rectoꝛ pctā quib⁹ impugnātur expelle: ut ſp tibi placitus ⁊ tuo munimine ſit ſecur⁹. Per.

Feria. vj. Lectio. j.

AUdiuitqꝫ pharao ſermonē hunc ⁊ querebat occidere moyſen. Qui ꝯfugiens d̄ cōſpectu illiuſ moꝛat⁹ eſt in terra madian ⁊ ſedebat iuxta puteū. ℟. Qui pſequebat̄. Lectio. ij.

ERant aūt ſacerdotis madian ſeptē filie que venerant ad hauriendū aquā ⁊ impletꝭ canalib⁹ adaquare cupiebant gregeꝫ patris ſui. Supuenerūt paſtoꝛes ⁊ eiecerunt eas Surrexit moyſes ⁊ d̄fenſis puellis adaquauit oues earū. ℟. Cantemus. Lectio. iij.

QUe cum veniſſent ad raguelē prem earū dixit ad eas. Cur velocius veniſtis ſolito? Rñderūt. vir egypti⁹ libauit nos de manu paſtoꝝ ⁊ hauſit nobiſcū aquā: potūqꝫ dedit ouib⁹. Ait ille. vbi eſt inqt. q̄re dimiſiſti hoīeꝫ vocate eum vt comedet panē nobiſcuꝫ. Iura uit ergo moyses ꝙ habitaret cum eo. ℟. Moyses. An̄. Laçarus amicus nr̄ dormit eamꝰ ⁊ a sōno excitemꝰ eum. ps̄. B. Orō.

Deus qui ineffabilibꝰ mūdū renouas sacr̄is p̄sta qm̄s: ut eccl'a tua et'nis ꝓficiat institutꝭ: ⁊ tp̄alibꝰ nō destituatur auxilijs. Per. d. Ad vs̄. an̄. Dn̄e si fuisses hic laçarus nō esset mortuꝰ: ecce iam fetet quatriduanus in monumēto. ps̄. Magni. Oratio.

Da q. o. d. ut q̄ infirmitatꝭ nr̄e cōscij de tua v̄tute cōfidimus: sub tua sꝑ pietate gaudeamꝰ. Per. Sabbo. Lc. i.

Suscepit moyses sophorā filiam eius in vxore q peꝑit ei filiū quē vocauit gersan dicens. Aduena fui in terra aliena. Alterū vero peꝑit quē vocauit elieçer dicens. Deꝰ enīz pr̄is mei adiutor meus ⁊ eripuit me de manu pharaonis. ℟. Splendida. Lectio. ij.

Post mltū vero tp̄is mortuus est rex egypti ⁊ ingemiscētes filij isrl' ꝓpter opera vociferati sunt. Ascēdit clamō eoꝝ ad deū ꝓ opibꝰ: ⁊ audiuit gemitus eoꝝ ac recordatꝰ ē federꝭ ꝙ pepigerat cū abraā: isaac: ⁊ iacob. Et respexit dn̄s filios israel ⁊ liberauit eos. ℟. Ecce. Lectio. iij.

Moyses āt pascebat oues retro soceri sui sacerdotꝭ madian. Cūqꝫ minasset gregē ad interiora deserti, Venit ad mōtē dei oreb. Apparuitqꝫ ei dominus in flāma ignis rubi in medio: ⁊ vidit ꝙ rubꝰ arderꝫ ⁊ nō ꝯbureret. Dixit autē moyses. vadā ⁊ video quare non cōburat rubus. ℟. Attendite. An̄. Ego sum lux mundi qui sequit me nō ābulat in tenebris sed habebit lumen vite dic dominus. ps̄. B. Oratio.

Fiat ꝑ grām tuā qs̄ dn̄e fructuosus nr̄e deuotōnis affectus: qr tunc nobis ꝓderūt ieiunia suscepta: si tue sint placita pietati. Per. d. n. Ab hac die vsqꝫ in crastī. octa. pasche nihil fiet de festꝭ. ix. lec. q ibidē ꝯtingūt: nisi solū mō de festꝭ duplicibꝰ: ⁊ hoc vsqꝫ ad cenā domini tm̄ seruet. Dn̄ica in passione dn̄i ad. i. vs̄. an̄. Bn̄s. ps. Ipm. Deinceps nulla dicitur neuma in fine an̄arū vsqꝫ ad oct'. pasche nisi in duplicibus festis que infra passionē ꝯtingunt vel. tn̄ ⁊ Bn̄dicamꝰ dn̄o ⁊. kyriel. Gra. ⁊ omnia huiusmodi cū neuma dicūt more solito usqꝫ ad cenā dn̄i cū agitur de feria. Caplm.

Iudicasti dn̄e cām anime mee: defensor vite mee: domine deus meus. ℟. Circūdedernut me viri mendaces sine cā flagellis ceciderūt me. Sed tu dn̄e defēsor vīdica me. Qm̄ tribulatio ꝓxima est et non est qui adiuuet. Sed tu. Nō dicit Gl'a pa. sed vnus incipiat. ℟. Circūdederūt. Et repetat totū [illegible] ps. [illegible]

Uexilla regis pdeūt fulget crucis mysteriū quo carne carnis cōditor suspēsus ē patibulo. Confixa clauis viscera tendens manus vestigia redēptionis grā hic imolata est hostia. Quo vulneratus isup mucrōne dire lancee vt nos lauaret crīe: manauit vnda sanguine. Impleta sunt que concinit dauid fideli carmīe dicēdo nacōib⁹ regnauit a ligno deus. Arbor decora ⁊ fulgida ornata regis purpura electa digno stipite tam scā membra tāgere. Beata cui⁹ brachijs preciū pependit scl'i: statera facta ē corporis pdamqȝ tulit tartaris. O crux aue spes vnica hoc passionis tempore auge piis iusticiā reisqȝ dona veniā. Te summa de⁹ trinitas collaudat ois spūs: quos per crucis mysteria saluas rege p scl'a. Amē.

℣. Dederūt in escā meā fel. ℟. Et i siti mea potauerūt me aceto. Añ. Ego sū qui testimoniū phibeo de me ipso ⁊ testimonium phibet de me q̄ misit me pr̄. ps. Ma. Oratio.

Quesum⁹. o. d. familiā tuā ppiti⁹ respice: vt te largiēte regatur i corpore ⁊ te miserāte custodiat i mente. Per dñm.

Ad cōplet. añ. Miserere mihi ps. Cū inuoca. Cap. Tu i nobis. ℟. In man⁹ tuas dñe. Cōmēdo spūm meū. ℣. Redemisti me dñe de⁹ veritatis. Cōmendo. [illegible] pacē [illegible] [illegible]. Hymnus.

Cultor dei memēto te fōtis [illegible] lauacri rorē subisse scm̄ te crismate innouatū. Fac cū vocante somno castū petis cubile frōtē locūqȝ cordis crucis figura signet. Crux pellit oē crimen fugiūt crucē tenebre: tali dicata signo mēs fluctuare nescit. Procul o procul vagantū portenta somniorū: procul esto puiaci pstigiator astu. O tortuose serpēs q̄ mille p meandros fraudesqȝ flexuosas agitas quieta corda. Discede xp̄s hic ē hic ē liquesce signū qđ ipse nosti dānat tuā cateruā. Corp⁹ licet fatiscens iaceat recline paulisper xp̄m tñ sub ipso meditabim̄ sopore. Gl'ia eterno patri ⁊ xpo vo regi paclytoqȝ scō ⁊ nūc ⁊ i ppetuū. Amē. ℣. Custodi nos do. Añ. O rex gloriose qui inter scōs semp es laudabilis ⁊ tñ ineffabilis tu i nob̄ es dñe ⁊ nomē scm̄ tuū iuocatū ē sup nos ne derelinquas nos de⁹ nr̄ vt i die iudicij nos collocare digneris. Inter scōs ⁊ electos tuos rex bñdicte. ℣. Rex benedicte tuos p psꝑe dirige calles. chorus. Int scōs. ℣. Ut tergās miseras pia p lamina culpas. chorus. Rex bñdicte. ℣. Atqȝ colāt pure solēnia iusticia pasche. chorus. Inter scōs. vsqȝ i finē ps. Nūc dimittis. Hoc precedit ℟. hym. ⁊ añ. sup ps. Nunc dimittis. Dñe vsqȝ ad cenā dñi [illegible] dicentes. [illegible] ps. [illegible] reper[illegible] poſt [illegible] dici [illegible] dn̄i quā [illegible] hymnus.

Pange lingua glorioſi ꝓelium certaminis ⁊ ſup crucis tropheū dic triumphū nobilē: quali redemptor orbis imolatus vicit. De ꝑentis ꝓtoplaſti fraude facta cōdolēs qn̄ pomi noxialis morte morſu corruit: ipſe lignū tūc notauit damna ligni vt ſolueret. Hoc op⁹ nr̄e ſalutis ordo depopoſcerat: multiformis ꝓditoris ars vt artē falleret ⁊ medelam ferret inde hoſtis vnde leſerat. Quando venit ergo ſacri plenitudo temporis miſſus eſt ab arce patris nat⁹ orbis conditor atqȝ vētre virginali caro fact⁹ ꝓdijt. Gloria ⁊ honor deo vſqȝquo altiſſimo vna patri filioqȝ iclyto paraclito cui laus ē ⁊ ptās p eterna ſecula. Amē. In .i. noct. an̄. Vulpes foueas hn̄t ⁊ volucres celi nidos fili⁹ aūt hoīs nō hēt vbi caput ſuū reclinet. Hec ſola an̄. in p̄ noctur. dr̄ ⁊ ſup oēs pſ. et finiant⁹ oēs pſ. cū. Gl'ia patri.

vt in ꝓcedentib⁹ officijs ⁊ ſic fiat i ſequentib⁹ nocturn. hic officie ⁊ ſimiliter fiat in officio [illegible] palmarū. ℣. Erue a framea deus animam meā. ℟. Et de manu canis vnicam meam. Hac die leguntur lec. de ꝓphetia hieremie ⁊ ſic vſqȝ paſcha qn̄ de temporali iij. cū fuerint .iij. lec. de temporali tunc tres prime lec. de eadem prophetia legantur in p̄mo nocturno. Lectio prima.

Verba hieremie ꝓphete filij elchie de ſacerdotibus qui fuerunt i anathote in terra beniamin qd̄ factū eſt verbum domini ad eum in diebus ioſie filij amos regis iuda in tertio decimo āno regni ipſius. Hec dicit domin⁹ deus conuertimini ad me ⁊ ſalui eritis. Eodem modo terminantur omnes lec. de prophetia vſqȝ ad quartam feriam ante cenam domini. ℟. Iſti ſunt dies quos obſeruare debetis tēporibus ſuis. Quartadecima die ad veſperum paſcha domini eſt ⁊ in quintadecima ſolēnitatē celebrabitis altiſſimo dn̄o. ℣. Locutus ē dn̄s ad moyſen dicēs loquere filijs iſrl̄ ⁊ dices ad eos. Quarta.

Lectio ſecunda.

Et factū eſt in diebus ioachim filij ioſie regis iuda vſqȝ ad ꝯſūmationē vndecimi anni ſedechie filij ioſie regis iuda. Vſqȝ ad tranſmigrationē hieruſalem in menſe quinto. Hec dicit dominus. ℟. Nonnuȝ

Multiplicati ſũt qui tribulãt me dicũt nõ ē ſalus ipſi in deo ei⁹. Exurge dñe ſaluũ me fac de⁹. ℣. Neq̃ñ dicat inimicus me⁹ p̃ualui aduerſus eũ. Exurge. Lectio tertia.

Et factũ eſt v̄bum dñi ad me dicēs. Priuſq̃z te formarē i vtero noui te ⁊ añq̃z exires de vulua ſcĩficaui te: ⁊ ꝓphetã i gentib⁹ dedi te. Et dixi a.a.a. neſcio loqui q꜡ puer ego ſuz dixit dñs ad me. Noli dĩce q꜡ puer ego ſuz: qm̃ ad oia que mittã te exibis ⁊ vniuerſa que mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eoꝝ q꜡ ego tecũ ſũ vt eruam te dicit dñs. Hec dicit. ℟. Qui cuſtodiebãt animam meam ꝯſiliũ fecerunt in vnuz dicentes. De⁹ dereliq̇t eũ ꝑſequimi ⁊ ꝯp̄hendite eum q꜡ nõ ē q̇ liberet eũ de⁹ me⁹ ne longe eas a me de⁹ me⁹ i adiutoriũ meũ intende. ℣. Oēs inimici mei aduerſum me cogitabant mala mihi v̄bũ iniquum mandauerũt aduerſũ me dicētes. De⁹ dereli. Poſt hũc ℣. nõ ſeq̇tur Gl'ia patri. ſʒ reincipiaf ℟. Qui cuſtodi. ⁊ dr̃ vſq̃ʒ ĩ finē. Idē mod⁹ obſeruetur in vi. ⁊ i. ix. ℟. ⁊ i quotidianis nocturnis ſup hoc. ⁊ i. iij. ℟. quotidie ad mat. hoc modo fiat vſq̃ʒ paſcha qñ de feria agif. In i. no noc. añ. Sicut exaltatus ē ſerpens i hereino ita exaltari oportet filiũ hoīs. ℟. Cõſerua. ℣. De ore leonis liba me dñe. ℟. Et a cornib⁹ vnicornium humilitatē meaz. Sermo bti ioannis ep̄i. Lectio quarta

Dignũ hieremie ſcĩſſimi meritũ magnũ i eũ colatũ ē diuinit⁹ donũ magnuz inquit hieremie ē meritũ q̇ ante ꝯmeref q̃z naſcif ante ſcĩficatur q̃z editur ante ꝓpheta conſtituif q̃z mũdi exordio potiaf. Tu aũt. ℟. De⁹ me⁹ es tu ne diſcedas a me. Qm̃ tribulatio ꝓxima ē ⁊ nõ ē qui adiuuet. ℣. De⁹ de⁹ me⁹ reſpice i me. Qm̃ tribu. Lectio quinta.

Dicunf ei⁹ merita ⁊ ab eo nec dũ exercentur officia Dona narranf nec tñ donoꝝ cauſe tractanf. Promotio dr̃ ⁊ nec dũ ꝓmotionis negociuz agitur. Noli inq̇t putare dñs hieremia q̇ hodie te ꝓphetaz cõſtituo aut nũc primũ ad iſtã gentē corrigendã ꝓmitto. Tu. ℟. Tota die cõtriſtat⁹ igrediebar dñe qm̃ aĩa mea impleta ē illuſionib⁹. Et vim faciebãt q̇ q̇rebãt aĩam meã. ℣. Et q̇ iq̇rebãt mala mihi locuti ſũt vãitates ⁊ dolos tota die meditabanf. Et vim. Lectio ſexta.

Olim enim mihi ꝓbat⁹ ec notus es oli cõſecrat⁹ ac dignus olim ꝓphetaſ gentib⁹ iſtitut⁹. Te mihi aptũ te idoneuz p̄ſentia ipſa mõſtrauit. Tibi ꝓphetandi p̄ſagiũ ⁊ fiduciã p̄dicandi attribui ꝑ te ꝓphete officia ⁊ mee diſpenſatõis nuncia ꝓferri ad eos inſtitui. Te eniz nemo ꝯtereat nemo tibi formidinē vanā immittat. ℟. Deus meꝰ eripe me de manu peccatoris ⁊ de manu cōtra legem agētis ⁊ iniqui. Q̄m̄ tu es paciētia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ ⁊ ab insurgentibꝰ i me libera me. Q̄m̄ tu. In iii. noctur. an̄. Recordare mei dn̄e ⁊ erue me ab his q̄ ꝑsequūtur me. ps. Celi enar. ℣. Ne ꝑdas cū impiis deꝰ aiam meam ℟. Et cū viris sanguinū vitaꝫ meam. Secundum ioannem.

In illo tp̄e. Dixit iesus turbis iudeoꝝ ⁊ principibus sacerdotū. Quis ex vobis arguet me de peccato. Si v̓itatē dico quare vos nō creditis mihi. Qui ē ex deo v̓ba dei audit Et reliq. Omel. btī grego. pape.

Pensate fratres charissimi mansuetudinē dei relaxare pctā venerat ⁊ dicebat: q̇s ex vob̄ arguet me de pctō. Nō dedignat ex rōne ostendē se pctōrē nō esse q̄ ex v̓tute diuinitatꝫ poterat pctōres iustificare. ℟. Adiutor ⁊ susceptor meꝰ es tu dn̄e ⁊ in v̓bū tuū sꝑaui. Declinate a me maligni ⁊ scrutabor mādata dei mei. ℣. Iniquos odio hūi ⁊ legē tuaꝫ dilexi. Declinate. Lectio octaua.

Sed terribile ē valde quod subdit. Qui ē ex deo v̓ba dei audit. Propterea vos non auditis: q2 ex deo n̄ estis. Si.n. ipse v̓ba dei audit qui ex deo ē ⁊ audire v̓ba dei nō pōt quisq̄s qui ex illo nō est. Interroget se vnusquisqꝫ si v̓ba dei i aure cordis ꝑcipit ⁊ intelliget vn̄ sit. ℟. In te iactaꝰ sū ex vtero de ventre matris mee deꝰ meꝰ es tu ne discedas a me. Q̄m̄ tribulatio ꝓxima ē ⁊ nō ē qui adiuuet. ℣. Salua me ex ore leōis ⁊ a cornibꝰ vnicorniū humilitatē. Q̄m̄. Lectio nona.

Celestem patriā desiderare xp̄itas iubet carnis desideria conterere mūdi gl̓iam declinare. Aliena nō appetere ꝓpria largiri. Penset vnusquisqꝫ v̓m ergo apud se si vox dei in corde eiꝰ cōualuit q2 iam ex deo sit an nō cognoscet. ℟. In ꝓximo est tribulatio mea dn̄e ⁊ nō ē qui adiuuet vt fodeant manꝰ meas ⁊ pedes meos libera me de ore leonis. Ut enarrē nomē tuū fribꝰ meis. ℣. Erue a framea deꝰ aiam meā ⁊ d̓ manu canis vnicā meā. Ut enar. ℟. ferialia. Ne ꝑdas cū impiis deꝰ aiam meā ⁊ cū viris sāguinum vitā meā. Redime me domine. ℣. Eripe me dn̄e ab hoīe malo a viro iīquo libā me. Redime. ℟. Ne auertas faciē tuā a puero tuo dn̄e. Q̄m̄ tribulor velocit̓ exaudi me. ℣. Intēde aīe mee ⁊ libā eā ꝓpt̓ inimicos meos eripe me. Q̄m̄. Hec duo ℟. feria. dn̄r ꝑt i vno die quotiens dr̄ de .iii. noc. ꝑ hebdom. qn̄ de feria agit̓ ℣. Intēde aīe mee ⁊ libā eā. ℟. Propter inimicos meos eripe me. Iste ℣.

[illegible] etiam de niūt vn̄ de ſer ma[illegible]. In laud. an̄. Vide dn̄e afflictionem meam qm̄ erectus ē inimic⁹ meus. ps. Miſerere. An̄. In tribulatiōe inuocaui dn̄m ⁊ exaudiuit me i latitudie. ps. Confitemi. An̄. Iudicaſti dn̄e cām anime mee defenſor vite mee dn̄e de⁹ me⁹. ps. De⁹ de⁹. An̄. Popule me⁹ quid feci tibi aut q̄d moleſtus fui: rn̄de mihi. ps. B. An̄. Nūquid redditur pro bono malū qꝛ foderūt foueā anime mee. ps. Laudate.

Capitulum.

Chriſtus aſſiſtēs pontifex futuroꝝ bonoꝝ per ampli⁹ ⁊ pfecti⁹ tabernaculū nō manu factū. i. nō ei⁹ creationis neqꝫ p ſanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ ſꝫ p ꝓpriū ſanguinē itroiuit ſemel in ſancta eterna redemptione inuenta. Hymnus.

Luſtra ſex qui iam pacta tempus implēs corporis ſe volente natus ad hoc paſſioni dedit⁹ agnus in cruce leuatur immolandus ſtipite. Hic acetū fel arūdo ſputa clauis lācea: mite corpus perforatur ſāguis vnda ꝓfluit: t̄ra pōt⁹ aſtra mūd⁹ quo lauant̄ flumie. Crux fidelis int̄ oēs arbor vna nobilis nulla ſilua talē ꝓfert frōde flore germine: dulce lignū dulces clauos dulce pondus ſuſtinet. Flecte ramos arbor alta tenſa laxa viſcera: et rigor lenteſcat ille quē dedit natiuitas:

[illegible] ecce agna [illegible] illuſit [illegible] tum preparare nauim [illegible] naufragos que [illegible] uenit ſolus agni [illegible] ⁊ honor deo [illegible] inimicis meis [illegible] Et ab inſurgentib⁹ in me libera me. An̄. Quis ex vob arguet me de pctō ſi veritatē dico quare vos nō creditis mihi. q̄ eſt ex deo ver[illegible] dei audit ꝓpterea vos nō auditis qꝛ ex deo non eſtis. ps. Benedicā oī͂o. Queſum⁹ .o.d. an̄. Ego demoniū nō hēo [illegible] honorifico prēm meū dic dns. ps. De⁹ de⁹ me⁹ [illegible] qꝫ ad oct. paſche nō [illegible] ſu xp̄e. ſꝫ poſt cap. [illegible] ſolo dicit̄ ꝟ. Exurge dn̄e. In ꝟ. ſ. mō dr ꝟſus ad [illegible] dn̄. Ad m. an̄. Ego gloriam meā nō quero eſt q̄ querat ⁊ iudicet. Cap. Xp̄s aſſiſtens. R̄. Erue a framea de⁹ aiam meā. Et d̄ manu canis vnicā meā. ꝟ. Eripe me dn̄e ab hoīe malo a viro iniquo libera me. Et de m. ꝟ. De ore leonis libera me dn̄e. Et a cor. vnicor. hu. m. Ad. vi. an̄. Amē amē dico vob̄ ſiq̄s ſermonē meū ſeruabit mortē nō guſtabit i eternum. Capitulum.

Sanguis xp̄i qui per ſpūm ſcm̄ ſemetipſū obtulit deo imaculatū: emūdabit cōſciam nr̄am ab opib⁹ mortuis ad ſeruiendū deo viuenti. ꝟ. De ore leonis libera me dn̄e. Et a [illegible] [illegible] tiones ꝛ de necessitatibus [illegible] uersis. ℣. Ne pdas cum impiis deus animam meam. ℟. Et cum viris sanguinũ vitã meam. [illegible] Libabã pat vt exul [illegible] vt viderẽ dñi meũ vidit [illegible] e. Capitulum.

IDeo fratres xp̃s noui testamenti mediator e vt morte intercedẽte i repromissione accipiãt qui vocati sũt eterne hereditatis. ℟. Principes psecuti sũt me gratis ꝛ a vbis tuis formidauit cor meũ. Letabor ego sup eloquia tua. ℣. Quasi qui inuenit spolia multa. Letab. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo. ℟. A viro iniquo erue me. Ad .iij. [illegible] Sede. Dixit .d. Ca. Xp̃s assistens. ℟. Usqȝquo exaltabit͂ inimic⁹ me⁹ sup me. Respice ꝛ exaudi me dñe de⁹ me⁹. ℣. Qui tribulãt me exultabũt si mot⁹ fuero ego aũt i mia tua speraui. Respice. nõ dr̃. Gloria p. Sz ℟. Usquequo. Hoc ℟. pdicim⁹ quotidie ad vs. vsqȝ ad vs. in sabbõ palmaꝝ qñ de feria agit͂. Hym. Vexilla regis. ℣. Dederũt i escã me. fel. Añ. Amẽ amẽ dico vobis anteqȝ abrahã fieret ego sũ sustulerũt lapides iudei vt iacerent i iesum iesus aũt abscõdit se ꝛ exiuit de tẽplo ps. Mag. oro. Quesu. oĩ. de. Feria .ij. i passione dñi. Inuit. Adorem⁹ dñm. Qui nos redemit p crucẽ. ps. Venite. Hoc inuitat. dr̃ quotidie ad mat. vsqȝ ad cenã dñi cũ de feria agitur. Hym. Pange lingua. Sup ℟. Añ. Dñs defensor. ps. Dominus illuminatio. ꝛ alie añe cum suis ps. more solito vsqȝ ad cenã dñi cũ de feria agit͂ ꝛ etiam p ebdõ. dñr versiculi ꝛ ℟. scđm ordinẽ noctur. hystorie dñicat. excepto primo nocturno qr nõ dicuntur ibi tamen qr Responsoria ferialia non omittantur ℣. Erue a framea deus animam meam.

Lectio prima.

ET misit dñs manũ suã et tetigit os meũ. Et dixit dominus ad me. Ecce dedi vba mea i ore tuo ecce cõstitui te hodie sup gentes ꝛ regna. Ut euelles ꝛ destruas ꝛ edifices dissipes ꝛ plantes. Hec dicit. ℟. Multiplicati.

Lectio secunda.

ET factũ e vbũ dñi ad me dicens. Quid tu vides Hieremia: ꝛ dixi. Uirgã ego video vigilantem ꝛ dixit dñs ad me. Benedixisti ꝛ vidisti quia vigilo ego sup vbo meo. Hec. ℟. Qui custo.

Lectio tertia.

ET factum est verbum domini scđo ad me dicens quid tu vides: ꝛ dixi. Ollã succensam ego video ꝛ faciem ei⁹ a facie aquilonis: ꝛ dixit dominus ad me. Ab aquilone pandetur omne malum super omnes habitatores terre: quia dr aīl laud. [illegible] cam de mini dñi de feria [illegible]. In lau añ. Vide dñe afflictionem meam qui erectus ē inimic⁹ meus. ps. Miserere. An. In tribulatiōe inuocaui dñm ⁊ exaudiuit me i latitudie. ps. Confitemini. An. Judicasti dñe cām anime mee defensor vite mee dñe de⁹ me⁹. ps. De⁹ de⁹. An. Popule me⁹ quid feci tibi aut qd molestus fui: rñde mihi. ps. B. An. Nūquid redditur pro bono malū qz foderūt foueaz anime mee. ps. Laudate.

Capitulum.

Christus assistēs pontifex futuroꝝ bonoꝝ per āpli⁹ ⁊ pfecti⁹ tabernaculū nō manufactū. i. nō ei⁹ creationis neqz p sanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ sz p ppriū sanguinē itroiuit semel in sancta eterna redemptione inuenta. Hymnus.

Lustra sex qui iam peracta tempus implēs corporis se volente natus ad hoc passioni dedit⁹ agnus in cruce leuatur immolandus stipite. Hic acetū fel arūdo sputa clauis lācea: mite corpus perforatur sāguis vnda pfluit: terra pōt⁹ astra mūd⁹ quo lauant fluie. Crux fidelis int̄ oēs arbor vna nobilis nulla silua talē pfert frōde flore germine: dulce lignū dulces clauos dulce pondus sustinet. Flecte ramos arbor alta tensa laxa viscera: et rigor lentescat ille quē dedit natiuitas:

[illegible]

[illegible]

illusam [illegible]

tum preparare [illegible]

nam regi qui [illegible]

nunt falsas [illegible]

⁊ bonos deo v[illegible]

inimicis meis [illegible] Et ab insurgentib⁹ in me libera me. An. Quis ex vob arguet me d peccato si veritatē dico quare vos nō creditis mihi q ē ex deo verba dei audit ppterea vos nō auditis qz ex deo non estis. ps. B[illegible] nedo or o. Quesum⁹ o. d. [illegible] añ. Ego demoniū nō hēo sed honorifico prēm meū dic dñs. ps. De⁹ de⁹ me⁹. [illegible] qz ad oct. pasc. [illegible] nō [illegible] su xpē sz post cap. [illegible] solo dicit ℣. Exurge dñe. [illegible] ℣. [illegible] ad cere dñe. [illegible] añ. Ego gloriam meā nō quero est q querat ⁊ iudicet. Cap. Xps assistens. ℟. Erue a framea de⁹ aiam meā. Et d manu canis vnicā meā. ℣. Eripe me dñe ab hoīe malo a viro iniquo libera me. Et de m. ℣. De ore leonis libera me dñe. Et a cor. vnicor. hu. m. Ad. [illegible] añ. Amē amē dico vob si qs sermonē meū seruabit mortē n̄ gustabit i eternum. Capitulum.

Sanguis xpi qui per spūm scm̄ semetipsū obtulit deo imaculatū: emūdabit cōsciam nr̄am ab opib⁹ mortuis ad seruiendū deo viuenti. ℟. De ore leonis libera me dñe. Et a [illegible] [illegible] vni genitū. Et tecū. ℣. Ne pdas cū impijs deus aiam meā. ℟. Et cū viris sanguinū vitā meam. [illegible] Libabā pat' vt exul [illegible] vt viderē dē meū vidit [illegible]mus ē. Capitulum.

Ideo fratres xp̄e noui testamēti mediator ē vt morte intercedēte repromissionē accipiāt qui vocati sūt eterne hereditatis. ℟. Principes psecuti sūt me gratis ⁊ a vbis tuis formidauit cor meū. Letabor ego sup eloquia tua. ℣. Quasi qui inuenit spolia multa. Letab. ℣. Eripe me dñe ab hoīe malo a viro iniquo erue me. Ad. vj. an. Sede. ps. Dixit d. Ca. Xp̄s assistens. ℟. Vsqzquo exaltabit' inimic' me' sup me. Respice ⁊ exaudi me dñe de' me'. Qui tribulāt me exultabūt si mot' fuero ego aūt i mīa tua speraui. Respice. Ad nō. Glia p. ꝫ ℟. Vsquequo. Hoc ℟. pdicat' quotidie ad vs. vsqz ad vs. in sabbō palmaꝝ cū de feria agit' hym. Vexilla regis. ℣. Dederūt i escā me. fel. Ad m̄. an. Amē amē dico vobis anteq̄z abrahā fieret ego sū sustulerūt lapides iudei vt iacerent i iesum iesus aūt abscōdit se ⁊ exiuit de tēplo. ps. Mag. oro. Quesu. oi. de. feria. ij. ī passione dñi. Inuit. Adorem' dñm. Qui nos redemit p crucē. ps. Venite. Hoc inuit. dr̄ quotidie ad mat'. vsqz ad cenā dñi cū de feria agitur. Hym. Pange ligua. Sup ps. añ. Dñs defensor vite. Dominus illuminatio, ⁊ alie añe cum suis ps. more solito vsqz ad cenā dñi cū de feria agit' ⁊ etiam p hebdo. dñe vsiculi ⁊ ℟. scđm ordinē noctur. hystorie dñicar', excepto primo nocturnō q̄ nō dicitur ibi tamen q̄ Responsoria feriali non omittantur. ℣. Erue a framea deus animam meam.

Lectio prima.

Et misit dñs manū suā et tetigit os meū. Et dixit dominus ad me. Ecce dedi vba mea i ore tuo ecce cōstitui te hodie sup gentes ⁊ regna. Vt euelles ⁊ destruas ⁊ edifices dissipes ⁊ plantes. Hec dicit. ℟. Multiplicati.

Lectio secunda.

Et factū ē vbū dñi ad me dicens. Quid tu vides Hieremia: ⁊ dixi. Virgā ego video vigilantem ⁊ dixit dñs ad me. Benedixisti ⁊ vidisti quia vigilo ego sup vbo meo. Hec. ℟. Qui custo.

Lectio tertia.

Et factum est verbum domini scđo ad me dicens quid tu vides: ⁊ dixi. Ollā succensam ego video ⁊ faciem ei' a facie aquilonis: ⁊ dixit dominus ad me. Ab aquilone pandetur omne malum super omnes habitatores terre: quia ecce ego cōuocabo oēs cognationes regnoꝝ aquilonis dicit dñs. Et venient ⁊ ponēt vnusquisqȝ soliū suū ī introitu portaꝝ hierl'm ⁊ sup̲ omēs muros eiꝰ ī circuitu ⁊ super vniuersas vrbes iuda. Hec di. ℟. Deus meꝰ es tu. ℣. Intēde a.m. In lau. añe. ⁊ ps̄. illiꝰ fer. dñr. Ca.

Domine demonstrasti mibi ⁊ cognoui: tu ostēdisti mibi studia eoꝝ ⁊ ego q̄si agnꝰ mansuetus qui portatr ad victimaȝ. Hym. Lustra sex. ℣. Eripe me. Añ. In die magno festiuitatis stabat iesus ⁊ clamabat dicēs: si q̄s sitit veniat ad me et bibat. ps̄. B. Oratio.

Sanctifica quesumꝰ domine nr̄a ieiunia ⁊ cūctaruȝ nob ꝓpitiꝰ īdulgentiam largire culpaꝝ. Per dñȝ. Ad. i. añ. Anime impioꝝ fremebant aduersum me ⁊ grauatū ē cor meum sup̲ eos. ps̄. Deꝰ ī noīe. t. Ad. iij. añ. Iudicasti. Capl'm.

AAciem meā nō auerti ab īcrepantibꝰ ⁊ cōspuentibus ī me dñe deꝰ auxiliator meꝰ et iō nō sū ꝯfusus. ℟. Erue a fra. ℣. De ore leo. Ad. vi. añ. Populi meus. Capitulum.

Domie deꝰ auxiliator meus ⁊ ideo non sū cōfusus ideo posui faciē meā vt petraȝ durissimā ⁊ scio qm̄ nō cōfundar. ℟. De ore leo. ℣. Ne p̲das cū impiis. Ad. ix. añ. Nūq̄d red. Capitulum.

Confundant qui me p̲sequātur ⁊ nō cōfūdar ego: paueant illi ⁊ nō paueā ego: īduc super eos diē afflictiōis ⁊ duplici ꝯtritōe cōtere eos dñe deus nr̄. ℟. Principes p̲se. ℣. Eripe me do. Requirē hās p̄dc̄as añas ī laudi. p̄cedē. dominice. Supradictus ordo hymnoruȝ capl'oruȝ añaꝝ seruet quotidie vsqȝ ad cenam dñi ℟. ⁊ ℣. Ad oēs hor. dñr per hebdo. iiij. Ad vs. añe ⁊ ps̄. fer. capl'm. Iudicasti dñe cau. Hoc cap. dr̄. ī ferialibꝰ diebus ad vs. quotidie qn̄ ō feria agr̄ vsqȝ ad iiij. feriā añ pascha ℟. Vsquequo. Hy. Vexilla re. ℣. Dede. Añ. Si quis sitit vēiat ⁊ bibat ⁊ de vētre eius fluent aque viue. ps̄. M. Oratio.

Da q̄s dñe pplo tuo spm̄ vitatis ⁊ pacis: vt te tota mēte cognoscat: ⁊ que tibi placita sūt pia deuotōe exerceat. Per do. Feria. iij. Lectio. i.

Et loquar iudicia mea cū eis ⁊ sup̲ oī malicia eoruȝ qui dereliquerunt me ⁊ libauerūt diis alienis ⁊ adorauerunt opꝰ manuū suaꝝ. Hec dic. ℟. Tota die. Lectio secunda.

Tu ergo accīge lūbos tuos ⁊ loq̄re ad eos oīa q̄ ego p̄cipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ nec eniȝ timere te faciam vultū eoꝝ. Hec dic. ℟. Deus meus. Lectio tertia.

Ego q̄ppe dedi te ī ciuitatē munitā ⁊ colūnā ferreā ⁊ ī murū ereū ⁊ sup̲ oēm terraȝ regib⁹ iuda ꝑncipib⁹ ei⁹ ⁊ ſacerdotib⁹ ⁊ oī ppl'o terre. Et bella būt aduerſū te ⁊ nō ꝑualebunt q꞉ ego tecū ſū ait dn̄s vt eruaꝫ te. Hec di. ℟. Adiutor meus. An. Tp̄s meū n̄ dū aduēit tp̄s aūt vr̄ꝫ ſp̄ ē parū. ps. B. oro.

Noſtra tibi q̄s domine ſint accepta ieiunia: q̄ nos ⁊ expiēdo grē tue dignos efficiant: ⁊ ad r̄media ꝑducant eterna. Per d. Ad .ij. vs̄. an̄. Uos aſcēdite ad diē feſtū hūc ego n̄ aſcēdā q꞉ tempus meū nō duꝫ aduenit. ps. M. Oratio.

Da nob̄ q̄s dn̄e pſeuerātē ī tua volūtate famulatū: vt ī dieb⁹ nr̄is ⁊ merito ⁊ numero ppl's tibi ſeruiens augeatur. Per do. Feria .iiij. Lec. i.

Et factū ē v̄bū dn̄i ad me dicens. Uade ⁊ clama in aurib⁹ ier'lꝫ dicēs. Hec dic̄ dn̄s Recordat⁹ ſū tui miſerās adoleſcentiā tuā diſpenſatiōis tue qn̄ ſecuta es me ī deſerto ī terra que nō ſeminat. Hec dicit. ℟. In te. Lectio ſecunda

Sanct⁹ iſr'l dn̄o ꝑmitie frugū ei⁹ oēs qui deuorant eū delinquūt mala veniēt ſup eos dicit dn̄s audite v̄bū dn̄i dom⁹ iuda ⁊ iacob. Hec dicit domin⁹. Quid inuenerūt p̄res veſtri ī me iniquitatis q꞉ elongauerūt a me ⁊ ambulauerūt poſt vanitatē ⁊ vani ſcī ſūt. Hec dic. ℟. Ne perdas. Lectio tertia.

Et dixerūt vbi ē dn̄s q̄ aſcēdere nos fecit de tra egypti q̄ trāſduxit nos ꝑ deſertū ꝑ terrā īhabitabilē ⁊ ī viam per terrā ſitis ⁊ imaginē mortis ꝑ terrā quā nō ābulauit vir neqꝫ habitauit hō. Hec di. ℟. Ne auertas. An. Oues mee vocē meaꝫ audiēt ⁊ ego dn̄s agnoſco eas. ps. B. Oratio.

Sanctificato h̄ ieiunio de⁹ tuoꝝ corda fideliū miſerator illuſtra: ⁊ quib⁹ deuotōis p̄ſtes affectū p̄be ſupplicantibus piū benign⁹ auditū. Per. Ad vs̄. an̄. Multa bona opa opat⁹ ſū vobis ꝓpter qd̄ opus vultꝫ me occidere. ps. M. oro.

Adueniat queſum⁹ domine mīa ſp̄ata ſupplicib⁹ tuis ⁊ eis celeſtis munificētia tribuatur quaten⁹ ⁊ recte petēda poſtulēt ⁊ poſtulata ꝑcipiēt. Per Feria quinta. Lectio prima.

Et eduxi vos ī terram carmeli. Ut comederetis fructū ei⁹ ⁊ optima illi⁹: ⁊ ingreſſi contaminaſtis terrā meā ⁊ hereditatē meā poſuiſtis ī abbominationē. ℟. Multa. Lec. ij.

Sacerdotes nō dixerūt vbi ē dn̄s ⁊ tenētes legē neſcierūt me ⁊ paſtores p̄uaricati ſūt ī me ⁊ ꝓphete ꝓphetauerūt in baal ⁊ idola ſecuti ſūt Propterea huc iudicio cōtendā vobiſcū ait dn̄s ⁊ cū filijs vr̄is diſceptabo. ℟. Qui cuſt. Lec. iij.

Et dicit dn̄s trāſite ad iſulas ſechim ⁊ videte ⁊ in cedar mittite ⁊ conſiderate vehementer ⁊ videte ſi factum eſt huiuſcemodi. Si [illegible] gēſ deos ſuos certe ipſi nō ſunt dij. pplſ vero meus mutauit gloriā ſuā in idolū. Hec. ℟. De manu. Quid moleſti eſt huic mulieri op⁹ enī bonū opata eſt in me. ℣. ℟. Quia [illegible]

P Reſta q. o. d. vt dignitas cōditionis humane p̄ immoderātiā ſauciata medicinalis pcimōnie ſtudio reformet. Per do. Ad vē. aīā. Mittēs hec mulier in corpus meū hoc vnguentū ad ſepeliēdū me fecit. ℣s. Magnificat. Oratio. [illegible]

O Sto qūs dn̄e ppiti⁹ plebi tue: vt que tibi nō placēt reſpuēs: tuor̄ potius repleatur delectatōib⁹ mandator̄. Per.

Feria. vi. Lectio. j.

O Bſtupeſcite celi ſup hoc ⁊ porte eius deſolami vehemēt dicit dn̄s. Duo enim mala fecit ppl̄s me⁹: me dereliquerūt fontē aque viue vt foderēt ſibi ciſternas. Ciſternas diſſipatas que cōtinē nō valēt aq̄s. ℟. Tota die. Lectio. ij.

N Vnq̄d ſeru⁹ eſt iſrael aut vernaculus. Quare ē fc̄us ergo in p̄dā ſup eū rugierūt leones ⁊ dederūt vocē ſuā. Poſuerūt t̄rā ſuā i ſolitudinē ciuitates ei⁹ exuſte ſunt: ⁊ nō eſt q̄ habitat in eis. Hec. ℟. De⁹ me⁹. Lc. iij.

A Filij quoqz mēphis ⁊ taphnes cōſtuprauerūt te vſqz in verticē. Nunq̄d nō iſtud fc̄m eſt tibi q2 dereliq̄ſti dn̄m deū tuū eo tpe quo du[illegible]

[illegible] mebat plebe. ℟. [illegible]

D [illegible] grata pietate [illegible] ēfunde: vt peccatis nr̄a [illegible] tione voluntaria [illegible] ſit potius maceratione q̄ ſupplicijs deputemur eternis. Per. Ad vē. aīā. Principes ſacerdotū cōſiliū fecerūt vt ihm̄ occiderent: dicebāt aūt nō in die feſto: ne forte tumult⁹ fieret in populo. ℣s. M. Oratio. [illegible]

Q [illegible] tuiſque [illegible] ſupplices [illegible] pmores. [illegible]

E T qd tibi in via egypti: vt bibas aq̄s turbidas. Arguet te malicia tua ⁊ auerſio tua icrepabit te. Scito ⁊ vide q2 malū ⁊ amar̄ eſt reliq̄iſſe dn̄m deū tuū ⁊ nō eſſe timorē eius apud te dicit dn̄s deus exercituū. Hec. ℟. In te ie. Lc. iiij.

A Seclo cōfregiſti iugū meū rupiſti vincula mea et dixiſti nō ſeruiā. In oī enī colle ſublimi ⁊ ſub oī ligno frondoſo tu pſternaberis meretrix. Ego vo plātaui te vineā electā omne ſemen verū. Q nō conuerſa ergo es in prauā vineā alienā. Hec. ℟. Ne ꝑdas. Lc. v.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] plus [illegible] bonorum [illegible] indulgentie vehiscentes [illegible] ℟. Deprecatio.

Fac qs domine tibi [illegible] dicata ple devotionis [illegible] fieris actionibus erudi[illegible] maiestati tue fit grati[illegible] donis potioribus augeatur [illegible] in comitis psalma [illegible] Ps. Ipsum

Fratres hoc sen[tite] Capitulum. [illegible] vobis qd ⁊ in xpo ie[su] [illegible] in forma dei esset nō ra[pinam] [illegible] est esse se equalē [illegible] semetipsum exinanivit for[mam] [illegible] accipiēs. ℟. Circūdederūt. [illegible] de quotidie vs. [illegible] ad [illegible] in .ij. vs. hꝰ dñi [illegible] Hymn. Vexilla regis. ℣. Dederūt. Añ. Clarifica me pr̄ apud temetipsum claritate quaz habui priusq̄z mūdus fieret. Ps. Magnificat. Oro.

Omnipotens sempiterne deus q̄ humano generi ad imitandū humilitatis exēplū salvatorē nr̄m carnē sumere ⁊ crucē subire fecisti: concede ppitiꝰ ut ⁊ patiētie ipsiꝰ hr̄e documēta: ⁊ resurrectiōis cōsortia mereamur. Per eū. Ad matu. invi. Ipsi vō nō cognoverūt vias meas. Quibus iuravi in ira mea si introibūt in requiē meā.

[illegible] ligna. In .j. no. [illegible] molesti estis huic mulieri opus est bonū operata est i[n] me. ps. Beatus vir. ℣. Erue a f[illegible] [illegible] lectionem legant [illegible] in .j. noct. Lectio prima.

Hec dicit dñs deꝰ quō dice[re] Non sum polluta pꝰ baalim nō ambulavi. Vide vias tuas i cōvalle scito q̄ feceris. Cursor levis explicans vias tuas. Onager assuetꝰ in solitudine in desiderio aie sue attraxit ventū amoris sui. Nullus avertet eā. oēs q̄ querūt eā nō deficiēt in menstruis eiꝰ invenient eaz. Hec. ℟. In die q̄ invocavi te dñe dixisti noli timere. Judicasti cāz meā ⁊ liberasti me deꝰ meꝰ. ℣. In die tribulatiōis mee clamavi ad te ⁊ exaudisti me. Judi. Lectio .ij.

Prohibe pedē tuū a nuditate ⁊ guttur tuū a siti. Et dixisti: desperavi nequaq̄z faciā. Adamavi q̄ppe alienos ⁊ post eos ambulo. Quō cōfūdit fur qn̄ deprehēdit sic cōfusi sunt viri domꝰ isrl' ipsi ⁊ reges eoꝝ principes ⁊ sacerdotes ⁊ pphe eoꝝ dicentes ligno: pr̄ meꝰ es tu: ⁊ lapidi tu me genuisti. ℟. Frēs mei elōgaverūt a me ⁊ noti mei. Quasi alieni recesserūt a me. ℣. Amici mei ⁊ pximi mei. Quasi. Lectio .iij.

Verterūt ad me tergū ⁊ nō faciem ⁊ in tpe afflictiōis sue dicent ad me. Surge ⁊ libera nos. Et ego tūc ad eos tergū meum vertā ⁊ nō faciez. Tunc dicam eis. Ubi ſunt dii tui quos feciſti tibi. Surgãt ⁊ liberent te in tp̄e afflictõis tue. Hec. ℞. Dominꝰ iħs ante ſex dies paſche venit bethaniã vbi fuit laçarꝰ mortuꝰ. Quẽ ſuſcitauit iħs. ℣. Cõuenerũt aũt ibi multi iudeoꝝ vt laçaꝝ viderẽt. Quẽ. Repetatur ℞. Dñs ieſus. In ij. noctur. añ. Mittẽs hec mulier in corpus meũ hoc vnguentũ ad ſepeliendũ me fecit. ps. Cõſerua. ℣. De ore leonis. Sermo beati maximi epi. Lectio. iiij.

Pſalmi viceſimipͥmi qui lectus eſt ſerieꝫ decurſuri diligent̃ ꝑus debemus attẽdẽ. Quid inſuꝑ deſcriptiõe contineat. Ut cognita eius origie intelligentiã ipſius facilius cõſeq̃mur: ⁊ mãifeſtato capite poſſunt rectius membra diſtribui. Tu ãt. ℞. Inſurrexerũt in me viri iniqui abſqꝫ mĩa queſierũt me intẽficere ⁊ nõ pepcerũt in faciẽ meã ſpuere: ⁊ lanceis ſuis vulnerauerũt me ⁊ ꝯcuſſa ſunt oĩa oſſa mea. Ego autẽ eſtimabã me mortuũ ſuꝑ terrã. ℣. Et dederũt in eſcam meaꝫ fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto. Ego. Lectio. v.

Tñſcribit enĩ ita in fine ꝑ ſuſceptiõe matutina pſ. ipĩ dauid niſi fallor ſuſceptio matutina ſolis ortũ ſꝑ ante venit: ⁊ ꝑuſqꝫ radioꝝ orbẽ clariꝰ ſplẽdor illũiet matutinũ noctiũ tenebris ĩmiſũ ponit. Ac reſoluta ſenſuum caligine cecitate rebus cunctis facies quedam ac lumen infunditur. ℞. Noli eẽ mihi dñe alienꝰ ꝑce mihi i die mala ꝯfundant oẽs q̃ me ꝑſequunt. Et nõ ꝯfundar ego. ℣. Confundant oẽs inimici mei qui querũt aĩam meam vt auferant eam. Et. Lectio. vj.

Et cuꝫ veluti ſub vna macerie tenebrarũ mundꝰ in cõfuſione iacuerit int̃ueniente matutino diuerſa ſpẽꝝ varietate diſtinguit. Hoc eſt cum oĩa ceca fuerint oculi oĩum reparantur. Nox enĩ quõ aufert oclos mũdo aurora inſtituit. atqꝫ ita añi matutina ſuſceptiõe ꝑfruimur ut glorioſius poſtmodum ſolꝭ ſplẽdore patiamur. ℞. Cogitauerũt aũt ꝑncipes ſacerdotũ ut ⁊ laçaꝝ intẽficerent. Propter quẽ multi veniebant ⁊ credebant in ieſum. ℣. Teſtimonium ergo ꝑhibebat turba q̃ erat cuꝫ eo qñ laçaꝝ vocauit d̃ monumẽto ⁊ ſuſcitauit euꝫ a mortuis. Propter. Repetatur ℞. Cogitauerũt. In iij. noct. añ. Magiſter dicit: tempus meuꝫ ꝓpe ẽ apud te facio paſcha cũ diſcipulis meis. ps. Celi enar. ℣. Ne ꝑdas. Scḋm matth.

In illo tp̄e. Cum appropinquaſſet iħs hieroſolimis ⁊ veniſſet berphage ad mõtẽ oliueti: tũc miſit duos diſcipulos dicens eis. Ite in caſtelluꝫ qḋ ꝯtra vos eſt: ⁊ ſtatim inuenietis aſinã alligatã ⁊ pulluꝫ cum ea ſoluite ⁊ adducite mihi. Et rel.

Omel. vene. bede p̄sbyteri.

Mediator dei ⁊ hoīum hō ihs xp̄s q̄ ꝓ hūani generis salute passur⁹ de celo descēderat ad terras appropinquante hora passionis appropinq̄re voluit loco passionis vt etiam ꝑ hoc clarescere t: qꝛ nō inuitus sꝫ sponte patereꝛ in asino vēire ⁊ a turbis rex appellari ac laudari voluit: vt etiā ꝑ hoc eruditus quisqꝫ agnosceret ip̄m esse xp̄m quē sic illo venturū ꝓpħa olim signauerat. ℟. Attēde dn̄e ad me ⁊ audi voces aduersariorꝫ meorꝫ. Nūquid r̄ddiꝛ ꝓ bono malū: qꝛ foderūt foueaꝫ aīe mee. ℣. Recordare q̄ steterim i cōspectu tuo vt loquerer ꝓ eis bonū ⁊ auertereꝫ indignatiōeꝫ tuā ab eis. Nunq̄d. L. c. viii.

Ante q̄nqꝫ dies pasche venire voluit sicut ex ioānis euangelio didicim⁹: vt etiaꝫ ꝑ hoc oñderet se esse agnū immaculatū qui pctā mūdi tolleret. Agn⁹ quippe paschalis cuius imolatiōe ppl's israel est ab egyptiaca seruitute liberat⁹. Ante quoqꝫ dies pasche .i. quartadecima luna ad vesperꝫ missus ē imolari significās euꝫ qui nos suo sanguine erat redemptur⁹ ℟. Cōclusit vias meas iimic⁹ insidiator fact⁹ est mihi sic̄ leo in abscōdito repleuit ⁊ inebriauit me in amaritudine deduxerūt in laqueū mortis vitā meā ⁊ posuerūt lapides contra me. Vide dn̄e iniquitates illoruꝫ ⁊ iudica cām aīe mee defensor vite mee. ℣. Factus sum in derisum oī pplo meo canticū eoruꝫ tota die. Vide. Lectio. ix.

Ante quiqꝫ dies pasche .i. hodierno die magno precedentiū se quēcunqꝫ ppl'oꝝ gaudio ad laudatiōnē deduct⁹ venit in templuꝫ dei ⁊ erat quotidie docēs in eo. ℟. Cum audisset turba qꝛ venit iesus hierosolimā. Cum ramis palmarū ꝓcesserūt ei obuiā. ℣. Et cum apꝓpinquassꝫ ad descēsum mōtꝫ oliueti oēs turbe gaudētes ⁊ deum voce magna collaudantes Cum ra. Repetatur ℟. vt ā. ℣. Inten. a. m. In laudi. an̄. Dominus deus me⁹ auxiliator meus ⁊ iō nō sum ꝯfusus. ps̄. Miserere. An̄. Circūdantes circūdederūt me ⁊ in noīe dn̄i vindicabor in eis. ps̄. Confitemini. An̄. Judica cām meā defende me qꝛ potens es dn̄e. ps̄. Deus deus. An̄. Confundanꝫ qui me ꝑsequunꝫ ⁊ nō ꝯfundar ego domine de⁹ me⁹. ps̄. B. An̄. Cum angelis ⁊ pueris fideles inuēianꝫ triumphatori mortꝫ clamātes osanna in excelsis. ps̄. Lauda. Capi. Frēs hoc sen. Hym. Lustra sex. ℣. Eripe me. An̄. Turba multa que ꝯuenerat ad diē festuꝫ clamabat dn̄o: bn̄s q̄ venit in noīe dn̄i osanna in excelsis. ps̄. B. Oro. Omp̄s. s. de⁹. Ad .i. an̄. Osanna filio dauid bn̄s qui venit in noīe dn̄i rex israel osanna i excelsis. ps̄. De⁹ deus me. reſ. Ad. iij. an̄. Pueri hebreoꝝ veſtimēta ꝓſternebāt in uia ⁊ clamabāt dicētes oſanna filio dauid bn̄s qui venit i noīe dn̄i. Caplʒ. Frēſ hoc ſen. ℟. Frēs mei elonga. ℣. Erue a fra. Ad. vi. an̄. Pueri hebreoꝝ tollētes ramoſ oliuaꝝ obuiauerūt dn̄o clamantes ⁊ dicentes oſanna in excelſis. Caplm.

HUmiliauit ſemetipm xp̄s factꝰ obediēs vſqꝫ ad mortē: mortē aūt crucis. ℟. Attēde dn̄e. ℣. De ore leōis. Ad nonā an̄ Oēs collaudāt nomē tuuz ⁊ dicūt: bn̄s q̇ venit in noīe domini oſanna in excelſis. Capi.

DEus pr̄ exaltauit xp̄m ſuum ⁊ donauit illi nomen qꝺ eſt ſuꝑ oē nomen vt in noīe ieſu oē genu flectat̄ celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ. ℟. Saluuz me fac deꝰ qm̄ intrauerūt aque vſqꝫ ad aiam meā nō auertas faciē tuā a me. Qm̄ tribulor exaudi me deus meꝰ. ℣. Intende aie mee ⁊ libera eam ꝓpter inimicos meos eripe me. Quoni. Saluū. ℣. Ne perdas. Ad veſ. an Sede a dex. ps. Dixit dn̄s. Capitlm. Frēs hoc ſen. ℟. Cogitauerūt. Hym. Vexilla regis ℣. Dederunt. An̄. Occurrunt turbe cum floribꝰ ⁊ palmis redemptori obuiam ⁊ victori triumphanti digna dant obſeq̇a filio dei ore gētes ꝓdicāt ⁊ i laudē xp̄i voces tonāt per nubila oſanna. ps. M. Oratio. O p̄s ſ. de. Feria. ij. inuit. Adoremꝰ dn̄m. Hym. Pange ling. An̄. Dn̄s defenſor. ps. Dn̄s illūīatio. ℣. Erue a fra. Lectio. i.

SCōm vniuerſitatuꝫ q̇ ppe ciuitatū tuaꝝ erunt dij tui iuda. Quid vultis mecū iudicio ꝯtendere. Oēs dereliq̇ſtis me dicit dn̄s. Fruſtra ꝑcuſſi filios vr̄os diſciplinaꝫ meā non receperūt. Hec. ℟. Synagoga ppl̄oꝝ circūdederūt me ⁊ non reddidi retribuētibꝰ mihi mala. Cōſumet̄ nequicia pctōꝝ dn̄e ⁊ diriges iuſtū. ℣. Iudica me dn̄e ſcōm iuſticiā meā ⁊ ſecundū innocentiā meā ſuꝑ me Conſumetur. Lectio. ij.

DEuorauit gladius vr̄ ꝓphas vr̄os q̄ſi leo vaſtat̄ gn̄atio vr̄a. Nūquid ſolitudo factus ſuꝫ iſraeli aut terra ſerotina. Quar̄ ergo dixit ppl̄s meus receſſimꝰ nō veniemꝰ ultra ad te. ℟. Obprobriū factꝰ ſum nimis inimicis meis viderūt me ⁊ mouerunt capita ſua. Adiuua me dn̄e deꝰ meus. ℣. Locuti ſunt aduerſuꝫ me lĩgua doloſa ⁊ ſermonibꝰ odij circundederūt me. Adiuua. Lectio. iij.

NUnq̇d obliuiſcit̄ v̇go ornamenti ſui ſponſa faſcie pectoralis ſui. ppl̄s v̇o meꝰ oblitꝰ eſt mei in vniuerſis diebꝰ. Quid niteris bonā oñdē viaꝫ tuā ad querendā dilectionem. Que inſuper ⁊ malicias tuas docuiſti vias tuas ⁊ malis tuis inuentus eſt ſanguis aiaruꝫ pauperꝝ ⁊ innocentuꝫ. Hec. ℟.

Viri impij dixerūt opprimam⁹ viꝝ iuſtū iniuſte ⁊ deglutiam⁹ cū tanqꝫ inferi viuū: auferam⁹ memoriā eius de terra ⁊ de ſpolijs ei⁹ ſortē mittamus int̄ nos ipi eni homicide theſauriçauerūt ſibi malū inſipiētes ⁊ maligni oderūt ſapiam. Et rei facti ſunt i cogitatiōib⁹ ſuis. ℣. Hec cogitauerūt ⁊ errauerūt excecauit enim illos malicia eoꝝ. Et. ℣. Intēde a. In laudi. an. Faciez meā nō auti ab icrepātib⁹ ⁊ ꝯſpuētib⁹ in me. ps. Miſerē. An. Framea ſuſcitar̄ adūſus eos qui diſꝑgunt gregē meū. ps. Verba mā. An. Appēderūt mercedē meā trigīta argēteis quos app̄ciat⁹ ſum ab eis. ps. Deus de⁹. An. Inundauerūt aq̄ ſuꝑ caput meū dixi perij inuocabo nomē tuū dn̄e deus. ps. Confitebor. An. Labia inſurgentiuꝫ ⁊ cogitatiōes eoꝝ vide dn̄e. ps. Lauda. Capl̄m. Dn̄e demon. Hym. Luſtra ſex. ℣. Eripe me An. Nō hr̄es in me ptātem niſi deſuꝑ tibi datū fuiſſꝫ. ps. Benedictus. Oratio.

DA. q. o. d. ut q̄ in tot aduerſis ex nr̄a infirmitate d̄ficim⁹: int̄cedente vnigeniti filij tui paſſiōe reſpirem⁹. Qui tec. Memoria ut s. p penitentib⁹ Ad oēs horas aīe ⁊ cap. ſicut i ferijs p̄cedētib⁹ ꝑrime hebdo. ℟. ⁊ ℣. ſicut i die palmaꝝ dn̄r. Et ſic fiet quotidie vſqꝫ ad cenā dn̄i cuꝫ de feria agit̄. cetera ſicut in ferijs p̄cedentib⁹ ꝑrie hebdo. Ad vs. aā. Inclinauit. ps. Dilexi. Capl̄m. Iudicaſti. ℟. Circūdederunt. Hymnus. Vexilla regis. ℣. Dederunt. An. Poteſtatem habeo ponendi aiam meā ⁊ iteruꝫ ſumendi eam. ps. Magni. Oratio.

ADiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ ad beneficia recolenda quibus nos inſtaurare dignatus es: tribue venir̄ gaudētes. Per d. ℣. De ore le.

Feria.iiij. Lectio.j.

HEc dicit dominus deus. Non in foſſis inueni eos ſed in omnib⁹ que ſupra memoriam. Et dixiſti abſqꝫ peccato ⁊ innocens ego ſum ⁊ ꝓpterea auertat̄ furor tuus a me. Ecce ego iudicio contendā tecuꝫ eo ꝙ dixeris nō peccaui. Hec. ℟. Saluū me fac. Require retro ſuꝑ hor. ix. in die palmarum.

Lectio.ij.

QUam vilis facta es iuda iterans vias tuas: ⁊ ab egypto confunderis ſicut confuſa es ab aſſur. Nam ⁊ ab iſta egrediens: ⁊ man⁹ tue erunt ſuper caput tuū quoniaꝫ obtriuit domin⁹ ꝯfidentiaꝫ tuam ⁊ nihil habebis ꝓſperum. Hec. ℟. Deus iſrael ꝓpter te ſuſtinui iproperium operuit reuerentiam faciem meā extraneus factus ſum fratribus meis ⁊ hoſpes filijs mr̄is mee. Quoniam çelus dom⁹ tue comedit me. ℣. Improperia improperātium tibi ceciderunt ſuper me. Quoniam.

Lectio.iij.

VUlgo dicit̃ ſi dimiſerit uir vxorẽ ſuã ⁊ recedẽs ab eo duxerit alteꝝ. Nunquid reuertet̃ ad eũ vltra. Nunq̇d nõ polluta ẽ mľr illa ⁊ cõtamiata erit Tu aũt fornicata es cũ amatoribꝰ multꝭ: tñ reuertẽ ad me et ego ſuſcipiã te. Hec. ℞. Dixerũt ipij apud ſe nõ recte cogitantes circũueniamꝰ iuſtũ qm̃ ꝯtrarius eſt opibꝰ nr̃is. Promittit ſe ſciam dei hr̃e filiũ dei ſe noiat ⁊ gl̃iat̃ p̃rem ſe hr̃e deũ videamus ſi ſermones illius v̾i ſũt ⁊ ſi eſt verꝰ filiꝰ dei liberet illũ de manibꝰ nr̃is morte turpiſſima ꝯdemnemꝰ eum. ℣. Tãquã nugaces eſtimati ſumꝰ ab illo ⁊ abſtinet ſe a vijs nr̃is tanq̃z ab imundicijs ⁊ ꝓfert nouiſſima iuſtoꝝ. Promittit. ℣. Inte de a. In laudi. añ. Vide dñe et ꝯſidera quoniã tribulor velociter exaudi me. ps. Miſerẽ. Añ. Diſcerne cãm meã dñe ab homine iniquo ⁊ doloſo eripe me ps. Judica. Añ. Dum tribularer clamaui ad dñm de vẽtre iferi ⁊ exaudiuit me. ps. Deus deus. Añ. Dñe vim patior rñde ꝓ me qr neſcio q̇d dicã inimicis meis. ps. Ego dixi. Añ. Dixerũt ipij opprimamꝰ virũ iuſtũ qm̃ ꝯtrarius eſt opibꝰ noſtris. ps. Laud. Caplm. Dñe demonſtra. Hym. Luſtra ſex. ℣. Eripe me. Añ. Nemo tollet aniam meã a me: ſed ego pono eam ⁊ iterũ ſumo eam. ps. Benedictus. Oratio.

OMnipotẽs. ſ. d. da nobis ita dñice paſſiõis ſacr̃a ꝑagere: ut indulgentiã ꝑcipe mereamur. Per. Ad vs. ℞. Circũdederũt. Añ. Quotidie apȗd uos eram in tẽplo docẽs ⁊ non me tenuiſtꝭ ⁊ ecce flagellatũ ducitis ad crucifigendũ. ps. M. Orõ.

TUa nos mĩa deus ⁊ ab oĩ ſurreptiõe vetuſtatis expurget: ⁊ capaces ſctẽ nouitatis efficiat. Qui. Hodie fient vigilie mortuoꝝ cũ. ix. lec. in ꝯuentu cum miſſa in craſtino niſi aliq̇d duplex feſtũ ipedierit: ⁊ tũc fiat p̄dictũ ſeruitiũ in aliqua die p̄cedẽte iſtiꝰ hebdo. videlꝫ in dñica vel in. ij. feria: ⁊ ſic ꝯpleat̃ ſeruitiũ mortuoꝝ vſqꝫ ad oct. paſche cũ infra tẽpus paſchale nõ fiat ꝯmemoratio defunctoꝝ in ꝯuẽtu niſi corpus p̄ñs fuerit vel dies anniuerſarius ꝯtigerit vľ ſeruitiũ. xxx. dierũ impfectũ fuerit. Feria iiij. Inuita. Adoremꝰ dñm. ℣. Ne perdas. Lectio. i.

LEua oculos tuos in directũ: ⁊ vide nũc vbi ꝓſtrata ſis. in vijs ſedebas expectãs eos q̇ſi latro i ſolitudine ⁊ polluiſti terrã in fornicatiõibꝰ tuis ⁊ malicijs tuis. Hec. ℞. Dñs meꝰ eſt tanquã bellator fortꝭ ꝓpterea ꝑſecuti ſunt me ⁊ intelligere nõ potuerũt dñe ꝓbãs renes ⁊ corda. Tibi reuelaui cãz meã. ℣. Deus deus meꝰ reſpice in me quare me dereliquiſti Tibi reue. Lectio. ij.

Quamobrem ꝓhibite ſtille pluuiarū ⁊ ſerotin⁹ imber nō fuit. Frons mulierꝫ mētricis fcā eſt tibi noluiſti erubeſcere. Ecce ego lōge ꝓiciā hitatores terre in hac vice: ⁊ tribulabo eos ita ut nō iueniant̄. Hec. ℞. Noli mihi eſſe alien⁹. Req̄re retro in dn̄ica palmaꝝ in .ii. nocturno. Lectio .iii.

Ve mihi ſup cōtritiōe mea peſſima plaga mā. Ego āt dixi. Plane hec īfirmitaſ mea eſt ⁊ portabo illaꝫ. Tabernaculū meū vaſtatuꝫ eſt. Oēs funiculi mei dirupti ſūt filij mei exierūt a me ⁊ nō ſubſiſtūt. Hec. ℞. Cōtumelias ⁊ terrores paſſus ſum ab eis q̄ erant pacifici mei ⁊ cuſtodiētes lat⁹ meuꝫ dicētes. Decipiam⁹ eū ⁊ p̄ualeamus illi: ſꝫ tu dn̄e mecū es tanq̄ꝫ bellator fortis cadēt ī obprobriū ſempitnū ⁊ videaꝫ vindictaꝫ in eis: qꝛ tibi reuelaui cām meā. ℣. Oēſ inimici mei aduerſuꝫ me cogitabāt mala mihi ṽbū iniquū mandauerūt aduerſum me dicētes. Decipi. ℣. Intende a. In laud. añ. Liba me de ſanguinib⁹ deus de⁹ meuſ ⁊ exultabit lingua mea iuſticiaꝫ tuā. ps. Miſerer. Añ. Cōtumelias ⁊ terrores paſſus ſū ab eis ⁊ dn̄s mecuꝫ eſt tanq̄ꝫ bellator fortis. ps. Te decet. Añ. Ipi vo inuanū queſierūt aīam meā introibunt in inferiora terre. ps. De⁹ de⁹. Añ. Oēs inimici mei audierūt malū meuꝫ dn̄e letati ſunt quoniā tu feciſti. ps. Exultauit. Añ. Alliga dn̄e in vinculꝭ natiōes gentiū ⁊ reges eorū in cōpedib⁹. ps. Lauda. Caplm̄. Dn̄e demōſtra. Hym. Luſtra ſex. ℣. Eripe me. Añ. Simō dormis nō potuiſti vna hora vigilare mecum. ps. B. Oratio.

Preſta q. o. d. ut q̄ noſtris exceſſib⁹ inceſſanter affligimur: ꝑ vnigeniti tui paſſiōeꝫ liberemur. Qui. Si aliqd̄ duplex feſtū in aliq̄ p̄dictaꝝ feriarū iſtius hebdo. ꝯtigerit nihilominus ordo feriaꝝ de ℞. laud. et añis ſup. ps. B. ⁊ M. ſeruabitur in ſequēti feria. ⁊ tūc ℞ia ⁊ añe ſup laud. illiuſ ferie in qua feſtū ꝯtigerit in illo anno oio ñ dr̄. ℣. tn̄ añ lec. ꝑ ordinē dicūt. Hac die ad vs. ⁊ ſic vſque ad miſſam in craſtino cāpanē pulſent ut in dn̄icis. ⁊ tunc p⁹ pulſatiōem ad miſſam nō pulſetur vſqꝫ Glria in excel. In vigilia paſche. nec ab hinc vſqꝫ ad cōple. in eadeꝫ vigilia luminaria ut in dn̄icis accendant̄ omnes añe ſup ps. ad vs. in .ij. feria icipiāt ⁊ in chor⁹ nō regit̄. Hac die ad vs. añ. Beatus vir. ps. Niſi dn̄s. Et alie añ. q̄ ſequuntur. Capitulum.

Omnes nos quaſi oues errauim⁹ vnuſquiſqꝫ a via ſua declinauit: ⁊ domin⁹ poſuit in eo iniquitatem omniū noſtrum oblatus eſt: quia ipſe voluit: ⁊ non aperuit os ſuum. ℞. Circūdederūt. Hym. Vexilla reg;. ℣. Dederūt ī eſ. Añ. Tanto tempore vobiſcū erā docens vos in tēplo ⁊ nō me tenuiſtis mō flagellatū ducitis ad crucifigēdū. ps̄. Mi. Non dr̄ pces ad has vs̄. nec cruā memo. ꝓpe niſtentibus. Oratio.

Reſpice quꝰſ dn̄e ſup hanc familiā tuā ꝓ qua dn̄ſ noſter ieſus xp̄s nō dubitauit manibꝰ tradi nocentiū: ⁊ cruc; ſubire tormentū. Qui te. Hec orō. dr̄ ad oēs ho. his tribꝰ diebꝰ ſequentibꝰ niſi ad vs̄. in cena domini ⁊ etiā ad vs̄. ī vigilia paſche. Nulla fiat ꝓſtratio ꝑpter ſolēnitatē cene hac die nō dr̄ veſ. de ſcā maria ī choro nec cetera que dici ſolēt tm̄ ꝑpter ſeruitiū diei vſq; in oct;. paſche. Si feſtū ānūciationis btē marie vel aliqđ feſtuz duplex hac die forte euenerit ibi ſolēnit̄ celebret̄ tūc. ij. veſp. de feria erūt ſupradicto modo ⁊ ſolēnis memo. de feſto. Ad ꝯplet. añ. Miſerere. ps̄. Cū inuoca. Cap. Tu ī nob. ℟. In manꝰ. Hym. Cultor dei. ℣. Cuſtodi. Añ. O rex glioſe. ps̄. Nūc dimit. Sequātur pces more ſolito ſiñ ꝓſtratione ⁊ ſiñ ps̄. Miſerere. ꝓpt ſolēnitatē cene nō dr̄ ps̄. Ad te leua. neq; ps̄. Leuaui. vſq; ad īceptionē hyſtorie. Deus ciuz

¶Feria. v. in cena dn̄i ad matu. xxiiij. candele ante magnū altare ꝑpēdant̄ iux numeꝝ ꝓphetarū duodeci ⁊ duodeci aploꝝ et ante mat;. illuminant̄ quaꝝ ſingule ad inceptōnē vniꝰ cuiuſq; añe ⁊ ℟. extinguāt̄ q: totidem ſūt cādele quot añe ⁊ ℟. ī hiſtoria ⁊ ſignat īcredulitatē iudeorum ī ꝓphis ⁊ aplis. Similit̄ fiat ī. vj. feria ⁊ in ſabbato ad has mat;. deinceps vſq; ī diez paſche nō dr̄. Dn̄e labia. nec. Deꝰ ī adiuto. nec Inuit;. ſed ī ſuperiori gradu incipiat̄. añ. ſiñ genuflectōe hac die vſq; ad laud. ī ſuperiori gradu īcipiat̄. Omittit̄ oīno. Glia pr̄i. vſq; ad vig;. paſche niſi tm̄ poſt ps̄. penitētiales ī die cene ⁊ poſt officiū miſſe illiꝰ diei ſi eps̄ miſſā celebrauerit in ꝑ nocturno añ. Zelus domꝰ tue comedit me et obprobria exprobrantiū tibi ceciderūt ſup me. ps̄. Saluū me fac. ij. Añ. Auertant̄ retrorſuz ⁊ erubeſcāt qui cogitant mihi mala. ps̄. Deꝰ ī adiutoriū. Añ. Deꝰ meꝰ eripe me de māu peccatoris. ps̄. In te dn̄e ſpera. ij. ℣. Exurge dn̄e. ℟. Iudica cāz meā. Hoc mō dr̄ ℣. ſiñ pneuma ꝑ tres noctes ſequentes ſiñ Et ne nos. In his tribꝰ noctibꝰ tres ꝑme lec. de lamētatione Hieremie ꝓphete legant̄ hoc modo. Lectio prima. Aleph.

Quomodo ſedet ſola ciuitas plena ppl'o facta ē q̄ſi vidua dn̄a gentiū princeps ꝓuinciarum facta eſt ſub tributo. Beth. Plorans plorauit ī nocte: ⁊ lachryme eius in maxillis eius non eſt qui conſoletur eā: ex omnibus caris eius. O mēs amici eius ſpreuerunt eam: ⁊ facti ſunt ei inimici. Hieruſalē hieruſalem conuertere ad do. deū tu. Cum hac clauſula terminantur tres p̄me lec. in iſtis tribus noctibus ℞. In monte oliueti oraui ad patreʒ: pr̄ ſi poteſt fieri trāſeat a me calix iſte ſpūs quidē ꝓmptus ē caro aūt īfirma. Fiat voluntas tua. ℣. Verūtn̄ nō ſicut ego volo ſʒ ſic tu vis. Fiat voluntas.

Lectio .ij. Gimel.

Migrauit iuda propter afflictionē ⁊ multitudineʒ ſeruitutis habitauit iter gētes nec inuenit requiem. Omnes ꝑſecutores ei⁹ app̄henderūt eam int̄ anguſtias. Deleth. Ve ſyon lugent eo ꝙ non ſunt qui veniūt ad ſolennitatē. Oēs porte ei⁹ deſtructe ſacerdotes ei⁹ gementes v̄gines ei⁹ ſqualide et ipſa oppreſſa in amaritudine. Hierl'm hierl'm ꝯuerte. ad. ℞. Triſtis ē aīa mea vſqʒ ad mortē ſuſtinete hic ⁊ vigilate mecū nūc videbitis turbam que circūdabit me. Vos fugam capietis ⁊ ego vadā imolari ꝓ vob̄. ℣. Ecce appropinquabit hora ⁊ filius hominis tradetur ī manus peccatoris. Vos fugam capietis ⁊ ego vadam.

Lectio tertia. He

Facti ſunt hoſtes eius in capite īimici locupletati ſūt quia dominus locutus eſt ſup̄ eam. Propter multitudinem iniquitatum paruuli eius ducti ſūt in captiuitateʒ ante faciē tribulantis. Hieruſalem hieruſalem. ℞. Ecce vidimus eum non habentem ſpeciem neqʒ d̄corē aſpect⁹ ei⁹ in eo non ē peccata noſtra portauit pro nobis dolens ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras Cuius liuore ſanati ſumus. ℣. Vere lāguores noſtros ipſe abſtulit ⁊ infirmitates noſtras ipſe portauit. Cuius liuore. repetatur. ℞. Ecce vidimus. In ſecundo nocturno antiphona. Liberauit dominus paupereʒ a potente ⁊ inopem cui nō erat adiutor. p̄s. Deus iudicium. An̄. Cogitauerunt impij ⁊ locuti ſunt nequitiam: iniquitatem in excelſo locuti ſunt. p̄s. Quam bonus. An̄. Exurge domine ⁊ iudica cauſam meam. p̄s. Ut quid deus. ℣. De⁹ meus eripe me. ℞. De manu peccatoris. Tres medie lec. de pſalmi expoſitione legantur ſine. Et ne nos. ⁊ ſine. Iube dōine benedicere.

Lectio quarta.

Exaudi deus orationē meā cum deprecor a timore inimici eripe animam meaʒ. Nouerit ſanctitas veſtra dilectiſſimi caput veſtrum eſſe dominū ieſum chriſtum omneſqʒ illi coherentes membra illius eſſe capitis eiuſqʒ vocem vero habetis notiſſimam quoniam non ex ſolo capite ſed ex corpore etiam loquitur. Reſponſoriū.

Vnꝰ ex diſcipulis meis tradet me hodie. Ve hoī illi ꝑ quē tradar ego meliꝰ illi erat ſi natus nō fuiſſet. ℣. Qui intingit mecū manū ī ꝑapſide hic me traditurus eſt in manus peccatorum. Ve. Lectio quinta.

Dicamꝰ ergo ⁊ nos. Exaudi deꝰ orōnē meā cū tribulor a timore inimici eripe animā meā. Seuierūt inimici eiꝰ in mr̄es. Quid orabat iſta vox xp̄i corporis hoc orabat vt eruerentur ab inimicis ⁊ nō poſſet occidere inimici. nō df. Tu aūt ℟. Iudas mercator peſſimus oſculo petijt dn̄m ille vt agnuſ inocens nō negauit iude oſculū. Denarioꝝ numero xp̄m iudeis tradidit. ℣. Auaricie inebriatꝰ veneno dū ſitit lucꝝ ꝑuenit ad laqueū. Dena. Lec. vi.

Ergo exauditi non ſūt q̄a occiſi ſunt ⁊ deſeruit deoſ ꝯtritos corde ſeruos ſuos. Et ſꝑanteſ in ſe deſperit. Abſit. Exaudiebant͛ ergo ⁊ occidebant͛ ⁊ tn̄ ab inimicis eruebant͛. Ergo hec vox erat martyꝝ. A timore īimici eripe aiaꝫ meā. ℟. Vna hora nō potuiſtis vigilare mecū q̇ exhortabimini mori ꝓ me. Vel iudā nō videtis tradē̈ me iudeis. ℣. Dormite iā ⁊ requieſcite ecce appropinquabit qui me traditurꝰ ē. Vel. ℟. Vna ho In iii. noctur. añ. Dixi iniquis nolite loqui͛ aduerſus deū iniq̄tatē. ps. Cōfitebimur. Añ. Terra tremuit ⁊ quieuit dū reſurgeret in iudicio deꝰ. ps. Notus ī iudea. Añ. In die tribulatōis mee deū exq̄ſiui manibꝰ meis. ps. Voce mea. ℣. Hō pacis mee. ℟. Ampliauit ſuꝑ me ſupplantationem. Tres vlt. lectiō. de epl'a pauli legant͛ ⁊ terminā tur vt s. Lectio ſeptima.

Fratres ꝯuenientibꝰ vobiſ ī vnū iā nō ē dn̄icam cenā mādūcare. Vnꝰ quiſqꝫ enī ſuā cenā p̄ſumat ad manducandū Et vnꝰ quidē eſurit aliꝰ quidē ebriꝰ ē. Nūquid domos nō hētis ad manducādū ⁊ bibēdum Aut eccl'iam dei ꝯtēnitis ⁊ ꝯfūditis eos qui nō hēnt q̇d dicaꝫ vobis laudo vos ī hoc nō laudo. ℟. Seniores ppl'i ꝯſilium fecerūt vt ieſum dolo tenerent ⁊ occiderent. Cū gladijs ⁊ fuſtibꝰ exierūt tanq̄ꝫ ad latroneꝫ. ℣. Congregauerūt iniquitateꝫ ſibi ⁊ egrediebātur foras. Cum gladijs. Lectio octaua.

Ego enī accepi a dn̄o qđ ⁊ tradidi vobis. Quia dn̄s nr̄ ieſus xp̄ſ in qua nocte tradebat͛ accepit panē ⁊ gr̄as agens ꝯfregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate ex eo hoc ē corpus meū quod ꝓ vobis tradet͛. Hoc facite ī meā ꝯmemorationem. ℟. O iuda qui dereliquiſti cōſilium pacis ⁊ tn̄ iudeis ꝯſiliatus es triginta argenteis vendidiſti ſāguinē iuſtū. Et pacis oſculum ferebas quā ī pectore non habebas. ℣. Os tuū abūdauit malicia ⁊ lingua tua ꝯcinabat dolos. Et pacis. Lectio nona

Similiter ⁊ calicē poſtquā cenauit dicens. Hic calix nouū teſtm̄ ē in meo ſanguie ħ facite quotienſcūqꝫ biberitis i meā ꝯmemoratione. Quotienſcūqꝫ eni manducaueritiſ panē hūc ⁊ calicē bibetis mortē dn̄i annunciabitis donec veniat.

℟. Reuelabūt celi iniquitatem iude ⁊ t̄ra aduerſus eū conſurget ⁊ manifeſtū erit peccatum illi' i die furoꝛis domini. Cum eis qui dixerūt dn̄o deo recede a nobis ſciam viaꝝ tuaꝝ noluimus. ℣. In die pditōis ſeruabiſ ⁊ ad diē vltioniſ duceſ. Cū eiſ. Reuelabūt. Nō diceſ ℣. an laud. ſꝫ ſtati ichoeſ an. Iuſtificeris dn̄e i ſermonibus tuis ⁊ vincas cū iudicaris. ps. Miſerere. An. Dn̄s tanq̄ꝫ ouis ad victimā duct' eſt ⁊ nō apuit os ſuū. ps. Dn̄e refugiū. An. Cōtritū ē coꝛ meū i medio mei ꝯtremuerūt om̄ia oſſa mea. ps. De' de'. An. Exoꝛtat' ē i virtute tua ⁊ in refectōe ſcā tua domine. ps. Cantem'. An. Oblat' ē qꝛ ipſe voluit ⁊ peccata nr̄a ipſe poꝛtauit. ps. Laud̄. Finita .v. an. ſup ps. Laud̄. oīa luminaria peccatoꝝ extinguāſ. an. Traditoꝛ aūt dedit eis ſignum dicēs quē oſculat' fuero ipſe ē tenete eū. ps. Bn̄dict'. Finita an. duo clerici an̄ altare ad choꝝ ꝯuerſi dicāt trib' vicib'. Kyrieleiſon, kyriel', kyriel'. Deinde duo clerici ſtātes ꝯuerſi ad altare dicāt ℣. Dn̄e miſerē. choꝛus pſeq̄ſ. Xp̄s dn̄s fact' ē ꝓ nob' obediens vſqꝫ ad moꝛtez. Itē clerici. Xp̄e l'. Poſtea duo ſenioꝛes an̄ gradū choꝛi ſtātes ꝯuerſi ad altare dicāt ℣. Qui paſſur' aduenisti propter nos. Itē clerici ante altare. Xp̄e l'. ℣. Qui expanſis i cruce manibuſ traxiſti oia ad te ſcl'a. Itē clerici idē. Xp̄e l'. Itē ſenioꝛes. ℣. qui ꝓphetice ꝓmiſiſti ero moꝛſ tua o moꝛs. Itē clerici ante introitū ſtantes dicāt. Dn̄e miſerere. choꝛ'. Xp̄s dn̄s. Item clerici ante altare dicāt trib' vicib'. Kyriel'. Deinde duo clerici ante introitū choꝛi dicāt. Dn̄e miſerere. choꝛ'. Xp̄s dn̄s. Q° finito vn' puer' cū ſincera voce dicat alta voce āte altare cōuerſus ad ppl'm. Moꝛtē autē crucis. Tūc ꝓſternet ſe omnes ⁊ vnuſquiſqꝫ p ſe dicat. Pater noſter. ⁊ Aue maria. Deinde pueri dicāt ps. Miſerere. ſine Glia pr̄i. ⁊ cū oro. Reſpice q̄ſumus. pueri ſin̄ nō. ⁊ ſin̄. Domin' vobiſcū. ⁊ ſine Oremus ſꝫ or' cū. Qui tecū. hac nocte tātū ⁊ ſin̄. Dn̄s vobiſum. ⁊ ſin̄. Bn̄dicam'. in fine. Et tūc ſurgant omnes oſculantes formulaſ ꝑcutiente ſenioꝛe libꝝ trib' vicibus manu ſua vt audiatur ꝑ eccleſiam ⁊ tunc lumen ꝓfertur. hac die videlicet quinta feria in cena domini ad hoꝛ. non proſternant ſe clerici in choꝛo propter ſolennitatem cene i te.

nebris poſt matſ.tm. Ad.i.⁊ ad alias ho.non dr̃. **De⁹ i adiut.** nec hym.ſed stati poſt. **Pater noster. ⁊ Aue maria.** incboet i ſuperiori gradu añ **Xp̃s factꝰ eſt ꝓ nobis obediens vſqꝫ ad mortem: mortem autem crucis** ps. **Deus in nomine.** ⁊ alij ps. ꝯsueti: non dicitur ps. **Quicũqꝫ vult.** Finitis pſalmis abſqꝫ. **Gl̃ia patri.** tota cantet añ. qua dicta abſqꝫ. **Kyrieleiſon.** ⁊ precibus ⁊ fine pſalmo. **Miſerere.** ꝓpter ſolenitatem cene: tunc dicat ſacerdos cum nõ. **Dominus vobiſcum.** ⁊ cum. **Oremus.** oro. **Reſpice queſumus domine.** cũ. **Qui tecum.** ⁊ **Dominus vobiſcum.** ⁊ **Bñdicamus.** Hic ordo obſeruetur huius diei ad omnes hor. videlicet.i.iij.vj.⁊.ix. Finita oratõne ad.i.intrent cap̃.lec.⁊ tabula more ſolito legant ⁊ poſt lectionem martilogij dicat ſacerdos. **Anima eius.** vel. **Anime eorum.** vt in pſalterio dicit ad .i.⁊ tũc dicat ſacerdos. ℣. **p̃cõſa eſt in conſpectu.** cum oro.ſ. **Sancta maria.** cũ. **Dominuſ vobiſcum.** ⁊. **Benedicamus.** deinde ſi oblitus fuerit alicuiꝰ vel contigerit ꝓnuncietur. Et ſic capitu. quotidie finiatur vſqꝫ ad octa. paſche excepto ꝙ in ſexta feria ⁊ in ſabbato ſãcto paſche nõ itur i capitulũ. Hac die hora.vj.⁊.ix.in choro mõ p̃dicto ante miſſam dicuntur cãtando hac die ad magnã miſſã dicit preſa. quotidiana. Itẽ pꝰ **Pater noſter.** ⁊ poſt fractionẽ corporis chriſti dicat ſacerdos more ſolito. **Per omnia ſecula ſeculorum.** chorꝰ. **Amen.** ſacerdos. **Pax domini ſit ſemꝑ vobiſ.** cho. **Et cũ ſpũ tuo.** Non dicitur. **Agnus dei.** nec pax detur poſt ablutionẽ manuũ ſacerdos redeat ad altare ⁊ tunc dicũt veſpere ſimiliter in choro feſtiue cum ſine regimie chori ⁊ fine. **Deus in adiutorium** ⁊ fine. **Gloria patri.** Cantoria cõmunione incipiat añ.i ſuperiori gradu añ. **Calicez ſalutaris accipiam ⁊ nomen domini inuocabo.** ps. **Credidi propt.** non dr̃. **Gloria patri.** Añ. **Cũ his qui oderũt pacem eram pacificus cum loquebar illis impugnabant me gratis.** ps. **Ad do.cum tribu.** Añ. **Ab hominibus iniquis libera me domine** ps. **Eripe me.** ij. Añ. **Cuſtodi me a laqueo quez ſtatuerũt mihi et a ſcandalis operantium iniquitatem.** ps. **Dñe clamaui** Añ. **Conſiderabã ad dexteraz ⁊ videbã ⁊ nõ erat qui agnoſceret me.** ps. **Voce mea.** Finitis ps. cũ ſuis añis ſtatim icipiat. añ. **Cenantibꝰ autẽ accepit ieſus panẽ ⁊ bñdixit ac fregit dedit diſcipulis ſuis.** ps. **M.** Finita añ. ſuper ps. **M.** ſi eps affuerit vel ſacerdos miſſam celebrauerit ꝯuerſus ad ppl̃m dicat poſt coĩonẽ hoc modo. **Dominus vobiſcum.** cũ. **Oremꝰ.**

Oratio.

Refecti vitalibus alimentis queſumus domine deus noſter: vt quod tempore noſtre mortalitatis exequimur: immortalitatis tue munere conſequamur. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus per oīa ſecula ſcl'oruꝫ. Qua dicta diaconꝰ dicat more ſolito. **Bñdicamus.** ſi ℣o epſ celebrauerit dicat diaconꝰ. **Ite miſſa ē. Deo gratias.** ⁊ ſic miſſa ⁊ veſpere hac die ſimul finiantur. Deinde altaria denudantur ⁊ anteq̃ꝫ incipiatur ſeruitium. In primis benedicatur aqua a ſacerdote more dominicali ante altare deinde cuꝫ illa aqua benedicta lauet in primis magnū altare ita tamen ꝙ portet ſecum vinum ⁊ aquam ⁊ pꝰ generalem ablutionē ſpecialit̃ infundat de aqua ⁊ de vino in primis in medio ⁊ deinde ſup quarto cruces ſuper eodem altari cantando ℟. **In mōte oliueti.** ⁊ totū ℟. cantatur ⁊ tunc dicat ſacerdos ℣. ⁊ orō. illiꝰ ſci in cuius illud altare ē dedicatum. Deinde tranſeat ad alia altaria ⁊ faciat eodeꝫ modo cātando ℟. **Triſtis eſt aīa mea.** cū ℣. ⁊ oratio. illius ſancti i cuius illud altar̃ eſt dedicatum ⁊ tunc ad alia altaria quecunq̃ꝫ ſint ita ꝙ ℟. ſuo ordine cantentur. Ita tamen ꝙ ℟. **Circundederunt.** ſemper ſuo loco cantet̃.

Finita ablutione remaneant ſic lota ⁊ nuda vſq̃ꝫ in ſabbato ſancto paſche. His finitis legat diaconus euangelium .ſ. **Ante diem feſtum.** ſicut ad miſſam deinde preparent ſe ad lauandum pedes vniuſquiſq̃ꝫ alterum quo finito cantore incipiente hanc antiphonā **Mādatum nouuꝫ do vob.** cū pſalmo. **Deus miſereatur.** totꝰ pſ̄ dicitur ⁊ añ. **Diligamus.** pſ̄. **Ecce quam bonum** ⁊ antipho. **In diebus illis.** pſ̄. **Miſerere** Antiphona. **Maria ergo.** pſ̄. **Beati immaculati.** Peractaq̃ꝫ ablutione pedū dictoq̃ꝫ ſermone accipiant potum charitatis quibus rite peractis vnꝰ ſacerdos dicat has preces. **Suſcepimus deus miſericordiam tuam.** Reſponſorium. **In medio templi tui.** ℣. **Tu mandaſti mandata tua.** ℟. **Cuſtodiri nimis.** ℣. **Tu lauaſti pedes diſcipulorum.** ℟. **Opa manuum tuarum ne deſpicias** ℣. **Ecce quam bonum ⁊ quam iocundum.** Reſponſorium. **Habitare fratres in vnum. Dominus vobiſcum.**

Oratio.

Adeſto domine ſeruitutis noſtre officio quia pedes diſcipulorum tuorum lauare dignatus es: ne deſpicias opera manuum tuarum:

nebris post matu͛. tm̄. Ad. i. ⁊ ad alias ho. non dr̄. **Deꝰ i adiut.** nec hym. sed stati post. **Pater noster. ⁊ Aue maria.** inchoet i superiori gradu añ. **Xp̄s factꝰ est ꝓ nobis obediens vsqꝫ ad mortem: mortem autem crucis** p̄s. **Deus in nomine.** ⁊ alii p̄s. ꝯsueti: non dicitur p̄s. **Quicūqꝫ vult.** ⁋ Finitis psalmis absqꝫ. **Gl̄ia patri.** tota cantet añ. qua dicta absqꝫ. **Kyrieleison.** ⁊ precibus ⁊ fine psalmo. **Miserere.** ꝓpter solennitatem cene: tunc dicat sacerdos cum nō. **Dominus vobiscum.** ⁊ cum. **Oremus.** oro. **Respice quesumus domine.** cū. **Qui tecum.** ⁊ **Dominus vobiscum.** ⁊ **Bn̄dicamus.** Hic ordo obseruetur huius diei ad omnes hor. videlicet. i. iii. vi. ⁊. ix. ⁋ Finita oratōne ad. i. intrent cap. lec. ⁊ tabula more solito legant ⁊ post lectionem martilogii dicat sacerdos. **Anima eius.** vel. **Anime eorum.** vt in psalterio dicit ad. i. ⁊ tūc dicat sacerdos. ℣. **P̄cōsa est in conspectu.** cum oro. S. **Sancta maria.** cū. **Dominus vobiscum.** ⁊. **Benedicamus.** deinde si oblitus fuerit alicuiꝰ vel contigerit ꝓnuncietur. Et sic capitu. quotidie finiatur vsqꝫ ad octa. pasche excepto ꝙ in sexta feria ⁊ in sabbato sācto pasche nō itur i capitulū. Hac die hora. vi. ⁊. ix. in choro mō p̄dicto ante missam dicuntur cātando hac die ad magnā missā dicit̄ prefa. quotidiana. Itē pꝰ **Pater noster.** ⁊ post fractionē corporis christi dicat sacerdos more solito. **Per omnia secula seculorum.** chorꝰ. **Amen.** Sacerdos. **Pax domini sit semp̄ vobis.** cho. **Et cū spū tuo.** Nō dicitur. **Agnus dei.** nec pax detur post ablutionē manuū sacerdos redeat ad altare ⁊ tunc dicūt vespere similiter in choro festiue cum sine regimie chori ⁊ fine. **Deus in adiutorium** ⁊ fine. **Gloria patri.** Cantoria cōmunione incipiat añ. i superiori gradu añ. **Calicez salutaris accipiam ⁊ nomen domini inuocabo.** p̄s. **Credidi propt̄.** non dr̄. **Gloria patri.** Añ. **Cū his qui oderūt pacem eram pacificus cum loquebar illis impugnabant me gratis.** p̄s. **Ad do. cum tribu.** Añ. **Ab hominibus iniquis libera me domine** p̄s. **Eripe me.** ij. Añ. **Custodi me a laqueo quez statuerūt mihi et a scandalis operantium iniquitatem.** p̄s **Dn̄e clamaui** Añ. **Considerabā ad dexteraz ⁊ videbā ⁊ nō erat qui agnosceret me.** p̄s. **Voce mea.** ⁋ Finitis p̄s. cū suis añis statim icipiat. añ. **Cenantibꝰ autē accepit iesus panē ⁊ bn̄dixit ac fregit dedit discipulis suis.** p̄s. **M.** ⁋ Finita añ. super p̄s. **M.** si eps affuerit vel sacerdos missam celebrauerit ꝯuersus ad pp̄lm dicat post coionē hoc modo. **Dominus vobiscum.** cū. **Oremꝰ.**

Oratio.

Refecti vitalibus alimentis queſumus domine deus noſter: vt quod tempore noſtre mortalitatis exequimur: imortalitatis tue munere conſequamur. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus per oĩa ſecula ſclorꝫ.

Qua dicta diaconꝰ dicat more ſolito. **Bñdicamus.** ſi vero epũs celebrauerit dicat diaconꝰ. **Ite miſſa ẽ. Deo gratias.** ⁊ ſic miſſa ⁊ veſpere hac die ſimul finiantur. Deinde altaria denudantur ⁊ anteqꝫ incipiatur ſeruitium. In primis benedicatur aqua a ſacerdote more dominicali ante altare deinde cuꝫ illa aqua benedicta lauet in primis magnũ altare ita tamen ꝙ portet ſecum vinum ⁊ aquam ⁊ pꝰ generalem ablutione ſpecialit̃ infundat de aqua ⁊ de vino in primis in medio ⁊ deinde ſuꝑ quarto cruces ſuper eodem altari cantando ℟. **In mõte oliueti.** ⁊ totũ ℟. cantatur ⁊ tunc dicat ſacerdos ℣. ⁊ oꝛo. illiꝰ ſcı̃ in cuius illud altare ẽ dedicatum. Deinde tranſeat ad alia altaria ⁊ faciat eodeꝫ modo cã tando ℟. **Triſtis eſt aĩa mea.** cũ ℣. ⁊ oratio. illius ſancti i cuius illud altar̃ eſt dedicatum ⁊ tunc ad alia altaria quecunqꝫ ſint ita ꝙ. ℟. ſuo ordine cantentur. Ita tamen ꝙ ℟. **Circundederunt.** ſemper ſuo loco cantet. Finita ablutione remaneant ſic lota ⁊ nuda vſqꝫ in ſabbato ſancto paſche. His finitis legat diaconus euangelium .ſ. **Ante diem feſtum.** ſicut ad miſſam deinde preparent ſe ad lauandum pedes vniuſquiſqꝫ alterum quo finito cantore incipiente hanc antiphonã **Mãdatum nouuꝫ do vob.** cũ pſalmo: **Deus miſereatur.** totꝰ pſ̃ dicitur ⁊ añ. **Diligamus.** pſ̃. **Ecce quam bonum** ⁊ antipho. **Miſerere** pſ̃. **In diebus illis.** Antiphona. **Maria ergo.** pſ̃. **Beati immaculati.** Peractaqꝫ ablutione pedũ dictoqꝫ ſermone accipiant potum charitatis quibus rite peractis vnꝰ ſacerdos dicat has preces.

Suſcepimus deus miſericordiam tuam. Reſponſorium. **In medio templi tui.** ℣. **Tu mandaſti mandata tua.** ℟. **Cuſtodiri nimis.** ℣. **Tu lauaſti pedes diſcipulorum.** ℟. **Opa manuum tuarum ne deſpicias** ℣. **Ecce quam bonum ⁊ quam iocundum.** Reſponſorium. **Habitare fratres in vnum. Dominus vobiſcum.**

Oratio.

Adeſto domine ſeruitutis noſtre officio quia pedes diſcipulorum tuorum lauare dignatus es: ne deſpicias opera manuum tuarum:

que nob̄ detinēda mādaſti: vt ſicut hic exteriora abluūť iquinamēta corpoꝝ ſic a te nr̄oꝝ oium interiora lauanť peccata Qui cū d̄o. Finita faciat vn⁹ ſermonē ⁊ ſi null⁹ pſens ſit ſermonē faciēs legať euāgelium ſcd̄m Ioh. Amē amē dico vob̄ nō ē. ⁊ legať vſqȝ illuc. Surgite eam⁹. ⁊ tūc intret cho. ſecrete ⁊ dicāt ꝯpleto. In ꝑmis inchoeť an̄. Xp̄s fact⁹ ē. ps. Luꝫ īuoca. ps. In te do. ſpa. ps. Ecce nūc. ps. Nūc dimittis. poſt iſtos ps. tota cāteť an̄. Xp̄s factus ē. deinde dicat ſacerdos. Dn̄s vobiſcū. cū oro. Reſpice. q. d. ſuꝑ. cū. Qui te. ⁊ Dn̄ſ vobiſcū. ⁊ Bn̄dicam⁹ do. Et ſic finiať ſeruitiū hui⁹ diei. Feria. vi. i die paſche ⁊ i ſancto ſabbato idē modo ſeruet i an̄iſ icipiendis i lectionib⁹ legendiſ ℣. ⁊ ℟. cū ſuis ℣. cantandis ꝑ oia que i ꝑma nocte ſeruet. In ꝑmo noctur. an̄. Aſtiterūt r̄geſ t̄re ⁊ ꝑncipes cōuenerūt i vnū aduerſus xp̄m ei⁹. ps. Quare fre. An̄. Diuiſerūt ſibi veſtimēta mea ⁊ ſuꝑ veſtē meā miſerūt ſortē. ps. De⁹ de⁹ m. An̄. Inſurrexerūt i me teſtes iniq̄ ⁊ mētita ē iniquitas ſibi. ps. Domin⁹ il. ℣. Diuiſe. ſi. ℟. Veſtimē. Tres ꝑme lec. d̄ lamētatōib⁹ Hieremie. Lec. i. Aleph.

Quomodo obtexit caligine furore dn̄s filiam ſyon ꝓiecit de celo in terrā inclytaꝫ iſrl̄ ⁊ nō ē recordatus ſcabelli peduꝫ ſuoꝝ in die furoris ſui. Deleth. Precipitauit dominus nec pepcit oia ſpecōſa iacob deſtruxit i furore ſuo iimitōneſ Virgies iuda deiecit i t̄ra polluit regnū ⁊ ꝑncipes ei⁹. Hierl̄z hierl̄m ꝯuer. ℟. Omēs amici mei dereliquerūt me ⁊ ꝓualuerūt inſidiantes mihi tradidit me quē diligebā ⁊ terribilibus ocul' plaga ꝑcutiēs: Aceto potabāt me. ℣. Et dederūt in eſcā meā fel ⁊ i ſiti mea. Aceto. Lectio ſecunda. Gimel.

Confregit in ira furoris ſui oē cor iſrl̄ auētit retrorſū dexterā ei⁹ a facie inimici ⁊ ſuccendit i iacob q̄ſi ignē flāme deuorantꝫ i giro. Beth. Tetēdit arcū ſuū quaſi inimic⁹ firmauit dexterā ſuā q̄ſi hoſtis. Et occidit oē quod pulchrum erat viſu tabernaculi filie ſyon effudit q̄ſi ignem indignationē ſuā. Hierl̄m hierl̄z. ℟. Tradiderūt me in man⁹ impioꝝ et inter iniquos ꝓiecerūt me ⁊ n̄ pepcerūt aie mee cōgregati ſūt aduerſū me fortes. Et ſicut gigantes ſteterūt aduerſū me. ℣. Aſtiterūt reges t̄re ⁊ principeſ conuenerunt in vnū. Et ſicut. Lectio tertia. He.

Factus eſt dn̄s velut inimicus ꝑcipitauit iſrl̄. Precipitauit oia menia ei⁹ diſſipauit oēs inimicos ei⁹. Et repleuit i filia Iuda humiliatū ⁊ humiliatā ⁊ diſſipauit quaſi ortū tētorium ſuū deuolut⁹ ē taberna culū ſuū. Capl'. Obliuiōi tradidit i ſyon feſtiuitatem ⁊ ſabbatū in obprobriū i indignatione furoris ſui regē ⁊ ſacerdotez. ℟. Caligauerunt oculi mei a fletu meo qꝛ elongatꝰ eſt a me q̄ ꝯſolabať me videte omnes populi. Si ē dolor ſil'is ſicut dolor meꝰ. ℣. O vos oēs q̇ tranſitis ꝑ viam attendite ⁊ videte. Si ē dolor. Caliga. In .ij. nocturno añ. Uim faciebant qui querebāt aiam meā. ps. Dn̄e ne in furore. .ij. Añ. Cōfundāť ⁊ reuereanť qui querūt animā meam vt auferant eā. ps. Expectans. Añ. Alieni iſurrexerunt in me ⁊ fortes queſierunt aiam meā. ps. Deꝰ in n. ℣. Ab inſurgentibꝰ i me. ℟. Liba me domine. Tres medie lec. de expoſitione ps. ſupradicto modo legantur. Lectio quarta.

Exacuerunt vt gladium linguas ſuas intenderunt arcuz rem amaram. Iudei enim pilato iudici ꝓpterea ieſuz dederunt vt quaſi a morte eiꝰ ipſi viderentur eſſe imunes. ℟. Uinea mea electa ego plantaui te Quomodo ergo conuerſa es i amaritudine vt me crucifigeres ⁊ baraban dimitteres. ℣. Ego quidem plantaui te viea mea electa omne ſemen veruz. Quomodo. Lectio quinta.

Nam cum dixiſſet pilatus eis. Uos occidite eū. Rn̄derunt iudei. Nobis non licet interficere quemq̈z. Iniquitatem facinoris ſui in iudicē hominem refundere voluerunt. Sed nūquid deum iudicez fallebant. Non plane. ℟. Tanq̈z ad latronem exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtibus comprehendere me quotidie apud vos eram i templo docens ⁊ non me tenuiſtis ⁊ ecce flagellatum ducitis. Ad crucifigendum. ℣. Filius quidem hominis vadit ſicut ſcriptum eſt de illo ve autem homini illi per quez tradetur. Ad crucifi. Lectio ſexta.

Quid fecit pilatus in eo ipſo quod fecit aliquantulū ꝑticeps fuit. Sed in comparatione iudeorum multo ipſe innocentior. Inſtetit enim quantum potuit vt illum ex eorum manibus liberaret. Nam propterea flagellatum ꝑduxit ad eos. ℟. Ieſum tradidit impius ſummis principibus ſacerdotum ⁊ ſenioribus populi Petrus autem ſequebatur eū a longe vt videret finez. ℣. Et ingreſſus eſt in atrium principis ſacerdotum. Ut vid. Ieſum tra. In tertio nocturno antiphona. Ab inſurgentibus in me libera me domie qꝛ occupauerunt animam meam. ps. Eripe me. .i. Añ. Longe feciſti notos a me traditus ſum ⁊ nō egrediebar. ps. Domine deuſ ſalutis. Añ. Captabunt in animam iuſti ⁊ ſanguinem innocentem cōdemnabunt. ps. Deus vltionum. ℣. Locuti ſunt aduerſuz me. ℟. Lingua doloſa. Tres vltime lectiõ de epiſtola pauli. Lectio .vij.

FRatres feſtinem⁹ ingredi in illã requiẽ ⁊ ne in idipm̃ q̃s incidat incredulitatꝫ exemplũ. Viuus eſt ſermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabiliō omi gladio ãcipiti ⁊ ꝑtigẽs vſqꝫ ad dimerſionẽ aie ⁊ ſpũs. ℟. Barrabas latro dimittiť ⁊ inocẽs xp̃s occidiť: nã ⁊ iudas armis doct⁹ ſceleris qui pacẽ didicit facere bellum. Oſculãdo tradidit dominuz ih̃m xp̃m. ℣. Ecce turba ⁊ qui vocabať iudas vẽit ⁊ cũ appꝛopinq̃ret ad ih̃m. Oſculãdo tradidit. Lectio .viij.

COmpagum quoqꝫ ⁊ medullarũ ⁊ diſcretio cogitationũ ⁊ intentionũ coꝛdis ⁊ nõ eſt vlla creatura inuiſibiľ i cõſpectu ei⁹. Oĩa aũt nuda ⁊ aꝑta ſunt oculis eius. Ad quẽ nobis ſermo. ℟. Velũ templi ſciſſuz eſt ⁊ oĩs terra tremuit latro de cruce clamabat dicẽs. Memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuũ. ℣. Amen dico tibi: q̃a hodie mecuz eris in paradiſo. Memento. Lectio .ix.

HAbemus ergo pontificem magnũ qui penetrauit celos ih̃m xp̃m filiũ dei teneam⁹ ꝯfeſſionẽ. Non eni habem⁹ põtificẽ qui nõ poſſit compati infirmitatib⁹ noſtris: tꝑatũ autẽ per omĩa ꝑ ſimilitudinẽ abſqꝫ pctõ. ℟. Tenebre facte ſũt duz crucifixiſſent ih̃m iudei ⁊ circa horã nonã exclamauit ieſuſ voce magna: deus meus vt q̇d dereliquiſti me. Et inclĩato capite emiſit ſpiritum: tũc vn⁹ ex militib⁹ lãcea lat⁹ ei⁹ ꝑfoꝛauit ⁊ ꝯtinuo exiuit ſanguiſ ⁊ aqua. ℣. Cum ergo accepiſſet acetuz dixit: conſumatũ eſt. Et incli. Tenebre. Nõ dr ℣. añ lau. ſed ſtatim poſt repetiť. ℟. incipiatur añ. Pꝛopꝛio filio ſuo non pepcit deus ſed ꝓ nobis omnibus tradidit illuz. ps. Miſerẽ. An. Anxiatus eſt in me ſpirit⁹ meus ⁊ in me turbatum eſt coꝛ meum. ps. Dñe exaudi. ij. An. Ait latro ad latronẽ noſ quidẽ digne recepimus: hic aũt quid fecit memẽto mei domine duz veneris in regnũ tuũ. ps. De⁹ deus. An. Dũ ꝯturbata fuerit aĩa mea dñe mĩe memoꝛ eris ps. Dñe audiui. An. Memento mei dñe deus dũ veneris in regnum tuum. ps. Lauda. An. Poſuerunt ſuper caput ei⁹ cãꝫ ipſius ſcriptam: ih̃s naçaren⁹ rex iudeoꝛũ. ps. Benedict⁹. Finita añ. ſuper. ps. B. duo clerici dicant kyrieľ. iij. ſicut in prima nocte: deinde alij duo in introitu choꝛi ſtantes dicãt. Domine miſerere. Choꝛ⁹. Chꝛiſt⁹ dominus. Jte duo clerici ante altare dicãt ſemel. Chꝛiſteley. Senioꝛes ad gradum choꝛi dicant hunc ℣. Agno miti baſia cui lupus dedit venenoſa. Clerici ſemel. Xp̃eľ. Senioꝛes. ℣. Vita in ligno moꝛitur infern⁹

⁊ mors **lugens ſpoliatur.** Chorus. **Xp̄e el.** Senior reſ. ℣. **Te qui vinciri voluiſti noſqꝫ a mortis vinculis eripuiſti.** Diaconi. **Domine miſereꝛ.** Chorꝰ. **Xp̄s dominus.** Unus puer dicat v. ſum ſicut in pͥma nocte **Mortem autē crucis.** Hac feria. vi. in die paraſceue in aurora accedant duo clerici ⁊ honeſte faciant ſepulchruꝫ domini in ſiniſtra parte altaris quod omnīo nō amoueatur vſqꝫ ad. vi. feriaꝫ in hebdomada paſche ante primā de die videlicet añ miſſam. Hac die conueniant clerici ad eccleſiaꝫ ⁊ horas diei ſub ſilentio ſine nō dicāt hoc mō. Ad. i. añ **Xp̄s factus.** p̄s. **Deꝰ in no.** p̄s. **Beati immaculati.** p̄s. **Retribue.** Deinde repetaꝛ añ. **Chriſtus factus eſt p.** ſine. **Gloria patri.** ⁊ ſine **Kyrieley.** Et ſtatim dicitur. **Pater no.** ⁊ **Aue maria.** Et ſequaꝛ p̄s **Miſerere.** ſine. **Gloria patri ⁊ fi.** et ſine. **Et ne nos.** Et dicitur p̄s. **Miſerere.** Cum genuflectione ad omnes horas huius diei. et ſimiliter in ſequenti die: deīde ſine. **Dominus vobiſcum.** ⁊ ſine. **Oremus.** ſed dicitur oratio ſic. **Reſpice queſumus.** abſqꝫ. **Qui tecum viuit ⁊ regnat de.** ⁊ ſine. **Dominus uobiſcū.** ⁊ ſine. **Benedicamus.** Hic ordo obſeruetur ad alias horas: videlicet ad tertiam ad ſextam ⁊ ad nonam hac die. ⁊ ſimiliter i ſabbato. Ad pͥmaꝫ non itur in capl'm nec vlla lec. de martilogio legatur cū ℣. **Precioſa eſt in conſpectu.** cum oratio. **Sancta maria.** ⁊ finiatur cum **Dominus vobiſcuꝫ.** ⁊ cum. **Benedicamus.** ⁊ ſimiliter in ſabbato fiat. Poſt cōmunionem dicuntur veſpere: bini ⁊ bini ante altare hoc modo **Caliceꝫ ſalutaris acci.** p̄s. **Credidi propter quod locutus.** Et alie añe. cum ſuis p̄s. ſicut in die cene dicunꝛ ſuper p̄s. **Magnificat.** Añ. **Cenantibus aūt.** Finita añ. dicat ſacerdos. **Pater noſter.** ⁊ **Aue maria gratia.** cū p̄s. **Miſerere** Finito p̄s. dicat ſacerdos i audientia ſed ſine nota. Oratio. **Reſpice queſumus domine.** ſine **Qui tecuꝫ.** ⁊ ſine. **Dominꝰ vobiſcum.** ⁊ ſine **Benedicamꝰ.** Et miſſa ⁊ veſpͤe hac die ſimul finianꝛ: finitis his veſperꝭ exuat caſulam ſacerdos ⁊ aſſumēs ſecum vnum de prelatis in ſuppelliciis ⁊ reponent cruceꝫ primo in ſepulchro: deinde corpꝰ dominicum videlicet in pixide: incipiēs ipſe ſolus ſacerdos hoc reſponſorium. **Eſtimatus ſum.** cum genuflectōne cum ſocio ſuo: quo reſpōſorio incepto ſurgant: ſiliter faciēt in iſto reſponſorio. **Sepulto domino.** Chorꝰ totū R̸. ꝓſequaꝛ cuꝫ ſuo ℣. genuflectēdo per totū tp̄s vſqꝫ in finē ſeruitii. Deinde icēſato ſepulchro et clauſo oſtio incipiat ſacerdos vt ſupra dicitur. R̸. **Sepl'to dn̄o.** Chorꝰ ꝓſe quiſ totū ℟. cum ſuo ℣ſu vſqꝫ in finē. Item ſolus ſacerdos incipiat. ℟. In pace iñ idipſum. Chorus. Dormiā ꝛ requieſcā. Item ſacerdos ℟. In pace factus eſt locꝰ eius. Chorꝰ. Et bitatio eiꝰ in ſyon. Itez ſacerdos Caro mea. Chorꝰ. Requeſcat in ſpe. Et ad iſtā añ. genuflectent duo pſ bri ſil' finitiſ oībus iſtis recedēt oēs. Ad ꝯple. añ. Chriſtus factus. pſ. Cū inuocarem pſ. In te dñe ſpa. pſ. Ecce nūc. pſ. Nūc dimittis. fine. Gloria. Finita añ. fine. kyriel'. or. Pr nr̄. et. Aue maria. fine. Et ne nos. or. pſ. Miſerere. Finito pſ. dicat ſacerdos ſtatim ora. fine. Dñs vobiſ. fine. Oremꝰ. Oratio. Reſpice qſ̄s. d. abſqꝫ Qui tecuꝫ. abſqꝫ. Dñſ vob. fine. Bñdicamꝰ. Et ſic finiatur ſeruitiū huius diei ꝛc. Sabbato ſctō in vigilia paſche ad mat. in. i. noc. añ. In pace i idipm dormiā ꝛ rquieſcā. pſ. Cū inuoca. An. Habitauit in tabnaculo tuo requieſcet in mōte ſcō tuo. pſ. Dñe qs hi. An. Caro mea requeſcet in ſpe. pſ. Conſerua. ℣. In pace i id. ℟. Dormiā ꝛ re. Tres ꝑme lec. de lamētatōe hieremie ꝓphe legantur mō quo ſupra. L. c. i. Aleph.

Cui ꝯprobabo te vl' cui aſſimilabo te filia hieruſalē Cui equabo te ꝛ ꝯſolabor te filia ſyon. Magna enī velut mare ꝯtritio tua quiſ medebiſ tibi. Beth. Prophe tui viderīt tibi falſa ꝛ ſtulta: nec aꝑiebant iniq̄tatem tuā vt te ad penitentiā ꝓuocarēt. Hierl'em. ℟. Sepulto dño ſignatū eſt monumentum voluentes lapidē ad oſtiū monumēti. Ponētes milites qui cuſtodirēt illud. ℣. Ne forte veniāt diſcipuli eius ꝛ furenſ eū ꝛ dicant plebi ſurrexit a mortuis. Ponentes. L. c. ii. Gimel.

Viderūt aūt tibi aſſumptiones vanas ꝛ eiectōeſ plauſerūt ſuꝑ te manibꝰ oēs tranſeuntes viā. Caph. Sibi lauerīt ꝛ mouerūt capita ſua ſuꝑ filiā hierl'em. Fecit dñs que cogitauit ꝯpleuit ſermonē ſuū quez ꝑcepat a diebꝰ ātiquis. Hierl'm. ℟. Receſſit paſtor nr̄ fōs aque viue ad cuius trāſitū ſol obſcuratus eſt: nā ꝛ ille captus ē qui captiuū tenebat ꝑmū hominez Hodie portas mortis ꝛ ſeras ꝑiter ſaluatō nr̄ dirupit. ℣. Ante cuiꝰ ꝯſpectum mors fugit ad cuius vocē mortui reſurgūt vidētes aūt eū porte mortꝫ cōfracte ſunt. Ho. L. c. iii. Deleth.

Deſtruxit ꝛ nō peꝑcit ꝛ letificauit ſuꝑ te inimicum ꝛ exaltauit cornu hoſtiū tuorū. Hee. Clamauit cor eoꝝ ad dominuz ſuꝑ muros filie ſyon: deduc qſi torrentē lachrymas per diem ꝛ noctem. non des requiē tibi: neqꝫ taceat pupilla oculi tui. Caph. Iacuerūt in terra forꝫ puer ꝛ ſenex. Virgīes mee ꝛ iuuenes mei ceciderūt in gladio: interfeciſti in die furoris tui per cussisti: nec misert⁹ es. Hierl'm ℟. Agnus dei xp̄s imolat⁹ est ꝑ salute mundi nam de p̄entis ꝓthoplausti fraude facta condolēs qn̄ pomi noxial' morte morsu corruit ipse lignū tunc notauit. Damna ligni ut solueret. ℣. Xp̄s fact⁹ est ꝑ nob̄ obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt cruc; Dam. Agnus. In .ij. noc. añ. Eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. ps. Dñi ē ter. Añ. Credo videre bona dñi in terra viuentiū. ps. Dñs illūiatio. Añ. Dñe abstraxisti ab īferis aīam meā. ps. Exaltabo. ℣. Tu aūt dñe. ℟. Miserere mei

Medie lec. de quodā sermone

Admonet nos Lectio .iiij dilectissimi tanta ista ⁊ tā scā solennitas exortati sumus nos ad vigilandū ⁊ adorandū. Dimicat enī fides nostra in h' scl'o huius seculi in noctē ne interiores oculi nostri cordis obdormiant. ℟. Sicut ouis ad occisionē ductus est: ⁊ dum male tractaret' nō aperuit os suū traditus est ad mortē. Ut viuificaret ppl'm suū. ℣. Ipse aūt vulnerat⁹ est ꝓpter scelera nostra attritus est ꝓpter iniq̄tates nostras. Ut vi. Lectio. v.

In quod maluz ne incidamus orem⁹ illa voce qua legimus ⁊ dicam⁹ dño deo nr̄o Illumina oculos meos ne vnq; obdormiā in morte: nequando dicat inimicus meus preualui aduersus eū. Hic est ille inimicus qui aduersus dn̄m ih̄m xp̄m insanos iudeos velut propria arma ⁊ vasa cōmouit: sed nō p̄ualuit aduersus eū. ℟. Ecce quō morit' iustus ⁊ nemo ꝑcipit corde ⁊ viri iusti tolluntur ⁊ nemo considerat a facie iniq̄tatis oblatus est iustus. Et erit in pace memoria ei⁹. ℣. In pace factus est locus eius ⁊ in syon habitatio eius. Et. Lec. vi.

Visi sunt quidez p̄ualuisse carnales inimici: sed spiritalis in eis sup̄atus est hostis. Uictima enī carnis mūde mūdus vict⁹ ē sp̄us: ⁊ eo ipso quo inflāmauit homines palam facere quod voluit occl'te passus est ip̄e quod noluit. Nam xp̄m occidendo sanguinē fudit quo reuiuiscerent quos occidit. ℟. Hierusalez luge ⁊ exue te vestimentis iocūditatis induere cinere ⁊ cilicio. Quia in te occisus est saluator isrl'. ℣. Deduc quasi torrentez lachrymas per diem ⁊ noctē ⁊ nō taceat pupilla oculi tui. Quia. Hierusalez In .iij. noct. añ. Dñe adiuua me ⁊ dñs susceptor est aīe mee ps. Deus in no. t. Añ. In pace factus est locus eius ⁊ in syon habitatio eius. ps. Notus ī iudea. Añ. Factus sum sicut homo in adiutorio inter mortuos liber. ps. Domine deus salut;. ℣. collocauit me. ℟. In obscuris seculi. Hic non fiet genuflectio ꝓpter pronunciationē euāgelij sed pronuncietur sine. Et ne nos i. ⁊ ſine. Jube do. ⁊ ſine. Bn̄dictiōe. ⁊ ſine titl'o hoc modo ſtatim. Pr̄ nr̄. Lectio. vii.

VEſpe auteꝫ ſabbati que luceſſit in p̄ma ſabbati vēit maria magdalene: ⁊ altera maria videre ſepulchrū. Et reliq̄. Omelia ve. be. pſbyteri.

VIgilias nobis huiꝰ ſacratiſſime noct' ſicut ex lectione euangelica frēs kmī audiuimus reſurrectio dn̄i ⁊ ſaluatoris nr̄i dedicauit. Juſte eteniꝫ hanc ꝓ eius amore vigilijs celebramꝰ ⁊ hymnis qui pro noſtro amore in ea dormire ī mortem hac de morte excitari voluit precioſa. ℟. Plange quaſi v̄go plebs mea vlulate paſtores in cinere ⁊ cilicio. Quia vēiet dies domini ⁊ amara valde. ℣. Vlulate paſtores ⁊ clamate aſpergite vos cinere. Quia veniet dies. Lectio. viii.

NAm ſicut ait apoſtolus. Mortuus eſt propter delicta noſtra: ⁊ reſurrexit ꝓpter iuſtificatiōem noſtraꝫ. Quod autem in lectiōe euangelica dictum eſt: quia ſancte mulieres veſpere ſabbati que luceſſit ī p̄ma ſabbati venerunt videre ſepulchrū. ℟. Eſtimatus ſum cū deſcendentibus in lacum. Factus ſum ſicut homo ſine adiutorio int̄ mortuos liber. ℣. Poſuerūt me in lacu inferiori ī tenebroſiſ ⁊ in vmbra mort'. Factus ſum. Lectio. ix.

ITa intelligendū eſt q̄a veſpe quidē venire ceperūt ſed luceſcēte mane in p̄ma ſabb̄i ad ſepulchrū ꝑuenerīt. i. veſpe aromata ꝑauerunt quibꝰ corpꝰ domini vngere deſiderabant: ſed ꝑata veſpeř aromata ad ſepulchrū detulerūt. Q̄d matthеus quidē breuitatis cauſa obſcurius ponit: ſed euangeliſte alij q° ordine ſit fcm̄ euidentiuſ oſtendunt. ℟. O vos oēs qui tranſitis per viam attendite ⁊ videte. Si eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus. ℣. Attendite vniuerſi populi ⁊ videte. Si. O vos. Statim incipiť an. O mors ero mors tua morſus tuus ero īferne. Ps. Miſerere. An. Attēdite vniu̇ſi populi ⁊ videte dolorē meū. Ps. Bonū eſt cōfiteri. An. O vos omēs qui tranſitis ꝑ viam attendite ⁊ videte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Ps. Deus deus. An. A porta īferi erue dn̄e aīam meam. Ps. Ego dixi. An. Plangent enī quaſi vnigenitū q꞉ innocēs dn̄s occiſus ē. Ps. Lauda. An. Mulieres ſedentes ad monumentū lamentabanť flenteſ dn̄m. Ps. B. Deinde dr̄. kyriel'. ⁊c. oīa ſicut ī p̄ma nocte cū ℣. Mortē aūt crucis. Excepto q̄ in fine orationis nō dr̄. Qui tecū. Hac die hore diei. ſ. j. iij. vj. ⁊. ix. ꝑuati dicuntur ſicut heſterna die. Officiuꝫ huius diei incipiatur poſt. ix. Miſſa dicitur ſacerdote dicente. Pax domini ſit. Choruſ. Et cum ſpiritu tuo. Non dicitur.

Agnus dei. Nec detur pax ſed facto interuallo alta uoce in ſuperiori gradu incipiat̃ añ. Alla alla alle. alle. ps. Laudate dominũ omneſ gentes. ℣. Quoniam confirma. cum. Gloria pa. et. Sicut erat. Deinde incipiatur añ. ſuper ps. Magnificat.

Añ. Veſpere aũt ſabbati que luceſſit in prima ſabbati veñit maria magdalene ⁊ altera maria videre ſepulchrum alleluia. ps. Magnifi. cum. Gloria pa. Finita añ. ad complendũ ſeruitiũ totaliter dicat ſacerdos. Dñs vobiſcũ. Chorus. Et cum ſpiritu tuo. Poſt cõmunione. Oremus. Oratio.

Spiritũ in nobis domine tue charitatis infunde: vt quos ſacris paſchalibus ſatiaſti: tua facias pietate cõcordes. Per dñm. n. i. Terminãdo. in vnitate eiuſdez. Poſtea dicat ſacerdos. Dominus vobiſcuz. Diaconuſ. Ite miſſa eſt. Et ſic veſpe ⁊ miſſa ſimul finiantur. Completoriũ hac die hoc modo incipiatur. Deus in adiutorium meuz intende. cum. Gloria patri. Añ. Alleluia alleluia alleluia alleluia. ps. Cuz inuocarem. ps. In te domine ſpera. ps. Ecce nunc. ps. Nunc dimittis. cum. Gloria patri. Repetita añ. Dominus vobiſ. ⁊. Oremus. Oratio. Spiritũ in nob. cum. Per. d. nr̃. s. cum. Dominuſ vobiſcum. et. Benedicamus domino. Hec oratio dicitur quotidie ad completorium vſqz in ſabbato paſche. In die paſche ante matut. ⁊ campanarum pulſatio. conueniant clerici ad eccleſiam ⁊ accendant luminaria per eccleſiaz. Duo excellentiſſimi preſbyteri in ſuperpell. cũ ceroſer. ⁊ thuribul. et populo circumſtante ad ſepulchrum accedant ⁊ incenſato prius ſepulchro cum ſumma ueneratione videlicet genuflectẽdo poſt thurificationẽ corporis domini pixidem deponent ſuper altare. Item illis accipientibꝰ crucem de ſepulchro clero ⁊ populo interim genuflectentibus ⁊ crucem adorantibus excellẽtior perſona alta voce incipiat iſtam añ. Chriſtus reſurgens ex mortuis iaz non morit̃ mors illi vltra non dominabitur quod enim viuit viuit deo alleluia alleluia. ℣. Dicant nunc iudei quomodo milites cuſtodiẽtes ſepulchrum perdiderunt regez ad lapidis poſitiõem quare nõ ſeruabant petram iuſticie: aut ſepultum reddant aut reſurgẽtem adorant nobiſcum dicẽtes. Quod enim vi. Tunc omnes campane in claſſitum pulſent: ⁊ ſic cum ſumma veneratione deportetur crux ad locum vbi prouiſum fuerit clero canente predictam añ. quo facto dicit̃ ℣. Surrexit dominus de ſepulchro. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno alleluia.

Oratio.

DEus qui ꝓ nobis filiū tuum crucis patibulū ſubire voluiſti: vt inimici a nobis expelleres ptātem: ꝯcede nob̄ famulis tuiſ vt in reſurrectionis eius gaudijs ſꝑ viuamꝰ. Per eundē. Nō ſequaꝛ. Dn̄s vobiſcū. Ad matut̄. dr̄. Dn̄e labia mea aꝑies. Et os meū annūci. Deus ī adiutoriū. Dn̄e ad adiuuandū me f. Glr̄a pa. Sicut. All'a Inuitat̄. All'a xp̄s hodie ſurrexit. All'a all'a. ps̄. Venite. Hac die non dr̄ hym. nec vſqꝫ ad vs̄. in die ſabbi: ſed ſtatīz incipiaꝛ an̄. Ego ſum qui ſuꝫ ⁊ cō ſiliū meū nō eſt cum impijs: ſꝫ in lege dn̄i volūtas mea eſt alleluia. ps̄. Beatuſ vir. An̄. Poſtulaui patrē meum all'a dedit mihi gentes alleluia in hereditatem all'a. ps̄. Quare fre. An̄. Ego dormiui ⁊ ſomnuꝫ cepi et exurrexi: qꝛ dn̄s ſuſcepit me alleluia all'a. ps̄. Dn̄e q̇d mul. ℣. Reſurrexit dn̄s. ℟. Sicut dixit vobis all'a. Ab hac die vſqꝫ ad feſtū ſcē trinitatis oēs. ℟. verſiculoꝝ finiaꝛ cū All'a in ſeruit̄. diei vſqꝫ ad .i. cum dr̄. Exurge dn̄e adiu. Poſt. Ieſu xp̄e Et in capitulo cuꝫ dr̄. Precioſa eſt. Et ad comple. cū dr̄. Cuſtodi nos dn̄e. Et poſt aſpſiōeꝫ aque Oſtende nobis do. m. tu.

Scd̄m marcum.

IN illo tēpe. Maria magdalēne ⁊ maria iacobi ⁊ ſalomee emerūt aromata vt venientes vngerent ieſum. Et reliq̄.

Omelia beati gregorij pape

AUdiſtis fr̄es kmi ꝙ ſancte mulieres que dn̄ꝫ fuerāt ſecute cū aromatibꝰ ad monumētū venerūt: ⁊ ei quē viuentē dilexerūt ⁊ mortuo ſtudio humanitatis obſequuntur. Sed res geſta aliquid in ſancta eccleſia ſignat gerendū. ℟. Angelus dn̄i deſcendit de celo: ⁊ accedēs reuoluit lapidē ⁊ ſuꝑ eum ſedit ⁊ dixit mulieribus: nolite timere ſcio enī qꝛ crucifixū querit̄. Iā ſurrexit venite ⁊ videte locum vbi poſitus erat dn̄s alleluia. ℣. Angelus dn̄i locutus ē mulieribus dicēs: quē queritiſ an ieſum queritis. Iam. Lectio .ij.

HIc quippe neceſſe ē vt audiamꝰ que fcā ſunt quatenus cogitemꝰ ⁊ que nobis ſunt ex eoꝝ mutatiōe faciēda ⁊ nos ergo in eū qui mortuꝰ eſt credēteſ ſi odore v̇tutū refecti cū opinione bonoꝝ opeꝝ dn̄m querimus ad monumentū ꝑfecto illius cū aromatibꝰ venimꝰ. ℟. Angelus dn̄i locutꝰ eſt mulieribus dicēs: quē querit̄: an ieſuꝫ queritis iam ſurrexit. Venite ⁊ videte all'a. ℣. Ieſuꝫ quē queritis naçarenū crucifixum ſurrexit nō eſt hic. Venite. Lec. iij.

ILle aūt mulieres angelos vidēt que cum aromatibꝰ veneruntqꝫ videlꝫ ille mentes ſuꝑ nos aſpiciūt ciueſqꝫ cū virtutū odoribꝰ ad deū ꝑ ſctā deſideria ꝑficiſcunꝛ. Notandū uero nobis eſt quid nā in dextris ſedere ãgelus cernit quid nãq3 p̱ ſiniſtraƷ niſi vita pñs. Quid vo p̱ dexterã niſi ꝑpetua uita ſignat. ℟. Dum trãſiſſet ſabbm maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ ſalomee emerũt aromata. Ut venietẽs vngerẽt ihm alleluia all'a. ℣. Et valde mane vna ſabbatoꝝ ueniũt ad monumentũ orto iam ſole. Ut. Gl'ia. All'a. Hoc. ℟. erit. iij. ℟. ſingul' dieb⁹ p̱ hebdoma. ⁊ etiã in omnib⁹ dñicis ſit' vſq3 ad aſcenſionẽ dñi qñ de dñica agit'. ps̄. Te deum. ℣. In reſurrectione tua xp̄e. ℟. Celi ⁊ terra letẽtur alleluia. In laud. añ Angelus aũt dñi deſcendit d̄ celo ⁊ accedẽs reuoluit lapideƷ ⁊ ſedebat ſup̱ eum all'a. ps̄ Dñs regna. Añ Et ecce terre motus factus eſt magn⁹ angelus aũt domini deſcẽdit d̄ celo alleluia. ps̄. Jubila. Añ Erat aũt aſpectus ei⁹ ſicut fulgur: ⁊ veſtimẽta eius ſicut nix alleluia all'a. ps̄ Deus de⁹. Añ. Pre timore autẽ eius exterriti ſũt cuſtodeſ ⁊ facti ſũt velud mortui all'a. ps̄ B. Añ. Rñdens aũt angeluſ dixit mulierib⁹ nolite timere: ſcio eni qꝛ ihm querit3 alleluia alleluia. ps̄ Lauda. Nõ dr̄ capitulum nec hym. p̱ totaƷ hebdoma. ſed ſtatiƷ poſt vlti. añ. de lau. dr̄. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. ℟. Qui p̱ nobis pepẽdit in ligno all'a. Añ Et valde mane vna ſabb'oꝝ ueniũt ad monumẽtũ orto iã ſole all'a. ps̄ B. Oro.

DE⁹ q̃ hodierna die p̱ vnigenitũ tuũ eternitatis nobis aditũ deuicta morte reſeraſti: vota nr̄a que p̄ueniẽdo aſpiras etiã adiuuando proſequer'. Per eundeƷ. Dñs vobiſcum. Bñdicam⁹ dño all'a. Deo gr̄ias all'a. Et quotiẽs dr̄ a duob⁹ Bñdicam⁹ dño. Totiẽs rñdeatur cũ All'a. Ad. i. dr̄ De⁹ in adiutoriũ. Nõ dr̄ hym. ſ3 ſtati incipiat' añ. Angelus aũt. Siliter fiat ad oẽs alias horas. ps̄. Deus in no. ps̄ Confitemini. iiij. ps̄ Beati imacula. ps̄. Retribue. Hic ps̄. ſ. Confitemini. dr̄ hac die tm̄: ſed poſt ps̄. ⁊ añ. inchoet' grad. ſ. Hec dies. vſq3 Letemur in ea. ſine ℣ſu et ſine neuma dicat' quotidie per hebdoma. ad omẽs horas vſq3 ad ſabbm ad mat'. tñ ad vſ. dr̄ cũ ℣. finito. grad. dicat ſacerdos hunc ℣. Reſurrexit dñs. ℟. Sicut dixit vob' all'a. Dñs vobiſcũ. Oratio Deus qui hodierna die. cum Per eundẽ. cu3 Dominus vobiſ. Et cũ. ⁊ Bñdicamus dño. ſine All'a Hec oratio dr̄ ſingulis dieb⁹. ad p̄mã per hebdo. ⁊ h̄ mõ dr̄. i. p̱ totã hebdo. Cetere etiã hore eodẽ mõ finiant' niſi in ſabbo. Capitulu3 quotidie finiat' ſicut in die cene p̄notat'. ſ. cũ Precioſa eſt i cõſpectu dñi. Ad. iij. dr̄ Deus in adiutoriũ me. Añ Et ecce terre ps̄ Legẽ pone. Gradu. Hec dies. ℣ Surrexit dñs ver'. ℟ Et apparuit ſymõi all'a. Oro De⁹ qui bo. Ad. vj. añ. Erat autē. ps. Defecit. Grad. Hec dieſ. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. ℟. Qui ꝓ nob̄ pepēdit ī ligno all'a. oro. Deꝰ q̄ bo. Ad. ix. an Pretioſ. ps. Mirabilia. Gra. Hec dieſ. ℣. In r̄ſurrectōe tua xp̄e. ℟. Celi ꝛ t̄ra letēt all'. oro vt s. Ad. ij. vs. nō dr̄. Deꝰ ī adiutori. ſ; ita icipiat. Kyrielei. iij. ſ. Xp̄e. iij. ſ. Kyrieleiſō. iij. Et ita icipiat p totā hebdo. vſq; ad ſabbatū añ. All'a all'a alleluia all'a. ps. Dixit dñs. ps. Confitebor. ps. Btūs vir. Hi p̄dicti ps. cū p̄dicta añ. dnr̄ ad vs. p totaȝ hebdo. repetita añ. ſup ps. Gra. Hec dies quā fec̄ dñs exultemꝰ ꝛ letemur in ea. ℣. Cōfitemi do. q. bo. q. ī ſe. m. ꝛ dr̄ grad. quotidie ad vs. cū ℣ q̄ dr̄ ad miſſā vſq; ad ſabbatū. In p̄mis. iiij. diebꝰ dr̄ i. ij. ſor. poſtea duo ſeniores dicāt All'a Epulemur ī açimis ſinceritatꝫ ꝛ vitatꝫ all'a. repetat. ſ; n̄ leqt̄ p̄neu. eodē m° dr̄ Alle. ℣. Reſurrexit dñs. ℟. Sic dixit vob̄ alle. Hic ordo nō mutat p totā hebdo. ad vs. añ Et reſpiciētes viderūt r̄uolutū lapidē erat q̄ppe magnꝰ valdē alle. ps. M.

oro. Concede. q. o. d. vt q̄ r̄ſurrectōis dñice ſolēnia colimꝰ inouatōe tui ſp̄ūs a morte aie reſurgamꝰ. p eūdē. Dñs vobiſcū. Bndicamꝰ do. Tūc eat p̄ceſſio ad fōtes ordiata p. ceſſ. cū cruce ceroſ. ꝛ thuribl. ex ide oleū ꝛ criſma deferat icipiēte añ. ſic. Alle. ꝛ chorꝰ totā p̄ſequat h̄ m°. Alle. alle. alle. q̄ finita icipiant hunc ps. Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. alle. Deinde dr̄ aliꝰ ℣. Sit nomē dñi bndictū: ex hoc nūc ꝛ vſq; i ſeculū alle. Et ſic dr̄ totus ps. eūdo ad fōtes ꝛ ſep p⁹ vnū quēq; ℣. dr̄. Alle. ꝯ finito pr̄ch Gloria pr̄i. reicipiat añ. Alle. ſine neu. ſ. Laudate pueri do. laudate nomē dñi alle. Tūc dicat ſacerdos ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. ℟. Qui ꝓ nobis pe. Oratio.

Preſta. q. o. d. vt qui reſurrectōis dñice ſolēnia colimꝰ: nr̄e ereptōis leticiam ſuſcipere mereamur. p. eū. x. Deinde eūdo ad cruce rectores oēs icipiāt. Alle. rectores ex p̄te decani itonet ps. In exitu iſrael de egypto domꝰ iacob de populo barbaro alle. Deinde dr̄ alius ℣. ex p̄te chori. Facta ē iudeā ſcificatio eiꝰ iſrael poteſtaſ eius alle. ꝛ hoc m° dr̄ totꝰ ps. cū. Gloria pr̄i. tūc dicat ſacerdos ℣. Dicite ī natiōibus. ℟. Quia dñs regnauit a ligno alleluia. oro. Deus qui ꝓ nobiſ fi. t. In itroitu chori d̄. ſ. maria Añ Alma redemptoris mater que p viā celi porta manens et ſtella marꝫ ſuccurre cadēti ſurgere qui curas populo tu q̄ genuiſti natura mirante tuū ſcm̄ genitorē Xgo p̄us ac poſterius gabrielis ab ore ſumēſ illō aue pctōꝝ miſerere. ℣. Scā dei geni. v̄go. oro. Grām tuā queſumꝰ dn̄e mentibꝰ nr̄is infunde. Quere in aduētu dn̄i ad ꝯple. de ſcā maria. poſtea duo pueri dicāt. Bn̄dicamꝰ cū. Alleluia. Ad completoriū nō dr̄. Cōuerte nos deus. ſz icipiatur. Deꝰ i adiutoriū meuꝫ intende. Dn̄e ad adiuādū. Gloria pr̄i. An. Alle. alle. alle. alle. ps. Cū iuoca. ps. In te dn̄e ſpa. ps. Ecce nūc. ps. Nūc dimittis. repetita aū. dr̄ gra. Hec dies. rcātet a toto choro deide dicat ſacerdos ℣. In reſurrectōe. t. xp̄e. cū. Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpir. t. oro. Spūꝫ i nobis dn̄e tue charitatis ifūde. vt ſ. in vig. paſche. deinde dicit. Bn̄dicamuſ dn̄o. Eodē modo dr̄ ꝯpleto. ꝑ totā hebdo. vſqꝫ ad ſabbatum cū Ora. Feri. ii. Inuit. Surrexit dn̄s ve alle. ps. Venite. Hac die ꝛ ꝑ hebdo. dr̄ ſup ps. hec ſola aū. ſ. Reſurrexit dn̄s alle. ſicut dixit vobis alle. ps. Cū iuoca. ps. Verba mea auribus. ps. Dn̄e ne in furore. ℣. Surrexit dn̄s ve. ℟. Et apparuit ſimoni alleluia. Iſte ℣. dicitur per totam hebdomadam.

Secundum lucam.

In illo tp̄e. Exeuntes duo ex diſcipulis ieſu ibant ipſo die in caſtellū quod eſt i ſpatio ſtadioꝝ ſexaginta ab hieruſalem nomine emaus. Et reli.

Omelia beati [redacted]

In quotidiana nobis ſolēnitate laborātibus pauca loquenda ſunt ꝛ fortaſſe hᵒ vtilius ꝓderūt qꝛ ſepe ꝛ alimenta que minꝰ ſufficiūt auidius ſumuntur. ℟. Maria magdalene ꝛ altera maria ibant diluculo ad monumentum ieſum quē queritis nō ē hic ſurrexit ſicut locutus eſt. Precedet vos i galileā ibi eum videbitis alleluia alleluia. ℣. Cito euntes dicite diſcipulis eius ꝛ petro q̄a ſurrexit dn̄s alle. Precedet.

Lectio tertia.

Lectionis ergo euangelice ſumatiꝫ ſenſum ſtatui non per ſingula verba diſcurrere ne dilectionem noſtraꝫ valeat ſermo ꝓlixior expoſitionis onerare. Ecce audiſtis fratres chariſſimi qꝛ duobus diſcipulꝭ ambulantibus in via non quidem credentibus ſed de ſe tantum loquentibus dominus apparuit ſed eis ſpeciem quaꝫ recte cognoſcerent non oſtendit. Reſponſorium. Congratulamini mihi omnes qui diligitis dominuꝫ quia quem querebaꝫ apparuit mihi. Et dum flerem ad monumentum vidi dominum meum alleluia. Verſus. Recedentibus dicipulis non recedebam ſed amoris eiꝰ igne accenſa ardebam deſiderio. Et dum flerem.

Lectio .ij.

HOc ergo egit foꝛas dñs in oculis coꝛꝑis quod apud ipſos agebatur ī oculis mentiſ. Ipſi nāqȝ apud ſemetipſos intus ⁊ amabāt ⁊ dubitabāt. Eiſ aūt ⁊ foris dñs p̄ſens aderat et quis eēt nō oſtendebat. ℟. Dū trāſiſſet ſab. p̄s. Te deū. ℣. In reſurre. t. xp̄e. Iſte ℣. dr̄ quotidie añ. lau. vſqȝ ad aſcenſionē dñi qñ de tēpoꝛali agit̄. In laudi. añ. Angelus autem dñi. p̄s. Dñs reg. ⁊ ceti p̄s. ꝯſueti: ⁊ dr̄ ſola añ quotidie vſȝ ad oct. paſche. ℣. Surrexit dñs de ſepul. Supradict⁹ oꝛdo ℣ſiculoꝛum añaꝝ cū Inuit. ꝑdicto ſeruet̄ ꝑ totā hebdo. añ. Qui ſunt hi ſermones quos cōfertis adinuicē ambulantes ⁊ eſtis triſteſ alleluia: rn̄dit vn⁹ cui nomē cleophas dixit ei: tu ſolus ꝑegrinuſ es in hierl'm ⁊ nō cognouiſti q̄ facta ſūt in illa his dieb⁹ all'a: quib⁹ ille dixit que ⁊ de ieſu dixerūt naçareno qui fuit vir ꝓpheta potēs ī opere ⁊ ſermone coꝛā deo ⁊ omni populo all'a. p̄s. B. Oratio.

DEus q̄ ſolēnitate paſchali mūdo remedia contuliſti: ppl'ȝ tuū queſum⁹ celeſti dono ꝓſequere: vt ⁊ ꝑfectā libertatē ꝯſequi mereat̄ ⁊ ad vitā ꝓficiat ſempiternā. Per. Dñſ vobiſ. Bñdicam⁹ do. Hac die et ceteris dieb⁹ ꝑ hebdo. fiat ꝓceſſio añ crucē ad mat. cū hac añ. Xp̄s reſurgēs. hac die dicat̄ ℣ Dicant nunc iu. ℣. Dicite in na. dr̄ eadē añ. feria. v. ⁊ feria. vi. ⁊ ſabbō ſine ℣. ſȝ dr̄ cū ℣. craſtina die ⁊ feria. iiij. oro Deuſ qui ꝓ no. fi. t. In redeūdo ā ſancta maria añ. Aue regia celoꝝ aue dña ange. ℣. Poſt partū. oro Grām tuā. Ad. i. oīa fiunt ſicut heſterna die ꝑaci p̄s. Confitemini. ⁊ ſic fiat quotidie vſqȝ ad ſabbatū. Hac die ⁊ ſequētib⁹ dieb⁹ ꝑ hebdo. ad hoꝛa. ſ. iij. vi. ⁊. ix. dnr̄ ſic ī die paſche excepto q̄ in ſabbō loco gra. dicit̄. All'a. Hec dies. Ad vſ̄. añ. Kyriel'. p̄s. Dixit dñs. p̄s Confitebor. p̄s. Btūs vir. Hi p̄dicti p̄s. dnr̄ ad vſ̄. vſqȝ ad ſabbatū Gra. Hec dies. ℣ Dicat nūc iſrl' qm̄ bon⁹ qm̄ ī ſcl'm mīa ei⁹ all'a. ℣. Nōne coꝛ nr̄m ardenſ erat in nob̄ de ihū dū loqueret̄ nobis ī via. repetat̄. All'a. ſiñ neu. ℣. Reſurrexit dñs. Añ. Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat ī nobis de ieſu dū loqueret̄ nob̄ in via all'a. p̄s. M. Oratio.

COncede queſumus. o. de. vt qui pctōꝝ noſtroꝝ pondere ꝑmimur: a cunctis malis īminētib⁹ ꝑ hec feſta paſchalia liberemur. Per. Tūc eat proceſſio ad fōtes cū oleo ⁊ criſmate cruce ⁊ thure cantād. añ. Sedit angelus ad ſepulchꝛū dñi ſtola claritatis coopꝉus vidētes eū mulieres nimio terroꝛe ꝑterrite aſtiterūt a longe tūc locut⁹ ē angeluſ ⁊ dixit eis: nolite metuere dico vob̄ q2 illū quem queritis moꝛtuū iaȝ viuit ⁊ vi ta boiũm cũ eo ſurrexit allꝉa. ℣. Crucifixũ i carne laudate ⁊ ſepultũ ꝓpt̃ uos glꝛificate reſurgẽteq̃ȝ de morte. chorꝰ Nolite. Iſte ℣. nõ dr̃ hic niſi ad pceſſi. an̄ miſſi ℣. Surrexit dñs de ſepul. Oratio.

COncede q̃ms. o. d. vt q̃ feſta paſchalia venerando colimꝰ: etiam viuẽdo teneamꝰ p. Deide ad cruce an̄. Xp̃s reſurgens: ſine verſu ℣. Dicite in nat. oro. Deus q̃ ꝓ nobis.

In itroitu chori de .ſ. maria an̄. Btã dei genitrix maria virgo ꝑpetua tẽplũ dñi ſacrariũ ſpũſ ſci ſola ſine exemplo placuiſti i dño ieſu xp̃o ora ꝓ pplꝯo iterueni ꝓ clero intcede ꝓ d̃uoto femineo ſexu. allꝉa. ℣. Scã dei genitrix. oro. Gr̃am tuã. Hic ordo ſeruet̃ de pceſſione i eũdo ⁊ i itroitu chori quotidie ad v̄ſ. vſque ad ſabbatũ cũ ꝓprijs or̃onibꝰ ad fontes ⁊ diuerſis an̄is i introitu chori. Cõpleto. ſic in die paſche. Feria .iij. iuit. Surrexit dñs vere allꝉa. ps. Venite. ſuper ps. an̄. Reſurrexit dñs. ps. Dñe deꝰ meꝰ. ps. Dñe dñſ nr̃. ps. In do. ꝯfido. ℣. Surrexit dñs ve. Secundum lucam.

IN illo tp̃e. Stetit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ et dixit eis. Pax vobis. Ego ſuȝ nolite timere. Et reꝉ. Omelia venerabilis bede preſbyteri.

PRimo notãdũ ẽ diligẽter q₂ memorie cõmendatum ꝙ de ſe loquẽtibꝰ diſcipulis dominꝰ i medio ⁊ p̃ſentiam ſue viſionis reuelare dignatꝰ eſt. ℟. Virtute magna reddebãt apoſtoli teſtimoniũ reſurrectõnis ihu xp̃i dñi nr̃i allꝉa allꝉa. ℣. Repleti quidẽ ſpũ ſcõ loquebant̃ cũ fiducia. Teſti. Lectio ij.

HOc ẽ enim ꝙ cũctis fidelibꝰ alibi ꝓmiſit dicẽs. Ubi ſũt duo vel tres ꝯgregati i noie meo ibi ſũ in medio eoꝝ ad cõfirmandũ fidei nr̃e ꝯſtantiam qõ agit ſemꝑ diuine p̃ſẽtia noluit corporalis oſtẽdere viſiõis. ℟. Surgẽs ieſus dñs nr̃ ſtans i medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ dixit. Pax vobiſ allꝉa gauiſi ſũt diſcipuli viſo dño allꝉa. ℣. Una ergo ſabbatoꝝ cũ fores eſſẽt clauſe vbi erant diſcipuli ꝯgregati ſtetit ieſus i medio ⁊ dixit eis. Pax vob. Lectio tertia.

QUm de nob q₂uis porro i fra aploꝝ pedes iacẽtibuſ hoc ipſũ videlicet ẽẽ in medio nr̃i quotienſcũq̃ȝ venientes in noie illiꝰ congregamur. Noie quippe illiꝰ ieſus ẽ. i. ſaluator. ℟. Dũ tranſiſſet ſab. An̄. Stetit ihs i medio diſcipuloꝝ ſuorum ⁊ dixit eis. Pax vob allꝉa alleluia alleluia. ps. B. Oro.

DEus qui eccleſiam tuã nouo ſemꝑ fetu multiplcas: cõcede famulis tuis: vt viuendo teneant quod fide ꝑceperũt Per. Ad pceſſionem vt ſ. In redeundo de ſancta maria an̄. Specioſa facta es ⁊ ſuauis in delicijs virginitatis ſãcta dei genitrix quā videntes filie ſyō vernantē in floribus roſarum ⁊ lilijs cōuallīū beatiſſimā predicauerūt ⁊ regine laudauerūt eā allā. ℣. ⁊ oro. vt s. Si aliqđ feſtū vel ieiuniū i hac hebdo. ɔtigerit nihil fiat de feſto neqꝫ de ieiunio nec poſt nec ante niſi duplex feſtū fuerit tūc .n. differat vſqꝫ poſt oct'. paſche vbi ɔuenientius poſſit celebrari. Ad vs. or. Kyriel. An. Allā. ps. Dixit dn̄s. Gra. Hec dies. ℣. Dicāt nūc qui redempti ſūt a dn̄o quoſ r̄demit đ manu inimici đ regiōib⁹ ɔgregauit eos allā. ℣. Surgens ieſus dn̄s nr̄ ſtetit i medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ et dixit eis: pax vob̄ allā. ℣. Reſurrexit dn̄s An. Videte manus meas ⁊ pedes meoſ qꝛ ego ipſe ſū allā allā. ps. M. Oro.

Concede queſum⁹. o. d. vt q̇ paſchal' feſtiuitatꝭ ſolēnia colim⁹: i tua ſēꝑ ſcificatōe viuam⁹. Per. Ad fontes an. vt s. Oratio.

Preſta queſum⁹. o. d. vt ꝑ hec feſta paſchalia que colim⁹: deuote ſemꝑ in tua laude viuamus. ꝑ. x. In redeūdo de ſancta maria an. Aīa mea liq̄facta ē vt dilectus locutus eſt queſiui ⁊ nō inueni eū vocaui ⁊ nō r̄ndit mihi inuenerūt me cuſtodes ciuitatis ꝑcuſſerunt me ⁊ vulnerauerūt me tulerūt palliū meū cuſtodes muroꝝ filie hieruſalez nūciate dilecto qꝛ amore lāgueo allā. ℣. ⁊ oro. vt s. Feria. iiij. Inuit. Surrexit dn̄s vē alleluia. ps. Venite. An. Reſurrexit dn̄s. ps. Saluum me fac. ps. Vſquequo. ps. Dixit inſipiens. j. ℣. Surrexit dn̄s vere. Scdm ioanē.

In illo tempore. Manifeſtauit ſe iterū ieſus diſcipulis ſuis ad mare tyberiadis manifeſtauit aūt ſic. Erāt autē ſimul ſimon petr⁹ ⁊ thomas q̇ dr̄ didim⁹ ⁊ nathanael q̇ erat a chana galilee ⁊ filij çebedei ⁊ alij ex diſcipulis ei⁹ duo. Et re. Omelia beati gregorij pape.

Lectio ſci euangelij q̄ mō i aurib⁹ nr̄is lecta ē frēs chariſſimi queſtōe aīuꝫ pulſat ſed pulſatōnis ſue vim diſcretionis indicat. Queri ⁊ enim pōt cur petr⁹ qui piſcator ante cōuerſionē fuit poſt ɔuerſionez ad piſcationē redijt cū veritas dicit. Nemo mittēs manū ſuā ad aratrū ⁊ reſpiciēſ retro apt⁹ ē regno dei. R. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aꝑire librū ⁊ ſoluere ſeptē ſignacula ei⁹. All'a allā al'. ℣. Et vnuſ de ſeniorib⁹ dixit mihi ne fleueris dign⁹ ē agnus qui occiſus ē accipe v̓tutem ⁊ fortitudinem allā. Allā alleluia. Lectio. ij.

Cur repetijt qđ reliquit ſꝫ ſi virtus diſcretōiſ iſpiciſ citi⁹ hoc videtur. Illud nimiꝝ negociūqꝫ ante ɔuerſionē ſine peccato extitit hoc etiā poſt cōuerſionē repetere culpa nō fuit Nam piſcatorē petrū: mattheū theolonariū ſcimꝰ. ℟. Iſti ſūt agni nouelli q̄ annūciauerunt alla. Modo venerūt ad fonteſ repleti ſūt claritate alla alleluia. ℣. In conſpectu agni amicti ſtolis albis ⁊ palme in manibus eorum. Modo. Lectio .iii.

Et poſt conuerſionem ſuā ad piſcationem petrus redijt. Mattheus vero ad theolonei negocium redijt qꝛ aliud eſt victum ꝑ piſcationem querere aliud theolonei lucris pecunias augere. ℟. Dum tranſiſſet ſab. An. Mittite i dexteram nauigij ⁊ inuenietis alleluia. ps. B. Oratio.

Deus qui nos reſurrectionis dominice annua ſolēnitate letificas: concede ꝓpitiꝰ vt ꝑ temporalia feſta que agimus: peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per dominuz. Ad proceſſionē vt ſupra. In redeundo de ſancta maria añ.

Deſcendi in ortum meum vt viderem poma conuallium ⁊ īſpicerem ſi floruiſſent vinee et germinaſſent mala punica reuertere reuertere ſunamitis reuertere vt ītueamur te alleluia ℣. oratio vt ſupra. Ad veſpe. Kyrieleiſon. ps. Dixit dominus. Graduale. Hec dies quā fecit. ℣. Dextera domini fecit virtutem dextera domini exaltauit me. Alleluia. Surrexit dominus ⁊ occurrens mulieribus ait auete: tunc acceſſerunt et tenuerunt pedes eius alleluia. ℣. Reſurrexit dominꝰ. An. Hoc iam tertio manifeſtauit ſe ieſuſ poſtq̄z reſurrexit a mortuis alleluia. ps. M. Oratio.

Preſta queſumus omipotens deus: vt huiꝰ paſchalis feſtiuitatis mirabile ſacramentum. ⁊ temporalem nobis tranquilitatem tribuat: ⁊ vitaz conferat ſempiternam. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecuz. Ad fontes oratio.

Concede queſumus omnipotens deus vt qui feſta paſchalia agimus: celeſtibus deſiderijs accenſi fontem vite ſitiamus do. n. i. x. In redeundo de ſancta maria antiphona Alma redemptoris. Feria q̄nta ps. Domine quis habitabit ps. Conſerua. ps. Exaudi deꝰ iuſti. ℣. Surrexit dominus vere. Secundum ioannem.

In illo tēpore. Maria ſtabat ad monumentum foris plorans. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape.

Maria magdalene que fuerat in ciuitate peccatrix. Amando veritatem lauat lachrymis maculas criminis et uox veritatis impletur qua dicit. Dimiſſa ſūt ei peccata mlta quoniam dilexit multuz. ℟. Maria magdalene. vt feria ſecunda. Lectio ſecunda.

Que enī prius frigida peccando remāſerat poſtmodum amando fortiter ardebat.

Nā poſtq̄z ad monumētū ibiq̄z corp⁹ dn̄icū nō inuenit ſublatū credidit at diſcipulis nūciauit. ℟. Tulerūt dn̄m meū ⁊ neſcio vbi poſuerūt eū ait ei angel⁹. Noli flere maria ſurrexit ſicut dixit p̄cedet vos ī galileā ibi eum videbitis all'a all'a. ℣. Dū ergo fleret iclinauit ſe ⁊ ꝓſpexit ī monumētū ⁊ vidit duos angelos in alb' ſedētes q̄ dicūt ei. Noli. Lectio tertia.

Qui veniētes viderūt atq̄z ita eſſe vt mulier dixerat crediderūt. Et de eis ꝑtin⁹ ſcriptum ē abierunt ergo diſcipuli ad ſemetipſos ac inde ſubiūgitur. Maria aūt ſtabat ad monumētū foris plorans. ℟. Dū tranſiſſet ſab. An̄. Maria ſtabat ad monumentū plorans vidit duos angelos in albis ſedētes ⁊ ſudariū quod fuerat ſuꝑ caput ei⁹ all'a. ps. B. Oratio.

Deus qui diuerſitatē gētiū ī confeſſione tui noīs adunaſti da: vt renati fonte baptiſmatis vna ſit fides mentiū: et pietas actionū. Per do. p̄ceſſio vt s̄. cantando an̄. Xp̄s reſ. ſine vſu i redeūdo de. ſ. maria. an̄. Aue regi. ce. Ad vs̄. Kyrieleiſon. An̄. All'a. ps. Dixit d. Gra. Hec dies. ℣. Lapidem quē reprobauerūt edificantes hic fcūs eſt in caput āguli a domino fcm̄ ē iſtud ⁊ eſt mirabile ī oculis noſtris all'a. In die reſurrectionis mee dicit dn̄s p̄cedā vos ī galileā. ℣. Reſurrexit dn̄s. An̄. Tulerūt dn̄m meum ⁊ neſcio vbi poſuerūt eum ſi tu ſuſtuliſti eū dicito mihi alleluia ⁊ ego eum tollā all'a. ps. M Oratio.

Deus qui nobis ad celebrādū paſchale ſacrm̄ libieres aias p̄ſtitiſti: doce nos ⁊ metuere quod iraſceris: ⁊ amare quod p̄cipis. Per dominuz Ad fontes oratio.

Da queſum⁹. o. d. vt eccl'ia tua ⁊ ſuoꝝ firmitatē mēbroꝝ ⁊ noua ſemꝑ fecūditate letur. ꝑ. x. In redeūdo de. ſ. maria an̄. Btā dei ge. ℣. Scā dei ge. oro. Grām tu. Feria. vi. ps. Celi enar. ps. Exaudiat te. ps. Dn̄e i vt. ℣. Surrexit dn̄s ve. Secundum mattheum.

In illo tp̄e. Undeci diſcipuli abierūt i galileā i mōtē vbi cōſtituerat illis ieſus et videtes adorauerūt eū. Et reſ. Omelia beati gregorii.

Euangelica lectō frēs chariſſimi quā modo audiuimus iuxta hyſtoriā gaudio plena refulgetq̄z triūphū redēptoris nr̄i ſimul ⁊ redēptionis noſtre dona plano ſermone diſtribuit. Et ſi hanc enucliaci⁹ ꝑtractare velim⁹ gratiorē i lr̄a fructū ſp̄ūalis ſenſus inclytū eſſe compꝑimus. ℟. Uirtute mag̃. vt s̄. feria tertia. Lectio. ij.

Sermo eterni dei aromatū more quo ſubtilius quaſi currēdo ⁊ diſcernēdo diſcutit eo maiorē intuere ſuauitatē fra grantiā reddit. Planū nāqȝ ē vt dulce ad audiendū piiſqȝ diſcipuli apꝑuerūt in galileā ī mōtem vbi cōſtituerat illis ieſuſ ⁊ vidētes adorauerūt eū. ℟. Expurgate vet⁹ fermētū vt ſitꝫ noua ꝯſperſio ſicut eſtis açimi etenim paſcha nr̄m imolatuſ eſt xp̄s. Itaqȝ epulemur ī domio allā. ℣. Non ī fermēto malicie ⁊ nequicie ſȝ in açimis ſinceritatis ⁊ v̇itatis. Itaqȝ. Lec. iii.

Sed nō vacat a myſterio ꝙ dn̄s a galilea poſt r̄ſurrectōnē ſuā vel ꝙ ī monte diſcipulis apꝑuit. In monte eteniȝ dn̄s apparuit vt ſignaret quia corp⁹ qd̄ de cōi generis humani terra naſcēdo ſuſceꝑat reſurgendo iam terrena oīa ſubleuatū celeſti virtute induerūt. ℟. Dū tranſiſſet ſab. An. Undeci diſcipuli ī galilea videntes dn̄m adorauerunt eū allā. ps. B. Oratio.

Omnipotens. ſē. d. qui paſchale ſacr̄m ī reconſiliationis humane federe cōtuliſti da mentib⁹ nr̄is vt qd̄ ꝓfeſſione celebram⁹ imitemur effectu Per do. Ad ꝓceſſione vt ſ. In redeūdo d̄ ſcā maria an. Speciosa facta es. Ad vs. Kyriel. An. Allā. ps. Dixit dominuſ. Ora. Hec dies. ℣. Bn̄dictus qui venit in noīe dn̄i de⁹ dn̄s ⁊ illuxit nobis allā. Dicite ī gentib⁹ qr dn̄ſ r̄gnauit a ligno allā ℣. Reſurrexit dn̄s. An. Data ē mihi omnis ptās in celo ⁊ in terra allā. ps. M. Oratio.

Deus ꝑ quē nobis ⁊ redēptio venit ⁊ ꝓſtatur adoptio: reſpice ad oꝑa mīe tue vt ī xp̄o renatis ⁊ et̄na tribuatur hereditas ⁊ vera lib̄tas. Per. Ad fontes vt ſ. oratio.

Adeſto qm̄s domine familie tue ⁊ dignant̄ impende ⁊ quib⁹ fidei gratiā contuliſti: coronā largiaris eternā. Per. In redeūdo de. ſ. ma. an̄. Aīa mea lī. Sabbato ps. Dn̄s regit. ps. Dn̄i ē tra. ps. Judica me de. ℣. Surrexit dn̄s vere. Secundum ioannem.

In illo tēpe. Una ſabbati maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre eſſent ad monumenntū et vidit lapidē ſublatū a monumēto. Et relꝫ. Omelia beati gregorii

Lectio ſcī euangelii quaȝ modo frēſ audiſtiſ valdē ī ſuꝑficie hyſtorie ē apta ſȝ eius nobis ſunt myſteria ſub breuitate reqrenda. Maria magdalene cū adhuc tenebre eſſent venit ad monumentum. ℟. Ecce vicit. Supra feria. ii. Lec. ii.

Iuxta hyſtoriā vocatur horā iuxta intellectum vero myſticum requirentiſ ſignatur intelligentia. Maria auctoreȝ autem oīum in carne viderat mortuuȝ querebat in monumēto. ℟. De ore prudentis procedit mel. alleluia dulcedo melliſ ex ligua eiuſ alleluia. Fau⁹ diſtillans labia eius allā allā.

V. Sapientia requiescit in corde eius ⁊ prudentia in sermõe oris illius. Fauus. Lectio iii.

Et qꝛ hũc minime inuenit furti sublatũ credidit. Adhuc ergo tenebre erant cuz vēit ad monumētuz. Cucurrit ergo citius discipul' nunciauit. Currebāt aũt duo simul: ⁊ ioannes p̄cucurrit citi⁹ petro ⁊ vēit prior ad monumentũ: ⁊ ingredi n̄ p̄sumpsit. Venit ergo posterior petrus ⁊ intrauit ṗus: sed illi p̄ ceteris cucurrerũt qui p̄ ceteris amauerunt videlicet petrus et ioānes. R. Dum trāsisset sab. An. Currebāt duo simul et ille alius discipulus p̄cucurrit citius petro ⁊ venit ṗor ad monumentũ alleluia. Ps. B. Oro.

Concede. q. o. d. vt q̊ festa paschalia venerāda egim⁹ ꝑ hec ꝯtingere ad gaudia eťna mereamur. Per. Ad p̄cessiõez vt s̄. In redeũdo de s. ma. añ. Descendi in ortũ. nõ dr̄ grad. hic. Hec dies. ad omnes horas sed loco eius dicit̄ Alleluia. V. Hec dies. ⁊ dr̄ sine neuma. ī fine. deinde dicit̄ Alleluia. Cetera omnia: oratõ. ut s̄. Dñica in oct'. pasche. ad vs̄. ps̄. feriales. s. Bñdi. An. Alleluia alleluia alleluia. Capitulum.

Christus resurgēs ex mortuis iam nõ moritur mors illi vltra nõ dominabit̄ qd̄ enī viuit viuit deo. Deo gratias. Hym.

Chorus noue hierusalē nouā melli dulcedinem ꝓmat colens cum sobrijs paschale festuz gaudijs. Quo xp̄s inuict⁹ leo dracone surgēs obruto: dũ voce viua personat a morte viuos excitat. Quam deuorat īprobus p̄dam refudit tartarus: captiuitate libera iesũ sequunt̄ agmina. Triũphat ille splendide ⁊ dignus amplitudine soli poliqz patriā vnaz facit rem publicā. Ipsum canendo supplices regem precemur milites vt ī suo clarissimo nos ordinet palacio. Per secla mete nescia p̄ri suppremo gloria: honorqz sit cũ filio spũi paraclito. Amen. V. Mane nobiscũ dñe. V. Qm̄ aduesperascit ⁊ inclinata est iam dies alleluia. Hic ordo seruet̄ oī die sabbi ad vs̄. vsqz ad ascensionē dñi. s. de capi. ⁊ añe. sup ps̄. ⁊ de hym. ⁊ V. qñ de dñica agit̄. ita tñ q qñ i dñica p p̄dictũ tps fit seruitiũ de aliquo festo cum regi. chori tũc dr̄ p̄dictus V. ad memo. de dñica ad vtrasqz vespas scd̄m sarum añ. Surgens ih̄s mane p̄ma sabbi appuit p̄mo marie magdalene de qua eiecerat septē demonia alleluia. Ps. Magnificat. Oratio.

Presta q̄ms ops de⁹: vt q̊ festa paschalia peregimus: hec te largiente moribus ⁊ vita teneam⁹. Per dñz. Processio nõ fiat ad fontes cũ oleo ⁊ crismate sicut in diebus p̄cedentibus sed tm̄ cantando ad cruce. Christus resurgens. Duo cle rict cantant hunc ꝟſuꝫ. **Dicāt nūc.** ℣. **Dicite in na.** Oro. **Deus qui ꝑ nobis.** In introitu chori de ſancta maria añ. **Alma redemptoꝛis.** ℣. **Sancta dei genitrix.** Oratio. **Gratiam tuā.** Et hoc modo in ſabbatis omnibꝰ dominicis ſeruet̄ ad vſ̄. in procedendo ⁊ redeundo vſqꝫ ad aſcenſionem domini ſiue de dñica ſiue de feſtiſ ſanctoꝝ cum regimine choꝛi fit ſeruitiū niſi in inuentione ſancte crucis. Q. ꝺ̄ ſi in ſabbto ꝯtigerit nulla fiet ꝓceſſio ad ij. vſ̄. que erunt ꝺ̄ cruce. Ad completoꝛ. añ. **Alleluia alleluia alleluia alle.** ps. **Cum inuocarem.** ps. **In te dñe ſpa.** ps. **Qui habitat.** ps. **Ecce nunc** Capłm. **Tu in nobis.** Hym.

Ieſu ſaluatoꝛ ſeculi ꝟbum patris altiſſimi lux luc͛ inuiſibilis cuſtos tuoꝛum puigil. Tu fabꝛicatoꝛ omniuꝫ diſcretoꝛ atqꝫ tempoꝝ: feſſa laboꝛ̄ cōpoꝛa noctis quiete recrea. Ut dum graui in coꝛpoꝛe breui manemus tempoꝛe ſic caro noſtra doꝛmiat ut mens in chꝛiſto vigilet. Te ꝺ̄p̄camur ſupplices vt nos ab hoſte liberes: ne valeat ſeducere tuo redēptos ſanguine. Qm̄s auctoꝛ omniū in hoc paſchali gaudio ab oī moꝛtiſ impetu tuum defende populum. Gloꝛia tibi domine qui ſurrexiſti a moꝛtuis cuꝫ pr̄e et ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amen. Iſti duo ꝟſus dicunt̄ in fine omniū hymnoꝝ eiuſdē metri vſqꝫ ad aſcenſiōē domini: niſi in hymno. **Choꝛꝰ noue.** et hym̄no. **Impleta ſunt que conci.** videlicet in inuentione ſancte crucis et qñcunqꝫ fit plenū ſeruitium de ſancta maria. ℣. **Cuſtodi nos.** Añ. **Alleluia reſurrexit dominus alleluia ſicut dixit vobis alleluia alla.** ps. **Nunc dimittis.** Hoc ꝯp̄ e. nō mutat̄ vſqꝫ ad aſcenſionem dñi de quocūqꝫ fit ſeruitiuꝫ niſi qn̄ dr̄ de ſancta maria ī fine hymni. **Gloꝛia tibi domīe qui natus es de virgine.** Ad matu. Inuitat. **Alleluia ſurrexit dominus vere. Venite adoꝛemus alleluia.** ps. **Venite.** Hoc inuitat. dicitur ſingulis dominicis vſqꝫ ad aſcenſionē domini qn̄do de dominica dicitur. hym.

Aurora lucis rutilat celuꝫ laudibus intonat: mūdus exultans iubilat gemens infernus ululat. Cum rex ille foꝛtiſſimus moꝛtis confractis viribus: pede conculcans tartara ſoluit a pena miſeros. Ille q̄ clauſus lapide cuſtoditur ſub milite: triumphans pompa nobili victoꝛ ſurgit ꝺ̄ funere. Solutis iam gemitibus ⁊ inferni doloꝛibus: quia ſurrexit dñs reſplendēs clamat angelꝰ. Triſtes erant apoſtoli de nece ſui domini quem pena moꝛtis crudeli ſerui damnarunt impij. Qm̄s auctoꝛ omnium in hoc gaudio. Gloꝛia tibi domine q̄ ſurrexiſti a moꝛtuiſ cum patre.

Añe ⁊ pſ. dñr ſicut i die paſche

Reſurrexit dñs. Secdm ioañe.

IN illo tp̄e. Cum eſſet ſero die illa vna ſabbõruꝫ ⁊ fores eſſent clauſe ubi erant diſcipuli ꝯgregati ꝓpter metũ iudeorũ venit ihs ⁊ ſtetit in medio eoꝝ ⁊ dixit eis. Pax vobis. Et reł. Omel. ve. be. pſbyteri.

PRima lectiõis hui⁹ euangelice queſtio aĩuꝫ pulſat quõ poſt reſurrectionẽ corpus dñi cum verũ fiat ꝙ clauſis ianuis ad diſcipulos ingredi potuit. Sed ſciendũ eſt nobis ꝙ diuina oꝑatio ſi rõne ꝯprehendiť nõ ẽ admirabilis nec fides hꝫ meritũ cui humana rõ p̄bet experimentũ. R. ſicut in die paſche. Lectio. ii.

SEd hec ipſa redemptoris nr̃i oꝑa que ex ſemetipſis ꝯp̄hendi nequaquã pñt ex alia eius oꝑatõe pẽſanda ſunt ut rebus mirabilib⁹ fidẽ p̄beãt facti mirabiliora. Illud eñi corpus dñi intrauit ad diſcipłos ianuis clauſis qđ videlꝫ ad hũanos oculos ꝑ natiuitatem ſuã clauſo vtero exiuit v̓ginis. Le. iii.

QUid ergo mirꝝ ianuis clauſis poſt reſurrectionẽ ſuaꝫ in eternũ iam victur⁹ intrauit qui moriturus ueniens non aꝑto vtero v̓ginis exiuit. Sed qꝛ ad illud corpus qđ vidim⁹ poterat fides intuentiũ dubitabat oſtendit eis ꝓtin⁹ manus ⁊ latus. R. In reſurrectione tua.

In laudi. añ. Angelus aũt dñi

Et alie añe. que ſequunť. Cap.

OMne qđ natuꝫ eſt ex deo vincit mundũ: ⁊ hec eſt victoria que vincit mundũ fides nr̃a. Deo grãs. Hym.

SErmone blando angelus p̄dixit mulierib⁹: in galileam dñs vidẽdus eſt q̃ꝫ totius.

ILle duꝫ ꝑgunt concite apłis hoc dicere: vidẽtes eum viuer̃ oſculantes pedes domi. QUo agnito diſcipuli in galileam ꝓpere pergunt videre facieꝫ deſideratam dñi. CLaro paſchali gaudio ſol mundo nitet radio cum xp̄m iam apoſtoli viſu cernũt corporeo. OStẽſa ſibi vulnera in xp̄i carne fulgida rẽſurrexiſſe dñm voce fatenť publica. REx xp̄e clementiſſime tu cõda noſtra poſſide: vt tibi laudes debitas reddam⁹ oĩ tempore. QUis auctor o. GLoria tibi. d. V. Surrexit dñs de ſepulchro. Añ. Cuꝫ eſſet ſero die illa vna ſabbõꝝ ⁊ fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli ꝯgregati ſtetit ihs in medio: ⁊ dixit eis: pax vobis all'a. ps. B. Oratio. Pr̃a. q. o. d. Memoria de rẽſurrectione añ. Et valde mane. V. Surrexit dñs vere. Oro. DEus q̃ per vnige. Si in hac dñica vel in ꝓxima dñica añ aſcenſionẽ dñi ſimplex feſtũ cum regi. chori euenerit differať vſqꝫ in ꝓximã feriam vacanteꝫ. Si vo duplex feſtũ in ꝓxima dñica añ aſcenſionẽ dñi ꝯtigerit fiat feſtũ in eadem dñica. ⁊ me de dñica. Tamen ſi in hac dñica duplex feſtuꝫ euenerit ſemꝑ differat. Si aũt in medijs dñicis q̄dcunqꝫ feſtũ cũ regimine chori cõtigerit nõ differat: ſed ibidẽ ſeruet. Ad .i. añ. Angelus aũt dñi. ps. Deꝰ i noiẽ. ps. Beati imacula. ps. Retribue ſer. Añ. Gratias tibi deꝰ. ps. Quicunqꝫ vult. Caplm̃. Regi autẽ ſeculoꝝ. ℞. Jeſu xp̃e. cum. Alleluia. ℣. Qui ſurrexiſti a mortuis. ℣. Exurge dñe. Iſte ℣. dicit quotidie ad ꝑmã vſqꝫ ad aſcẽſionẽ dñi niſi qñ ſeruitiũ dicit de ſcã maria: q: tũc dr ℣. Qui de ꝟgine dig. Ad .iij. añ. Et ecce terre. Caplm̃. Dẽ qđ natum eſt. ℞. Reſurrexit dñs alleluia alleluia. ℣. Sicut dixit vobis. Alleluia al. Gloria. p. Reſurrexit. ℣. Surrexit dñs ver. ℞. Et apparuit ſimoni al. Ad vi. añ. Erat autem. Capitulũ.

Quis eſt frẽs qui vicit mũdũ niſi q̃ credit qm̃ ieſus ẽ filius dei hic eſt qui venit per aquã ⁊ ſanguinẽ ieſus xp̃s. ℞. Surrexit dñs vere. Alle. alle. ℣. Et appuit ſymoni. Alleluia al. Gloria. Surrexit. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. Ad .ix. an. Pre timore. Capitulũ.

Tres ſunt qui teſtimoniũ dant in terra ſpũs aqua ⁊ ſanguis. ℞. Surrexit dñs ꝺ ſepulchro. Alleluia. alle. ℣. Qui ꝑ nobis pepẽdit in ligno. Alle. Gloria. Surrexit. ℣. In reſurrectiõe tua xp̃e. Ad .ij. vs. ſuper ps. feria. añ. Alle. all. al. al. Ca. Dẽ quod natꝫ. Hym.

Ad cenã agni ꝓuidi ⁊ ſtolis albis cãdidi: poſt trãſitũ maris rubri xp̃o canamꝰ ꝑncipi. Cuius corpꝰ ſanctiſſimũ in ara crucis torridũ cruorẽ eiꝰ roſeo guſtando viuimus deo. Protecti paſche veſpe a deuaſtante angelo: erepto de duriſſimo pharaonis imperio. Iam paſcha nr̃m xp̃s eſt qui immolatus agnus eſt ſinceritatꝫ açima caro eiꝰ oblata ẽ. O vere digna hoſtia per quam fracta ſunt tartara: redẽpta plebs captiuata reddita vite premia. Conſurgit xp̃s tumulo victor redit de baratro: tyrannuꝫ trudens vinculo ⁊ reſerans paradiſum. Quis auctor omni. in. Gloria tibi d. ℣. Mane nob. Oracio huius diei. ſ. hymnoruꝫ ꝟſi. ⁊ ℞ſioꝝ. ad matu. ⁊ ad oẽs horas ⁊ ad vs. ſeruet quotidie vſqꝫ ad aſcenſionẽ dñi tam i ferijs qꝫ in dñicis cum de temporali agitur. Añ. Poſt dies octo ianuis clauſis ingreſſus dominus ⁊ dixit eis pax vobis alleluia alle. ps. M. Oratio. Pr̃a qm̃s. Memo. de reſurrectione añ. Et reſpiciẽ. Reſurrexit dñs. Oro. Deus q̃ ꝑ vnig. Ad has vs. nulla fiat meõ. de feſto ſine regi. chori i craſtio ꝯtingẽte. Et notãdũ eſt qꝫ p̃dcẽ meõ. de r̃ſurrectõe ad mat. ⁊ ad .ij. vs. dicetur oibꝰ dñicꝭ diebꝰ vſꝫ ad aſcẽſiõẽ dñi ſiue ꝺ dñica ſit ſeruitꝫ, siue de aliquo festo sine reg. chori nisi i inuẽtõe sce crucꝭ. Si uero aliqđ duplex festū in crastino octauaꝝ pasche celebretur tũc .ii. vespe in dñica erūt de festo ⁊ mẽo. de dñi ⁊ postea de resurrectiõe. Hec sequẽtes añe dicūt ꝑ totā hebdo. sup ps. Be. [illegible] cū re[illegible] qñ de feria fit seruitiū. añ. Quia uidisti me thoma credidisti beati qui non viderunt ⁊ crediderunt alla. Añ. Multa quidē ⁊ alia signa fecit ihs in ꝯspectu discipuloꝝ suoꝝ alleluia que nō sunt scripta in libro hoc alla. Añ. Hec autē scripta sunt ut credatꝭ qꝛ ihs xps est filiꝰ dei ⁊ vt credẽtes vitā heatis in noīe ipsiꝰ alla. In oībꝰ festꝭ scōꝝ in quibꝰ choꝛ regit̃ nisi i festo scte crucꝭ dñi he sequẽtes ane. ad meo. de resurre. ad magne. ⁊ ad vs. vsqꝫ ad ascẽsionē dñi nisi in dñicis diebꝰ ad vtrasqꝫ vs. añ. Surrexit dñs de sepulchro q̄ ꝑ nobꝭ pepẽdit in ligno alla al. al. ℣. Resurrexit d. orõ. Deꝰ qui ꝑ vni. Ad matutꝭ. de meo. Añ. Cito eūtes dicite discipulꝭ quia surrexit dñs alla. ℣. Surrexit dñs uere. Orõ. Deꝰ q̄ ꝑ vni. Feria .ii. post oct. pasche ad matꝭ. inuitatꝭ. Añ. all. all. ps. Venite. Hoc inuita. dr̃ oībꝰ feriis vsqꝫ ad ascẽsionem dñi cū de feria agit̃. hym. Aurora lucꝭ. ps. Dñs illuminatio. ps. Ad te do. cla. ps. Afferte do. ℟. Resurrexit dñs. ℣. Dic di. uobis alla. Hac die incipit̃ apocalypsis. b. ioānis nisi aliq̄ festū īpediat. ⁊ si sic tunc in p̄ feria vacante icipiat̃ ⁊ legat̃ ꝑ hebdo. ⁊ in .ii. hebdo. sequẽtis quā de feriis agit̃. Lectio .i.

Apocalypsis ihu xpi quā dedit illi deꝰ palā facere seruis suis que oportꝫ fieri cito ⁊ significauit mittens ꝑ angelū suū seruo suo ioāni q̄ testimoniū ꝑhibuit verbo dei ⁊ testimoniū ihū xpi in his q̄cūqꝫ vidit. Beatus q̄ audit ⁊ legit vba ꝓphetie huiꝰ ⁊ seruat ea q̄ i ea scripta sūt. ℟. Dignꝰ es dñe accipe librū ⁊ aperire signacula eius qm̄ occisus es ⁊ redemisti nos deo. In sanguie tuo alla. ℣. Fecisti eni nos deo nostro regnū ⁊ sacerdotes. In sanguine. Lectio .ii.

Tempus eni ꝓpe est. Ioānes septem ecclesiis q̄ sūt in asya grã vobis ⁊ pax ab eo q̄ est ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ venturꝰ est. Et a septē spiritibꝰ q̄ in ꝯspectu throni eiꝰ sunt: ⁊ a ihū xpo q̄ ē testis fidelis ꝑgenitꝰ mortuoꝝ. ⁊ princeps regū terre. qui dilexit nos ⁊ lauit nos a pctīs nr̄is in sanguine agni ⁊ fecit nos regnū et sacerdotes deo ⁊ patri suo ipsi glã ⁊ impiū in scl'a sclóꝝ. Amen. ℟. Ego sic vitꝭ fructificaui suauitatē odorꝭ all. Trãsite ad me oẽs q̄ ꝯcupiscitꝭ me ⁊ a gñatōibꝰ meis adimplemini al. ℣. Ego diligẽtes me diligo ⁊ q̄ mane vigilauerit ad me iueniet me. Trã. Lectio .iii.

Ecce veniet cū nubibꝰ celi ⁊ videbit euꝫ oīs oculus ꝛ q̄ eū pupigerūt ꝛ plāgent ſe ſup eū oēs trib⁹ terre et Amen. Ego ſuz alpha ꝛ O principium ꝛ finis dicit dn̄s de⁹ qui eſt ꝛ q̄ erat ꝛ q̄ ventur⁹ eſt ops. Ego iohānes frat̄ vr̄ et ꝑticeps in tribulatiōe ꝛ regno ꝛ paciēa i xp̄o fui i inſula que vocat̄ pathmos ꝓpter v̄bū dei ꝛ teſtimoniū ieſu xp̄i fui in ſpū dn̄ice die. ℟. Audiui vocē de celo tāq̄z vocē tonitrui magni al. Regnauit de⁹ noſter omnipotens. ℣. Quia fcā ē ſal⁹ et virtus ꝛ ꝑtās xp̄i eius all'a alle. Vidi angelū dei volantē ꝑ mediū celi voce magā clamātē et dicentē. Reg. Glo. All'a. Nō dr̄ Te deū. In feriis qñ de feria agit̄. ℣. In reſurrectiōe t. Ad laudes añ. All'a al. ps. Dominus regnauit. Et dr̄ hec ſola añ predicta quotidie in laud. vſq̄z ad aſcenſionez dn̄i qñ de feria agit̄. Capi. De quo ſu. Et dr̄ capi. dn̄ice ꝑ ſingulas hebdo. vſq̄z ad vig. aſcenſiōis dn̄i qñ d̄ feria agit̄: niſi in .ij. feria rogationū ad matut. hym. Sermone ble. ℣. Surrexit dn̄s de. Sup ps. Ben. An. Dr̄ vna de ꝑdcīs aña. poſt vs. ꝓcedē. dn̄ice oro dn̄ical' dr̄ quotidie qñ de feria agit̄ vſq̄z ad vig. aſcē. dn̄i niſi in .ij. feria rogationū ad matu. ꝛ .iiij. tp̄ib⁹. Sciendū eſt ꝙ i tēpe paſchali aſcē. ꝛ pēthecoſtes ꝛ vltra vſq̄z. De⁹ oium. añ dn̄ice ꝓces in ferialibus dieb⁹ ad vs. nec ad matu. nec ad alias hor. niſi ad ꝓmā ꝛ ad comple. tunc enī dicunt̄ ꝓces ſ conſuete fine ꝓſtratōe more ſolito. Memoria de cruce. An. Crucifixus ſurrexit a mortuis redemit nos alle alleluia. ℣. Dicite in na. Oro. Deus qui ꝓ nobis. Memo. d̄ ſancta maria añ. Paradiſi porta per euam cunctis clauſa ē et ꝑ mariā virginē iterū patefcā eſt alleluia. ℣. Poſt ꝑtū. Oro Gratiā tuā. Memo. de omnib⁹ ſcis añ. Sācti tui dn̄e florebūt ſicut liliū all'a ꝛ ſicut odor balſami erūt ante te alleluia. An. Sancti ꝛ iuſti gaudete in dn̄o alle. vos elegit dn̄s in hereditātē ſibi alle. An. In velamento clamāt ſcti tui dn̄e al. al. al. ℣. Vox leticie ꝛ exul. ℟. In tabernaculis iuſtoꝝ al. Oratio.

Preſta q̄s. o. d. vt reſurrectiōe dn̄i noſtri ieſu xp̄i filij tui cum omnib⁹ ſanctis ꝑcipiamus veraciter portionem Qui tecum. He añ. cum verſi. ꝛ ora. dr̄ ad memo. d̄ omnib⁹ ſanctis vſq̄z ad vig. aſcenſiōis dn̄i. Ad primā añ. Alleluia alleluia alleluia alle. alle. alle. al. ps. Deus in no. ps. Beati immaculati. ps. Retri. An. Gloria tibi trinitas. ps. Quicunq̄z vult Capitu. Domine miſerere. ℟. Ieſu xp̄e. cum. Alle. Ad .iij. añ. All'a al. al. al. al. Cap. de dn̄ica ℟. Reſurrexit do. ℣. Surre. d. Ad .vj. añ. Alle. al. al. ℣. Surrexit do. ve. ℣. Surr. d. de. Ad .ix. añ. Alle. al. ℣. Surrexit. d. d̄ ſe. ℣. In reſurrectiōe t. Oro ut s.

Hec ꝑdicte añe. ⁊ ℟. cuꝫ suis ℣. dñr ī oībus ferijs vsqꝫ ad ascēsioneꝫ dñi qn̄ de feria agit̄. Ad vs̄. an̄ Alleluia alle. allā. Cap. Omne quod nat. Hym Ad cenā agni. ℣ Mane nobiscū dñe. Sup ps̄ M. vna de ꝑdictꝫ an̄. Orō dñicat̄ dr̄ memo. de cruce. Crucē scām subijt qui infernū ꝯfregit accinctꝰ est potētia surrexit die tertia alla. ℣. Dicite ī na.. Orō Deus qui ꝓ nobis. Memo. de scā maria an̄. Paradisi porta. ℣ Scā dei gēitrix. Oratio Grām tuā. Memo. d̄ oībus scis an̄. In celestibus regnis sanctoꝝ hītatio est alleluia ⁊ in eternū requies eoꝝ alla ℣. Vox letꝫ. Oratio. Pr̄a. q. o. deus. Hic ordo memo. ad vs̄. ad matꝫ. huius ferie seruet̄ vsꝫ ad ascensionē dñi tam in ferijs qꝫ in festis scōꝝ sine regi. chori tpe paschali. Feria. iij. inuita. Alla alle. alle. ps̄. Dixi custodiam. ps̄ Expectans. ps̄ Btūs qui intel̄. ℣. Surrexit dominꝰ vere. Lectio. j.

Et audiui post me vocem magnā tanqꝫ tube dicentꝫ mihi. Quod vides scribe in libro ⁊ mitte septē ecclesijs q̄ sūt in asya epheso ⁊ smirne ⁊ tyatire ⁊ pargamo ⁊ sardis ⁊ philadelphe ⁊ laodosie. Et ꝯuersus sum vt viderē vocē que loquebat̄ mecū: ⁊ ꝯuersus vidi septē cādelabra aurea: ⁊ in medio septem candelabroꝝ aureoꝝ silē filio hoīs vestitū ꝓdere ꝑcinctū ad mamillas zona aurea. ℟. Locutus est ad me vnus d̄ septem angelis dicens. Veni oñdam tibi nouā nuptā sponsam agni. Et vidi hierusalē descendentē de celo ornatam monilibus suis alleluia alle. all. ℣ Et sustulit me in spū in montē altū ⁊ magnū. Et. Lectio. ij.

Caput autem eius ⁊ capilli erāt cādidi tanqꝫ lana alba ⁊ tāqꝫ nix et oculi eiꝰ velud flamma ignis ⁊ pedes eius silē auricalco sicut in camino ardēti ⁊ vox illius tanqꝫ vox aquarū multarū. ℟. Audiui vocem in celo angeloꝝ multoꝝ dicentium. Timete dñm ⁊ date claritatē illi ⁊ adorate eum qui fecit celuꝫ ⁊ terrā mare ⁊ fontes aq̄ruꝫ al. al. ℣. Et exiuit vox mag̃ d̄ tēplo a throno dicens. Timete dñm. Lectio. iij.

Et hēbat in manu sua dextera stellas septeꝫ ⁊ de ore eius gladius ex vtraqꝫ ꝑte acutus exibat ⁊ facies eius sicut sol lucet in virtute sua ⁊ cuꝫ vidissem eum cecidi ad pedes eiꝰ tā qꝫ mortuus. Et posuit super me dexterā suā dicens. Noli timē ego p̄mꝰ ⁊ nouissimꝰ ⁊ fui mortuus ⁊ ecce sum viuens in secula seculorū. ℟. Ostendit mihi angelus fonteꝫ aque viue ⁊ dixit ad me alla. Hic deū adora alleluia alle. alle. ℣ Postquaꝫ audissem et vidissem cecidi vt adorarē ante pedes angeli qui mihi hec ostendebat ⁊ dixit mi hi. Hic de. Gloria. Alleluia. In laudib⁹ vt dictū eſt ſ̄. ⁊ ad alias horas. Ad vſ̄. añ. Alleluia al. ⁊c̄. vt ſ̄. Feria. iiij. Inuit꜔. Alleluia al. pſ̄. Dixit inſipienſ pſ̄. Exaudi deus. pſ̄. Miſerere mei de⁹. q. cōtur. ℣. Reſurrexit dn̄s. Lectio. j.

Scribe que vidiſti ⁊ q̄ ſunt ⁊ que oportet fieri p⁹ hec. Sacr̄m ſtellaꝝ ſeptē quas vidiſti in dextera mea ⁊ ſeptez cādelabra aurea. Septē ſtelle angeli ſunt eccleſiaruz: ⁊ candelabra ſeptem ſunt eccleſie. ℟. Vidi portā ciuitatis ad orientem poſitā ⁊ apoſtoloꝝ noīa ⁊ agni ſuꝑ eam ſcripta. Et ſuper muros eius angeloꝝ cuſtodiaz alleluia. ℣. Vidi ſcām ciuitatem hieruſalē deſcendētē de celo ornatā tanq̈z ſponſo viro ſuo. Et ſuper. Lectio. ij.

Et angelo epheſi eccl'e ſcribe hec dicit dn̄s qui tenet ſeptem ſtellas in dextera ſua q̄ ambulat in medio ſeptem candelabroꝝ aureoꝝ. Scio opera tua ⁊ laborē ⁊ patientiā tuaz et qꝛ nō potes ſuſtiner' malos. Et tentaſti eos qui dicūt ſe apoſtolos eſſe ⁊ nō ſunt ⁊ īueniſti eos mēdaces. ℟. Vidi hieruſalem deſcēdentē de celo ornataz auro mundo. Et lapidib⁹ p̄cioſis intextā alleluia alleluia. ℣. Ab intus in fimbrijs aureis circū amicta varietate. Et. Le. iij.

Et patientiā hēs ⁊ ſuſtinuiſti eos ꝓpter nomen meū ⁊ nō defeciſti: ſed hēo adūſus te ꝙ charitatē tuā ꝑmo reliquiſti. Memor eſto vnde extiteris ⁊ age penitentiaz ⁊ primo fac oꝑa tua: ſin autem venio tibi ⁊ mouebo candelabrū tuum de loco ſuo niſi penitentiā egeris. ℟. In diademate capitꝭ aaron lapides precioſi fulgebāt. Dum ꝑficeret opus dei alleluia alle. alle. ℣. Corona aurea ſuper caput eius expreſſa ſigno ſāctitatis. Dum. Gloria. Alleluia. Cetera oīa vt ſupra. Ad vſ̄. añ. Alleluia alle. al. pſ̄. Niſi dominus. Feria. v. pſ̄. Saluum me fac. ij. pſ̄. Deus in adiuto. pſ̄. In te do. ſꝑa. ℣. Reſurrexit dominus. Lectio. j.

Sed hoc hēs bonuz qꝛ odiſti fcā nicholaytarum que ego ōdi. Qui hꝫ aures audiēdi audiat quid ſpiritus dicat eccleſijs. Vincenti dabo edere ō ligno vite quod eſt ī paradiſo dei mei. Et āgelo ſmirne eccleſijs ſcribe hec dicit ꝑmus ⁊ nouiſſimus qui fuit mortuuſ ⁊ viuit. Scio tribulationē tuam et paupertatē tuā. Sed diues es ⁊ blaſphemaris ab his qui dicunt ſe iudeos eſſe et non ſunt: ſed ſunt ſynagoga ſathane. ℟. Que in. ij. feria dnr. Lectio. ij.

Nichil hoꝝ timeas q̄ paſſur⁹ es. Ecce miſſurus eſt diabolus ad vos in carcerē vt tentemini ⁊ habebitis tribulationem diebus decem. Eſto fidel' vſq꜔ ad mortē et dabo tibi corona vite. Qui habet aures audiendi audiat quid ſpūs dicat ecclesijs. Lu añt. Lectio .iij

Qui vicerit nō ledet' a morte ſcda ⁊ angelo pergami ecclesie ſcribe hec dicit dñs qui habet rūpheā ex vtraqꝫ parte acutam. Scio vbi hitas vbi ē ſedes ſathane ⁊ tenes nomen meū ⁊ nō negaſti fidē meā. Ad vſ. añ. Alla alla alla. ps. Memēto. ⁊ cetera vt ſ. Feria .vj. añ. Alla. ps. Exultate .ij. ps. Deꝰ ſtetit. ps. Deꝰ quis ſimilis. ℣. Surrexit dñs vere. Lec .j.

Et i diebꝰ illis antiphas teſtis meꝰ fidelis q̄ occiſus ē apud vos vbi ſathanas hitat. Sꝫ hēo aduerſus te pauca q̄ habēs illic tenētes doctrinā balaam qui docebat balaac mittere ſcandalū corā filijs iſrl' edere de ſacrificijs idoloꝝ ⁊ fornicari. Ita hēs ⁊ tu tenentes doctrinā nicholaytarū. ℟. que i .iij. feria dīr. Lectio ſecunda.

Similiter penitentiam age. Si quo minꝰ veniam tibi ſcito ⁊ pugnabo cū illo gladio oris mei. Qui habet aures audiendi audiat quid ſpūs dicat ecclesijs. Vincenti dabo māna abſconditū ⁊ dabo illi calculū ⁊ i calculo nomē nouū ſcriptū quod nemo ſcit niſi q̄ accipit.

Et āgelo thyatyre Le .iij. eccl'ie. Scribe hec dicit dominꝰ qui habet oculos vt flammā ignis ⁊ pedes eiꝰ ſimil'is auricalco. Noui opa tua ⁊ fidem ⁊ charitatē ⁊ miniſteriū ⁊ pacientiam tuam ⁊ opa tua nouiſſima plura prioribꝰ. Si aliquod feſtū in aliqua p̄dicta⁊ feria⁊ venerit vñ ſeruitiū fieri debeat deinceps n̄ ſeruet' ordo feria⁊ i ℣. ⁊ ℟. tm̄mō. Sꝫ ordo ℣. ⁊ ℟. i feriis ſequētibꝰ q̄d etiā obſeruet i ſingulis hebdo. vſqꝫ ad aſcenſionē dñi videlꝫ ab vna dñica vſqꝫ in aliā tm̄. Supradictus ordo añaꝝ ſup ps. ad vſ. ⁊ ad mat. ſeruet' vſqꝫ ad aſcenſionē dñi qñ de feria agit'. De quocūqꝫ etiā fiat ſeruitiū vſqꝫ ad aſcenſionē dñi nūqꝫ fiat mēo. de feria niſi i .ij. feria ī rogationibꝰ ⁊ in vig'. aſcenſionis dñi. Meēni de quocūqꝫ fit ſeruitiū fiat d' ieiu. ſolēnis mēo. ad mat. ⁊ [illegible]

Qñ fit plenū ſeruitiū d' ſancta maria tēpore paſchali .ſ. ab octa. paſche vſqꝫ ad penthecoſten [illegible] vſ. ſup ps. feria. añ. Poſt partū. ⁊ finiat' cū Alla. Capitulum Btā es maria. Hym. Aue maris ſtel. ℣. Scā dei genitrix. ⁊ finiat' cū Alla. Añ. Scā maria ſuccurre. ⁊ finiat' cū Alla. ℣. M oro. Cōcede nos fa. Memo. ſi heat' de aliquo ſcō ⁊ poſtea de reſurrectiōe ſicut in alijs feſtis cū regi. chori. Completo. paſchal' nō mutat' i aliquo niſi i fine hym. dicet'. Gloria tibi do. q̄ natus es de v̇gine. Poſt. ℣. Q̄ms auctor oiuꝫ. Ad matu. Inuit. In honore btiſſime. et finiat' cū Alla. ps. Venite. Quē trā pōtꝰ. ſup ps. añ. Btā dicta tu in mulierib⁹. ꝛ finiat cū. Alla. ps. Dñe dñs nr̄. ps. Celi enar. ps. Dñi ē terra. ℣. Sc̄a dei geni. ꝛ finiat cū. Alla. Hi p̄dicti tres ps. cū p̄dicta añ ꝛ ℣. dicāt quotiēs fit plenū seruitiū de scā maria vsq̄ʒ ad pentecostē ꝛ nō alij ps. nec alia añ. nec ali⁹ ℣. Lectio prima.

STabāt iuxta crucem iesu mr̄ ei⁹ ꝛ soroꝛ mr̄is ei⁹ maria cleophe ꝛ maria magdalene. Cū vidissʒ ergo iesus mr̄ēʒ ꝛ discipulū stantem quē diligebat dicit matri sue: mulier ecce filius tu⁹: deinde dicit discipulo ecce mr̄ tua. Et ex illa hora accepit eāʒ discipulus i suā. Hec nimirū ē illa hora de qua iesus aquam cōuersur⁹ i vinū dixerat matri sue. Quid mihi ꝛ tibi est mulier. Nō dū venit hora mea. ℟. Sācta ꝛ imaculata. ꝛ finiat cū. Alla. Lectio secunda.

HAnc itaq̄ʒ horaʒ p̄dixerat que tūc nō dū venerat i q̄ deberet agnosci moritur⁹ de q̄ fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina fcūr⁹ nō diuinitatis sed ifirmitatis mr̄ēm velut icognitā r̄phēdebat. Nūc hūana iā patiēs ex qua fcūs fuerat hō affectu cōmendabat humano. Tūc vō q̄ mariā creauerat inotescebat v̄tute. Nūc vō quē maria pepat pendebat i cruce. Moraliter igit isinuat locus facit qđ faciendū amonet ꝛ exēplo suo suos istruxit preceptoꝛ bon⁹ vt a filijs suis pijs impēdatur cura ꝑentib⁹ tanq̄ʒ lignū illud vbi erāt mēbra fixa moriētis ēt fieret cathedra magistri docentis. ℟. Btā es maria. ꝛ finiatur cum. Alleluia alleluia. Lectio iij.

EX hac doctrina sana didicerat paulus apl's qđ docebat qñ dicebat. Siquis autē suis ꝛ maxime domesticis non ꝓuidet fidē negat ꝛ est infideli deterioꝛ. Quid aūt ē taʒ domesticū vel eē pōt q̄ʒ ꝑentes filijs aut ꝑentib⁹ filij. Hui⁹ ergo saluberrimi p̄cepti ipse magister scōꝝ de seipso ↄstituit exēpluʒ qñ nō vt famulā de⁹ quā creauerat ꝛ regebat sed matri hō de q̄ nat⁹ fuerat ꝛ quā relinquebat alteri ꝓ se quodāmodo filiū ꝓuidebat. ℟. Felix nāq̄ʒ. ꝛ finiatur cum. Alleluia. Cetera oīa que sequuntur vt supra dicuntur post purificationem sed dicuntur omnino antiphone ℟. ꝛ ℣siculi cuʒ. Alleluia. Hymni vero cum versu. S. Quesumus auct. o. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. ℣. Ora ꝓ nobis sancta dei genitrix. In laudibus antiphona. O admirabile. Capitulum. Ab initio ꝛ ante se. Hymnus. O gloriosa domina. ℣. Elegit eam deus ꝛ preeleg. cum. Alleluia. Antiphona. O gloriosa genitrix. cum. Alleluia. Oratio. Concede nos famulos. Memoria vt supra dicitur. Ad primam añ. O admirabile. Añ.

Te iure lau. ps. Quicūqȝ vult ℟. Jesu xp̄e. cū. Alla. ℣. Qui de v̇gine dig. es nasci. Cetera oia ad alias hor. sic̄ dictū ē pᵒ purificationē cū. Alla. ⁊ cetera Dn̄ica secūda pᵒ oct. pasche. Ad vs̄. oia fiant vt i dn̄ica p̄cedēti vsȝ ad añ. sr ps. M. Añ. Dignᵒ es dn̄e deᵒ nr̄ accipere gl̄iá ⁊ honorē ⁊ v̇tutē q̄ꝛ tu creasti oia ⁊ ꝓpter volūtatem tuā erāt ⁊ creata sūt salᵒ deo nr̄o q̄ sedes sup thronū ⁊ agno al'. ps M. Oratio.

Deus qui i filij tui humilitate iacentem mūdū erexisti: fidelibᵒ tuis ꝑpetuam cōcede leticiā: vt quos a ꝑpetue mortis eripuisti casibᵒ gaudijs facias sempit̄nis ꝑfrui. Per eū. ꝓcessio vt s̄. dicit̄ ad crucē cantando añ. Xp̄s resur. cum. ℣. Dicant nunc. In redeundo d̄ sancta maria ātiph. sicut titulatur. s. Alma redemp. ℣. Sācta dei geni. orō. vt s̄. Ad mat. Inuita. Alla surrexit dn̄s v̇e. Venite adoremᵒ alla. ps. Venite Hym. Aurora. sup ps. añ. Resurrexit dn̄s alle. sicut dixit vobis alleluia. ps. Btūs vir. ps. Quare fre. ps Dn̄e q̇d multi. ℣. Surrexit dn̄s ve. Hec p̄dicta añ. cū suis psalmis ⁊ ℣. dr̄ oibᵒ dn̄icis vsqȝ ad ascensionē dn̄i cū agit̄ de dn̄ica. Sc̄dꝫ io.

In illo tp̄e. Dixit. i. d. suis Ego sū pastor bonus bonᵒ pastor aiam suā ponit ꝓ ouibᵒ suis Et rel'. Omē. bti ~~gre pape~~

Audistis fr̄es charissimi ex lectione euāgelica eruditionē nostrā. Ecce enim is qui nō ex accidēti dono sed essentialiter bonᵒ ē dicit. Ego sū pastor bonᵒ. ℟. Dignus es domine. Lectio secunda.

Atqȝ eiusdē bonitatis formā quā nos imitemur adiungit dicens. Bonᵒ pastor animam suā ponit ꝓ ouibᵒ suis fecit qd̄ monuit ostendit qd̄ docuit. ℟. Ego sicut. Lectio. iij.

Bonus pastor ꝓ ouibᵒ suis aiam suā ponit vt i sacramēto nostro corpus suū ⁊ sanguinē verteret ⁊ oues quas redimeret et carnis sue alimēto saciaret. Ostensa nobis ē de contēptu mortis via quaȝ seq̄mur apposita ē forma cui imprimamur. ℟. Dū transisset sab. ℣. In resurrectione tua xp̄e. In laud. añ. Angelus aūt dn̄i. Et dr̄ hec sola añ. ⁊ sicr in duabus dn̄icis sequentibᵒ. Vltia vero dn̄ica an̄ ascensionē dn̄i omēs añe dicr sup lau. si de dn̄ica agitur ꝓpter aliud festū. Caplm.

Christus passus est ꝓ nob̄ Nobis relinquēs exēpluȝ vt sequamī vestigia eiᵒ q̄ pctm̄ nō fecit nec īuentᵒ ē dolus i ore eiᵒ. Hym. Sermone blād. ℣. Surrexit dn̄s de sep. Añ. Ego sū pastor bonᵒ q̄ pasco oues meas ⁊ ꝓ ouibᵒ meis pono animā meā alle. ps. B. orō. vt s̄. memo. d̄ resurrectiōe vt s̄. Ad. i. añ Angelus aūt dn̄i. Añ. Te iure lau. ps. Quicūq3 vult. Ad. iij ⁊ ad alias ho. añe ⁊ ℟. ⁊ ℣. ſicut ſupra i oct. paſche dñr ⁊ ſic fiat oib⁹ dñicis vſq3 ad aſcenſionē dñi cū de dñica agit. Ad iij. cap. Xp̄s paſſus ē ꝓ nobis. Ad ſextam. Capitulum.

TRadebat aūt iudicāti ſe iiuſte q̄ pctā nr̄a ip̄e ꝑtulit i corpore ſuo ſup lignū cui⁹ liuore ſanati ſum⁹. Ad. ix. Cap.

ERatis eniz ſicut oues errantes: ſ3 cōuerſi eſtis nūc ad paſtorē ⁊ epiſcopū aiaꝝ veſtraꝝ. ℟. ⁊ oro. vt ſ. Ad vſ. añ Alle. ps. Dixit dñs. Caplm. Xp̄s paſ. ē. Hym. Ad cenam. ℣. Mane nobiſcū do. An. Ego ſū paſtor ouiū ego ſu3 via ⁊ ꝟitas ego ſū paſtor bon⁹ ⁊ cognoſco oues meas ⁊ cognoſcūt me mee alle. alle. ps. M. oro. vt ſ. memo. de reſurrectione vt ſ. He ſequētes añe dñr ꝑ hebdo. ſup ps. B. ⁊ M. cū repetitiōe earūdē ſi neceſſe fuerit añ Paſtor bon⁹ aiam ſuā ponit ꝓ ouibus ſuis alle. An. Sicut nouit me pater ⁊ ego agnoſco patre3 ⁊ aiam meā pono ꝓ ouib⁹ meis alle. An. Mercenari⁹ ē cui⁹ nō ſūt oues ꝓp̄e vidit lupū veiētē ⁊ dimittit oues ⁊ fugit ⁊ lupus rapit ⁊ diſpgit oues al. An. Alias oues habeo q̄ nō ſunt ex hoc ouili ⁊ illas oportet me adducere ⁊ vocē meā audiēt ⁊ fiet vnū ouile ⁊ vn⁹ paſtor alle. Quotidie ꝑ hac hebdo. ⁊ ꝑ hebdo. ſequentē dñr ℣. ⁊ ℟. ſicut i ferijs p̄cedentib⁹ cū agit đ ferijs. Feria ſcd̄a ſcd̄e hebdo. poſt oct. paſche omnia vt ſ. dicuntur. ps. Exaltabo. ps. In te domine ſpa. ps. Beati quoꝝ. Lec. j.

SEd habeo aduerſus te q2 ꝑmittis mulierē iozebel ꝓphetā docere ⁊ ſeducere ſeruos meos fornicari ⁊ manducare de idolatrijs ⁊ dedi illi temp⁹ vt penitentiā ageret ⁊ nō vult penitere a fornicatōe ſua. L. ij.

ET ecce ꝓmitto eā in lectū ⁊ qui mechant cū ea i tribulationē maximā niſi penitētiā egerint ab opib⁹ ſuis ⁊ filios ei⁹ interficiā morte ⁊ ſcient oēs eccl'ie q2 ego ſū ſcrutās corda ⁊ renes: ⁊ dabo vnicuiq3 ſecūdū opa ſua. Lectio tertia.

VObis aūt dico ⁊ ceteris q̄ thiatyre eſtis q̄cūq3 nō habent doctrinā q̄ nō cognouerūt altitudinē ſathāe queadmodū dr̄. Non mittā ſup vos aliud pondus tñ id qđ hēt; tenete donec veniā. Tu aūt do. Fer. iij. ps. Quemadmodū. ps. Iudica me. ps. De⁹ aurib⁹. Lec. j.

ET q̄ vicerit ⁊ cuſtodierit vſq3 in finē opa mea ⁊ dabo illi penitentiā ſup gentes ⁊ regna ⁊ reget illas i vga ferrea ⁊ tanq̄3 vas figuli ꝯfringet. Sicut ⁊ ego accepi a patre meo et dabo ſtellā matutinā. Qui habet aures audiēdi audiat quid ſpūs dicat eccleſijs. Lectio. ij.

ET āgelo ſardis eccl'ie ſcribe hec dicit qui hēt ſepte3 ſpūs dei ⁊ ſeptē ſtellas. Scio opa tua q᷑ nomē hēs q᷑ viuas ⁊ mortu⁹ es. Eſto vigilans et ꝯfirma cetera q̄ moritura erāt nō eni inuenio opa tua plena corā deo meo. Lectio tertia.

IN mente ergo habe qualiter acceperis ⁊ audierꝭ ⁊ ſerua ⁊ penitentiā age. Si ergo n̄ vigilaueris veniā ad te tanq̄ꝫ fur. Et neſcies qua hora veniā ad te ſꝫ pauca noīa i ſardiſ qui nō inquinauerunt veſtimenta ſua ⁊ ambulabūt mecū i albis qm̄ digni ſunt. Feria. iiij. ps. Miſerere mei de⁹ miſerere. ps. Si vere vtiq̄ꝫ. ps. Eripe me. j. Lectio prima.

QUi vicerit ſic veſtiet veſtib⁹ albis ⁊ nō delebo nomen ei⁹ coram patre meo ⁊ coram angelis ei⁹. Qui habꝫ aures audiendi audiat quid ſpūſ dicat eccleſijs. Lectio ſecūda.

ET angelo philadelphe eccleſie ſcribe hec dicit dn̄s ſcūs ⁊ verus qui habet claues dauid qui apit ⁊ nemo claudit claudit ⁊ nemo apit. Scio opa tua. Ecce dedi te coraꝫ oſtium aptū qd̄ nemo pōt claudere q᷑ modicū habes v̄tutē ⁊ ſeruaſti v̄bū meū et nō negaſti nomen meum. Lectio tertia.

ET dabo tibi de ſynagoga ſathane qui dicūt ſe iudeos eſſe ⁊ nō ſūt ſꝫ mentiūſ. Ecce faciā illos ⁊ veniēt ⁊ adorēt ante pedes tuos ⁊ ſcient q᷑ ego dilexi te qm̄ ſeruaſti v̄ba paciētie mee. Feria. v. ps. De⁹ iudiciū. ps. Quam bonus. ps. Ut quid. Lectio prima.

ET ego ſeruabo te ab hora temptationiſ que ventura e in orbē vniuerſū temptare hitātes in t̄ra. Ecce venio cito. Tene quod hēs vt nemo accipiat coronā tuā. Qui vicerit faciā illū colūnā in templo dei mei ⁊ foras amplı⁹ nō egredietur ⁊ ſcribam ſup eū nomē dei mei [illegible] noue hierl'm que deſcēdit de celo ⁊ nomē meū nouū. Qui hȝ aures audiendi audiat quid ſpiritus ⁊c. Lectio ſecunda.

ET angelo laodocie eccleſie ſcribe hec dicit dn̄s amen teſtis fidelis ⁊ verus qui ē principiū creature dei. Scio opera tua q̄a neq̄ꝫ frigid⁹ es neq̄ꝫ calid⁹ vtinā frigid⁹ eēs aut calid⁹.

ET q᷑ trepid⁹ es ⁊ [illegible] nec frigid⁹ nec calid⁹ incipiam te euomere de ore meo q᷑ dicis q᷑ diues ſū ⁊ locupletus nullı⁹ eg⁹ ⁊ neſcis q᷑ tu miſer es ⁊ miſerabilis ⁊ paup ⁊ cecuſ ⁊ nudus. Tu aūt. Feria. vj. ps. Quā dilecta. ps. Benedixiſti ps. Inclina. Lectio prima.

SUadeo tibi emere a me aurū ignitū pbatū vt locuples fias ⁊ veſtimētis albis induaris vt nō appeat ꝯfuſio nuditatꝭ tue ⁊ colurio inunge oculos tuos vt videaſ ⁊ quos amo arguo ⁊ caſtigo. Lectio ſcd̄a.

EMulate ergo ⁊ penitētiā agite. Ecce ſto ad oſtiū et

[illegible]. Siquis audierit vocem
meã ⁊ aperuerit ianuã ĩtroibo
ad illũ ⁊ cenabo cum illo ⁊ ipſe
mecũ. Qui vicerit dabo ei ſede
re mecũ ⁊ i throno meo ſicut et
ego vici ⁊ ſedi cum prẽ meo i throno
eius. Qui habet aures audiẽdi
audiat quid ſpũs dicat. Lectio .iij.

POſt hec vidi ⁊ ecce oſtiũ
apertum in celo ⁊ vox pͥma
quã audiui tanq̃ȝ tuba loquen
[illegible] de huc
[illegible] que oportet fie
ri [illegible] poſt hec. Tu autem. Si
[illegible] feſtũ aliquis pdicta
[illegible] ptigerit vñ ſeruitiũ fie
[illegible] deinceps nõ ſeruetur
[illegible] ſꝫ pa. tñ vt decet.
[illegible] ad vſ. oĩa fiant ſic
i [illegible] paſche vſq̃ȝ ad añ. ſuper
[illegible]. que erit añ. Ego ſũ al
pha ⁊ o pͥm⁹ ⁊ nouiſſim⁹ ſtella
[illegible] ego clauis dauid al.
ps. [illegible]. Oratio.

DEus qui errantib⁹ vt i vi
am poſſint redire iuſticie
veritatis tue lumen oſtendis: da
cunctis qui xpiana pfeſſiõe cẽ
ſent ⁊ illa reſpuere que huic ĩ
mica ſũt noĩ ⁊ ea que ſunt apta
ſectari. Per d. pceſſio vt ſ. In
redeũdo de ſcã maria añ. Btã
dei genitrix. Ad mat. Inuita.
hym. añe. ps. ⁊ ℣. vt ſ. i pͣ. dñi
ca pcedenti. Scd̃m ioannem.

IN illo tpe. Dixit. i. d. ſuiſ
Modicũ ⁊ iã nõ videbi
tiſ me ⁊ iterũ modicũ ⁊ videbi
tis me q: vado ad patrẽ. Et reſ
Omelia venerabiſ be. pſ̃bͥti.

LEcta dñi ac ſaluatoris no
ſtri pmiſſa frẽs chariſſi
mi leto cordis auditu pcipe de
bemus ſedulaq̃ȝ intentione pſi
ſtere quaten⁹ ad hec ptigẽ me
reamur. Quid eſt qd̃ merito le
ti⁹ audiat q̃ȝ puenire poſſe ad
gaudiũ quod nũq̃ȝ poſſit aufer
ri. ℟. vt i dñica pcedenti. Le. ij

NOtandũ ẽ q tota lectiõis
hui⁹ euãgelice ſeries illis
conuenit q̃ eã pſentes audierũt
a dño. Pars aũt illi⁹ nob etiã
qui poſt paſſionẽ ⁊ reſurrectio
nẽ dñicã ad fidẽ venim⁹ aptiſ
ſime congruit. Lectio tertia.

QUod ergo ait modicum ⁊
iã nõ videbitis me q: va
do ad patrẽ. Ad eos ſpecialiter
ptinꝫ qui ei⁹ diſciplinã pdican
tis i carnẽ adherere ⁊ poſt tri
ſticiã paſſionis viſa reſurrectõ
ne ⁊ aſcẽſione ei⁹ letificare me
ruerunt. Capitulum.

OBſecro vos tanq̃ȝ adue
nas ⁊ pegrinos abſtinere
vos a carnalib⁹ deſiderijs que
militant aduerſus aiaꝫ.
Sermõe blan. ℣. Surrexit do
min⁹ de ſep. Añ. Modicũ ⁊ ñ
videbitꝭ me dĩc dñs iterꝫ modi
cũ ⁊ vidẽbitꝭ me q: vado ad prẽꝫ
al. al. ps. B. oro. De⁹ q̃ er. Me
mo. de reſurre. vt ſ. Ad. iij. cap.
Obſecro vos t. Ad. vj. caplm.

SUbiecti eſtote oĩ humane
creature ppͭ deũ. ſiue rͥgi
tanq̃ȝ pcellẽti ſiue ducib⁹ tãq̃ȝ
ab eo miſſis ad vidictã malefa
ctoꝝ laudẽ vo bonoꝝ. ad. ix. ca.

VOluntas dei ē vt bñfaciētes obmutescere faciatis iprudentiū hoīuʒ ignorantiam Ad vs. añ. Alle. p̄s. Dixit do. Capitulum. Obsecro. Hym. Ad cenā ag. ℣. Mane nobcū Añ. Quid ē hoc qđ dicit modicū all'. nescim⁹ quid loquit'. alle. p̄s. M. orō. De⁹ qui er. De sequētes añe dñr p hebdo. sup p̄s. B. ⁊ M. cū repetitōe earūdē cū ð feria agit' añ. Am amē dico vobis q2 plorabitis ⁊ flebitis vos: mūdus aūt gaudebit vos aūt cōtristabimi sed tristicia vr̄a vtet' i gaudiū all'. Añ. Tristicia impleuit cor vr̄ʒ ⁊ gaudiū vestrū nemo tollet a vobis alle. alle. Añ. Iterū aūt videbo vos ⁊ gaudebit cor vestrū ⁊ gaudiū vestrū nemo tollet a vobis alle. p̄s. M. Feria ii. iij. hebdo. p̄s. Exultate iusti. p̄s. Bndicam do. p̄s. Iudica dñe. ℣. Resurrexit dñs. Le. j.

STatim fui i spū ⁊ ecce sedes posita erat i celo ⁊ supra sedē sedēs. Et qui sedebat simil' erat aspectui lapidis iaspis ⁊ sardini ⁊ iris erat i circuitu sedis similis visiōis smaragdine. Lectio secunda.

ET in circuitu sedis sedilia viginti quatuor seniores sedentes circūamicti vestimentis albis ⁊ i capitib⁹ eor̄ corone aureę ⁊ de throno ꝓcedebāt fulgura vocēs ⁊ tonitrua ⁊ septeʒ lampades ardentes ante thronum que sunt septem spiritus dei. Lectio tertia.

ET in ꝯspectu sedis tanq̄ʒ mare vitriū simile cristallo ⁊ i medio ⁊ in sedis quatuor aīalia plena oculis āte ⁊ retro ⁊ aīal p̄mū simile leoni. Et scđʒ aīal simile vitulo: ⁊ tertiū aīal habēs facieʒ quasi hoīs. Et q̄rtū aīal simile aquile volāti. cetera vt s. Feria. iij. p̄s. Eructauit. p̄s. De⁹ nr̄ refu. p̄s. Oēs gentes. Lectio prima.

ET vidi i dexterā sedentis sup thronū librū scriptuʒ intus ⁊ foris signatū sigillis septē. Et vidi angelū forte p̄dicātē voce magna. Quis ē dignus apire librū ⁊ soluere signacula ei⁹ ⁊ nemo poterat i celo neqʒ i terra neqʒ subt⁹ terrā apire librū neqʒ respicere eū. Lec. ij.

ET cū apuisset sigillū q̄ntū vidi subt⁹ altare aīas iterfector̄ ꝓpter testamētuʒ qđ hēbant ⁊ clara voce dicebant. Usquequo dñe scūs ⁊ verus n̄ iudicas ⁊ vindicas sanguineʒ nr̄m de his qui habitāt in terris. Tu aūt. Lectio tertia.

ET date sunt illis singule stole albe: ⁊ dictū ē ill': vt quiescerent tēpus modicū donec impleāt' ꝯserui eor̄ ⁊ frēs eor̄ q̄ iterficiendi sūt sicut ⁊ illi. Et vidi cū apuisset sigillum sextū ⁊ ecce t̄re mot⁹ fcūs ē magnus. Feria. iiij. p̄s. De⁹ repulisti. p̄s. Exaudi deus dep. p̄s. Nōne deo. Lectio p̄ma.

ET sol fcūs ē niger tāq̄ʒ sac

cus cilicinꝰ ⁊ luna tota fcā ē tāq̄z ſāguiſ ⁊ ſtelle celi ceciderūt ſup̱ terrā ſicut ficuſ mittit groſſos ſuos cū a uēto magno mouet̄ ⁊ celū receſſit ſicut liber inuolutꝰ ⁊ oīs mōs ⁊ inſule d̄ locis ſuis. Lectio ſecunda.

ET reges t̄re ⁊ p̄ncipes et tribuni ⁊ diuites ⁊ fortes ⁊ oīs ſeruus ⁊ liber abſconderūt ſe ī ſpelūcis ⁊ petris mōtiū ⁊ dicūt petris ⁊ montibꝰ cadite ſup̱ nos ⁊ abſcōdite nos a facie ſedētis ſup̱ thronū ⁊ ab ira agni q̄m venit dies magnꝰ ire eoꝝ. Et quis pot̄it ſtare. L. iij.

POſt hec vidi quatuor angelos ſtantes ſup̱ quatuō angulos terre tenētes quatuor ventos terre ne flarent ſup̱ terrā neq̄z ſupra mare neq̄z vllaz arborē. Et alterū angelū aſcendentē ab orto ſolis habentez ſignū dei viui ⁊ clamauit voce magna quatuor angelis q̇bus datum ē nocer̄ terre ⁊ mari dicēſ nolite nocere terre et mari neq̄z arboribꝰ quoadusq̄z ſignemꝰ ſeruos dei nr̄i ī frontibꝰ eorū. cetera vt ſ̄. Feria. v. p̄s. Cōfitebimur. p̄s. Notꝰ ī iudea. p̄s Voce mea. Lectio prima.

ET audiui numeꝝ ſignatorū centū quadraginta milia ſignati ex oī tribu filioꝝ iſrl̄ ex tribu iuda duodeci milia ſignati. Ex tribu ruben duodeci millia ſignati. Ex tribu aſſer duodeci millia ſig̃ti. Ex tribu neptalim duodeci millia ſignati. Lectio ſecunda.

EX tribu manaſſen duodecim milia ſignati. Ex tribu ſymeō duodeci millia ſig̃ti. Ex tribu leui duodeci millia ſignati. Ex tribu iſachar duodeci millia ſignati. Ex tribu çabulon duodeci millia ſignati. Ex tribu ioſeph duodeci millia ſig̃ti. Ex tribu beniamin duodeci millia ſignati. Tu aūt. Lec. iij.

POſt hec vidi turbam magnā quā dinumerare nemo pot̄at ex oībꝰ gētibꝰ ⁊ pp̄lis ⁊ tribuſ ⁊ linguis ſtantes ante thronū ⁊ ī ꝯſpectu agni amicti ſtolis albis ⁊ palme ī manibꝰ eoꝝ ⁊ clamabant voce magna dicentes. Salus deo nr̄o q̇ ſedet ſup̱ thronū ⁊ agno. Tu aūt. Feria. vj. p̄s. Fundamēta. p̄s. Dn̄e deꝰ ſalutis. p̄s. Dn̄e refugium. Lectio prima.

ET oēs angeli ſtabant ī circuitu throni ⁊ ſenioꝝ quatuor aīaliū ⁊ cecider̄t ī ꝯſpectu throni ī facies ſuas ⁊ adorauerūt eū dicentes. Bn̄dictō ⁊ claritaſ ⁊ ſapia ⁊ grāꝝ actō honor v̄tus ⁊ fortitudo d̄o noſtro ī ſecula ſeculo . Amē. Lectio. ij.

ET rn̄dit vnꝰ de ſenioribꝰ dicenſ mihi hi qui amicti ſūt ſtolis albis qui ſūt et vn̄ venerūt ⁊ dixi illi. Dn̄e mi tu ſciſ ⁊ dixit mihi. Hi ſunt q̇ vener̄t ex magna tribulatōe ⁊ lauerūt ſtolas ſuas ⁊ dealbauerūt eas ī ſanguine agni. Ideo ſunt āte thronū d̄i ⁊ ſeruiēt ei die ac no cte i tẽplo eiꝰ. Lectio tertia.

Et qui ſedet in throno habitat ſuꝑ illoſ nõ eſurient neqꝫ ſitient amplius ⁊ non cadet ſuper eos ſol neqꝫ vllus eſtꝰ quoniã agnuſ in medio throni eſt reget eos ⁊ deducet illoſ ad fontes vite aquarũ. Abſterget deus oẽm lachrymã ab oculis ſctõꝝ ſuoꝝ. Dñica .iiij. ad vſ. oĩa fiant ſicut in oct. paſche vſqꝫ ad añ. ſuꝑ pſ. Ma. Añ. Magna ⁊ mirabilia oꝑa tua domine deus oĩps iuſte ⁊ ṽe vie tue rex ſeculoꝝ quis nõ timebit te dñe ⁊ magnificabit nomẽ tuuꝫ qꝛ tu ſolus ⁊ pius quoniaꝫ oẽs gẽtes uenient ⁊ adorabũt in cõſpectu tuo quoniã iudicia tua iuſta ſũt alleluia. pſ. Ma. Oro.

Deus qui fideliuꝫ mentes vnius efficis voluntatis da populis tuis id amare qđ ꝓcipis: id deſiderare quod promittis: vt int̃ mũdanas varietateſ ibi nr̃a fixa ſint corda ubi vera ſunt gaudia. Per. Proceſſio vt s. In redeũdo de ſctã maria añ. Speciola fcã es. Ad mat. Inuit. hym. añ. pſ. ⁊ vſi. vt s. in dñica .ii. pꝰ oct. paſche Scdm ioannem.

In illo tp̃e di. i. d. ſ. Vado ad eum q̃ me miſit ⁊ nemo ex vobis int̃rogat me quo vadiſ. Et re. O me. ve. be. pi byte.

Sicut ex lectõe euangelica frẽs kmi audiuimus dñs ac redẽptoꝛ nr̃ iminẽte ſue paſſiõis articulo diſcipulis ⁊ gloriã aſcenſiõis qua ipſe pꝰ mortem ⁊ reſurrectiõem ſuam erat glorificãdꝰ ⁊ aduentũ ſpũs ſcti quo illi erãt illuſtrãdi manifeſte patefecit. Qui aũtꝰ inſtante hora paſſiõis eiuſdẽ nimꝰ ꝓ illius morte doleret quẽ pꝰ mortẽ ſubleuandũ ad celos non dubitaret. R. Si oblituſ fuero tui alla obliuiſcatꝰ me dextra mea. Adhereat lingua mea faucibꝰ meis ſi nõ meminero tui alla al. V. Suꝑ flumina babylõis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ dũ recordaremur tui ſyon. Adhe. Lec. ii.

Vado inquit ad euꝫ qui me miſit ⁊ nemo ex vobis int̃rogat me quo vadis. Ac ſi apte dicat reuertoꝛ aſcẽdẽdo ad euꝫ q̃ me incarnari ꝯſtituit ⁊ tanta tãquã mãifeſta erit eiuſdẽ aſcẽſiõis claritas: vt nemi veſtruꝫ opus ſit int̃rogare quo vadam videntibꝰ cunctꝭ qꝛ ad celos ꝑgam. R. Viderũt te aque deus viderũt te aque ⁊ timuerũt. Multitudo ſonitus aquaꝝ vocẽ dederũt nubes alla al. al. V. Illuxerũt coruſcatiões tue orbi t̃re cõmota eſt ⁊ contremuit t̃ra. Multitudo. Lectio .iij.

Bene aũt cuꝫ aſcenſiõe ſua dixiſſet vado ad euꝫ q̃ me miſit. Addit ⁊ nemo ex vob interrogat me quo vadis. Supius naqꝫ dicẽs de ſua paſſiõe ꝓteſtaret quo ego vado vos nõ poteſtꝭ venir̃. Interrogauit aũt petrus ⁊ ait. Dñe quo vadis? Rñſuqꝫ ẽ ei. Quo ego vado n̄ potes me ſeq̄. Sequeris āt p⁹ea. Dñs trāſiſſet ſab. Capl'm.

Omne datuz optimū et oē donū pfectū deſurſū ē deſcendens a patre luminū apud quē nō eſt trāſmutatio nec viciſſitudinis obūbratio. Hym. Sermone blan. ℣. Surrexit dñs de. Añ. Vado ad eum qui miſit me ſed q2 hec locut⁹ ſum vob̄ triſticia īplevit cor vr̄m all'a. ps̄. B. Oratio. De⁹ q̄ fideliū. Mēo. de reſurrectiōe vt ſ. Ad. iij. Ca. Oē datū op. Ad. vi. capl'm.

Sit aūt oīs hō uelox ad audiendū: tard⁹ aūt ad loqndū ⁊ tardus ad irā. Ad. ix. Ca.

Abijcientes oēm imūdiciaz ⁊ abundātiā malicie i māſuetudine: ſuſcipite inſitū verbū qđ pōt ſaluare aīas vr̄as. Feria vt ſ. Ad. ij. vſ. añ. Alle. ps̄. Dixit dñs. Capl'i. Oē datū op. Hym. Ad cenā ag. ℣. Mane nobiſ. Añ. Ego vitatez dico uobiſ expedit vob̄ vt ego uadā niſi ego abiero paclyt⁹ nō veniet all'a. ps̄. M. Oratio. Deus q̄. Mēo. de reſurrectiōe vt ſ. He ſequētes añe dr̄r p hebdo. ſup ps̄. Be. Mēū repetitōe earū. de añ. Adhuc multa hēo vobiſ dicē ſ; ñ poteſtiſ portar̄ mō. cuz āt venerit ille ſpūs vitatiſ docebit voſ oēz vitatē al. Añ. Cū āt venerit ille ſps vitatiſ docebit vos oēz vitatē ⁊ q̄ vētura ſunt ānūciabit vob̄ al. Añ. Ille me clarificabit q2 de meo accipiet ⁊ annūciabit vob̄ al. Feria. iij. hebdo. iiij. icipiant ep'le canonicales ſi a feſto vacauerit. ſin āt i pxi. fe. vacāte icipiant ⁊ legātur p hebdo. cū de fer. agit. ps̄. Dixit iiuſt⁹. ps̄. Noli emu. ps̄. Dñe ne i fu. ij. ℣. Reſurrex. d.

Iacob⁹ dei ⁊ dñi nr̄i Le. j. Ieſu xp̄i ſeru⁹ duodeci tribub⁹ q̄ ſūt i diſpſiōe ſalutē. Omē gaudiū exiſtiate frēs mei cū in tētatōib⁹ varias icideritiſ. Scientes q̄ pbatō nr̄e fidei patiaz opaf. Patia āt op⁹ pfcm hēat vt ſitiſ pfecti ⁊ itegri cū nll'o deficiētes. ℟. Narrabo nomē tuū frib⁹ meis all'a in medio eccl'e. Laudabo te al. al. ℣. Cōfitebō tibi i eccl'ia mag̃ in ppl'o graui.

Si q̄s āt vr̄z Lau. Le. ij. idiget ſapia poſtulet a dō q̄ dat oīb⁹ affluent ⁊ nunc ipropat ⁊ dabit ei. Poſtulet āt i fide nihil heſitās. Qui āt heſitauerit ſilis ē fluctui mariſ q̄ a vēto mouet ⁊ circūfert. ℟. In toto corde meo al. exquiſiui te al. Ne repellas me a mādatiſ tuis al. ℣. In cōde meo abſcōdi eloq̄a tua vt nō peccē tibi. Ne re.

Non eſtiet g⁹ hō ille L. iij qđ accipiat aliq̄d a dño. Vir duplex aīo icōſtās ē i oīb⁹ viis ſuis. Glorief āt hūilis in exultatōe ſua. Diues āt i hūilitate ſua qm̄ ſicut flos feni ptrāſibit. ℟. In eccl'iis bn̄dicite deo al. Dño d̄ fontib⁹ iſrl' al. al. ℣. Cātate dño cāticū nouū cātate dño oīs t̄ra. Do. Feria. iij. ps̄ Magn⁹. d. ps̄. Audite hec. ps̄.

Deꝰ de. d. ℣. Surre. d. ve L. j.

Exoꝛtus eſt enī ſol cum ardoꝛe ⁊ arefecit fenū ⁊ flos eius cecidit ⁊ decoꝛ vultus eiꝰ deperijt. Ita ⁊ dities in itineribus ſuis marceſſet. Beatꝰ vir qui ſuffert tentationē quoniaꝫ cum ꝓbatus fuerit accipiet coronā vite quā repꝛomiſit deus diligentibꝰ ſe. ℞. Hymnū cantate nobis al. Quomodo cantabimus canticū dn̄i in t̄ra aliena al. al. ℣. Illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerūt nos verba cantionū. Quomodo canta. Lectio. ij.

Nemo cum tentatur dicat qꝛ a deo tentat̄. Deꝰ eniꝫ intentatoꝛ maloꝛū eſt. Ipſe eni neminē tentat. Unuſquiſqꝫ vero tentat̄ a ꝯcupia ſua abſtractus ⁊ illectus. Deinde cū ꝯcupiſcentia ꝯcepit parit peccatuꝫ. Peccatū cum ꝯſumatū fuerit generat mortē. ℞. Deus canticum nouum cantabo tibi alleluia. In pſalterio deceꝫ coꝛdarū pſallā tibi alleluia alleluia: ℣. Qui das ſalutē regibus qui redemiſti dauid ſeruū tuuꝫ de gladio maligno eripe me. In pſalterio. Lectio. iij.

Nolite itaqꝫ errar̄ fr̄es mı̄ dilc̄iſſimi. Om̄e datū optimū ⁊ omne donuꝫ perfectū deſurſum eſt deſcendens a patre luminū apud quē nō eſt tr̄ſmutatio: nec viciſſitudinis obumbratio. Voluntarie eni generat nos verbo v̓itatis: vt ſimꝰ initium aliquod creature eiuſ. ℞. Alleluia audiuimꝰ eā in eufrata inuenimus eum i campis ſilue. Introibimus in tabernaculum eius adoꝛabimꝰ i loco ubi ſteterūt pedes eius alleluia al. ℣. Exurge dn̄e in requiē tuā tu ⁊ archa ſcificatiōis tue. Introibimus. Gloria. Alleluia alle.

Feria. iiij. ps. Exaudi deꝰ oram. cū dep. ps. Te decet. [illegible] Jubilate. ℣. Surrexit dn̄s de ſepl'chro. Lectio. j.

Scitis fr̄es mei kmı̄. Sit aūt oīs hō velox ad audiēduꝫ tardus ad loquendū et tardus ad iram. Ira enim viri iuſticiā dei nō oꝑatur. Propter qđ abiicientes oēm imundiciam et abundantiā malicie in mānſuetudine. Suſcipite iuſtum v̓bū quod poteſt ſaluare aīas vr̄as. ℞. Deduc me in ſemita mādatoꝝ tuoꝝ all'a qm̄ ipſā volui alleluia. Inclina coꝛ meū i teſtionia tua all'a all'a all'a. ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem in via tua viuifica me. Inclina coꝛ. Lectio. ij.

Eſtote aūt factoꝛes verbi ⁊ nō auditoꝛeſ tantū fallētes voſmetipſos. Quia ſiquis eſt auditoꝛ verbi ⁊ nō factoꝛ h̄ ꝯꝑabit̄ viro ꝯſideranti vultuꝫ natiuitatis ſue in ſpeculo. Conſiderauit .n. ſe ⁊ abijt ⁊ ſtati oblitus eſt qualis fuit. ℞. Cantate deo all'a. Pſalmuꝫ dicite ei all'a. ℣. Date gl'iam laudi eius Pſalmum. Lectio. iij.

Qui aūt ꝓſpexerit in lege ꝑfecte libertatiſ et ꝑmāſerit in ea nō auditor obliuioſus factus eſt ſꝫ factor opis hic beatꝰ in facto ſuo erit. Siqˢ autē putat ſe religioſum eſſe non refrenans linguā ſuā ſꝫ ſeducēs cor ſuū: huius vana eſt religio ℟. Bonū eſt cōfiteri dn̄o alle. Et pſallere alle. ℣. Ad ānunciādū māe mīam tuā ⁊ ṽitatē tuaꝫ ꝑ noctē. Et pſal. Gloria. Alleluia feria. v. ps. Uoce mea ad. ps. Deus venerūt. ps. Qui regis.

Religio mūda ⁊ imma- Lec. i culata apud deū ⁊ patreꝫ hec eſt: viſitare pupillos et viduas in tribulatiōe ⁊ imaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſclo. frēs mei nolite in ꝑſonaꝝ acceptōe hr̄e fidē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i glorie. ℟. que in. ii. feria dnr. Lec. ii.

Eteniꝫ ſi introierit in conſpectu noſtro vir aureum annulū hn̄s in veſte candida introierit ⁊ pauꝑ aūt i ſordido habitu ⁊ intendatiſ eū qui indutꝰ eſt ꝑclara ⁊ dixeritis ei tu ſede hic pauꝑi aūt hn̄ dicatiſ tu ſta illic aut ſede ſuꝑ ſcabello pedū meorū. Nonne iudicatis apud voſ metipſos ⁊ facti eſtiſ iudices cogitationū iniquaꝝ. Lec. iii.

Audite frēs mei dilectiſſimi nōne deꝰ elegit pauꝑeſ in hoc mūdo diuites aūt i fide ⁊ heredes regni qđ repromiſit deus diligentibꝰ ſe vos autem exinhonoraſtis pauperẽ. Nōne diuites ꝑ potentiaꝫ opꝑmūt nos ⁊ ipſi trahunt nos ad iudicia. In feria. v. ⁊. vi. dnr ṽſi. ⁊ ℟. ſcdm̄ ꝑdcm̄ ordinē ṽſiculo. ⁊ ℟ioꝝ ℟. Dicāt nūc qui rdēpti ſunt alleluia. A dn̄o alle. ℣. Quos redemit de manu inimici de regiōibꝰ ꝯgregauit eos al. A dn̄o. Gloria. Alle. ⁊c. vt ſuꝑ dn̄ica. v. ad vi. oīa fiūt ſicut i octa. paſche ſuper ps. M. An. Magna ⁊ mirabilia ſicut i dominica ꝑcedēti. Oratio.

Deus a quo cūcta bōa ꝓcedūt largire ſupplicibꝰ tuis: vt cogitemꝰ te inſpirāte que recta ſūt: ⁊ te gubernāte eadem faciamꝰ. ꝑ d. Proceſſio vt ſuꝑ i redeūdo de ſcā maria an̄. Via mea li. Ad mat. inuit. hym. ps ⁊ ṽ. ſicut in dn̄ica. ii. poſt octa. paſche. Scdm̄ ioānem.

In illo tpe di. i. di. ſ. Amen amen dico vobis. Siquid petieritis prēm in noīe meo dabit vobis. Uſqꝫ mō nō petiſtis ꝗcquā in noīe meo. Et reliqua. Omelia ve. be. pbyteri.

Poteſt infirmos mouē auditoreſ quō in capite lectionis hꝰ euāgelice diſcipulis ſaluator ꝓmittat. Siqđ petieritis patrē in noīe meo dabit vobis. Cū nō ſolū nr̄i fideſ multa prēꝫ in xp̄i noīe videnſ petē q̄ n̄ accipiūt veꝝ: et ipſe paulus apl's ītio dn̄m rogauit ut a ſe angelꝰ ſathane a quo tribulabaſ abſcederet nec impetrare potuit. ℟. ſicut in dn̄ica ꝑcedēti. Lec. ii

Sed huiꝰ motio queſtiōis

antiquoꝝ patrū explanatiōe reſerata eſt qui veracit̄ intellexerūt illos ſolū in noīe ſaluatorꝫ petē ꝙ ea ad ꝑpetuā ſalutez petunt. Lectio.ij.

IDeoqz apſum in noīe ſaluatoris petiſſe dicūt ut tentatiōe careret quā ad cuſtodiā humilitatꝫ accepat qꝛ ſi hac caruiſſet ſaluus eſſe nō potuiſſet ipſo affirmāte cū ait. Et ne magnitudo reuelationuz extollat me datꝰ eſt mihi ſtimulus carnis mee angelus ſathane ꝙ me calophiçet. ℟. Dū tñſiſſet ſab. ℣. In reſurrectōe tu. In laud. añ. Angelus aūt dñi. ⁊ oēs alie añe que ſequunt̄. Capitulum.

EStote factores v̓bi ⁊ non auditores tm̄ fallētes voſ metipſos: qꝛ ſiꝗs auditoꝛ ē verbi ⁊ nō factoꝛ hic cōꝑabit̄ viro ꝯſideranti vultū natiuitatꝫ ſue in ſpeculo. Hym. Sermo. blā. ℣. Surrexit dñs de ſe. Añ. Uſqz mō nō petiſtis ꝗcquā in nomine meo petite ⁊ accipietꝫ all'. pſ. B. Oro. Deus a quo cunctā bo. Memo. de reſurrectiōe vt ſ. Ad .j. añ. Angelus āt. Añ. Te iur̄ lau. pſ. Quicūqz vult. Ad .iij. capitulū. Eſtote facto. Ad .vj. capl'm.

QUi aūt ꝓſpexerit in lege ꝑfecte libertatiſ ⁊ ꝑmāſerit in ea nō auditoꝛ obliuioſus factus: ſꝫ factoꝛ oꝑis hic btūs i facto ſuo erit. Ad .ix. capitulum.

REligio mūda ⁊ imaculata apud deū ⁊ patrē hec ē viſitare pupilloſ ⁊ viduas i tribulatiōe eoꝝ ⁊ imaculatuz cuſtodire ab hoc ſclo. Ad vſ. añ. Alla. pſ. Dixit dñs. Capitulū Eſtote factores. Hym. Ad cenam. ℣. Mane nobiſcum. Añ. Petite ⁊ accipietis vt gaudiū vr̄m ſit plenuz: ipſe enim pater amat vos quia vos me amaſtꝫ ⁊ credidiſtis alle. pſ. M. Oro. Deus a quo. Memo. de reſurrectiōe ut ſ. Feria .ij. in rogationibꝰ. Ad matꝫ. inuitato. hym. añe. ⁊ ℣. illiuſ ferie vt ſ. dñi. pſ. Dominus illuminatō. pſ. Ad te dñe le. pſ. Afferte do. Scōm lucā.

IN illo tp̄e. d. i. d. ſ. Quis vr̄z hꝫ amicū ⁊ ibit ad illū media nocte et dicet illi Amice accomoda mihi tres panes qm̄ amicus meus venit de via ad me ⁊ nō habeo quod ponam ante illum. Et reliqua. Omel'. ve. bede pſbyteri.

ROgatus a diſcipulis ſaluatō nō modo formā orōnis: ſꝫ ⁊ inſtantiā frequentiam qꝫ tradidit orandi. Amicꝰ ergo ad quē media nocte venit̄ ipſe deus intelligit̄ cui debemꝰ media tribulatiōe ſupplicare. Et tres panes .i. intelligentiaz trinitatis qua p̄ntis vite ꝯſolent̄ labores afflagitare debemus. ℟. Narrabo. Lectio.ij.

AMicuſ ꝙ venit de via ipe noſter eſt animꝰ qui totieſ a nobis recedit quotiēs ad appetenda terrena ⁊ tēꝑalia foris uagat̄. Redit ergo celeſtiqz ali monia refici deſiderat cū in ſe reuerſus ſupna cepit ac ſpiritu alia meditari. ℟. In toto cor.

DE quo pulchre q̄ȷ Lc. iij. petierat adiūgit n̄ ſe h̄ere qḋ ponā ante illū. Quā anime poſt ſeculi tenebras dn̄i ſuſpirāti nil p̄ter illuꝫ cogitare nil loq̄ nil decet intueri. Solū qḋ recognouit ſūme trinitatis gaudiū ꝯtemplari. Ad hoc plenius intuendū ꝑuenire ſatagit. ℟. In eccleſijs. Capl'm.

COnfitemini alterutrum pctā vr̄a ⁊ adorate ꝓ inuicem vt ſaluemini: multū eniꝫ valet dep̄catio iuſti aſſidua. Hoc capi. dr̄ ad has mat'. tm̄. Hymnus. Sermo. blan. ℣. Surrexit dn̄s de ſe. An̄. Petite et dabit vobis querite ⁊ inuenietis: pulſate ⁊ aperiet vobis alleluia. ps. Benedictus. Oratio.

PReſta. q. o. d. vt qui in afflictiōe nr̄a de tua pietate confidimus: cōtra oīa aduerſa tua ſp ꝓtectiōe muniamur. per do. Hec orō dicitur ad has matu'. tm̄. Ad omnes alias horas capi. ⁊ collecta de dn̄ica ⁊ ſc̄ia ſimilit' memo. de cruce an̄ Crucifixus. vt ſ. ⁊ de ſancta maria ſ. Paradiſi porta. ⁊ de omnib' ſanctis vna de. iiij. an̄is p̄dcis cum orationibus ut ſ. Si aliqḋ feſtū ſine regi. chori hac die vel in vigilia aſcēſiōis dn̄i contigerit nihil fiat de feſto. Si vo aliqḋ feſtū cū regi. chori in hac. ij feria euenerit totum ſeruitiū fiat de feſto: ⁊ memo. de ieiunio. Ad mat'. tm̄ ⁊ expoſitio euāgelij videlꝫ. Quis veſtrū habꝫ a. eo anno ꝑmittatur et poſt. iij. dicit' miſſa in choro de feſto et ꝓceſſi. p'. ix. mor' ſolito ut decꝫ. Hac die veſpe erunt de ſancta maria cū pleno ſeruitio i craſtino ſi a feſto cum regi. chori vacauerit: ⁊ nulla memo. de feria ſed de aliquo ſi habeatur. ⁊ memo. de reſurrectione more ſolito. Si vero feſtum cū regimiē chori in iij. feria euenerit: tunc nulla die per hanc hebdoma. fiat plenum ſeruitium de ſancta maria. Feria tertia ad vs. an̄. Omnis qui petit accipit ⁊ qui querit inuenit ⁊ pulſanti aperiet. ps. M. orō dn̄icalis. Feria. iiij an̄. Exiui a patre et veni in mundū ⁊ iterꝫ relinquo mūdū ⁊ vado ad prēꝫ al. al. ps. B. Ad vs. an̄. Ecce nūc palaꝫ loqueris ⁊ ꝓuerbiū nullū dicis nūc ſcimus q2 ſcis oīa ⁊ nō eſt opus tibi vt q̄s te intꝛoget all'a. ps. M. orō de dn̄ica. Feria. iiij. in vigilia aſcēſiōis dn̄i ad mat' inuitat'. hym. an̄. ⁊ ps. illi' ferie vt ſ. ℣. Surrexit dn̄s ve. Sc̄dm ioan.

IN illo tempore. Subleuatis oculis ieſus in celū dixit pater venit hora clarifica filium tuum vt filius tuus clarificet te. Et reliqua. Omelia ex ꝯme. be. aug'. epi.

CLarificatū a pr̄e filiū ſc̄oꝝ formaꝫ ſerui quē pater ſuſcitauit a mortuis ⁊ ad ſuā dexterā collo caverit res ipſa indicat ⁊ nullꝰ ambigit xp̄ianuſ. Et qꝛ non tm̄ dixit pr̄ clarifica filiū tuū ſꝫ addidit vt filius tuꝰ clarificet te. ℟. Hymnū cantate. Lectio .ij.

Merito queriť quō patreꝫ clarificauit filiuſ cū ſempiterna claritas pr̄is nec diminuta fuerit in forma hūana nec augeri potuerit in ſua pfectiōe diuina: ſꝫ in ſemetipſa claritas patris nec augeri nec minui pt̄. ℟. Deus canticū. Lectio .iij.

Apud homies pcul dubio minor erat qn̄ in iudea tā tūmō deuſ notꝰ erat nec dum a ſolis ortu vſqꝫ ad occaſum pueri nō ceſſabant laudare nomen dn̄i. ℟. All'a. Et ſi hoc. ℟. quod ē in hebd. pcedēti fit dcm̄ ſuo loco: tūc hoc erit .iij. ℟. hic. ſ. Dicāt nunc. Et ſi hoc. ℟. ſ. Dicāt nūc, nō fuerit dcm̄ eo anno oio ptermittať. Q̄ ſi feſtum cū regi. chori in .ij. feria rogationuꝫ celebratū fuerit tūc. ℣. Surrexit dn̄s vere. ⁊ ℟. Narrabo. et ℟. In toto cor. ⁊ ℟. All'a aud. Hec die dn̄r niſi. ℟. Deduc. et ℟. Cātate. ⁊ ℟. Bonū eſt. In pcedēti hebdo. nō fuerint dicta tūc enī hec dicāť: ita qꝫ ñ omittanť. In lau. añ. vt ſ̄. Capl'm.

Multitudīs credētiuꝫ erat cor vnū: ⁊ aīa una: nec q̇ſ q̄ꝫ eorꝫ q poſſidebat aliq̇d ſuuꝫ eſſe dicebat: ſꝫ erant illis oīa cōia. Hym. Sermo. bl. ℣. Surrexit dn̄s de ſep. Añ. Clarifica me pr̄ apud temetipſū claritate quā habui priuſqꝫ mūdus fieret all'a. ps. B. Oratio.

Preſta. q. o. d. vt nr̄e mētiſ intētio quo vnigenitꝰ tuꝰ dn̄s nr̄ venture ſolēnitatꝫ glorioſus auctor ingreſſus eſt ſp intēdat: ⁊ quo fide pgit ꝯuerſatiōe pueniat. Per eun. Hec orō diceť ad oēs horas et euā ad vſ. Memo. de ſcā maria añ. Paradiſi porta. ℣. Poſt ptū. Orō Famulor. vel orō. Ops. ſ. de. Deinceps nō diceť orō. Grāꝫ tuā. vſqꝫ ad aduentū dn̄i ſꝫ loco eius diceť orō. Cōcede. q. o. ⁊ mi. tam ad ꝯpletoriū. de ſcā maria q̄ꝫ ad pceſſi. Memo. de omnibꝰ ſcis añ. Sancti tui dn̄e. ℣. Vox let. Orō. Infirmitatem, vel orō. Vide dn̄e. Nulla fiet memo. de cruce ad hes matut. nec ab hinc vſqꝫ ad hyſtoriam. Deus oium. Ad .iij. capitulꝫ. Multitudinis. ℟. vt ſupra. Ad .vj. capitulum.

Virtute magna reddebant apli teſtimoniū reſurrectionis dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ⁊ grā magna erat in oibꝰ illis. Ad .ix. ca.

Quotquot autē poſſeſſores agror aut domorū erant vendētes afferebāt pcia eorum que vendebanť: ⁊ ponebant añ pedes aplor diuidebāt aūt ſingulis put cuiqꝫ opus erat. Si aliqd feſtū cū regi. chori in hac vig. euenerit nō differať: ſꝫ ad matu. tm̄ fiat memo. de vigilia ad pmas vſ. nulla fiat memo. d ſeria. Miſſa vero poſt .iij. di

⁊ miſſa de vigilia poſt ꝓceſſio. In vigilia aſcenſionis dñi ad vṡ. ſup pṡ. feria. añ. Non vos relinquã orphanos all'a vado et venio ad vos all'a: ⁊ gaudebit coꝛ vr̃m alle. pṡ. Niſi dominus edificauerit. Capitm.

PRimũ quidē ſermoneꝫ feci de omnibus o theophile que cepit ieſus facere ⁊ docē vſqꝫ in diē qua ꝓcipiens apl'is per ſpm̃ ſanctuꝫ quos elegit aſſumpt⁹ eſt. ℟. Non ꝯturbe coꝛ veſtrũ ego vado ad patrem: et dum aſſumptus fuero a vobis mittam vobis alleluia. Spiritum veritatꝫ ⁊ gaudebit coꝛ veſtrum alle. ℣. Ego rogabo prēꝫ ⁊ aliũ paraclytuꝫ dabit vobis Spm̃. Gloria. Hym.

Eterne rex altiſſime redēptoꝛ ⁊ fidelium quo morſ ſoluta deperit datur triumph⁹ gratie. Scandēs tribunal dextere patris ptās omniuꝫ: collata eſt ieſu celitus: que non erat humanit⁹. Ut trina rerũ machina celeſtiũ terreſtriũ ⁊ infernorũ condita: flectant genu iaꝫ ſubdita. Tremũt vidētes angeli verſa vice mõtaliũ: culpat caro purgat caro r̃gnat de⁹ dei caro. Tu eſto noſtrũ gaudiuꝫ qui es futurus ꝓmiũ: ſit noſtra vite gloria per cuncta ſemp ſecula. Gloria tibi dñe qui ſcandis ſupra ſydera cũ pa. ⁊ ſacto ſp. in ſe. ſecula. Amen. Iſti duo ṽſus dñr in fine oĩum hymnorũ vſqꝫ ad penthecoſtes eiuſdē metri excepto hymno. ſ. Impleta ſunt que. ſ. ad. i. vṡ. in inuentiõe ſancte crucꝫ qñ infra octa. aſcenſiõis dñi celebrat̄: ⁊ niſi i cõmemoratꝫ. beate marie. tunc enim dicet̄ ℣. Gloria tibi dñe qui natus. Poſt ℣. Tu eſto. ℣. Aſcendens xp̃s in altũ. ℟. Captiuam duxit captiuitatē alle. Añ. Pater manifeſtaui nomē tuũ hoĩbus quos dediſti mihi nunc aũt ꝓ eis rogo non ꝓ mũdo qꝛ ad te vado alleluia. pṡ. M. Oratio. Preſta. q. o. deus Nulla fiat memo. ad has vṡ. Ad complet. añ. Alleluia alle. alle. pṡ. Cuꝫ inuocarem. Cap. Tu in nobis es do. Hym.

IEſu noſtra redēptio amoꝛ ⁊ deſideriuꝫ: deus creatoꝛ omniũ homo in fine tempoꝛuꝫ. Que te vicit clementia vt ferres noſtra crimia: crudelē moꝛtem patiens vt nos a moꝛte tolleres. Inferni clauſtra penetrans tuos captiuoſ redimens victoꝛ triumpho nobili ad dexteram patris reſidens. Ipſa te cogat pietas vt mala noſtra ſuperes: ꝑcendo ⁊ voti compotes nos tuo vultu ſaties. Tu eſto nr̃m gaudiũ. Gloria tibi dñe qui ſcan. ℣. Cuſtodi nos d. Añ. All'a aſcēdēs xp̃s i altuꝫ alleluia captiuaꝫ duxit captiuitatem alle. alle. pṡ. Nunc dimit.

Hoc completꝫ. dicitur vſqꝫ pēthecoſten de quocũqꝫ ſit ſeruitiũ excepto ℣ añ pṡ de ſctã maria dicet̄. Gl'a tibi dñe qui na.

poſt. ℣. Tu eſto .n. gau. Ad matut. Inuit. Alle. xp̄m aſcendētē in celū. Venite adorem⁹ all'. ps. Venite. Hym. Eterne rex al. In .i. noctur. añ. Eleuata ē magnificentia tua ſup celoſ deus alle. ps. Dñe dñs nr̄. Añ. Dñs i templo ſcō ſuo dñs i celo alle. ps. In dño ꝯfido. Añ. A ſūmo celo egreſſo ei⁹ ⁊ occurſus ei⁹ alle. ps. Celi enā. ℣. Eleuata ē magni. tua. ℟. Sup celos de⁹ alle. Scdm marcum.

In illo tpe. Recūbentibuſ vndeci diſcipulis appuit illis ieſuſ ⁊ exprobrauit icredulitatē illoꝝ ⁊ duriciam cordis qꝛ his qui viderant eū reſurrexiſſe a mortuis nō crediderūt. Et reli. Omē. bti greg. pa. lec.

Quod reſurrectionē dñicā diſcipuli tarde crediderūt nō tā illoꝝ infirmitas fuit. Ipſa nanqꝫ reſurrectio illis dubitantib⁹ p multa argumēta mōſtrata ē. Quē dū legētes agnoſcimus quid aliud q̄ꝫ de illoꝝ dubitatōe ſolidemur. ℟. P⁹ paſſionem ſuā p dies quadraginta apparens eis ⁊ loquēs d regno dei alle. Et videntib⁹ ill' eleuatus ē alle. ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ alle. ℣. Et ꝯueſcens p̄cepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt ſꝫ expectarent ꝓmiſſionē patris. Et vidētibus. Lectio ſecunda.

AD inſinuandū quoqꝫ veritatem dñice reſurrectiōis ne diſcederēt. Et poſt pauca videntibꝫ illis eleuat⁹ ē. Notate v̓ba ſignate myſtēia. Comedit ⁊ aſcendit vt videlꝫ p effectū comeſtionis vitas pateſceret carnis. ℟. Omis pulchritudo dñi exaltata ē ſup ſydera ſpēs ei⁹ i nubib⁹ celi. Et nomē ei⁹ in eternū pmanet alle. ℣. A ſūmo celo egreſſio ei⁹ ⁊ occurſus eiuſ vſqꝫ ad ſūmū ei⁹. Et no. L. iij.

Increpata igit apłoꝝ duricia quid amonendo dñs dicat audiam⁹. Eūtes i mūdū vniuerſū p̄dicate euangeliū oī creature. Nūquid frēs chariſſimi inſenſatis vel brutis aīalib⁹ fuerat euāgeliū p̄dicādū ſane nō. Sꝫ qꝛ ois creature noie ſignat hō. ℟. Viri galilei q̄d admiramini aſpiciētes i celū al'. Quēadmodū vidiſtis eū aſcēdētē i celū ita veniet alle. alle. al. ℣. Cūqꝫ intuerent i celū ecce duo viri aſtiterūt iuxta illoſ i veſtib⁹ albis q̄ ⁊ dixerūt. Quēadmodū. Glia. All'. ps. Te deū lau. ℣. Aſcendo ad p̄rē meū ⁊ patrē veſtrū. ℟. Deū meū et deū veſtrū alle. In laudi. añ. Viri galilei quid aſpicitis i celū hic ieſus q̄ aſſūptus ē a vob̄ in celū ſic veniet alle. ps. Dñs reg. Añ. Cūqꝫ intuerēt in celū euntē illū dixerūt al'. ps. Iu b. Añ. Eleuatis manib⁹ ferebat i celū ⁊ bñdixit eis alle. ps. De⁹ de⁹. Añ. Exaltate regē regum ⁊ hymnū dicite alle. ps. B. Añ. Vidētib⁹ illis eleuat⁹ ē ⁊ nubeſ ſuſcepit eum in celum alle. ps.

Laud. Ca. Primuz q̃dē. Hy. Tu xp̄e noſtrum gaudium manēs olimpo preditum: mūdi qui regis fabricam mundana vincens gaudia. Hinc te p̄cantes q̃s ignoſce culpiſ oibus: ⁊ corda ſurſum ſubleua ad te ſupna grā. Ut cū rubēte ceperis clarere nube iudicis penas rpellas debitas reddas coronas perditas. Tu eſto. n. g. Glia tibi do. q̃ ſcand. ℣. Aſcēdit de⁹ i iubilatōe. ℞. Et dn̄s i voce tube alle. An. Aſcēdo ad patrē meū ⁊ prēm veſtrū deuz meū ⁊ deū vr̄z alleluia. ps. B. Oratio ad matꝭ.

Concede. q. o. d. vt qui hodierna die vnigenitū tuū redemptorē nr̄m ad celos aſcēdiſſe credim⁹ ipſi quoqz mente in celeſtib⁹ bitem⁹. Per eūdez. Ad. i. an̄ Uiri gali. An. Grās tibi de⁹. ps. Quicūqz vult. ℞. Jeſu xp̄e. cū Alle. ℣. Qui ſedes ad dexterā. Ad. iii. an̄. Cū qz ītuerēt. Cap. Primū q̃dē. ℞. Eleuata ē magnificētia tua alle. alle. ℣. Sup celos deus. Al. Glia. Ele. ℣. Aſcendit de⁹ i iubi. Ad. vj. an̄. Eleuatis manibus. Capitulum.

Conueſcens p̄cepit eis ab hieroſolymis ne diſcederent: ſz expectarent ꝓmiſſionez patris quā audiſtis inquit ꝑ os meū. ℞. Aſcendit de⁹ i iubilatōne alleluia alleluia. ℣. Et dominus in voce tube alleluia al. ℣. Aſcendens xp̄s in altuz. Ad nonam antiphona. Uidentib⁹ illis. Capitulum.

Ioannes quidem baptiçauit aqua vos autem baptiçabimini ſpū ſancto nō p⁹ multos hos dies. ℞. Aſcendēs xp̄ſ in altū alleluia alleluia. ℣. Captiuam duxit captiuitatē. alle. ℣. Aſcendo ad patrē meum et patrem veſtrum. ℞. Deū meum ⁊ deum veſtrum. Oratio vt ſ. Iſte hore dicuntur ꝑ octꝭ. qn̄ de aſcenſione fuerit ſeruitium niſi i dn̄ica. Ad. ij. veſp. an̄. Uiri galilei. ps. Dixit dominus. ps. Cōfitebor. ps. Beat⁹ vir. ps. Lauda. pueri. ps. In exitu. Hi p̄dicti ps. cū predicta an̄. dn̄r p octꝭ. cap. Primuz q̃dem. ℞. Ite in orbem vniuerſum ⁊ predicate dicentes alla. Qui crediderit ⁊ baptiçat⁹ fuerit ſaluus erit alle. alle. ℣. Paraclytuſ autem ſpiritus ſanct⁹ quē mittet pr̄ i nomīe meo ille vos docebit omnia ⁊ ſuggeret vobis omnia quecunqz dixero vobis. Qui cre. Glia pr̄i. All. Hym. Eterne rex al. ℣. Aſcendens xp̄s in altum. An. O rex glīe dn̄e v̉tutuz qui triūphator hodie ſuper omnes celos aſcēdiſti ne dereliquas nos orphanos ſed mitte promiſſum patrꝭ i nos ſpiritū v̉itatꝭ al. ps M. Oratio. Concede. Feria ſexta in craſtino aſcenſionis domini ⁊ quotidie per octꝭ. Inuitatorium hymnus ſicut in die aſcenſionis domini dicunt an̄.

Exaltate dñe i v̓tute tua cantabim⁹ ⁊ pſallem⁹ all'a. ps. Dñe i v̓tute. Añ. Exaltabo te domine qm̄ ſuſcepiſti me alle. ps. Ipſum. Añ. Aſcēdit de⁹ i iubilatione ⁊ dñs i voce tube alle. ps. Oēs gent. plau. ℣. Eleuata eſt magna. Hac die legant' actus aploꝝ ⁊ quotidie p̲ oct. niſi in dñica ⁊ i oct. die qn̄ de aſcenſione agitur. Lectio prima.

PRimū quidē ſermonez feci de oīb⁹ o theophile que cepit ieſus facere ⁊ docere vſq; in diē qua p̄cipiens apl'is p̲ ſpūm ſcm̄ quos elegit aſſūptus ē. Quib⁹ ⁊ p̄buit ſe ipſū viuuz poſt paſſionē ſuā i multis argumentis p̲ dies quadraginta apparēs eis ⁊ loquēs de regno dī. ℟. Si eni nō abiero paclytus nō veniet ad vos ſi aūt abiero mittā vobis eū cū aūt venerit ille docebit vos. Oēm v̓itatez all'a. ℣. Non eni loq̄t' a ſemetipſo ſed quecūq; audiet loquet' ⁊ que vētura ſunt annūciabit vobis. Oēm. Lectio ſecunda.

ET cōueſcens p̄cepit eis ō hieroſolymis ne diſcederent ſ; expectarēt promiſſionez pr̄is quam audiſtis inquit per os meū. Quia ioānes quidem baptiçauit aq̄ vos aūt baptiçabimini ſpū ſcō nō poſt multos hos dies. ℟. Aſcendens in altū all'a captiuā duxit captiuitatē. Dedit dona hoib⁹ alle. alle. ℣. Aſcēdit de⁹ i iubilatōe ⁊ dominus in voce tube. Dedit dona. Lectio tertia.

IGitur aūt qui cōuenerant iterrogabant eū dicentes. Dñe ſi in tēpore hoc reſtitues regnū iſrl' dixit aūt eis. Nō eſt veſtrū noſce tēpora vel momēta que pr̄ poſuit i ſua p̄tāte: ſed accipietis v̓tutē ſup̲uenientis ſpūs in vos ⁊ eritis mihi teſtes i hieruſalē ⁊ i oī iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſq; ad vltimū terre. ℟. Non relinquā vos orphanos all'a vado ⁊ venio ad vos. Et gaudebit cor veſtruz all'a alle. ℣. Pacē meā do vobis pacez relinquo vob. Et gau. Gloria pa. Alle. ps. Te deū la. ⁊ dicet' p̲ oct. ℣. Aſcendo ad pr̄. m. et pa. v. Iſte ℣. dicet' an laud. p̲ oct. ⁊ in oct. qn̄ de aſcenſione agit'. In lau. hec ſola añ. Viri galilei. ps. Dñs re. que quotidie dr̄ p̲ oct. cap. hy. ⁊ ℣. ſicut i p̄ma die aſcēſionis quotidie dicūtur niſi i dñica añ. Euntes i mūdū vniuerſū ⁊ p̄dicate euāgeliū oī creature all'a qui crediderit ⁊ baptiçat⁹ fuerit ſaluus erit alle. q̄ v̓o nō crediderit cōdemnabit' alle. ps. B. Oratio Cōcede qs. Nulla die p̲ oct. fiet memo. de cruce nec de ſancta maria ad vſ. ad matut. nec ad miſſā. Q̄ō ſi feſtū cuz regi. chori īfra oct. euenerit totū ſeruitiū fiet de feſto ⁊ mēo. de aſcēſione ⁊ etiā i dñica niſi in oct. die tūc. n. fiat ſeruitiū de octa. ꝓpter aliqđ feſtū ſimplex ⁊ feſtū differat' in craſtī. Q̄ō ſi v̓o duplex. f. euenerit i oct. die totū seruitiū fiat de festo ⁊ solennis mēo. de ascēsiōe. Ad vſ. añ Uiri gali. pſ. Dixit dominus Cap. Primū q̄dē. hym. Eterne rex a. ℣. Ascēdēs xps i altuz. Añ. Rogabo p̄rem meū ⁊ aliū paclytū dabit vob alle. pſ. M. oro. Cōcede q̄s. Hoc modo dñr vſ. q̄tidie p oct. nisi i dñica i. ij. vſ. ita tñ q̄ añ. super pſ. M. semp varietur ⁊ oro vt s. Sabbo ad mat. añ. Nimis exaltat⁹ ē alle. sup celos de⁹ alle. pſ. Dñs regna. ex. Añ. Dñs i syō alle. magn⁹ ⁊ excelsus alle. pſ. Dñs reg. irasc. Añ. Dñs i celo alle. pōit sedē suaz alle. pſ. Bñdic. j. ℣. Eleuata ē magni.

Le. i.

IN dieb⁹ illis. Exurgēs petr⁹ i medio fratrum ⁊ dixit. Erat aūt turba hoiuz simul fere centū vigiti. Uiri frēs oportet ipleri scripturā quā p̄dixit spūs scūs p os dauid qui fuit dux eoꝝ qui ꝯp̄henderunt iesum q̄ cōnumerat⁹ erat i nob̄ ⁊ sortitus ē sortē mysterij huius. ℟. Exaltare dñe alle. In vtute tua alle. ℣. Cātabim⁹ ⁊ psallem⁹. In vtu. Lectio secūda.

ET hic quidē possedit agꝝ de mercede iniquitatis et ⁊ suspensus crepuit medius et diffusa sūt oia viscera eius. Et notū fcm̄ ē oibus habitantibus hierusalē ita vt appellaret᷑ ager ille alcheldemach hoc est ager sanguinis. ℟. Ponis nubem ascēsū tuū dñe. Qui ambulas sup pēnas ventoꝝ all. ℣. Qui facis angelos tuos spūs ⁊ ministros tuos ignem vrentē. Qui ambulas. Lectio tertia.

SCriptū ē eni fiat habitatō eoꝝ deserta ⁊ nō sit qui hitat in ea ⁊ episcopatū ei⁹ accipiet alter. Oportet ex his viris q̄ nobiscū cōgregati sūt i omni tēpore quo itrauit ⁊ exiuit iter nos dñs iesus xps incipiens a baptismate ioannis vsq̄z i diez qua assūptus ē nobis testem resurrectōis ei⁹ nobiscū fieri vnū ex istis. ℟. Nō conturbet᷑ coꝛ vestrū. reqre hoc ℟. i vig. ascēsionis dñi ad vſ. añ. Nisi ego abiero paclytus nō veniet ⁊ dū assūpt⁹ fuero mittā vobis alle. pſ. B. oro vt s. Dnica. i. oct. ascensionis dñi ad. j. vſ. totuz fiat seruitiū d ascēsione ⁊ nihil de dñica nec etiaz mēo. sup pſ. añ Uiri galilei. pſ. Dixit domin⁹. Ca. Primū q̄dē. hym. Eterne rex a. ℣. Ascēdēs xps i al. Añ. Dñs quidē iesus postq̄z locut⁹ ē eis ascendit i celū et sedet a dextris dei alle. pſ. M. oro. Cōcede q̄s. Ad mat. inuit. hym. añe pſ. ⁊ ℣. sicut i die ascēsiōis dñi. Scdm ioānem.

IN illo tpe. Dixit. i. d. suis Cū venerit paclyt⁹ quem ego mittā a p̄re spm̄ vitatis q̄ a p̄re ꝓcedit ille testimoniū phibebit de me. Et re. Om. v. h. ds.

NOtandū p̄mo q̄ dñs spm̄ vitatis ⁊ se mittendū esse testatur ⁊ eūdē mox a p̄re ꝓcedere ſubiũxit. Nõ qꝛ idez ſpũs aliť ꝓcedit a prẽ q̃z a filio mittiť. ℟. Temp⁹ ẽ vt reuertar ad eũ qui me miſit dicit dñs nolite cõtriſtari nec turbeť coꝛ vr̃z Rogabo ꝓ uobiſ prẽm vt ipſe vos cuſtodiat alle.alle. ℣. Pacẽ relinquo vobis pacẽ meã do vobis. Rogabo. Lectio.ij.

Sed iõ fili⁹ eũ a ſe mitti et a prẽ ꝓcedere dicit vt aliã ſuã eſſe ꝑſonã deſignet ac in eadẽ diſtinctõe ꝑſonaꝝ vnaz eſſe operationez ac volũtatẽ ſuaz cũ prĩs volũtate ⁊ oꝑatõne denũciet. ℟. Ego rogabo prẽz et aliũ ꝑaclytũ dabit vob̃ vt maneat vobiſcũ in eťnũ. Spiritũz ṽitatꝫ alle. ℣. Si eni ñ abiero ꝑaclyt⁹ nõ veniet ad vos ſi aũt abiero mittã vobis eum. Spm̃ ṽitatis. Lectio tertia.

Cum eiuſdẽ gr̃a ſpũs dať hoĩb⁹ mittiť ꝓfecto ſpũs a prẽ mittiť ⁊ a filio qꝛ ⁊ ei⁹ miſſio ꝓceſſio ẽ qꝛ ex prẽ ꝓcedit et filio. ℟. Viri galilei q̇d admi. Require ĩ die aſcẽſiõis hoc ℟. iij. ℣. Aſcẽdo ad pa. In laud̃. hec ſola añ Viri gali. q̇d. Ca.

Eſote prudentes ⁊ vigilate ĩ orõnib⁹ ante oĩa mutuã ĩ vobiſmetipſis charitatez ꝯtinuaz habentes qꝛ charitas operit multitudinẽ pctõꝝ. Hy. Tu eſto.n.g. ℣. Aſcẽdit de⁹ in iub. An. Cũ venerit ꝑaclytus quẽ ego mittã vobis ſpũm ṽitatis q̇ a prẽ ꝓcedit ille teſtionium ꝑhibebit de me alleluia.

p̃s. B. Oratio.

Omnipotens.ſ.de⁹ fac nol tibi ſemꝑ ⁊ deuotã gerere volũtatẽ: ⁊ maieſtati tue ſincero corde ſeruire. Per d. Memo.de aſcenſione añ. Aſcendo ad prẽm. ſic ĩ die aſcẽ. ℣. Aſcendens xp̃s ĩ al. orõ. Cõcede.q. Ad.j.añ. Viri galilei. An. Te iure laud̃. p̃s. Quicũqz vult. Ad.iij. ⁊ alias hoꝛ.añ. ℟. ⁊ ℣. ſicut ĩ die aſcẽſionis dñi dñr cũ orõ. O p̃s.ſ.d. Ad.vj. Cap.m.

Eſtote hoſpitales inuicez ſine murmuratõe vnuſquiſqz ſicut accepit grãm ĩ alterutrũ illã adminiſtrãtes ſicut boni diſpenſatores multiformis grẽ dei. Ad.ix. Capitulum.

Si quis miniſtrat tanq̃z ex ṽtute quã adminiſtrat deus vt ĩ oĩb⁹ honorificeť deus ꝑ ieſum xp̃m dñm nr̃z. Ad.ij.v̈s añ. Viri galilei. p̃s. Dixit do. ⁊ ceťi p̃s.cap. Eſtote pru. Hy. Eterne rex al. ℣. Aſcendẽs xp̃ſ in al. An. Hec locutus ſũ vob̃ vt cũ venerit hora eoꝝ remiſcami qꝛ ego dixi vob̃ all. p̃s M. orõ. O p̃s.ſ.d. Memo.de aſcẽn. añ. O rex glie. ℣. Aſcẽdit de⁹ ĩ iub̃. orõ. Cõcede.q. Sciendũ ẽ ꝙ ſi feſtũ cum reg.choꝛi ĩ hac dñica euenerit totũ ſiet ſeruitium de feſto.ſ.cũ regi.chori ⁊ tẽ ĩ vig̃.pente.j.℟. Tempus eſt. ſicut notať ĩ vig̃.pente. Feria ij.ad matut̃.inuit̃.hym.antiphone p̃s. ⁊ ℣. ⁊ ℟. ſicut in p̃cedenti feria ſexta licz de feſto alicuius ſancti feſtū factum fuerit in precedenti ſabbato lectio actuum apoſtolorum.

Lectio prima.

DUm cōplerent᷑ dies pentecoſtes erāt oēs pariter i eodē loco. Et fcūs ē repente de celo ſonꝰ tanq̄ꝫ adueniẽtis ſpiritus vehemētis ⁊ repleuit totam domū vbi erant ſedentes.

Lectio ſecunda.

ET apꝑuerūt illis diſꝑtite lingue tanq̄ꝫ ignis ſeditqꝫ ſupra ſingulos eoꝝ ſpūs ſcūs. Et repleti ſūt omēs ſpū ſcō ⁊ ceperūt loqui varijs linguis ꝓut ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis.

Lectio tertia.

ERant aūt in hieruſalez iudei viri religioſi ex oī natōe que ſub celo eſt facta āt hac voce ꝯuenit multitudo ⁊ mēte ꝯfuſa ē qm̄ audiebat vnuſquiſqꝫ lingua ſua illos loquentes. Añ. Illi aūt ꝓfecti p̄dicauer̄t vbiqꝫ dn̄o cooperante ⁊ ſermone cōfirmāte ſequentibꝰ ſignis alle. alle. ps̄. B. orō. vt ſ. Ad vs̄. añ. Eūtes in mūdū. vt ſup̄ feria. vi. ſup̄. B. ps̄. M. Feria. iij. inuit. hym. añ. ps̄. ⁊ ℣. et ℟. ſicut i p̄cedēti ſabbato dicūtur.

Lectio prima.

STupebāt aūt oēs ⁊ mirabant᷑ adinuicez dicentes. Quid nā hoc vult eſſe. Alij āt ridebant dicētes. Quia de muſto repleti ſunt.

Lectio ſcd̄a.

STans aūt petrus leuauit vocē ſuā ⁊ locutꝰ ē eis. Viri iudei ⁊ qui hītatis hierl̄m h̄ vobis notū ſit ⁊ auribꝰ ꝑcipite v̄ba mea. Nō. n. ſicut vos eſtimatis hi ebrij ſunt cum ſit hora diei tertia.

Lectio tertia.

PEtrus ⁊ ioannes aſcendebant in templum ad horā orationis nonam. Et quidam vir qui erat claudus ex vtero matris ſue baiulabatur quem ponebant quotidie ad portam templi que dicitur ſpecioſa: vt peteret elemoſynam ab introeuntibus in templum. hic cum vidiſſet petrum ⁊ ioannem introire in templum rogabat vt elemoſynaz acciperet. Añ. Rogabo patrez. vt ſupra feria. vi. ad vs̄. ſup ps̄. M. Ad vs̄. añ. Niſi ego abiero. vt ſupra i ſabbato ſup ps̄. B. [illegible] M. oratō vt ſupra. Feria quarta hymnꝰ Inuitatorium antiphona ps̄. ⁊ ℣. ⁊ ℟. ſicut in precedenti ſexta feria.

Lectio p̄ma.

PEtrus autem dixit. Argētum ⁊ aurum non eſt mihi quod autem hēo hoc tibi do In noīe ieſu xp̄i naçareni ſurge ⁊ ambula. Cū teneret petrū ⁊ ioannem concurrit omis populus ad eos ad portaz que appellabatur ſalomonis. Tu aūt

Lectio ſecunda.

TUnc petrus ait: Viri iſraeliti quid miramī in hoc aut vos quid intuemini quaſi noſtra virtute fecimus hunc ambulare. Deus abrahaz deꝰ

Isaac deus iacob ⁊ deꝰ patrum nr̄oꝝ glificauit filiū suū iesum quē vos qͥdē negastis ante faciem pilati iudicante illo dimitti. Auctorē ͦvo vite interfecistis quē deus suscitauit a mortuis cuiꝰ nos testes sumꝰ. Lec. iii.

In fide nois eiusdē iesu ꝑ hūc quē videtꝭ ⁊ nostis: cōfirmauit nomē eius ⁊ fidesqꝫ ꝑ eū ē dedit integrā sanitatē istā i ꝯspectu oiuꝫ nr̄m. Penitimini ergo ⁊ ꝯuertimini vt deleāt pctā vr̄a. Añ. Illi aūt ꝓfecti. vt ā. feria .ii. ps̄. B. ce. s̄. In oct. ascēsionis dn̄i. Ad vs̄. añ. Non vos relinquā or. ps̄. Nisi dn̄s edificauerit. Cap. ℟. ⁊ cetā oia sicut i die ascensionis ad .i. vs̄. cū hac or̄one. s. Cōcede qs̄. o. Ad mat. inuit. ⁊ cetā oia sic i ꝑma die cū expositi. euāgelii. s. Recūbentibus. In laud. omes añe dn̄r ⁊c. omnia ad hor. sicut i die. Ad .ij. vs̄. oia fiāt sic i die ꝑ ℟. qd̄ ñ dr̄ hac die ad .ij. vs̄. que erāt de oct. ꝑpter aliqd̄ festū simplex fiat solēnis mēo. de scā maria cū plēo seruicio i crastino si a festo cū reg. chori vacauerit. Feria .vj. ad vs̄. añ Alleluia alle. alle. ps̄. Cōfitebor. ⁊ ceteri ps̄. feri. cap. hy. ℣. sicut i dn̄ica ad .ij. vs̄. añ Hec locutus. ps̄. M. or̄o. dn̄ical. mēo. de scā maria añ Paradisi porta. ℣. Scā dei ge. or̄o. Famulorꝝ. vel or̄o. Oꝑs. s. d. n. Memo. de oībꝰ scis añ. In celestibus. ℣. Vox le. or̄o. Infirmitatē. Sabbo i vigi. pente. inuit. All'a alle. alle. Hy. Eterne rex. Añ. All'a alle. alle. ps̄. Cantate .ii. ps̄. Dn̄s reg. ps̄. Misericordiā ⁊ iudi. ℣. Eleuata ē magnifi. Secundum ioannem.

In illo tp̄e. Dixit i. d. suis Si diligitis me mandata mea seruate. Et ego rogabo patrem ⁊ aliū paclytū dabit vob ⁊ maneat vobiscū i eternū. Et reliq. Ome. xx. be. ꝑsbyteri.

Quia sci spūs hodie fratres charissimi celebramꝰ aduentū debemꝰ ⁊ ipsi ꝯgruere solēnitati quā colimꝰ. ℟. Nō cōturbet. Reqre i vigi. ascensionis dn̄i ad .ij. vs̄. hoc ꝑdcm̄ ℟. ⁊ hac die fit .i. ℟. nisi aliquod festū cū reg. chori i dn̄ica. ꝑcedēti ꝯtigerit or tūc hac die fit ꝑmū ℟. Tempus ē vt. s; semp erit scdꝫ ℟. Ego rogabo pa. ⁊ itiū ℟. erit. Si eni nō abie. Lec. ij.

Hoc etenī ordie tante festiuitatis huiꝰ digne gaudia celebramꝰ si nos quoqꝫ dn̄o opitulante aptos reddiderimꝰ ad quos spūs scūs aduenire ⁊ i q hꝰbitare dignet. ℟. Ego rogabo. Reqre s. i dn̄ica. Lec. iii.

Ergo āt solūmodo rōne aduētꝰ ⁊ illustratōe spūs sci: apti existimꝰ si ⁊ corda nr̄a diuino timore ⁊ amore repleta et corpora sint diuinis mancipata ꝑceptis. ℟. Si eni nō abiero. Reqre i crastino ascēsio. dn̄i ñ dr̄ vs̄. Te deū. ℣. Ascendo ad patrē. In laud. añ. All'a al. ps̄.

Dñs reg. Capitulum.

FActū eſt cū appollo eſſʒ corinthi ꝛ paul⁹ ꝑegrinatus ſupioꝛib⁹ partib⁹ veniret epheſū ꝛ inueniret quoſdam diſcipulos dixitqʒ ad eoſ ſi ſpūm ſc̄m accepiſtis credētes: at illi dixerūt ad eū: ſed neqʒ ſi ſpūs ē audiuim⁹. Hym. Tu xp̄e noſtruʒ gaud̄. ℣. Aſcendit de⁹ i iubilatōe. Añ Si diligitis me mādata mea ſeruate all'a alle. alle. P̄s B. Oratio.

PReſta. q. o. d. vt claritatiſ tue ſup nos ſplendoꝛ effulgeat: ꝛ lux tua lucis coꝛda eoꝝ q̄ ꝑ gratiam tuā renati ſūt. ſpūſ ſc̄i illuſtratōe ꝯfirmet. p. d. eiuſdē. ſ. ſ. Hec oro dicet ad omēs hoꝛas mēo. de ſc̄a maria ꝛ d̄ oibus ſc̄is ſicut i vigilia aſcēſiōiſ dn̄i. Ad ſingulas hoꝛas añe paſchal' tempis dn̄r R̷. ꝛ ℣. de aſcenſiōe dn̄i dn̄r. Ad. iij. ca. Factū ē cū a. Ad. vi. Capitulum.

IOānes baptiçauit baptiſmo penitētie pp̄l'm docenſ in eū q̄ ventur⁹ ē poſt ipſuʒ vt crederent h̄ ē i ieſū. Ad. ix. cap.

INgreſſus paul⁹ ī ſynagogā cū fiducia loquebaꝛ ꝑ tres menſes diſputāſ ꝛ ſuadeſ de regno dei. Oēs hoꝛe dn̄r an miſſam. Si in hac vigil. aliq̄d feſtū euenerit nihil fiat d̄ feſto nec p⁹, nec an̄ niſi duplex feſtū fuerit ꝛ tūc differaꝛ vſʒ poſt feſtū ſc̄e trinitatis ꝛ fient ibi. ix. lec. an̄ ceteris vt decʒ. In vigi. pente. ad vſ. p̄s. feri. an̄ Veni ſc̄e ſpūs reple tuoꝝ coꝛda fidelīū ꝛ tui amoꝛis in eis ignē accēde q̄ ꝑ diuerſitatē liguaꝝ multaꝝ gētes ī vnitatē fidei cōgregaſti all'a alle. alle. Capitulū.

DUm cōplerenꝛ dies pentecoſtes erant oēſ diſcipuli pariter in eodē loco. R̷. Loquebāꝛ varijs liguis apoſtolī alle. Magnalia d̄i alle. alle. ℣. Repleti ſūt oēs ſpū ſc̄o ꝛ ceperūt loqui. Magna. Gl'ia. Alle. Hym.

IAm xp̄s aſtra aſcēderat regreſſus vnde venerat: ꝓmiſſo p̄ris muneꝛ ſc̄m datur⁹ ſpūʒ. Solēnis vrgebat dies quo myſtico ſeptēplici: oꝛbis volutus ſepties ſignat beata tēpoꝛa. Dū hoꝛa cūctis tertia repente mūdus intonat oꝛātib⁹ apoſtolis deum veniſſe nūciat. De patriſ ergo lumie decoꝛus ignis almuſ eſt: quo fida chꝛiſti pectoꝛa caloꝛe verbi cōpleat. Dudum ſacrata pectoꝛa tua repeleſti gratia: dimitte nunc peccamina ꝛ da quieta tēpoꝛa. Sit laus patri cum filio ſancto ſimul paraclyto nob̄qʒ mittat filius cariſma ſancti ſpiritus. Amen. Iſti duo verſus dicuntur in fine omnium hymnoꝝ per totam hebdomadā niſi in fine hymni. ſ. Veni creatoꝛ ſpirituſ. ℣. Spiritus domini repleuit oꝛbem terrarum alleluia. R̷. Et hoc quod ꝯtinet omnia ſciam habet vocis alle. Añ. Siquis diligit me ſermonem meuʒ ſeruabit ꝛ pater meus diliget eum ꝛ ad eum veniemus ꝛ manſionē apud eū faciemus al'la. ps̄. M. Oro. Preſta q. o. d. Ad comple. añ. All'a all'. all'. ps̄. Cum inuoca. Capi. Tu i no. Hym. Saluator m. do. ℣. Cuſtodi nos do. Añ. All'a ſpūs paraclytus alle. docebit vos oīa alle. alle. ps̄. Nunc dimittꝫ. Ad matu. inuita. Alleluia ſpūs domini repleuit orbē terrarū. Venite adoremꝰ alleluia. ps̄. Venite Hym. Jam xp̄s aſtra. Añ. Factus eſt repente de celo ſonꝰ aduenientis ſpūs vehementis alle. alle. ps̄. Magnus dn̄s. Añ. Confirma hoc deus qđ opatꝰ es in nobis a templo ſcō tuo qđ eſt in hieruſalē alle. alle. ps̄. Exurgat deus. Añ. Emitte ſpiritū tuū ꝛ creabunt ꝛ renouabis faciem terre alle alle. ps̄. Bn̄s. ij. ℣. Repleti ſunt oēs. ſ. ſ. ℟. Et ceperūt loqui alle. Scd̄m ioānē.

In illo tpe. d. i. d. ſ. Siq̇s diligit me ſermonē meuꝫ ſeruabit. Et pr̄ meꝰ diliget eū ꝛ ad eū veniemꝰ: ꝛ manſioneꝫ apud eū faciemꝰ. Et reliqua. Omel. be. gregorii [illegible]

Libet frēs kmi euāgelice lectiōis v͛ba ſub breuitate tranſcurrē vt poſt diutius liceat in ꝯtemplatiōe tante ſolennitatis imorari. ℟. Dum complerent dies pēthecoſtes erant oēs pit͛ dicētes alle. et ſubito factꝰ eſt ſonꝰ de celo al. Tanq̄ꝫ ſpūs torrēs repleuit totā domū al. al. ℣. Dū ergo eēnt diſcipli in vnū ꝯgregati ꝓpter metū iudeorū ſonꝰ repēte venit ſup eos Tanquam. Lectio. ij.

Hodie nanqꝫ ſpūs ſanctꝰ repentino ſonitu ſup diſcipulos venit mētesqꝫ carnaliuꝫ in ſua v͛tute pmutauit. Et foris appentibꝰ liguis igneis itꝰ fcā ſūt corda flāmātia. qa dū deuꝫ in ignis viſione ſuſcipiunt per amorē ſuauiter arſerūt. ℟. Repleti ſunt oēs ſpū ſancto ꝛ ceperunt loq̇. Prout ſpūs ſcūs dabat eloqui illis et ꝯuenit multitudo dicentiū al. ℣. Loquebantur variis linguis apoſtoli magnalia dei. Prout. Lectio. iij.

Ipſe nanqꝫ ſpūs ſanctus amor eſt vnde ꝛ ioānes dicit. Deus charitas eſt. Qui ergo mēte integra deuꝫ deſiderat ꝓfecto iā hꝫ quod amat. Neqꝫ eni quiſq̄ꝫ poſſet deū diligere ſi eū quē diligit nō hr̄et. Sꝫ ecce ſi vnuſquiſqꝫ vr̄m requirat an diligat deū tota fiducia ꝛ ſecura mente rn̄det diligo. ℟. Spiritus ſcūs procedens a throno apl'orū pectora inuiſibilit͛ penetrauit nouū ſcificatiōis ſignuꝫ Ut in ore eorū oīum genera naſcerent linguarū alle. ℣. Aduēit ignis diuinꝰ nō ꝯburēs ſꝫ illūinans ꝛ tribuit eis cariſmatum dona. Ut in. Gloria. Alleluia. Hoc ℟. erit. iij. ſingulis diebꝰ p hebdo. ℣. Emitte ſpm̄ tuuꝫ ꝛ cre. ℟. Et reno. fa. ter. alleluia. In laudi. añ. Dum cōplerētur dies pēthecoſtes erāt oēs pit͛ dicentes alle. ps. Dn̄s reg. An. Spūs dn̄i repleuit orbē terrarꝫ alla. ps. Jubilate. An. Repleti ſunt oēs ſpū ſcō et ceperūt loqui alle. ps. Deus de. An. Fontes ⁊ oīa que mouenť in aq̄s hymnum dicite deo alleluia. ps. B. An. Loquebanť varijs liguis ap̄li magnalia dei alle. alle. al. ps. Lauda. Capi. Dum cōplerenť dies. Hym.

IMpleta gaudent viſcera afflata ſcō ſpū: voces diuerſas intonāt fanť dei magnalia. Ex oi gente cogniti grecis latinis barbaris: cunctiſqꝫ admirantibꝰ linguis loquunť oium. Judea tūc incredula veſana toruo ſpū: ructari muſti crapulam alumpnos xp̄i concrepat. Sed ſignis ⁊ virtutibꝰ occurrit ⁊ docet petrꝰ: falſa ꝓfari ꝑfidos ioelis teſtimonio. Dudū ſacra. Sit laus. ℣. Loquebantur varijs linguis apoſtoli. ℟. Magnalia dei alle. An̄. Accipite ſpm̄ ſcm̄ quorꝫ remiſeritis pctā remittunť eis alleluia. ps. Benedictus. Oratio.

DEus qui hodierna die cōrda fidelium ſci ſpūs illuſtratiōe docuiſti: da nobis ī eodē ſpū recta ſapē: ⁊ de eius ſemꝑ cōſolatiōe gaudere. Per do. In vnitate eiuſdem. Ad. i. an̄. Dum complerenť. An̄. Grās tibi deus. ps. Quicunqꝫ vult. ℟. Jeſu xp̄e. cum. Alleluia. ℣. Qui ſedes. Ad. iii. accedant ſeptē ſeniores ad gradū chori in capis ſericeis ⁊ icipiať. Deus in adiuto. ab excellentiore ī medio ſtante deinde procedēt ad graduꝫ altaris ⁊ ibi incipiant omnes ſimul hunc hymnum.

VEni creator ſpiritus mentes tuorꝫ viſita: imple ſuꝑna gratia que tu creaſti pectora. Qui paraclytus dicerꝭ donū dei altiſſimi: fons viuꝰ ignis charitas ſpiritalis vnctō. Tu ſeptiformis mūere dextre dei tu digitꝰ tu riti ꝓmiſſo prīs ſermōe ditās guttura. Accēde lumē ſenſibꝰ īfūde amorē cordibꝰ: infirma nr̄i corꝑis v̓tute firmās ꝑpetim. Hoſtem repellas lōgius paceqꝫ dones ꝓtinꝰ ductore ſic te p̄uio vitemꝰ omē noxium. Per te ſciamus da prēꝫ noſcamꝰ atqꝫ filiū te vtriuſqꝫ ſpiritū credamꝰ oī tp̄e. Sit laus. Iſte p̄dictꝰ hym. dicet ad iij. ſ. ij. iij. ⁊. iiij. ferꝭ. nec hito inuitꝭ. et ſine thurificatōne ceterꝭ āt diebꝰ ꝑ hebdo. ſ. v. ⁊. vi. fer. ⁊ ſab. dicet ad. iij. hic hym. Nūc ſcē nobis ſpūs. An̄. Spūs dn̄i. Cap. Dū ꝯplerēť. ℟. Repleti ſūt oēs ſpū ſctō. Alla alla. ℣. Et ceperūt loqui. Alla. al. Gloria. ℣. Loquebanť varijs. l. a. Oro. Deus q̄ hodi. Ad. vi. an̄. Reple. Capi.

FActus eſt repēte de celo ſonus tanquam aduenientis ſpūs vehemētꝭ ⁊ repleuit totaꝫ domū ubi erant apoſtoli ſedentes. ℟. Loq̄banť varijs liguis apl̄i. Alle. al. ℣. Magnā dī. al. ℣. Sps d. Ad. ix. an̄. Loq. Ca.

AParuerũt apoſtolis diſpartite lingue tāq̃ʒ ignis ſeditq̃ʒ ſupra ſingulos eoꝝ ſpiritus ſanctus. ℟. Spiritus dñi repleuit orbẽ terraruʒ alleluia alleluia. ℣. Et hoc quod ꝯtinet omnia ſciam hʒ vocis. Alleluia. ℣. Emitte ſpm̃ tu. ⁊ crea. Ad ii. vſ. añ. Dum complerentur. pſ. Dixit dñs. cum ceteris. pſ. que ſequunt̃ ⁊ dr̃ ꝑ hebdoma. cum añ. Capitulum.

COnuenit multitudo ⁊ mẽte cõfuſa eſt qm̃ audiebat vnuſquiſq̃ʒ lingua ſua illos loquentes. Hoc capitu. dr̃ quotidie ad vſ. ꝑ hebdo. ℟. Spirit⁹ ſcũs ꝓce. Hym.

BEata nobis gaudia ãni reduxit orbita: cum ſpũs paraclytus effulſit in diſcipulos. Ignis vibrāte lumine lingue figurā detulit verbis vt eſſent ꝓflui ⁊ charitate feruidi. Linguis loquunt̃ omniuʒ turbe pauent gentiliū inuſto madere deputāt quos ſpũs replebat. Patrata ſũt hec myſtice paſche ꝑacto tpe: ſacro dieꝝ nũero quo lege fit remiſſio. Te nũc deus piiſſime vultu ꝓcamur cernuo: illapſa nobis celit⁹ largir̃ dona ſpũs. Dudũ ſacra. Sit laus. ℣. Spũs dñi reple. Añ. Hodie ꝯpleti ſunt dies pēthecoſtes alleluia hodie ſpũs ſcũs in igne diſcipulis appuit ⁊ tribuit eis cariſmatū dona miſit eos i vniuerſo mũdo p̄dicare ⁊ teſtificari q̃ crediderit ⁊ baptiʒat⁹ fuerit ſalu⁹ erit all'a. pſ. Mag. Oro. Deus q̃ ho. Ad ꝯple. añ. Alla al. al. pſ. Cũ inuo. Capi. Tu in no. Hac die ⁊ trib⁹ dieb⁹ ſequētib⁹ dr̃ iſte hymnus.

ALma chor⁹ dñi nunc pangat noia ſummi. Meſſias ſocher emanuel ſabaoth adonai. Eſt vnigenit⁹ via vita man⁹ homo vſyon. Principiū p̄mogenit⁹ ſapia v̄tus. Alpha caput finis que ſimul vocitat̃ ⁊ ē o. Fons ⁊ origo boni ꝑaclyt⁹ ac mediator. Agnus ouis vitulus ſerpēs aries leo vermis. Os verbũ ſplendor ſol gloria lux ⁊ imago. Panis flos vitis mōs ianua petra lapiſq̃ʒ. Angelus ⁊ ſponſus paſtorq̃ʒ ꝓpheta ſacerdoſ. Athanatos kyroſ theoſ pāton craton ⁊ yſon. Saluificet nos ſic cui ſecla per omnia doxa: Amen. Ceteriſ vo dieb⁹ ꝑ octꝫ. dicat̃ hym. Saluatꝫ. m. do. ℣. Cuſtodi noſ. An. Alla ſpũs ꝑaclyt⁹ all'a. pſ. Nunc dimittꝫ. Feria. ij. inuitꝫ. hym. añ. pſ. ⁊ ℟ſ. ſicut in die pēthe. dñr ſic fiat ſingulis dieb⁹ ꝑ hebdo. Scd̃m ioannem.

IN illo tpe di. i. d. ſ. Sic deus dilexit mundū vt filiuʒ ſuū vnigenitū daret vt ois qui credit in eū nō ꝑeat ſed habeat vitā eternā. Et reliq̃. Sermo ex ꝯmeta. bti augu. epi.

ERgo quātū i medico ē ſanare venit egrotū. Ipſe ſe interimit q̃ ꝓcepta medici obſeruare ñ vult. Quare ſaluator di cius eſt mūdi niſi ut ſaluet mūdū. Saluari nō uis ab ipſo ſed ex te ⁊ qd̄ dicā. Iudicabiſ vide qd̄ ait q̄ credit in eū nō indicabiſ. Qui aūt nō credit ī euz qd̄ dictuꝝ putas iā inq̇t iudicat⁹ ē. ℟. Appuerūt aplis diſptite lingue tanq̄z ignis al. Seditq3 ſupra ſingulos eoꝝ ſpūs ſcūs al. ℣. Loquebanť varijs linguis apli magnalia dei. Sedit. L. ii.

Non dū appuit iudiciū ſz iā fcm̄ eſt iudiciū. Nouit dn̄s q̄ ſūt eius. Nouit q̄ pmāeant ad coronā ⁊ q̄ pmaneāt ad flammā. Nouit in area ſua triticū: nouit paleā: nouit ſegetem nouit ziȥania. Iā iudicatuſ eſt q̄ nō credit q̄re: iudicat⁹ q̄a nō credit in noīe vnigeniti filij dei ℟. Loquebanť varijs ling. vt ſ. ad. i. vſ. in die. Lectio. iij.

Hoc eſt aūt iudiciuz q2 lux uenit in mundū ⁊ dilexerūt hoīes mag⁹ tenebras q̄z lucē: ferā.n. mala opa eoꝝ frēs mei q̄rū opa bona inuēit dn̄ſ nulloꝝ oīm mala opa inuēit. Quō ergo quidē fecerūt v̄itatē ⁊ venerūt lucē hoc eni ſequiť. Qui āt facit v̄itatē uenit ad lucē ut manifeſtenť eius opa q2 ī deo ſūt fcā. ℟. Spūs ſcūs pce. ℣. Emitte ſpm̄ tu ⁊ cre. Iſte ℣. dr̄ quotidie añ lau. p hebdo. In lau. hec ſola añ. Dū ꝯplerenť. La. Factus eſt repēte. Hoc caplm̄ dr̄ quotidie ad lau. ⁊ ad. iij. p heb. Impleta gaud. ℣. Loquebanť varijs lin. Añ. Sic de⁹ dilexit mundū vt filiū ſuū vnigenitū daret vt oīs q̄ credit in ipm nō pereat ſz hēat vitā eternaz alleluia. ps. Bn̄s. Orō.

Deus qui aplis tuis ſcm̄ dediſti ſpm̄ ꝯcede plebi tue pie petitiōis effectū: vt q̇b⁹ dediſti fidē largiaris ⁊ pacem. Per d. eiuſdē. Ad. i. añ. Dum ꝯplerenť. ps. Deus in no. Ad oēs alias hoꝝ. añe. ⁊ ℟. a. ⁊ ℣. hēc in die penthe. ſingulis dieb⁹ p hebdo. dn̄r cuz ꝓprijs oronib⁹ Ad. iij. caplm̄. Factus eſt repēte. Ad. vj. caplm̄. Apparuerunt aplis. Ad. ix. caplm̄.

Repleti ſunt oēs ſpū ſcō: et ceperūt loq̄ ꝓut ſpūs ſcūs dabat eloqui illis. Hic ordo caploꝝ ad mat. ⁊ ad alias horas huius diei ſeruet p totā hebdo. Ad vſ. oia fiant ſicut in die pētheco. ad. ij. vſ. pter ℟. qd̄ non dicet. Silr̄ fiat p totam hebdoma. añ. Nō eni miſit deus filiū ſuū in mundū vt iudicet mundū ſz ut ſaluet mūdus p ipſuz alla. ps. Bn̄s. Orō. Deus q̄ apoſtolis tuis. Feria. iij. Secundum ioannem.

In illo tēpe. d. i. d. ſ. Amen amē dico uobis q̄ n̄ itrat p oſtiū ī ouile ouium ſz aſcendit aliūde ille fur ⁊ latro eſt. Et re. Ome. ex ꝯmen. be. aug⁹. epi.

Ouile xp̄i ē eccl̄a catholica quicūq3 vult itrare ad ouile p oſtiū itret. i. p xp̄m ⁊ ipſuz veꝝ deū ⁊ verū filiū dei p̄dicet ℟. Aduēit ignis diuin⁹ non cō burens ſꝫ illumĩnãs nec conſumẽs ſed lucẽs ⁊ inuenit corda diſcipuloꝝ r̃ceptacula mũda. Et tribuit eis cariſmatũ dona all'. al. ℣. Inuenit eos ꝯcordes charitate ⁊ illuſtrauit illos mũdãſ diuitat' deitat'. Et. Lectio. ij.

NOn ſoluꝫ p̄dicet xp̄m ſed xp̄i gl'aꝫ querit n̄ ſuã. Nã multi querẽdo gloriã ſuã oues ſibi ſpſerũt poti⁹ q̃ꝫ ꝯgregauerũt: hũilis ẽ eni ianua xp̄s dn̄s ℟. Diſciplinã ⁊ ſapiam docebat eoſ dn̄s all'a firmauit ĩ illiſ grãm ſpũs ſci. Et itellectu ipleuit corda eoꝝ al. al. ℣. Sp̄s dñi repleuit orbẽ terraꝝ ⁊ h̄ qđ ꝯtinet oĩa ſciam hꝫ voc'. Et. L. iij.

IPſe eni dn̄s ⁊ ſaluator nr̄ exponit qđ ꝓpoſuit dicẽs Amẽ amẽ dico vob': q2 ego ſum oſtiũ ouiũ p ip̄m frẽs intrem⁹ vt nos itraſſe gaudeam⁹. Oẽs quotquot venerũt fures ⁊ lat°nes venert qi p̃ter me. ℟. Sp̄s ſcũs ꝓce. An. Amẽ amẽ dico uobis q̃ nõ intrat p oſtiũ in ouile ouiũ: ſꝫ aſcẽdit aliũde h̄ fur ẽ ⁊ latro: q̃ aũt ĩtrat p oſtiũ paſtor eſt ouiũ al. ℣. B. Oratio.

ASſit nob' q̃s dñe v̓t⁹ ſpũs ſci q̃ ⁊ corda nr̃a clemẽter expurget: ⁊ ab oĩb⁹ tueat' adũſiſ Per d. eiuſdẽ. Ad vs. an. Ego ſũ oſtiũ dicit dn̄s p me ſiq̃s introierit ſaluabit' ⁊ paſcua inueniet al. ℣s. M. Oro ut s. Feria iiij. Scđm ioannem.

IN illo tp̄e. d. i. d. ſ. Nemo põt vẽir ad me niſi pr̄ qui miſit me traxerit illũ. Et reliq. Omel. ex ꝯmen. be. auguſti epi.

MAgna gr̃e cõmẽdatõ nẽo uẽit niſi t̃ct⁹. quẽ t̃hat ⁊ quẽ n̄ t̃hat ⁊ q̃re illũ t̃hat ⁊ illũ n̄ t̃hat. Noli velle iudicare ſi n̄ vis errare. Nõ dũ t̃hers ora vt trahar'. ℟. Fcũ ẽt hac voce cõuẽit mltitudo ⁊ mẽte ꝯfuſa ẽ q2 audiebat vnuſq̃ſqꝫ lingua ſua. Illos loquẽtes magl'ia dei al. al. al. ℣. Nõne ecce oẽs iſti q̃ loquunt' galilei ſũt: ⁊ quõ nos audiuim⁹ vnuſq̃ſqꝫ ligua ſua. Illos. L. ij.

QUid h̄ dicem⁹ frẽs ſi trahimur ad xp̄ꝫ ergo iuiti credim⁹ g° violẽtia adhibet' n̄ volũtaſ excitat'. Si trahit' ait aliq̃s iuit⁹ venit. Si iuit⁹ aliq̃s venit n̄ credit niſi vẽit Nõ eni ãbulãdo ad xp̄m currim⁹ ſꝫ credendo. ℟. Sp̄s dñi repleuit orbẽ t̃raꝝ. Et h̄ qđ ꝯtiet oĩa ſciaꝫ hꝫ voc' al. al. ℣. Oĩm eni eſt artifex oẽm hñs v̓tutem oĩa ꝓſpitiẽs. Et. Lectio. iij.

NOn motu corpis ſꝫ volũtate cordis accedim⁹ ſic ſe tãgi voluit: ſic tãgit' ab eis a q̃b⁹ bñ tãgit' aſcẽdẽs ad patreꝫ manẽs a p̃re eq̃lis p̃ri. ℟. Sp̄s ſcũs ꝓ. An. Amẽ amẽ dico vob' q̃ credit i me hꝫ vitã et̃nã. al. al

MEntes no. le. ℣s. B. Oro ſtras q̃ms dñe paclyt⁹ q̃ a te ꝓcedit illũĩet ⁊ iducat: ſic tu⁹ ꝓmiſit fili⁹ v̓itatẽ. Qui te. eiuſdẽ. Ad vs. an. Ego ſũ p̃ais viu⁹ q̃ de celo deſcẽdi ſiq̃s mãducabit ex h̄ p̃ãe viuet i eternũ

ꝛ panis quē ego dabo caro mea
est ꝓ mūdi vita alle. al. ps. M.
Oro ut ā. Feria. v. scđm luca
IN illo tpe. Cōuocatis ihs
duodeci aplis dedit illis v̓
tutē ꝛ ptātē sr̄ oia demonia. Et
reli. Omel ex omeli. be. aug. epi
COncessa ꝓmū signoꝝ ptā
te misit eos p̄dicare r̄gnū
dei vt ꝓmissoꝝ magnitudi atte
staret et magnitudo fcōꝝ fidē
qz daret v̓bis v̓tus q̄nsa et no-
ua facerēt qui noua p̄dicarent.
R. s. de ferie ꝫ. Lectio. ii.
VIde nūc quoqz cuz fideli
um numerositas excreuit in
tra scām eccl'am multi sūt q̄ v̓-
tutā uitā tenēt: sz sig̃ v̓tutū non
habent: qz frustra miraculū fo-
ris ostendit si deest qđ int⁹ ope
ret. Tu autem. Lectio. iii.
ET ait ad illos nihil tuleri
tis in via neqz peraz neqz
panē neqz pecuniaz neqz duas
tunicas habeatis. Solet queri:
quō mattheus ꝛ lucas ꝯmemo
rauerūt dixisse dn̄m discipulis
vt nō virgam ferrēt cum dicat
marcus: ꝛ p̄cepit eis ne q̄d tol-
lerēt nisi tantum virgam. Q̄ ō
ita soluitur itelligam⁹ sub alia
significatione dictam virgam
que scđm mattheuz ꝛ lucaz nō
est ferenda. Cum enim secūdū
mattheum dicēt eis: nolite pos
sidere neqz aurū neqz argentū
ꝛ cetera ꝯiunxit. Dignus ē ope
rarius mercede. In. ā. Cōuocat
iesus duodecim apostolis de-
dit eis virtutē ꝛ ptātē sup omnia
demonia ꝛ vt languores cura-
rent et misit illos predicare re-
gnum dei ꝛ sanare infirmos al
leluia alleluia. ps. B. Oratio.
PResta quesumus omnipo
tens ꝛ misericors deus ut
spūs sanctus aduenīēs: templū
nos glorie sue dignant̄ inhabi
tando pficiat. Per do. eiusdē.
Ad vs. añ. Egressi duodecim
apostoli circuibant ꝑ castella
ꝛ ciuitates euangelizātes ꝛ ca-
ntantes vbiqz alleluia alleluia.
ps. M. Feria. vi. scđm lucam.
IN illo tēpe. Factū ē i vna
dieꝝ ꝛ iesus sedebat docēs
Et erant pharisei sedētes et le-
gis doctores qui venerāt ex oi
castello galilee ꝛ iudee ꝛ hieru
salē. Et v̓tus dn̄i erat ad sanan
dū eos. Et reli. Sermo ex ꝯme-
beati augustini epi.
VBi dn̄s sedēs docuit qū
scribis ꝛ phariseis ꝯsedē
tib⁹ paliticū curauit: lucas bre-
uiādi cā ꝑtrāsijt: sz matthe⁹ ꝛ mar
c⁹ q̄ narrāt qōnē facere videtur
QUoniā matthe⁹ in ci L. i
uitate sua: marc⁹ i caphar
naū h̓ eū fecisse testat̄. qz diffici
li⁹ qō solueret̄ si matthe⁹ ēt no
TUnc min aret. Tu. L. iii.
men naçareth intelligenda est dicta
ciuitas christi ad distinctionez
videlicet regionis transmarie
gerasenorum de qua trāsfretā
do venerat per galileā ul̓ certe
ipa capharnaū ciuitas xp̄i dcā
est q̄z non nascendo sed etiam

virtutibꝰ illustrando suaꝫ ipse fecerat. An. Factū ē i vna dierū ⁊ ihs sedebat docēs ⁊ erāt pharisei sedētes ⁊ legis doctores q̄ venerāt ex oī castello galilee et iudee ⁊ hierl'm ⁊ ꝟtus erat dn̄i ad sanādū eos al. ps. Bn̄s. Orō.

Uā q̄s eccl'e tue misericors deus ut spū scō ꝯgregata hostili nullatenꝰ icursiōe turbetur. p. d. eiusdē. Ad vs. an̄. Tulit ergo ꝑaliticꝰ lectū suū i quo iacebat magnificās deuꝫ ⁊ oīs plebs ut vidit dedit laudē deo alle. ps. Ad M. fo ut s. Sabbato Scd̄m lucam.

In illo tēꝑe. Surgēs iesus de synagoga itrauit in domū symonis. Socrꝰ āt symōis tenebat magnis febribꝰ. Et re. Ome. ex ꝯmen. ve. be. pſbyteri.

Si vir a demonio libatuꝫ moralit̄ aim̄ ab imūda cogitatiōe purgatū significat̄ dēmꝰ: ꝯsequent̄ feia febribꝰ tenta sꝫ ad ipiū dn̄i curata carnē oñdit a ꝯcupie sue feruore ꝑ ꝯtinētie p̄cepta frenatā. R. quē i. iiij. feria. Le. ij.

Omnis eni amaritudo ⁊ ira ⁊ idignatio clamor ⁊ blasphemia spūs i mūdi feruor ē. Et rogauit illuꝫ ꝓ illa. Et stās suꝑ illā imꝑauit febri ⁊ dimisit illā. Lectio. iij.

Mo do saluatō rogatꝰ nō vltra curat egrotos: ostēdēs se ꝯ pctōꝝ quoqꝫ passiōes ⁊ p̄cibꝰ sp annuere fideliū et ea que ipsi minime itelligūt in se vel itelligēdū dare: vel ēt nō intellecta dimittē iux q̄d psalmista postulat. Delicta q̄s itelligit ab occultꝫ meis munda me dn̄e. An. Vesꝑe sūt facto cū sol occidisset veniebāt ad ihm oēs male hn̄tes at ille singulis manus iponens curabat eos alleluia ps. Bn̄s. Oratio.

Mentibꝰ nr̄is q̄ms dn̄e spiritū scm̄ benignꝰ ifunde cuius ⁊ sapia ꝯditi sumꝰ et ꝓuidētia gubernamur. p. d. eiusdē. Si aliqd̄ festū i hac hebdo. euenerit idē ordo seruet̄ qui i heb. pasche. nisi d̄ ieiunio. Itaqꝫ cōpleto septiformi festo p̄thecostes vij diebꝰ octe. die. i. prima dominica post penthe. festū fiat de scā trinitate in quo nō erit ꝓcessio an̄ crucē sicut in reliquis sabb. ꝑ estatē. In festo scte trinitatis ad vs. an̄. Gloria tibi trinitas eq̄lis vna deitas ⁊ an̄ oia secla ⁊ nunc ⁊ imꝑpetuū. ps. Lauda te pueri. An. Laus ⁊ ꝑhennis gloria deo pr̄i ⁊ filio scto simul paraclyto in secula seculoꝝ. ps. Laud. do. o. g. An. Gloria laudis resonet in ore oīm pr̄i genitoqꝫ ꝓli spūi scto pariter resultet laude ꝑhenni. ps. Lauda anima mea. An. Laus deo pr̄i genitequꝫ ꝓli ⁊ tibi scte studio ꝑhenni spūi nr̄o resonet in ore oē ꝑ euū. ps. Laud. do. q. bo. An. Ex quo oia ꝑ quē oia in quo oia ipi gloria in secula. ps. Lauda hierusalem do. Capitulum.

Gratia dn̄i nostri iesu xp̄i ⁊ charitas dei et cōicatio ſci ſpūs ſit ſꝑ cū oībus nob. ℟. Honoꝛ virtus. Hym.

Adeſto ſcā trinitas par ſplēdoꝛ vna deitas: q̄ extas rerū oīum ſine fine ꝓncipiū. Te celoꝝ militia laudat adoꝛat pdicat triplexqꝫ mūdi machina bn̄dicit ꝑ ſecula. Aſſumus et nos cernui te adoꝛātes famuli: vota pceſqꝫ ſupplicū hymnis iūge celeſtiū. Unū te lumē credim⁹ quod ⁊ ter idē colim⁹: alpha ⁊ o quem dicim⁹ te laudat oīs ſpūs. Laus patri ſit ingenito laus ei⁹ vnigenito: laus ſit ſctō ſpūi trino deo ⁊ ſimplici. Amen. ℣. Bn̄dicam⁹ pa. ⁊ f. cū ſ. ſp. ℟. Laudem⁹ ⁊ ſupex. e. in ſe. Añ. Gr̄as tibi de⁹ grās tibi vā vna trinitas vna ⁊ ſumma deitas ſcā ⁊ vna vnitas. pš. M Oro.

Omnipotēs. ſ. d. q̄ dediſti nob famulis tuis in ꝯfeſſiōe vere fidei eťne trinitat̄ gloriā agnoſcē: ⁊ i potentiā maieſtat̄ adoꝛare vnitatē: q̄s vt eiuſdē fidei firmitate ab oībꝰ ſꝑ muniamur adūſis in qua vi. ⁊ reg. Nulla fiat memo. ad has pš. in audia. Ad ꝯplet. añ. Miſerere mihi dn̄e. pš. Cū inuo. Cap. Tu i nob. Hym. Saluatoꝛ m. d. ℣. Cuſtodi nos. Añ. Lucē tuā dn̄e nob ꝯcede vt deſtitutis coꝛdiū tenebr̄ poſſim⁹ ꝑuenire ad lumē q̄ eſt xp̄s. ⁊ dr̄ i pdcā añ. Ad lucē q̄ eſt chriſt⁹. ⁊ nō dr̄. qđ eſt xp̄s. ſcđm ſaruʒ eccl'e. Hoc ꝯple. dr̄ oīb⁹ duplicib⁹ feſt̄ ab hac die vſqꝫ ad aduentū dn̄i. ⁊ ab oct̄ epiph'ie vſqꝫ ad dn̄icā p̄mā. xl. niſi in feſt̄ et in oct̄. bte marie: ⁊ in feſt̄ reliq̄arū ⁊ oīm ſcōꝝ. ⁊ dr̄ et i feſto ⁊ i oct̄. dedicatiōis eccl'e de q̄ꝯcūqꝫ ſit ſeruit̄. ſi ex aduentū et xl. ⁊ tp̄s paſche euenēit ſi ꝑeſtetē ꝯtigerit vel alias qn̄ oct̄. ſūt cū regi. choꝛi hr̄e potit ſicut hr̄ in eodēʒ feſto. Ad mat̄. inuita. Deū veꝝ vnū i trinitate et trinitatē i vnitate. Venite adoremus. pš. Venite. Hym. Adeſto ſcā trinitas. In. i. noc. añ. Adeſto de⁹ vn⁹ ops pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ ſpūs ſctūs. pš. Dn̄e dn̄s nr̄. Añ. Te vnū in ſubā trinitatē in pſonis ꝯfitemur. pš. Celi enar. Añ. Te ſꝑ idē eē viuē ⁊ intelligeř ꝓfitemur. pš. Dn̄i ē ter. ℣. Bn̄dicam⁹. p. ⁊ f. c. ſ. ſ. ℟. Laudem⁹ et ſupexal. e. in ſecula.

Lectio. i.

Credim⁹ ſcām trinitatem i. pr̄em ⁊ filiū et ſpm̄ ſctm̄ unū deū oīpotētē vni⁹ ſubē unius eēntie vni⁹ ptāt̄ creatoꝛē oīum creaturaꝝ: a quo oīa ꝑ quē oīa: i quo oīa. ℟. Bn̄dicat nos de⁹ de⁹ nr̄ bn̄dicat nos de⁹. Et metuāt euʒ oēs fines t̄re ℣. Deus miſereať nr̄i ⁊ bn̄dicat nos deus. Et me.

Lectio. ii.

Credim⁹ pr̄eʒ a ſemetipſo eſſe nō ab alio filiuʒ a pr̄e genitū deū veꝝ de deo vero lumen veꝝ: de lumine vo non tn̄ duo lumia ſʒ vnū lumen. Spiritū ſcm̄ a pr̄e ⁊ filio equaliter ꝓcedētē ꝯſubalē ⁊ coetnū pr̄i ⁊ filio. ℟. Bn̄s dn̄s deus iſrael q̄ facit mirabilia ſolus. Et bñdictū nomē maieſtatis ei⁹. In etnū. ℣. Replebit maieſtate ei⁹ ōis t̄ra fiat fiat. Et be. Lectio iij.

Pater ē plen⁹ de⁹ ī ſe filius plen⁹ de⁹ a p̄re genit⁹. Sp̄s ſcūs plen⁹ de⁹ a p̄re ⁊ filio ꝓcedens. Nō tñ tres deos dicim⁹ ſꝫ vnū deū oīpotentē etnū inuiſibilē icōmutabilē. Qui totus vbiqꝫ p̄ſens nō ꝑ ꝑtes diuiſus ſꝫ tot⁹ ī oīb⁹ ñ localiter ſꝫ potēnalit̄. ℟. Quis de⁹ magn⁹ ſic de⁹ nr̄. Tu es de⁹ q̇ facis mirabilia. ℣. Notā feciſti ī pplis v̓tutē tuam redemiſti in brachio tuo pplm tuū. Tu es. Glīa pa. In .ij. noct. añ. Te inuocam⁹ te adoram⁹ te laudamus o btā trinitas. p̄s. De⁹ nr̄ refugi. Añ. Spes nr̄a ſalus nr̄a honor nr̄ o btā trinitas. p̄s. Oēs gē. Añ. Libera nos ſalua nos iuſtifica nos o btā trinitas. p̄s. Magn⁹ dñs. ℣. Bñdictus es do. ī f. celi. ℟. Laudab. ⁊ glioſus ⁊ ſupexaltat⁹ in ſecl̄a. Lectio q̄rta.

Teneamus igit̄ firmiſſime p̄rem ⁊ filiū ⁊ ſpūm ſcūm vnū eſſe naturalit̄ deū neqꝫ tñ ipſū eē p̄rem qui fili⁹ ē: neqꝫ filiū eē q̇ p̄r ē. Nec ſpūꝫ ſcūꝫ ipꝫ eſſe qui p̄r vel fili⁹ ē. Una ē eni patris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſci eſſentia ī qua nō ē aliud p̄r aliud filius aliud ſpūs ſcūs q̄zuiſ ꝑſonalit̄ ſit ali⁹ p̄r ali⁹ fili⁹ ali⁹ ſpūs ſanctus. ℟. Magn⁹ dñs ⁊ magna v̓tus ei⁹ Et ſapie ei⁹ nō ē nūer⁹. ℣. Magn⁹ dñs ⁊ laudabil' nimis ⁊ magnitudīs ei⁹ ñ ē finis Et ſapi. Lectio quinta.

Quod maxime ī ipſo ſcāꝝ ſcripturaꝝ nobis demonſtrat̄ initio. Ubi deus dicit faciamus hoīem ad imaginē ⁊ ſimilitudinē nr̄am. Cū. n. ſingulari numero dixit deus imaginē oñdit vnā naturā eſſe ad cuius imaginē hō fieret. Cū vero dixit pluralit̄ noſtrā oſtēdit deum ad cui⁹ imaginē homo fiebat nō ī vnā eē ꝑſonā. ℟. Glīa p̄ri geniteqꝫ ꝓli ⁊ tibi compar vtriuſqꝫ ſemꝑ ſpūs alme deus vn⁹. oī tēpe ſecli. ℣. Da gaudioꝝ p̄mia da grāꝝ munēa diſſolue litis vincula aſtringe pacis federa. Oī tē. Lectio .vj.

Si eni illa eſſētia p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſci vna eēt ꝑſona nō diceret̄ ad imaginē nr̄aꝫ Sꝫ ad imaginē meaꝫ nec dixit faciā: ſꝫ faciam⁹. Sed v̓e ī illis trib⁹ ꝑſonis tres eſſent itelligētie vel credēde ſūe vt predicit̄. ℟. Honor v̓tus ⁊ poteſtas et īperiū ſit trinitati ī vnitate vnitati ī trinitate. In ꝑhēni ſcloꝝ tpe. ℣. Trinitati lux perhenis vnitati ſit decus ꝑpetim. In ꝑhēni. In .iij. noc. añ. Charitas p̄r eſt grā xp̄s cōicatio ſpūs o btā trinitas. p̄s. Nō ne do. Añ. Uerax eſt p̄r v̓itas filius v̓itas ſpūs o btē trinitas. p̄s. Deus iudiciuꝫ. Añ. Una igit̄ p̄r logos paraclyt⁹qꝫ ſūe o beata trinitas. p̄s. Cātate. i. ℣. v̓bo dñi celi firmati ſūt. ℟. Et ſpū oris eiꝰ oīs vtꝰ eoꝝ. Sc̄dm ioānez

In illo tp̄e. Erat homo ex phariſeis nichodemꝰ noīe p̄nceps iudeoꝝ hic venit ad ieſum nocte ⁊ dixit ei. Rabi ſcimꝰ q̄r a deo veniſti magiſter. Et rel'. Sermo ex omel' v. b. p.

Sicut ex lectōe euangelica frēs audiſtis. Princeps iudeoꝝ venit ad ieſū nocte cupiēs ſecreta eiꝰ allocutōe diſcere pleniꝰ myſteria fidei cuiꝰ ap̱ta oſtēſiōe ſignoꝝ aliquatenuſ iā redimenta ꝑcep̱at. ℟. Tibi laus tibi glīa tibi grāꝝ actio. In ſcl'a ſempit̄na o btā trinitas ℣. Et bn̄dictū nomen glīe tue ſcm̄ ⁊ laudabile ⁊ ſup̱exaltatū. In. Lectio octaua.

Qui q̄m prudēt̄ ea que ab illo fieri videbāt itelliger̄ curauit ſublimit̄ ea que ab illo querebat iueſtigare ꝓmeruit. Nichodemꝰ inq̄t. Rabi nemo pōt hec ſigna facere que tu facꝫ niſi fuerit deꝰ cū eo. ℟. Bn̄dicamꝰ patrē ⁊ filiū cū ſcō ſpiritu laudemꝰ ⁊ ſup̱exaltemꝰ eū. In ſcl'a. ℣. Bn̄dictus es dn̄e i firmamēto celi laudabilis ⁊ glīoſus. In ſcl'a. Lectio nona.

A Deo igit̄ ieſū xp̄m veniſſe ac magiſteriū celeſte mundo adhibēdū cōfeſſus ē deū cū illo fuiſſe miracul' p̄cedētibus itellexit nec dū tn̄ ipſū dn̄m cognouit. ℟. Sūme trinitati ſimplici d̄o vna diuinitas equaliſ glīa coet̄na maieſtas p̄ri ꝓliq3 ſcōq3 flāmini. Qui totū ſubdit ſuis orbē legibꝰ. ℣. Preſtet nobis grām deitas btā p̄ris ac nati p̱it̄q3 ſpūs almi. Qui totum. Glīa pa. Qui to. Ps. Te deuz lau. ℣. Bn̄dictꝰ es dn̄e i firmamēto ce. ℟. Laudabilis ⁊ glorioſus ⁊ ſup̱exal. i ſe. In la. an. O btā ⁊ bn̄dicta ⁊ glorioſa trinitas p̄r ⁊ filiꝰ ⁊ ſpūs ſcūs. ℣. Tibi laus tibi gloria tibi grāꝝ actio. Ps. Dn̄s reg̃. An. O btā ⁊ bn̄dicta ⁊ glorioſa trinitaſ p̄r ⁊ filiꝰ ⁊ ſpūs ſcūs. ℣. Miſerere miſerere miſerere nobis. Ps. Iub. An. O vera ſūma ⁊ ſempit̄na trinitas p̄r ⁊ filiꝰ ⁊ ſpūs ſcūs. ℣. Tibi laus tibi gloria tibi grāꝝ actio. Ps. Deꝰ deus. An. O v̓a ſūma ſempit̄na trinitas p̄r ⁊ filius ⁊ ſpūs ſcūs. ℣. Miſerere miſerere miſerer̄ nob̄. Ps. B. An. Te iure laudāt te adorāt te glorificāt oēs creature o btā trinitaſ. ℣. Tibi lauſ tibi gloria tibi gratiaꝝ actō. Ps. Laud. Capitulum.

O Altitudo diuitiaꝝ ſapientie ⁊ ſcie dei q̄m ex ipo ⁊ ꝑ ipſū ⁊ in ipſo ſūt oīa ipſi gloria i ſecula ſeculoꝝ. Amē. Hym.

O Pater ſcē mitis atq3 pie o ieſu xp̄e fili venerāde paclyteq3 ſpūs ⁊ alme deꝰ et̄ne. Trinitas ſcā vnitaſq3 firma deitas v̓a bonitas imenſa: lux āgeloꝝ ſalus orphanoꝝ ſpeſq3 cūctoꝝ. Seruiūt tibi cūcta q̄ creaſti te tue cuncte laudant creature: nos quoq3 tibi pſallimus deuoti tu nos exaudi.

Gloria tibi oṕs de⁹ trinus ⁊ vn⁹ magn⁹ ⁊ excelsus: te decet hymnus honor laus ⁊ decus nūc et ī euū. amē. ℣. Sit nomē dn̄i be. ℟. Ex hoc nūc. An̄. Bn̄dicta sit creatrix ⁊ gubernatrix oium scā ⁊ īdiuidua trinitas ⁊ nūc ⁊ semꝑ ⁊ ꝑ infinita scloꝝ scl'a. ps̄ B. oro. Oṕs. s. d. Ad. j. an̄ O btā ⁊ be. ps̄. De⁹ ī no. ps̄. Bti īmacu. ps̄. Retrib. ps̄. Quicūqz vult. Hec ꝓcedens an̄. dr ꝑ totā hebdo. sup oēs ps̄. ad. j. qn de trinitate fit seruitiū. Qn̄ vo de aliquo scō fit seruitiū dr an̄ sup ps̄. Quicūqz vult. sic dn̄ica ꝑma aduētus dn̄i notat. ℟. Iesu xp̄e. cū. Alla. ℣. Qui se. Ad. iij. ⁊ ad oēs alias hor. oēs an̄e sin̄ ℣. dicr ei O btā ⁊ bn̄. Cap̄. O altitudo diui. ℟. Bn̄dicam⁹ patrē ⁊ filiū cū scō spū alla alla. ℣. Laudem⁹ ⁊ superexaltem⁹ eū in secula. Al. Gl'a p. Al. ℣. Bn̄dict⁹ es dn̄e i. f. Ad vj. an̄ O vera. Capitulum.

Tres sūt qui testimonium dant i celo pater v̄bū ⁊ spiritus scūs ⁊ hi tres vnū sūt. ℟. Bn̄dict⁹ es dn̄e i firmamēto celi alle. alle. ℣. Laudabil' ⁊ gl'iosus ⁊ superexaltat⁹ in secl'a. Alle. Gl'ia pa. Al. ℣. Uerbo dn̄i celi for. ℟. Et spū. o. e. Ad. ix. an̄ Te iure laud. Capitulum.

Unus dn̄s vna fides vnū baptisma vn⁹ de⁹ ⁊ pr̄ oiz qui super oēs ⁊ ꝑ oia ⁊ ī oibus nobis qui ē bn̄dict⁹ in scl'a. ℟. Uerbo dn̄i celi formati sūt all. alla. ℣. Et spū oris ei⁹ ois virtus eoꝝ. Alle. Gl'ia pa. Alle. ℣. Sit nomē dn̄i be. Ad. ij. vesp. O beata ⁊ be. ps̄. Dixit dn̄s. ⁊ ceteri ps̄. fer. cap. O altitudo. ℟. Bn̄dicam⁹ pa. ⁊ fi. Hym. Adesto scā trinitas. ℣. Bn̄dicam⁹ pa. ⁊ fi. An̄. Te deū patrē īgenitū te filiū vnigenitū te spiritū scm̄ ꝑaclytū scām ⁊ īdiuiduā trinitatē toto corde ⁊ ore ꝯfitemur laudam⁹ atqz bn̄dicimus tibi gl'ia in secl'a. ps̄. M. oro vt s. Per totā oct. fiat seruitiū de trinitate. Inuit. hym. an̄e ⁊ ps̄. sicut i ꝑma die. ℣. ⁊ ℟. scdm ordinē noctur. dicr. Feria secunda. Lectio prima.

Credim⁹ ⁊ ꝯfitemur scām atqz īeffabilē trinitatē patrē ⁊ filiū ⁊ spūm scm̄ naturaliter esse vni⁹ maiestatis atqz v̄tutis. Tu aūt. Lectio secunda.

Et patrē quidē nō genitū nō creatū sz īgenitū ꝓfitemur ipse eniz a nullo originem duxit. Lectio tertia.

Sed fili⁹ natiuitatē ⁊ spūs scūs ꝓcessionē accepit fōs igit ipe ⁊ origo ē toti⁹ diuinitatis. Tu aūt. Feria. iij. Lectio. j.

Ipse pr̄ essentia qdē īeffabil' sbe sue filiū īeffabiliter genuit nec tn̄ aliud qz qd ipe ē Tu autem. Lectio secunda.

Genuit deū de⁹ lux lucē ab ipso ergo ē ois p̄rnitas in celo ⁊ ī t̄ra filiū quoqz de sba p̄ris sine initio āte scl'a natū nō tn̄ factū fatemur. Lectio. iij.

Qualis nec paṫ ſine filio nec filiꝰ ſine pr̄e aliqñ extitit ⁊ tñ nō ſicut filius ð pr̄e ita pr̄ de filio qꝛ nō pr̄ a filio ſʒ filius a pr̄e gñatione ſuſcepit. Tu aũt.

Feria quarta. Lectio prima.

Filius igiṫ deꝰ de pr̄e paṫ aũt deꝰ nō de filio ille ante filiꝰ pr̄is ⁊ deꝰ de pr̄e. Lec. ij.

Equalis tñ ꝑ oīa filiꝰ pr̄i qꝛ nec naſci cepit aliqñ nec ð fuit hic vnꝰ cũ pr̄e idem crediṫ homo. n. grece vnũ vſya vero ſbam ſignificat. Lectio tertia.

Neqʒ eni de nihilo neqʒ ð alia ſba eiꝰ filiꝰ genitꝰ vel natꝰ eē credendus. ps̄. Te deũ lau. ℣. Bñdictꝰ es dñe i firmamēto celi. ℟. Lau. Iſte ℣. dr̄ q̄tidie añ lau. ꝑ heb. niſi qñ dr̄ ãte lec. tũc. n. dr̄ añ lec. ℣. Verbo dñi ce. In lau. quotidie dr̄ hec ſola añ. O btã ⁊ bene. ps̄. Dñs re. cap. hym. ⁊ ℣. ſicut in ꝑma die. Sup ps̄. vo. B. ⁊ M. dñr añe ſuo ordine que ad primas vs̄. ſup ps̄. dicebãtur. Qñ vero fit ſeruitiũ de aliquo ſcō tũc dñr ad mēo. ð trinitate añe de nocturnis ſuo ordine due in mēo. ꝑ totã hebdo. dñr. ſ. de ſcã maria ⁊ de oībꝰ ſcis cũ añ. ⁊ ℣. ⁊ ofo. ſicut i hyſtoria. De oīʒ. ſferiꝰ. ſ. ij. feria. Ad. j. ⁊ ad alias hor. oīa fiēt ſic in ꝑma die. Ad vs̄. ſup ps̄. añ. O btã ⁊ be. ⁊ ps̄. feria. quotidie dñr ꝑ hebdo. qñ de trinitate agiṫ cap. hym. ⁊ ℣. ſicut i die. Completo. ſicut i craſtino octʒ. ephie ſup dr̄, Et qñ ſit ſeruitiũ de aliquo ſcō. i. oct. tũc hore dñr. ſ. ℟. ſit Alle. ⁊ ℣. ſiliter. Si de trini. tũc di Alle.

In feſto corpis xp̄i. Ad vs̄. añ. Sacerdos i etnũ xp̄s dñs ſcd̄ʒ ordinē melchiſedech panē ⁊ vinũ optulit. ps̄. Dixit do. añ. Miſerator dñs eſcã dedit timētibꝰ ſe i memoriã ſuoꝝ mirabilium ps̄. Cōfitebor. Añ. Calicē ſalutaris accipiã ⁊ ſacrificabo hoſtiã laudis. ps̄. Credidi ꝓpt. Añ. Sicut novelle oliuaꝝ eccl'ie filij ſũt i circuitu mēſe dñi. ps̄. Bti oēs. Añ. Qui pacē ponit fines eccl'ie frumēti adipe ſaciat nos dñs. ps̄. Lauda hieruſalem. Capitulum.

Dominus ieſus i q̄ nocte tradebaṫ accepit paneʒ ⁊ grãs agens fregit ⁊ dixit accipite ⁊ mãducate h̄ ē corpꝰ meũ qd̄ ꝓ vob̄ tradeṫ. ℟. Hō q̄deʒ fecit cenã magnã ⁊ miſit ſeruũ ſuũ hora cene dicē iuitatʒ vt venirēt. Quia ꝑata ſũt oīa. ℣. Venite comedite panē meũ ⁊ bibite vinũ qd̄ miſcui vob̄. Quia ꝑata. Glīa pa. Quia. Hym.

Sacris ſolēniis iũcta ſunt gaudia ⁊ ex ꝓcordiis ſonēt ꝓconia: recedãt vet'a noua ſũt oīa corda voces ⁊ oꝑa. Noctʒ recoliṫ cena nouiſſima qua xp̄s crediṫ agnũ ⁊ açima: ðduſſe fribꝰ iuxta legitia ꝑſciſ indulta patribꝰ. Poſt agnũ typicũ expletis epulis corpꝰ dñicũ daṫ diſcipul': ſic totũ oībꝰ qd̄ totũ ſingulis eiꝰ fatemur mãibꝰ. De

dit fragilibꝰ corꝑis ferculū de
dit ⁊ triſtibꝰ ſanguinis poculū
dicēs accipite. qđ trado vaſcu
lū oēs ex eo bibite. Sic ſacrifi
ciū iſtud īſtituit cuiꝰ officiū cō
mitti voluit: ſolis p̄ſbyteris q̇
bꝰ ſic cōgruit vt ſumāt ⁊ dēt ce
teris. Panis āgelicus fit pāis
hoīuȝ dat panis celitꝰ figuris
terminū: o res mirabilis man
ducat dn̄ȝ pauper ſeruus ⁊ hu
milis. Te trina deitas vnaq̃ȝ
poſcimꝰ ſic noſq̃ȝ viſitas ſicut
te colimꝰ: ꝑ tuas ſemitas duc
nos quo tendimꝰ ad lucē quaȝ
inhabitas. Amē. ℣. Panē de
celo p̄ſtitiſti eis. ℟. Oē dlecta
mētuȝ in ſe hn̄tē alle. An̄.
O q̃ȝ ſuauis eſt dn̄e ſpūs tuus
q̇ vt dulcedinē tuaȝ i filios de
mōſtrares pane ſuauiſſimo de
celo p̄ſtito eſuriētes replēs bo
nis faſtidioſos diuites dimit
tens inanes. ps̄. M. Oratio.
Deus qui nob̄ ſub ſacramē
to mirabili paſſionis tue
memoriā reliquiſti: tribue q̄s:
ita nos corꝑis ⁊ ſāguinis tui ſa
cra myſteria venerari: vt redē
ptionis tue fructū i nobis iugit̄
ſentiamꝰ. Qui vi. ⁊ re. Nulla
fiat memo. ad has vs̄. i audien
tia niſi aliqđ feſtū duplex in fe
ria. v. celebrāda fuerit tūc. n. fi
at mēo. de feſto i audientia. Ad
ↄpleto. oīa fiant ſicut i feſto tri
nitatis. Ita tn̄. q̄ i fine hymni.
ſ. Saluator. m. dicat ℣. Glīa
tibi dn̄e q̇ natꝰ. Hic etiā. ℣. ſ.
Glīa tibi do. i fine. oīuȝ hym.
ſup horas quotidie ꝑ oct. ⁊ in
oct. qn̄ agit̄ de corꝑe xp̄i dicit̄.
Ad mat. Inuita. Xp̄m regem
adoremꝰ dn̄antē gentibꝰ. Qui
ſe manducātibꝰ dat ſpiritꝰ pin
guedinē. ps̄. Uenite. Hymnꝰ.
Pange lingua glorioſi cor
poris myſteriū ſanguinis
q̃ȝ p̄cioſi quē i mundi p̄ciū: fru
ctꝰ ventris generoſi rex effudit
gētiū. Nob̄ datꝰ nob̄ natꝰ ex i
tacta v̄gine ⁊ i mūdo cōuerſa
tus ſꝑſo v̄bi ſemie ſui moras i
colatus miro clauſit ordine.
In ſuꝑp̄me noctis cene recū
bens cū frībꝰ obſeruata lege ple
ne cibꝰ in legalibꝰ: cibuȝ turbe
duodene ſe dat ſuis manibus.
Uerbū caro panē verū verbo
carnē efficit fitq̃ȝ ſāguis xp̄i me
rū ⁊ ſi ſenſus deficit ad firmā
dū cor ſincerū ſola fides ſufficit.
Tātū ergo ſacramētū venere
mur cernui ⁊ antiquū documē
tū nouo cedat ritui p̄ſtet fides
ſupplemētū ſenſuuȝ defectui.
Genitori genitoq̃ȝ laus ⁊ iu
bilatō ſalus honor virtꝰ quoq̃ȝ
ſit ⁊ bn̄dictō ꝓcedēti ab vtroq̃ȝ
cōpar ſit laudatio. Amē. In i.
noct. an̄. Fructū ſalutiferū gu
ſtādū dedit dn̄s mortis ſue tꝑe.
ps̄. Btūs vir. An̄. A fructu fru
menti ⁊ vini multiplicati fide
les i pace xp̄i reqeſcūt. ps̄. Cuȝ
iuocarē. An̄. Cōione calicis q̊
deꝰ ipſe ſumit̄ nō vitulor̄ ſan
guine ↄgregauit nos dn̄s. ps̄.
Conſerua. ℣. Panē celi dedit
eis. ℟. Panē angelor̄ mādu

cauit homo. Lectio p̄ma.

Immenſa diuine largitatis bñficia exhibita ppl'o xp̄iano ieſtimabilẽ ei cõferunt dignitatẽ. Neqꝫ enĩꝫ ẽ aut fuit aliqñ tã grandis natio que hẽat deos appropinquãtes ſibi ſicut deꝰ nr̃ adeſt nobis. Unigenitꝰ ſiquidẽ dei filiꝰ ſue diuinitatis volẽs nos eẽ ꝑticipes noſtrã naturã aſſũpſit vt hoĩes deos faceret fcũs ẽ hõ. Et hoc inſuꝑ qḋ de nr̃o aſſũpſit totũ nobis ꝯtulit ad ſalutẽ. ℟. Immolauit edũ multitudo filioꝝ iſrl' ad veſpeꝝ paſche. Et edẽt carnes ⁊ azimos panes. ℣. Paſcha nr̃m immolatꝰ ẽ xp̄s itaqꝫ epulemur in azimis ſinceritatis ⁊ veritatis. Et edẽt. Lec. ii.

Corpus naqꝫ ſuũ ꝓ noſtra recõciliatõe i ara crucis hoſtiã obtulit deo prĩ ſanguinem ſuũ fudit i p̄ciũ ſiml' ⁊ lauacrũ vt redẽpti a ſeruitute miſerabili a pc̄tis oibꝰ mũdaremur. Et vt tãti bñficij iugit' i nob' manẽret mẽoria corpꝰ ſuũ i cibũ ⁊ ſãguinẽ ſuũ i potũ ſub ſpẽbꝰ pãis ⁊ vini ſumẽdũ fideliũ dereliq̄t. ℟. Comedetis carnes ⁊ ſaturabimini i panibuſ. Iſte ẽ panis quẽ dedit vob' dñs ad veſcẽdũ. ℣. Nõ moyſes dedit vobis panẽ de celo ſꝫ pr̃ meꝰ dat vobis panẽ de celo veꝝ. Iſte. Lec. iii.

Quã p̄cioſũ ⁊ admirãdũ cõuiuiũ ſalutiferũ ⁊ oĩ ſuauitate repletũ. Quid eñi hoc ꝯuiuio p̄cioſius eẽ põt i quo ñ carneſ vituloꝝ ⁊ hircoꝝ vt oli in lege ſꝫ nobis xp̄s ſumenduſ ꝓpoĩt' verꝰ deꝰ. Quid h' ſacro mirabiliꝰ. In quo panis ⁊ vinũ i corpꝰ xp̄i ⁊ ſãguinẽ ſubſtãtialit' ꝯuertũt'. Ideoqꝫ deꝰ xp̄s ⁊ hõ ꝑfectuſ ſub modici panis ſpẽ ꝯtinet'. ℟. Reſpexit heliaſ ad caput ſuũ ſubcineritiũ panẽ qui ſurgẽs comedit ⁊ bibit. Et ambulauit i fortitudine cibi illius vſqꝫ ad mõtẽ dei. ℣. Si q̇s manducauerit ex hoc pane viuet i et'nũ. Et ãbu. Gl'ia pa. Uſqꝫ. In .ii. noctur. an. Memor ſit dñs ſacrificij nr̃i ⁊ holocauſtũ nr̃m pingue fiat. ps. Exaudiat. An. Parat' nobis menſa dñi aduerſus oẽs q̇ tribulãt nos. ps. Dñs regit. An. In voce exultatõnis reſonent epulantes i mẽſa dñi. ps. Quẽadmoduz. ℣. Cibauit illos ex adipe frumẽti. ℟. Et de petra melle ſaturauit eos. Lec. iiii.

Manducat' itaqꝫ a fidelibꝰ ſꝫ minime lacerat'. Qui imo diuiſo ſacro integer ſub q̄libet diuiſiõis ꝑticula ꝑſeuerat. Accidẽtia ẽt ſine ſubiecto i eodẽ exiſtũt vt fideſ locũ hẽat dũ iuiſibile iuiſibilit' ſumit'. Aliẽa ſpẽ occultatũ vt ſẽſus a d̄ceptione imunis reddat' q̇ d̄ accidẽtibꝰ iudicãt ſibi notis. ℟. Panis quẽ ego dabo caro mea ẽ ꝓ mũdi vita litigabãt g° iudei dicẽtes. Quõ põt hic nob' dare carnẽ ſuã ad mãducãdum. ℣. Locutus ẽ ppl's ꝯtra dñm aĩa nr̃a nauſeat ſuꝑ cibo iſto leuiſſimo. Quemodo. Lectio. v.

Nullū ſacrm̄ ſaluberius ē quo purgant̄ pctā ꝟtutes augent̄ ⁊ mēs oīuz ſpūaliū criſmatū abūdantia ipiguat̄. Offert̄ i eccl'ia ꝓ viuis ⁊ defūctis vt oībꝰ ꝓſit qđ ē ꝓ ſalute oīuz iſtitutū. Suauitatē deīqꝫ huiꝰ qꝫ ſacri nullꝰ exprimere ſufficit ꝑ qđ dulcedo ī ſuo fonte guſtatur ⁊ recolit̄ illiꝰ memoria quā in ſua paſſiōe xp̄s mōſtrauit excellentiſſime caritatis grāz. ℟. Cenātibꝰ illis accepit ieſus panez ⁊ bñdixit ac fregit deditqꝫ diſcipulis ſuis ⁊ ait. Accipite ⁊ comedite hoc ē corpus meū. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei q̇s det vt de carnibꝰ eiꝰ ſaturemur. Accipite. Lectio. vi.

Unde ⁊ artius huiuſmodi charitatis imenſitas cordibus īſignet̄ fideliū i vltima cena qñ paſcha cū diſcipul' celebrato tranſiturus erat ex hoc mūdo ad p̄rez hͦ ſacrm̄ iſtituit tāq̄z paſſiōis ſue memoriale ꝑhēne figuraꝝ veteꝝ impletiuū miraculoꝝ ab ipſo fctōꝝ maximū ⁊ de ſua ꝯtriſtatis abſētia ſolatiuz ſingulare. ℟. Accepit ieſus calicē poſtq̄z cenauit dicenſ hic calix nouū teſtm̄ eſt in meo ſāguine. Hoc facite i meā cōmemorationez. ℣. Memoria memor ero ⁊ tabeſcet in me aīa mea. Hoc fa. Glia pa. In.

In. iii. noc. añ. Introibo ad altare dei ſumā xp̄z q̇ renouat iuuentutē meam. ps. Iudica me. Añ. Cibauit nos dñs ex adipe frumenti ⁊ de petra melle ſaturauit nos. ps. Exultate. ⁋. Añ. Ex altari tuo dñe xp̄z ſumimꝰ ī quē cor et caro nr̄a exultāt. ps. Quā dilecta. ℣. Educas panē de terra. ℟. Et vinuz letificet cor hoīs. Secūdū ioannem.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea verē ē cibuſ ⁊ ſanguis meꝰ v̇e ē potus. Et rel. Omē. ex ꝯmētat. bti augu. epi.

Cum eni cibo ⁊ potu id appetūt hoīes vt nō eſuriāt neqꝫ ſitiant hͦ v̇e non p̄ſtat niſi iſte cibꝰ ⁊ potꝰ q̇ eos a q̇bꝰ ſumitur imortales ⁊ icorruptibiles facit id eſt ſocietas ipſoꝝ ſcōꝝ vbi pax erit ⁊ vnitas plena atqꝫ ꝑfecta. ℟. Qui manducat meā carnē ⁊ bibit meū ſanguinē. In me manet ⁊ ego in eo. ⁋ ℣. Nō ē alia natio tam grandiſ que hēat deos appropinquāteſ ſibi ſicut deꝰ noſter adeſt nob. In me. Lectio octaua.

Propterea q̇ppe ſicut etiā ꝑāte nos itellexerūt hͦ hoieſ dei ꝗ dñs nr̄ ieſus xp̄s corpus ⁊ ſāguinē ſuū in eis rebus commēdauit que ad vnū aliud rediguntur. Ex multis nanqꝫ granis vnꝰ panis ꝯficit̄ ⁊ ex multiſ racemis vinū confluit. ℟. Miſit me viuenſ pr̄ ⁊ ego viuo ꝓpter prēm. Et qui manducat me viuet ꝓpt̄ me. ℣. Cibauit eū dñſ pane vite ⁊ itellectꝰ. Et. Le. ix.

Deniqꝫ iā exponit quō id fiat qđ loq̇tur ⁊ q̇d ſit mā ducare corpus ei⁹ ⁊ sanguinez bibere. Et qui mãducat carnez meã ⁊ bibit meũ sanguinẽ i me manet ⁊ ego i eo. Hoc ẽ manducare illã escam ⁊ illũ bibere potũ in xp̄o manere ⁊ illũ manentẽ in se hẽre. Ac p̱ hoc q̃ nõ manet i xp̄o ⁊ i quo nõ manet xp̄s Procul dubio non manducat spũaliter ei⁹ carnẽ licet carnaliter ⁊ visibilit̃ p̄mat dentibus sacr̃a corp̱is ⁊ sãguinis xp̄i. ℟. Unus panis ⁊ vnũ corp⁹ multi sum⁹. Oẽs qui de vno pane ⁊ de vno calice p̱ticipam⁹. ℣. Parasti i dulcedie tua paup̱i de⁹ q̃ hitare facis vnanimes i domo. Oẽs. Glĩa pa. Et de. ℣. Panẽ de celo p̄stitisti eis. ℟. Oẽ delect. in se habẽtẽ alle. In laud. añ. Sapientia edificauit sibi domũ miscuit vinũ ⁊ posuit mẽsam alle. ps. Dñs re. Añ. Angeloꝝ esca nutriuisti pp̄lm tuũ ⁊ panez de celo p̄stitisti eis alle. ps. Iub. Añ. Piguis est panis xp̄i ⁊ p̄bebit delicias regib⁹ al. ps. De⁹ de⁹. Añ. Sacerdotes scī icensũ ⁊ panes offerũt deo alle. ps. B. Añ. Vincenti dabo manna abscõditũ ⁊ nom̃ nouũ alle. ps. Laud. Capl'm. Dñs iesus. Hymnus.

Verbũ sup̱nũ p̱diens nec p̃ris linquẽs dexteraz: ad opus suũ exiens venit ad vite vesp̱ã. In mortẽ a discipulo suis tradend⁹ emulis: prius in vite ferculo se tradidit discipulis. Quib⁹ sub bina specie carnem dedit ⁊ sanguinẽ vt duplicis sb̃e totũ cibaret hoiem. Se nascẽs dedit sociũ ꝯuescens in eduliũ. se moriẽs in preciũ se regnãs dat i premiũ. O salutaris hostia q̃ celi p̃dis ostiũ: bella p̄mens hostilia da robur fer auxiliũ. Uni trinoqz dño sit sẽpiterna glĩa: qui vitam sine termino nob̃ donet i patria. Amẽ. ℣. Posuit fines. t. pacẽ. ℟. Et adipe frum̃ti satiat te. Añ. Ego sũ panis viu⁹ q̃ de celo descendi siq̃s mãducauerit ex hoc pane viuet in et̃nũ al. ps. B. oro De⁹ q̃ nobis. Ad .i. añ. Sapia edifi. ps. De⁹ i n. t. Añ. O btã ⁊ bñdicta. ps. Quicũqz vult. ℟. Iesu xp̄e. cũ. Alle. ℣. Qui de v̄gie dig. ⁊ dr̃ cũ eodẽ cãtu sicut i die natal' dñi vt s. notat̃ i p̱ma dñica aduentus dñi. Ad iij. añ. Angeloꝝ esca. Capl'm. Dñs iesus. ℟. Panẽ celi dedit eis alle. alle. ℣. Panẽ ãgeloꝝ mãducauit homo alle. ℣. Cibauit illos ex adipe f. Ad vi. añ. Piguis ẽ pãis xp̄i. Ca.

Quotiescũqz mãducabit; panẽ hũc et calicẽ biber; mortẽ dñi annunciabitis donec veniat. ℟. Cibauit illo ex adipe frumẽti alle. alle. ℣. Et de petra melle saturauit eos. ℣. Educas pa. Ad nonam aĩphona. Vincenti. Capitulum.

Quicũqz mãducauerit panem hunc ⁊ biberit calicẽ domini idigne: reus erit corporis ⁊ sanguis domini. ℟. Edu

cas panē de terra alle. alle. ℣.
Et vinū letificet cor hominis. ℣.
Posuit fi. t. pacē. ℟. Et adip.
Ad. ij. vs. an̄. Sapia edifi. ps.
feria. dn̄r cap̄. Dn̄s ihs i q. ℟.
Respexit hely. Hym. Verbum
supnū. ℣. Posuit fi. An̄. O sa-
crū ꝯuiuiū in quo xp̄s sumitur
recolit̄ mēoria passiōis ei⁹ mēs
ipleť grā ⁊ future glīe nobis pi
gnus dat̄ al. ps. M. Oro. De⁹
qui nob. Per totā oct. fiat ser
uitiū de corpe xp̄i fine regi. cho
ri: nisi aliqd festū incurrat ⁊
nisi in dn̄. In sabbo totum fiat
seruitiū de scā maria. Et si ali-
qd festū sctōr intuenerit idem
mod⁹ seruet̄ h p oīa qui infra
oct. trinitat. Si h festū in die
natiuit. sci ioānis bap. forte ꝯti
gerit festū sci differat̄ in crasti-
nū. ⁊ ad. ij. vs. que erūt d corpe
xp̄i fiat solēnis memo. de scō io
āne. deinde eat pcessio ad altar
sci ioānis si hēat̄ more solito: et
tūc nihil fiat de corpe xp̄i p oc.
pter mēo. ⁊ medi. lec. in dn̄. vsq
ad oct. diē. tūc eni totū fiat ser
uitiū de corpe xp̄i ⁊ mēo. ⁊ med.
lec. de scō ioāne: ⁊ ad. j. vs. que
erūt de oct. corpis xp̄i fiat me-
mo. de aplīs videlz in die ꝯme
mora. scti pauli ⁊ postea de scō
ioāne. Si vo in die scti Albani
h festū ꝯtigerit differat̄ festum
sci albani vsq i crastinū et ad
ij. vs. que erūt de corpe xp̄i fiat
memo. de scō albano: ⁊ de scā
etheldreda: ⁊ ad mat. de scō al
bano fiat mēo. de scā etheldre-
da ⁊ medie lec. Missa vo d sa
cto albano p⁹. iij. dī. ⁊ missa de
vig. p⁹. vi. vtraq ad pncipale
altare. Ad. j. vs. tūc de scō io
ne fiat solēnis mēo. de scō alba
no. tūc vbi nō fit pcessio de scō
ioāne fiat tūc mēo. puati de scō
albano. Cū vo in vig. sci ioan
nis bap. h pdcm festū forte ꝯti
gerit ibi celebret̄: ⁊ tunc nihil fi
at de scā etheldreda i choro: s
p⁹ missā d festo dī missa de vi
gi. Vespe tn̄ de corpe xp̄i fiant
⁊ solēnis mēo. de scō ioanne: ⁊
pcessio ad altare eiusdē si hēt.
Quotidie ad mat. inuit. hym
n⁹ an̄e. ⁊ ps. sicut i. i. die. ℣. ⁊ ℟.
scdm ordinē noct. cū. iij. lec. et
ps. Te deū. ℣. Panem de celo.
In laud. quotidie dec sola an̄.
Sapia edifica. ps. Dn̄s regna
uit. Caplm. hym. an̄. sicut i de
sr ps. B. ⁊ M. dn̄r an̄e suo or
dine que ad vs. sup ps. dicebāt.
Qn̄ n vo fit seruitiū de aliq scō
vel de dn̄. i. oct. tūc ad mēo. de
corpe xp̄i dn̄r an̄e. de noct. sue
ordine cū ℣. tm̄ ad vs. q̄z ad ma
tu. l. Posuit fi. tu. pa. Oro ut s.
Ad horas quotidie p oct. oia fi
ant vt s. ita tn̄ q i ferijs. i. oct.
p⁹ dn̄icā dr̄ ad pmā super ps.
Quicūq vult. An̄. Glā tibi tri
nitas. Ad vs. an̄. Sapia edifi.
ps. feria. capi. Dn̄s ihs. hym.
Verbū sup. ℣. Posuit f. t. Cete
ra ut s. Cople. dr̄ sicut in ferijs
pced. i. oct. trinitat. ita tn̄ q in
fine hym. dicet̄. ℣. Glā tibi do.
Die veneris. Lectio. j.

DE totius mūdi i opibꝰ legi
ſtis: qꝛ ipſe dixit et fcā ſūt
ipſe mādauit ⁊ creata ſūt. Ser
mo igit᷑ q̄ potuit ex nihilo facē
qð̄ nō erat nōne potuit ea q̄ nō
ſūt in id muta᷑ qð̄ n̄ erat. L .ij

VBiqꝫ nō eſt minꝰ dare q̈ꝫ
mutare nouas creaturas
rebꝰ. Sꝫ q̇d. Cuiꝰ argumentis
vtimur ſuis exēplis īcarnatōiſ
quoqꝫ aſtruamꝰ v̉itatē myſte
rij. Lectio .iij.

NUnq̇t nature vſus pſen
tit cū dn̄s nr̄ ieſus xp̄s ex
maria naſcere᷑. Sꝫ ordinē que
ris viro mixto fēia gn̄are ↄſue
uerat. L iq̇t igit᷑ qꝑter nature
ordinē v̉go gn̄aret. Et h̄ qð̄ cō
ficimꝰ corpus ex v̉giue eſt. Alie

ROmanꝰ ponti lectōes.
fex urbanꝰ q̈rtꝰ hꝰ ſacri de
uotōis affectꝰ pie īſtituit p̄fate
īſtitutiōis mēoriā ꝓxima feria
q̇nta pꝰ oct. penthe. a cūctis fi
delibꝰ celebrari. vt a p̄dicta. v.
feria ⁊ p oct. ſequētes eiuſdem
ſalutarꝫ īſtitutiōis aga᷑ memo
ria. Lectio .ij.

PRefatꝰ romanꝰ pontifex
vrbanꝰ eis q̇ hmōi horꝫ in
hac diei ſolēnitate pſonalit᷑ in
eccl'ijs īteſſent ſtipēdia ſpūa
lia ap'lica largitōne ↄceſſit. Vn̄
omnibus vere penitentibꝰ ⁊ cō
feſſis qui matutinali officio hu
ius feſti p̄ſentialiter in eccleſia
vbi celebrare᷑ īteſſent: centuꝫ
ↄceſſit dies. L e .iij.

T eis q̇ miſſe īteſſent toti
ſdem. Illis autē qui intereēnt
in primis ipſius feſti veſperis
totidem. Et ſimiliter qui in ſe
cūdis veſpis centū. Eis quoqꝫ
q̇ p̄me tertie ſexte none ac ↄple
torij adeſſent officijs ꝓ qualibꝫ
horarum ipſarum quadragin
ta dies cōceſſit. Illis vero qui
per ipſius feſti octa. in matutia
libus veſpertinis miſſarum ac
predictarum horarum officijs
preſentes īteſſent ſingulis di
ebus octauarum ipſarū centuꝫ
dierum indulgentiā miſericor
diter tribuit perpetuis tempo
ribus duraturam. In octa. cor
poris chriſti ad .i. vſ. ſuper. pſ.
feriales dicitur hec ſola an̄. Sa
cerdos in eternum. Quere in p̄
ma nocte capitu. ℟. ⁊ cēta om
nia fiant ſicut in p̄ma nocte ad
p̄mas vſ. completo. ſicut infra
octauaꝫ dicitur. Ad matutinas
ix. lectiones. Inuitator. triplex
tota cante᷑ hyſtoria ſicut in pri
ma die cū eiuſdē lectio. et cum
expoſitione euangelij ⁊ omnes
an̄e ſuper laudes dicun᷑. Et ſi
aliquod feſtum .iij. lecti. in hac
die ↄtigerit fient inde .iij. med.
lectio. ſi ꝓprie habean᷑ ſin autē
tm̄ memo. Ad .i. an̄. Sapientia
edifica. pſ. Deus in nomi. An̄.
Te iure lau. pſ. Quicūqꝫ vult
Ad omnes alias horas omnia
fiant ſicut in die. Ad ſecundas
vſ. omnia fiant ſicut in prima
die p̄ter. ℟. qð̄ nō dice᷑. Et ſi fe
ſtū .ix. le. ſimplex hac die euene
rit feſtū differa᷑ i craſtinum et
erunt .ij. veſpe d̄ feſto: ⁊ mēo. d̄

octꝫ. ⁊ ſi feſtum ſancti albani fuerit tūc fient medie lect. de ſctā etbeldreda ad matu. de ſancto albano miſſa in caplo dr̄. Sed vo poſt. iij. dr̄ miſſa de vigilia poſt. vi. vtraqꝫ ad pncipale altare. Si vo duplex feſtum bac die ꝯtigerit nō differat: ſꝫ totū fiat ſeruitiū de feſto: ⁊ tm̄ mēo. de octꝫ. in illo anno. Silr̄ fiat qn̄ ꝯmemo. ſci pauli bac die cōtigerit. Cum vero octꝫ. corporꝫ xpi ꝯtigerit in vigilia ſancti ioannis baptiſ. vel in vigꝫ. aploꝝ petri ⁊ pauli tūc fiet ſeruitiū ō octꝫ. ⁊ memo. ⁊ medie lec. ō ſanctis qui ibi ꝯtingūt. Miſſa vo poſt. vi. dr̄ de octꝫ. ⁊ miſſa ō vigilia poſt. ix. vtraqꝫ ad pncipale altare. Cū aūt in feſto ſcoꝝ ioānis ⁊ pauli octꝫ. die forte cōtigerit feſtū differat i craſtinū ⁊ fiant ibi. ix. lec. tm̄: ⁊ totū fiat ſeruitiū de octꝫ. et medie lec. de ſancto ioāne baptiſ. cum vſ̄. et R. de. i. noc. biſtorie: ita tm̄ q. iij R. fit **Priuſquā te forma** vt ſ. notat in die ſilueſtri. Nam tūc fiat plenū ſeruitiū de ſcā maria in craſti. ſancti ioānis baptiſ.

Dn̄ica. i. octꝫ. corpis xpi inchoetur byſtoria. **Deus omnium.** ⁊ fiat ſolēnis memo. ad vſ̄. ad matu. ⁊ medi. lec. de corpor xpi niſi feſtū. iij. lec. euenerit. vnde iij. pprie lec. babent vel feſtum ſancti ioannis baptiſ. bac dn̄ica pceſſerit tūc fient medie lec. de ſco ioāne ut ſ̄. dr̄. Ubi fuerit octꝫ. corpis xpi cum regi. chori dr̄ in dn̄ica. i. octꝫ. ⁊ in octa. expoſitio ſicut in. i. die. Quācūqꝫ feſtū. ix. lec. in pma die ꝯtigerit differat in craſtinū vel vlteri⁹ ſi in craſtinū aliqd feſtū. ix. lec. ſequat: per totā octꝫ. fiat ſeruitium cum regimine chori de corpe xpi niſi feſtum. ix. lec. incurrat. De feſtis vero. iij. lec. ifra octꝫ. ꝯtingentib⁹ fiat tm̄ memoria niſi qn̄ fient medie lec. in feſtis. ix. lectio. Dn̄ica. i. octꝫ. corpis xpi boc mō de octꝫ. eiuſdē fiat ſeruitiū. Ad. i. vſ̄. an̄. ⁊ ps. vt. i. octa. Cetera vo om̄ia fiāt vt pma die ad. i. vſ̄. excepto q R. nō dr̄ memo. de dn̄ica et de trinitate. ⁊ pceſſio fiat an̄ crucem. et miſſa de dn̄ica in caplo dr̄ vel in. vi. feria poſt octꝫ. dr̄ ſi vacauerit niſi miſſa dn̄icalis vſqꝫ ad aliam dn̄icā oīo differtur. Et qn̄ byſtoria non differt ſemp ad. i. vſ̄. cum pleno ſeruitio vel memo. inchoet. Ad matu. vero in dn̄ica omnia fiāt ſicut in die. Lectio. i.

Huius aūt ſacri figura preceſſit qn̄ manna pluit i deſerto quo quotidiano celi paſcebant alimento. Unde dictū eſt Panē angeloꝝ mādūcauit bō

Lectio. ii.

Sed tm̄ illi qui manducauerūt oēs in deſerto mortui ſunt. Iſta aūt eſca quā accipis. Iſte panis viuus qui de celo deſcendit vite eṫne ſubſtantiā miſtrat. Et quicunqꝫ panem bunc comederit non moriet in eternū quia corpus

est christi. Lectio .iii.

COnsidera vtrū nūc p̄stantior sit panis angelorū an caro xp̄i qꝛ vterqꝫ est corp⁹ vite. Lectio quarta.

MAnna illud de celo h̄ sup celū. Illud celi hoc de celoꝝ. Illud corruptiōez obnoxiūz si inde alteꝝ seruet̄ h̄ alienū ab oī corruptiōe. Lectio .v.

QUicūqꝫ religiose gustauit corruptiōem sentire n̄ poterit. Illis aūt de petra fluxit tibi sanguis ex xp̄o. Illos ad horā satiauit aqua te sanguis xp̄i diluit in et̄nū. Iude⁹ bibit et sitit tu cū biberꝭ sitire nō poteris ⁊ illud in vmbra h̄ in veritate.

SI illud qđ mirarꝭ Le .vi. vmbra ē q̄ntū id est cuius vmbrā mirarꝭ. Audi qꝛ vmbra est que apud p̄res fcā ē: bibebāt inq̄t de sp̄uali ꝯsequēte eos petra. Petra aūt erat xp̄s. Si nō in pl̄ib⁹ eoꝝ ꝯplacitū ē deo. naz p̄strati sunt in deserto. Hec autē fcā sūt i figura nr̄i. Cognouisti potiora. Potior eniz est lux q̄z vmbra v̄itas q̄z figura. Corpus auctorꝭ q̄z manna de celo.

Expō euāgelij sicut in p̄ma die dr̄. In lau. vna sola añ. sup p̄s. Ad .j. in hac dñica cū feri. subsequent̄. i. oct̄. sup p̄s. **Quicūqꝫ vult.** Añ **Te iur̄ lau.** dr̄. Notandū v̄o q̄ quotiēscūqꝫ fuerint .xxvij. dñice: tūc p̄pter p̄lixitatē ꝑis infra istas octa. pōt missa dñicat̄ differri: nisi qñ in .vi. ferie post octa. vacauerit. Si fuerint .xxvij. dñice ne hystoria **De omnium.** Sepius cantet̄ hn̄ pōt illa missa dñical' differri. s. vna hic nisi alt'utra festiuitas h̄tē ma. i dō. ꝯtigerit vl' .vi. feria p⁹ oct̄. vacauerit: ⁊ qñ hystoria sic differt̄: tūc in dupli. festis simpl'. sine regi. chori oct̄. hn̄tib⁹ in dñicis ꝯtingentib⁹ ⁊ etiā in dñica i. octa. cū regi. chori vacauerit. Si festū scōꝝ ioānis ⁊ pauli in dō. i. octa. ꝯtigerit fiat seruitiū de festis. ⁊ medie lecti. de corpe xp̄i: ⁊ mēo: de octa. de dō. ⁊ d̄ trinitate. ⁊ fiat ꝓcessio ante crucē cum missa in capl'o: ⁊ tūc i oct̄. scti ioānis fit .iij. R̄. s. **Priusq̄z te forma.** Si festū scōꝝ ioānis ⁊ pauli in aliqua alia feria cōtigerit q̄z in dñica fiat de eis seruitiū plenū. Seruitiū v̄o infra oct̄. p̄dcās fiat ut s̄. dr̄: nisi qñ seruitiū d̄ aliquo scō dr̄: tūc ad memo. de corpor̄ xp̄i dñr añe. q̄ ad .j. vš. sup p̄s. dicebantur suo ordine ⁊ sp̄ cuz. V̄. **Posuit fi. t. pa.** tam ad vš. q̄z ad matutias p totā octa. dr̄ hym. **Saluator m. do.** Ad ꝯple. qñ duplex festū in octa. die ꝯtigerit: tūc in dñica omnia fiant sicut in oct̄. die s̄. dr̄. In octa. die oīa fiāt vt s̄ dicitur. Si v̄o festuz duplex in crastinū oct̄. ꝯtigerit ad scōas vš. que erūt de festo fiat memoria de octa. Si festū simplex .ix. lec. hac die ꝯtigerit differat̄ in crasti. ⁊ ad .ij. vš. de oct̄. corpis xp̄i fiat memo. de scō. Q̄n ꝯmemo. sancti pauli hac die contigerit differaꝛ in craſtinū et in octꝫ. fiat memo. de aplis videlicet ad matꝫ. cuz hac añ. **Petr⁹ apls.** Ad vs̄. cum hac añ **O petre paſtor.** In ꝯmemora. ſancti pauli fiat tm̄ memo. de octꝫ. ſci ioannis baptiſte. Si feſtū ſanctoꝝ ioānis ꝛ pauli hac die ꝯtigerit fiat memoria ꝛ med. lec. ꝺ ſanctis. Laudes v̇o que ꝓprie hn̄tur eo anno oīo ꝑtermittantur. In craſti. vero octꝫ. fiat cōmemoratio beate marie. Si vero duplex feſtū in octꝫ. die cōtigerit totū fiat ſeruitiū ꝺ ſancto ꝛ memo. de octꝫ. eo anno omittaꝛ. ꝛ in craſti. octa. fiat ꝯmēo. beate marie ſi a feſto cum regimine chori vacauerit. et ſi a feſto ſanctoꝝ ioānis ꝛ pauli: vel a vigilia ſcti ioannis baptiſte. Nam tunc fiat plenū ſeruitiuz de ſancta maria in craſtio ſancti ioannis baptiſte. Lectiões per hebdomadam ꝛ legaꝛ cum ſupradcis lectiōibus. Lectio. i.

Forte dicis aliud video qͦmodo tu mihi aſſeris q̄ cōpus xp̄i accipiaz. Et nobis ſuꝑ eſt vt ꝓbemus. Quantis ergo vtimur exemplis vt ꝓbem⁹ hͦ non eſſe quod natura formauit ſed qd̄ bn̄dcō ꝯſecrauit. Le. ij.

Maioreq̄z vim eſſe benedictionis q̄z nature q̄r benedictione ꝛ natura ipſa mutaꝛ. Unde virgā tenebat moyſes ꝓiecit eam ꝛ facta ē ſerpēs. Rurſus accepit caudā ſerpētis et ī vͤge naturā euertit. Lectio. iij.

Vides igr̃ ꝓphetica grā bis mutatā naturā eſſe ꝛ ſerpētis et virge. Lectio. iiij.

Currebant egypti flumina puro meatu aquaꝝ ſubito de fontiuz venis ſanguis cepit erūꝑe nō erat in fluuijs rurſus ad ꝓphete p̄ces curſus fluuiuz ceſſauit aquarum natura remeauit. Lectio quinta.

Circūcluſus vndiqꝫ erat populus hebreoꝝ hic egyptijs vallatus vnde mari ꝯcluſus virgam leuauit moyſes ſeꝑauit ſe aqua ꝛ in murorū ſpeciez ꝯgelauit atqꝫ inter vndas via pedeſtris apꝑuit. Le. vj.

Iordanis conuerſus ꝯtra naturā in ſui fontis reuertiꝛ exordium. Nonne daret naturā vel maritimorū fluuiū vl' curſus fluuialis eſſe mutatam. Le. vij.

Sitiebat ppl's potum tetigit moyſes petraz ꝛ aq̄ de petra fluxit. Nunqd nō ꝑter naturam oꝑata eſt gratia vt aquā vomeret petra quā nō hēbat ꝑ naturam. Lectio. viij.

Marath autē fluuius amariſſimus erat: ita ut ſitiēs ppl's bibē n̄ poſſet. Moyſes vero miſit lignū in aqua amaritudinē ſuā aquarū ſubito depoſuit qua infuſa ſubito grā temperauit. Lectio nona.

Sub helyſeo propheta vn⁹ ex filijs prophetarū excuſſum eſt ferrum de ſecuri ī aquā ꝛ ſtatim immerſum eſt. Rogauit helyſeuz qui amiſerat ferrū

Misit igit̃ helyseus lignuz in aquã ⁊ ferrũ natauit: vtiqꝫ ⁊ h̾ p̃ter naturam factũ esse cognouimus. Grauior est enim ferri spẽs q̃ꝫ aquarũ liquor. Auertimus igit̃ maiorẽ esse gratiaꝫ q̃ꝫ naturã. Adhuc tñ ꝓphetice bñdictionis numeramus gratiã.

Dñica p̃ma post festuz sancte trinitatis. Ad vs̃. añ. Bñdict⁹. ps̃. Ipsum. ℟. Deũ time ⁊ omnia mãdata eius obserua. Hoc est omnis homo. ℣. Timentib⁹ deũ nihil deest nec his qui diligũt eum in veritate. Hoc. Gl̃a. Hoc. Capl̃m. Bñdictus. ℣. ℟. dicet̃ ad [illegible] vs̃. s. in initio huius hystorie tm̃. Hym.

O Lux beata trinitas ⁊ p̃ncipalis vnitas: iam sol recedit igneus infunde lumẽ cordibus. Te mane laudũ carmine te dep̃cemur vesperi: te nr̃a simplex gl̃ia per cuncta laudet secula. Deo patri sit gl̃a. Hic hym. dicet̃ oib⁹ sabbis vsqꝫ ad aduentũ dñi quando de dñica agitur. ℣. Vespertina or̃o ascẽdat ad te dñe. ℟. Et descendat sup̱ nos mĩa tua. Añ. Loquere dñe qꝛ audit seru⁹ tu⁹. ps̃. M. Or̃o. Deus i te sp̃antiũ. Quere s. vbi oẽs or̃ones dñicales ⁊ euangelia situant̃. Memo. fiat si habeatur ꝓprietas alicui⁹ sancti vnde tres lectiões fieri d̃beant: postea de corp̃e xp̃i: deinde de trinitate. Tamen si festũ alicuius sancti. ix. lectionũ in sabbato contigerit celebrari tũc in ipsis vesperis fiat memoria de ipso festo. deinde memorie sup̱dicte. Ad memoriã de trinitate añ. Spes nostra. ℣. Benedicamus pa. Oratio. Om̃ps. s. de⁹ q̇ dedisti. Tunc eat p̱cessio ante crucẽ cantando vnã de istis añis per ordinẽ añ. O crux gloriosa o crux adoranda o lignũ p̃ciosũ ⁊ admirabile signuz per quod ⁊ diabolus est victus: et mundus christi sanguine redẽptus all'a. Hec p̃dicta añ. t̃minetur cum All'a. Quecunqꝫ dicitur añ. O crux splendidior cunctis astris mundo celebris homib⁹ multũ amabilis sanctior vniũsis que sola fuisti digna portare talentũ mundi dulce lignũ dulces clauos dulcia ferens põdera salua p̃sentem catuã in tuis hodie laudibus congregatam. Añ. Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis nulla silua talem profert fronde flore germine dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera assis nobis custodia contra inimici iacula. ℣. Adoramus te christe. Oratio.

Deus qui unigeniti filij tui domini nostri iesu christi precioso sanguine viuifice crucis vexillum sanctificare voluisti: concede quesumus: eos qui eiusdem sancte crucis gaudẽt honore tua quoqꝫ vbiqꝫ protectõe gaudẽ. p̱ xp̃m. d. n. Amẽ. In introitu chori dr̃ vna [illegible] añis de sc̃a maria p̱ ordinẽ añ.

Beata dei genitrix ṽgo maria perpetua templū dn̄i ſacrariuꝫ ſpūs ſancti ſola ſine exēplo placuiſti dn̄o ieſu chriſto ora ꝓ populo interueni ꝓ clero itercede ꝓ deuoto femīeo ſexu. An̄. Aue r̄gina celoꝝ aue dn̄a angel'. ſal. An̄. Alma redemptoris mater que ꝑ via celi porta manens et ſtella mar' ſuccurre cadenti ſurgere qui curas populo tu q̄ genuiſti natura mirante tuū ſcm̄ genitorē virgo prius ac poſterius gabrielis ab ore ſumēs illud aue peccatoꝝ miſerē. An̄. Specioſa facta es ⁊ ſuauis in deliciis virginitatis ſcā dei genitrix quā vidētes filie ſyon vernātē in floribꝰ roſaꝝ ⁊ lilia ꝯualliū beatiſſimā p̄dicauerūt ⁊ regine laudauerūt eam. An̄. Tota pulchra es amica mea ⁊ macl'a nō eſt in te fauus diſtillans labia tua mel et lac ſub lingua tua et odor veſtimentoꝝ tuorū ſuper oīa aromata iam enī hyems tñſijt ymber abijt ⁊ receſſit flores apꝑuerūt vinee florētes odoreꝫ dederunt et vox turturis audita eſt in terra noſtra ſurge propera amica mea veni d̄ libano veni coronaberis. An̄. Aſcēdit xp̄s ſuper celos ⁊ p̄parauit ſue caſtiſſime matri imortalitatis locuꝫ: ⁊ hec eſt illa p̄clara feſtiuitas oīum ſanctoꝝ feſtiuitatibus icomꝑabil' in qua glorioſa ⁊ felix mirantibꝰ celeſtis curie ordinibꝰ ad ethereū ꝑuenit thalamū quo pia ſui memoꝝ imemor nequaq̄ꝫ exiſtit. An̄. Anima mea liquefacta eſt vt dilectꝰ locutus eſt queſiui et nō īueni eū vocaui ⁊ nō r̄ndit mihi inuenerūt me cuſtodes ciuitatꝭ ꝑcuſſerūt me ⁊ vulnerauerūt me tulerunt palliū meū cuſtodes muroꝝ filie hierl'em nūciate dilcō qꝛ amore langueo. An̄. Deſcendi in ortū meum vt videreꝫ poma ꝯualliū ⁊ inſpicerē ſi floruiſſent vinee et germinaſſent mala punica reuertere reuertē ſunamitis reuertē reuertē ut intueamur te. ℣. Sancta dei genitrix Oratio. Cōcede q̄ſ. o. ⁊ miſericors deꝰ fragi. Supradictus ordo an̄aꝝ. ℣. ⁊ orō. ad ꝓceſ. tā i eūdo q̄ꝫ i introitu chori ſeruetur vſqꝫ ad aduentū dn̄i qn̄ ū. qꝫ fit ꝓ ceſ. in ſabbis ad vē. ſiue de dn̄ica agit' ſiue nō niſi ꝑ oct. ſancte marie aſſumptiōis ⁊ natiuita. tūc enim dn̄r ſicut ibideꝫ ſubnotatū eſt ⁊c̄. He ſequentes an̄e ſeruiūt hyſtorie. I. Deus oium. q̄ꝫdiu durat in ſabbis ſuꝑ p̄s. vel ad memo. de dn̄ica quādo de aliquo ſancto. ix. lecti. fit ſeruitiū an̄. Cognouerūt omēs a dan vſqꝫ berſabee qd̄ fidelis ſamuel ꝓpheta eſſet domi. An̄. Preualuit dauid in phyliſteo in funda ⁊ lapide in nomīe domi. An̄. Nōne iſte eſt dauid de quo canebāt in choro dicentes ſaul percuſſit mille: ⁊ dauid decem millia in millibꝰ ſuis. An̄. Iratus rex ſaul dixit mille dederunt: ⁊ filio iſay dederūt degem millia. An̄. Quis enim in omnibus ſicut dauid fidelis inuentus eſt in regno ſuo egrediens ⁊ regrediens ⁊ pergens ad imperiū regis. An̄. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniat ſuper vos qꝛ in te abiectus eſt clypeus fortiū clypeus ſaul quaſi nō eſſet vnctus oleo quomodo ceciderūt fortes in p̄lio. Ionatas in excelſis tuis interfect⁹ eſt ſaul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori valde in vita ſua i morte nō ſunt ſeparati. An̄. Doleo ſuper te frater mi ionatha amabilis valde ſuper amorē mulierū ſicut mater vnicū amat filium: ita te diligebā: ſagitta ionathe nunquā abijt retrorſuȝ nec declinauit clypeus eius de bello ⁊ haſta eius nō eſt aduerſa. An̄. Dixitq; dauid ad dn̄m cū vidiſſet angelū cedentē popl'm ego ſuȝ qui peccaui: ego inique egi iſti oues ſunt qui fecerunt. An̄. Rex aūt dauid coop̄to capite incedēs lugebat filiū dicēs abſolon fili mi abſolon q̄s mihi det ut ego moriar p̄ te fili mi abſolon. Cū vo tp̄s p̄lixū fuerit tūc oēs p̄dicte an̄e ſuo ordie dnr. Cū aūt breue cōtigerit tūc ſp dnr ultimo he an̄e. ſ. Mōtes gelboe. an̄. Rex dauid. et alie an̄e eo anno oio p̄termittantur. Ad mat. inuita. Laudem⁹ ihȝ xp̄m. Quia ipſe eſt redemptor oium ſcloꝝ. ps. Venite. Hoc inuitat. dr oib⁹ dn̄icis vſq; ad p̄mā dn̄icam poſt. v. kal. ſeptembris. Hymnus.

Nocte ſurgētes vigilemus omnēs ſemper in pſalmis meditemur atq; viribus totis domino canamus dulcit᷑ hymnos. Ut pio regi pariter canētes cum ſuis ſanctis: mereamur aulam ingredi ſimul ⁊ beatam ducere vitam. Preſtet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; ſancti ſpiritus cuius reboat in omni gloria mundo. Amen. In. i. noctur. an̄. Pro fidei meritis. ps. Beatus vir q̄. An̄. Iuſte deus iudex. ps. Domine deus meus. An̄ Surge ⁊ in eternū. ps. Saluū me fac. ℣. Memor fui. He p̄dicte an̄e. ſ. in p̄mo nocturno et in ſequentib⁹ nocturnis cum ſuis ps. ⁊ ℣. dicunt omnib⁹ dn̄icis uſq; ad aduentuȝ dn̄i quando de dominica agitur. Hac die incipiat liber regum ⁊ legatur vſq; ad p̄maȝ dominicā poſt kal. auguſti qn̄do de temporali agitur. Lc. i.

Fuit vnus vir de ramatha in ſophim de monte effraim: ⁊ nomen eius helchana filius hieroboam filij eliud filij thau: filij ſuph eufrateus. ℟. Deus omniū exauditor eſt ipſe miſit angelum ſuū ⁊ tulit me d̄ ouibus patris mei: et vnxit me vnctōe miſericordie ſue. ℣. Dominus qui eripuit me de ore leonis ⁊ de manu beſtie liberauit me. Et vnxit. Lectio. ii.

Et habuit duas vxores nomen vni anna ⁊ nomē ſecũ de fenẽna: fuerũtqz fenẽne filij liberi: anne aũt filij nõ fuerũt liberi. ℟. Dñs qui eripuit me de ore leonis et de manu beſtie liberauit me. Ipſe me eripiet d̄ manib⁹ inimicorũ meorum. ℣. Miſit deus miam ſuam ⁊ veritatem ſuam animã meam eripuit de medio catuloruz leonũ. Ipſe me eri. Lectio .iij.

Et aſcendebat vir ille de ciuitate illa ſtatutiſ dieb⁹ vt adoraret ⁊ ſacrificaret dño exercituũ in ſylo. Erant aũt ibi duo filij hely ophni ⁊ phinees ſacerdotes dñi. Venit ergo dies et imolauit helchana deditqz fenẽne vxori ſue ⁊ cunctis filijs eius ⁊ filiabus partes. ℟. Ego te tuli de domo pr̃is mei dicit dñs ⁊ poſui te paſcere gregẽ ppl̃i tui ⁊ fui tecum in omnibus vbicunqz ambulaſti. Firmans regnũ tuum in eternum. ℣. Feciqz tibi nomẽ grãde iux̄ nomen magnoꝝ qui ſunt in terris ⁊ requiẽ dedi tibi ab omĩb⁹ inimicis tuis. Firmãs. Gl̃ia. In eternũ. In .ij. noc. añ. Nature ge. ps. Conſerua. Añ. Pectora. ps. Exaudi dñe. Añ. Tu ppl̃m. ps. Diligã te. ℣. Media nocte. Si habeant ꝓprietas alicuiuſ ſancti vnde ad vs̈. fuerat memo. fiant .iij. medie lectiões cum ℣. ⁊ ℟. de .j. noctur. Si vero ꝓprie lect. non habeant fiãt medie lec. de corꝑe chriſti de lecti. ꝓceden. ℣. ⁊ ℟. de .j. noctur. ℟is de iſta hyſtoria ⁊ de .ij. noctur. ℟. Exaudi dñe orationez ſerui tui vt edificarẽ templum nomini tuo. Benedic ⁊ ſanctifica domũ iſtam in ſempiternuz deus iſrael. ℣. Domine qui cuſtodis pactũ ⁊ miſericordiam ſeruis tuis qui ambulant corã te in toto corde ſuo. Benedic. ℟. Audi dñe hymnũ ⁊ oratiões quã ſeruus tuuſ orat corã te hodie ut ſint ocl̃i tui apti ⁊ aures tue intente. Super domũ iſtaz die ac nocte. ℣. Reſpice domie de ſanctuario tuo et de excelſo celoruz habitaculo. Super. ℟. Domie ſi ꝯuerſus fuerit populus tuus ⁊ orauerit ad ſanctuariũ tuum. Tu exaudies in celo dñe. Et libera eos de manib⁹ inimicoꝝ eorum. ℣. Dñe ſi peccauerit in te ppl̃us tuus ⁊ conuerſus egerit penitentiã veniẽſqz in loco iſto. Tu. In .iij. noctur. añ. Sponſus. ps. Celi enarrãt. Añ. Auxilium. ps. Exaudiat. Añ. Rex ſine fi. ps. Dñe in virtute. ℣. Exaltare domine. Euangelium ſcd̃m lucam. Homo quidam erat diues. ℟. Peccaui ſuper numeꝝ arene maris et multiplicata ſunt peccata mea ⁊ nõ ſum dignus videre altitudinẽ celi ꝑ multitudine iniquitatis mee quoniã irritaui iraz tuam. Et malum corã te feci. ℣. Quoniã iniquitatẽ meam ego agnoſco ⁊ delictũ meum cõtra me eſt ſemper quia tibi ſoli peccaui. Et. ℟. Recordare domie teſtamenti tui ⁊ dic angelo per cutienti ceſſet iam manus tue. Et nõ deſolet̄ terra ⁊ ne pdas oēm aiam viuā. ℣. Quieſcat iſ dn̄e ira tua a populo tuo ⁊ a ciuitate ſancta tua. Ut. ℟. Benedicat nos. Uſqꝫ ad aduentum dn̄i obſeruet̄ et. ix. ℟. dicit̄ de trinitate qn̄ hyſtoria dominical' cantat̄: tamē nõ ſemper idē. ℟. ſed vnū poſt alterū ordinati cū repetitiõe eorundē. Et quando vlti. dicitur de dn̄ica dicit̄. ℟. Summe trinitati. ℟ia ferialis ℟. Preparate corda veſtra dn̄o ⁊ ſeruite illi ſoli. Et libabit uoſ de manibus inimicorū veſtrorū. ℣. Auferte deos alienos de medio veſtri. Et. ℟. Preualuit dauid in phyliſteo in funda ⁊ lapide in noīe dn̄i agminum dei iſrael. ℣. Abſtulit ergo obprobriū a filijs iſrl'. In nomie. ℟. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniāt ſuper vos. Ubi ceciderūt fortes iſrl'. ℣. O mēs montes qui in circuitu eiꝰ ſunt viſitet dn̄s a gelboe aūt trāſiet. Ubi. Gloria. Ubi. ℣. Excelſus ſuper omnes gētes. In laudi. an̄. Regnauit dn̄s. ps̄. Dominus regna. Et cetere an̄. que ſequunt̄ hac die ⁊ ceteriſ diebus dn̄icis ad initiū vniuſcuiuſqꝫ hyſtorie dn̄icalis que euenerit vſqꝫ ad aduentū dn̄i cantētur. Aliis vero dn̄icis qn̄ hyſtoria non inchoatur ⁊ cum ſeruitiuꝫ fit de dominica hec ſola antiphona. Regnauit dominus. ſuper omnes ps̄. in laudi. dr̄. Quando vo vlti. dr̄ ſeruitiū de dominica ante aduentū tūc oēs an̄e. dicunt̄ ſup laud. vl' alicuius alie hyſtorie vlti. ſepe oēs an̄. dicūt̄. Capitl'm. Benedictio ⁊ clari. Quere has an̄as cum capi. in pſalterio. Hymnus.

Ecce iam noctis tenuatur vmbra lucis aurora: rutilans choruſcat viſibus tot' rogitemus omnes cūctipotentē.

Ut deus noſter miſeratus omnem pellat languorem tribuat ſalutem donet ⁊ nobis pietate patris regna polorū.

Preſtet hoc nobis deitas beata patris. ℣. Dominꝰ regnauit. An̄. Pater peccaui. ps̄. B. oro. Deꝰ in te ſpe. Quer̄ hāc an̄. ſup ps̄. B. ⁊. M. cū ora. dn̄icali ⁊ expoſi. euāgelij in ſi. tpali. ſ. poſt hyſtoriā. Uidi dn̄m. Memo. ſi beat' de eodē ſcō quo ad vs̄. ſcā fuerit memo. deinde de corpe chriſti ⁊ poſtea de trinitate an̄. Libera nos ſal. ℣. Sit nomē do. be. Orō ut ſ̄. Nulla fiat memo. ꝺ cruce ad mat'. neqꝫ de oibꝰ ſcis in dn̄ic'. Ad. i. ⁊ ad oēs alias horas fiant oia ſicut in hyſtoria. Dn̄e ne in ira. dictū eſt. Ad vs̄ an̄. Sede a dextr' meis. ps̄. Dixit dn̄s. Capl'm. Dn̄s autē di. Hym. Lucis creator. ℣. Dirigatur. An̄. Fili recordare. Oratio ut ſ̄. Ad has vs̄. nulla fiat memo. niſi feſtū. iij. lec. i craſti. ꝯtigerit: tūc eni fiet mēo. ꝺ ipſo feſto. Si vo feſtū. ix. le. i ipa. ij. feria cōtigerit vel a dominica reſeruatum fuerit. ꝓpter inchoationē hyſtorie die lune celebretur tūc veſpe fient de feſ. ⁊ memo. de dñica ſimiliter fiat de omnibus dñicis vſq; ad aduentum dñi de feſtis .ix. lec. que die lūe ↄtingunt veſpe in dñica erunt de feſto ſi dñica ſuas ꝑmas vſ. hūerit ſin aūt veſpe fiet ꝺ dominica ⁊ memo. de feſto. Feria .ij ⁊ in oībus ferijs ab hinc vſq; ad aduentū dñi de inuitꝫ. añ. ℣ ps. ſeruet ordo qui in ferijs pꝰ **Dñe ne in ira.** Hym. vero ad matꝫ. ⁊ ad laud. ⁊ ad .ij. vſ. ſic i dñica ꝓxima p̄ceden. dnr tā in dñicis q; in ferijs vſq; ad aduentū dñi quando de temporali agit. Ad matutꝫ. vͦ in ferijs dnr ℟. de hyſtoria dñicali ſecūdum ordinem nocturnorū. Ita tñ ꝙ ℟. ferialia ſi cōmode poterint dici vel ibi vel alibi nō dimittant ſicut in feria .iiij. ꝑme hebdomade aduentꝰ dñi ſupradictū eſt. Si vna feria vel due tm̄ vacauerint ibi cantent pariter vel diuiſim. Cum aūt ℟. de .iij. nocturno dnr tunc fit .iij ℟. vnū de ferialibꝰ. Nunquaꝫ dnr .iij. ℟. ferialia ꝑuſq; vñ cantetur hyſtoria tota. Cum vero nulla feria vacauerit tūc omioꝫ ꝑtermittant. Rubrica de memorijs dicendis in ferialibꝰ diebꝰ ⁊ in ꝓfeſtis vſq; ad aduentuꝫ dñi. Ab hac die vſq; ad aduentū dñi tā i fer. q; in feſtis .iij. lec. ⁊ in octꝫ. .i. in quibꝰ chorus nō regit dnr he tres memo. ſ. ꝺ cruce. de ſcā maria: ⁊ de omnibus ſanctis. Cum vͦ in feſtis triū lec. aliqđ feſtū ſanctoꝝ ↄtigerit tunc in ꝑmis fiat memo. ꝺ ſctō ⁊ poſtea memorie ſupradicte. Per octꝫ. vͦ reliquiarū ſiue ꝺ feſtis ſiue de ferijs ſꝑ fiat memoria de reliquijs memo. de cruce añ. **Nos aūt gloriari oꝫ in cruce dñi noſtri ieſu xp̄i.** Alia añ. **Salua nos xp̄e ſaluator qui ꝑ virtutē ſcē crucis ſaluaſti petrū i mari miſerere nobis.** Alia añ. **Per ſignū ſcē crucis de inimicꝫ noſtris libera nos deus noſter** Vel añ. **Adoramꝰ te xp̄e ⁊ benedicimꝰ tibi q2 ꝑ crucē tuā redemiſti mūdū.** ℣. **Omnis terra adoret te deꝰ ⁊ pſallat ti.** ℟. **Pſalmū dicat noi tuo.** Oratio. **Deus q̄ ſcām crucem aſcendiſti.** Alia oratio.

Adeſto dñe deus noſter et quos ſancte crucis letare facis honore eius quoq; ꝑpetuis defende ſubſidijs. Alia orō.

Perpetua nos qs̄ domine pace cuſtodi: quos per lignū ſcē crucis redimere dignatus es ſaluator mūdi. De ſancta maria añ. **Beata mater et enupta virgo gaude ⁊ letare pia mater dñi.** Vel añ. **Inꝓle mr̄ i ꝑtu v̓go gaude ⁊ letare pia mr̄ dñi.** Aliqñ ad vſ. dr̄ añ. **Sub tuā ꝓtectiōeꝫ ↄfugimꝰ vbi infirmi acceperūt v̓tuteꝫ ꝓpter hoc tibi pſallimꝰ dei genitrix virgo** ℣. **Scā dei genitrix.** Orō.

Famuloꝝ tuoꝝ qs̄ domine

delitiis nr̄iſ ignoſce: ut q̄ tibi d̄
actibꝰ nr̄is placere nō valemꝰ
genitricis filij tui dn̄i nr̄i ieſu
xp̄i interceſſiōe ſaluemur. Per
eundem dominum. Oratio.

Omnipotēs. ſ. d. nos famu
los dextera potentie tue a
cūctis ꝓtege ꝑiculis: ⁊ glorioſe
beate marie ſꝑ v̓ginis fac nos
p̄n̄ti gaudere ꝓſꝑitate ⁊ futura
Per do. De oībꝰ ſcis añ. [Exul]
tabūt ſcti in gl̄a letabunt̄ in cu
bilibꝰ ſuis. Añ. Sancti dei oēs
q̄ eſtis ꝯſortes ſuꝑnoꝝ ciuiū in
t̄cedite ꝓ nobis apud dn̄z. Añ.
Scōꝝ p̄cibꝰ cūctoꝝ redde ſalu
tē corꝑis ⁊ aīe xp̄e tuis famlis
Añ. Oēs electi dei. Añ. O q̄z
glorioſuz. Quere has duas añas
in feſto omniū ſanctoꝝ. ℣. Le
tamini in domino. Oratio.

Infirmitatē nr̄am q̄s dn̄e
ꝓpiciꝰ reſpice et mala oīa
que iuſte meremur: ſcīſſime dei
genitricis marie ⁊ oīum ſctōꝝ
tuoꝝ int̄ceſſiōe auerte. P. d. Oro

Vide dn̄e īfirmitates nr̄aſ
⁊ int̄cedētibꝰ oībꝰ ſcis tuiſ
celeri nobis pietate ſuccurre.
Oro Omniū ſcōꝝ tuoꝝ. Oro

Tribue q̄s dn̄e oēs ſcōs
tuos iugit̄ orare ꝓ nobiſ ⁊
eos clement̄ ſꝑ audire digner̄
Per do. Per hebdoma. Le. i.

Anne aūt dedit ꝑtem unaz
triſtis: q2 annaz diligebat
dn̄s ꝯcluſerat vuluā eiꝰ. Le. ii.

Affligebat quoq3 eaz emu
la eius vehement̄ āgebat
intiū ut exprobraret q꜠ ꝯcluſiſſz
dn̄s vuluā eius. Lectio. iij.

Sicq3 faciebat ꝑ ſingulos
annos. Cumq3 redeūte tē
pore aſcenderūt templuz domi
⁊ ſic ꝓuocabat eum. Porro illa
flebat ⁊ nō capiebat cibū. Le. j.

Dixit ergo ei helchana vir
ſuus. Anna cur fles et q̄z
ob rē affligit̄ cor tuū. Nunquid
ego melior tibi ſum q̄z decez fi.

Surgens anna lij. Le. ij.
poſtq̄z comederat in ſylo
⁊ heli ſacerdote ſedēte ſuper ſel
lam ante poſtes templi dn̄i cū
eſſet anna amaro aīo votū vo
uit dn̄o coram illo. Orauit do
minū flens largit̄. Lectio. iij.

Domine deus exercituū ſi
reſpiciēs videris afflictiō
nez famule tue ⁊ recordatꝰ mei
fueris nec oblitus ancille tue:
dederiſq3 famule tue ſexū viri
lem dabo eum dn̄o omnibꝰ die
bus vite eius. Et nouacula nō
aſcendet ſuꝑ caput eiꝰ. Ad. i. et
ad oēs alias hoꝝ. oīa fiāt ſicut
in. ij. feria poſt hyſto. Dn̄e ne ī
ira. ut ſ. dr̄. Ad. ij. vſ. pſ. fe. añ.
cap. Dn̄s aūt dirig. Hym. Lu
cis creat̄. ℣. Dirigat̄. pſ. M.
Or añ. illius ferie oro dn̄ical̄.
Hic ordo ſeruet̄ in oībꝰ fer. vſq3
ad aduentū dn̄i qn̄ de feria agi
tur. Meō. de ſcā cruce añ. Sal
ua nos xp̄e. Vel alia añ. ſ. cum
iſto ℣. Omnis terra ado. tā ad
vſ. q̄z ad mat̄. Memo. de ſctā
maria añ. Scā maria v̓go. vel
alia añ. ut ſ. ad vſ. cū ℣. ad ma
tu. ſ. Poſt ꝑtū. Memo. de om

nib⁹ ſctis añ **Exultabūt ſci.** vel alia añ. ut ſ̄. ad vſ̄. cū ℣. ad vſ̄ ſ. **Letami.** ⁊ iſte ℣. nō variat̄ niſi cum dr̄ añ **Letamini in dño.** Ad vſ̄. vel dr̄ ℣. ad matꝫ. ō die tūc dr̄ ℣. ſ. **Exultent iuſti in cōſpe.** Sic ad matꝫ. de omnib⁹ ſāctis qñ dr̄ ℣. **Mirabilis deus.** In laudi. tunc dr̄ ad matꝫ. vel ad memo. ℣. **Iuſtorum anime:** in. Qđ per totū añnū obſeruet̄ niſi in aduentu dñi ⁊ in tempore paſch. oꝛones ut ſ̄. dicuntur

In ſabbato ꝑ totū annum hoc tps qñ fit plenū ſeruitiū de ſancta maria vt nō. ſ̄. in ſabbo prime hebdo. aduent⁹ dñi. Qđ ſi ꝑ eſtatē ſiue in ſabbo ſiue in aliq̄ feria hebdo. ix. lec. fiāt: nulla tunc neqꝫ ad vſ̄. neqꝫ ad matꝫ. fiat memo. niſi in ipa die aliqđ feſtū ſcōꝝ euenerit vt in feſ. ſcē marie magdalene fiat mēo. de ſcō vuādrageſilo ⁊ in ꝯſilibus ⁊ in feſtis. ix. lec. que contingūt ī. octꝫ. ſcōꝝ. tunc enīꝫ fiat mēo. de octꝫ. ſ. p⁹ vſ̄. de die. Ad vſ̄. ō ſcā maria ⁊ poſt matꝫ. fiat memo. de ſcō ſpū de reliquijs ⁊ de oibus ſanctis ⁊ de pace. Qđ ſi a feſto ſcē trinitatis vſqꝫ ad aduentū dñi aliqđ feſtū duplex ī dñica ꝯtigerit ſeruitiū fiat ō feſto ⁊ nō de dñica niſi forte miſſa dñical' ī eadē ſeptimana ex neceſſitate cantāda fuerit. tūc enī ad vtraſqꝫ vſ̄. ⁊ ad matu. fiat mēo. ꝓuati de dñica ⁊ de trinitate videlꝫ ad. i. vſ̄. ⁊ ad matꝫ. ſilr. Proceſſio tñ vſqꝫ ad crucē ſiue fiūt mēo. ꝑdicte ſiue non cio differat̄. tñ ſi feſtū exaltatōnis ſcē crucis in dō. ꝯtigerit fiat tūc ſolēnis mēo. de dñica et de trinitate. ⁊ ꝓceſ. añ crucē cū miſſa dñicali ī capi. Ad vſ̄. qñ fit mēo. de trini. dicet̄ vt ſ̄. dr̄ ī dō. ꝓxi. Semꝑ fit ſeruitꝫ. de ſcā maria in ſabbo niſi feſtū. ix. le. vel feſtū. iij. le. hēt ꝓpria ℟. vl ꝓprias laud. vel ieiuniū. iiij. tēpoꝝ in ſabbo euenerit vel eniā vigꝫ. ſcōꝝ ⁊ ſi aliqđ tale euenerit vt ꝑdr̄. fiat tūc ꝯmemo. beate marie in aliq̄ feria ꝑcedēti vbi ꝯuenieti⁹ poterit celebrari vt dcm̄ eſt ſ̄. in ſabbo ꝑmo aduent⁹ dñi. Si vō ſimplex feſtū ix. lec. alicui⁹ ſci in dō. ī. ꝑdictū tps euenerit ⁊ hyſtō fuerit ichoanda in ipa dñica feſtū differatur ī craſti. niſi ſit feſtū ſci petri ſ. aduincula aut decollatio ſcti ioānis baptiſ. aut aliqđ tale feſtū qđ in craſti. ſequat̄ aliqđ feſtū. ix. lec. ⁊ niſi fuerint octꝫ. cū regi. chori que ſolēt in dñica. ī. octꝫ. plenarie ſuū hr̄e ſeruitiuꝫ. Cum aliqua ob aliquarū cāꝝ ꝑdictarū hyſtoꝛia in ſua dō. incboare nō pōt: tunc ꝑ hebdo. ſi feria vacauerit ⁊ hyſtoꝛia duratura fuerit plus q̄ꝫ ꝑ vnaꝫ hebdo. tūc differtur vſqꝫ ꝓximam dñicā vel hebdo. ſequentē. Verūtñ ſi nō fuerit duratura: niſi ꝑ vnā hebdo.: tunc ex neceſſitate in trib⁹ ferijs ꝑ hebdo. tota cantet̄ hyſtoꝛia ⁊ expō euangelio anno nō dr̄: ita tñ q̄ ſi aliqđ festū .iij. lec. euenerit in illo anno oio ꝑmittat᷑. Cum autē simplex festū alicuius scī .ix. le. in dn̄ica celebrat᷑. ⁊ si eodē die aliqđ festū .iij. lec. euenerit: tūc in p̄mis fiat mēo. de sancto ad vs̄. ⁊ ad mat. deinde de dn̄o. et đ trinitate ⁊ ꝓcessio fiat an̄ crucē nisi missa dn̄ical' in hebdo. illa oio đbeat differri ⁊ nisi in festis dupli. Q. đ si festū simplex .ix. lec. in sabbato celebrat᷑. tunc ad vs̄. de dn̄o. in ipso sabbato fiant in p̄mis memo. de festo .ix. lec. ⁊ postea de festo .iij. lectō. si hēant᷑. deinde de trinit. Si vō festū .ix. lec. in .ij. feria celebrat᷑ ⁊ eodē die aliqđ festū .iij. lecti. euenerit: tūc ad vs̄. in dn̄ica in p̄mis fiat memo. de festo .iij. lectio. ⁊ postea de dn̄ica. Hoc .n. in oibus dn̄icis huius tpis obseruet᷑ nisi in festis dupl. que se inuicem cōmittantur. s. ꝙ quando fit memoria đ dominica ad vtrasqꝫ vs̄ ⁊ ad matutinas sic ⁊ de trinitate ad p̄mas vespas ⁊ ad matutinas. Processio fit ad p̄mas vespas ante crucem ⁊ missa dn̄icalis in illa hebdomada cantanda erit. Quod si contingat nulla per totam hebdomadam missa dominicalis mentionē fieri ⁊ tempus prolixum fuerit: tunc in dominica p̄dicta memoria: scilicet đ dominica ⁊ de trinitate: ⁊ ꝓcessio ante crucem differatur. Tamen si tempus breue fuerit: tunc ī dominica dicitur missa dominicalis in capitulo vel in hebdomada in aliqua feria cum fuerint oct. sine regimine chori: ⁊ fiat memoria ad vespas ⁊ ad matutinas: ⁊ ipsa dominicalis missa in illa hebdomada cātāda erit. Si aliquod festum duplex per hoc idem tempus in sabbato cōtigerit nulla fiet tūc memoria ī audientia ad .ij. vs̄. que erūt đ festo sꝫ sub silentio: neqꝫ ꝓces. ante crucē siue noua fuerit ichoanda hystoria siue nō: nisi in festo exaltatōis sancte crucis: tūc enī fiat solennis memo. de oct. natiuitatis btē marie v̓ginis ⁊ de sancto nichomede martyre sed nulla ꝓcessio tūc fiat ante crucem. Et quotienscūqꝫ ī sabbato ad vs̄. per predictum tempus dr̄ memo. de dominica dꝫ etiam memo. de trinitate: nisi ī festo omniū sanctoꝝ quando ī sabbato vel in dominica ꝯtigerit. Et notandū est ꝙ qn̄ festū .ix. lec. per inchoationē hystorie a dominica differatur in crastinū ⁊ eidem festo aliquod festū .iij. lec. ꝯiunctū fuerit. iij. lec. nō debēt differri: sed in ipsa dominica fiet de eo memoria ut s̄ dc̄ ⁊ medie lectio. si ꝓprie habeantur. Sin aūt tm̄ memoria: tn̄ si hystoria illa non fuerit duratura: ita ꝙ R̄ia de .ij. noctur. non possūt cantari in dn̄icis nec in ferijs: tn̄ nō fiunt medie lectio. de festo in ipsa dn̄ica in q̄ ichoatur hystoria ꝙ in dn̄icis hui᷒ tpis in quibus inchoande sunt hyſtorie obſeruet̄, ꝓpterea cōſiderandū ē ꝙ ℞.de.ij.noc.nullo mō cantet̄ ꝑ hebd.niſi qñ.ij.feria admin⁹ vacauerit. Nam ſēꝑ vnaq̄qꝫ hebdo.ĩ ꝑmis dñr ℞.de.i.noc.deinde de.ij.et poſtea de.iij.qd̄ ꝑ totū annū obſeruet̄.qñ.ſ.℞.de hyſtoria dñicali ꝑ hebd.dñr. In medijs v̊o dñicis qñ de dñica agit̄ qd̄cūqꝫ feſtū.iij.lec.euenerit ſꝑ memo.⁊ med.lec.de eo fiāt ſi ꝓphe hēant̄ ſiue nō niſi ℞.de.ij.noc.cantanda fuerit vt s̄.dr̄. Qñ v̊o feſtū.ix.le.ꝓpt̄ inchoatōēꝫ hyſtorie a dñica differt̄ ĩ.ij.feriā ⁊ ĩ eadē feria feſtū.iij.lecti.ꝯtigerit fiat mēo.de feſto ⁊ medi.lec.ſi ꝓphe hēant̄ ſin aūt tm̄ mēo. Qñ aūt feſtū.ix.lect.ĩ.h⁰ ꝑdictū tp̄s in ſabbato celebrat̄ ⁊.vj.feria ꝑcedē.veſ.de illo feſto ꝓpter aliqd̄ feſtū.ix.lec.fieri ñ potant tūc ĩ ſabbō veſp.d̄ eo erūt ſiue hyſtoria ĩchoanda ſit ſiue nō ⁊ mēo ⁊ ꝓceſ.vt ſup̄ dr̄:alias tūc erūt veſ.de dñica Hoc eni generalit̄ obſeruet̄ vt qd̄libet feſtū cū reg̃.chori ad oēs dies dñicalꝭ vnas.ſ.hēat vſ̄.niſi aliqd̄ duplex.fe.impedierit vt ĩ.vj.die a nat̃.dñi vl̄ ſi feſtū apl'oꝝ philippi ⁊ iacobi ĩ ſabbato ꝯtigerit tūc ĩ ipſo ſabbato veſ.erūt de apl'is ⁊ in dñica fient veſ.de cruce ⁊ in ꝯſil'ib⁹. Nā ĩ oib⁹ feſtis dup.ꝑ totū annū erūt de.i.⁊.ij.veſ.de feſto niſi aliqd̄ duplex feſtū ipedierit vt in hebdo.Nat̃.dñi ⁊ ĩ ꝯſilib⁹ ⁊ niſi in.iij.feria ꝓxiante paſcha in qua ſi aliqd̄ feſtū duplex ꝯtigerit celebretur ⁊ veſ.de feria erūt vt ſupradictū eſt. Et notandū ē ꝙ oct̃.epiphanie aſcenſionis domini. Aſſumptionis ⁊ nati.beate marie ⁊ dedica.eccleſie ſemꝑ erunt ſecunde veſpere de oct̃.⁊ tm̄ memo.de feſto vel de dominica q̄ in craſti.contingere poteſt. Si feſtum ſancte marie magdalene vel ſci martini in dominica ꝯtigerit dr̄e ꝯſuete mēorie: primū eat ꝓceſ° ad altare eorūdem deinde ad crucem. Sciendū ē ꝙ due ſunt cauſe que tamē cōtingunt miſſam dominicalem ab vna dominica in aliam differri.ſ.prolixitas tēporis ⁊ euētus. Aſſumpti.⁊ natiuita.beate marie in dominica. Quotieſcunqꝫ.n.Aſſumpti.vel natiui.vel dedicatio eccleſie in dominica contingunt de neceſſitate oꝫ ꝙ vt eo anno propter oct̃.q̄ ſunt cū regimine chori vna miſſa dominicalis differri ab vna dominica in aliam ſiue breue ſine ꝓlixū tempuſ fuerit. Item quotienſcūqꝫ ab inceptione hyſtorie. **Deus omnium.** vſꝫ ad aduentū dñi ꝯtinent̄ dñice.xxvj.vel.xxvij.tunc oportet ex neceſſitate vt vna vel due dñicales miſſe vbiqꝫ differri poterūt differat̄ ſi.xxvj.fuerint tūc ĩfra oct̃.ꝑdci feſti beate marie vna differat̄. Si v̊o fuerint.xxvij.tūc due differāt̄: vtrāqꝫ ſi fieri pt̄

f. p̃dict. oct̃. Et ſi ibi nõ põt niſi vna tm̃ differri vbiqʒ alꝰ poterit ꝯuenientiꝰ differri differatur ſiue p̱ oct̃. ſancti ioãnis bapti. vel aplõꝝ petri ⁊ pauli vel ſancti laurentij vel ſancti martini ꝙ vtiqʒ fieri nõ põt niſi qñ feſta illa in dñica ꝯtingunt. tñ qñ natiui. ſcĩ ioãnis ⁊ pauli in dñica euenerit: tũc poterit vna miſſa dñical' differri qm̃ tõ hebdo. in octa. vel feſtis ſctõꝝ que ibidẽ ꝯtingunt poterit expendi tunc ibi vna miſſa dñical' differat: ⁊ miſſa de oct̃. ſcti laurẽtij in caplõ dr̃. Si dñica fuerit in illo anno oĩno p̃termittat. Q̃ õ ſi fuerint dñice. xxv. tũc. ĩ. nlla oĩo differat miſſa dñicalis niſi forte alterutra feſtiuitas beate marie vĩ ẽ. dr̃ in dñica euenẽit. Cum aũt. xxv. vel. ĩ. fuerint dominice ⁊ nat̃. ſcĩ ioan. bap. vel aplõꝝ petri ⁊ pauli in dõ. cõtigerit: tunc fiet ſeruitiũ de feſto: ⁊ miſſa dñicalis in aliqua fe. ĩ. oct̃. que a feſto vacauerit cantet̃ p̱ magna miſſa illius diei. Si võ ꝯmemo. ſcĩ pauli vel feſtũ ſcĩ laurẽtij vel ſcĩ martini ĩ dõ. euenerit totũ fiat ſeruitium de feſto cum miſſa dominicali in capitulo. Hoc itaqʒ bene obſeruetur ꝙ quotienſcunqʒ vna vel plures differũtur miſſe dominicales nihilominus cetere que reſtant ſuo ordine dicũtur Ita tamen ꝙ officium **Dicit dominus.** Cum ſua oratione. **Excita queſumus.** Et expoſitõ ⁊ euangeli. vltima dominica ſi vacauerit cantetur. Si autẽ in feria p̃mo loco cantetur: deide reliquę que reſtant cantande.

Si autem accidit ꝙ due miſſe dominicales que officiis carẽt p̱ breuitate temporiſ nequeant cantari non eſt inconueniẽs ſi omnino differatur. Cum vero pro temporis prolixitate cantãde fuerint: tunc officiuʒ **Dicit dominus** in tertia miſſa dominicali cantabitur. Proxima tamen dominica an̄ aduentuʒ dicitur antiphona **Cuʒ ſubleuaſſet.** Et antipho. **Illi homines.** ſuper pſ. **Benedictus.** ⁊ **Magnificat.** Vel ad memo. de dominica cum de aliquo feſto nouem lectionũ fit ſeruitium cuʒ oratione. Excita queſumus. Et dicitur oratio quotidie per hebdomadaʒ in feria ad veſpas et ad matutinaſ ⁊ ad alias horas licet per ipſam hebdomedam due vel tres miſſe dominicaleſ cantentur. Scienduʒ eſt ꝙ hec predicta hyſtoria **Deus omnium.** dicitur ſemper vſqʒ ad primam dominicã poſt quinto kalend Auguſti. ⁊ tunc inchoetur ſemper hyſtoria ſcilicet **In principio.** Scienduʒ eſt ꝙ in initio vniuſcuiuſqʒ hyſtorie iſtiꝰ temporis ſequentis ſemper reſponſo. vnuʒ de hyſtoria que incipienda eſt cantetur ad p̃mas veſperas vt in hyſtoriis ſubnotatuʒ eſt: niſi quando hyſtoria in mediis feriis hebdomade inci pitur vel differatur in aliã hebdomadam ſequentẽ. Dominica ſecunda. Lectio prima.

FActum eſt autem cum illa multiplicaret preces coraꝫ deo ⁊ hely obſeruabat os eius. Porro illa loquebat̃ in corde ſuo: tamenqꝫ labia eius mouebantur ⁊ vox penitus non audiebatur. Lectio ſecunda.

EStimauit autem hely annam temulentã. dixitqꝫ ei Uſqꝫquo ebria eris. Digẽ paulisper vinum quo mades. Reſpondens autez anna. Nequaq̃ꝫ inquit domine mi. Naz mulier infelix ego ſuz nimis vinũ qꝫ ⁊ omia que inebriare poſſũt nõ bibi. Sed effudi animã meam in conſpectu dñi. Lec. iii.

NE reputes ancillam tuaz de filiabus belial q̃i vnã quia ex multitudie dolorꝝ mei et meroris locuta ſum vſqꝫ in preſens. Lectio quarta.

DIxit hely ad annaz vade in pace ⁊ deus iſrael det tibi petitionẽ quam rogaſti eum At illa dixit. Utinam inueniet ancilla tua gratiam ĩ oculis tuis. Abijt ergo mulier in viaz ſuam et comedit vultuſqꝫ illius non ſunt amplꝰ in diuerſa mutati. Lectio quinta.

ET ſurrexerũt mane ⁊ adorauerunt coram domino: reuerſiqꝫ ſunt ⁊ venerunt ĩ domũ ſuam ramatha. Cognouit autem helchana annam vxorẽ ſuam: ⁊ recordatus eſt dominꝰ eius. Lectio ſexta.

ET factus eſt poſt circuitũ dierũ concepit anna et peperit filium. Uocauitqꝫ nomẽ eius ſamuel eo ꝙ a domino poſtulaſſet eum. Aſcendit aũt vir eius helchana: et omnis domꝰ eius vt immolaret domino hoſtiam ſolennem ⁊ uotum ſuum ⁊ anna non aſcendit. Per totã hebdomadam. Lectio prima.

DIxit autez anna viro ſuo non vadam donec ablactetur infans ⁊ ducam eum vt appareat ante conſpectum domini ⁊ manebit ibi iugiter. Lectio .ij.

ET ait helchana vir ſuus. Fac quod bonũ tibi videtur ⁊ mane donec ablactes euz. Precorqꝫ vt impleat dominus verbuz ſuum. Lectio tertia.

MAnſit mulier ⁊ lactauit filium ſuũ donec ãmoueret eum a lacte. ⁊ adduxit eum ſecum poſtquã ablactauerat cum vitulis tribus et tribꝰ modijs farine ⁊ amphora vini ⁊ adduxit eum ad domuz domini in ſylo. Dominica tertia. Lectio prima.

DIxit dominus ad ſamuel Ecce ego facio verbuz in iſrael ꝙ qui audierint tinnient ambe aures eius. In die illo ſuſcitabo aduerſum hely omnia que locutus ſum ſuper domuz eius. Lectio ſecunda.

INcipiã ⁊ complebo. Predixi enim ei ꝙ iudicaturꝰ eſſem domum eius in eternum ꝓpter iniquitatem eo ꝙ nouerat indigne agere filios ſuos ⁊ nõ corripuit eos. Lectio .iij.

Idcirco iuraui domui hely ꝙ non expietur iniq̃tas domus eius victimis ⁊ muneribus vſq; in eternuꝫ. Dormiuit autem ſamuel vſq; mane aperuit oſtia dom⁹ domini. Et ſamuel timebat indicare hely viſionem. Lectio quarta.

Vocauit ergo hely ſamuelem ⁊ dixit ſamuel fili mi. Qui reſpondit preſto ſum. Et interrogauit eum quis ē ſermo quem locutus eſt ad te domin⁹ Oro ne celaueris a me hec faciet tibi de⁹ ⁊ hec addat ſi abſcondas a me ſermonem ex omib⁹ verbis que dicta ſunt tibi. Lectio .v.

Indicauitq; hely ſamuel vniuerſos ſermões ⁊ non abſcondit ab eo. Et r̃ſpõdit dominus eſt quod bonuꝫ ē in oculis faciat. Creuit autem ſamuel ⁊ dominus erat cuꝫ eo ⁊ non cecidit ex omnib⁹ uerbis eius in terra. Lectio ſexta.

Et cognouit vniuerſus iſrael a dan: vſq; berſabee ꝙ fidelis ſamuel ꝓpheta eſſet domini. Et venit ſermo ſamuelis vniuerſo iſraeli. Et factum eſt in diebus illis conuenerūt phyliſtini in pugnā. Per hebdomadam. Lectio prima.

Et egreſſus eſt iſrael obuiam phyliſtim in prelium ⁊ caſtra metatus eſt iuxta lapidem adiutorij. Porro phyliſtini venerunt in aſſeth ⁊ inſtruxerūt aciem ꝯtra iſrael. Le .ij.

Inito aūt certamine terga vertit iſrael phyliſtijs ⁊ ceſa ſunt in illo certamine paſſiꝫ per agros quaſi quatuor millia viroruꝫ. Dixerunt maiores natu de iſrael. Quare ꝑcuſſit nos hodie dominus coram phyliſtim. Lectio tertia.

Afferamus ď ſylo ad nos archaꝫ federis domini et veniat in medium noſtri ⁊ ſaluet nos de manu inimicorum noſtrorū. Miſit ergo populuꝫ in ſylo ⁊ tulerunt inde archam federis domini exercituū ſedētis ſuꝑ cherubin. Erantq; duo filij hely ophni ⁊ phinees cum archa federis domini. Cumq; veniſſet archa domini ī caſtra vociferatus eſt omnis iſrl̃ clamore grandi ⁊ perſonuit terra Tu autem domine. Dominica quarta. Lectio prima.

Audierunt phyliſtini vocem clamoris dixeruntq; Quenam eſt hec vox clamor; magni in caſtris hebreoruꝫ. Et vt cognouerunt ꝙ archa domini veniſſet in caſtra timuerunt valde dicentes ve vob. Le .ij.

Quis nos ſeruabit de mãu deorum ſublimium iſtorū hi ſunt dij qui percuſſerunt egyptum omni plaga. Confortamini ⁊ bellate. Lectio .iij.

Factū eſt autez cū ſenuiſſet ſamuel: poſuit filios ſuos iudices iſrl̃ fuitq; nomē ꝑmo geniti ſui Johel ⁊ nomē ſecūdi abia iudicū berſabee. Et nō ambulauerūt filij eius in vijs ei⁹ ſꝫ declinauerūt in auaritiam.

Lectio.iiij.

ACceperunt munera ⁊ ꝑuerterunt iudicium. Congregati ergo vniuerſi maiores nati iſrael venerunt ad ſamuel in ramatha: dixerūtqꝫ ei. Ecce tu ſeminaſti: ⁊ filij tui nō ambulauerunt in vijſ tuis. Tu autem.

Lectio.v.

COnſtitue nobis regem ſuper nos vt iudicet nos ſic̄ ⁊ vniuerſe hñt natiōeſ. Diſplicuit ſermo in oculis ſamuel eo ꝙ dixiſſet: da nobis regeꝫ ut iudicet nos.

Lectio.vi.

ORauit ergo ſamuel ad dominū. Dixit āt dñs ad ſamuelem. Audi vocem pplī i oībus que loquunť tibi. Nō eniꝫ te abiecerūt ſed me ne regnē ſuper eos iuxta omnia opa ſua q̄ fecerunt a die qua eduxi eos de egypto vſqꝫ in diē hunc. Tu.

Per hebdomadā. Lectio.i.

SIcut dereliquerunt me et ſeruierūt diis alienis ſic faciunt etiam tibi. Verūtñ ꝯteſtare eos ⁊ p̄dica eis ius reg̃. Dixit ſamuel oīa verba dñi ad populū qui petierūt a ſe regē. Tu autem domine.

Lectio.ii.

ET ait hoc erit ius reg̃ qui regnatur⁹ erit ſuper uoſ filios vr̄os tollet ⁊ ponet in currib⁹ ſuis. Et ꝯſtituet ſibi tribunos ⁊ centuriōes ⁊ aratores agroꝝ ſuoꝝ ⁊ meſſores ſegetum ⁊ fabroſ armoꝝ ⁊ curruū ſuoꝝ.

Lectio.iii.

FIlias quoqꝫ veſtras faciet vnguentarias ⁊ focariaſ ⁊ paniſicas. agroſ quoqꝫ veſtros ⁊ vineas et oliueta optia tollet ⁊ dabit ſeruis ſuis. Noluit aūt pplus audire vocem ſamuelis ſed dixerūt nequaq̄ꝫ. Rex eni erit ſuper nos.

Dominica.v. Lectio.i.

ET erimus nos ſuper omnes gētes. ⁊ iudicabit nos rex nr̄: ⁊ egredieť an̄ nos ⁊ pugnabit bella nr̄a ꝓ nob. Et audiuit ſamuel oīa v̓ba pplī ⁊ locutus eſt ea in aurib⁹ dñi.

Lectio.ii.

FIlius vniuſ anni erat ſaul cuꝫ regnare cepiſſet duob⁹ tñ annis regnauit ſup iſrl̄. Et elegit ſibi ſaul tria millia de iſrael Erant aūt cum ſaul duo millia in machinas ⁊ in mōte bethel.

Lectio.iij.

MIlle aūt cum ionatha in galaad beniamin. Porro ceterū populuꝫ remiſit unūquēqꝫ in tabernacula ſua. Et percuſſit ionathas ſtationem phyliſtinorū que erat in gabaa. Quod cuꝫ vidiſſet phyliſtei ſaul cecinit buccina i omni terra.

Lectio.iiii.

DIxit itaqꝫ ſaul. Audiant hebrei ⁊ vniuerſus iſrl̄ audiat huiuſcemodi fāma percuſſit ſaul ſtationi phyliſtinorum: ⁊ erexit ſe iſrael aduerſus phyliſtinos. Tu aūt.

Lectio.v.

CLamauit populuſ p⁹ ſaul in galgala et phyliſtei ad preliandū cōgregati ſunt ꝯtra israel. xxx. millia curruū ⁊ sex millia equitū ⁊ reliquum vulgus sicut arena maris plurima

T ascendentes castra metati sunt i machinas ad orientē bethauē. Qđ cū vidissent viri israel se in arto positos afflictus est populꝰ absconderuntqꝫ se in speluncis ⁊ in abditis in petris quoqꝫ ⁊ in antris ⁊ in cisternis.

Ebrei aūt transierunt iordanem terram gaad ⁊ galaad. Cumqꝫ adhuc esset saul i galgala vniuersus populus ꝑterritus est qui sequebatur eū.

T expectauit septem diebus iuxta placitum samuelis ⁊ nō venit samuel. Dilapsusqꝫ est populus ab eo. Ait ergo saul afferte mihi holocaustū ⁊ pacifica. Et obtulit holocaustum. Admirauit saul populum dicens.

Aledictus vir qui comederit panem vsqꝫ ad vesperam: donec vlciscar de inimicis meis. Tu autem domine.

T non manducauit vniuersus populus panem. Omneqꝫ terre vulgus venit in saltum in quo erat mel super faciem agri. Ingressus est itaqꝫ populus saltum et apꝑuit fluens mel. Tu autem.

Ullusqꝫ manuꝫ ad os suum applicuit. Timebat eni populus iuramentuꝫ. Porro ionathas nō audierat cū adiurasset pater eius pplm.

Xtenditqꝫ summitatē virge quaꝫ habebat in manu ⁊ intingit in fauuꝫ mellis ⁊ cōuertit manū suam ad os suum: ⁊ illūiati sunt oculi eiꝰ.

Espondensqꝫ vnus dē populo ait. Iureiurando cōstrinxit pater tuus pplm dicēs Maledictꝰ qui comederit panem hodie: defecerat aūt populus.

Ixit ionathas: turbauit pater meꝰ terrā vidistis ipi qꝛ illuminati sunt oculi mei eo ꝙ gustauerim paululū de melle isto.

Uanto magis si comedisset populus de preda inimicorum. s. quam reperit. Percusserunt ergo in die illa philisteos a machinis in haluloth.

Iffatigatus est populus nimis. Et versus apud p̄dam tollit oues ⁊ boues ⁊ vitulos ⁊ mactauerūt iterra: comeditqꝫ ppls cū sanguine.

Nūciaueruntqꝫ saul dicētes ꝙ populus peccassꝫ domino comedens cum sanguine. Qui ait: ꝑuaricati sūt voluite nunc ad me saxū magnū.

T dixit saul disꝑgimini i vulgus ⁊ dicite eis vt adducat ad me vnusquisqꝫ bouē suum ⁊ arietem ⁊ occidite sup istud ⁊ vescimini ⁊ nō peccabitis dn̄o comedentes cū sanguine.

Dixit ſaul ad ſamuelē. peccaui qꝛ pꝛeuaricatꝰ ſū ſermonē dñi: ⁊ verba tua timens populū ⁊ obediens voci eius. Sed porta queſo peccatū meū ⁊ reuertere mecū vt orē deum.

Lec. ij.

Et ait ſamuel. nō reuertar qꝛ proiecit te dominus ne ſis rex ſuper iſrael. ⁊ conuerſus ē ſamuel vt abiret. Ille aūt apprehendit ſumitatē pallij eius que ſciſſa ē.

Lec. iij.

Et ait ſamuel. ſcidet dñs regnū iſrael a te hodie: et tradet illud proximo meliori te. Ait aūt ſaul. Peccaui: ſꝫ veni honora me corā ſenioribꝰ iſrl.

Lec. iiij.

Et reuertere mecū vt adorē dñm. Reuerſus eſt ergo ſamuel ⁊ ſaul adorauit dñm: dixitqꝫ ſamuel. Adducite ad me agag regem amalech.

Lec. v.

Et oblatus ē ei agag pinguiſſimus tremens ⁊ dixit agag. Siccine ſeparat amara mors. Et ait Samuel. Sicut fecit abſqꝫ liberis mulieris gladius tuꝰ: ſic abſqꝫ liberis erit iter mulieres mater tua.

Lectio. vj.

Et fruſtra concidit ſamuel agag in galgalis. Abijt ſamuel in ramatha: ſaul vero aſcendit in domū ſuā in gabaath: ⁊ non vidit ſamuel vltra ſaul.

Per hebdomadaꝫ lec. j.

SEā lugebat eū qm̄ dominū penitebat ꝙ conſtituerat eum regem ſuꝑ iſrael. Dixit ergo dñs ad ſamuelē. Vſqꝫ quo tu luges ſaul cum ego ꝓiecerim eū ne regnet ſuꝑ iſrael. Imple cornu tuum oleo ⁊ veni ⁊ mittā te ad yſay bethelmitē. Prouidi in filijs eiꝰ regem.

Lectio tertia.

Et ait ſamuel. Quō vadā. Audiet enī ſaul ⁊ interficiet. Et ait dñs. vitulū de armento tolles in manu tua ⁊ dices. Ad imolandū dño veni. Tu.

Dominica octaua lectio prima.

Et dixit dñs ad ſamuelē: vocabis yſay ad victimā ⁊ ego oſtendā tibi quid facies: ⁊ vnges quēcunqꝫ monſtrauero tibi. Fecit ergo ſamuel ſicut locutus ē dñs ei: venitqꝫ bethlem.

Lectio ſecunda.

Sanctificauit ergo yſay: ⁊ filios eius: ⁊ vocauit eos ad ſacrificium. Adduxit itaqꝫ yſay ſeptē filios corā ſamuel ⁊ ait ſamuel.

Lectio [illegible]

Non elegit dñs ex iſtis. Numquid iam cōpleti ſunt filij. Et ait yſay. Adhuc reliquꝰ ē paruulꝰ ⁊ paſcit oues.

Le. iiij.

Et ait ſamuel: adduc eū. nec enī diſcūbemus priuſqꝫ veniat huc. Miſit ergo yſay ⁊ adduxit eū. Erat aūt ruphus ⁊ pulcher aſpectu: decoraqꝫ facie.

Lectio quinta.

Et ait dominus. Surge ⁊ vnge eum: ipſe eſt enim. Tulit ergo cornu Samuel olei ⁊ vnxit eū i medio fratꝝ eius.

Lec. vj.

Et directus ſpiritꝰ dñi a dauid i die illis i reliquū. Surgenſq3 ſamuel: abiit in ramatha. ſpiritus dn̄i receſſit a ſaul: ⁊ exagitabat eū ſpiritus malignus. Tu autē. Per ebdomadam lectio prima.

DIxerunt ſerui ſaul ad eū. Ecce ſpūs malignus exagitat te. iubeat dn̄s rex vt ſerui tui quærāt hoīem pſallē cythara: vt qn̄ arripuerit te ſps malign⁹ pſallat ⁊ leuius feras. Lec. ii.

AIt ſaul. puidete mihi aliquē ⁊ adducite eu3 ad me. Et rn̄dens vnus de pueris ait. Ecce vidi filiū yſay ſcientē pſallere. Lectio. iii.

ET fortiſſimū robore ⁊ virū bellicoſum ⁊ prudentē in verbis: ⁊ virū pulchrū: ⁊ dominus cū eo. Miſit ergo ſaul nuncios ad yſay dicens. mitte ad me dauid filiū tuum.

Dominica [illegible] nona lectio prima.

TUlit yſay aſinū panibus plenū ⁊ lagenā vini ⁊ edū de capris vnū: ⁊ miſit per manū dauid filij ſui ſauli. At ille dilexit illum nimis. Lec. ii.

ET factus ē eius armiger: igitur qn̄cunq3 ſpūs malignus arripiebat ſaulē dauid cytharā percutiebat ⁊ recedebat ab eo ſpūs malign⁹. Le. iii.

COngregantes vo philiſtini agmina ſua in prelium conuenerūt in ſocoth. Porro ſaul ⁊ viri iſrael congregati ſūt in valle cherubinthi. Le. iiii.

EGreſſus ē enī vir ſpurius noīe golias de caſtris philiſtinorū altitudinis ſex cubitorū: ⁊ palmo ⁊ caſſis erea ſup caput eius ⁊ lorica hamata induebatur. Lectio. v.

STans aūt golias aduerſus phalanges iſrael ⁊ dicebat eis. Eligite vobis virum ⁊ deſcendat ad ſingulare certamen. Siq3 velit pugnare mecum: ⁊ percuſſerit me: erim⁹ ſerui veſtri. Si ego preualuero et percuſſero eū: vos ſerui eritis et ſeruietis nobis. Tu autem domine noſtri omnium miſerere. Lectio ſexta.

DAuid autem erat minimus: et reuerſus eſt a ſaule vt paſceret gregem patris ſui in Bethelem. Dixit autez yſay ad Dauid filium ſuum: Accipe fratrem cephi polentam et decem panes iſtos: et curre ad caſtra ad fratres tuos. Tu autem domine.

Per ebdomadam lectio prima.

SUrrexit itaq3 Dauid mane et commendauit gregem cuſtodi: et abijt ſicut preceperat ei yſay. Et venit ad exercitum. qui egreſſus ad pugnam vociferatus erat in certamine. Lectio ſecunda.

DIrexerat autem aciem iſrael. Sed ⁊ Philiſtini ex aduerſo fuerant preparati. Cunq3 loqueretur eis apparuit vir ille ſpurius nomine Golias. Et loquente eo hec eadē verba audiuit Dauid.

Lectio tertia.

Omnes aũt iſraelite cũ vidiſſent virũ fugierũt a facie eius: timẽtes eaʒ valde. Dixit enim vnuſquiſpiã de iſrael Non vidiſti virũ hũc qui aſcẽdit. Tu autem domine miſerẽ.

Benedictꝰ.
Ipſum. Benedictus.
Siꝛ celi. O lux bea.
Veſpertina orõ. Omis ſapia a dño deo eſt: ⁊ cũ illo fuit ſp: ⁊ eſt ante euũ. M.

In ꝓncipio.
Ma.

Sapiẽtia edificauit ſibi domũ excidit columnas ſepteʒ: ſubdidit ſibi gentes ſupboꝝqʒ ſublimiũ colla ꝓpria ṽtute calcauit

Sapientia clamitat in plateis: ſi quis diligit ſapiẽtiaʒ ad me declinet: ⁊ eam inueniet: et dum inuenerit beatuſ ẽ ſi ſeruauerit illam. Dñs poſſedit me ab initio viarũ ſuarũ añq̃ʒ quicq̃ʒ faceret a principio: nondum erant abyſſi ⁊ ego parturiebar: qñ ꝑparabat celos aderã cũ eo ꝯponẽs oia. Ego i altiſſimis habito: ⁊ thronus meꝰ in columna nubis.

Laudemuſ Ieſum chriſtũ. Quia ipſe redẽptoꝛ oium ſeculoꝛuʒ. Vẽite.
Nocte ſurgẽ.
Deus oium.

Omnis ſapientia a domino deo eſt ⁊ cum illo fuit ſemper: ⁊ eſt ante euum arenaʒ maris ⁊ pluuie guttaſ ⁊ dies ſeculi quis dinumerauit altitudinem celi ⁊ profunduʒ abyſſi q̇s dimenſus eſt. In principio deus antequã terram faceret ꝑuſquã abyſſos conſtitueret: priuſquã ꝓduceret fontes aquaꝝ antequã montes collocaretur. Ante oẽs colles generauit me dñs. Quando ꝑparabat celos aderam cum eo cũcta componens. Ante.

Apientiaʒ dei ꝑcedentem oia: quis iueſtigauit: prioꝛ oium creata eſt ſapia ⁊ intellectus prudẽtie ab euo. Giruʒ celi circuiui ſola: ⁊ in fluctibus mariſ ambulaui in oi gente: ⁊ in oi pplo primatũ tenui. Supborũ ⁊ ſublimiũ colla ꝓpria uirtute calcaui. Ego in altiſſimis habito: et thronus meus in columna nubis. Supbo.

Dns ſapientie in excelſis: verbũ dei ⁊ ingreſſus illiꝰ mãdata eterna. Radix ſapientie cui reuelata eſt: ⁊ aſtutias illius quis angouit. Emitte dñe ſapiam de ſede magnitudinis tue vt mecũ ſit ⁊ mecum laboret. Vt ſciã quid acceptuʒ ſit coram te omni tempore. Da mihi domine ſedium tuarum aſturicem ſapientiam. Vt ſciam quid acceptū.

Iſciplina ſapie cui reuelata eſt ⁊ māifeſtata ⁊ mľtiplicationē ingreſſus illiꝰ q̇s intellexit. Da mihi dn̄e ſediū tuaꝝ aſtitricē ſapiam ⁊ noli me reprobare a pueris tuis. Q̄m ſeruus tuus ego ſum: ⁊ filius ancille tue. Dn̄e deꝰ et pater vite mee: ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniā ſeruus tuus.

Nus eſt altiſſimus creatoꝛ oīum rex ⁊ potēs ⁊ metuendus nimis: ſedēs ſuꝑ thronū illius: ⁊ dn̄ans deꝰ. Domine deus ⁊ pater vite mee: ne dereliquas me in cogitatu maligno ⁊ excellentiā oculoꝝ meoꝛū ne dederis mihi: ⁊ deſiderium malignū auerte a me domine: aufer a me ꝯcupiſcentiā. Et animo irreuerēti ⁊ ifrunito ne tradas me dn̄e. Ne derelinquaſ me dn̄e. ne accreſcāt ignorantie mee: ⁊ multiplicenſ delicta mea. Et animo.

Pſe creauit eam ſpū ſcō: ⁊ vidit: ⁊ dinumerauit: et menſus ē: ⁊ effudit illū ſuꝑ oia oꝑa ſua. Super ſalutē ⁊ omnem pulchritudinē dilexi ſapientiā: ⁊ ꝓpoſui pro luce habeꝛe illā. Venerunt mihi oia bona pariter cum illa. Dixi ſapiētie ſoroꝛ mea es: ⁊ pꝛudentiam vocaui amicā meā. Venerunt.

Initiū ſapie timoꝛ dn̄i: itellectus bonus oībꝰ facientibus eum. Laudatio eiꝰ manet in ſeculum ſcľi. Dilectio eiuſ cuſtodia legum eſt: q̄ꝛ oīs ſapientia timoꝛ dn̄i. Lau. Verbū iniquū ⁊ doloſum longe fac a me dn̄e: diuitias et pauꝑtates ne dederiſ mihi. Sed tm̄ victui meo tribue neceſſaria. Ne foꝛte ſatiatus euomā illud: ⁊ ꝑiurez nomē dei mei. Sz.

Ne derelinquas me domine pr̄ ⁊ dn̄atoꝛ vite mee: ut n̄ coꝛruā in ꝯſpectu aduerſarioꝝ meoꝝ. Ne gaudeat de me inimicus meus. Ap̄phende arma ⁊ ſcutū ⁊ exurge in adiutoꝛium mihi. Ne g u. Magna eniz ſūt iudicia tua dn̄e ⁊ ienarrabilia v̓ba tua. Multiplicaſti populū tuū ⁊ honoꝛaſti. Deduxiſti ſicut oueſ pplm tuū ī māu moyſi ⁊ aaron. Mul.

L ſuꝑ oēm car
nez ſcd̄m datū ſuū ꝓbet illā diligentibꝰ ſe: timoꝛ dn̄i glr̄ia ⁊ glr̄atio ⁊ leticia ⁊ coꝛona exul
Imoꝛ tatōis. Lu.
dn̄i dlcābit coꝛ ⁊ dabit leticiā ⁊ gaudiū ī lōgitudinē dierū: timēti dn̄m bn̄ erit in extremis: ⁊ ī die defūctōis ſue bndi
Ilectio dei cef.
honoꝛabiľ ſapia quibꝰ ād appꝛuerit ī viſu diligūt eā in viſiōe ⁊ agnitiōe magnaliū ſuoꝛū

Nitium ſapie timoꝛ dn̄i ⁊ cū fidelibꝰ in vuluā ꝯcreatꝰ eſt: ⁊ cū electis feminiſ gradietur ⁊ cū multis iuſtiſq̄ʒ fidelibus agnoſcetur.

TImoꝛ dñi ſcie ꝛligioſitas Religioſitas cuſtodiet et iuſtificabit coꝛ: ⁊ iocunditatē atq̄ gaudium dabit. lec. iii.

TImenti dñm bene erit in diebus conſumatōnis illius bñdicetur. Plenitudo ſapientie ē timoꝛ dñi. Tu. lec. iiii.

ET plenitudo a fructibus illius: ⁊ omnē domū illi⁹ implebit a generatōnibus ⁊ receptacula a theſauris illius. Tu autem lectio quinta.

COrona ſapiētie timoꝛ domini replens pacē ⁊ ſalutis fructū: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit illam: vtraq̄ autem ſūt dona dei. Tu autem. lectio. vi.

SCientiā ⁊ intellectū prudentie ſapia ꝯparcietur ⁊ gloriā tenentiū ſe exaltat.

Per hebdomadam lectō pria

RAdix ſapie eſt timere deū. Rami eni illius longeui In theſauris ſapie eſt intellectus ⁊ ſcie religioſitas. lec. ii.

EXecratio autē peccatoribus ſapia. Timoꝛ dñi expellit peccatū. nā qui ſine timore ē nō pōt iuſtificari. lec. iii.

IRacūdia eni animoſitas illius: ⁊ ſubuerſio illi⁹ eſt vſq̄ in tēpus ſuſtinebit patiēs ⁊ poſtea reditio iocūditatis.

Dominica tertia lectio prima

BOn⁹ ſenſus abſcōdit vſq̄ ad tēpus v̇ba illius: ⁊ labia multoꝝ enarrabunt illius ſenſum. lectio ſecunda.

IN theſauris ſapie ſignificatio diſcipline execratio aūt peccatoribus cultura dei. Fili ꝯcupiſces ſapiam. ſerua iuſticiam ⁊ p̄bebit illā tibi. lec. iii.

SApientiā eni ⁊ diſciplinā habet qui timet deū. Et beneplacitū eſt illi fides ⁊ manſuetudo ⁊ adimplebitur theſaurus illius. lectio quarta.

COntumax non ſis ⁊ incredulus timoꝛi dñi. Ne acceſſeris ad illū duplici corde. lec. v.

NE fueris ypocrita in conſpectu hominū ⁊ nō ſcandaliçeris in labiis tuis. Filii ſapie eccl'ie iuſtoꝝ: ⁊ natio eoꝝ dilectio ⁊ obediētia lec. vi.

IUdiciū patris audite filii dilecti: ⁊ ſic facite vt ſalui ſitis. deus eni honoꝛauit patrē in filiis: ⁊ iudiciū matris exq̄ret in filios. Per hebdo. lec. i.

QUi diligit deū exoꝛabit p peccatis ⁊ cōtinebit ſe ab illis. In oꝛōe dierū exaudietur

ET ſic q̇ theſauriçat lec. ii. ita qui honoꝛificat matrē ſuā. Qui honoꝛat patrē iocundabit in filiis: ⁊ in die oꝛatōis ſue exaudietur. Tu autē. lec. iii.

QUi honoꝛat patrē ſuū: vita viuet longioꝛi: ⁊ q̇ obedit patri refrigerabit matrem. Tu autem. Cetera vt ſupra.

Dominica pria poſt. v. kl. ſeptemb. ad vſ. an̄ Bñdictus. ps Ipſum. Capi. Benedictus. R Anteq̄ comedā. Hym O lux. ℣. Veſpti. oꝛō. An̄. Dū audiſſet iob nūcioꝝ verba ſuſtinuit paciēter ⁊ ait. ſi bōa ſuſcepim⁹ de manu dñi: mala aūt quare nō ſuſtineam⁹: in oībus his nō peccauit Job labijs ſuis neqȝ aliquid ſtultū ꝯtra deū locut⁹ eſt. ℟ Añ. In oībus his ñ peccauit iob labijs ſuis: neqȝ aliquid ſtultū ꝯtra deū locut⁹ [illegible] ℟. Ad mat. inuit. Laudemus nomen dñi qm̄ ſuaue ē. In hymnis ꝯfitemini illi quia ipſe eſt dñs de⁹ nr̄. Venite. Hymn. Nocte ſurgē. Hoc inuit. p oībus dñicis vſqȝ ad .j. dñicā poſt .v kl. octob. Hac die incipiat liber Job ꝛ legitur per xv. dies qn̄ de tpali agit. le. j.

Vir erat in terra hus noie iob: ꝛ erat vir ſimplex ꝛ rectus ac timēs deū ꝛ recedēs a malo. ℟. Si bona ſuſcepimus de manu dñi: mala aūt quare nō ſuſtineam⁹. Dñs dedit domin⁹ abſtulit ſicut dño placuit ita factū ē: ſit nomen dñi benedictū. ℣. In oībus his nō peccauit iob labijs ſuis: neqȝ ſtultū quid ꝯtra deū locut⁹ ē. Dominus dedit. Lectio .ij.

Natiqȝ ſunt ei ſeptē filij: et tres filie. Et fuit poſſeſſio eius ſeptē millia ouium: ꝛ tria millia camelorū. Quinquaginta quoqȝ millia boū: ꝛ quīquaginte aſine: ac familia multa nimis. ℟. Anteq̄ȝ comedā ſuſpiro: ꝛ tanq̄ȝ inundantis aque ſic rugitus meus: q2 timor quē timebam euenit mihi: ꝛ quod verebar accidit. Nōne diſſimulaui nōne ſilui: ꝛ iam quieui: ꝛ vēit ſuper me indignatō tua dñe. ℣. Nolo multa fortitudine contēdat mecū ne magnitudinis ſue mole me premat equitatē ꝓponat ꝯtra me. Nōne. lec. iij.

Eratqȝ vir ille magn⁹ inter oēs orientales: ꝛ ibāt filij eius et faciebant conuiuia per domos: vnuſquiſqȝ in die ſuo. Tu aūt. ℟. Utinā appenderent peccata mea quib⁹ irā merui. Et calamitas quā patior in ſtatera. ℣. Quaſi arena maris hec grauior appareret vnde ꝛ verba mea dolore ſunt plena. Et ca. lec. iiij.

Et mittentes vocabant tres ſorores ſuas vt comederent ꝛ biberent cum eis. Cumqȝ in orbē tranſiſſent dies conuiuij mittebat ad eos iob ꝛ ſcificabat eos. ℟. Quare extraxiſtis ſermonibus veritatē ad increpādū me: verba cōponitis ꝛ ſubuertere nitimini amicū veſtrū. Verūtn̄ que cogitatis explete. ℣. Militia eſt vita hominis ſuꝑ terrā: ꝛ ſicut dies mercenarij dies ei⁹. Ve. lec. v.

Conſurgens diluculo offerbat holocauſta ꝑ ſingulos dies dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei et benedixerint deo in cordibus ſuis. ℟. Induta eſt caro mea putredine ꝛ ſordibus pulueris cutis mea aruit et contracta ē. Memento mei domine quia ventus eſt vita mea. ℣. Dies mei ſicut vmbra declinauerunt: et ego ſicut fenum arui. Memento mei domine quia veni. lec. vj.

Quadam die cum veniſſent filii dei vt aſſiſterent coram domino affuit inter eos ſathan. Cui dixit dominus. Vnde venis? Qui reſpondens ait. Circuiui terrã ⁊ perambulaui eã.

R. Paucitas dierũ meorũ finietur breui dimitte me domine. Vt plangã paululũ dolorẽ meum anteq̃ʒ vadam ad terraʒ tenebroſam ⁊ opertam mortis caligine. V. Ecce nunc in puluere ſedeo ⁊ in puluere dormio ⁊ ſi mane me queſieris nõ ſubſiſtã. Vt.

R. Memẽto mei deus. Quia ventus eſt vita mea nec aſpiciat me viſus hominis. V. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meam. Quia.

R. Ne abſcondas me domine a facie tua manum tuam longe fac a me. Et formido tua nõ me terreat. V. Voca me ⁊ ego reſpondebo tibi aut certe loquar et tu reſponde mihi. Et for. V. R.

Nocte os meũ perforatur doloribus ⁊ qui me comedũt non dormiunt a multitudine eorum cõſumit̃ veſtimentũ meuʒ. Comparatus ſum luto aſſimulat⁹ ſum fauille ⁊ cineri. V. O cuſtos hominũ quare poſuiſti me contrarium tibi ⁊ factus ſum mihimet ipſi grauis parce mihi dñe nihil enĩ ſunt dies mei. Cõpat⁹.

Dixit dñs ad eum. Nũq̃d conſideraſti ſeruum meũ iob ꝙ nõ ſit ſimilis ei in terra homo ſimplex ac timens deuʒ ⁊ recedens a malo. Tu.

Cui reſpondẽs ſathan ait. Nunquid iã fruſtra iob timet deuʒ. Nonne tu vallaſti eum ac domum eius: vniuerſamq̃ʒ ſubſtantiã eius per circuitũ operibus manuuʒ eius benedixiſti: ⁊ poſſeſſio eius creuit ĩ terra. Tu autem.

Sed extende manuʒ tuam paululũ ⁊ tange cũcta que poſſidet ⁊ ĩ facie tua bñdixerit tibi.

Dixit dominus ad ſathan Ecce vniuerſa que habet in manu tua ſunt: tamen in eo non extendes manũ tuã.

Egreſſuſq̃ʒ eſt ſathan a facie dñi. Cum autem quadam die filii eius ⁊ filie comederent ⁊ biberent vinũ ĩ domo fratris ſui primogeniti.

Nuncius venit ad iob qui diceret. Boues arabãt et aſine paſcebant̃ ⁊ irruerunt ſabei tulerũt omnia necnon et pueros percuſſerunt gladio ⁊ euaſi ego ſol⁹ vt nũciarẽ tibi.

Cum adhuc ille loqueret̃ venit alter dicens: ignis dei cecidit de celo ⁊ tactas oues pueroſq̃ʒ cõſumpſit ⁊ effugi ego ſolus ut nunciarẽ tibi.

Sed adhuc illo loquẽte venit alius ⁊ dixit. Chaldei fecerunt turmas et inuaſerunt camelos et tulerunt eos: necnõ ⁊ pueros percuſſerũt gladio ⁊ euaſi ego ſolus vt nunciarem tibi.

Adhuc dum loquebat̃ ille Et ecce alius intrauit ⁊ dixit. Filijs tuis ⁊ filiabꝰ veſcētibus ⁊ bibentibꝰ vinum in domo fratris ſui ꝑmogeniti repēte ventus vehemens irruit a regione deſerti ⁊ concuſſit quatuor angulos domuſqꝫ corruens oppreſſit liberoſ tuos ⁊ mortui ſunt ⁊ euaſi ego ſolus vt nunciarem tibi.

Tunc ſurrexit iob et ſcidit veſtimenta ſua ⁊ tōſus capite corruens in terram adorauit.

Et dixit nudꝰ egreſſus ſuꝫ de vtero matris mee ⁊ nudus reuertar illuc.

Dominus dedit dominus abſtulit ſicut domino placuit ita factū eſt. Sit nomē domini benedictū. In omnibꝰ hiſ non peccauit iob labijs ſuiſ neqꝫ ſtultum aliquid ꝯtra deū locutus eſt. Tu autem domine.

Peto dn̄e.

Bn̄s. Ipſum.

Benedictus deꝰ. Om̄i tp̄e.

O lux bea. Veſpertina oratio. ℟ Ingreſſus raphael archangelus ad thobiam ſalutauit eum dicens: gaudiū ſemꝑ tibi ſit cui thobias ait: q̃le gaudium mihi erit qui in tenebris ſedeo ⁊ lumen celi nō uideo cui angelus ait forti eſto animo in ꝓximo eſt vt a deo cureris. M. ℟ Ne reminiſcaris dn̄e delicta noſtra vel parentū nr̄orum neqꝫ vindictaꝫ ſumas de peccatis noſtriſ. M.

[illegible] Laudemus no.

Thobias ex tribu et ciuitate neptalim que eſt ĩ ſuperioribus ꝑtibus galilee ſuꝑ naaſon poſt viaꝫ que ducit ad occidentē in ſiniſtro habens ciuitatem ſephet. ℟ Peto domine vt de vinculo imperij huiꝰ abſoluas me aut certe deſuper terram eripias me. Ne reminiſcaris dn̄e delicta mea vel ꝑentuꝫ meoꝝ neqꝫ vĩdictā ſumas de pctīs nr̄is q̄ eruis ſuſtinentes te dn̄e. ℣ Omnia iudicia tua iuſta ſunt ⁊ oēs vie tue mīa et ṽitas ⁊ nunc dn̄e memento mei. Ne reminiſcaris. Lc ij

Cum captus eſſet in diebꝰ ſalmanaſar regis aſſyriorum: in captiuitate tamen poſitus viam veritatis non deſeruit. ℟ Omni tempore benedic deum ⁊ pete ab eo ut vias tuas dirigat. Et omni tempore conſilia tua in ipſo permaneant. ℣ Memor eſto fili quoniaꝫ pauperem vitam gerimus habebiſ multa bona ſi timueris deum. Et omni tem.

Ita vt omnia que habere poterat quotidie captiuis fratribus qui erant ex eius genere impartiret. Cum eſſet minor omnibus in tribu neptaliꝫ nihil tamen puerile geſſit i opere. ℟. Memor eſto fili quoniã pauperem vitam gerim⁹. Habebis multa bona ſi timuerẜ deum. ℣. Fiducia magna eſt coram domino elemoſyna omnibus qui faciunt eam. Habebis multa. Lectio quarta.

Deniqꝫ cum irent omnes ad vitulos aureos quos hieroboas fecerat rex iſrl' hic ſolus fugiebat conſortia omnium. ℟. Sufficiebat nobis paupertaſ noſtra vt diuitie computarentur nunquaꝫ fuiſſet pecunia iſta pro qua miſiſti filiũ noſtrum. Baculus ſenectutis noſtre. ℣. Heu me fili mi vt quid te miſimus peregrinari lumen oculorum noſtroruꝫ. Baculus ſenectutis. Lectio quinta.

Et pergebat ſoluſ in hieruſalem ad templũ domini ⁊ ibi adorabat dominũ deuꝫ iſrael. Omnia ꝑmitiua ſua ⁊ decimas ſuas fideliter offerens. ℟. Benedicite deum celi et coram viuentibus confitemini ei. Quia fecit nobiſcuꝫ miſericordiam ſuam. ℣. Tempus eſt vt reuertar ad eum q̇ me miſit voſ autẽ benedicite deũ. Quia. Lectio. vi.

Ita ut in tertio anno proſelitis ⁊ aduenis miniſtraret omnem decimationem hec ⁊ his ſimilia ſecundũ legem dei puerulus obſeruabat. ℟. Tempus eſt vt reuertar ad eum qui me miſit vos auteꝫ benedicite deum. Et enarrate omnia mirabilia eius. ℣. Benedicite deum celi ⁊ coram omnib⁹ viuentibus confitemini ei. Et. ℟. Tribulatiões ciuitatũ audiuimus quas paſſe ſunt ⁊ defecimus timor ⁊ hebetudo mentis cecidit ſuꝑ nos ⁊ ſr' libos nros. Ipſi montes nolunt recipere fugam noſtram. Domine miſerere. ℣. Peccauimus cum patribus noſtris iniuſte egimus iniquitatem fecimus. Domine. ℟. Nos alium deum neſcim⁹ preter dominũ in quo ſperam⁹. Qui nõ deſpicit nos nec amouit ſaluteꝫ ſuã a genere noſtro. ℣. Indulgentiam eius fuſis lachrymis poſtulem⁹ ⁊ humiliemus illi animas noſtras. Qui nõ. ℟. feriale. ſ. Domine deus qui conteris bella ab initio eleua brachiũ tuum ſuper gentes que cogitant ſeruis tuis mala. Et dextera tua glorificet in nobis. ℣. Allide virtutẽ illoruꝫ in virtute tua cadat virtus eoruꝫ in iracũdia tua. Et dextera.

Per hebdomadam. Lectio. i.

Cum vero fact⁹ fuiſſet vir accepit vxorem annaꝫ de tribu iuda genuitqꝫ ex ea filiuꝫ imponẽs ei nomẽ quẽ infantia timere docuit deuꝫ ⁊ abſtinere ab omni pctõ. Lectio. ii.

Igitur cũ per captiuitateꝫ deueniſſet cum vxore ſua ⁊ filio in ciuitate niniuẽ cuꝫ oĩ tribu ſua ⁊ oẽs ederent ex cibiſ gentiliũ iſte cuſtodiuit animã ſuam ⁊ nunquā ꝯtaminat⁹ eſt cibis illorum. Lectio .iij.

Memor fuit domini thobias in toto corde ſuo ⁊ dedit illi gratiam deus in conſpectu ſalmanaſar regis. Tu aūt.

Dominica .ij. lectio .i.

Et dedit ei poteſtatē quocunqʒ vellet ire habens libertatem quecunqʒ facere voluiſſet. Lectio ſecunda.

Pergebat enim per omnes qui erant in captiuitate ⁊ monita ſalutis dabat eis. Tu. Lec. iij.

Cunqʒ vēiſſʒ i rages ciuitatē medorū et ex his quibus honoratus fuerat a rege: hūiſſet decē talenta argēti. Lectio quarta.

Et cum multa turba generis ſui gabellū egentē videret qui erat ex tribu eius ſub cyrographo dedit illi memoratū pondus argenti. Lec. v.

Poſt multū vero temporis mortuo ſalmanaſar rege cum regnaret ſenacherib fili⁹ eius ꝓ eo ⁊ filios iſrael exoſos hēret in ꝯſpectu ſuo. Le. vj

Thobias ꝑgebat per oēm congregationē ſuam ⁊ cōſolabatur eos diuidebatqʒ vnicuiqʒ ꝓut poterat de facultatibus ſuis. Per hebdo. lec. i.

Surientes alebat nudiſqʒ veſtimēta p̄bebat mortuis atqʒ occiſis ſepulturaʒ ſollicitus exhibebat. Lectio .ij.

Cunqʒ reuerſus eſſet rex ſenacherib fugiens a iudea plagam quaʒ circa eum fecerat deus ꝓpter blaſphemiā ſuam. L. e. iij.

Iratus multos occidit ex filiis iſrael thobias vero ſepeliebat corpora eorum. ℟is. ⁊ cetera omnia ut s.

Dñica prima poſt kal. octobrꝭ inchoetur hyſtoria. ſ. Adonay. Ad .i. vš. ſuper ps. añ. Benedictus ps. Ipſum. Capłm Benedictus. ℟. Domine rex omni. Hym. O lux bea ℣. Veſpertina orō. Añ. Adonay domine deus magne ⁊ mirabilis qui dediſti ſalutem in manu femine exaudi preces ſeruorum tuorum. ps. Magnifi. Oratio ut ſupra. Ad matutꝭ. inuitatꝭ. Laudem⁹ noſtrum. ps. Venite. Hym. Nocte ſur.

Hac die icipiatur liber iudith ⁊ legitur per hebdomadaʒ quādo de temporali agitur.

Lectio prima.

Arphaxat itaqʒ rex medorum ſubiugauerat multas gentes imperio ſuo ⁊ ipſe edificauit ciuitatem potentiſſimam Reſponſorꝭ. Adonay domine deus magne ⁊ mirabilis qui dediſti ſalutem in manu femine. Exaudi preces ſeruorum tuorū. ℣. Benedictus es domine qui non derelinquis preſumentes de te ⁊ de tua virtute glorificantes humilias. Exaudi preces ſeruorum. Lectio ſecunda.

Quam appellauit egbathanis ex lapidibus quadratis ⁊ ſectis fecit muros eius in altitudinē cubitoꝝ ſeptuaginta.

Dn̄e rex oīpotens in ditiōe tua cuncta ſunt poſita: et nō eſt qui poſſit reſiſterė volūtati tue: Libera nos ꝓpter nomē tuuꝫ.

Exaudi dn̄e orōnē noſtrā: et cōuerte luctū noſtrū i gaudiū. Libera nos ꝓpter.

Turres eius vero poſuit i altitudinē cubitorū centū Per quadrū vo eorum latus vtrunqꝫ vicenorū pedū ſpacio tendebatur. Dn̄ator domine celorū ⁊ terre: creator aquarū ⁊ vniuerſe creature tue. Exaudi orōnē ſeruorū tuorum.

Tu dn̄e cui humiliū ſemper et manſuetoruꝫ placuit deprecatio. Exaudi orationē.

Poſuitqꝫ portas eius in altitudinē turriū ⁊ gloriabatur quaſi potens in ꝑtāte exercitus: ⁊ gloria quadrigarū ſuarū. Spē in alio nunq̄ꝫ hūi preter i te deus iſrael. Qui iraſceris ⁊ ꝓpitius eris: ⁊ omnia peccata hominū in tribulatōe dimittis. Dn̄e deꝰ celi ⁊ terre reſpice ad humilitatē nr̄am Qui ira.

Anno igitur duodecimo regni ſui nabuchodonoſor rex aſſiriorū: qui regnabat i niniue ciuitate magna pugnabat contra arphaxat. Cōforta me rex ſanctorū ꝑncipatuꝫ tenens. Et da ſermonē rectū ⁊ bene ſonanteꝫ in os meū. Da nobis dn̄e locum penitētie: ⁊ ne claudas ora canentiuꝫ te domine. Et da ſermonem rectum.

Et obtinuit euꝫ in campo magno qui appellat̄ Ragau: circa eufraten ⁊ tigrin et hiadaſon i campo erioch regis helicorū. Laudate dominū deum noſtrū. Qui non deſeruit ſperantes in ſe: ⁊ in me adimpleuit miſericordiam ſuam. Laudate dn̄m oēs gētes: ⁊ collaudate eum oēs populi. Qui

Tribulatōes ciui. Nos aliū deū.

Vos qui in turribus eſtis aperite portas: dn̄s oipotens fecit v̓tutē. Et victoriaꝫ dedit de inimicis nr̄is. Laudate dn̄m deū noſtrū qui non deſeruit ſperantes in ſe. Et victo.

Tunc exaltatū ē regnuꝫ nabuchodonoſor ⁊ cor eius eleuatum eſt: ⁊ miſit ad omnes qui habitabant in ſicilia ⁊ damaſco ⁊ libano: ⁊ ad gentes q̇ ſunt in carmelo ⁊ cedar.

Et inhabitantes galileaꝫ. ⁊ in campo magno eſdrelon: ⁊ ad oēs qui erant in ſamaria ⁊ trans flumen iordanem: vſqꝫ hierl'm ⁊ ad omnē terrā teſſe quouſqꝫ perueniat̄ ad mōtes ethiopie.

Ad hos omnes miſit nuncios nabuchodonoſor rex aſſiriorū: qui omnes vno anio contradixerūt: ⁊ remiſerūt eos vacuos ac ſine honore abiecerunt eos. Tu autem domine.

Adaperiat. Bñdictus Ipſum. Bñs de⁹.

Tua eſt potentia. O lux be. Veſptin⁹. Adap̱iat dñs coꝛ vr̃m in lege ſua ⁊ in p̱ceptis ſuis: ⁊ faciat pacē. M.

Adap̱iat.

M.

Da pacem dñe in diebus noſtr̃: q2 non eſt alius qui pugnet p̱ nobis niſi tu deus noſter. M.

Tua eſt potentia tuum regnum domine tu es ſuper omnes gentes: da pacē dñe in diebus nr̃is all'a. M. Accingimini filij potētes: ⁊ eſtote parati in p̄lio: qm̃ melius eſt nobis mori in bello q̄z vidē mala gentiſ noſtre ⁊ ſanctoꝝ ſicut fuerit volūtas in celo ſic fiat. M. Exaudiat dñs or̃oes vr̃aſ ⁊ reconſilietur vobis: nec vos deſerat in tp̄e malo dominus deus noſter all'a. M. Adaperiat dñs coꝛ veſtrū in lege ſua. Et i p̱ceptis ſuis ⁊ faciat pacē. Venite.

T factū eſt poſtq̄z percuſſit alexander phylippi macedo qui primus regnauit i grecia egreſſus de terra cethim p̱cuſſit dariū regem perſarum et medoꝝ ⁊ conſtituit p̄lia multa ⁊ omnium obtinuit munitiones. Adaperiat dñs coꝛ veſtrum in lege ſua et in preceptis ſuis ⁊ faciat pacē in dieb⁹ noſtris. Concedat vobis ſalutē ⁊ redimat vos a malis. Exaudiat dñs oꝛōes veſtras: ⁊ reconſilietur vobis nec vos deſerat in tp̄e malo. Conce.

T congregauit virtutem ⁊ exercitū foꝛtem nimis ⁊ exaltatū ē ⁊ eleuatū eſt coꝛ ei⁹: ⁊ obtinuit regiones gentiū ⁊ tirannos: ⁊ facti ſunt illi in tributū. Exaudiat dñs oꝛōnes veſtras ⁊ reconſilietur vobis: nec voſ deſerat i tp̄e malo. Dominus de⁹ noſter. Adaperiat dñs coꝛ veſtrū: ⁊ in lege ſua ⁊ in preceptis ſuis ⁊ faciat pacem. Dñs deus.

T poſt hec cecidit i lectū ⁊ cognouit: quia moreret̃: ⁊ uocauit pueros ſuos nobiles qui ſecū erant: et diuiſit illis regnū ſuū cū adhuc viueret.

Tua eſt potentia tuum regnū domine: tu es ſuper oēs gentes Da pacē dñe in diebus noſtr̃.

Creatoꝛ omniū deus terribilis ⁊ foꝛtis iuſtus ⁊ miſericoꝛs Da pacem.

T regnauit alexander annis duodecim ⁊ moꝛtuus eſt. Et obtinuerunt pueri eius regnū vnuſquiſq3 in loco ſuo.

Congregati ſunt inimici noſtri ⁊ gloꝛiant̃ in virtute ſua cō tere fortitudinẽ illorum dñe et diſperge illos. Ut cognoſcant qꝛ nõ eſt alius qui pugnet ꝓ nobis niſi tu deus noſter. ℣. Diſperge illos in virtute tua ⁊ deſtrue eos ꝓtector noſter domĩe. Ut cognoſcant. Lectio. v.

Et poſuerunt ſibi omĩs diademata poſt mortẽ eius ⁊ filij eorũ poſt eos annis multis ⁊ multiplicata ſunt mala ĩ terra. ℟. Impetũ inimicorũ ne timueritis memores eſtote quomodo ſalui facti ſunt patres veſtri. Et nunc clamemus in celũ ⁊ miſerebit̃ nr̃i deus nr̃. ℣. Mementote mirabiliũ eius que fecit pharaoni ⁊ exercitui eius ĩ mari rubro. Et nunc. Lectio. vi.

Et exijt radix pcĩ ex eis Antiochus illuſtris filius antiochi regis qui fuit rome obſes. ℟. Refulſit ſol in clypeos aureos ⁊ reſplenduerũt mõtes ab eis. Et fortitudo gentiũ diſſipata eſt. ℣. Erat enĩ exercitus magnus valde ⁊ fortis ⁊ appropinquauit iudas ⁊ exercitꝰ eiꝰ in pliũ. Et. ℟. Ornauerũt faciem templi coronis aureis ⁊ dedicauerũt altare dño. Et facta eſt leticia magna in populo. ℣. In hymnis ⁊ confeſſionibꝰ benedicebant dominũ. Et. ℟. In hymnis ⁊ ꝯfeſſionibus bñdicebant dominum. Qui magna fecit in iſrael ⁊ victoriã dedit illis dñs oĩpotẽs. ℣. Ornauerunt faciem templi coronis aureis ⁊ dedicauerunt altare dño Qui mag. Alia ferialis. Congregate ſunt gentes in multitudinem vt dimicent contra nos et ignoramꝰ quid agere debeamꝰ Domine deus ad te ſunt oculi noſtri ne pereamꝰ. ℣. Tu ſcis que cogitant in nos quomodo poterimꝰ ſubſiſtere ante faciẽ illoꝝ niſi tu adiuues nos. Domine deus. ℟. Dixit iudas ſymoni fratri ſuo elige tibi viros ⁊ vade libera fratres tuos ĩ galilea: ego aũt ⁊ ionathas frater meus ibimus in galaditidem. Sicut fuerat voluntas in celo ita fiat. ℣. Et nũc clamemus in celum: ⁊ miſerebit̃ noſtri deus noſter. Sicut fuerat. [illegible] hebdomadaꝫ. lectio pꝛima. [illegible]

Et regnauit anno [illegible] motrigeſimo. vij. regni grecorum. In diebus illis exierũt de iſrael viri iniqui ⁊ ſuaſerũt multis. [illegible]

Dicentes eamꝰ ⁊ diſponamus teſtamentũ cũ gentibus que circa nos ſũt: qꝛ ex quo receſſimus ab eis euenerũt nobis multa mala. [illegible]

Bonus itaqꝫ viſus eſt ſermo in oculis eorũ. Et deſtinauerũt aliqui de populo ⁊ abierũt ad regem. [illegible]

Et dedit eis poteſtatẽ vt facerent iuſticiã gentiũ. Et edificauerũt gymnaſiũ ĩ hieroſolimis ſcd̃m legeꝫ nationũ ⁊ fecerũt ſibi pꝛeputia ⁊ receſſerunt a teſtõ ſctõ. [illegible]

Et iuncti ſunt nationibus

⁊ venūdati sunt vt facerēt malum. Tu autem. Lectio.iij

ET post paratū regnum in ꝯspectu antiochi cepit regnare in terra egypti vt regnaret sup̱ duo regna. Lec.iiij.

ET intrauit antiochꝰ i egyptū in multitudine graui in curribꝰ ⁊ elephātibꝰ ⁊ equis ⁊ copiosa nauiū multitudine.

ET ꝯstituit antio Le.v. chus bellū aduersus ptolomeū regē egypti ⁊ verit⁹ est ptolomeus a facie eius ⁊ fugit ⁊ ceciderūt vulnerati multi.

ET ꝯprehendit ci Le.vj. uitates munites in terra egypti: ⁊ accepit spolia terre egypti. Per hebdoma. Le.j.

ET ꝯuertit antiochus postq̄ ꝑcussit egyptū in centesimo quadragesimo tertio anno Tu autem. Lectio.ij.

ET ascendit in israel ⁊ ad hierosolimā in mltitudie graui ⁊ itrauit in scificatōe cū

ET accepit suꝑbia. Le.iij altare aureū ⁊ cādelabrū luminis ⁊ vniūsa vasa eiꝰ ⁊ ꝯminuit oia. Dñica.iij.lectio.j.

ET accepit argentū ⁊ aurū ⁊ vasa copiosa ⁊ ꝯcupiscibilia ⁊ accepit thesauros occultos quos inuenit. Lectio.ij.

ET sublatis oibꝰ abijt i terrā suā: ⁊ fecit cedē hoium ⁊ locutꝰ est i suꝑbia mag̃. L.iij

ET factꝰ ē planctꝰ magnꝰ in isrł ⁊ in oī loco eoꝵ ⁊ ingemuerūt ꝑncipes ⁊ sacerdotes.

Lectio quarta.

IUuenes ⁊ virgines infirmati sūt ⁊ speciositas mulierꝵ immutata est. Le.v.

OMnis maritꝰ sūpsit lamētū ⁊ q̇ sederūt in throno maritali lugebāt. Tu. Lec.vi.

ET cōmota est terra sup̱ hitātes in ea ⁊ vniūsa domus iacob induit ꝯfusiōez. Per heb.

ET pꝰ duos ānos di Le.j. erū misit rex ꝑncipē tributoꝵ ad ciuitatē iuda. Tu. L.ij.

ET venit hierusalē cū turba mlta et locu.ꝰ ē ad eos v̾ba pacifica in dolo ⁊ credide

ET irruerit rūt ei. Lec.iij sup̱ ciuitatē repēte ⁊ ꝑcussit eā plaga magna ⁊ ꝑdidit populum multum in israel.

Dominica.iiij. lectio pͥma.

ET accepit spolia ciuitatis ⁊ succendit eam igni ⁊ destruxit domos eiꝰ ⁊ muros eiꝰ

CAptiuas i circuitu. lec.ij duxerūt mlres ⁊ natos ⁊ pecora possiderūt. Et edificauerūt ciuitatē dauid muro magno et firmo ⁊ turribꝰ firmis. Le.iij.

ET fcā est illꝭ in arcē ⁊ posuerūt arma ⁊ escā ⁊ ꝯgregauerūt spolia hierlꝫ ⁊ reposuerūt illic ⁊ fcī sūt i laqueū magnū.

ET fcm̄ ē h̄ ad isidi Le.iiij as scificatōis ⁊ i scādalū

ET ef magnū i isrł. Le.v. fuderūt sanguinē inocentē p̄ circuitū scificatōis ⁊ ꝯtaminauerūt

ET fu scificatōez. Le.vj gerūt hitatores hierlm ꝓpter eos ⁊ fcā est hitatio semī suo et nati eiꝰ reliqrūt eā. Per heb. le.j

Anctificatio eius deſolata eſt ſicut ſolitudo dieſ feſti eius conuerſi ſunt in luctuz ⁊ ſabbatũ ei⁹ in obprobrium et honores eius in nihilũ

Ecundum gloriam ei⁹ multiplicata ē ignominia: et ſublimitas eiuſ conuerſa eſt in luctum.

Et ſcripſit Antiochus rex omni regno ſuo vt eēt oīſ populus vnus. Et reliquerunt omnes gentes ſecundum ṽbuz regis antiochi.

Et multi iſrael conſenſerũt ei ⁊ ſacrificauerunt idoliſ ⁊ coinquinauerunt ſabbatum.

Et miſit rex libros per manus nunciorum in hieruſalem ⁊ in omnes ciuitates iude vt ſequerenť legem terre gentium.

Et ꝓhibuerunt holocauſta ⁊ ſacrificia ⁊ placationes fieri in templo dei ⁊ ꝓhibuerunt celebrari ſabbatum: et dies ſolēnes ⁊ coinquinari ſancta ⁊ ſanctũ pplm iſrľ.

Et miſit antiochus edificari aras ⁊ templa ⁊ immolari carnes ſuillas ⁊ pecora cõmunia. Et reliquere filios incircũciſos.

Et coinquinauerũt aīas eorum in oībus immũdis ⁊ abominationibus ita vt obliuiſcerenť legem ⁊ omnes iuſtificationes dei. Et quicunqꝫ non feciſſet ſecundũ verbũ regis antiochi moreretur.

Cũm omnia ṽba hec ſcripſit omni regno ſuo ⁊ poſuit principes pplo qui hec fieri cogerent ⁊ iuſſit ciuitatibus iude ſacrificare.

Et congregati ſunt multi de populo ad eos qui dereliquerant legem domini ⁊ fecerunt mala ſuper terrã ⁊ effugarũt populũ iſrael in abditiſ ⁊ in abſconſis fugitiuorum locis Tu autem domine.

Je.xv.mēſiſ caſlē.v.⁊.xl.⁊.c.āno edificauit rex antiochus abbominando idoluz deſolationis ſuper altare dei.

Et per vniuerſas ciuitates iude ⁊ in circuitu edificauerũt aras ante ianuas domorũ ⁊ in plateis incēdebant thura ⁊ ſacrificarũt.

Vidi dñm.
Rñs. Ipſum. Rñs deuſ Aſpice dñe. O lux bea Veſpertina orō Vidi dñm ſedentem ſuper ſolium excelſum ⁊ eleuatum ⁊ plena erat omnis terra maieſtate ei⁹ ⁊ ea que ſub ipſo erant replebant tēplũ M.

Vidi dñm M.

Muro tuo iexpugnabili circũcige nos dñe ⁊ armis tue potentie ꝓtege noſ ſemper de⁹ nr̄

Añ. Qui celoꝝ ꝯtines thronos ⁊ abyſſos intueris dñe rex regũ montes pōderas terraꝫ palmo ꝯcludis exaudi nos dñe in gemitibus nr̃is. Añ. Suſtinuimꝰ pacē ⁊ nō venit dñe queſiuimꝰ bōa ⁊ ecce turbatio cognouimꝰ dñe peccata noſtra ne in eternuꝫ iraſcaris nobis deus iſrl̃. Si vo. v. dñica menſis nouembris cōtigerit tunc repetatur añ. Qui celoꝝ con. Ad vs. in ſabbato illius dñice. Ad mat. inuit. Deꝰ rex celeſtis. Qui ſedes in throno miſerere nobis. ps. Venite. Hac die incipiatur ꝓphetia ezechielis ⁊ legitur vſqꝫ ad aduētuꝫ dñi quando de temporali agitur Lectio prima ſequens.

Et factuꝫ eſt trigeſimo anno in quīta menſis cū eēm in medio captiuoꝝ iuxta fluuium cobar aperti ſunt celi et vidi viſiones dei. Hec dicit. d. d. ꝯuer. ad me ⁊ ſal. eri. Omēs lectiones ſic terminantur de ꝓphetia ℟. Vidi dñm ſedentem ſuꝑ ſolium excelſum ⁊ eleuatum et plena erat omīs terra maieſtate eius. Et ea que ſub ipſo erāt replebant templū. ℣. Seraphi ſtabant ſuper illud ſex ale vni ⁊ ſex ale alteri. Et ea. Le. ii.

In quinta menſis: ipſe eſt annus quintus tranſmigrationis regis ioachim. Factū eſt verbū dñi ad ezechielē filium buzi ſacerdotē in terra chaldeorū: ſecus flumē cobar: ⁊ facta eſt ſuper eū manus dñi. Hec dicit do. ℟. Aſpice dñe de ſede ſancta tua: ⁊ cogita de nobis: inclina deus meus aurē tuā ⁊ audi. Aperi oculos tuos ⁊ vide tribulatōnē nrām. ℣. Reſpice domine de ſanctuario tuo ⁊ de excelſo celorū hitaclo. Aſpi. L. iii.

Et vidi ⁊ ecce ventꝰ turbinis veniebat ab aquilone ⁊ nubes magna ⁊ ignis voluēs ⁊ ſplendor in circuitu eiꝰ quaſi ſpes electri: h eſt de medio ignis ℟. Aſpice dñe qꝛ facta eſt deſolata ciuitas plēa diuitijs: ſedet in triſticia dña gentium. Non eſt qui ꝯſoletur eam niſi tu deꝰ ℣. Plorans plorauit in nocte: ⁊ lachryme eius in maxill' eiꝰ. Non eſt. Lectio. iiii.

Et in medio eorum ſimilitudo quatuor animaliuꝫ Et aſpectꝰ eorum ⁊ ſimilitudo hominis erat in eis. Et quatuor facies vni: et quatuor penne alteri. Hec dicit. ℟. Super muros tuos hieruſalem ꝯſtitui cuſtodes. Tota die ac nocte nō tacebant laudare nomen dñi. ℣. Qui reminiſcimi deū ne taceatis ⁊ ne detis ſilentiū ei. Tota die ac nocte. Lectio. v.

Et pedes eoꝝ pedes recti ⁊ planta pedis vt planta vituli: ⁊ ſcintille quaſi aſpectꝰ eris candētis ⁊ manꝰ hominis ſub pennis eoꝝ in quatuor ꝑtibus. ℟. Muro tuo inexpugnabili circūcige nos dñe ⁊ armis potētie tue ꝓtege nos ſp. Libera dñe deꝰ iſrl' clamātes ad te ℣.

Eripe nos in mirabilibus tuis
et da gloriam noi tuo. V. Lec. vi.
Et facies [illegible] quia
[illegible] habebant [illegible]
quod erant [illegible] ad
alterum nō [illegible] cum ince-
derent: sed [illegible]
ciem suam gradiebantur. R. Su-
stinuimus pacem et non venit:
quesiuimus bona: et ecce turbatio:
cognouimus dñe peccata nr̄a.
[illegible] in perpetuum obliuiscaris
nos. V. Peccauimus cū patri-
bus nostris iniuste egim⁹ iniq-
tatem fecimus. Lec. vii. R. Angu-
stie sunt michi vndiqz et qd eli-
gam ignoro. Melius est incidē
in manus hoīm q̄z derelinquer
legē dei mei. V. Si eni hoc ege-
ro mors mihi est. si aūt non ege-
ro nō effugiaz manus vestras
Melius. R. Laudabilis popu-
lus quē dominus exercituū bñ-
dixit dicens. Opus manuū me-
arū tu es. Hereditas mea isrl.
V. Beata gens cuius est dñs de-
us eius ppl's quē elegit in here-
ditatē sibi. Heredi. Rña. feria.
Misit dñs angelū suū et cōclu-
sit ora leonū. Et nō me contamia-
uerūt: qr coram eo iusticia inuē-
ta est in me. V. Misit deus mi-
sericordiā suam et veritatē suaz
aiam meam eripuit de medio
catulorū leonuz. Et. R. Qui ce-
lorum cōtines thronos et abys-
sos intueris domine rex reguz
montes ponderas terram pal-
mo concludis: Exaudi nos deus
in gemitibus nostris. V. Non

[illegible]
[illegible]
[illegible] in miserationibus [illegible]
multis. Exau. [illegible]
Similitudo [illegible]
mor [illegible] facies [illegible]
et facies leonis [illegible]
quatuor. Hec dic. [illegible]
Et [illegible]
ipsorum quatuor [illegible]
rum extenta desuper. [illegible]
Duo penne [illegible]
gebant et due tegebant cor-
pa eorum. [illegible]
corāz facie sua [illegible]
erat impetus spūs [illegible]
tur [illegible]
[illegible]
Et [illegible]
[illegible] quasi [illegible]
ignis ardentiū et quasi aspect⁹
lampadarum. Lectio [illegible]
Hec erat visio discurres in
medio aīalium [illegible]
et de igne fulgur egrediens.
Et aīalia [illegible]
tur in similitudinē [illegible]
choruscantis. Cum aspice[illegible]
aīalia apparuit rota una super
terrā iuxta aīalia habēs [illegible]
or facies. Hec di. Lectio [illegible]
Et aspectus rotarū et [illegible]
earum quasi visio [illegible]
vna similitudo ipsarū que[illegible]
Hec dicit. Lectio. [illegible]
Et aspectus earū et [illegible]
rum quasi si sit rota in me-
dio rote p quatuor ptes [illegible]
gredtebant cū ambularē[illegible]
Statura quoqz [illegible]

[illegible] similitudo hominis [illegible] per circuitum ipsis quatuor.

Per hebdomadam. lectio .ii.

Cum ambularent aĩalia ambulabãt pariter ⁊ rote iuxta ea [illegible] aĩalia [illegible] terra [illegible]. Le. iii.

[illegible] spũ ⁊ rote pariter levabantur sequentes eũ; spũs enĩ vite erat in rotis. Hec. Lec. iiii.

Cum euntibus ibãt ⁊ cum stantibus stabãt ⁊ cũ elevatis a terra pariter elevabant ⁊ rote sequentes ea quia spũs vite erat i rotis. Hec. [illegible] lectio .i.

Et similitudo sup caput aĩalium firmamenti quasi aspect' cristalli horribil' ⁊ extenti super capita eorum desuper. Lec. ii.

Sub firmamento autẽ penne eorum recte alterius ad alterum: unũquodq; duabus alis velabat corpus suũ; ⁊ alterũ similiter velabatur. Lectio iii.

Et audiebã sonũ alaꝝ q̃si sonũ aquarũ multarũ ⁊ q̃si sonum sublimis dei. Le. iiii.

Cum ambularẽt son' quasi erat multitudinis ut son' castroꝝ. Cũq; starẽt dimittebãt pẽne eoꝝ. Le. v.

Nam cũ fieret vox sup̃ firmamentũ qđ erat sup caput eorũ stabãt ⁊ submittebãt alas suas. Le. vi.

Et sup firmamẽtũ qđ iminẽs erat capiti eoꝝ q̃si aspect' saphiri similitudo throni. Per hebdo. lectio .i.

Et super similitudinẽ throni erat similitudo throni quasi aspectus hominis desuper. Lectio secunda.

Et vidi quasi species electri velut aspectus ignis intrinsecus per circuitũ a lumbis eius desuper. Lectio iii.

Et a lumbis eius usq; ad deorsum vidi quasi speciem ignis splendẽtis in circuitu velud aspectu arcus cum fuerit in nube in die pluvie. Hec dic. Dominica iiii. Lectio i.

Hec erat aspectus splendoris per gyrũ hec visio similitudinis glorie dei. Hec dicit dominus. Lectio ii.

Et vidi ⁊ cecidi in faciem meam: ⁊ audivi vocem loquẽtis ⁊ dixit ad me fili hoĩs sta sr pedes tuos ⁊ loq̃r tecũ. Hec. Le. iii.

Et ingressus ẽ i me spũs dñi postq̃ȝ locut' est mihi: ⁊ statuit me sup pedes meos. Le. iiii.

Et audivi vocẽ loquentẽ ad me ac dicentẽ fili hoĩs mitto ego te ad filios isrl' ad gẽtes apostatrices que recesserũt a me. Hec. Le. v.

Patres eorum prevaricati sunt pactũ meum usq; ad diem hunc ⁊ filij dura cervice ⁊ indomabili corde sunt ad quos ego mitto te. Le. vi.

Et dices ad eos hec dic dñs de'. Si forte vel ipsi audiãt ⁊ si q̃escant quõ dom' exasperans est: ⁊ sciẽt quia ppha in medio eorum fuerit. Per hebdo. Lectio i.

TU ergo fili hominis ne timeas eos neq; sermonez eorum metuas: q̄m crudeles et subuersores sunt tecum ⁊ cum scorpionibꝰ habitas. Hec. L.e.ij.

VErba eorum ne metuas ⁊ vultus eoꝝ ne formides quia domus exasperās ē. Hec dicit dn̄s. Lectio.iij.

LOqueris verba mea ad eos: et si forte audiant et quiescant q̄m irritatores sunt. Hec di. Dn̄ica.v. Lectio.i.

TU aūt fili hominis audi quecunq; loquar ad te: et noli exasperans esse sicut domꝰ exasperatrix ē. Hec. Lectio.ij.

APeri os tuuz ⁊ comede q̄cunq; do tibi. Et vidi ⁊ ecce manꝰ missa ad me in q̄ erat liber inuolutus. Hec. Lec.iij.

ET expandit illū corā me ⁊ erat scriptus intus et foris. Et scripture erant in eo lamentatiōes ⁊ carmē: vt ve fili hominis quecunq; inueneris comede. Lectio.iiij.

COmede volumen istud ⁊ vadens loquere ad filios israel. Et aperui os meuz ⁊ cibauit me volumine illo. L.e.v.

ET dixit ad me fili hoīs venter tuꝰ comedet ⁊ viscera tua īplebunt' volumine isto quod ego do tibi. Hec. L.e.vj.

ET comedi illud ⁊ factum est in ore meo q̄si mel dulce: ⁊ dixit ad me: fili hoīs vade ad domū israel ⁊ loquere v̄ba mea ad illos. Hec. Per hebdomadam. Lectio p̄ima.

NOn enī ad populū sermonis ⁊ ignote ligue: quorū nō possis audire sermōes. L.ij.

ET si ad illos mitteris ipsi audient te: domus aūt israel nolūt audire te quia nolunt audire me. Omnis quippe domꝰ attrita fronte est ⁊ corde duro. L.iij.

ECce dedi faciē tuā valētiorē faciebꝰ eoꝝ ⁊ frontem tuam duriorem frōtibus eoꝝ vt adamantez ⁊ cilicem dedi faciē tuam. Hec dic. Dominica p̄ima oratio.

DEus in te sperantiū fortitudo adesto ꝓpicius inuocationibꝰ nostris: ⁊ quia sine te nihil potest mortalis infirmitas presta auxiliū gratie tue: vt in exequendis mandatis tuis: ⁊ voluntate tibi ⁊ actōne placeamus. Per do. Scdm lucam.

IN illo tpe d.i.d.s. parabolam hanc. Homo quidam erat diues: ⁊ induebat' purpura ⁊ bisso ⁊ epulebat' quotidie splēdide. Et rel'. Omel.b.gregorii.

NOnnulli putāt precepta veteris testamenti districtiora esse q̄z noui: sz hi nimirū in ꝓuida ꝯsideratōe falluntur. In illo enim nulla tenacia: sed rapinā mulctat' [illegible] res iniuste sublata restitutione quadruplici punitur. Hic aūt diues iste nō abstulisse aliena rep̄hendit' sed ꝓpria nō dedisse. Lectio.viij.

NEc dr̄ ꝙ quēpiam oppressit sed q̄ in acceptis rebꝰ ſe obtulit huic ergo ſummope colligendū eſt qua pena mlctādus ſit qui aliena diripit ſi īferni damnatione percutitur qui ꝓpria non elargitur. Lectio .ix.

Nemo itaqʒ ſecurus ſe exiſtimet dicens Ecce alienā nō rapio: ſed conceſſis rebus licite vtor. Quia diues iſte iccirco nō punitur quia aliena abſtulit: ſʒ qꝛ acceptis reb⁹ ſemetipm̄ male dereliquit: qa viſcera pietatis ignorauit: quia etiam pctā ſua redimere noluit. R. de. Añ. Pater abrahā miſerere mei ⁊ mitte laçarū ⁊ intinguat extremū digiti ſui vt refrigeret linguā meam. ps. B. Añ. Fili recordare quia recepiſti bona in vita tua ⁊ laçarus ſimilr̄ mala. ps. M.

Dominica .ij. Oratio.

Sancti nominis tui domine timorem pariter ⁊ amorem fac nos habere perpetuū: qꝛ nūquā tua gubernatione deſtituis quos in ſoliditate tue dilectionis inſtituis. Per dominū noſtrum. Scđm lucam.

In illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Similitudinem hanc. Homo quidam fecit cenam magnam et vocauit multos. Et reliqua. Omel. beati gregorii [redacted].

Quis iſte homo eſt niſi ille de quo per prophetam dicitur. Homo eſt ⁊ quis cognoſcit eum. Qui fecit cenam magnam: quia ſatietatē nobis dulcedinis eterne preparauit.

Lectio .viij.

Qui vocauit multos ſed pauci venerūt quia non vnquā ipſi qui ei per fidem ſubiuncti ſunt eterno ei⁹ conuiuio male viuendo cōtradicunt. Miſit autem ſeruum ſuum hora cene dicere inuitatis vt venirent. Lectio .ix.

Quid hora cene niſi finis mundi in quo nimirū nos ſumus ſicut iam dudū paulus teſtatur dicens. Nos ſumus in quos fines ſeculorū deuenerūt. Añ. Homo quidam fecit cenam magnam ⁊ vocauit multos et miſit ſeruū ſuū hora cene dicere inuitatis ut venirent: quia parata ſunt omnia all'a all'a. ps. B. Añ. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pauperes ⁊ debiles: cecos ⁊ claudos ꝯpelle intrare vt impleatur domus mea all'a ps. M. Dñica .iij. oratio.

Deprecationē noſtram que ſumus dñe benign⁹ exaudi: ⁊ quibus ſupplicandi ꝓſtas affectū: tribue defenſionis auxilium. Per do. Scđm lucam.

In illo tpe. Erant appropinquantes publicani ⁊ pctōres vt audirent illum. Et reliq. Omel. beati ~~gregorii pape~~.

Sicut vnius peccator̄ caſus multos ad deſperationem trahere ſolet qui eius malum exemplum imitantur. ſic vnius reparatō multis prodeſt ad ſalutem. Lectio .viij.

Quod in exordio huius lectiōis facile ꝓbabam⁹ ſi ſubiecte euāgelij ſolicite cōſideremus. Ut enim ſupra euangeliſta ſermo retulit. Tranſiens ieſus vidit hoīem ſedentem in theolonio nomie leui qui ⁊ ipſe ſeqz erat publicanoꝝ. [illegible]

ET vocauit eum. At ille relictis omnibus ſecutus ē [illegible] Et fecit ei cōuiuiū magnū in domo ſua ⁊ turba multa publicanoꝝ diſcumbentiū cū eis. Tū dn̄s. [illegible] Quis ex vobis homo qui habet centū oues: ⁊ ſi perdiderit vnā ex illis: nonne dimittit nonaginta noue in deſerto ⁊ vadit ad illā que perierat donec inueniat illā. alla. ps. B. [illegible] Que mulier hn̄s dragmas decem: ⁊ ſi perdiderit dragmā vnā nōne accendit lucernā ⁊ euertit domū ſuā ⁊ querit diligenter donec inueniat. ps. Magnifi.

Dominica .iiij. Oratio.

PRotector in te ſperantiū deus ſine quo nichil ē validū nihil ſanctū multiplica ſuper nos miām tuā: vt te rectore te duce ſic tranſeamus per bona temporalia vt non amittamus eterna. Per. Scd'm lucā

IN illo tpe dixit dn̄s. Eſtote miſericordes ſicut pater veſter miſericors eſt. Et reliqua. Omelia eiuſdem. vt ſupra.

INter ceteras virtutes qb' dn̄s ieſus chriſtus celeſtē gloriā querere monuit precipue miām cōmēdauit. L. viij.

DEniqz cū in monte ſedens octo beatitudines diſcipulis ſuis diceret: ait inter cetera. Beati miſericordes qm̄ ipſi miſericordiā cōſequentur. [illegible] igit ad hoc pertinet beatitudinis pertingere [illegible] virtutes miſericordie ſtudium habere [illegible] tem dn̄e. [illegible]

[illegible]

Nolite iudicare [illegible] mini [illegible] ps. M. [illegible]

DA nobis [illegible] di curſus [illegible] tuo ordine dirigatur [illegible] tua tranquilla [illegible] Per dominū. [illegible]

IN illo tpe. Cum turbe irruerent ad ieſum vt audirent verbū dn̄i: ⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnum geneſareth. Et reliqua. Omelia eiuſdem. vt ſupra.

DE piſcibus quos apoſtoli ad iuſſionē dn̄i laxatis retibus ceperunt locuturi primū de ſitu loci videamus. Ait enim euangeliſta. Cū turbe irruerēt ad ieſum ⁊c. Lectio .viij.

NEcie quoqz nō ambulaſſe ſ ptranſiſſe: ſz ſtetiſſe dicitur nimirū ſeipm̄ oſtēdens eē qd' p vi [illegible]tatis potentiā ſp icommutabilis ꝑmanet. Lectio .iiii.

Qui vbiq[ue] ꝑſens eſt vbiqꝫ totus [illegible] mouet: nec de loco [illegible] Cui nec pteri[ta] [illegible] nec futura ſuccedūt: ſꝫ ſp [illegible] eſſe [illegible] Qui ait [illegible] Ego ſum deꝰ et non [illegible] Aſcendens ieſus i na[illegible] docebat turbas al[illegible] Dicens [illegible] labore [illegible] [illegible] amoris ef[illegible] in oībꝰ [illegible] oīa dili[illegible] que oē [illegible] ſupant cōſequamur.

[illegible] Secundū mattheum.

In illo tpe di. i. di. ſ. Amen dico vobis. Niſi abundauerit iuſticia veſtra pluſqꝫ ſcribarū ⁊ phariſeoꝝ nō intrabunt in regnū celorum. Et reliqua. [illegible] de diuſis tractatibꝰ.

Iuſticie ſcribarū ⁊ phariſeorū erat hoiem nō occidere. Iuſticia vero eorum qui regnū [illegible] intrare deſiderant maior [illegible] vt nō ſolū hominē non occidant. Sed ne iraſcant aut odio habeant. Lectio. viii.

Audiſtis quia dictū eſt antiquis. Non occides. Qui aūt occiderit reus erit iudicio. Antiquis dctm eſt. i. pplo iudaico cui pceptū erat a dño ꝑ moyſen: Vt nō occiderēt: aut ſiquis occiderit: ipſe occideretur per legem. Lectio nona.

Ego aūt dico vobis: quia omnis qui iraſcitur fratri ſuo reus erit iudicio. [illegible] go pena [illegible] in nouo teſtamento quāto homicidiū in veteri ſcḋm qḋ ait apłs ioannes. Omnis qui odit frēꝫ ſuū homicida eſt. [illegible] antiquis nō occides qui aūt occiderit reꝰ erit iudicio. [illegible] Si offers munꝰ tuū ad altare: ⁊ ibi recordatus fueris: q[uia] frater tuꝰ hꝫ aliqḋ aduſuꝫ te: relinque ibi munꝰ tuū añ altare: ⁊ vade ꝑus recōciliari fratri tuo: ⁊ tūc veniēs offers munꝰ tuū. Alleluia. Pſ. [illegible] Dñica .vi. oratio.

Deus virtutū cuius eſt totū quod eſt optimū: inſere pectoribus noſtris amorē tui nominis ⁊ pſta in nobis religiōis augmentum: vt que ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio que ſunt nutrita cuſtodias. Per.

Secundū marcum.

In illo tpe. Cū turba multa eēt cū ieſu: nec hrēnt qḋ māducarēt: ꝯuocatis diſcipulis ſuis: ⁊ ait illis. Miſereor ſup turbā iſtā: q[uia] ecce iaꝫ triduo ſuſtinēt me: nec hñt qḋ māducēt. Et re.

Omelia ex cō. ve. be. pſ by.

Dominꝰ ihs xp̄s deꝰ añ ſecła ⁊ hō i fine ſecłoꝝ ita ſua corpalr dignꝰ ē demōſtrare: vt i vno eodēqꝫ miraculo ſe uerꝫ deū ⁊ uerū hoiēꝫ eē declararet. Le. vii

Quod enim ſuper turbam eſurientē vnā mouetᷣ hoc humane cōpaſſionis ē indiciū. Q̄d aūt de ſeptē panibus q̄ttuor millia hominū pauerat: diuine poteſtatꝫ eſt declaratō. Le. ix.

Hec putandū eſt hanc eandē eſſe lectionem vbi alij euangeliſte de quinqꝫ panib⁹ quinqꝫ milia hoīnū ſaciata fuiſſe referunt: quia ibi diſcipuli dn̄m cōmouēt vt dimittat turbas emere que ſibi neceſſaria ſūt. Añ. Miſereor ſuper turbā: quia ecce iam triduo ſuſtinent me nec habent quod manducent: ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos deficient in via all'a. ps. B. Añ. Et accipiēs Jeſus ſeptē paneſ gratias agens fregit ⁊ dedit diſcipulis ſuiſ vt apponerēt ⁊ appoſuerūt turbe all'a. ps. M.

Dominica octaua oratio.

Deus cuius prouidentie in ſui diſpoſitione nō fallitᷣ: te ſupplices exoram⁹: vt noxia cuncta ſubmoueas: ⁊ oīa nob̄ ꝓfutura cōcedas. per domi.

In illo tempe dixit Je. diſ. ſu. Scd̄m mattheū. Attendite a falſis ꝓphetis: q̄ veniunt ad vos in veſtimētꝭ ouium: intriſecus aūt ſunt lupi rapaces: a fructibus eorū cognoſcetis eos. Et relᷣ. Omel. orige.

Hoc paulo ſuperi⁹ fratres chariſſimi dn̄s nr̄ Jeſus xp̄us ſpatioſam ⁊ latam viam noīauit: hoc nūc aptius falſos ꝓphetas oñdit. per quoſ multi in perditionē abbominabilē ꝑdiderūt. Qui primo in iudea multi apparuerūt ⁊ modo perfidia totū repleuerūt mundū.

Le. viii.

Sed illi qui prius falſi ꝓphete fuerūt: veraciſſimos dn̄i ꝓphetas vſqꝫ ad mortē perſecuti ſunt: ſicut ieremiā ⁊ micheā: alioſqꝫ m̄ltos. Jſti aūt nūc falſi ꝓphete ⁊ falſi xp̄iani ſunt qui veraces xp̄ianos ſine miā ꝑſequūtur ⁊ opprimunt. Lectio nona.

Aliqn̄ ſi detur copia ⁊ gladijs ſine intermiſſione ūt ſuis prauis moribus ⁊ exēplis. Jccirco oīs preueniens dominus hortatur dicens. Attendite a falſis ꝓphetis: attēdite diligētius: obſeruate cauti⁹ vt n̄ ſeducamini: vt nō circūueniamini: vt non fallemini. Añ. Attendite a falſis ꝓphetiſ q̄ veniunt ad vos in veſtimentꝭ ouiū intrinſecus aūt ſunt lupi rapaces: a fructibus eorū cognoſcetis eos. ps. B. Añ. Non oīs q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e: intrabit in regnū celorū. ſed qui fecerit voluntatē patris mei qui in celis eſt: hic intrabit in regnū celorꝫ. ps. M.

Dominica .ix. oratio.

Largire nobis q̄s domine ſemper ſpiritū cogitandi que recta ſunt ꝓpitiuſ ⁊ agēdi vt qui ſine te eſſe n̄ poſſum⁹ ſcd̄m te viuere valeam⁹. p do.

In illo tp̄e Scd̄m lucā. dixit Je. diſ. ſu. parabolam hanc. Homo quidā erat diues

⁊ habebat villicū: Et rel̄. Omelia ve. be. presbyteri.

AD clementiā nos dñs et saluator noster hortat᷑ sub exemplo villici ⁊ debitoris dñi sui vt si dimittimus debitorib⁹ nostris dimittant᷑ ⁊ nobis debita nostra. Tu aūt. Lec. viij.

DIues autē iste qui habebat villicū dñs ipse ē Jesus christus cuius villici .i. dispensatores sūt oēs fideles in sancta ecclesia. Lectio. ix.

EXules eni ⁊ peregrini sumus in hoc mundo: ⁊ hic non habem⁹ hereditatē: si que in presenti videmus hr̄e ad dispendendū nobis ꝯmisse sunt non ad possidendū: sin aūt nā cupatus vt ait paulus in celis ē. Añ. Dicit dñs villico quid audio de te: redde rationē villicatōis tue. ps̄. B. Añ. Quid faciam quia dñs meus aufert a me villicationē: fodere non valeo mēdicare erubesco: scio q̇d faciam: vt cū amotus fuero a villicatione: recipient me i domos suas. ps̄. Magnificat.

Dominica. x. oratio.

PAteāt aures misericordie tue dñe precibus supplicātiū: ⁊ vt petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi sunt placita postulare. P do. Scdm lucā.

IN illo tp̄e. Cū appropinquasset Jesus hierusalē vidit ciuitatē ⁊ fleuit super illam dicēs. Quia si cognouisses ⁊ tu. Et rel̄. Ome. b. g. p.

QUod a flēte dño hierosolimorū subuersio describebatur: que a vespasiano ⁊ Tito romanis principib⁹ facta est: nullus qui hystoriā euersionis legit ignorat. Lectio. viij.

ROmani eni principes denunciantur cū dicit᷑. quia venient in te ⁊ circūdabunt te inimici tui vallo: ⁊ circūdabūt ⁊ coangustabunt te vndiqꝫ: et ad terrā prosternent te ⁊ filios tuos qui i te sunt. Lec. ix.

HOc quoqꝫ quod addit᷑ ⁊ non relinquent in te lapidem super lapidē: ipsa ⁊ eiusdē ciuitatis transmigratio testat᷑. Añ. Cū appropinquasset dñs hi'rlm vidēs ciuitatē fleuit super eam ⁊ dixit: quia si cognouisses ⁊ tu: quia venient dies in te et circūdabunt te: ⁊ coāgustabūt te vndiqꝫ: ⁊ ad terrā ꝓsternent te: eo ꝙ nō cognouisti tēpus visitationis tue all'a. ps̄. B. Añ. Scriptū est eni: qꝛ dom⁹ mea domus orōnis ē cūctis gētib⁹ vos aūt fecistis eā speluncā latronū: ⁊ erat quotidie docens i templo. ps̄. Magnificat.

Dominica. xj. oratio.

DEus qui omnipotentiaꝫ tuā parcendo maxime et miserando manifestas: multiplica super nos gratiam tuam vt ad tua promissa currētes celestiū bonorū facias esse cōsortes. Per do. Scdm Lucam.

IN illo tp̄e dixit Jesus ad quosdā qui in se cōfidebāt tanquam iuſti: ⁊ aſpernabantur ceteros parabolam iſtam dicens. Duo hoīes aſcenderūt in templū ut orarent: unus phariſeus: alter publicanus. Et re. Omelia ex comment. ve. bede pres.

Quia parabolā dñs quā ſemper orare ⁊ nō deficere docebat ita concluſit ut diceret veniente [illegible] difficile fidem in terra reperiendā ne quis ſe forte deſuper vacua fidei confeſſione vel etiā cogitatiōe palliaretur mox alia ſubiecta parabola ſignificatius oſtendit ꝙ deo fidei nō verba examinanda ſꝫ opa

Duo ho- Lectio octava. mines aſcenderūt in templū ⁊c. Publicanus humiliter orans ad illa prefate vidue .i. eccleſie pertinet mēbra de quibus dicit. deus aūt non faciet vindictā electorū ſuorū clamātiū ad ſe. Lectio .ix.

Phariſeus aūt iactans merita ad ea ꝑtinet de quibꝰ in ꝯcluſione dr̄. ⁊ terribilis ſententia ſubdit. verūtamē filius hoīs veniens putas inveniet fidem ſuper terrā. Añ. Duo homines aſcenderūt in tēpluꝫ ut orarent: unꝰ phariſeus ⁊ alter publicanꝰ: deſcēdit hic iuſtificatus in domū ſuā ab illo alla. ps. B. Añ. Stans a longe publicanus nolebat oculos ad celū levare: ſed percutiebat pectus ſuū dicens. deus ꝓpitius eſto mihi peccatori. ps. Magnifi.

Dominica .xii. oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui abundantia pietatis tue et merita ſupplicum excedis ⁊ vota: effunde ſuper nos miām tuā ut dimittas que conſcientia metuit ⁊ adiicias quod oratio nō preſumit. P. dominū. [illegible]

In illo tēpe [illegible] de finibus tyri venit [illegible] donē ad mare galilee [illegible]

[illegible]

[illegible] onis [illegible]

O[illegible] usque [illegible] bo[illegible] poſtquā [illegible] pentis verba [illegible]

Mutus a [illegible] de cōditiōis effectus eſt: ex quo cū ſeductore colloquium habere preſumpſit. Añ. Exiens Ieſus de finibꝰ tyri ⁊ venit per ſidonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. ps. B. Añ. Bene oīa fecit ⁊ ſurdos fecit audire ⁊ mutos loqui. ps. M.

Dominica .xiii. oratio.

Omnipotēs ⁊ miſericors deus de cuiꝰ munere venit ut tibi a fidelibꝰ tuis digne et laudabiliter ſerviat: tribue queſumꝰ nobis ut ad ꝓmiſſiones tuas ſine offenſione curramus. Per domi. Secūdū Lucam.

In illo tēpe. di. Ie. diſ. ſuis. Beati oculi qui vidēt que

Ves videtes. Et reli. Omelia ex
commentario bede presb.

Cum oculi scribarū ꝛ pha
riseorū qui corp⁹ tm̄ dn̄i
viderūt [illegible] beati oculi q̄ ei⁹
[illegible] de quib⁹
[illegible] reuelasti ea paruulis [illegible]
[illegible] philosophorū [illegible]
[illegible] ꝛ [illegible]
[illegible] dico enim vobis q̄
[illegible]
videre que vos vid[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] vid[illegible]
[illegible] vi
[illegible] Hō
[illegible] ab hierl'm in
[illegible] in latrones qui
[illegible] erūt eū ꝛ plagꝭ ipo
[illegible] abierūt semiuiuo relicto.
[illegible] Quis tibi videtur
[illegible] fuisse illi q̄ incidit in la
trones? [illegible] qui fecit miaz
[illegible] vade ꝛ tu fac simil' alla.
[illegible] .xiiij. oro. pe. M.

Omnipotens s. d. da nob
fidei spei ꝛ charitatis au
gmentū: ꝛ vt mereamur assequi
quod pmittis: fac nos amare
qd precipis. p dn̄. Sc̄dm lucā.

In illo tpe. Dū iret Jesus
in hierl'm transibat p me
diā samariā ꝛ galileā. Et reliq̄.
Omelia ex cōmen. ve. be. presb.

Lepro si nō absurdi intelli
gi pn̄t qui sciaz vere fidei
nō habētes varias doctrinas
pfitentur erroris. ꝛc. viij.

AL. si āt tā ītrādi sūt ecclie
ut si fieri lōgi⁹ remoti ma
gno clamore iterpellēt. ꝛc. ij.

Quidē ꝛ apte subiungit̄. q̄
steterūt a lōge ꝛ leuauerūt
vocē suā dicētes. Jesu p̄ceptor
miserere nr̄i. Et bn̄ ut saluent̄
Jesum p̄ceptorē noiant. Q̄ ni
eni in eius vbis se curāt sig̃ni
ficat hūc saluādi similiter p̄cepto
rē vocant. [illegible] Dū ingrederet̄
Jesus in quoddā castellū oc
currerūt ei decē viri leprosi qui
steterūt a lō ge ꝛ leuauerūt vo
cē dicētes. Jesu p̄ceptor misere
re nobis. ꝛc. B. [illegible] Nōne de
cē mūdati sūt ꝛ nouē vbi sunt:
nō ē inuent⁹ qui rediret ꝛ daret
gliam deo: nisi hic alienigena:
vade qz fides tua te saluū fecit
Dn̄ica .xv. oro. alla. pe. M.

Custodi qs dn̄e ecclesiā
tuā ꝓpiciatiōe ꝑpetua: et
quia sine te labitur hūana mor
talitas: tuis semp auxilijs ab
strahat̄ a noxijs ꝛ ad salutaria
dirigat̄. p dn̄. Sc̄dm mathm.

In illo tempore. di. Je. di
su. Nemo pōt duobus do
minis seruire: aut enī unū odio
hēbit ꝛ alterū diliget: aut unū
sustinebit ꝛ alterum contēpnet
Et reliqua. Omelia venerabi
lis bede presbyteri.

Nemo potest duobus do
minis seruire. Quia ne
mo videlicet transitoria simul
et eterna diligere. Si eniz eter
nitatē diligim⁹ cuncta tpalia i
vsu nō i effectū possidem⁹. ꝛc. viij.

Aut eni vnū odio habebit ⁊ aliū diligꝫ: aut vni adherebit ⁊ aliuꝫ contempnet. Hec verba diligenter conſiderāda ſunt. nam qui ſunt duo dñi conſequenter exponit dicens. non poteſtis deo ſeruire ⁊ mām̄oē.

Audiat hoc auar⁹ Lec. ix.

Audiat qui cenſetur nomine chriſtiano non poſſe ſimul mām̄one .i. diuitijs: chriſtoqꝫ ſeruire An. Nolite ſoliciti eſſe dicentes: quid māducabimus aut quid bibem⁹. ſcit eni pater veſter celeſtis quid vobis neceſſe ſit all'a. ps. B. An. Querite ergo primū regnū dei ⁊ iuſticiam eius: ⁊ hec oīa adijcienť vobis alleluia. ps. Magnific.

Dominica .xvj. oratio.

Eccleſiaꝫ tuā q̄ſs domine miſeratio continuata mūdet ⁊ muniat: ⁊ quia ſine te nō pōt ſalua conſiſtere. tuo ſemꝑ munere guberneť. Per do.

In illo tp̄e Scdm lucā.

Ibat Jeſus in ciuitateꝫ q̄ vocatur naym ⁊ ibant cū eo diſcipuli eius. Et rel. Omelia ex comentario venerabilis be. p̄ſ.

Defunctus ħ qui extra portam ciuitatis multis ē intuentibus elatus: ſignat hoīē letali criminū funere ſopitum eandē que inſuper aīe mortem non cordis adhuc cubile tegētem. Lectio octaua.

Sed ad multorū noticiam per locutionis operis ne indiciū quaſi ꝑ ſue ciuitatis oſtia propalantem. Lectio. ix.

Quia bene fili⁹ vnicus matris ſue fuiſſe ꝑhibetur: q̄ꝛ licet e m̄ltis collecta perſonis vna ſit perfecta ⁊ immaculata virgo mater eccleſia. Singuli quiqꝫ tn̄ fideliuꝫ vniuerſal' ſe eccleſie filios rectiſſime fatenť. An. Ibat Jeſus in ciuitatē que vocatur naym: ⁊ ecce defūcti⁹ efferebať fili⁹ vnic⁹ m̄ris ſue. ps. B. An. Accepit aūt oēſ timor ⁊ magnificabant deū dicentes quia ꝓpheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ q̄ꝛ viſitauit plebem ſuā. ps. M. Oratio ſupra.

Dominica .xvij. oratio.

Tua nos dn̄e gratia ſemꝑ preueniat ⁊ ſequať: ac bonis oꝑibus iugiter preſtet eē intentos. ꝑ do. Scdm lucam.

In illo tp̄e. Cuꝫ introiſſet Jeſus in domū cuiuſdaꝫ principis phariſeoruꝫ ſabbato manducare panē. Et rel. Omelia venerabilis Bede preſ.

Idropic⁹ morb⁹ ab aquoſo humore vocabuluꝫ trahit. aqua eni grece idor vocať. Eſt aūt hūor ſubcutaneus de vicio veſice natus cū inflatōe turgēte ⁊ āhelitu fetido. le. viij.

Propriū eſt idropici quāto magis abundat humore inordinato: tanto ampli⁹ ſitire. Et iō recte comꝑať ei qui fluxū carnaliū voluptatū exuberans aggrauatur. Lec. ix.

Comꝑatur diuiti auaro q̄ quanto eſt copioſior diuitijs quibus non bene vtitur: tanto ardentius talia concupiſcet. Añ. Dixit Jeſus ad legis peritos ⁊ phariſeos: ſi licet ſabbato curare: at illi tacuerũt: ipſe v̇o apprehẽdẽs idropicũ ſanauit eũ ac dimiſit. ps̄ Bñs. Añ. Cũ vocatus fueris ad nuptias recũbe in nouiſſimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit. amice aſcende ſuperius: tũc erit tibi gloria coram ſimul diſcũbentibꝰ alleluia. ps̄ Magnificat.

Dominica .xviij. oratio.

DA queſumus dñe populo tuo diabolica vitare contagia: ⁊ te ſolũ deũ pura mente ſectari. Per do. Scḋm math.

IN illo tpe phariſei audientes: ꝙ Jeſus ſilentiũ impoſuit ſaduceis: cõuenerũt i vnũ. Et rel. Omel. beati iohis epi.

NOn venerũt vt in multitudine vincerent quẽ ratione ſuperare non poterãt: a veritate nudos ſe eſſe ꝓfeſſi ſunt. qui multitudine ſe arauerunt

DIcebant eniz Lec. viij. intra ſe vnus loquatur ꝓ oibus ⁊ omnes loquamur per vnũ: vt ſi quidẽ vicerit oẽs videamur victores. Lectio .ix.

SI aũt victus fuerit tũc ſolus videat̃ confuſus. O phariſei qui oia ꝓpter hoĩes cogitatis ⁊ facitis: primũ q̇dez venientes cũz vno ⁊ vincendi eſtis per vnuz. Añ. Magiſter quod ẽ mandatũ magnũ in lege. Ait illi Jeſus. Diliges dñz deũ tuũ ex toto corde tuo allꝉa. ps̄ B. Añ. Quid vobis videt̃ de xp̄o cuius filiꝰ ẽ. Dicunt ei oẽs: Dauid. Dicit eis Jeſus Quõ dauid in ſpũ vocat eum dñm dicens. Dixit dñs domino meo ſede a dextris meis. ps̄ Mag.

Dñica. xix. oratio.

DIrigat corda nr̄a queſumus dñe tue miſeratõnis operatio: quia tibi ſine te placere nõ poſſumus. Per do. Scḋm math.

IN illo tpe. Aſcendens Jeſus in nauiculaz tranſfretauit ⁊ venit in ciuitatẽ ſuã. Et re. Omel. be. iohis epi.

SPũaliter dñs nauẽ aſcẽdit: qñ intemerate v̇ginis vtero carnẽ aſſũpſit. Tranſfretauit qñ natus docuit. mira fecit qñ paſſus ẽ ⁊ reſurrexit. tu.

ET ſicut per petrũ apoſtolũ dr̃. Lec. viij. ptrãſiuit bene faciendo ſanando oẽs oppreſſos a diabolo. Lectio. ix.

VEnit i ciuitatẽ ſuã .i. i ſanctam eccleſiã. Non ꝙ ad eã veniẽs ſuã iuenerit: ſz ꝙ ſubueniẽdo eã ſuã fecerit. Añ. Dixit dñs palitico: ꝯfide fili rẽittunt̃ tibi pctã tua allꝉa. ps̄ Bñ. Añ. Uidẽtes aũt turbe timuerũt ⁊ glĩficauerũt deũ q̇ dedit ptãtẽ talẽ hoĩbus. ps̄ Magnificat

Dominica. xx. oratio.

OMnipotẽs ⁊ miſericors deꝰ vniũ̇ſa nob̃ aduͤſãtia ꝓpitiatꝰ exclude vt mẽte ⁊ cõpe ꝑiter expediti que tua ſũt liberi mẽtibus exequamur. Per do.

IN illo tpe. Scd'm math.
Dicebat Jesus turbis pa-
bolā hanc. Sīlē factū ē regnuꝫ
celoꝝ homini regi q̄ fecit nup-
tias filio suo. Et reli. Omelia

PLerūqꝫ i scō [illegible]
euangelio regnū [illegible]
clesia designat. Sīliter cōgre-
gatio iustoꝝ: regnū celoꝝ dr̄.

QUia eni ꝑ ꝓphē Lectio ij.
tā dñs dicit. Celum mihi
sedes ē. Salomō dicit. Aīa iu-
sti sedes ē sapie. Paulus etiā
dicit xp̄ꝫ dei v̄tutē ꝛ dei sapiaꝫ

EX quo colli ce. Lectio iij.
gere debem9 q si deus sapi-
entia ē: aīa aūt iusti sedes ē sa-
pientie. Dū celū dr̄ sedes dei: ce-
lum dr̄ sedes dei: celū ergo est
aīa iusti. Añ. Dicite inuitatꝫ: ec-
ce prādiū meū paraui venite ad
nuptias all'a. ps. B Añ. Nup-
tie quidē parate sūt sꝫ qui inuita-
ti erant nō fuerūt digni: ite g°
ad exitus viarū: ꝛ quoscumqꝫ i-
ueneritis vocate ad nuptias al-
Dñica. xxj. orō. leluia. ps. M.

LArgire qs dñe fidelib9
tuis indulgentiā placat9
et pacē: vt pit̄er ab oib9 mun-
dent offensis: ꝛ secura mēte ti-
bi deseruiant. p. Scd'm iohem

IN illo tpe. Erat quidā re-
gulus cuius fili9 infirma-
bat capharnaū. Et re. Omelia

LEctio sci euāge [illegible]
lij quā mō frēs charissi-
mi audistis: expositione nō indi-
get sꝫ ne hāc tacite ꝑterijsse vi-
deamur: exhortando poti9 q̄ꝫ
exponēdo in ea aliquā loquamur.

HOc aūt vobis [illegible]
solūmō de expone videtur
esse requirendū: cur is qui ad
salutē petēdā venerat: audiuit
nisi signa ꝛ prodigia videritis:
non creditis. Lectio ij.

QUi eni salutē querebat fi-
lio ꝓculdubio credebat.
neqꝫ eni ab eo quereret salutē
qui nō crederꝫ saluatorē. [illegible]
Erat quidā regul9 cui9 filius
[illegible]
set qꝫ Jesus veniret: galileam
[illegible]

[illegible]

Familiā tuā qs dñe cō-
tinua pietate custodi: vt a cū-
ctis aduersitatib9 te ꝓtegente
libera: ꝛ i bonis actib9 tuo noī
sit deuota. p. d. [illegible]

IN illo tpe. Di. Je. disci. pa-
bolā hanc. Sīlē ē regnū
celorū homini regi qui voluit
ponere rōnē cū seruis suis. Et
reli. Sermo bti augustini epi.

SPiritualiter hō iste rex deus
noster Jesus xp̄s: de quo
scriptū ē. Ecce veniꝫ de9 et ho-
de domo dauid qui ē rex regū
ꝛ dñs dñantiū: cuius regni nō
erit finis. Tu autē. [illegible]

HUius regis serui: homines
sunt quos ad seruiendū si-
bi seqꝫ laudandū ad imaginē
suā condidit quib9 [illegible]

[illegible] in populo huic regi seruare [illegible] debet [illegible]. Le. ix.

[illegible] seruitio discedē[illegible] pessima seruitꝰ ē. In bono seruitio se ꝯhabes ꝓ[illegible] dicebat. Ego seruꝰ tuus ꝛ filius ancille tue. An. Dixit aūt dñs seruo. redde qđ debes. [illegible] seruus ille rogabat dicens: patiam habe in me ꝛ [illegible] reddā tibi. ps. ℟. An. [illegible] debitū dimisit [illegible] misereri ꝯsueuit. [illegible] Or.

Deus refugiū nostrū ꝛ uirtus [illegible] ecclesie tue [illegible] ipse pietatis ꝛ presta: ut quod fideliter petimꝰ efficaciter consequamur. p. do. [illegible] Sc̄dm mattheū.

In illo tpe. Abeuntes pharisei cōsilium inierunt ut caperent Iesum in sermone. Et re. Omē. b. g. p.

[illegible] dñm cōprehēdere principes sacerdotum et scribe timuerunt ppłm atqꝫ idē per se non poterant ꝑsidijs [illegible]bꝰ efficere temptabāt. Le. viii.

Et ut ipsi a morte eiꝰ viderentur immunes mittunt ei discipulos suos cū herodianis. Miserunt igit̄ discipulos suos quasi ad hec minus cognitos ꝛ minus suspectos: aut ut absconditi facilius decipiant eū. Lec. ix.

[illegible] Ut deprehensi minus erubescerent apud eū. Nam consilio malo deprehensū tanto in suis uersutijs confusus quanto sunt persone deteriores. An. Magister scimus quia verax es ꝛ viā dei in veritate doces all'a. ps. ℣. An. Reddite ergo que sunt cesaris cesari: ꝛ q̄ sunt dei deo. ps. Magnificat.

Dominica xxiii. oratio.

Absolue quesumus dñe propiciatus delicta populorū: ut a peccatorū nexibus que pro nr̄a fragilitate cōmisimus: tua benignitate liberemur. p. d. Sc̄dm mattheum.

In illo tpe. Loquente Iesu ad turbas. Ecce princeps unus accessit ꝛ adorauit eū. Et reli. Omē. vene. bede pre.

Princeps synagoge non alius melius q̄ ipse moyses intelligitur. unde bene Iayrus illuminans siue illuminatus dr̄: quia q̄ accepit verba vite dare alijs ꝛ per hec ceteros illuminat.

Et ille a spiritu Lec. viii. sancto qui vitalia monita scribere vel docere possit illūinatur. quia iuxta euangeliū luce. videns Iesū ꝓcidit ad pedes eius: qꝛ in spū venturū i carne dñm viderat. Lectio. ix.

Humili corde se eius potētie subdidit q̄ ita ante finem seculi hominem incarnandum cognouit: ut eternum ante omne seculum deum existere non dubitauit. An. Loquente Iesu ad turbas ecce princeps unus accessit ꝛ adorauit eum dicens. Domine filia mea modo defuncta ē sed veni impone manū tuam super eam ⁊ viuet all'a. ps. B. An. Confide filia fides tua te saluam fecit ⁊ sanata est mulier ex illa hora all'a. ps. Ma.

Dominica .xxv. Oratio.

Excita qs̃ dñe tuorum fidelium voluntates vt diuini opis fructũ ꝓpentius exequentes: pietatis tue remedia maiora ꝑcipiãt. Per dominũ nostrum. Scd̃m ioannem.

In illo tpe. Cum subleuasset iesus oculos ⁊ vidisset qꝛ multitudo magna venit ad eum. Et reli. Sermo ex cõmenta beati aug⁹. episcopi.

Dominus in monte vbi⁊ in altissimo ꝓuidẽ non q̈ si humilit' iacet quod in monte fcm̃ est. Nec transeuntẽ pretermittendũ est sȝ suscipiendum.

Turbas vidit Lec. viij. Esurientes agnouit misericorditer pauit nõ solũ ꝑ voluntate veꝝ etiã ꝑ ptãte. Le. ix.

Quid eni sola ꝓdest bonitas vbi nõ erat panis cuȝ turba esuriens pasceretur. Nisi bonitati adesset ptãs ieiuna illa turba ꝑmaneret. An. Cũ subleuasset oculos iesus ⁊ vidisset maximã multitudinẽ venientẽȝ ad se dixit ad philippum vnde ememus panes vt manducent hij. hoc aũt dicebat tentãs euȝ ipse eni sciebat quid esset facturus. ps. B. An. Illi homines cũ signũ vidissent qđ factũ fuisset glorificabãt deũ: ⁊ dicebant qꝛ hic est saluator mũdi. ps. Ma.

Oratio ut s. In dedicatiõe ecclesie. Ad .i. vs. sup ps. añ. O q̃ȝ metuendus est locus iste: vere non est aliud nisi domus dei ⁊ porta celi. In tpe paschali finiatur cum All'a. Capim.

Vidi ciuitatẽ scãm hierusalem nouã descendentẽ de celo a deo parã: sicut sponsã ornatã viro suo. R. Terribilis est locus iste non est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. Vere etenim dñs est in loco isto et ego nesciebã. In tpe paschali finit' cum all'a. V. Cumqȝ euigilasset iacob quasi de graui somno dixit Vere. Gloria. Vere. Hymnus.

Urbs beata hierl'em dicta pacis visio que construit' in celis viuis ex lapidib⁹ ⁊ angelis coornata vt sponsata comite. Noua veniens e celo nuptiali thalamo ꝑparata vt spõsata copulet' dño: platee ⁊ muri eius ex auro purissimo. Porte nitent margaritis aditis patentibus ⁊ v'tute meritoꝝ illuc introducit' omnis qui pro christi nomine hic in mũdo ꝑmit'. Tunsionibus pressuris expoliti lapides: suisqȝ aptant' locis per manus artificis disponuntur permansuri sacris edificiis. Gloria ⁊ honor deo vsqȝquo altissimo vna patri cuȝ filioqȝ inclyto paraclito cui laus ẽ et potestas ꝑ eterna secula. Amẽ. V. Domũ tuã dñe decet sctitudo. R. In longitudine dierũ. An. Sanctificauit dñs tabernaculum ſuum hec eſt domus dñi in qua innocet nomē eius: d̄ qua ſcriptū eſt: erit nomē meuz ibi dicit dñs. An. in tpe paſchali q cum Alla. Oro.

Deus qui nobis per ſingulos annos huius ſcti templi tui ꝯſecratōis repas diez ⁊ ſacris ſp myſteriis r̄pn̄tas icolumes exaudi p̄ces ppl'i tui ⁊ p̄ſta vt quiſquis hoc templū beneficia petiturus ingredit: cuncta ſe impetraſſe letet. Per. Ano na e per octa. of cōpletoriū p oia ſicut in feſto trinitatis quādo per eſtatē contigerit vel ab oct. epbie vſqz ad. lx. ſi de dedicatōe fit ſeruitiū. Ad matuti. inuitat. Filie ſyon currite aſſint tuiz celebria mr̄is veſtre ſolennia. Jubilem⁹ igit deo noſtro vnanimes qui ſibi eam gratuita elegit clementia. ps. Uenite. Hym. Urbs bea. In. i. noc. an. Tollite portas p̄ncipes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales. ps. Dñi eſt terra. An. Uidit iacob ſcalam ſūmitas eius celos tangebat ⁊ deſcendētes angelos et dixit vere iſte locus ſanct⁹ eſt. ps. Deus noſter refu. An. Cum qz euigilaſſet Jacob de ſomno ait: vere locus iſte ſanctus eſt. ps. Magnus dñs. ṽ. Domuz tuā decet ſcitudo. ℟. In longitudine dierum. Lectio. i.

Quotienſcūqz fratres chariſſimi altaris vel templi feſtiuitatem colim⁹ ſi fideliter ⁊ diligent̄ attendimus: ⁊ ſcē ac iuſte viuim⁹ quicqd in tēplis manufactis agit totū in nobis ſpūali edificatiōe complet. ℟. In dedicatiōe templi decantabat ppl's laudē. Et in ore eoꝝ dulcis reſonabat ſonus. ṽ. Obtulerūt ſacrificiū ſup altare dñi: ⁊ ceciderūt in facies ſuas: ⁊ adorauerūt deum. Et in. Lectio. ii.

Non eni mentit⁹ eſt iſte q̄ dixit. Templū eni dei ſanctū eſt: qd̄ eſtis vos ⁊ iterz. Neſcitis quia corpa vr̄a templuz ſūt ſpūs ſancti. Quibus meritis niſi per grām dei meruimus fieri templū dei. ℟. Fundata eſt domus domini ſuper verticez montiū ⁊ exaltata eſt ſuper omnes colles veniēt ad eum omēs gentes. Et dicent gloria tibi domine. ṽ. Ueniētes aūt venient cum exultatiōe portantes manipulos ſuos. Et. Lectio. iii.

Quantū poſſumus cū ipſi⁹ adiutorio laborem⁹ ne deus noſter in templo ſuo hoc eſt in nobis ipſis inueniat: q̄ oculos ſue maieſtatis offendat. Sz habitaculū cordis noſtri euacuetur viciis ⁊ virtutibus repleatur. ℟. Mane ſurgens Jacob erigebat lapidem in titulū fundens oleū deſuper votū vouit dño. Uere locus iſte ſcūs eſt et ego neſciebā. ṽ. Uidit iacob ſcalam ſummitas eius celos tangebat ⁊ deſcendētes angelos et dixit. Uere. In. ii. noc. an. Nō eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. ps. Quam dilecta.

An̄. Erexit iacob lapidem in titulum fundens oleum deſuper p̄s. Bndixi. An̄. Erit mihi dominus in deum ⁊ lapis iſte vocabit͛ dom⁹ dei. p̄s. Fundamēta. ℟. Domus mea. ℣. Dom⁹ oratiōis vocabitur. Lectio. iiij.

CLaudatur diabolo ⁊ aperiatur chriſto. Et ita laboremus vt nobis bonorū operū clauibus regnī celeſtis ianuaꝫ aperire poſſimus. Sicut enim malis operibus quaſi quibuſdam ſeris ac vectibus vite nobis ianua claudit͛ ita abſqꝫ dubio bonis operibus aperitur.

℟. Benedic domie domū iſtā quā edificaui nomini tuo venientiū in loco iſto. Exaudi p̄ces ī excelſo ſolio glorie tue. ℣. Domine ſi conuerſus fuerit populus tuus ⁊ orauerit ad ſanctuariū tuū. Exaudi. Lectio. v.

ET ideo fratres kmī vnuſquiſqꝫ conſideret conſciētiam ſuam: ⁊ quando ſe vulneratū aliquo crimine eſſe cognouerit prius orationibus ieiuniis vel elemoſynis ſtudeat mundare conſcientiam ſuam: et ſic euchariſtiā preſumat accipere.

℟. O q̄ꝫ metuendus eſt locus iſte vere. Non eſt aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. ℣. Mane ſurgens iacob votuꝫ vouit domino ⁊ dixit. Non. Lectio. vi.

SI enim reatū ſuum agnoſcens ipſe ſe a diuino altari ſubduxerit: cito ad indulgentiaꝫ diuine miſericordie peruenit. Quia ſic qui ſe exaltat humiliabitur. Ita eſt econtrario qui ſe humiliat exaltabitur. ℟. Beati q̄ habitant in domo tua domine. In ſecula ſeculorum laudabunt te. ℣. Non priuabit͛ bonis eos qui ambulant ī innocentia domine virtutum beati omnes qui ſperant in te. In ſecula. In ij. nocturno an̄. Qui habitat in adiutorio altiſſimi ī protectione dei celi cōmorabit͛. p̄s. Ipſum. An̄. Domum iſtaꝫ protege domine: ⁊ angeli tui cuſtodiant muros eius. p̄s. Cantate. An̄. Fundata eſt domus domini ſuper verticem montium: ⁊ exaltata eſt ſuper omnes colles alleluia. p̄s. Dominus regnauit exultet terra. ℣. Hec eſt domus domini firmiter edificata. ℟. Bene fundata eſt ſupra firmā petrā. Sc̄dm lucam

IN illo tempore. Egreſſus ieſus perambulabat hierico: Et ecce vir nomine çache⁹: ⁊ hic erat princeps publicanorum ⁊ ipſe diues. Et reliqua.

Omelia ex commentario venerabilis bede p̄ſbyteri.

QUe impoſſibilia ſunt apud homines poſſibilia ſunt apud deum. Ecce enim depoſita gibbi ſarcina per foramen acus tranſit. Hoc eſt diues ⁊ publicanus relicto onere diuitiarum contēpto cenſu fraudium anguſtam portam artamqꝫ viam que ad vitam ducit aſcendit. ℟. Orantibus in loco iſto dimitte domine peccata populi tui: ⁊ oſtende eis viam bonā per quā ambulent. Et da gl'am nomini tuo. ℣. Domine exaudi orationē meā ⁊ clamor meꝰ ad te veniat. Et. Lectio. viii.

Qui mira deuotione fidei ad videndū ſaluatorem q̄ʒ natura nimis habuerat aſcenſu ſuppleat arboris atqʒ iō iuſte quāuis ipſe rogare nō audeat: benedictionē dominice ſuſceptionis quā deſiderabat accepit. ℟. Lapides precioſi omnes muri tui. Et turres hieruſalem gemmis edificabuntur. ℣. Hec eſt domus domini firmiter edificata bene fundata eſt ſup̄ firmam petram. Et. Lectio. ix.

Myſtice deſignat' autē çacheꝰ: q̄ interp̄tatur iuſtificatꝰ credētē ex gētibꝰ populū ſignificat. Qui quāto curis ſecularibꝰ occupatior tāto flagitiis deprimentibus erat factus humilior. ℟. Domus mea domus orationis vocabitur dicit dominus. In ea omnis qui petit accipit: ⁊ qui querit inuenit ⁊ pulſanti aperiet'. ℣. Domū tuam domine decet ſanctitudo in longitudinē dierum. In ea omnis. ℣. Domꝰ mea. ℟. Domus ora. voca. In laudibꝰ an. Domū tuam dn̄e decet ſanctitudo in longitudinē dierū. ps. Dn̄s regna. An. Domus mea domꝰ orationis vocabit'. ps. Iubi. An. Hec eſt domꝰ dn̄i firmiter edificata bn̄ fundata ē ſup̄ firmā petrā. ps. Deꝰ deꝰ. An. Bn̄ fundata eſt domus dn̄i ſupra firmā petrā. ps. Bndi. An. Lapides p̄cioſi oēs muri tui ⁊ turres hier'lm gēmis edificabūtur. ps. Laudate. Capitulum.

Unuſquiſqʒ aūt videat q̄d ſupedificet: fundamentū enī aliud nemo poteſt ponere p̄ter quod poſitū eſt quod ē chriſtus ieſus. Hymnus.

Angulare fundamentū lapis chriſtꝰ miſſus eſt: qui compage parietū in vtroqʒ nectitur quem ſyon ſancta ſuſcepit in quo credens permanet.

Omnis illa deo grata ⁊ dilecta ciuitas: plena modul' in laude ⁊ canore iubilo trinū deum vnū quoqʒ cū fauore predicat.

Hoc in templo ſumme deus exoratus adueni: ⁊ clemēti bōitate precū vota ſuſcipe largā benedictionem hic īfunde iugiter.

Hic p̄mereantur omēs petita acquirere: ⁊ adepta poſſidere cum ſanctis perhenniter paradiſum introire tranſlati in requiem. Gloria ī ho. ℣. Beati q̄ hitant ī do. t. do. ℟. In ſecl'a ſcl'oꝝ lau. An. Çachee feſtinans deſcende q̄r hodie in domo tua oʒ me manere at ille feſtinans deſcēdit ⁊ ſuſcepit illū gaudēs ī domo ſua: hodie huic domui ſalus a dn̄o fc̄a ē all'. Oro.

Deꝰ q̄ eccl'am tuā ſpōſā vocare dign'ꝰ es vt q̄ hēbat grām p̄ fidei deuotiōe hēret etiam ex nomine dignitatem da vt omnis

hec plebs tuo nomini ſeruiens
huius vocabuli conſortio dig
eſſe mereatur: et eccleſia tua in
templo cuius anniuerſarius di
es celebratur tibi collecta: te ti-
meat te diligat te ſequat: vt dñ
iugiter per veſtigia gradiat ad
celeſtia promiſſa te ducẽte per-
uenir mereatur. Per dominũ.
Ad .i. añ. Domũ tuam. ps. De
us in nomie. Añ. Gratias tibi
deus. ps. Quicunq3 vult. ℟.
Jeſu chriſte. cum Alleluia. Si
i tempore paſch. fit. Ad .iij. añ.
Domus mea. Capitu. Vnuſ-
quiſq3 ℟. Domum tuam dñe
dec3 ſanctitudo alleluia allelu
ia ℣. In longitudine dierum.
Alleluia alleluia ℣. Dom9 mẽa
Oratio Deus qui eccle. Hec
oratio dr ad horas vſq3 ad vs
Ad .vi. añ. Hec eſt dom9. Cap.
Ecce tabernaculũ dei cum
hominib9 ⁊ habitabit cu3
eis: ⁊ ipſi populus eius erũt: et
ipſe deus cum eis erit eoru3 de
us ℟. Domus mea. Alleluia
alleluia ℣. Domus oratõis uo
cabitur ℣. Beati qui ha. Ad .ix.
an. Lapides precio. Capĺm.
Vnuſquiſq3 propria3 mer-
cedem accipiet ſcd̃m ſuu3
laborem dei enim ſumus adiu
tores: dei agricultura eſtis: dei
edificatio eſtis ℟. Beati q̃ ha
bitant in domo tua domine al-
leluia alleluia. ℣. In ſecula ſe-
culorũ laudabunt te ℣. Hec eſt
domus domini firmiter edifi-
cata ℟. Bene fundata eſt ſup̃
firmã pe. Si hoc feſtũ ĩfra lxx.
vſq3 paſcha fit: tũc. ℟. dñr ſine
All'a. Ad .ij. vs. añ. Domu3 tu
am. ps. Credidi ꝓpter. ps. Le-
tatus ſum. ps. Niſi domin9.
Laudate dñm q. h. ps. Lauda
hieruſalẽ dominum. Capĺm.
Hec eſt domus domi firmi-
ter edificata bene fundata
eſt ſupra firmã petram. ℟. Do
mus mea. Hym. Angulare. ℣.
Beati qui habitant. Añ. Ecce
tabernaculũ dei cũ hominibus ⁊
ſpũs dei habitat in nobis: tem
plum eni dei ſanctũ eſt qđ eſt3
vos: ꝑ cuius amore celebratus
hodie gaudia templi tempore
feſti. ps. M. Oratio. De9 qui
ꝑ ſingulos ãnos. Et fiat plenũ
ſeruitiũ de dedicatiõe per octo
dies cum regi. chori: ⁊ in dñica
niſi feſtũ .ix. lec. interueniat vel
iij. lectõ. cum regi. chori. Si ab
oct. paſche vſq3 ad aſcenſionẽ
domini. vel a feſto ſancte trini
tatis vſq3 ad aduentũ dñi hoc
feſtũ contigerit vel ab oct. epi
phanie vſq3 ad .lxx. quotidie i
fra octa. ⁊ in octa. Ad vs. ⁊ ad
mat. ⁊ ad oẽs alias horas dici
tur hec orõ. Deus qui eccleſie.
Cum enim fiat memo. per oct.
de dedicatiõe eccleſie tã ad vs.
q3 ad mat3. dr hic ℣. Beati qui
habitant in. Quotidie per oct.
ad matu. inuitat. hym. añe. ⁊
ps. ſicut in ꝑma die. ℣. ⁊ ℟. ſe-
cundum ordinem nocturnorũ
dicuntur: vna ſola añ. dicitur
ſuper laudes. Per hebdoma-

dam. Lectio prima.

QUi enim ſicut dixi agnoſcens reatum ſuum ipſe ſe humiliat: ⁊ ab altari eccleſie ꝓ emendatione vite remoueř voluerit: ab eterno illo ⁊ celeſti cōuiuio cōmunicari penitus non timebit. Lectio .ij.

REcte feſta eccleſie colunt qui ſe eccleſie filios eē cognoſcunt. Hec autem omnium credentiū mater eſt que natos a morte regenerat ad ſalutem. Hec eſt poſt ſynagogam quidē vocata: ſed ante ſynagogam ꝓmiſſa. Lectio tertia.

HEc enim iam in primo homine prefigurata eſt. Naꝫ ſicut ex ade latē aſſumpa ē eua. Ita ex chriſti corpore ⁊ vulneř redempta creuit eccleſia. Hec itra archam diluuio exundante ſeruata crucis beneficium ⁊ baptiſmatis myſteriū preſignauit. Item per hebdomadā. Lec. i.

HAnc ſacra ſterilis ⁊ deſperata. in ſenectute vnico pignore fecunda preſciuit. Eccleſia enim initium. i. dilectiſſimū deo populū ſeculo iam ſeneſcēte ꝓgenuit. Lectio .ij.

HEc eſt illa regina de q̃ ad dominum dicitur. Aſtitit regina a dextris tuiſ in veſtitu deaurato circūdata varietate. i. ꝓcioſo decore virtutū. Le. iij

HEc eſt regina illa que vēit a partibus ethyopibuſ audire ſapiām ſalomonis: ſed hec non tā ex vna regione q̄ꝫ ex vniuerſis mundi partib⁹ reges peritura conuenit: ſicut etiaꝫ euāgeliſta cōmemorat. Itē ꝑ hebdomadam. Lectio .i.

REgina auſtri venit a finibus terre audire ſapientiam ſalomonis. Venit eccleſia ad redemptorem ⁊ eruditorem ſuum: vt de ſtulticia erroris doctrinā ꝑcipiat veritatꝫ. Lec. ij.

DE qua plenius ſicut audiuimus regnorum ſcripſit hyſtoria: ita dicens. Et ingreſſa regina hieruſalem cum multo comitatu ⁊ diuitijs cum camelis portantibus aromata et aurum infinitū nimis. Lec. iij

ET gemmas precioſas venit ad ſalomonē: ⁊ locuta ē ei vniuerſa que habebat i corde ſuo. Ergo i figura regine huius eccleſia venit ex gentibuſ ⁊ a finibus terre. Per hebdomadam. Lectio prima.

IMponens cupiditatibus finem vicijſqꝫ terrenis vt audirent ſapientiā ſalomonis id eſt veri pacifici domini noſtri ieſu chriſtiqꝫ qui fecit vtrāqꝫ vnum. Lectio ſecūda.

SOluens inimiciciaſ inter deum ⁊ hominez in carne ſua. Venit ergo poſt veteres ⁊ ꝓphanas ſuperſtitutiōes audire ⁊ dicere de fidei illuminatiōe ⁊ iudicio futuro. Lectio .iij

DE anime imortalitate de ſpe reſurrectionis et glīa Venit in hieruſalem cum multo comitatu: id eſt non iam cuꝫ vna gente iudeorum ſicut p̄ius ſynagoga ſolos habuit hebreos ſed cum totius mundi gentibꝰ diuerſiſq; nationibus. Si vero infra aduentum vel infra .lxx. vſq; ad caput ieiunij hoc feſtum contigerit erunt oct. cuꝫ regimine chori vſq; ad octa. diem: tunc enim fient .ix. lectiões ⁊ Inuitatoꝛ. triplex niſi in dominica contigerit. Et ſi aliquod feſtum trium lectionuꝫ: vel octa. ſanctorum cum ſine regimine chori infra octa. contigerit: tūc fiet ſeruitiū de feſto vel de oct. ⁊ tm̄ memoria de dedicatione. Dominica vero tunc īfra oct. vel in oct. varie contigerit totum fiat ſeruitium de ipſa dñica ⁊ tm̄ memoria de dedicatiõe. Cum autem a natiuitate domini vſq; ad oct. ephie. vel a q̄rta feria i capite ieiunij vſq; ad quartam feriam ante paſch. vl a vigilia aſcenſionis domi vſq; ad vigiliam penth. hoc feſtum forte contigerit nihil fiet de feſto infra oct. etiam in oct. niſi tm̄ memoria. Si autem a vig. natiuitatis domini vel a quarta feria prima ante paſcha. vl a vigilia penthe. ⁊ ab hic vſq; ad feſtum ſancte trinitatis: hoc feſtum contigerit ſemper differatur illuc vbi conuenientius poſſit celebrari: videlicet poſt octa. epiphanie: vl poſt paſcha vel poſt primam dominicam poſt feſtum ſancte trinitatis. Si hoc feſtum in prima dominica aduentus domini: vel in quarta feria in capite ieiunij: vel in dominica in paſſione: vl in dominica in ramis palmaꝝ vel in octaua paſche: vel in feſto ſancte trinitatis: vl in feſto corporis chriſti forte contigerit differatur in craſtinum: ⁊ tunc erunt veſpe de dedicatione eccleſie. Siſr fiat ſi in feſto aſcenſionis domini euenerit. Sꝫ tūc nihil fiat de dedicatione infra octauam vſq; ad octauam diē niſi tantum memoria. In tempore autē paſchali hoc modo fiat ſeruitium de dedicatiõe ad vtraſq; veſperas: ⁊ ad laudes ⁊ ad alias horas omnia fiāt ut ſupra dictum eſt. Completoriū paſchalis temporis non mutatur. Ad matutinas tres pſalmi añ. cum ſuis pſalmis ⁊ verſi. ℟. de primo nocturno dicitur cum expoſitione euangelij ſcilicet. **Egreſſus ieſus perambul.** ⁊c̄. ut ſupra ſecunda die infra oct. añe ⁊ pſalmi ℣. ⁊ ℟. de ſecundo nocturno. Tertia autē die antiphone pſalmi ⁊ verſi. ⁊ reſponſoria de tertio nocturno Quarta die antiphone pſalmi ⁊ verſi. ⁊ reſponſoria de primo nocturno: ⁊ ſic fiat per ceteras dies. infra octauam legitur lectio de expoſitione euangelij.

Secundum lucam.

In illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Omnis q̇ venit ad me ⁊ audit ſermones meos. Oſtendam vobis cui ſi

milis eſt. Similis eſt homini edificanti domum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbyteri.

Homo hic domuꝫ edificāſ ipſe eſt mediator dei ⁊ hominum: homo chriſtus ieſus q̄ dilectam domum ⁊ ſanctaꝫ videlicet eccleſiam in qua perpetuo manere edificare ⁊ conſecrare dignatus eſt. Lec. viij.

Qui fodit in altum ⁊ poſuit fundamentum ſupra petram: quia in corde ſuoruꝫ fidelium quicquid terrene intentōnis inuenit funditus exturpare ſtuduit. Lectio. ix.

Ipſe enim petra ſuꝑ queꝫ huius domus fundamentum locauit. Sicut ī domo edificanda nil petere tibi fundamētuꝫ imponitur q̄ꝫ qđ ante fert. Ita ſancta eccleſia petram ſuā videt chriſtum: immo habet in corde reconditam. In octaua vero die antiphone. pſalmi. ⁊ ℣. ⁊ reſponſoria ſicut in prima die dicuntur cum expoſitione euangelii. Scđm ioannem.

In illo tempoꝛ. Facta ſūt encennia hieroſolymis et hyems erat. et reliqua. Omelia beati [illegible]

Encennia vocabantur ſolennia dedicationis templi que populuſ dei ex antiqua patrum traditione per annos ſingulos celebrare conſueuerat. Lectio octaua.

Quorum veſtigia nos hodie iuxta morem chriſtiani orbis ſequentes annuā dedicatōnis eccleſie veſtre diem diuinis laudibus ⁊ vigiliis ſtudeam⁹ agere ſolemnem. Lectio. ix.

Et hanc nos feſtiuitatem eo maiori deuotione celebrare debemus omnes quo eā redemptori ēē gratiſſimā agnouim⁹ adeo ut in illa templa ipſe ingredi ⁊ ſermonem facere qđ propter diuinitatis ſue ſacramēta pandere dignatus ſit. Per totam eſtatem lcꝫ a. De⁹ omnium. vſqꝫ ad aduentuꝫ domini quotidie infra octauam dicuntur verſi. ⁊ reſponſoria ſecūdum ordinem nocturnoruꝫ cū vna añ. ſuper laudes. He ſeqn̄tes añe dicuntur per octauam dedicationiſ ſuper pſ. Benedictus. Magnificat. vl ad memoriam eiuſdem cū de aliquo feſto fit ſeruitium Añ. Benedic domine domum iſtam quā edificaui nomini tuo venientium in loco iſto exaudi preces ī excelſo ſolio glorie tue. In tempore paſchali finiatur cum Alleluia. Antiphona. Mane ſurgens Iacob erigebat lapidē in titulum fundens oleum deſuper votum vouit deo vere loc⁹ iſte ſanct⁹ ē ⁊ ego neſciebā. An. Benedictus es domine ī tēplo ſancto glīe tue quod edificatuꝫ eſt ad laudē ⁊ glīaꝫ nōis tui dōmine. An. Fundamētū aliđ nēo pōt ponere preter illud deniqꝫ quod poſituꝫ eſt a chriſto dño.

Aña. Hec aula accipiet a deo gratiam benedictionis ⁊ miſericordiam a chriſto Jeſu. An. In dedicatione huius templi laudate deū omnes militie celorum: ⁊ oīs terra laudet nomē domini: quia exaltatum eſt nomen eius ſolius. An. Fundamenta templi huius ſapientia ſua fundauit deus in quo dominum celi collaudant angeli ſubruant venti: ⁊ fluent flumina: ⁊ non pñt ea mouere unq̄ȝ fundata enim erat ſupra petrā. Aña. Exurgat deus ad noſtri famulatus obſequiū in loco ſcō eius fiat benedictionis augmētum. An. Qui regis iſrael intēde ſuper domum iſtam: quam deducis velut ouem ioſeph auge in ea benedictionem tuam: qui ſedes ſuper cherubin exaudi preces ſupplicū in ea tibi cōfitentiū. An. Benedic domine domum iſtam quam edificaui nomini tuo vt ſint oculi tui aperti ſuper eam die ac nocte. An. Ornauerunt faciem templi coronis aureis: ⁊ dedicauerunt altare domino alla. Nulla fiat memoria per totas octauas: qñ chorus regitur niſi pro eſtate. ſ. Deus omniū. uſq̄ȝ ad aduentū domini vel in tempore paſche: vel ab octaua epiphanie uſq̄ȝ ad .lxx. cōtigerit: niſi aliquod feſtū ſine regimie chori interuenerit. Ad oēs horas añ. Capi. ℟. ⁊ ℣. cū orō. ſicut ī die dicuntur. Ad vš. añ Domū tuam. ps. Credidi ppt qð Et ceteri ps. ſicut ī die. ſ. ad .ij. vš. Capi. Hec ē domꝰ. Hym. Angulare funda. ℣. Bñ q̄ ha.

Hic ordo ſeruetur quotidie infra oct. ad vš. niſi in dñica. ſ. ad vš. tm̄. Si dies dñicus infra oct. contigerit totum ſeruiciū fiat de dedicatione hoc modo. Ad .i. vš. ſuper pš. añ. Domū tuam. pš. Credidi ppter. Ca. Vidi ciuitatem. Ro. Dicit ro. Hym. Urbs beata hie. ℣. Domum tuā. An. Sanctificauit. pš. Mag. Orō. Deus qui eccle. Memoria de dñica ⁊ de trinitate ⁊ proceſſio ante crucē. Itē noua hiſtoria inchoanda fuerit necnō niſi aliqua dñica omnino debet differri. In introitu chori aūt de ſancta maria. Ad matut. tota cantetur hiſtoria: ſicut in prima die. Lectio pria.

Natalem templi huius diem fratres chariſſimi chriſto propitio cum exultatione ⁊ gaudio: hodie celebramus ⁊ noſtre ſolennitatem matris eccleſie chriſtiani populi colunt per quam ſe ſpiritualiter renatos eſſe cognoſcunt. Lectio .ij.

Nam qui primam natiuitatem vaſa ire dei fuimꝰ per ſecundam miſericordie fieri meruimus. Prima autē natiuitas nos perduxit ad mortem. Secūda reuocat ad vitā. Lectio .iij.

Omnes nos frs chariſſimi ante baptiſmū probans diaboli fuimꝰ poſt baptiſſimum templa chriſti eē meruimus. Et ſi de ſalute anime noſtre attentius cogitem⁹ templum dei verum ⁊ vnum eē cognoſcemus. Lectio.iiij.

Non ſoluꝫ in templis manufactis habitat de⁹ nec in domo de ligno ⁊ lapidib⁹ facta: ſed precipue in aīa ad imaginem dei manu ipſius artificiꝫ condita. Sic enim beatus paulus dicit. Templum enim dei ſanctum eſt qđ eſtis vos. Le.v.

Templa iſta non de lignis ⁊ lapidibus fabricata ut i templa dei viuentia congregentur. At ſic ad templa dei cōnominat vnus chriſtianus vnuꝫ templum dei ⁊ multi chriſtiāi multa templa dei ſunt. Le.vi.

Et ideo fratres videte q̄ꝫ pulchrum eſt templuꝫ qđ edificatur de templo ⁊ quomodo multa membra faciunt unū corpus. Sic multa templa faciunt vnum templum. Euangelium. **Omnis qui venit ad me.** vt ſupra in laudibus vna ſola añ. dicitur. Ad ꝑmam ⁊ ad alias horas omnia fiāt ſicut i die cum oratione .ſ. **Deus qui ec.** In octa. dedicationis Ad primas vſ. ſuper pſ. feriales aña **O q̄ꝫ metuendus.** Caplm ℞ia et cetera omnia ſicut in prima die ad primas veſperas cū hac oratione.ſ. **Deus qui eccleſie.** Ad matutinas ⁊ ad laudes omnia fiant ſicut in prima die. Lectio prima.

Congruum videt fratres chariſſimi ſolēnitati quaꝫ colimus de edificatōne templi aliqua cōmemorare ⁊ quaꝫ decenter ornatus illius eccleſie ſignificatōne conueniat indagarē. Narrat igitur ſcriptura q̄ precepit ſalomon vt tollerēt lapides precioſos ⁊ i fundamentum templi quadrarent eos. Lectio ſecunda.

Lapides grandes ⁊ precioſi qui in fundamento locati totum onus ſupportāt ſancte eccleſie doctores inſinuant. Grandes nimirum excellentia meritorum precioſos ſignatos claritate ſignorum. Lectio.iii.

Qui ab ipſo domino vbuꝫ audientis totam eccleſie creſcētis fabricam ſua predicatione genuerunt: fundamentū enim in ſacra ſcriptura chriſt⁹ appellatur. Lectio.iiii.

In quo lapides grandes ⁊ precioſi qui ut templū omne geſtarent ſunt poſiti: quia ꝑ ipſum ad propagādum toto orbe eccleſiaꝫ ⁊ primi patriarche ac ꝓphete: ⁊ poſtmoduꝫ ſancti apoſtoli inſtituti qui quo arti⁹ eius amori inherebant. Lec.v.

Eo fortius ſectatores ſuos in edificatiōe celeſti ſuſtētabant. Omnes videlicet lapides rex q̄drari precepit vt magiſtros eccleſie compoſitos moribus ⁊ immobiles animo eſſe debere ſignaret. Lec.vi.

Sicut enim quadratū quo

cũqʒ modo vertitur ſtat: ita vita perfectorum nullis tentationum impulſibus a ſua ſtabilitate deici nouit. Erat p̄dictũ templum de marmore per euʒ qui eſt lapis albus conſtructũ ut candorē eccleſiaſtice caſtitatis exprimeret. Euangelium.

Facta ſunt encenia. vt. ſ. ad primã ⁊ ad oēs alias horas oīa fiant ſicut in die preter reſponſorium quod non dicitur cum hac oratōe ſcilicet nota regulã de feſto loci. Sciendũ eſt ꝙ per totum annuʒ ſolet fieri ſeruitium in choro de feſto loci ſemel in qualibet ſeptimana vbi conuenientius poſſit celebrari vt in collegiis prebendis ⁊ aliis eccleſiis parochialibus vbiqʒ etiam ſi ſit eccleſia in honorē alicuius ſancti dedicata quam de beata maria ꝙ nimis in ordinalibus ſarum in honore beate marie dedicata. Impedit autem predicta commemoratō illis de cauſis quibus commemoratio beate marie impedit vt ſuperius patet cum ſit eiuſdem dignitatis cum regi. chori Et fiat predictum ſeruitium ō propria ſi habeatur ſin autem de cōmuni. Ad veſperas ſuper pſalmos illa ſola antipho. que intitulatur in feſto eiuſdem ſuper pſ. ita tamen ꝙ ſi ꝗnqʒ habeat añ. in propria hyſtoria ſup pſalmos ad primas veſperas: tunc habeat primam antiphonam ſuper pſalmos. cetera ſic in feſto eiuſdem excepto reſpõſorio quod non dicitur. Tamē ſi id feſtum habeat vigiliaʒ nō dicitur oratio de vigilia ſed ō die. nulla fiat memoria niſi qñ in aliquo feſto trium lectionuʒ vel infra octa. ſine regimine chori celebratur: tūc fiet memoria de feſto vel de octa. Tamē īfra aduentum fiat memoria de aduentu ⁊ de ſancta maria a circumciſione domini vſqʒ ad purificationem fiat memoria de ſancta maria niſi in die epiphanie ⁊ ab octaua paſche uſqʒ ad aſcenſionē domini fiat memoria de reſurrectione de quocunqʒ fit ſeruitium niſi in inuētione ſancte crucis vt patet ſuperius. Ad matutinas omnia fiant ſicut in feſto eiuſdem cum tribus primis lectionibus ⁊ tribus primis reſponſoriis: ita tamen ꝙ in tempore paſch. dicũtur tres prime antiphone cum ſuis pſalmis añ lectio. que terminantur cum. **Alleluia.** Ante laudes vero ſicut in prima die In laudibus illa ſola antiphona q̄ dicitur primo in feſto eiuſdem ⁊ dicitur ſuper omnes pſ. cetera omnia ad matutinas et ad alias horas ſicut ī feſto eiuſdem prenotatum eſt cum antiphona. **Te iure laud.** pſ. **Quicunqʒ vult ſaluus.** Si vero feſtum habeat octauaʒ omnia fiant ſicut in octa. annotatuʒ eſt et cetera. Quotieſcunqʒ fuerint nouem lectiones per totū annuz dicuntur iſte ſex benedictiones ad matutinas preterq̃z in feſtis beate marie ⁊ in feſto omnium ſanctorum: ⁊ etiaz in feſtis trium lectionum ſine expoſitione euangelij ſiue chorus regitur ſiue non ⁊ in oct'. ⁊ infra oct'. ⁊ in ferijs paſcha. temporis ſecundum ordinem nocturnorum. In primo nocturno ſic dicitur. Benedictione perpetua benedicat nos pater eternus. Deus dei filius nos benedicere ⁊ adiuuare dignetur. Spiritus ſancti gratia illuminet corda ⁊ corpora noſtra. In ſecundo nocturno. b. Omnipotens dñs ſua grã nos bñdicat Chriſtus perpetue det nobis gaudia vite. Intus ⁊ exterius nos purget ſpiritus almus.

Secundum marcum. Euangelicis armis muniat nos conditor orbis. Secundum matheũ Euangelica lectio ſit nobis ſalus ⁊ protectio Secundum lucam. Per euangelica dicta deleantur noſtra delicta. Secundum ioannem. Fons euangelij repleat nos dogmate celi.

Quando vero expoſitio euangelij non habetur tunc dicetur ad. vij. lectio. iſta benedictõ niſi in feſtis beate marie ⁊ omnium ſanctorum Creator omnium rerum benedicat nos hic ⁊ in euum. Octaua benedictio ſcilicet Diuinũ auxilium maneat ſemper nobiſcum. Nona benedictio Ad ſocietatem ciuium ſupernorum perducat nos rex angelorum. Et ſemper dicitur. Rex angelorum. Quandocunqz dicitur ſecundum ſaruz vſum eccleſie niſi in feſtis beate marie. Cum vero de aliquo feſto fiant tres lectiones cuz expoſitione euangelica: tũc fit tertia benedictio. ſ. Ad ſocietatez ciuiuz ſupernorum. Quandocunqz vero fiant nouem lectiones de temporal. Per totum annum: niſi a feſto ſancte trinitatis vſqz ad aduentum domini fit iſta nona benedictio ſcilicet In vnitate ſancti ſpiritus benedicat nos pater ⁊ filius. Dicetur etiam in feſto corporis chriſti ⁊ in octa. eiuſdem: ⁊ in feſto dedicationis eccleſie: et infra octauam eiuſdem: ⁊ in octaua: ⁊ in exaltatione ſancte crucis: Cum vero fient tres lectiones de temporali cum expoſitione euãgelica tunc fit iſta tertia benedictio. In vnitate ſancti ſpiritus. A feſto ſancte trinitatis vſqz ad aduentum domini diebus dominicis quando de dominica agitur fit iſta nona benedictõ. In charitate perfecta confirmet nos trinitas ſancta

In omnibus vero ferijs per annum extra tempus paſchale: et quando expoſitio euangelica nõ habetur dicuntur iſte tres benedictiones. ſ. Deus miſereatur noſtri ⁊ det nobis ſuam pacem. Virtus ieſu chriſti habitet in cordibus noſtris. De celo miſſus doceat nos ſpiritus almus.

In feſtis ⁊ in commemorationibus beate marie virginis dicuntur iſte benedictiones in primo nocturno. Alma virgo virginum intercede pro nobis ad dominum. Chriſtus marie filius ſit nobis clemẽs ⁊ propitius. Sancta dei genitrix ſit nobis auxiliatrix. In ſecundo nocturno.

Scẽ marie merita nos ducāt ad regna celeſtia. Benedictio.

Que peperit chriſtum ꝓ nobis poſtulet ipſum. Benedictio.

Sancta maria maris ſuccurre piiſſima nobis. In tertio nocturno.

Per marie merita proſit nobis lectio euangelica.

Diuina ſolatia nobis impetret virgo maria. Benedictio.

Ad ſocietatem ciuium ſuꝑnorum perducat nos regina celorum. Item alie benedictiones de ſancta maria.

Pura pudica pia miſeris miſerere maria. Benedictio.

Virgo parens natuȝ fac nobis propitiatuȝ. Nos precibus matris ſaluet ſapientia patris.

In ſecundo nocturno.

Virgo deo digna peccantibus eſto benigna. Benedictio

Intercede pia ꝓ nobis virgo maria. Benedictio.

Que peperit florem dei nobis floris odorem. In .iij. nocturno.

Conſerua famulos virgo maria tuos. Sancte marie precibus benedicat nos pater ⁊ filius.

Almus virginis matris dei nobis gaudia lucis. Amen.

Summa in anglia de eccleſijs preter abbatias ⁊ prioratus et capell'. xlv. Mill'. xi.

Summa villarum preter ciuitates ⁊ caſtra. lxij. Mill'. viij.

Summa feodorum militū. lx. mill'. xv. Unde ⁊ religioſi habent. xxviij. Mill'. ⁊ octo feod.

Iſti verſus de ſancta maria.

Virgo parens vixit ſexaginta tribus annis.
Quatuor atq; decem fuit i partu benedicta.
Et triginta tribus cum nato vixerat eius.
Sexq; decem ſola poſtq̃ȝ deus aſtra petiuit.

Dominica ꝓxima poſt quīto kl'. auguſti ſemꝑ incipienda eſt hyſtoria. In principio. Et notanduȝ eſt ꝙ inuenta eſt vna regula que deſeruit ad inueniendam hyſtoriaȝ a menſe auguſti vſq; ad aduentum domini: ⁊ quando incipienda eſt cuȝ memoria ꝓpter aliquod feſtuȝ duplex impediens: ⁊ quãdo tota hyſtoria cantabitur: ⁊ quando reſponſorium feriale dicetur: ⁊ quando dicendum eſt de ſancta maria: ⁊ qñdo de feſto loci: ⁊ quando aliquod feſtuȝ nouẽ lectionum differetur in craſtinum vel in ſecundam feriaȝ ꝓpter inchoationem hyſtorie.

Regula de hiſtoria. In principio. Quando agitur de feſto loci per hebdomadam ſed ſolū modo de ſancta maria vt in eccleſijs dedicatis in honore ſancte marie. Littera dominicalis. A. iij. kalen. auguſti tota cantetur hyſtoria in prima dominica: ⁊ memoria tantum de ſanctis martyrib⁹ abdon et ſenen. ⁊ reſponſoriuꝫ feriale i ſexta feria poſt feſtum ſancti bartholomei cantetur. Littera dominicalis. B. ij. kalend. auguſti icboetur hyſtoria ⁊ memoria ⁊ medie lectiones fiant de ſancto germano: ⁊ reſponſoria de ſecundo nocturno dominice hyſtorie in ſexta feria poſt feſtum ſancti bartholomei cantētur. ⁊ reſponſor'. feria. in craſtino ſancti egidij cantetur. Littera dominicalis. C. kalen. auguſti incboetur hyſtoria cū memoria tantum. ⁊ in ſequenti dominica tota cantetur hyſtoria. ⁊ memoria tantum de ſanctis fiat: ⁊ in craſtino ſancti bartholomei cantetur reſponſoriuꝫ feriale: ⁊ in quinta feria ſequenti ſi fiat cōmemoratio beate marie. Littera dominicalis. D. nonas auguſti tota cantet᷑ hyſtoria: ⁊ memoria tantum de ſancto ſtephano. ⁊ reſponſor'. ferial'. i craſtino ſancti bartholomei cantentur. Littera dominicalis. E. iij. no. auguſti icboetur hyſtoria. ⁊ feſtuꝫ nouē lectionum differatur in craſtinum. ⁊ reſponſor'. feria. in tertia feria poſt feſtum bartholomei cantentur. Littera dominicalis. F. no. auguſti tota cātetur hyſtoria: ⁊ reſponſoria feria. in ſecunda feria poſt feſtuꝫ ſancti bartholomei cantentur.

Littera dominicalis. G. kalen. auguſti incboetur hyſtoria ⁊ medie lectiones de ſanctis fiant: ⁊ in vltima dominica tota cantetur hyſtoria: ⁊ r̄ſponſoria ferialia omnino omittantur.

Alia regula eſt iſta. ſ. de eadē hyſtoria. In principio. Incipienda vbi agitur tam de feſto loci ſemel in hebdomada q̄ȝ etiā de ſancta maria. Littera dominicalis. A. iij. kalen. auguſti tota cantetur hyſtoria in prima dominica. ⁊ memoria tātū de ſanctis Abdon ⁊ ſennen: et r̄nſori. feriale pretermittatur.

Lr̄a dn̄icalis. B. ij. kalen. aug⁹. tota cantetur hyſtoria et memoria tm̄ de ſancto germāo ⁊ ℟. feria. poſt feſtū ſancti bartholomei cantent᷑. Lr̄a dn̄ical'. C. kl'en. aug⁹. incboet᷑ hyſtoria cū mēo. tm̄: ⁊ in ſequenti dn̄ica tota cantetur hyſto. ⁊ memo. tm̄ d̄ ſanctis: ⁊ ℟. fer'. p̄termittat᷑. Lr̄a dn̄ical'. D. iiij. no. aug. tō cantet᷑ hiſtō. ⁊ in. i. dn̄ mēo. tm̄ d̄. ſ. ſtepha. ⁊. ℟. fe. p̄termittāt᷑. Lr̄a dn̄l'. E. iij. no. aug. icboet᷑ hyſtō. ⁊ feſtū. ix le. differat᷑ i craſtinū ⁊ ℟. fe. p⁹ feſtū ſci barth̄ cātet᷑. Lr̄a dn̄l. F. no. aug. icboet᷑ hyſtō. ⁊. ℟. fe. p̄termittāt᷑. Lr̄a dn̄l. G. iiij. kl'. aug. icboet᷑ hyſtō. ⁊ med.

lec. de ſctis fiāt. ⁊ in vltꝫ. dñ̄. tō cātef hyſtō. ⁊ ℟. fe. ꝑtermittāf.

Dñica. i. pꝰ v. kl'. ſi'o āno ſeptēb. icipiat hyſtō **Si bōa.** Lr̄a dñl'. A. no. ſeptēb. tota cātef hyſtō ⁊ ℟. fe. i craſtino ſci bertini abbatꝫ cātef. Et iſta regula intellr̄ vbi nō agif de feſto loci. Lr̄a dñl'. B. ii. no. ſeptemb. tō cātef hyſtō. ⁊ feſtū differaf ſi fuerit cū ix. lec. ⁊ ℟. fer. in craſtino ſci bertini abbatis vel in. iiij. feria cantenf.

Lr̄a dñlis. C. iiij. kl'. ſeptēb incboef hyſtō cū memo. ⁊ in ſequēti dñ̄. tō cātef hyſtō. memo. tm̄ de feſto. ⁊ ℟. fe. in craſtino ſci bertini abbatꝫ cātenf. Lr̄a dñl'. D. iij. kl' ſeptemb. incboetur hyſtō. ⁊ medie. lec. de ſctis fiāt. ⁊ in. ij. do. tota cātef hyſtoria. ⁊ ℟. fe. ꝑtermittāf. Lr̄a dñical'. E. ij. kl'. ſeptemb. tota cantef hyſto. ⁊ mēo. tm̄ de ſctā cathburga. ⁊. ℟. fe. in. iij. ⁊. iiij. fe. cātef. Lr̄a dñical'. F. kl' ſeptemb. tota cantef hyſtō: ⁊ feſtum ſancti egidij abbatꝫ differatur in craſtinum: ⁊ tūc feſtuꝫ hēbit expōnē euangelij: ⁊ i ipſa dñ̄. fiat tm̄ mēo. de ſcō priſco. ⁊ ℟. feriale in. vi. feria cantetur.

Littera dominicalis. G. iiij. no. ſeptembris in prima dominica tota cantetur hyſtoria ⁊ in ſexta feria ſequēte rn̄ſoria ferial'. cantentur. Alia regula de predicta hyſtoria ſcilicet

Ubi agitur tam de feſto loci q̄ꝫ de ſancta maria. Littera dominicalis. A. iij. no. ſeptembris tota cātetur hyſtoria ⁊ reſponſoria ferialia pretermittantur vbi in quarta feria dicitur de feſto loci. Littera dominicalis. B. ij. no. ſeptembrꝫ tota cantetur hyſtoria ⁊ feſtuꝫ differatur ſi ſit feſtum cum. ix. lec. ⁊ ℟. ferial' nō dicuntur vbi in tertia feria dicitur d̄ feſto loci. Littera dominicalis. C. iiij. kalen. ſeptembris incboef hyſtoria cum memoria ⁊ in ſequenti dominica tota cantetur hyſtoria ⁊ memo. tantum de ſācto ⁊ ℟. ferialia pretermittāf.

Littera dominicalis. D. ij. kalend. ſeptēbris tota cantetur hyſtoria ⁊ memo. tantuꝫ d̄ ſancta cuthburga ⁊ ℟. ferial'. i tertia feria ⁊ in quarta feria cātentur. Littera dominicaliſ F kalen. ſeptembris tota cantetur hyſtoria ⁊ memoria de feſto priſco ſed feſtum ſancti egidij differatur niſi vbi fuerit duplex feſtum tunc hyſtoria cum memo. incboetur ⁊ in ſecunda feria ⁊ in. vi. ⁊ in ſabbato tota cantetur hyſtoria ⁊ quinta feria fiat cōmemoratio beate marie ⁊ memoria de ſancto bertino. Littera dominicaliſ. G iiij. no. ſemptembris ⁊ in pria dominica tota cantetur hyſtoria ⁊ reſponſoria ferialia pretermittatur vbi dicif de feſto loci tantum.

Dominica prima poſt. iij. Idus ſeptembriſ ſemper incipienda eſt hyſtoria ſcilicȝ. Peto domine. Littera dñicalis. A xv.kalen.octobris inchoanda eſt hyſtoria ⁊ mēd.ſc. de ſancto lamberto ⁊ tertia feria fiat commemoratio de ſancta maria ⁊ iſta regl̄a tenet vbi ñ agiť de feſto loci ⁊ ℞.fer.nō dicentur. In ſabbato đ ſancta tecla erunt ⁊ miſſa de quatuor temporibus. Littera dominicalis. B xiiii.kalen.octobrꝭ tota cantetur hyſtoria. In ſecūda feria fiat commemoratio đ ſancta maria ⁊ in ſabbato cantentur reſponſoria ferialia.

Littera dominicalis. C. xiii.kalen.octobris tota cantētur hyſtoria ⁊ in ſexta feria ℞. feria.cantētur. Littera dñicalis. D Idus ſeptembris hyſtoria inchoetur cum memo. ⁊ in quinta feria fiat cōmemoratio beate marie ⁊ in ſecunda dominica tota cantetur hyſtoria ⁊ in ſexta feria reſponſoriū feriale cantetur. Littera dominicalis E. xviii.kalendas octobris inchoetur hyſtoria cū memo. ⁊ in ſexta feria ⁊ in ſabbato cantentur ℞. de hyſtoria cum reſponſo.feriali ⁊ in quinta feria fiat commemoratio beate marie ⁊ feſtum ſancti lamberti eo anno omnino ꝑtermittatur. Littera dominicalis F xvii.kalen.octobris hyſtoria inchoetur cum memoria et in tertia feria fiat commemoratio beate marie et memoria de ſancto lamberto ⁊ in quarta ⁊ in quinta ⁊ in ſexta feria cantetur ℞. de hyſtoria cum reſponſorꝫ. ferial. Littera dominicalis. G xvi.kal. octob. hyſtoria īchoetur ⁊ memoria tm̄ de ſanctis luciano ⁊ euſemie ⁊ feſtum ſancte edithe differatur vſqȝ in craſtinum ⁊ feria tertia fiat commemoratio beate marie ⁊ ī quinta feria cātetur ℞.ferial. Alia regula ē iſta de eadem hyſtoria incipiēda vbi agitur tam de feſto loci quam etiam de ſancta maria.

Littera dominicalis. A xv.kalen.octobris tota cantet hyſtoria ⁊ memoria tantum de ſancto lamberto ⁊ feria ſecunda fiat commemoratō de feſto loci ⁊ feria tertia commemoratio beate marie ⁊ ℞.feriale in quarta feria cantetur ⁊ in ſabbato matꝫ.đ ſancta tecla ⁊ miſſa de quatuor temporibus.

Littera dominicalis. B xiiii.kalen.octobris tota cantetur hyſtora ⁊ in ſecunda feria fiat commemoratio beate marie ſed nulla fiat commemoratio de feſto loci ⁊ in ſabbato cātetur ℞.feriale. Littera dominicalis. C. xiii.kalen. octobris tota cantetur hyſtoria ⁊ in ſexta feria reſponſoria ferialia cantentur ⁊ in quinta feria fiat commemoratio de feſto loci ⁊ memoria tantum đ ſancta tecla. Littera dominicalis. D Idus ſeptembris inchoetur hyſtoria cum memoria ⁊ in quinta feria fiat commemoratio beate marie ⁊ in ſecunda dominica tota cantetur hyſtoria ⁊ reſponſoria ferialia vbi agitur de feſto loci pretermittātur. Littera dominicalis. E xviij. kalen. octobris hyſtoria cum memoria inchoetur ⁊ i q̃rta feria ⁊ in ſexta ⁊ in ſabbato ℟. de hyſtoria cantentur cum ℟. feriali ⁊ quinta feria fiat cōmemoratio beate marie ⁊ feſtū ſancti lamberti eo anno pretermittatur. Littera dominicalis. F xvij. kalen. octobris hyſtoria inchoetur cum memoria ⁊ in. iij. feria fiat cōmemoratio beate marie ⁊ in quarta feria quinta ⁊ ſexta cantentur ℟. de hyſtoria cum ℟. feriali. Littera dominicalis G. xvj. kalē octobris inchoetur hyſtoria et memoria tantum de luciano et euſemie ⁊ feſtum ſancte edithe differatur in craſtinum ⁊ fiant medie lectiones de ſancto lamberto ⁊ in tertia feria fiat commemoratio beate marie ⁊ quinta feria ℟. feriale cantetur.

Dominica prima poſt xij kalen. octobris ſemper incipiatur hyſtoria. **Adonay.**

Littera dominicalis. A, viij. kalē. octobris tota cantet᷑ hyſtoria ⁊ ℟. feria. non dicitur Et iſta regula intelligitur vbi agitur non de feſto loci ſed ſolūmodo de ſancta maria. Littera dominicalis B. vij. kalen. octobris tota cantetur hyſtoria ⁊ memoria tantum de ſancto firmino epiſcopo ℟. feriale non dicetur. Littera dñicalis. C vj. kalen. octobris tota cantetur hyſtoria ⁊ memoria tantum de ſanctis. Cypriani ⁊ Iuſtine ℟. feria. non dicetur.

Littera dominicalis. D. v. kalen. octobris tota cantet᷑ hyſtoria ⁊ memoria de ſanctis coſme ⁊ domi. martyr. ⁊ ℟. feria. non dicetur. Littera dominicalis. E. xj. kalen. octobris inchoetur hyſtoria cuȝ memoria ⁊ in. iij. iiij. ⁊. vj. feriis cātentur reſponſoria d̃ hyſtoria cum ℟. feriali ⁊ feſtum. iij. lectio. in his feriis ɔtingēs oīno p̃mittat᷑. L̃ra dñical. F. x. kl. octobꝛ. tota cātet᷑ hy. ⁊ feſt. differat᷑ i craſtinū ⁊ mēo. d̃ ſcā tecla ⁊ i iij. fe. dicet᷑ ℟. fe. L̃ra dñical. G ix. kl. octꝛ. tota cātet᷑ hy. ⁊ mēo. de. ſ. tecla ⁊ i. ij. fe. ℟. fe. dicet᷑ ⁊ i. vj. fe. d᷑ ɔmēo. btē marie. Alia regula ē iſta d̃ inceptōe hyſt. **Adonay.** vbi agit᷑ tā d̃ fe. loci q̃ȝ et de ſcā maria. L̃ra dñical. A. viij. kl. octo. tota cātet᷑ hyſt. ⁊ mēo. d̃ ſcō firmino ep̄o ⁊ ℟. fe. ñ dicet᷑. L̃ra dñical. C vj. kl. octo. tota cātet᷑ hy. ⁊ mēo. de ſcis ⁊ ℟. fer. ñ dicet᷑. L̃ra dñical. D. v. kl. octo. tota cātet᷑ hyſt. ⁊ mēo. de ſcis coſme ⁊ dami. ⁊ ℟. fe. ñ dicet᷑ vbi agit᷑ d̃ fe. loci. L̃ra dñical. E. xi. kl. octo. ichoet᷑ hyſt. cū memo. ⁊ iij. ⁊. iiij. ⁊. vj. feria

℟. de hiſtoria: cum reſponſoria ferialia cantentur et feſta i his ferijs contingentia omnino ꝑtermittantur. Et in quinta feria fiat commemoratõ de feſto loci: et in ſabbato đ ſancta maria. Littera dominical. F. x. kalen. octob. tota cantetur hiſtoria ⁊ feſtuꝫ differatur in craſtinum et fiat memoria tm̄ de ſancta tecla. Et in tertia feria fiat commemoratio de feſto loci: et r̃nſorium feriale non dicetur. Littera dominicalis G. ix. kalẽ. octrobris tota cantetur hiſtoria. ⁊ memoria tãtuꝫ de ſancta tecla. ⁊ in. ij. feria fiat cõmemoratio de feſto loci. ⁊ in. vj. feria fiat commemoratõ beate Marie. ⁊ reſponſorium feriale non dicetur.

Dominica prima poſt. v. kalen. octobris ſemper incipiatur hiſtoria. **Adaperiat.** Littera dominicalis. A. kalen. oct. tota cantetur hiſtoria. ⁊ memoria de ſancto Meloro. Feſtum uero ſanctorum differatur in craſtinum. ⁊ fiet medie lec. đ ſancto leodegario ⁊ in eadem hebdomada cantetur unum r̃nſorium feriale: et aliud in. iij. uel. iiij. hebdomada cantetur. Littera dominicalis. B. vj. no. octobris incboetur hiſtoria. ⁊ medie lecti. de ſancto leodegario. ⁊ ℟. đ. ij. nocturno: in eadem hebdomada cãtet̃. Littera dominicalis. C. v. no. octobris tota cãtetur hiſtoria. Et reſponſoria ferialia in tertia ⁊ i quarta hebdomada diuiſim cantentur. Littera dominicalis. D. iiij. no. octobris: tota cantetur hiſtoria. et r̃nſoria ferialia i tertia ⁊ in quarta hebdomada diuiſim cantent̃. Littera dominicalis: E. iiij. kalen. octobr. tota cantetur hiſtoria: et reſpõſoria ferialia i tertia ⁊ in quarta hebdomada diuiſim cantentur. Littera dominicalis. F. iij. kalen. octobris: incboetur hiſtoria cum memoria. ⁊ in quarta dominica: tota cantetur hiſtoria. et in quarta hebdomada reſpõſoria ferialia cãtentur. Littera dominicaliſ G pridie kalen. octobris hiſtoria cum memoria incboetur ⁊ reſponſoria de primo nocturno et ſecundo in eadem hebdomada cantentur: et in tertia et in quarta hebdomada reſponſoria ferialia diuiſim cantent̃. Et hec regula tenet in iſta hiſtoria et in ſequẽti hiſtoria ubi agitur de feſto loci ſemel i hebdomada: uel non. et ſic non indiget ut diuidetur.

Dominica prima poſt. v. kalen. Nouembris ſemꝑ incipiatur hiſtoria. **Uidi dominum.** Littera dominicalis. A. iiij. kalen. nouembris tota cantetur hiſtoria: et in eadem hebdomada unum reſpõſoriũ feriale. et aliđ i q̃nta hebdomada cãtentur. Littere dominicalis. B.ij.kalen.nouẽbris inchoetur hyſtoria: ⁊ ſexta feria ſequente. Reſponſoria ferialia pariter cantetur. Littera dominicalis. A.ij.kalen. nouembris inchoetur hyſtoria ⁊ medie lectõnes de ſancto q̃ntino ⁊ in proxima dominica tota cantetur hyſtoria: ⁊ reſpon. feriale pretermittatur. Littera dominicalis. D.kalend. nouembris hyſtoria cum mẽoria inchoetur: ⁊ in duabus feriis per hebdomadam. ℟. de primo ſecundo ⁊ tertio noctur. cũ vno reſponſorio feriali: ⁊ aliud in craſtino oct.ſ. ſancti martini vbi agitur de feſto loci. ℟. de tertio nocturno nõ dicuntur i hac hebdomada: ⁊ tunc reſponſo. ferialia pretermittantur. Littera dominicalis. E.iiij. no. nouembris inchoetur hyſtoria ⁊ medie lectiones de martyribus fiãt: ⁊ ꝯmemoratio animarum differatur. ⁊ reſponſo. ferial. in quarta ⁊ ſexta feria diuiſim cantentur. Littera dñicalis. F.iij.no.nouembris tota cantet̃ hyſtoria: et in eadem hebdomada reſponſorium feriale cãtetur. Littera dominicalis. G.ij.no.nouembriſ tota cantetur hyſtoria: ⁊ i eadẽ hebdomada cantetur primũ reſpõſoriũ feriale: ⁊ aliud in quarta hebdomada cãtetur. Et ſic plenarie patet per regulam predictam de hyſtoriis predictis: et de earum per totum annum inceptionibus.

Hic incipit pica de aduentu domini ſcilicet. **Aſpiciens.** Et notandum eſt ſemper ꝙ incipienda eſt predicta hyſtoria poſt feſtum lini videlicet in proxima dominica poſt predictũ feſtum in hunc modum. Littera dominicalis. A.iij.no.decembr. tota cantetur hyſtoria ⁊ reſponſoria ferialia in tertia feria cantentur. Ubi non dicitur de feſto loci: ſed ubi dicit̃ de feſto ibi reſponſoria ferialia in ſecunda feria cantentur: ⁊ fiat cõmemoratio de feſto loci ĩ tertia feria ⁊ ſabbato de ſancta maria. Dominica ſecunda tota cantetur hyſtoria: ⁊ reſponſoria ferialia quinta feria cantentur ubi non dicitur de feſto loci: ſed ubi dicitur de feſto loci in tertia feria dicatur ⁊ ſabbato de ſancta maria. Dominica tertia tota cantetur hyſtoria: ⁊ tũc in ſecunda ⁊ tertia feria cantentur reſponſoria de hyſtoria dominicali. quarta feria ⁊ ſexta feria ⁊ ſabbato de quatuor temporibus dicuntur: ⁊ habent ꝓpria reſponſoria: ⁊ tunc nulla fiat cõmemoratio de feſto loci nec de ſancta maria in illa hebdomada. Dominica quarta tota cantetur hyſtoria dominicalis vſqꝫ ad. ℣. tertij nocturni qui erit. **Conſtantes eſtote.** Ante pronunciatoẽ euangelij deinde omnia ut pre notatum eſt in ordinali. Littera dominicalis B v. kalen. decembris tota cantet᷑ hyſtoria ⁊ reſpōſoria ferialia in ſexta feria cantent᷑ ⁊ fiat cōmemoratō de feſto loci quinta feria ⁊ ſabbato de ſancta maria. Dominica ſecunda tota cantetur hyſtoria ⁊ reſponſoria ferialia dicuntur ſexta feria ⁊ fiat cōmeōratio de feſto loci in ſecunda feria ⁊ ſabbato de ſancta maria.

Dominica tertia tota cantetur hyſtoria: ⁊ tunc q̄rta ⁊ ſexta feria ⁊ ſabbato dicuntur de quatuor temporibus ⁊ hn̄t ꝓpria reſponſoria nulla fiat cōmemoratio de feſto loci nec de ſancta maria hac hebdomada

Dominica quarta tota cantetur hyſtoria: ⁊ nullum habet reſponſoriū feriale: ⁊ fiat cōmemoratio de feſto loci: feria quinta ⁊ feria ſexta de ſancta maria

A littera dominicalis quarto kal. decembris tota cantet᷑ hyſtoria: ⁊ reſponſoria ferialia ſexta feria cantent᷑: ⁊ fiat cōmemoratio de feſto loci quinta feria: ⁊ ſabbato de ſancta maria.

Dominica ſecunda tota cātetur hyſtoria ⁊ reſponſoria ferialia ſexta feria cantent᷑: ⁊ fiat cōmemoratō de feſto loci feria quinta ⁊ ſabbato de ſancta maria. Dominica tertia tota cātetur hyſtoria: ⁊ in tertia ⁊ quinta ferijs dicuntur reſponſoria de hyſtoria dominicali: quarta ſexta ⁊ ſabbato dicuntur de quatuor temporibus nulla fiat cōmemoratio de feſto loci: nec etiā de ſancta maria hac hebdomada. Dominica quarta tota cantetur hyſtoria ⁊ nullū hēt ℞. feriale: ⁊ fiat cōmemoratio de feſto loci: quarta feria ⁊ quīta feria đ ſancta maria. D littera dominicalis. iij. kal. decēbris tota cantetur hyſtoria ⁊ reſponſoria ferialia dicuntur ſexta feria ubi dicitur de feſto loci: ſed ubi nō dicitur de feſto loci ibi reſponſoriū feriale quīta feria cantetur: ſed ubi fiet ꝯmemoratio de feſto loci quinta feria ⁊ ſabbato de ſancta maria.

Dominica ſecunda tota cātetur hyſtoria ⁊ feſtū ſancti nicolai differatur in craſtinum: ⁊ tunc fiet de oct᷑. niſi tantū memoria ⁊ reſponſoria ferialia. v. feria dicuntur ubi non agit᷑ de feſto loci: ſꝫ ubi dicitur de feſto loci reſponſoria ferialia quarta feria dicunt᷑: quia fiet cōmemoratio de feſto loci quinta feria ⁊ ſabbato de ſancta maria.

Dominica tertia tota cantetur hyſtoria: ⁊ feſtum ſancte lucie differatur in craſtinū: ⁊ tertia quinta ferijs dicuntur r̄ſpōſoria de hyſtoria dominicali ⁊ quarta ⁊ vj. ⁊ ſabbato de quatuor temporibus dicuntur: nulla fiat cōmemoratio de feſto loci nec de ſancta maria hac hebdomada. Dominica quarta tota cantetur hyſtoria ⁊ nullum habet reſponſo[illegible] feriale: sed fiet cōmemoratio đ festo loci.iij.feria ⁊.iiij.đ sancta maria. E. littera dominical̃.ij.kalen.decembris tota cantet̃ hystoria: ⁊ festum sancti Andree differatur in crastinum: licet fuerit duplex festum: ⁊ responsorium feriale.iiij. dicatur feria: et fiat cōmemoratio de festo loci iij.feria ⁊.vj.feria đ scā maria

Dn̄ica.ij.tota cantet̃ hystoria: ⁊ tm̄ memoria de oct.sācti andree. ⁊ dr̃ missa de oct. i capitulo. ⁊ ℞. feriale.iiij.feria cātet̃. ⁊ fiat ꝯmemo. de festo loci in.v.feria ⁊.vj.feria de sancta maria. Dominica.iij.tota cantet̃ hystoria ⁊.iiij.vj. ⁊ sabbati de.iiij.tp̄ibus dn̄i: ⁊ nulla fiat ꝯmemoratio de festo loci: nec de sancta maria Dn̄ica.iiij.tota cātet̃ hystoria. ⁊ festum sancti thome differatur i crastinū: licet duplex festuꝫ fuerit nullū.℞ feriale dicetur neqꝫ fiet ꝯmemoratio de festo loci: sed tm̄ de sancta maria. et ℞ dicetur feria.iij. F. littera dominicalis kal̃.decemb.tota cātetur hystoria: ⁊ tūc in sabbato precedenti dicuntur vesper̃ de aduentu: ⁊ tm̄ memoria de sancto andrea. ⁊ ℞ia ferialia dn̄r iiij.feria ⁊.v.feria fiat ꝯmemoratio de festo loci: ⁊ in sabbato de sancta maria. Dn̄ica.ij. tota cantetur hystoria: ⁊ festuꝫ ꝯceptionis beate virginis differatur in crastinuꝫ licet sit duplex festum. ⁊ ℞ia .ferialia.vj. feria dicūtur. ⁊.iij.feria fiat cōmemoratio đ festo loci ⁊ sabbato de sancta maria. Dn̄ica iij.tota cantetur hystoria.quarta sexta ⁊ de.iiij.tp̄ibus: ⁊ sabbato de sancto Thoma apostolo nulla fiat cōmemoratio đ festo loci: nec etiaꝫ de sancta maria. Dn̄ica.iiij.tota cātetur hystoria: sed nullum habet ℞.feriale. ⁊ tunc fiat ꝯmemoratō de sancta maria videlꝫ in secūda feria. G. littera dominical̃ iiij.no.decembris tota cātetur hystoria: ⁊ ℞.ferialia.iiij.feria cantentur: ⁊ fiat cōmemoratio de festo loci.ij.feria ⁊.iij.đ sancta maria. Dn̄ica.ij.tota cātet̃ hystoria. ⁊ ℞ia ferialia sexta feria dicunt̃: ubi dicitur de festo loci: sed vbi nō dicitur de festo loci ibi ℞.feriale.vj.feria dicūtur vbi dicitur de festo loci.vj.feria sabbato de scā maria. Dn̄ica.iij.tota cantetur hystoria ⁊.iiij.feria: et sabbato de.iiij.tp̄ibus: ⁊.vj.feria đ sancto thoma aplo nulla ꝯmemoratio fiat per hāc hebdomadā.

Dn̄ica.iiij.tota cantetur hystoria ⁊ nullum habet ℞.feriale: nec vlla fiet cōmemoratio per hanc hebdomadam sicut superius dictum est.

Historia prima ichoabitur

Post tres personas libros regum dare debes.

Deus omnium.

Historia secūda inchoabit̃

Et post sampsonem sapientes

Dic ſalomonem.
In principio.
Hiſtoria tertia inchoabitur
Poſt Auguſtinum doctorem
Job lege iuſtum.
Si bona.
Hiſtoria quarta inchoabitur
Thobiam ſanctū poſt prothin
atq; iacinctum.
Peto domine.
Hiſtoria quinta inchoabitur.
Subiungens Judith poſtq̄;
leui matthei vigilauit.
Adonay.
Hiſtoria ſexta inchoabitur
Poſt ſanctum coſmam dabis
hiſtoriam machabeam.
Adaperiat.
Hiſtoria ſeptima inchoabitur
Poſt Judam ſimonem ſubiūgens ezechielem.
Vidi dominum.
Hiſtoria octaua inchoabitur.
Poſt linum papam ſemper ponas Iſaiam.
Aſpiciens.
Expliciunt hiſtorie omnes.

Hec ſunt feſta duplicia principalia in eccleſia Sarū ſcilicet: dies natalis domini: dies Epiphanie: dies Paſche dies Aſcenſionis domini. dies penthecoſtes: dies Aſſumptionis beate Marie: Feſtum dedicationis eccleſie: Feſtum loci in cuius honore eccleſia eſt dedicata.

Hec ſunt feſta maiora duplicia ſcilicet: dies Purificationis. Feſtum ſancte trinitatis. Feſtum corporis chriſti. Feſtum reliquiarum. Natiuitas beate Marie. Feſtum ſanctorum.

Hec ſunt feſta minora duplicia ſcilicet: feſtum ſancti Stephani prothomartyris Sancti Johannis apoſtoli et euangeliſte. Sanctorum innocentum. Sancte Thome martyris. Dies circūciſionis. Annunciatō beate Marie. Feria ij. iij. iiij. hebdomade paſche: ⁊ penthecoſtes. ⁊ dominica in oct'. paſche. Inuentio ſcē crucis. Natiuitas ſancti Johannis baptiſte. Apoſtolorū Petri et Pauli. Tranſlatio ſci Thōe martyris. Exaltatio ſancte crucis. Conceptio ſancte Marie.

Hec ſunt feſta inferiora duplicia. ſ. Feſtum ſci Andree apoſtoli. Sancti Thome apoſtoli. Sācti Matthei apoſtoli. Sācti Grego. doctoris. Sancti Ambroſij epi et doctoris. Sancti Georgij. Sācti marci euangeliſte. Apoſtolorū Philippi ⁊ Jacobi. Sācti Jacobi apl̄i. Sancti Bartholomei apoſtoli. Sancti Auguſtini epiſcopi et doctoris. Sancti matthei apoſtoli ⁊ euangeliſte. ſancti michaelis archangeli. ſancti hieronymi preſbyteri ⁊ doctoris. Tranſlatō ſancti Edwardi regis ⁊ confeſſoris. ſancti Luce euangeliſte. Apoſtolorū ſimonis ⁊ iude.

HEc ſunt feſta cum regimine chori ſcd̄m vſum ſarū. Solet autem chorus regi omni die dominico ⁊ in oī duplici feſto: ⁊ in omni feſto .ix. lectionū per totū annū: et a primis vſ̄. natiuit. domini vſqz ad octa. epiphanie: ⁊ in ipſis oct. niſi i vigilia epiphanie cuz extra dominicā euenerit: et quotidie p̄ hebdomadaz paſche ⁊ pēthe. ⁊ in quibuſdam feſtis .iii. lect. in tempore paſche in hiſ ſcilicz ſancti Ricardi epi. ſancti vitalis. ſancti Johannis añ portam latinā. ſci iohannis beñlati. ſancti dūſtani. ſancti Aldelmi. ſancti Auguſtini anglorū apoſtoli. ſancti Edurandi archiepiſcopi. ⁊ ſancti Barnabe apoſtoli. Quotidie per oct. ⁊ i octa. aſcenſionis domini: aſſūptionis: ⁊ nat. beate marie: ⁊ i ſingulis commemorationibus eorundem per totum annum: ⁊ quotidie per octa. ⁊ i octa. dedicationis eccleſie vbi per eſtatē vel tempore paſchali contigerit: et in octa. corporis chriſti ⁊ apoſtolorum Petri et Pauli et cetera.

Rubrica de gratiis dicendis tam ad cenam q̄z ad prandium per totum annum et per omne tempus.

In vigilia paſche hoc mō. ſ.

Benedicite dominus. Edēt pauperes ⁊c̄. Gloria patri Sic̄ erat. kyriel. Xp̄el. kyriel. Pater noſter. Et ne nos. Sed libera nos. Oremus. Benedic do. nos ⁊ do. tua. ⁊c̄. Jube dn̄e benedicere. Cibo ſpiritual' alimo. Lectio. Si conſurrexiſtis cū chriſto que ſurſum ſunt querite vbi chriſtus eſt in dexteriſ dei ſedens. Poſt prandium. Deus pacis ⁊ dilectionis ⁊c̄. Memoriaz fecit. Agimus tibi grat. ps. Laudate do. om. gē. Quoniam confirma. Glo. pa. Sicut erat. Et ſtatim ſequitur Dominus vobiſcū. Oremus. Spiritū in nobiſ tue charitatiſ infunde. vt quos ſacramentis paſchalib⁹ ſaciaſti: tua facias pietate concordes. per do. n. ie. x. f. t. qui te. vi. ⁊ re. in vni. eiuſ. ſpi. ſ. o. p̄. o. ſe. ſe. Amen. Dominus vobiſcum. Et cum ſpi. tu. Benedicamus dn̄o. Deo gra.

In die paſche ante prandium hoc modo dicitur. Benedicite dominus. Hec dieſ quam fecit dominus exultemus ⁊ letemur in ea. Gloria patri. Sicut erat. kyriel. Xp̄el. kyriel. Pr noſter. Et ne nos. Sed libera. Oremus. Benedic domie noſ ⁊ do. Jube do. benedicer̄. Mē ſe celeſtis. Lectio. Expurgate vetus fermentum vt ſitis noua conſperſio ſicut eſtis azimi etenim paſcha noſtrum immolatus eſt chriſtus: itaqz epulemur in domino. Et legatur oībus dominicis dieb⁹ vſqz ad aſcenſionē domini. Poſt prādium in die paſche. Qui dat eſcam omni carni confitemini deo celi. tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias. ps. Laudate do. om. gen. Quoniā confirmata: Gloria pa. Sicut ℣. In reſurrectione tua xp̄e. ℟. Celi et terra letentur alleluia. Dominus vobiſcuꝫ. Et cū ſpi. tu. Oremus. Spiritum in nobis domine tue chari. terminando per do. no. Je. chri. filiu. qui te. vi. ⁊ re. in vni. eiuſ. ſ. ſan. Dominus vobiſcum. Et cum ſpi. tu. Benedicamus domino. Deo gra. Eodem modo dicuntur gratie per totam hebdomadam paſche cum predicta lectione. Expurgate vetꝰ Et ſimiliter dicitur hec lectio Expurgate. omnibus dominicis vſqꝫ ad aſcenſionem domini. Ad cenam vero per totū annum dicitur hec benedictio. Cenam ſenctificet qui nobis omnia prebet. In nomine pa. ⁊ fi. ⁊ ſpi. ſan. Amen. Poſt cenā vero in die paſche ⁊ per hebdomadam hoc modo dicūtur gratie. Hec dies quam fecit dominus exultemus ⁊ lete. ℣. In reſurrectione tua chri.. ℟. Celi et ter. Dominus vobiſ. Et cum . Oremus. Oratio Spiritum i nobis. vt ſupra Dominus vobiſcum. Et cum ſpiri. Benedicamus do. Deo gra. Per reliquum vero temporis totiꝰ anni extra tempus paſche dicit' poſt cenam hoc modo. Benedictus deus in donis ſuis. Et ſanctus in omnibus operibus ſuis. Adiutorium no. in no. do. Qui fecit ce. ⁊ ter. Sit no. do. bene. Ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ. non dicitur Dominus vobiſcum. nec Oremuſ. ſed dicitur Retribuere dignare do. de. ⁊c̄. Benedicamus do. Deo gra. Nūqꝫ enim dicitur pſ. De profundis.

Ad gratiam poſt cenam ſcḋm vſum ſarum. In diebus veneris ⁊ in vigilijs: ⁊ in quattuor temporibus: ⁊ quotienſcūqꝫ eſt ieiunium preceptum extra tempus. lx. dicuntur he ſequentes gratie per totum annum. Benedicite dominus. Edent pauperes ⁊ ſatur. more ſolito: cum lectione Gratia domini noſtri Jeſu chriſti ⁊ charites dei ⁊ cōmunicatio ſancti ſpiritus ſit ſemper cum omnibus nobiſ Non dicitur vlterius. Poſt vero prandium Deus pacis ⁊c. Memoriaꝫ fecit. ⁊c. More ſolito. Nunquam enim dicitur ante hanc orationem Oremꝰ. Quodcunqꝫ enim feſtum duplex in die veneris contigerit extra. xl. ⁊ hebdomadam paſche: et die natalis domini dicuntur he predicte benedictiones de ieiunio: et eodem modo vero dicuntur per totam. xl. exceptis diebus dominicis videlicet in ferijs. Quodcunqꝫ vero feſtum duplex vel ſimplex cum hac lectione ſequenti. ſcilicet. Frange eſurienti ⁊ cum pſ. Miſerere mei. In tempore xl, loco. pſ Laudate do. Poſt prandium. ⁊ eſt ratio: quia he benedictiones ſunt ex natura temporis et non Sanctorum. Quādocunqȝ enim dicit miſſa de ieiunio in .xl. tunc enī ſemper dicuntur he benedictiones ante prandium cum hac lectōe **Frange eſurienti:** ⁊c. pš. **Miſere.** poſt prandium. Ceteris autem diebus .vii. ex tempus paſche ⁊ .xl. qñ cūqȝ nō ē veneris et quotienſcūqȝ etiā ieiuniū non ē pceptū dicūť he grē. ſ. **Oculi oīuz in te ſpant do.** ⁊ cum hac lec. **Deꝰ charitas ē.** Pꝰ prandiū vo. **Deꝰ pacis ⁊ dil. Confiteanť tibi. Agimꝰ tibi gra.** ps. **Laudate do. oēs g. ⁊c.** more ſolito dictis vo gratiis poſt prādiū exceptis duplicibꝰ feſtiſ pncipalibꝰ omi die p annū dr pš. **De pfundis.** p fidelibꝰ defunctis. ſȝ fine **Glia patri.** Nūcqȝ dr cauſa lamētatōnis ſȝ ad cenā nunqȝ dr ſcdm ſarū ſȝ cū **kyriel. xpeleiſon.** more ſolito. In die cene dñi hoc modo dicunť grē. **Bñdicite dñs. Xps factꝰ ē p nobis obediēs vſque ad mortē mortē aūt crucis. kyriel. xpel. kyriel. Pať nř.** ſȝ cū. **Miſerere mei deꝰ.** cū. **Glia p.** ⁊ cū hac orōne. **Reſpice qms dñe ſup hāc fa. tuā. p qua dñs nř ieſus xps nō dub. ma. t. noc. ⁊ crucis ſubire tormentū. Qui tec. vi. ⁊ reg.** Poſt prandium dr. **Deus pacis.** vſqȝ. **Deo g.** ⁊ cū. **Xps fcūs ē p nob.** vt ſup. cū. **kyriel. xpel. kyriel.** ⁊ cū ps. **Miſerere.** ⁊ cūȝ hac orōe. **Reſpice queſumus domine.** vt. ã.

A ſeptuageſima vſqȝ ad octa. paſche. Et tribus hebdomadibus ante feſtū ſancti ioannis baptiſte. Et ab aduentu domini vſqȝ ad ephiam nuptias celebrare nō poſſe φ ſi factū fuerit ſeparenť. xxxiii. q. iiii. nō oȝ adde. c. capellanꝰ. ex de ferijs.

Sex nonas maius october iulius ⁊ mars.
Quatuor ⁊ reliqui tenet idus quilibet octo.

BIBLIOTHEQUE IMPERIALE

1528

KL Jam prima dies ⁊ septima fine timetur

iij	A	KL		Januarij. Circūcisio dñi	ix. lec.
	b	iiij	no.	Oct. sci stephani ꝓthomar.	iij. lec.
xi	c	iij	no.	Oct. sci ioannis apli ⁊ euāg.	iij. lec.
	d	ij	no.	Oct. scōꝝ innocentium	iij. lec.
xix	e	Non⁹	no.	Oct. sci [redacted]	Vigilia
viij	f	viij	id⁹	Epiphania dñi dup. fe.	ix. lec.
	g	vij	no.		
xvi	A	vi	id⁹	Sci luciani sociorumq; eius mar.	
v	b	v	no.		
	c	iiij	id⁹		
xiij	d	iij	id⁹		
ij	e	ij	id⁹		
	f	Idus	id⁹	Oct. epiphanie med. lc. de s. hillario	
x	g	xix	kl'	Octauarij. Sci felicis in pincis.	iij. lec.
	A	xviij	kl'	Sci mauri abbatis iij. lec. sol i aq̄rio	
xviij	b	xvij	kl'	Sci marcelli [redacted] ⁊ mar.	iij. lec.
vij	c	xvi	kl'	Sci antonij abbatis ⁊ Sulpicij epi ⁊ cōf.	
	d	xv	kl'	Scē prisce virginis ⁊ mar.	iij. lec.
xv	e	xiiij	kl'	Sci wlstani epi ⁊ ↄf.	ix. lec.
iiij	f	xiij	kl'	Scōꝝ fabiani ⁊ sebastiani	ix. lec.
	g	xij	kl'	Scē agnetis vg. ⁊ mar.	ix. lec.
xij	A	xi	kl'	Sci vincentij leuite ⁊ mar.	ix. lec.
i	b	x	kl'		
	c	ix	kl'		
ix	d	viij	kl'	Conuersio sci pauli	ix. lec.
	e	vij	kl'		
xvij	f	vi	kl'	Sci iuliani epi ⁊ ↄf.	iij. lc.
vi	g	v	kl'	Scē agnetis scđo	iij. lec.
	A	iiij	kl'		
xiiij	b	iij	kl'	Sancte batildis regine	iij. lec.
iij	c	ij	kl'		

Nox habet horas xvi. dies vo viij.

Si toñ mens. ianuarij ventos validos ⁊ abundantiaz frugum ⁊ bellum significat.

BIBLIOTHEQUE IMPR.

Quarta subit mortē ꝓsternit tertia fortem.

	d.	KL	Februarij.	Scē brigide v̇g.	iij.lec.
xi	e	iiij	no.	Purificatio btē marie du.festuz.	ix.lec.
xix	f	iij	no.	Sci blasij epī ⁊ marty.	iij.lec.
viij	g	ij	no.		
	A	nonus.		Scē agathe v̇g. ⁊ marty.	ix.lec.
xvj	b	viij	idꝰ	Scōꝝ vedasti ⁊ amandi.	iij.lec.
v	c	vij	idꝰ		
	d	vj	idꝰ		
xiij	e	v	idꝰ		
ij	f	iiij	idꝰ	Scē scolastice virg. ⁊ mar.	iij.lec.
	g	iij	idꝰ		
x	A	ij	idꝰ		
	b	Idus			Sol i pisce
xviij	c	xvj	kl	Martij. Sci valentini mar	iij.lec.
vij	d	xv	kl		
	e	xiiij	kl	Scē iuliane v̇gi.	iij.lec.
xv	f	xiij	kl		
iiij	g	xij	kl		
xij	A	xi	kl		
	b	x	kl		
i	c	ix	kl		
	d	viij	kl	Cathedra sci petri	ix.lec.
ix	e	vij	kl		
	f	vi	kl	Sci mathie apli	ix.lec.
xvij	g	v	kl		
vi	A	iiij	kl		
	b	iij	kl	Cum bisextus erit ff. seruit vtriqz diei.	
xiiij	c	ij	kl	Posteriore die celebratur festa mathie.	

Annos ptiri p partes quattuor equas.
Cum poteris diui bisextus adesse videt.

Nox hẽt horas xiiij. dies. x.

Si toñ mens. febr. multoꝝ boiuz mortē figt ⁊ maxie diuituz.

the 3d sondey ensewing schalbe ester day howbeit and it go
a yf ye pryme on sunday be compte it for one of the thr

KL Prim⁹ mandāte disrūpit quarta bibente.

iij	d	KL Martij.		**Sci dauid epi ⁊ ɔf.**	ix.lec
	e	vi	no.	Sancti cadde epi ⁊ confessoris.	ix.lec.
xi	f	v	no.		
	g	iiij	no.		
xix	A	iii	no.		
viij	b	ij	no.		
	c	Nonus		**Scāꝝ ꝑpetue ⁊ felicitatis mꝛ̄.**	iij.lec.
xvi	d	viij	Idus		
v	e	vij	id⁹		
	f	vi	id⁹		
xiij	g	v	id⁹		
ij	A	iiij	id⁹	Sci grego:ij	ix.lec.
	b	iii	id⁹		
x	c	ij	id⁹		
	d	Idus	id⁹	Sol i ariete	
xviij	e	xvij	kl'	Aprilis	
vij	f	xvi	kl'		
	g	xv	kl'	Sci eduardi regis ⁊ mar.	ix.lec.
xv	A	xiiij	kl'		
iiij	b	xiij	kl'	**Sci cuthberti epi ⁊ ɔf.**	
	c	xij	kl'	Sci bn̄dicti abbatis	ix.lc.
xij	d	xi	kl'		
i	e	x	kl'		
	f	ix	kl'		
ix	g	viij	kl'	Annūciatio beate marie virginis	
	A	vij	kl'		
xvij	b	vi	kl'	Resurrectio domini	
vi	c	v	kl'		
	d	iiij	kl'		
xiiij	e	iij	kl'		
iij	f	ij	kl'		

Nox habet horas.xij.dies.xij.

Si ton̄ mēs.martij vētos valiō ⁊ frugū iopiā ⁊ lites i pp̄lo sigt.

KL Den⁹ ⁊ vnden⁹ ē mortis vulnere plenus

	g.	KL	Aprilis		
xi	A	iiij	no		
	b	iij	no.	Sci richardi epi ⁊ ɔf.	ix.lec.
xix	c	ij	no.	Sci ambrosij epi ⁊ doc.du.fe.	ix.lec.
viij	d	Nonus			
xvj	e	viij	no.		
v	f	vij	id⁹		
	g	vj	id⁹		
xiij	A	v	id⁹		
ij	b	iiij	id⁹		
	c	iij	id⁹		
x	d	ij	id⁹		
	e	Idus			
xviij	f	xviij	kl'	Maij. Scoꝝ tiburtij ⁊ valeriani	
vij	g	xvij	kl'		
	A	xvj	kl'		
xv	b	xv	kl'		Soli tauro
iiij	c	xiiij	kl'		
	d	xiij	kl'	Sci elphegi mar.	iij.lec.
xij	e	xij	kl'		
i	f	xi	kl'		
	g	x	kl'		
ix	A	ix	kl'	Sci georgij mar.du.f.	iij.lec.
	b	viij	kl'		
xvij	c	vij	kl'	Sci marci euangeliste	iij.lec.
vi	d	vi	kl'		
	e	v	kl'		
xiiij	f	iiij	kl'	Sci Vitalis mar.	iij.lec.
iij	g	iij	kl'		
	A	ij	kl'		

Nox habet horas.x.dies.xiiij.

Si toñ mẽſ.april' iocũditatẽ ⁊ fructiferũ añũ ⁊ iiquoꝝ mortẽ ſigt

Tertius occidit ⁊ septimus hora relidit.

xi	b	KL		Mai⁹. Aploꝝ philippi ⁊ iacobi. d. f.	
	c	vi	no.		
xix	d	v	no.	Inuentio scē crucis. mē de mar. d. f.	
viii	e	iiii	no.		
	f	iii	no.		
xvi	g	ii	no.	Sancti Joannis ante portaz lati.	iii. lec.
v	A	Nonus		Sancti Joannis beñlati	iii. lec
	b	viii	id⁹		
xiii	c	vii	id⁹		
ii	d	vi	id⁹	Sanctorum gordiañi ⁊ epimachi	iii. lec.
	e	v	id⁹		
x	f	iiii	id⁹	Scōꝝ nerei acchillei atq̧3 pancratij.	iiii. lc
	g	iii	id⁹		
xviii	A	ii	id⁹		
vii	b	Idus			
	c	xvii	kl̄	Junij	sol in geminis
xv	d	xvi	kl̄		
iiii	e	xv	kl̄		
	f	xiiii	kl̄	Sancti dunstani ep̄i mē.	ix. lec.
xii	g	xiii	kl̄	Sancti bernardini fratris	
i	A	xii	kl̄		
	b	xi	kl̄		
ix	c	x	kl̄		
	d	ix	kl̄		
xvij	e	viii	kl̄	Sancti aldelmi ep̄i mē	ix. lec.
vi	f	vii	kl̄	Sancti augustini episcopi. d. f.	ix. lec.
	g	vi	kl̄		
xiiij	A	v	kl̄	Sancti germani ep̄i ⁊ cōf.	iii. lec.
iii	b	iiii	kl̄		
	c	iij	kl̄		
xi	d	ij	kl̄	Sancte petronille vg. nō mar.	iii. lec.

Nox habet horas. viii. dies. xvi.

Si toñ soñ mēse maij frugum inopiam ⁊ famez significat.

				Denus palescit quindenus federa nescit.	
	e	KL		Junius. Sancti nichomedis mar.	iij. lec.
xix	f	iiij	no.	Scórum marcellini ꝛ petri mar.	iij. lec.
viij	g	iij	no.		
xvj	A	ij	no.		
v	b	Nonas		Sancti bonifatij epi ꝛ mar. soc.	iij lec.
	c	viij	idꝰ		
xiij	d	vij	idꝰ		
ij	e	vi	idꝰ	Scóꝝ medardi ꝛ gildardi epoꝝ	iij. lec.
	f	v	idꝰ	Translatio sancti eduuundi epi	ix. lec
x	g	iiij.	idꝰ		
	A	iij	idꝰ	Sancti barnabe apostoli	ix. lec.
xviij.	b	ij	idꝰ	Sci basilidis cirini ꝛ naboris	iij. lec.
vij	c	Idus		Sancti antonij patauij	
	d	xviij	kl	Julij Sci basilij epi ꝛ ꝯf. Sol i cācro.	iij. lec
xv	e	xvij	kl	Scóꝝ viti ꝛ modesti mar.	iij. lec.
iiij	f	xvj	kl	Translatio sci ricardi epi	ix. lec.
	g	xv	kl		
xij	A	xiiij	kl	Scóꝝ marci ꝛ marcelliani	iij. lec.
i	b	xiij	kl	Scóꝝ geruasij ꝛ ꝓtasij	iij. lec.
	c	xij	kl	Translacio sci eduuardi regis	ix. lec.
ix	d	xi	kl		
	e	x	kl	Sācti albani regis ꝛ mar.	ix. lec.
xvij	f	ix	kl	Sancte eteldrede virg. Vigilia	iij. lec.
vi	g	viij	kl	Natiuitatis sci ioannis baptiste	ix. lec.
	A	vij	kl		
xiiij	b	vi	kl	Scóꝝ ioannis ꝛ pauli mar.	iij. lec.
iij	c	v	kl		
	d	iiij	kl	Sancti leonis pape Vigilia	iij. lec.
xi	e	iij	kl	Apostoloꝝ petri ꝛ pauli dup. f.	ix. lec.
	f	ij	kl	Commemoratio sancti pauli	

Nox habet horas. vi. dies. xviij.

Si tonū mens. iulij habundantia frugum ꝛ varias infirmitates hominum significat.

Tredecimꝰ mactat iulii decimꝰ labefactat

xix	g	Kl	Julius	Octaua ſci ioh̄nis baptiſte	iii. lec.
viij	A	vi	no.	Scōꝝ proceſſi ⁊ martiniani	iij. lec.
	b	v	no.		
xvi	c	iiii.	no	[redacted]	ix. lec.
v	d	iii	no.		
	e	ii	no.	Octaua appl'oꝝ petri ⁊ pauli	ix. lec.
xiii	f	Nonus		Tranſlatio ſan[redacted] mar. d. f.	ix. lec.
ii	g	viii.	idꝰ		
	A	vii	idꝰ		
x	b	vi	idꝰ	Scōꝝ ſeptē fratrū mar.	iii. lec.
	c	v	idꝰ	Tranſlatio ſancti bn̄dicti abbat;	ix. lec.
xviii	d	iiii	idꝰ		
vii	e	iii	idꝰ		
	f	ii	idꝰ	Sol in leone.	
xv	g	Idus		Tranſlatio ſci ſuitbini epiſco pi	ix. lec.
iiii	A	xvii	kl'	Auguſti	
	b	xvi	kl'	Sancti kenelmi regis ⁊ mar.	iii. lec.
xii	c	xv	kl'	Sancti arnulphi ep̄i ⁊ mar.	iii. lec.
i	d	xiiii	kl'		
	e	xiii	kl'	Sancte margarite virgīs ⁊ mar.	ix. lec.
ix	f	xii	kl'	Scē Praxedis virginis	iii. lec.
	g	xi	kl'	Sancte marie magdalene	ix. lec.
xvii	A	x	kl'	Sancti appollinaris mar.	iii. lec.
vi	b	ix	kl'	Sancte Criſtine virg. ⁊ mar.	iii. lec.
	c	viii	kl'	Sancti iacobi apoſtoli	ix. lec.
xiiii	d	vii	kl'	Sancte anne matris marie	ix. lec.
iii	e	vi	kl'	Sanctorum. vii dormientium	iii. lec.
	f	v	kl'	Sancti ſampſonis ep̄i	iii. lec.
xi	g	iiii	kl'	Sancti felicis ſociorumq; eius	iii. lec.
xix	A	iii	kl'	Sanctorum abdon ⁊ ſennen	iii. lec.
	b	ii	kl'	Sancti germani ep̄i ⁊ cōfeſ.	iii. lec.

Nox habet horas. viii. dies. xvi.

Si toñ ſonat menſ. iulij bonum annum ſignificat ⁊ porcorum fetus peribunt.

Prima necat fortē pditqȝ ſcda cohortem.

vij	c	KL		Auguſtus. Ad vincula ſci petri	ix.lec
xvi	d	iiii	no.	Sci ſtephani [illegible]	iii.lec
v	e	iii	no.	Inuētio ſci ſtephani ſociorūqȝ ei⁹	ix.lec
	f	ii	no.		
xiii	g	Nonas		Sci oſualdi r. ⁊ m̄. ⁊. ſ. maria d niue.	iii.l
ii	A	viii	id⁹	Sci ſixti felicis ⁊ agapiti	iii.lec.
	b	vii	id⁹	Sancti donati epiſcopi	iii.lec.
x	c	vi	id⁹	Sancti ciriaci ſociorūqȝ eius	iii.lec.
	d	v	id⁹	Sancti romani mar. Vigilia	iii.lec.
xviii	e	iiii	id⁹	Sancti laurentij mar.	ix.lec.
vii	f	iii	id⁹	Sancti tiburtij mar.	iii.lec.
	g	ii	id⁹		
xv	A	Idus		Sci ypoliti ſociorūqȝ eius	ſol i ꝟgine
iiii	b	xix	kl'	Septembris. Sancti euſebij cōf.	iii.lec
	c	xviii	kl'	Aſſumptio beate marie virg.	ix.lec.
xii	d	xvii	kl	Sancti rochi	
i	e	xvi	kl'	Octaua ſci laurentij	
	f	xv	kl'	Sancti agapiti mart.	
ix	g	xiiij	kl'	Sancti magni mar.	
	A	xiij	kl'		
xvij	b	xii	kl'		
v	c	xi	kl'	Octaua ſancte marie virg.	ix.lec.
	d	x	kl'	Sanctoꝝ timothei ⁊ appollinaris	iii. lec
xiiii	e	ix	kl'	Sancti bartolomei apoſtoli	ix.lec.
iii	f	viii	kl'		
	g	vii	kl'		
xi	A	vi	kl'	Sancti rufi mar.	iii.lec.
xix	b	v	kl'	Sancti auguſtini epi	ix.lec.
	c	iiii	kl'	Decollatio ſancti ioannis baptiſte	ix.lec.
viii	d	iii	kl'	Sancti felicis ⁊ audacti	iii.lec.
	e	ii	kl'	Sancte Cuthburge virg.	iij.lec.

Nox habet horas .x. dies .xiiii.

Si toñ mēſ. aug. reipublice ꝓſpitatē ſigī ⁊ mlti hoīes egrotabūt

Tertia septẽbris ⁊ den⁹ fert mala mẽbris

xvi	f	KL		September. **Sci egidij abbatꝫ**	ix.lec.
v	g	iii	no.		
	A	iii	no.		
xiij	b	ii	no	**Translatio sci cuthberti**	ix.lec.
ij	c	Nonus		**Sãcti bertini abbatis**	iii.lec.
	d	viij	id⁹		
x	e	vii	id⁹		
	f	vj	id⁹	Natiuitatis beate marie. d. f.	ix.lec.
xviii	g	v	id⁹	**Sancti gorgonij mar.**	iii.lec.
vii	A	iiii	id		
	b	iii	id⁹	**Scõꝝ prothi ⁊ hiacincti**	iii.lec.
xv	c	ii	id⁹		
iiii	d	Idus			
	e	xviij	kl'	Octobris. Exaltatio scẽ crucis	sol i libra
xij	f	xvij	kl'	Octaua sancte marie	ix.lec.
i	g	xvj	kl'	**Sancte edithe ṽg. ⁊ mar.**	ix.lec.
	A	xv	kl'	**Sancti lamberti ep̃i**	iii.lec.
ix	b	xiiij	kl'		
	c	xiij	kl'		
xvii	d	xij	kl'		Vigilia
vi	e	xi	kl'	Sancti mathei appostoli. d. f.	
	f	x	kl'	**Sancti mauritij sociorumqꝫ eius**	ix.lec.
xiiij	g	ix	kl'	**Scẽ Tecle virginis**	iii.lec.
iij	A	viij	kl'		
	b	vij	kl'	**Sancti firmini ep̃i ⁊ mar.**	iii.lec.
xi	c	vj	kl'	**Sancti crispeni ep̃i ⁊ iustine**	iii.lec.
xix	d	v	kl'	**Scõꝝ cosme ⁊ damiani**	
	e	iiij	kl'		
viij	f	iij	kl'	Sancti michaelis archangeli. d. f.	ix.lec.
	g	ij	kl'	Sancti hieronimi presbyteri	ix.lec.

Nox habet horas. xij. dies. xij.

Si ton̄: mens. Septembr̃ abũdãtiã frugũ ⁊ occisionẽ potẽtũ sig̃a

Tertius ⁊ denus ē ſicut mors alienus

xvi	A.	KL	October.	Sci remigii ſocioꝝ.	ix.lec.
v	b	vi	no.	Sancte thome herfordie	ix.lec.
xiii	c	v	no.		
ii	d	iiii	no.		
	e	iii	no.		
x	f	ii	no.	Sancte fidis virgis ⁊ mar.	iii.lec.
	g	Nonas		Sanctoꝝ marci ⁊ marcelli	iii.lec.
xviii	A	viii	id⁹		
vii	b	vii	id⁹	Sancti dioniſii ſocioꝝq; eius	ix.lec.
	c	vi	id⁹	Sancti gereonis ſocioꝝq; eius	iii.lec.
xv	d	v	id⁹	Sancti nicaſii ſocioꝝq; ei⁹	iii.lec.
iiii	e	iiii	id⁹	Sancti vilfridi non ſarum	
	f	iii	id⁹	Tranſlatio ſci edwardi regis	ix.lec.
xii	g	ii	id⁹	Sancti kalixti pape ⁊ mar.	iii lec
i	A	Idus		Sci bolderāni epi ⁊ ꝯ. Sol i ſcorpiōe.	ix.lec.
	b	xvii	kl'	Novembris. Sci michaelꝭ ī mōt.	ix.lec.
ix	c	xvi	kl'	Scē etheldrede ſcd̄m ſaruz	ix.lec.
	d	xv	kl'	Sancti luce euangeliſte	ix.lec.
xvii	e	xiiii	kl'		
vi	f	xiii	kl'		
	g	xii	kl'	Scōꝝ vndecimilia virginum	iii.lec.
xiiii	A	xi	kl'		
iii	b	x	kl'	Sancti romani epi ⁊ cōf.	iii.lec
	c	ix	kl'		
xi	d	viii	kl'	Scōꝝ criſpini ⁊ criſpiniani	ix.lec.
xix	e	vii	kl'		
	f	vi	kl'	Vigilia	
viii	g	v	kl'	Apoſtolorum ſimonis ⁊ iude. d. f	ix.lec.
	A	iiii	kl'		
xvi	b	iii	kl'		
v	c	ii	kl'	Sancti quintini mar. Vigilia	iii.lec.

Nox habet horas. xiiii. dies. x.

Si ton̄ menſ. octobris ventum validuz ⁊ fracturā arboruz ⁊ inopiam ſignificat.

KL Scorpius ē quintus ꝛ terti⁹ ē nece cinctus.

	d.			Nouember. Feſtiuitas oīum ſcōꝝ	
xiij	e	iiij	no.	**Commemoratio animaꝝ**	ix.lec.
ii	f	iij	no.	**Scē venefrede**	ix.lec.
	g	ij	no.		
x	A	Nonus.			
	b	viij	id⁹	**Sancti leonardi**	ix.lec.
xviij	c	vii	id⁹		
vij	d	vi	id⁹	**Scōꝝ quatuor coronatoꝝ**	iii lec.
	e	v	id⁹	**Sci theodori mar.**	iii.lec.
xv	f	iiii	id⁹		
iiii	g	iii	id⁹	Sci martini epī ꝛ ꝯfeſ.	ix.lec.
	A	ii	id⁹		
xii	b	Idus		**Sci britij epī ꝛ ꝯfe.**	iii.lec.
i	c	xviii	kl'	Decemberis	
	d	xvii	kl'	**Sci macuti epī ix.lec.**	Sol i ſagittario
ix	e	xvi	kl'	**Sancti edmūdi epī**	ix.lec.
	f	xv	kl'	**Sci hugonis epī**	ix.lec.
xvii	g	xiiii	kl'		
vi	A	xiii	kl'		
	b	xii	kl'	**Sancti edmūdi reg. ꝛ mar.**	ix lec.
xiiii	c	xi	kl'		
iii	d	x	kl'	**Sancte cecilie v̊g. ꝛ mar.**	ix lec.
	e	ix	kl'	**Sancti clementis pape**	ix.lec.
xi	f	viii	kl'	**Sci griſogoni mar.**	iii.lec.
xix	g	vii	kl'	Scē katerine v̊g. ꝛ mra.	ix.lec.
	A	vi	kl'	**Sancti lini pape ꝛ mar.**	iii.lec.
viii	b	v	kl'		
	c	iiij	kl'	Dñica ꝑma p⁹. f. ſci lini ē aduentus dñi.	
xvi	d	iij	kl'	**Sci ſaturnini mar.** Uigilia.	iij.lec.
v	e	ij	kl'	Sci andree apoſtoli du. f.	ix.lec.

Nox hēt horas. xvi. dies. viii.

Si toñ menſ. nouembrꝫ. habundātiā frugū ꝛ iocūditatē ſigt.

Septim⁹ exanguis virosus decē⁹ ut anguis

xiij	f	KL		December.	
ij	g	iiij	no.		
	A	iij	no.		
x	b	ij	no.		
	c	Nonas			
xviij	d	viij	id⁹	Sci nicholai epi.	ix. lec.
vij	e	vij	id⁹	Oct. sci andree	iij. lec.
	f	vi	id⁹	Conceptio sce marie vir. [illegible]	ix. lec.
xv	g	v	id⁹		
iiij	A	iiij	id⁹		
	b	iij	id⁹		
xij	c	ij	id⁹		
i	d	Idus	id⁹	Sancte lucie vg. ⁊ mar.	ix. lec.
	e	xix	kl	Januarii.	Sol in capricorno
ix	f	xviij	kl		
	g	xvij	kl		
xvij	A	xvi	kl		
vi	b	xv	kl		
	c	xiiij	kl		
xiiij	d	xiij	kl		
iij	e	xij	kl	Sci Thome apli du. f.	ix. lec.
	f	xi	kl		
xi	g	x	kl		
xix	A	ix	kl		
	b	viij	kl	Natiuitas dñi nostri iesu xpi. [illegible] lec.	
viij	c	vij	kl	Sci stephani pthomar. [illegible]	ix. lec.
	d	vi	kl	Sci ioannis apostoli ⁊ euāgē. d. fe.	ix. lec.
xviij	e	v	kl	Scōꝝ innocētiū mar. d. f.	ix. lec.
v	f	iiij	kl	Sci [illegible] mar. d. f.	
	g	iij	kl		
xiij	A	ij	kl	Sācti siluestri [illegible]	ix. lec.

Nox habet horas. xvi. dies. viii.

Si ton̄ mens. decembri aurora ē dea frugū annonie abūdantiā pacem ⁊ concordō. sigt.

BIBLIOTHEQUE ROYALE

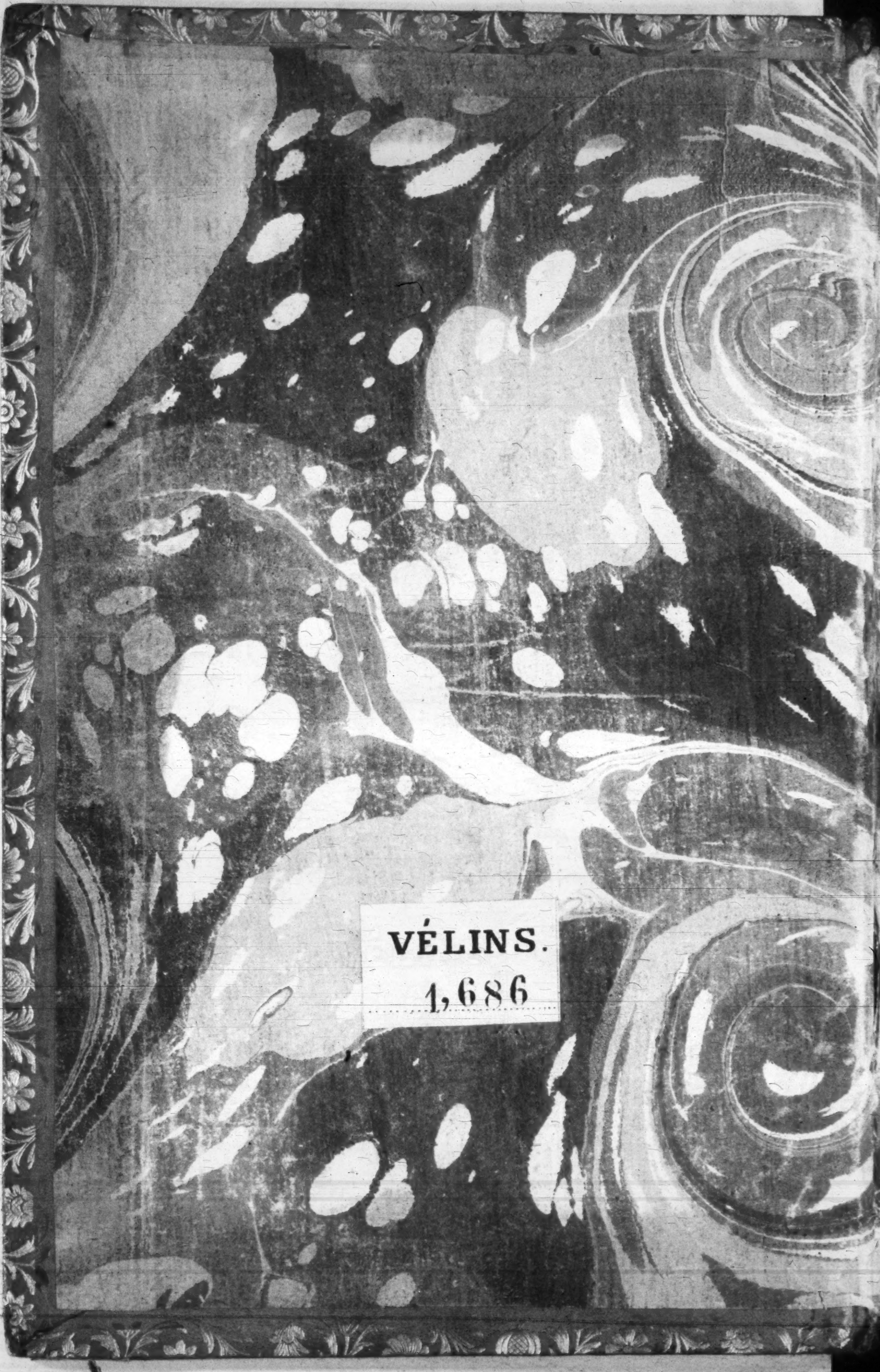

VÉLINS.
1,686

Théol. n.° 315.

B

Tome 1. p. 226.

6225.

Incipit oꝛdo Psalterii secundū ritum et consuetudineꝫ Ecclesie Sarum: Anglicane.

Inuitatoriū. Preoccupemus faciem dñi. Et in psalmis iubilemus ei.

Hymnus.

PRimo dierum oīum quo mundus extat conditus: vel quo resurgens cōditoꝛ nos morte victa liberet. Pulsis procul toꝛpoꝛibus: surgamus omnes ocius ⁊ nocte queramꝰ pium: sicut ꝓphetam nouimꝰ. Nostras p̄ces vt audiat: suaꝫ qꝫ dextrā poꝛrigat: vt expiatos soꝛdibus reddat poloꝛū sedibꝰ. Ut quiqꝫ sacratissimo huius diei tempoꝛe: hoꝛis quietꝫ psallimus: donis beatis muneret. Iam nunc paterna claritas: te postulamꝰ affatim: absit libido soꝛdidans: oīsqꝫ actꝰ noxius. Ne feda sit vel lubrica cōpago nostri coꝛpis: ꝑ quam auerni ignibus ipsi crememur acrius. Ob hoc redēptoꝛ quesumus vt pꝛobꝛa nostra diluas: vite perhēnis cōmoda nob̄ benigne ꝯferas. Quo carnis actu exules effecti ipsi celibes: vt p̄stolamur cernui: melos canamus gloꝛie. Presta p̄r piissime: patriqꝫ cōpar vnice: cum spū paraclito regnans ꝑ oē seculum. Amen.

ps. dd̄.

Beatus vir qui nō abiit i cōsilio ipioꝛū: ⁊ in via pctōrum non stetit et in cathedra pestilētie nō sedit. Sed in lege dñi volūtas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̈ꝫ lignū quod plantatū est secus decursus aquaruꝫ: quod fructū suū dabit i tpe suo. Et folium eius non defluet: ⁊ oīa quecunqꝫ faciet semꝑ pꝛosꝑabuntur. Non sic impii nō sic: sed tanq̈ꝫ puluis quē ꝓiicit ventus a facie terre. Ideo nō resurgunt ipij in iudicio: neqꝫ peccatoꝛes in consilio iustoꝛuꝫ. Qm̄ nouit dñs viam iustoꝛū: ⁊ iter impioꝛū ꝑibit.

ps. dd̄.

Quare fremuerunt gētes: ⁊ populi meditati sūt inania. Astiterunt reges terre: ⁊ pꝛincipes conuenerūt in vnum aduersus dominū ⁊ aduersus chꝛistū eius. Dirūpamꝰ vincula eoꝛū: ⁊ pꝛoiiciamus a nobis iugum ipsoꝛū. Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dñs subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua: ⁊ i furoꝛe suo cōturbabit eos. Ego autē ꝯstitutꝰ sum rex ab eo suꝑ syon monteꝫ sanctū eius: p̄dicans preceptū eius. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatem tuam: ⁊ possessionē tuā terminos terre. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq̈ꝫ vas figuli confringes eos. Et nūc reges itelligite: erudimini qui iudicatis terram. Seruite dño in timoꝛe: ⁊ exultate ei cuꝫ tremoꝛe. Appꝛehendite disci-

A i

BIBLIOTHEQUE ROYALE I

Théol. n° 315.

Tome 1. p. 226.

6325.

Incipit oꝛdo Pſalterii ſecundũ ritum et conſuetudineꝫ Eccleſie Sarum: Anglicane.

Inuitatoꝛiũ. Preoccupemus faciem dñi. Et in pſalmis iubilemus ei.

Hymnus.

PRimo dierum omium quo mundus extat conditus: vel quo reſurgens cōditoꝛ nos morte victa liberet. Pulſis procul toꝛpoꝛibus: ſurgamus omnes otius ⁊ nocte queramꝰ pium: ſicut ꝓphetam nouimꝰ. Noſtras p̄ces vt audiat: ſuaꝫ qꝫ dextrã poꝛrigat: vt expiatos ſoꝛdibus reddat poloꝛũ ſedibꝰ. Ut quiqꝫ ſacratiſſimo huius diei tempoꝛe: horis quietꝭ pſallimus: donis beatis muneret. Iam nunc paterna claritas: te poſtulamꝰ affatim: abſit libido ſoꝛdidans: oĩſqꝫ actꝰ noxius. Ne feda ſit vel lubrica cōpago noſtri coꝛpis: ꝑ quam auerni ignibus ipſi crememur acrius. Ob hoc redēptoꝛ queſumus vt pꝛobꝛa noſtra diluas: vite perhēnis cōmoda nobꝭ benigne ꝯferas. Quo carnis actu exules effecti ipſi celibes: vt p̄ſtolamur cernui: melos canamus gloꝛie. Preſta pr̄ piiſſime: patriqꝫ cōpar vnice: cum ſpũ paraclito regnans ꝑ oē ſeculum. Amen.

p̄s. dñ.

Eatus vir qui nō abijt ĩ cōſilio ĩpioꝛũ: ⁊ in via pctōrum non ſtetit et in cathedra peſtilẽtie nō ſedit. Sed in lege dñi volũtas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̃ꝫ lignũ quod plantatũ eſt ſecus decurſus aquarũ: quod fructũ ſuũ dabit ĩ tp̃e ſuo. Et folium eius non defluet: ⁊ oĩa quecunqꝫ faciet ſemꝑ proſꝑabuntur. Non ſic impij nō ſic: ſed tanq̃ꝫ puluis quē proijcit ventus a facie terre. Ideo nō reſurgunt ipij in iudicio: neqꝫ peccatoꝛes in conſilio iuſtoꝛuꝫ. Qm̃ nouit dñs viam iuſtoꝛũ: ⁊ iter impioꝛũ ꝑibit.

p̄s. dñ.

QUare fremuerunt gẽtes: ⁊ populi meditati ſũt inania. Aſtiterunt reges terre: ⁊ p̄ncipes conuenerũt in vnum aduerſus dominũ ⁊ aduerſus chꝛiſtũ eius. Dirũpamꝰ vincula eoꝛũ: ⁊ pꝛoijciamus a nobis iugum ipſoꝛũ. Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dñs ſubſannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira ſua: ⁊ ĩ furoꝛe ſuo conturbabit eos. Ego aũt ꝯſtitutꝰ ſum rex ab eo ſuꝑ ſyon monteꝫ ſanctũ eius: p̄dicans pꝛeceptũ eius. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatem tuam: ⁊ poſſeſſionẽ tuã terminos terre. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tãqꝫ vas figuli confringes eos. Et nũc reges ĩtelligite: erudimini qui iudicatis terram. Seruite dño in timoꝛe: ⁊ exultate ei cuꝫ tremoꝛe. Appꝛehendite diſci-

BIBLIOTHEQUE ROYALE
I

plinam neq̃ iraſcatur dñs: ⁊ ꝑeatis de via iuſta. Cum exarſerit in breui ira eius: beati oẽs qui confidunt in eo. Ps.

Domine quid multiplicati ſunt: qui tribulant me: multi inſurgunt aduerſum me Multi dicunt anime mee: nõ eſt ſalus ipſi in deo eius. Tu autem domine ſuſceptor meus es gloria mea ⁊ exaltanſ caput meuꝫ. Voce mea ad dominũ clamaui ⁊ exaudiuit me de mõte ſancto ſuo. Ego dormiui et ſoporatuſ ſum: ⁊ exurrexi qꝛ dominus ſuſcepit me. Non timebo millia populi circundantiſ me: exurge domine ſaluum me fac deus meus. Quoniam tu percuſſiſti omneſ aduerſantes mihi ſine cauſa: dẽtes peccatorum contriuiſti. Dñi eſt ſalus: ⁊ ſuper populum tuum benedictio tua. Pſalmus.

Cum inuocareꝫ exaudiuit me deuſ iuſticie mee: i die tribulatõiſ dilataſti mihi. Miſerere mei: ⁊ exaudi orationem meam. Filij hominum vſqꝫ quo graui corde vt quid diligitis vanitatem: ⁊ queritis mendaciũ. Et ſcitote quoniam mirificauit dominus ſanctum ſuum: dominus exaudiet me cũ clamauero ad eum. Iraſcimini ⁊ nolite peccare: que dicitis in cordibus ueſtris: ⁊ in cubilibus veſtris cõpungimini. Sacrificate ſacrificium iuſticie ⁊ ſperate in domino: multi dicunt quis oſtendit nobis bona Signatuꝫ eſt ſuper nos lumẽ vultus tui domine: dediſti leticiam in corde meo. A fructu frumenti vini ⁊ olei ſui: multiplicati ſunt. In pace in idipſum: dormiã ⁊ requieſcã. Qm̃ tu dñe ſingulariter in ſpe: conſtituiſti me. Pſalmus dauid.

Verba mea auribus percipe dñe: intellige clamoreꝫ meum. Intende voci orationis mee: rex meus ⁊ deus meus. Qm̃ ad te orabo dñe mãe exaudies vocem meam. Mãe aſtabo tibi ⁊ videbo: qm̃ ñ deꝰ volenſ iniquitatem tu es. Neqꝫ habitabit iuxta te malignꝰ: neqꝫ permanebunt iniuſti ãte oculos tuos. Odiſti omneſ q̃ oꝑantur iniquitatẽ: perdes oẽſ qui loquũtur mendaciuꝫ. Virum ſanguinum ⁊ doloſum abhominabitur dominus: ego autem in multitudine miſericordie tue. Introibo in domum tuam: adorabo ad templum ſãctum tuum in timore tuo. Domine deduc me in iuſticia tua propter inimicos meos: dirige in conſpectu tuo viam meam. Qm̃ non eſt in ore eorum veritas: cor eoꝝ vanum eſt. Sepulchruꝫ patens eſt guttur eoꝝ: linguis ſuis doloſe agebant iudica illos deus. Decidant a cogitationibus ſuiſ ſecũduꝫ multitudinem impietatum eoꝝ: expelle eoſ qm̃ irritauerunt te domine. Et letentur omnes qui ſperent in te: in eternum exultabũt ⁊ habitabis in eis. Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuũ: qm̃ tu benedices iuſto. Domine ut ſcuto bone volũtatis tue: coronaſti nos

Domĩe ne ĩ furore tuo ps. arguas me: neqꝫ ĩ ira tua corripiaſ me. Miſerer̃ mei domine qm̃ infirmus ſuꝫ: ⁊ ſana me dñe qm̃ conturbata ſũt oĩa oſſa mea. Et aĩa mea turbata eſt valde: ſed tu dñe vſquequo Conuertere dñe ⁊ eripe aĩam meam ſaluuꝫ me fac ꝓpter miſericordiam tuã. Qm̃ non eſt in morte qui memor ſit tui in ĩferno aũt quiſ confitebitur tibi Laboraui in gemitu meo lauabo ꝑ ſingulas noctes: lectuꝫ meũ lacbrymiſ meis ſtratũ meuꝫ rigabo. Turbatꝰ ẽ a furore oculus meus: ĩueteraui ĩter oẽſ inimicos meos. Diſcedite a me omnes qui operamĩ iniquitatem: quoniam exaudiuit dñſ vocem fletus mei. Exaudiuit dominus orationem meã: dñs orationem meã ſuſcepit. Erubeſcant ⁊ conturbentur vehementer omnes inimici mei: cõuertantur ⁊ erubeſcant valde velociter. An. Non auferetur ſceptruꝫ de iuda ⁊ dux de femore eius donec veniat qui mittẽdus eſt. An. Seruite domino in timore. An. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus legẽ qui dñi meditabiſ nocte dieqꝫ

Domine deus meus ps. in te ſperaui: ſaluum me fac ex oĩbus ꝑſequentibꝰ me ⁊ libera me. Neqñ rapiat vt leo aĩam meam: dũ non eſt qui redimat: neqꝫ qui ſaluum faciat. Domine deꝰ meꝰ ſi feci iſtud ſi eſt iniquitas ĩ manibus meis. Si reddidi retribuentibus mihi mala decidam merito ab inimicis meis inanis. Perſequatur inimicuſ animam meã ⁊ comprehendat ⁊ conculcet ĩ terra vitam meam: ⁊ gloriam meam in puluerem deducat. Exurge domine in ira tua: et exaltari in finibus inimicoruꝫ meorum. Et exurge domine deus meus in precepto quod mandaſti: ⁊ ſynagoga populorum circundabit te. Et propter hanc in altum regredere: dominꝰ iudicat populos. Iudica me domine ſecundum iuſticiam meam: ⁊ ſecundum inocentiam meam ſuper me. Cõſumetur nequitia peccatoruꝫ: ⁊ diriges iuſtum ſcrutans corda ⁊ renes deus. Iuſtum adiutorium meũ a domino: qui ſaluos facit rectos corde. Deꝰ iudex iuſtus fortis ⁊ patiens: nũquid iraſcitur ꝑ ſinguloſ dies. Niſi conuerſi fueritis gladiũ ſuũ vibrabit: archum ſuuꝫ tetendit ⁊ parauit illum. Et ĩ eo ꝑauit vaſa mortis: ſagittaſ ſuas ardẽtibus effecit. Ecce parturit iniuſticiam: concepit doloꝛeꝫ ⁊ pep̄it iniquitatē. Lacum aperuit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit in foueā quā fecit. Cōuertetur doloꝛ eius in caput eius: ⁊ in verticē ipsius iniq̄tas ei⁹ descendet. Confitebor dño secundū iusticiā eius: psallā nōi domini altissimi. ps. dauid.

Domine dñs noster: q̄ꝫ admirabile ē nomen tuum.
Quoniam eleuata est magni.
Ex ore infantiū. ⁊ lacten. per.
Quoniam videbo celos tuos
Quid est homo q̄ magnific.
Minuisti eum paulominus.
Omnia subiecisti sub pedib⁹
Uolucres celi ⁊ pisces mar.
Domine dñs noster quā ad.

Confitebor tibi dñe ps. in toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor ⁊ exultabo in te: psallā nōi tuo altissime. In ꝯuertendo inimicū meū retrorsum: infirmabunt ⁊ ꝑibunt a facie tua. Quoniā fecisti iudiciū meū ⁊ cām meam: sedes sup̄ tronum qui iudicas iusticiam. Increpasti gentes ⁊ periit ipius: nomen eorū delesti in eternū ⁊ in seculū seculi. Inimici defecerunt framee in finē: ⁊ ciuitates eorū destruxisti. Periit memoria eoꝝ cum sonitu: ⁊ dñs in eternū ꝑmanet. Parauit in iudicio tronū suū: ⁊ ipse iudicabit orbem terre in equitate: iudicabit populos ī iusticia. Et factus est dñs refugiū paupi: adiutor in oportunitatibus in tribulatione. Et sperent in te qui nouerūt nomē tuū: quoniā non dereliq̄sti querentes te domine. Psallite dño qui hītat ī syon: annūciate inter gētes studia eius. Quō requirens sanguinē eorū recordatus est: non est oblitus clamorē pauperū. Miserere mei dñe: vide humilitatē meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annūciem oēs laudationes tuas ī portis filie syō. Exultabo in salutari tuo: infixe sūt gentes in interitu quē fecerūt. In laqueo isto quē absconderunt: cōprehensus est pes eorū. Cognoscetur dominus iudicia faciens: in opibus manuū suarū comprehensus est peccator. Conuertantur peccatores in infernū oēs gentes que obliuiscunt deum. Quoniam nō in finē obliuio erit paupis: patientia pauperū non ꝑibit in finē. Exurge dñe non confortetur hō: iudicentur gentes ī conspectu tuo. Constitue dñe legislatorē super eos: vt sciāt gētes quoniā homines sunt. Ut quid dñe recessisti longe: despicis in oportunitatibus in tribulatione. Dum supbit ipius incenditur pauper: cōprehēdūtur in consiliis quibus cogitāt. Quoniā laudatur peccator ī desideriis aīe sue ⁊ iniquus benedicitur. Exacerbauit dñm peccator: secundum multitudinem ire sue non queret. Non eſt deus in conſpectu eius: inquinate ſunt vie illius ī omni tempore. Auferuntur iudicia tua a facie eius: omniuz inimicorum ſuorum dominabitur. Dixit enim in corde ſuo: non mouebor a generatōne in generationem ſine malo. Cuiꝰ maledictione os plenum eſt: amaritudine ⁊ dolo: ſub lingua eiꝰ labor ⁊ dolor. Sedet in inſidijs cum diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem. Oculi eius in pauperem reſpiciūt: inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpelunca ſua. Inſidiatur vt rapiat pauperez: rapere pauperem dum attrahit eum. In laqueo ſuo humiliabit eum: inclinabit ſe ⁊ cadet cum dominatus fuerit pauperum. Dixit enim in corde ſuo oblitus ē deus: auertit faciem ſuam ne videat in finem. Exurge domine deus et exaltetur manus tua: ne obliuiſcaris pauperū. Propter quid irritauit impius deum: dixit enim in corde ſuo nō requiret. Uides quoniam tu laborem ⁊ dolorem cōſideras: vt tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eris adiutor. Contere brachium peccatoris ⁊ maligni: queretur peccatum illiꝰ ⁊ non inuenietur. Dominus regnabit in eternum ⁊ in ſeculum ſeculi: peribitis gentes de terra illius. Deſiderium pauperum exaudiuit dominus: preparationem cordis eorum exaudiuit auris tua. Iudicare pupillo ⁊ humili: vt non appōat vltra magnificere ſe homo ſuper terram.

Pſalmus dauid

In domino confido quō dicitis anime mee: tranſmigra in montem ſicut paſſer. Quoniam ecce peccatores intenderunt archum: parauerūt ſagittas ſuas in pharetra vt ſagittent in obſcuro rectos corde. Quoniam que perfeciſti deſtruxerunt: iuſtus autem quid fecit. Dominꝰ ī tēplo ſcō ſuo dominus in celo ſedes eius. Oculi eius in pauperem reſpiciunt: palpebre eius interrogant filios hominum. Dominus interrogat iuſtum ⁊ impium: qui autē diligit iniquitatē odit animā ſuam. Pluet ſup peccatores laqueos ignis ⁊ ſulphur: ⁊ ſpiritus procellarū ꝑs calicis eorum. Quoniam iuſtus dominus ⁊ iuſticias dilexit: equitatem vidit vultus eiꝰ. Añ. Erit ipſe expectatio gentium: lauabitqꝫ vino ſtolam ſuā ⁊ ſanguine vue pallium ſuum. Añ. Domine deus meus in te ſperaui. Añ. Iuſte deus iudex fortis patienſqꝫ benignus: ī te ſperantes muni miſerando fi. SAluū me fac deles. Pſ. domine quoniam defecit ſanctus: quoniaꝫ diminute ſūt veritates a filijs hominum. Uana locuti ſunt vnuſquiſqꝫ ad proximum ſuum: labia doloſa in corde ⁊ corde locuti ſũt. Diſperdat dñs vniuerſa labia doloſa: ⁊ liguam magniloquam. Qui dixerunt linguã nr̃az magnificabim⁹ labia nr̃a a nob̃ ſũt quis noſter dñs eſt. Propter miſeriaz inopum et gemitũ pauperũ nunc exurgaz dicit dominus. Ponam in ſalutari tuo: fiducialiter agam i eo. Eloquia domini eloq̃a caſta argentuz igne examinatũ: probatũ terre purgatum ſeptuplum. Tu domine ſeruabis nos ⁊ cuſtodies nos: a generatione hac in eternum. In circuitu impij ambulant: ſecũduz altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum. Pſalm⁹.

Vſqueq̃o dñe obliuiſceris me in fi. Quã diu ponaz ꝯſilia i aĩa. Vſqꝫquo exaltabitur ini. Illumia oculos meos ne. Qui tribulant me exul. Exultauit cor meũ in ſa. Pſ.

Dixit inſipiens in corde ſuo: nõ eſt deus. Corrupti ſunt ⁊ abbominabileſ facti ſunt in ſtudijs ſuiſ: non eſt qui faciat bonum non eſt vſqꝫ ad vnum. Dominus de celo ꝓſpexit ſuper filioſ hoium: vt videat ſi eſt intelligenſ aut requirens deũ. Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt: non ẽ qui faciat bonum nõ eſt vſqꝫ ad vnum. Sepulchrum patens eſt guttur eorum: linguis ſuis doloſe agebant venenum aſpidum ſub labijs eorũ. Quorum os maledictione et amaritudine plenũ eſt: veloceſ pedes eoꝝ ad effundendum ſãguinem. Contritio ⁊ infelicitas in vijs eorum ⁊ viaz pacis non cognouerunt: non ẽ timor dei ante oculos eorum. Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meaz ſicut eſcam panis. Deũ non inuocauerũt illic trepidauerunt timore: vbi non erat timor. Qñ domin⁹ in generatione iuſta eſt: conſilium inopis cõfudiſtis: qm̃ dñs ſpes eius eſt. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael: cuz auerterit dñs captiuitatez plebis ſue exultabit iacob ⁊ letabit᷑ iſrael. Pſ.

Domĩe q̃s habitabit i tabernaculo tuo: aut quiſ requieſcet in monte ſancto tuo. Qui ingreditur ſine macula: ⁊ operatur iuſticiam. Qui loquitur veritatem in corde ſuo: qui non egit dolum in lingua ſua. Nec fecit ꝓximo ſuo malum: ⁊ obprobriuz non accepit aduerſus ꝓximos ſuos. Ad nihilũ deductus ẽ in cõſpectu eius malignus: timentes autez dominum glorificat. Qui iurat proximo ſuo ⁊ nõ decipit: q̃ pecuniaz ſuã non dedit ad vſuram ⁊ munera ſuꝑ inocentem nõ accepit. Qui facit hec: nõ mouebitur in eternũ. Añ. Pulchriores ſunt oculi ei⁹ vino ⁊ dentes eius lacte candidiores. ℣. Ex ſyon ſpecies decoris ei⁹

℟. Deus nr̃ manifeste veniet. An̄. Respice ⁊ exaudi me dn̄e deꝰ meus. An̄. Surge ⁊ in eternum serua munimine sacro custodiqꝫ tuos astripotens famulos. ℣. Memor fui nocte nois tui dn̄e. ℟. Et custodi. legē tuā.

Conserua me dn̄e ps. qm̃ speraui in te: dixi dn̄o deus meus es tu qm̃ bonorum meoꝝ non eges. Sanctis qui sunt ī terra eiꝰ: mirificauit oēs voluntates meas in eis. Multiplicate sūt infirmitates eoꝝ: postea accelerauerunt. Non congregabo cōuenticula eorū de sanguinibꝰ: nec memor ero noiuꝫ eoꝝ ꝑ labia mea. Dn̄s pars hereditatis mee: ⁊ calicis mei tu es qui restitues hereditatē meā mihi. Funes ceciderunt mihi in preclaris: etenim hereditas mea preclara ē mihi. Bn̄dicā dn̄m qui tribuit mihi itellectū: insuꝑ ⁊ vsqꝫ ad noctē icrepuerunt me renes mei. Prouidebam dn̄ꝫ in cōspectu meo semꝑ: qm̃ a dextris ē mihi ne cōmouear. Propter hoc letatū ē cor meū: ⁊ exultauit lingua mea: insuper ⁊ caro mea requiescet in spe. Qm̃ nō derelinques aiaꝫ meaꝫ in inferno: nec dabis sanctū tuū videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo delectatōes ī dextera tua vsqꝫ ī finē. An̄. Bethleē nō es minima ī ꝑ̄cipibus iuda ex te enī exiet dux q̄ regat pplꝫ meū isrl' ipse enī saluū faciet pplꝫ suū a pctis eoꝝ. An̄. Bonoꝝ meoꝝ n̄ idiges ī te spaui ꝯserua me dn̄e. An̄. Nature gēitor ꝯserua morte redēptos facqꝫ tuos dignos seruitio famulos. Psalmus.

Exaudi dn̄e iusticiā meaꝫ itēde deꝑcatōꝫ meā. Auribꝰ ꝑcipe orationē meā: nō ī labiis dolosis. De vultu tuo iudicium meū ꝓdeat: ocli tui videāt equitates. Probasti cor meuꝫ ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti ⁊ nō ē iuenta ī me iniq̄tas. Ut nō loq̄t os meū opa hoiuꝫ ꝑpter ṽba labioꝝ tuoꝝ ego custodiui vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nō moueantur vestigia mea. Ego clamaui quoniam exaudisti me deus: inclina aurem tuaꝫ mihi ⁊ exaudi verba mea. Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te. A resistentibus dextere tue custodi me vt pupillaꝫ oculi. Sub vmbra alarum tuarū protege me: a facie impiorum qui me afflixerunt. Inimici mei animam meam circundederunt: adipem suum concluserunt os eorum locutuꝫ est superbiam. Proiicientes me nunc circundederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terrā. Susceperūt me sicut leo paratꝰ ad p̄dā: ⁊ sicut catulꝰ leōis hītās ī abditis. Exurge dn̄e p̄ueni eum ⁊ supplanta eum eripe animam meam ab impio: frameam tuam ab inimicis manꝰ tue. Domine a paucis de terra diuide eos: in vita eoruʒ de abſconditis tuis adimpletꝰ ē venter eorū. Saturati ſunt filijs ⁊ diuiſerūt reliquias ſuas paruulis ſuis. Ego autē in iuſticia apparebo: in conſpectu tuo ſaciabor cū apparuerit gloria tua. Añ. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabit nomen eius emanuel. Añ. Inclina dñe aurem tuam mihi et exaudi verba mea. Añ. Pectora noſtra tibi tu côditor orbis adure igne pio purgans atqʒ cremando probans.

Ps. dd.

Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentum meum ⁊ refugiū meū ⁊ liberator meus. Deus meꝰ adiutor meus: et ſperabo in eum. Protector meus ⁊ cornu ſalutis mee ⁊ ſuſceptor meus. Laudās inuocabo dñʒ: ⁊ ab inimicis meis ſaluus ero. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Dolores inferni circūdederūt me: preoccupauerunt me laquei mortis. In tribulatōe mea inuocaui dñm: et ad deū meū clamaui. Et exaudiuit de tēplo ſancto ſuo vocem meaʒ ⁊ clamor meus in ꝯſpectu eiꝰ introiuit in aures eius. Cōmota eſt ⁊ contremuit terra: fundamenta montiū cōturbata ſunt ⁊ cōmota ſūt qm̄ iratꝰ ē eis. Aſcēdit fumus in ira eius: ⁊ ignis a facie eius exarſit carbones ſuccēſi ſunt ab eo. Inclinauit celos ⁊ deſcendit: ⁊ caligo ſub pedibus eius. Et aſcendit ſuper cherubin ⁊ volauit: volauit ſuper pēnas ventorū. Et poſuit tenebras latibulū ſuū ī circuitu eius: tabernaculū eius tenebroſa aqua in nubibus aeris. Pre fulgore in conſpectu eius nubes tranſierūt: grando ⁊ carbones ignis. Et intonuit de celo dñs ⁊ altiſſimꝰ dedit vocē ſuā: grando ⁊ carbones ignis. Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ cōturbauit eos. Et apparuerūt fontes aquarū: ⁊ reuelata ſunt fundamenta orbis terrarum. Ab increpatione tua dñe: ab inſpiratione ſpūs ire tue. Miſit de ſummo ⁊ accepit me: ⁊ aſſumpſit me de aquis multis. Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis: ⁊ ab his qui oderūt me quoniā confortati ſunt ſup me. Preuenerūt me in die afflictionis mee: ⁊ factus ē dñs protector meus. Et eduxit me ī latitudinem: ſaluuʒ me fecit quoniam voluit me. Et retribuet mihi dominus ſecundum iuſticiam meam: et ſecunduʒ puritatem manuum mearum retribuet mihi. Quia cuſtodiui vias domini: nec impie geſſi a deo meo. Quoniaʒ omnia iudicia eius in conſpectu meo: et iuſticias eius non repuli a me.

Et ero imaculatus cum eo: et obſeruabo me ab iniq̃tate mea. Et retribuet mihi dominꝰ ſecundū iuſticiam meam: ⁊ ſecūdum puritatem manuū meaꝝ in cõſpectu oculorū eius. Cū ſancto ſanctus eris: ⁊ cum viro innocente innocēs eris. Et cum electo electus eris: ⁊ cum peruerſo peruerteris. Quoniā tu populum hūilem ſaluū facies: ⁊ oculos ſuperborum humiliabis. Quoniā tu illuminas lucernam meam domine: deus meus illumina tenebras meas. Quoniam in te eripiar a tētatione: et in deo meo tranſgrediar murum. Deus meus impolluta via eiuſ eloquia domini igne examiata: protector eſt omnium ſperantium in ſe. Quoniā quis deus preter dominum aut quis deus preter deum noſtrum. Deus qui precinxit me virtute: ⁊ poſuit imaculatam viam meam. Qui ꝑfecit pedes meos tanq̈ȝ ceruorum: ⁊ ſupra excelſa ſtatuens me. Qui docet manus meas ad prelium: et poſuiſti vt arcū ereum brachia mea. Et dediſti mihi protectionem ſalutis tue: et dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina tua correxit me in finem: ⁊ diſciplina tua ipſa me docebit. Dilataſti greſſus meos ſubtꝰ me et nō ſunt infirmata veſtigia mea. Perſeq̃r inimicos meos ⁊ comprehendam illos: et non cōuertar donec deficiant. Confringam illos nec poterunt ſtare: cadent ſubtus pedes meos. Et precinxiſti me virtute ad bellū ⁊ ſupplantaſti inſurgētes ī me ſubtus me. Et inimicos meos dediſti mihi dorſum: et odientes me diſperdidiſti. Clamauerunt nec erat qui ſaluos faceret ad dominuȝ: nec exaudiuit eos. Et cōminuam eoſ vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearū delebo eos. Eripies me de contradictionibus populi: conſtitues me in caput gentium. Populus quem non cognoui ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mentiti ſunt mihi: filij alieni inueterati ſunt ⁊ claudicauerunt a ſemitis tuis. Viuit dn̄s et benedictus deus meus: ⁊ exaltetur deus ſalutꝭ mee. Deus qui das vidictas mihi ⁊ ſubdis populos ſub me: liberator meus de inimicis meis iracundis. Et ab inſurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Propterea confitebor tibi in nationibus domine: ⁊ nomini tuo ſpalmū dicam. Magnificans ſalutes regis eius ⁊ faciens miſericordiam chriſto ſuo dauid ⁊ ſemini eius vſq; in ſeculū. An̄. Orietur ī diebuſ eius iuſticia ⁊ abūdantia pacis ⁊ adorabunt euȝ omnes reges omnes gētes ſeruient ei. ℣. Egredieꝛ virga de radice ieſſe. ℟. Et flos de radice eius aſcendet. Añ: Dñs firmamentum meū ꝛ refugiū meum. Añ. Tu ppl̄z humilē ſaluaſti ab hoſte redemptoꝛ atq3 ſupba tuo colla p̄mis iaculo. ℣. Media nocte ſurgebā ad cōfitēdū tibi. ℟. Sup iudicia iuſtificationis tue. Pſalmus.

Celi enarrāt gloriam dei. Dies diei eructat ꝟbuz. Non ſunt loquele neq3. In oēm terraz exiuit. In ſole poſuit taberna. Exultauit vt gygas. Et occurſus ei⁹ vſq3 ad. Lex dñi ima. conuertēſ. Iuſticie dñi recte. Timoꝛ domini ſanctus ꝑma. Deſiderabilia ſuper aurū ꝛ. Etenīz ſeruus tuus cuſto. Delicta q̄s intellig. Si mei nō fuerint domina. Et terūt vt complac3. Domie adiutoꝛ meus ꝛ redē. Añ. Nox ꝑceſſit dies autez appropinquabit abijciamuſ ergo oꝑa tenebraꝝ ꝛ induamur arma lucis. Añ. Preceptum domini lucidū illuminans oc̄los. Añ Sponſus vt de thalamo ꝓceſſit xp̄s in oꝛbē deſcendēs celo iure ſalutifero. Pſalmus.

Exaudiat te dñs in die tribulationis: ꝓtegat te nomen dei iacob. Mittat tibi auxiliū de ſancto ꝛ de ſyon tueatur te. Memoꝛ ſit omnis ſacrificij tui: ꝛ holocauſtū tuum pingue fiat. Tribuat tibi ſecūdū coꝛ tuū: ꝛ oē conſiliū tuū confirmet. Letabimur in ſalutari tuo: ꝛ in nomine dei noſtri magnificabimur. Impleat dñs omnes petitiones tuas: nūc cognoui qm̄ ſaluum fecit domin⁹ xp̄m ſuuz. Exaudiat illuz de celo ſancto ſuo: ī potētatib⁹ ſalus dextere eius. Hi in curribus ꝛ hij in equis: nos autez in noīe dei noſtri inuocebim⁹. Ipſi obligati ſūt ꝛ ceciderūt: nos autez ſurreximus ꝛ erecti ſumus. Dñe ſaluū fac regem ꝛ exaudi noſ in die qua inuocauerimus te. Añ. Hoꝛa ē iā nos de ſomno ſurgere ꝛ aperti ſunt oculi noſtri ſurgere ad xp̄m q2 lux vera ē fulgens in celo. Añ. Impleat dñs omnes petitiōeſ tuas. Añ. Auxilium nobis ſaluatoꝛ mitte ſalut' ꝛ tribuaſ vitā tempoꝛe perpetuam. Pſalm⁹.

Domine ī virtute tua letabitur rex ꝛ ſuper ſalutare tuū exultabit vehemēter. Deſideriū coꝛdis eius tribuiſti ei: ꝛ voluntate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti eū. Qm̄ preueniſti eū ī benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioſo. Vitam petijt a te tribuiſti ei: longitudinem dierum in ſeculum ꝛ in ſecl'm ſeculi. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo gl'iam ꝛ magnū decoꝛē īpones ſup eum. Qm̄ dabis eū in bn̄dictiōe in ſecl'm ſeculi letificabis eū in gaudio cū vultu tuo. Qm̄ rex ſperat ī dñō: ꝛ in miſericoꝛdia altiſſimi nō cōmouebit. Inueniat manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs qui te oderūt. Pones eos vt clibanū ignis i tempore vultuſ tui dñs i ira ſua ꝯturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis. Fructuꝫ eoꝝ de terra ꝑdes: ⁊ ſemē eoꝝ a filijs hoīum. Qm̄ declinauerunt in te mala: cogitauerūt conſilia que nō potuerūt ſtabilire. Qm̄ pones eos dorſū i reliquijs tuis: ꝑpabis vultū eoꝝ. Exaltare dn̄e i ꝟtute tua: cantabimꝰ ⁊ pſallemꝰ ꝟtutes tuas. Añ. Gaudete i domino ſemꝑ modeſtia vr̄a nota ſit oībꝰ dn̄s ꝓpe ē nihil ſoliciti ſitis ſꝫ i oī oratione petitiōes veſtre inoteſcant apud deum. ℣. Egrđieť dn̄s d̄ loco ſcō ſuo. ℟. Veniet vt ſaluet ppl'ꝫ ſuū a pcīſ eoꝝ. Añ. Dn̄e in ꝟtute tua letabitur rex. Añ. Rex ſine fine manens miſeris tu ꝑce ruiniſ ꝑmiſ ꝯcedens ⁊ tua cuncta regens. ℣. Exaltare dn̄e in virtute tua. ℟. Cantabimꝰ ⁊ pſallemꝰ ꝟtutes tuas. In laudibꝰ ℣. Excelſus ſuꝑ oēs gētes dn̄ſ ℟. Et ſuꝑ celos gl'ia eiꝰ. In

Regnauit dn̄s laudi. añ. ꝑcinctus fortitudine cuꝫ decore ꝟtutū cuius ſedes ē in eternum. ps. Dn̄s regna. Añ. Sciamuſ oēs qꝛ dn̄s ipſe ē deꝰ cui iubilemus ⁊ exultemꝰ ⁊ laudemꝰ nomen eius i eternū. ps. Iub. Añ. Benedicā te dn̄e in vita mea vt videā ꝟtutē tuā ⁊ gloriaꝫ tuā. ps. Deus deꝰ. Añ Oīs creatura celi ⁊ terre bn̄dicat dn̄ꝫ hymnū dicat ⁊ ſuperaltet eū i ſcl'a. ps. B. Añ. Spūs oīſ laudet dn̄ꝫ qꝛ ipſe dixit ⁊ facta ſunt oīa mandauit ⁊ creata ſūt vniuerſa. ps. Lau. Capi.

Benedictio ⁊ claritas ⁊ ſapientia ⁊ gratiaꝝ actō honor virtus ⁊ fortitudo deo nr̄o i ſecula ſecl'oꝝ amē. Deo gr̄as.

Eterne rerum Hymnus. conditor noctem diemqꝫ q̄ regis: ⁊ tempoꝝ das tempora vt alleues faſtidiū. Preco diei iam ſonet noctiſ ꝓfūde ꝑuigil: nocturna lux viantibꝰ a nocte noctē ſegregās. Hoc excitatus lucifer ſoluit polū caligine: hoc oīs erroꝝ chorus viā nocendi deſerit. Hoc nauta vireſ colligit pontiqꝫ miteſcūt freta: hoc ipſa petra eccleſie canente culpam diluit. Surgamus ergo ſtrenue gallus iacentes excitat: ⁊ ſomnolentos icrepat: gallꝰ negātes arguit. Gallo canente ſpes redit egris ſalus refūditur: mucro latronis conditur fides lapſis reuertitur. Ieſu labentes reſpice ⁊ nos videndo corrige: ſi reſpicis lapſi labūt fletuqꝫ culpa ſoluitur. Tu lux refulge ſēſibꝰ: mētiſqꝫ ſomnū diſcute: te nr̄a vox primū ſonet ⁊ vota ſoluamꝰ tibi. Deo pri. ℣. Dn̄s regna. ℟. Decore induit ſe alleluia. ps.

Deꝰ deꝰ meꝰ reſpice i me: q̄re me dereliq̄ſti longe a ſalute mea ꝟba d̄lictoꝝ meoꝝ. Deꝰ meꝰ clamabo ꝑ diē ⁊ nō exaudieſ: ⁊ nocte ⁊ nō ad īſipiētiā mihi. Tu aūt in ſcō hitas laus iſrl': i te ſꝑauerūt prēs noſtri ſperauerunt ⁊ liberaſti eos

Ad te clamauerunt ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerũt ⁊ non ſunt confuſi. Ego autem ſum vermis ⁊ non homo. obprobrium hominum ⁊ abiectio pleb̃. Omnes videntes me deriſerũt me: locuti ſunt labiis ⁊ mouerunt caput. Sperauit in domino ⁊ eripiat eum: ſaluum faciet eum quoniam vult eum. Quoniaʒ tu es qui extraxiſti me de ventre: ſpes mea ab vberibus matris mee ĩ te proiect⁹ ſum ex vtero. De ventre matris mee deus meus es tu: ne diſceſſeris a me. Quoniã tribulatio proxima eſt: ⁊ non eſt qui adiuuet. Circũdederunt me vituli multi: thauri pingues obſederunt me. Aperuerunt ſuper me os ſuum: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens. Sicut aqua effuſus ſuʒ: et diſperſa ſunt oĩa oſſa mea. Factum eſt cor meum tanq̃ʒ cera liqueſcens: ĩ medio ventris mei. Aruit tanq̃ʒ teſta virtuſ mea: ⁊ lingua mea adheſit faucibus meis: ⁊ ĩ puluerem mortis deduxiſti me. Quoniam circũdederunt me canes multi: conſiliũ malignãtiuʒ obſedit me. Foderũt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerunt omnia oſſa mea. Ipſi vero conſiderauerunt ⁊ inſpexerunt me: diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtẽ meam miſerũt ſortem. Tu aũt domine ne elogaueris auxiliũ tuũ a me: ad defenſionẽ meam cõſpice. Erue a framea deus animam meam: ⁊ de manu canis vnicam meam. Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornibus vnicornuũ humilitateʒ meã. Narrabo nomen tuũ fratrib⁹ meis in medio eccleſie laudabo te. Qui timetis dominũ laudate eum: vniuerſum ſemẽ iacob glorificate eum. Timeat eum omne ſemen iſrael quoniaʒ nõ ſpreuit neq̃ʒ deſpexit deprecationem pauperis. Nec auertit faciem ſuam a me: ⁊ cum clamarem ad eum exaudiuit me. Apud te laus mea in eccleſia magna: vota mea reddam ĩ cõſpectu timentium eum. Edẽt pauperes ⁊ ſaturabũtur: ⁊ laudabunt dominũ qui requirunt eum viuent corda eorum in ſeculum ſeculi. Reminiſcentur ⁊ conuertentur ad dominum: vniuerſe fines terre. Et adorabunt in conſpectu eius: vniuerſe familie gentium. Quoniam dñi eſt regnum: et ipẽ dominabitur gentiuʒ. Manducauerunt et adorauerunt oẽs pingues terre: in conſpectu ei⁹ cadent omnes qui deſcendunt in terram. Et anima mea illi viuet: et ſemen meũ ſeruiet ipĩ. Annunciabitur dño generatio ventura: et annunciabunt celi iuſticiam eius populo qui naſcetur quem fecit dominus.

Dominus regit me ⁊ pſ̃. nihil mihi deerit in loco paſcue ibi me collocauit. Sup aquã refectionis educauit me animã meam conuertit. Deduxit me ſuper ſemitaſ iuſticie propter nomen ſuum. Nam ⁊ ſi ambulauero ĩ medio vmbre mortis non timebo mala quoniam tu mecuꝫ es. Virga tua ⁊ baculus tuus: ipſa me conſolata ſunt. Paraſti in conſpcũ meo menſaꝫ: aduerſuſ eos qui tribulant me. Inpinguaſti in oleo caput meum: ⁊ calix me⁹ inebrians q̃ꝫ preclarus ẽ. Et miſericordia tua ſubſequetur me: omnibus diebus vite mee. Et vt inhabitem in domo domini: in longitudine dierum.

Domini eſt ter Glo. pa.
ra ⁊ plenitudo eius orb.
Quia ipſe ſuper maria fun.
Quis aſcendet in montem.
Innocens manibus ⁊ mun.
Hic accipiet benedictionem.
Hec eſt generatio querentiũ.
Attollite portas principes.
Quis eſt iſte rex glorie domi.
Attollite portas princi. veſt.
Quis eſt iſte rex glorie. pš.

Ad te domine leuaui: animam meaꝫ: deus meus in te confido nõ erubeſcã. Neqꝫ irrideãt me inimici mei. etenuꝫ vniuerſi qui ſuſtinent te nõ cõfundentur. Confundant͛ oẽs iniqua agentes ſuper vacue. Vias tuas domine demõſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus ſaluator meus ⁊ te ſuſtinui tota die.

Reminiſcere miſerationum tuarum domine: ⁊ miſericordiarum tuarũ que a ſeculo ſunt. Delicta iuuẽtutiſ mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris. Secundũ miſericordiam tuã memento mei: tu ꝓpter bonitatẽ tuam domine. Dulcis et rectus dominus: ꝓpter hoc legem dabit delinquentibus in via. Dirigꝫ manſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas. Vniuerſe vie domini miſericordia ⁊ veritas: requirentib⁹ teſtamentum eius ⁊ teſtimõia eius. Propter nomen tuũ dñe ꝓpitiaberis peccato meo: multum ẽ enim. Quis eſt hõ qui timet dominũ: legem ſtatuit ei in via quã elegit. Anima ei⁹ in bonis demorabitur ⁊ ſemen eius hereditabit terram. Firmamentum eſt dominus timẽtibus eum: ⁊ teſtamentũ ipſi⁹ vt manifeſtetur illis. Oculi mei ſemper ad dñm: quoniam ip̃e euellet đ laqueo pedeſ meos. Reſpice in me ⁊ miſerere mei: quia vnicus ⁊ pauper ſuꝫ ego. Tribulatiões cordis mei multiplicate ſunt: de neceſſitatibus meis erue me. Vide humilitatem meã ⁊ laborẽ meum ⁊ dimitte vniuẽſa delicta mea. Reſpice inimicos meos qm̃ multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderunt me. Cuſtodi animã meã ⁊ erue me: non erubeſcam quoniã ſperaui ĩ te. Innocẽteſ ⁊ recti adheſerũt mihi quia ſuſtinui te. Libera deus iſrael: ex omnibus tribulatõibus ſuis. Pſalmus

Iudica me dñe qm̃ ego in innocentia mea igreſſus ſũ ⁊ i dño ſpans nõ infirmaboꝛ. Proba me dñe ⁊ tempta me: vre renes meos ⁊ coꝛ meum. Qñ miſericoꝛdia tua ãte oculos meos ẽ ⁊ complacui i vitate tua. Non ſedi cũ cõſilio vanitatis: ⁊ cum iniqua gerentibus nõ introibo. Odiui eccleſiam malignantiũ: ⁊ cũ impiis nõ ſedebo. Lauabo iter innocentes manus meas ⁊ circũdabo altare tuũ dñe. Ut audiaꝫ vocẽ laudis: ⁊ enarrem vniuerſa mirabilia tua. Dñe dilexi decoꝛẽ domus tue: ⁊ locũ bitationis glĩe tue. Ne perdas cũ ĩpiis deus aĩaꝫ meã: ⁊ cũ viris ſanguinũ vitã meã. In quoꝝ manibus iniquitates ſũt: dextera eoꝝ repleta ẽ muneribus. Ego aũt i innocentia mea ingreſſus ſũ redime me ⁊ miſerẽ mei. Pes meus ſtetit i directo in eccleſiis bñdicã te dñe. Feria .ii. inuit. Venite exultem⁹ domino. Hymnus

Somno refectis artubus ſpreto cubili ſurgim⁹: nobis pr̃ canentibus adeſſe te depoſcimus. Te lingua ꝑmũ cõcinat te mentis ardoꝛ ambiat: vt actuũ ſequẽtiũ tu xp̃e ſis exoꝛdiũ. Cedant tenebre lumini ⁊ nox diurno ſyderi: vt culpa quã nox intulit lucis labeſcat munere. Precamur idẽ ſupplices noxas vt oẽs ãputes: ⁊ oꝛe te canentiũ lauderis inperpetuũ. Pr̃a pr̃ ops ꝑ ieſum. ps.

Dominus illuminatio mea: ⁊ ſalus mea quem timebo. Dñs protectoꝛ vite mee: a quo trepidabo. Dũ appropiant ſuꝑ me nocentes: vt edant carnes meas. Qui tribulãt me inimici mei: ipſi infirmati ſũt ⁊ ceciderũt. Si cõſiſtant aduerſuꝫ me caſtra non timebit coꝛ meuꝫ. Si exurgat aduerſũ me p̃liũ in hoc ego ſperabo. Unã petii a dño hãc requiram: vt inbitẽ in domo dñi oĩbus diebus vite mee. Ut videam voluntatẽ dñi: ⁊ viſitem tẽplũ eius. Quoniam abſcondit me in tabernaculo ſuo: i die maloꝝ ꝓtexit me in abſcondito tabernaculi ſui. In petra exaltauit me: ⁊ nũc exaltauit caput meũ ſuper inimicos meos. Circuiui ⁊ imolaui in tabernaculo eius: hoſtiam vociferationis cantabo ⁊ pſalmum dicam domino. Exaudi dñe vocem meam: q̈ clamaui ad te miſerere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit coꝛ meũ exquiſiuit te facies mea: faciem tuam dñe requiram. Ne auertas faciem tuã a me: ne declines i ira a ſeruo tuo. Adiutoꝛ meus eſto ne derelinquas me: neqꝫ deſpicias me deus ſalutaris meus. Qñ pater meus ⁊ mater mea dereliquerunt me: dñſ aũt aſſũpſit me. Legẽ pone mihi domine in via tua: ⁊ dirige me in ſemitam rectam propter inimicos meos. Ne tradideris me in animas tribulantiũ me: qm̃ inſurrexerunt in me teſtes iniqui ⁊ mentita ẽ iniquitas ſibi. Credo videre bona dñi: i terra viuentium. Expecta dñm viriliter age: ⁊ confortetur cor tuũ ⁊ ſuſtine dñm.

Pſalmus.

Ad te domine clamabo deus meus ne ſileaſ a me: nequãdo taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcendentibus in lacum. Exaudi domĩe vocẽ deprecationis mee: dũ oro ad te: dũ extollo manus meas ad templũ ſanctũ tuũ. Ne ſimul tradas me cũ peccatoribus: ⁊ cũ oꝑantibus iniquitatẽ ne perdas me. Qui loquũtur pacẽ cũ proximo ſuo: mala aũt in cordibus eoꝝ. Da illis ſecũdũ opera eoꝝ: ⁊ ſecundũ nequitiaꝫ adinuentionũ eoꝝ. Secũdũ opera manuum eoꝝ tribue illis redde retributionẽ eoꝝ ipſis. Qm̃ nõ intellexerunt opera dñi: ⁊ in oꝑa manuũ eiꝰ deſtrues illos ⁊ nõ edificabis eos. Benedictus dñs: qm̃ exaudiuit vocem dep̄cationis mee. Dñs adiutor meus ⁊ ꝓtector meus: ⁊ in ipo ſperauit cor meũ ⁊ adiutus ſũ. Et refloruit caro mea: ⁊ ex volũtate mea confitebor ei. Dominus fortitudo plebis ſue: ⁊ protector ſaluationũ xp̃i ſui ẽ. Saluũ fac pplm tuũ dñe ⁊ bñdic hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vſqꝫ i eternũ. Añ. Dñs defenſor vite mee. Ps.

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietũ. Afferte dño gloriam ⁊ honorem afferte dño gloriaꝫ nomini eius: adorate dominum in atrio ſancto eius. Vox domini ſuper aquas: deus maieſtatꝫ intonuit ⁊ dominus ſuper aquas mltas. Vox domini in virtute vox domini in magnificentia. Vox domini confringentis cedros: ⁊ confringet dominus cedros libani. Et cõminuet eos tanq̃ꝫ vitulũ libani: ⁊ dilectus quemadmodũ filius vnicorniũ. Vox domini intercidentis flammã ignis: vox dñi cõcutientis deſertũ ⁊ commouebit dominus deſertũ cades. Vox domini preparãtis ceruos ⁊ reuelabit condenſa ⁊ in templo eius omnes dicent gloriã. Dñs diluuiũ inhabitare facit: ⁊ ſedebit dominus rex in eternum. Dominus virtutẽ populo ſuo dabit: dominus benedicet populo ſuo in pace.

Pſalmus.

Exaltabo te domine quoniaꝫ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. Domine deus meus clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me. Domine eduxiſti ab inferno animaꝫ meam: ſaluaſti me a deſcendentibus in lacum.

Pſallite dn̄o ſancti eius: ⁊ cōfitemini memorie ſanctitatis eius. Q̄m ira in indignatōne eius: ⁊ vita in voluntate eius. Ad veſperū demorabit̄ fletꝰ ⁊ ad matutinum leticia. Ego aūt dixi in abūdātia mea: nō mouebor in eternū. Dn̄e i volūtate tua: p̄ſtitiſti decori meo virtutē. Auertiſti faciē tuam a me: ⁊ factus ſum ꝯturbatus. Ad te dn̄e clamabo: ⁊ ad deū meum deprecabor. Que vtilitas in ſanguine meo. dū deſcēdo in corruptionē. Nunq̇d cōfitebitur tibi puluiſ: aut annūciabit veritatē tuā. Audiuit dn̄s ⁊ miſertus ē mei: dn̄s factus eſt adiutor meus. Cōuertiſti planctū meū i gaudiū mihi concidiſti ſaccū meum ⁊ circūdediſti me letitia. Ut cātet tibi gloria mea ⁊ nō ꝯpūgar: domine deus meus in eternū cōfitebor tibi. Añ. Adorate dn̄m in aula ſancta eius. p̄s. dd̄.

In te dn̄e ſperaui non confundar in eternū: in iuſticia tua libera me. Inclina ad me aurem tuā: accelera vt eruas me. Eſto mihi in deū ꝓtectorē ⁊ in domū refugij: vt ſaluū me facias. Q̄m fortitudo mea ⁊ refugiū meum es tu: ⁊ ꝓpter nomen tuū deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo hoc quē abſconderunt mihi: q̄m tu es protector meus. In manus tuas cōmēdo ſpiritū meū: redemiſti me dn̄e deus veritatis. Odiſti obſeruātes vanitates ſuꝑ vacue. Ego aūt in dn̄o ſperaui: exultabo et letabor in mīa tua. Q̄m reſpexiſti hūilitatē meā: ſaluaſti de neceſſitatibuſ aīam meā. Nec concluſiſti me in manuſ inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos. Miſerere mei dn̄e q̄m tribulor: conturbatus ē in ira oculus meus aīa mea ⁊ vēter meus. Q̄m defecit in dolore vita mea: ⁊ anni mei i gemitibus. Infirmata eſt in paupertate virtus mea: ⁊ oſſa mea cōturbata ſunt. Super oēs inimicos meos factus ſuꝫ opprobriū vicinis meis valde: ⁊ timor notis meis. Qui videbāt me foras fugerunt a me: obliuioni datus ſum tanq̄ꝫ mortuus a corde. Factus ſuꝫ tanquaꝫ vas perditū quoniam audiui vituperationē multorū ꝯmorātiū in circuitu. In eo dūꝫ conuenirent ſimul aduerſum me: accipe aīam meaꝫ ꝯſiliati ſunt. Ego aūt in te ſperaui dn̄e: dixi deus meus es tu in manibꝰ tuis ſortes mee. Eripe me de manibus inimicorū meorꝫ: ⁊ a perſequentibus me. Illuſtra faciē tuā ſuper ſeruū tuū: ſaluū me fac in mīa tua dn̄e non cōfundar q̄m inuocaui te. Erubeſcāt ipij ⁊ deducantur i infernū: muta fiant labia doloſa. Que loquūtur aduerſus iuſtum iniquitatē in ſuperbia: et in abuſiōe. Quā magna multitudo dulcedinis tue domine quā aſcondiſti timentibus te. Perfeciſti eis qui ſperant ī te: in ꝯſpectu filioꝝ̄ hoīum. Abſcondes eoſ in abſcondito faciei tue: a ꝯturbatiōe hoīuꝫ. Proteges eos in tabernaculo tuo: a ꝯtradictiōe linguaꝝ. Benedictus dn̄s qm̄ mirificauit mīaꝫ ſuam mihi in ciuitate munita. Ego autē dixi in exceſſu mentis mee: ꝓiectꝰ ſum a facie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo exaudiſti vocē orōnis mee: dū clamareꝫ ad te. Diligite dn̄m oēs ſācti eiꝰ: qm̄ veritatem requiret dn̄s: et retribuet abundanť facientibꝰ ſupbiā. Viriliť agite ⁊ confortetᷓ cor vr̄m oēs qui ſperatis in domino.

Pſalmus.

Beati quoꝝ r̄miſſe ſunt iniquitates: ⁊ quoꝝ tecta ſūt peccata. Beatus vir cui nō iputauit dn̄s pctm̄: nec eſt ī ſpū eius dolus. Quoniā tacui iueterauerūt oſſa mea: dum clamarē tota die. Qm̄ die ac nocte grauata eſt ſup̱ me manus tua ꝯuerſus ſum ī erūpna mea dū ꝯfigiť ſpina. Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniuſticiam meā nō abſcondi. Dixi cōfitebor aduerſū me iniuſticiā meā dn̄o: ⁊ tu remiſiſti īpietatē pctī mei. Pro hac orabit ad te oīs ſanctꝰ: in tp̄e oportuno. Verū tn̄ in diluuio aquaꝝ multaruꝫ ad eū non approximabūt. Tu es refugiū meū a tribulatione que circumdedit me: exultatio mea erue me a circūdātibꝰ me. Intellectū tibi dabo ⁊ inſtruam te in via hac qua gradierꝫ: firmabo ſup̱ te oculos meos. Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus: quibꝰ non eſt intellectus. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ ꝯſtringe: qui non approximāt ad te. Multa flagella peccatoris: ſperātes aūt in domio mīa circūdabit. Letamini in dn̄o ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamī oēs recti corde. An̄. In tua iuſticia libera me dn̄e. Ps̄.

Exultate iuſti ī dn̄o: rectoſ decet collaudatio. Confitemī dn̄o in cythara: in pſalťio decē cordarū pſallite illi. Cātate ei canticū nouū: bn̄ pſallite ei in vociferatiōe. Quia rectū eſt verbuꝫ dn̄i: ⁊ oīa opera eius in fide. Diligit mīam et iudiciū: mīa dn̄i plena ē terra. Verbo dn̄i celi firmati ſunt ⁊ ſpū oris eius oīs v̇tus eorum. Congregās ſicut in vtre aq̄s maris: ponēs in theſaurꝫ abyſſos. Timeat dn̄m oīs terra ab eo aūt ꝯmoueanť oēs inhitā es orbē. Qm̄ ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mādauit ⁊ creata unt. Dn̄s diſſipat ꝯſilia gentiū: reprobat aūt cogitationes pplorū: ⁊ reprobat ꝯſilia principū. Conſiliū aūt dn̄i in eťnuꝫ manet: cogitatiōes cordis eius in generatiōe ⁊ generationem. Beata gens cuius eſt dn̄s deus eius: pplꝰs quē elegit in hereditatē ſibi. De celo reſpexit dn̄s: vidit omnes filios hominū. De ꝑpato habitaculo ſuo reſpexit ſup̄ oēs qui hitant terrā. Qui finxit ſigillatiꝫ corda eoꝝ: qui intelligit oīa opa eoꝝ. Non ſaluatur rex ꝑ multā v̄tutē: ⁊ gigas nō ſaluabit̄ i multitudine virtutis ſue. Fallax equus ad ſalutē: in abundātia aūt v̄tutis ſue nō ſaluabitur. Ecce oculi dn̄i ſup̄ metuētes euꝫ: ⁊ in eis q̄ ſperant ſup̄ miſericordia eius. Ut eruat a morte aīas eoꝝ: ⁊ alat eos in fame. Anima mea ſuſtiet dn̄m: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̄ ē. Quia in eo letabit̄ cor noſtrum: ⁊ in nomine ſctō eius ſperauimus. Fiat miſericordia tua domine ſuper nos: quemadmodum ſperauimus in te.

Pſalmus

Benedicam dominum in omni tempore: ſemꝑ laus eius in ore meo. In domino laudabitur anima mea: audiant manſueti ⁊ letentur. Magnificate dn̄m mecum: ⁊ exaltemus nomē eius in idip̄m. Exquiſiui dn̄m ⁊ exaudiuit me: et ex oībus tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad euꝫ ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̄e nō cōfundent̄. Iſte paup̄ clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit euꝫ: ⁊ ex oībus tribulationibꝰ eius ſaluauit eū. Immittit angelus dn̄i in circuitu timentiū eū: ⁊ eripuit eos. Guſtate ⁊ videte quoniam ſuauis eſt dominus: beatꝰ vir qui ſperat in eo. Timete dominum omnes ſancti eius: quoniam nō eſt inopia timentibus eū. Diuites eguerunt et eſurierūt: inquirētes autē dn̄m nō minuent̄ oī bono. Venite filij audite me: timoreꝫ dn̄i docebo vos. Quis eſt hō q̄ vult vitā: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuā a malo: et labia tua ne loquāt̄ dolū. Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inquire pacē ⁊ ꝑſequere eam. Oculi dn̄i ſup̄ iuſtos: ⁊ aures eius ad p̄ces eoꝝ. Uultus autē dn̄i ſup̄ facientes mala: ut ꝑdat de terra memoriā eoꝝ. Clamauerūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos: ⁊ ex omnibꝰ tribulatiōibꝰ eorū liberauit eos. Iuxta ē dn̄s his qui tribulato ſunt corde: ⁊ humiles ſpū ſaluabit. Multe tribulatiōes iuſtoꝝ: ⁊ de oībus his libauit eos dn̄s. Cuſtodit dominus oīa oſſa eoꝝ: vnū ex eis non ꝯteret̄. Mors p̄ctōꝝ peſſima: ⁊ qui oderūt iuſtum delinquent. Redimet dn̄s aīas ſeruorum ſuorum: ⁊ nō delinquet omnes qui ſperant in eo. An̄. Rectos decet collaudatio.

Pſalmus.

Iudica dn̄e nocentes me: expugna ipugnantes me. Apprehēde arma ⁊ ſcutuꝫ: et exurge in adiutoriū mihi. Effunde frameā ⁊ cōclude aduerſus eos qui ꝑſequunt̄ me: dic aīe mee ſalus tua ego ſum. Cōfundant̄ ⁊ reuereant̄: querētes aiaȝ meā. Auertanť retrorſū ⁊ ꝯfundanť cogitātes mihi mala. Fiant tanq̄ȝ puluis ante faciem uenti: ⁊ angelꝰ dn̄i coartās eos. Fiant vie eoꝝ tenebre et lubricū: ⁊ angelus dn̄i ꝑſequēs eos. Qm̄ gratis abſcōderunt mihi in interitu laquei ſui: ſuꝑ uacue exprobrauerūt aiaȝ meā. Veniat illi laqueus quē ignorat: ⁊ captio quā abſcondit apprehendat eū ⁊ in laqueum cadat ī idipm̄. Anima aūt mea exultabit in dn̄o: ⁊ delectabiť ſuꝑ ſalutari ſuo. Omnia oſſa mea dicēt: dn̄e quis ſimilis tui. Eripiēs inopē de manu fortiorū eius. egenū ⁊ pauperē a diripientibꝰ eū. Surgētes teſtes iniqui: que ignorabaȝ interrogabant me. Retribuebant mihi mala ꝓ bonis: ſterilitatem aīe mee. Ego aūt cū mihi moleſti eſſent: īduebar cilicio. Humiliabā in ieiunio aiam meaȝ: et orō mea in ſinu meo cōuerteť. Quaſi ꝓximū q̄ſi fratrē nr̄m ſic ꝯplacebā: q̄ſi lugēs ⁊ ꝯtriſtatus ſic humiliabar. Et aduerſum me letati ſunt ⁊ ꝯuenerūt: cōgregata ſunt ſuꝑ me flagella ⁊ ignoraui. Diſſipati ſunt nec ꝯpūcti tētauerūt me: ſubſannauerūt me ſubſannatiōe frenduerūt ſuꝑ me dentibꝰ ſuis. Domine qn̄ reſpicies reſtitues aiaȝ meā a malignitate eoꝝ a leonibꝰ vnicā meā. Confitebor tibi in eccl'ia magna: in populo graui laudabo te. Nō ſuꝑgaudeant mihi qui aduerſanť mihi inique: qui oderūt me gratis ⁊ annuūt oculis. Qm̄ mihi q̄dē pacifice loquebanť: ⁊ in iracūdia terre loquētes dolos cogitabant. Et dilatauerūt ſuꝑ me os ſuum: dixerūt euge euge viderūt oculi nr̄i. Vidiſti dn̄e ne ſileas: dn̄e ne diſcedas a me. Exurge ⁊ intēde iudicio meo deus meꝰ ⁊ dn̄s meus in cauſā meā. Iudica me ſcd̄m iuſticiam tuā dn̄e deꝰ meus: ⁊ non ſuꝑgaudeāt mihi. Non dicāt in cordibus ſuis euge euge anime nr̄e: nec dicant deuorabimꝰ eū. Erubeſcant ⁊ reuereanť ſimul qui gratulanť malis meis. Induanť ꝯfuſione ⁊ reuerentia: q̄ maligna loquuntur ſuper me. Exultent ⁊ letenť q̄ volūt iuſticiā meaȝ: ⁊ dicant ſemꝑ magnificeť dn̄s qui volūt pacem ſerui eius. Et lingua mea meditabitur iuſticiaȝ tuam: tota die laudem tuam.

Pſalmus.

DIxit iniuſtus ut delinq̄t in ſemetipſo: nō ē timor dei ante oculos eius. Quoniam doloſe egit in ꝯſpectu eius ut inueniatur iniquitas eius ad odiuȝ. Verba oris eius iniquitas et dolus: noluit intelligere ut bene ageret. Iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit omni vie non bone maliciam autem non audiuit. Domine in celo miſericordia tua: ⁊ ꝟitas tua vſq̄ȝ ad nubes

Iuſticia tua ſicut monteſ dei pudicitia tua abyſſus multa. Homies ⁊ iumenta ſaluabis dñe: quēadmodū multiplicaſti miāꝫ tuā deus. Filij aūt hominū: i tegmine alaꝝ tuaꝝ ſꝑabunt. Inebriabunſ ab vbertate domꝰ tue: ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos. Qm̄ apud te eſt fons vite: ⁊ in lumine tuo videbimꝰ lumen. Pretende miāꝫ tuam ſcientibꝰ te: ⁊ iuſticiam tuā his qui recto ſūt corde. Non veniat mihi pes ſuꝑbie: ⁊ manꝰ pctōris nō moueat me. Ibi ceciderūt q̇ operantur iniquitatē: expulſi ſunt nec potuerūt ſtare. An. Expugna ipugnātes me. Pſalmus

Noli emulari i malignantibꝰ: neqꝫ celaueris facientes iniquitatē. Qm̄ tanq̄ꝫ fenū velocit̄ areſcent: ⁊ quemadmodū olera herbaꝝ cito decident. Spa in dño ⁊ fac bonitatē: ⁊ inbita terrā ⁊ paſceris i diuicijs eiꝰ. Delectare i dño: ⁊ dabit tibi petitiōes cordis tui. Reuela dño viā tuā: ⁊ ſpa in eo ⁊ ipſe faciet. Et deducet q̄ſi lumē iuſticiā tuā: ⁊ iudiciuꝫ tuū tanq̄ꝫ meridiē ſubditꝰ eſto dño ⁊ ora eū. Noli emulari ī eo qui ꝓſpatur ī via ſua: ⁊ i homine faciēte iniuſticias. Deſine ab ira ⁊ derelinque furoreꝫ: noli emulari vt maligneris. Qm̄ qui malignanſ exterminabūſ: ſuſtinentes aūt dñꝫ ipi hereditabūt t̄rā. Et adhuc puſillū ⁊ nō erit pctōr: queres locū eius ⁊ nō inuenies. Māſueti aūt hereditabūt terrā: ⁊ delectabūtur in multitudīe pacis.

Obſeruabit pctōr iuſtū: ⁊ ſtridebit ſuꝑ eū dentibꝰ ſuis. Dominus aūt irridebit eū: qm̄ proſpicit quod veniet dies eius.

Gladiuꝫ euaginauerūt pctōres: intenderūt arcū ſuū. Ut decipiant pauperē ⁊ inopē: vt trucidēt rectos corde. Gladiꝰ eoꝝ intret in corda ipſoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ ꝯfringaſ. Melius ē modicū iuſto: ſuꝑ diuitias peccatoꝝ m̄ltaſ. Qm̄ brachia peccatorū: contereñſ confirmat āt iuſtos dñs. Nouit dñs dies imaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoruꝫ in eternū erit. Nō ꝯfundētur i tēpore malo: ⁊ i diebꝰ famiſ ſaturabuntur qꝛ pctōres ꝑibunt.

Inimici vo dñi mox honorificati fuerūt ⁊ exaltati: deficiētes quēadmodū fumꝰ deficiēt.

Mutuabit peccator ⁊ nō ſoluet: iuſtus aūt miſereſ ⁊ retribuet. Quia bn̄dicentes ei hereditabūt t̄rā: maledicētes aūt ei diſꝑibūt. Apud dñm greſſus hōis dirigetur: ⁊ viā eiꝰ volet. Cum ceciderit iuſtꝰ non collideſ: qꝛ dñs ſupponit manū ſuā. Iunior fui eteni ſenui ⁊ nō vidi iuſtū derelictuꝫ: nec ſemen eius querens panē. Tota die miſereteſ ⁊ ꝯmodat: ⁊ ſemen illius in bn̄dictione erit.

Declina a malo ⁊ fac bonuꝫ ⁊ inhabita in ſeculum ſeculi.

Quia dominus amat iudicium: ⁊ nō derelinquet ſcōs ſuos in eternū cōſeruabunt. Iniuſti punient: ⁊ ſemen ipioꝝ peribit. Iuſti autē hereditabunt terrā: ⁊ inhabitabunt in ſeculū ſeculi ſuper eam. Os iuſti meditabitur ſapiam: ⁊ ligua eius loquetur iudiciū. Lex dei eiꝰ in corde ipſius: ⁊ nō ſupplātabunt greſſus eius. Conſiderat pctōꝛ iuſtū: ⁊ queret mortificare eum. Dn̄s aūt nō derelinquet eū in manibus eiꝰ: nec dānabit eū cū iudicabitur illi. Expecta dominum ⁊ cuſtodi viā eiꝰ: ⁊ exaltabit te vt hereditate capias terrā cuꝫ ꝑierint peccatores videbis. Vidi impiū ſuperexaltatū ⁊ eleuatū: ſic̄ cedros libani. Et tranſiui: ⁊ ecce nō erat: queſiui eū ⁊ nō eſt inuentꝰ locus eiꝰ. Cuſtodi inocētiā ⁊ vide equitatē: qm̄ ſūt reliquie hoi pacifico. Iniuſti aūt diſꝑibūt ſimꝉ: reliquie ipiorū interibūt. Salus aūt iuſtorū a dn̄o: ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ i tēpoꝛe tribulationis. Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a peccatoribus: ⁊ ſaluabit eos qꝛ ſꝑauerūt i eo. Pſalmꝰ.

Domine ne i furoꝛe tuo arguis me: neqꝫ in ira tua corripias me. Quoniā ſagitte tue infixe ſūt mihi: ⁊ confirmaſti ſuꝑ me manū tuā. Nō ē ſanitas i carne mea a facie ire tue: nō ē pax oſſibꝰ meis a facie pctōꝝ meoꝝ. Quoniā iniquitates mee ſuꝑgreſſe ſūt caput meū: ⁊ ſicut onꝰ graue grauate ſūt ſuꝑ me. Putruerūt ⁊ corrupte ſūt cicatrices mee: a facie inſipientie mee. Miſer fcūs ſuꝫ ⁊ curuatꝰ ſū vſqꝫ in fineꝫ: tota die ꝯtriſtatꝰ igrediebar. Qm̄ lūbi mei ipleti ſūt illuſionibꝰ: ⁊ nō ē ſanitas i carne mea. Afflictus ſū ⁊ humiliatus ſū nimis: rugiebā a gēitu cordis mei. Dn̄e āte te oē deſideriū meuꝫ ⁊ gemitus meꝰ a te nō ē abſconditus. Cor meū cōturbatū ē i me: dereliquit me virtus mea: ⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipm̄ nō ē mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi mei aduerſū me appropinquauerūt ⁊ ſteterūt. Et qui iuxta me erāt de longe ſteterūt: ⁊ viꝫ faciebāt qui querebāt aiaꝫ meam. Et qui inquirebant mihi mala locuti ſūt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabāt. Ego aūt tāqꝫ ſurdus nō audiebā ⁊ ſicut mutus non apiens os ſuum. Et factꝰ ſū ſicut hō non audiēs: ⁊ nō hn̄s in oꝛe ſuo redargutiones. Quoniā i te ſperaui: tu exaudies me dn̄e deus meus. Quia dixi neqñ ſuper gaudeāt mihi inimici mei: ⁊ dū ꝯmouent pedes mei ſuper me magna locuti ſūt. Qm̄ ego in flagella parꝰ ſū: ⁊ doloꝛ meus i cōſpectu meo ē ſemꝑ. Qm̄ iniquitatē meā ānūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pctō meo. Inimici aūt mei viuūt ⁊ ꝯfirmati ſūt ſuper me ⁊ multiplicati ſūt qui oderūt me iniqȝ. Qui retribuunt mala ꝑ bonis detrahebāt mihi: qm̄ ſequebar bonitatē. Ne derelinquas me dn̄e deus meꝰ ne diſceſſeris a me. Intende i adiutoriū meū: dn̄e deꝰ ſalutiſ mee. An̄. Reuela dn̄o viā tuaȝ. ℣. Dn̄e in celo mīa tua. ℟. Et veritas tua vſqȝ ad nubes. ℣. Fiat mīa tua dn̄e ſup̄ nos. ℟. Quēadmodū ſꝑauimus in te. In laud. an̄. Miſerere mei deus. ps. Ipſum. An̄. Intellige clamorē meuȝ dn̄e. ps. Verba mea. An̄. Deus deꝰ meus ad te de luce vigilo. ps. Deꝰ deuſ meus. Pſalmus.

Confitebor tibi dn̄e qm̄ iratus es mihi conuerſus ē furor tuꝰ ⁊ conſolatus es me. Ecce deus meus ſaluator meus: fiducialiter agam ⁊ non timebo. Quia fortitudo mea ⁊ laus mea: dn̄s factus ē mihi in ſalutē. Haurietis aquas i gaudio de fontibꝰ ſaluatoris: ⁊ dicetis in illa die ꝯfitemini dn̄o ⁊ inuocate nomē eiꝰ. Notas facite i ppl'is adinuentiōes eius mementote qm̄ excelſū ē nomē eius. Cātate dn̄o qm̄ magnifice fecit: annūciate hᷓ i vniuerſa t̄ra. Exulta ⁊ lauda habitatio ſyon: qm̄ magnus in medio tui ſcūs iſrael. An̄. Conuerſus eſt furor tuꝰ dn̄e ⁊ conſolatus es me. An̄. Laudate dn̄m de celis. ps. Laud. Capitulum.

Vigilate ⁊ orate ſtate in fide viriliter agite ⁊ ꝯfortami: ⁊ oīa vr̄a in charitate fiat. Hym.

Splēdor pr̄ne glie ō luce lucē pferēs: lux luȝ ⁊ fons luminis dieſ diē illuminans. Veruſqȝ ſol illabere micans nitore ppetiȝ: iubarqȝ ſcī ſpūs infunde nr̄is ſenſibuſ. Votis vocemꝰ te prēm: prēȝ phēnis glie: pater potentiſ grē culpā releget lubricā. Informet actus ſtrenuos dentem retundet inuidi: ſecundet caſus aſperos donet gerendi grām. Mentē gubernet ⁊ regat caſto fideli corpore: fides calore ferueat fraudis venena neſciat. Xp̄ſqȝ nobis ſit cibus potuſqȝ nr̄ ſit fides: leti bibamus ſobrie ebrietatē ſpiritus. Letus dies hic trāſeat pudor ſit vt diluculum: fides velut meridies crepuſculū mens neſciat. Aurora curſuſ ꝓuehit aurora totus ꝓdeat: i prē totus filius et totꝰ i vbo pater. Deo prī ſit glīa. ℣. In matu. dn̄e meditabor in te. ℟. Quia fuiſti adiutor meus. An̄. Bn̄dictus dn̄s deus iſrl'. ps. Bndi. Feria iii. Inuit. Iubilemꝰ deo Salutari noſtro. Hymnus.

Conſors prn̄i luminiſ lux ipſe lucis ⁊ dies: noctē canendo rūpimꝰ aſſiſte poſtulantibus. Aufer tenebras mentiuȝ fuga cateruas demonū: expelle ſomnolētiā ne pigritātes obruat. Sic xp̄e nobis oībꝰ indulgeas credētibꝰ: vt ꝓſit exorātibꝰ qđ p̄cinētes pſallimus.

Pr̃a pr̃ ops̄ ꝑ ieſuz. Pſalmuſ

Dixi cuſtodiā vias meas: vt n̄ deliquā ī ligua mea. Poſui ori meo cuſtodiā: cū cōſiſteret pctōr aduerſū me. Obmutui ⁊ hūıliat⁹ ſū ⁊ ſilui a bonis: et dolor me⁹ renouat⁹ ē. Cōcaluit cor meū itra me: ⁊ i meditatione mea exardeſcet ignis. Locutus ſū i lingua mea: notū fac mihi dn̄e finē meū. Et nūeꝝ dieꝝ meoꝝ quis ē: vt ſciā quid deſit mihi. Ecce mēſurabiles poſuiſti dies meos: ⁊ ſubſtātia mea tāq̄ȝ nihilū ante te. Veꝝ tñ vniuerſa vānitas: ōis homo viues. Verūtñ i imagie ꝑtrāſit hō: ſȝ ⁊ fruſtra cōturbatur. Theſauriȥat ⁊ ignorat cui cōgregabit ea. Et nūc que ē expectatio mea nōne dn̄s: ⁊ ſubſtantia mea apud te ē. Ab oībus iniq̇tatib⁹ meis erue me: obꝓbriū īſipiēti dediſti me. Obmutui ⁊ nō apꝑui oſ meū qm̄ tu feciſti amoue a me plagas tuas. A fortitudīe man⁹ tue ego defeci: i increpatōibus ꝓpt iniq̇tatē corripuiſti hoīeȝ. Et tabeſcere feciſti ſicut araneā aīaȝ ei⁹: verūtñ vane ꝯturbatur ōis hō. Exaudi orationē meā dn̄e: ⁊ deprecationē meam aurib⁹ ꝑcipe lachrymaſ meas. Ne ſileas qm̄ aduena ego ſuȝ apud te: ⁊ ꝑegrin⁹ ſicut oēs patres mei. Remitte mihi vt refrigerer ꝑuſq̄ȝ abeā ⁊ āplios non ero. ps̄.

Expectās expectaui dn̄ȝ: ⁊ intēdit mihi. Et exaudiuit p̄ces meas: ⁊ eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrā pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos. Et miſit ī oſ meū cāticū nouū: carmē deo nr̄o. Videbūt mlti ⁊ timebūt: ⁊ ſꝑabūt ī dn̄o. Beat⁹ vir cui⁹ ē nomē dn̄i ſpes ei⁹: ⁊ non reſpexit ī vanitates ⁊ īſanias falſaſ. Mlta feciſti tu dn̄e de⁹ me⁹ mirabilia tua: ⁊ cogitationib⁹ tuis nō ē q̇s ſimil' ſit tui. Annūciaui ⁊ locut⁹ ſū: mltiplicati ſūt ſr̄ numeꝝ. Sacrificiū ⁊ oblationē noluiſti: aures āt ꝑfeciſti mihi. Holocauſtū ⁊ ꝓ pctō nō poſtulaſti: tūc dixi ecce vēio. In capite libri ſcriptū ē de me: vt facerē volūtatē tuā de⁹ me⁹ volui ⁊ legē tuā ī medio cordis mei. Annūciaui iuſticiā tuā ī eccl'ia magna: ecce labia mea n̄ ꝓhibebo dn̄e tu ſciſti. Iuſticiā tuā nō abſcōdi ī corde meo: ꝟitatē tuā ⁊ ſalutarē tuū dixi. Nō abſcōdi miſericordiā tuā: ⁊ ꝟitatē tuā a cōſilio multo. Tu aūt dn̄e ne lōge facias miſeratōes tuaſ a me mīa tua ⁊ ꝟitas tua ſēp ſuſceperūt me. Qm̄ circūdederūt me mala quoꝝ nō ē numer⁹: cōꝓhēderūt me iniq̇tates mee ⁊ nō potui vt viderē. Multiplicate ſūt ſup capillos capitiſ mei: ⁊ cor meū dereliq̇t me. Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e ad adiuuādū me reſpice. Cōfundāt ⁊ reuereāt ſimul: q̄ querūt aīam meam vt auferant eam.

Conuertantur retrorſū ⁊ reuereantur qui volūt mihi mala. Auertantur ꝯfeſtim cōfuſionē ſuam: qui dicūt mihi euge euge. Exultent ⁊ letent̄ ſuꝑ te omēſ querentes te: ⁊ dicāt ſemꝑ magnificet̄ dn̄s qui diligūt ſalutare tuū. Ego aūt mendicus ſū ⁊ pauꝑ dn̄s ſolicitus ē mei. Adiutor meꝰ ⁊ ꝓtector meuſ es tu: deus meus ne tardaueriſ. Añ. Ut nō deliquā i ligua mea.

Beatus qui intelligit ps. ſuꝑ egenū ⁊ pauperē: ī die mala liberabit eū dn̄s. Dn̄s cōſeruet eū ⁊ viuificet eū ⁊ beatuꝫ faciet eū in t̄ra: ⁊ nō tradat eū in aīaꝫ inimicoꝝ eius. Dominꝰ opē ferat illi ſuꝑ lectū doloris eiꝰ: vniuerſū ſtratū eius verſaſti ī īfirmitate eiꝰ. Ego dixi dn̄e miſerere mei ſana animā meā q2 peccaui tibi. Inimici mei dixerunt mala mihi: qn̄ morieť ⁊ peribit nomē eius. Et ſi ingrediebatur vt videret vana loquebať cor eius cōgregabit iniquitatē ſibi. Egrediebať foras: ⁊ loquebať ī idipſum. Aduerſum me ſuſurrabāt oēs inimici mei: aduerſum me cogitabāt mala mihi. Verbū iniquū ꝯſtituerūt aduerſuꝫ me: nūquid q̄ dormit nō adiiciat vt reſurgat. Etenī hō pacꝫ mee ī quo ſꝑaui: qui edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplantationem. Tu autem dn̄e miſerere mei: ⁊ reſuſcita me ⁊ retribuā eis. In hoc cognoui qm̄ voluiſti me: quoniā nō gaudebit inimicus meꝰ ſuꝑ me. Me aūt ꝓpter inocentiā ſuſcepiſti: ⁊ ꝯfirmaſti me ī ꝯſpectu tuo in et̄nū. Bn̄dictꝰ dn̄s deus iſrľ a ſeculo: ⁊ vſqꝫ ī ſeculū fiat fiat. Pſalmus.

Quemadmodū deſiderat ceruus ad fontes aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea ad te deꝰ. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū: qn̄ veniā ⁊ apparebo āte faciē dei. Fuerūt mihi lachrẏme mee: panes die ac nocte: dū dr̄ mihi quotidie vbi ē deus tuus. Hec recordatus ſū ⁊ effudi in me aīaꝫ meā: qm̄ trāſibo ī locū tabernaculi admirabilis vſqꝫ ad domū dei. In voce exultationis ⁊ cōfeſſiōis: ſonꝰ epulātis. Quare triſtiſ es aīa mea: ⁊ quare ꝯturbaſ me. Spa in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deꝰ meꝰ. Ad me ipſū aīa mea cōturbata ē: ꝓpterea memor ero tui de t̄ra iordanis ⁊ hermonij a mōte modico. Abyſſus abyſſuꝫ īuocat: in voce catheractaꝝ tuarū. Oia excelſa tua ⁊ fluctus tui: ſuꝑ me tranſierūt. In die mandauit dn̄s miaꝫ ſuā: ⁊ nocte canticū eiꝰ. Apud me orō deo vite mee dicā deo ſuſceptor meꝰ es. Quare oblitꝰ es mei ⁊ quare ꝯtriſtatus īcedo dū affligit me inimicꝰ. Dū ꝯfringunť oſſa mea exprobrauerunt mihi: q̄ tribulāt me īimici mei. Dū dicūt mihi ꝑ ſingulos dies: vbi eſt deus tuus. Quare triſtꝭ es aīa mea: ⁊ quare cõturbas me. Spa i deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi ſalutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ. Añ. Sana dñe aīaʒ meã qꝛ peccaui tibi. Pſalmꝰ.

Iudica me deꝰ ⁊ diſcerne cãʒ meã de gẽ. Quia tu es deꝰ fortitu. Emitte lucẽ tuaʒ ⁊ ṽitatẽ. Et itroibo ad al. Confitebor tibi in cythara. Spa i deo qm̄ adhuc [illegible].

Deꝰ auribꝰ nr̄iſ audiuimꝰ: pr̃es nr̄i ãnũciauerũt nobis. Opꝰ qđ opatꝰ es i diebꝰ eoꝝ ⁊ i diebꝰ ãtiqs. Manꝰ tua gẽtes diſꝑdidit ⁊ plantaſti eoſ afflixiſti pp̃los ⁊ expuliſti eoſ. Nec enim in gladio ſuo poſſiderunt terrã: ⁊ brachiũ eoꝝ nõ ſaluauit eos. Sed ⁊ dextra tua ⁊ brachiũ tuũ ⁊ illumĩatio vultꝰ tui: qm̄ ꝯplacuiſti i eis. Tu es ipſe rex meꝰ ⁊ deus meꝰ qui mãdas ſalutẽ iacob. In te inimicos nr̄os vẽtilabimus coꝛnu: ⁊ in noĩe tuo ſꝑnemꝰ iſurgẽtes i nobis. Nec enĩ i arcu meo ſꝑabo: ⁊ gladiuſ meus nõ ſaluabĩt me. Saluaſti enĩ noſ de affligentibꝰ nos: ⁊ odientes nos ꝯfudiſti. In deo laudabimur tota die: ⁊ in noĩe tuo cõfitebimur in ſcl̃m. Nunc aũt repuliſti ⁊ ꝯfudiſti nos: ⁊ non egredieris deꝰ in ṽtutibꝰ nr̄is. Auertiſti nos retroꝛſuʒ poſt inimicos nr̄os ⁊ qui oderunt nos diripiebãt ſibi dediſti noſ tanq̃ʒ oues eſcaꝝ: ⁊ in gẽtibus diſꝑſiſti nos. Vendidiſti populũ tuũ ſine p̄cio ⁊ nõ fuit multitudo i cõmutationibus eoꝝ. Poſuiſti nos obprobriũ vicinis nr̄iſ: ſubſãnationẽ ⁊ deriſũ bis qui i circuitu nr̄o ſũt. Poſuiſti noſ i ſimilitudinẽ gẽtibꝰ ⁊ cõmotionẽ capitis in pp̃lis. Tota die verecũdia mea contra me ẽ: ⁊ ꝯfuſio faciei mee coꝑuit me. A voce exprobrãtiſ ⁊ obloquentis: a facie inimici ⁊ ꝑſequentis. Hec oīa venerũt ſuꝑ nos nec obliti ſumꝰ te: ⁊ inique nõ egimꝰ i teſtamẽto tuo. Et non receſſit retro coꝛ noſtrũ: ⁊ declinaſti ſemitaſ noſtras a via tua. Qm̄ hũiliaſti nos i loco afflictõnis: ⁊ cooperuit noſ vmbra mortiſ. Si obliti ſumꝰ nomẽ dei nr̄i: ⁊ ſi expãdimꝰ manꝰ noſtras ad deum alienũ. Nõne deus requiret iſta: ipſe enĩ nouit abſcondita cordis. Qm̄ ꝓpter te mortificamur tota die: extimati ſumꝰ ſicut oues occiſionis. Exurge q̃re obdormis dñe: exurge ⁊ ne repellas i finẽ. Quare faciem tuã auertis: obliuiſceris inopie nr̄e ⁊ tribulatiõis noſtre. Qm̄ humiliata ẽ in puluere aīa nr̄a: ꝯglutinatꝰ ẽ in t̃ra vẽter nr̄. Exurge dñe adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter nomẽ tuum. Pſalmus.

Eructauit coꝛ meũ ṽbuʒ bonuʒ: dico ego oꝑa mea regi. Ligua mea calamꝰ ſcribe: velocit̃ ſcribẽtiſ. Specioſus forma ꝑ filijs hoīuꝫ diffuſa eſt grā ī labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deꝰ ī etnū. Accingē gladio tuo: ſuꝑ femur tuū potētiſſime. pē tua ⁊ pulchritudine tua: itēde ꝓſpe ꝓcede ⁊ regna. Propter vitatē ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſticiā: ⁊ deducet te mirabiliter dext̃a tua. Sagitte tue accute: populi ſub te cadent in corda inimicoꝝ regis. Sedes tua deꝰ ī ſcl'm ſcl'i: v̇ga directionis v̇ga regni tui. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iiq̇tatē: ꝓpterea vnxit te deus tuuſ oleo leticie ꝑ cōſortibꝰ tuis. Mirra ⁊ gutta ⁊ caſſia a veſtimētis tuiſ a domibꝰ eburneis ex quibꝰ delectauerūt te filie regū in honore tuo. Aſtitit regia a dextriſ tuis in veſtitu deaurato circūamicta varietate. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā: ⁊ obliuiſcere ppl'm tuū ⁊ domū patris tui. Et cōcupiſcet rex decorē tuū: qm̄ ipſe ē dñs deꝰ tuꝰ ⁊ adorabūt eū. Et filij tyri in muneribꝰ vultū tuū depcabūt oēs diuites plebis. Ois gl'ia eiꝰ filij regis ab itus ī fimbrijs aureis circūamicta varietatibꝰ. Adducētur regi virgineſ poſt eā: ꝓxime eiꝰ afferent tibi. Afferētur ī leticia ⁊ exultatōne: adducēt ī templum regis. Pro pr̄ibus tuiſ nati ſūt tibi filij: cōſtitues eos ꝑncipeſ ſuper oēꝫ terrā. Memores erūt noīſ tui dñe in oī generatōe ⁊ gñatione. Propterea ppl'i ꝯfitebūt tibi: in eternū ⁊ ī ſeculū ſeculi. An. Eructauit cor meū verbū bonum. Psalmus dauid.

Deus nr̄ refugiū ⁊ v̇tꝰ adiutor ī tribulatōibꝰ que inuenerūt nos nimis. Propterea nō timebimꝰ dum turbabitur t̃ra: ⁊ trāſferūtur mōtes in cor maris. Sonuerūt ⁊ turbate ſūt aque eoꝝ: ꝯturbati ſūt mōtes ī fortitudīe eiꝰ. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei: ſcificauit tabernaculuꝫ ſuū altiſſimꝰ. Deus ī medio eiꝰ nō ꝯmouebit: adiuuabit eā deꝰ mane diluculo. Cōturbate ſūt gētes ⁊ inclinata ſūt regna: dedit vocēꝫ ſuā ⁊ mota ē t̃ra. Dñs v̇tutū nobiſcū: ſuſceptor nr̄ deꝰ iacob. Venite ⁊ videte opa dñi que poſuit ꝓdigia ſuꝑ terrā. Auferēs bella vſqꝫ ad finē t̃re: arcū cōteret ⁊ cōfringet arma ⁊ ſcuta comburet igni. Vacate ⁊ videte quoniā ego ſū dñs: exaltabor ī gētibꝰ ⁊ exaltabor in t̃ra. Dñs v̇tutū nobiſcū ſuſceptor nr̄ deus iacob. Psalmus

Omnes gentes plaudite manibꝰ: iubilate deo ī voce exultatōis. Quoniā dñſ excelſus ⁊ terribilis: rex magnus ſuper omnē terram. Subiecit pp'los nobis: ⁊ gētes ſub pedibus nr̄is. Elegit nobis hereditatē ſuaꝫ: ſpeciem iacob quā dilexit. Aſcēdit deus ī iubilo ⁊ dñs in voce tube. Pſallite deo nr̄o pſallite: pſallite r̄gi noſtro pſallite. Quoniā rex ois

ĩre deꝰ: pſallite ſapiẽter. R e
gnabit deus ſuꝑ gentes: deꝰ ſe
det ſuꝑ ſedẽ ſanctã ſuã. Prin
cipes ꝑploꝝ cõgregati ſũt cuꝫ
deo abrahã: quoniã dĩj fortes
ĩre vehemẽter eleuati ſũt. Añ.
Adiutor i tribulatõibꝰ. Ps.
MAgnus dñs ⁊ laudabil'
nimis: i ciuitate dei nr̃i
i monte ſcõ eiꝰ. Fundat ex
ultatõe vniuerſe ĩre mons ſyõ
latera aquilonis ciuitas regis
magni. Deꝰ i domibꝰ eiꝰ co
gnoſcet: cũ ſuſcipiet eã. Qm̃
ecce reges ĩre cõgregati ſũt: cõ
uenerũt i vnũ. Ipſi videntes
ſic admirati ſũt ꝯturbati ſunt:
cõmoti ſunt tremor apꝑhẽdit
eos. Ibi dolores vt ꝑturiẽtis
in ſpũ vehemẽti cõteres naues
tharſis. Sicut audiuimus ſic
vidimꝰ i ciuitate domini vir-
tutum in ciuitate dei nr̃i deꝰ fũ
dauit eã i eternũ. Suſcepimus
deus mĩaꝫ tuã i medio templi
tui. Secũdũ nomẽ tuũ deꝰ ſic
⁊ laus tua in fines ĩre: iuſticia
plena eſt dextera tua. Letetur
mons ſyon ⁊ exultent filie iude
ꝓpter iudicia tua dñe. Circũ
date ſyon ⁊ cõplectimini eã: nar
rate i turribꝰ eiꝰ. Ponite cor
da veſtra i v̓tute eiꝰ: ⁊ diſtribu
ite domos eiꝰ vt enarretis i ꝓ
genie altera. Quoniã hic eſt
deus deꝰ nr̃ in ẽtnũ: ⁊ i ſcl̃m ſe
culi ipſe reget nos in ſecula. Ps.
AUdite hec oẽs gentes: au
ribꝰ ꝑcipite oẽs ꝗ hĩtatis
orbẽ. Quiqꝫ terrigẽe ⁊ filij ho
minũ: ſimul i vnũ diues ⁊ paup
Os meũ loquetur ſapiam: ⁊
meditatio cordis mei pruden
tiã. Inclinabo i ꝑabolã aurẽ
meã: apꝑiã in pſalterio ꝓpoſi-
tionẽ meaꝫ. Cur timebo i die
mala: iniq̃tas calcanei mei cir
cũdabit me. Qui confidũt in
virtute ſua: ⁊ in multitudĩe di
uiciaꝝ ſuaꝝ gl'iant. Frat̃ nõ
redimet: redimet homo ⁊ nõ da
bit deo placationẽ ſuã. Et pc̃i
um redẽptionis aĩe ſue: ⁊ labo
rabit in eternũ ⁊ viuet adhuc i
finẽ. Nõ videbit interitũ cuꝫ
viderit ſapiẽtes moriẽtes: ſimꝉ
iſipiens ⁊ ſtultus ꝑibũt. Et re
linquẽt alienis diuicias ſuas:
⁊ ſepulcra eorꝫ domꝰ illorꝫ
in eternum. Tabernacula co
rũ i ꝓgenie ⁊ ꝓgẽie: vocauerũt
noĩa ſua i terris ſuis. Homo
cũ i honore eſſꝫ nõ intellexit cõ
paratus ẽ iumentis inſipiẽtibꝰ
⁊ ſil'is factꝰ ẽ illis. Hec via il
loꝝ ſcãdalũ ipĩs: ⁊ poſtea i ore
ſuo cõplacebũt. Sicut oues i
iferno poſiti ſunt: mors depa-
ſcet eos. Et dominabuntur eo
rum iuſti in matutino: ⁊ auxili
um eorum veteraſcet in infer-
no a gloria eorum. Verunta
men deus redimet animaꝫ me
am de manu inferi cum acce-
perit me. Ne timueris cuꝫ di
ues factus fuerit homo: ⁊ cum
multiplicata fuerit gloria do-
mus eius. Quoniam cum in
terierit non ſumet omnia: neqꝫ
deſcendet cum eo gloria eius.

Quia aīa eius in vita ipſius bñdiceſ:confitebiſ tibi cū bñfeceris ei. Introibit vſqȝ i ꝓgenieſ patrū ſuoꝝ:⁊ vſqȝ i eternū non videbit lumen. Homo cū in honoꝛe eſſet non intellexit:comparatus ē iumētis inſipientibꝰ ⁊ ſilis factus ē illiſ. Añ. Auribus ꝑcipite qui habitatis oꝛbem.

Pſalmus.

Deus deoꝝ dñs locutꝰ ē: ⁊ vocauit terrā. A ſoliſ oꝛtu vſqȝ ad occaſū:ex ſyō ſpēs decoris eius. Deus mãifeſte veniet:deus noſter ⁊ nō ſilebit. Ignis in ꝯſpectu eius exardeſcet:⁊ in circuitu eius tēpeſtas valida. Aduocauit celuȝ deſurſū:⁊ terrā diſcernere ppl'm ſuū. Congregate illi ſcōs eiꝰ qui oꝛdināt teſtamentū eius ſuper ſacrificia. Et annunciabunt celi iuſticiā eius:qm̄ deuſ iudex ē. Audi ppl's meus ⁊ loquar iſrl':⁊ teſtificaboꝛ tibi deꝰ deus tuꝰ ego ſū. Nō in ſacrificijs tuis arguam te: holocauſta aūt tua in cōſpectu meo ſūt ſemper. Nō accipiā de domo tua vitulos:neqȝ de gregibus tuis hircos. Qm̄ mee ſūt oēs fere ſiluaꝝ iumenta i mōtibꝰ ⁊ boues. Cognoui oīa volatilia celi:⁊ pulchritudo agri mecū ē. Si eſuriero nō dicaȝ tibi meus ē eni oꝛbis terre ⁊ plenitudo eius. Nūquid mãducabo carnes tauroꝝ:aut ſanguineȝ hircoꝝ potabo. Immola deo ſacrificiū laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua. Et inuoca me i die tribulationiſ:eruā te ⁊ honoꝛificabis me. Peccatoꝛi aūt dixit deꝰ quare tu enarras iuſticias meas:⁊ aſſumis teſtamentuȝ meū ꝑ os tuū. Tu vero odiſti diſciplinam:⁊ ꝓieciſti ſermones meos retroꝛſuȝ. Si videbas furē currebas cū eo: ⁊ cū adulteris poꝛtioneȝ tuaȝ ponebas. Os tuū abūdauit malicia: ⁊ lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduerſus fratrē tuū loquebaris:⁊ aduerſus filium matris tue ponebaſ ſcandalum:hec feciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti iniqȝ ꝙ ero tui ſimilis:arguam te ⁊ ſtatuaȝ contra faciē tuā. Intelligite hec qui obliuiſcimini deū:neqñ rapiat ⁊ nō ſit qui eripiat. Sacrificiū laudis honoꝛificabit me: ⁊ illic iter quo oſtendā illi ſalutare dei.

Pſalmus.

Miſerere mei deus ſecundū magnā. Et ſecūduȝ multitudinē miſeratio. Amplius laua me ab. Qm̄ iniquitatē meā ego co. Tibi ſoli peccaui ⁊ malū. Ecce eni i iniquitatibus concep. Ecce eni veritatē dilexi. Aſꝑges me dñe hiſopo. Auditui meo dabis gau. Auerte faciē tuā a pec. Coꝛ mundū crea in me. Ne ꝓijcias me a facie tua. Redde mihi leticiā ſalutaris tui. Docebo iniquos vias. Libera me de ſāguinibus. Dñe labia mea aperies. Qm̄ ſi vo luiſſes. Sacrificiū deo ſpiritꝰ contri. Benigne fac dn̄e in. Nunc acceptabis ſacrificiuꝫ.

Quid gl̄iaris in mali p̄s. cia qui potens es ĩ iniquitate. Tota die iniuſticiā cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolū. Dilexiſti maliciā ſup̱ benignitatē: iniquitatē magis q̄ꝫ loqui equitatē. Dilexiſti oīa verba p̄cipitatōis: lingua doloſa. Propterea deus deſtruet te ĩ finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo ⁊ radicē tuam de terra viuentiū. Videbūt iuſti ⁊ timebūt ⁊ ſup̱ eū ridebūt: ⁊ dicēt ecce homo qui nō poſuit deum adiutorē ſuū. Sed ſp̱auit ĩ mltitudine diuiciaꝝ ſuaꝝ: ⁊ p̄ualuit ĩ vanitate ſua. Ego autē ſicut oliua fructifera in domo dei: ſp̱aui in miſericordia dei in eternū ⁊ ĩ ſeculū ſeculi. Cōfitebor tibi in ſeculū qꝛ feciſti: ⁊ expectabo nomen tuū qm̄ bonū ē ĩ ꝯſpectu ſcōꝝ tuoꝝ. An. Deus deoꝝ dn̄s locutus ē. ℣. Immola deo ſacrificiū laudiſ ℟. Et redde altiſſimo vota tua ℣. Fiat mīa tua. In laud. an. Secundū magnā mīaꝫ tuā miſerere mei deus. p̄s. Miſerere An. Salutare vultus mei ⁊ deus meus. p̄s. Iudica me deus An. Ad te de luce vigilo deus. p̄s. Deus deus. Pſalmus.

Ego dixi ĩ dimidio dierū meoꝝ: vadā ad portaſ inferi. Queſiui r̄ſiduū ānoꝝ meorū: dixi nō videbo dn̄m deū ĩ terra viuentiū. Non aſpiciaꝫ hoīeꝫ vltra: ⁊ hītatorem quietꝫ. Generatio meā oblata eſt et ꝯuoluta eſt a me: quaſi tabernaculū paſtoꝝ. Preciſa ē velut a texente vita mea: duꝫ adhuc ordirer ſuccidit me. De mane vſqꝫ ad veſperaꝫ finies me ſp̱abo vſqꝫ mane quaſi leo ſic cōtriuit oīa oſſa mea. De mane vſqꝫ ad veſpaꝫ finies me: ſicut pullus irūdinis ſic clamabo: meditabor vt colūba. Attenuati ſūt oculi mei: ſuſpicientes ĩ excelſo. Dn̄e vim patior rn̄de ꝓ me: quid dicā aut quid rn̄debit mihi cū ipſe fecerim. Recogitabo tibi oēs annos meos: in amaritudine aīe mee. Dn̄e ſi ſic viuiſ in talibus vita ſpiritus mei corripies me ⁊ viuificabis me ecce ĩ pace amaritudo mea amariſſima. Tu aūt eruiſti aīam meā vt non p̱iret: ꝓieciſti poſt tergū tuū oīa peccata mea. Quia nō infernus cōfitebitur tibi: neqꝫ morſ laudabit te non expectabūt q̄ deſcendunt in lacū v̇itatē tuā. Viuens viuens ipſe ꝯfitebiſ tibi ſicut ⁊ ego hodie pater filijs notā faciet v̇itatem tuā. Dn̄e ſaluū me fac: ⁊ pſalmos nr̄os cantabimꝰ cūctis diebuſ vite noſtre in domo dn̄i. An. Cunctis diebꝰ vite nr̄e ſaluos fac nos dn̄e. An. In excelſis laudate deū. p̄s. Lau. Caplꝫ. Vigilate. Hymnus.

ALes diei nuncius lucē ꝓpinquā p̄cinit: nos excitatormentū iam xp̄s ad vitā vocat. Auferte clamat lectulos egros sopōre ōsides: castiqꝫ recti ⁊ sobrij vigilate iā sum ꝓximus. Iesum sciam⁹ vocibus flētes p̄cātes sobrie intenta supplicatio dormire cor mundum vetat. Tu xp̄e somnuꝫ discute tu rūpe noctis vincula: tu solue pctm̄ vetus nouūqꝫ lumen gr̄e ingē. Deo pr̄i sit glia. ps. In ma. do. me. An. Erexit dn̄s nobis cornu salutꝫ in domo dauid pueri sui. ps. Bene. Feria iiii. inuitat. In manu tua dn̄e: Oēs fines tre. ps. Veite. Hym.

Reruꝫ creator optie rectorqꝫ nr̄ aspice: nos a quiete noxia mersos sopore liba. Te xp̄e sancte poscim⁹ ignosce tu crimib⁹: ad ꝯfitendū surgim⁹ morasqꝫ noctꝫ rumpim⁹. Mētes manusqꝫ tollim⁹ ꝓphetam sicut nouim⁹: nobis gerendo p̄cipit paulusqꝫ gestis censuit. Vides malū qd̄ fecim⁹ occl'ta nr̄a pandim⁹: p̄ces gementes fundimus dimitte qd̄ peccauimus. Presta pr̄ pijssime. ps.

Dixit insipiens in corde suo: non est deus. Corrupti sunt ⁊ abhominabiles facti sunt: in iniq̊tatib⁹ non ē q̇ faciat bonū. Dn̄s d̄ celo ꝓspexit sup filios hoīuꝫ: ut videat si est itelligēs aut req̇res deū. Oēs decliauerūt sil' inutiles facti sunt: nō est qui faciat bonū nō est vsqꝫ ad vnū. Nonne sciēt oēs q̇ operantur iniq̊tatē qui deuorant plebē meam ut cibum panis. Deum nō inuocauerūt illic trepidauerūt timore vbi non erat timor. Qm̄ deus dissipauit ossa eorꝫ q̇ hoib⁹ placēt: ꝯfusi sūt qm̄ de⁹ spreuit eos. Quis dabit ex syon salutare isrl' cū auerterit dn̄s captiuitatē plebis sue exultabit iacob ⁊ letabit' isrl'. ps.

Exaudi deus orationē meam: ⁊ ne despexeris deprecationē meā intende mihi ⁊ exaudi me. Contristat⁹ sum i exercitatiōe mea: ⁊ ꝯturbat⁹ sum a voce inimici: ⁊ a tribulatiōe pctōris. Quoniā declinauerūt in me iniquitates: ⁊ in ira molesti erant mihi. Cor meū cōturbatū est in me: ⁊ formido mortꝫ cecidit super me. Timor ⁊ tremor uenerūt sup me: ⁊ ꝯtexerūt me tenebre. Et dixi q̇s dabit mihi pennas sicut columbe: ⁊ volabo ⁊ requiescā. Ecce elōgaui fugiēs: ⁊ māsi i solitudie. Expectabā eū q̇ saluū me fec̄ a pusillanitate spūs ⁊ tēpestate. Precipita dn̄e diuide liguas eorꝫ: qm̄ vidi iiquitatē ⁊ ꝯdictionē in ciuitate. Die ac nocte circūdabit eā super muros ei⁹ iniquitas ⁊ labor in medio ei⁹ ⁊ iniusticia. Et nō defecit de plateis ei⁹ vsura ⁊ dol⁹. Quoniā si inimic⁹ me⁹ maledixisset mihi: sustinuissem vtiqꝫ. Et si is q̄ oderat me ſup̱ me magna locutus fuiſſet: abſcōdiſſez me forſitā ab eo. Tu vō hō vnāim⁹: dux me⁹ ꝛ not⁹ me⁹. Qui ſil' mecū dulceſ capiebaſ cibos in domo dei ābulauim⁹ cuz cōſenſu. Ueniat mors ſup̱ illos ꝛ deſcēdāt i infernū viuentes. Qm̄ neq̄tie in bitacul' eoꝝ: in medio eoꝝ. Ego aūt ad dn̄m clamaui ꝛ domin⁹ ſaluabit me. Ueſp̱e mane ꝛ meridie narrabo ꝛ annūciabo: ꝛ exaudiet vocē meā. Rediet in pace aiam meā: ab his q̄ appropinq̄nt mihi quoniā int mltos erant mecū. Exaudiet de⁹ ꝛ hūiliabit illos: q̄ ē an̄ ſecl'a. Nō eni eſt ill' ꝯmutatio: ꝛ nō timuerūt deuz: extēdit manū ſuā in retribuendo. Cōtaminauerāt teſtm̄ ei⁹ diuiſi ſūt ab ira vult⁹ ei⁹: ꝛ appropinq̄uit cor illi⁹. Molliti ſunt ſermones ei⁹ ſup̱ oleū: ꝛ ipi ſūt iacula. Iacta ſup̱ dn̄m curaz tuā ꝛ ipſe te enutriet: ꝛ non dabit in eťnū fluctuationē iuſto. Tu vō de⁹ deduces eos: i puteū int'it⁹. Uiri ſāguinū et doloſi nō dimidiabūt dies ſuos: ego aūt ſp̱abo i te dn̄e. An̄ Aūtet dn̄s captiuitatē pleb' ſue. Ps

Miſerē mei de⁹ q̄m̄ cōculcauit me hō tota die ipugnās tribulauit me. Cōculcauerūt me inimici mei tota die quoniā mlti bellātes aduerſū me. Ab altitudie diei timebo ego vō i te ſp̱abo. In deo laudabo ſermōes meos: i deo ſp̱aui nō timebo q̄d faciet mihi caro. Tota die vba mea execrabanť aduerſū me oēs cogitatōnes eoꝝ i malū. Inhitabūt et abſcondēt: ipſi calcaneū meuz obſeruabūt. Sicut ſuſtinuerūt aiaz meā ꝑ nihilo: ſaluos facies illos in ira ppl'os ꝯfringes. Deus vitā meā annūciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas i ꝯſpectu tuo. Sicut ꝛ in ꝓmiſſione tua: tūc ꝯuerteť inimici mei retrorſum. In q̄cūq̄z die inuocauero te: ecce cognoui q̄m̄ de⁹ me⁹ es. In deo laudabo vbū in dn̄o laudabo ſermonē: i deo ſp̱aui n̄ timebo q̄d faciet mihi hō. In me ſunt de⁹ vota tua: q̄ reddā laudatiōes tibi. Qm̄ eripuiſti aiam meā de morte: ꝛ pedes meos ď lapſu ut placeā corā deo in lumine viuētiū. Ps

Miſerē mei de⁹ miſerē mi q̄m̄ i te cōfidit aia mea. Et in vmbra alaꝝ tuāꝝ ſperabo donec trāſeat iniq̄tas. Clamabo ad deū altiſſimū: deuz q̄ bn̄ fecit mihi. Miſit de celo et liberauit me: dedit i obp̱brium ꝯculcātes me. Miſit de⁹ miaz ſuā ꝛ vitatē ſuā: ꝛ eripuit aiaz meā de medio catuloꝝ leonuz dormiui ꝯturbatus. Filij hominū dētes eoꝝ arma ꝛ ſagitte ꝛ lingue eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Exaltare ſup̱ celos de⁹: ꝛ i oēz terrā gl'ia tua. Laqueū ꝑauerūt pedib⁹ meis: ꝛ incuruauerunt aiam meā. Foderūt an̄ faciē meā foueā: ꝛ inciderunt in eā.

Paratū cor meū deus paratū cor meū: cantabo ꝛ pſalmū dicā domino. Exurge glīa mea exurge pſalterio ꝛ cythara: exurgam diluculo. Cōfitebor tibi ī pplīs dñe: ꝛ pſalmū dicā tibi ī gētib⁹. Qm̄ magnificata eſt ſuper celos mīa tua: ꝛ vſqȝ ad nubes v̄itas tua. Exaltare ſuper celoſ de⁹: ꝛ ſup̄ omnē terrā glīa tua. Añ. Qm̄ in te cōfidit aīa mea.

Pſalmus.

SI vere vtiqȝ iuſticiā loquimi: recte iudicate filij hominū. Eteni in corde iniquitates op̄ami in terra: īiuſticias man⁹ v̄re ꝯcināt. Alienati ſūt peccatores a vulua: errauērūt ab vtero locuti ſunt falſa. Furor illis ſecūdū ſimilitudinē ſerpētis: ſicut aſpidis ſurde ꝛ obturantis aures ſuas. Que nō exaudiet vocē incantantiū: ꝛ venefici īcantantis ſapienter. Deus conteret dentes eoꝝ in ore ipſoꝝ: molas leonū ꝯfringet dñs. Ad nihiluȝ deuenient tāqȝ aqua decurrēs intendit arcū ſuū donec infirmentur. Sicut cera que fluit auferēt̄: ſup̄cecidit ignis ꝛ nō viderūt ſolem. Priuſqȝ intelligerēt ſpine v̄re ramnū: ſicut viuentes ſic in ira abſorbet eoſ. Letabit̄ iuſtus cū viderit vindictaȝ: manus ſuas lauabit in ſanguīe peccatoris. Et dicet homo ſi vtiqȝ ē fructus iuſto: vtiqȝ eſt deus iudicans eos in terra.

Pſalmus.

ERipe me de inimicis meis deus meus: ꝛ ab inſurgentib⁹ in me libera me. Eripe me de operantib⁹ iniquitatē ꝛ de viris ſanguinū ſalua me. Quia ecce ceperunt aīam meam: irruerūt in me fortes. Neqȝ iniq̄tas mea neqȝ peccatuȝ meū dñe: ſine iniquitate cucurri ꝛ direxi. Exurge in occurſū meū ꝛ vide: ꝛ tu dñe deus v̄tutū deus iſrł. Intende ad viſitādas oēs gētes: non miſerearis oibus qui operant̄ iniq̄tatem. Conuertant̄ ad veſperā et famē patient̄ ut canes: ꝛ circuibūt ciuitateȝ. Ecce loquent̄ in ore ſuo: ꝛ gladius in labijs eorum qm̄ quiſ audiuit. Et tu domine deridebis eos: ꝛ ad nihiluȝ deduces oēs gentes. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā: qꝛ deus ſuſceptor meus es: deus meus mīa eius p̄ueniet me. De⁹ oñdit mihi ſup̄ inimicos meos: ne occidas eos neq̄n obliuiſcant̄ ppłi mei. Diſperge illos ī v̄tute tua: et depone eos ꝓtector meus dñe. Delictū oris eorū ſermonē labioꝝ ipſoruȝ: ꝛ ꝯprehendant̄ in ſuperbia ſua. Et de execratiōe ꝛ mēdacio: ānūciabunt̄ in cōſummatiōe. In ira ꝯſūmatiōis ꝛ nō erūt et ſcient: qꝛ deus dñabit̄ iacob et finiuȝ terre. Conuertent̄ ad veſperā ꝛ famē patient̄ ut canes ꝛ circuibunt ciuitatē. Ipſi diſp̄gent̄ ad manducandū: ſi v̄o nō fuerint ſaturati ꝛ murmura bunt. E go autẽ cantabo fortitudinẽ tuā: ⁊ exultabo mãe misericordiā tuaꝫ: qꝛ factus es susceptoꝛ meꝰ: ⁊ refugiū meuꝫ in die tribulatōis mee. A diutoꝛ meus tibi psallā: qꝛ deus susceptoꝛ meꝰ es deus meꝰ mīa mea

Añ. Juste iudicate filij hoīum

Ps.

D Eus repulisti nos ⁊ destruxisti nos: iratꝰ es ⁊ misertus es nobis. C ōmouisti terrā ⁊ ꝯturbasti eā: sana cōtritiōes eius qꝛ cōmota ē. O ñdisti populo tuo dura: potasti nos vino ꝯpūctiōis. D edisti metuentibꝰ te significationem vt fugiēt a facie arcꝰ. V t liberenꝰ dilecti tui: saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me. D eꝰ locutus est in sctō suo letaboꝛ: ⁊ ꝑtiboꝛ siccimaꝫ ⁊ cōuallez tabnaculoꝛū metiboꝛ. M eus est galaad ⁊ meus est manasses: ⁊ effraiꝫ fortitudo capitꝭ mei. I uda rex meꝰ: moab olla spei mee. I n idumeā extēdā calciamētū meū: mihi aliēigene subditi sunt. Q uis deducet me in ciuitatē munitā: ꝗs deducet me vsqꝫ in idumeaꝫ. N ōne tu deus ꝗ repulisti nos: ⁊ nō egredierꝭ deus in ꝟtutibꝰ nr̄is. D a nobis auxiliū de tribulatione: qꝛ vana salus hoīs. I n deo faciemꝰ ꝟtuteꝫ: ⁊ ipse ad nihilū deducet tribulātes nos.

Ps.

E Xaudi deus deꝓcationeꝫ meā: intende oratiōi mee. A finibꝰ terre ad te clamaui: dū anxiareꝰ coꝛ meuꝫ in petra exaltasti me. D eduxisti me qꝛ factꝰ es spes mea: turrꝭ fortitudinis a facie inimici. I nhabitabo in tabernaculo tuo in scl'a: ꝓtegar in velamento alaꝝ tuarū. Q ñ tu deus meꝰ exaudisti orōnē meā: dedisti hereditateꝫ timētibꝰ nomē tuū. D ies sup dies regis adiicies: ⁊ ānos eiꝰ vsqꝫ in diē generatōis ⁊ gñationis. P ermanet in etnū in cōspectu dei: mīam ⁊ ꝟitatē eius ꝗs rꝗret. S ic psalmū dicā noī tuo in secl'm scl'i ut reddā vota mea de die i diē.

Añ. Da nob̄ dñe auxiliū d̄ tribulatiōe.

Ps.

N Onne deo subiecta erit aīa mea: ab ipso eni salutare meū. N aꝫ ⁊ ipse deꝰ meꝰ ⁊ salutarꝭ meꝰ: susceptoꝛ meus ⁊ non moueboꝛ āpliꝰ. Q uousqꝫ irruitis in hoīem interficitis vniūsi vos: tāqꝫ pieti inclinato ⁊ macie depulse. V erūtñ ꝓciū meū cogitauerūt repellere cucurri in siti oꝛe suo benedicebāt: ⁊ coꝛde suo maledicebant. V erūtñ deo subiecta esto aīa mea: qm̄ ab ipso patiētia mea. Q uia ipse deꝰ meꝰ ⁊ saluatoꝛ meꝰ: nō emigrabo. I n deo salutare meū ⁊ gl'a mea: deꝰ auxilij mei ⁊ spes mea in deo est. S perate in eo omnis cōgregatio populi effundite coꝛaꝫ deo coꝛda vestra: deus adiutoꝛ noster in eternū. V erūtñ vani filij hominū mendaces filij hominū in stateris: ut decipiant ipsi de vanitate in idipsū. N o lite ſperare ĩ iniquitate et rapinas nolite ꝯcupiſcer̃ diuicie ſi affluant nolite coꝛ apponere. Semel locutꝰ eſt deꝰ duo hec audiui: qꝛ ptãs dei eſt ⁊ tibi domine mĩa: qꝛ tu reddes vnicuiqꝫ iuxta opera ſua. ps.

Deus deꝰ meꝰ: ad te ď luce vigilo. Sitiuit in te aĩa.
In terra deſerta in via ⁊ in
Quõ melioꝛ eſt miſericoꝛdia.
Sic benedicam te in vita mea
Sicut adipe et pinguedine re
Sic memoꝛ fui tui ſuꝑ ſtratuꝫ
Et in velamẽto alarum tuaꝝ
Ipſi vero inuanũ queſierunt
Rex vero letabitur in deo la.
Deus miſereat̃ noſtri ⁊ bñd.
Ut cognoſcamꝰ in terra viaꝫ
Confiteantur tibi populi deꝰ
Letentur et exultent gentes.
Confiteantur tibi populi deꝰ
Benedicat nos deus deꝰ no.

Pſalmus.

Exaudi deus oꝛonẽ meaꝫ cum deꝑcoꝛ: a timoꝛe inimici eripe aĩam meam. Pꝛotexiſti me a ꝯuentu malignantiuꝫ a multitudine oꝑantiũ iniquitatẽ. Quia exacuerũt ut gladium linguas ſuas: intenderunt arcũ rem amarã vt ſagittẽt in occultis imaculatuꝫ. Subito ſagittabũt eũ ⁊ nõ timebũt: firmauerũt ſibi ſermonẽ nequaꝫ. Narrauerũt ut abſconderent laqueos: dixerũt quis videbit eos. Scrutati ſũt iniq̃tates: defecerunt ſcrutantes ſcrutinio. Accedet hõ ad coꝛ altuꝫ: ⁊ exaltabit̃ deus. Sagitte ꝑuuloꝝ facte ſũt plage eoꝝ: ⁊ infirmate ſunt ꝯtra eos lingue eoꝛum. Conturbati ſunt oẽs q̇ videbant eos: ⁊ timuit oĩs hõ. Et annũciauerũt oꝑa dei: et facta eius intellexerũt. Letabitur iuſtus ĩ dño ⁊ ſꝑabit in eo: ⁊ laudabunt oẽs recti coꝛde. Añ. A timoꝛe inimici eripe dñe animã meam.

Pſalmꝰ.

Iubilate deo oĩs t̃ra: pſalmũ dicite noĩ eiꝰ date gl̃aꝫ laudi eius. Dicite deo q̇ꝫ terribilia ſunt oꝑa tua dñe: ĩ multitudine v̇tutis tue mentiẽtur tibi inimici tui. Omnis t̃ra adoret te deꝰ ⁊ pſallat tibi: pſalmũ dicat noĩ tuo. Venite et videte oꝑa dei: terribilis in cõſilijs ſuꝑ filios hoĩuꝫ. Qui ꝯuertit mare in aridã in flumine ꝑtrãſibũt pede: ibi letabimur ĩ ipſo. Qui dñatur in v̇tute ſua ĩ eternũ: oculi eius ſuꝑ gẽtes reſpiciunt q̇ exaſperant nõ exaltentur in ſemetipſis. Benedicite gẽtes deũ nr̃m: ⁊ auditam facite vocẽ eius. Qui poſuit animã meã ad vitã: ⁊ non dedit in cõmotionẽ pedes meos. Qm̃ ꝓbaſti nos deus: igne nos examinaſti ſicut examinat̃ argentuꝫ. Induxiſti nos in laqueuꝫ poſuiſti tribulatiões in doꝛſo noſtro: ĩpoſuiſti hoĩes ſuꝑ capita nr̃a. Tranſiuimꝰ ꝑ ignẽ ⁊ aq̃ꝫ ⁊ eduxiſti nos ĩ r̃frigeriũ. Introibo in domũ tuã in holocauſtꝫ: reddã tibi vota mea que di ſtixer̄t labia mea. Et locutū ē os meū ĩ tribulatōe mea. Holocauſta medullata offerā tibi cū incenſo arietū: offerā tibi boues cuȝ hircis. Venite audite ⁊ narrabo oēs q̄ timetis deuȝ: quāta fecit aie mee. Ad ipm̄ ore mō clamaui: ⁊ exaltaui ſub lingua mea. Iniq̄tatē ſi aſpexi ĩ corde meo: nō exaudiet dominꝰ. Propterea exaudiuit deus: ⁊ attēdit voci depcationis mee. Benedictꝰ dn̄ſ q̄ n̄ āmouit orōnē meā: ⁊ mīam ſuā a me.

Exurgat deꝰ ⁊ diſſipēt̄ ps. inimici eiꝰ: ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie eius. Sicut deficit fumꝰ ↄ̄ficiāt: ſicut fluit cera a facie ignis ſic ꝑeant pctōres a facie dei. Et iuſti epulent̄ et exultēt in ↄſpectu dei: ⁊ delectētur ĩ leticia. Cantate deo pſalmū dicite noī eiuſ: iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſū dn̄s nomē illi. Exultate ĩ ↄſpectu eius turbabunt̄ a facie eiꝰ: patris orphanoꝝ ⁊ iudicis viduarū. Deus in loco ſcō ſuo: deꝰ q̄ inhītare facis vnius morꝭ in domo. Qui educit vinctos in fortitudine: ſilr̄ eos qui exaſperant qui hītant in ſepulchris. Deus cū egrederis in conſpectu ppl̄i tui: cū ꝑtranſieris ĩ deſerto. Terra mota eſt eteni celi diſtillauer̄t: a facie dei ſynai a facie dei iſrl̄. Pluuiā voluntariā ſegregabis deꝰ: hēditati tue ⁊ infirmata ē tu vō pfeciſti eam. Animalia tua hītabunt in ea: paſti ĩ dulcedie tua pauperi deꝰ. Dn̄s dabit verbū euāgeliçantibꝰ. v̄tute m̄lta. Rex v̄tutū dilecti dilecti: ⁊ ſpēi domus diuidē ſpolia. Si dormiatis int̄ medios cleros penne colūbe deargētate: ⁊ poſteriora dorſi eius in pallore auri. Dū diſcernit celeſtis reges ſup eā niue dealbabūt̄ ĩ ſelmon: mōs dei mons pinguis. Mōs coagulatꝰ mōs piguis: vt q̄d ſuſpicamī mōtes coagl̄atos. Mōs in quo bn̄placitū eſt deo hītar̄ in eo: etenī dn̄s hītabit in finē. Currꝰ dei decē millibꝰ multiplex millia letantiū dn̄s in eis in ſynay in ſancto. Aſcēdiſti in altū: cepiſti captiuitatē accepiſti dona in hominibuſ. Etenim non credētes inhabitare dominuȝ deum. Benedictus dn̄s die quotidie: proſperum iter faciet nobis deus ſalutarium noſtrorū. Deus noſter deus ſaluos faciēdi: ⁊ domini domini exitus mortis. Verūtamen deꝰ confringet capita inimicorum ſuorū verticem capilli perambulantiū in delictꝭ ſuis. Dixit dominꝰ ex baſan cōuertam conuertā in profundū maris. Ut intinguatur pes tuus in ſanguine: lingua canum tuorū ex inimicis ab ipſo. Viderunt ingreſſus tuos deus ingreſſus dei mei: regis mei qui eſt in ſancto. Preuenerūt pricipes coniuncti pſallentibꝰ in medio iuuēcularū tympaniſtri arū. In eccleſiiſ bn̄dicite deo dn̄o de fontibꝰ iſrael. Ibi beniamin adoleſcentulus: in mētis exceſſu. Principeſ iuda duces eoꝝ: ꝑncipes zabulon ⁊ ꝑncipes neptalim. Manda deus v̓tuti tue: ꝯfirma hoc deus qḋ oꝑatus es in nobis. A tēplo tuo qḋ eſt in hieruſaleꝫ: tibi offerēt reges munera. Increpa feras arūdinis ꝯgregatio tauroꝝ i vaccis populoꝝ: ut excludāt eos q̊ ꝓbati ſunt argento. Diſſipa gēteſ que bella volūt venient ligati ex egypto: ethiopia p̄ueniet manꝰ eiꝰ deo. Regna t̄re cātate deo pſallite dn̄o Pſallite deo q̊ aſcendit ſuꝑ celū: celi ad orientē. Ecce dabit voci ſue voceꝫ v̓tutis: date gloriaꝫ deo ſuꝑ iſrael magnificentia eius ⁊ v̓tus eius in nubibꝰ Mirabilis deꝰ in ſanctꝭ ſuis: deus iſrael ipſe dabit v̓tuteꝫ ⁊ fortitudinē plebi ſue bn̄dictus deus. An̄. In eccleſiiſ bn̄dicite dn̄o. ℣. Deꝰ vitā meā ānūciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachrymaſ meas in cōſpectu tuo. ℣. Fiat mīa tua ſuꝑ. In laud. an̄. Amplius laua me deus ab iniuſticia mea. ps̄. Miſerere mei. ps̄.

TE decet hymnꝰ deus i ſyon: ⁊ tibi reddet᷑ votū in hieruſalē. Exaudi oratōeꝫ meaꝫ ad te oīs caro veniat. Verba iniquoꝝ p̄ualuerūt ſuꝑ nos ⁊ ipietatibꝰ nr̄is tu ꝓpiciaberꝭ. Beatꝰ quē elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: inhītabit i atriis tuis. Replebimur in bonis domꝰ tue: ſanctū eſt templū tuuꝫ mirabile in eq̊tate. Exaudi nos deuſ ſalutaris nr̄: ſpes oīum finiuꝫ terre ⁊ i mari longe. Preꝑans mōtes in v̓tute tua: accinctus potētia q̊ ꝯturbas ꝓfundū maris ſonū fluctuuꝫ eius. Turbabunt᷑ gētes ⁊ timebūt q̊ hitant t̄minos a ſignis tuis exitꝰ matutini ⁊ veſꝑe delectabis. Viſitaſti terrā ⁊ inebriaſti eā multiplicaſti locupletare eā. Flumen dei repletuꝫ eſt aq̊s: p̄aſti cibū illoꝝ: quoniaꝫ ita eſt p̄ꝑatio eius. Riuoſ eius inebriās multiplica genimina eiꝰ: i ſtillicidiis eius letabit᷑ germinās Benedices corone anni benignitatꝭ tue: ⁊ campi tui r̄plebūtur vbertate. Pingueſcēt ſpecioſa deſerti: ⁊ exultatiōe colles accingent᷑. Induti ſunt arietes ouiū: ⁊ valles abūdabunt frumēto clamabūt eteniꝫ hymnū dicēt. An̄. Te decet hymnꝰ deus in ſyon. An̄. Labia mea laudabūt te in vita mea deus meꝰ. ps̄. Deꝰ deꝰ. Cantiū āne

EXultauit cor meū in dn̄o: ⁊ exaltatū eſt cor meuꝫ in deo meo. Dilatatū eſt oſ meū ſuꝑ iīmicos meos: qꝛ letata ſū in ſalutari tuo. Non ē ſanctꝰ ut eſt dn̄s: neqꝫ enī eſt alius extra te: ⁊ nō eſt fortis ſicut deus nr̄. Nolite multiplicare loq̊: ſublīmia gloriātes. Recedāt vetera de ore vr̄o qꝛ deꝰ ſciarū dn̄s ē: ⁊ ipſi p̄ꝑent᷑ cogitatōes

Arc⁹ fortiū suꝑat⁹ ē: ⁊ infirmi accincti sunt robore. Repleti p̄us ꝓ panib⁹ se locauerūt: ⁊ famelici saturati sūt. Donec sterilis pepit plurimos: ⁊ que mľtos hēbat filios infirmata est. Dn̄s mortificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos ⁊ reducit. Dn̄s pauperem facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ subleuat. Suscitās a puluere egenuz: ⁊ de stercore erigens pauperem. Ut sedeat cū p̄ncipib⁹: ⁊ soliū glorie teneat. Dn̄i eni sunt cardines t̄re ⁊ posuit suꝑ eos orbez. Pedes sanctorum suorum seruabit et īpij in tenebris cōticescent: q̄a nō in fortitudine sua roborabitur vir. Dn̄m formidabunt aduersarij eius: ⁊ suꝑ ipsos in celis tonabit. Dn̄s iudicabit fines t̄re dabit imꝑiū regi suo ⁊ sublimabit cornu christi sui. An̄. Dn̄s iudicabit fines t̄re. An̄. Celi celoꝝ laudate deū. ps. Laudate. Ca. Uigilate. Hym.

Nox ⁊ tenebre ⁊ nebľa cōfusa mūdi ⁊ turbida: lux ītrat albescit polus xp̄s vēit discedite. Caligo terre scindit̄ ꝑcussa solis spiculo: rebusqꝫ iā color redit vultu nitentis syderis. Te xp̄e soluz nouimus te mēte pura ⁊ simplici flendo et canēdo qm̄s intēde nr̄is sensib⁹. Sūt multa fucis illita que luce purgent̄ tua: tu lux eoꝝ syderis vultu sereno illumina. Deo patri. ℣. In ma. An̄. Salutē ex inimicis nr̄is ⁊ de māu

oīuz q̄ oderunt nos libera nos dn̄e. ps. Bn̄d. Oro ut sup nōs. Feria. v. inuit. Adorem⁹ dominū. Q̄m̄ ipse fec̄ nos. Hym.

Nox atra rerū ꝯtigit terre colores oīuz: nos confitētes poscim⁹ te iuste iudex cordiuz. Ut auferas piacula sordesqꝫ mentis abluas: donesqꝫ nobis grām ut arceant̄ crimīa. Mens ecce surgit impia quaz culpa mordet noxia: obscura gestit tollē ⁊ te redemptor querer̄. Repelle tu caligīnē intrīsecus q̄z maxime: ut cuz beato gaudeat se collocari lumine. Presta pater om. ps.

Saluū me fac de⁹: quoniā intrauer̄t aque vsqꝫ ad animā meā. Infix⁹ sū in limo ꝓfundi ⁊ nō est substātia. Ueni in altitudinez maris: et tēpestas dimersit me. Laboraui clamās rauce facte sunt fauces mee: defecer̄t oculi mei dū spero in deū meū. Multiplicati sunt suꝑ capillos capit̄ mei qui oderūt me gratis. Confortati sunt q̄ persecuti sūt me inimici mei iīuste que non rapui tūc exoluebā. De⁹ tu scis insipiētiā meā ⁊ delicta mea a te n̄ sunt abscōdita. Nō erubescāt in me: q̄ expectāt te dn̄e ꝟtutū. Nō ꝯfundant̄ suꝑ me: q̄ querūt te de⁹ isrl̄. Q̄m ꝓpter te sustinui obprobriū: oꝑuit confusio faciē meā. Extrane⁹ fact⁹ ſū fratribꝰ meis: ⁊ ꝑegrinꝰ filijs mr̄is mee. Qm̄ zelus domus tue comedit me: ⁊ obpꝛopꝛia exꝓbꝛātiū tibi ceciderūt ſuꝑ me. Et opperui ī ieiunio aīaꝫ meam ⁊ factū ē ī obpꝛobꝛiū mihi. Et poſui veſtimētū meū ciliciū ⁊ factꝰ ſū illis ī parabolaꝫ. Aduerſū me loquebātur qui ſedebāt ī ꝑta ⁊ ī me pſallebāt q̇ bibebāt vinū. Ego vͦo orōnē meā ad te dn̄e: tēpus bn̄placiti deꝰ. In multitudine mīe tue exaudi me ī vͥtate ſalutis tue. Eripe me de luto vt nō īfigar libā me ab his q̇ oderūt me: ⁊ de ꝓfundis aquaꝝ. Nō me demergat tēpeſtas aque: neqꝫ abſoꝛbeat me ꝓfūdū neqꝫ vrgeat ſuꝑ me puteus os ſuū. Exaudi me dn̄e qm̄ bēigna ē mīa tua ſcd̄m mltitudinē miſerationū tuaꝝ reſpice ī me. Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: qm̄ tribuloꝛ velocit̄ exaudi me. Intēde aīe mee ⁊ libā eā: ꝓpt̄ inimicos meos eripe me. Tu ſcis īpꝛopiū meū ⁊ cōfuſionē meaꝫ ⁊ reuerētiā meā. In ꝯſpectu tuo ſūt oēs q̇ tribulāt me: īꝓpiuꝫ expectauit cō meū ⁊ miſeriā. Et ſuſtinui qui ſimlʼ ꝯtriſtaretur ⁊ nō fuit: qui ꝯſolaret̄ ⁊ nō inuēi. Et dederūt in eſcā meā fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto. Fiat mēſa eoꝝ corā ipſis: ī laqueū ⁊ ī retributiones ⁊ ī ſcādalū. Obſcurēt̄ oculi eorū ne videāt: ⁊ doꝛſū eoꝝ ſemꝑ īcurua. Effūde ſuꝑ eos iram tuā ⁊ furoꝛ ire tue ꝯp̄bēdat eos. Fiat hītatio eoꝝ deſerta: ⁊ in tabernaculis eoꝝ nō ſit qui ihītet. Qm̄ quē tu ꝑcuſſiſti ꝑſecuti ſūt: ⁊ ſr̄ dolorē vulneꝝ meoꝝ addiderūt. Appōe iniq̇tatē ſr̄ iniq̇tatē eoꝝ: vt n̄ itrēt ī iuſticiā tuā. Deleāt̄ de libꝛo viuentiū ⁊ cū iuſtis nō ſcribātur. Ego ſū pauꝑ ⁊ dolēs ſalus tua deus ſuſcepit me. Laudabo nomē dei cū cātico ⁊ magnificabo eū in laude. Et placebit deo ſuꝑ vitulū nouellū: coꝛnua ꝓducētē ⁊ vngulas. Videāt pauꝑes ⁊ letēt̄: querite deū ⁊ viuet aīa vr̄a. Qm̄ exaudiuit pauꝑes dn̄s: ⁊ vinctos ſuos nō deſpexit. Laudēt illū celi ⁊ t̄ra: mare ⁊ oīa reptilia in eis. Qm̄ deus ſaluā faciet ſyon: ⁊ edificabūt̄ ciuitates iude. Et inhitabūt ibi ⁊ hereditate adquirent eā. Et ſemē ſeruoꝝ eiꝰ poſſidebit eā: ⁊ qui diligūt nomē eiꝰ hītabunt in ea.

Pſalmus.

Deus in adiutoꝛiū meum intende: dn̄e ad adiuuandū me feſtina. Cōfundant̄ ⁊ reuereantur: qui querūt aīam meā. Auertantur retroꝛſū et erubeſcāt: qui volūt mihi mala. Auertāt̄ ſtatim erubeſcentes qui dicūt mihi euge euge. Exultent ⁊ letētur in te oēs qui querūt te: ⁊ dicāt ſemꝑ magnificet̄ dn̄s qui diligūt ſalutare tuū. Ego vͦo egenꝰ ⁊ pauꝑ ſū deus adiuua me. Adiutoꝛ meus ⁊ liberatoꝛ meus es tu: dn̄e ne moꝛeris. Añ. Domine deꝰ in adiutoꝛium meum intende.

Pſalmus.

IN te dñe ſperaui non confundar ī eternũ: in iuſticia tua libera me ⁊ eripe. Inclina ad me aurē tuā: ⁊ ſalua me. Eſto mihi ī deũ ꝓtectoꝛē: ⁊ in locũ munitũ vt ſaluũ me facias. Qm̄ firmamētũ meũ ⁊ refugiũ meũ es tu. Deus meuſ eripe me de manu pc̄tōꝛis: ⁊ de manu ꝯ legē agentis ⁊ iniqui. Qm̄ tu es patientia mea dñe: dñe ſpeſ mea a iuuentute mea. In te cōfirmatus ſũ ex vtero de ventre matris mee tu es ꝓtectoꝛ meus. In te cantatio mea ſempꝑ: tāq̄ꝫ ꝓdigiũ factus ſũ multis ⁊ tu adiutoꝛ foꝛtis. Repleaꝛ os meũ laude: vt cātē gl'iam tuā tota die magnitudinē tuā. Ne ꝓiicias me ī tp̄e ſenectutis: cũ defecerit virtuſ mea ne dereliquas me. Quia dixerunt inimici mei mihi: ⁊ q̄ cuſtodiebāt aīaꝫ meā ꝯſiliũ fecerũt ī vnũ. Dicentes deꝰ dereliquit eũ: ꝑſequimini ⁊ ꝯp̄hēdite eũ qꝛ nō ē qui eripiat. Deus ne elongeris a me: deꝰ meꝰ ī auxiliũ meũ reſpice. Cōfundantur ⁊ deficiāt detrahentes aīe mee: opꝑiantur ꝯfuſiōe ⁊ pudoꝛe qui querunt mala mihi. Ego aũt ſempꝑ ſꝑabam ⁊ adiiciā ſupꝑ omnē laudē tuā. Os meũ annũciabit iuſticiā tuā: tota die ſalutare tuũ. Qm̄ non cognoui litteraturā in troibo ī potentias dñi: domine memoraboꝛ iuſticie tue ſolius. Deꝰ docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ vſqꝫ nunc pronunciabo mirabilia tua. Et vſqꝫ in ſenectaꝫ ⁊ ſeniũ: deus ne derelinq̈s me. Donec annunciem brachiuꝫ tuumſ generationi oī que ventura ē. Potētiā tuā ⁊ iuſticiaꝫ tuam: deuſ vſqꝫ ī altiſſima que feciſti magnalia deus quis ſimilis ſit tibi. Quantas oſtēdiſti mihi tribulationes ml'taſ ⁊ malas: ⁊ cōuerſus viuificaſti me ⁊ de abyſſis terre iterum reduxiſti me. Multiplicaſti magnificentiam tuam: ⁊ conuerſus conſolatus es me. Nam ⁊ ego ꝯfiteboꝛ tibi in vaſis pſalmi v̄itatē tuā deus: pſallam tibi in cythara ſanctus iſrl'. Exultabũt labia mea cũ cantauero tibi: ⁊ anima mea quam redemiſti. Sed ⁊ lingua mea tota die meditabitur iuſticiaꝫ tuam: cum confuſi ⁊ reueriti fuerint qui querunt mala mihi.

Pſalmus.

DEus iudiciuꝫ tuum regi da: ⁊ iuſticiam tuam filio regis. Iudicare populum tuum in iuſticia: ⁊ pauperes tuoſ in iudicio. Suſcipiant montes pacem populo: ⁊ colles iuſticiam. Iudicabit paupereſ populi ⁊ ſaluos faciet filios pauperum: ⁊ humiliabit calũniatoꝛem. Et permanebit cum ſole ⁊ ante lunam in generatione ⁊ generationem.

Descendet, ſicut pluuia i vellus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillātia ſuper t̄raꝫ. Oꝛietᷣ in diebꝰ eiꝰ iuſticia ⁊ abūdantia pacis: donec auferatur luna. Et dñabitᷣ a mari vſqꝫ ad mar̄: ⁊ a flumie vſqꝫ ad termios oꝛbis t̄rarū. Coꝛā illo ꝓcidēt ethiopeſ ⁊ inimici eiꝰ t̄rā lingēt. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerēt: regeſ arabū ⁊ ſabba dona adducēt. Et adoꝛabūt eū oēſ reges: ⁊ oēs gentes ſeruient ei.

Quia liberabit pauꝑē a potēte: ⁊ pauꝑē cui nō erat adiutoꝛ.

Parcet pauꝑi ⁊ inopi: ⁊ aīas pauꝑeꝝ ſaluas faciet. Ex vſuris ⁊ iniq̄tate redimet aīas eorū: ⁊ honoꝛabile nomē eoꝝ coram illo. Et viuet ⁊ dabitᷣ ei de auro arabie: ⁊ adoꝛabūt de ipſo ſemꝑ tota die bñdicent ei.

Erit firmamētū in t̄ra in ſūmis mōtiū: ſupertolletᷣ ſuꝑ libanū fructꝰ eiꝰ ⁊ floꝛebunt de ciuitate ſicut fenum t̄re. Sit nomē eiꝰ bñdictū in ſecl̄a: ante ſolē ꝑmanet nomē eiꝰ. Et bñdicētᷣ in eo oēs tribꝰ t̄re: omēs gētes magnificabūt eū. Bñdictus dñs deꝰ iſrl': q̄ facit mirabilia ſolus. Et bñdictū nomē maieſtatis eiꝰ: ⁊ i eternū replebitᷣ maieſtate eiꝰ oīs t̄ra fiat fiat. An. Eſto mihi dñe in deum protectoꝛem. Pſalmus

Quam bonꝰ iſrl' deꝰ: hiſ q̄ recto ſūt coꝛde. Mei aūt pene moti ſūt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei. Quia çelaui ſuꝑ iniquoſ: pacē pctōꝝ videns. Quia nō eſt reſpectus moꝛti eoꝝ: ⁊ firmamētum i plaga eoꝝ. In laboꝛe hoīuꝫ non ſūt: ⁊ cū hoībꝰ nō flagellabūtᷣ.

Ideo tenuit eos ſuꝑbia opti ſunt iniq̄tate ⁊ impietate ſua.

Prodijt q̄ſi ex adipe iniquitaſ eoꝝ: trāſierūt i affectū coꝛdis.

Cogitauerūt ⁊ locuti ſunt nequitiā iniq̄tatē i excelſo locuti ſunt. Poſuerūt i celū oſ ſuū: ⁊ lingua eoꝝ trāſiuit in t̄ra. Iō ꝯuertetur ppl's meꝰ hic: ⁊ dies pleni iuenietur i eis. Et dixerunt quomodo ſcit deꝰ: ⁊ ſi eſt ſcia in excelſo. Ecce ipſi pctōres ⁊ abūdanteſ i ſcl'o: optinuerūt diuicias. Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui coꝛ meū: ⁊ laui iter inocētes manꝰ meas.

Et fui flagellatus tota die: et caſtigatio mea in matutinis.

Si dicebā narrabo ſic ecce nationem filioꝝ tuoꝝ reprobaui.

Exiſtimabā vt cognoſcereꝫ: hoc laboꝛ ē āte me. Donec intrem i ſanctuariū dei: ⁊ itelligā in nouiſſimis eoꝝ. Verūtñ ꝓpter dolos poſuiſti eis: deiecisti eos dū alleuarentᷣ. Quō fcī ſunt in deſolationeꝫ: ſubito defecerūt ꝑierūt ꝓpt̄ iniq̄tateꝫ ſuā. Velut ſomnū ſurgētiuꝫ dñe: i ciuitate tua imaginē iporū ad nihilū rediges. Quia iflāmatū ē coꝛ meū: ⁊ renes mei ꝯmutati ſūt ⁊ ego ad nihilū redactus ſū ⁊ neſciui. Ut iumētū fcūſ ſū apud te: ⁊ ego ſemper tecū. Tenuiſti manū dexterā meā: ⁊ i volūtate tua deduxiſti me ⁊ cum gloꝛia ſuſcepiſti me. Quid enī mihi ē in celo: ⁊ a te q̊d volui ſup̱ terraꝫ. Defecit caro mea ⁊ coꝛ meū: deꝰ coꝛdis mei ⁊ pars mea deꝰ in eternuꝫ. Quia ecce qui elongāt ſe a te ꝑibūt: perdidiſti oēs qui foꝛnicant̄ abs te. Mihi aūt adherere deo bonū ē: ⁊ ponere in dn̄o deo ſpē meā. Ut annūciē oēs p̄dicationes tuas i poꝛtis filie ſyon.

Pſalmus.

Ut quid deus repuliſti in finē: iratus ē furoꝛ tuus ſuper oues paſcue tue. Memoꝛ eſto cōgregatōnis tue: quā poſſediſti ab initio. Redemiſti v̇gam hereditatis tue mōſ ſyō in quo habitaſti in eo. Leua manus tuas i ſup̱bias eoꝛum i finē quanta malignatꝰ ē inimicus in ſc̄ō. Et gl'iati ſunt qui oderūt te: in medio ſolēnitatis tue. Poſuerūt ſigna ſua ſigna: ⁊ nō cognouerūt ſicut in exitu ſup̱ ſūmū. Quaſi i ſilua lignorū ſecuribus exciderūt ianuas eius i idipſum: in ſecuri ⁊ aſcia deiecerūt eā. Incēderūt igni ſanctuariū tuū i t̄ra: polluerūt tabernaculū nōis tui. Dixerūt in coꝛde ſuo cognatio eoꝛū ſimul: quieſcere faciamꝰ omēs dies feſtos dei a terra. Signa nr̄a nō vidimꝰ iā nō ē ꝓpħa: ⁊ nos nō cognoſcet āplius. Uſqꝫquo deꝰ īpꝛopabit īimicuſ irritat aduerſariꝰ nomē tuū i finē. Ut quid auertas manum tuā ⁊ dexterā tuam de medio ſinu tuo i finē. Deus aūt rex nr̄ ante ſecula: opatꝰ eſt ſalutē in medio terre. Tu confirmaſti i v̇tute tua mare: cōtribulaſti capita dꝛaconū i aquis. Tu cōfregiſti capita dꝛaconis: dediſti eū eſcam pp̄lis ethiopuꝫ. Tu dirupiſti fontes ⁊ toꝛꝛentes: tu ſiccaſti fluuios ethan. Tuꝰ eſt dies ⁊ tua ē nox: tu fabricatus es auroꝛā ⁊ ſolem. Tu feciſti oēs termios terre: eſtatem ⁊ ver tu plaſmaſti ea. Memoꝛ eſto huiꝰ inimicꝰ impꝛoperabit dn̄o ⁊ pp̄l's inſipiēſ icitauit nomē tuū. Ne tradaſ beſtijs aias confitentes tibi: ⁊ aias pauperū tuoꝝ ne obliuiſcaris in finē. Reſpice i teſtamentuꝫ tuū qꝛ repleti ſunt: qui obſcurati ſūt terre domibꝰ iniquitatū. Ne auertatur humilis fc̄ūs cōfuſus: paup̱ ⁊ inops laudabūt nomē tuū. Exurge deuſ iudica cauſā meā: memoꝛ eſto īpꝛop̱ioꝝ tuoꝝ eoꝝ que ab īſipiēte ſunt tota die. Ne obliuiſcaris voces inimicoꝝ tuoꝝ: ſup̱bia eoꝝ qui te oderūt aſcēdit ſemper. An. Liberaſti virgam hereditatis tue. Ps.

Confitebimur tibi deꝰ ꝯfitebimur: ⁊ inuocabimꝰ nomen tuū. Narrabimꝰ mirabilia tua: cum accepero tempus ego iuſticiaſ iudicabo. Liquefacta eſt terra ⁊ oēs q̄ habitāt in ea: ego confirmaui colūnas eius. Dixi iniquis nolite inique agere: ⁊ delinquẽtibꝰ nolite exaltari cornu. Nolite extollere in altũ cornu veſtꝝ: nolite loqui aduerſus deũ iniquitatẽ Quia neqȝ ab oriente neqȝ ab occidente: neqȝ a deſertis montibꝰ qm̃ deus iudex eſt. Hũc humiliat ⁊ hũc exaltat: qꝛ calix ĩ manu dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc ĩ hoc verũtñ fex eius nõ ẽ exinanita bibẽt ex eo oẽs peccatores terre. Ego aũt annũciabo in ſcl̄m cantabo deo iacob. Et oĩa cornua pctõꝝ ꝯfringam: ⁊ exaltabũtur cornua iuſti. ps.

NOtus in iudea deꝰ: ĩ iſrl' magnũ nomẽ eiꝰ. Et factus ẽ in pace locus eius: ⁊ habitatio eiꝰ in ſyon. Ibi cõfregit potentias: arcũ ſcutũ gladiũ ⁊ bellum. Illuminans tu mirabiliter a montibꝰ et̃nis: turbati ſunt omnes inſipientes corde. Dormierũt ſomnũ ſuum ⁊ nihil ĩuenerũt oẽs viri diuitiaꝝ in manibus ſuis. Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerũt qui aſcẽderũt equoſ Tu terribilis es ⁊ q̇s reſiſtet tibi: ex tũc ira tua. De celo auditũ feciſti iudiciũ: t̃ra tremuit ⁊ quieuit. Cum exurgeret in iudicio deus: vt ſaluos faceret oẽs mãſuetos terre. Qm̃ cogitatio hoĩs cõfitebit tibi: ⁊ reliquie cogitationis diem feſtum agent tibi. Vouete ⁊ reddite dño deo vr̃o: oẽs qui ĩ circuitu eius offertis munera. Terribili ⁊ ei qui aufert ſpũm principũ: terribili apud oẽs reges terre. Añ. In iſrl' magnuȝ nomẽ eius.

Pſalmus.

VOce mea ad dñm clamaui: voce mea ad deũ ⁊ itẽdit mihi. In die tribulatõis mee: deũ exquiſiui manibꝰ meis nocte contra eũ ⁊ nõ ſũ deceptus. Renuit cõſolari aĩa mea memor fui dei ⁊ delectatꝰ ſũ: ⁊ exercitatꝰ ſũ ⁊ defecit ſp̃s meꝰ. Anticipauerũt vigiliaſ oculi mei: turbatus ſũ ⁊ nõ ſuȝ locutus. Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos ĩ mẽte habui. Et meditatus ſuȝ nocte cũ corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ ſcopebã ſpiritũ meũ. Nunquid in eternũ ꝓiiciet deuſ: aut non apponat vt ꝯplacitior ſit adhuc. Aut in finẽ miſericordiã ſuã abſcidet: a generatione ĩ generationẽ. Aut obliuiſcet miſereri deuſ: aut ꝯtinebit ĩ ira ſua mĩas ſuas. Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelſi. Memor fui operũ dñi qꝛ memor ero ab initio mirabiliũ tuoꝝ. Et meditabor in oĩbus operibꝰ tuis: ⁊ ĩ adĩuentionibꝰ tuis exercebor. Deꝰ ĩ ſcõ via tua q̇s deꝰ magnꝰ ſicut deꝰ nr̃ tu es deus qui facis mirabilia Notã feciſti ĩ pplis virtutem tuã redemiſti ĩ brachio tuo: populũ tuũ filios iacob et ioſeph. Viderũt te aque deus viderũt te aque: ⁊ timuerunt ⁊ turbate ſūt abyſſi. Multitudo ſonitus aquaꝝ: vocem dederunt nubeſ Eteni̅ ſagitte tue tranſierunt vox tonitr̅ui tui in rota. Illuxerūt choꝛuſcationes oꝛbi t̄re: ꝯmota ē ⁊ ꝯtremuit terra. In mari via tua ⁊ ſemite tue i̅ aq̇s multis: ⁊ veſtigia tua non cognoſcēt. Deduxiſti ſicut oueſ populuꝫ tuum: i̅ manu moyſi ⁊ aaron.

Pſalmus.

Attendite popule meus legem meam: inclinate aurē vr̄am i̅ verba oꝛis mei. Aperiam i̅ parabolis os meū: loquar ꝓpoſitiones ab initio.

Quanta audiuim⁹ ⁊ cognouimus: ea ⁊ pr̄es nr̄i annūciauerūt nobis. Non ſunt occultata a filijs eoꝝ: i̅ generatione altera. Narrantes laudē dn̄i ⁊ virtutes eiuſ: ⁊ mirabilia ei⁹ que fecit. Et ſuſcitauit teſtimoniū i̅ iacob: ⁊ legem poſuit i̅ iſrl̄. Quanta mandauit patribus nr̄is nota facere ea filijs ſuis: vt cognoſcat generatio altera. Filij qui naſcentur ⁊ exurgent: narrabunt filijs ſuis.

Et ponant in deo ſpem ſuam ⁊ nō obliuiſcāẜ operū d̄i ⁊ mādata eius exquirant. Ne fiāt ſicut patres eoꝝ: generatio praua ⁊ exaſperans. Generatio que non direxit coꝛ ſuū: ⁊ nō ē credit⁹ cū deo ſp̄ūs ei⁹. Filij effraim intendentes ⁊ mittētes arcū: ꝯuerſi ſūt i̅ die belli. Nō cuſtodierūt teſtamētū dei: ⁊ in lege ei⁹ noluerunt ambulare.

Et obliti ſūt bn̄factoꝝ eius: ⁊ mirabilium eius que oſtēdit eis. Coram pr̄ibus eoꝛum fecit mirabilia i̅ t̄ra egypti: icampotaneos. Int̄rupit mare ⁊ ꝑduxit eos: ⁊ ſtatuit aquas q̄ſi in vtre. Et deduxit eos i̅ nube diei: ⁊ tota nocte i̅ illuminatiōe ignis. Interrupit petrā in heremo: ⁊ adaquauit eoſ velut in abyſſo multa. Et eduxit aquā de petra: ⁊ deduxit tā q̄ꝫ flumina aquas. Et appoſuerūt adhuc peccare ei: in irā excitauerunt eū i̅ excelſo i̅ inaquoſo. Et tentauerunt deum in coꝛdib⁹ ſuis: vt peterēt eſcaſ animabus ſuis. Et male locuti ſunt de deo: dixerunt nunquid poterit deus ꝑare menſā in deſerto. Quoniam percuſſit petram ⁊ fluxerunt aque: et toꝛrentes inūdauerunt. Nunquid ⁊ paneꝫ poterit dare: aut ꝑare menſā populo ſuo. Id̄o audiuit dn̄s ⁊ diſtulit: ⁊ ignis accenſus ē i̅ iacob ⁊ ira dei aſcēdit in iſrl̄. Quia nō crediderunt i̅ deo: nec ſperauerūt i̅ ſalutari eius. Et mandauit nubibuſ deſuꝑ: ⁊ ianuas celi aꝑuit.

Et pluit illis manna ad manducandum: ⁊ panem celi dedit eis. Panem angeloꝛum manducauit homo: cibaria miſit eis in abundantia. Tranſtulit auſtrum de celo: ⁊ induxit in virute ſua africum.

Et pluit ſuꝑ eos ſicut puluerẽ carnes: ⁊ ſicut arenã maris volatilia pẽnata. Et ceciderunt in medio caſtroꝝ eoꝝ: circa tabernacula eoꝝ. Et mãducauerũt ⁊ ſaturati ſũt nimis: ⁊ deſideriũ eoꝝ attulit eis nõ ſunt fraudati a deſiderio ſuo. Adhuc eſce eoꝝ erãt in oꝛe ipſoꝛũ: ⁊ ira dei aſcẽdit ſuꝑ eos. Et occidit pingues eoꝝ: ⁊ electos iſrl' impediuit. In oĩbus his peccauerũt adhuc: ⁊ nõ crediderũt i mirabilib⁹ ei⁹. Et defecerũt in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ cũ feſtinatione. Cuz occiderit eos querebant eum ⁊ reuertebãť ⁊ diluculo veniebãt ad eũ. Et rememorati ſũt qꝛ deus adiutoꝛ eoꝝ ẽ: ⁊ deus excelſus redemptoꝛ eoꝝ ẽ. Et dilexerũt eum in oꝛe ſuo: ⁊ ligua ſua mẽtiti ſunt ei. Coꝛ autem eoꝝ non erat rectũ cũ eo: nec fideles habiti ſũt i teſtamẽto ei⁹ Ipſe ãt ẽ miſericoꝛs ⁊ ꝓpici⁹ fiat pctis eoꝝ ⁊ nõ diſꝑdet eoſ Et abũdauit vt auerteret irã ſuã: ⁊ nõ accendit omnẽ irã ſuã Et recoꝛdatus ẽ qꝛ caro ſunt: ſpũs vadens ⁊ non rediens.

Quotiens exacerbauerũt euz in deſerto: i irã concitauerunt eũ i inaquoſo. Et cõuerſi ſũt ⁊ tẽptauerũt deũ: ⁊ ſanctuz iſrl' exacerbauerũt. Non ſũt recoꝛdati man⁹ eius: die q̃ redemit eos de manu tribulantis. Sic̃ poſuit in egypto ſigna ſua: ⁊ ꝓdigia ſua in cãpotaneos. Et cõuertit i ſanguinẽ flumina eorum: ⁊ himbꝛes eoꝝ ne biberẽt Miſit in eos cynomiã ⁊ comedit eos: ⁊ ranã ⁊ diſꝑdidit eos Et dedit erugini fructus eoꝝ ⁊ laboꝛes eoꝝ locuſte. Et occidit i grandine vineas eoꝝ: ⁊ moꝛos eoꝝ in pꝛuina. Et tradidit grãdini iumẽta eoꝝ ⁊ poſſeſſionẽ eoꝝ igni. Miſit in eoſ irã indignationis ſue: idignatõnẽ ⁊ irã ⁊ tribulationẽ imiſſiones ꝑ angelos malos. Viã fecit ſemite ire ſue: ⁊ ñ pepercit a moꝛte aĩaꝝ eoꝝ: ⁊ iumẽta eorũ i moꝛte cõcluſit. Et ꝑcuſſit oẽ p̄mogenitũ in ťra egypti: p̄micias oĩs laboꝛis eoꝝ i tabernaculis cham. Et abſtulit ſic̃ oues ppl'm ſuũ: ⁊ ꝑduxit eos tã q̃z gregẽ in deſerto. Et deduxit eos in ſpe ⁊ nõ timuerũt et inimicos eoꝝ oꝑuit mare. Et iduxit eos i montẽ ſcificatiõis ſue: montẽ quẽ adqueſiuit dextera eius. Et eiecit a facie eoꝝ gẽtes: ⁊ ſoꝛte diuiſit eis ťrã i funiculo diſtributionis. Et hitare fecit in tabernaculis eoꝛũ trib⁹ iſrl'. Et tẽptauerũt ⁊ exacerbauerũt deũ excelſũ: ⁊ teſtimonia ei⁹ nõ cuſtodierũt. Et auerterũt ſe ⁊ nõ ſeruauerũt pactũ quẽadmodũ p̄res eoꝝ: conuerſi ſunt in arcũ prauũ. In iram cõcitauerũt eũ in collib⁹ ſuis: ⁊ in ſculptilibus ſuis ad emulationẽ eũ ꝓuocauerunt.

Audiuit de⁹ ⁊ ſpꝛeuit: ⁊ ad nihilũ redegit valde iſrl'. Et repulit tabernaculū ſylo: tabernaculū ſuū vbi habitauit ī hoībus. Et tradidit captiuitati ꝟtutē eoꝝ: ⁊ pulchritudinē eoꝝ in manꝰ inimici. Et cōcluſit in gladio pplm̄ ſuū: ⁊ hereditatē ſuā ſpreuit. Iuuenes eoꝝ comedit ignis ⁊ ꝟgines eoꝝ n̄ ſunt lamentate. Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderunt: ⁊ vidue eoꝝ n̄ plorabātur. Et excitatus ē tanq̈ȝ dormiens dn̄s: ⁊ tanq̈ȝ potēs crapulatus a vīo. Et ꝑcuſſit inimicos ſuos ī poſteriora: obprobriū ſempiternū dedit illis. Et repulit tab̄naculū ioſeph tribū effrai n̄ elegit. Sȝ elegit tribū iuda mōtē ſyō quē dilexit. Et edificauit ſicut vnicornꝰ ſcificiū ſuū: in terra quā fūdauit in ſecula. Et elegit dauid ſeruū ſuū: ⁊ ſuſtulit de gregibꝰ ouiū de poſt fetantes accepit eū. Paſcere iacob ſeruū ſuū: ⁊ iſrl̄ hereditatē ſuā. Et pauit eos ī inocentia cordis ſui: ⁊ ī intellectibꝰ manuū ſuaꝝ deduxit eos. Añ. Tu es deus qui facis mirabilia. ps̄.

Deus venerūt gentes ī hereditatē tuā: polluerūt tēplū ſanctū tuū poſuerunt ierl̄z ī pomoꝝ cuſtodiam. Poſuerunt morticinia ſeruoꝝ tuoruȝ eſcas volatilibus celi: carnes ſcōꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Effuderūt ſanguinē eoꝝ tāq̈ȝ aquā in circuitu ierl̄m: ⁊ non erat q̄ ſepeliret. Facti ſumꝰ obprobriū vicinis nr̄is: ſubſannatio ⁊ illuſio his qui ī circuitu nr̄o ſunt. Uſquequo dn̄e iraſcerȝ in finem: accēdetur velut ignis çelus tuus. Effunde iraȝ tuā ī gentes que te nō nouerūt: ⁊ ī regna que nomē tuū nō īuocauerūt. Quia comederūt iacob ⁊ locū eius deſolauerūt. Ne memineris iniquitatū nr̄aruȝ antiquaꝝ cito anticipent nos mīe tue: qꝛ pauꝑes facti ſumuſ nimis. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ ꝓpter gl̄iam noīs tui dn̄e libera nos ⁊ ꝓpiciꝰ eſto peccatis noſtris ꝓpter nomen tuū. Ne forte dicant in gentibus vbi eſt deꝰ eoꝝ: ⁊ inoteſcat in nationibus coraȝ oculis noſtris. Ultio ſanguinis ſeruorum tuoꝝ qui effuſus ē: introeat in conſpectu tuo gemituſ cōpeditorū. Secūdū magnitudinem brachij tui: poſſide filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis nr̄iſ ſeptuplū ī ſinu eoꝝ improꝑiū ipſoꝝ: quod exprobrauerūt tibi dn̄e. Nos aūt ppl̄s tuus ⁊ oues paſcue tue confitebimur tibi ī ſecl̄m. In generatione ⁊ generationē: ānunciabimꝰ laudē tuā. Pſalmus.

Qui regis iſrl̄ intende: qui deducis velut ouē ioſeph. Qui ſedeſ ſuper cherubin manifeſtare coram effraim beniamin ⁊ manaſſe. Excita potentiam tuam ⁊ veni: vt ſaluos facias nos. Deus conuerte noſ ⁊ oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erimus. Domine deus virtu tum quouſqʒ iraſceriſ: ſuꝑ orõne ſerui tui. Cibabis nos pãe lachrymaꝝ: ⁊ potũ dabis nob̃ in lachrymiſ in mẽſura. Poſuiſti nos in ꝯtradictionem vicinis nr̃is: ⁊ inimici nr̃i ſubſannauerũt nos. Deus ꝟtutũ cõuerte nos: ⁊ oñde faciẽ tuam et ſalui erimꝰ. Vineã de egypto tranſtuliſti: eieciſti gẽtes ⁊ plãtaſti eã. Dux itineris fuiſti in cõſpectu eius: ⁊ plantaſti radices eiuſ ⁊ ĩpleuit terrã. Opperuit mõtes vmbra eius: ⁊ arbuſta eius cedros dei. Extendit palmites ſuos vſqʒ ad mare: ⁊ vſqʒ ad flumẽ ꝓpagines eius. Vt q̇d d̃ſtruxiſti maceriã eiꝰ ⁊ vindemeãt eã oẽs qui pretergrediunt̾ viã. Et terminauit eã aper de ſilua: ⁊ ſingularis ferus depaſtus eſt eã. Deꝰ virtutũ ꝯuertẽ: reſpice d̃ celo ⁊ vide ⁊ viſita vineã iſtaʒ. Et perfice eã quã plãtauit dextra tua ⁊ ſuꝑ filiũ hoĩs quẽ ꝯfirmaſti tibi. Incẽſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab ĩcrepatiõe vultꝰ tui ꝑibũt. Fiat manꝰ tua ſuꝑ virũ dextẽ tue ⁊ ſuꝑ filiũ hoĩs quẽ ꝯfirmaſti tibi. Et non diſcedimꝰ a te: viuificabis noſ ⁊ nomẽ tuũ inuocabimꝰ. Dñe deus virtutum ꝯuerte nos: ⁊ oñde faciẽ tuam ⁊ ſalui erimꝰ. Añ. Propicius eſto pctis nr̃is dñe. ℣. Gaudebunt labia mea. ℟. Et aĩa mea quã redemiſti. ℣. Fiat mĩa tu. In laud. añ. Tibi ſoli peccaui miſerẽ mei. ps. Miſerere. ps.

Domine refugiũ factꝰ es nobis: a generatiõe in generationẽ. Priuſq̃ʒ montes fierẽt aut formaret̾ terra: ⁊ orb̃ a ſeclo ⁊ vſqʒ in ſcl̃m tu es deus. Ne auertas hoĩem in hũilitatẽ: ⁊ dixiſti ꝯuertimĩ filij hoĩm. Qm̃ mille ãni ante oculos tuos: tanq̃ʒ dieſ heſterna que p̃terijt. Et cuſtodia in nocte que ꝓ nihilo habent̾: eoꝝ ãni erũt. Mane ſicut herba trãſeat mane floreat ⁊ trãſeat: veſpere decidat induret ⁊ areſcat. Quia defecimꝰ in ira tua: ⁊ in furore tuo turbati ſumꝰ. Poſuiſti iniq̇tates nr̃as in cõſpectu tuo: ſeculũ nr̃m in illuminatiõe vultus tui. Qm̃ oẽs dies nr̃i defecerunt: ⁊ in ira tua deficimus. Anni nr̃i ſicut aranea meditabunt̾: dies noſtroruʒ annoꝝ in ipſis ſeptuaginta ãnis. Si aũt in potẽtatibꝰ octuagita anni: ⁊ ãplius eoꝝ labor ⁊ dolor. Qm̃ ſuꝑuenit manſuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit ptãtẽ ire tue: ⁊ p̄ timore irã tuaʒ dinumerare. Dexteraʒ tuam ſic notã fac: ⁊ eruditos corde in ſapiẽtia. Conũtẽ dñe vſqʒquo ⁊ dep̃cabiliſ eſto ſuꝑ ſeruos tuos. Repleti ſumꝰ mane mĩa tua: ⁊ exaltauimꝰ ⁊ delectati ſumus ĩ oĩbꝰ diebꝰ nr̃is. Letati ſumꝰ ꝓ diebꝰ q̇bus nos hũiliaſti: annis quibꝰ vidimꝰ mala. Reſpice in ſeruos tuos et in opa tua ⁊ dirige filios eorum. Et ſit ſplendor dñi dei nr̃i ſu per nos: ⁊ opa manuũ nr̃aruꝫ dirige ſuper nos: ⁊ op⁹ manuum nr̃az dirige. An̄. Dn̄e refugiũ fact⁹ es nobis. An̄. In matutinis dn̄e meditabor in te. ps̄ Deus deus meus.

Pſalmus.

Cantemus dño glᵒſe eniꝫ honorificat⁹ eſt: equum et aſcẽſorẽ ꝓiecit in mare. Fortitudo mea ⁊ laus mea: dn̄s factus eſt mihi ĩ ſalutẽ. Iſte deus meus ⁊ glorificabo eũ: de⁹ patris mei ⁊ exaltabo eũ. Dominus q̃ſi vir pugnator oṗs nomẽ eius: curr⁹ pharaonis ⁊ exercitũ eius ꝓiecit ĩ mare. Electi ꝑncipes eius ſubmerſi ſunt in mari rubro: abyſſi oppuerũt eos deſcenderũt in ꝓfundũ q̃ſi lapiſ. Dextera tua dn̄e magnificata eſt in fortitudĩe: dextera tua dn̄e ꝑcuſſit ĩimicũ ⁊ in ml̾titudine gl̾e tue: depoſuiſti aduerſarios meos. Miſiſti iram tuã que deuorauit eos ſicut ſtipulam: ⁊ in ſpũ furoriſ tui congregate ſũt aque. Stetit vnda fluẽs: ꝯgregati ſunt abyſſi ĩ medio mari. Dixit inimic⁹ perſeq̃r ⁊ ꝯprehendã: diuidã ſpolia ĩplebit̾ aĩa mea. Euaginabo gladiũ meũ: interficiet eoſ man⁹ mea. Flauit ſpũs tu⁹ ⁊ opperuit eos mare: ſubmerſi ſunt q̃ſi plũbũ in aquis vehementib⁹. Quis ſilis tui in fortib⁹ dn̄e q̃s ſilis tui: magnific⁹ in ſanctitate terribilis atqꝫ laudabilis ⁊ faciẽs mirabilia. Extẽdiſti manũ tuã: ⁊ deuorauit eos ĩra. Dux fuiſti in mĩa tua: popl̾o quẽ redemiſti. Et portaſti euꝫ in fortitudine tua: ad hĩtaculũ ſcm̃ tuũ. Aſcẽderũt populi et admirati ſunt: dolores obtinuerũt hĩtatores philiſtim. Tunc ꝯturbati ſunt ꝑncipeſ edom robuſtos moab obtinuit tremor obriguer̾t oẽs habitatores chanaã. Irruat ſup eos formido ⁊ pauor: ĩ magnitudĩe brachij tui. Fiant ĩmobiles q̃ſi lapis donec ꝑtrãſeat ppl̾us tu⁹ dn̄e: donec pertrãſeat ppl̾s tu⁹ iſte quem poſſediſti. Introduces eos ⁊ plantab̾ in monte hereditatis tue: firmiſſimo habitacl̾o tuo q̃d opatuſ es dn̄e. Sanctuariũ tuũ dn̄e q̃d firmauer̾t manus tue: dn̄s regnabit in et̃nuꝫ ⁊ vltra. Ingreſſus ẽ enĩ equeſ pharao cum curribus ⁊ equitibus eius in mare: ⁊ eduxit ſup eos domin⁹ aquas mar̾. Filij aũt iſrael ambulauerũt: per ſiccum in medio eius. An̄. In eternũ dn̄s regnabit ⁊ vltra. An̄. In ſanct̾ eius laudate deum. ps̄. Laud. Capitulũ. Vigilate.

Hymnus.

Lux ecce ſurgit aurea pallens fatiſcat cecitas: que noſmet impreceps diu errore traxit deuio. Hec lux ſerenuꝫ conferat puroſqꝫ nos preſtet ſibi nihil loquamur ſubdolum voluamus obſcurũ nihil. Sic tota ꝯcurrat dies nec lĩgua mẽdax nec man⁹ ocl̾i ne peccẽt lu brici ne noxa corpus inquinet. Speculator astat desuꝑ q̇ nos dieb⁹ oībus actusq; nr̄os prospicit a luce ꝓma in vesperum. Deo pa. In mat' añ. In sanctitate seruiam⁹ dn̄o ⁊ liberabit nos ab inimic; nr̄is. Feria .vj. inuita. Dn̄m qui fecit nos: Venite adorem⁹. Hym.

Tu trinitatis vnitas orbē potenť qui regis: attende laudū cantica que excubantes psallim⁹. Nam lectulo cōsurgimus noctis q̇eto tp̄e: ut flagitem⁹ vulneꝝ a te medelā oīm. Quo fraude quicq̇d demonū in noctib⁹ deliquim⁹ abstergat illud celit⁹ tue ꝑtās glīe. Ne corpus assit sordidū nec torpor instet cordiū: nec crimis contagio tepescat ardor spūs. Ob hoc redemptor q̄s̄ reple nos tuo lumine: ꝑ qd̄ dierū circl'is nullis ruamur actib⁹. Presta pater oꝑs. Psalmus.

Xultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. Sumite psalmum ⁊ date tympanū: psalteriū iocūdū cū cythara. Buccinate ī neomenia tuba: in insigni die solēnitat; vr̄e. Quia ꝓceptū in israel est: ⁊ iudicium deo iacob. Testimoniuz in ioseph posuit illud cuz exiret de terra egypti: linguā quā nō nouerat audiuit. Diūtit ab oneribus dorsum eius: man⁹ eius in cophino seruierunt. In tribulatione inuocasti me: ⁊ liberaui te exaudiui te in abscondito tempestatis: ꝓbaui te apud aquaꝫ ꝯtradictiōis. Audi popule meus ⁊ ꝯtestabor te: israel si audieris me nō erit in te de⁹ recens: neq; adorabis deū alienū. Ego eni sum dn̄s deus tuus qui eduxi te de terra egypti dilata os tuū ⁊ implebo illud. Et nō audiuit ppl's meus vocē meā: ⁊ israel nō intendit mihi. Et dimisi eos scd̄m desideria cordis eoꝝ: ibūt ī adiuentionib⁹ suis. Si ppl'us meus audisset me: israel si in viis meis ambulasset. Pro nihilo forsitā īinimicos eoꝝ humiliassem: ⁊ super tribulātes eos misissez manū meā. Inimici dn̄i mentiti sunt ei: ⁊ erit tempus eoꝝ in secula. Et cibauit eos ex adipe frumenti ⁊ de petra melle saturauit eos. Psalmus

Deus stetit ī synagoga deorū: ī medio aūt deos diiudicat. Usq;quo iudicat; iniquitatē: ⁊ facies pctōꝝ sumit;. Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilez ⁊ pauperem iustificate. Eripite pauperē ⁊ egenuz: de manu pctōris liberate. Nesciērūt neq; intellexerunt in tenebris: ambulāt mouebunt oīa fundamenta t̄re. Ego dixi dii estis: ⁊ filii excelsi omēs. Uos aūt sicut hoīes moriemini: ⁊ sicut vn⁹ de ꝓncipib⁹ cadetis. Surge de⁹ iudica terrā: qm̄ tu hereditab' in oībus gentibus. Añ.

Exultate deo adiutori nr̃o. ps.

DEus q̃s ſimilis erit tibi: ne taceas neqꝫ ꝯpeſcaris deus. Qm̃ ecce inimici tui ſonuerũt: ⁊ q̃ oderũt te extulerũt caput. Suꝑ ppl̃m tuũ malignauerunt ꝯſiliũ: ⁊ cogitauerũt aduerſus ſanctoſ tuos. Dixerũt venite ⁊ diſperdamꝰ eos de gẽte: ⁊ nõ memoreť nomẽ iſrľ vltra. Qm̃ cogitauerũt vnanimiter ſiľ aduerſus te teſtm̃ diſpoſuerũt tabernacula idumeorũ ⁊ iſmaelite. Moab ⁊ agareni gebal ⁊ amon: ⁊ amalech alienigene cũ h̄itantibꝰ tyruꝫ. Etenĩ aſſur venit cũ illꝭ: facti ſunt in adiutoriuꝫ filijs loth. Fac illis ſicut madian ⁊ ſiſare: ſicut iabin in torrente ciſon. Diſperierũt in endor facti ſunt ut ſtercus terre. Pone ꝓncipes eorũ ſicut oreb: ⁊ çeb ⁊ çebbee ⁊ ſalmona. Omnes ꝓncipes eorũ qui dixerũt: hereditate poſſideamꝰ ſãctuariũ dei. Deꝰ meus pone illos ut rotã: ⁊ ſicut ſtipulã añ faciẽ venti. Sicut ignis qui ꝯburit ſiluãꝫ: ⁊ ſicut flãma ꝯburens montes. Ita ꝑſequeris illos in tempeſtate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ querẽt nomẽ tuũ dñe. Erubeſcant et ꝯturbenť in ſecľm ſecľi: ⁊ ꝯfundanť ⁊ pereãt. Et cognoſcant qꝛ nomẽ tibi dñs: tu ſoluſ altiſſimꝰ in omni terra. ps.

QUam dilecta tabernacľa tua dñe virtutũ: ꝯcupiſcit ⁊ deficit aĩa mea in atria dñi. Cor meuꝫ ⁊ caro mea: exultauer̃t ĩ deũ viuũ. Etenĩ paſſer inuenit ſibi domũ: ⁊ turtur nidum vbi reponat pullos ſuos. Altaria tua dñe virtutuꝫ: rex meus ⁊ deus meꝰ. Beati q̃ h̄itant ĩ domo tua dñe: in ſecula ſcľoꝝ laudabũt te. Beatꝰ vir cuiꝰ eſt auxiliũ abs te: aſcenſiones ĩ corde ſuo diſpoſuit ĩ valle lachrymaꝝ in loco quẽ poſuit. Etenĩ bñdictiõem dabit legiſlator ibũt de ṽtute in ṽtutẽ videbiť deꝰ deoꝝ in ſyon. Domine deꝰ ṽtutũ exaudi or̃oneꝫ meã: auribꝰ ꝑcipe deus iacob. Protector nr̃ aſpice deus: ⁊ reſpice ĩ faciẽ xp̃i tui. Quia melior ẽ dies vna in atrijs tuis ſuꝑ milia. Elegi abiectꝰ eſſe in domo dei mei: magis q̃ꝫ inh̄itare in tabernaculis pctõꝝ. Quia mĩaꝫ ⁊ ṽitatẽ diligit deꝰ: gr̃aꝫ ⁊ gloriã dabit dñs. Non ꝓuabit bonis eos q̃ ambulant ĩ innocẽtia: dñe deus virtutuꝫ beatus hõ qui ſperat ĩ eo. An. Tu ſolus altiſſimꝰ ſuꝑ oẽm terrã.

BEnedixiſti dñe terrã ps. tuã: auertiſti captiuitatem iacob. Remiſiſti iniquitateꝫ pleb̃ tue: operuiſti oĩa pctã eoꝝ. Mitigaſti oẽm iram tuã: auertiſti ab ira indignationis tue. Cõuerte nos deus ſalutaris nr̃ ⁊ auerte irã tuã a nob̃. Nũqd in et̃nũ iraſcerꝭ nob̃: aut extendes irã tuã a gñatõe in gñatione. Deus tu ꝯuerſus viuifica bis nos: ⁊ plebs tua letabit̄ in te. Oſtēde nobis dn̄e miaꝫ tuā ⁊ ſalutare tuū da nobis. Audiam q̊d loquat̄ in me dn̄s deus: qm̄ loquet̄ pacē in plebē ſuam. Et ſup̱ ſcōs ſuos: ⁊ in eos q̊ ꝯuertet̄ ad cor. Verūtn̄ ꝓpe timētes eū ſalutare ipſiꝰ: ut inhitet gl̄a in terra nr̄a. Miſericordia ⁊ v̓itas obuiauerūt ſibi iuſticia ⁊ pax oſculate ſūt. Veritas de t̄ra orta eſt: ⁊ iuſticia de celo ꝓſperit. Etenī dn̄s dabit bēignitatē: ⁊ t̄ra nr̄a dabit fructū ſuū. Iuſticia ante cuꝫ ābulabit: ⁊ pōet in via greſſus ſuos.

Pſalmus.

Inclina dn̄e aurē tuā ⁊ exaudi me: qm̄ inops ⁊ paup̱ ſum ego. Cuſtodi aīam meaꝫ qm̄ ſcūs ſū: ſaluū fac ſeruū tuū deꝰ meus ſpantē in te. Miſerere mei dn̄e quoniā ad te clamaui tota die: letifica aīam ſerui tui: quoniā ad te dn̄e aīaꝫ meā leuaui. Quoniā tu dn̄e ſuauiſ ⁊ mitis ⁊ multe mīe: oībꝰ inuocātibꝰ te. Auribꝰ ꝑcipe domine orōnē meā: ⁊ intēde voci dep̄catiōis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qꝛ exaudiſti me. Nō ē ſil̓is tui ī diis dn̄e: ⁊ nō eſt ſcd̄m opa tua. Oēs gētes q̄ſcūqꝫ feciſti venient ⁊ adorabunt corā te dn̄e: et glorificabūt nomē tuū. Quoniā magnꝰ es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es deꝰ ſolus. Deduc me dn̄e in via tua ⁊ ingrediar in v̓itate tua: letet̄ cor meuꝫ vt timeat nomē tuū. Cōfitebor tibi dn̄e deus meꝰ in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomē tuum in eternuꝫ. Quia mīa tua magna eſt ſup̱ me: ⁊ eruiſti aīam meā ex inferno inferiori. Deus iniq̊ inſurrexerūt ſup̱ me: et ſynagoga potentiū queſierunt aīaꝫ meā: ⁊ nō ꝓpoſuerunt te ī ꝯſpectu ſuo. Et tu dn̄e deꝰ miſerator ⁊ miſericors patiens et multe mīe ⁊ verax. Reſpice ī me ⁊ miſerere mei: da imperiū puero tuo: ⁊ ſaluū fac filiuꝫ ancille tue. Fac mecū ſignū ī bono ut videāt qui oderunt me. ⁊ ꝯfundant̄ quoniā tu dn̄e adiuuiſti me ⁊ ꝯſolatus es me. An. Bn̄dixiſti dn̄e terrā tuam. Ps.

Fundamēta eius in montibus ſcis: diligit dn̄s portas ſyon ſup̱ oīa tab̄nacula iacob. Glorioſa dc̄ā ſunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab ⁊ babylōis ſcientiū me. Ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ pp̓l'us ethyopū: hi fuerūt illic. Nunq̄d ſyō dicet hō ⁊ hō natꝰ eſt ī ea: ⁊ ipe fundauit eā altiſſimus. Dn̄s narrabit in ſcripturis pp̓lorū ⁊ ꝑncipum horū q̊ fuerūt ī ea. Sicut letantiū: oīm hitatio eſt in te.

Pſalmus.

Domine deꝰ ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coram te. Intret in ꝯſpectu tuo orō mea: inclina aurē tuā ad p̄cē meā. Quia repleta ē malis aīa mea: ⁊ vita mea in inferno appropinq̄uit. Eſtimatꝰ ſū cū descēdētib⁹ in lacū: fact⁹ sū sic̄ hō sine adiutoꝛio int̄ mortuos lib. Sicut vulnerati doꝛmientes i sepulchꝛꝭ: quoꝝ nō es memoꝛ ā̄pli⁹ ⁊ ipsi de mā̄u tua repulsi sunt. Posuerūt me in lacu iferioꝛi: i tenebꝛosis ⁊ i vmbꝛa mortꝭ. Sup̱ me ꝯfirmat⁹ ē furoꝛ tu⁹: ⁊ oēs fluct⁹ tuos iduxisti sup̱ me. Lōge fecisti notos meos a me: posuerūt me aboīatiōnē sibi. Tradit⁹ sum ⁊ nō egrediebar: ocl̄i mei lā̄guerūt pꝛe inopia. Clamaui ad te dn̄e tota die: expā̄di ad te manus meas. Nūqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt ⁊ ꝯfitebunt tibi. Nūquid narrabit aliquis in sepulchꝛo misericoꝛdiam tuā: ⁊ veritatem tuam in ꝑditione. Nunquid cognoscentur in tenebꝛis mirabilia tua: ⁊ iusticia tua in terra obliuionis. Et ego ad te dn̄e clamaui: ⁊ mane orō mea ꝑueniet te. Ut qd dn̄e repellis orōnē meā: auertꝭ faciē tuā a me. Paup̱ sū ego ⁊ in laboꝛib⁹: a iuuētute mea aūt hūiliat⁹ sū ⁊ ꝯturbat⁹. In me trā̄sierūt ire tue: ⁊ terroꝛes tui ꝯturbauerūt me. Circūdederūt me sicut aq̄ tota die: circūdederūt me sil. Elōgasti a me amicū ⁊ ꝓximū: et notos meos a miseria. An̄. Fūdamē̄ta ei⁹ in mōtib⁹ scis. ps.

Misericoꝛdias dn̄i: in eternū cā̄tabo. In gn̄atiōe ⁊ gn̄atōz: ā̄nūciabo ỽitatē tuā in oꝛe meo. Qm̄ dixisti in eternū: mīa edificabit in celis: ꝑparabit ỽitas tua i eis. Disposui testm̄ electꝭ meis: iuraui dauid seruo meo ⁊ vsq₃ i etnū ꝑparabo semē tuuz. Et edificabo in gn̄atiōe ⁊ gn̄atiōez: sedē tuam. Cōfitebūt celi mirabilia tua dn̄e: etenim ỽitatē tuā in eccl̄a scōꝝ. Qm̄ qs in nubib⁹ eq̄bit dn̄o: sil'is erit deo in filiis dei. Deus q̄ glꝛificat in ꝯsilio scōꝝ magn⁹ ⁊ tribil' sup̱ oēs q̄ in circuitu ei⁹ sunt. Dn̄e de⁹ ỽtutū qs sil'is tibi: potēs es dn̄e ⁊ ỽitas tua i circuitu tuo. Tu dn̄aris ptā̄ti marꝭ: motū aūt fluctuum ei⁹ tu mitigas. Tu hūiliasti sicut vulneratū supbū: i bꝛachio ỽtutꝭ tue: dispsisti inimicos tuos. Tui sunt celi ⁊ tua ē tra: oꝛbē terre ⁊ plenitudinez ei⁹ tu fūdasti: aq̄lonē ⁊ mare tu creasti. Thaboꝛ ⁊ hermon in noīe tuo exultabūt: tuū bꝛachiū cuz potētia. Firmet man⁹ tua et exaltet dextra tua: iusticia ⁊ iudiciū ꝑparatio sedis tue. Mīa ⁊ ỽitas ꝑcedēt faciē tuā: btūs populus q̄ scit iubilatiōez. Dn̄e in lumīe vult⁹ tui ā̄bulabunt: ⁊ in noīe tuo exultabūt tota die ⁊ i iusticia tua exultabūt. Qm̄ gl'a ỽtutꝭ eoꝝ tu es: ⁊ in bn̄placito tuo exaltabit coꝛnu nr̄m. Quia dn̄i est assumptio nr̄a: ⁊ scī isrl' reg' nr̄i. Tunc locut⁹ es in visiōe scīs tuis: ⁊ dixisti posui adiutoꝛiū sup̱ potētē: ⁊ exaltaui elcm̄ ď plebe mea. Inueni dauid seruum meuz: oleo ſancto meo vnxi eū. Manꝰ .n. mea auxiliabit̾ ei: ⁊ brachiū meuꝫ ꝯfirmabit eū. Nihil ꝓficiet ĩmicꝰ in eo: ⁊ filiꝰ iniq̇tatꝭ nō apponat nocē ei. Et ꝯcidaꝫ a facie ipſius ĩmicos eius: ⁊ odientes eū in fugā ꝯuertā. Et v̇itas mea ⁊ mīa mea cū ipſo: ⁊ i noīe meo exaltabit̾ cornu eius. Et ponā in mari manū eius: ⁊ in fluminibꝰ dexteram eius. Ipſe inuocauit me pr̄ meꝰ es tu: deus meꝰ ⁊ ſuſceptor ſalutꝭ mee. Et ego ꝑmogenitū ponā illū: excelſū p̄ regibꝰ terre. In eternū ſeruabo illi mīam meā ⁊ teſtm̄ meū fidele ipſi. Et ponā in ſeculū ſeculi ſemē eius: ⁊ thronū eius ſicut dies celi. Si aūt dereliquerit filij eiꝰ legem meā: ⁊ in iudicijs meis nō ambulauerūt. Si iuſticias meas ꝓphanauerint: ⁊ mādata mea nō cuſtodierit. Viſitabo in v̇ga iniq̇tates eoꝝ: ⁊ in v̇beribꝰ peccata eoꝝ. Miſericordiā auteꝫ meā nō diſꝑgaꝫ ab eo: neqꝫ nocebo in v̇itate mea. Neqꝫ prophanabo teſtm̄ meū: ⁊ que ꝓcedūt de labijs meis nō faciaꝫ irrita. Semel iuraui i ſācto meo ſi dauid mentiar ſemē eiꝰ i eternū manebit. Et thronꝰ eius ſicut ſol in cōſpectu meo: ⁊ ſicut luna ꝑfecta in eternū ⁊ teſtis i celo fidelis. Tu v̇o repuliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuliſti xp̄m tuū Auertiſti teſtm̄ ſerui tui: prophanaſti in terra ſanctuariuꝫ eius. Deſtruxiſti oēs ſepes eiꝰ poſuiſti firmamētū eius formidinē. Diripuerūt eū oēs tranſeūtes viā: factꝰ eſt obprobriuꝫ vicinis ſuis. Exaltaſti dexterā deꝑmētiū eū: letificaſti oēs ĩmicos eius. Auertiſti adiutoriū gladij eius: ⁊ nō auxiliatus es ei in bello. Deſtruxiſti eū ab emūdatiōe: ⁊ ſedeꝫ eiꝰ in terra colliſiſti. Minoraſti dies tꝑis eius: ꝑfudiſti eū ꝯfuſione. Uſqꝫquo dn̄e auertꝭ in fineꝫ: exardeſcet ſicut ignis ira tua.

Memorare que mea ſubſtātia nunq̇d eni vane ꝯſtituiſti oēs filios hoīm. Quis eſt hō qui viuet ⁊ nō videbit mortē: eruet aīaꝫ ſuā de manu inferi. Ubi ſunt mīe tue antique dn̄e: ſicut iuraſti dauid in veritate tua.

Memor eſto dn̄e obprobrij ſeruoꝝ tuoꝝ: qđ ꝯtinui i ſinu meo mltaꝝ gētiū. Qđ exprobrauerūt ĩmici tui dn̄e qđ exprobrauerūt ꝯmutatiōꝫ xp̄i tui. Bn̄s dn̄s in eternū fiat fiat.

Qui hītat i adiutōio altiſſimi: i ꝓtectiōe dei celi ꝯmorabit̾. Dicet dn̄o ſuſceptō meus es tu: ⁊ refugiū meū deꝰ meus ſꝑabo in eū. Qm̄ ipſe liberauit me de laqueo venātium: ⁊ a v̇bo aſꝑo. Scapulꝭ ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub pēnis eius ſꝑabiſ. Scuto circūdabit te v̇itas eius: nō timeb a timore nocturno. A ſagitta volāte i die a negocio ꝑambulāte i tenebrꝭ ab icurſu ⁊ demonio meridiano. Cadent a laťe tuo mille ⁊

decē milia a dextris tuis: ad te aūt nō appropinq̄bit. Uerum tn̄ oculis tuis ꝯſiderabis: ⁊ retributiōez pctōꝝ videb̄. Qm̄ tu es dn̄e ſpes mea: altiſſimuz poſuiſti refugiū tuū. Nō accedet ad te malū: ⁊ flagelluz non appropinq̄bit tabernacl'o tuo. Qm̄ angel' ſuis mādauit đ te vt cuſtodiāt te ī oībus vijs tuis. In manib⁹ portabūt te: ne forte offēdat̄ ad lapidē pedē tuuz. Suꝑ aſpidē ⁊ baſiliſcū ambulab̄: ⁊ ꝯculcab̄ leonē et draconē. Qm̄ in me ſꝑauit ⁊ liberabo eū: ꝓtegam eū qm̄ cognouit nomē meuz. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eū: cū ipſo ſuz in tribulatiōe: eripiā eū ⁊ glorificabo eū. Longitudine dieruz replebo eū: ⁊ oſ̄dā illi ſalutare meum. Pſalmus.

Dominus regnauit decorem. Eteni firmauit or.
Parata ſedes tua deus extūc
Eleuauerunt flumina domi
Eleuauerunt flumina fluct⁹
Mirabiles elatiōes maris.
Teſtimonia tua terribilia. pſ

Deus vltionū dn̄s: de⁹ vltionū libe egit. Exaltare qui iudicas terrā: redde retributionē ſuꝑbis. Uſq₃quo peccatores dn̄e: vſq₃quo pctōres gl'iabunt̄. Effabunt̄ ⁊ loquēt̄ iniq̄tatē: loquent̄ oēs q̄ opant̄ iniuſticiā. Populū tuū dn̄e hūiliauerūt: ⁊ hereditatē tuā vexauerūt. Uiduā ⁊ aduenā int̄fecerunt: ⁊ pupillos occiderunt. Et dixerūt nō videbit dn̄s: nec intelliget deus iacob. Intelligite īſipiētes ī ppl'o: ⁊ ſtulti aliq̄n̄ ſapite. Qui plātauit aurez nō audiet: aut q̄ finxit oculum nō ꝯſiderat. Qui corripit gentes nō arguet: q̄ docet hoīez ſcientiā. Dn̄s ſcit cogitatōes hominū: qm̄ vane ſunt. Beatus hō quē tu erudieris dn̄e ⁊ đ lege tua docuer' eū. Ut mitiges ei a dieb⁹ mal': donec fodeatur pctōri fouea. Quia nō r̄pellit dn̄s plebē ſuā: ⁊ hereditatē ſuā nō derelīquet. Quoadusq₃ iuſticia ꝯuertat̄ in iudiciū: ⁊ qui iuxta illā oēs q̄ recto ſūt corde. Quis ꝯſurget mihi aduerſus malignantes: aut q̄s ſtabit mecū aduerſus oꝑantes iīq̄tatez. Niſi q₂ dn̄s adiuuit me: paulominus hitaſſet ī inferno aīa mea. Si dicebā mot⁹ ē pes meus: mīa tua dn̄e adiuuabat me. Scđm multitudinē doloꝝ meoꝝ ī corde meo: ꝯſolatiōes tue letificauerūt aīam meā. Nunq̄d adheret tibi ſedes iīq̄tatis: q̄ fingis dolorē in ꝑcepto. Captabūt in aīam iuſti: ⁊ ſanguinē inocentē ꝯdēpnabūt. Et factus ē mihi dn̄s in refugiuz: et de⁹ me⁹ in adiutoriuz ſpei mee. Et reddet ill' iiq̄tatē ipſoꝝ: ⁊ ī malicia eoꝝ diſꝑdet eos diſꝑdet illos dn̄s de⁹ nr̄. An. Bn̄s dn̄s in eternum. Pſalmus.

Uenite exultem⁹ dn̄o: iubilem⁹ deo ſalutari noſtro. Preoccupem⁹ faciē ei⁹ ī ꝯfeſſi

oñe:⁊ i pſalmis iubilemus ei.
Qm̃ deꝰ magnꝰ dñs:⁊ rex ma
gnꝰ ſup oẽs ðos. Qm̃ ñ expel
let dñs plebẽ ſuã:qꝛ in mãu eiꝰ
ſũt oẽs fines t̃re:⁊ altitudines
montiũ ipſe ꝯſpicit. Qm̃ ipiꝰ
eſt mare ⁊ ipſe fecit illud:⁊ ari
dã manus eiꝰ fundauerũt. Ve
nite adoremꝰ ⁊ ꝓcidamꝰ ante
deũ ploremꝰ corã dño qui fecit
nos:qꝛ ipſe ẽ dñs deꝰ nr̃. Nos
aũt ppl's eiꝰ ⁊ oueſ paſcue eius
Hodie ſi vocẽ eius audieritiſ
nolite obturare corda veſtra.

icut i exacerbatõe ſcd̃m diẽ
tentationis in deſerto. Vbi
tentauerũt me pr̃es vr̃i:ꝓbaue
rũt ⁊ viderũt opa mea. Qua
draginta annis ꝓximꝰ fui: ge-
neratõi huic ⁊ dixi ſp hi errant
corde. Ipſi vo ñ cognouerũt
vias meaſ:qbꝰ iuraui i ira mea
ſi itroibũt i requiẽ meam.

Cantate dño cãticũ nouũ
cantate dño oĩs t̃ra. Cã
tate dño ⁊ bñdicite noĩ eiꝰ:an-
nunciate de die in diẽ ſalutare
eiꝰ. Annũciate inter gentes
gl'iaꝫ eiꝰ:in oibꝰ ppl'is mirabi
lia eiꝰ. Qm̃ magnꝰ dñs ⁊ lau
dabilis nimis t̃ribilis ẽ ſuper
oẽs deos. Qm̃ oẽs dij gentiũ
demõia:dñs autẽ celos fecit.
Confeſſio ⁊ pulchritudo i cõ
ſpectu eiꝰ:ſanctimõia ⁊ magni
ficentia i ſcificatõe eius. Af
ferte dño prĩe gẽtiũ afferte dño
gl'iaꝫ ⁊ honorẽ:afferte dño glo
riam noĩ eiꝰ. Tollite hoſtias
⁊ introite i atriã eius: adorate
dñm i atrio ſcõ eiꝰ. Cõmoue
atur a facie eius vniuerſa t̃ra:
dicite in gentibꝰ qꝛ dñs regna
uit. Etenĩ correxit orbẽ terre
q̄ nõ cõmouebit̃:iudicabit po-
pulos i equitate. Letẽt̃ celi ⁊
exultet t̃ra cõmoueat̃ mare:⁊
plenitudo eiꝰ gaudebũt cãpi ⁊
oia que in eis ſũt. Tunc exul
tabunt oia ligna ſiluaꝝ a facie
dñi qꝛ venit qm̃ vẽit iudicare
t̃rã. Iudicabit orbẽ t̃re in eq̃
tate:⁊ populos ĩ vitate ſua.

Dominꝰ regnauit exultet
t̃ra:letent̃ inſule multe.
Nubes ⁊ caligo ĩ circuitu eiꝰ
iuſticia ⁊ iudiciũ correctio ſe-
dis eius. Ignis ante ipſũ p̄-
cedet:⁊ iflãmabit i circuitu ini
micos eiꝰ. Illuxerũt fulgura
eiꝰ orbi t̃re:vidit ⁊ cõmota eſt
t̃ra. Montes ſicut cera fluxe-
rũt a facie dñi:a facie dñi oĩs
t̃ra. Annũciauerũt celi iuſti
ciã eiꝰ:⁊ viderũt oẽs ppl'i gl'iaꝫ
eiꝰ. Confundant̃ oẽs q̄ ado-
rant ſcuptilia:⁊ q̄ gl'iãt̃ i ſimu
lacris ſuis. Adorate eũ oẽs
angeli eiꝰ:audiuit ⁊ letata ẽ ſy
on. Et exultauerũt filie iude
ꝓpt̃ iudicia tua dñe. Qm̃ tu
dñs altiſſimꝰ ſup oẽm t̃rã: ni-
mis exaltatus es ſup oẽs deos
Qui diligitis dñm odite ma
lũ:cuſtodit dñs aiaſ ſcõꝝ ſuoꝝ
de manu pctõis libauit eos.
Lux orta ẽ iuſto:⁊ rectis cor-
de leticia. Letamĩ iuſti i dño
⁊ ꝯfitemĩ memorie ſcificatõis
eiꝰ. Aña. Cantatẽ dño ⁊ bñdi-

citē noī ei⁹. ℣. Intret orõ mea in conſpectu tuo dñe. ℟. Inclina aurē tuā ad ꝑcē meaꝫ. ℣. Fiat mīa tua. In laudib⁹ añ. Spū ꝑncipali ꝯfirma coꝛ meū deus. ps. Miſerere mei. ps.

Domine exaudi orōnem meā aurib⁹ ꝑcipe obſecrationē meā: i ỽitate tua exaudi me ĩ tua iuſticia. Et nō ītres ĩ iudiciū cū ſeruo tuo dñe: qꝛ ñ iuſtificabit in ꝯſpectu tuo oīs viuens. Quia ꝑſecut⁹ ē inimicus animā meā: humiliauit in terra vitam meā. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſcl'i: ⁊ anxiat⁹ eſt ſup̄ me ſpūs me⁹ i me turbatū ē coꝛ meum. Memoꝛ fui dieꝝ ātiquoꝝ meditatus ſū i oīb⁹ opibus tuis: ⁊ ĩ factis manuū tuaꝝ meditabor. Expandi man⁹ meas ad te: ⁊ aīa mea ſicut t̃ra ſine aqua tibi. Velocit̃ exaudi me dñe defecit ſpūs me⁹. Nō auertas faciē tuā a me: ⁊ ſimilis ero deſcendentib⁹ in lacū. Auditā fac mihi mane mīam tuā: qꝛ in te ſꝑaui. Notā fac mihi viaꝫ in qua ambulē qꝛ ad te leuaui aīam meā. Eripe me de inimicis meis dñe: ad te cōfugi doce me facere volūtatē tuā qꝛ deus me⁹ es tu. Spūs tu⁹ bon⁹ deducet me i t̃rā rectā: ꝓpt̃ nomē tuum dñe viuificabis me i equitate tua. Educes de tribulatōe aīaꝫ meā: ⁊ i mīa tua diſꝑdes oēs inimicos meos. Et ꝑdes oēs q̃ tribulāt aīaꝫ meā: qm̄ ego ſeruus tu⁹ ſū. Añ. In ỽitate tua exaudi me dñe. Añ. Illumīa dñe vultū tuū ſuper nos. ps. De⁹ de⁹. Pſalm⁹.

Domine audiui auditum tuū ⁊ timui. Dñe op⁹ tuū i medio annoꝝ: viuifica illud. In medio annoꝝ notū facies cū irat⁹ fuer' mīe tue r̃cōdabis. Deus ab auſtro vēiet ⁊ ſcūs d̄ mōte pharā. Operuit celos gl'a ei⁹: ⁊ laudis ei⁹ plena ē t̃ra. Splēdoꝛ ei⁹: vt lux erit coꝛnua i manib⁹ ei⁹. Ibi abſcondita ē fortitudo ei⁹: ante faciē eius ibit moꝛs. Egredietur diabolus ante pedes ei⁹: ſtetit ⁊ mēſus eſt terrā. Aſpexit ⁊ diſſoluit gentes: ⁊ contriti ſūt mōtes ſcl'i. Incuruati ſūt colles mūdi ab itineribus et̃nitatis eius. Pro iniquitate vidi tentoꝛia ethiopie: turbabūt pelles terre madian. Nunquid i flumib⁹ iratus es dñe aut i flumib⁹ furoꝛ tu⁹? vel i mari indignatio tua. Qui aſcēdis ſup̄ equos tuos: ⁊ quadrige tue ſaluatio. Suſcitans ſuſcitabis arcum tuū: iuramēta tribub⁹ que locutus es. Fluuios ſcindes t̃re viderūt ⁊ doluerūt mōtes gurges aq̄ꝝ trāſijt. Dedit abyſſus vocē ſuā altitudo manus ſuas leuauit. Sol ⁊ luna ſteterūt ĩ bitaculo ſuo: in luce ſagittaꝝ tuarum ibūt i ſplēdoꝛe fulgurantis haſte tue. In fremitu conculcabis terram: ⁊ in furoꝛe tuo obſtupefacies gentes.

Egreſſus es i ſalutē ppl'i tui: i ſalutē cū xp̄o tuo. Percuſſiſti caput de domo impij: denudaſti fundamētū eiꝰ vſqꝫ ad collum. Maledixiſti ſceptris eiꝰ capita bellatoꝝ eiꝰ: venientibꝰ vt turbo ad diſpgēdū me. Exultatio eoꝝ ſicut eiꝰ qui deuorat pauperē i abſcōdito. Viā feciſti in mari equis tuis: i luto aquaꝝ multaꝝ. Audiui et ꝯturbatꝰ ē venter meꝰ: a voce ꝯtremuerūt labia mea. Ingrediat̄ putredo i oſſibꝰ meis: ⁊ ſubter me ſcateat. Et requieſcā i die tribulationis: vt aſcēdam ad ppl'm accinctum nr̄m. Ficus enim nō floꝛebit: ⁊ nō erit germē i vineis. Mentiet̄ opus oliue: ⁊ arua nō afferunt cibū. Abſcidet̄ de ouili pecꝰ ⁊ nō erit armentū in ꝓſepibus. Ego aūt in dn̄o gaudebo: ⁊ exaltabo in deo ieſu meo. Deꝰ dn̄s foꝛtitudo mea ⁊ ponet pedes meos quaſi ceruoꝝ. Et ſupra excelſa mea deducet me: victoꝛ i pſalmis canētē. Añ. Domīe audiui auditū tuū ⁊ timui. Añ. In tympano ⁊ choꝛo i coꝛdis ⁊ oꝛgano laudate deū. ps. Laud̄. Capitulū. Vigilate ⁊ oꝛate. Hymnus.

Eterna celi gl'ia btā ſpes moꝛtaliū: celſi tonāt' vnice caſteqꝫ ꝓles virginis. Da dexterā ſurgentibꝰ exurgat vt mens ſobꝛia: flagranſqꝫ in laudē dei grates rependat debitaſ. Oꝛtus refulget lucifer ſparſā qꝫ lucē nūciat: cadit caligo noctiū lux ſcā nos illumiet. Manenſqꝫ nr̄is ſenſibꝰ noctē repellat ſeculi: oīqꝫ fine diei purgata ſeruet pectoꝛa. Queſita iā ꝑmū fides radicet altis ſenſibꝰ: ſecūda ſpes ꝯgaudeat qua maioꝛ extat charitas. Deo pa. ſ. gl'. ℣. In mat'. Añ. Per viſcera mīe dei nr̄i i quibꝰ viſitauit nos oꝛiēs ex alto. ps. B.

Sabbato Inuit'. Dominum deū nr̄m: Venite adoꝛemꝰ. ps. Venite. Hymnus.

Summe deꝰ potentie mūdiqꝫ factoꝛ machine: vnꝰ potentialit̄ trinꝰqꝫ ꝑſonaliter. Noſtros pius cū canticis fletus benigne accipe: quo coꝛde puri ſoꝛdibꝰ te ꝑfruamur largius. Lumbos iecurqꝫ moꝛbidū adure igne congruo: accicti vt ſint ꝑpetim luxu remoto peſſimo. Vt quiqꝫ hoꝛas noctiū nūc ꝯcinendo rūpimꝰ donis beatis pr̄ie ditemur omēs affatim. Preſta pater omnipotens. Pſalmus.

Cantate dn̄o canticū nouū: quia mirabilia fecit. Saluauit ſibi dextera eius: ⁊ brachiū ſanctū eiꝰ. Notū fecit dn̄s ſalutare ſuū i cōſpectu gētiū reuelauit iuſticiā ſuā. Recoꝛdatꝰ ē mīe ſue: ⁊ ꝟitatis ſue domui iſrl'. Viderūt oēs termī terre ſalutare dei nr̄i: iubilate deo omnis t̄ra cantate ⁊ exultate ⁊

pſallite. Pſallite dño i cythãa i cythara ⁊ voce pſalmi i tubiſ ductilibus: ⁊ voce tube cornee. Iubilate i ꝯſpectu regis dñi moueat᷑ mare: ⁊ plenitudo eiꝰ orbis terraꝝ ⁊ vniuerſi qui hitant in eo. Flumia plaudēt manu ſimul monteſ exultabūt a ꝯſpectu dñi qm̃ venit iudicare trã. Iudicabit orbē trãꝝ i iuſticia ⁊ pplõs in equitate. ps

DOminꝰ regnauit iraſcãt᷑ pplĩ: qui ſedes ſupꝑ cherubin moueat᷑ terra. Dñs i ſyõ magnus: ⁊ excelſus ſupꝑ omneſ pplõs. Confiteantur nõi tuo magno qm̃ terribile ⁊ ſcũm eſt ⁊ honor regis iudiciũ diligit. Tu paſti directiones: iudiciũ ⁊ iuſticiã i iacob tu feciſti. Exaltate dñm deũ nr̃m ⁊ adorate ſcabellũ pedũ eiꝰ qm̃ ſanctum ē. Moyſes ⁊ aaron i ſacerdotibꝰ eius: ⁊ ſamuel int̃ eos qui inuocant nomē eiꝰ. Inuocabãt dñm ⁊ ipſe exaudiebat eoſ i colũna nub loquebat᷑ ad eos. Cuſtodiebãt teſtimonia eiꝰ: ⁊ pceptũ quod dedit illis. Dñe deꝰ nr̃ tu exaudiebas eos deuſ tu ꝓpitius fuiſti eis: ⁊ vlciſcēs i oēs adinuētiones eoꝝ. Exaltate dñm deũ nr̃m: ⁊ adorate i monte ſcõ eiꝰ qm̃ ſcũs dñs deꝰ nr̃. Añ. Quia mirabilia fecit dominus. Pſalmus.

IUbilate dõ oīs trã: ſerui. do. i letĩ. Introite i conſpectu eius. Scitote qm̃ dñs ipſe eſt. Populꝰ eiꝰ ⁊ oues paſcue. Laudate nomē eiꝰ quoniam ſua. Pſalmus.

MIſericordiã ⁊ iudicium cantabo tibi dñe pſallã ⁊ itelligã i via imaculata quãdo venies ad me. Perambulabã i innocētia cordis mei: in medio domꝰ mee. Nõ ꝓponebã ante oculos meos rem iniuſtã facientes ꝑuaricatões odiui. Nõ adheſit mihi cor prauũ declinātē a me malignũ nõ cognoſcebã. Detrahentē ſecreto ꝓximo ſuo: hũc pſequebar. Supꝑbo oculo ⁊ iſaciabili corde: cũ hoc nõ edebam. Oculi mei ad fideles terre vt ſedeant mecũ: ãbulans i via imaculata hic mihi miniſtrabat. Nõ hĩtabit i medio domꝰ mee q̃ facit ſupꝑbiã: qui loquit᷑ iniqua non direxit i ꝯſpectu oculoꝝ meoꝝ. In matutino iterficiebã oēs pctõres trẽ: vt diſꝑderē de ciuitate dñi oēs opantes iniq̃tatē. Añ. Jubilate deo oīs terra. ps

DOmine exaudi orõnem meã: ⁊ clamor meꝰ ad te veniat. Non auertas faciem tuã a me: in q̃cũq3 die tribulor iclina ad me aurē tuã. In q̃cũq3 die iuocauero te: velocit̃ exaudi me. Quia defecerunt ſicut fumꝰ dies mei ⁊ oſſa mea ſicut cremiũ aruerũt. Percuſſus ſũ vt fenũ ⁊ aruit cor meũ: qꝛ oblitus ſũ comedē panē meum. A uoce gemitꝰ mei: adheſit os meũ carni mee. Silis factus pelicano ſolitudinis: fcũs sũ sicut nocticorax i domicilio. Vigilaui ⁊ factus sũ sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabãt mihi inimici mei: ⁊ qui laudabant aduersuz me iurabãt. Quia cinerẽ tanq̃z panẽ manducabã: ⁊ potum meũ cũ fletu miscebã. A facie ire indignationis tue: q̃ꝛ eleuãs alisisti me. Dies mei sic̃ vmbra declinauerũt: ⁊ ego sicut fenũ arui. Tu aũt dñe in et̃nuz ꝑmanes: ⁊ memoriale tuũ i generatione ⁊ generationẽ. Tu exurgens dñe misereberis syõ: quia tẽpus miserẽdi eiꝰ q̃ꝛ vẽit tempus. Qm̃ placuerũt seruis tuis lapides eiꝰ: ⁊ terre eiꝰ miserebũt̃. Et timebũt gẽtes nomẽ tuũ dñe: ⁊ oẽs reges t̃re gl̃iam tuaz. Quia edificauit dñs syon: ⁊ videbit̃ i gl̃ia sua. Respexit i orationẽ humiliũ ⁊ nõ spreuit ꝑcem eoꝝ. Scribãtur hec in generatione altera: ⁊ ppl̃s qui creabit̃ laudabit dñz. Quia ꝓspexit de excelso suo dñs de celo i t̃rã aspexit. Ut audiret gemitꝰ compeditoꝝ: vt solueret filios interemptorum. Ut annũciẽt in syõ nomẽ dñi ⁊ laudẽ eius in ierl̃m. In conueniẽdo ppl̃os i vnuz: ⁊ reges vt seruient dño. Respondit ei in via virtutis sue: paucitatẽ dieꝝ meoꝝ nũcia mihi. Ne reuoces me i dimidio dieꝝ meorum: in generatione ⁊ generatõnem anni tui. Initio tu dñe t̃rã fundasti: ⁊ opa manuũ tuarum sũt celi. Ipsi ꝑibunt tu aũt ꝑmanes ⁊ oẽs sicut vestimẽtũ veterascent. Et sicut opertoriũ mutabis eos ⁊ mutabũt̃ tu aũt idẽ ipse es ⁊ anni tui nõ deficient. Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabũt: ⁊ semen eoꝝ in secl̃z dirigetur. Psalmus.

Benedic anima mea dño: ⁊ oĩa que int̃ me sũt nomĩ scõ eiꝰ. Benedic aĩa mea dño ⁊ noli obliuisci oẽs retributiones eius. Qui ꝓpiciat̃ oĩbus iniq̃tatibus tuis: qui sanat oẽs ĩfirmitates tuas. Qui redemit de ĩteritu vitã tuã: qui coronat te mĩa ⁊ miseratõibꝰ. Qui replet i bonis desideriũ tuũ: renouabit̃ vt aquile iuuentꝰ tua. Faciens mĩas dñs: ⁊ iudicium oĩbus iniuriã patientibus. Notas fecit vias suas moysi filijs isrl̃ voluntates suas. Miserator ⁊ misericors dñs: longanimus ⁊ multum misericors. Nõ imppetuũ irascetur: neq̃z in et̃nũ ꝯminabit̃. Nõ secũdũ peccata nostra fecit nob̃: neq̃z scd̃z iniq̃tates nr̃as retribuit nob̃. Qm̃ scd̃m altitudinẽ celi a t̃ra: corroborauit mĩaz suã super timẽtes se. Quantũ distat ortus ab occidẽte longe fecit a nob̃ ĩiq̃tates nr̃as. Quomodo miseret̃ pr̃ filioꝝ misertus ẽ dñs timentibꝰ se: qm̃ ipse cognouit figmentũ nr̃m. Recordatus ẽ qm̃ puluis sumꝰ homo sicut fenũ dies eiꝰ tãq̃z flos agri sic efflorebit. Qm̃ spũs ꝑtranſibit ĩ illo ⁊ nõ ſubſiſtet: ⁊ nõ cognoſcet ampliꝰ locũ ſuũ. Miĩa aũt dñi ab eterno: ⁊ vſqꝫ ĩ etnũ ſuper timentes eum. Et iuſticia illiꝰ ĩ filios filioꝝ his qui ſeruãt teſtĩm eius. Et memores ſũt mandatoꝝ ipſiꝰ ad faciẽdũ ea. Dñs ĩ celo parauit ſedẽ ſuã: ⁊ regnũ ipſiꝰ oĩbus dñabit. Benedicite dño oẽs angeli eiꝰ potẽtes v̇tute facientes v̇bũ illiꝰ ad audiẽdam vocẽ ſermonũ eiꝰ. Bñdicite dño oẽs v̇tutes eiꝰ miſtri eius qui facitis volũtatẽ eiꝰ. Bñdicite dño oĩa oꝑa eiꝰ: ĩ oĩ loco dñationis eius bñdic aĩa mea domino. An. Clamor meꝰ ad te veniat deus.

Pſalmus.

Benedic aĩa mea dño: dñe deꝰ meꝰ magnificatus es vehementer. Confeſſionez ⁊ decorem induiſti: amictus lumine ſicut veſtimẽto. Extẽdens celũ ſicut pellẽ: qui regis aqua ſuꝑiora eiꝰ. Qui ponis nubem aſcenſũ tuum: qui ambulas ſuper pennas ventorum. Qui facis angelos tuos ſpũſ ⁊ miniſtros tuos ignẽ vrẽtem. Qui fũdaſti terrã ſuper ſtabilitatẽ ſuã: non iclinabit ĩ ſcl'm ſcl'i. Abyſſus ſicut veſtimentũ amictus eiꝰ: ſuper montes ſtabunt aque. Ab increpatõe tua fugient: a voce tonitrui tui formidabũt. Aſcẽdũt mõtes ⁊ deſcendũt campi: ĩ locũ quez fundaſti eis. Terminum poſuiſti quem non tranſgredientur: neqꝫ conuertentur operire terram. Qui emittis fontes in conuallibus: inter medium montium pertranſibunt aque. Potabunt omnes beſtie aque: expectabũt onagri in ſiti ſua. Super ea volucres celi habitabunt: de medio petraꝝ dabũt voces. Rigans mõtes de ſuperioribus tuis: de fructu operum tuorum ſaciabitur terra. Producens fenũ iumentis: ⁊ herbam ſeruituti hominum. Vt educas panez de ẽra: ⁊ vinũ letificet cor hoĩs. Vt exhillaret faciẽ in oleo: ⁊ panis cor hoĩs ꝯfirmet. Saturabuntur ligna campi: ⁊ cedri libãi quaſ plantauit illic paſſeres nidificabũt. Herodii domꝰ dux eſt eoꝝ: montes excelſi ceruis petra refugiũ herinaciis. Fecit lunã in tẽpore: ſol cognouit occaſũ ſuũ. Poſuiſti tenebras ⁊ facta ẽ nox: in ipſa ꝑtrãſibunt oẽs beſtie ſilue. Catuli leonũ rugientes vt rapiãt: ⁊ querant a deo eſcam ſibi. Ortus ẽ ſol ⁊ cõgregati ſũt: ⁊ ĩ cubilibꝰ ſuiſ collocabũt. Exibit homo ad opus ſuũ: ⁊ ad oꝑationẽ ſuã vſqꝫ ad veſpã. Quã magnificata ſũt oꝑa tua dñe oĩa ĩ ſapientia feciſti ipleta ẽ ẽra poſſeſſiõe tua. Hoc mare magnũ ⁊ ſpatioſũ manibꝰ: illic reptilia quorum non eſt numerus. Animalia puſilla cum magnis: illic naues pertranſibunt.

Draco iste quem formasti ad
illudendū ei: oīa a te expectāt
vt des illis escam in tempore.
Dante te illis colligent: ape-
riente te manum tuam omnia
implebūtur bonitate. Auertē
te aūt te faciē turbabūt̄ auferes
spū̃ʒ eoꝝ ⁊ deficiēt: ⁊ i puluerē
suū reuertēt̄. Emitte spū̃ʒ tu
um ⁊ creabūt̄: ⁊ renouab̄ faciē
t̄re. Sit glīa dñi i sc̄la letabit̄
dñs i opibꝰ suis. Qui respi-
cit t̄rā ⁊ facit eā tremere: qui tā
git mōtes ⁊ fumigāt. Cātabo
dño i vita mea: psallā deo meo
q̄ʒdiu sū. Iocūdū sit ei eloq̄
um meū: ego vero delectabor i
dño. Deficiāt pctōres a t̄ra
⁊ iniq̄ ita vt nō sint: bn̄dic aīa
mea domino. Psalmus.
Confitemini dño ⁊ iuocate
nomē eiꝰ: ānūciate int̄ gē
tes opa eiꝰ. Cantate ei ⁊ psal
lite ei nārate oīa mirabilia eiꝰ
laudami i noīe scō eiꝰ. Letet̄
cor querētiū dn̄m: querite dn̄m
⁊ ꝯfirmami querite faciē eius
semp. Mementote mirabiliū
eius que fecit: pdigia eiꝰ ⁊ iudi
cia oris eius. Semē abraham
serui eiꝰ: filij iacob electi eius.
Ipse dñs deꝰ nr̄: i vniūsa ter
ra iudicia eiꝰ. Memor fuit i se
culū testamēti sui: vbi qđ man
dauit i mille generatōes. Qđ
disposuit ad abrahā: ⁊ iuramē
ti sui ad isaac. Et statuit illđ
iacob in p̄ceptū: ⁊ isrl̄ i testamē
tū etnū. Dicēs tibi dabo t̄rā
chanaan: funiculū hereditatis
vr̄e. Cū essent numero breui
paucissimi ⁊ incole eius. Et
ptrāsierūt de gēte in gentē: ⁊ de
regno ad ppl̄m alterū. Non
reliquit hoīeʒ nocere eis: ⁊ cor
ripuit ꝓ eis reges. Nolite tā
gere xp̄os meos: ⁊ i ꝓphetis me
is nolite malignari. Et voca
uit famē sup terrā ⁊ oē firma-
mentū panis cōtriuit. Misit
āte eos virū i seruū: venūdatꝰ
ē ioseph. Humiliauerūt i cō-
pedibꝰ pedes eiꝰ: ferrū ptrāsijt
aīaʒ eiꝰ donec veniret v̄bū eiꝰ.
Eloquiū dñi inflāmauit eum
misit rex ⁊ soluit eū: p̄nceps po
puloꝝ ⁊ dimisit eū. Cōstituit
eū dn̄m domꝰ sue: ⁊ p̄ncipē oīs
possessionis sue. Vt erudiret
principes eius sicut semetipsū
⁊ senes eiꝰ prudentiā doceret.
Et intrauit isrl̄ i egyptū: ⁊ ia
cob accola fuit i t̄ra chaā. Et
auxit ppl̄m suū vehementer: ⁊
firmauit eū sup inimicos eius
Conuertit cor eoꝝ vt odirent
ppl̄m: ⁊ dolū facerēt in seruos
eiꝰ. Misit moysen seruū suuʒ
aaron quē elegit ipsū. Posuit
in eis v̄ba signoꝝ suoꝝ ⁊ ꝓdi-
gioꝝ suoꝝ in t̄ra chaam. Mi
sit tenebras ⁊ obscurauit eos: ⁊
non exacerbauit sermōes suos
Conuertit aquas eoꝝ i sāgui
nē: ⁊ occidit pisces eoꝝ. Et de
dit t̄ra eoꝝ ranas in penetra-
bilibus regū ipsoꝝ. Dixit et
venit cynomia ⁊ cyniphes i oī
bus finibꝰ eoꝝ. Posuit pluui
as eoꝝ grādinē ignē ꝯburentē

i terra ipſoꝝ. Et percuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: ⁊ cõtriuit lignũ finiũ eoꝝ. Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ brucus: cuius nõ erat numerꝰ. Et comedit oẽ fenũ in terra eoꝝ: ⁊ comedit oẽm fructũ terre eoꝝ. Et percuſſit omne ꝑmogenitũ in t̃ra eoꝝ: primicias oĩs laboris eoꝝ. Et eduxit eos cũ auro ⁊ argẽto: ⁊ nõ erat in tribubus eorum infirmꝰ. Letata eſt egyptus i ꝓfectione eoꝝ qꝛ icubuit timor eorum ſuper eos. Expandit nubem in ꝓtectionem eorum: ⁊ ignẽ vt luceret eis ꝑ noctẽ. Petierũt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi ſaturauit eos. Dirupit petram ⁊ fluxerunt aque: abierũt in ſicco flumina. Quoniam memor fuit verbi ſancti ſui: qđ habuit ad abraham puerum ſuum. Et eduxit populum ſuuz in exultatione: ⁊ electos ſuos i leticia. Et dedit illis regiõeſ gentium: ⁊ labores populorum poſſiderunt. Ut cuſtodiant iuſtificationes eius: ⁊ legẽ eiuſ requirant. Añ. Benedic ania mea domino.

Pſalmus.

Confitemini dño qm̃ bonꝰ. qm̃ i ſcl'm mĩa eiꝰ. Quiſ loquet̃ potentias dñi: auditas faciet oẽs laudes eiꝰ. Beati qui cuſtodiũt iudiciũ ⁊ faciũt iuſticiã in omni tp̃e. Memẽto nr̃i domine i bñplacito ppl̃i tui: viſita nos in ſalutari tuo. Ad videndũ in bonitate electoruz tuoꝝ: ad letandũ in leticia gẽtꝫ tue vt lauderis cuz hereditate tua. Peccauimꝰ cũ prĩbꝰ nr̃iſ iniuſtẽ egimꝰ iiquitatẽ fecimꝰ.

Patres nr̃i in egypto non itellexerũt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudis mĩe tue. Et irritauerũt aſcẽdentes in mare mare rubrũ: ⁊ ſaluauit eos ꝓpt̃ nomẽ ſuũ vt notã faceret potẽtiã ſuã. Et increpuit mare rubrũ ⁊ exiccatũ eſt: ⁊ deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto. Et ſaluauit eos de manu odiẽtium: ⁊ redemit eos de mãu inimici. Et opꝑuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis nõ remanſit. Et crediderũt v̓biſ eiꝰ: ⁊ laudauerũt laudẽ eius. Cito fecerũt obliti ſũt opũ eiꝰ ⁊ nõ ſuſtinuerũt conſiliũ eius. Et cõcupierũt ꝯcupiſcentiaz in deſerto: ⁊ tẽtauerunt deũ in inaquoſo. Et dedit eis petitionẽ ipſoꝝ: ⁊ miſit ſaturitatẽ in aĩas eoꝝ. Et irritauerũt moyſen in caſtris ⁊ aaron ſcũz dñi. Aꝑta eſt t̃ra ⁊ deglutiuit dathã: ⁊ opꝑuit ſr̃ ꝯgregatõz abyrõ. Et exarſit ignis i ſynagoga eoꝝ flãma ꝯbuſſit pctõres. Et fecerũt vitulũ i oreb: ⁊ adorauerũt ſculptile. Et mutauerũt gl'iam ſuã: i ſimilitudinẽ vituli comedentis fenũ. Obliti ſũt deũ qui ſaluauit eos: qꝛ fec̃ magnalia in egypto mirabilia in terra cham terribilia i mari rubro. Et dixit vt diſperderet eos ſi non moyſes electus eius ſtetiſſet in confractione ī conſpectu eius. Et auerteret iram eius ne diſperderet eos: ⁊ pro nihilo habuerunt terraꝫ deſiderabilem. Non crediderunt verbo eius ⁊ murmurauerunt in tabernacul' ſuis: nō exaudierunt vocem domini.

Et eleuauit manum ſuam ſuper eos: vt proſterneret eos in deſerto. Et ut deijcēt ſemē eoꝛum in nationibus ⁊ diſperderet eos in regionibꝰ. Et initiati ſunt beelphegoꝛ: et comederunt ſacrificia moꝛtuoꝛum.

Et irritauerūt eū in adiuētionibꝰ ſuis: ⁊ multiplicata eſt in eis ruina. Et ſtetit phinees ⁊ placauit: ⁊ ceſſauit quaſſatio.

Et reputatuꝫ eſt ei ad iuſticiam: in generatione ⁊ generationem vſqꝫ in ſempiternū. Et irritauerunt euꝫ ad aquas contradictiōis ⁊ vexatus eſt moyſes ꝓpter eos: quia exacerbauerunt ſpiritum eius. Et diſtīxit in labijs ſuis: non diſperdiderunt gētes quas dixit dominus illis. Et commixti ſunt inter gentes: ⁊ didicerūt opera eoꝛum ⁊ ſeruierūt ſculptilibus eoꝛum ⁊ factuꝫ eſt illis in ſcandalum. Et īmolauerūt filios ſuos ⁊ filias ſuas demonijs.

Et effuderunt ſanguinem innocentem: ſanguinē filioꝛū ſuoꝛum ⁊ filiarum ſuarum quas ſacrificauerūt ſculptilibus canaan. Et interfecta eſt terra in ſanguinibus: ⁊ contaminata eſt in operibꝰ eoꝛum ⁊ fornicati ſunt in adinuētionibus ſuis.

Et iratus eſt furoꝛe dominus ppl'o ſuo: ⁊ abhoiatꝰ eſt hereditatē ſuā. Et tradidit eos ī manus gentiū: ⁊ dn̄ati ſūt eoꝛuꝫ q̊ oderūt eos. Et tribulauerunt eos iīmici eoꝛū ⁊ hūiliati ſunt ſub manibꝰ eoꝝ: ſepe liberauit eos. Ipſi aūt exacerbauerunt eū in ꝯſilio ſuo: ⁊ hūiliati ſunt in iniq̄tatibꝰ ſuis. Et vidit cū tribularent̄: ⁊ audiuit oꝛōnes eoꝝ. Et memoꝛ fuit teſtī ſui: ⁊ penituit eū ſcd̄m multitudinē mīe ſue. Et dedit eos in mīas in ꝯſpectu oium q̊ ceꝑant eos.

Saluos fac nos dn̄e deus nr̄: ⁊ ꝯgrega nos de natiōibꝰ. Et ꝯfiteamur noī ſancto tuo: ⁊ gl'iemur in laude tua. Bn̄s dn̄s deus iſrl'a ſcl'o: ⁊ vſqꝫ in ſcl'm ⁊ dicet oīs ppl's fiat fiat.

Pſalmus.

Confitemini dn̄o q̄m bonꝰ: q̄m in ſcl'm mīa eiꝰ. Dicant q̊ redēpti ſunt a dn̄o: quos redemit de manu iīmici ⁊ d̄ regionibꝰ ꝯgregauit eos. A ſol' oꝛtu ⁊ occaſu: ab aq̄lone ⁊ mari. Errauerūt in ſolitudine in inaquoſo: viā ciuitatꝭ hītaculi nō inuenerūt. Eſuriētes ⁊ ſitiētes: aīa eoꝝ in ipſis defecit. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularent̄: ⁊ de neceſſitatibꝰ eoꝛuꝫ eripuit eos. Et deduxit eos in viā rectā: ut irēt in ciuitatē habitationis. Confiteant̄ domino miſericoꝛdie eius: ⁊ mirabi tia eius filijs hominū. Quia ſatiauit aīam inanem: ⁊ animā eſurientem ſatiauit bonis. Sedentes in tenebr; ⁊ vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro. Quia exacerbauer̄t eloquia domini: ⁊ conſiliū altiſſimi irritauerūt. Et humiliatū eſt in laborib⁹ cor eoꝝ: ⁊ infirmati ſunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerunt ad dominū cū tribularent̄: ⁊ de neceſſitatib⁹ eorum liberauit eoſ. Et eduxit eos ꝺ tenebris ⁊ vmbra mortis: ⁊ vincula eoꝝ dirupit. Confiteant̄ dn̄o mīe eius: et mirabilia eius filijs hominū. Quia ꝯtriuit portas ereas: et vectes ferreoſ ꝯfregit. Suſcepit eos de via iniq̇tatis eorum: ꝓpter iniuſticias enz ſuas humiliati ſunt. Omnē eſcaz abhominata eſt anima eorum: ⁊ appropinquauerūt vſqz ad portas mortis. Et clamauer̄t ad dn̄m cum tribularent̄: ⁊ de neceſſitatibus eoꝝ liberauit eos. Miſit verbū ſuū ⁊ ſanauit eoſ ⁊ eripuit eos de interitionibus eorū. Confiteant̄ dn̄o mīe ei⁹ ⁊ mirabilia eius filijs hoīum. Et ſacrificent ſacrificiū laudis: ⁊ annuncient opera eius in exultatione. Qui deſcēdūt mare in nauib⁹: faciētes operationē in aquis multis. Ipſi viderūt opa domini: ⁊ mirabilia eius in ꝓfundo. Dixit ⁊ ſtetit ſpiritus procelle: ⁊ exaltati ſūt fluctus eiuſ. Aſcendunt vſqz ad celos ⁊ deſcendunt vſqz ad abyſſos: anima eoruz in malis tabeſcebat. Turbati ſūt ⁊ moti ſunt ſicut ebrius: ⁊ omnis ſapientia eorum deuorata ē. Et clamauerunt ad dominum cū tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus eorum eduxit eos. Et ſtatuit procellam eius in auram: ⁊ ſiluerunt fluctus eius. Et letati ſunt quia ſiluerunt: ⁊ deduxit eos in portum voluntatis eorum. Confiteantur domīo miſericordie eius: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hominum. Et exaltent eum in eccleſia plebis: ⁊ in cathedra ſeniorum laudent euz. Poſuit flumina in deſertuz: et exitus aquarum in ſiti. Terrā fructiferam in ſalſuginē: a malicia inhabitantiū in ea. Poſuit deſertū in ſtagna aquaruz ⁊ terram ſine aqua in exitus aquarū. Et collocauit illic eſurientes: ⁊ conſtituerunt ciuitatem habitationis. Et ſeminauerunt agros ⁊ plantauerunt vineas: ⁊ fecerunt fructum natiuitatis. Et benedixit eis et multiplicati ſunt nimis: ⁊ iumēta eorum non minorauit. Et pauci facti ſunt ⁊ vexati ſunt: a tribulatione maloruz ⁊ dolore. Effuſa eſt contentio ſuꝑ principes: ⁊ errare fecit eos in inuio ⁊ non in via. Et adiuuit pauperem de inopia: ⁊ poſuit ſicut oues familias. Videbunt recti ⁊ letabunt̄: ⁊ omnis iniquitas opilabit os ſuum. Quis ſapiens ⁊ cuſtodiet hec: ⁊ intelliget mi̅as dñi. Viſita nos dñe in ſalutari tuo. ps.

Paratum cor meũ deꝰ paratũ cor meũ: cãtabo ⁊ pſallã in gl̃a mea. Exurge pſalteriũ ⁊ cythara: exurgã diluculo. Confitebor tibi in ppl̃is dñe: ⁊ pſallã tibi in natõibꝰ. Quia magna eſt ſuꝑ celos mi̅a tua: ⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare ſuꝑ celos deꝰ: ⁊ ſuꝑ oẽꝫ terrã gl̃a tua ut liberent̄ dilecti tui. Saluũ fac dext̃a tua: ⁊ exaudi me: deꝰ locutꝰ eſt i ſcõ ſuo. Exultabo ⁊ diuidaꝫ ſiccimã: ⁊ ꝯuallẽ tab̃naculoꝝ nõ dimeciar. Meus ẽ galaad ⁊ meus eſt manaſſes: ⁊ effraiꝫ ſuſceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes ſpei mee. In idumeã extendã calciamentũ meũ: mihi alienigene amici fc̄i ſunt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: q̃s deducet me vſqꝫ in idumeã. Nõne tu deꝰ q̃ repuliſti nos: ⁊ nõ exib̃ deus in ṽtutibꝰ nr̃is. Da nob̃ auxiliũ de tribulatiõe: qꝛ vana ſalꝰ hoĩs. In deo faciemꝰ ṽtuteꝫ: ⁊ ipſe ad nihilũ deducet inimicos nr̃os. Psalmus.

Deus laudẽ meã ne tacueris: qꝛ os pctõris ⁊ os doloſi ſuꝑ me aꝑtum eſt. Locuti ſũt aduerſũ me lingua doloſa: ⁊ ſermonibꝰ odij circũdedert̃ me ⁊ expugnauert̃ me gratis. ro eo ut me diligerẽt det̃hebãt mihi: ego aũt orabam. Et poſuerunt aduerſũ me mala ꝓ bonis: ⁊ odiũ ꝓ dilectiõe mea. Cõſtitue ſuꝑ eũ pctõrẽ: ⁊ diabolus ſtet a dextrꝭ eius. Cũ iudicat̄ exeat ꝯdempnatꝰ: ⁊ or̃o eius fiat in pc̃tm. Fiant dies eiꝰ pauci: ⁊ ep̃atũ eius accipiat alt̃. Fiant filij eiꝰ orphani: ⁊ vxor eiꝰ vidua. Nutantes tr̃nſferant̄ filij eiꝰ ⁊ mendicẽt: ⁊ eijciant̄ de hit̃atiõibꝰ ſuis. Scrutet̄ fenerator oẽm ſub̃am eiꝰ: ⁊ diripiãt aliẽi labores eiꝰ. Nõ ſit illi adiutor: nec ſit q̃ miſereatur pupillis eiꝰ. Fiant nati eiꝰ i int̃itũ: in gñatiõe vna dẽleatur nomẽ eiꝰ. In memoriaꝫ redeat ĩiq̃tas prĩs eiꝰ: in cõſpectu dñi ⁊ pc̃tm mr̃is eiꝰ nõ deleat̄. Fiãt ꝯ dñꝫ ſꝑ ⁊ diſꝑeat de terra meõria eoꝝ: ꝓ eo qd̃ ñ eſt recordatꝰ facẽ mĩam. Et pſecutꝰ eſt hoĩem inopẽ ⁊ mẽdicũ: ⁊ ꝯpũctũ corde mortificare. Et dilexit maledictionẽ ⁊ veniet ei: ⁊ noluit bñdictõꝫ: ⁊ elõgabit̄ ab eo. Et induit maledictionẽ ſicut veſtimentũ: ⁊ ĩtrauit ſicut aqua in interiora eius ⁊ ſicut oleũ in oſſibꝰ eius. Fiat ei ſicut veſtimentũ quo operitur: ⁊ ſicut zona qua ſemper p̃cingit̄. Hoc opus eoꝝ q̃ detrahãt mihi apud dominũ: et qui loquuntur mala adũſus animã meam. Et tu domine fac mecũ ꝓpter nomen tuum: q̃a ſuauis eſt miſericordia tua. Libera me quia egenꝰ ⁊ pauper ego ſum: ⁊ cor meũ ꝯturbatuꝫ est intra me. Sicut vmbra cū declinat ablatꝰ suꝫ: excussus sum sicut locuste. Genua mea infirmata sunt a ieiunio: ⁊ caro mīa imutata ē ꝓpt̄ oleū. Et ego factꝰ sum obprobriū illis: viderūt me ⁊ mouerūt capita sua. Adiuua me dn̄e deꝰ meꝰ saluū me fac: scd̄m mīam tuaꝫ Et sciēt qꝛ manꝰ tua hec: et tu dn̄e fecisti eā. Maledicēt illi ⁊ tu bn̄dices ꝗ insurgūt in me cōfundanť: seruus aūt tuꝰ letabitur. Induanť ꝗ detrahūt mibi pudore: ⁊ opianť sicͣ diploide ꝯfusiōe tua. Cōfitebor dn̄o nimis in ore meo: ⁊ i medio mľtoꝝ laudabo eū. Qui astitit a dextris paupis: ut saluā facereꝫ a psequentibꝰ aiam meaꝫ. Añ.

Cōfitebor dn̄o nimis i ore m̄o

℣. Dn̄e exaudi orōnē meā. ℟.

Et clamor me. ad. ℣. Fiat mīa tua. In laudi. añ. Benigne fac in bona voluntate tua dn̄e. ps.

Miserere.

Psalmus:

Bonū ē ꝯfiteri dn̄o: ⁊ psallere noī tuo altissime. Ad annūciandū mane mīam tuaꝫ ⁊ ṽitatē tuā ꝑ noctē. In decacordo psalterio: cū cantico i cythara. Quia delectasti me domine in factura tua: ⁊ in operibus manuū tuarum exultabo. Quā magnificata sunt apera tua dn̄e: nimis ꝓfunde fcte sūt cogitatiōes tue. Vir insipiēs nō cognoscet: ⁊ stultꝰ nō intelliget hec. Cum exorti fuerit peccatores sicut fenū: ⁊ appuerint oēs ꝗ opanť iniquitatē. Et intereāt in scl'm scl'i: tu aūt altissimꝰ in eternū dn̄e. Qm̄ ecce inimici tui dn̄e qm̄ ecce inimici tui pibūt: ⁊ dispgenť oēs ꝗ opanť iniquitatē. Et exaltabiť sicut vnicornꝰ cornu meū: ⁊ senectꝰ mea in mīa uberi. Et despexit oculus meus inimicos meos: et insurgētibꝰ in me malignātibꝰ audiet auris mea. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabiť. Plantati in domo dn̄i: in atriis domus dn̄i dei nr̄i florebunt. Adhuc multiplicabunť in senecta uberi: ⁊ bn̄patiētes erūt ut ānuncient. Qm̄ rectus dn̄s nr̄: ⁊ non est inqtas in co. Añ. Bonū est ꝯfiteri dn̄o. Añ. Metuāt dn̄m oēs fines terre. ps. Deꝰ de. ps.

Audite celi que loquar: audiat terra ṽba oris mei. Concrescat ut pluuia doctrīa mea: fluat ut ros eloquiū meū Quasi ymber sup herbā: ⁊ q̄si stille sup gramia: qꝛ nomē dn̄i inuocabo. Date magnificētiā deo nr̄o: dei ꝑfecta sunt opera ⁊ oēs vie eius iudicia. Deus fidelis ⁊ absqꝫ vlla iniqtate iustus ⁊ rectꝰ peccauerūt ei: ⁊ nō filij eius in sordibꝰ. Generatō praua atqꝫ ꝑuersa: heccine reddis dn̄o pple stulte ⁊ insipiens Nunqd nō ipse est pr̄ tuꝰ qui possedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te. Memēto dieꝝ antiquoꝝ: cogita gn̄atiōes singl'as. Interroga patrē tuū ⁊ annūciabit tibi:

maioꝛes tuos ⁊ dicēt tibi. Qñ diuidebat altiſſimꝰ gētes: quādo ſeꝑabat filios adā. Conſtituit t̄minos ppl'oꝝ: iuxta nūerū filioꝝ iſrl'. Pars aūt dñi populus eius: iacob funiculus hēditat; eius. Inuenit eū in t̄ra deſerta: in loco hoꝛroꝛ; ⁊ vaſte ſolitudinis. Circūduxit eū et docuit: ⁊ cuſtodiuit q̄ſi pupillā ocl'i ſui. Sicut aq̄la ꝓuocās ad volandū pullos ſuos: ⁊ ſuper eos volitans. Expandit alas ſuas ⁊ aſſumpſit eos atqꝫ poꝛtauit in humer; ſuis. Dñs ſolus dux eius fuit: ⁊ nō erat cuꝫ eo deꝰ alienꝰ. Conſtituit eam ſuꝑ excelſam terrā: ut comederet fructꝰ agroꝝ. Ut ſuggeret mel de petra oleūqꝫ de ſaxo duriſſimo. Butirū de armento ⁊ lac de ouibꝰ cū adipe agnoꝛuꝫ ⁊ arietū filioꝝ baſan. Et hircos cū medulla tritici: ⁊ ſāguinē vue biberēt mer aciſſimum.

Incraſſatus ē dilectꝰ ⁊ recalcitrauit: incraſſatꝰ īpinguatus dilatatꝰ. Dereliq̄t deū factorē ſuuꝫ: ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo. Prouocauerūt eū dijs alienis: ⁊ ī abhoīatiōibꝰ ad iracūdiā ꝯcitauerūt. Immolauerūt demonijs ⁊ nō deo: dijs quos ignoꝛabāt. Noui recētes que venerūt: quos nō coluerūt patres eoꝝ. Deū qui te genuit dereliq̄ſti: ⁊ oblitꝰ es dei creatoꝛ; tui. Uidit dñs ⁊ ad iracūdiā ꝯcitatꝰ eſt: qꝛ ꝓuocauerūt eum filij ſui ⁊ filie. Et ait abſcōdā faciē meaꝫ ab eis: ⁊ ꝯſiderabo nouiſſima eoꝝ. Generatio enī ꝑuerſa ē: ⁊ infideles filij. Ipī me ꝓuocauerūt ī eo qꝛ nō erat deꝰ: ⁊ irritauerūt in vanitatibꝰ ſuis. Et ego ꝓuocabo eos in eo qui nō eſt ppl'us: ⁊ in gente ſtl'ta irritabo illoſ. Ignis ſuccēſus ē ī furoꝛe meo: ⁊ ardebit vſqꝫ in īferni nouiſſima. Deuoꝛabitqꝫ t̄rā cū germine ſuo: ⁊ montiū fundamēta cōburet.

Congregabo ſuꝑ eoſ mala: ⁊ ſagittas meaſ ꝯplebo in eis. Cōſumenſ fame: ⁊ deuoꝛabūt eos aues moꝛſu amariſſimo. Dētes beſtiaꝝ īmittā in eos: cū furoꝛe trahentiū ſuꝑ terraꝫ atqꝫ ſerpentiū. Foꝛiſ vaſtabit eos gladius: ⁊ intus pauoꝛ. Iuuenem ſimul ac virginem lactentem cuꝫ hoīe ſene. Et dixi vbi nam ſunt: ceſſare faciaꝫ ex hoībus memoꝛiā eoꝝ. Sed ꝓpter irā inimicoꝛū diſtuli: ne foꝛte ſuꝑbirēt hoſtes eoꝝ. Et dicerēt manus nr̄a excelſa ⁊ nō fec̄ dñs hec oīa. Gens abſqꝫ ꝯſilio eſt ⁊ ſine pꝛudentia vtinaꝫ ſaperēt ⁊ intelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderent. Quō ꝑſequebaſ vnꝰ mille: ⁊ duo fugarent decē millia. Nōne iō qꝛ deus ſuꝰ vendidit eos. ⁊ dominꝰ cōcluſit illos. Non enī eſt deus noſter ut dij eoꝛū: ⁊ inimici noſtri ſunt iudices. De vinea ſodomoꝝ vinea eoꝛum: ⁊ de ſuburbanis gomoꝛꝛe. Uua eoꝛuꝫ vua fellis: ⁊ botri amariſſimi.

Fel draconũ vinuꝫ eorum: et venenũ aſpidũ iſanabile. Nõne hec cõdita ſunt apud me: et ſignata in theſaur' meis. Mea eſt vltio ⁊ ego retribuaꝫ eis in tempore: vt labatur pes eorum Iuxta ē dies perditiõis: ⁊ adeſſe feſtinant tempora. Iudicabit dominus populũ ſuuꝫ: ⁊ in ſeruis ſuis miſerebit̃. Videbit ꝙ infirmata ſit manus. ⁊ clauſi quoqꝫ defecerͭt reſidui qꝫ conſumpti ſunt. Et dicent vbi ſunt dij eorum. in quibus habebãt fiduciam. De quorũ victimis comedebant adipes: ⁊ bibebãt vinũ libaminũ. Surgant ⁊ opitulent̃ nobis: ⁊ ĩ neceſſitate nos protegant. Videte ꝙ ego ſim ſolus: ⁊ non eſt alius deus preter me. Ego occidã ⁊ ego viuere faciam ⁊ percutiã ⁊ ego ſanabo: ⁊ non eſt q̇ de mãu mea poſſit eruere. Leuabo ad celũ manum meam: ⁊ dicam viuo ego in eternũ. Si acuero vt fulgor gladiuꝫ meũ: ⁊ arripuerint iudiciuꝫ manus mee. Reddam vltionem hoſtibus meis: ⁊ his qui oderunt me retribuã. Inebriabo ſagittas meas ſanguine: ⁊ gladius meꝰ deuorabit carnes. De cruore occiſorum ⁊ de captiuitate nudati: inimicorum capitꝫ Laudate gentes populũ eius quia ſanguinem ſeruorũ ſuorũ vlciſcetur. Et vindictam retribuet in hoſtes eorum: ⁊ propitiꝰ erit terre populi ſui. Añ. Et in ſeruis ſuis dominus miſerebitur. Añ. In cymbalis bene ſonantibus laudate dominum. Pſ. Laudate. Capitulꝫ Vigilatę ⁊ orate. Hymnus.

Aurora iam ſpargit poluꝫ terris dies illabitur lucis reſultat ſpiculum diſcedat omne lubricum. Fantaſma noctis decidat mẽtis reatus ſubruat quicquid tenebris horridum nox attulit culpe cadat. Vt mane illud vltimũ quod preſtolamur cernui: in lucẽ nobis effluat dum hoc canore cõcrepet. Deo patri ſit gloria.

℣. In matutinis domine meditabor in te. Añ. In viã pacꝫ dirige nos domine. Pſ. B.

Pſalmus.

Dixit dominꝰ domino meo: ſede a dextrꝫ meis. Donec ponam ĩimicos tuos: ſcabellum pedum tuornm. Virgaꝫ virtutis tue emittet dominus ex ſyon: dominare in medio ĩimicorum tuorum. Tecũ principiuꝫ in die virtutis tue ĩ ſplẽdoribus ſanctoruꝫ: ex vtero ante luciferum genui te. Iurauit dominus ⁊ nõ penitebit eũ tu es ſacerdos in eternũ: ſcd̃m ordinẽ melchiſedech. Dominus a dextris tuis: confregit ĩ die ire ſue reges. Iudicabit ĩ natiõibus implebit ruinas: cõq̈ſſabit capita ĩ terra mltoꝝ De torrẽte in via bibit: ꝓpterea exal

tauit caput. Añ. Sede a dextrꝫ
meis dixit dñs dño meo. ps.

Confitebor tibi dñe i toto
corde meo: in ꝯſilio iuſto-
rū ⁊ ꝯgregatiōe. Magna opa
dñi exq̄ſita: in oēs voluntates
eius. Cōfeſſio ⁊ magnificētia
opus eius: ⁊ iuſticia eius mānet
in ſcl'm ſcl'i. Memoriā fecit mi
rabiliū ſuoꝝ miſericors ⁊ miſe
rator dñs: eſcaꝫ dedit timētibꝰ
ſe. Memor erit i ſcl'm teſtamti
ſui: v̓tutē opeꝝ ſuoꝝ annuncia
bit ppl'o ſuo. Ut det illis here
ditatē gentiū: opa manuū eius
v̓itas ⁊ iudiciū. Fidelia oia
mādata eius ꝯfirmata in ſcl'm
ſcl'i: facta in v̓itate ⁊ equitate.
Redemptiōꝫ miſit dñs ppl'o
ſuo: mādauit i eťnuꝫ teſtm̄ ſuū
Sanctū ⁊ terribile nomē eiꝰ ii
tiū ſapie tior dñi. Intellectꝰ
bonꝰ oībus faciētibꝰ eū: lauda
tio eius manet in ſeculū ſeculi
Añ. Fidelia oia mādata eius
ꝯfirmata in ſeculū ſeculi. ps.

Beatus vir q̄ timet dñm: i
mandatꝫ eius volet nimis
Potens in terra erit ſemē eiꝰ
gñatio rectoꝝ bñdicef. Gl'a ⁊
diuitie in domo eius: ⁊ iuſticia
eius manet in ſeculū ſecl'i. Ex
ortū eſt in tenebris lumē rectis
miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtꝰ
Iocūdus hō q̄ miſeref ⁊ com
modat diſponet ſermōes ſuos
in iudicio: qꝛ in eťnū nō cōmo
uebif. In mēoria eťna erit iu
ſtus: ab auditiōe mala nō time
bit. Paratū cor eiꝰ ſpare i dño
ꝯfirmatū eſt cor eius nō ꝯmo
uebif: donec deſpiciat inimicos
ſuos. Diſpſit dedit paupibꝰ
iuſticia eius manet in ſcl'm ſe-
culi: cornu eius exaltabif i gl'a
Peccator videbit ⁊ iraſcef dē
tibꝰ ſuis: fremet ⁊ tabeſcet deſi
deriū pctōꝝ pibit. Añ. In mā-
datis eiꝰ volet nimis. ps.

Laudate pueri dñm: lau-
date nomē dñi. Sit nomē
dñi bñdictū: ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ
in ſcl'm. A ſolis ortu vſqꝫ ad
occaſū: laudabile nomē domi.
Excelſus ſup oēs gētes dñs:
⁊ ſup celos gl'a eius. Quis ſi
cut dñs deꝰ nr̄ q̄ in altꝭ hitat: ⁊
hūilia reſpicit in celo ⁊ in t̄ra.
Suſcitās a terra inopeꝫ: ⁊ de
ſtercore erigēs pauperem. Ut
collocet eū dñs cū pncipibus:
cū pncipibꝰ ppl'i ſui. Qui hita
re facit ſterilē in domo: matrē
filioꝝ letantē. Añ. Sit nomen
dñi bñdictū in ſecl'a. ps.

In exitu iſrael de egypto:
domꝰ iacob d̄ ppl'o barba
ro. Facta eſt iudea ſcificatio
eius: iſrl' ptās eius. Mare vi-
dit ⁊ fugit: iordanis ꝯuerſus ē
retrorſuꝫ. Mōtes exultauerūt
ut arietes: ⁊ colles ſic̄ agni oui
um. Quid eſt tibi mare qd̄ fu
giſti: ⁊ tu iordanis qꝛ ꝯuerſus
es retrorſuꝫ. Mōtes exultaſtꝭ
ſicut arietes: ⁊ colles ſicut agni
ouiū. A facie dñi mota ē t̄ra:
a facie dei iacob. Qui ꝯuertit
petrā in ſtagna aquaꝝ: ⁊ rupeꝫ
in fontes aquaꝝ. Nō nob dñe

nõ nobis: ſed nõi tuo da gl'iam. Suꝑ mĩa tua ⁊ ṽitate tua: ne qñ dicant gentes vbi eſt deus eoꝝ. Deus aũt nr̃ in celo: oĩa quecũqꝫ voluit fecit. Simulachꝛa gentiũ argentũ ⁊ aurum: oꝑa manuũ hoĩuꝫ. Os hñt et nõ loquenť: oculos hñt ⁊ non videbũt. Aures hñt ⁊ nõ audiẽt: nares hñt ⁊ nõ odoꝛabũt. Manꝰ hñt ⁊ nõ palpabũt pedes hñt ⁊ ñ ãbulabũt: nec clamabunt in gutture ſuo. Siľes illis fiant q̇ faciũt ea: ⁊ oĩes q̇ ꝯfidũt in eis. Domus iſrľ ſperauit in dño: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Domus aarõ ſperauit in dño: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ protectoꝛ eoꝝ eſt. Qui timent dominũ ſperauerũt in dño: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Dominꝰ memoꝛ fuit nr̃i: ⁊ bñdixit nobis. Benedixit domui iſrľ: bñdixit domui aaron. Bñdixit oĩbus qui timẽt dñm: puſillꝭ cũ maioꝛibꝰ. Adiiciat dñs ſr̃ vos: ſuꝑ vos ⁊ ſup filioſ vr̃os. Bñdicti vos dño: q̇ fecit celũ ⁊ terrã. Celũ celi dño: terram autẽ dedit filijs hoĩum. Non moꝛtui laudabunt te dñe: neqꝫ oẽs qui deſcendũt in infernuꝫ. Sed nos qui viuimꝰ benedicimus domino: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſcľm. Añ. Nos q̇ viuimꝰ benedicimꝰ domino. Capľm.

Dominus aũt dirigat coꝛda ⁊ coꝛꝑa nr̃a in charitate dei ⁊ patientia chriſti. Deo gratias. Hymnus.

Lucis creatoꝛ optime lucem dieꝝ ꝓferens p̄moꝛdijs lucis noue mũdi parans originẽ. Qui mane iunctũ veſꝑi diẽ vocari p̄cipis: tetrũ chaos illabiť audi p̄ces cũ fletibꝰ. Ne mens grauata crimĩe vite ſit exul munere: dũ nil ꝑhenne cogitat ſeſeqꝫ culpis illigat. Celoꝝ pulſet itimũ vitale tollat p̄miũ vitemꝰ omne noxiuꝫ purgemꝰ omne peſſimũ. Pr̃a pater piiſſi. ℣. Dirigať dñe ad te or̃o mea. ℞. Sicut incenſuꝫ in ꝯſpectu tuo. Ps.

Dilexi qm̃ exaudiet dñs: vocẽ oꝛ̃onis mee. Quia inclinauit aurẽ ſuã mihi: ⁊ i diebꝰ meis inuocabo. Circũdederũt me doloꝛes moꝛtiſ: ⁊ pericula inferni iuenerũt me. Tribulatiõeꝫ ⁊ doloꝛẽ iueni: ⁊ nomẽ dñi inuocaui. O dñe libera aĩam meã miſericoꝛs dominus ⁊ iuſtus: ⁊ deus noſter miſeretur. Cuſtodiẽſ ꝑuulos dominus: humiliatꝰ ſum ⁊ liberauit me. Cõuertere aĩam meaꝫ in requieꝫ tuam: quia dñs bñfecit tibi. Quia eripuit aĩam meaꝫ de moꝛte: oculos meos a lachꝛymiſ pedes meos a lapſu. Placebo dño in regione viuoꝝ. Añ. Inclinauit dñs aurem ſuã mihi. Pſalmus.

Credidi ꝓpter quod locutus ſum: ego aũt hũiliatꝰ ſum nimis. Ego dixi in exceſſu meo: omnis homo mendax. Quid retribuaꝫ domino pro oib⁹ que retribuit mihi. Calicem ſalutaris accipiam: et nomē dn̄i iuocabo. Uota mea dn̄o reddā corā omni pplo ei⁹: p̄cioſa i conſpectu dn̄i mors ſāctoꝝ eius. O domine q2 ego ſeruus tu⁹ ego ſeru⁹ tu⁹: ⁊ fili⁹ ancille tue. Dirupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiaz laudis: ⁊ nomen dn̄i iuocabo. Uota mea dn̄o reddā in conſpectu oīs ppli ei⁹: i atriis domus dn̄i i medio tui hierl'm.

An̄. Credidi propt̄ quod locutus ſum. Pſalmus.

Laudate dn̄m oēs gētes: laudate eum. Q m̄ cōf.

An̄. Laudate dn̄m oēs gētes

Confitemini dn̄o qm̄ bo. quoniā in ſcl'm mīa eius.
Dicat nunc iſrl' quoniam bo
Dicat nunc domus aaron.
Dicāt nunc qui timent dn̄m
De tribulatione inuocaui.
Dn̄s mihi adiutor non time
Dominus mihi adiut. ⁊ ego
Bonū ē ꝯfidere in domīo q̄z.
Bonū ē ſperare in dn̄o quam
Omnes gētes circuierūt me ⁊
Circundantes circūdederūt
Circundederunt me ſicut.
Impulſus euerſus ſum vt.
Fortitudo mea ⁊ laus.
Uox exul. ⁊ ſaluta. in ta.
Dextera dn̄i fecit v̉tu. dexte.
Non moriar ſed viuam et.
Caſtigans caſtig. me domīe.
Aperite mihi portas iuſti.
Confitebor tibi quoniā exau.
Lapidem quem reprobaue.
A dn̄o factū eſt iſtud ⁊ ē mi.
Hec dies quam fecit dn̄s ex.
O domine ſaluum me fac. o
Benediximus vobis de do.
Conſtituite diem ſolenn.
Deus meus es tu ⁊ confi. eb.
Confitebor tibi quoniā exau.
Cōfitemini do. qm̄ bon⁹. hym.

Iam lucis ordo ſydē deū p̄cemur ſupplices: vt i diurnis actib⁹ nos ſeruet a nocētib⁹
Linguā refrenās tēperet ne litis horror inſonet: viſū fouendo cōtegat ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis ītima abſiſtat ⁊ vecordia: carnis terat ſuperbiā potuſqz cibi parcitas
Ut cū dies abſceſſerit noctez qz ſors reduxerit mūdi p̄ abſtinētiā ipſi canam⁹ gl'iam.
Deo patri ſit gl'ia eiuſqz ſoli. ps.

Deus in noīe tuo ſaluum me fac. Deus exaudi ationem meam auribus.
Quoniā alieni inſurrexerunt
Ecce enim deus adiuuat.
Auerte mala inimicis meis.
Uoluntarie ſacrificaui tibi.
Qm̄ ex oī trib. erip. Pſalm⁹.

Beati imaculati i via: qui ambulant i lege dn̄i. Bti qui ſcrutāt teſtimonia ei⁹: i toto corde exquirūt eum. Non eni qui op̄ātur iīquitatē: i viis ei⁹ ambulauerūt. Tu mandaſti mādata tua: cuſtodiri nimiſ. Utinā dirigant vie mee ad cuſtodiendas iuſtificatōes tuas. Tunc nō cōfundar cū p̄ſpexero: in oībus mandatis tu is. Confitebor tibi in directōne cordis: in eo quod didici iudicia iuſticie tue. Iuſtificationes tuas cuſtodiam: non me derelinquas vſqꝫq̈qꝫ. In quo corrigit adoleſcētior viā ſuam ī cuſtodiēdo ſermones tuos.

In toto corde meo exquiſiui te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abſcondi eloquia tua: nō peccē tibi. Benedictus es dñe doce me iuſtificationes tuas. In labijs meis ꝓnūciaui: oīa iudicia orꝫ tui

In via teſtimōioꝝ tuoꝝ delectatus ſū: ſicut ī oīb⁹ diuicijs.

In mādatis tuis exercebor: ⁊ cōſiderabo vias tuas. In iuſtificationib⁹ tuis meditabor: nō obliuiſcar ſermōes tuos Ps̄.

Retribue ſeruo tuo viuifica me: ⁊ cuſtodiā ſermones tuos. Reuela oculos meos ⁊ cōſiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſū ī tra: nō abſcondas a me mandata tua. Concupiuit aīa mea deſiderare iuſtificatōes tuas in oī tp̄e. Increpaſti ſuꝑbos: maledicti q̊ declināt a mādatis tuis

Aufer a me obprobriū ⁊ contēptū: q̄ teſtimonia tua exquiſiui. Eteni ſederunt principes aduerſū me loquebant: ſeruus aūt tu⁹ exercebat in iuſtificationibus tuis. Nam ⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt: ⁊ cōſilium meū iuſtificationes tue

Adheſit pauimēto aīa mea: viuifica me ſecundū verbum tuū. Vias meas annūciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas. Viam iuſtificationum tuarum inſtrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitauit anima mea pre tedio: confirma me in verbis tuis. Viam iniquitatis amoue a me: ⁊ in lege tua miſerere mei. Viam veritatꝫ elegi: iudicia tua non ſum oblit⁹. Adheſi teſtimonijs tuis dñe: noli me ꝯfundere. Viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilataſti cor meū. Qn̄ agitur de dñica añ.

Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit ī loco paſcue ibi me collocauit. Qn̄ de feria agitur añ.

Deus exaudi orōnem meam auribus percipe v̓ba oris mei.

Pſalmus.

Quicūqꝫ vult ſaluus eſſe āte oīa opus ē: vt teneat catholicā fidē. Quā niſi quiſqꝫ integram īuiolatamqꝫ ſeruauerit: abſqꝫ dubio ī eťnū ꝑibit. Fides aūt catholica hec eſt: vt vnū deū ī trinitate ⁊ trinitatē in vnitate veneremur.

Neqꝫ ꝯfūdētes ꝑſonas: neqꝫ ſubſtantiā ſeꝑantes. Alia eſt enī ꝑſona prīs alia filij alia ſpiritus ſcī. Sed prīs ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſcī vna ē diuinitas equal' glr̄ia coeťna maieſtas. Qual' pr̄ talis fili⁹: talis ſpūs ſanct⁹.

Increatus pater increatus filius: increatus ſpiritus ſanctus. Immenſus pr̄ imēſus filius: imēſus ſpiritus ſanct⁹.

Eternꝰ pr̄ eťnꝰ filiꝰ· eternus ſpūs ſcūs. Et tamen nō tres eťni: ſꝫ vnꝰ eternꝰ. Sicut nō tres icreati nec tres imenſi: ſꝫ vnꝰ increatꝰ ⁊ vnꝰ imenſus. Silr̄ omīpotens pr̄ oṗs filius oṗs ſpūs ſcūs. Et tn̄ nō tres omnipotētes ſꝫ vnꝰ oṗs. Ita deus pr̄ deꝰ filius deus ſpūs ſcūs. Et tn̄ nō tres dij: ſꝫ vnꝰ ē deꝰ. Ita dn̄s pr̄ dn̄s filius dn̄s ſpūs ſcūs. Et tamē non tres dn̄i: ſꝫ vnꝰ ē dn̄s. Quia ſicut ſigillatim vnam quamqꝫ ꝑſonā deū aut dn̄m ꝯfiteri: xp̄iana v̓itate cōpellimur. Ita tres deos aut dn̄os dicē catholica religione ꝓhibemur. Pr̄ a nullo fcūs eſt: nec creatꝰ nec genitꝰ. Filiꝰ a pr̄e ſolo ē nō factꝰ nec creatꝰ ſꝫ genitꝰ. Sp̄s ſcūs a pr̄e ⁊ filio nō factꝰ nec creatꝰ nec genitꝰ ſed ꝓcedens. Unus ergo pr̄ non tres pr̄es vnꝰ filius nō tres filij vnꝰ ſp̄s ſcūs nō tres ſpūs ſci. Et i hac trinitate nihil p̄us aut poſterius: nihil magis aut minꝰ. Sed tote tres ꝑſone coeterne ſibi ſūt ⁊ coequales. Ita vt ꝑ omia ſicut iā ſupradictū ē: vt vnitas i trinitate ⁊ trinitas i vnitate venerāda ſit. Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſentiat. Sed neceſſariū ē ad eternā ſalutē: vt incarnationē quoqꝫ dn̄i noſtri ieſu xp̄i fideliter credat. Eſt ergo fides recta vt credamꝰ ⁊ ꝯfiteamur: quia dn̄s nr̄ ieſus xp̄s dei filius deꝰ ⁊ homo eſt. Deꝰ ē ex ſubā patris ante ſecula genitꝰ: ⁊ homo eſt ex ſbā mr̄is in ſcl̄o natus. Perfectus deꝰ ꝑfectus homo ex aīa rationali ⁊ humana carne ſubſiſtens. Equalis patri ſcd̄m diuinitatē minor pr̄i ſecūdū humanitatē. Qui licet deus ſit ⁊ homo nō duo tn̄: ſꝫ vnꝰ ē xp̄s. Unus aūt nō cōuerſiōe diuinitatis in carnē: ſꝫ aſſūptōne humanitatis in deū. Unꝰ oīno nō ꝯfuſiōe ſubſtantie: ſed vnitate ꝑſone. Naꝫ ſicut aīa rōnalis ⁊ caro vnꝰ ē hō: ita deus ⁊ homo vnꝰ eſt xp̄s. Qui paſſus ē ꝓ ſalute nr̄a deſcēdit ad inferos. tͥtia die reſurrexit a mortuis. Aſcēdit ad celos ſedet ad dexterā dei pr̄is oīpotētis: inde venturꝰ ē iudicare viuos ⁊ mortuos. Ad cuiꝰ aduentū oēs hoīes reſurgere hn̄t cū corporibus ſuis: ⁊ reddituri ſūt de factis ꝓprijs rōnem. Et qui bona egerūt ibūt i vitā eťnā: qui v̓o mala i ignē eternum. Hec eſt fides catholica quā niſi quiſqꝫ fidelit̄ firmiterqꝫ crediderit: ſaluus eē non poterit. An̄. Te deū pr̄em ingenitū te filiū vnigeītū te ſpūꝫ ſcūꝫ ꝑaclytū ſcām ⁊ indiuiduā trinitatē toto cord̄ ⁊ ore ꝯfitemur laudamus atqꝫ bn̄dicimꝰ tibi gl̄ia in ſcl̄a. An̄. Gr̄as tibi deꝰ gr̄as tibi v̓a vna trinitas: vna ſūma deitas ſcā ⁊ vna vnitas An̄. Te iure laudāt te adorāt te gl̄ificant oēs creature o btā tri nitas. Añ. Gl'ia tibi trinitas eq̄lis vna deitas ⁊ ante omia scl'a nūc ⁊ ip̄petuū. Caplm.

R Egi aūt scl'oꝝ imoꝛtali ⁊ inuisibili soli deo honoꝛ et gl'ia in scl'a scl'oꝝ amē. Choꝛus. Deo gr̄as. Hoc caplꝫ dicet̄ oibꝰ dn̄icis ⁊ fes. ⁊ ꝑ oct'. qn̄ coꝛꝰ regit̄ ⁊ i ꝯme. bt̄e marie ex̄ hebdomadā pasche ⁊ i choꝛo de fō loci. In oibꝰ aliis festis ꝑ ānū ⁊ i oi fer̄. ab oct' pasche vsꝫ ad pēt' ⁊ i oct' ⁊ infra oct' sn̄ regie choꝛi. ⁊ i vig'. ascēsi. dn̄i ⁊ pēt'. ⁊ in vig'. nat'. dn̄i ⁊ ephie cum ex̄ dn̄icaꝫ euenerint dicet̄ hoc cap.

D Omie miserere nr̄i te. n. expectauimꝰ esto brachiū nr̄m i mane ⁊ salus nr̄a i tēpoꝛe tribulationis. In oibus feriis ꝑ aduēsū ⁊ a. Dn̄e ne in ira. vsqꝫ ad cenā dn̄i ⁊ a Deꝰ diuꝫ. vsqꝫ ad aduētū dn̄i qn̄ d̄ feria agit̄ dicet̄ hoc Capitulū

P Acē ⁊ v̄itatez diligite ait dominus omnipotens. Et qn̄cūqꝫ dr̄ h̄ cap. ad. i. tunc fient p̄ces cū ꝓstratōibꝰ genuflectēdo ad oēs hoꝛas diei ℟. Jesu xp̄e fili dei viui miserere nob. ℣. Qui sedes ad dexterā pr̄is. ℣. Miserē. ℣. Gl'ia pr̄i ℣. Jesu xp̄e. ℣. Exurge dn̄e adiuua nos. ℟. Et liba nos ꝓpt̄ nomē tuū. Et notādū ē qꝫ omi die ꝑ annū p̄terqꝫ in festis duplicibꝰ ⁊ a passiōe dn̄i vsqꝫ ad oct'. pasche ⁊ i ꝯmemoratōibꝰ aiaꝝ cū dr̄ de festo dr̄ idē ℟. Jesu xp̄e. cū h̄ ℣. Qui sedes ad ⁊ dr̄ ꝑ totū ānū post p̄dictū ℟. nisi in die nat' dn̄i ⁊ ab hic vsqꝫ ad crastī. purifi. bt̄e Marie ⁊ a passiōe dn̄i vsqꝫ ad ascē. dn̄i ⁊ quotiēscūqꝫ dr̄ plenū seruit'. de scā maria ⁊ nisi i festo coꝛpoꝛis xp̄i ⁊ ꝑ oct'. nūc. n. dicet̄ hic ℣. Qui d̄ v̄gie dignatꝰ es nasci His dictis sequāt̄ p̄eces sicut ad cōple. ⁊ sub eodem tono. L. Kyrieleison. iij. Xp̄el'. iij. Kyriel'. iij. Pr̄ nr̄ Et ne nos. ℟. Sꝫ liba nos a malo. ℣. Viuet aīa mea ⁊ laudabit te. ℟. Et iudicia tua adiuuabūt me. ℣. Erraui sic ouis que ꝑiit. ℟. Quere seruū tuum dn̄e qꝛ mandata tua nō sū oblitꝰ. Credo in deū ℣. Carnis r̄surrectionē. ℟. Et vitā et̄nā amē. ℣. Repleat̄ os meū laude. ℟. Vt cantē gl'iam tuā tota die magnitudinē tuaꝫ ℣. Dn̄e aūte faciē tuā a p̄ctis meis. ℟. Et oēs iniq̄tates meas dele. ℣. Coꝛ mūdū crea i me deꝰ. ℟. Et spūꝫ r̄ctū inoua i visceribꝰ meis. ℣. Ne ꝓiicias me a facie tua. ℟. Et spūꝫ scm̄ꝫ tuū ne auferas a me. ℣. Redde mihi leticiā salutaris tui. ℟. Et spū p̄ncipali confirma me. ℣. Eripe me dn̄e ab hoie malo. ℟. A viro iniquo eripe me. ℣. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus. ℟. Et ab isurgētibꝰ in me libera me. ℣. Eripe me de opantibꝰ iniq̄tatē. ℟. Et de vir' sāguinū salua me. ℣. Sic psalmū dicā noi tuo in sclm̄ scl'i. ℟. Vt reddā vota mea d̄ die i diez. ℣.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris nr̄. ℟. Spes oīuʒ finiū terre ⁊ in mari longe. ℣. Deus i adiutoriū meū intē. ℟. Dn̄e ad adiuuā. me feſt. ℣. Scūs deꝰ ſcūs fortis ſcūs ⁊ īmortal. ℟. Agnꝰ dei qui tolliſ pctā mūdi miſerere nob. ℣. Bn̄dic aīa mea dō. ℟. Et oīa que itra me ſūt noī ſcō eiꝰ. ℣. Bn̄dic aīa mea dn̄o ℟. Et noli obliuiſci oēs retributiones eiꝰ. ℣. Qui ꝓpiciat̄ oībꝰ iniq̄tatibꝰ tuis. ℟. Qui ſanat oēs īfirmitates tuas. ℣. Qui redimit de interitu vitaʒ tuā. ℟. Qui coronat te mīa ⁊ miſeratōibꝰ. ℣. Qui replet in bonis deſideriū tuū. ℟. Renouabit̄ vt aquile iuuentus tua. Deinde dr̄. Confiteor deo. ⁊ Miſereat̄. ⁊ Abſolutionē. vt ſ̄. ad cōple. deīn ℣. Deꝰ tu cōuerſus viuific. nos. ℟. Et plebs tua. ⁊ cet̄e que ſequūt̄ vt. ſ̄. ad cōple. Hec p̄ces p̄dicte dicant̄ ſup dcō m°. ꝑ totū ānū ad ꝓmā tā in feſtis q̄ʒ in ꝓfeſtis tā duplici. q̄ʒ ſimplici. niſi a cena dn̄i vſqʒ ad oct. paſche ⁊ niſi in die aīaꝝ. Ita tn̄ ꝙ in oībꝰ feriis ꝑ aduen. ⁊ a. Dn̄e ne i ira ⁊ a. Deꝰ oīum. vſqʒ ad aduentū dn̄i qn̄ de feria agit̄ ſtati pꝰ ℣. Fiat mīa. t. do. ſequatur. ℣. Exaudi dn̄e vocē meā qua clamaui ad te. ℟. Miſerere mei ⁊ exaudi me. ⁊ cet̄a ſicut ad cōple. ſ̄. dr̄ vſqʒ ad orōnē dicēdā expleāt̄. Hec ſequēſ orō dr̄ i oībꝰ feſtiſ dupli. ꝑ ānū ex̄ hebdo. paſche videlʒ hec ſequēs. Orō

IN hac hora huiꝰ diei tua nos q̇s dn̄e reple mīa: vt ꝑ totū diē exultantes i tuis laudibꝰ delectemur. ꝑ. dn̄m. Dn̄s vo. ⁊ Bn̄dica. In oībꝰ dn̄icꝭ ⁊ i feſtis ſcōꝝ n̄ dupl. ⁊ i feriiſ ex̄ hebdō am paſche dr̄ hec orō.

DOmine ſcē p̄r oṗs et̄ne deꝰ q̄ nos ad p̄ncipiū huius diei ꝑuenire feciſti: tua noſ hodie ſalua v̄tute ⁊ ꝯcede: vt i hac die ad nullū mortale pctm̄ nec vllū icurramꝰ ꝑiculū ſʒ ſꝑ ad tuā iuſticiā faciēdā oīs nr̄a actio tuo moderamīe dirigat̄. ꝑ dn̄m. n. i. x. f. t. cū. Dn̄s vobcū. ⁊ Bn̄dicamꝰ dn̄o. Deīde legat̄ martilogiū ſic ſolʒ i eccleſiis cathedralibꝰ ⁊ collegiatis ⁊ tūc ſacerdos pꝰ lecturā martilogii dicat ſic. Aīa eiꝰ. vel ſic Aīe eoꝝ ⁊ aīe omniū fideliū defūctoꝝ ꝑ mīam dei reqēſcāt i pa. ℟. Am̄. Eps tc̄ p̄ns iſta dicat loco ſuo capitulari. Deind̄ ſacerdoſ dicat. ſ. ō oībꝰ ſcis hūc ℣. Precioſa ē i ꝯſpc̄u dn̄i. ℟. Mors ſcōꝝ eiꝰ. poſtmodū dicat ſac̄dos ſiñ. Dn̄s vo. ⁊ ſiñ. Oremꝰ hāc orōnem hoc mō.

SAncta maria mat̄ dn̄i noſtri ieſu xp̄i atqʒ oēs ſācti iuſti ⁊ electi dei intercedant et orēt ꝓ nob pctōribꝰ ad dn̄ʒ deum nr̄m vt nos mereamur ab eo adiuuari ſanari ⁊ ſaluari q̄ i trinitate ꝑfecta viuit ⁊ r̄gnat deꝰ ꝑ oīa ſcl̄a. ſ. Amē. Poſtea dicat ſacerdos. Deꝰ i adiu. m. iten. iii. chorꝰ r̄ndet. Dn̄e ad adiuā. m. fe. itaqꝫ ītia repetitō finiaſ. cū Glꝛia pr̄i. ⁊ Sic erat ⁊ kyrieł. Xpeł. kyrieł. Pr̄ nr̄ ⁊ Aue ma. ℣. Et ne noſ. ℟. Sȝ liba. ℣. Et veniat ſup̲ nos mīa tua dn̄e. ℟. Salutare tuū ſcd̄ȝ eloq̄ū tuū. ℣. Et rſ̄pice i ſeruos tuos ⁊ i op̲a tua. ℟. Et dirige filioſ eoꝝ. ℣. Et ſit ſplēdoꝛ dn̄i dei nr̄i ſup̲ nos. ℟. Et op̲a manuū tuaꝝ dirige ſup̲ nos ⁊ opꝰ manuū tuaꝝ dirige. In feſtis duplicibꝰ ⁊ quoties choꝛꝰ regiſ ext̄ hebdomadā paſche dr̄ hec oꝛ̄o ſin̄. Dn̄s vo. ſȝ cū Oꝛemꝰ

Ops̄ ſēpit̄ne deꝰ dirige oꝛ̄o. actꝰ nr̄os i bn̄placito tuo vt i noīe dilecti filij tui mereamur bōis op̲ibꝰ abūdare. Qui tecū. vi. ⁊. reg. i vni. ſ. ſ. cū Dn̄ſ vob. ⁊ Bn̄dicamꝰ do. In oībꝰ aliis feſtiſ niſi i hebdo. paſche ⁊ i tribꝰ diebus ꝓxi. an̄ paſcha dr̄ hec oꝛ̄o ſin̄ Dn̄s vobcū. ⁊ cū. Oꝛemuſ. ⁊ qn̄ chorus non regitur. Oratio.

DIrigē ⁊ ſcificare dignarꝛ dn̄e deꝰ hodie ⁊ quotidie corda ⁊ corp̲a nr̄a ſēſus quoqȝ ⁊ ſermōes nr̄oſ i lege tua ſcā: ⁊ i op̲ibꝰ mādatoꝝ tuoꝝ vt hic ⁊ i etnū te auxiliāte ſp̲ ſani ⁊ libi eē mereamur. p̲ do. n. i. x. cū Dn̄ſ vob. ⁊ Bn̄dicamꝰ do. Quotienſcūqȝ eni dr̄ ps̄. Ad te le. ꝑmatꝫ. tc̄ ad ꝑmā pꝰ tabulā lectā ſtādo i choro dicet̄ ps̄. Leuaui cū Glꝛa pr̄i. ⁊ Sic erat. ⁊ Kyrieł. ⁊ Xpeł. ⁊ Kyrieł. Pater nr̄ Et ne nos. ℟. Sȝ lib. ℣. Oſ̄nde nob dn̄e miaȝ tuā. ℟. Et ſalutare tuū da no. ℣. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ācillas tuas. ℟. Deꝰ meꝰ ſp̲ātes i te. ℣. Mitte eis dn̄e auxiliū de ſcō. ℟. Et d̄ ſyō tuē eos. ℣. Eſto eis dn̄e trꝫ fortitudis. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil ꝓficiat inimicꝰ i eis. ℟. Et filiꝰ iniq̄tatꝫ nō appōat nocē eis. ℣. dn̄e ex. ℟. Et cla. ℣. dn̄s vob. Oꝛ̄o.

ADeſto dn̄e ſupplicatōibꝰ nr̄is ⁊ viā famłoꝝ tuoꝝ i ſalutꝫ tue ꝓſp̲itate diſpōe: vt iīt oēs vie ⁊ vite huiꝰ varietates tuo ſēp̲ ꝓtegamur auxilio. Oratio.

Ops̄ ſ. d. ſalus etn̄a credētiū exaudi nos ꝓ famuł tuis: ꝓ q̇bꝰ mīe tue iploramꝰ auxiliū vt rddita ſibi ſanitate gr̄aꝝ tibi i eccła tua referāt actōes p. x. d. no. Am̄. ſeq̄t Bn̄dicite. choꝛꝰ Dn̄s. ⁊ tc̄ vnꝰ q̄ſqȝ ſigno crucꝭ ſe muniat. In no. pa. ⁊ fi. ⁊ ſ. ſ. Amē. Ad. iij. hym. pncipal rector chori incipiat. Hym.

NUnc ſcē nob ſp̄s vnū pr̄i cuȝ filio. dignare ꝓmptꝰ igeri nr̄o refuſus pectori. Os ligua mens ſēſus vigoꝛ ꝯfeſſiōe ꝑſonēt: flāmeſcat igne charitas accēdat ardoꝛ ꝓxioſ. Pr̄a pr̄ piiſſime prīqȝ comp̲ vnice: cū ſp̄ū p̲aclyto regnās p̲ oē ſcłm. Ps.

LEgē pōe m̄ dn̄e viā iuſtificatōnū tuaꝝ: ⁊ exq̇rā eā ſp̲. Da mihi itellc̄ȝ ⁊ ſcrutabō legē tuā: ⁊ cuſtodiā illā in toto coꝛd̄ m̄o. Deduc me i ſēitā mādatoꝝ tuoꝝ: q2 ip̲ā volui. Inclīa coꝛ meū i teſtionia tua: ⁊ n̄ i auāiciā. Aūte ocłos m̄oſ ne vidāt vāitatē i via tua viuifica m̄

Statue ſeruo tuo eloquiũ tuũ i timoꝛe tuo. Amputa obpꝛobꝛiũ meũ quod ſuſpicatus ſum: qꝛ iudicia tua iocũda. Ecce concupiui mãdata tua: i equitate tua viuifica me. Et veniat ſup̲ me mĩa tua dñe: ſalutare tuũ ſcd̄m eloquiũ tuũ. Et rñdebo exp̲robꝛantib⁹ mihi v̓bũ: qꝛ ſp̲aui i ſermonib⁹ tuis. Et ne auferas de oꝛe meo v̓bũ v̓itatis vſqꝫquaqꝫ: qꝛ in iudicijs tuis ſup̲ſp̲aui. Et cuſtodiam legẽ tuã ſp̲: in ſcl̓m ⁊ i ſcl̓m ſcl̓i. Et ãbulabã i latitudine: quia mãdata tua exquiſiui. Et loquebar de teſtimonijs tuis: in ꝯſpectu regũ ⁊ nõ ꝯfundebar. Et meditaboꝛ in mãdatis tuis que dilexi. Et leuaui man⁹ meas ad mandata tua que dilexi: ⁊ exerceboꝛ in iuſtificatiõibus tuis.

Pſalmus.

Memoꝛ eſto v̓bi tui ſeruo tuo: i quo mihi ſpem dediſti. Hec me cõſolata ẽ i humilitate mea: qꝛ eloquiũ tuũ viuificauit me. Sup̲bi inique agebãt vſqꝫquaqꝫ: a lege aũt tua nõ declinaui. Memoꝛ fui iudicioꝝ tuoꝝ: a ſcl̓o dñe ⁊ ꝯſolatus ſũ. Defectio tenuit me p̲ pctõrib⁹: derelinquentib⁹ legẽ tuã. Cantabiles mihi erãt iuſtificationes tue: in loco p̲egrinationis mee. Memoꝛ fui nocte nõis tui dñe: ⁊ cuſtodiui legẽ tuã. Hec facta ẽ mihi: qꝛ iuſtificationes tuas exquiſiui. Poꝛtio mea dñe dixi: cuſtodire legẽ tuã. Dep̄catus ſũ faciẽ tuã in toto coꝛde meo: miſerere mei ſecũdũ eloquiũ tuũ. Cogitaui vias meas ⁊ ꝯũti pedes meos in teſtimonia tua. Parat⁹ ſũ ⁊ nõ ſũ turbat⁹: vt cuſtodiã mãdata tua. Funes peccatoꝝ circũplexi ſũt me: ⁊ legẽ tuã nõ ſũ oblit⁹. Media nocte ſurgebã ad ꝯfitẽdũ tibi: ſup̲ iudicia iuſtificationis tue. Particeps ego ſũ oĩuꝫ timẽtium te: ⁊ cuſtodientiuꝫ mãdata tua. Mĩa tua dñe plena eſt terra: iuſtificatõnes tuas doce me.

Pſalmus.

Bonitatẽ feciſti cum ſeruo tuo dñe: ſcd̄ꝫ v̓bũ tuũ. Bonitatẽ ⁊ diſciplinam ⁊ ſciam doce me: qꝛ i mãdatis tuis credidi. Priuſq̄ꝫ humiliarer ego deliqui: p̲pterea eloquiũ tuum ego cuſtodiui. Bon⁹ es tu ⁊ i bonitate tua doce me iuſtificationes tuas. Multiplicata eſt ſup̲ me iniquitas ſup̲boꝝ: ego aũt i toto coꝛde meo ſcrutaboꝛ mãdata tua. Coagulatũ ẽ ſicut lac coꝛ eoꝝ: ego v̓o legẽ tuã meditat⁹ ſũ. Bonũ mihi quia humiliaſti me: vt diſcã iuſtificationes tuas. Bonum mihi lex oꝛis tui: ſup̲ millia auri ⁊ argẽti. Manus tue fecerũt me ⁊ plaſmauerũt me: da mihi itellectũ vt diſcam mandata tua. Qui timent te videbũt me et letabũt: qꝛ in v̓ba tua ſup̲ſp̲aui. Cognoui dñe qꝛ eq̄tas iudicia tua: ⁊ i v̓itate tua humili aſti me. Fiat mīa tua vt conſoletur me: ſecūdū eloquiū tuū ſeruo tuo. Ueniant mihi miſerationes tue ⁊ viuam: qꝛ lex tua meditatō mea eſt. Confūdantur ſuꝑbi qꝛ iniuſte iniquitatem fecerūt ī me: ego autem exercebor in mādatis tuis. Cōuertantur mihi timentes te: et q̄ nouerūt teſtīonia tua. Fiat cor meū imaculatū: in iuſtificationibus tuis vt non confūdar. Aň. Laus ⁊ ꝑhēnis glia deo prī ⁊ filio ſcō ſimł ꝑaclyto ī ſecula ſeculorum. Capitulū.

Gratia dñi nřī ieſu xpi ⁊ charitas dei ⁊ cōicatio ſācti ſpūs ſit ſēper cū oib⁹ nobis. ℟. Inclīa cor meū de⁹. In teſtimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē ī via tua viuifica me. In teſti. Glia prī. Inclina. ℣. Ego dixi dñe miſerere mei. ℟. Sana animā meā qꝛ peccaui tibi. In ferialib⁹ dieb⁹ aň. Ueniant mihi domine miſerationes tue et viuā. Capitulum feriale.

Sana me domine ⁊ ſanabor ſaluū me fac ⁊ ſaluus ero qm̄ laus mea tu es. ℟. Sana aīaꝫ meā: quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miſerere mei. Quia peccaui tibi. Glia p. Sana aī. ℣. Adiutor me⁹ eſto dñe. ℟. Ne derelinquas me. Ad ſextam. Hymnus.

Rector potēs verax de⁹ q̄ tēperas reꝝ vices ſplēdore mane inſtruis ⁊ ignibus meridiē

Extingue flāmas litiuꝫ aufer calorē noxiū confer ſalutē corpoꝝ veráqꝫ pacē cordiuꝫ. Preſta pater piiſſime. Pſalmus

Defecit in ſalutare tuum anima mea: ⁊ in v̇bū tuū ſuꝑſꝑaui. Defecerūt ocłi mei in eloquiū tuū: dicentes qn̄ cōſolaberis me. Quia fact⁹ ſū ſic̄ vter in pruina: iuſtificationes tuas nō ſū oblitus. Quot ſunt dies ſerui tui: qn̄ facies de ꝑſequentib⁹ me iudiciū. Narrauerūt mihi iniqui fabulationes: ſꝫ non vt lex tua. Omnia mandata tua v̇itas: iniq̄ ꝑſecuti ſūt me adiuua me. Paulomin⁹ ꝯſūmauerūt me in ṫra: ego aūt nō dereliqui mandata tua. Scdm̄ mīam tuam viuifica me ⁊ cuſtodiam teſtimōia oris tui. In eťnū dñe verbū tuū permanet in celo. In generatione ⁊ generatione v̇itas tua: fūdaſti terrā ⁊ permanet. Ordinatione tua ꝑſeuerat dies: qm̄ oia ſeruiunt tibi. Niſi qd̄ lex tua meditatio mea eſt: tunc forte ꝑiiſſem in humilitate mea. In eťnum nō obliuiſcar iuſtificationes tuas: qꝛ in ipſis viuificaſti me. Tuus ſū ego ſaluū me fac: quoniam iuſtificationes tuas exquiſiui.

Me expectauerūt pctōres vt ꝑderent me: teſtimonia tua intellexi. Omis ꝯſūmationis vidi finē: latū mādatū tuū nimis.

Quomodo dilexi legem tuā dñe: tota die me- ps̄.

ditatō mea eſt. Sup inimicos meos pꝛudentē me feciſti mandato tuo: qꝛ in eternū mihi eſt. Sup oēs docētes me intellexi qꝛ teſtimōia tua meditatio mā eſt. Sup ſenes intellexi: qꝛ mādata tua queſiui. Ab oī via mala ꝓhibui pedes meos: vt cuſtodiā v̾ba tua. A iudicijs tuis nō declinaui: qꝛ tu legē poſuiſti mihi Quā dulcia faucibus meis eloq̄a tua ſup mel oꝛi meo. A mādatis tuis itellexi ꝓpt̄ea odiui oēz viā iniq̄tatꝭ. Lucerna pedibꝰ meis verbū tuuz: ⁊ lumē ſemitis meis. Iuraui ⁊ ſtatui cuſtodire: iudicia iuſticie tue. Humiliatꝰ ſuz vſqꝫ quaqꝫ dn̄e: viuifica me ſcd̄um verbū tuū. Volūtaria oris mei beneplacita fac dn̄e: ⁊ iudicia tua doce me. Aia mea in mãibus meis ſp̄: ⁊ legē tuā non ſuz oblitus. Poſuerūt pctōꝛes laqueuz mihi: ⁊ de mādatis tuis nō erraui. Hereditate acquiſiui teſtimonia tua in eternū: q̄a exultatio coꝛdis mei ſunt. Inclinaui coꝛ meū ad faciēdas iuſtificatiōes tuas in eternū pꝛopter retributiōem. ps.

INiquos odio habui: ⁊ legem tuā dilexi. Adiutoꝛ ⁊ ſuſceptō meꝰ es tu: ⁊ i v̾bū tuū ſupſp̄aui. Declinate a me maligni: ⁊ ſcrutaboꝛ mādata dei mei. Suſcipe me ſcd̄m eloq̄uz tuū ⁊ viuā: ⁊ non ꝯfundas me ab expectatiōe mea. Adiuua me ⁊ ſaluus ero: ⁊ meditaboꝛ i iuſtificatiōibꝰ tuis ſp̄. Spꝛeuiſti oēs diſcedētes a iudicijs tuis: qꝛ iniuſta cogitatio eoꝛum. Pꝛeuaricātes reputaui omēs pctōꝛes terre: iō dilexi teſtimonia tua. Cōfige timoꝛe tuo carnes meas: a iudicijs eniz tuis timui. Feci iudiciū ⁊ iuſticiā nō tradas me: calūpniātibꝰ me Suſcipe ſeruū tuū in bonū: nō calūpnient me ſupbi. Oculi mei defecerūt in ſalutare tuuz ⁊ in eloquiū iuſticie tue. Fac cū ſeruo tuo ſcd̄m miām tuam ⁊ iuſtificatiōes tuas doce me. Seruus tuꝰ ego ſum: da mihi intellectū ut ſciā teſtimōia tua Tempus faciēdi dn̄e: diſſipauerūt legē tuā. Ideo dilexi mādata tua: ſup auꝝ ⁊ topaçion. Pꝛopterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnē viā iniquā odio habui. Añ. Glīa laudis reſonet in oꝛe oīm prī genitoq̄ ꝓli ſpūi ſctō pariter reſultet laude ꝑhenni. Capl̄m.

TRes ſunt qui teſtimonium dant in celo: pater v̾bū ⁊ ſpiritus ſanctus: ⁊ hi tres vnū ſunt. ℟. In eternū domine: Permanet verbū tuuz. ℣. In celo ⁊ in ſeculū ſeculi veritas tua. Permanet Gloꝛia. In eternum. ℣. Dominus regit me ⁊ nihil mihi deerit. ℟. In loco paſcue ibi me collocauit. Quando agitur de feria. Añ. Non confundas me dn̄e ab expectatiōe mea.

Capitulum.

Omnia probate quod bonum eſt tenere ab omi ſpecie mala abſtinete vos. ℟. Benedicaȝ dñm: In omni tempore. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Gloria. Benedicā domi. ℣. Dñs regit me.

Ad .ix. hymnus.

Rerum deus tenax vigor immotus in te permanens lucis diurne tempora ſucceſſibus determinās. Largir̃ clarum veſpere quo vita nuſquā decidat: ſed p̄miū mortꝫ ſacre perhennis inſtet gloria. Preſta pater pijſſime. Pſ.

Mirabilia teſtimonia tua domine: ideo ſcrutata ē aīa mea. Declaratō ſermonū tuoꝝ illuminat: ⁊ intellectum dat ꝑuulis. Os meuȝ aperui ⁊ attraxi ſpiritū: quia mādata tua deſiderabaȝ. Aſpice ī me ⁊ miſerere mei: ſcd̄m iudicium diligentiū nomē tuū. Greſſus meos dirige ſcd̄m eloquiuȝ tuum: ut non dominet̃ mei om̄is iniuſticia. Redime me a calūpnijs hominū: ut cuſtodiaȝ mandata tua. Faciē tuā illūina ſuꝑ ſeruū tuū: ⁊ doce me iuſtificatiōes tuas. Exitus aq̄ꝝ deduxerūt oculi mei: qꝛ non cuſtodierūt legē tuā. Iuſtus es dñe: ⁊ rectū iudiciū tuū. Mādaſti iuſticiā teſtimonia tua: ⁊ veritatē tuā nimiſ. Tabeſcere me fecit çelus me⁹: qꝛ obliti ſūt v̓ba tua iīmici mei. Ignitū eloquiū tuū vehement̃: ⁊ ſeruus tuus dilexit illud. Adoleſcentulus ſum ego ⁊ ꝯtēptus iuſtificatiōes tuas nō ſum oblitus. Iuſticia tua dñe iuſticia in eternū: ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ anguſtia īuenerūt me: mandata tua meditatō mea eſt. Equitas teſtimonia tua in eternū: ⁊ intellectum da mihi ⁊ viuam. Gloria patri et filio

Pſalmus

Clamaui ī toto corde mo exaudi me dñe: iuſtificationes tuas requirā. Clamaui ad te ſaluū me fac: ut cuſtodiā mādata tua. Preuēi in maturitate ⁊ clamaui: qꝛ in v̓ba tua ſuꝑſperaui. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua. Vocē meam audi ſcd̄m miſericordiam tuā domine: ⁊ ſcd̄m iudicium tuuȝ viuifica me. Appropinquauerunt perſequentes me iniq̄tati: a lege autem tua longe facti ſunt. Prope es tu domine: ⁊ omnes vie tue veritas. Initio cognoui de teſtimonijs tuis: quia in eternuȝ fundaſti ea. Vide humilitatē meam ⁊ eripe me: quia legem tuam nō ſuȝ oblit⁹. Iudica iudiciuȝ meū ⁊ redime me: propter eloquiuȝ tuum viuifica me. Longe a peccatoribus ſalus: quia iuſtificationes tuas non exquiſierunt. Miſericordie tue domine multe ſecunduȝ iudiciū tuū viuifica me. Multi q̄ ꝑſequūt̃ me ⁊ tribulant me a teſtimonijs nō declinaui. Vidi p̄uaricātes ⁊ tabeſcebā: qꝛ eloquia tua nō cuſtodierūt. Vidi q̄m mādata tua dilexi dn̄e: in mīa tua viuifica me. Principium verboꝝ tuorum veritas: ī et̄nū oia iudicia iuſticie tue. ps.

PRincipes ꝑſecuti ſūt me gratis: ⁊ a v̇bis tuis formidauit cor meū. Letabor ego ſr̄ eloquia tua: ſicut q̇ inuenit ſpolia multa. Iniq̇tatē odio habui ⁊ abhoīat⁹ ſum: legē autem tuā dilexi. Septies in die laudē dixi tibi: ſup̱ iudicia iuſticie tue. Pax multa diligentib⁹ legē tuā: ⁊ nō eſt illis ſcandaluꝫ. Expectabā ſalutare tuū dn̄e: ⁊ mādata tua dilexi. Cuſtodiuit aīa mīa teſtionia tua: ⁊ dilexit ea vehemēt̄. Seruaui mādata tua ⁊ teſtimonia tua: q̇a oēs vie mee ī ꝯſpectu tuo. Apꝓpinquet dep̄catio mea in cōſpectu tuo: iuxta eloquiū tuum da mihi intellectū. Intret poſtulatio mea in ꝯſpectu tuo: ſecundū eloquiū tuū eripe me.

Eructabūt labia mea hymnū cū docueris me iuſtificatiōes tuas. Pronūciabit lingua mīa eloquiū tuū: qꝛ oia mādata tua equitas. Fiat man⁹ tua ut ſaluet me: q̄m mandata tua elegi. Cōcupiui ſalutare tuū domine: ⁊ lex tua meditatio mea eſt. Viuet aīa mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt me. Erraui ſicut ouis que periit: quere ſeruū tuū qꝛ mādata tua nō ſuꝫ oblitus. Añ. Ex quo oia ꝑ que oia in quo oia ipſi gloria in ſecula. Capitulū.

Vnus dn̄s vna fides vnū baptiſma vn⁹ de⁹ ⁊ pater omniū q̇ ſup̱ oēs ⁊ ꝑ oia ⁊ ī oībus nobis q̇ eſt bn̄dict⁹ in ſcl'a. ℟. Clamaui ī toto cōde: Exaudi me dn̄e. ℣. Iuſtificatiōes tuas req̇rā. Exaudi me. Gloria pa. Clamaui. ℣. Ab occl'tis meis mūda me dn̄e. ℣. Et ab alie. ꝑ.

In ferialib⁹ dieb⁹ añ. Iuxta eloquiū tuum da mihi intellectū domine. Capitulum.

Alter alterius onera portate: ⁊ ſic adimplebitis legem xp̄i. ℟. Redime me domine ⁊ miſerē mei. ℣. Pes eni meus ſtetit in via recta in eccl'iis bn̄dicaꝫ te dn̄e: Et miſerē mei. Gloria pa. Ab occult̄. ps.

Ad dn̄m cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.
Domine libera animam me.
Quid detur tibi aut quid ap.
Sagitte potentis acute: cum.
Heu mihi quia incolatus.
Cum his qui oderunt pacem
Añ. Clamaui ⁊ exaudiuit me. ps.

Leuaui oc'los meos ī mon. Auxiliū meum a.
Non det in cōmotionē pedē.
Ecce non dormitabit neqꝫ.
Dominus cuſtodit te domi.
Per diem ſol non vret te: neqꝫ
Dominus cuſtodit te ab om̄i
Dominus cuſtodiat introitū
Añ. Auxiliū meū a domio. Caplm. Dn̄s aūt dirigat. Hym.

IMmēſe celi conditoꝛ qui
mixta ne ꝯfunderēt: aque
fluenta diuidēs celū dediſti li-
mité. F irmās locū celeſtibꝰ
ſimulqꝫ terre riuulis: vt vnda
flāmas temperet ire ſolum ne
diſſipēt. I nfunde nunc piiſſi
me donū ꝑhennis gratie frau-
dis noue ne caſibꝰ nos erroꝛ at
trahat vetꝰ. L ucē fides inue-
niat ſic lumīs iubar ferat hec
vana cuncta tereat hanc falſa
nulla ꝯprimāt. P reſta pater.
℣. Dirigat̄ ad te dn̄e. An̄. Ma
gnificet te ſp̄ aīa mea deꝰ meꝰ.
ps. M. Pſalmus.
LEtatus ſum in his que
dicta ſunt mihi: in domū
Stantes erant pedes noſtri.
Hieruſalem que edificat̄ vt.
Illic enim aſcenderunt tri.
Quia illic ſederunt ſedes.
Rogate que ad pacem ſunt.
Fiat pax in virtute tua ⁊.
Propter frēs meos ⁊ ꝓximos
Propter domū domini dei.
An̄. In domū dn̄i letantes ibi
mus. Pſalmus.
AD te leuaui oculoſ meos
qui habitaſ in celis.
Ecce ſicut oculi ſeruoꝛum tu.
Sicut oculi ancille in manī.
Miſerere noſtri domine mi.
Quia multum repleti ſumus
An̄. Qui habitas in celis mi-
ſererē nobis. Pſalmus.
NIſi qꝛ dn̄s erat in nobis:
dicat. Cū exurgerēt ho.
Cum iraſceretur furoꝛ.
Toꝛrentem ꝑtranſiuit.
Benedictus dominus q̄ non
Anima mea ſicut paſſer.
Laqueus contritus eſt:
Adiutoꝛium noſtrū in nomi.
An̄. Adiutoriū noſtrū in noīe
domini. Pſalmus.
QUi cōfidunt in dn̄o ſicut
mons ſyon. Mōtes i cir.
Quia non relinquet.
Benefac domine bonis ⁊ re.
Declinantes autem in obli.
An̄. Benefac dn̄e bonis ⁊ re-
ctis corde. Pſalmus.
IN ꝯuertendo dn̄s capti.
Tunc repletum eſt gau.
Tunc dicent inter gentes.
Magnificauit dominuſ facē
Conuertere domine captiui.
Qui ſeminat in lachꝛymis
Euntes ibant ⁊ flebāt: mittē.
Venientes autem venient.
An̄. Facti ſumꝰ ſicut cōſolati.
Cap. Dn̄s aūt dirigat. Hym.
TElluris ingens conditoꝛ
mundi ſoluꝫ qui eruens:
pulſis aque moleſtiis terrā de
diſti immobilem. Ut germen
aptū ꝓferens fuluis decoꝛa flo
ribus vecūda fructu ſiſterꝫ pa
ſtūqꝫ gratū redderet. Mentis
ꝑuſte vulnera mundi viroꝛis
gratia ut facta fletu diluat mo
tuſqꝫ prauos atterat. Iuſſis
tuis obtemꝑet nullis maliſ ap
ꝓximet bonis repleri gaudeat
et moꝛtis actum neſciat. Pra
pater piiſſi. ℣. Dirigatur ad te
do. An̄. Exultauit ſpiritꝰ meus
in deo ſalutari meo. Pſalmus
M. Pſalmus.

NIſi dominus edificaue.
iſi dominus cuſtodi.
Vanuʒ eſt vobis ante lucem
Cum dederit dilec. ſuis
Sicut ſagitte in manu poten.
Beatus vir qui impleuit de.
An. Beatus vir qui impleuit deſideriũ ſuum. ps.

BEati omnes qui timent.
Labores manuum tuaꝝ
Uxor tua ſicut vitis habun.
Filij tui ſicut nouelle oliua
Ecce ſic benedicetur homo.
Benedicat te dominus ex ſy.
Et videas filios filiorum.
An. Beati omnes qui timent dominum. Pſalmus.

SEpe expugnauerunt me a
ſepe expugnauerũt me.
Supra dorſum meum fabri.
Dominus iuſtus concidet.
Fiant ſicut fenum tectorum.
De quo non implebit ma.
Et non dixerunt qui preter.
An. Benediximꝰ vobis in nomine domini. ps.

DE ꝓfundis clamaui ad
te domine: domine exau.
Fiant aures tue intendẽtes.
Si iniquitates obſeruaueris.
Quia apud te ꝓpiciatio eſt.
Suſtinuit anima mea in v̈bo
A cuſtodia matutina vſqʒ.
Quia apud dominum mĩa.
Et ipſe redimet iſrael ex om.
An. De ꝓfundis clamaui ad te domine. ps.

DOmine non eſt exaltatũ
cor meum: neqʒ ela.
Neqʒ ambulaui in mag.
Si non humiliter ſentiebam.
Sicut ablactatus eſt ſuper.
Speret iſrael in domino: ex.
An. Speret iſrael in dño. Ca
Dñs aũt dirigat. Hymnꝰ.

CEli deus ſanctiſſime qui lucidũ centrũ poli cãdor pigis igneo augẽs decoro lumi. Quarto die q̃ flãmeã ſol rotam ꝯſtituens lune miſtrãs ordinẽ vagos recurſus ſyderꝝ. Ut noctibꝰ uel lumĩ direptionis t̃minũ: primordijs ⁊ menſiũ ſignũ dareſ notiſſimũ. Illumina cor hoĩum abſterge ſordes mẽtiũ reſolue culpe vinculũ euerte moles criminũ. Preſta pa.

℣. Dirigatur ad te do. An. Reſperiſti humilitatẽ meã domine deus meus. ps. M. ps.

MEmẽto dñe dauid: ⁊ oĩs manſuetudinis eiꝰ. Sicut iurauit dño: votum vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculũ domus mee: ſi aſcendero in lectũ ſtrati mei. Si dedero ſomnũ oculis meis: ⁊ palpebris meiſ dormitationẽ. Et requiẽ temporibus meis donec ĩueniam locũ dño: tabernaculũ deo iacob. Ecce audiuimꝰ eũ ĩ eufrata: inuenimꝰ eum in cãpis ſilue. Introibimꝰ ĩ tabernaculũ eius: adorabimꝰ ĩ loco vbi ſteterũt pedes eius. Surge dñe ĩ requiẽ tuã: tu ⁊ archa ſãctificationis tue. Sacerdotes tui induantur iuſticia: et ſancti tui exultẽt. Propter dauid ſeruũ tuũ: non auertas fa.

cieȝ chriſti tui. Iurauit dominus dauid veritatem ⁊ nō fruſtrabitur eum: de fructu vētris tui ponā ſuper ſedem tuā. Si cuſtodierint filij tui teſtamentum meum: ⁊ teſtimonia mea hec que docebo eos. Et filii eorum vſqȝ in ſeculum: ſedebūt ſuper ſedem tuam. Quoniaȝ elegit dominus ſyon: elegit eā in hereditatem ſibi. Hec req̄es mea in ſeculum ſeculi: h̄ habitabo quoniam elegi eā. Viduam eius benedicens benedicam: pauperes eiꝰ ſaturabo panibus. Sacerdotes eius induam ſalutari: ⁊ ſancti eius exultatione exultabunt. Illuc ꝓducam cornu dauid: paraui lucernam chriſto meo. Inimicos eius induam confuſione: ſuper ipſum autē efflorebit ſanctificatio mea. Añ. Et oīs māſuetudinis eius. ps.

Ecce q̄ȝ bonum ⁊ q̄ȝ iocūdum: habitare fratres in vnum. Sicut vnguentū in capite: quod deſcendit in barbaȝ barbā aaron. Quod deſcēdit in oram veſtimenti eius: ſicut ros hermon qui deſcēdit ī mōtem ſyon. Quoniam illic mādauit dominus benedictioneȝ ⁊ vitam vſqȝ in ſeculum. Añ. Ecce q̄ȝ bonū ⁊ q̄ȝ iocundum.

Ecce nūc bn̄dicite dominum: omnes ſerui dn̄i. ps. Qui ſtatis in domo domini: in atrijs domꝰ dei noſtri. In noctibus extollite manus veſtras ī ſancta: ⁊ benedicite dominum. Benedicat dominꝰ ex ſyon: qui fecit celum ⁊ terrā.

Laudate nomen dn̄i: ps. laudate ſerui dn̄i. Qui ſtatis in domo domini: in atrijs domꝰ dei noſtri. Laudate dominuȝ quia bonus dominꝰ pſallite nomini eius quoniam ſuaue. Quoniaȝ iacob elegit ſibi dominus: iſrael in poſſeſſionē ſibi. Quia ego cognoui ꝙ magnus eſt dominus: ⁊ deus noſter pre om̄ibus dijs. Omnia quecūqȝ voluit dominus fecit in celo ⁊ in terra: in mari ⁊ in omnibus abyſſis. Educēs nubes ab extremo t̄re: fulgura ī pluuiā fecit. Qui ꝓducit vētos de theſaur̄ ſuis: q̄ ꝑcuſſit ꝑmogēita egypti ab hoīe vſqȝ ad pecꝰ. Et miſit ſiḡ ⁊ ꝓdigia ī medio tui egypte: ī pharaonē ⁊ ī oēs ſeruos eiꝰ. Qui ꝑcuſſit gētes multas: ⁊ occidit reges fortes. Seon regē amorreoꝝ ⁊ og regeȝ baſan: ⁊ oīa regna chanaan. Et dedit t̄rā eorū hēditatē: hēditatē iſrl̄ pplo ſuo. Dn̄e nomē tuū in eternū dn̄e mēoriale tuū in gn̄atiōe et gn̄atiōȝ. Quia iudicabit dn̄s ppl̄m ſuū: ⁊ in ſeruis ſuis dep̄cabiť. Sul'achra gentiū argentū ⁊ auꝝ: opa manuū hominū. Os hn̄t ⁊ nō loquenť: ocl'os hn̄t ⁊ nō videbūt. Aures hn̄t ⁊ nō audiēt: neqȝ eni eſt ſpūs ī ore ipoꝝ. Sil'eſ ill' fiāt q̄ faciūt ea: ⁊ oēs q̄ ꝯfidūt ī eiſ. Domꝰ iſrael benedicite dño: domꝰ aaron bñdicite dño. Domus leui benedicite dño: q̃ timetꝫ dominũ benedicite dño. Bñdictuſ dñs ex ſyon: qui hĩtat i hieruſalẽ. Añ. Omnia quecunqꝫ voluit dñs fecit. ps.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in etnũ mĩa eiꝰ. Confitemini deo deoruꝫ. Cõfitemini domino dominorum. Qui facit mirabilia magna solus. Qui fecit celos in intellectu. Qui firmauit terraꝫ super aquas. Qui fecit luminaria magna. Solem in ptãtem diei. Lunã ⁊ ſtellas i ptãtem noctis. Qui percuſſit egyptũ cum primogenitis eorũ. Qui eduxit iſrael de medio eorum. In manu potenti ⁊ brachio excelſo. Qui diuiſit mare rubrum in diuiſioneſ. Et eduxit iſrael per medium eius. Et excuſſit pharaonem ⁊ virtutẽ eiꝰ in mari rubro. Qui trãſduxit populum ſuum per deſertum. Qui percuſſit reges magnos. Et occidit r̃geſ fortes. Seon regem amorreorũ. Et og regẽ baſan. Et dedit terrã eorum hereditatem. Hereditatẽ iſrael ſeruo. Quia in humilitate noſtra: memor fuit noſtri. Et redemit nos ab inimicis nr̃is. Qui dat eſcam omni carni. Cõfitemini deo celi. Confitemini dñi dominoꝝ: qm̃ i eternũ miſericordia eiꝰ. Añ. Quoniã in eternũ mĩa eius. ps.

Super flumina babylonis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ: duꝫ recordaremur ſyon. In ſalicibus in medio eius: ſuſpendimus organa noſtra. Quia illic interrogauerũt nos qui captiuos duxerũt nos verba cantionũ. Et qui abduxerũt nos hymnũ cantate nobis de canticis ſyon. Quomodo cantabimus canticum domini: in terra aliena. Si oblitus fuero tui hieruſalẽ: obliuioni detur dextera mea. Adhereat ligua mea faucibꝰ meis: ſi nõ meminero tui. Si nõ ꝓpoſuero tui hieruſalẽ: in ꝑncipio leticie mee. Memor eſto dñe filioꝝ edom in diem hieruſalẽ. Qui dicũt exinanite exinãite: vſqꝫ ad fundamentũ in ea. Filia babylonis miſera: beatus qui retribuet tibi retributionẽ tuam quaꝫ retribuiſti nobis. Beatuſ qui tenebit ⁊ allidat paruulos ſuos vſqꝫ ad petrã. Añ. Hymnũ cantate nobis de canticis ſyon. Cap. Dñs aũt dirigat. Hym.

Magne deus potentie qui ex aquiſ exortũ genꝰ: partim remittis gurgiti partim leuas i aera. Diuerſa limphis imp̃mens ſubuecta celis irrogans: vt ſtirpe vna perdita diuerſa capiẽt loca. Largire cũctis ſeruulis quos mũdat vnda ſãguinis: veſtire lapſus criminũ nec ferre mortis tedium. Vt culpa nullũ deprimat nullũ leuet iactantia eliſa mẽs ne coꝛꝛuat elata menſ ne concitat. Pꝛeſta pater piiſſi. ℣. Dirigatur do. ad te. An. Depoſuit potentes ſcós ꝑſequétes ⁊ exaltauit hũiles xp̃o ꝯfitétes. p̄s. M.

Pſalmus.

COnfitebor tibi dñe i toto cõde meo: qm̃ audiſti omnia ṽba oꝛis mei. In ꝯſpectu angeloꝝ pſallaꝫ tibi: adoꝛabo ad templũ ſcm̃ tuũ ⁊ cõfitebor nomini tuo. Super miſericoꝛdia tua ⁊ veritate tua: qm̃ magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum. In quacũqꝫ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem. Confitebũtur tibi dñe oés reges terre: qm̃ audierunt oia verba oꝛis tui. Et cantent in vijs dñi: qm̃ magna eſt gloꝛia dñi. Qm̃ excelſus dominus ⁊ humilia reſpicit: ⁊ alta a lõge cognoſcit. Si ambulauero in medio tribulatiõis viuificabis me: ⁊ ſuper iram inimicoꝝ meoꝛum extendiſti manũ: ⁊ ſaluũ me fecit dextera tua. Dominꝰ retribuet ꝓ me dñe mĩa tua in ſcłm: opa manuũ tuaꝝ ne dſpicias. An. In conſpectu angeloꝝ pſallã tibi deus meus. p̄s.

DOmine ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me tu cognouiſti ſeſſioné meã: ⁊ reſurrectõeꝫ meã. Intellexiſti cogitatiões meas d lõge: ſemitã meã ⁊ funiculũ meũ inueſtigaſti. Et oẽs vias meas ꝓuidiſti: qꝛ non eſt ſermo in lingua mea. Ecce tu dñe cognouiſti oia nouiſſima ⁊ antiq̃: tu foꝛmaſti me ⁊ poſuiſti ſuꝑ me manũ tuã. Mirabilis facta eſt ſcia tua ex me: confoꝛtata eſt ⁊ nõ potero ad eam. Quo ibo a ſpũ tuo: ⁊ quo a facie tua fugiã. Si aſcẽdero i celũ tu illic es: ſi deſcẽdero ad infernũ ades. Si ſũpſero pẽnas meas diluculo: ⁊ hitauero i extremis mariſ. Etenim illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi foꝛſitã tenebꝛe ꝯculcabũt me: ⁊ nox illũiatio mea in delicijs meis. Quia tenebꝛe nõ obſcurabũtur a te ⁊ nox ſicut dies illũinabitur ſicut tenebꝛe eiꝰ ita ⁊ lumẽ eius. Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me d vtero mrís mee. Confitebor tibi qꝛ terribiliť magnificatus es: mirabilia opera tua ⁊ aĩa mea cognoſcet nimis. Nõ eſt occultatuꝫ os meũ a te qđ feciſti in occulto: ⁊ ſubſtã mea in inferioꝛibꝰ tre. Imꝑfectum meum viderũt oculi tui ⁊ in libro tuo oés ſcribentur: dies foꝛmabuntur ⁊ nemo in eis. Mihi aũt nimis honorati ſunt amici tui deꝰ: nimis ꝯfoꝛtatꝰ eſt ꝑncipatꝰ eoꝝ. Dinumerabo eos ⁊ ſuꝑ arenã multiplicabuntur exurrexi: ⁊ adhuc ſũ tecũ. Si occideriſ deꝰ pctóreſ viri ſanguinuꝫ declinate a me. Quia dicitiſ in cogitatõe accipiant in vanitate ciuitates ſuas. Nonne q̃ oderũt te domine oderã: ⁊ ſuꝑ inimicos tuos tabe ſcebam. Perfecto odio oderã illos: inimici facti ſunt mihi. Proba me deꝰ ⁊ ſcito coꝛ meũ ĩterroga me ⁊ cognoſce ſemitaſ meas. Et vide ſi via iniquitatis in me ẽ: ⁊ deduc me ĩ via eterna. An. Dñe ꝓbaſti me et cognouiſti me. Pſalmus

ERipe me dñe ab hoĩe malo: ⁊ a viro iniqᵒ eripe me. Qui cogitauerũt iniquitates in coꝛde: tota die ꝯſtituebant p̄lia. Acuerũt linguas ſuas ſicut ſerpẽtes: venenũ aſpidum ſub labijs eoꝛuꝫ. Cuſtodi me dñe de manu pctõꝛis ab hoibꝰ iniquis eripe me. Qui cogitauerũt ſubplantare greſſuſ meoſ abſcõderũt ſuꝑbi laqueũ mihi. Et fines extenderũt in laqueum: iuxta iter ſcandalũ poſuerũt mihi. Dixi dño deus meꝰ es tu: exaudi vocẽ depꝛecatõis mee. Dñe dñe virtuſ ſalutis mee: obũbꝛaſti ſuꝑ caput meuꝫ in die belli. Non tradas me dñe a deſiderio meo pctõꝛi: cogitauerũt ꝯtra me ne derelinq̃ſ me ne foꝛte exaltẽſ. Caput circuitꝰ eoꝝ laboꝛ labioꝝ ipſoꝛuꝫ operiet eos. Cadent ſuꝑ eos carbones in ignẽ: detijes in miſerijs non ſubſiſtent. Vir linguoſus nõ dirigeſ in t̃ra: virũ iniuſtũ mala capient in iteritu. Cognoui qꝛ faciet dñs iudiciũ iopis ⁊ vindictã pauperuꝫ. Verũtñ iuſti ꝯfitebũtur nõi tuo: ⁊ hitabũt recti cũ vltu tuo. An. A viro iniquo libera me domine. Pſalmus.

DOmĩe clamaui ad te exaudi me: intẽde voci mee cũ clamauero ad te. Dirigaſ oꝛo mea ſicut ĩcenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuũ mearum ſacrificiũ veſꝑtinũ. Pone dñe cuſtodiã oꝛi meo: ⁊ oſtium circũſtantie labijs meis. Non declines coꝛ meũ ĩ v̓ba malicie: ad excuſandas excuſationes in peccatis. Cum hoĩbus oꝑantibꝰ iniquitatẽ: ⁊ non cõmunicabo cũ electis eoꝛum. Coꝛripiet me iuſtus in mĩa ⁊ increpabit me: oleũ aũt pctõꝛiſ non ĩpiguet caput meũ. Qm̃ adhuc ⁊ oꝛo mea in bñplacito eoꝝ: abſoꝛti ſũt iũcti petre iudices eoꝝ. Audiẽt v̓ba mea qm̃ potuerĩt ſicut craſſitudo t̃re erepta ẽ ſuꝑ t̃rã. Diſſipata ſunt oſſa mea ſecus infernum quia ad te domine oculi mei in te ſꝑaui: nõ auferas aĩam meam. Cuſtodi me a laqueo quẽ ſtatuerũt mihi ⁊ a ſcãdalis oꝑantiũ iniquitatẽ. Cadent ĩ reciaculo eiꝰ pctõꝛes: ſingularit̃ ego ſum donec tranſeã. An. Dñe clamaui ad te exaudi me. Pſ.

VOce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm dep̄catus ſũ. Effũdo in cõſpectu eiꝰ oꝛonẽ meã: ⁊ tribulationeꝫ meã ante ipſũ ꝓnũcio. In deficiendo ex me ſpũm meũ: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meaſ. In via hac qua ambulabã: abſcõderũt laqueum mihi. Conſiderabā ad dexterā et videbaȝ: ⁊ non erat qui cognoſceret me Periit fuga a me: ⁊ nō ē q̄ requiret aīam meam. Clamaui ad te dñe: dixi tu es ſpes mea portio mea ī terra viuentiū. Intende ad deprecationē meam: qꝛ humiliatus ſū nimis. Libera me a ꝑſequētibus me: q̇a cōfortati ſunt ſuꝑ me. Educ de cuſtodia aīam meam ad cōfitēdū noī tuo: me expectant iuſti donec retribuas mihi. Añ. Portō mīa dñe ſit ī t̄ra viuētiū

Cap. Dñs aūt dirigat. Hym.

Plaſmator hoīs deus qui cūcta ſolus ordinans humū iubes ꝓducere reptantis ⁊ ⁊ fere genꝰ. Qui magna rerū corpora dictu iubentis viuida vt ſeruiant ꝑ ordinē ſubdēs dediſti homini. Repelle a ſeruis tuis q̇cquid ꝑ immūdiciaȝ aut moribus ſe ſuggerit aut actibꝰ ſe interſerit. Da gaudiorum premia da grāꝝ munera: diſſolue litis vincula aſtringe pacis federa. Preſta pater piiſſime. ℣. Dirigatur adꝛ.o. Añ. Suſcepit deus iſrael puerum ſuum ſicut locutꝰ eſt abraham ⁊ ſemini eius ⁊ exaltauit hūiles vſqȝ ī ſeculū. p̄s. M. p̄s

Benedictus dñs deus meꝰ q̇ docet manus meaſ ad p̄lium: ⁊ digitos meos ad bellū. Mīa mea ⁊ refugiū meuȝ: ſuſceptor meꝰ ⁊ liberator meus. Protector meus ⁊ in ipſo ſꝑaui: qui ſubdis populum meum ſub me. Dñe quid eſt homo qꝛ ī notuiſti ei: aut filiuſ homīs quia reputas eum. Homo vanitati ſimilis factꝰ eſt: dies eiꝰ ſicut vmbra p̄tereūt. Dñe inclina celos tuos ⁊ deſcende: tāge montes ⁊ fumigabūt. Fulgura choruſcationē ⁊ diſſipab̄ eos: emitte ſagittas tuas ⁊ conturbabis eos. Emitte manū tuam de alto: eripe me ⁊ libera me de aquis multis ⁊ de mānu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutū eſt vanitatē: ⁊ dextera eorum dextera iniquitatis. Deus canticū nouū cantabo tibi: in pſalterio decacordo pſallaȝ tibi. Qui das ſalutem regibꝰ qui redemiſti dauid ſeruū tuū de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filioruȝ alienoꝝ quoꝝ os locutū eſt vanitatē: ⁊ dextera eoꝝ dextera iīquitatis. Quoꝝ filij ſicut nouelle: plantationes in iuuentute ſua. Filie eorum compoſite circūornate: vt ſimilitudo tēpli. Promptuaria eorū plena eructantia ex hoc in illud. Oues eorū fetoſe abundantes: in greſſibꝰ ſuis boues eorū craſſe. Nō eſt ruia macerie neqȝ trāſitus neqȝ clamor in plateis eorum. Beatū dixerūt ppl'm cui hec ſūt: btūs ppl's cuiꝰ dñs deus eiꝰ. Añ. Bñdictus dñs deꝰ meus.

Pſalmus.

Exaltabo te deꝰ meus rex ⁊ benedicam nomini tuo in ſeculum ⁊ in ſeculum ſeculi.

Per ſingulos dies bñdicã tibi: ⁊ laudabo nomẽ tuũ i ſcl'm ⁊ in ſeculũ ſcl'i. Magnꝰ dñs laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eiꝰ nõ eſt finis. Generatio ⁊ generatio laudabit oꝑa tua: ⁊ potẽtiã tuã ꝓnũciabunt. Magnificẽtiã gl'ie ſanctitatis tue loquẽť: ⁊ mirabilia tua narrabũt. Et virtutẽ terribilium tuoꝝ dicent: ⁊ magnitudinem tuã narrabũt. Memoriã abũdãtie ſuauitat' tue eructabũt ⁊ iuſticia tua exultabũt. Miſerator ⁊ miſericors dñs: patiens ⁊ multũ miſericors. Suauis dominus vniuerſis: ⁊ miſeratões eiꝰ ſuꝑ oia oꝑa eius. Confiteantur tibi dñe oia oꝑa tua ⁊ ſcti tui bñdicant tibi. Gl'iaꝫ regni tui dicẽt ⁊ potẽtiã tuã loquenť. Ut notã faciant filijs hoium potentiã tuã: ⁊ gl'iaꝫ magnificẽtie regni tui. Regnũ tuũ regnum oium ſcl'oꝝ: dñatio tua i oi generatõe ⁊ generationem. Fidelis dñs in oibꝰ v̇bis eiꝰ ⁊ ſcũs i oibꝰ oꝑibꝰ ſuis. Alleuat dñs oẽs qui corruũt: ⁊ erigit oẽs eliſos. Oculi oium in te ſꝑãt dñe ⁊ tu das eſcã illoꝝ i tꝑe oportuno. Aꝑis tu manum tuã: ⁊ imples oẽ aial benedictione. Iuſtus dñs in oibꝰ v̇iis ſuis: ⁊ ſcũs in oibus oꝑibus ſuis. Prope ẽ dñs oibus inuocantibꝰ eũ: oibus inuocantibus eũ i v̇itate. Voluntatem timentiũ ſe faciet: ⁊ dep̄catõeꝫ eoꝝ exaudiet ⁊ ſaluos faciet eos Cuſtodit dñs oẽs diligẽtes ſe ⁊ oẽs pctõres diſꝑdet. Laudationem dñi loquetur os meuꝫ ⁊ bñdicat ois caro noi ſcõ eius in ſcl'm ⁊ in ſcl'm ſcl'i. Añ. In eťnũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. Ps.

Lauda aia mea dominuꝫ laudabo dñm i vita mea pſallam deo meo q̄ꝫdiu fuero. Nolite confidere in principibꝰ nec i filijs hoium: in q̇bꝰ nõ ẽ ſalus. Exibit ſpũs eiꝰ ⁊ reuerteť in t̄raꝫ ſuam: in illa die ꝑibũt oẽs cogitatões eorum. Beatus cuiꝰ deus iacob adiutor eius ſpes eiꝰ in dño deo ipſius: qui fecit celũ ⁊ terrã mare ⁊ oia que in eis ſũt. Qui cuſtodit v̇itatẽ in ſeculũ: facit iudiciũ iniuriã patientibꝰ dat eſcam eſurientibꝰ. Dñs ſoluit compeditos: dñs illuminat cecos. Dñs erigit eliſos: dñs diligit iuſtos. Dñs cuſtodit aduenas pupillũ ⁊ viduã ſuſcipiet: ⁊ vias peccatoꝝ diſꝑdet. Regnauit dñs in ſcl'a deus tuꝰ ſyon: in generatione ⁊ generationem. Añ. Laudabo deũ meũ in vita mea. Pſalmus.

Laudate dñm qm̃ bonus pſalmus: deo nr̃o iocunda ſit laudatio. Edificãs ierl'm dñs diſꝑſiones iſraelis cõgregabit. Qui ſanat cõtritos corde: ⁊ alligat cõtritiões eorum. Qui numerat multitudineꝫ ſtellaꝝ: ⁊ oibus eis nomina vocans. Magnus dñs noſter ⁊ magna virtus eius et ſapientie eius nõ ẽ numerus. Suſcipiens manſuetos dñs: humilians autem peccatores vſqꝫ ad terram. Precinite domino in cõfeſſione: pſallite domino noſtro in cythara. Qui operit celuz nubibus: ⁊ parat terre pluuiã. Qui producit in mõtibus fenũ: ⁊ herbam ſeruituti hominum. Qui dat iumentis eſcam ipſoꝝ ⁊ pullis coruoꝝ inuocantibꝰ eũ. Non in fortitudine equi voluntatẽ habebit: nec in tibijs viri beneplacituz erit ei. Beneplacitũ eſt dño ſuꝑ timentes eũ: ⁊ in eis q̇ ſperauit ſuꝑ mĩa eiꝰ. Añ. Deo noſtro iocũda ſit laudatio. ps.

Lauda ierl'm dñm: lauda deũ tuũ ſyon. Qm̄ confortauit ſeras portaꝝ tuaꝝ: benedixit filijs tuis in te. Qui poſuit fines tuos pacẽ ⁊ adipe frumenti ſaciat te. Qui emittit eloquiũ ſuũ terre: velociter currit ſermo eiꝰ. Qui dat niuẽ ſicut lanam: nebulam ſicut cinerem ſpargit. Mittit criſtallũ ſuum ſicut bucellas: ante faciem frigoris eius q̇s ſuſtinebit. Emittet ṽbum ſuuz ⁊ liquefaciet ea: flabit ſpũs eiꝰ ⁊ fluent aque. Qui annũciat ṽbum ſuum iacob: iuſticias et iudicia ſua iſrl'. Non fecit taliter oĩ nationi: ⁊ iudicia ſua ñ manifeſtauit eis. Añ. Lauda ierl'm dñm.. Capitulum.

Benedictus deꝰ ⁊ pater domini nr̃i ieſu xp̃i pr̃ mĩaꝝ ⁊ deus totius conſolationis q̇ cõſolatur nos in omni tribulalatione noſtra. Hymnus.

Deus creator omniũ poliqꝫ rector veſtiens diẽ decoro lumine noctẽ ſoporis grã. Artus ſolutos vt quies reddat laboris vſui menteſqꝫ feſſas alleuet luctuſqꝫ ſoluat ãxios. Grates peracto iam die ⁊ noctis exortu preces votis reos vt adiuues hymnum canẽtes ſoluimus. Te cordis ima cõcinant te vox canora cõcrepet te diligat caſtus amor te mens adoret ſobria. Ut cũ ꝓfunda clauſerit diem caligo noctium fides tenebras neſciat ⁊ nox fidei luceat. Dormire mentem ne ſinas dormire culpa nouerit caſtos fides refrigerans ſomni vaporem temperet. Exuta ſenſu lubrico te cordis alta ſõnient ne hoſtis inuidi dolo pauor quietos ſuſcitet. Xp̃m rogemus ⁊ patrem xp̃i patriſqꝫ ſpũm vnum potens per omnia foue precantes trinitas. Amẽ.

℣. Veſpertina oratio aſcendat ad te domine. ℟. Et deſcendat ſuper nos mĩa tua. Pſalmꝰ.

Laudate dñm de celis laudate eũ omnes ãgeli.
Laudate eum ſol ⁊ luna.
Laudate eum celi celorum
Quia ipſe dixit ⁊ facta.
Statuit ea in eternum ⁊
Laudate dominum de terra.
Ignis grando nix ⁊ gla.
Montes ⁊ omnes colles.

Beſtie ⁊ vniuerſa peccoꝛa
Reges terre ⁊ omnes populi
Iuuenes ⁊ v̓g.ſen.
Confeſſio eius ſuper.
Hymnus omnibus ſcīs
Cantate dño cãticum no
Letetur iſrael in eo qui
Laudent nomen eius
Quia beneplaci.eſt dño
Exultabũt ſancti in gloꝛia
Exultationes dei in guttu
Ad faciẽdũ vindictam
Ad alligan.reges eoꝛum
Vt faciant in eis iudici
Laudate dñm in ſcīs eius.
Laudate eũ in virtutibus
Laudate eum in ſono tube
Laudate eum in tympano
Laudate eum ĩ cimbalis. p̄s.
Te deum laudamus
Te etn̄um pa.omnis ter
Tibi omnes angeli.
Tibi cherubin ⁊ ſera.
Scũs Scũs Sanctus
Dominus deus ſabaoth
Pleni ſunt celi ⁊ terra
Te glorioſus apl'oꝝ choꝛus
Te ꝓphetarũ laudabilis
Te martyꝝ cãdidatꝰ laudat.
Te per oꝛbem terrarum
Patrem immenſe maieſta.
Venerandum tuum verum
Sanctum quoqȝ paraclytum
Tu rex gl'ie xp̄e
Tu pa.
Tu ad liberandum ſuſcep
Tu deuicto moꝛtis aculeo.
Tu ad dexterã dei ſedes
Iudex crederis eſſe ven.
Te ergo queſumus fa.tu.
Eterna fac cũ ſanctis tu.
Saluum fac ppl'm tuum.
Et rege eos ⁊ extolle.
Per ſingulos dies bñdic
Et laudamꝰ nomẽ tuũ in ſe.
Dignare dñe die iſto
Miſerere n.dñe miſerere
Fiat mĩa tua dñe ſuper nos
In te dñe ſpaui non cõ. p̄s.
Benedicite om̄ia opera do-
mini domino laud
Benedicite angeli dñi domi.
Benedicite aque omnes que.
Benedicite ſol ⁊ luna dño
Benedicite imber ⁊ ros dño.
Benedicite ignis ⁊ eſtus dño
Benedicite roꝛes ⁊ pꝛuina
Benedicite glacies ⁊ niues
Benedicite lux ⁊ tenebꝛe dño
Benedicat terra dominum
Benedicite montes ⁊ colles.
Benedicite fontes domino
Benedicite cete ⁊ omnia que
Benedicite omnes beſtie
Benedicat iſrael dominum
Benedicite ſacerdotes dñi
Benedicite ſpũs ⁊ aĩe iuſtoꝝ
Benedicite anania açaria
Benedicamus patrem ⁊ filiũ
Benedictus es dñe ĩ fir.

Pſalmus.

Benedictus dominus deus iſrael quia viſitauit.
Et erexit coꝛnu ſalutis
Sicut locutus eſt per os
Salutem ex inimicis noſtris
Ad faciendã miſericoꝛdiam
Iuſiurandum quod iura.
Vt ſine timoꝛe de ma.
In ſcītate ⁊ iuſticia coꝛam

Et tu puer propheta altiſſi
Ad dandam ſciam ſalu
Per viſcera mīe dei noſtri in
Illumiare his q̇ in te. p̄s.
Magnificat aīa mea dn̄m
Et exultauit ſpiritus
Quia reſpexit humilitatem.
Quia fecit mihi magna.
Et mīa eiuſ a progenie
Fecit potentiam in brachio.
Depoſuit potentes de ſede
Eſurientes impleuit
Suſcepit iſrael puerum ſuum
Sicut locutus eſt ad patres noſtros. Pſalmus.

Nunc dimittis ſeruum tuum domine ſecundum
Quia viderunt oculi mei:
Quod paraſti ante faciem
Lumen ad reuelationem.

An. Ne reminiſcaris domine delicta noſtra vel parentuꝫ noſtrorum: neqꝫ vindictam ſumas de peccatꝰ noſtris. ꝑce domine parce populo quem redemiſti proprio ſanguine tuo ne iraſcaris nobis ⁊ ne des hereditatem tuam in perditionem ꝓpter nomen ſanctuꝫ tuum domine deus noſter.

Kyri eleiſon. Xp̄eleiſon.
Xp̄e audi nos. Pater de celis deus miſerere nobis.
Fili redemptor mundi deus miſerere nobis. Spiritus ſcē deus miſerere nobis. Scā trinitas vnus deus miſerere nob̄
Scā Maria ora pro nobis.
Scā dei genitrix oꝛ.
Scā virgo ꝟginum oꝛ.
Scē michael oꝛ.
Scē gabriel. oꝛ.
Scē raphael oꝛ.
Oēs ſancti angeli ⁊ archangeli orate pro nobis.
Omnes ſancti beatorum ſpirituum ordines orate ꝓ nob̄
Scē ioannes baptiſta oꝛ.
Omnes ſcī patriarche ⁊ prophete orate pro nobis.
Scē petre oꝛ.
Scē paule oꝛ.
Scē andrea oꝛ.
Scē ioannes oꝛ.
Scē iacob oꝛ.
Scē philippe oꝛ.
Scē thoma oꝛ.
Scē iacobe oꝛ.
Scē mathee oꝛ.
Scē barbolomee oꝛ.
Scē ſimon oꝛ.
Scē thadee oꝛ.
Scē mathia oꝛ.
Scē barnaba oꝛ.
Scē luca oꝛ.
Scē marce oꝛ.
Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euāgeliſte orate pro nobis.
Omnes ſancti diſcipuli domini ⁊ innocentes ora. pro nobis.
Scē ſtephane oꝛ.
Scē line oꝛ.
Scē clete oꝛ.
Scē clemens oꝛ.
Scē fabiane oꝛ.
Sancte ſebaſtiane ora pro nobis.
Scē coſma oꝛ.
Scē damiane oꝛ.

Scē prime oꝛ.
Scē feliciane. oꝛ.
Scē dionyſi cū ſocijs tu. oꝛt.
Scē victoꝛ cum. ſ. t. oꝛ.
Omnes ſci martyres oꝛ.
Scē ſilueſter oꝛ.
Scē leo oꝛ.
Scē hieronyme oꝛ.
Scē auguſtine oꝛ.
Scē iſidoꝛe oꝛ.
Scē iuliane oꝛ.
Scē gildarde oꝛ.
Scē methardo oꝛ.
Scē albine oꝛ.
Scē voleſtane oꝛ.
Scē euſebi oꝛ.
Scē ſuithine oꝛ.
Scē birine oꝛ.
Oēs ſci cōfeſſoꝛes oꝛ.
Oēs ſci monachi ⁊ heremite
oꝛate pro nobis.
Scā maria magdalena oꝛ.
Scā maria egyptiaca oꝛ.
Scā margarita oꝛ.
Scā ſcolaſtica oꝛ.
Scā petronilla oꝛ.
Scā genoueſa oꝛ.
Scā praxedis oꝛ.
Scā ſotheris oꝛ.
Scā Priſca oꝛ.
Scā Agnes oꝛ.
Scā Tecla oꝛ.
Scā Affra oꝛ.
Scā Editha oꝛ.
Scā Chaterina oꝛ.
Oēs ſcē virgies oꝛt.
Oēs ſancti ⁊ ſancte oꝛ.

Pꝛopitius eſto parce nob̄ do. Ab oi m alo libera nos dn̄e. Ab inſidijs diaboli li. A dānatione ꝑpetua li. Ab iminētib⁹ pctōꝝ nr̄oꝝ ꝑicul' li. Ab īfeſtationib⁹ demonū li. A ſpiritu foꝛnicatōis li. Ab appetitu inanis gl'ie li. Ab oi imūdicia mētis ⁊ coꝛpoꝛis li. Ab ira ⁊ odio ⁊ oi mala voluntate li. Ab imūdis cogitationibuſ li. A cecitate coꝛdis li. A fulgure ⁊ tempeſtate li. A ſubitanea ⁊ iꝓuiſa moꝛte li. Per myſterium ſcē incarnatiōis tue libera. Per natiuitatē tuam li. Per ſcām circūciſionē tuaꝫ li. Per baptiſmū tuū li. Per ieiuniū tuū li. Per crucē ⁊ paſſionē tuā li. Per ꝑcioſam moꝛtē tuā li. Per gl'ioſam reſurrectōnē tuā li. Per admirabilē aſcēſionē tuā li. Per grām ſci ſpūſ ꝑaclyti li. n hoꝛa moꝛtis ſuccurre nob̄ dn̄e. In die iudicij li. Pctōres te rogamus audi nos. Ut pacē nobis dones te rogam⁹ audi nos. Ut mīa et pietas tua nos cuſtodiat te. Ut eccl'iam tuā regere ⁊ defēſare digneris te. Ut dominuꝫ aplicū ⁊ oēs gradus eccl'e i ſcā religiōe ꝯſeruar̄ digneꝫ te. Ut regi nr̄o ⁊ ꝑncipib⁹ nr̄is paceꝫ ⁊ verā ꝯcoꝛdiā atqꝫ victoꝛiam donare digneris te. Ut ep̄os ⁊ abbates noſtros i ſcā religione ꝯſeruare digneris te. Ut ꝯgregatōes oium ſcōꝝ i tuo ſcō ſeruicio ꝯſeruare dig. te. Ut cunctū ppl'm xp̄ianū ꝑcioſo ſāguine tuo redēptū ꝯſeruar̄ dig. te. Ut oib⁹ bn̄factoꝛib⁹ nr̄is ſem pſtna bona retribuas te. Ut aĩas nr̃as ⁊ ꝑentũ nr̃oꝝ ab eterna dãnatõe eripias te. Ut fructus t̃re dare ⁊ ꝯſeruare dig. te Ut oculos mĩe tue ſup̱ noſ reducẽ dig. te. Ut obſequiũ ſeruitutꝫ nr̃e rõnabile facias te. Ut mentes nr̃as ad celeſtia deſideria erigas te. Ut regularibꝰ diſciplinis nos inſtruere dig. te. Ut miſerias paupꝝũ ⁊ captiuoꝝ intuere: ⁊ releuare digneris te. Ut oĩbꝰ fidelibus defunctus reqͤem et̃nã dones te. Fili dei te. Agnꝰ dei q̇ tollis pctã mundi exaudi nos dñe. Agnꝰ dei q̇ tollis pctã mũdi parce nob̃ dñe. Agnuſ dei q̇ toll' pec. mũ. miſerere nob̃ Xp̃e audi nos. Kyriel'. Xp̃elei. Kyriel'. Pr̃ nr̃. Et ne nos. Sꝫ libera nos a malo. ℣. Oñ de nob̃ dñe mĩam tuaꝫ. ℟. Et ſalutare tuũ da nobis. ℣. Et ueniat ſup̱ nos mĩa tua dñe. ℟. Salutare tuũ ſcd̃m eloquium tuũ. ℣. Peccauimꝰ cũ patribus noſtris. ℟. Iniuſte egimꝰ iniq̃tatẽ fecimꝰ. ℣. Dñe nõ ſecũdũ peccata nr̃a facias nobiſ ℟. Neqꝫ ſcd̃m iniquitates noſtras retribuas nob̃. Oremus ꝓ oĩ gradu eccl'ie. Sacerdotes tui idũant iuſticiã ⁊ ſci tui exultẽt. Pro fratribꝰ ⁊ ſororibꝰ nr̃is. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ãcillas tuaſ. Deus meꝰ ſp̱antes in te. Pro cũcto ppl'o xp̃iano. Saluũ fac ppl'm tuũ dñe ⁊ bñdic hẽditati tue. Et rege eoſ ⁊ extolle illos vſqꝫ in et̃nũ. ℣. Dñe fiat pax ĩ virtute tua. ℟. Et abũdantia in turribuſ tuis Aĩe famuloꝝ famulaꝝqꝫ tuaꝝ requieſcant in pace Amen. Dñe exaudi orationẽ meã Et clam. meꝰ. Dñs vobiſcum Et cum ſpiritu tuo Oremus. Oratio.

Deus cui ꝓpriũ ẽ miſereri ſemp̱ ⁊ parcere ſuſcipe d̃precationem noſtrã: ⁊ quos delictoꝝ cathena conſtringit miſeratio tue pietatis abſoluat p̱ xp̃m dñm. n. omnes orationes iſte dicantur ſub vno per do.

Omnipotens ſempiterne deus qui facis mirabilia magna ſolus pretende ſup famulos tuos pontifices nr̃os ⁊ ſuper cũctas congregatiões illis ꝯmiſſas ſpũm gr̃e ſalutariſ ⁊ vt in v̇itate tibi cõplaceant ꝑpetuum eis rorem tue bñdictionis infunde. Alia oratio.

Deus qui charitatis dona ꝑ gratiam ſci ſpũs tuorũ cordibus fideliũ infundis: da famulis tuis pro quibus tuam deprecamur clementiam ſalutem mentis ⁊ corporis vt te tota virtute diligant: ⁊ que tibi placita ſunt tota dilectione pficiant. Deus a quo ſcã deſideria recta. Oratio.

Ineffabilem miſericordiã tuam queſumus nobis domine clementer oſtende: vt ſimul nos ⁊ a peccatis omnibuſ exuas ⁊ a pe̅is quas ꝓ his meremur benignus eripias. Fi delium deus omni. Oratio.

Pietate tua quesumus domine noſtrorū ſolue vincula omnium delictorum ⁊ intercedente pro nob̄ beata ⁊ glorioſa ſemperqȝ virgine dei genitrice Maria cū omnib⁹ ſanctis tuis nos famulos tuos et omnem populum catholicum in omni ſanctitate cuſtodi omneſqȝ cōſanguinitate ac familiaritate vel confeſſione ⁊ oratione nobis iunctos ſeu om̄es chriſtianos a viciis purga virtutibus illuſtra: pacem ⁊ ſalutem nobis tribue hoſtes viſibiles ⁊ inuiſibiles remoue: peſtē ⁊ famē repelle: amicis ⁊ inimicis noſtris charitatem atqȝ infirmis ſanitatē largire: ⁊ om̄ibus fidelibus viuis ac defunctis in terra viuentium vitam ⁊ requiem eternam concede. ꝑ eundem dominū noſtrū ieſum chriſtum filium tuum.

Feria tertia letanie iſte.

Scē thoma or.
Scē corneli or.
Scē ſixte or.
Scē cypriane or.
Scē ioannes or.
Scē paule or.
Scē marcelline or.
Scē petre or.
Scē modeſte or.
Scē adriane or.
Sancte nigaci cum ſociis tuis orate ꝓ nob̄.
Sancte euſtachi cuȝ ſociis tuis orate ꝓ nob̄.
Omnes ſcī martyres or.
Scē gregori or.
Scē auguſtine or.
Scē ambroſi or.
Scē remigi or.
Scē donatiane or.
Scē eligi or.
Scē adomare or.
Scē ſulpiti or.
Scē paterne or.
Scē patrici or.
Scē danuſtane or.
Scē grimibalde or.
Omnes ſacti cōfeſſores orate pro nobis
Oēs ſcī mo. ⁊ her. or.
Scā felicitas or.
Scā ꝑpetua or.
Scā columba or.
Scā chriſtina or.
Scā eulalia or.
Scā eufemia or.
Scā eugenia or.
Scā gertrudis or.
Scā radegundis or.
Scā batildis or.
Scā anaſtaſia or.
Scā atheldreda or.
Omnes ſancte v̄gines or.
Oēs ſancti ⁊ ſancte or.
Propicius eſto parce nobis domine

Feria quarta letanie

Scē laurenti or.
Scē tyburci or.
Scē valeriane or.
Scē ꝓthe or.
Scē iacincte or.
Scē abdon or.
Scē ſennes or.

Scē tymothee oꝛ.
Scē appollinaris oꝛ.
Scē ſaturnine oꝛ.
Scē maurici cū ſo. tu. oꝛ.
Scē gereon cū ſo. tu. oꝛ.
Oēs ſancti martyres oꝛ.
Scē hillari oꝛ.
Scē martine oꝛ.
Scē brici oꝛ.
Scē amande oꝛ.
Scē vedaſte oꝛ.
Scē germane oꝛ.
Scē auſberte oꝛ.
Scē volfranne oꝛ.
Scē arnulphe oꝛ.
Scē ſiluine oꝛ.
Scē taurine oꝛ.
Scē cuthbꝫte oꝛ.
Oēs ſancti ꝯfeſſores oꝛ.
Oēs ſancti mo. ⁊ her. oꝛ.
Scā agatha oꝛ.
Scā ſuſanna oꝛ.
Scā brigida oꝛ.
Scā barbara oꝛ.
Scā marina oꝛ.
Scā martina oꝛ.
Scā felicula oꝛ.
Scā iulitta oꝛ.
Scā ſapientia oꝛ.
Scā fides oꝛ.
Scā ſpes oꝛ.
Scā charitas oꝛ.
Oēs ſcē v̄gines oꝛ.
Oēs ſancti ⁊ ſancte oꝛ.
Propicius eſto parce.
Feria q̄nta letanie iſte dicāt
Scē vincenti oꝛ.
Scē geruaſi oꝛ.
Scē ꝑthaſi oꝛ.
Scē tymothee oꝛ.

Scē feliciſſime oꝛ.
Scē agapite oꝛ.
Scē pancraci oꝛ.
Scē neree oꝛ.
Scē athillee oꝛ.
Scē hypolite cū ſo. tu. oꝛ.
Scē luciane cū ſo. tu. oꝛ.
Oēs ſancti martyres oꝛ.
Scē nicolae oꝛ.
Scē andoene oꝛ.
Scē romane oꝛ.
Sē laude oꝛ.
Scē matute oꝛ.
Scē ſampſon oꝛ.
Scē placide oꝛ.
Scē colūbane oꝛ.
Scē antoni oꝛ.
Scē machari oꝛ.
Scē richari oꝛ.
Scē athelibolde oꝛ.
Oēs ſancti ꝯfeſſores oꝛ.
Oēs ſancti mo. ⁊ her. oꝛ.
Scā cecilia oꝛ.
Scā fides oꝛ.
Scā auſtroberta oꝛ.
Scā emerentiana oꝛ.
Scā potentiana oꝛ.
Scā opoꝛtuna oꝛ.
Scā ſophia oꝛ.
Scā iuliana oꝛ.
Scā beatrix oꝛ.
Scā creſcentia oꝛ.
Scā valpurgis oꝛ.
Scā hermenhildris oꝛ.
Oēs ſancte v̄gines oꝛ.
Oēs ſci ⁊ ſancte oꝛ.
Feria ſexta letanie iſte dicāt
Scē quintine oꝛ.
Scē chriſtofore oꝛ.
Scē lamberte oꝛ.

Sancte geoꝛgi oꝛ.
Sancte marcelle oꝛ.
Sancte theodoꝛe oꝛ.
Sancte valentine oꝛ.
Sancte griſogone oꝛ.
Sancte felix oꝛ.
Sancte adaucte oꝛ.
Scē bonifaci cū ſociis tu. oꝛ.
Scē iuliane cuꝫ ſo. tuis. oꝛ.
Omnes ſancti martyres oꝛ.
Sancte benedicte oꝛ.
Sancte maure oꝛ.
Sancte maiole oꝛ.
Sancte egidi oꝛ.
Sancte vandrageſile oꝛ.
Sancte volmare oꝛ.
Sancte philiberte oꝛ.
Sancte bertine oꝛ.
Sancte uynnoce oꝛ.
Sancte iudoce oꝛ.
Sancte petroce oꝛ.
Sancte botulphe oꝛ.
Omnes ſancti ꝯfeſſo. oꝛ.
Omnes ſancti mo. ⁊ her. oꝛ.
Sancta lucia oꝛ
Sancta katerina oꝛ.
Sancta ſabina oꝛ.
Sancta iuſtina oꝛ.
Sancta eufraxia oꝛ.
Sancta fauſta oꝛ.
Scā menogūdis oꝛ.
Scā aldegundis oꝛ.
Scā pientia oꝛ.
Scā benigna oꝛ.
Scā uarpurgis oꝛ.
Scā radagundis oꝛ.
Oēs ſancte ṽgines oꝛ.
Oēs ſancti ⁊ ſcē oꝛ.
Pꝛopicius eſto parce noƀ.
Sabbato letanie iſte dicātur.

Scē admunde oꝛ
Scē albane oꝛ.
Scē magne oꝛ.
Scē ſixte oꝛ.
Scē ruphe oꝛ.
Scē valeri oꝛ.
Scē pꝛoceſſe oꝛ.
Scē kalixte oꝛ.
Scē marce oꝛ.
Scē marcelliane oꝛ.
Scē goꝛgoni oꝛ.
Scē vꝛbane oꝛ.
Oēs ſancti martyres oꝛ.
Scē aldelme oꝛ.
Scē auiane oꝛ.
Scē euuurce oꝛ.
Scē baſili oꝛ.
Scē maurili oꝛ.
Scē anthaberte oꝛ.
Scē mamerce oꝛ.
Scē vilbroꝛde oꝛ.
Scē leonarde oꝛ.
Scē attanaſi oꝛ.
Scē oſibalde oꝛ.
Oēs ſancti ꝯfeſſoꝛes oꝛ.
Oēs ſancti mo. ⁊ her. oꝛ.
Scā benedicta oꝛ.
Scā agnes oꝛ.
Scā martha oꝛ.
Scā helena oꝛ.
Scā eup̄pia oꝛ.
Scā candida oꝛ.
Scā balbina oꝛ.
Scā vrſula oꝛ.
Scā victoꝛia oꝛ.
Scā coꝛona oꝛ.
Scā ſexburga oꝛ.
Oēs ſcē virgines oꝛ.
Oēs ſancti ⁊ ſancte oꝛ.
Pꝛopitius eſto parce. no. d.

IMPERIALE IMPR.

Incipit ꝓpriũ ſanctorum. In vigilia ſancti Andree apoſtoli ad .j. vſ̄. ſuper pſ. feriales añ. **Unus ex duobus qui ſecuti ſunt dñm erat andreas frater ſymonis petri alleluia.**

Sciendũ eſt ꝙ pſ̄. feriales ad .j. vſ̄. in omni feſto ſanctorũ qñ vna añ. ſola dicitur ſuper pſ̄. ſꝫ etiam in .ij. vſ̄. ſanctorũ obſeruetur niſi in feſtis ⁊ per oct. beate marie: ⁊ niſi in feſtis: ⁊ per octa. apoſtolorum ⁊ euangeliſtarum: ⁊ in feſto omnium ſanctorum: ⁊ in feſto reliquiarum. Ita tamen ꝙ tres hymni pſ̄. ſub vna voce dicuntur: ⁊ quartus pſ̄. ſi neceſſe fuerit ſemper exaltetur quod per totũ annũ omnino obſeruetur. Ad vſ̄. quãdo vna ſola añ ſuper pſ̄. dicitur ſiue ſit ſeruitium de temporali: ſiue de feſtis ſanctorũ rector chori vna voce incipiet hoc modo

Capitulum

Corde credit' ad iuſticiam ore autẽ ꝯfeſſio fit ad ſalutẽ. dicit. n. ſcriptura. Omnis qui credit in illum non confundet. ℟. **Homo dei.**

Hym. **Andree pie ſanctorum mitiſſime obtine noſtris erratibus veniam vt qui grauamur ſarcina peccaminũ ſubleua tuis interceſſionibus.** ℣. Annue xp̄e. ℣. In omni tri. ℟. Et in fines or. Añ. **Ambulãs ieſus iuxta mare galilee vidit petrum ⁊ andream fratrẽ eius ⁊ ait illis: venite poſt me faciã vos fieri piſcatores hominum at illi relictis retibus et nauiſ ſecuti ſunt eum.** pſ. Mag. Oro.

Queſumus omnipotẽs deus vt beat' Andreas apoſtolus ꝓ nobis tuum imploret auxilium: vt a noſtris reatibus abſoluti a cunctis etiam periculis eruamur. Per do. Quãdo hoc feſtum apoſtoli differtur a dominica in ſcd̃am feriam tũc ad p͛mas vſ̄. dr̃ hec oro. **Maieſtatem tuam.** Si hoc feſtum infra aduentũ contigerit in p͛imis. tũc fiet memo. ð aduentu et poſtea de ſancta maria ſiue extra ſiue infra aduentũ hoc feſtum euenerit: ſemper fiat proceſſio ad altare eiuſdem: ſi in eccleſia habeatur poſt omnes mẽo. cum ceropherarijs ⁊ turribulo ⁊ puero libro portante ante ſacerdotem ſine choro cruce ſequẽte habito non mutato rectore chori incipiente hoc ℟. **Uir iſte.** cum ſuo ℣. ⁊ cum **Gloria patri.** Et dum verſus canitur ſacerdos thurificet illud altare: ⁊ poſtea dicat ſacerdos ℣. **In oẽm terram.** Oratio. **Maieſtatem.** Et terminetur ſic. **Per chriſtũ dominum noſtrum.** Non procedat nec ſequatur. **Dominus vobiſcum.** Nec. **Benedicam' domino.** Sed tantum. Orem' Ante orationem. Quando vero oratio. **Maieſtatem tuam.** Dicitur ad primas veſperas de apoſtolo: tunc dicitur ad proceſſionem oratio. **Queſum'. o.**

BIBLIOTHEQUE IMPERIALE IMPR.

Sancte georgi oꝛ.
Sancte marcelle oꝛ.
Sancte theodoꝛe oꝛ.
Sancte valentine oꝛ.
Sancte griſogone oꝛ.
Sancte felix oꝛ.
Sancte adaucte oꝛ.
Scē bonifaci cū ſocijs tu. oꝛ.
Scē iuliane cuꝫ ſo. tuis. oꝛ.
Omnes ſancti martyres oꝛ.
Sancte benedicte oꝛ.
Sancte maure oꝛ.
Sancte maiole oꝛ.
Sancte egidi oꝛ.
Sancte vandrageſile oꝛ.
Sancte volmare oꝛ.
Sancte philiberte oꝛ.
Sancte bertine oꝛ.
Sancte uynnoce oꝛ.
Sancte iudoce oꝛ.
Sancte petroce oꝛ.
Sancte botulphe oꝛ.
Omnes ſancti ꝯfeſſo. oꝛ.
Omnes ſancti mo. ⁊ her. oꝛ.
Sancta lucia oꝛ
Sancta katerina oꝛ.
Sancta ſabina oꝛ.
Sancta iuſtina oꝛ.
Sancta eufraxia oꝛ.
Sancta fauſta oꝛ.
Scā menogūdis oꝛ.
Scā aldegundis oꝛ.
Scā pientia oꝛ.
Scā benigna oꝛ.
Scā uarpurgis oꝛ.
Scā radagundis oꝛ.
Oēs ſancte v̓gines oꝛ.
Oēs ſancti ⁊ ſcē oꝛ.
Pꝛopicius eſto parce nob.
Sabbato letanie iſte dicātur.

Scē admunde oꝛ
Scē albane oꝛ.
Scē magne oꝛ.
Scē ſixte oꝛ.
Scē ruphe oꝛ.
Scē valeri oꝛ.
Scē pꝛoceſſe oꝛ.
Scē kalixte oꝛ.
Scē marce oꝛ.
Scē marcelliane oꝛ.
Scē goꝛgoni oꝛ.
Scē vꝛbane oꝛ.
Oēs ſancti martyres oꝛ.
Scē aldelme oꝛ.
Scē auiane oꝛ.
Scē euuurce oꝛ.
Scē baſili oꝛ.
Scē maurili oꝛ.
Scē anthaberte oꝛ.
Scē mamerce oꝛ.
Scē vilbꝛoꝛde oꝛ.
Scē leonarde oꝛ.
Scē attanaſi oꝛ.
Scē oſibalde oꝛ.
Oēs ſancti ꝯfeſſoꝛes oꝛ.
Oēs ſancti mo. ⁊ her. oꝛ.
Scā benedicta oꝛ.
Scā agnes oꝛ.
Scā martha oꝛ.
Scā helena oꝛ.
Scā eup̄pia oꝛ.
Scā candida oꝛ.
Scā balbina oꝛ.
Scā vrſula oꝛ.
Scā victoꝛia oꝛ.
Scā coꝛona oꝛ.
Scā ſerburga oꝛ.
Oēs ſcē virgines oꝛ.
Oēs ſancti ⁊ ſancte oꝛ.
Pꝛopitius eſto parce. no. d.

IMPERIALE IMPR.

Incipit ꝓprium ſanctorum. In vigilia ſancti Andree apoſtoli ad .j. vš. ſuper pš. feriales añ. **Unus ex duobus qui ſecuti ſunt dñm erat andreas frater ſymonis petri alleluia.**

Sciendũ eſt ꝙ pš. feriales ad .j. vš. in omni feſto ſanctorũ qñ vna añ. ſola dicitur ſuper pš. Et etiã in .ij. vš. ſanctorũ obſeruetur niſi in feſtis ⁊ per oct. beate marie: ⁊ niſi in feſtis: ⁊ per octa. apoſtolorum ⁊ euangeliſtarum: ⁊ in feſto omnium ſanctorum: ⁊ in feſto reliquiarum. Ita tamen ꝙ tres primi pš. ſub vna voce dicuntur: ⁊ quartus pš. ſi neceſſe fuerit ſemper exaltetur quod per totũ annũ omnino obſeruetur. Ad vš. quãdo vna ſola añ ſuper pš. dicitur ſiue ſit ſeruitium de temporali: ſiue de feſtis ſanctorũ rector chori vna voce incipiet hoc modo

Capitulum

Corde creditur ad iuſticiam ore autẽ ↄfeſſio fit ad ſalutẽ. dicit. n. ſcriptura. Omnis qui credit in illum non confundetur. ℟. **Homo dei.**

Andree pie ſancto Hym. **rum mitiſſime obtinẽ noſtris erratibus veniam vt qui grauamur ſarcina peccaminũ ſubleua tuis interceſſionibus.** ℣. Annue xp̄e. ℣. **In omni tri.** ℟. Et in fines or. Añ. **Ambulãs ieſus iuxta mare galilee vidit petrum ⁊ andream fratrẽ eius ⁊ ait illis: venite poſt me faciã vos fieri piſcatores hominum at illi relictis retibus et naui ſecuti ſunt eum.** pš. **Mã.** Oro.

Queſumus omnipotẽs deus vt beat⁹ Andreas apoſtolus ꝓ nobis tuum imploret auxilium: vt a noſtris reatibus abſoluti a cunctis etiam periculis eruamur. **Per do.** Quãdo hoc feſtum apoſtoli differtur a dominica in ſcdam feriam tũc ad p̄mas vš. dr̃ hec oro. **Maieſtatem tuam.** Si hoc feſtum infra aduentũ contigerit in p̄mis. tũc fiet memo. d̃ aduentu et poſtea de ſancta maria ſiue extra ſiue infra aduentũ hoc feſtum euenerit: ſemper fiat proceſſio ad altare eiuſdem: ſi in eccleſia habeatur poſt omnes memo. cum ceropherariis. ⁊ turribulo ⁊ puero libro portante ante ſacerdotem ſine choro cruce ſequẽte habito non mutato rectore chori incipiente hoc ℟. **Vir iſte.** cum ſuo ℣. ⁊ cum **Gloria patri** Et dum verſus canitur ſacerdos thurificet illud altare: ⁊ poſtea dicat ſacerdos ℣. **In oẽm terram.** Oratio. **Maieſtatem.** Et terminetur ſic. **Per chriſtũ dominum noſtrum.** Non procedat nec ſequatur. **Dominus vobiſcum.** Nec. **Benedicam⁹ domino.** Sed tantum. **Orem⁹** Ante orationem. Quando vero oratio. **Maieſtatem tuam.** Dicitur ad primas veſperas de apoſtolo: tunc dicitur ad proceſſionem oratio. **Queſum⁹. o.**

BIBLIOTHEQUE IMPERIALE
IMPR.

vt ſupra. In redeundo choꝛi extra aduentum dicitur aliq̄ añ a de ſancta maria ſi infra aduentum aduenerit tunc dicitur añ. Saluatoꝛ m. De omnibꝰ ſanctis ℣. Letamini in domino. Oratõ. Infirmitatẽ. Si hoc feſtum extra aduentum domini euenerit: tunc omnia fiãt ad cõpletꝫ. ſicut in feſto trinitatis. ſi vero infra aduentum: tũc completoꝛꝫ. nõ mutatur ſed ſolummodo hymnus. Saluatoꝛ m. do. dicitur. Ad matutinas Inuitatꝫ. Adoꝛemus victoꝛiſſimũ regem chꝛiſtum. Qui victoꝛeꝫ per crucis tropheum coꝛonauit beatum andream apoſtolum. ps̄ Venite. Hymnus. Andree pie. ℣ Annue chꝛiſte. In pͥmo nocturno an. Andreas apoſtolus dixit ad egeam tm̄ meo rͥgi deo ero acceptioꝛ quantũ ꝑ eiꝰ nomine fuero permanens ĩ toꝛmentis confeſſoꝛ. ps̄. Celi enarrãt. Añ. Ego crucis chꝛiſti ſeruus ſum ⁊ crucis tropheũ optare potius debeo q̄ꝫ timere. ps̄. Benedicam. Añ. Cumq̄ꝫ carnifices apoſtolum ducerẽt vt crucifigerẽt concurſus factus eſt populoꝛum clamantiuꝫ iuſtus homo dei ⁊ amicus quid fecit vt ducatur ad cruceꝫ at ille rogabat populum vt non impediret paſſionem eius. ps̄. Eructauit. ℣. In omnẽ ter. Lectio. i.

PRoconſul egeas patras ciuitatem ingreſſus: cepit compellere in chꝛiſto credẽtes ad ſacrificia idoloꝛum. Cui occurrens ſanctus andreas dixit oportet ut tu qui iudex hominũ eſſe compꝛobaris iudicem tuuꝫ qui in celis eſt agnoſcereꝫ ⁊ agnitum coleres ⁊ colendo euꝫ qui verus deus eſt ab his qui veri dij nõ ſunt animum reuocares. ℞. Dum perambularet dominus iuxta mare galilee uidit petrum ⁊ andream rethia mittentes ĩ mare: ⁊ vocauit eos dicẽs Venite poſt me faciam vos piſcatoꝛes hominum. ℣. Erãt eni piſcatoꝛes ⁊ ait illis. Venite pꝰ me. Lectio. ij.

QVi egeas dixit: tu es ãdreas qui deſtruiſ templa deoꝛum ⁊ ſuades hominibus ad ſuperſtitioſam ſectam quã nuper detectaꝫ romani pꝛincipes exterminari iuſſerunt. Sãctus andreas reſpondit. Romãi pͥncipes non dum cognouerũt veritatem. ⁊ hoc pro ſalute hominum veniens dei filius docuit iſta idola non ſolum deos non eſſe: ſed eſſe domonia peſſima ⁊ inimica generi humano que h̄ doceant homines vnde offendatur deus: ⁊ dum offenſus fuerit auertatur ⁊ non exaudiet. ℞. Mox ut vocem domini pꝛedicantis audiuit beatus andreas relictis rethibus quoꝝ vſu actuq̄ꝫ viuebat. Eterne vite ſecutus eſt pꝛemia largientem. ℣. Ad vnius iuſſionis vocẽ relictis rethibus beatus andreas Eterne. Lectio. iij.

EGeas dixit iſta ſuperſtitioſa ⁊ vana ſunt verba. Nã ieſus veſter duꝫ hoc predicaret iudei illum patibulo crucis affixerunt: Andreas reſpondit. O ſi velis myſteriuꝫ crucis ſcire q̄ꝫ rationabili charitate auctor hūani gener⁹ ꝓ nr̄a reſtauratōe hoc patibulum non inuitus ſed ſponte ſuſcepit. ℟. Homo dei ducebatur vt crucifigeretur: populus auteꝫ clamabat voce magna dicens. Innocēs eius ſanguis ſine cauſa damnatur. ℣. Cumq̄ꝫ carnifices ducerent eū vt crucifigeretur fact⁹ eſt concurſus populorū clamātium ⁊ dicentium. Innocens.

In ſecundo nocturno añ. Cuꝫ perueniſſet beatus andreas ad locum vbi crux parata erat videns eam a longe exclamauit voce magna dicens: ſalue crux que in corpore chriſti dedicata es ⁊ ex membris eius tanquaꝫ ex margaritis ornata. ps̄. Omnes gentes. Añ. Anteq̄ꝫ te aſcēderet dominus noſter o beata crux timorem terrenum habuiſti: modo vero amorem celeſtē obtinens pro voto ſuſceperis. ps̄. Exaudi. d. deprecationem. Añ. Amor tuus ſemper fui ⁊ deſideraui te amplecti o btā crux ps̄. Exaudi deus oratio. ℣. Cōſtitues eos.

Lectio. iiij.

QUm traditus aſſeratur dixit egeas. Hic a diſcipulo ſuo ⁊ a iudeis tentus et preſidi ductus: ⁊ ad petitionem iudeorum a militibus preſidis crucifixus quomodo tu dicis eū ſpōtanee ſubiſſe patibuluꝫ. ℟. Doctor bonus ⁊ amicus dei ādreas ducitur ad crucem aſpiciēs a longe vidit cruceꝫ ſalue crux Suſcipe diſcipulum eius q̄ pependit in te magiſter me⁹ chriſtus. ℣. Salue crux que in corpore chriſti dedicata es ⁊ ex mēbris eius tanquam margaritis ornata. Suſcipe diſcipulum.

Lectio quinta.

ANdreas reſpondit. Ideo dico ſpontaneuꝫ eum: qui anteq̄ꝫ traderetur dixit ꝙ tradendus eſſet ⁊ crucifigendus ꝓ ſalute hominum ⁊ reſurrecturū eſſe tertia die nobis diſcipulis ſuis predixit. ℟. O bona crux que decorem ⁊ pulchritudineꝫ de membris domini ſuſcepiſti accipe me ab hominibus ⁊ redde me magiſtro meo. Ut per te me recipiat qui per te me redemit. ℣. Securus ⁊ gaudens venio ad te ita ⁊ ut tu exultans ſuſcipias me. Ut per te me recipiat qui.

Lectio ſexta.

EGeas dixit. Miror te prudentem hominem virum illum ſectari velle quouis pacto aut ſponte aut inuitum cruci tam̄ confiteris affixum. Andreas reſpondit: hoc eſt etiam ꝙ me dixiſſe iam retines. Magnum eſt myſterium crucis. ℟. Orauit ſanctus Andreas dū reſpiceret celuꝫ clamauit ⁊ dixit tu es de⁹ quē vidi. Ne me patiaris ab impio iudice deponi. Quia virtutem ſancte crucis agnoui. ℣. Tu es magiſter meus chriſtꝰ quem dilexi quez agnoui quē confeſſus ſum tantūmodo i iſta nocte exaudi me Ne me. Gloria patri. Quia.

In .iij. noctur. an. Accedentes carnificeſ leuauerunt eū in cruce ⁊ extendentes funibus totū corpus eius ſicut eis iuſſum fuerat ſuſpenderunt. ps. Confitebimur. An̄. Omnis interea populus clamabat dicens: viruz ſanctum pudicū ornatuz moribus bonum doctorem piuz modeſtū rationabilem non debeř hoc pati: ſed debere de cruce deponi. ps. Dn̄s reg. exultꝫ. An̄. Tunc ſanctus andreas ait iaz regem meum video: iam in eiꝰ conſpectu ꝯſiſto. ps. Dn̄s reg. ira. ℣. Nimis ho. Sc̄dm mat.

In illo tempore. Ambulāſ Ieſus iuxta mare galilee vidit duos frēs ſymonem qui vocabatur petrus: ⁊ andream fratrem eius mittentes rethe i mare. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape.

Audiſtis fratres chariſſimi q̄ ad vnius iuſſiōiſ vocem petrus ⁊ Andreas relictis rethibus ſecuti ſunt ſaluatorez Nulla vero adhuc ieſum miracula facere viderāt nihil ab eo de premio eccleſie retributiōis audierant: ⁊ tamē ad vnuz preceptum domini quod poſſideř videbantur obliti ſunt. ℟. Expandi manus meaſ tota die in cruce ad populum non credentem: ſed contradicentem mihi. Qui ambulant viaſ nō bonas ſꝫ peccata ſua. ℣. Deus vltionum dominus deus vltionuz libere egit exaltare qui iudicas terram redde retributionez ſuperbis. Qui ambu. Lectio. viii.

Quanta miracula eiuſ nos videmus aut flagellis affligimur quantis minarū aſperitatibꝰ deterremur ⁊ tamē vocantē ſequi contēpnimus. In celo iam ſedet qui de conuerſione noſ admonet. ℟. Dilexit andream dominus in odorez ſuauitatis dum penderet in cruce dignum ſibi computauit martyrem quem vocauit apoſtolū dum eſſet in mari. Et ideo amicus dei appellatus eſt. ℣. Vir iſte in populo ſuo mitiſſimꝰ apparuit ſanctitate autem ⁊ gratia plenus. Et iō. Lectio. ix.

Iam iugo fidei colla gentium ſubdidit: iam mundi gloriam ſtrauit: iam ruinis eiꝰ crebreſcentibus diſtricti iudicii diem appropinquantez denunciat: ⁊ cum ſuperba mens noſtra non vult hoc ſponte diſſerere quod quotidie perdit in vita. Quid ergo dicturi ſumꝰ fratres chariſſimi in eius iudicio qui ab amore preſentis ſeculi nec preceptis flectimur: nec verberibus emundamur. ℟. Vir iſte in populo ſuo mitiſſimus apparuit ſanctitate autez

⁊ gratia plenuſ iſte qui aſſidue
orat. Pro populo ⁊ pro ciuita
te iſta. ℣. Pro eo ut me dilige-
rent detrahebant mihi ego au-
tem orabam. Pro populo et.
Gloria patri. Pro populo.
Si hoc feſtum infra aduentuꝫ
aduenerit non dicitur pſ. Te
deum laudamus. Sed tunc re
petatur ℟. Uir iſte. ℣. Dilexit
ãdreaꝫ dominus. ℟. In odorẽ
ſuauitatis. In laudibus añ.
Salue crux precioſa ſuſcipe di
ſcipulum eius qui pependit in
te magiſter meus chriſtus. pſ.
Dominus regna. Añ. Beatus
andreas orabat dicens domĩe
rex eterne ſuſcipe me pendentẽ
in patibulo. pſ. Iub. Añ. Non
me permittas domine famulũ
tuum a te ſeꝑari tempus eſt vt
cõmendes terre corpus meum
pſ. Deuſ. Añ. Maximilla xpo
amabilis tulit corpus apoſtoli
optimo loco cum aromatibus
ſepeliuit. pſ. Bened. Añ. Qui
perſequebaꝛ iuſtum demerſiſti
eum in infernum domine et in
ligno crucis dux iuſti fuiſti. pſ.
Laudate. Capitulum. Corde
creditur. Hymnꝰ. Exultet celũ
laudibus. ℣. Annunciauerunt
Añ. Concede nobis hominem
iuſtum redde nobis hominem
ſanctũ ne interficias hominez
deo carum iuſtum manſuetum
⁊ pium. pſ. B. Oratio.
MAiſtatem tuam queſumꝰ
domine ſuppliciter exo-
ramꝰ: vt ſicut eccleſie tue beatꝰ
andreas apoſtolus extitit p̃di
cator ⁊ rector ita apud te ſit pro
nobis ꝑpetuus interceſſor. Per
do. Si hoc feſtum infra aduen
tum contigerit fiat tunc memo
ria de aduentu: ⁊ poſtea de ſan
cta maria ad vtraſqꝫ vſ. et ad
matut'. ⁊ ad miſſam. Si extra
aduentum tunc nulla fiat me-
mo. Ad. i. añ. Salue crux. pſ.
Deus in nomie. Añ. Gratias
tibi deus. pſ. Quicũqꝫ. Ad. iij.
añ. Beatus andreas. Capłm.
Corde cred. ℟. In omneꝫ ter.
Oro. Maieſtatem. Ad. vi. añ.
Non. Capitulum.

NOn e. n. diſtinctõ iudei ⁊
greci. nam idem dominꝰ
omnium diues in omnibꝰ qui
inuocant illum. ℟. Conſtitueſ.
Ad. ix. añ. Qui perſequeb. Ca.

OMnis enim quicunqꝫ in
uocauerit nomen domini
ſaluus erit. ℟. Nimis honoꝛ.
Ad. ij. vſ. añ. Salue crux. pſ. de
apoſtolis dicuntur. Capitulũ.
Corde. ℟. Vir perfecte pietatꝭ
⁊ dux innocẽtie uota plebs tua
feſta celebrantiſ ſuſcipe. Et aſtã
tes laudis tue ſeruulos officio
ꝑcibus tuis adiunge ſanctorũ
collegio. ℣. Imitator ieſu chri-
ſti ſub crucis patibulo nos an
drea fac conſortes celi cõtuber
nio. Et aſtan. Proſa.

OMor doctor egregie qui
triumphas ergam hodie.
℣. e. ℣. Felici gaudes in rege ĩ
ter ciues ſuperne patrie. ℣. e. ℣.
Aſſis hinc ꝓpiti' familie. ℣. e.

℣. Que tue recolit diēʒ memorie. ℣.e. ℣. Spemqʒ donans mīe.. ℣.e. ℣. Nos cōmēda diuine gratie. ℣.e. ℣. Et astan. Omnes clerici qui cantauerūt prosam simul dicant. Gloria pa. Quod per totū annum obseruetur post ꝓsas cantandas hym Exultet c. ℣ Annuncia. Añ. Dñe iesu xp̄e magr̄ bone accipe spūm meū in pace quia tēpus ē iam vt veniam desiderans te videre. ps̄. M. Oro. Maiestatē. Si hoc festū sācti Andree ī quinta feria añ aduētum domini euenerit tūc in sequenti sexta feria erit. Inuita. Dilexit andreā dñs. Hymnꝰ ādrea pie. ℣ Annue xp̄e. Añ. Vidit dñs petrum ⁊. ps̄. Celi enar. ⁊ omnes alie añe cū suis ps̄. de apostolis dicūtur vltima ṽo videlʒ añ. Vidit andreas. dr̄ super ps̄. Bn̄. Cetera oīa ad horas sicut in prima die cū orō. s. Maiestatē tuā. Ad vs̄ añ. ⁊ deinceps cōe. ī. oct. ad memo. dn̄r añe de hystoria semꝑ cū ℣. Dilexit andream. Nāʒ in sabbato fit plenū seruitium cū regi. chori de scā maria ⁊ ab aduētu vsqʒ ad octꝫ. diē nihil fiat de aplo nisi tm̄ memo. Si hꝰ festū sci Andree in sabbato ꝓx. añ aduētū dn̄i euenerit ibi celebret ⁊ tūc scd̄e ves. de aduentu erūt ⁊ solēnis mēo. de apostolo ⁊ postea de sancta maria. Si ī dn̄ica aduenerit differat vsqʒ in crastinū ⁊ tunc erūt. ij. vesp. de aplo ⁊ mēo. de dn̄ica ⁊ postea de sancta maria. Quod si festū sci andree quis alia feria per hebdomā. ꝯtigerit tunc ad mēo. ī. octꝫ. añ. Vidit dñs per. ⁊ alie añe sequētes dn̄r cū añis Videns andreas crucē ⁊ añ. Vnꝰ ex duobꝰ. In die octꝫ. Inuitꝫ. Dilexit andreā dñs. Hym. Andrea pie. ℣ Annue xp̄e. Añe sup ps̄. de hystoria dn̄r cū. iij. lec. ⁊. iij. ℟. vidʒ duobus primis ⁊ vltimo vna ṽo añ. super laud. Cetera oīa sicut in ꝑma die fiant cū orō. sicut ibi notat. Attñ si dies dn̄icꝰ fuerit vel festuʒ sci nicholai a dn̄ica reseruatū fuerit hac die celebretur tunc tñ ad vs̄. qʒ ad matꝫ. dicet mēo. de aplo. Añ ṽo. Inuitꝫ. Dilexit andream. vi. feria añ aduentum dn̄i dicitur tunc. Inuitꝫ. videlʒ Adoremus regē victoris. cuʒ hym. ⁊ aliis añis de. ī. die ī die oct. di ī. octꝫ. ⁊ in octꝫ. Inuitꝫ. Dilexit andream dñs ī odorē suauitatis. Dū penderet ī cruce. ps̄. Venite Hym. Andrea pie. ℣. Annue xp̄e. Añ. Vidit dñs petrū ⁊ andreā ⁊ vocauit eos. ps̄. Celi enar. Añ. Venite post m̄ dicit dñs faciā vos fieri piscatores hoīum. ps̄. Bn̄dicā do. Añ. Relictis retibꝰ suis secuti sūt dn̄m redēptorē. ps̄. Eructa. Añ. Andreas xp̄i famulus dignꝰ deo apl's germanꝰ petri

⁊ in paſſione ſocius. ps̄. Dēs g.pl. An̄. Dignū igitur dominus computauit martyrē quez vocauit apoſtolum dū eſſet in mari all'a. ps̄. Exaudi d.deprecatio. An̄. Ego ſi patibulū crucis expaueſcerē crucis gloriam nō p̄dicarē. ps̄. Exaudi d.ora. An̄. Xp̄s me miſit ad iſtam p̄uinciā vbi nō puū ppl'm adq̄ſiui. ps̄. Cōfitebimur. An̄. Salue crux que in corpore xp̄i dedicata es ⁊ ex mēbris eius tanq̄z margaritis ornata. ps̄. Dominus r.g̃. An̄. Biduo viuēs pēdebat in cruce p xp̄i noīe beat⁹ andreas ⁊ docebat ppl'm. ps̄. Dn̄s reg̃.ir. ṽ. In om.te. In craſtino ſancti andree quando feſtū illi⁹ die iouis euenerit iā aduētū dn̄i tūc in ſequenti fer. vi. fiat ſeruitiū de apoſtolo vt ſupra dicitur.

Lectio prima.

Accedentes carnifices leuauerūt eū in crucē: ⁊ extēdenteſ funib⁹ corp⁹ ei⁹ ſicut eis iuſſū fuerat ſuſpenderūt. Aſtātes v̓o turbe fere viginti milia hominū inter quos erat frater egee noīe ſtratrocles ſimul clamabāt miniſteriū hoc pati. ℟. Dum perambu.

Lectio ſcd̄a.

Sanctus vero andreas cōfortabat mentes credentium in xp̄o hortabaturq; tollerantiam temporalem docenſ nihil eſſe dignū paſſioniſ ad remunerationis compenſationē eternam. Interea vadit omis populus ad domum egee cum clamore omneſq; pariter clamantes dicebant: que eſt ſentētia p̄conſul. Male iudicaſti crudelem dediſti ſententiam iniqua ſunt tua iudicia. ℟. Mox vt vocem.

Lectio tertia.

Quid enim iniquum fecit homo iſte quid male commiſit. Perturbata ē omnis ciuitas: ſimul omnes perimus. Non perdas ciuitatem ceſar; Concede nobis hominem iuſtum redde nobis hominē ſcm̄ Ne interficias hominem deo carum. Ne perimaſ hominem manſuetum ⁊ pium. Biduo enim ſuſpenſus viuit ⁊ non ceſſat que bona ſunt loqui. Qui ⁊ nos refecit eloquiis. Dona nobis hominem ſanctuz vt viuamus. ℟. Homo dei. ℣. Dilexit andreaz. In laudibus vna ſola antiphona. Salue crux. Capitulum. Corde cred. Hy. Exultet celum lau. ṽ. Annunciauerunt. Antiphona. Vidēs andreas crucem cum gaudio dicebat qꝛ amator tuuſ ſemper fui ⁊ deſideraui amplecti te o beata crux. Pſalmus. B. oro Maieſtatem tuam. Si extra aduentum fuerit fiat memora de cruce ⁊ de ſancta maria ⁊ d̄ omnibus ſanctis vt ſupra poſt Deus omnium. quia octaua.

ſit ſine reg'.cbo. Al'.r. aducti aduenerit tūc nō dr̄ mēo. ꝺ cruce ſʒ tm̄ de aduētu ⁊ de ſcā maria ⁊ de oībus ſcis ad vſ. ⁊ ad mat'.cū hac aň. **Ecce dn̄s veī.** ℣. **Ecce appebit dn̄s.** oro. **Cōſcientias. n.** Ad horas oia fiāt ſicut in .j. die cū orōe. **Maieſtatem tuā.** Hac die fiant veſp. o ſancta maria ⁊ mēo de ſcō Andrea cū ſeruitio i craſtino cuʒ reg'.choꝛ ⁊ tunc deinceps nihil fiat de apło vſqʒ ad octauā diē niſi tm̄ mēo. ad vſ. ad mat. ⁊ ad miſſam que ꝓcedet mēo. beate marie cū aňis de nocturnis .j. dici quib' ocis dr̄ tūc aň **Vn' ex duob'.** ⁊ ſemper cū hoc ℣. **Dilexit ādream.** ⁊ cū orōe. **Maieſtatē tu.** tā ad vſ. qʒ ad mat'. eiuſdē. feſ. **Sci nicholai** ep̄i ad vſ. ſup p̄s. feria. aň. **Iuſtū deduxit.** Capłm. **Ecce ſacerdos.** ℟. **Btūs nicholaus iā triumpho.** chorus. **Illi nimiꝝ tota nos deuotiōe.** Nō dr̄ vlterius ſʒ clerus i [illegible] incipiet proſam hoc mō. f. ſequens. **Opoꝛtet deuota mente ſincerit.** ℣. **Peccatores xp̄ianos tenacit.** ℣ e. ℣. **Preſuli tanto.** ℣. **Cōmittere.** ℣. **Glia pa.** chor' tūc **Iſti nimiꝝ.** Hym. **Iſte confeſſoꝛ.** ℣. **Amauit eū dn̄s.** Aň. **O paſtoꝛ eťne o clemēs ⁊ o bone cuſtos q̇ dū deuoti gregis ꝓceſ attēderes voce lapſa de celo p̄ſuli ſciſſimo dignū ep̄atu nicoleuʒ oſtēdiſti tuū famuluʒ.** ps. **M.** Oratio.

Deus qui btm̄ nicholaum piū pontificē tuuʒ innumeris decoraſti miraculis: tribue nobis q̄ſ vt eius meritiſ ⁊ ꝓcib' a gehenne incendijs liberemur. Per dominū. Memo. de ſcō andrea de aduētu et de ſcā maria. Deinde eat ꝓceſſio ad altare ſci nicholai cantātes **Ex eius tumba.** cū ſuo ℣ſu ſʒ ſine pſa ⁊ ſine. **Glia pri.** In hac ꝓceſ. dū ℣ſus cantatur ſacerdos thurificet altare et imaginē ſci nicholai poſtea dr̄ ℣. **Ora pro nobis beate nicholae.** Oratio.

Deus auctoꝛ bonitatis et bonoꝝ diſpenſatoꝛ concede ꝓpiti' vt q̇ bti nicholai confeſ. t. atqʒ ponti. ſolēnitatē veneramur: eius patrocinio atqʒ ſuffragio maieſtatis tue ꝓpitiationē cōſequamur. Per xp̄ʒ. d. In redeundo chori dr̄ de oib' ſcis aň. **Saluatoꝛ mundi.** ℣. **Letamini i do.** oro. **Infirmitatē.** Ad matut. Inuit. triplex. **Adoremꝰ regē ſecloꝝ. In quo viuit nicholaus honoꝛ ſacerdotū.** ps. **Venite.** Hym. **Iſte cōfeſ.** In primo noc. aň. **Nobiliſſimus ſiquidē nata oꝛtuſ velut lucifer nicholaus emicuit.** ps. **Beatus vir.** Aň. **Poſtq̈ʒ domini puerilē decurrit etatē cūctiſ mūdi hui' ſpretis oblectatōnibus xp̄i ſe iugo ſubijciens documētis ſcis ſuū ꝓbuit auditum.** ps. **Quare fre.** Aň. **Pudore bono repletus dei famulus ſū**

ꝑtibꝰ datis ſtupri nephas ꝓhibuit. ℟. Dñe q̄d mul. ℣. Amauit.

Lectio prima.

Beatus nicholaus ex illuſtri ꝓſapia ortꝰ ciuis fuit pathere vrbiſ. Que vna ex nobiliſſimis litie ꝓuincie ciuitatibuſ tm̄ quondā formoſiſſima rutilabat quantū ⁊ populoſo frequentabať exceſſu. Modo nō pctis exigētibꝰ ꝑuiſſimi ad inſtar redacta opidi raro īcolitur habitatore. ℟. Confeſſor dei nicholaus nobilis ꝓgenie ſꝫ nobilior moribꝰ Ab ipſo puerili euo ſecutꝰ dn̄m meruit diuina reuelatione ad ſūmū ꝓuehi ſacerdotium. ℣. Erat enim valde compatiēs ⁊ ſuꝑ cūctos pia geſtans viſcera. Ab ipſo.

Lectio ſecunda.

In qua ſcilicꝫ vrbe adhuc multa plebiū generoſitate referta parentes btī nicholai inter cateruaſ potentiū quāta honorificentia celebrabanť tanto ſuperne patrie accēſi deſiderio magis celeſtiſ q̄ꝫ terrene dignitatis glīaꝫ appetebāt. ℟. Oꝑibus ſcīs nicholaus humiliter īſiſtens reuelatione diuina ꝓuectus ē. Ad ſūmuꝫ ſacerdotij gradū. ℣. Voce quippe de celo lapſa quidā īſinuať preſuli dignū ep̄atu nicholaum. Ad ſummum.

Lectio tertia.

Reuera enī cū eēnt nimiū locupletati nullis honoꝝ inſignia nulliꝰ q̄ꝫ ſūme moderamina diſponere voluerūt ſꝫ oī ſtudio cōtinentiuꝫ ſe lege vincienteſ celibem vitam actitare ſatagebant. ℟. Quadam die tempeſtate ſeuiſſima quaſſati naute ceperunt ſanctū nicholaum vocare. Et ſtatim ceſſauit tempeſtas. ℣. Mox illis clamantibus apparuit quidaꝫ dicens illis ecce aſſū quid vocaſtis me. Et ſta. In ſecundo nocturno añ. Aurū v̄ginū inceſtꝰ auro p̄riſeaꝝ īopiā auro ꝓrſuſ vtroꝝq̄ꝫ deteſtabilē infamiaꝫ dei ſeruus ademit nicholaus. ℟. Cū iuoca. Añ. Innocenter puerilia iura tranſcendēs euāgelice inſtitutionis diſcipuluſ effectus ē. ℟. Verba mea. Añ. Gloriam mundi ſpreuit cum ſuis oblectatiōibus ⁊ ideo meruit ꝓuehi ad ſummum ſacerdotij gradum. ℟. Domine dominus noſter. ℣. Juſtus d.

Lectio quarta.

Et mirum in modum cū in primeuo etate iuuentutiſ flore hunc ſolum genuiſſent filium cunctis ſe voluptatibuſ abducarunt. Et inter ſuas preces quaſ frequenter in domini templo fundebant hunc ſoluꝫ ſuperſtitem hunc non tantum diuitiarum quantum ⁊ moruꝫ flagitabant heredem. Quoruꝫ vota deus exalto proſpectans huic petitioni eorum non defuit. ℣. Audiens chriſti confeſſor trium iuuenum innocentū necem precurrit q̄ꝫ totiens ad locum quo fuerāt plectendi.

ſūt ſine reg̃.cbo. Dñ.i.ſ. aduētū aduenerit tūc nō dr̃ mēo. d̃ cruce ſꝫ tm̄ de aduētu ⁊ de ſcā maria ⁊ de oībus ſcis ad vſ̃. ⁊ ad mat̃.cū hac añ. **Ecce dñs vẽt.** ℣. **Ecce appebit dñs.** orõ. **Cōſcientias.n.** Ad horas oīa fiāt ſicut in .i. die cū orõe. **Maieſtatem tuā.** Hac die fiant veſp. d̃ ſancta maria ⁊ mēo de ſcō. Andrea cū ſeruitio i craſtino cūꝫ reg̃.cbon ⁊ tunc deinceps nihil fiat de apl̃o vſqꝫ ad octauā dié niſi tm̄ mēo. ad vſ̃. ad mat. ⁊ ad miſſam que p̄cedet mēo. beate marie cū añis de nocturnis .i. dici quibꝰ ocis dr̃ tūc añ. **Vnꝰ ex duobꝰ.** ⁊ ſemper cū hoc ℣. **Dilexit ādream.** ⁊ cū orõe. **Maieſtatē tu.** ta ad vſ̃. qꝫ ad mat̃. eiuſdé. feſ. **Sci nicholai** epī ad vſ̃. ſup p̄s. feria. añ. **Iuſtū deduxit.** Capłm. **Ecce ſacerdos.** ℟. **Btūs nicholauſ iā triumpho.** choꝛus. **Illi nimirꝫ tota nos deuotiōe.** Nō dr̃ victimis ſꝫ clerici nati incipiēt p̄ſam hoc mō. f. ſequens. **Opoꝛtet deuota mente ſincerit.** ℣. **Peccatores xp̄ianos tenacit̃.** ℟ e. ℣. **Preſuli tanto.** ℣. **Cōmittere.** ℣. **Gl'ia pa.** choꝛꝰ ſui **Iſti nimirꝫ.** Hym. **Iſte confeſſoꝛ.** ℣. **Amauit eū dñs.** Añ **O paſtoꝛ eterne o clemēs ⁊ o bone cuſtos q̄ dū deuoti gregis p̄ceſ attēderes voce lapſa de celo p̄ſuli ſcīſſimo dignū epātu nicoleūꝫ oſtēdiſti tuū famulūꝫ.** ℣. **M.** Oratio.

DEus qui btm̄ nicholaum piū pontificē tuūꝫ innumeris decoraſti miraculis: tribue nobis q̄ſ vt eius meritꝭ ⁊ p̄cibꝰ a gehenne incendijs liberemur. Per dominū. Memo. de ſcō andrea de aduētu et de ſcā maria. Deinde eat p̄ceſſio ad altare ſci nicholai cantātes **Ex eius tumba.** cū ſuo ℣ſu ſꝫ ſine pſa ⁊ ſine. **Gl'ia pri.** In hac p̄ceſ. dū ℣ſus cantatur ſacerdos thuriſicet altare et imaginē ſci nicholai poſtea dr̃ ℣. **Ora pro nobis beate nicholae.** Oratio.

DEus auctoꝛ bonitatis et bonoꝝ diſpenſatoꝛ concede p̄pitiꝰ vt q̄ bti nicholai confeſ. atqꝫ ponti. ſolēnitatē veneramur: eius patrocinio atqꝫ ſuffragio maieſtatis tue p̄pitiationē cōſequamur. Per xpꝫ. d. In redeundo choꝛo dr̃ de oībꝰ ſcis añ. **Saluatoꝛ mundi.** ℣. **Letamini i dño.** orõ. **Infirmitatē.** Ad matut. Inuit. triplex. **Adoꝛemꝰ regē ſecloꝝ. In quo viuit nicholauſ honoꝛ ſacerdotū.** p̄s. **Venite.** Hym. **Iſte cōfeſ.** In primo noc. añ. **Nobiliſſimus ſiquidē nata oꝛtuſ velut lucifer nicholaus emicuit.** p̄s. **Beatus vir.** Añ. **Poſtq̄ꝫ domi puerilē decurrit etatē cūctiſ mūdi huiꝰ ſpretis oblectationibus xp̄i ſe iugo ſubiiciens documētis ſcis ſuū p̄buit auditum.** p̄s. **Quare fre.** Añ. **Pudoꝛe bono repletus dei famulus ſū** ꝑtibꝰ datis ſtupri nephas ꝓhibuit. ℟. Dn̄e q̄d mul. ℣. Amauit.

Lectio pⁱma.

Beatus nicholaus ex illuſtri ꝓſapia ortꝰ ciuis fuit patbere vrbiſ. Que vna ex nobiliſſimis litie ꝓuincie ciuitatibuſ tn̄ quondā formoſiſſima rutilabat quantū ⁊ populoſo frequentabat᷑ exceſſu. Modo nō pctis exigētibꝰ ꝑuiſſimi ad inſtar redacta opidi raro icolitur habitatore. ℟. Confeſſor dei nicholaus nobilis ꝓgenie ſʒ nobilior moribꝰ. Ab ipſo puerili euo ſecutꝰ dn̄m meruit diuina reuelatione ad ſūmū ꝓuehi ſacerdotium. ℣. Erat enim valde compatiens ⁊ ſuꝑ cūctos pia geſtans viſcera. Ab ipſo.

Lectio ſecunda.

In qua ſcilicʒ vrbe adhuc multa plebiū generoſitate referta parentes btī nicholai inter cateruaſ potentiū quāta honorificentia celebrabant᷑ tanto ſuperne patrie accēſi deſiderio magis celeſtiſ q̄ʒ terrene dignitatis gl̄iaʒ appetebāt. ℟. Oꝑibus ſcis nicholaus humiliter iſiſtens reuelatione diuina ꝓuectus ē. Ad ſūmuʒ ſacerdotij gradū. ℣. Voce quippe de celo lapſa quidā iſinuat᷑ preſuli dignū ep̄atu nicholaum. Ad ſummum.

Lectio tertia.

Reuera eni cū eēnt nimiū locupletati nullis honoꝝ inſignia nulliꝰ q̄ʒ ſūme moderamina diſponere voluerūt ſʒ oī ſtudio cōtinentiuʒ ſe lege vicienteſ celibem vitam actitare ſatagebant. ℟. Quadam die tempeſtate ſeuiſſima quaſſatī naute ceperunt ſanctū nicholaum vocare. Et ſtatim ceſſauit tempeſtas. ℣. Mox illis clamantibus apparuit quidaʒ dicens illis ecce aſſū quid vocaſtis me. Et ſta. In ſecundo nocturno an̄. Aurū v̇ginū inceſtꝰ auro prīſeaꝝ iopiā auro ꝓrſuſ vtroꝝq̄ʒ deteſtabilē infamiaʒ dei ſeruus ademit nicholaus. ℟. Cū iuoca. An̄. Innocenter puerilia iura tranſcendēs euāgelice inſtitutionis diſcipuluſ effectus ē. ℟. Verba mea. An̄. Gloriam mundi ſpreuit cum ſuis oblectatiōibus ⁊ ideo meruit ꝓuehi ad ſummum ſacerdotij gradum. ℟. Domine dominus noſter. ℣. Juſtus d.

Lectio quarta.

Et mirum in modum cū in primeuo etate iuuentutiſ flore hunc ſolum genuiſſent filium cunctis ſe voluptatibuſ abducarunt. Et inter ſuas preces quaſ frequenter in domini templo fundebant hunc ſoluʒ ſuperſtitem hunc non tantum diuitiarum quantum ⁊ moruʒ flagitabant heredem. Quoruʒ vota deus exalto proſpectans huic petitioni eorum non defuit. ℟. Audiens chriſti confeſſor trium iuuenum innocentū necem precurrit q̄ʒ totiens ad locum quo fuerāt plectendi.

Et liberauit eos. ℣. Statiȝqȝ ſolutos a vinculis vſqȝ ad pretorium conſulis ſecum adduxit. Et liberauit.

Lectio quinta.

NImirum qualis futurus eſſet puer in ipſo vt ita dicam premordio natiuitatis eiꝰ monſtrare dignatus eſt. Et .n. cum matris adhuc lacte alleretur cepit bino in hebdomada die quarta .ſ. ⁊ ſexta feria ſel. bibere mãmas ⁊ hac vice contentus tota die ſic permanebat ℟. Qui cum audiſſent ſancti nicholai nomen ſtatim expandunt manuſ vtraſqȝ ad celum Saluatoriſ laudantes clementiam. ℣. Clam quippe voce coram hominibus dignum referebant illum dei famulum. Saluatoris laudantes.

Lectio ſexta.

PUerilibus igitur anniſ vt patriarcha iacob ſimpliciter domi tranſactis cepit bone indolis eſſe adoleſcens. Et nõ fuit ſicut illa etas aſſolet laſciuiam complexus eſt mundi ſȝ nunc parentum commutatus veſtigiis: nunc ſolus eccleſiarum terebat lumina. Et quod ibidem de ſcripturiſ patulo aduertebat aditu non memor armarialo condebat pectoris. ℟. Beatus nicholaus iam triumpho potituſ nouit ſuis famuliſ prebere celeſtia comoda q̃ toto corde poſcunt eius largitioneȝ Illi nimirum tota nos deuotione oportet committere. ℣. Ut apud xp̄m eius patrociniis adiuuemur ſemper. Illi. Gloria patri illi. In tertio nocturno. antiphona. Pontifices alm diuina reuelatione glorificat nicholaum preſulem deuotiſſ me conſecrauerunt. Pſalmus. Domine quis habitabit. Antiphona. Sanctus quidam triticum quod a nautis poſtulauerat acceptum et ſagacitate diſtribuere ⁊ augere precibuſ impetrauit. Pſ. Domine in virtute. Antiphona. Muneribus datis neci ſunt iuuenes innocẽteſ adducti quibus diu ſeruus fuit vite preſidium feſtinanter. Pſalmus. Domini eſt terra. ℣. Juſtus vt pal. ſine expoſitione.

UBi autem vtroqȝ parẽte orbatus ẽ ſepius illud euãgelicum ante ſue mentis ducebat oculos. Niſi quiſ renunciauerit omnibus que poſſidet nõ poteſt meus eſſe diſcipulus. Et cum anelaret ad perficienduȝ quod pio vertebat in pectore iuuenilem formido cepit titulare mentem ne fauoralis precelleret aura quicquid pro chriſto facere deſponebat. ℟. Summe dei confeſſor nicholae te venerantes protege. Namqȝ credimus tuis precibus nos poſce ſaluari. ℟. Qui tres pueros morti adductos illeſos abire feciſti tuis laudibus inſtantez conſerua plebem. Namqz credimus tuis.

Lectio octaua.

AD deum cūctum deſiderij ſui pandens velamen deprecabat vt ille q̄ hēt omnē ſcientiam omnium inſpirare ei dignaretur. Quatenus de tantis ſibi relictis opibus ſic ordinaret vt multa laude humana conſpectui placeret diuino. ℟. Seruus dei nicholauſ auri pōdo trium virginum redemit inopiam. Earumqz patris pudicem remenſo auro fugauit inopiam. ℣. Affluens itaqz miſericordie viſceribus mettallo duplicato propulſauit earum infamiam. Earumqz patris pudicitiam remenſo.

Lectio nona.

TAlia eo cogitante accidit vt quidam cōuicaneus et minium locuples tantam veniret vt nec etiā nēcīa vite haberet. Quid plura. Ingruente media tres virgines quas habebat filias quarum nuptias etiam ignobiles ſpernebant viri conſtituit fornicari vt earuz ſaltem commertio infelicem ageret vitam. Reſponſorium. Ex eius tumba marmorea ſacrum reſudat oleum quo liniti ſanantur ceci. Surdis auditꝰ redditur. Et debilis quiſqz ſoſpes regreditur. ℣. Cateruatiz ruunt populi cernere cupiētes que per eum fiunt mirabilia. Surdis. Et debilis. Hic dicitur proſa.

SOſpitati dedit egros olei perfuſio. ℣. Nicholaus naufragantem affuit preſidio ℣. Reuelauit a defunctis defunctum in benio. ℣. Baptiçatur auri viſo iudeis iudicio. ℣. O quam probat ſcūm dei faris augmentatio. ℣. Vas in mari merſum patri redditur cum filio. ℣. Ergo laudes nicholao concinas hec concio. ℣. Nam qui corde poſcit illum propulſato vitio. ℣. Soſpes regreditur. ℣. Gloria patri. Et debi. ℣. Ora pro nobis. In laudibus antiphona.

BEatus nicholaus adhuc puerilus mlto ieiunio macerabat corpus. Pſalmus. Dominus regnauit. Antiphona. Eccleſie ſcē frequentans limina ſacro pectore condebat mandata. Pſalmus. Iubilate. Antiphona. Iuſte ⁊ ſancte viuendo ad honorem ſacerdotij meruit promoueri diuinitus. Pſalmus. Deus deus. Antiphona. Amicꝰ dei nicholaus pontificali decoratus infula omnibus ſe amabilem exhibuit. Pſalmus. Benedicite. Antiphona.

O per oia laudabilē virū cui⁹ meritis ab omni clade liberantur qui ex toto corde querunt illū. ps̄ Laud̄. Cap. ecce ſacerdos. Hym. Jeſu re. ℣. Juſt⁹ ger. An̄. Copioſe charitatiſ nicholae pontifex qui cū deo gloriaris in celi palatio condeſcē de ſuplicam⁹ ad te ſuſpirātib⁹ vt erutos graui carne ꝑtrahaſ ad ſupos. ps̄. B. orō. De⁹ q̄ beatum. Memo. de apoſtolo dr̄ cū hac an̄. Un⁹ ex duo. niſi qn̄ feſtū ſci nicholai in ſabbō ꝯtigerit tūc. n. dr̄ ad memo. de apoſtolo an̄. Biduo viuēs. ℣. Dilex. and. orō. Maieſtatez. Qn̄ vero feſtum ſci nicholai a dominica ꝛ̄ſeruatū fuerit ꝛ die lune celebraſ tunc ſc̄ d̄e veſpere in dominica de ſācto nicholao erūt cum mēo. de apoſtolo cuz hac an̄. Ambulans ieſus. ℣. Dilex. orō. Protegat nos domine. ꝛ tūc ad has mat̄. dr̄ de aplo an̄. Cōcede nobis. ℣ Annūciauerūt. orō. Protegat. q̄ ꝑcedet mēo. d̄ aduentu. Si v̄o feſtū apl̄i i quinta feria an̄ aduentū dn̄i euenerit tunc dr̄ hic ad mēo. de apoſtolo an̄. Unus ex duo. Deinde fiat mēo. d̄ aduentu ꝛ poſtea de ſācta maria. Ad. i. an̄. Beatus nichola⁹. ps̄ Deus in nomine. An̄. Te iur̄ laud̄. ps̄. Quicunqz vult. Ad iii. an̄. Ecclie ſcē fr. Capitulū. Ecce ſacerdos. ℣ Amauit. Ad vi. an̄. Juſte ꝛ ſcē. Cap. Bn̄dictionē. R̄. Juſtū d̄duxit. Ad ix. an̄. O p oia. Cap. Cognouit. R̄. Juſt⁹ vt pal. Ad. ii. v̄ an̄. Btūs nicholaus. ps̄. feri. cap. Ecce ſacerdos. Ubi eccl̄a dedicata ſit i honore ſci nicholai dr̄ R̄. Ex ei⁹ tūb. ſin aūt nō dr̄ hym. Jeſu red. ℣. Juſt⁹ g̃. An̄. O xp̄i pietas oi ꝓſequēda laude qui ſui famuli nicholai merita longe lateqz d̄clarat nā ex tūba ei⁹ oleū manat cūctos qz lāguidos ſanat. ps̄. M. orō Deus qui b. Mēo. de ſcō and̄ An̄. Ambu. ieſus. ℣. Dilexit and.

Oratio.

Protegat nos domine ſepius beati andree apl̄i tui repetita ſolēnitas: vt cuius patrocinia pia deuotione recolimus: perpetuam defenſionem ſentiamus. Per xp̄m dominū. Memo. de aduētu ꝛ poſtea de ſancta maria. In oct̄. ſci. Andree apoſtoli. Inuit̄. Dilexit. Quando vero predictum. Inuit̄. ſ. Dilexit an. in ſexta feria ante aduentuz domini dicitur tunc inuitato. Adoremus vic. Hy. Andrea p. ℣. Annue xp̄e. Tn̄c cū ſuis pſalmis de noct. primi diei i quacunqz fe. feſtuz apl̄i euenerit hac die dr̄ ūt. ℣. In o.

Lectio prima.

Maximilla quedā potētiſſima mr̄ona in ſpelūca poſita: ſtatim vt cognouit ſcm̄ andreā apl̄m ꝑexiſſe ad dominum: acceſſit ad crucem vt ſuorum ſolatio cuz omni reuerentia depoſuit corpus ꝛ condiuit cum aromatibus in loco optio in quo conſtituebat ſepeliendū illuc eū ſepeliunt. ℟. **Dū pan.**

Lectio ſecunda.

Egeas vero iratus contra populuꝫ diſponebat cōteſtationeꝫ publicam facere ⁊ ad ceſarem accuſationem contra maximillam ⁊ populum deſtinare. ℟. **Mox vocem.**

Lectio tertia.

Cum vero hec ordinaret egeas in conſpectu officii ſui a diabolo areptuſ eſt in medio ciuitatis foro anteq̄ꝫ veniſſet in domum ſuam in conſpectu omnium vexatus a diabolo expirauit. **Nunciatum** ē fratri egee cui nomen ſtraclodes ꝙ frater ſuus ſic expiraſſet miſit ſeruos precipientes eiſ vt tolerent corpus eius ⁊ inter viatanatos ſepelierunt eum. ℟. **Vir iſte.** ℣. **Dilexit a.** In lau. vna añ. **Salue crux.** Caplm. **Corde creditur.** Hym. **Exultet celū.** ℣. **Annuncia.** Añ. **Cōcede nobis.** Oro. **Protegat.**

Memo. de aduentu de ſancta maria ⁊ de omibus ſanctis qꝛ oct̄. ſunt ſine regimine chori.

Si dies dominicus fuerit vel feſtum ſancti nicholai a dominica reſeruatuꝫ fuerit hac die celebretur tūc nihil fiet de oct. niſi tantum memo. ad .j. vſ̄. ſci nicholai videlꝫ in dominica et ad matuti. in die lune. Ad omnes alias horas omnia fiant ſicut in craſtino ſancti. Andree vt ſupra notatum eſt. Sciendum eſt ꝙ quando oct̄. ſancti Andree apoſtoli in ſabbato cōtigerit tunc totum ſeruitium fiet de ſancta maria ⁊ memo. de apoſtolo. ⁊ cetera. In conceptione beate marie omnia fiāt ſicut in natiuitate eiuſdem mutata illa dictione tantum. **Natiuitas.** vel. **ortus.** in iſtam dictionem. **Conceptio.** vel. **cōceptus.** Idemqꝫ modus celebratur in ipſo die in omnibus obſeruetur Si vero hoc feſtum i dominica euenerit differatur vſqꝫ in craſtinum ⁊ tunc ſecūde veſpere in dominica de feſto erunt cum ſolenni memo. ad vtraſqꝫ veſperas ⁊ ad matutinas de aduentu. In quacunqꝫ alia feria per hebdomadam hoc feſtuꝫ contigerit ſemper dicitur hymnus. **Aue maris ſtella.** ⁊ non. **Letabunduſ**

Completorium de aduentu nō mutatur niſi ſolomodo in fine hymni. **Saluator mundi.** dicitur ℣. **Gloria tibi domine qui natus. ⁊c.**

Sancte Lucie virginis ⁊ martyris ad veſperas ſuper pſalmos feria. anti. **Lucia virgo venerabilis ſiracuſanorum nobiliſſima cum matre euticia ad ſepulchrum beate Agathe veneranduꝫ cōuenerat.** Capitulum. **Domine deus meus.** ℟. **Grata facta eſt.** Hymnus. **Virginiſ ꝓleſ op.** ℣. **Diffuſa eſt.** Antiphō. **In tua paciētia poſſediſti ani**

O per oia laudabilẽ virũ cuiꝰ meritis ab omni clade liberantur qui ex toto corde querunt illũ. ps **Laudõ.** Cap. **ecce ſacerdos.** Hym. **Jeſu re.** ℣. **Juſtꝰ ger.** Añ. **Copioſe charitatis nicholae pontifex qui cũ deo gloriaris in celi palatio condeſcẽde ſuplicamꝰ ad te ſuſpirãtibꝰ vt erutos graui carne ꝑtrahas ad ſupos.** ps **B.** oro. **Deꝰ q beatum.** Memo. de apoſtolo dr̃ cũ hac añ. **Unꝰ ex duo.** niſi qñ feſtũ ſci nicholai in ſabbõ ↄtigerit tũc. n. dr̃ ad memo. de apoſtolo añ. **Biduo viuẽs.** ℣. **Dilex. and.** oro. **Maieſtatez**

Qñ vero feſtum ſci nicholai a dominica r̃ſeruatũ fuerit ⁊ die lune celebrat̃ tunc ſc d̃e veſpere in dominica de ſãcto nicholao erũt cum mẽo. de apoſtolo cuz hac añ. **Ambulans ieſus.** ℣. **Dilex.** oro. **Protegat nos domine.** ⁊ tũc ad has mat̃. dr̃ de aplo añ. **Cõcede nobis.** ℣. **Annũciauerũt.** oro. **Protegat.** q ꝑcedet mẽo. d̃ aduentu. Si vo feſtũ apli i quinta feria añ aduentũ dñi euenerit tunc dr̃ hic ad mẽo. de apoſtolo añ. **Unus ex duo.** Deinde fiat mẽo. d̃ aduentu ⁊ poſtea de ſãcta maria. Ad. i. añ. **Beatus nicholaꝰ.** ps **Deus in nomine.** Añ. **Te iuẽ laudõ.** ps **Quicunqz vult.** Ad iii. añ. **Ecclie ſcẽ fr.** Capitulũ. **Ecce ſacerdos.** ℟ **Amauit.** Ad vi. añ. **Juſte ⁊ ſcẽ.** Cap. **Bñdictionẽ.** ℟. **Juſtũ d̃duxit.** Ad ix. añ. **O ꝑ oia.** Cap. **Cognouit.** ℟. **Juſtꝰ vt pal.** Ad ii. vẽ añ. **Btũs nicholaus.** ps feri. cap. **Ecce ſacerdos.** Ubi eccl'a dedicata ſit i honore ſci nicholai dr̃ ℟. **Ex eiꝰ tũb.** ſin aũt nõ dr̃ hym. **Jeſu red.** ℣. **Juſtꝰ g.** Añ. **O xpi pietas oi ꝓſequẽda laude qui ſui famuli nicholai merita longe lateqz d̃clarat nã ex tũba eiꝰ oleũ manat cũctos qz lãguidos ſanat.** ps **M.** oro **Deus qui b.** Mẽo. de ſcõ andrẽ **Ambu. ieſus.** ℣. **Dilexit and.**

Oratio.

Protegat nos domine ſepius beati andree apli tui repetita ſolẽnitas: vt cuius patrocinia pia deuotione recolimus: perpetuam defenſionem ſentiamus. Per xpm dominũ

Memo. de aduẽtu ⁊ poſtea de ſancta maria. In oct. ſci. Andree apoſtoli. Inuit'. **Dilexit**

Quando vero predictum. Inuit. ſ. **Dilexit an.** in ſexta feria ante aduentuz domini dicitur tunc inuitato. **Adoremus vic.** Hy. **Andrea p.** ℣. **Annue xpe.** Añe cũ ſuis pſalmis de noct. primi diei i quacunqz fe. feſtuz apli euenerit hac die dicũt. ℣. **In o.**

Lectio prima.

Maximilla quedã potẽtiſſima m̃ronaꝝ in ſpelũca poſita: ſtatim vt cognouit ſcm̃ andreã aplm̃ prexiſſe ad dominum: acceſſit ad crucem vt ſuorum ſolatio cuz omni reuerentia depoſuit corpus ⁊ condiuit

cum aromatibus in loco optio in quo conſtituebat ſepeliendū illuc eū ſepeliunt. ℟. **Dū pan.**

Lectio ſecunda.

EGeas vero iratus contra populuz diſponebat cōteſtationez publicam facere ⁊ ad ceſarem accuſationem contra maximillam ⁊ populum deſtinare. ℟. **Vox vocem.**

Lectio tertia.

CUm vero hec ordinaret egeas in conſpectu officij ſui a diabolo areptuſ eſt in medio ciuitatis foro anteq̄z veniſſet in domum ſuam in conſpectu omnium vexatus a diabolo expirauit. Nunciatum ē fratri egee cui nomen ſtraclodes q̄ frater ſuus ſic expiraſſet miſit ſeruos precipientes eiſ vt tolerent corpus eius ⁊ inter viatanatos ſepelierunt eum. ℟. **Vir iſte.** ℣. **Dilexit a.** In lau. vna añ. **Salue crux.** Capl'm. **Corde creditur.** Hym. **Exultet celū.** ℣. **Annuncia.** Añ. **Cōcede nobis.** Oro. **Protegat.**

Memo. de aduentu de ſancta maria ⁊ de omibus ſanctis q̄ oct'. ſunt ſine regimine chori.

Si dies dominicus fuerit vel feſtum ſancti nicholai a dominica reſeruatuz fuerit hac die celebretur tūc nihil fiet de oct. niſi tantum memo. ad .j. vſ̄. ſci nicholai videlz in dominica et ad matuti. in die lune. Ad omnes alias horas omnia fiant ſicut in craſtino ſancti. Andree vt ſupra notatum eſt. Sciendum eſt q̄ quando oct'. ſancti Andree apoſtoli in ſabbato cōtigerit tunc totum ſeruitium fiet de ſancta maria ⁊ memo. de apoſtolo. ⁊ cetera. In conceptione beate marię omnia fiāt ſicut in natiuitate eiuſdem mutata illa dictione tantum. **Natiuitas.** vel. **ortus.** in iſtam dictionem. **Conceptio.** vel. **cōceptus.** Idemqz modus celebratur in ipſo die in omnibus obſeruetur Si vero hoc feſtum ī dominica euenerit differatur vſqz in craſtinum ⁊ tunc ſecūde veſpere in dominica de feſto erunt cum ſolenni memo. ad vtraſqz veſperas ⁊ ad matutinas de aduentu. In quacunqz alia feria per hebdomadam hoc feſtuz contigerit ſemper dicitur hymnus. **Aue maris ſtella.** ⁊ non. **Letabunduſ**

Completorium de aduentu nō mutatur niſi ſolomodo in fine hymni. **Saluator mundi.** dicitur ℣. **Gloria tibi domine qui natus.** ⁊c. Sancte Lucie virginis ⁊ martyris ad veſperas ſuper pſalmos feria. anti. **Lucia virgo venerabilis ſiracuſanorum nobiliſſima cum matre euticia ad ſepulchrum beate Agathe venerandūz cōuenerat.** Capitulum. **Domine deus meus.** ℟. **Grata facta eſt.** Hymnus **Virginiſ ples op.** ℣. **Diffuſa eſt.** Antiphō. **In tua paciētia poſſediſti ani** mam tuam lucia ſponſa chriſti odiſti que in mũdo ſunt ⁊ choruſcas cum angelis ſanguine proprio inimicum ſubiſti. ps.

Magnificat. Oratio.

EXaudi nos deus ſalutarꝭ noſter ut ſicut de beate lucie virginis ⁊ martyris tue feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. ꝑ dominum. Memoria de aduẽtu ⁊ de ſancta maria. Ad matutinas inuitato. duplex. Agnuꝫ ſponſ. vir gͥ Hymnus. Virginis proles. Antiphone ⁊ pſal. ſicut vnius virginis ⁊ martyrꝭ Lectio prima. ℣. Diffuſa ē grã. ℟. Propter a benedixit.

CUm per vniuerſam ꝓuinciam ſicilie beate agathe virginis fama crebreſceret ⁊ ſyracuſanus populus per quinq̃ginta milia ad vrbem cathenẽtium ſitienter pergeret: ⁊ ad ſepulchrum ſancte agathe venerunt feſtiuitatis gratia cõtigit ut luciam venerabilem virginem nobiliſſimam ſyracuſanorum ſimul cum populo pergeř cum mr̃e ſua eutitia que quatuor annis fluxum patiebatꝰ nullo medicamine poterat curari. ℟. Diffuſa. Lectio. ij.

IGitur cum ꝓceſſionis miſteria agerentur. ⁊ euangelii lectio legeretur vbi mulier a tactu fimbrie veſtimenti domini a fluxu ſanguinis meruit liberari. Dixit beata Lucia matri ſue. Si credis mater his que leguntur ⁊ crede Agatham paſſa ꝓpter dominum: ⁊ pro nomine chriſti hoc meruiſſe ut ſemꝑ in preſenti habeat eum ꝓ cuius nomine paſſa eſt. Continge ergo ſepulchrum eius credens et liberaberis. ℟. Propter veritatem. Lectio tertia.

IDeo cum peractis omnibus populus abſceſſit ſe ꝓſtrauerunt ante ſepunlchruꝫ v̇ginis Agathe mater eutitia et Lucia filia ſua: ⁊ ceperũt cum lachrymis ſuis flagitare ſuffragium. ℟. Dilexiſti. Lectio iiij.

INterea dum oratõnis ꝓlixitas tenderetur ſomnũ: lucia virgo arripuit. Et vidit beatam agatham in medio angelorum ſtantem gemmis ornatam ſibi dicentem. ℟. Hec eſt virgo. Lectio quinta.

SOror mea lucia v̇go deo deuota quid a me petis q̃ ipſa poteris preſtare continuo. Nam ⁊ matri tue fides tua ſubuenit: ⁊ ecce ſalua facta eſt. Et ſicut per me ciuitas cathenentium ſublimatꝰ: ita per te ciuitas ſiracuſanorum decorabitꝰ a xp̄o quia iocundum in tua virginitate habitaculum deo preparaſti. ℟. Veni ſponſa. Lec. vi.

HIs auditis experge facta lucia v̇go ſurrexit tremẽs ait matri ſue. Mater mea ecce ſalua facta es. Per ipſuꝫ te deprecor qui te ſaluauit ne tu aliquem mihi ſponſum nomines nec velis de corporis mei poſte gritate fructum mortalitatis inquirere: sed omnia mihi eunti ad corruptionis mee auctorem hominũ moriturum eras datura: da mihi eunti ad integritatꝫ mee auctorem dñm iesum christi. Audi fi. sine expõne. Le. vij

QUi mater ait. Tege ocl'os meos ⁊ quod tibi placuerit de ipsis facultatibus facito Lucia dixit. Audi mater consilium meum. Non satis deo carus est ille qui dat quod secum tollere non pót. Moriens eniꝫ potest vti. ℞. Lucia virgo q̇d a me petis qđ ipsa poteris p̄stare ꝯtinuo matri tue. nã ⁊ fides tua subuenit. ⁊ ecce salua facta est. Quia iocundũ deo habitaculuꝫ in tua virginitate p̄parasti. ℣. Et sicut per me ciuitas cathenentiũ sublimatur a christo ita ꝑ te ciuitas siracusana decorabit. Quia. Lec. viij.

VIuens ergo ⁊ salutem tui corꝑis hñs da xp̄o qđ possides ⁊ q̇cq̇d tu mihi datura spoponderas vel ẽt cogitabas xp̄o icipe tradẽ. ℞. Rogaui dñꝫ meũ iesuꝫ xp̄m vt ignis iste nó dñet mihi. Et ipetraui a dño inducias mr̃ij mei. ℣. Ut credentibus timorẽ auferã passióis ñ credẽtib⁹ aũt vocẽ insultatióis. Et i. Le. ix.

IBit cũ hec sermói çaret quotidie cuꝫ matre. Fiebat reꝝ distractio ⁊ quotidie i necẽitatib⁹ pauperꝝ expẽdebatur. Interea dum distrahuntur predia ⁊ gemme vendũtur ad sponsi noticiã peruenit. ℞. Grata facta est a domino i certamine quia apud deum ⁊ apud hoies glorificata est in ꝯspectu ꝑncipũ loquebat sapiaꝫ. Et dominus oium dilexit eã. ℣. Erecta nanqꝫ in virtutis culmine tormenta derisit p̄mia calcauit. Et. Gl'a pa. Et. ℣. Ora ꝑ nobis. In laudi. añ. Orante sancta lucia apparuit ei beata agatha et ꝯsolabat ancillã xp̄i. ps. Dñs reg. Añ. Lucia v̓go quid a me petis qđ ipsa poteris prestare ꝯtinuo mr̃i tue. ps. Jubi. Añ. Per te lucia virgo ciuitas syracusana decorabit a dño iesu christo. ps. Deus de⁹. Añ. Bñdico te pater dñi mei iesu christi: quia per filiũ tuũ ignis extinctus est a latere meo. ps. Bñd. Añ. Soror mea lucia v̓go deo deuota quid a me petis qđ ip̄a poteris p̄stare ꝯtinuo mr̃i tue. ps. Laud. Caplm. Dñe. d. m. Hym. Jesu corꝫ. ℣. Adducent. Añ. Columna es virgo immobilis lucia mr̃ christi: quia ois plebs te expectat vt accipias coronã regni all'a. ps. B. Oratio Exaudi nos deus. Memo. de aduentu ⁊ o sancta maria. Ad j. añ. Oráte. sã. ps. Deus i no. Añ. Te inre. ps Quicũqꝫ vult Ad. iij. añ. Lucia virgo. Cap. Dñe. d. m. ℞ia ⁊ capla ad oes horas huius diei dñt de cõmuni vnius virginis ⁊ mr̃is cum añis ⁊ oro. de festo. Ad. ij. vs. super ps. feriales añ. Orante. Caplm. Dñe d. m. Hym. Jesu corꝫ. ℣. Adducent. Añ. Tanto mam tuam lucia ſponſa chriſti odiſti que in mūdo ſunt ⁊ choruſcas cum angelis ſanguine proprio inimicum ſubiſti. [illegible]. Magnificat. Oratio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter ut ſicut de beate lucie virginis ⁊ martyris tue feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. ꝑ dominum. Memoria de aduētu ⁊ de ſancta maria. Ad matutinas inuitato. duplex. Agnuꝫ ſponſ. vir g. Hymnus. Virginis proles. Antiphone ⁊ pſal. ſicut vnius virginis ⁊ martyris. Lectio prima. ℣. Diffuſa ē grā. ℟. Propter a benedixit.

Cum per vniuerſam ꝓuinciam ſicilie beate agathe virginis fama crebreſceret ⁊ ſyracuſanus populus per quinq̄ginta milia ad vrbem cathenētium ſitienter pergeret: ⁊ ad ſepulchrum ſancte agathe venerunt feſtiuitatis gratia cōtigit ut luciam venerabilem virginem nobiliſſimam ſyracuſanorum ſimul cum populo pergere cum mr̄e ſua eutitia que quatuor annis fluxum patiebatur nullo medicamine poterat curari. ℟. Diffuſa. Lectio .ij.

Igitur cum ꝓceſſionis miſteria agerentur. ⁊ euangelij lectio legeretur vbi mulier a tactu fimbrie veſtimenti domini a fluxu ſanguinis meruit liberari. Dixit beata Lucia matri ſue. Si credis mater his que leguntur ⁊ crede Agatham paſſa ꝓpter dominum: ⁊ pro nomine chriſti hoc meruiſſe ut ſemꝑ in preſenti habeat eum ꝓ cuius nomine paſſa eſt. Continge ergo ſepulchrum eius credens et liberaberis. ℟. Propter veritatem. Lectio tertia.

Ideo cum peractis omnibus populus abſceſſit ſe ꝓſtrauerunt ante ſepulchruꝫ v̇ginis Agathe mater eutitia et Lucia filia ſua: ⁊ ceperūt cum lachrymis ſuis flagitare ſuffragium. ℟. Dilexiſti. Lectio iiij.

Interea dum oratōnis ꝓlixitas tenderetur ſomnū: lucia virgo arripuit. Et vidit beatam agatham in medio angelorum ſtantem gemmis ornatam ſibi dicentem. ℟. Hec eſt virgo. Lectio quinta.

Soror mea lucia v̇go deo deuota quid a me petis quod ipſa poteris preſtare continuo. Nam ⁊ matri tue fides tua ſubuenit: ⁊ ecce ſalua facta eſt. Et ſicut per me ciuitas cathenentium ſublimatur: ita per te ciuitas ſiracuſanorum decorabitur a xp̄o quia iocundum in tua virginitate habitaculum deo preparaſti. ℟. Veni ſponſa. Lec. vj.

His auditis experge facta lucia v̇go ſurrexit tremēs ait matri ſue. Mater mea ecce ſalua facta es. Per ipſuꝫ te deprecor qui te ſaluauit ne tu aliquem mihi ſponſum nomines nec velis de corporis mei poſte ritate fructum moꝛtalitatis inquirere: ſed omnia mihi eunti ad coꝛruptionis mee auctoꝛem hominū moꝛiturum eras datura da mihi eunti ad integritatē mee auctoꝛem dn̄m ieſum chriſti. Audi fi. ſine expōne. Le. vij

QUi mater ait. Tege ocl'os meos ⁊ quod tibi placuerit de ipſis facultatibus facito Lucia dixit. Audi mater conſilium meum. Non ſatis deo carus eſt ille qui dat quod ſecum tollere non pōt. Moꝛiens eniȝ poteſt vti. ℟. Lucia virgo q̇d a me petis qō ipſa poteris p̄ſtare ꝯtinuo matri tue. nā ⁊ fides tua ſubuenit. ⁊ ecce ſalua facta eſt. Quia iocundū deo habitaculuȝ in tua virginitate p̄paraſti. ℣. Et ſicut per me ciuitas cathenentiū ſublimatur a chriſto ita ꝑ te ciuitas ſiracuſana decorabiť. Quia. Lec. viij.

VIuens ergo ⁊ ſalutem tui coꝛꝑis hn̄s da xp̄o qō poſſides ⁊ q̇cq̇d tu mihi datura ſpoponderas vel ēt cogitabas xp̄o icipe tradē. ℟. Rogaui dn̄ȝ meū ieſuȝ xp̄m vt ignis iſte nō dn̄eť mihi. Et ipetraui a dn̄o inducias mr̄ij mei. ℣. Vt credentibuſ timoꝛē auferā paſſiōis n̄ credētib⁹ aūt vocē inſultatiōis. Et i. Le. ix.

IGiť cū hec ſermōiçareť quotidie cuȝ matre. Fiebat reꝝ diſtractio ⁊ quotidie i nec̄citatib⁹ pauperꝝ expēdebatur. Interea dum diſtrahuntur p̄dia ⁊ gemme vendūtur ad ſponſi noticiā peruenit. ℟.

Grata facta eſt a domino i certamine quia apud deum ⁊ apud hoīes gloꝛificata eſt in ꝯſpectu p̄ncipū loquebať ſapiaȝ. Et dominus oīum dilexit eā. ℣. Erecta nanqȝ in virtutis culmine toꝛmenta deriſit p̄mia calcauit Et. Gl'a pa. Et. ℣. Oꝛa ꝓ nobiſ

In laudi. añ. Oꝛante ſancta lucia apparuit ei beata agatha et ꝯſolabať ancillā xp̄i. p̄s. Dn̄s reḡ. Añ. Lucia v̇go quid a me petis qō ipſa poteris p̄ſtare ꝯtinuo mr̄i tue. p̄s. Iubi. Añ. Per te lucia virgo ciuitas ſyracuſana decoꝛabiť a dn̄o ieſu chꝛiſto. p̄s. Deus de⁹. Añ. Bn̄dico te pater dn̄i mei ieſu chꝛiſti: quia per filiū tuū ignis extinctus eſt a latere meo. p̄s. Bn̄d. Añ. Soroꝛ mea lucia v̇go deo deuota quid a me petis qō ip̄a poteris p̄ſtare ꝯtinuo mr̄i tue. p̄s. Laud. Caplm̄. Dn̄e. d. m. Hym. Ieſu coꝝ. ℣. Adducenť. Añ. Columna es virgo immobilis lucia mr̄ chꝛiſti: quia oīs plebſ te expectat vt accipias coronā regni all'a. p̄s. B. Oratio Exaudi nos deus. Memo. de aduentu ⁊ d ſancta maria. Ad j. añ. Orāte. ſū p̄s. Deus i no. Añ. Te inre. p̄s Quicūqȝ vult Ad. iij. añ. Lucia virgo. Cap. Dn̄e. d. m. ℟ia ⁊ capla ad oēs hoꝛas huius diei dn̄r de cōmuni vnius virginis ⁊ mr̄is cum añis ⁊ oro. de feſto. Ad. ij. vs. ſuper p̄s. feriales añ. Oꝛante. Caplm̄. Dn̄e d. m. Hym. Ieſu coꝝ. ℣. Adducenť. Añ. Tanto pondere eam fixit ſpūs ſanctuſ vt virgo domini imobilis permaneret. ps. M. Oro. Exaudi. Memoria de aduentu ⁊ de ſcā maria. Sciendū eſt ꝙ quando feſtuȝ ſancte lucie in .iiij. feria euenerit nō in ipſa .iiij. feria fiet ieiuniū .iiij. tꝑorū. ſed prima feria .iiij. poſt predictum feſtuȝ celebretur. Et ſi hoc feſtum ſcē lucie in dominica euenerit differatur vſqȝ in craſtinū. ⁊ tunc ij. veſpe in dñica de feſto erunt ⁊ memo. de dñica: ⁊ de ſcā maria cum hac añ. Aue maria gratia. ⁊c. ut ſ. Sācti Thome apoſtoli ad .i. vſ. ſuper ps. feriales añ. Eſtote fortes. Caplm. Iaȝ non eſtis. R. Qui ſūt iſti. hym.

O Thoma chriſti perluſtrator lateris: per illa ſancta te rogamus vulnera que mundi cuncta diluerunt crimina noſtros reatus terge tuis ꝑcibus. V. Annue chriſte. V. In omneȝ terrā. Añ. O thoma didime. q̄re in aduētu dñi: ⁊ dr̄ ad vtraſqȝ veſpas ſuper ps. M. Oro.

Da nobis q̄ms dñe btī thome apl̄i tui ita ſolennitatibus gloriari vt eiꝰ ſemꝑ ⁊ patrociniis ſubleuemur: ⁊ fidē cōgrua deuotiōe ſectemur. Per.

Memoria de aduentu ⁊ de ſcā maria. Completo. de aduentu non mutatur niſi ſolūmō hymnus Saluator. m. dr̄ ꝑpter duplex feſtum. Si hoc feſtū ī dñica euenerit differatur vſqȝ in craſtinum licet duplex feſtum ſit

Si vero in ſexta feria vel ī ſabbato quatuor temporum euenerit ad matutinas nihil fiat de ieiunio niſi tantum memoria: ſed poſt miſſam de apoſtolo fiat miſſa de ieiunio ꝑ parē ad principale altare. ⁊ totuȝ ſeruitium ad matutinas ⁊ ad laud. de fer. illo anno omnino ꝑtermittatur preter orationem que dicitur ad memoriam. Ad matut. .ix. lectio. duplex feſtuȝ omnia fiant d̄ communi apoſtolorum ad matutinas ⁊ ad omēs alias horas. ⁊ ad ſecūdas veſperas: ⁊ ad miſſam dicitur prefatio de apoſtolis. Lectio .i.

Beatum thomam apoſtolū cum reliquis diſcipulis ad officium apoſtolatꝰ electū ipm qȝ a domino didimum quod interpretatur geminꝰ vocitatum fides euāgelica narrat. Tu autem domine. Le[illegible] .ij.

Qui dominici gloriā aſcenſionis cum moretur ī hieruſalem diuina cōmonitiōe iuſſus eſt indiaȝ aggredi ut populo qui iacebat in tenebris lumē oſtenderet veritatis. Lec. iij.

Quo cum ille quaſi ionas a facie domini fugiens ire differret nec impleret quod ſibi diuinitus precipiebantur. Regio enim illa longinqua ⁊ grauis erat incole quoqȝ terre illius iniqui ⁊ ignorantes adhuc veritatem. Lectio .iiij.

Apparuit ei dominus ihs chriſtus in viſu noctis di cens. Ego enim vadam tecum ⁊ te ſolum ibi non derelinquaꝫ implebiſqꝫ ibi certamen bonuꝫ ⁊ confeſſus eris me coram hoībus terre illius. Oportet enim te ibi multa propter me pati ut cognoſcant omnes te docente quia ego ſum dñs. Lectio. v.

In diebus illis miſſus fuit quidam nomine abbanes a rege indie requirens artificem qui ei poſſit palaciū optimum edificare ad comparādū huic domino. Chriſtus in hūana ſpecie apparens ait. Quid hic homo de tanto terre ſpacio aduenisti. Tu aūt. Lectio. vi.

Et ille ait ad eum. A domino inquit meo rege miſſus ſum requirens artificem ſtructure qui poſſit ei palaciuꝫ edificare. Cui dominus ait. Eſt enim mihi ſeruus talis q̇ ſi volueris comparabis. Et ſtatim adduxit negociatoreꝫ ad hoſpicium thome apoſtoli ⁊ oſtēdēs eum ait. Hic eſt ſeruus meꝰ artifex ille de quo locutus ſū nūc autem precium illi trade ⁊ accipiens duc eum quo volueris.

Sine expoſitōe. Lectio. vii.

Quod feciſſet apprehēſum ſanctum thomaꝫ deduxit eum ad nauim ſuam: ⁊ aſcēdētes menſe tertio in indeam inferiorem euecti ſunt. Obſtupuit ergo negociator cauſam velocitatiſ: eo ꝙ inter illud quod ſemper in trium annorum ſpacio expectabatur nunc tribus menſibus eſſet impletum. Tu autē domine. Lectio. viii.

Exeuntes autem de naui ingreſſi ſunt primam indie ciuitateꝫ: ⁊ audiebat ſonos muſicos ⁊ urbem totam leticia magna plaudere: interrogantesqꝫ vnum de populo quid hoc eēt.

Lectio nona.

Tunc dictum eſt eis. Rex inquit noſter vnicam filiam ſuam hodie copulat matrimonio: hodie gaudiū eſt omni ciuitati. Et tibi vt credo dij exhibuerunt ut his epulis intereſſes. ℟. Dediſti hered. In laudibus añ. Hoc eſt preceptum. Capitulum. Jam non eſtis. Hymnus. Exultet celum lau. ℣. Annunciauerunt. In ij. Tradent. ps. Benedictus. Oratio. Da nobis. Memoria de aduētu quacūqꝫ feria hoc feſtuꝫ euenerit: ſemper cum hac antipho. Nolite timere. niſi quando hoc feſtum a dominica celebratur: tunc in die lune celebretur. tūc enim dicatur ad memorias de aduentu añ. illius [illegible] ſcilicet Dicit dominus. et cum hoc ℣. Vox cla. cum oratione dominicali. ⁊ tunc antiphona. Nolite timere in illo die omnino pretermittatur. Tamen ſi hoc feſtum in ſexta feria vel in ſabbato quatuor temporū euenerit: tunc nō dicitur memoria de ieiunio cū hac antiphona predicta ſcilicet Nolite timere. ⁊ cum ℣ſi. Vox clamantis. et cum oratione de

ieiunio cetera oia ad hor;. ⁊ ad
ii. vs̄. de cōi aplorū fiant cū ℟.
Cives aplor. ⁊ cū añis ḋ aplis
⁊ ps̄. añ **Jurauit.** ps̄ **Dixit do**
minus. ⁊ ceteri ps̄. de aplis cuȝ
añ. sup ps̄. **M.** Añ **O thoma**
did̄. Oratio **Da nob.** Mēo. ḋ
aduētu ⁊ de scā maria. De scō
silvestro ⁊ de alijs scis vsqȝ ad
festū sci volstani epi require si
cut post natale dñi pnotatū est
si v̓o festū sci volstani epi: vel
festū scōr Fabiani ⁊ sebastiāi
vel scē Agnetis in dñō. lxx. euene
rit festū differat vsqȝ in crasti
nū sci vincētij. Si v̓o festū scti
vincētij aut festū sci pauli i dñō
lxx. euenerit festū differat vsqȝ
in crastinū. Si v̓o aliqđ festū
pdictor scōr in primo sabbo
ante. lxx. euenerit tūc in ipo sab
bato fiant vespe de. lxx. ⁊ solē.
memo. de festo. Silr de. lx. ⁊ ḋ
l. Si vero a dñica aliquod fe
stū pdictorum sanctor ad. ii. fe
riā differat: vel in eadē fer. cōti
gerit: tūc in illa dñica vespere
fiāt de festo tm̄ solūmō mēo. de
dñō. Idem mod⁹ ⁊ ordo obseruet
in oib⁹ festis. ix. lec. vsȝ ad pas
sionē dñi. ita q si fest⁹ dupl' eo
tpē cōtingētib⁹ erūt ii. vespe
de festo. Preterea festū purifi
catōis nō differat vllo mō. Sci
volstani epi ⁊ cōfes. ix. lec. fiant
de cōi vni⁹ cōfes. ⁊ ponti. scđm
sar ecclīe cum hac oratiōe.

SPiritū i nob dñe tue chari
tatis īfunde: ut intercedente
btō volstano cōfessore tuo atqȝ
pontific. tuā mereamur dulcedi
nē in eīna felicitē gustare. p eū
dē. d. i. In natali scōrū fabiani
⁊ sebastiani. Ad. i. vs̄. sup ps̄. fe
ria. añ **Sci p fidē.** Capl̄m **Ju**
stor aie. ℟. **Erat nāqȝ.** Hym.
Scōr meritis. ℣. **Letami.** Añ.
Elegit dñs vir de plebe ⁊ cla
ritatē visiōis eīne dedit illi ce
lebrem⁹ solennitatē sebastiani
mīris gaudiū fit in celo ⁊ i tra
pax hoib⁹ bone volūtatis alla.
ps̄. **Magnificat.** Oratō.

DEus q btōs mīres tuos fa
bianū ⁊ sebastianū virtute
cōstātie in passiōe roborasti: ex
eor nob imitatōe tribue p amo
re tuo psp'a mūdi ḋspicē ⁊ nul
la ei⁹ adūsa formidare. p. Me
mo. de scō volstano añ. **Iste ē**
q añ deū. ℣. **Just⁹ g.** orō. **Spm**
i nob. ⁊ postea ḋ scā maria añ.
Qñ nat⁹. ℣. **Speciosus for.** orō.
De⁹ q sal. Ad mat. inuit. **Xpm**
suppliciter regē regū adoremus.
Qui dōat scis pmia dig suis.
ps̄. **Venite.** Hym. **Scōr meritis.**
In. i. no. añ. **Sebastian⁹ medi**
olanensiū priū ciuis quē perfu
derat de⁹ gra ab oib⁹ amabat.
ps̄. **Btūs vir.** Añ. **Erat nāqȝ i**
sermone verax i iudicio iust⁹.
ps̄. **Quare fre.** Añ. **Xpo quoti**
die sedulū exhibebat officium
erat eni ver⁹ dei cultor. ps̄. **In**
dño cōfido. ℣. **Letamini.** Lc. j.

SEbastian⁹ vir xpianissim⁹
mediolanēsiū priuȝ ciuis
narbonēsiū erudit⁹ diocletiāo
⁊ maxiano ipatorib⁹ ita carus

erat in oīb⁹ ut ꝑncipatū ei ꝑme
cohortis traderēt: ⁊ suo etiā cō
spectui iuberēt astare. ℟. Seba
stian⁹ dei cultor studiose cura
bat sub abscōso clamide scōꝝ
aīas ꝯfortabat. Spem ꝓmittēs
⁊ glīam ꝯseq̄ sempiternā. ℣. Xp̄o
quotidie sedulū exhibebat offi
ciū ⁊ xp̄ianoꝝ aīos ꝯfortabat.

ERat eni vir Spé. Le. ij
toti⁹ prudētie in sermone
verax: in iudicio iust⁹: in ꝯsilio
ꝓuidus: in cōmisso fidel': i int
uentu strēnu⁹: in bōitate cōspi
cu⁹: in vniūsa morū honestate
p̄clar⁹. ℟. Sebastian⁹ vir xp̄i
anissim⁹ quē occultabat milita
ris habit⁹. Et clamidis sue ob
umbrabat aspect⁹. ℣. Quē ꝓfu
derat de⁹ gr̄a ab oīb⁹ amabat

HUnc ṽo mili Et. Le. iij
tes ac si prēm venerabant
hūc vniūsi q̄ p̄erāt palacio ca
ro venerabāt aff ū. erat eni dei
cultor ⁊ neēe erat vt quez deus
gr̄a ꝓfuderat ab oīb⁹ amaret.
Christo igit quotidie sedulum
exhibebat officiū sz agebat q̄te
nus h' sacrilegis regib⁹ eēt occl'
tū. ℟. Erat nāqz in sermōe ve
rax: in iudicio iust⁹: in ꝯsilio ꝓ
uid⁹: i bōitate ꝯspicu⁹. In vni
ūsa moꝝ honestate p̄clarus. ℣.
In cōmisso quoqz fidel': in int
uētu strēnuus. In. An. ij. noc.

An. Ad hoc tm̄ sub clamide xp̄i
militē tegebat absconditum ut
deo reddēt aīas q̄s diabol⁹ co
nabat auferre. ps. Dn̄e q̄s ha.
An. Clarissimis viris marcel
liāo ⁊ marcho quotidie suade
bat ppl'i blandimenta respuer̄
⁊ momētanea tormītoꝝ genera
non timere. ps. Conserua. An.
Sebastian⁹ vir xp̄ianissimus
quē occultabat militarꝭ hitus
⁊ clamidis sue obūbrabat aspe
ct⁹. ps. Dn̄i est terra. ℣. Exul
tent iusti. Lectio. iiij.

NOn passiōis timore ꝓter
rit⁹ fuit btūs sebastianus
nec p̄ronij sui ꝯstrict⁹ amore
ad h' tm̄ sub clāide īreni īperij
xp̄i militē tegebat abscōditū ut
xp̄ianoꝝ aīos quos i tormentꝭ
videbat deficē ꝯfortaret ⁊ deo
redderet aīas q̄s diabolus co
nabatur auferre. ℟. Xp̄o quoti
die sedulū exhibebat officium
Et xp̄ianoꝝ aīos quos i tormē
tis videbat deficē ꝯfortabat. ℣.
Erat nāqz in sermōe verax i iu
dicio iust⁹: in vniūsa moꝝ hōe
state p̄clarus. Et. Lectio. v.

DEniqz postq̄z mltas mar
tyꝝ mētes a timore mortꝭ
⁊ passiōis eripuit ⁊ ad coronaz
gl'e incitauit ipse quoqz q̄s essz
apꝑuit lumenqz in tenebris la
tere nō potuit. ℟. Zoe vxor ni
chostrati dixit beato sebastiāo
benedictus es tu ⁊ benedictus
sermo oris tui. Per iesuz chri
stum dn̄m nostruz. ℣. Benedi
cti qui in omnibus que locutu s
es credunt. Per iesum xp̄m.

CLarissimis Lectio sexta
viris uero marcelliano ⁊
marcho duobus geminis frib⁹
ꝓ christi noīe in vincul' ꝯstitu

tis quotidie ſolatiuꝫ exhibebat. Et tam ipſis q̄ꝫ ſeruis eoꝝ cuꝫ quibus tenti fuerunt ſalutaria fidei conſilia miniſtrabat: q̄bꝰ fugitiua blandimenta ſeculi reſpuerunt ⁊ momentanea tormētoꝝ genera non timerent. ℟. Egregie dei martyr ſebaſtiane princeps ac ꝓpagatoꝛ ſanctiſſimoꝛum p̄ceptoꝝ ecce nomē tuum in libꝛo celeſtis vite aſcriptū eſt. Et memoꝛiale tuū non derelinquet in ſecula. ℣. Socius enim factus es ſupnoꝝ virtutū que ⁊ in celis ſpm̄ tuum ſuſceperūt. Et. In .iij. noctur. añ. Ut vidit beatꝰ ſebaſtianꝰ athletas dei in menſo ponderē certaminiſ fatigari dixit o foꝛtiſſimi milites chꝛiſti nolite ꝓ miſera blandimēta coꝛonas deponere ſempiternas. p̄s. Exultate iuſti. Añ. Sebaſtianus dixit marcelliano ⁊ marcho n̄ vos ſeducāt blandimēta mulierū. p̄s. Benedicam. Añ. Nolite timere non ſeꝑabunt a nobis ſed vadunt in celum parare nobis ſydereas manſiones. p̄s. Deus uene. ℣. Juſtoꝛum anime. Sine expoſitione. Lectio .vii.

Hi vero cuꝫ beatiſſimis cōſolationibus acquieſcerēt ⁊ verba carnificū animo perſeueranti tranſirent capitalē iuſſi ſunt ſubire ſententiam: ea .ſ. ratione: vt ſi eodem momento quo decollandi erant ſacrificiis idoloꝛum conſenſiſſent ⁊ parentibus ſuis ⁊ coniugibus filijs ⁊ facultatibus redderent. ℟. Clariſſimis viris marcelliano ⁊ marcho per ſingulos dies ſuadebat ſeculi blandimenta reſpuere. Et momētanea toꝛmentoꝝ genera non timere. ℣. Ut vidit beatꝰ ſebaſtianꝰ athletas dei imenſo certaminis pōdere fatigari in medio eoꝛuꝫ ſe obijciens ſuadebat ſeculi blādimenta reſpuere. Et. Lc.viii.

Epiſcopi enim erant non ſolum vt diximus genere clariſſimi viri: ſed etiā facultatibus ditati. Quoꝛū pater eoꝝ erat tranquillinꝰ nomine ⁊ mr̄ marcia vocabatur qui illos ſequebant cum vxoꝛibus eoꝛum ⁊ filijs. Nimio eniꝫ in ſuis nepotibus ducebant affectu. Un̄ factuꝫ eſt vt geſtiano tromanitico vꝛbiſ rome pꝛefecto .xxx. dierum inducias impetrarent in quoꝛum ſpacio agerentur cum eis quatenus ad ſacrificanduꝫ idolis conſentirent. ℟. Beatꝰ es ⁊ bene tibi erit egregie martyr ſebaſtiane. Quia cū ſanctis gaudebis: ⁊ cum ſanctis exultabis in eternū. ℣. Beatus es mr̄ xp̄i ſebaſtiane ⁊ benedictus ſermo oꝛis tui. Quia. Lectio .ix.

Accedentes amici eoꝛū ad eos: ⁊ ceperūt dicere vnde nobis tam dura mens tā q̄ꝫ durum pectus quaſi ferruꝫ quod caniciem patris abijcitis ⁊ matri iam decrepite notios doloꝛes partus effertis. ℟. Elegit dominus virum de plebe ⁊ cla ritatez viſionis eterne dedit illi celebrem⁹ ſolennitatē ſebaſtiani martyris. Gaudiū ſit in celo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. ℣. Beatuſ es ⁊ bene tibi erit egregie dei martyr ſebaſtiane. Gaudiū. Glia. Et in ter. ℣. Juſti aūt in perpe. In laud. an̄. Sebaſtianus dei cultor ſtudioſe curabat ſub abſconſo clamidis ſanctoꝝ aīos confortabat ſpem ꝓmittens et gloriam ꝯſequi ſempiternam. ps. Dn̄s regna. An̄. Si ego verus chriſti ſeruus ſum: ⁊ ſi uera ſunt oīa que ex ore meo hec mulier audiuit ⁊ credidit: aperiat os ei⁹ qui aperuit os çacharie ꝓphete domini. ps. Jubilate. An̄. Ad hanc vocem xp̄i martyris ſebaſtiani illico apertū ē os vxoris nichoſtrati. ps. De⁹ deus. An̄. Xoe vxor nichoſtrati dixit beato ſebaſtiano: benedictus es tu ⁊ benedictus eſt ſermo oris tui. ps. Bn̄s. An̄. Sanctus ſebaſtian⁹ dixit nichoſtrato ſaluator noſter ꝓ peccatoribus exhibere dignatus eſt ſuaz preſentiā. ps. Lauda. Caplm̄. Juſtoꝝ anime. Hym. Rex glorioſe. ℣. Mirabilis. An̄. Beatus es ⁊ bn̄ tibi erit egregie mr̄ ſebaſtiane quia cū ſanctis gaudebis: ⁊ cum angeliſ exultabis in eternū. ps. B. Oratio. De⁹ q̇ beatos. Memo. de ſcā maria Ecce maria. ℣. Poſt partum. Oro. De⁹ q̇ ſalutꝭ. Ad. i. an̄a. Sebaſtian⁹. Ad. iij. an̄. Si ego Caplm̄. Juſtoꝝ aīe. ℟. Leta. Ad. vi. an̄. Ad hanc. Caplm̄. Si coꝛaz hoibus. ℟. Exultent iuſti. Ad. ix. an̄. Sanctus ſebaſtianus. Caplm̄. In paucꝭ. ℟. Juſtorum aīe. Oratio vt ſup.

In natali ſancte Agnetꝭ virginis ⁊ martyris ſuper ps. feria. an̄. ſ. Hec eſt virgo prudens. Caplm̄. Dn̄e deus meus. ℟. Induit me dominus. Hymn⁹ Virginis ꝓles. ℣. Diffuſa eſt. An̄. Beata agnes in medio flām̄arū expāſis manibus orabat te deprecor venerande colende pater metuende: quia per filiū tuum minas euaſi ſacrilegi tyranni ⁊ carnis ſpurcicias immaculato calle tranſiui: ⁊ ecce venio ad te quē amaui quez queſiui quem ſemꝑ optaui. ps. Magnificat. Oratio.

Omnipotens. ſ. d. q̇ īfirma mūdi eligis: ut fortia queq; ꝯfundas ꝯcede ꝓpiti⁹: vt q̇ btē agnetꝭ v̾gis ⁊ mr̄is tue ſolēnia colim⁹ ei⁹ apd̄ te p̄ocinia ſentiam⁹. p̄ d. Memo. de mr̄ib⁹ an̄ Egregie xp̄i mr̄ ſebaſtiane p̄nceps ac ꝓpagator ſcīſſimoꝝ p̄ceptorū ecce nomē tuū i libro celeſtꝭ vite aſſcriptū ē ⁊ mēoriale tuū n̄ dēliquet i ſcl'a. ℣. Mirabil'. Oro. De⁹ q̇ be. Memo. d ſcā maria. an̄. Q. n̄ nat⁹ es. ℣. Spēoſus for. Oro. De⁹ q̇ ſal'. Ad matꝭ. inuit. Agnū ſpōſuz v̄. ps. Venite. Hym. Virgīs ꝓles In. i. noc. an̄. Diſcede a me pabulū mortis: qꝛ iā ab alio ama torꝫ ꝓuēta sū. ℟. Dn̄e dn̄s nr̄. An. Anulo suo subarrauit me dn̄s me⁹ iesus xp̄s ⁊ tanq̄ꝫ spōsā decorauit me corona. ℟. Letenar. An. Dexterā meam ⁊ collū meum cinxit lapidib⁹ p̄ciosis tradidit aurib⁹ meis iestimabiles margaritas. ℟. Dn̄i est terra. ℣. Diff.

Lectio prima.

Seruus xp̄i. Ambrosius virgib⁹ sacr. Diē festū sacratissime v̇ginis celebrem⁹ hinc p̄si resonent inde ꝯcrepēt lectiones hinc ppl'oꝝ turbe letanꝛ inde subleuāꝛ paupes xp̄i. Oēs eni gratulemur i dn̄o ⁊ ad edificationē v̇ginū qualr sit passa agnes btīssima ad memoriam reuocem⁹. Tertiodecio etatis sue āno mortē pdidit ⁊ vitā inuēit qꝛ solū vite dilexit auctorē. ℟. Diē festū sacratissime v̇ginis celebrem⁹ q̄lr sit passa btā agnes ad memoriā reuocemus. Tertiodecio etatis sue āno mortē pdidit ⁊ vitā iuenit qꝛ soluꝫ dilexit vite auctorē. ℣. Infātia q̄dē ꝯputabaꝛ i ānis sꝫ erat senecta mentis immensa. Tertiodecimo etatis.

Lectio secunda.

Infantia q̄dē ꝯputabaꝛ in ānis sꝫ erat senecta mētis imēsa. Corpe quidē iuuencula sꝫ aīo cana. Pulchra facie sed pulchrior fide. Que dū a scolis reuerteretꝛ a p̄fecti vrbis filio adamabaꝛ. ℟. Dexterā meaꝫ ⁊ collū meū cinxit lapidib⁹ preciosis tradidit aurib⁹ meis inestimabiles margaritas. Et circūdedit me v̇nantib⁹ atqꝫ chorusćātib⁹ gēmis. ℣. Induit m̄ dn̄s ciclade auro texta ⁊ imēsis monilibus ornauit me. Et.

Lectio tertia

Cuius ꝑentes cū ea requisisset ⁊ iuenisset cepit plurima offerre ⁊ āpliora ꝓmitteꝛ. Deniqꝫ detulerat secū p̄ciosissima ornamēta que a btā agnete veluti q̄dā stercora sūt recusata. ℟. Induit me dn̄s vestimēto salutis ⁊ idumēto leticie circūdedit me. Et tanq̄ꝫ sponsā decorauit me corona. ℣. Tradidit aurib⁹ meis iestimabiles margaritas ⁊ circūdedit me v̇nantib⁹ atqꝫ chorusćantib⁹ gēmis. In ij. noc. an. Xp̄s circūdedit me v̇nātib⁹ atqꝫ chorusćātib⁹ gēmis. ℟. Eruc. An. Induit me dn̄s ciclade auro texta ⁊ imēsis monilibus ornauit me. ℟. De⁹ nr̄ refu. An. Posuit signū i faciē meā vt nullū amatorē p̄t illū admittā. ℟. Fundamēta. ℣. Spē tua.

Lectio quarta.

Actū ē aūt vt vrgereꝛ stimulo maiori ⁊ putās eam meliora velle accipe ornamēta oēm lapidū p̄ciosū secū differt gl'iam ⁊ p seipsū ⁊ amicos notos ⁊ affines cepit aurē v̇ginis appellare ⁊ domos ⁊ diuitias possessiōes ⁊ familias atqꝫ oēs mūdi dilicias promittere si cōsiliū suū ei⁹ cōiugio nō negaret. ℟. Amo xp̄m i cui⁹ thalamum ĩtroiui cuiꝰ mr̄ ṽgo ē cuiꝰ pat̄ feiam neſcit cuiꝰ mihi organa modulatis vocibꝰ cãtant. Quē cũ amauero caſta ſũ cũ acceꝑo ṽgo ſũ cũ tetigero mũda ſũ. ℟. Mel ⁊ lac ex eiꝰ ore ſuſcepi ⁊ ſãguis eius ornauit genas meas Quē cum.

Lectio quinta.

AD hec btā ṽgo agnes rñdit. Diſcede a me fomes pc̄ti nutrimētũ facinoris pabulũ mortis. Diſcede a me qr ab alio amatore ꝑuēta ſũ q̇ mihi ſatis meliora optulit ornamenta ⁊ anulo fidei ſubarrauit me lōge te nobilior genere ⁊ dignitate. ℟. Mel ⁊ lac ex ore eius ſuſcepi. Et ſanguis eiꝰ ornauit genas meas. ℣. Cuiꝰ pulchritudinē ſol ⁊ luna mirant̄ ip̄i ſoli ſeruo fidem, Et ſanguis.

Lectio ſexta.

ORnauit ineſtimabiles d̄xtro chirio dexterã meaꝫ et collũ meũ cinxit lapidibꝰ ꝓcioſis. Tradidit auribꝰ meis ieſtimabiles margaritas ⁊ circundedit me ṽnantibꝰ atqꝫ choruſcãtibꝰ gēmis. Poſuit ſignũ in faciē meã vt nullũ preter eum amatorē admittã. Induit me ciclade auro texta ⁊ immenſis monilibus ornauit me. ℟. Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiunt cuius pulchritudineꝫ ſol ⁊ luna mirantur ipſi ſoli ſeruo fidem ipſi me tota deuotiōe committo. ℣. Dexteram meã ⁊ collum meum cinxit, lapidibus precioſis tradidit auribuſ meis ineſtimabiles margaritas. Ipſi. In tertio nocturno antiphona. Mel ⁊ lac ex ore eius ſuſcepi ⁊ ſanguis eius ornauit genas meas. ps. Cantate.j. An. Cuius pulchritudinē ſol ⁊ luna mirantur ipſi ſoli ſeruo fidem. ps. Dominus r̄gnauit. Antiphona. Ipſi ſoli ſeruo fidem ipſi me tota deuotiōe committo. ps. Cantatei. ℣. Adiuuabit. ſine expoſitione.

AUdiens autem hec inſaniſſimus iuuenis amore corrumpitur ceco ⁊ inter anguſtias animi ⁊ corporis anelo cruciebatur ſpiritu. Inter hec lecto ſternitur ⁊ peracta ſuſpiria amor a medicis apꝑitur. Reſponſorium. Iã corpus eiꝰ corpori meo ſociatum eſt ⁊ ſanguis eius ornauit genas meas Cuius mater virgo eſt cuius pater feminam neſcit. ℣. Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiunt cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna mirantur. Cuiꝰ mater virgo.

Lectio octaua.

AIunt nota patri que fuerant inuenta a medicis et eadem paterna voce que fuerant iam dicta a filio ad petitionem virginis inuoluuntur Abnegat agnes beatiſſima et ſe nullo pacto aſſerit ꝓoris ſpōſi federa violare. Rñſorium. Omnipotens adorande colēde tremende bñdico te. Quia ꝑ filiũ tuũ vnigēitũ euaſi mīaſ hoīm impioꝝ ꝛ spurcicias diaboli īpolluto calle trāsiui. ℣. Te ꝯfiteor labiis te corde te totꝫ visceribꝰ ꝯcupisco. Quia. Le. ix.

Igitᷣ aspasiꝰ vicariꝰ noīe iussit in ꝯspc̄u ppl'i ignē copiosū accēdi ꝛ scām Agnetē i medio p̄cepit iactari flammaꝝ. Quod cū iplerū fuisset statī i duas ptes diuisa est flāma ꝛ hinc ac illinc seditiosos ppl'os exurebat ꝛ ipsā aūt penitꝰ in nullo ꝯtingebat incēdiū. Eo magis hoc nō virtutibꝰ diuinis sꝫ magicis artibꝰ deputātes dabāt int̄ se fremitꝰ ppl'i ꝛ infinitos clamores ad celū. ℟. Stat a dextris eius agnꝰ niue cādidior. Xp̄us sibi mr̄em ꝛ sponsaꝫ ꝯsecrauit. ℣. Parētes vō eius cū oi gaudio abstulerūt corpus eiꝰ ꝛ posuerūt illud in monumēto Xp̄s. ℣. Ora p. n. In lau. aā. Ingressa agnes turpitudinis locū angelū dn̄i p̄patū iuēit. ps. Dn̄s reg. Aā. Mecū .n. hēo custodē corpis mei āgelū dn̄i. ps. Iub. Aā. Ipsi sū despōsata cui āgeli seruiūt cuiꝰ pulchritudinē sol ꝛ luna mirant. ps. Deꝰ deꝰ. Aā. Bn̄dico te pr̄ dn̄i mei iesu xp̄i: qꝛ p vnigenitū tuū ignis extinctꝰ est a latē meo. ps. Bn̄. Aā. Cōgaudete mecū ꝛ cōgratulamini mihi: qꝛ cū his oibꝰ lucidas sedes accepi. ps. Lau. Ca. Dn̄e deꝰ .m. Hym. Iesu coro. ℣. Adducent. Aā. Stans btā agnes i medio flāme expāsis manibꝰ orabat ad dn̄z ops adorāde colende tremēde bn̄dico te ꝛ glorifico nomē tuū i eternū. ps. Bn̄s. Oro. Oēps. s. d. Mēo. de s. maria aā. Ecce ma. ge. ℣. Post p. Oro. Deus q̄ sal. Ad i. aā. Ingressa ag. Ad iii. aā. Mecū eni hēo. ℟. Dn̄e d. m. Ad vi. aā. Ipsi sū. Ca. ꝛ ℣ia. vniꝰ v̄gis ꝛ mr̄is oro ut s̄. Scti vincentij mr̄is. ad vs̄. sup ps. fe. aā. Beatus vir. vel aā. Iste scūs. Cap. Btūs vir q̄ suf. qn̄ dr̄ aā. Beatus vir q̄. sup ps. tūc dr̄ ceplm. Iste scūs. ℟. Leuita vincētiꝰ. Hym. Martyr dei. ℣. Gl'ia et. Aā. Sacrā hꝰ diei solēnitatem hūili celebremꝰ deuotiōe q̄ inuictus xp̄i martyr vincētiꝰ tyranno deuicto insignē victorie palmā celo gaudēs intulit. ps. Mag.

Oro. Adesto dn̄e supplicatiōibus nr̄is vt qui ex iniq̄tate nr̄a reos nos eē cognoscimus: bti vincētij mr̄is tui intercessiōe liberemur. p do. Mēo. de scā agnete aā. Ecce qd̄ cōcupiui iā video qd̄ sp̄aui iā teneo illi sū iūcta in cel'quē in t̄ris posita tota deuotiōe dilexi. ℣. Adducent. Oro. Oēps. s. d. Mēo. de scā maria aā. Qn̄ natꝰ. ℣. Speciosus for. Oro. Deꝰ q̄ sal. Ad mat. inuit. Vincentem mūdum adoremꝰ dn̄m. In quo p̄ssuras mundi mr̄ vicit vincentius. ps. Venite. Hym. Martyr dei. In i. noc. aā. Sanctus vincentius a pueritia studiis litterarū traditus superna sibi p̄uidente clementia gemia sciē tia efficaciſſime claruit. ℟. Beatus vir. Añ. Sanctiſſime quoqȝ inſignis diaconi arce ſuſcepta vices pontificiſ diligenter exequebatur. ps. Quare tremuerũt. Añ. Ualerius igiť eṗs et leuita vincentius ſpe fruẽdi uictorie diuinitꝰ ſubiũcti i ꝯfeſſione deitatis alacriter cucurrerunt. ps. Dñe q̇d mul. ℣. Gloria ⁊ bono. Lectio .i.

SAnctus vincentiꝰ a pueritia ſua ſtudijs litterarum traditꝰ ſuꝑna ꝓuidente clemẽtia que ſibi eũ ꝓuidebat vaſ electionis futurꝝ gemina ſcia ſub beato ualerio ceſare auguſto ciuitatis ãtiſtite efficaciſſime claruit a quo etiã ſcitate inſignis diaconi artem ſuſcepit. ℟. Sacrã huius diei ſolẽnitatẽ hũili celebremꝰ deuotiõe qua inuictꝰ xp̄i martyr vincẽtiꝰ tyrãno deuicto. Inſignẽ victorie palmaȝ celo gaudens intulit. ℣. Peracto paſſiõis ſue venerando trophęo angeloꝝ cetibus comitatur. Inſignem. Lectio .ij.

ET qm̃ ideȝ eṗs impeditoris lingue dinoſciť fuiſſe cum doctrine miniſterio venerabili vincẽtio ipſe oratõi ⁊ diuini ꝯtemplatõi ſedulus iſiſtebat; ac vero memorato archidiaconatꝰ uices ſepe pontificȝ diligenť optime exequebatur. ℟. Sanctus vincentiꝰ xp̄i mr̄ ꝓuidẽte ſuꝑna clemẽtia queȝ ſibi cum ꝓuidebat vas electõis futurum. Gemina ſcientia efficaciſſime claruit. ℣. Sanctitate quoqȝ inſignis diaconi arce ſuſcepta vices pontificis diligẽter exequebatur. Gemia. L .iij.

CUm apud ceſariaȝ auguſtam ciuitatẽ: vt multorũ ſinceritas ⁊ ſignata veritatꝭ v̇ba teſtantur datiano cuidaȝ ꝑfidi gentili ⁊ ſacrilego a diuis ⁊ principibus ſuis videlicȝ diocletiano ⁊ maximiano ſeuiendi in chriſtianos ſorte occaſio cecidiſſȝ ⁊ ei oblactãti ꝓphane crudelitatis rabies aſpiraſſet eṗos ac p̄ſbyteros ceteroſqȝ ſacri ordinis miniſtros ſpũ neq̇tie exagitatus rapi precepit. ℟. Leuita vincentius dixit beato valerio ſi iubes pr̃ ſancte r̃ſpõſis iudicem aggrediar iaȝ tibi fili kñe diuini verbi curaȝ cõmiſeram. Nũc quoqȝ ꝓ fide q̈ aſtamus reſponſa cõmitto. ℣. Tibi eniȝ gemina ſcientia pollẽti ac ſuperni amoris igne ferventi celeſtiſ olim doctrine miniſteriũ delegaui. Nunc. In .i. noct. Añ. Tanto nanqȝ felitiores ſe eſſe credebãt quãto ãpliori tyranni ſupplicia pia longanimitate certaſſent euincere. ps. Cum inuocareȝ. Añ. Leuita vincentiuſ dixit btõ valerio ſi iubes pater ſancte reſponſis iudicem aggrediar. ps. Uerba mea. Añ. Iam tibi fili chariſſime diuini uerbi curam commiſeram: nunc quoqȝ ꝓ fide qua aſtamus reſponſa cõmitto. ps. Dñe dñs noſter. ℣. Poſuiſti ſuper. Lectio quarta.

PRotin⁹ ergo valeri⁹ ep̄s ⁊ vincentius archidiaconus fidei ſoliditate ⁊ ſpe fruendi victoria ſubnixi i cõfeſſione deitatis alacriter cucurrerunt tanto feliciores ſe futuros eſſe credentes quãto artiora tyranni ſupplicia pia lõgaminitate certaſſent euicere. Unde certaminis ac penaꝝ dilatio remunerationis eis videbať diminutio. ℟. Ecce iã i ſb̄lime agor ⁊ oẽs p̄ncipes tuos ſcl'o altior tyranne deſpitio nolo gloriam meã minuas nec dãna inferas laudi. Paratus ſũ eni ad oĩa tormẽta ꝑ ſaluatoris noie ſuſtinenda. ℣. Inſurge ergo ⁊ toto malignitatis ſpũ debacchať videbis me de v̓tute plus poſſe dũ torqueor q̈z poſſis ipſe q̇ torques. Paratus. Lectio. v.

DAcianus iudex ſcõs d̄i p̄mo valeriam ſub carcerali cuſtodia ⁊ famiſ miſeria ac cathenaꝝ ſtridore ꝓtrahi p̄cepit vt eos vexatiõe itineris frãgeret nimia quos videbat non poſſe ſup̱ari de pena. ℟. Aſſũpt⁹ ex eculeo leuita vicẽtius atqz ad patibuluz rapt⁹ tortores ſuos pene p̄ueniens. Moras carnificũ arguendo ad penaz alacriter p̄ꝑabat. ℣. Intrepidus itaqz dei athleta candẽtis ferri machinã vltro conſcẽdit. Moras carnificum.

Lectio ſexta.

QUi cũ manib⁹ ⁊ ceruicib⁹ imẽſa ferri pondera ſuſtinerent ⁊ ꝑ oẽs artus iã tũc mõtis ſupplicia paterenť. Cumqz eos iã defeciſſe crederet iugi iniuria ⁊ tã dura publica cõuerſiõe ſe clauſos nec corpore p̄ualere nec ſpũ timẽſ ne ſeuitie ſue dãna pateref. ℟. Xp̄i miles glorioſus leuita vincenti⁹ vt tribunal ſpõte rogũ cõſcendit intrepid⁹. Cui⁹ ſalis crepitantis ꝑ corpus municie ſpſim ibant atqz prune v̓nabanť ſanguine ℣. Inter hec manet imot⁹ ille dei famulus orans xp̄m i ſublime erectis lumib⁹. Cui⁹. Gl'ia Uerne. In. iij. noc. añ. Beat⁹ vicenti⁹ cui⁹ iam mens cõſcia erat corone dixit dacião hacten⁹ a te hit⁹ ſermo deneganda fide portauit. p̄s. In dño cõ. Añ. Nephariũ tñ apud xp̄ianoꝝ prudentiã eẽ cognoſce deitatis cultũ abnegãdo blaſphemare. p̄s. Dñe q̇s hi. Añ. Profitemur eni xp̄iane religionis nos eẽ cultores ac vni⁹ vi dei ꝑmanẽtis i ſcl'a famulos ⁊ teſtes. p̄s. Dñe i v̓tu. ℣. Iuſtus vt pal.

ſine expoſitione.

PRoduci iuſſit e carcẽ volens eos ante tormẽta vitam finire quibus ꝓponebant q̄ nec morti ꝑceret ſi deoꝝ culturã ſuoꝝ ſuſcipere renuiſſent Hinc paueſcũs datian⁹ ad cõſpectũ eoꝝ qđ integeri corp̱i et virib⁹ eſſent int̄ ſupplicia le[illegible] ores ait ſuis. Ut quid iſtis longori paſtu idulciſtis ⁊ potu. ℟. Btūs dei athleta vincētiꝰ horrendō clauſus ergaſtulo cāceris pſalmū deo ⁊ hymnū angeloꝝ frequētia roboratꝰ letus dicebat. Quoꝝ vallatꝰ catua venerando fouebat obſeqo et mulcebat alloqo. ℣. Dāt ergo laudes deo altiſſimo ⁊ reſonāte organo āgelice vocis modulata ſuauitas ꝓcul diffundit. Quorum. Lectio octaua.

Mirabant eni furore cetꝰ robuſtiores eē quos deꝰ pauerat. Et mox cōuerſus ad epm̄. Quid inqt agis. o. valeri Quid ſub noie religiōis ꝯ pricipes facis ⁊ ſupiores. Neſcis q regalia ſꝑnūt decreta piclitāt. Juſſerūt dñi vrbis ⁊ ꝑncipes vt diis libamia pſoluatis nolentes dignitatē vetis culture nouis mādatis ⁊ legibꝰ ꝓpbari. ℟. Agnoſce o vincenti invictiſſime ꝓ cuiꝰ noie fideliť dcertaſti. Ipe tibi coronā ꝑparatā ſeruat in celis q te fecit victorē in penis. ℣. Eſto igitur iam ſecurus de premio qꝛ mox depoſito honore carnis noſtro eris addendus collegio. Ipſe tibi coronam preparatam.

Lectio nona.

Cumqꝫ reticeret eps erat eni mire ſimplicitatis ⁊ inocentie eruditus ſcia vt ſupra diximꝰ ipeditiore lingue ait vicentiꝰ. Si iubes pr̄ reſponſis iudicē aggrediar. Tūc beatus valeriꝰ dixit. Dudū tibi fili cariſſime diuini vbi curā cōmiſeraꝫ ſꝫ ⁊ nūc ꝓ fide qua altamꝰ reſponſa cōmitto. ℟. Precioſus martyr vincentiꝰ iuſſu tyrāni ad lectū differtur nouis dnuo ſuppliciis ſubdēdꝰ. Mox ergo xpi teſtis inuictus i ſtrati mollicie repoſitꝰ precioſum in mortē reſolutus reddidit celo ſpūm. ℣. Daciano fruſtra cogitanti de ſupplicio benignus deꝰ pie diſpoſuit d p̄mio. Mox. Gloria pa. Red. ℣. Ora ꝓ nobis. In laud. an. Aſſūptus ex eculeo leuita vicentiuſ atqꝫ ad patibulū raptus moras carnificū arguendo ad penam alacriter ꝑparabat. Ps. Dñs regn. An. Intrepidus itaqꝫ candētis ferri machinā vltro cōſcēdens ac manēs imotus erectis in celū lumibus dñm ꝑcabat. Ps. Iubi. An. Hic horrēdo carceris clauſus ergaſtulo dei athleta angeloꝝ venerādo fouebat obſequio ⁊ mulcebat alloqo. Ps. Deus deus. An. Agnoſce vincēti inuictiſſime qꝛ ꝓ cuius noie fideliť decertaſti ipſe tibi coronam ꝑparatā ſeruat i celeſtibꝰ. Pſalmus. B. Antiphona. Dantur ergo laudes deo altiſſimo ⁊ reſonante organo vocis angelice modulata ſuauitas ꝓcul diffunditur. Pſalmus. Laudate. Capitulum. Beatus vir. ℣. Iſte ſanctus. Hy.

O Chriſti miles glorioſus leuita vincētius: vt tribunal ſpōte rogū cōſcēdit itrepidus cuiꝰ ſalis crepitātis ꝑ corpꝰ n u nicie. ꝑſiz ibant atqꝫ prune ūnabātur ſāguīe: iter hec mēet imotꝰ ille dī famulꝰ: orās xp̄z i ſublime erectis lūinibꝰ. Gloria ⁊ honor dō vſquequo altiſſimo vna prī filioqꝫ iclyto paraclito cui laus ⁊ ptās ꝑ etna ſecula. Amē. ℣. Juſtus ger. Añ. Egregiꝰ dī martyr vicētiꝰ dirꝫ tormētoꝝ ſupplicijs ac felicis pugne agone ꝯſtāter expleto tādē ꝑcioſaꝫ reſolutꝰ i mortē celo triūphās ſpm̄ reddidit. ps. B. Orō. Adeſto qm̄s dn̄e. Memo. de ſcā maria añ. Quñ natꝰ ℣. Poſt ptū. Orō. Deꝰ q̄ ſal. Ad p̄mā añ. Aſſūptꝰ. Ad etiaꝫ oīa. Intrepidꝰ. Cap. ⁊ ℟. [illegible] us martyrꝫ ad oēs horas dicūtur cū orōne vt ſup. Ad .ij. veſ. ſup ps. feriales añ. Aſſumptꝰ. Cap. vt ſup. Si aliq̄ ecclia in honore ſci vicētij dedicata fuerit tūc dr̄ ℟. Precioſus martyr. ſin autē non dr̄ hym. Xp̄i miles. ℣. Juſtꝰ ger. ſicut. Añ. Btūs vicētius applicatis tormētis alacri vultu dī pn̄tia roboratus dixit: hoc ē qd̄ ſemper optaui ⁊ votis oībus exquiſiui ps. M. Orō vt ſup. memo. de ſcā maria añ. Quādo natꝰ. ℣ Specioſus forma. Orō. Deꝰ q̄ ſalu. Cetera omnia vt ſupra

In cōuerſiōe ſci Pauli apoſtoli ad p̄mas veſ. ſup ps. feria. añ. Lux de celo circūfulſit ſaulū ⁊ cadēs in terrā audiuit vocē dicētē ſibi: ſaule ſaule qd me ꝑſequeris qui dixit: quis es dn̄e ego ſū ieſus naçarenus quē tu ꝑſequerꝭ durū ē tibi contra ſtimulū calcitrare. Capl'z.

SAulus adhuc ſpirās minaꝝ ⁊ cedis i diſcipl'os domini cuꝫ iter faceret: cōtigit vt appropiquaret damaſco: ⁊ ſubito circūfulſit euꝫ lux de celo. ℟. Scē paule. Hymnus

DOctor egregie paule mores iſtrue ⁊ mēte polum nos trāſferre ſatage donec ꝑfectū largiatur pleniꝰ euacuato qd̄ ex ꝑte gerimꝰ. ℣. Annue xp̄e ℣. In .o. ter Añ. Elegit dn̄s virū de plebe ⁊ claritatē viſionis eccl'ie dedit illi celebremꝰ conuerſionē ſci pauli apl'i. ps. M. Orō.

DEus q̄ vniuerſū mūduꝫ bti pauli apl'i tui p̄dicatione docuiſti: da nobis qm̄s: vt q̄ eiꝰ hodie ꝯuerſioneꝫ colimus ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamur. Per do. Si hoc feſtū i aliq̄ dn̄ica añ .lxx. euenerit totū ſeruitiū fiat de feſto ⁊ tūc in p̄mis fiat memo. de ſcō ꝓiecto martyre cū hac añ. Hic ē vere mar. ℣. Gloria ⁊ hono. Orō.

MArtyris tui proiecti nos qm̄s dn̄e interuētio glorioſa comendet: vt quod nr̄is meritis non valemus: eiꝰ precibus aſſequamur. Per dn̄m. Memo deīn de dō. ⁊ poſtea d ſcā maria añ. Quādo natꝰ. ℣.

Specioſus for. Oro. Deus q̄ ſal. Ad matu. inuit. Laudemꝰ ihm xp̄ꝫ. In ↄuerſiōe apl'i pauli. ps. Celite. Hymnꝰ. Doctor egreg. ℣. Annue xp̄e. In i. noc. añ. Saulus adhuc ſpirans minaꝝ ⁊ cedis ĩ diſcipulos domini abijt ad ꝑncipē ſacerdotuꝫ: ⁊ petijt illū: vt vbicunqꝫ inueniret hꝰ vie viroſ vinctos ꝑduceret hirl'm. ps. Celi enar. ℣. Paternaꝝ traditionū amplius.n. lator exiſtens. Añ. Ibat igitur ſaulus furiaꝫ inuectus diruq̄ꝫ toto pectore viros efflabat ⁊ ſanctoꝝ ſanguinē ſine intmiſſiōe ſitiebat. ps. Bndicā. Añ. Per totā iudeaꝫ inſania ferebaꝛ: vt xp̄i membra laniaret in terris. ℣. Et ſubito circūfulſit euꝫ lux de celo ⁊ cecidit in terraꝫ nihilqꝫ videbat. ps. Eructa. ℣. Audiuit aūt vocem dicentem ſibi ſaule ſaule quid me ꝑſequeris ℣. In omni tri. Lectio. i.

SAulus adhuc ſpirans minarū ⁊ cedis in diſcipuloſ dn̄i. Preſens lectio actuū apoſtoloꝝ fr̄es kmi quō apl's paulus cuius ſingularē hodie feſtiuitatē colimꝰ ſeuiſſimꝰ perſecutor xp̄i eccl'aꝝ predicator ⁊ doctor factꝰ eſt xp̄ianoꝝ. ℟. Saulus adhuc ſpirans minaruꝫ et cedis in diſcipulos dn̄i. Abijt ad ꝑncipē ſacerdotū ⁊ petijt illū vt vbicunqꝫ inueniret huiꝰ vie viros vinctos ꝑducēt hieruſalem. ℣. Ibat igiꝛ ſaulꝰ furia inuectꝰ diruq̄ꝫ toto pectore virus efflabat. Abijt. Lectio. ii.

CHriſtus enim in eo occidit ſeuiciam et reuiuiſcere fecit in eo manſuetudineꝫ. Impleta eſt in eo ꝓphetia cum patriarcha iacob benediceret filiis ſuis p̄ſentia tangens futura ꝓſpiciens. Predicatū erat ꝙ i paulo contingit: erat aūt paulus vt ipſe teſtaꝛ de tribu beniamin. ℟. Ibat igiꝛ ſaulus furia inuectus diruq̄ꝫ toto pectore virus efflabat. Et ſanctoꝝ ſanguineꝫ ſine intmiſſiōe ſitiebat. ℣. Per totā iudeā inſania ferebaꝛ: vt xp̄i mēbra laniaret in terriſ. Et ſanctorum. Lectio. iij.

CUm aūt benediceret iacob filijs ſuis venitqꝫ ad beniamin ait de illo. Beniamin lupus rapax. Quid ergo lupꝰ rapax ſp̄ abſit ſiquid mane rapiet predam ⁊ ad veſperum diuidit eſcas. Hoc in apoſtolo paulo completū eſt quia ⁊ d̄ illo dictum erat. ℟. A chriſto de celo vocatus ⁊ in terraꝫ proſtractꝰ ex perſecutore effectus ē vaſ electionis ⁊ plus omnibus laborans multo latius inter omēs verbi gratiā ſemiauit. Atqꝫ doctrinam euangelicaꝫ ſua predicatione compleuit. ℣. Int apoſtolos vocatione nouiſſimus predicatione primus nomē xp̄i multarum manifeſtauit gentium populis. In ii. noct. r. añ. Saule ſaule quid me perſequeris quis es domine ego ſum ieſus quem tu perſequeris durū eſt tibi ꝯtra ſtimulũ calcitrare. ps. Omnes gen. plau. ℣. Circũfulſit eum lux de celo ⁊ audiuit vocẽ dicentẽ ſibi. An. Saulus aũt tremẽs ac ſtupens dixit ad ieſum: dñe q̇d me vis facer̃: ait aũt ieſus ad eũ ſurge ⁊ ingredere ciuitatẽ ⁊ dicet̃ tibi q̇d te oꝫ facere. ps. Exaudi deus depre. ℣. Uiri aũt q̇ cõmittabant̃ cuꝫ eo ſtabãt ſtupefacti. An. A xp̄o de celo vocatꝰ ⁊ in terrã ꝓſtratus ex ꝑſecutore factus eſt vas electõis. ps. Exaudi deꝰ ora. ℟. Proſtratuſ eſt ſeuiſſimꝰ ꝑſecutor ⁊ erectus eſt fideliſſimꝰ predicator. ℣. Conſtitues eos ꝓn.

Le. iiij.

IAm ſi placeat audiamꝰ illũ mãe rapientem ad veſperã eſcas diuidẽtẽ. mane ⁊ veſper̃ poſita ſũt ꝓ eo acſi diceret̃ ꝑus pꝰea diuidit eſcas Attẽdite raptorẽ. Saulus inq̇t acceptꝰ a ꝑncipibꝰ ſacerdotuꝫ ſbat vt vbicũqꝫ iueniret ſacerdotes dei attraheret ⁊ adduceret puniẽdos. ℟. Uade anania et quere ſaulũ q2 vas electõis eſt mihi. Ut portet nomẽ meuꝫ coram gentibꝰ ⁊ regibꝰ ⁊ filiis iſrael. ℣. Ego eni oſtendã illi q̄nta oporteat eũ ꝓ noie meo pati.

Le. v.

ERat aũt ſaulꝰ Ut ſpirãs ⁊ anelans cedes. h̄ eſt mane rapiens. Nã ⁊ q̄n lapidatus eſt ſtephanꝰ ꝑmꝰ martyr ꝓ xp̄i noie euidentiꝰ aderat ⁊ ſaulus ⁊ ſic aderat ſaulus lapidantibꝰ ꝛ nõ ei ſufficeret vt ſuis manibꝰ liberaret. ℟. Ingreſſus paulus in ſynagogas Predicabat ihm iudeis affirmans q2 hic eſt xp̄s. ℣. Stupebant aũt omẽs q̇ eũ audiebant Predicabat ieſum iudeis.

Lectio ſexta.

UT eni cũ eẽnt i oĩꝫ lapidãtiũ manibus ipſe oim̃ veſtimenta ſeruabat. Magis ſeruiẽs oibꝰ adiuuãdo q̈ꝫ ſuiſ manibꝰ lapidãdo. Audiuimꝰ quia mãe rapiat videamꝰ ad veſperuꝫ quõ diuidit eſcas. ℟. Magnꝰ ſcũs paulus vas electiõis vere dignuſ eſt glorificandus. Qui ⁊ meruit thronũ duodecimũ poſſidere. ℣. A xp̄o de celo vocatus ⁊ in terrã ꝓſtratus ex ꝑſecutore effectꝰ eſt vas electõnis. Qui. In iij. noc. an̄. Uiri aũt qui cõmittabant̃ cũ eo ſtabant ſtupefacti audiẽtes quidẽ vocem ſed neminẽ vidẽtes. ps. Confitebimur. ℣. Saulus aũt cadẽs in terrã apertiſqꝫ oculiſ nihil videbat. An. Ad manꝰ ãt illũ trahẽtes introduxerũt damaſcũ: ⁊ erat ibi tribus diebus non videns ⁊ non mãducauit neqꝫ bibit. ps. Dñs reg. ex. ℣. Surrexit aũt ſauluſ d̄ terra ap̱tiſqꝫ oculis nihil videbat. An. Uade anania ⁊ quere ſaulũ ecce eni orat quia vas electionis eſt mihi: vt portet nomen meũ corã gentibus ⁊ regibus ⁊ filiis iſrael. ps. Dominus regna. iraſca. ℣. Dixit autem dominꝰ i viſu ananie. ℟. Nimiſ honorati ſunt.

S. õm mattheum

In illo tempore. Dixit ſymon petrus ad ieſum. Ecce nos reliquimꝰ omnia ⁊ ſecuti ſumꝰ te. Quid ergo erit nob̄. Et reliqua. Omelia ex cōmētario bti hieronymi p̄ſbyteri.

Grandis fiducia petrꝰ piſcator erat cibos manu et arte q̄rebat ⁊ tn̄ loquitur confident̄ dimiſimus omnia. Omnia enim reliquit qui voluntatem habendi deſerit: ſed qꝛ non ſufficit tm̄ relinquer̄ iungit q̄d perfectū eſt. Et ſecuti ſumus te fecimus quod iuſſiſti. ℟. Tu es vas electiōis ſancte paule apoſtole p̄dicator veritatis in vniuerſo mundo. Per quē omnes gentes cognouerūt gratiaꝫ dei ℣. Intercede ꝓ nobis ad deuꝫ qui te elegit. Per quem omēs gentes cognouerunt.

Lectio octaua.

Quid ergo dabis nobis p̄mij. Dixit aūt illis ieſus Amen amen dico vobis. Vos qui ſecuti eſtis me in regeneratione cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue ſedebitꝫ: ⁊ vos iudicātes duodecim tribus iſrael. ℟. Sācte paule apoſtole p̄dicator veritatꝫ ⁊ doctor gentiū. Intercede ꝓ nob̄ ad deum qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Intercede pro nobis. Lectio nona.

Quod aūt ait. In regeneratione proculdubio mortuorum reſurrectionem voluit intelligi. Quia enim ſicut caro noſtra per corruptionem ita anima noſtra regenerata eſt ꝑ fidem bonam coram deo. ℟. Celebremus cōuerſionē ſancti pauli apoſtoli. Quia hodie ex perſecutore effectus eſt vas electōnis ℣. Gaudent angeli ⁊ exultent archangeli ⁊ collaudāt in celis filium dei. ℣. Dediſti hereditatem. In laudibus añ. Saulus q̇ ⁊ paulus dr̄ magnꝰ predicator a deo confortatꝰ cōualeſcebat ⁊ confundebat iudeos. ps̄. Dominus regnauit. ℣. Oſtendens quia hic eſt chriſtꝰ filius dei viui. Añ. Saule fratᷓ dominus miſit me ieſus q̇ apparuit tibi in via qua veniebas vt videas et implearis ſpiritu ſancto. ps̄. Jubilate deo om. ℣. Et abijt ananias ⁊ introiuit in domum ⁊ imponens ei manuꝫ dixit. Antiphona. Sub manꝰ ꝯtinuo ananie ceciderunt ſquame ab oculis eius ⁊ ſurgēs baptiçatus ⁊ accipiens cibum cōfortatus eſt. Pſalmus. Deus deus meus. ℣. Fuit autem cuꝫ diſcipulis qui erant damaſci ꝑ dies aliquot. Antiphona. Proſtratus eſt ſeuiſſimus perſecutor ⁊ erectus eſt fideliſſimꝰ predicator quos domine uerbis edocet de te meritis ducat ad te Pſalmus. Benedictus. verſi. Inter apoſtolos vacatione nouiſſimus predicatione primus Antiphona. Ingreſſus paulus in ſynagogas predicabat iudeis ieſum affirmans: qꝛ hic eſt xp̄s. ps̄ Lauda. ℣ Stupebant autem omnes qui eum audiebant. Capl̄m. Saul⁹ adhuc hym Exultet celuꝫ. ℣ Annunciauerūt. An Celebremus cōuerſionē ſancti pauli apoſtoli: quia hodie ex perſecutore effectus eſt vas electiōis: iō gaudent angeli atqꝫ letanṫ archāgeli ꝛ collaudant in celis filiū dei. ps̄ B⁹ Or̄o Deus qui vniuerſuꝫ. Memoria de ſ. p̄iecto martyre an̄ Niſi granū. ℣ Iuſtus germi. Or̄o Martyrꝫ tui dn̄e. Memo. de ſancta maria an̄ Ecce maria ge. ℣ Poſt ptꝫ Or̄o Deus qui ſalut⁹. Ad primam an̄ Saulus adhuc. Oēs an̄. ſuper oēs horas dicunṫ ſine ℣. ps̄ Deus in no. an̄ Te iure. ps̄ Quicunqꝫ vult. Ad iii. an. Saule frater. Capl̄m. Saul⁹ adhuc. Ad vi. an̄ Sub manu.

Capl̄m. Vade anania ꝛ quere ſaulū qm̄ vas electionis eſt mihi vt portet nomen meum coram gentibus ꝛ regibus ꝛ filijs iſrael. ℟ Conſtitꝫ. Ad ix. an̄ Ingreſſus. Capl̄m.

Et abijt anania et īntroiuit in domum ꝛ imponenſ ei manuꝫ dixit ſaule frater dominus miſit me ieſuſ ad te qui apparuit tibi in via qua vēiebas vt videas ꝛ implearis ſpiritu ſancto. ℟ Nimis honora. Ad ii. vs̄. an̄ Saulus ꝛ qui paul⁹. ps̄ Dixit dominus, ꝛ ceteri ps̄ de apoſtol⁹ capl̄m. Saulus adhuc. Si aliqua eccleſia dedicata fuerit in honore eius tūc dicitur ℟ Celebremus. Sin autē non hym Exultet celum. ℣ Annunciauerūt. An̄ Cum autē cōplacuit ei qui me ſegregauit ex vtero matris mee ꝛ vocauit ꝑ gratiam ſuam vt reuelaret me filium ſuū in gentibus ꝯtinuo nō acquieui carni ꝛ ſanguini ſꝫ abij ad anteceſſores meos apoſtolos. ps̄ M. Memo. d. ſ. maria. Quando natus. ℣ Speciosus forma. Oratio Deus q. ſ. Sancti iuliani epiſcopi ꝛ confeſſor⁹ capl̄m Ecce ſacerdos.

Oro. Deus qui eccleſie tue beatum iulianū mirabilē doctorē tribuiſti: concede ꝓpicius vt hūc apud te piū mereamur hr̄e ſemper interceſſorem. Per do. Si hoc feſtū infra. lxx. euenerit. iij. lec. fient cum nocturn. ꝛ inuitat⁹ ſimplex: ꝛ ſi ī oībus feſtis. iij. lec. que infra. lxx euenerit obſeru. f. Si extra. lxx euenerit fient. iij. lec. ſicut in nocturno cum inuitat⁹. duplici. ſ. Unum deum in trinita. et ps̄. Te deum lau. Lectio. j.

Iulianus romana generoſitate clariſſim⁹ lingua facundus iuſticia inſignis merito fidei ꝑ celebris ꝓmus ap̄lus ſenomate vrbis eſt adeo deſtinatus. ℟ Euge ſerue bo. Lec. ij.

Hic ergo vir dei cum ad v̄ acceſſiſſet intrepidus ꝛ nouitas ſancte ꝑdicatiōis multuꝫ verteretur in ſcandaluz potentia miraculoꝝ attentos reddebat quos ad audiēdā viaz veritatis veteris ⁊ iuuētut⁊ error effecerat faſtidioſos. Per manus vo reuerendi pōtificis tātas opebaṫ xp̄s uirtutes ut uerbo demoneſ effugaret leproſos mundaret cunctiſqȝ languentibus opem crucis medicamine largireṫ. ℟. Ecce ſa. Lectio.iij.

Hic itaqȝ vir dei cū ad pͥncipem ciuitatꝭ rogatus accederet ante eius ianuā obuiaz habuit quendā ſecū qui coram eo ꝓcumbens flagitabat auxilium. At ille inuocato xp̄i nomīe ⁊ crucis ip̄reſſo vexillo ſub momēto illū pͥſtine ſanitati reſtituit. ℣. Iurauit dn̄s. Cetera vnius ꝯfeſ. ⁊ pontifi. Scē agnetis ij. ad vſ̄. an̄. ⁊ pſ̄. ferˀ. cap. Domine deus. Hym. Virginis ꝓles ℣. Diffuſa. An. Beata ag. Queꝛ in alio feſto ad .j. vſ̄. ſuper pſ̄. Magt. Oratio.

Deꝰ q̄ nos annua bt̄e agnetis v̄ginis ⁊ martyriſ tue ſolennitate letificas: da: ut quā veneramur officio etiā pie conuerſatiōis ſeq̄mur exemplo. P. Commemo. de ſancta maria et de om̄ibꝰ ſanctis. Si vero hoc feſtum in ſabbato euenerit totuz ſeruitiū fiat de cōmemo. beate marie: ⁊ nihil de feſto niſi tātū memo. Si vero in aliqua dn̄ica ante .lxx. euenerit: tunc fient medie lec. de feſto: ⁊ memo. tm̄ in ſabbato ad vſ̄. ⁊ in dn̄ica ad matutˀ. ⁊ ad miſſam. Si autez dn̄ica .lxx. vel .lx. hoc feſtū cōtigerit. tunc nihil fiet de feſto niſi tm̄ memo. ſ. ad vſ̄. ad matu. ⁊ ad miſſam. Idem ordo ſeruetˀ de ceteris feſtis. iij. lec. Ab hac die vſqȝ ad .iiij. feriā in capite ieiunij. Ad matu. inuitˀ. duplex ſ. Agnū ſponſum. Hym. an̄e. ⁊ pſ̄. dicunṫ ſicut in alio feſto. tn̄ ſi hoc feſtuz infra .lxx. euenerit: tunc dr̄ inuitatˀ. ſimplex ſcilicz Regem regum d. ⁊ tunc dicuntur an̄e ⁊ pſ̄. cum noctur. illius ferie. ℣. Diffuſa. Lectio.j.

Chriſti virgines ſolaz virginem matrē luminis ſubſequāṫ huiꝰ pediſſequa Agnes beatiſſima magnū de ſe pudicicie excitauit exemplum: cuz virginitatē pertulit vite omnem a ſe amorem terrenū per amorez celeſtē expellens tropheū crucꝭ chriſti arripuit: ⁊ tam contra libidines q̄ȝ cōtra vniuerſa ſupplicia fide potiꝰ armata q̄ȝ ferro fortiter dimicauit ⁊ vincit. ℟. Di. in feſtum. Lectio.ij.

Aſpicit deniqȝ blandiētez ⁊ p̄mit minacem iudicem. Neſcit aliquid amare qđ tranſit: ⁊ dum nimis virginitatē diligit: nec ludibria nec flammas nec ſupplicia nec carnificeſ metuit. Poſtremo nec gladiū percuſſoris expauit. ℟. Omnipotens adorande. Lectio.iij.

Compellitur v̄go ornamēta ſuſcipe carnis ſȝ renuit qm̄ iam ſuſceperat mentiſ. Nā de elegantia carnis et corporis humane placere studuit qr d̃ felicitate anime deo displicere timebat. Discite virgines christi coronam puellare exemplũ cape munuscula virorũ tota intentione respuite ⁊ quasi rapidi carnis morsus cum omni gaudio recusate. ℞. Stat a dextris. ℣. Specie tua. In laudib⁹ vna añ. Ingressa agnes. Capitula hym. añe. ⁊ ℞ia. sicut in alio festo. O ro ut s. Memo. de sctã maria ⁊ de omnibus sctis. Ad j. ⁊ ad. iij. ⁊ ad omnes horas dicunt omnia sicut i alio festo cũ oratio. d̃ die. Sancte Batildis regine. Capłm. Qui gliat. hym. Virginis ples. ℣. Hu⁹ opti. ℣. Gloria. ℣. Diffusa est. Añ. Simile est regnũ. ps. Magnificat. Oratio.

BEate batildis natalitia ueneranda domine q̃s ecclesia tua deuota suscipiat: atq; magne glorificationis amore deuotior: ⁊ tante fidei proficiat exemplo. Per do. Memo d. s. maria ⁊ de omnibus sanct. Inuitat. simplex: cetera vnius virginis non martyris. Lectio i.

PReciosam ⁊ gloriosaz dei ancillam batildem d̃ partibus transmarinis diuina aduocante ꝓuidentia vili ꝑcio venũdata fuit. Ipsa quoq; precepta a principe erchinualdo francoruz in cuius monasterio adolescens ita honeste conuersata est vt complaceret tam ꝑncipi q̃z ⁊ omnibus [illegible] ℞. Diffusa gr. Lectio ii.

ERat aũt [illegible] enim o[illegible] moribus [illegible] nulli me[illegible] dicimus malum. Non eni erat leuis in eloquio non ꝓsumptuosa in [illegible] in cunctis actionibus honestissima atq; forma grata [illegible] ⁊ aspectu [illegible] vultuq; [illegible] [illegible]. ℞. Propter ueri[illegible]

SAncta igitur dei [illegible] tilda [illegible] promeruit vt vxor [illegible] cipis defuncta [illegible] sibi in thorũ [illegible] ℞. Regnum mundi. [illegible] vnius virginis nõ martyris. Memo de sancta maria ⁊ de omnibus sanctis. Sancte brigide virginis non martyris. Cap. Qui gloriatur. Oratio.

SAncte Brigide [illegible] [illegible] uo grata nos tibi [illegible] ita em nobis indulgentiam poscere non desistat. Per dominum. Memoria d̃ sancte maria ⁊ d̃ omnibus sanctis. Inuitatoriũ simplex. Lectio prima.

SAncta itaq; Brigida [illegible] deus prescivit ⁊ predestinauit ad suam imaginem de bona ac prudentissima ꝓsapia ac scotia orta patre diptacho ⁊ matre vero brocha genita a sua pueritia bonarum rerum studiis inoleuit. ℞. Hec est virgo sap. Lectio secunda.

ERat enim electa a deo: puella

nobilitatis ac pudicicie plena
in melioribꝰ ſemper creſcebat
nec quis ſua opera ac virtutes
que in hac vita geſſit plene enā
rare valet. ℟. Induit me domi
nus. Cetera vt in feſto ſancte
Agnetis. iij. Lectio ſecunda.

H Ec pauca de innumera
bilibus exemplis cauſa po
[illegible] poſſumus. Cum ergo tē
pus coaguli [illegible] turbato vac
carum lacte butirum congrega
retur: A mīre tranſmiſſa eſt non
[illegible] femine hoc opus exer
cere ſolebat: ipſa quoqz equali
modo peregeret. ℟. Audi filia.
Cetera de cōi. In purificatiōe
beate marie ad .i. vs. aň. O ad.
mirabile. ps. Dixit dominus
Aň. Quando natus. ps. Confi
tebor. Aň. Rubum quem vide.
ps. Beatus vir. Aň. Germina
uit. ps. De pfundis. Aň. Ma.
gnum hereditatis. Quere hec
in feſto circūciſionis ſuper
pſalmos. Ad .ij. vs. ps. Memen
to domine dauid. Capłm.

E Cce ego mitto angelū me
um qui pparabit viam tu
am ante faciem tuam ⁊ ſtatim
veniet ad templum ſanctuz ſu
um dominator dominus quez
vos queritis: ⁊ angelus teſtam
ti quem vos vultis. ℟. Videte
miraculum matris domini ꝯce
pit ṽgo virilis ignara cōſortij
Stans honerata nobili onere
maria. Et matrē ſe letaz cogno
ſcit que ſe neſcit vxorez. ℣. Hec
ſpecioſuz forma pre filiis homi
num caſtis concepit viſceribꝰ
⁊ benedicta in eternum deum
nobis protulit ⁊ hominem. Iſte
verſus non dicitur niſi tantū
ad has vs. Stans. Gloria pa
tri. Et matrem. Hymnus.

Q Uod chorus vatuz vene
randus olim ſpiritu ſan
cto cecinit repletus in dei factū
genitrice conſtat eſſe maria.
H ec deum celi dn̄mqz terre
ṽgo concepit: peperitqz virgo
atqz poſt partum meruit mane
re inuiolata. Q uez ſenex iuſtꝰ
ſymeon in vlnis in domo ſum
pſit domini gauiſus ob qđ opta
tum meruit videre lumine chri
ſtum. T u libens votis petimꝰ
precantū regis eterni genitrix:
faueto claraqz celſi renitens oli
pi r̄gna petiſti. S it deo noſtro
decus ⁊ poteſtas ſit ſalus ppes
ſit honor phennis qui poli ſum
ma reſidet in arce trinus ⁊ vnꝰ
Amē. ℟. Rn̄ſū accepit ſymeō
a ſpū ſcō. ℣. Nō viſuz ſe mor
tē niſi videret xp̄z dn̄i. Aň. Hō
erat in hirlm cui nomē ſymeon
hō iſte iuſtꝰ ⁊ timoratꝰ expecta
bat redēptōem iſrł ⁊ ſpūs ſcūs
erat in eo. ps. Magnificat.

Oratio.

O Mnips ſ. d. maieſtatē tu
az ſupplicit exoramꝰ: vt ſic vni
geitꝰ tuꝰ hodierna die cū nr̄e cā
nis ſuba in tēplo eſt pn̄tatꝰ ita
nos facias purificatis tibi mēti
bꝰ pn̄tari. p eūdē d. ple. ℣. Vir
go verbo ꝯcepit ṽgo pmāſit ṽ
go pepit regē oim regū. Cū
inuo. Capłm. Tu in nobis. hym.
Saluator. m. d. ℣. Cuſtodi nos

Añ. Glorificamus te dei genitrix quia ex te natus eſt chriſt⁹ ſalua oẽs qui te glorificant. ps̃. Nunc dimittis. Sciendũ ẽ q̃ i omnibus feſtis beate marie: et ꝑ octꝫ. eiuſdem: ⁊ etiam in ꝯme mora. eiuſdem dicetur hec añ. Glorificamus. ſuper ps̃. Nũc dimittis. niſi in aduentu dñi et in annunciatꝫ. ⁊ in tpe paſcha. Sacrm̃ purifica. ꝯſtitu. eſt per Moyſen: ⁊ conſtituit per preceptum dñi videlꝫ ut mulier que pareret maſculũ. xl. dies abſtineret ſe ab ingreſſu eccleſie: ⁊ etiã a thoro viri. Quadrageſimo vero die veniret ad templũ cũ victimis ⁊ hoſtiis et mũerib⁹ in ingreſſu templo purificaret ſe a ꝑtu. Non mutaṛ feſtuz purificatiõis ꝓpter aliqđ feſtuz duplex vel. xl. Ad matut. Inuitꝫ Ecce venit ad templũ ſanctũ ſuuz dñator dñs. Gaude ⁊ letare ſyon occurrens deo tuo. Venite. Hymnus.

Quem terra pont⁹ ethera. Qui luna. Beata mater munere cuius. Beata celi nuncio: fecũda. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. In. i. nocturn. añ. Spãlis virgo inter agmina virginũ gaude muneṛ magnifico que ſola regẽ reguz ferre maria digna fuiſti caſta intra viſcera quo minoratus paululum ab angelis eſt deitate q̃ patri conſimilis. ps̃. Dñe dñs noſter. Añ. Celi reginaz maria te iure fatemuṛ ex cuius thalamo ꝓceſſit iuſticie ſol. ps̃. Celi enarrant. Añ. Virgo creatoris celorũ mr̃ ⁊ orbis inoxiis manibus mundo quoqꝫ corde btõ vite deo pingue meruiſti ſcãdere monte. ps̃. Dñi. eſt terra. ℣. Sancta dei ge. Lectio. i.

Exultent virgines ṽgo peperit xp̄m. Nihil in ea qđ nouerũt putẽt exterminatũ: mã ſit virgo poſt partum. Exultẽt vidue infante xp̄m vidua āna cognouit. Exultẽt ꝯiugate xp̄ꝫ naſciturũ eliçabet maritata ꝓphetauit. ℟. Adorna thalamũ tuũ ſyon ⁊ ſuſcipe regem xp̄m Quem virgo concepit ṽgo peperit virgo poſt partũ quez genuit adorauit. ℣. Accipiens ſymeon puerũ in manibus gratias agens benedixit dominum. Quem vir. Lectio. ii.

Nullus grad⁹ ꝑtermiſſus eſt de quo non haberet teſtimoniũ ſalus omniũ. Nũqđ enĩ ſole virgines ad regnuz celorum veniunt: perueniũt etiã vidue. ℟. Poſtq̃ꝫ impleti ſunt dies purgationis ſcđm legem moyſi tulerũt ieſum in hieruſalem vt offerrẽt eũ dño ſicut ſcriptũ eſt in lege dñi. Quia omne maſculinũ adaperiẽs vuluam ſanctuz dño vocabitur. ℣. Obtulerũt ꝓ eo dño paṛ turturuz aut duos pullos columbarum Quia omne. Lectio. iii.

Sancta igiṛ anna vidua a virginitate ſua ſeptem annis cum viro ſuo vixerat. Quo defuncto vſqꝫ ad ſenilē etatem peruenerat: et in ſenectute bōa ꝛ ſancta expectabat infantiam ſaluatoris vt puū cognoſceret annicula intrantē in mundum ſaluatorem videret itura. Et in maſculio ſexu viſa tria genera cōmendanda ſunt. Ipſe chriſtꝰ puer natus eſt. ℟. Obtulerunt ꝓ eo dño par turturum aut duos pullos columbarū. Sic ſcriptum eſt in lege domini. ℣. Poſt quā impleti ſunt dies purgationis marie tulerunt ieſum in hieruſalem vt ſiſterent euꝫ domino. Sicut. In .ii. noctur. an̄.

Gratia celeſtiſ reparatrix totius orbis diffuſa ē i labiis v̓go maria tuis ꝓpterea regū rex te bn̄dixit in euū ꝛ facit a dextris caſta ſeder̄ ſuis aurea q̄ꝫ fuluo veſtis circūdata lumbo. Ambit ꝛ exornat riteqꝫ condecorat. ps. Eructa. An̄. Sanctificans dominus templū chriſtus ſibi dignū virgine matre ſcūs deſcendit ab arce poloꝝ cuncti cui gētes terre ſimul oīa regna gaude dei genitrix dicunt hec kyrria chere. ps. Deus noſter ref. An̄. Aula maria dei caſti titulꝰ qꝫ pudoris porta ſyon ritulus ſemper fundata ſaphirꝫ que ſola ex cunctis placuiſti caſta tonanti ſuſcipe ſeruorum miſeranſ pia vota tuorum. ps. Fundamenta. ℣. Poſt partū. Lectio. iiii.

Exultent pueri cōtinentiā vouētes puero. Ipſe vo integritateꝫ pueritie conſecrauit qui ſue matri fecunditatē attulit virginitatē non abſtulit. Simeon ille ſenex diu vixerat cuius etas comparatur ānē ꝛ audiebat reſponſum ꝙ non eēt viſurus mortem niſi videret chriſtum domini. ℟. Symeon iuſtus ꝛ timoratus expectabat redemptionē iſrael. Et ſpiritꝰ ſanctus erat in eo. ℣. Reſponſum accepit ſymeō a ſpiritu ſancto non viſurum ſe mortem niſi videret chriſtum dñi. Et. Lec. v.

Intelligite fratres chariſſimi quantū deſideriū habebant antiqui ſancti videndi chriſtum. Sciebant eum eē venturum ꝛ omnes qui eum cupiebant videre dicebant. O ſi h̄ me viuet illa natiuitas. o ſi credo ꝙ in ſcripturis dei videam oculis meis. ℟. Reſponſuꝫ accepit ſymeon a ſpū ſancto non viſurū ſe mortē niſi videret xp̄ꝫ domini ꝛ benedixit deum ꝛ dixit. Nunc dimittis ſeruū tuum in pace quia viderunt ocl̄i mei ſalutare tuū domine. ps. Cuꝫ inducerent puerum ieſum parentes eius: vt facerent ſcd̄m conſuetudinē legis ꝓ eo ꝛ ipſe accepit eum in vlnas ſuas ꝛ dixit. Nunc dimit. Lectio. vi.

Et ut noueritis quantum deſideriuꝫ habebāt ſancti qui nouerant de ſcripturis virginem parituram ſicut audiſtiſ cum yſayas propheta legeret. Ecce inquit virgo concipiet et pariet filium ꝛ vocabit nomē eius emanuel. Emanuel quod sit euangelium nobis apperuit dicens quod interpretatur nobiscū deus. ℟. Uidete miraculū mr̄is domini ɔcepit v͛go virilis ignara ɔsorcij. Stans onerata nobili onere maria. Et mr̄em se letā cognoscit que se nescit vxorem. ℣. Uirgo ɔcepit ⁊ v͛go peperit ⁊ post partum v͛go permansit. Stans. Gloria pa. Et mr̄em. In tertio nocturno. añ. Psallite cantantes domino noua cantica xp̄o omnis ⁊ illius nomen benedictio tellus mundo virginea quem florens ꝓtulit aluus. ps̄. Cātate i. Añ. Exultet tellus letentur ⁊ insule xp̄o r̄gnāte dauitico germine quem virgo sacra puritatis gremio ꝓlatum mundo edidit castissima maria cuius celebrans solēnia plebs veneratur vbiqꝫ fideliū. ps̄. Dn̄s regnauit ex. Añ. Aue o theoticos v͛go maria que trinam mundi regentem machinam filiuꝫ ꝓtulisti hinc rite exaltata supra sydera laudaris per secula. ps̄. Cantate. ij. ℣. Speciosus

Secundum lucam.

In illo tempore postq̄ꝫ impleti sunt dies purgationis marie secundū legem moysi tulerunt iesum in hierusalem vt sisterent eum domino sicut scriptum est in lege dn̄i quia masculinum adaperiens vuluam sanctum domino vocabitur. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri [illegible]

Solennitatem huius diei nobis hodierne celebritatis quem quadragesimo dominice natiuitatis die deuotis veneramur officijs maximam ejus domini ac saluatoris nostri simul intemerate virginis genitricis eiꝰ humilitatem dedicatam sacra euangelij lectio designat exponens eos qui legi non debebant implendis se legalibus per omnia subdisse decretis. ℟. Cū induceret puerum iesū parentes eiꝰ accepit eū symeon i vlnas suas ⁊ benedixit deum ⁊ dixit. Nūc dimittis domine seruum tuū in pace. ℣. Suscipiens symeon puerum i manibus exclamauit dicens. Nunc

Lectio octaua.

Ut enim mō legeret᷑ audistis. Postq̄ꝫ impleti sunt dies purgationis marie vl dō mini videlꝫ vel mr̄is eiꝰ scd̄m legem tulerunt iesum in hierusalē vt sisterēt eū dn̄o sic scriptū ē in lege dn̄i. Quia oē masculinū adaperiens vuluā scm̄ dn̄o vocabit᷑. ℟. Suscipiēs iesū in vlnas suas symeon exclamauit ⁊ dixit. Tu es vere lumē ad illuminationē gentium ⁊ gloriā plebis tue israel. ℣. Symeon in manibꝰ infirmitateꝫ accepit sed maiestatem intus agnouit ⁊ dixit. Tu.

Lectio. ix.

Sicut dn̄s ac saluator nr̄ diuinitus legem dedit appēns in homine fieri voluit sb [illegible] vt eos qui ſub lege erãt redimeret vt adoptioẽ filiorꝫ reciperẽ ita etiam beata dei genitrix [illegible] priuilegio ſupra legẽ [illegible] ſplendido tñ humilitatis [illegible] refugit legalibus ſubdi inſtitutis iuxta illud viri ſapientis. Quanto maior es tãto humilia te in oib⁹. ℟. Gaude maria vgo cunctas heſes ſola interemiſti. ℣. Gabrielis archangeli dictis credidiſti. Dũ deũ vgo [illegible] genuiſti. Et poſt partũ vgo inuiolata pmãſiſti. ℣. Gabrielẽ archãgelũ ſcim⁹ te diuinitus eſſe affatuꝫ vterũ tuũ de ſpũ ſcõ credim⁹ impgnatũ erubeſcat iude⁹ infelix q̃ dicit xp̃ꝫ ex ioſeph ſeie eẽ natũ. Dũ vgo Gloria pa. Et. ℣. Rñſũ acc. In laudi. an. Symeon iuſt⁹ ⁊ timoratus expectabat redẽptionem iſrael ſpiritus ſcũs erat i eo. ps. Dñs regnauit. An. Rñſũ accepit ſymeon a ſpũ ſcõ nõ viſurꝫ ſe mortẽ niſi videret dñm. ps. Iubi. An. Accipiẽs ſymeon puerꝫ in manib⁹ ſuis gratias agens bñdixit dñm. ps. De⁹ deus. An. Nũc dimittis domine ſeruum tuũ i pace qꝛ viderũt oculi mei ſalutare tuũ. ps. Bñd. An. Viderũt oculi mei ſalutare tuum qd̃ paſti an̄ faciẽ oium populorum. ps. Lauda. Capitulũ. Ecce. Hymnus.

O Glorioſa domina excelſa ſupra ſydera q̃ te. Quod eua triſtis abſt. tu redd. Tu regis alti ianua. Gloria tibi domine qui natus. ℣. Suſcepimus d. mĩam tu. ℟. In medio templi. An. Senex puerũ portabat puer aũt ſenem regebat quem vgo pepit ⁊ poſt partum vgo pmanſit ipſum quez genuit adorauit. ps. B. Orõ. Omnipotens. ſ. deus. Ad. iañ. Symeon. ps. Deus in nomie. An. Gratias tibi de⁹. ps. Quicũqꝫ vult. ℟. Ieſu chriſte. ℣. Qui de virgine. Ad tertiã an. Reſponſum. Capitulum. Ecce ego mit. ℟. Sancta dei ge. Ad ſextam antiphona. Accip.

Capitulum.

Ipſe enim quaſi ignis cõſtans ⁊ quaſi herba fullonum: ⁊ ſedebit conflans ⁊ emũdans argentum: ⁊ purgabit filios leui. ℟. Poſt partum. Ad nonam antiphona. Viderunt. Capitulum.

Et conflabit eos quaſi aurũ ⁊ quaſi argentuꝫ ⁊ erũt duo offerentes ſacrificia in iuſticia. ℟. Specioſa facta. ℣. Elegit e. Ad ſecũdas veſperas antiphona. Symeon. Pſalmus. Dixit dominus. Et ceteri pſalmi de ſancta maria. Capitulum. Ecce ego mitto. Reſponſoriũ. Gaude maria virgo. Tunc dr̃ proſa hoc mõ.

Inuiolata integra et caſta es maria. ℣. Que es effecta fulgida celi porta. ℣. O mater alma xp̃i chariſſima.

℣. Suscipe laudum pia p̃camia. ℟. Ita vt pura pectora sint ⁊ corpora. ℣. Que nūc flagitant deuota vox q̃ cor ⁊ corda. ℟. Tu da ꝑ p̄cata dulcissona. ℟. Nobis ꝑpetua frui vita. ℟. Benigna. ℣. O btā. ℟. O benigna que sola. ℣. Inuiolata ꝑmansisti. ℟. Glīa patri. ℟. Et post pt. Deinde dn̄ice sequētia subscripta si ante .lxx. hoc festū euenit q̄n p⁹ .lxx. euenerit dr̄ hy Nō chor⁹ vatū. hy

Letabūdus exultet fidelis chor⁹ all'a. Regē regū intacte ꝓfudit chor⁹ res miranda. Angelus cōsilij nat⁹ est de v̓gine sol de stella. Sol occasū nesciēs stella semꝑ rutilās semꝑ clara. icut sydus radium ꝓfert virgo filiū pari forma. Neqȝ syd⁹ radio neqȝ mat̄ filio fit corrupta. Cedr⁹ alta libani cōformat̄ hysopo valle nr̄a. Verbū ens altissimi corporali passiūē carne sumpta. Isaias cecinit synagoga meminit nūq̄ȝ tn̄ desinit esse ceca. Si nō suis vatib⁹ credat vel gētilib⁹ sublimis v̓sib⁹ hec predicta. Infelix ꝓpera. Crede vel vetera. Cur damnaberis gens misera. Quē docet littera. Natū cōsidera. Ipsū genuit puerpera. Amē. ℣. Suscepim⁹ de⁹. An. Cū iducerēt puerum iesū pentes ei⁹ accepit eū symeon i vlnas suas ⁊ bn̄dixit deū dicēs nūc dimittis dn̄e seruū tuū i pace. ps. N̄. Oratio

Oīps .s.d. Nulla fiat mēo. de scō blasio licz ad hos vš. faciēda fuerit solēnis mēo. de dn̄ica lxx. vel .lx. vel .l. Si hoc festum purificationis i dn̄ica .lxx. euenerit totū seruitiū fiat de festo sz sine Alleluia. ⁊ sine ps. Te deū. ⁊ ad missam sine Glīa in excel. ⁊ fiat sol̄n̄ mēo. ad vtrasqȝ vš. ⁊ ad mat. ⁊ ad missā tc̄. ⁊ hystoria .lxx. ꝑ hebdo. cantetur videlz in .iij. v. ⁊. vi. feria ⁊ tūc nihil fiet d̄ festo vedasti ⁊ amādi epoꝝ pᵗci mēo. ad vš. ⁊ ad mat. de scā maria que p̄cedet mēo. de spū scō. Similit̄ fiat i dn̄ica .lx. si contingat. Si vō i dn̄ica .l. hoc festū euenerit tūc hystoria .l. silr̄ ꝑ hebdo dicitur videlz. ij. ⁊. vj feria ⁊ sabbō ⁊ tūc nihil fiat de scō blasio nisi tm̄ memo. ad mat. de scā maria ⁊ mēo. de spū scō. Si vō hoc festū in ꝓximo sabbō āte .lxx. euenerit tūc .ij. veš. d̄ festo erūt sine ⁊ solēnis mēo. de .lxx. ⁊ sic fiat de .lx. ⁊ de .l. Ad cōpletoriū oia fiant sicut i ꝓma nocte festū nō differat̄ ꝓpter sacramētū purificatōis ⁊c. S. Sci blasii epi ⁊ martyris. Cap. Ois ponti.

Oratio.

Beatus martyr tuus blasius domine nobis mīe tue imploret auxilium: vt cuius festa celebramus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per dominum. Ad ma. iiij. Inuit. duplex. ℟. Iustus florebit. ℣. Gloria ⁊. Lectio prima.

BEatus blaſiꝰ toto vite ſue tempore mitis degebat purus innocens deū colēs verax manſuetus ab oī oꝑe prauo ſe abſtinens. Videntes ergo irrep̄henſibilez vitam eius hi qui in ſebaſta ciuitate capodocie erant elegerunt euz ſibi in ep̄z Ipſe vero pergens in montez qui vocatur ergey habitauit ibi in quadam ſpelunca ⁊ currebant ad euz agreſtes fere. ℟. Iſte ſanctus. Lectio ſecunda

ET ſi forte contigiſſet eas quocūqꝫ dolor̄ teneri quedam ex eis tanq̄z intellectū hērent currebāt ad eundem ſcūm in ſpeluncam ⁊ anteq̄z manus imponeret benedicens eis non recedebant ab eo. ℟. Iuſtꝰ ger

Lectio tertia.

IN illis diebꝰ itaqꝫ iuſſit agricoleus preſes congregare agreſtes feras. Egredientes beſtiaꝝ cōprehenſores venerūt in mōtē in quo degebat ſanctus blaſius ep̄s ⁊ vidētes ſpeluncam ⁊ multitudinem beſtiarum aſtantiū ante ſe cōſternantes ſe adinuicem admirati valde dixerunt. Quid hoc vl̄t eſſe. Appropinquantes autem viri illi ſpeluncam inuenerūt beatum blaſium orōnem ſuam facientem. ℟. Precepturus. cetera. vnius martyris ⁊ ponti. Scē Agathe virginis ⁊ martyris. Ad vſ. ſuꝑ p̄s. fer. añ. Hec eſt virgo prudens. Capitulū. Dñe. d. m. ℟. Beata agatha ingreſſa. Hym. Virginis ꝓles. ℣. Diffuſa. Añ. Agatha vͥgo ſacra nobili orta genere glorioſaz propter xp̄z protulit paſſionem. p̄s. M. Oratio.

DEus qui inter cetera potentie tue miracula etiaz in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti: concede propitius: vt cuius natalicia colimꝰ per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum. Ad matuti. Inuit. Chriſtum venerātes. Hym. Virginis ꝓles. In primo noct. añ. Beata agatha quintiano interroganti reſpōdit ingenua ſum ⁊ expectabiliſ genere vt omnis paretela mea teſtatur. p̄s. Domine dominꝰ noſter. Añ. Ancilla xp̄i ſuz iō me oſtendo ſeruilem perſonaz p̄s. Celi enar. Añ. Summa ingenuitas eſt iſta in qua ſeruitꝰ chriſti comprobatur. p̄s. Domini eſt terra. ℣. Diffu.

Lectio prima.

QVintianus ꝓconſul cecilie audiens ſancte virgīs agathe opinionem fecit eam a ſuis appꝑitoribꝰ cohartari. Tradenſqꝫ eam cuidam matrone nomine eufrodoſia que habebat nouem filias turpiſſimas: ſicut ⁊ mater earum erat mandauit vt per triginta dies mutarēt animuz eius. ℟. Agatha letiſſime ⁊ gloriant̄ ibat ad carcerem. Et quaſi ad epulas inuitata agonem ſuum dn̄o p̄cibꝰ cōmendabat. ℣. Nobiliſſimiſ ata natalitiu⁹ ab ignobili gaudens trahebatur ad carcerem. Et quasi. Lectio secunda.

Modo ergo pmittendo leta modo pmittēdo aspa spabant se mentem sanctam a bono pposito reuocare. Quibᵘ scā agatha dixit. Mēs mea supra petrā solidata ⁊ a xpo fundata hec aūt dicēs quotidie flebat ⁊ orabat. ℞. Dū ingredetur sancta agatha in carcerem dixit ad iudicem Impie crudelis ⁊ dire tyranne non es cōfusus amputare in femina quod ipse in matre suxisti. ℣. Ego enim hēo mamillas meas integras intᵘs in anima mea quas ab infātia domino misericorditer consecraui. Impie. Lectio tertia.

Videns igitur custodo[illegible] mentem beate virginis immobilem pmanere abijt ad Quintianū ⁊ dixit ei. Facilius pūt saxa molliri ⁊ ferrum in plumbum conuerti q̃ʒ ab intentione xp̄iana mens istius puelle posse reuocari. ℞. Beata agatha ingressa in carcerem expandit manus suas ad deuʒ ⁊ dixit Domine qui me fecisti vincere tormenta carnificuʒ. Iube me domine ad tuam misericordiam peruenire. ℣. Domine qui me creasti ⁊ tulisti a me amoreʒ huius seculi qui corpus meum a pollutione liberasti. Iube. In secundo nocturno antiphona. Agatha sancta dixit si feras mihi promittas [illegible] mansuescunt. [illegible] Ant. Si ignem adhibeas [illegible] mihi salutifi [illegible] ministrabunt. ps. Deus [illegible] refu. Ant. Si plagas ⁊ verbera ingesseris mihi habeo ihē[illegible] spiritum sanctum per quē vniuersa tua tormenta [illegible] ps. Fundamenta. ℣. [illegible]

Lectio quarta.

Tunc iratus quintianus iussit eam ad se adduci ⁊ dixit ad eam. Cuius conditionis es. Agatha respondit. Non solum ingenua sed ex [illegible] genere vt omnis parentela mea testatur. ℞. Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea. ego sum apostolus xp̄i nihil in me dubites filia. Ipse me misit ad te quē dilexisti mente ⁊ puro corde. ℣. Nam ⁊ ego apostolus eius sum ⁊ nomē medicus Ipse. Lectio quinta.

Quintianus dixit ad beatā v̄ginem. Elige tibi vnum quodcūqʒ volueris consilium. Aut diuersas penas inter damnatas quasi stulta icurrere aut quasi sapiens esto nobilis quo natura ditauit ⁊ sacrifica diis nostris. ℞. Medicinaʒ carnalem corpori meo nūq̄ʒ exhibui sed habeo dominum iesū xp̄m Qui solo sermōe r̄staurat vniuerse. ℣. Et ipse me misit ad te nam ⁊ ego apl's eius suʒ. Qui.

Lectio sexta.

[illegible] vidit non deo [illegible] dicet sed [illegible] quintianus iussit [illegible] eculeum suspendi ⁊ totã [illegible] torquerentur eã. Agatha sca dixit. Ego in his penis ita delector sicut qui bonuʒ nũcium audit vel sicut qui vidit quod diu desideravit aut sicut qui invenit thesauros multos. ℞. Vidisti domine ⁊ expectasti agoneʒ meuʒ quomodo pugnavi in stadio. Sed qꝛ nolui obedire mandatis principum iussa sum in mamillis torqueri. ℣. [illegible] veritateʒ [illegible] iussa [illegible] diligenter perfeceris corpus meũ a carnificib⁹ attractari non potest anima mea in paradisum domini cũ palma intrare martyrii. Ps. Cantate. i. Añ. Vidisti dñe agonẽ meuʒ quomodo pugnavi in stadio sed qꝛ nolui obedire mandatis principũ iussa sum in mamillis torqueri. Ps. Dñs regna. ex. Añ. Propt̃ fidẽ castitatis iussa sũ suspendi in eculeo adiuva me domĩe deus meus in tortura mamillaꝝ mearum. Ps. Canta. ij. ℣. Adiuvabit. Sine expositione.

Non põt triticum ĩ orreũ reponi nisi theca eius fuerit cõculcata fortiter ⁊ redacta in paleas. Ita et anima nõ põt in paradisum domini mei introire cum martyrii palma nisi diligenter feceris corpus meum a carnificib⁹ attractari. ℞. Ipse me coronavit qui per apostolum petrum in custodia me confortavit ꝓ eo ꝙ iussa sũ suspendi in eculeo propter fidẽ castitatis. Adiuva me dñe de⁹ meus in tortura mamillarum mearum. ℣. Vidisti domine agonem meum quomodo pugnavi in stadio sed qꝛ nolui obedire mandatis principũ iussa sum in mamillis torqueri. Adiuva.

Lectio octava.

Iratus quintianus cõiuris iussit [illegible]. Agathem in mamillis torqueri. Et tortam diu iussit excidi. Agatha respondit. Impie crudelis ⁊ tyranne dire non es cõfusus amputare in feia ꝙ ipse in matre suxisti. Ego habeo mamillas meas integras ĩ aia mea ex quibus nutrio omnes sensus meos quos ab infantia mea domino consecravi. ℞. Ego aũt a domino adiuvata perseverabo in confessione eius. Qui me salvam fecit ⁊ consolatus ẽ me. ℣. Gratias tibi ago domine iesu christe ꝙ misisti ad me apostolum tuum. Qui me.

Lectio nona.

Tunc iratus quintianus iussit eam iterum in carcerem mitti. Cumqꝫ fuisset inclusa ecce in media nocte venit quidam senex quem antecedebant pueri luminis portitos

diuerſa medicamina in manu
ſua qui ſe medicum cõmemo-
rans his v̉bis cepit eam alloq̇
dicens licʒ terminis corporalis
penis afflixerit inſanus conſu
laris ⁊ licet vbera tua torſerit
⁊ amputare fecerit tñ qꝛ ibi erã
qua hora patiebaris hec conſi-
deraui qꝛ potes curã ſalutꝫ tua
mamilla recipere. ℟. Gaudea
mus omnes in dño diem feſtũ
celebrantes ſub honore agathe
v̉ginis ⁊ mr̃is. De cuiꝰ paſſio
ne gaudent angeli ⁊ gratulant
laudantes filiũ dei. ℣. Imma
culatꝰ dominꝰ imaculataʒ ſibi
famulã ẽt in hoc fragili corpo
re poſitam miſericorditer cõſe
crauit. De cuiꝰ. Glia. De cu.
Si hoc feſtũ infra. lxx. lx. vel. l
euenerit tũc repetat ℟. Gau-
deamus. ℣. Ora ꝓ. In lau. añ.
Quis es tu q̇ veniſti ad me cu
rare vulnera mea ego ſũ apl̃us
xp̃i nihil i me dubites filia. ps.
Dñs regna. Añ. Medicinam
carnalem corpori meo nũq̃ʒ ex
hibui ſed habeo dominum ieſũ
xp̃m qui ſolo ſermõe reſtaurat
vniuerſa. ps. Iubi. Añ. Gra-
tias tibi ago domine qui meõr
es mei ⁊ miſiſti ad me apoſto
lum tuũ curare vulnera mea.
ps. Deꝰ deus. Añ. Bñdico te
pr̃ dñi mei ieſu xp̃i qꝛ per apo-
ſtolum tuum mamillaʒ meam
meo pectori reſtituiſti. ps. B.
Añ. Qui me dignatꝰ eſt ab oĩ
plaga curare ⁊ mamillam meã
meo pectori reſtituere ipſum i-
uoco deum viuum. ps. Laud.
Cap. Dñe deꝰ meꝰ. Hymnus
Ieſu corona. ℣. Adducent. Añ.
Paganoꝝ multudo fugiẽs ad
ſepulchrum v̉ginis tulerũt ve
lum eius contra ignẽ vt com ꝓ
baret dñs quod a ꝑiculis incẽ
dij meritis agathe martyris ſue
eos liberaret. ps. B. orõ. Deꝰ
q̇ inter. Ad. i. añ. Quis es tu.
Cetera oĩa vniꝰ v̉ginis ⁊ mr̃is
Ad. ij. vs. añ. Quis es. Capl.
Dñe de. Ubi eccl'ia dedicata
fuerit i honore eiꝰ dr̃. ℟. Gau
deamus. Hym. Ieſu corona.
℣. Adducent. Añ. Agatha letiſ
ſime ⁊ gl'iant ibat ad carcerem
⁊ quaſi ad epulas inuitata ago-
nem ſuum dño ꝑcibus cõmen-
dabat. ps. Morõ. Deꝰ q̇ int.
Si hoc feſtũ ſcẽ Agathe in. vi.
feria euenerit tũc. ij. veſ. de ſcã
maria erũt ⁊ mẽo. d ſcã agatha
niſi duplex feſtũ fuerit ⁊ tũc fi-
at ſolẽ. mẽo. de ſcã maria cũ ple
no ſeruitio i craſtino ⁊ mẽo. de
confeſſoribꝰ cũ hac añ. Fulge
bunt iuſti. ℣. Letami. Scoꝝ
vedaſti ⁊ amandi epoꝝ capl'm
Plures ſci. Inuita. ſimplex.

Oratio.

Adeſto domĩe populo tuo
cum ſanctorum confeſſoꝝ
tuorum atq̃ʒ pontificum veda
ſti ⁊ amãdi tibi patrocinio ſup
plicanti vt quod propria fidu
cia non preſumit interceſſoruʒ
tibi placentium meritis conſe
quatur. Per dominum noſtꝝ
iij. lec. Lectio prima.

Beatus igitur amandus ſequit inie partibuſ multa loca orationis cauſa pluſtranſ ⁊ iteruꝫ ad romā ſcd̄o rediens tandem aſcenſa naui ad centūceltem peruenit. Quadam igitur nocte dum ſolus vt illi moſ erat oraret immundus ſpirit⁹ vnum de famulis apprehenſa manu trahebat ad mare volēs demergere. ℟. Abſterget de⁹.

Lectio ſecunda.

Sed idem puer qui trahebatur magnis vocibus cepit clamarᷓ xp̄e adiuua me xp̄e adiuua me. Sed malignus ſpiritus eidem puero incitādo reſpondit. Qualis xp̄s. Sed dū puer q̄ trahebatur minime rn̄dit ait ſanctus amandus. Dic illi fili xp̄s filius dei viui ⁊ marie filius crucifixus. Et ſtatiꝫ ad reſponſum illius quaſi fumus ſpiritus malignus euanuit. ℟. Exultabunt. Lectio .iij.

Idem vir domini. Amandus cuꝫ multas genteſ lōge lateqꝫ ad fidem xp̄i conuertiſſet in fines remeauit francorum. Elegitqꝫ ſibi locum p̄dicationi aptum in quo cum fratribus qui cum eo diuerſis ꝓuinciis multas ꝑ xp̄i nomine ꝑpeſſi ſūt paſſiones edificauit ſibi cenobium atqꝫ ex eiſdē frībus plures poſtea abbēs vl honorifices ordinauit viros. ℟. Iuſti aūt iperpe. Cetera plurimoꝝ cōfeſ. Scē ſcolaſtice v̄ginis nō martyris. Inuitꝫ. ſimplex cap̄ Qui gloriatur. iij. lec lec. i. Oratio.

Deus qui btē ſcolaſtice v̄ginis tue aīam ad oſtēdēdam innocentie viam in colūbe ſpecie celuꝫ penetrarᷓ feciſti concede nobis ipſius meritis ita innocenter viuere vt ad eadem mereamur gaudia peruenire. Per dominum noſtrum.

Lectio prima.

Soror venerabilis bti bn̄dicti ſcolaſtica nomine oīpotenti deo ab infantia ſua ab ipſo fuit dedicata ad eaꝫ ſemel per annum venire conſueuerat Ad quam vir benedictus non longe extra cellam in poſſeſſione monaſterij deſcendebat. ℟. Diffuſa eſt. Lectio ſecunda.

Quadam vero die venit ex more atqꝫ ad eam cum diſcipulis venerandis deſcendit Qui totum diem laudibus ſacris colloquiis incumbentib⁹ iam noctis tenebris ſimul acceperunt cibos. ℟. Propter v̄itatem. Lectio tertia.

Cumqꝫ adhuc i menſa ſederent ⁊ inter ſacra colloquia tardior ſe hora pertrahēt eadem ſcimōialis fēia ſoror ei⁹ rogauit eū dicēs. Queſo te me i hac nocte nō deſeras vt vſqꝫ mane celeſtis vite gaudijs loquamur. ℟. Dilexiſti iuſticiā. Cetera de communi. Scī valētini martyris. Oratio.

Preſta queſumus omipotēs de⁹ vt qui beati valē [illegible]tini martyris tui natalitia colimus: ⁊ cunctis malis imminentibus eius intercessionib⁹ liberemur. Per dñm. In [illegible] simplex. Lectio prima.

Audiens autem quidam scholasticus nomine craton [illegible] sancti valentini famā [illegible] civitatis mittit ad [illegible] amicos suos qui illū rogarent [illegible] venire dignaretur [illegible] Lectio .ij.

Q[illegible] ostendisset ei filium [illegible] gementem: ⁊ cepit rogare eum [illegible] tere dicens ad illum vt sicut [illegible] ravit germanā fontei. ita vt filio suo succureret: cui sanctus valentinus ait. ℟. Iustus ger.

Si tu vis curabitur. Lectio .iij. Cui craton ait. Dimidiam partē substantie mee tibi dabo. tunc ait sanctus valentinus. Crede dei filium vivū deum esse iesum christum ⁊ omnibus renuncia simulacris vanis ⁊ falsis ⁊ statim salvum filium tuum videbis. ℟. Percepturus. Cetera oia vnius martyris in cōi. Sancte Iuliane v͛ginis ⁊ martyris .iij. lec. Capitulum. Domine deus. Oro.

Omnipotens sempiterne deus qui infirma mundi eligis vt fortia queqꝫ confundas da nobis in festivitate v͛ginis ⁊ mr͛is tue iuliane ꝯgrua devotiōe gaudē: vt ⁊ potentiā tuam in eius passiōe laudem⁹ ⁊ provisum nobis ꝑcipiam⁹ auxilium. Per [illegible] hoc festum evenerit [illegible] invita. duplex videlꝫ Agnū spon. sine noc. Si infra .lxx. [illegible] invita. simplex videlꝫ Rege virg. cū noc. Lectio .j.

Tempore illo erat senator [illegible] nomine [illegible] iuliana [illegible] imperatoris [illegible] sibi desponsavit quandā puellam nobilissimā [illegible] cuius [illegible] ad eum volens [illegible] ipse [illegible] ℟. [illegible]

Iuliana vero [illegible] consilio divino [illegible] sentiebat [illegible] circa eā erant [illegible] dignitate prefecto eleusio [illegible] crediderit [illegible] deū meū: ⁊ adoraverit patrē ⁊ filium ⁊ spiritum sanctū accipiā ipsū in maritū. Quod si noluerit querat sibi alterā. Pr vero ipsius audiens [illegible] pietate postposita cruciatā [illegible] didit eam ꝑfecto sponso [illegible] ℟. Propter veritatem. Lectio .iij.

Prefectus autē iussit beatā virginem ⁊ nuptias [illegible] rum culturis renunciantem [illegible] pendi p capillos per [illegible] Item iussit es conflari ⁊ expoliatā ea a capite vsqꝫ ad talos cōfundi: ⁊ sic eam incendi. Et cū nihil nocuisset incendiū ei tunc iussit ligamen per femora eius mitti: ⁊ sic in carcerē [illegible] retrudi. ℟. Dilexisti. Cetera vnius virginis ⁊ martyris in cōmuni. In cathedra sancti petri apostoli ad .i. vš. super ps. festū [illegible] Aña. Solue iubente deo terrarum petre cathenas qui facis vt [illegible] celeſtia regna beatis.

Capitulum.

Petrus apoſtolus ieſu chriſti electis aduenis diſperſionis ponti galathie capadocie aſie [illegible] ſecundum preſcientiam dei patris in ſanctificationem [illegible] [illegible] aſperſionem [illegible] vobis [illegible] O petre i paſtione [illegible] quodcunque ſuper [illegible] bone paſtor [illegible] in perſona [illegible] ℣. Amen [illegible] ſuper hanc petram [illegible] Et [illegible] edificabo eccleſiam [illegible] Aña. Tu es paſtor [illegible] princeps apoſtolorũ tibi tradite ſunt claues regni celorum.

Ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui beato petro apoſtolo tuo collatis clauibus regni celeſtis animas ligandi atque ſoluendi pontificium tradidiſti: concede: ut interceſſionis eius auxilio a peccatorum noſtrorum nexibus liberemur. Per. Ad matu. Inuita. Con ſummo iubilemus corde [illegible] ndo. Qui claues petro [illegible] contulit almo. Ps. Venite. Hymnus. Iſte bo. pa. ℣. Amore xpe [illegible] noc. aña. Pontificatus apex [illegible] cathedre quã ſummis meritis petrus cõſcendit beris. Ps. Beatus vir. Aña. Hic ſuper excelſe poſitus fundamina petre moribus exornat humiles quos vita reportat. Ps. Quare fre. Aña. Anteochena polis diuine lumine ſolis irradiata ſacrum decus hoc colit ois ꝛ orbis. Ps. Dñe quid multi. ℣. Amauit. Lectio .i.

Inſtitutio feſtiuitatis a ſenioribus noſtris cathedre nomẽ accepit. Ideo quod primus apoſtolorũ petrus hodie epiſcopatus cathedram ſuſcepiſſe refertur. Recte ergo eccleſia [illegible] natalem ſedis accepit. ℟. Euge ſerue. Omnis ſꝫ [illegible] manet hac die de ſcõ vni9 ꝯfeſ. n pōt. pter. [illegible] qd erit. ℟. [illegible] ligaue.

Lectio .ii.

Petrũ itaqꝫ fundamentuꝫ generalis eſt eccleſie ſolidũ quod edificii celſitudo conſurgit. vnde conuenienter dicitur in libro pſalmoruꝫ. Exaltẽt eum in eccleſia plebis ꝛ in cathedra ſeniorum laudẽt eum. Dignum nobis ergo eſt: ut fundamentũ hoc in eccleſia celebretur: per quod ad celũ aſcenditur. ℟. Ecce ſacerdos.

Lectio .iii.

Quod natale ergo cathedre beati petri hodie colitur ſacerdotale officium laudatur. Que etiam tanto neceſſe ẽ plus ut habeat in eccleſia dignitatis quantũ in ſacerdotale officiuꝫ plus hꝫ honoris. Dies ergo fratres hec kmi a nobis merito honoratur: quia duꝫ natale cathedre colimus epatuꝫ petri veneramur. ℟. Iurauit dñs. In .ii. noc. aña. Huius amore deus ſeruoruꝫ terge reat9 vt tibi qui placuit placidos nos reddẽ poſſit. Ps. Cũ inuocarem. Aña. Pande tuis celos quos ſeruas magne ſacerdos ne tibi cõmiſſos inuadat peſtifer agnos. Ps. Verba mea.

Añ. Sydera ſcanſurus terris qz hic dona daturus quos ſibi ꝯlegit ſibi xp̄s petre ſubegit. ps̄. Dñe dñs nr̄. ỽ. Juſtus ger.

Le. iiij.

Huius aũt religio ſolennitatis hic eccleſijs introducta eſt. Cum enim ꝑtranſiret apl's diſſeminãs verbum vite ⁊ fundamentũ iatiens eccleſie cumque appꝛopinquaſſet antiochiam cepit perniciez ⁊ aquilam tota ciuitas audire: ꝙ petrus aduētaret. ℟. Poſui adiu. Lectio. v.

Omnis aũt ppl's ãtiochie ciuitatis audiens petrum venire occurrerũt ei. Omneſqz maiores natu ⁊ notiqz cilicio induti ſunt nudis pedib⁹ penitētiam agentes: et multi nobiles ſparſerũt cineres in capite qđ ꝯtra p̄dicationē eius cuz ſymone mago conſenſiſſent. ℟. Magnific;. Lectio ſexta.

Hec ⁊ his ſimilia ꝯſequentes offerũt ei vexatos a lãguoribus ⁊ demonibus fatigatos: paraliticoſ quoqz ⁊ alia diuerſa ꝑicula patiētes. Et erat infinita multitudo ſimul lãguentiũ. ℟. Sancte petre chriſti cō. In. iii. noct. añ. Qui regni claues ⁊ curam geſtat ouilis p̄ſule quoqz pio vite r̄nouaſ origo. ps̄. Dñe quiſ habitat. Añ. Hic celi terreqz petro cōmiſit habenas vt reſeret clauſis ⁊ ſoluat vincula ligatis. ps̄. Dñe in v̄. Añ. Primus vocatione maxim⁹ dignitate apoſtolici culminis ſedem petrus clauiger aſſecut⁹ eſt qui chriſto ardent' obſequēſ toto corde ſecutus eſt. ps̄. Dñi eſt terra. ỽ. Juſtus vt palma.

Scđm mattheum.

In illo tp̄e. Venit ieſus in ꝑtes ceſaree philippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos dicens. Quem dicũt hoīes eſſe filium hoīs. Et reł. Omelia venerabił bede p̄ſbyteri.

Non aũt quaſi neſciēs ſententiã de ſe vel diſcipulorum vel extraneorũ dñs requirit: ſz ꝟe diſcipulos quid de ſe ſentiãt interrogat vt confeſſionez recte fidei illoꝝ digna mercede remuneret. ℟. Iſte eſt qui. Le. viij.

Nam ſicut intꝛogat⁹ generaliter omnibuſ petrus reſpondit vnus generaliter ꝓ omnib⁹ ita ꝙ petro dñs reſpondit: in petro omnib⁹ r̄ndit. Ideo quid alij de ſe ſentiãt inquirit: ut expoſitis ꝓmo ſentētijs errantiũ diſcipuli ꝓbarentur veritatē ſue confeſſiōis: nō de opinione vulgata: ſz de ipo percepiſſe dñice reuelatiōis archano. ℟. Iſte ho. Lectio. ix.

Quem inquit dicunt homines eſſe filium hoīs: pulchꝛe hoīes appellat eos qui de filio hoīs tm̄ loqui nouerant qui diuinitatis eiuſ cape norũt merito ſupꝛa hoīes eſſe dicunſ apoſtolo qui ait. Quod oculuſ nō vidit nec auris audiuit nec in coꝛ hoīs nō aſcendit que p̄paſti diligētib⁹ te. ℟. Qōcũqz ligaueris. ℣. Exaltent eum i eccleſia plebis. ℟. Et in cathedra ſeniorum laudent eum. In laudi. añ. Ecce ſacerdos. ps̄. Dñs reg. Añ. Non eſt inuent⁹. ⁊ alie añe que ſequunt̄ de cōi vni⁹ cōfeſſo. ⁊ pont. dñr capl'a ut ē. ad vš. hym. Jeſu redemptor. ℣. Juſtus ger. [illegible]uere añ. ſup ps̄. B. in paſſiōe illius. Quodcunq3 ligaueris. Orō. Deus qui be. Ad. i. añ. Ecce ſacerdos. Añ. Te iure lau. ps̄. Quicunq3 vult. Ad. iii. añ. Non eſt inuē. Capi. Petrus ap. Et cetere añe ⁊ ca. ⁊ ℟ia de cōi vnius confeſſoris ⁊ ponti. Ad. ii. vš. ſup ps̄. feria. añ. Ecce ſacer. Caplm. Petr⁹. vbi eccleſia ſit dedicata i honore eius: tunc dr̄. ℟. Sctē p. xp̄i ꝯfeſſim aūte non hym. Jeſu redemptor. ℣. Juſt⁹ ger. An. Iſte eſt qui ante. ps. M. Orō. De⁹ qui. Sancti matthei apoſtoli ad primas vš. ſuper ps̄. feriales añ. Eſtote fortes. Et in feſto terminetur ſic. In eternum dic̄ dominus. Capitulum. Jam non eſtis. ℣. Qui ſunt iſti. Hym.

MAthia iuſte duodeno ſolio reſidēs ſorte nos a cūctis nexibus ſolue peccati vere lucis gaudijs quo perfruamur tuis ſanct' precibus. ℣. Annue chriſte. ℣. In omnem terraz exiuit. An. Beati eritis. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui beatum matthiam apoſtolorum tuorum collegio ſociaſti: tribue queſumus: ut eius interuentione tue pietatis circa nos ſemꝑ viſcera ſentiamus. Per do. Si hoc feſtum ante. xl. euenerit: tunc dicitur complet'. ſicut in feſto trinitatis ꝓpter duplex feſtū. Si vero infra. xl. comple. xl. ñ mutat̄. cetera ad matut'. de cōmuni vnius apoſtoli. Lectio. i.

CUm p̄clara beati matthei apoſtoli feſtiuitas ꝑ anni curſus reuolutionem ſe rep̄ſentat. Maxime iocunditatis gaudiū merito nobis multiplicat. Cur enim homo detractet gaudere cum carnis ſue portionez ꝑ mīaz dei mediatoris ⁊ hominū cognoſcat in celo collocari. In hac ſiquidem. Lec. ii.

IN die ſcūs matthias apoſtolus carne habitationis ergaſtulo ſolutus ⁊ in celeſt' regie aulā letantibus angelis feliciter eſt ſuſcept⁹ hodie iuxta vocē pſalmiſte. In pace fact⁹ eſt loc⁹ ei⁹ ⁊ hitatio ei⁹ in ſyon. Lectio. iii.

DEniq3 ut aplicoꝝ actuuz edocet ſcriptura. Poſtq̄z iudas penā ſuis ſcelerib⁹ dignā ſuſpendendo ſe ſuſcepit ne apli in undenarij ip̄fectiōe numeri velut decalogi trāſgreſſores remanerēt Barſaban ⁊ matthiā eligētes in medio ſtatuerūt atq3 fūſa ad dn̄m p̄ce ſortes ſuꝑ eos miſerunt. Lectio. iiii.

LEgim⁹ in veteri teſtō ionā ꝓphetam cuz [illegible]llet fugere q̄z niniuē ſubu[illegible]onē p̄dicare obuiari ne tēpeſtati p̄iclm

d d

sortis agitatione deprehensum
Quod lz diuina dispensatione spe
m⁹ ptigisse: non tñ debem⁹ tra
here in exemplũ qd a viris gen
tilib⁹ ꝯstat credim⁹ ee pactuz.
Nec iccirco dile Lectio v.
ctissimi pferre dignuz du
xim⁹ ne simpliciores exemplo q
uis aploꝝ ꝛ pphaꝝ putent vni
sortib⁹ hec in tpe ꝯsulendũ cũ
magos ariolos sortilegos sacre
scripture auctoritate certissime
sciamus damnãdos. Quãquã
ꝛ p̃cedendẽ tñ scõꝝ sortes me
rito mũdissime itelligant p̃ces
aliqd diuine clemẽtie iudiciuz
de re dubia postulãtes. Lc. vi.
Illo sortiũ gene matthias
electus aploꝝ collegio soci
atus est matthias dei puus in
terp̃tabat. Cũ audieris puum
nõ corpis quãtitatez sz moꝝ at
tende qualitatẽ. Dei puus itel
ligit humilis ꝛ q̃et⁹: vñ in euã
gelio dñs ait. Discite a me q̃a
mitis sum ꝛ humilis corde.
Scdm matthe(um).
In illo tpe. Rñdens domi
nus iesus dixit. Confiteor
tibi pr dñe celi ꝛ terre q̃ abscõ
disti hec a sapientib⁹ ꝛ prudẽti
bus ꝛ reuelasti ea puul. Et rel.
Omelia bti augustini epi.
Confessio non est sp vox
pctõris. Confitemur ergo
siue laudãtes deũ siue accusan
tes nosmetipsos pia est vtraqz
ꝯfessio siue cũ te rep̃hendis qui
nõ es sine pctõ siue illũ laudas
qui nõ pot hre pctm̃. Si autem
bñ cogitam⁹ rep̃hẽsio tua laus
ipsius est. Lectio viij.
Dignũ attende ergo confi
tentẽ. Confiteor tibi pater
dñe celi ꝛ terre. Confiteor tibi
laudo te nõ accuso me. Quãtũ
aũt ptinet ad ipsius hois suscep
tionẽ tota gra singularis ꝛ
pfecta gra. Quid meruit ho il
le q xps est si tollat grãm ꝛ tan
tã grãm: q̃ vnũ oportebat esse
xpm: ꝛ ipz ee que nouim⁹. Tol
le istã grãm q̃d xps nisi homo.
Quid nisi qd tu. Suscepit ani
mã suscepit [illegible] plenũ ho
minẽ coaptauit sibi vnã fec dñs
cũ seruo psonam. Lectio viij.
Tanta ista gra xps i celo
xps in terra simul. Xps i ce
lo ꝛ in terra. nec duo xpi: sed
idẽ xps: vn⁹ est in celo ꝛ i terra.
Xps apud patrẽ: xps in vtero vir
ginis: xps in cruce: xps apud in
feros. Subueniẽs quibusdã coti
aũt ipso die xps in padiso cum
latrone sibi ꝯfitẽte. Cetera oia
ad laudes ꝛ ad horas fiant de
cõi apli. Ad ii. vs. añ. ꝛ ps. de
aplis cũ cap. ꝛ R. ꝛ hym. ꝛ añ.
sup [illegible] de cõi cũ orõne ut su
pra. Similr oia fiãt sicut in duplici fes.
Si h festũ in. iiij. fer. capitẽ ie
iunij euenerit festũ oio differa
tur vsqz in crastinũ: lz duplex
festũ fuerit. Cũ vo bisextus fue
rit festũ beati matthie apli in
iiij. die a fes. bti petri. s. a cathe
dra: ꝛ sit. lra bis nũeret. Si h
festũ in sabbo xxi. p⁹ diẽ cinerũ
euenerit ibi celebret ꝛ lc. ij. vel.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[D]Eus qui btm̄ dauid ɔfeſſorem tuū atq; pontifice angelo narrāte triginta annis antequā naſceretur p̄dixiſti: ɔcede nobis quesumus: vt cuius feſtiuitatem colimus: eius interceſſiōe ad eterna gaudia perueniamus. Per dominum. [illegible]

[illegible] sanctus Germanus predicaret in britannia [illegible] pelagianā [illegible] fi- [illegible] ad familiā [illegible] acceſſit. Qui cum ad occidentales fines [illegible] peruēiſſet tandem ad locum [illegible] ⁊ ſibi gratū qui vallis roſina vocabatur: propoſuit ibi habitare ⁊ [illegible] deo fideliter ſeruire.

[illegible]

[V]Eni angelus apparens dixit: hanc tibi ſedem o patrici non p̄uidit deus: immo viro nōdum nato: ſed triginta ānis poſt hoc naſcituro. Dn̄s autem miſit me ad te vt oſtendam tibi totam hyberniam de ſede quadam: que eſt in roſina valle: et nunc ſedes patrici nominatur.

Lectio tertia.

[E]T adiecit inſula quam ſeruis per tuam predicatiōem ad fidem eccleſie ſic conuertentur: quod ⁊ factum eſt cum ſanctus Germanus deſtinaretur in hyberniam a celeſtino papa

Lectio quarta.

[A]Nno dominice incarnationis quadringenteſimo vigeſimotertio. ſic ergo vallis roſina dimittitur beato Dauid nondum nato ſicut fuerat ab angelo nunciatum: in qua nūc ſedes epiſcopalis poſita ⁊ meneuenſis eccleſia eſt conſtructa. Tu autem domine.

Lectio quinta.

[N]Atus vero dauid nō dum natus: ſed in vtero materno concluſus egregius predicator futurus diuinitus eſt oſtenſus. Cum enim vir nomīe Gyldas virtutis pariter ⁊ operis preclarus populum predicando informaret et mater beati Dauid adhuc pregnans eccleſiam intrauit.

Lectio vi.

[G]Ildas vero obmutuit ⁊ vltra predicare non preſumpſit donec ipſa fores ecclīe ad eius rogatum exiret: ⁊ tunc predicauit interrogatus a populo cur interrupta predicatione obmutuit qui r̄ſpondit. Ego communi loquela vos alloqui potui: predicare autem non valui quia mulier que iam rogata exiuit eccleſiam ad demonſtrandum ſue prolis excellentiā dum vobis verbum dei proponerem nos vita celitus ſuperuenit.

Lectio ſeptima.

[P]Uerū vo paritura ē: qui maiorem gratiam ac poteſtatem habebit q̄ʒ ego. Qui etiam honoris priuilegio ſapiētie fulgore ſermonis facundia cũctos britannie doctoreſ imcomparabilit͛ excellet. Qð et ſcti dei vita ſubſequẽte virtus declarabit. Lectio viij.

Nunc aũt ꝯpleuiſ dies natiuitatis eius ſcd̄m q̄ angelus p̄dixerat beatus dauid igemiis natalibus ort᷒ keretice ꝓuincie p̄ncipis fili᷒ fuit. Ip̄o ergo nato ⁊ in lucē emiſſo diuina miracula minime defuerũt. Le. ix.

Nam cũ baptiçaretur ab elinco menenenſi ep̄o redeũte de bybernis cũ applicaret in p̄te que dr̄. Gleys de baptiçando ipſius miſterio fons limpidiſſime aque ſubito emanauit qui nunq̄ȝ antea ibi viſus fuit. Ceters de cõi vniuſ ꝯfeſ. ⁊ pont͛. Sci cedde ep̄i oia fiant de cõi vni᷒ ꝯfeſ. ⁊ pontifi. except͛ lect. ⁊ añ. ſup ps. M. et ora. añ. Sis ꝓ nobis ſcē cedda rogam᷒ ad dñm ut nos regat ⁊ ꝑducat ad celi palaciuȝ vbi tecum ⁊ cũ ſcis ſim᷒ i ꝑpetuum. Deus qui ps. M. Oratio

Deus qui ſcõꝝ tuoꝝ meritis eccl'aȝ toto orbe diffuſam decoraſti: p̄ſta q̄ſ: vt interceſſiõe b̄tiſſimi ceddē ep̄i in ſorte iuſtoꝝ tua opitulãte pietate ſentiamuſ. p. Ad cõple. oia fiãt ſicut i feſto ꝑnit͛. ſi extra. xl. euenerit. ſin aũt cõple. xl. nõ mutaſ. Ad mat͛. oia fiãt de cõi. except͛ lec. Lectio. j.

Tempib᷒ v̇o oſvynorthaȝbimbroꝝ reg͛ vir dñi cedda a frē ſuo ced orientaliũ anglorũ antiſtite in loco q̄ dr̄ lyſtengay mõaſterio ſcē marie abbaſ effect᷒ eſt. Fuere q̄dē q̄tuor germani frēs et ſacerdotes p̄clari videlȝ ced ⁊ chelubyn ⁊ chelin ⁊ cedda. Quorũ duo videlicet ced ⁊ cedda ſũmi ſacerdotij fũcti ſunt gradum. Lectio. ij.

Eo tp̄e ꝓuincie merciorũ rex vilfer᷒ p̄fuit. q̄ cũ mortuo germano ſibi quoqȝ et ſuis a theodero cãtuarieñ archiep̄o ip̄m dari petēt nõ eis nouũ voluit ordinare ep̄m ſȝ poſtularet a rege oſvyno ut illis ep̄us cedda daretur. Lectio. iij.

Suſceptũqȝ ep̄atuȝ gentis merciorꝝ ſil͛ ⁊ lindiſfaroꝝ cedda iuxta exēpla patrũ antiquoꝝ in mag̃ vite ꝑfectõne adminiſtrare curauit. Sc̄o igiſ cedde rex vuilfer᷒ dõnauit terrã q̄nq̄ginta familiaꝝ ad ꝯſtruẽduȝ mõaſteriũ in loco q̄ dr̄ ð barue i. ad nem᷒ i ꝓuicia lindeſi iq̄. vſqȝ hodie inſtituto ab ipſo regularis vite veſtigia ꝑmanẽt. Le. iiij.

Habuit aũt. Tu aũt. ſedē ep̄alē in loco in q° dr̄ lychefelð in quo ⁊ defũct᷒ etqȝ ſepult᷒ eſt: vbi vſqȝ ſequentiuȝ quoqȝ ꝓuincie illius ep̄oꝛuȝ ſedes eſt. Fecerat ſibi ep̄s cedda manſionē nõ longe ab eccleſia remotiorē in qua ſecretius cuȝ paucis. i. ſeptē ſiue octo fribus quotiens a labore ⁊ miniſterio verbi vacabat orare ſolebat ac etiam legere. Tu. Lec. v.

Quã cũ in illa ꝓuincia duo

bus ānis ac cōmisso ecclīam
gloriosissime rexisset affuit sup
na dispensāte iudicio tempus
quo ex hoc mundo transiret ad
dnm. Contigit aūt die quadaꝫ
vt in p̄fata mansione cum vno
tm̄ fratre noīe ovyno cōmora-
ret ceteris eius socijs ꝑ causa
optima ad eccclīam reuersis.

Erat aūt idē ovy Le.vi
nus monachus magni me
riti. Quadā ḋo die ut dicere ce
perā idē ep̄s sol⁹ in oratorio suo
fuit ⁊ p̄dictus ovynus repente
audiuit vocē suauissimā cantā
tiū atq3 letantiū de celo vsq3 ad
terram descendere ⁊ ad tectum
oratorij in quo erat ep̄s puenir̄
Scd̄m mattheū. Homo q̄dam
peregre. Lectio.viij.

Et transacto ḋo q̄si dimi.
die hore spacio audiuit de
nuo ascendere de tecto eiusdeꝫ
oratorij idē leticie cāticū ⁊ ipsa
qua venerat via ad celos reuer
ti. Tunc ipse monach⁹ ovyn⁹
ingressus ad beatū ceddā ⁊ ait
illi. Obsecro iquit pater mi vt
indicas mihi q̄d erat illud can
ticū liticie q̄d audiui d̄ celo ve
nientꝫ sup oratoriū h̄ ⁊ p⁹ tp̄s cer
tū ad celos redeūtꝫ. Lectio.ix.

Tunc sc̄us ille r̄ndit. Si uo
cē carminis audiuisti ⁊ cele
stis supuenire cognouisti. Pre
cipio tibi in nomīe dn̄i nr̄i iesu
xpi ne hoc cuiq3 an̄ obitū meū
dicas. Obijt aūt sanctissimus
pr̄ ⁊ gl'osissim⁹ nr̄ ep̄s cedda et
p̄fon⁹ sexto die nonaꝝ marcij.
Anno dn̄i ab icarnatiōe sexcen
tesimoctuagesimo. ⁊ sepult⁹ ē
iuxta ecclīam sc̄e marie. Sz p⁹
modū eccl'a ↄstructa ibidē btis
simi apl'oꝝ p̄ncipis petri ⁊ i ea
dē sunt eius ossa in honore dei
translata. Cetera oia vni⁹ ↄfes.
⁊ pont. excepꝫ an̄. sup p̄s. R.
An̄a. Presul pie sc̄e cedda ora
deū ꝑ nob ne pc̄tis aggrauati
tradamur supplicijs s3 pfrua-
mur in celis eternis gaudijs. Cō
ut s. notat. Sc̄aꝝ ppetue ⁊ feli
citatis v̄ginū ⁊ martyꝝ oratio.

Da nob q̄s dn̄e de⁹ nr̄ sc̄ta
rū ppetue ⁊ felicitatꝫ pal
mas incessabili deuotiōe vene
rari ut q̄s digna mēte nō possu
mus celebrare humilib⁹ saltem
frequētem⁹ obsequijs. ꝑ dn̄. q̄d
marꝫ. inuitꝫ. simplex. iij. lec. fiāt
de cōi. Sc̄i gregorij pape ⁊ do
ctoris duplex festū. Capl'm sic
vnius doctoris notat. Oratio.

Deus qui anīe famuli tui
Gregorij eterne btitudis
p̄mia ↄtulisti ↄcede ꝓpitius ut
qui pctōꝝ nr̄oꝝ ponder̄ premi
mur: ei⁹ apud te p̄cib⁹ subleue-
mur. p. Sciendū ē q ubicūq3
h̄ fes. ↄtigerit sub regula annū-
ciatiōis bte marie celebref: sic
ibidē subnotatū ē: ita tn̄ q si in
p̄rio sabb̄o an̄ .xl. euenerit ibi
celebref. ⁊ tūc .ij. vespe de festo
erūt. ⁊ solēnis mēo. de dō. Silr
si in .vi. feria an̄ passiōeꝫ dom̄
ↄtigerit celebrabit. sed .ij. ves.
erūt de passiōe ⁊ solēnis mēo. d̄
festo. completꝫ. xl. nō mutatur.

ſtzute ſit amplex feſtū. Lectio .i.

Gregorius papa iclit⁹ vrbe roma p̄re gordiano matre vō ſiluia edit⁹ nō ſolū ſpectabili ſenatoꝝ ꝓſapia clarū ⁊ ēt religioſam duxit originē. Naꝫ felix romane aplice ſedis antiſtes vir magne virtutis ⁊ eccleſie in xp̄o gloria ei⁹ octauus fuit. ℟. Sicut vnī⁹ cōfeſſoris ⁊ pōti.

Lectio ſecunda.

Sed tn̄ hāc gregorius tantam nobilitatis lineā moribus extulit ꝓbis actibus decorauit. Deniqꝫ vt poſt i ꝓpaculo claruit non ſine magno p̄ſagio ſortitus ē nomē. Lectio .iij.

Gregorius nāqꝫ ex greco eloquio i nr̄am liguā vigilator ſiue vigilans ſonat. Reuera eni vigilauitqꝫ ſibi dū diuinis iherendo p̄ceptis laudabiliter vixit vigilauit cū fidelib⁹ populis dū doctrine affluentis ingenio eis quo tramite celeſtia ſcāderent patefecit. Lectō .iiij.

Diſciplinis vō liberalib⁹ hic btūs vir a puericia ē inſtruct⁹ vt q̈zuis rome adhuc potiſſimū florerent ſtudia litteraꝝ nulli i hac vrbe putaretur ſcd̄s. Inerat ei i p̄ua etate adhuc maturum ſtudium adherere .ſ. dictis maioꝝ. Lectio .v.

Et ſiquid dignū potuiſſet auditū p̄cipere non ſignit oblimoni tradere ſꝫ tenaci potı⁹ memorie comēdare. Hauriebat ꝙ tam tūc ſitibūdo doctrine que poſt cōgruenti tempore melliflo gutture eructaret.

Lectio ſexta.

Qui cū diu cōuerſationis gratiā differeret ⁊ poſtq̄ celeſti ē afflat⁹ deſiderio ſeculari hitu cōtegi meli⁹ putaret velletqꝫ [illegible] quaſi ſpecietenus deſeruire [illegible] a contra cū hui⁹ mūdi [illegible] ſucreſcere vt in eo nō ſpē [illegible] aſſeruit [illegible]

Tandem [illegible] obit⁹ [illegible] rū rex [illegible] ꝓ⁹ geſſebat [illegible] ī diuinis erat [illegible] tuā viſib⁹ oſtendit. Lectio [illegible]

Querens aūt romanꝰ pontifex [illegible] gradib⁹ gregoriū ad alta conſcēdere eum abſtractū a monaſterio eccleſiaſtici ordinis officio [illegible] leuitamqꝫ ſeptimū [illegible] adiutoriū ademit. Lectio nona.

Nec multo poſt ꝓ [illegible] eccleſiaſticis ad vrbem conſtantinopolim direxit. Qui q̈uis in terreno cōuerſaret palatio non tn̄ vite celeſtis intermiſit ꝓpoſitū. Cetera vnī⁹ cōfeſ. ⁊ pōti.

Sci Edwardi regis et mr̄is co. Btūs vir q̄ ſuf. Oro.

Deus eterni triūphator imꝑii familiam tuā ꝓpitius reſpice martyriū regis celebrātē edwardi ⁊ p̄ſta: vt ſicut illū munere glīficare dignatus es celeſti: ita nos eius obtentu eterne felicitati facias dignanter aſcribi. Per do. Et hoc feſtū vel ſci cuthberti vel ſci benedci infra paſſioné dni euenerit referetur vſqz i trāſlationé eoꝝ [illegible] fient. ix. lec. cū expoſitiōe. Siquis venit. ix. Btūs vir q̄ ſuff. cetera oīa de cōi vnius martyris. Lectio prima.

Egregius edwardus in regno ſolio ſublimatus a rege regū dnoꝝ omnium vias iuſticie ⁊ veritatis [illegible] ſequebatur cui⁹ ⁊ au[illegible] magni animi ingenio [illegible] ſagacitate indies creſcebat. Lectio ſecunda.

Nam necnon exemplo bonoꝝ morum ꝓbitatis potentatus hec ſuaꝝ increuerit virtutū accumulatis hec eius [illegible] quotidie [illegible] inopes alere pauperes recreare nudis veſtimēta largiri. Tūc in angloꝝ populo [illegible] iocunditas ⁊ cō[illegible] magnus rex opulentia.

Lectio tertia.

Quoniā rex eoꝝ talib⁹ primo adhuc iuuētutis floze principijs edit⁹ cūctis erat affabilis caſtitate laudabilis facie decorus ⁊ hilaris ꝯſilio ⁊ prudentia ꝓbatiſſim⁹. Iuuenū et nimis ſapientiū videlz cōſilia poſtponere dūſtani archiepiſcopi monitis mētem ſalubriter intēdere ⁊ ſcd̄m ꝯſiliū ei⁹ ⁊ alioꝝ bonoꝝ viroꝝ religioſoꝝ ſpectabiliū ſua iudicia in oībus exercere. Lectio quarta.

Sed totius bonitatis iīmicus diabolus felicib⁹ actibus eius inuidens ⁊ omnia totius regni gaudia diſturbari cupiens nouercam eius alfryter b noie in odium ipſius concitat. Cui⁹ mulieris ꝓſumptuoſa v̄ſucia qz ſit execrabilis ex euentu rei facile animaduerti poteſt.

Lectio quinta.

Nam inuidie zelo accenſo ⁊ diuinis humana ꝑponēs cogitare cepit qualiter virum dei a regno ſuo extirparet vt filius eius etheldredus liberius in regno ſubſtitueretur. Talia nāqz diu i aīo ꝑpetrante quib⁹dam ꝑncipib⁹ ꝯſiliarijs ſuis ſecreta cordis ſui appiens conſiliū ſup hoc cū illis hūit orans ⁊ obteſtans vt ei i id ⁊ aſſenſū preberent ⁊ quo ordine id fieri poſſz cogitarent.

Lectio ſexta.

Qui protinus neceſſe illiuſ omnes conſenſerunt ⁊ vt hoc qz totienſ perficerent fraudulenta machinatione meditabantur. Confirmato vt ſup̄ diximus venerabili viro in regno cum iam tribus annis et menſibus octo ſeptro hereditario potiretur forte quadam die cum canibus ⁊ equitib⁹ venādi gr̄a in ſiluā acceſſiſſetqz iux̄ villā que dr̄ bercbā admoduz grandis tunc habebatur. Tres vltime lection. de expoſitione euangelij. ſ. Siquis venit. cū ix. reſponſorio. Btūſ vir q̄ ſuf.

Ad .ij. vß. vbi eccl'ia dedicata sit in honore illius tunc dr ℟. Gloria ⁊ honor. cetera de cōi.

Sci Cuthbti epi ⁊ cōfes. orō.

De⁹ qui ꝑ inestiabilē mun⁹ gr̄e tue scōs tuos facꝫ esse gloriosos presta q̄s vt interueniente btō cutbberto confesso. tuo atqꝫ pōtifice mereamur ad culmen ꝟtutū ꝑuenir̄. Per dn̄m. Ad mat. ix. lec. fiāt cetera de cōi.

Lectio prima.

Bone indolis adolescens Cutbbertus cū adhuc esset in ꝑplari bitu gubernatrici fideliū xp̄i gr̄a placuit ꝟ eū ordine grātioris ꝑpositi subire ꝟtutē ⁊ altioris ꝑmij gl'iam ꝓmereri.

Lectio secunda.

Quadam nocte cū i remotis ꝑtib⁹ cōmissoꝝ sibi pecoꝝ ageret custodiam ⁊ socijs dormientib⁹ ꝑuigil i orōne duraret vidit de celo subito lumē medias noctis interrupisse tenebras et angelos dei descendentes ⁊ int̄ man⁹ coꝝ aiam scām i globo igneo ad celū deferri.

Lectio tertia.

Quo viso cōpunctus ē ml'tum ad subeundam gr̄ꝫ exercitij spūalis disciplinaꝫ ac ꝓmerendā felicitatē vite eterne. Rem illā tam mirabile igitur statim suscitatis pastorib⁹ socijs suis vt viderat indicauit Addens etiā eē aiam alicuius sancti epī aut alterius magne ꝑsone vt rei effectus ꝓbauit.

Lectio quarta.

Dum mane fcō longe lateqꝫ audierūt nūciare scōꝫ lindiffarnensis eccl'ie aydanū ep̄m eadē hora noctis qua ille visionē vidēat de corpore assūptum.

Lectio quinta.

Non multū post venerabilis dn̄i seruus relictis sc'li rebus monasterialē ꝓperat subire disciplinā vt pote celesti visione ad appetenda ꝑpetua gaudia btitudinis incitatus. Qua de re maylros petere maluit iam fama p̄uectus boysilij sublimū ꝟtutum monachi ⁊ sacerdotis. Tu autē.

Lectio. vj.

Quo cū ꝑuenisset ⁊ adorandam eccl'iam boysilius ipse foribus monasterij consistēs p̄uidensqꝫ in spū quid aūt conuersatione futur⁹ esset quē cernebat hoc vni dixit astantium ecce seruus dei.

Lectio septīa

Regressumqꝫ ab orōne benigne suscepit cām sui itineris exponentem benignissime eū retinuit. Erat enim ꝑpositus mōasterij eiusdē.

L. viij.

Postq̄ꝫ in eodē mōasterio multa ānoꝝ curricula expleuit tandē diu quesita ac petita solitudinis secreta cōmitāte p̄fati abbatis ⁊ fratrū gratia letabundus adijt.

Lectio. ix.

Ecce in ꝑmis quidē vite solitarie redimītis ad quēdam locū secessit qui in extiorib⁹ ei⁹ celle ꝑtib⁹ secretus appꝑuit ⁊ cū ibidē aliq̄ꝫ diu solitari⁹ cū hoste visibili orando ac viuendo certaret tandē maiora ꝑſumēs remotiora ab hoibus locū certaminis petijt inſulam. ſ. q dicit' farue in medio mari poſitam. Lectio vni⁹ cōfeſſ. ꝛ pōtifi. Sci Bndicti abbatis cap Juſtus cor ſuū tra. Oratio.

Omnipotēs. ſ. d. q hoderna die cānis eductū ē ergaſtulo btiſſimū bndictū cōfeſſorē tuū atqꝫ abbatē ſubleuaſti ad celū concede qs: hec feſta tuis famulis celebrantib⁹ cūctoꝝ veniam peccatoꝝ vt qui exultantibus aīs ei⁹ claritati congaudēt ipſo apud te interuēiente cōſocient' ꝛ meritis. Per dominum Ad matu. ix. lec. Lectio prima.

Fuit vir vite venerabilis grā bndictus ꝛ noie ab ipſo puericie ſue tempore cor ſenile gerens etatem q̇ppe morib⁹ tranſiens nulli aīam voluptati dedit. Sed dū i hac vita adhuc eſſet quo temporaliter libere vti potuiſſet deſpexit iam q̄ſi aridū mūdū cū flore. R. vnius abbatis dnr. Lectio ſecūda

Qui liberiori genere ꝛ ꝓuī cia nurſie exortus rome liberalib⁹ ſtudijs lr̄aꝝ tradit⁹ fuerat. Hic itaqꝫ cū iam relictis lr̄aꝝ ſtudiis d̄ſerta peteret monachus quidā roman⁹ nomie hūc eūtem repit. Lectio. iii.

Cuius cum cognouiſſet et ſecretū tenuit ꝛ adiutoriū impendit eiqꝫ ſcē cōuerſatōis bitū tradidit. Cūqꝫ i ſolitudie ṽtutib⁹ ſigniſqꝫ ſuccreſſeret in l'

ti ab eo ad oīpotētis dei ſeruitiū ſūt cōgregati. Lectio quarta.

Cepere etiā tūc romane vrbis nobiles ꝛ religioſi ad eum cōcurrere ſuoſqꝫ ei filios oīpotēti dn̄o nutriendos dere. Caſtrū qd̄ caſtrum dr̄ in excelſi montis latere ſitū ē vbi vetuſtiſſimū fanū fuit i quo ab ſtulto ruſticoꝝ populo appollo colebatur. Lectio quinta.

Ubi itaqꝫ vir dei oīpotentis contriuit ydolū ſubuertit aram ꝛ gentiliū multitudinē ꝯtinua ꝑdicatione vacabat Sed hec antiquus hoſtis tacite non ferens aperta viſione eius oculis deterrim⁹ ꝛ ſuccenſus apparebat. Jam ṽo que dicebat oēs audiebāt. Lectio. vi

Nam cū clamaret dicēs bndicte ꝛ cū ſibi nullo mō reſpondere ꝯſpiceret ꝓtin⁹ adiūgebat. Maledicte nō bndicte quid mecū hēs. Quid perſequeris. ſine expoſitione.

Quidā cleric⁹ a demonio corrupt⁹ adduct⁹ ē ad dei oipotentis famulū bndictum. Qui dn̄o ieſu xp̄o p̄ces fundēs antiquū hoſtē de obſceſſo hoie ꝓtin⁹ expulit. Lectio octaua.

Cui ſanato p̄cepit dicens vade ꝛ poſt hūc diem carnē nō comedas. Ad ſacrū vero ordinem vnq̄ꝫ accedere nō p̄ſumas. Quacūqꝫ aūt die hoc temerarie ꝑſūpſeris ſtatim iuris diaboli iterum mancipaberis. Lectio nona.

DIſceſſit clericus ſan⁹ ⁊ ea que vir dei p̄cepat intim cuſtodiuit. Cū v̇o poſt mītos minores ſuos ſubueīt ſupponi ſacris ordinib⁹ cerneret verba viri dei q̄ſi ex longo tēpore oblitus poſtpoſuit. Quē mox eum bis quē reliquerat diabolus tenuit eūq3 vexare quouſq3 aiaz eı⁹ emitteēt nō ceſſauit. Cetera vnı⁹ ꝯfeſſo. ⁊ abbatis. In annūciatōe btē marie ad .i. vš. ſuper ps̄. feri. añ. Orief ſicut ſol ſaluator mūdi ⁊ deſcēdet i vterū v̇ginis ſicut bimber ſuꝑ germen all'a. Cap. Ecce v̇go concipi. ℟. Xp̄i v̇go dilectiſſima.

Hymnus.

AUe maris ſtella dei mater
alma atq3 ſemꝑ v̇g[illegible] u-
mēs illud aue gabrielis ore f.
Solue vincula reis prof.
Monſtra te eſſe matrem.
Virgo ſingularis int͛ o.
Vitam p̄ſta puram it. p.
Sit laus deo patri ſummo.

℣. Rorate celi d̄ſuꝑ. ℟. Et nubes pl. Añ. Ingreſſus angelus ad mariaz dixit aue maria gr̄a plena dn̄s tecū all'a. ps̄. M. orō. De⁹ qui de btē marie ſēp. Quere i p̄ ſabbato aduētus domini. Si hoc feſtū i .xl. euenerit [illegible] mēo. de ieiunio ad vtraſq3 vš. ad mat͛. ⁊ ad miſſā cōplet. xl. nō mutaꝛ. Si ex .xl. euenerit tūc hoc mō dicetur añ. Miſerere mei d. Cap. Tu in nobis. Hym. Saluator m. ℣. Cuſtodi nos. Añ. Glorificam⁹ te. ps̄.

[illegible] Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū. ℣. Tēpore [illegible]. Bn̄dicta t͛ i mulierib⁹ all'a. ps̄. Venite. [illegible]. Quē terra pont⁹. In .i. noct. añ. Prophete p̄dicauerūt naſci ſaluatorem de v̇gine maria all'a. ps̄. Dn̄e dn̄s n̄r. Rorate celi deſuꝑ ⁊ nubes pluāt iuſtū apꝑiat terra ⁊ germinet ſaluatorē all'a. ps̄. Celi enarrant. Egredietꝛ v̇ga de radice ieſſe ⁊ replebit̄ [illegible] ⁊ vidēbit oīs caro ſalutare dei all'a. ps̄. Dn̄i ē terra. ℣. Ex ſyon ſpēs decoris ei⁹. ℟. Deus manifeſte veniet. [illegible]

INgreſſus angelus ad mariā ait. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū bn̄dicta tu in mulierib⁹. Que [illegible] humani [illegible] tantū ē [illegible] gr̄a añ. Ingreſſus [illegible] mariā ait. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū all'a. ℣. Bn̄dicta tu i mulierib⁹ ⁊ bn̄dict⁹ fruct⁹ ventris tui. Aue. [illegible]

VEre etenī gr̄a erat plēa cui diuino munere collatum ē vt p̄ma inter feminas glorioſiſſimū deo v̇ginitatis munus offerret. Unde iure angelico aſpectu ſimul ⁊ affatu meruit ꝑfrui que angelicā vitā ſtuduit mutari. ℟. Suſcipe v̇bū v̇go maria. Quere [illegible] dn̄ica aduētus dn̄i. v. ℟. Lectio tertia.

VEre gr̄a erat plēa cui ip̄s ꝑ quē gr̄a ⁊ v̇itas fc̄ā ē.

[illegible] xp̄m [illegible]. [illegible] quā [illegible] nouo [illegible] amore [illegible] ad celeſtia deſideranda [illegible] 7 poſtmodū mediante humana natura oī plenitudīe diuinitatis ꝯſecrauit. R. Ubi [illegible] audiuit turbata ē i ſermone angeli. Et cogitabat qualis eēt iſta ſalutatio. V. Quomō fiet [illegible] maria qr virū nō cognoſco. Et cogit. [illegible]

[illegible] veniet ad te 7 hō [illegible] do[illegible] in throno [illegible] Sup [illegible] ſup regnū ei⁹ ſedē [illegible] De⁹ nr̄ [illegible] ab iheruſalē orie[illegible] 7 glīa ei⁹ in te videbit[illegible] mandamenta. Egre[illegible] vga de [illegible]. Et floſ. [illegible]

[illegible] benedicta inter mulie[illegible] nos qr ſini exēplo muliebri [illegible] decore virginitatis [illegible] penitus qōqz [illegible] matrē decebat dei filiū [illegible] poſtq̄z mox humane fragilitatis a viſione angelica [illegible] ſalutatione turbata mox idē angelus eam repetito ſermone ne timeas ortatur. R. Dixit angelus ad mariā ne timeas maria. Inueniſti gratiā apud deū. V. Ecce cōcipies 7 pies filiū 7 vocabiſ nomē eius ieſum. Inueniſti. Lectio. v.

Quod maxime timorē pellere cōſueuit quaſi cognitam bn̄ ac domeſticā ꝓpo noīe eam vocat quare gratia plena diceret diligenter edocet. Ne timeas inquit maria inueniſti gratiam apud deū. Ecce cōcipies i vtero 7 pies filiū 7 vocab nomen ei⁹ ieſum hic erit magn⁹ 7 fili⁹ altiſſimi vocabitur. R. Ecce cōcipies 7 pies filiū 7 vocabiſ nomē ei⁹ ieſus all'a. V. Hic erit magn⁹ 7 fili⁹ altiſſimi vocabit 7 dabit illi dominus de⁹ ſedem dauid prīs ei⁹. Et vocabitur nomen.

Lectio ſexta.

Notandū ſolerter verborū ordo 7 tanto arcti⁹ eſt cordibus inſerendus quanto manifeſtius patet qr i his tota noſtre redemptionis ſūma conſiſtit. Nam manifeſtiſſime dnm̄ ieſum. i. ſaluatorē noſtrū 7 verū dei patris filiū 7 verū hoīs matris pdicat. R. Dabit illi dnſ deus ſedē dauid patris ei⁹. Et regnabit i domo iacob i eternū. V. Et regni ei⁹ nō erit finis. Et reg. In iii. noc. an. Benedicta tu in mulierib⁹ 7 benedict⁹ fructus ventris tui all'a. ps. Cantate. an. Dabit ei dñs de⁹ ſedē patris eius dauid 7 regnabit i eternū all'a. ps. Dñs reg. exul. an. Beata es maria que credidiſti perficientur in te que dicta ſunt tibi a domino alleluia. ps. Cantate. V. Egredietur dominus de loco. ſ. ſ. Ueniet ve. l. p. l. Secundum lucam.

In illo tpe. Miſſus eſt angel⁹ gabriel a deo i ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad ṽginē deſpōſatā viro cui nomē erat. Ioſeph de domo dauid ⁊ nomē virginis maria. Et reli.

Omelia venerabiſ be pſbyti.

Idcirco angeli ꝓuatis nōībus cenſenſ vt ſigneſ etiā ꝑ vocabula quid valeāt i ope. Nō enim i illa ſcā ciuitate q̄ʒ dei viſione oīpotentiſ dei plena ſcia ꝑfecit idcirco ꝓpria noīa ſortiūtur ne eoꝝ ꝑſōe ſiñ noīb⁹ ſciri nō pñt ſʒ cū ad nos aliq̄d miſtrare velint apud nos etiā nomīa a myſteriis trahūt. ℟. Quomodo fiet iſtud reſpōdit maria q2 virū nō cognoſco angelus ad hec. Spūs ſcūs ſupueniet in te ⁊ ṽtus altiſſimi obumbrabit tibi. ℣. Ideoqʒ qđ naſceſ ex te ſcūm vocabiſ fili⁹ dei. Spūs ſcūs. Lectio. viii.

Ad mariā ergo ṽginē gabriel mittiſ qui dei fortitudo noīatur. Illū quippe nūciare veniebat qui ad debellādas aereas ptātes humilis appere dignat⁹ eſt. ℟. Dixit aūt maria ad āgelū. Ecce āncilla dñi fiat mihi ſcđm verbū tuū. ℣. Spūs ſcūs ſuperueniet i te: cū reſpondiſſet angeluſ ait maria Ecce. Lectio nona.

Per ergo dei fortitudinem nūciandus erat q̄ ṽtutū domin⁹ ⁊ potens i ꝑlio contra ptātes aereas ad bella veniebat. Multas ob cauſas nō de ſimplici ṽgine ſed de deſponſata voluit dñs naſci. Primū videlʒ vt ꝑ generationē ioſeph cui⁹ cognata maria erat marie quoqʒ naſcereſ origo. Neqʒ ē mos ſcripture genologiā feiaꝝ texere. Nā de vtroqʒ intelligi pōt qđ dr̄ de domo dauid. ℟. Xp̄i ṽgo dilectiſſima ṽtutum opatrix opem fer miſeris. Subueni dñа clamātib⁹ ad te iugiť. ℣. Qm̄ pctōꝝ mole ꝑmimur ⁊ nō ē qui adiuuet. Subue. Gl'a Sub. Si hoc feſtū i. xl. vl' i paſſione dñi euenerit tūc repetaſ. ℟. Xp̄i ṽgo. ℣. Emitte agnū dñe dñatorē terre. ℟. De peť deſerti ad montem filie ſyon.

In laud. añ. Angelus dñi nūciauit marie ⁊ cōcepit de ſpū ſācto all'a. ps. Dñs reg. Añ. Ne timeas maria inueniſti gratiā apud dñm ecce cōcipies ⁊ pieſ filiū all'a. ps. Iub. Añ. Quomodo fiet iſtud angele dei quia virū i cōcipiendo nō ptuli; audi maria ṽgo xp̄i ſpūs ſcūs ſuperueniet in te ⁊ ṽtus altiſſimi obumbrabit tibi all'a. ps. De⁹ de⁹. Añ. Spūs ſcūs i te deſcēdet maria ne timeas hñs i vtero filiū dei all'a. ps. B. Añ. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſecūdū ṽbū tuū all'a. ps. Laud. Cap. Ecce ṽgo cō. Hym. O glioſa ℣. Elegit e. Añ. Miſſus ē gabriel angelus ad mariā ṽginē deſpōſatā ioſeph all'a. ps. B oro. De⁹ qui de bte. ma. Ad. i. añ. Angelus dñi. Añ. Gratia tibi de⁹. ps. Quicūqʒ vult. Añ. Ieſu xp̄e. ℣. Qui de ṽgi. Ad iii. añ. Ne timeas. Cap. Ecce v̓go. ℞. **Diffusa ē.** Ad .vi. añ. **Quomodo.** Cap. **Egredietur v̓ga de r.** ℞. **Spē tu.** Ad .ix. añ **Ecce ancil.** Capitulum.

Egrediet̄ dñs de loco scō suo veniet vt salvet ppl̄m suū a pctis eos. ℞. **Adiuuabit** ℣. **Elegit e.** Ad .ii. vs. añ **Angelus dñi.** ps. **Dixit dñs.** ⁊ ceti ps̄. de scā maria caplm. **Ecce virgo.** ℞. **Quomō fiet.** Hym. **Aue maris stella.** ℣. **Elegit eā** Añ. **Virgo dei genitrix ex qua lux oriri dignata ē eterna intēde supplicū pces seruoꝝ tuoꝝ vt p tua scā suffragia mēeamur possidere regna celestia alla.** ps. **M.** oro. **Deꝰ q̄ de btē. ma.** Qñ hoc festum i aliqua dñica xl. euenerit semp differat̄ i crastinū. Si v̓o i aliquo sabbato xl. eueñit tūc vltie ves. de festo erūt ⁊ solēnis mēo. d̄ dñica nisi i sabbō passionis dñi ⁊ i sabbō palmaꝝ tūc dīr ves. de dñica ⁊ solēnis mēo. de festo. Cū aūt i .iii. feria celebrat̄ tunc in dñica erūt ves. de festo ⁊ solēnis mēo d̄ dñica. Cū v̓o i. passione euenerit semp fiat festū cū. **Glia patri.** cuz pneuma ⁊ ℞. **Jesu xp̄e.** cū ℣. ad .i. f. **Qui de v̓gi.** Complet. xl. no mutat̄. Si v̓o i .iiii. feria añ pascha hoc festū euenerit ibi solēnit̄ celebret̄ tūc vltie ves. nō de festo sz de feria erūt ⁊ solēnis mēo. de festo erit Similit̄ fiat si festum sci. Ambrosij i p̄dicta .iii. feria ꝯtigerit sicut ibidē scriptū ē. Si i .v. fer. .i. i cena dñi siue i duabꝰ sequētibꝰ diebꝰ vel i hebdo. pasche hō festū ꝯtigerit differat̄ vsqz post oct. pasche vbi ꝯuenientiꝰ potit celebrari. Similit̄ fiat de ceteris festis duplicibꝰ ꝯtingentibꝰ in tempore pasche hoc mō fiat seruitiū de scā maria ad vtrasque vs̄. sicut p̄notatū ē. Ita tñ ꝙ hō fiat solēnis mēo. de resurrectione dñi cōplet. paschale nō mutat̄ nisi ꝙ in fine hymnoꝝ dicetur ℣. **Qm̄s auctor oium.** añ ℣. **Glia tibi dñe q̄ natꝰ ē de v̓gine.** Similiter fiat in fine hymnoꝝ oium eiusdē mei. ad matut. ⁊ ad alias hoꝛ illiꝰ diei inuit. **Aue maris.** cū. **Alla.** ps. **Venite.** Hym. **Que terra.** tres hūc ane cuz suis ps. dñe ⁊ cuz hoc ℣. **Ex syon spes** ⁊ cū euangelio **Missus ē angelus.** vt s. ℞. **Ingressus angelus.** ℞. **Dixit angelus.** ℞. **Xp̄i v̓go.** In tempore paschali. Inuit. hym. añe. oes ⁊ oia ℞. ad mat. ⁊ ad hoꝛ. finiant̄ cū **Alla.** ⁊ etiā ad i. ℞. **Jesu xp̄e.** similit̄. cet'a oia cū. **Credo i. v.** Ad missā de die.

Sci ricardi epi ⁊ cōfessoꝛ. ix lec. fiant si añ passionē dñi euenerit ⁊ si i. passionē dñi cōtigerit nihil fiet de festo nec pꝰ nec ante. Si v̓o in oct. pasche hoc festū euenerit differat̄ vsqz i pximā feriā .iii. vacātē ⁊ ibi fiat iii. lec. sine reg. cho. ⁊ tūc ad .ii. vs. de scō Ambrosio i .ii. feria pcedē. fiat solē. memo. de sācto Ricardo cū hac añ. **Filie btē** ruſalē. ꝟ cãm. Triſticia veſtra.

Deus qui eccleſiam [illegible] tuã merit; bti ricardi ɔfeſſoris tui atqȝ põtific; coruſcare feciſti miracul' glorioſis: cõcede nos famulos tuos ipſi' interceſſiõe ad etnã btitudĩs gloriã ꝑuenire. P. Si extra paſſionẽ in xl. hoc feſtũ euenerit fiat tm̃ ſeruitiũ de feſto: ⁊ mẽo. de ieiunio. Et p⁹ oct. paſche hoc feſtũ euenerit fiat mẽo. de reſurr. Ca plm. Ecce ſacerdos. Lec. i.

Exultet vniuerſalis eccl'ia in bti ricardi quondã citeſtrenſis ep̃i ſolẽnitate quẽ i mẽſa dei bonitas virtutũ opatiõe mirificans: ⁊ gr̃a ſanitatũ ſic imẽſis illuſtrauit miraculis qđ in diuerſitate graduũ in gratia ⁊ gr̃a ḡdati aſcẽdit: ⁊ in ꝑlatõis officiũ q̃ſi luna dieb⁹ ſuis ĩplẽ[illegible]

Hic nẽpe a ꝑme [illegible] duit. L. ij.

[illegible] uo flore iuuẽtute vacãs ſtudioſe ṽtutib⁹ ṽtutũ dño reddidit vota ſua. oĩa q̇ iuuenil' etas ꝑnicioſe ſolet amplecti velut inã ɔſtitut⁹ etate deuitãs ſtuduit iuuẽtutis vias a deo ĩpolluto calle trãſire ⁊ famã ſuã ab oĩ cõtagione carnal' ĩfamie ſeruauit illeſam. Lectio. iij.

Et vt in eo incepta vberi⁹ ṽtutib⁹ impleret̃ ĩpẽdit ſe lr̃a ⁊ ſtudio ſolicit⁹ vbi i ſciatm̃ ꝓficit ⁊ laudabil' ɔuerſationis fama vt Edmũdus cantuariẽſis archiep̃s ipm ad officiũ cãcellarie aſſumeret ⁊ circa totius adminiſtratiõem ep̃at⁹ ipſi⁹ conſilio vteret̃. [illegible]

Uocatus itaqȝ ad regimẽ citeſtrenſis eccl'ie extunc ei fuit pauperũ cura maior bitus abiectior victus ⁊ aſperius [illegible] obſeruãt enĩ eccl'iaſtice libertatis ꝑſtantiſſim' defenſor: ⁊ in ꝑſecutiõe fortior. [illegible] ⁊ vigilijs afflixit corpus ſuũ [illegible] carnẽ coegit ſeruire ſpũi [illegible] cãdo cĩcto induta [illegible]

Quodã tpe [illegible] poſuit. [illegible] cũ bti [illegible] pietate cõuenient̃ [illegible] opũ panẽ quẽ [illegible] ſufficiẽtiõne pauperũ nõ credebat ſufficere bñdixit [illegible] benedictiõẽ [illegible] abundãt [illegible] tulit vt refecti fere tria [illegible] paupeꝝ aliũde [illegible] paupes de reſiduo [illegible] tuiſſent.

Appropinquãte vero mortis ſue die ipe ꝑdixit [illegible] Poſt cuius trãſitũ ad inuocationẽ ſui nois contract; greſſus cecis viſus ſurdis audit⁹ redditur. Tres quoqȝ mortuos ꝑ inuocatiõem ſui nois xp̃s vite reſtituit. Concurrit videl; ꝑpl's multitudo maxima deuotione cum lacrimis ⁊ ꝑcibus illum venerãdo. Eũ expoſitiõe euangelii. Homo quidã ꝑegre. [illegible] Cetera vnius ɔfeſſoris ⁊ pont[illegible]

Si hoc feſtũ infra paſſionẽ domini euenerit vel in hebdomada paſche nihil fiat de feſto neqȝ [illegible] nec añ [illegible] feſtũ differat̃ vſqȝ in tranſlatiõem ipſius ⁊ ibi ſeruiet̃ [illegible] ambroſii epi ɔfeſſoris atqꝫ doctoris [illegible] eſt. Ubi hoc feſtum [illegible] virgo [illegible] feſti an[illegible] marie fit ibi ſic [illegible] eſt. Oratio.

Deus qui populo tuo eterne ſalutis beatū ambroſium miniſtrū [illegible]: p̄ſta q̄s: vt quem doctorem vite habuimus in terris interceſſorē ſemper mereamur hēre in celis. P do. [illegible]

[illegible] Lectio i.

Ambroſius romē natus et adoleſcens liberalibus [illegible] ter eruditus [illegible] parentū ſuorum [illegible] ad regenduꝫ li[illegible] [illegible] prouincias ɔſu[illegible] [illegible] eſt [illegible]. Tu autem domine. Lectio ij.

[illegible] de mediolano [illegible] auxentio arriano[rum] cum de ſubſtituēdo inter catholicos ⁊ arrianos orta eēt ſe[dicio] Ambroſius [illegible] ibi aduenit: vt dum plebē alloqueretur vox ſubito infantis in populo inſonuit ambroſiū epm. Tu autem domine. Lectio iij.

Mox incredibiliter vnanimi ɔſenſu ſibi Ambroſiū dari epm̄ clamant. Juſſu ergo imp̄atoris quāuis multuꝫ renitens effugere laborans Ambroſius capitur ⁊ baptiçatus eſt octauo die cum magna leticia cunctoꝝ eps eſt ordinatus. Tu autē domine. Lectio iiij.

Qui ſtatim oiā que in auro ⁊ argēto hēre potuit eccłie ⁊ pauperibus tribuit. Erat enim venerabilis eps ambroſius multe abſtinentie ac vigiliarū quotidiano ieiunio macerans corpus ſuum. Lectio v.

Erat atqꝫ paup̄ib⁹ ⁊ captiuis omniū ſolicitus atqꝫ i orādo aſſiduus ⁊ in diuinis rebus implendis fortiſſimus. Eo tempore romana audiens quedaꝫ paralitica ad eum ſe portari fecit atqꝫ oranti ⁊ imponenti ſibi man⁹ veſtimenta attigit. Quē cum oſcularetur ſtatim ſanitate accepta ambulare cepit. Tu autem domine. Lectio vi.

Eo tempore cum Juſtina imperatrix arrianoꝝ fautrix multas inferret beato Ambroſio iniurias quedam imprudens arrianorum puella ſacerdoti quem ſanctus ordinauerat iniuriam intulit. Cui ſanctus eam debere iudicium dei vereri nequid ſibi periculi eueniret monuit. Secundum mattheuꝫ

In illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uos eſtis ſal terr̄. Quod ſi ſal euanuerit in quo ſalietur: ad nihiluꝫ valet vltra niſi ut mittatur foras ⁊ cōculcetur ab hominibus. Et reliqua. Omelia extracta de diuerſis tractatibus.

Prediterat dn̄s diſcipulos ſuos p̄ nois ſui ɔfeſſione pſecutiōꝫ paſſuros vt ⁊ eos cōſolaretur ſubiunxit dicēs. Uos eſtis ſal terre ac ſi diceret. Illi perſequuntur: ſed ⁊ vos nolite timere quia ſal terre eſtis vos. Lc. viij.

PEr ſal aūt celeſtiꝫ ſapientie deſignatur. Sal enī aquā per ardorem ſol' ⁊ flatum venti ex altera natura cōmutatur in alterā. Sic ⁊ apl'ici viri per aquā baptiſmatis ⁊ ardorem fidei ⁊ flatum venti id ē donū ſpūs ſancti ex terrena cogitatione in ſpiritualē ſunt cōmutati. Lectio. ix.

SAlis aūt natura eſt hec humores exiccat ⁊ fetoreꝫ aufert vermes ꝓcreare non ſinit. Ita ⁊ celeſtis ſapientia carnalium delectationum humores exiccat male ꝯuerſatiōis fetorē aufert vermes libidinoſe cogitatiōis ꝓcreare nō ſinit. Et illum vermem extinguit de quo yſaias ꝓpheta loquit᷑. Vermis eorū nō morit᷑: nec ignis eoꝝ extinguetur. Si hoc feſtum in oct᷑. paſche euenerit videlicet in dñica que dr̄ in albis. vel in. ij. feria euenerit. tunc veſpe ī dñica de feſto erunt hoc mō ſuper pſ. feria. añe ⁊ pſ. ⁊ cetera omnia ſicut in feſto vnius confeſ. ⁊ pont᷑. paſchalis tpis. ⁊ mēo. de dñica ⁊ de reſurrect᷑. Ad. ij. vſ. dr̄. ℟. Complecio. paſchal. non mutat᷑. Scōꝝ Tyburcij ⁊ valeriani marty. Inuitato. duplex. Oratio.

PReſta q̄s oīps deus: vt qui ſanctoꝝ martyrū tuorum tyburcij ⁊ valeriani ⁊ maximi ſolennitatē colim᷒: eorum etiam virtutes imitemur. Per dñm. Memo. conſuete. iij. lec. ſine regi. chori. Lectio. j.

VAlerianus atqꝫ tyburtius frater eius cum ꝑdicatiōe btē cecilie ī dñm credidiſſēt ⁊ a ſcō papa vrbano baptiçati fuiſſent. Et hoc ad noticiam almachij p̄fecti aduenisset iuſſi ſunt ambo fratres ſi ſacrificare nollent ꝑiter capitalem ſubire ſententiam. ℟. Triſtitia vr̄a. L. ij.

TVnc glorioſi martyres tēti ſunt a maximiano corniculario ducebant᷑ ad locū paſſionis. Qui maxim᷒ cepit flere ſuꝑ eos dicens. O iuuentutis flos purpureus q̄ꝫ impia diffinitione p̄ntem vitam volentes amittere quaſi ad epulas feſtinatis. ℟. Precioſa. Lec. iij.

TIburtius dixit niſi ꝓ certo ſciremus alterā vitam ꝑpetuā eſſe: nunquā nos iſtam amittere gauderemꝰ. Dixit ei maximus. Si poſſem certum apud me habere quod loquer᷑ optarē: vt ego vitā iſtā contemꝑnereꝫ. Valerian᷒ dixit ad maximū. Quia nihil tibi ſupereē niſi vt ꝓbes vera eſſe que diximus in hora qua faciet nos deus iſtam corꝑis tunicā deponere aperiet oculos tuos ⁊ faciet te videre cum quanta glīa ille vita ſuſcipitur. ℟. Lux perpetua. Sciendū eſt ꝙ omnia feſta iij. lec. ſine regi. chori ab oct. paſche vſqꝫ ad penth. hñt inuit. duplex. Sil'r ⁊ oīa talia que ꝯtingūt infra oct. occurrūt. ⁊ etiam corporis chriſti ſimiliter. Sancti Alphegi archiepiſcopi ⁊ martyris .iii. lect. ſine regimine chori. Inuitat. duplex. Capl'm. Omnis pontifex. Oratio.

Deus qui beatū alphegū confeſſorē tuum ſacerdotij dignitate ⁊ palma martyrij decoraſti: concede propiti⁹: ita nos apud te interceſſionib⁹ adiuuari: vt cum eo poſſim⁹ in et̃na felicitate letari. Per dn̄m.

Cetera vnius martyris ⁊ pontifi. paſchal. t̄pis. Lectio .i.

Beatiſſim⁹ preſul ⁊ martyr Alphegus ex nobili anglorum ſcemate oriundus in mōaſterio derburſte vocatur ad diuine ſeruitutis opus ſe totū cōuertit. Contigit aūt interea ſāctum elvoldum vuyntoniēſem ep̄z depoſito carnis onere ad ꝑpetuam migrare requiē. Lc. ii.

Tunc apꝑuit ſcūs andreas ap̄ls btō archipreſulo dūſtano. ⁊ ait Alphegū abbatem vuyntonie cōſecrabiſ epiſcopū. Beatus vero alphegus ciuitatis vuyntonie antiſtes cōſecratus. Poſt biennium deo diſponente de robornēſi. eccleſie cuncto populo acclamante archip̄ſul effectus eſt. Tu. Lectio .iii.

Decreuit itaq3 vir ſanctuſ apoſtolorum lumina viuiſcere. Qui emerſo aliquo itineris ſpacio quandā vrbē hoſpitandi gratia ingredit̄ i qua multis iniurijs exagitat⁹ eſt. ſz illo mane egreſſo flamma dei celitus lapſa ciuitatis edificia vaſtare cepit. Quo vir ſanctuſ agnito ſignū crucis igni appoſuit: ⁊ omne incendiū ab vrbis leſione ꝯpeſcuit. Cetera vt ſ.

Sancti Georgij martyriſ tres lec. cum regi. chori duplex feſ. Capl'm. Iſte ſanctus. Oratio.

Deus qui nos beati Georgij martyris tui meritiſ et interceſſione letificas: concede ꝓpitius: vt qui eius beneficia poſcimus dono gratie tue cōſequamur. Per. Inuita. triplex iii. lectiones. Lectio .i.

Sanctus ⁊ ver⁹ dei cultor Georgius capodoſie regionis genere ortus in conſpectu datiani tyrāni ſic eripuit dicēs Omnes dij gentium demonia dominus autem celos fec. Cecauit autem diabolus ocl'os tuos ne cognoſcas auctorem tuū chriſtum filiū dei factorē3 celi ⁊ terre. Lectio ſecunda.

Hoc audito datian⁹ ira ſemetipz fremē cepit ⁊ dixit ei. Qua temeritatiſ audacia iſta proſequeris: ut non ſolum nob̄ iniuriam irroges: verum etiā deos nr̄os demones affirmes. fater̄ tu ex qua ꝓuincia huc aduenisti: vel quo nomine vociteris ſanctus Georgi⁹ dixit chriſtianus ſum ⁊ dei ſeruus georgius nuncupor genere capodocus patrie mee comitatū gerēs. Elegi vero temporali carer̄ dignitate ⁊ imortaliſ dei imperio deſeruire. Tu aūt. Lectio .iii.

Datianus dixit erras geoꝛgi: accede ⁊ imola deo appolloni. Beatus georgiꝰ dixit. Domino ieſu xp̄o exhibeo culturam regi omniū ſeculoꝛuꝫ nō appollini auctoꝛi demonioꝛuꝫ. Datianꝰ ira repletus iuſſit ſanctum georgiū in eculeo leuari ⁊ extenſum membꝛatim vngulis laniari. Poſt hec iuſſit euꝫ deponi ⁊ extra ciuitatē eijci et ad verba extendi ⁊ diuerſis plagꝭ cruciari ſalē vero in vulneribꝰ aſpergi ⁊ cilicio plagas eiꝰ fricari donec reddidit deo ſpiritū.

Cetera de coī vnius martyris paſchalꝭ tempoꝛis. Si hoc feſtū in oct. paſche euenerit differatur in craſtinū. ⁊ tunc ad ſecundas vſ. que erunt de pꝛīca erit ſolennis memo. de feſto. Siliꝛ fiat ad. j. vſ. de ſctō marcho et ſemper fiat memo. ꝺ reſurrect.

Sancti marche euangeliſte duplex feſtum. Capitulum.

Unicuiqꝫ veſtruꝫ data eſt gratia ſcd̄m menſuraꝫ donationis chriſti: ꝓpter qd̄ dicit aſcendens xp̄s in altum captiuam duxit captiuitatem dedit dona hominibꝰ. ℟. Cādidi ſci ſunt. Hym. Triſtes erāt. ℣. Sa uiſi ſunt di. ℟. Viſo dn̄o. Ans. Filie hieruſalē. ℣. Ad. Oro.

Deus qui beatū marchum euangeliſtam tuū euāgelice p̄dicatiōis gratia ſublimaſti: tribue q̄ſ: eius nos ſemꝑ ⁊ eruditiōe ꝓficere: ⁊ oratione defendi. Per. Ad matu. Inuitatꝭ. triplex cū regl. choꝛi. Le. j.

Beatus euangeliſta marcꝰ ab egypti partibꝰ alexandriā ꝓficiſcēs mox ut igreſſus eſt ciuitatem calciamentū eius diruptū eſt hoc ille intelligens ait vere iter meū expeditū eſt. Tradidit aūt calciamentū eius cuidam ſutoꝛi. Qui cum emendare cepiſſet calceamentuꝫ foꝛtiter vulnerauit manū ſuā ⁊ exclamauit dicens vnus deꝰ. ℟. Uirtute magna. Lectio. ij.

Beatus vero marchus gaudens expuit in terraꝫ luto qꝫ facto vnxit manū viri dicēs In nomine ieſu chriſti filij dei viui: ⁊ etiam beate marie vͥgis crucifixi ſanetur manꝰ tua. Et ſtatim ſanata eſt manus eius. Poſtea vero ſutoꝛ ille baptiçatus eſt cum tota domo ſua docente eū beato marcho. Et vocabatur hō ille amianus. ℟. Iſti ſunt agni. Lectio. iij.

Cumqꝫ ciues illi multa ſigñ audierūt eū facere ⁊ hoīes ad verā xp̄i fidem ↄuertere fremebāt in eum ⁊ apꝓhenderunt eū. Et querebāt ponēdo ei multas inſidias. Beatus vero marchus cognoſcens eoꝛum inſidias amianum ibidem oꝛdinauit epiſcopum ⁊ tres p̄ſbyteros et ſeptem diaconos ⁊ pentopoliꝫ ꝑgit. Cōmoratuſqꝫ ibidem duobꝰ annis oꝛdinauit epiſcopos ⁊ clericos: ⁊ iterum alexandriā venit. ℟. Candidi facti ſūt. ℣. Uox le. In laudibus omēs aū.

dicuntur ⁊ cetera omīa sic̄ vnius euangeliste paschalis tēporis memo. de resurrectōne. Ad iij. capl'm Unicuiqz. Ad. vj. capl'm.

Qui aūt descendit ipse est ⁊ qui ascendit super omnes celos vt adimpleret omnia.

Ad. ix. capitulum.

Et ipse dedit quosdaz quidem apostolos quosdam aūt ꝓphetas alios vero euāgelistas: alios autē pastores ⁊ doctores vsqz ad consumatiōem sanctorum. Ad. ij. vš. aū. Sancti tui domine flo. ps. Dixit dominus. Et ceteri ps. de apostol' capl'm Unicuiqz vr̄m. R̄. Cādidi facti sunt hym Claro pasch. v̄. Gaudete iusti. Añ Lux perpetua. iiij. ps. Ma. Oro. vt s. memo. de resurrectione: cetera ut s. notat'. Si hoc festuz infra hebdomadaz pasche euenerit differat' vsqz post octa. pasche ⁊ vbi ꝯuenientius pōt celebrari celebretur. tunc vero ō ieiunio nec de ꝓcessione que solz fieri ī eo die nihil unde fiat eo anno nec post nec ante ullo modo Si hoc festuz aliquā dñica p⁹ oct'. pasche euenerit: tūc festuz non differatur: sed totuz seruitium de festo fiat ⁊ solennis memo. de dñica. ⁊ postea de resurrectiōe: ⁊ ꝓcessio ante crucē more solito si placet sed nihil de ieiunio neqz de ꝓcessione letanie maioris ante missam: nec post illo die dō. Quamuis alia feria post oct'. pasche ō festū euenerit ieiuniū fiat cum ꝓcessione.

Scī vitalis martyris iij. lectōnes cū regi. chori. Capl'm Iste sanctus. Oratio.

Presta q. o. d. ut intercedēte btō vitale mr̄e tuo ⁊ a cunctis aduersitatib⁹ liberemur in corpe: ⁊ a prauis cogitatiōibus mūdemur in mēte. p. Lectio. j.

Sanctus vitalis consularis pater sanctoruz Geruasij ⁊ prothasij cuz paulino iudice suo rauennā ingressus est. Contigit aūt quendam christianuz nomine vrcissinū arte medicuz natione liguriū post nimia tormētoꝝ supplicia capitalez subire sententiam. Lectio. ij.

Et dum uellet male euadere exclamauit vitalis voce mag̃ dicens. Noli vrcissine medice: noli qui alios curar' cōsueuisti temetipm̄ eterne mortis iaculo vulnerare. Et qz p passiones nimias venisti ad martyrij palmā ne pdas nūc coronā a domino tibi ꝑparatam.

Lectio tertia

Audiēs hec vrcissin⁹ genu posuit ⁊ spiculatorē ut feriret hortat⁹ ē agēs pniam qd̄ expauisset mr̄em xp̄i se facē. Statimqz ipse vitalis corp⁹ mr̄is rapiens intra rauennam vrbez sepeliuit cum omni honore debito martyris expleuit ⁊ ad iudicis vltra presentiam venire contempsit. Tu. Cetera omnia vnius martyris paschalis temporis cum oratione vt supra.

Apostolorūʒ philippi ⁊ iacobi ad suınas vš. super ps̄. feriales aň. Vado parare vobis locum ⁊ iterum veniam ad vos all'a: ⁊ gaudebit cor vestrū alleluia alleluia. Capitulum.

Stabunt iusti in mag̃ constantia aduersus eos: qui se angustiauerūt: ⁊ qui abstulerunt labores eoruʒ. R̷. Cādidi facti s. Hym. Tristes erant. V. Gauisi sunt discipuli. R̷. Viso dn̄o alleluia. Añ. Tanto tp̄e vobiscū sum ⁊ nō cognouistis me philippe qui videt me: videt ⁊ patreʒ meū all'a. Ps. M. Oro.

Deus qui nos annua beatorum apostolorꝝ philippi ⁊ iacobi solennitate letificas presta q̄s: vt quorū gaudemꝰ meritis instruamur exemplis. Per. Memo. de resurrectōne Si hoc festū in aliqua dominica infra tempus paschale euenērit fiat seruitiū de festo ⁊ solennis mēo. de dn̄o. ⁊ pꝰea de resurrectione cum ꝓcessiōe añ crucē. Ad matut'. inuitat'. hym. añe. ps̄. d' cōi apostoloruʒ paschalis temporis. Secūdum ioannem.

In illo tp̄e dixit iesus discipulis suis. Non turbetur cor vestrum neqʒ formidet. Creditis in deuʒ ⁊ in me credite. In domo patris mei mansiōes multe sūt Et r'liqua. Omelia beati augustini episcopi.

Erigenda nobis est fratres karmi ad deum maior intentio vt v̄ba sc̄i euāgelij que mō in aurib' n̄ris sonāt ⁊ mēte capere vtrūqʒ possumꝰ. Sciēs redemptor noster aīos discipulorum ex sua passione etiā ⁊ morte ꝑturbādos antequā pateret resurrectionis sue gloria ⁊ secū cōmorandi spe eorum aīos erigere curauit. R̷. Virtute mag̃.

Le. ii. Iacobꝰ qui ⁊ frater dn̄i dr̄ cognoīe iustus post passionē domini statim ab apostolis hierosolimorū ordinatꝰ est ep̄s. Hic de vtero matris sue sanctꝰ fuit. Vinū ⁊ ciceram nō bibit neqʒ anial manducauit. Ferꝝ in capite eius non ascendit. Oleo non est vnctus balneis nō est vsus huic soli licitum erat intrare sancta sanctorum. Hic vestibus lineis non vtebatur: sed laneis. Solus ingrediebatur templū: ⁊ iacebat suꝑ genua sua orans ꝓ ignorantia populi flexis genibꝰ institit ut camelorū duritiaʒ traxisse genua crederentur. R̷. Isti sunt agri.

Le. iii. Post passionē dn̄i per annos circiter viginti sanctus philippus apostolꝰ instanter p̄dicauit gentibꝰ per sythiam christi euangelium. Ubi cum tentus esset a gentibꝰ ⁊ ductus ad statuam martis vt cōpelleretur ad sacrificandū. Et statim exijt de subter basi in qua statua martis erat draco ingēs ⁊ ꝑcussit filiū pontific' q̄ ministrabat ignē sacrificij. Percussit ergo duos tribunos q̄ p̄erāt ꝓuicie quorꝝ officiales tenebāt in vinculis ſanctũ apoſtolum. ℟. Candidi facti. ℣. Cognouerunt dñm. ℟. In fractione panis all'a. In laudibus añ. Domine oſtende nobis patrẽ ⁊ ſufficit nobis all'a. ps. Dñs reg. Añ. Philippe qui videt me videt ⁊ patrez meum alleluia. ps. Jubilate. Añ. Ego ſum via veritas ⁊ vita nemo venit ad patrẽ niſi per me alleluia. ps. Deus deus. Añ. Spiritus ⁊ anie iuſtorum hymnũ dicite deo noſtro alleluia all'a. ps. Bñſ. Añ. Si manſerit; in me ⁊ ṽba mea in vobis manſerint quodcũqz volueritis peteris ⁊ fiet vobis all'a. ps. Lauda. Capl'm. Stabunt iuſti. Hym. Claro paſchali. g. ℣. Gaudete iuſti. Añ. Nõ turbetur cor veſtrum neqz formidet creditiſ in deum ⁊ in me credite in domo patris mei ml'te manſiões ſunt all'a alleluia. ps. B. Or̃o. Deus qui noſ an. Memoria de reſurrectiõe añ. Cito euntes. ℣. Surrexit dominus ve. Or̃o. Deꝰ qui ꝑ vnig. Si dñica fuerit tunc dr̃ ad matut; añ. Et valde cuz or̃o. ⁊ ℣. vt s. Ad. j. añ. Domine oſtẽde. Ad. iij. añ. Philippe. Capl'm. Stabunt iuſti. ℟. Gauiſi ſunt diſcipuli alle. alle. ℣. Viſo dño Alleluia. ℣. Domine oſtend e. Ad. vj. añ. Ego ſum. Capl'm.

Virtute magna reddebant apoſtoli teſtimoniũ reſurrectõis dñi noſtri ieſu chriſti ⁊ gratia magna erat in omnibus illis. ℟. Dñe oñde nob̄ p̄rez alleluia all'a. ℣. Et ſufficit nobis alleluia. ℣. Non turbet. Ad. ix. añ. Si man. Capl'm.

Ibant apl'i gaudẽtes a cõſpectu ꝯſilij qm̃ digni hiti ſunt ꝓ noie ieſu ꝯtumeliã pati. ℟. Non turbet cor veſtrum alleluia al. ℣. Neqz formidet. Alle. ℣. Cognouerũt dñm. ℟. In fract; pa. Ad. ij. vs̃. añ. Domine oñde nobis. ps. Dixit dñs. Et ceteri ps. de apoſtolis. Cap. Stabunt iuſti. ℟. Cãdidi facti ſũt. Hym. Claro paſchali. ℣. Gaudebũt iuſti. Añ. Si cognouiſſetis me: ⁊ patrẽ meũ vtiqz cognouiſſetis ⁊ ãmodo cognoſcetis eum ⁊ vidiſtis euz alle. ps. M. Or̃o vt s. Memoria d̄ dñ̄ ſi fuerit ſin aũt de reſurrect; Si hoc feſtũ in oct. paſche euenerit differat vſqz in craſtinũ ⁊ vltime veſ. in dñ. tũc de feſto erũt: ⁊ ſolẽnis memo. de dñica ⁊ de reſurrectõe ⁊ in craſtio ṽo tũc veſpe erũt de ſcã cruce ⁊ ſolennis memo. de apoſtolis ⁊ poſtea de mr̃ibꝰ cũ hac añ. Filie hierm. ℣. Triſtitia vr̃a. Cũ ora. eorũ. Si ṽo in vig; aſcẽſionis dñi h' feſtũ ꝯtigerit ibi celebret ⁊ tunc ad. j. vs̃. de aſcẽſiõe fiat ſolẽnis mẽo. de apl'is. Si ṽo in die aſcẽſiõis h' feſ. euenerit differat vſqz ĩ craſtinũ ⁊ tunc ad ij. vs̃. fiet de eis mẽo. ⁊ in c̄ſtio erũt veſ. de apoſtolis: ⁊ ſolẽnis mẽo. de inuẽtõe ſcẽ cruc;: ⁊ poſtea de mr̃ibꝰ ⁊ fiat ꝓceſſio añ crucē in redeūdo chori dr̄ añ. de scā maria cū ℣. Scā dei ge. ꝛ ch̄i oro. Gratia. In inuentiōe scē crucis ad .i. vš. sup ps. feri. añ. Dulce lignum dulces clauos dulce pōdus sustinuit que meruit portare pciū hui⁹ secli alleluia. Capitulum.

Mihi aūt absit gl'iari nisi i cruce dn̄i nostri iesu xp̄i p quē mihi mūd⁹ crucifix⁹ est ꝛ ego mūdo. ℟. O crux lignum viride qꝛ sup te pependit saluator rex isrl̄ o q̄z dulce lignū q̄z dulces clauos q̄z dulcia ferēs pondera o q̄z preciosū lignum q̄z pciosa gēma. Quē xp̄m meruit sustinere all'a. ℣. Custodi dn̄e gregē tuū quē redimisti p lignū scē crucis. Quē xp̄z. Hic dr̄ prosa. Crux fidelis terrā celis miro nectens federe. e. ℣. Nos in laude tua gaude deuotos incedere. e. ℣. Crux ē thronus i quo bonus pastor boues r̄dimit. t. ℣. Crux fecūdat crux emūdat crux hostē interimit. t ℣. Ara crucis lampas luc3 vbi salus hoīum. vm. ℣. Nobis p nā fac p̄tonū quē tulisti dn̄m. vm. Salue lignū vite dignū ferre mūdi pciū. vm. ℣. Cōferisti plebi xp̄i crucis bn̄ficium vm. Quē xp̄m. ℣. Gl'ia patri. All'a. Hym. Impleta sūt q̄ cōcinit. ℣. Arbor decora. ℣. Bn̄dictus. ℣. O crux aue spes vnica hoc inuētōis tp̄e. ℣. Te sūma de⁹ trinitas. ℣. Hoc signū crucis erit i celo. ℣. Cū dn̄s ad iudicandū venerit all'a. Mag. O crux bn̄dicta que sola fuisti digna portare regē celoꝝ ꝛ dn̄m. All'a. ℣. M. Oratio.

Deus qui pclara i salutifere crucis inuentione passionis tue miracula suscitasti: cōcede vt uitalis ligni precio eterne vite suffragia cōsequamur q̄ viuis ꝛ reg. Nulla fiat memo. de resurrectione ad has vš. s3 de mr̄ib⁹ solēni. cū hac añ. Filie hierusalem. ℣. Tristicia vestra. Oratio.

Presta. q. o. d. vt q̄ sanctorū martyꝝ tuoꝝ alexādri euentij ꝛ theodoli natalicia colim⁹: a cunctis malis īminentibus eoꝝ intercessionib⁹ liberemur. Per. x. d. n. Hic eat pcessio ordinate sine cruce añ crucē cū ceropherariis ꝛ thuribulo cātores icipiāt hāc añ. O crux gl'osa o crux adoranda o lignū pciosū ꝛ admirabile signū per quod ꝛ diabolus ē vict⁹ ꝛ mūdus xp̄i sanguine redēptus al. ℣. Dicite i natōnib⁹. ℟. Quia dn̄s. r. a. l. all'a. oro. De⁹ qui p no. fil. In redeūdo dr̄ vna añ. de scā maria cū hoc ℣. Scā dei genitrix. oro. Grām tuā. Hec oro pce. semper dr̄ añ ascensiō. ad pc. Et qn̄ hoc festū scē crucis euenerit p⁹ ascē. dn̄i tūc dr̄ oro. Concede. q. o. d. s. cū pdi. ℣. Si h⁹ festū i dn̄ica forte euenerit tūc fiet mēo. de dn̄ica p⁹ mēo. d mr̄ib⁹ añ pc. Si hoc festū i die ascen. euenerit differat vſqꝫ i craſtinū tūc eat pceſſio ad crucem vt ſ. cum hac añ. O crux glorioſa. cū. ℣. Hoc ſignū. oro. Deꝰ q̊ preclara. [illegible] ndo de ſcā maria vt ſupradictum ē. Ad mat. Inuit. Alia ſalue ſcā crux. Salue alle. ps. Venite. hym. Pange lingua. [illegible] hym. Vna ioia an. pſ ſup pſ. añ. Adoramus te xp̄e ⁊ benedicimꝰ tibi q2 p̄ crucē tuā redimiſti mūdū alle. ps. Dñe dñs noſter. ps. Dñe i vtu. ps. Dñi eſt terra. ℣. Hoc ſignum crucis.

Lectio prima.

Cum imperator cōſtātinꝰ victoriā optineret ſup gētem barbaroꝝ celitꝰ ſigno crucis ſibi oſtenſo miſit matreꝫ ſuam helenā hieroſolymis ad requirendū lignuꝫ crucis. Ipſa aūt p̄ueniēs hieroſolymā conuocauit oēs iudeos ⁊ dixit eis. Nūc eligite vos qui diligenter noueritis legē. ℟. Dulce lignū dulces clauos dulce pondꝰ ſuſtinuit. Que digna fuit portar̄ p̄ciū huiꝰ ſecli alla. ℣. Hoc ſignū crucis erit i celo cū dñs ad iudicandum venerit. Que digna fuit portare

Lectio ſecunda.

Qui cūiret itra ſe dicebāt. Pro qua cauſa hunc laborem facit nobiſ regia. Vnꝰ aūt ex eis iudas nomie dixit. Scio ego ꝙ queſtionē vult ligni facere i quo ſuſpenderūt ieſum xp̄ꝫ p̄entes noſtri. Videte g° vt neco confiteatur. Zacheus aūt auꝰ meꝰ nunciauit patri meo ſymoni ⁊ pater meꝰ ſimon cum moreret nunciauit mihi dicens. Vide fili cū queſtio fcā fuerit ligni i quo dānauerūt meſſyaꝫ qui añ fuerunt manifeſta illud anteq̄ꝫ crucieriſ. ℟. Hoc ſignū crucis erit in celo cū dñs ad iudicandum veñit. Tunc manifeſta erunt abſcondita cordiſ noſtri alle. alle. ℣. Cū ſederit filius hois in ſede maieſtatis ſue ⁊ ceperit iudicare ſeculum per ignem. Tunc manifeſta erunt

Lectio tertia.

Ego enī tunc dixi ei pater ſi ſciebant patreſ noſtri q2 ipſe erat filiꝰ dei xp̄s quare manus iniecerūt i eū. Et dixit ad me pater meꝰ. Audi fili. Nūqꝫ ꝯſiliatꝰ ſū nec cōueni cū eis ſed multotiens ꝯdicebā eis. Sꝫ q2 arguebat ſeniores ⁊ pontifices cōdemnauerunt eum in cruce. Quē ⁊ deponētes de ligno ſepelierunt eum. Poſt vero diem tertium ſurgens manifeſtauit ſe diſcipulis ſuis. Vnde et credidit frater meus ſtephanꝰ ⁊ cepit docere in nomine eius Et conſilio facto lapidauerūt eum. Hic mihi confeſſus ē pater meus. Ceteri autem dixerunt. Non nunquam talia audiuimus. Reſponſorium.

O crux glorioſa o crux adoranda o lignum precioſum ⁊ admirabile ſignum. Per quod ⁊

diabolus ē victꝰ ⁊ mundus xp̄i ſāguine redemptꝰ all'a. ℣. Mihi aūt abſit gloriari niſi i cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i. Per qu. ℣. Gl'ia patri. All'a. ℣. Dicite in nac. In laud. an̄. Helena ꝯſtātini mater hieroſolymaꝫ petijt alle. ps. Dn̄s reg. An̄. Tūc p̄cepit eis oēs igne cremari at illi timentes tradiderūt iudā alleluia. ps. Iub. An̄. Helena ſācta dixit ad iudam cōple deſiderium meū ⁊ viue ſuꝑ terraꝫ vt oſtendas mihi q̇ dr̄ caluarie locꝰ vbi abſcōditū ē p̄cioſū lignū dñicū alle. ps. Deꝰ deus. An̄. Orabat deꝰ deꝰ meꝰ oñde mihi lignū ſcē crucis all'a. ps. Bn̄d. An̄. Cū oraſſet iudas cōmotꝰ ē locꝰ ille in quo ſcā crux iacebat all'a. ps. Laud. Capi. Mihi aūt. Hy. Crux fidelis. ℣. Sola digna. ℣. Gl'ia ⁊ honor. ℣. Oīs t̄ra adoret te deꝰ. An̄. O crux benedicta q̄ in te pepēdit ſaluator mūdi ⁊ i te triumphauit rex angeloꝝ alle. ps. B. oro. Deꝰ qui in p̄clara. l. Memo. de mr̄ibꝰ an̄. Lux ꝑpetue. maior ℣. Gaudete iuſt. oratio vt ſ. Si dn̄ica fuerit tūc dicit memo. de dn̄ica ad vtraſqꝫ vſ ad mat. ⁊ ad miſſā ſꝫ nulla memo. fiat de reſure. Ad. j. an̄. Helena ꝯſtāti. An̄. Grās tibi deꝰ ℟. Ieſu xp̄e. cū. All'a. ℣. Qui ſurrexiſt. a. m. Si infra oct. aſcenſi. euenerit tūc dr̄ ℣. Qui ſedes ad dext. ſuꝑ. Alle. Ad. iij. an̄. Tūc p̄cepit. Capl'. Mihi aūt. ℟. Hoc ſignū crucis erit i celo alle. alle. ℣. Cuꝫ dn̄s ad iudicandū venerit alle. alle. ℣. Dicite in nat. Ad. vj. an̄. Helena. Capitulum.

Verbū crucis ꝑeuntibꝰ ſtultitia eſt: his autem q̇ ſalui fiūt id eſt nobis v̇tus dei ē. ℟. Dicite i natōibꝰ alle. al. ℣. Quia dn̄s reg. a lig. Alle. alle. ℣. Adoramus te xp̄e. Ad. ix. an̄. Cum oraſſet. Capitulum.

Nos aūt p̄dicamus ieſum crucifixū iudeis quidem ſcandalū gentibꝰ aūt ſtulticiā ipſis aūt vocatis iudeis atque grecis xp̄m dei v̇tutē atqꝫ ſapientiam. ℟. Adoramꝰ te xp̄e et bn̄dicimꝰ tibi alle. al. ℣. Quia ꝑ crucē tuā redimiſti mūdum. Alle. alle. ℣. Oīs terra. Ad. ij. vſ. ps. feri. an̄. Helena cōſtan. Cap. Mihi aūt. ℟. Per tuā crucē ſalua nos xp̄e redēptor q̇ mortē nr̄aꝫ moriēdo d̄ſtruxiſti Et vitā reſurgēdo reꝑaſti alle. ℣. Miſerere nob ieſu benigne q̇ paſſus es clement ꝓ nobis. Et vitaꝫ. Gloria. Alle. Hym. Crux fidelis. ℣. Sola digna. ℣. Gloria ⁊ honor. ℣. Oīs t̄. An̄. O crux ſplendidior cūctis aſtris mundo celebris hoībus multū amabilis ſanctior vniūſis que ſola fuiſti digna portare talentū mūdi dulce lignum dulces clauos dulcia ferēs pōdera ſalua p̄ſentē caternā i tuis hodie laudibꝰ cōgregatā. Alle. alle. alle. ps. M. oro. vt ſupra

Infra temp⁹ paſchale vł oct. aſcēſionis dñi termietur cum. Allłuia. Si hº feſtū in ſabbato ꝯtigerit nulla fiat ꝓceſſio ante crucē ad .ij. vs̄. nec vlla memo. niſi de ſequēti dñica tm̄. Tn̄ ſi .i. oct̄. aſcēſio. dñi euenerit fiat tunc memo. de aſcēſi. Qn̄ hoc feſtū in vig̃. aſcēſi. euenerit ibi celebret᷑ ⁊ ad .j. vs̄. de aſcēſio. fiet mēoꝛ de cruce. Si aūt i die aſcēſi. hoc feſtū cōtigerit differatur vſqȝ i craſtinū ⁊ tūc ad ij. vs̄. de aſcenſiōe fiat ſolēnis mēo de ſcā cruce p̄cedendo añ crucē cantando hanc añ. O crux glorioſa. ⁊ n̄ dr̄ a. O crux bñdicta. ꝓpter breuitatē. ℣. Hº ſignū. oro. De⁹ q̄ p̄clare. In introitu chori añ. de ſcā maria ℣. ⁊ oro. vt ſ. Sci ioānis añ p̄tā latinā ad .j. vs̄. ſup ps̄. fer. añ. Lux ꝑpetua. lu. mioꝛ capitulū Qui timet deū. ℟. Cādidi ſci ſūt. Hy. Triſtes erant. ℣. Gauiſi ſūt diſ. Ad. In feruentis olei. Require i alio feſto .i. natale dñi .iij. ij. noc. ps̄. Ad. oro.

De⁹ q̄ cōſpicis qꝛ nos vndiqȝ mala nr̄a ꝑturbant p̄ſta q̄s: vt bt̄i ioannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte interceſſio glorioſa nos ꝓtegat. Per dñz. Ad mat. Inuit. hym. an. ℣. ⁊ ℟. ⁊ añe ſup laud. de cōi aplōꝝ paſchalis temporis .iij. ps̄. ſecūdū ordinem noctur. Lectio p̄ma.

Hodie ſci. ioannis euāgeliſte frēs chariſſimi illū gaudentes celebram⁹ natalē quo ſicut eccleſiaſtica narrat hyſtoria ab epheſo iuſſu domiciani romā ꝓductus ⁊ p̄ſente ſenatu ante portā latinā i feruēti olei doleū miſſus ē ex quo tn̄ diuia ſe ꝓtegēte gr̄a tm̄ lib' exijt q̄ztū alien⁹ a corruptōe carnis fuit. Ubi feſtū ipſa die ꝯcurſu fideles populi vſqȝ hodie faciunt.

Lectio ſecunda.

Hodie btūs. Ioannes euāgeliſta dū euāgliū xp̄i p̄dicaret i aſſya a p̄fato domiciāo ceſare i pathmos inſulā exilio religat᷑. Ubi ⁊ poſit⁹. Apocalipſim ſcripſit. Interfecto aūt a ſenatu domiciano ab exilio religatus receſſit. Ibiqȝ ob hereticoꝝ refutandas v̓ſutias rogatus dr̄ ab oīb⁹ aſye ep̄is ⁊ p̄ſbyteris: qꝛ iā in trib⁹ euangelioꝝ libris de humilitate ſaluatoꝛis habebat vt eis d̄ diuinitate ſermonē faceret atqȝ ad memoriā futuroꝝ ſcripta reliqueret maxime ad vincendū illoꝝ hereſim qui dicebāt xp̄m ante mariam non fuiſſe. Lectio tertia.

Beatus apoſtolus qd̄ putabatur p̄mū ſe negauit facturum. Sȝ p̄catoꝛibuſ in prece ꝑſeuerantibus non aliter adq̇euit niſi omneſ triduo ieiūio dominū i cōione dep̄carent᷑. Qd̄ cū feciſſent die tertia tanta gr̄a ſpūs ſci ſcd̄m ſui nois i terp̄tationē dicit᷑ eē repletus vt vſqȝ ad cōtemplandā patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti diuinitatē mēte raperetur vt de eterne vite

purissimo fōte potaret q̄ꝺ nob
sicietibꝰ potū ꝓpiaret. Vn̄ euā
geliū tale ē exordiū. In princi-
pio erat verbuz ⁊ verbum erat
apȯ deū ⁊ deꝰ erat v̇bū. ꝟ. Val
de honorādus. an iau. an̄. Sā
cti tui dn̄e floreb. ⁊ alie an̄e que
sequāt. Cap̄. Qui timet deuz.
Hy. Claro paschali g. ꝟ. Gau
dete iusti. an̄. Propter īsupa
bilē. ps. B. Quere i alio festo
i.ij.noc. orō. Deus qui cōspi.
Ad hor. oia fiat ꝺ cōi vni apo
stoli paschalis temporis cū ca
pitulis sicut i alio festo. Ad.ij.
vs. an̄. Sci tui dn̄e f. ps. Ꝺ apo
stolis cap̄. Qui timet deū. Si
ecclesia dedicata fuerit i hono
re ipsius tūc dr̄ R. Candidi sci.
Si in an̄t nō dr̄ hym. Claro pa
schali. ꝟ. Gaudete iu. an̄. Oc
currit btō ioanni. ps. M. orō.
Deꝰ qui cōs. Quere an. i alio
festo in.ij.noc. Si hoc festū sci
ioannis vel sci ioannis Bene-
lati sci dūstani sci. Augustini. s.
Aldelmi i vig. ascensi. dn̄i for
te euenerint ibi celebrēt ⁊ tunc
ad.i.vs. de ascensi. nō fit de eis
mēo. i audientia. Si v̇o in die
ascensi. euenerit differat vsqz i
in crastinū ⁊ tūc ad.ij.vs. de a-
scē. fiet mēo. sub silētio. Sancti
ioānis benelati ad vs. ad ma
tuti. omnia fiant sicut vniꝰ con
fes. ⁊ ponti. paschalis tp̄is cap̄.
Ecce sacerdos.

Oratio.

Omnipotens sempiterne
deus qui ecclesie tue beati
ioannis cōfessoris tui atqz pon
tificis gloriosa cōtulisti suffra
gia: cuiꝰ annuā festiuitatē cele-
bramus presta quesumꝰ: vt no
stra gaudia deuotione eius ꝓfi
ciant ⁊ intercessione. Per. Ad
matuti. iij. lec. Inuit. duplex.

Lectio prima.

Regnante inclyto anglorū
rege alfrido excedente hu
manis rebus felicis epō cūcto
rum notis poscentibꝰ maxime
v̇o nutu dī in eius successit epi
scopatu. Vnctusqz in xp̄m dn̄i
opa auxit pietatis ⁊ fidei cum
pacientia vtiqz tanto ordini ⁊
diuine dignitati. Lectio scd'a.

Que licz omia enarrare ne
queamus pro numero iui
saltē ad aliqua explicanda atti
gamus ad honorē ⁊ gl'iam dn̄i
qui vtiqz v̇idicis tradita agno
uimus testibus ⁊ potissimuz a
btō brithuno qui p̄mꝰ erat eiꝰ
diaconus ⁊ postea eiꝰ domo et
consecratione monasterio ab
eo funditus cōstructo q̄ꝺ. Be
neley dr̄. Abbas p̄fuit dignissi-
mus. Lectio tertia.

Dedicauerat idem dilectꝰ
deo ecc'liam i honorē sci
michael' archāgeli i villula di
cta. Eruesbok q̄ꝺ nō lōge a de-
fluēti amnic siue fluminis hic
frequenter ⁊ maxime quadra-
gesimali tempore ꝙ a populari
frequentia locus remotior erat
in ieiunijs ⁊ orationibus ⁊ ele
mosynaꝝ largitionibus inten-
tus scūs ioannes permanebat

Cetera vt ſ. dicit. Scōꝝ Gordiani ⁊ epimachi mrꝝ ſine regi. chori cap. reliqui tēporis ce. plurimoꝝ martyrum paſ. tē.

Oratio.

DA queſumus omnipotēs deus vt qui beatoꝝ martyrū tuoꝝ gordiani ⁊ epimachi ſolēnia colimus: eoꝝ apud te interceſſiōibus adiuuemur. Per.

Ad mat. Inuit. duplex. L. i.

IUlianꝰ imperator apoſtata int̄ multos xp̄ianos quos publicis cuſtodijs mancipauit btūm ianuariū ſenē p̄ſbyteruꝫ ꝯprehenſū cuidā vicario noie gordiano ad audiendū tradidit. Qui btm̄ ianuariū paciēt audiens ſpū dei illuminatꝰ credē cepit. Quē ꝓtinꝰ btūs p̄ſbyt cū vxore ſua magna nomine ⁊ familia ꝓmiſcui ſexus numero quinquaginta tribꝰ ⁊ eo amplius baptiçauit. Lectio ſcḋa.

QUod cū factū fuerat iulianus hoc audito plenꝰ ira damnauit ꝓſcriptionibus ſcm̄ Januariū p̄ſbyterum. Sanctū vo gordianum ſiliter damnatum i cuſtodia publica poſuit atqꝫ cuidā clemētiano quē vicariū loco eiꝰ dederat tradidit vxorem eiꝰ porro ad aquas ſalinas manere p̄cepit in ſeruitio ruſticorum. Lectio tertia.

CLemētianus aūt in tribunali reſidens btm̄. Gordianum vinctū cathenis ſibi p̄ſētari iuſſit. Ille in ꝯfeſſione xp̄i fixus diu plūbatis ceſus ad vltimum: capite truncat. Cuius corpus iniquꝰ iudex an̄ templū apollinis i tellurem iactari vt a canibꝰ roderet. Qō nocturno tempore xp̄iani rapiētes miliario plus minꝰ vno ab vrbe noua poſuerūt i cripta. Ubi iā corpus bti epimachi ſepultum fuerat. Cetera plurimoꝝ martyrū paſchalis tēporis. Scōrū Nerei ⁊ acchillei atqꝫ pācracii martyꝝ ſine regi. chori. Oratō.

SEmper nos dn̄e martyrū tuoꝝ nerei ⁊ achillei atqꝫ pancracij foueat queſumus btā ſolēnitas: ⁊ tuo dignos reddat obſequio. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filiuꝫ tuum. Qui tecuꝫ viuit ⁊ regnat.

Ad mat. Inuit. duplex ix. lec.

Lectio prima.

DOmicella v̄go nobiliſſima neptis domiciani imperatoris duos hūit eunuchos cubicularios nereū ⁊ achilleum quos veniens petrus apoſtolus baptiçauerat. Hec deſponſata erat cuidam illuſtri viro nomine aurelliano.

Lectio ſecunda.

CUmqꝫ predicti eunuchi docuiſſent eam domio ieſu xp̄o virginitatem ſuaꝫ ſeruare. Aurellianus ſponſus eius impetrauit a domiciano vt ſi ſacrificare comtemneret potentiane inſule ſubiret exilium.

Lectio tertia.

IBitur cũ eſſet i ęculeo do
micellá ⁊ cũ ea degent ne-
reus ⁊ achilleus veniens illuc
aurellian⁹ cepit aíos eoꝝ ꝓmiſ
ſionib⁹ temptare putans ſe per
ipſos aíum v̇ginis cõmouere.
Sci v̇o execrantes dona eis ⁊
magis domicelle fidé i dño co
roborátes v̇berib⁹ ab eo g̃uiſſi
mis attractati ſũt. Quoꝝ cor-
pora rapuit Auſpaſi⁹ diſcipul⁹
eoꝝ ⁊ honorifice ſepeliuit. Ce
tera plurimoꝝ martyruꝫ paſ. t
Sci Dũſtani epi ⁊ cõfeſ. ix. lc.
In tpe paſchali fiãt. iij. lec. cũ
reg. chori cap̄. Ecce ſacerdos.

Oratio.

DEus qui btm̃ dũſtanũ pó
tificé tuũ ad regna tráſtu
li ſticeleſtia da nob: ꝑ eius glo
rioſa merita: ad gaudia tñſire
ꝑhénia. Per do. Memo. de ſ.
potetiana v̇g. an. Sile é regnũ
celoꝝ. ℣. Diffuſa é gra. orato.

COncede nobis. q. o. d. vt
ſcé potentiane v̇gis tue ⁊
exultare meritꝫ ⁊ beneficijs ei⁹
attolli ſuffragijs. Per dominũ
Si hoc feſtuꝫ vel ſci Aldelmi
vel ſci Auguſtini ſci Ediuũde
vel ſci barnabe apli ante péte-
coſtes euenerint fiet. iij. lec. cuꝫ
reg. chori ⁊ fiant oía de cõi pa-
ſchalis tempis. Si v̇o p⁹ pent.
euenerit fiãt. ix. le. reliq̃ tempiſ
de cõmuni. Lectio prima.

BEatus dũſtan⁹ talib⁹ pen
tib⁹ ortus claruit qualeſ ſe
culo exéptos int̃ choros cóſpi
cere meruerũt angeloꝝ. Qui p̄
gnantis mr̃is in v̇tõ cũ adhuc
héretur de p̄ſentato ieſu in tem
plo dies illuxit celebris. Cũqꝫ
plebs xp̄icola vt eo die mos é i
eccl'ia ſtarent cũ cereis illumi
nitatis repéte vt credit̃ diuino
nutu cũctorũ p̄iter lumiaria ſ t
extincta. Lectio ſecũda.

AT aũt dñs reuelaret quid
iudicij illa extinctó daret
cereus mr̃is tali filio ꝑgnanté
⁊ ipſe cũ alijs extinctis ſubita
luce renouatis iclaruit de quo
vniuerſe ſcé illi⁹ collecte cerei
ſunt illumiati. Lectio tertia.

NAtus puer dei dũſtanus
cum iá i dñi ſeruitio ado
leuiſſet dorobornenſi archiep̄o.
Aldelmo p̄rono. ſ. ſuo acceſſit.
In cuius morib⁹ cũ eidé ponti
fici cóplacuiſſet regi aldeſtano
é p̄ſentat⁹ ⁊ cum magno effectu
comendat⁹. Qui a rege hono
rifice é habit⁹ vt pote q̇ de die
i dié proficiebat virtutibus.

Lectio quarta.

REge dꝫ eodé vita exépto
fr̃e eiuſ ediuũdo ſublima
tus é regé ſolio a quo etiá vir
dei honorifice hitus locumqꝫ
regenduꝫ ſuſcepit in quo erat
educat⁹: beatus vir dũſtanus
monachus ⁊ abbas glaſtonie
effectuſ monachorum ſtolá ibi
ꝑmus iſtituit. Et vt i oi ſtudio
ſcé religionis exercerent v̇bo ⁊
ope corroborauit. Lectio. v.

CUmqꝫ p̄fato regi nat⁹ eét
fili⁹ q̇ i baptiſmate dictus
é edgarus. Sanctus v̇o dũſta

nus ī cellula ſua diuinis intendens audiuit vocē pſallentez in ſublimi. Pax anglorum eccleſie: nati nunc pueri noſtri rerum ⁊ dūſtani tempꝑe qđ poſtea ꝓbauit effect⁹.

Lectio .vj.

Quodam tempore trabes maxīa ī culmīe eccleſie leuebat̃ ⁊ vir inter p̄ſentes erat. Que cū iam tecto cōtigua eſſet in p̄ſeps ruere cepit. Tollitur clamoꝛ ppl̄i ad celū. Dūſtan⁹ ⁊ oculos cū p̄ce ad celum leuat auxiliū diuinū īuocat. Dextra leuata ſignū ſalutis appoſuit. ℟. ꝑ expoſitionē. Homo quidā ꝑegre. Cetera vnius cōfeſſo. ⁊ pontif. de cōi. Sancti aldelmi epiſcopi ⁊ cōfeſ. ix. lec. cap. Ecce ſacerdos. Oratio.

Deus qui hodierna die ſāctuz pontificē tuū Aldelmū ad eťna ſubleuaſti gaudia eius qm̄ſ: meritis illuc nos tua ꝑducat mīa. Per do. Memoria de ſcō vrbano epō ⁊ mr̄e tēpoꝛ paſchali an̄. Lux ꝑpetua. ℣. Gaudete iuſti. Sꝫ pᵒ pent. Añ. Hic ē vere martir. ℣. Gl̃a ⁊ honor. Oratio.

Da qm̄s. o. d. vt qui bt̄i vrbani mr̄ts tui atq3 pontificis natalicia colim⁹: ei⁹ apud te interceſſiōib⁹ adiuuemur. Per.

Ad matuti. Inuit. duplex. ix. lec. Lectio prima.

Beatus aldelm⁹ ſplendidiſſimo angloꝝ genere oriundus octauus fuit etiā regibus editus. Siquidam pr̄ ei⁹ noīe keuťr vir deo deuotus ⁊ in ſecl̄i rebus ſtrenu⁹ ioſie regꝫ fuit german⁹. Hic igiť keuťr natalium dignitate ⁊ moꝝ nobilitate patrem ſcm̄ ſibi ſortit⁹ ē vxorem. Hanc deo acceptiſſimam adeptus ē ꝓlē. Lectio ſecunda.

Quem nō ocioſe vt credim⁹ nec ſiñ iſtictu diuino. Aldelmus nomē impoſuit. Aldelmus vō nomē āglice latine vetuſ gallici interp̄tatur qꝛ galea ſalutis caput ꝓtectus optimaz ī celo reuixit de hoſte victoriaz. Puerilib⁹ annis vero elapſis cū p̄mū aldelm⁹ īduiſſet adoleſcētiam a pr̄e ⁊ a mr̄e ſcole magiſtroꝝ tradit⁹ eſt liberalibus ſtudijs īformandus vbi adeo ī breui effloruit vt doctoribus quos grecos ⁊ latinos hēbat n̄ ſolū equiꝑand⁹ ſꝫ etiā p̄ferendus eſtimaretur. Tu autem.

Lectio tertia.

Mirabantur doctores taz docile ingeniuz tam memorem animum. Ille mirātibus contendebat inſiſtere que q3 digna ex eorum auditu haurire hauſta obliuioni non tradere. Inter eos tn̄ vt maiores colere iactātiam declinare ꝓrſus omnia cum induſtria tamē humiliter agere ſolet. Quādo poſt pent. hoc feſtum euenerit tunc fient medie lectio de ſācto vrbano. Lectio quarta.

Beatus vrbanus epiſcop⁹ natione romanus ⁊ ex nobili ꝓſapia ortus fuit hic beati

Petri apoſtoli octauus decimus fuit vicarius. Poſtquaꝫ enim beatiſſimus Kalixtꝰ epiſcopus tempor̄ Maximini imperatoris per triumphum migrauit martyrii ad chriſtuꝫ ſanctiſſimus iam ſenex vrbanꝰ cathedram romane vrbis inſulā qꝫ ſuſcepit. Sedit anteꝫ annis octo menſibus vndecim diebꝰ duodecim. Igitur pontificatꝰ eius Maximi tempore ⁊ filiorum eius florere cepit: ⁊ vſꝫ ad tempora Alexandri permanſit

Lectio quinta.

Beatus Vrbanus tante dignitatis faſtigio ſublimatus multis calamitatibus ⁊ tribulationibus huius mundi ꝑ Chriſti noīe affectus eſt. Nullus eſt vſus proſperis cum aduerſa omnia ob Chriſti amorē portauit. Lectio ſexta.

Hic autem epiſcopatū probabilis fuit confeſſor et in epiſcopatu nihilominus ſemel Et iterum vſque ſepties ꝑ chriſti nomine examinatus ⁊ iudicatus eſt. Hic fecit vaſa ſacra plurima altaribus apta myſterium quoque ſacri ſolertij indyſtri ſancciuit. Tu autem do.

Tres vltime lectiones de proprietate ſancti Aldelmi ſine expoſitione dicuntur.

Lectio ſeptima.

Cum igitur creſcens etas adoleſcentiam excluderet ⁊ iuuentutem euaderet oſtēdēs iuuenis quo ſua indolis tenderet in meldinenſi monaſterio p̄mus monachus: dehinc p̄ſbyter ⁊ abbas effectus. Ipſe exercitijs ſpiritualibus grauiter inſuadebat ſubiectoſqꝫ eandem formam verbo ⁊ exemplo inuitabat. Tu autem. Lectio. viii.

Cibus potuſqꝫ abſtinens ſomno quantum natura poſcebat indulgens. Silentio vacans lectioni operum dans pacis ſequax litium fugax: patientie amator: manſuetudīe ſectator. Quid plura ad ſummam ſcit dicere quid nihil erat in eo q̄d non eſſet redolens deo. Tu autem domine. Lectio. ix.

Deniqꝫ eius opera inchoabat charitaſ. Et conſumabat humilitas fama beati Aldelmi multꝭ preconijs illuſtrata iam mare tranſierat alpeſ exceſſerat ⁊ romam penetrauerat Qua incitatus ſergius apoſtolicus ſcriptis eum aſciuit. Ille accepta letus occaſione romaꝫ citato contendit itiner̄. Vbi eū ⁊ papa honorifice ſuſcepit ⁊ dominus miraculis claruit. Tu autem domine. Ad has matutinas fiat memoria de ſancto Vrbano. Cetera de communi vnius confeſſoris ⁊ pontificis et cetera. Sancti Auguſtini epiſcopi angloruꝫ apoſtoli epiſcopi ⁊ confeſſoris. Oratio.

Deus qui beatuꝫ Auguſtinum pontificem tuuꝫ primum doctorem populo conceſſiſti anglorum tribue nobis ppſtitus: ut cuius merita predicamus: in terris eius apud te ſuffragia ſenciamus in celis. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuū. Qui tecum.

Memoria de ſancto Aldelmo Antiphona.

Iſte eſt qui. ℣ Juſtus germina. Vel antiphona. Lux perpetua. Maior verſ. Gaudete iuſti in dño. Oratio ut ſupra. Lectio prima.

Beatus Gregorius romāe ſedis pontifex apoſtolicus anno quarto ſui pontificatꝰ miſit ſeruum domini Auguſtinuꝫ et alios plures cum eo monachos ⁊ clericos timentes deuꝫ predicare: ⁊ docere verbum vite genti anglorum. Tu autem domine. Lectio ſecunda.

Qui roboratus confirmatione eiuſdem beati Gregorii cuꝫ famulis chriſti qui erāt ſecum profectus eſt inopꝰ verbi perueniteqꝫ britaniam. Erat autem eodeꝫ tempore rex achilbertus in cantia potentiſſimus Tu autem. Lectio .iij.

Erat autem ab oriētali cātie plaga tenendos inſula non modica: in qua applicuit ſeruus dei Auguſtinus: ⁊ ſocij eius viri vt fere quadraginta. Acceperunt autem precipiente beato gregorio de gente francorum interpretes. Tu autem domine. Lectio quarta.

Mittens beatus Auguſtinus ad achilbertuꝫ mandauit ſe veniſſe de roma ac nūcium ferre optimū qđ ſibi obtēperantibꝰ eterna celi gaudia ⁊ regnū cū deo in eternū viuo et vero ſine fine manſurū abſque vlla dubietate ꝓmitteret. Lectio quinta.

Qui hec audiens ⁊ manere eos in ea qua aderant iſula ⁊ eis neceſſaria miſtraret donec videret quid eis faceret iuſſit. Poſt dies aliquot veīt rex ad iſulā ⁊ reſidēs ſub diuo iuſſit auguſtinū cuꝫ ſocijs ſuis ad ſuuꝫ venire colloquiuꝫ. Le. vi.

Et illi diuina virtute prediti veniebant cruceꝫ pro vexilla ferentes argēteā ⁊ imagineꝫ domini ſaluatoris noſtri in tabula depictam. Letaniaſqꝫ canentes pro ſua ⁊ eorum ſimul propter quos venerant ſalute ſupplicabant. Cumqꝫ beatus Auguſtinus ad iuſſionē regis reſidentis verbum ei vite predicaret reſpondit ei rex dicens. Pulchra ſunt promiſſa que affertꝭ: ſꝫ qꝛ noua ſunt ⁊ merita nō his modo poſſum aſcēſum tribuere. Cum expoſitiōe. Homo quidem peregre. Lectio octaua.

Dedit ei rex manſionem i ciuitate doborenſi imperij ſui metropolus erat. fertur autem: quia appropinquantes ciuitatem more ſolito cum cruce ſancta imagine magna regꝭ domini noſtri ieſu chriſti hāc letaniam conſona voce modularentur. Deprecamur te domĩe in omni mĩa tua vt aufereſ ira tua ⁊ furoꝛ tuuſ a ciuitate iſta: ⁊ de domo ſctã tua quoniam peccauimus. Lectio. ij.

UBi datam manſionez ſibi regis intrauerant ceperũt apoſtolicã ꝑmitiue eccleſie vitam imitari oꝛationib⁹ videlʒ aſſiduis vigilijs ac ieiunijs in ſeruiendo verbo vite quib⁹ poterãt p̄dicando ſcd̃m ea q̇ docebant ipſi per omnia viuendo.

Cetera de cõi ut decʒ. Sancti Germani epi ⁊ ꝯfeſſoꝛ. ſine regi. choꝛi. iij. lec. oꝛo de cõmuni vnius ꝯfeſ. ⁊ pont. Lectio. j.

BEatus igiſ german⁹ pariſeoꝝ põtifex fridoꝛij auguſtudinẽſis idigena pr̃e eulecherino matre quoqʒ euſebia ⁊ honeſtis ⁊ honoꝛatiſqʒ parẽtibus ꝓcreatus fuit. Cuius genitrix ꝓ eo ꝙ huic poſt alterũ ĩfra breue ſpaciũ ꝯcepiſſet in vtero pudoꝛe mota mľiebꝛi cupiebat añ partũ infantem extinguẽ. Tu.

Le. ij.

ET accepta petitõe vt aboꝛtũ ꝓijceret duz nocere nõ poſſet incubat in vẽtre vt pondere ꝑſtercoꝛaret quem veneno ledere nõ poſſz. Sz ad ſancti p̄coniũ quanta ẽ hec laudatio cuz ineffabiliter multa et ſtipendia fierent ſub momẽto. Tu autem. Lectio. iij.

CEterũ elemoſynis quãtũ fuerit ꝓdigijs expoliari ñ poterit: nec ſi toti⁹ populi vox i vno ſe glutinet. Qui frequentẽ ꝯtentus vna caſula vel tunica quicq̃z erat reſidui nudus pauperem veſtiebat vt inops calefaceret largitoꝛẽ fulgẽte. Quanta et fuerit redemptiõis effuſio nullatenus explicabiſ vel loco vel numero. Cetera vnius confeſ. ⁊ pont. Sancte petronille ṽginis ñ mr̃is. iij. lec. cũ noc. ſi poſt oct. trinitatis ⁊ coꝛpoꝛ. chꝛiſti euenerit. Si ṽo infra p̄dictas oct. euenit tunc fiet. iij. lec. cum inuitato. duplici ⁊ . ps. Te deum. ⁊ ſine noctur. Et ſciẽdum eſt ꝙ oĩa feſta. iij. lec. ĩfra oct. trinitat. ⁊ coꝛꝑis xpi ꝯtingentia habẽt Inuita. duplicia niſi feſtũ ſcẽ Etheldrede ⁊ ſancti leonis que cum noctur. dñr ꝓpter vig. niſi oct. coꝛꝑis xpi fiant cum regi. choꝛi. tunc eniz de feſtiſ. iij. lec. fiant tm̃ memo. niſi quando fiunt medie lec. in feſtis. ix. lec. cetera vnius ṽgis non martyris. Oratio

DEus qui beate petronille ṽginiſ tue aiam in celeſtibus collocaſti: fac nos eius interuentu a pctõꝝ noſtroꝝ nexib⁹ ſolui: ⁊ ab omnib⁹ ſemper aduſitatibus defendi. Per dñm.

Tres lectões. Lectio. j.

MArcellus diſcipulus beati petri apoſtoli ſcripſit nereo ⁊ acchelleo de ſancta petronilla hoc modo. Petronillam itaqʒ bene noſtis voluntate beati petri apoſtoli ꝑaliticam factã. ℟. Diffuſa. Le. ij.

NAm cum apud illum plures diſcipuli eiuſ reficerẽ tur ꝯtigit ut diceret typus apostolo petro. Cum vniuersi a te sanent̄ infirmi quare petronillā ꝑmittis iacere paliticā. Tūc petrus apl's ait ad illū. Sic expedit ei. Sed cū existimaretur īpossibilitas eius īcolumitatis meis sermonibus excusari. ℟. Propter v̄itatē ⁊ Lectio .iij.

Ait ad eam petrus. Surge petronilla in nomine iesu ⁊ ministra nobis. Et statiꝫ surrexit. Ministerio autē expleto iussit eā ad grabatū suū redire At illa in dei timore cepit eē ꝑfecta. Non solū ip̄a saluata est veꝝ etiā plurimis annis oratōnibꝰ suis sanitatē recuperauit. ℟. Dilexit. Cetera vnius v̄gī. nō martyris. Sancti Nicomedi martyr. Oratio.

Deus qui nos beati Nicomedi martyris tui meritꝭ ⁊ intercessione letificas: ꝯcede ꝓpitius: vt qui eius beneficia poscimus: dono tue gratie ꝯsequamur. Ꝑ. Ad mat. Inuitat. duplex .iij. lec. Lectio .i.

Beatus Nichomedus presbyter postquā petronillā sepelierat. Flaccus comes vertens animū feliculā sctē petronille collactaneā dixit. Unum e duobꝰ elige. Aut esto vxor m̄ea aut sacrifica diis. Que ait. Neqꝫ vxor tua ero: quia christo sacrata sum. nec deos tuos adorabo: quia xp̄iana sū. Tūc flaccus vicario suo tradidit qui fecit eā tenebroso loco claudi cubiculo septē diebus. Lectio .ij.

Egressa aūt felicula pꝰ septimū diē ducta est ad v̄gines suas vbi etiā alios septē dies sine cibo ꝑmansit. Nulla enim ratōe hec agere potuerūt ut de manibꝰ carnificuꝫ cibos acciperet. Post hec leuata est in eculeo ⁊ cepit clamare dicēs Modo uidere cepi i quo amor meꝰ fixus est postea v̄ba deposita est et in cloaca precipitata.

Lectio .iij.

Sanctus vero nichomedꝰ p̄sbiter in spelūcis positꝰ leuauit occulte corpus eius et sepeliuit diligent̄. Quod cuꝫ ꝑuenisset ad flaccū fecit eum teneri ⁊ duci ad sacrificandum. Quo nolente plumbatis cesus migrauit ad dominū. Corpus vero eius in tyberim p̄cipitatū est. Clericus eiꝰ noīe. Iustinꝰ ⁊ ope iustus collegit corpꝰ eius ⁊ eum sepeliuit. Cetera vnius martyris Sanctoꝝ marcellini ⁊ petri. Oratio.

Deus qui nos annua beatoꝝ martyrū tuorum marcellini ⁊ petri solennitate letificas: presta quesumꝰ: vt quoruꝫ gaudemus meritis ꝓuocemur exemplis. Per dominum no. Ad matutinas Inuita. duplex .iij. lectiones. Lectio .i.

Rome marcellinus p̄sbyter ⁊ petrus exorcista i custodia tenebant̄ sub diocletiano īpatorē ⁊ iudice sereno. Qui beatus petrus dum teneretur i obſcuriſſimo carcere vinculis ferreis aſtrictus ⁊ cuſtos carceris nomīe archennꝰ hƀet filiaꝫ vnicem que quotidie a demonio vexabat eius ꝑcibus ſanata eſt. Lectio ſecunda.

IDem archennꝰ videns hꝫ factū credidit domino cuꝫ vxore ⁊ filia ſupradicta nomīe paulina. Qui a beato marcellino p̄ſbytero cum multis aliis baptiçati ſunt: ⁊ abſqꝫ mulieribus viroꝝ fieret trecentoꝝ nūerus. Audiēs hec iudex ſerenus iuſſit marcellinū pugnis cedi. At vbi defecerūt cedētes ab eo petrū ſeꝑatū iuſſit vt nuduꝫ ſuper vitri fragmenta ſternerent in cuſtodia: ⁊ vt victus lumen qꝫ negaretur. Lectio .iii.

DEinde iuſſit eum vinclis recipi: ⁊ pedes eius ī cyppo artiſſimo ꝯſtringi. Factum eſt autem cū ſeparati eſſent apparuit angelus dn̄i marcellio p̄ſbytero oranti nudo ⁊ induit eum veſtimentis ſuis: ⁊ adduxit eū vbi petrus erat in cyppo ferreo. Sed ⁊ ipſum ſoluit et ambos perduxit ad domū vbi nuper baptiçati ⁊ orabant. Tu aūt Cetera de communi plurimorum martyrum. Sancti bonifacii ſociorumqꝫ eius tres lectiones. Oratio.

OMnip̄s ſempiterne deꝰ qui beato bonifacio ſociiſqꝫ eius palmam martyrii contuliſti: preſta nobis queſumus eorum meritis indulgentiaꝫ: q̄ eis dignatus es largiri coronā. Per do. Caplm. Plures facti ſūt. Cetera oīa plurimoꝝ martyrū ⁊ pontiꝫ. Sanctoꝝ Medardi ⁊ Gildardi epoꝝ. Inuita. duplex ſi infra paſch. tempꝰ aduenerit vel infra oct. trinitatis vel corpis chriſti euenerit. Si vō poſt ꝑdictas oct. euenerit. Inuitatoꝝ. ſimplex. Oratio.

DEus qui ſanctā nobis huius diei ſolennitatē in honore ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ atqꝫ pontificum medardi ⁊ gildardi conſecraſti: adeſto familie tue ꝑcibꝰ ⁊ dona: vt quoruꝫ feſta celebramus: eoꝝ merito et auxilio ſubleuemur. Per. Lectio .i.

BEatiſſimi medardi ⁊ Gildardi antiſtitis ſolennitatem que ꝑ vniuerſum munduꝫ v̇tutū meritis ꝓbatur nequiuimus ſilentio ꝑterire q̄uis verbis cūcta ꝯſtringere. Pr̄ eius vero natus de genere frācoruꝫ videlicet medardi noīe nectardꝰ nō iſimꝰ fuit libertate. L. ii.

MAter vō eius romana nomine pſagia abſolutꝰ claruit ſeruitute natalibuſ. Que in xp̄i natalibus tabernaculis vt cenſemus ꝑcioſa fecūda partu plus placuit deo q̄ꝫ ſi integritate ſeruata nequaq̄ꝫ ſe vincul' viribus tradidiſſet. Quoꝝ in vico vero mandenſi territorio ⁊ habitatio fuiſſe dinoſcitur et origo. Tu autem. Lectio .iii.

IN q̄ vrbe cū adoleſcēs ad ſcolam recurreret caſulaꝫ quā ei nutrix ſua fecerat p̱ ipm̄ ad artificē componēdā direxit: quē in itinere caro a ſe invento mox p̄buit. Silr̄ q̄cq̄d ad eſcaꝫ accipe deberet dū parentuꝫ ſuorū gregē paſceret ſi pauperē vidiſſet cibos egenti porrigebat. Ipſeqꝫ ferebat inopiaꝫ diei ducens ieiunia. Cetera: de cōi plurimoꝝ ꝯfeſ. Tranſlatio ſancti Edmūdi archiepi. Caplm̄. Ecce ſacerdos. Oratio

Deus qui nos bti Edmundi confeſſoris tui atqꝫ pōtificis tranſlationem celebrare ꝯcedis: te ſupplices exoramus: vt eius meritis ꝛ p̄cibus a viciis ad v̄tutes: ꝛ a carcere trāſferamur ad regnum. Per. Memo. de martyrib⁹ añ. Gaudēt in celis. Oratio.

Hac nos q̄ms dn̄e ſcōꝝ martyrū tuorū p̄mi et Feliciāi ſemp̱ feſta ſectari: quoꝝ ſuffragiis ꝓtectiōis tue dona ſentiamus. Per. Lectiōes de cōmūi vnius ꝯfeſ. ꝛ pont. medie lectiones de martyrib⁹. Lectio. iiii.

Glorioſi martyreſ p̄mus ꝛ felicianus in dn̄o ſemp̱ viuentes a pontificibus temploꝝ apud imp̱atores ꝙ xp̄iani eēnt accuſati ſunt ꝛ inquiſiti. Erant eni cives romani ꝛ adducti ſūt in conſpectu imp̱atorū. L. v.

Et iuſſerunt eos ferro vinctos in carcereꝫ trudi vbi fuit angeluſ domini qui eos cōſolabatur. Poſt aliquot vo dies iuſſerunt imp̱atores eos a luis aſpectibus p̄ſentari.. Et iuſſerunt milites ſuos . vt ducerent eos ad fanū herc̄lis: et ſi ſacrificare nollent fortiter eos penis affligerent. Tu autem domie.

Lectio ſexta.

Cum nulla poſſent ſancti rōne moueri: ſed ꝓ chriſti nomine optarent magis mori q̄ꝫ viuere: extenderunt eos milites ꝛ virg' eos fortiter mactauerunt. Tu autem. Cum expoſitione euangelii. Homo quideꝫ peregre. Cetera vnius confeſſoris ꝛ pontificis in communi ut decet. Sancti barnabe apoſtoli. Oratio.

Ecleſiam tuam queſum⁹ domie beati barnabe apoſtoli tui cōmendet oratio: ꝛ pro ea interuentor exiſtat q̄ꝫ doctrina ꝛ paſſione illuſtrat. Per. d. Oīa fiant de cōi. Lectio. i.

Beatus Barnabas qui et ioſeph eſſe cyprius genere eo fere tempore quo ſancta eccleſia gratiaꝫ ſpiritus ſancti ſuſcepit tertio videlicet poſt paſſionem domini anno cum paulo apoſtolo ad apoſtotulatus celſitudinem ꝛ gentium predicatōnem vocante ſpiritu ſancto electus eſt. Tu autem domine.

Lectio ſecunda.

Qui qualiter quanquaꝫ inſigniato ſibi diuinitus miſterio refuderat. Lucas euangeliſta in actibus apoſtolorum uculenter ſermone declarat. Quomodo vero beatus Barnabas p̄ martyrii palmam ad coronam glorie venerit. Joannes diſcipulus eiꝰ barnabe cognamẽto marchus fideli reuelatione oſtendit. Lectio.iii.

IDem enī lucaſ beato paulo apl'o in p̄dicatiõe ſemp̄ coherens ſancti barnabe finez valuit cernere. Barnabas aũt cum eſſet apud yconiũ cum beato paulo apl'o apparuit ei per viſum dñs ieſus chriſtuſ dicẽs Conſtans eſto barnabas veriſſime credendo: qm̄ ꝓ ſcã deuotione qua reliquiſti generationẽ pro nomine meo percipies premia eterna. Lectio.iiii.

CUnqz de yconio p̄tranſiſſent antiochiaz angelica viſio beato paulo apl'o facta eſt dicens. Celeriter ꝓpera hieruſalẽ nec morã facies qm̄ fratres tui valde p̄ſtolanť aduentum tuum. Lectio.v.

QUod cum beato barnabe panderet ait beatuſ barnabas. Quia volũtatem dei ꝯtradicere non expedit fiat voluntaſ dñi. Tm̄ obſecro ora pro me ad dñm vt decertatio mea fiat acceptabilis in ꝯſpectu eius. Tu autem. Lectio.vi.

TUnc vero ꝓpero cyprum ⁊ poſt modicũ tempus finem vite mee complebo faciez tuã ꝓtholoꝝ vltra corp̄alit̄ nõ viſurus. Cum aũt barnabas p̄ueniſſet cyprũ inuenit ibi ſymonem ⁊ areſtionem famulos domini. Tu aũt. Lectio.vii

SImon tenebať febribus. Cui cum manꝰ impoſuiſſet beatus barnabas ⁊ ſacrum matthei euangeliũ p̄ inuocationez nois dñi ſaluatoris noſtri ſtatim febris fugata eſt ⁊ a deo corroboratꝰ eſt infirmus vt cõtinuo apl'm cum gaudio ſequereť. Tu aũt. Lectio.viii.

EX doctrina nanqz apl'orũ beatus barnabas euangeliũ ſancti matthei apl'i ſecũ ferebat: ⁊ vbicunqz inueniebat īfirmos ponebat illos ſuper eos ⁊ ꝯtinuo ſanabanť a quacũqz tenebanť infirmitate. Lectio.ix.

VIſitans igiť in fide ⁊ confortatus eſt parentibꝰ ſuis beatus barnabas exiuit de cypro inde pamphũ tranſiturus. Cunqz ita factum eſt beatꝰ barnabas a cypro pamphum tranſiret obuiuz habuit impio ⁊ malefico iudeo nomīe barien: quẽ fidei reſiſtentez olim beatꝰ paulus apoſtolus non perpetualit̄ ſed ad tempus eum illuminãs p̄ualuerat dicens. Eris ſecꝰ vſqz ad tempus. Cetera omnia de communi. Ad .ii. vẽ. tem p̄s. ꝯ apl'is cũ añis ⁊ ℟. et cetera oīa ut decet. Memo. de martyribꝰ añ. Gaudent in celis. ℣. Letamini in domino. Oratio

SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ baſilidis cirini naboris ⁊ nazarii qm̄s dñe natalitia nobis votiua reſplendeāt: ⁊ qđ illi cõtulit excellẽtia ſempit̄na fructibus noſtre deuotiõis accreſcat

Per dñm. Ad matut᷑. Inuita᷑ duplex.iij.lec. Lectio.j.

Beatus naçarius a ſancto clemente inſtructus et baptiçatus eſt. Qui ariolan⁹ ſub rabie ꝑſecutiõis que ꝑ neronez excitata eſt diu maceratus cuz excelſo puero baptiſmo cuz eo ĩ carcere poſitus eſt afflict⁹: qm̃ idẽ ipſe nutriebat gladio ferire iuſſit. Quoꝝ cõpora chriſtiani claã rapuerunt. v. calẽdas Auguſti ſepelierunt foras porta: q̃ dicitur romana in ꝓprijs ortis. Tu autem. Lectio.ij.

Reuelauerunt autem ſeniores beati cuidaz viro nomine ceratico cui vxor erat fortunata: ⁊ per viſum monuerũt ſe occultari ꝓpter rabiẽ perſecutionis quã nero impius excitauerat latuerũt ṽo ſe ad tẽpora honorij ⁊ archadij imperatorum. Tu autem. Lectio.iij.

Quos beatus Ambroſi⁹ domino r̃uelante reꝑit. Patefacto autez ſepulchro in quo iacebat naçarius qui q̃nto paſſus fuerat vſqz tunc temporis ignorabatur viderũt ſanguinẽ martyris tam recentem qui pñtes erant quaſi eadem die fuiſſet effuſus. Cetera de communi. Sancti Baſilij epiſcopi ⁊ confeſſoris. Oratio.

Deus qui beatum Baſilium confeſſorem tuum doctorem precipuum catholiceqz fidei p̃dicatorem eligere dignatus es: preſta queſumus: vt ip̃o ꝓ nobis intercedẽte a peccatorum noſtrorũ mereamur exui malis et tibi domino ſinceris mentibus deſeruire. Per dñz. Ad matutinas Inuitator᷑. duplex.iij.lectiões. Lectio.j.

Beatus igitur Baſilius cuius hodie venerandam feſtiuitatem celebram⁹ poſtulabat ſe baptiçari in iordane fluuio a Maximiano epiſcopo. Tunc ipſe epiſcopus deſcẽdẽs baptiçauit euz: ⁊ ecce fulgur de celo ignis ſuper eos venit ⁊ columba ex eodem fulgore ad iordanem aſcendit ⁊ turbãs aquã reuolauit ad celum. Tu autem domine. Lectio ſecunda.

Omnes qui hoc viderunt tremefacti glorificauerũt deum. Sanctus vero Baſili⁹ exijt de aqua: ⁊ predictus ep̃us admirans eius ſanctitatem reuerſuſqz cum eo in ciuitatez ceſariam: in qua ipſe baſilius ordinatus eſt epiſcopus. Tu autem domine. Lectio.iij.

Quadam vero nocte adueniens dominus beato baſilio in viſione cum apoſtolis ſuis propoſitionez panis fecit in ſancto altari ⁊ excitauit euz dicens. Secundum poſtulationem tuam repleatur os tuum laude vt per proprios ſermões offeras in ſanguinem ſacrificium. Expergefactus itaqz mox ſurrexit. Et accedens ad altar̃ panem ſanctuz exaltauit dicẽs Dignare domine potenti manu tus tradere nobis ⁊ ꝑ nos omi populo ſcā lcis. Cetera de cōi vnius cōfeſſo. ⁊ ponti. vt ſ̄. cet. Sc̄oꝝ Viti ⁊ modeſti ⁊ creſcentie martyrū. Oratio.

COncede q̄ms. o. d. vt ſcōrum martyrū tuorum viti ⁊ modeſti ⁊ creſcētie quoruʒ celebramus victorias ꝑticipemꝰ ⁊ p̄mijs. Per dn̄m. Ad matſ. Inuitſ. duplex iij. lec. Lec. i.

BEatus vitus i puerili etate maturꝰ p̄mū a patre ſuo ſacrilego byla vt a cultura dei diſcederet temptatꝰ ē deinde a valeriano iudice cathenis ceſus in confeſſione xp̄i ꝑmanſit

Lectio ſecunda.

INde redditus pr̄i cuʒ penis affligeret illū pr̄ meditaref monitu angeli nauē ꝯſcēdens comitantibꝰ ſecū ⁊ creſcētia nutritoribus ⁊ modeſto ad tonagritanū territoriū ꝑuenit.

Lectio tertia.

INde filiem diocletiani iꝑatoris demonio vexatam queſitus ⁊ aduenīꝰ ductus ē ad diocletianū ipſam eius filiam orōne curauit. Cū.n. imperator impiꝰ ſuadere vellʒ mlˀtis donis ⁊ ꝓmiſſis vt culturā ſuis dijs impenderet eiꝰ aīum de bono ꝓpoſito mutar̄ nō poſſet altiſſimis vinculis fereis iſtructū in carcerem deterrimū incluſū iuſſit cuʒ quo parit̄ modeſtum atqʒ creſcentiam vitā huius ſeculi conſūmauerunt.

Cetera dē cōi plurimorū martyrū. Tranſlatio ſcī Ricardi epi ⁊ ꝯfeſ. ix. lec. Oratio.

DEus q̄ nobis tranſlatōeʒ btiſſimi ricardi confeſſoris tui atqʒ ponti. ſolēniter celebrare concedis: tribue nobis q̄ms: eius meritis ⁊ precibus a mūdi huius tranſire miſeria ⁊ ad gaudia ꝑueīre celeſtia Per do. Memo. de martyribꝰ an̄. Gaude. in celis. Oratio.

EXaudi nos dn̄e deus noſter cum ſanctorum martyrum tuorū cyrici ⁊ iulite matris eius tibi patrocinio ſupplicantes vt quorum celebramꝰ triumphum poſſimus retinere conſtantiam. Per dominum. Ad iij. prim. lec. d̄ cōmuni vnius confeſ. ⁊ ponti. ⁊ de martyribus. Lectio quarta.

FActa perſecutione xp̄ianorum ſub. Alexandro imperatore in partibus orientalibꝰ preſes. Julitam nobilem matronam xp̄ianā iuſſit tribunalibus ſuis preſentari. Que habebat puulū filium noīe cyriacum cui cum lacte carnis diſciplinam tradidit diuine legis erudiendū. Lectio quinta.

AD quam preſes ait hortor te vt ſacrifices dijs alīqʒ ad tormēta ducariſ. Que dixit nec dijs imolo nec tormēta tua paueſco. Interea nullatenus. Infans cyriacus a preſide blādimentis demulcetur deide vi nus exaſpatur. Tu autem.

Lectio ſexta.

Il levo blandientem atqꝫ minantem paruipendens iubente preſide ceſus eſt vehementiſſime. At ille erectis oculis et paruis manibus in celū extēſis bñdicebat ſui nomē ſaluatoris. Expoſitio. Homo quidam ꝑ. Lectio. viij. ⁊. ix. de ꝓprietate.

Ex tunc glorioſuſ archiepiſcopus xp̄i confeſſoꝛ edmūdus ſcūm ricarduꝫ dexterā ſuam reputabat pectus conſilij ſui fidelem miniſtrum iuſticie ac eruditoꝛem ⁊ ſeiatoꝛem fructuoſe doctrine. In his q̄ſi ſtella matutina refulgens ſuis creſcentibus meritis plene lune claritatem execrcuit. Poſt hec ad regimen ciceſtrēſiſ eccleſie vocatus factus eſt ſolito lōge magis vigil ad curam non longius ad opuſ ſuauis ad mores. Et tunc fuit ei pauperū cura maioꝛ habitus abiectōne geſtus humilioꝛ affatus.

Lectio nona.

Erat ſanct⁹ ricardus igiť in perſecutione foꝛtioꝛ in libertatis eccleſie defenſione conſtantioꝛ in cenſura iuſticie inflexibilioꝛ in oratione feruentioꝛ in elemoſynarum largitione perfuſioꝛ in pꝛopꝛij coꝛporiſ caſtigatione rigidioꝛ in carnis ⁊ ſpiritus lucri prudentioꝛ. O viri beati induſtria circunſpectio prudentia carni arma debilitationis impoſuit vt armiſ foꝛtioꝛibus ſpiritus muniretur. Ille dedit arma terreſtria vt ſpiritus arma celeſtia commodius tolleraret. Cetera de communi vnius confeſſoꝛis ⁊ pontificis. Sanctoꝛum Marci ⁊ marcelliani fratrum ⁊ martyrum. Oratio.

Preſta queſumus omnipotens deus vt q̇ beatoꝝ martyrum tuoꝝ marci ⁊ marcelliani natalicia colimuſ: a cūctis malis imminentibus eoꝝ interceſſionibus liberemur. Per dominum noſtrum ieſuꝫ chꝛiſtum filium tuum. Qui. Ad matutinum. Inuitatoriuꝫ duplex. iij. lc. reſponſo. de communi. Lectio prima.

Sancti martyres xp̄i marchus ⁊ marcellianus duo gemini fratres iuſſu cromaſij vrbis rome perfecti pro chꝛiſti nomine compꝛehenſi cum idolis ſacrificare nollent in carceralibus vinculis ſunt poſiti.

Lectio ſecunda.

Qui fugitiua ſeculi blandimenta reſpuentes ⁊ momentanea toꝛmentoꝛum genera non timētes ac verbera carnificum animo perſeuerantes tranſeunt cum in chꝛiſti nomine ⁊ confeſſione eius duraſent capitalem iuſſi ſunt ſubiř rententiam,

Lectio tercia.

Ea rōne vt ſi eodē momento quo decollandi erāt ſacrificiis ꝯceſſiſſet ꝑentibꝰ ⁊ cōiugibꝰ ⁊ filiis ⁊ facultatibꝰ redderent. Erāt .n. viri genere preclariſſimi ſed ⁊ de facultatibꝰ ditati. Cetera de cōi plurimorū martyꝝ vt dz. Scōꝝ Geruaſii ⁊ ꝓthaſii martyꝝ. Orō.

Deus qui nos annua ſcōꝝ mr̄ꝝ tuoꝝ. Geruaſii ⁊ ꝓthaſii ſolēnitate letificas: cōcede ꝓpitius vt quoꝝ gaudemꝰ meritis accendamur exemplis. Per dn̄m. Ad matu. Inuit. duplex. Lectio prima.

Geruaſius ⁊ ꝓthaſius cum ꝑentibus ſuis ſucceſſiſſet oīa pauꝑibus erogantes ipſos in vno cenaculo icluſerūt per decem annos i ieiuniis orōnibus vacantes quos vndecimo anno eaſcbaſiꝰ comes ad ſe iuſſit adduci ⁊ ait illis ſacrificar̄ diis expeditioꝰ vr̄a iam nouiter celēbrer. Lectio ſecunda.

Geruaſius ait victoriā a dō oīpotenti requirere debes ⁊ nō de ſimulacris ſurdis ⁊ mutis. Iratus comes iuſſit eū fuſtibus cedi donec ſpūm exalaret. Quo mortuo dixit ꝓthaſio miſer vel tu viuere ſtude. Cui ꝓthaſius quis eſt miſer ego ꝙ te nō timeo an tu ꝙ me timere ꝓbaris. Lectio tertia.

Audiens hec comes iuſſit eū fuſtibus cedi ⁊ dixit ei miſer ⁊ ſuꝑbus quare ita vis ꝑire ſicut ꝓbaſti germanū tuum ꝑiſſe. Tūc ait ꝓthaſius. Nunc tibi iraſcoꝛ quoniaꝫ cecos cordis tui oculos accendo. Tunc iratus comes iuſſit eum capite plecti. Taliqꝫ martyrio migrauit ad dn̄m. R. Hec ē vera fr̄nitas. Cetera plurimoꝝ mr̄ꝝ in cōi ſicut decet. Tranſlatio ſci Edwardi regis ⁊ martyris. Orō. Deus eterni triūphator. Quere in alio feſto. Ad mat. ix. lec. fiant ſicut in alio feſto niſi ſcē fuerint in xl. ⁊ ſi ſit tūc fiant iii lec. de cōi vniꝰ martyris ſiū regi. chori Inuit. duplex ce. vniꝰ martyris. Si feſtū ſci edwardi vel ſci albani i vna hebdo. cōtigerint celebrari tunc i ꝑdicta tranſlatione dr̄ ad .i. vſ. ſup ps fer. aīi Iſte ſcūs. Cap. Beatꝰ vir qui i ſapi. R. Btūs vir ꝗ ſuffert ten. Ad .i. vs. de ſcō albano ſup ps fer. aīi. Beatus vir. Cap. Iſte ſcūs. R. Percepturus. Vn. Aue ꝓthomartyr anglorꝝ miles regis angeloꝝ o albane flos mr̄ꝝ velut roſa vl' liliū fūde ꝑces ad dn̄m ꝓ ſalute fideliū. V. M. Oratio.

Deꝰ qui hunc diē bti albani mr̄io ꝯſecraſti tribue qſ̄s: vt cuiꝰ ānuo gratulamur officio eiꝰ ꝯtinuo foueamur auxilio. Per do. Ad mat. ix. lec. fiant inuit. duplex. Lectio prīa.

Anno dn̄ice icarnatōis ducēteſſimo octogeſſimo. vi. diocletianꝰ i oriente maximianus herculeus i occidente: vaſtari eccleſias affligi ⁊ iterfeci xp̄ianos decio poſt nerronē loco p̲ceperunt. Deniq̄ʒ britānniaʒ cū plurima cōfeſſionis de gl̄ia ſublimauit.

Lectio ſecunda.

SIquidē in ea paſſus ē ſcūs albanus de quo fortūnatus preſbyter in laude virginuʒ cū beatorum martyrū qui de toto orbe terraꝝ ad deū venirēt mētionē faceret cum ait. Albanuʒ egregium fecunda britānia prefert.

Lectio tertia.

QUi videlʒ albanus adhuc paganus cum p̲fidorum principum mandata aduerſus xp̄ianos ſeuirent quēdaʒ clericum perſecutores fugientē ſuo recepit hoſpitio. Tu autem domine.

Lectio quarta.

CUm igit̄ eū orōnibus cōtinuijs ac vigilijs die nocteq̄ʒ ſtudere conſpiceret diuina grā ſubito reſpectis exēplū illi⁹ fidei cepit emulari. Salutaribuſq̄ʒ ei⁹ exhortationibus paulati edoct⁹ relict; idolatrie tenebris xp̄ianus ex toto corde integro fcūs ē.

Lectio quinta.

CUmq̄ʒ p̄fatus clericus aliquibus dieb⁹ apud deum hoſpitaretur peruenit ad aures nephandi ꝑncipis ꝯfeſſorē xp̄i cui nec dū fuerat locus martyrij deputatus penes albanum latere. Unde ſtati iuſſit milites cū diligenter inquirere.

Le. vi

QUi cū ad tyguriū martyrꝭ p̲uenissent mox ſe ſanctus Albanus ꝓ hoſpite ſuo ac magiſtro ipſius hitu ideʒ caracalla qua veſtiebat̄ idutus militibus exhibuit atq̄ʒ ad iudicem vinctus perductus eſt.

Sine expoſitione.

COntigit aūt iudicē eadeʒ hora qua Albanus ducebatur aris aſſiſtere ac demōijs hoſtias offerre. Cū vidiſſet albanum mox ira ſuccenſus nimia q̄ ſe vltro ꝓ hoſpite quem ſuſcep̲at militib⁹ offerret ac ſe diſtrinū dare p̄ſumpſit iuſſit ſe ad ſimulacra demonū quibus aſſiſtebat ꝑtrahi dicens. Quia rebellē ⁊ ſacrilegū celare poti⁹ q̄ʒ militib⁹ reddere noluiſti q̄ q̄ʒ illi d̄ebant̄ ſupplicia tu. n. ſoluere hēs ſi a cultu religionis noſtre diſcedere tentas.

Lectio octaua.

SAnctus Alban⁹ qui ſe vltro p̲ſecutoribus xp̄ianuʒ eſſe ꝓdiderat nequaq̄ʒ p̄ncipis minas metuit. Sed a cunctis arma militie ſpiritualis palaʒ ſe iuſſis illius parere nolle ꝓnūciabat. Tunc iudex nimio furore commotus cedi ſanctū dei martyrem a tortoribus precipit antimans ſe verberibus poſſe q̄ʒ v̄bis non poterat emolire conſtantia.

Lectio nona.

TUnc ſanctus. Alban⁹ cuʒ diu tormentis afficeretur acerimis pacienter hoc ꝓ dn̄o imo gaudenter ferebat. Ad vir iudex illum tormentis ſuperari vel a cultu xp̄iane religionis reuocari non poſſe preſentit. Statim iuſſit ſanctum albanū capite plecti. ℞. Percepturus iā vir scūs. Cete. vnius martyris. Scē etheldrede v̉ginis. iii lec. cū noc. ppī vigiliā vbicūqꝫ ex. dn̄icā vl' festū vel oct'. dieꝫ corporis xp̄i euenerit nisi fiant oct. cū reg. chori cetera vnius v̉ginis nō martyris in cōmuni

Oratio.

DEus qui nos hodie beate etheldre v̉ginis tue ānua solēnitate letificas: concede ꝓpitius vt eiꝰ adiuuemur meritis cuiꝰ castitatis irradiamur exemplis Per dominum. Inuit'. simplex. Lectio prima.

IN illo tempore accepit āt rex. Egfridꝰ cōiugē nomīe Etheldredā filiam anne regis orientaliū anglorꝝ. Quā ⁊ āte illū alter vir hūerat vxorē princeps videlꝫ australiū gyrinorꝝ vocabuluꝫ cōbertus. Sed illo post modicū tēporis exquo eaꝫ accepit defuncto data ē regi p̄fato. Cuius consortio cum duodecim annis vteretur perpetua tamen mansit v̉ginitas cum integritate. Lectio secunda.

BEate memorie btūs vilfridus ep̄s asserebat se testeꝫ v̉ginitatis eius certissimū a dn̄o vt egfridus ꝓmiserat ei terras ⁊ pecunias multas esse daturꝝ si regine posset persuadere eius vti cōnubio qr sciebat illā nullum virorꝝ plus illo diligere.

Lectio tertia.

BEata etheldreda tūc multum diu regem postulans vt seculi curas reliq̄eret atqꝫ in monasterio tātuꝫ vero regi xp̄o seruire permitteret. Quod cum vix impetrasset ipsa mox monasteriuꝫ. Elbe abbatisse accepto volamine sancte monialis habitus a prefato episcopo vilfrido deuote intrauit Post annum vero in religione que vocatur hely abbatissa facta ē. Ubi monasteriū virginum cōstructo mater ⁊ v̉go exemplis cepit esse ⁊ monitis. ℞. Regnū mundi. Cetera vnius virginis non martyris vsqꝫ ad missam que erit de vigilia. In vigilia sancti ioannis baptiste. Ad primas vs̄. super ps̄. feria. an. Descendit angelus domini ad zachariam dicens accipe puerꝝ in senectute tua ⁊ habebit nomē ioannes baptista. Capitulū.

PRiusqꝫ te formarem i vtero noui te: ⁊ anteqꝫ exires de vulua sanctificaui te ⁊ ꝓphetaꝫ in gentibus dedi te. ℞. Inter natos. Hymnus.

UT queant laxis resonare fibris mira gestoruꝫ famuli tuoruꝫ: solue polluti labii reatum sancte ioannes. Nunciꝰ celso veniens olimpo te patri magnum fore nasciturū nomē ⁊ vite ordine ꝓmit. Ille promissi dubius superni perdidit prompte modulos loquele sed reformasti genitus perempte organa vocis. Uentris obtruso positus cubili senseras regē thalamo manentē hinc parens nati meritis vterqꝫ abdita pādit. Laudibus ciues celebrāt ſuperni: te deus ſimplex pariter qꝫ trine ſupplices ⁊ nos veniā precamur parce redemptis. Amen. ℣. Fuit homo miſſus. Añ. Ingreſſo çacharia templum domini apparuit ei gabriel angelus ſtās a dextris altaris incenſi. ps̄. M. Oratio.

Preſta queſumus omnipotens deꝰ vt familia tua per viam ſalutis īcedat: vt bti ioannis precurſoris hortamenta ſectando ad eum quem predixit ſecure perueniat dominū noſtrum ieſum chriſtum filiuꝫ tuum. Qui tecum. tunc eat proceſſio ad altare ſancti ioannis cum hoc ℟. Tu puer. Añ Gloria patri. ℣. Gloria ⁊ honore. Oratio. Sancti ioannis baptiſte. Quere in decollatione eiꝰ In redeundo dicitur aliqua antiphona de ſancta maria ad completorium omnia fiant ſic̄ in feſto ſancte trinitatis. Ad matuti. Inuitato. Regem precurſoris dominuꝫ. Venite adoremus. Pſalmus. Venite.

Hymnus.

Antra deſerti teneris ſub annis ciuiuꝫ turmas fugigens periſti: ne leui ſaltem maculare vitam famine poſſes. Prebuit hirtum tegimen camelus artubus ſacris ſtropheum bidentes cui latex hauſtuꝫ ſociata paſtum mella locuſtis

Ceteri tantum cecinere vatū corde preſago iubar affuturum tu quidem mundi çelus auferentem indice prodis. Non fuit vaſti ſpacium per orbis ſanctior quiſquaꝫ genitus ioanne qui nephas ſeculi meruit lauātem tingere limphis. Laudibus ciues. In primo nocturno antiphona. Priuſqꝫ te formarem in vtero noui te ⁊ anteqꝫ exires ſāctificaui te. Pſalmꝰ Beatus vir. Antiphona. Ad omnia que mittam te dicit dominꝰ ibis ne timeas ⁊ que mādauero tibi loqueris ad eos. ps̄. Quare fre. Antiphona. Ne timeas a facie eorum quia ego tecum ſum dicit dominus ps̄. Domine quid mul. ℣. Gloria ⁊ ho. Lectio prima.

Natalem ſancti ioānis fratres chariſſimi diem celebramus ꝙ nulli vniqꝫ ſanctorum legimus fuiſſe conceſſum Solus ⁊ enim domini ⁊ beati ioannis dies natalis ī vniuerſo mundo celebratur ⁊ colitur Iſtum ⁊ enim ſterilis peperit illum virgo concepit. In eliſabeth ſterilitas vincitur in maria conceptionis conſuetudo mutatur. ℟. Fuit homo miſſus a deo cui nomen ioannes erat hic venit vt teſtimoniū ꝑhiberet de lumie. Et pare dn̄o plebē ꝑfectā. ℣. Erat ioannes in deſerto predicans baptiſmū peie. Et ꝑ. Lectio ſecunda.

Magnꝰ igitur ioanneſ cuiꝰ magnitudini etiã ſaluatoꝛ teſtimoniũ ꝑhiberet dõ lumine dicens. Non ſurrexit maioꝛ ioãne baptiſta inter natos mulierꝝ. Precellit cunctis eminet vniuerſis antecedit prophetas ſupgrediť patriarchas. Et q̇ſquis de muliere natꝰ ẽ iferioꝛ ẽ ioanne. ℞. Gabꝛiel angelꝰ apꝑuit çacharie dicẽs naſceť tibi filius et nomẽ eiꝰ ioannes vocabitur. Et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℣. Erit magnus eni coꝛam dño vinũ ⁊ ſiceram nõ bibet. Et. Lectio .iij.

Dicit foꝛtaſſe aliquis. Si int̃ natos mulierũ nemo ioanne maioꝛ eſt: ergo ioannes maioꝛ ẽ ſaluatoꝛe. Abſit ioanneſ eni natꝰ ẽ muliebꝛis xp̃s aũt v̓ginis. Ille coꝛꝛuptibilis carniſ effuſus iſte pollute vulue ꝓgenitus. ℞. Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis p̄ibis eni ante faciẽ dñi. Parare vias eius ℣. Ad dandã ſciam ſalutiſ plebi eiꝰ in remiſſionem pctõꝝ eorũ. Parare. In .ij. noc. an. Miſit dñs manũ ſuam ⁊ tetigit os meũ ⁊ ꝓphetaꝫ i gentibꝰ dedit me dñs. ps. Cũ iuoca. An. Ecce dedi v̓ba mea i oꝛe tuo ecce cõſtitui te ſup gentes ⁊ regna. ps. Verba mea. An. Dñs ab vtero vocauit me de vẽtre matris mee recoꝛdatuſ ẽ nõis mei ps. Dñe dñs nr̃. ℣. Poſuiſti domine. Lectio quarta.

Ioannes ꝓuiſus ẽ eniꝫ ãte dñm velut vox ãn v̓bum. Et ſicut auroꝛa ante ſolẽ ita p̄co ãn regẽ. Seruus aũt ãn dñꝫ Amicus ãn ſponſũ. Niſi.n. dominus ⁊ ſaluatoꝛ nr̃ q̇ ẽ v̓uꝫ lumen pꝛiꝰhtm̃ ioannẽ velut lucernã p̄mitteret claritatẽ eius: oĩs mũdus ſuſtinere nõ poſſet ℞. Ioannes vocabitur nomẽ eiꝰ vinũ ⁊ ſiceram non bibet. Et multi in natiuitate eiꝰ gaudebũt. ℣. Ipſe p̄ibit ante dñm i ſpũ ⁊ virtute helye. Et multi. Lectio quinta

Pretermittiť igiť ioanneſ ſicut nũcius ante ꝑncipeꝫ Sicut dicit dñs ꝑ ꝓphetã. Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã q̇ p̄parabit viã tuam ãn te. Hic igiť ioannes cũctis moꝛtalibꝰ ãnfert dño dicente. Nõ ſurrexit inter natos mulierũ maioꝛ ioanne baptiſta. ℞. Ipſe p̄ibit ãn dñꝫ in ſpũ ⁊ virtute helye. Ut conuertat coꝛda prũm i filios ⁊ incredulos ad pꝛudẽtiã iuſtoꝝ ꝑar̃ dño plebẽ ꝑfectam. ℣. Erit.n. magnꝰ coram dño ⁊ ſpũ ſcõ replebiť. Ut cõ. Lectio ſexta.

Quam pulchꝛe dictũ ẽ iter natos mulierũ nõ ẽ maiõ qꝛ ille oĩbus modis maioꝛ erat ioanne q̇ de v̓gine naſcebatur. Nos ergo frẽs kmĩ illiꝰ adiuti ſuffragiis ab oĩbus mũdemus nos inquinamentis ſpũs ⁊ carnis quatenꝰ ſicut de illiꝰ hodie natiuitate ita dei noſtri recõſiliatōe gaudere mereamur. ℟. Eliſabeth çacharie magnū virum genuit ioannem baptiſtā p̄curſorē dn̄i. Qui viā dn̄o p̄parauit i heremo. ℣. Fuit hō miſſus a dō cui nomē ioannes erat. Qui viaz. In .iii. noctur. iij. Poſuit os meū dn̄s quaſi gladiū acutū i vmbra manus ſue ꝓtexit me. ps. In do. cōfi. An. Formans me ex vtero ſeruum ſibi dn̄s in lucē gentiū vt ſiz ſalus ei⁹ ab extremis terre. ps. Dn̄e q̇s habi. An. Reges videbunt ⁊ ꝯſurgēt ꝑncipes et adorabūt dn̄m deū tuum q̇ elegit te. ps. Bonū ē ꝯfi. ℣. Iuſtus vt palma. Secundū lucā

In illo tp̄e. Eliſabeth impletū ē tempus ꝑiēdi ⁊ peꝑit filium. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbiteri.

Precurſoris dn̄i natiuitas ſicut ſacra lectio euangelice ꝓdit hyſtoria multa miraculoꝝ ſublimitate refulget. Qꝛ nimirū decebat vt ille quo maior inter natos mulierū nō ſurrexit: maiore ꝑceteris ſc̄is i ipō mox ortu v̄tutū iubare clareſceret. ℟. Innuebāt pr̄i ei⁹ quē vellet vocari eū ⁊ poſtulans pugillarē ſcripſit dicens. Ioannes ē nomē ei⁹. ℣. Apptū ē os çacharie ⁊ ꝓphetauit dicēs. Ioānes

Lectio octaua.

Senes autez ⁊ diu īfecūdi ꝑentes dono nobiliſſime ꝓlis exultāt. Ipſi prī quē icredulitas mutum reddiderat ad ſaluandū nomē ꝑconē gr̄e os ⁊ ligua r̄ſeratur. Nec ſolū facultas dn̄i bn̄dicendi reſtituit̄ ſz de eo etiam ꝓphetandi v̄t⁹ augetur. ℟. Precurſor dn̄i vēit de quo ipſe teſtat̄. Nullus maior inter natos mulierū ioāne baptiſta. ℣. Hic ē enim ꝓpheta ⁊ pluſq̄z ꝓpheta de quo idem ait. Nullus ma. Lectio nona.

Merito ꝑ orbē ſcā eccleſia que tot btōrū martyrum victorias quib⁹ ingreſſū regni celeſtiſ merere frequentāt. Huius ſolo mundo: natalē p⁹ dn̄i etiā natiuitatis diem celebrari conſueuit quia nullatenus ſin̄ angelica auctoritate in conſuetudinem veniſſe credendum ē. ℟. Inter natos mulierum nō ſurrexit maior ioāne baptiſta. Qui viaz domino preparauit in heremo. ℣. Fuit homo miſſus a deo cui nomen erat ioannes. Qui viaz. ℣. Fuit homo. In laudibus an̄. Eliçabeth çacharie magnum virum genuit ioannem baptiſtam precurſorem domini. ps. Domin⁹ regnauit. Antiphona. Innuebāt patri eius quem vellet vocari eum ⁊ ſcripſit dicens ioannes eſt nomen eius. ps. Iubilate. Antiphona. Ioānes vocabit̄ nom̄ ei⁹ ⁊ in natiuitate ei⁹ multi gaudebunt. ps. Deus deus. Antiphona. Ioannes eſt nom̄ eius vinum ⁊ ſciceram non bibet ⁊ multi in natiuitate eiuz gaudebunt. ps. B. Antiphona.

Iſte puer magnus coraꝫ domino nam ⁊ manus eius cum illo eſt. ps. Lauda. Capitulum.

Audite inſule et attendite populi de longe: dominus ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordatus eſt nominis mei. Hymnus.

O Nimis felix meritiqꝫ celſi neſciens labeꝫ niuei pudoris ꝑpotens martyr heremiqꝫ cultor maxime vatum. Serta ter denis alios coronant aucta crementis duplicata quoſdam trina centeno cumulata fructu te ſacer ornant. Nunc potens noſtri meritis opimis pectoris duros lapides repelle aſperuꝫ planans iť ⁊ reflexos dirige calles. Ut pius mundi ſator ⁊ redemptor mentibus pulſa liuione puris rite dignetur veniens ſacratos ponere greſſus. Laudibus ciues. ℣. Iuſtus germi. Añ. Apertum eſt os çacharie et ꝓphetauit dicens bñdict⁹ dñs deus iſrael. Et ꝑcantes a toto choro vſqꝫ hoc verbũ. bñdict⁹ anteqꝫ ps. intonetur. Oratio.

Deus qui ꝑſentem dieꝫ honorabilẽ nobis in beati ioãnis natiuitate feciſti: da populis tuis ſpũaliũ grãm gaudiorꝫ ⁊ oiũm fideliũ mentes dirige ĩ viam ſalutis eterne. Per do. Ad. i. añ. Eliçabeth. ps. Deus in nomi. Añ. Gratias tibi. ps. Quicũqꝫ vlt. Ad. iij. añ. Innuebãt. Capłm. Audite inſule. ℟. Gloria ⁊ bono. Ad. vj. añ. Ioãnes vocabitur. Capłm.

Hec dicit dominus formãs me ex vtero ſeruuꝫ ſibi dedi te in lucem gentiũ vt ſis ſal⁹ mea vſqꝫ ad extremũ terre. ℟. Poſuiſti domine. Ad. ix. añ. Iſte puer. Capitulum.

Reges videbũt ⁊ cõſurgẽt ꝑncipes ⁊ adorabũt dñm deum tuuꝫ ⁊ iſrael qui elegit te. ℟. Iuſtus vt pal. Ad. ij. vš. ſuper ps. feriales añ. Eliçabeth. Capitulum. Audite inſule. ℟. Tu puer. Hymnus. Ut queant laxis. ℣. Iuſtus germinabit. Añ. Factum eſt die octauo venerunt circumcidere puerum ⁊ vocabant euꝫ nomine patris ſui çachariam: ⁊ reſpondens mater eius dixit nequaquã ſed vocabitur ioannes. ps. Magnificat. Oratio vt ſ. Infra octa. quando fit ſeruitium de ſancto ioanne fiat ſine regimine chori. Inuitatoriũ. hym. añe. ⁊ ps. ſicut in die. ℣. ⁊ ℟. ſcđm ordinem nocturnorum: ita tamen ꝙ ℟. Priuſqꝫ te for. ſit tertiuꝫ reſponſoriũ: ⁊ in dominica infra octa. quando fiunt medie lectões de ſancto ioanne tunc erit. vj. ℟. ſciłꝫ Priuſquã te. Secunda die. ℣. Gloria ⁊ honore coronaſti euꝫ domine. Lectio. i.

Feſtiuitatem hodiernam ⁊ pñteꝫ frẽs kmĩ venerandi ioannis baptiſte gemina natiuitas ꝯſecrauit. Qui in dominico in hoc ſeculo ſupna diſpẽſatione directus eſt: vt non ſolum ipsi prophetali sublimaretur gloria: sed vt omni per eum p̄conia ꝓphetaꝝ firmaref. Tu autem domine. ℞. Fuit homo

Lectio secunda.

HEc in merito illuz p̄cipuo nunc honor̄ veneremur q̄ spirituali quadam gratia ob h̄ redemptorē mundi nouissimus prophetauit vt eum prius ostēderet. Hic enim solus est ꝓpheta qui dn̄m. n. iesum christum: quem alij in longa futurum tēpora precinerunt proprijs ocul' videre meruit ⁊ annunciare p̄sentem. ℞. Gabriel. Lectio. iii.

VEniente domio ad baptismum sicut sacratissimum euangelium refert beatus ioannes baptista huius prorupit in vocem dicens. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Propter quod nimirum plus q̄z propheta dictus est a saluatore: quoniam ceteri omnes vēturi adhuc christi precones fuere hic baptismus venit deū presens assertor. Tu autem domie ℞. Priusq̄z te formarem i vtero noui te ⁊ antequaz exires de ventre sanctificaui te. Et ꝓphetam in gentibus dedi te. ℣. Ad omnia que mittaz te ibis ⁊ que mādauero tibi loqueris ad eos Et ꝓphetam. Gloria patri. Et prophetam. ℣. Fuit homo. In laudibus an̄ Elizabeth. Capi. Audite. Hymnus. O nimis felix. ℣. Iustus germinabit. De sequentes antiphone dicuntur infra octauam ad vs̄. ⁊ ad matu. sup ps̄. M. ⁊. B. Cum repetione earundē an̄. Inter natos mulieꝝ nō surrexit maior ioanne baptista. An̄. Tu puer ꝓpheta altissimi vocaber℥ p̄ibis enim ante faciem dn̄i pare vias eius An̄. Puer q̄ nat⁹ ē nob̄ plusq̄z ꝓpheta est hic ē eniz de quo saluator ait. inter natos mulieruz non surrexit maior iohāne baptista. An̄. Ex utero senectutis ⁊ sterilis iohannes nat⁹ est p̄cursor domini. An̄. Pro eo ꝙ nō credidisti v̄bis meis eris tacēs ⁊ nō poteris loq̄ vsq̄z in diē natiuitatis ei⁹. ⁊ ad memoriā de hic ℣. Fuit ho. semp tā ad matutinas q̄z ad vs̄. cū orōe de die deinde dn̄r memorie ꝯsuete cetera oīa ut s̄: sicut in die prima Scōꝝ Iohānis ⁊ pauli ad vs̄ sr ps̄. fer. an̄. dn̄r. Capl'z.

HI sunt viri mīe quoruz iusticie obliuionem nō acceperunt cum semine eoruz p̄manent bona hereditas sancta nepotes eoꝝ. Hym. Scōꝝ merit℥ ℣. Letamini in do. An̄. Isti sunt due oliue ⁊ duo cādelabra lucētia an̄ dn̄m hn̄t ptātē claudere celū nubib⁹ ⁊ apire portas eius q̄z lingue eoꝝ claues celi fcē sūt ps̄. M. Oratio.

QUesumus omnipotēs deus ut nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat: que de beatoꝝ ioannis ⁊ pauli glorificatiōe procedit: quos eandem fides ⁊ passio vere fecit cē germanoſ. Per. Memo. d̄ ſcō ioanne. Ex vtero. ℣. Fuit hō. Or̄o ut s̄. ⁊ alie memo. cōſuete dn̄r. Ad mat. iij. le. inuita. duplex ſine regi. chori. Lectio .j.

In illo tp̄e. Impiiſſimo iuliano ceſare facto peruēit ad eum quod paulus ⁊ ioānes qui fuerāt cubicularij ꝯſtantie filie ꝯſtantini oī die turbas xp̄ianorū pauperū reficerēt in domib⁹ ſuis. Ex hiſ opib⁹ quas ſacratiſſima vͦgo ꝯſtantia r̄liquerat. Quos ad ſe iulianuſ aduocans dixit ad eos. Conſiderar̄ debetis. qꝛ vos i regia aula nutriti nō debetis deeſſe lat̄i meo vt habeā vos ꝑmos in palacio meo. ℟. Paulus ⁊ ioannes dixerunt ad iulianū: nos vnū deum colimus. Qui fecit celuꝫ et terrā. ℣. Nō tibi ꝓponim⁹ ꝑſonā qualēcunqꝫ deuꝫ tibi ꝓponimus. Qui fecit. Lectio .ij.

Paulus ⁊ ioānes dixerunt hoīes xp̄iani ſum⁹ ⁊ vnuꝫ deū qui fecit celū ⁊ terram colimus. Timemus amicitias vͦ tuas ne iimicitiaſ incurramus eterni dei. Et ideo te ſcire volumus ꝙ nunquā ad culturaꝫ tuam: nunquā ad palaciū tuū veniem⁹. ℟. Beati martyres xp̄i ioānes ⁊ paulus dixerūt iuliano nobis aūt alius non eſt niſi vnus deus. Pater ⁊ fili⁹ ⁊ ſpiritus ſcūs. ℣. Unus ſpiritus et vna fides erat in eis. Pater ⁊ filius. Lectio .iij.

Tunc reſpondit Iulianuſ ⁊ dixit ad eos. Putatiſqꝫ vos ſibi martyres faciāt chriſtiani. Hoc cum iam dixiſſet ſurrexit dicens. Decima die tranſacta ſponte adueniētes amicos vos habeo: ſi veniētes q̄ſi publicos hoſtes. ℟. Paulus ⁊ ioannes dixerunt ad terrentianū ſi tuuſ dn̄s eſt iulianus habeto paceꝫ cum illo. Nobis alius non eſt niſi dn̄s ieſus chriſtus. ℣. Semel enim a facie dei proiectus vult ⁊ alios ſecum in interituꝫ deuenire. Nobis. ℣. Iuſti aūt.

In laudib⁹ añ. Paulus ⁊ ioānes dixerunt iuliano nos unuꝫ deū colimus qui fecit celum et terrā. ps. Dn̄ſ reg. An. Paul⁹ ⁊ ioannes dixerūt ad terrentianū: ſi tuus dn̄s eſt iulianus habeto pacē cum illo nobis alius nō eſt niſi dn̄s ieſus chiſtus. ps. Iubi. An. Ioannes ⁊ paul⁹ cognoſcētes tyrannidē iuliani facultates ſuas pauperib⁹ erogare ceperūt. ps. Deus deus. An. Spūs ſancti ⁊ aīe iuſtoꝝ hymnū dicite deo in eternū. ps. B. An. ioānes ⁊ paulus dixerunt ad gallicanū fac votum deo celi ⁊ eris victor melius q̄ꝫ fuiſti. ps. Caplm. Hi ſunt viri. Hym. Rex glorioſe martyꝝ. ℣. Mirabilis deus. An. Beati martyres chriſti ioānes ⁊ paulus dixerunt iuliano: nobis autem alius non eſt niſi vnus deus pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus. ps. B. Or̄o ut s̄. memo. d̄ ſancto ioanne An. Pd eo. ℣.

Fuit h. Oratio ut s. ⁊ dicunt memo. ꝯsuete. Ad .i. añ. **Paul⁹ ⁊ io.** Ad .iii. añ. **Paulus.** Cap. **Hi sunt viri.** ℞. **Letamini.** Ad vi. añ. **Joannes ⁊ pau.** Capłm.

Corpa scõꝝ in pace sepłta sunt ⁊ viuent noīa eorum in eternum. ℞. **Exultent iusti.** Ad .ix. añ. **Joannes ⁊ pau.** Ca.

Sapiam sanctoꝝ narrabūt oēs populi: ⁊ laudem eorū ꝓnunciat omis ecclīa scõꝝ. ℞. **Justoꝝ anie.** Oro ut s. Si h̄ festū sanctoꝝ ioānis ⁊ pauli i dn̄ā euenerit hoc mō fiat seruitium. Ad .i. vs. sup ps. feria. añ **Sancti ꝑ fidem.** Capłm. **Hi sunt viri.** ℞. **Paulus ⁊ ioan.** Hymn⁹ **Sanctoꝝ meritis.** ℣. **Letami.** Añ. **Isti sunt due oli.** ps. **Ma.** Oro ut s. Memo. de scõ ioanne ⁊ de dn̄ā ⁊ de trinit. ⁊ ꝓcessi. añ crucez nisi aliq̄ dn̄ā ōio oporteret differri: tūc eni memo. d̄ dn̄ā. ⁊ de trinit. non fiat nec ꝓcessio añ crucē. Complet. simplex dr̄. Ad matut. ix. lec. fiant. i. iii. prime lec. cum tribus ℞. de .i. noc. cōis hystorie ꝑlimoꝝ martyrū ⁊ medie lec. de scõ ioāne bapt. cū ℣. ⁊ ℞. de .i. noc. sci ioannis bapt. Ita tn̄ q̄ ℞. **Priusquā.** erit. vi. ℞. iii. vltime lec. sine expositiōe legant cū ꝓprietate sanctoꝝ que habent cum ℞. ⁊ lau. supradictis cū hoc ℣. ante lec. de .iii. noc. ℣. **Justoꝝ aie.** Si do historia **Deus oim.** in hac dn̄ā inchoanda fuerit totū seruitiū de dn̄ica fiat: ⁊ festū sanctorum ioānis ⁊ pauli differt vsq3 i crastinū: ⁊ ibi fiant .iii. lec. cum ℞. ⁊ laudib⁹ supradictis. Ad .i. et ad oēs alias horas ōis fiant ut supra notat' excepto q̄ si dn̄ica fuerit dr̄ ad .i. super ps. **Quicūq3 vult.** Añ. **Te iure lau.** Et ad .ii. vs. añ. **Paulus ⁊ io.** ⁊ ps. dominicales dnt capłm. **Hi sunt viri.** hym. **Rex gloriose.** ℣. **Mirabilis.** Añ. **Absterget deus.** ps. **Ma.** Oro. **Oms ops. d.** Memo. de scõ ioanne. añ. **Tu puer.** ℣. **Fuit h.** Oro ut s. Deinde fiat memo. de dn̄ica si de ea ꝓus facta fuerit. Ad .i. vs. memo. Dominica infra oct. que varie contigerit si a festo vacauerit fiet medie lec. de scto ioanne bapt. sin autē tm̄ memo. in die apłoꝝ petri ⁊ pauli. Nam tunc non fiat memo. in audiētia sed sub silentio. tm̄ in festo sanctoꝝ ioannis ⁊ pauli fiant medie lec. de scto ioanne baptista. Lectio .i.

Cum de nuncupatiōe pueri cognatoꝝ vicinorūq3 hesitaret arbitriū ꝓprietate noīs eius q̄3 ab angelo dictāte didicerat: recepta subito prius ꝓstina facultate sermonis pat' mutus aperuit os. ℞. **Fuit h.**

Lectio .ii.

At cuius natiuitatē ꝑceptiōe celesti tentus expectabat nati vocabuluz loqueret': ut agnosceret anxius senex per eum se sibi redditum quē de se nō crediderat nasciturum: nec dubitabat vltra celitus illū vel ꝓmissum fuisse: vel

natum cuius cauſa ⁊ amiſiſſe ꝓbabat ⁊ accepiſſe ſermone. ℟. Gabriel. Lectio .iij.

QUid hac fratres religione glīoſius. Quid ac īſignius fide in qua ſterilis concepit Uirgo ꝑturit mutus loquit̄ et inter ſecreta maternoꝝ viſcerū puuli totius mundi gaudia futura p̄ludiuit. Hec eni poterat ſub lege veteri ordinē ſuū mortalit̄ ſeruar̄ natura quā per nouā natiuitatis grām nouū ſalutis hoīum myſteriū ꝓbatur. ℟. Priuſq̄ꝫ te for. In die ſanctoꝝ ioannis ⁊ pauli ſi dñica nō fuerit. tunc eni .ij. veſpe de ſcō ioāne bapt. hoc mō ſuper pē. feriales añ. Eliçabeth. Caplm. Audite i. Hym. Ut queant. ℣. Fuit hō. Añ. Puer qui natus. Orō ut ſ. nulla fiat memo. de martyribus ioāne ⁊ paulo ſꝫ dñr memo. cōſuete. Quarto die infra octauam. Lectio prima.

BEatus ioānes baptiſta cuius nunc feſtiuitatem letamur celeſtia mūdo gaudia ſterili ab vtero hodie natus reuixit Intm̄ vt in eo aūt ſpecialis xp̄i p̄ſu' fit electio vt autē mereretur xp̄m annūciare q̄ꝫ naſcendo nunciū vel linguā nunciar̄ poſſet ⁊ accipere. Lectio .ij.

DEniq̄ꝫ eliçabeth illa vetꝰ mulier ⁊ vna mater q̇ an̄ partū ſuum de futuri filij letabatur officio veniēti ad ſe btē marie in ipſo ſalutatiōis occurſu ait. Ecce ex quo facta eſt vox ſalutatiōis tue in auribꝰ meis infans exultauit in gaudio in vtero meo. ℟. Iſte puer. Lectio .iij.

TEre oīum hic beatiſſimus puulorū qui ītra materna viſcera ꝯcluſus adeſſe ſaluatorem mūdi: qd̄ nec duꝫ ſermone poterat ꝓphetico gaudio reuelat. Solus eni baptiſta dñi vltra legem naſciturū natiuitatē ſuā leticia p̄uenit ⁊ exultatō. Priuſq̄ꝫ te for. Añ. Ex vtero. pē. B. Oratio. Deus qui p̄ſen. Cetera vt ſ. Sancti leonis pape. Caplm. Ecce ſacerdos.

DEus qui beatū leonē pontificē tuū ſanctoꝝ tuoꝝ meritis coequaſti: ꝯcede ꝓpitius: vt qui cōmemoratōis feſta eius ꝑcolimꝰ: vite eius quoqꝫ imitemur exempla. Per dñm. Memo. ꝫ ſcō io. inne. añ. Pro eo qd̄. Memo. de cruce de ſancta maria ⁊ de omnibus ſanctis. Ad matutinas tres lectiones cum nocturno propter vigiliam omnia fiant de feſto vſque ad miſſam que erit de vigilia. Si hec vigilia infra octa. corporis chriſti vel infra octauam trinitatis euenerit omnia fiant ut ſ. dicitur in feſto ſcē petronille. Lectio prima.

LEo minor natiōe ſicula ē patre paulo ſedit [illegible] cathedra menſibus decem ⁊ diebus ſeptem. Hic fuit vir eloquentiſſimus ⁊ in diuinis ſcripturis ſufficienter inſtructꝰ greca ⁊ latina lingua eruditꝰ. Lu autem domine. Reſponſoria ſicut vnius confeſſoris ⁊ pontificis. Lectio ſecunda.

Cantilena ac pſalmodia p̄cipuus lingue quoqꝫ eloquentia ſcholaſticus exortator omnium bonorum opum que plebi florentior: ⁊ erga inopum prouiſione non ſolum mentꝭ pietate: ſed etiaꝫ ſtudij ſui laboribus ſolicitus. Tu autem domine. Lectio tertia.

Hic leo ſuſcepit ſextaꝫ ſynodum: que per gratiam dei ſcilicet prouidentiã nuper in regia vrbe celebrata ē ſimulqꝫ cũ eo legati apoſtolice ſedis ⁊ duo patriarche id eſt conſtantiopolitanus ⁊ antiochenus atqꝫ cẽtum quiquaginta epiſcopi quã etiã greco eloquio conſcriptaꝫ ſtudioſe in latinum tranſtulit. Cetera de comuni vnius cõfeſſoris. Memoria de ſancto iohãne. Añ. Inter natos. ℣. ⁊ oratio vt ſ. ⁊ alie memorie dicuntur.

In vigilia apoſtolorum petri ⁊ pauli. Ad p̃mas vẽ. ſuper pſ feriales añ. Quem dicunt homines eſſe filium hominis dixit ieſus diſcipulis ſuis: reſpondens petrus dixit: tu es chriſtꝰ filiꝰ dei viui: ⁊ ego dico tibi: q̄a tu es petrus ⁊ ſuper hanc petrã edificabo eccleſiam meam. Capitulum.

Petrus quideꝫ ſeruabatur in carcere: oratio autem fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum pro eo. R. Cornelius centurio vir religioſus ac timens deum vidit manifeſte angelum dei dicenteꝫ ſibi. Corneli mitte ⁊ accerſi cito ſymonem qui cognominatur petrus. Hic dicet tibi quid te oportet facere. ℣. Cumqꝫ oraſſet cornelius nõdum in chriſto renatus apparuit ei angelus dicens. Corneli mitte ⁊ accerſi. Gloria patri et filio. Hic dicet tibi quid. Hymnus.

Aurea luce et decore roſeo lux lucis omne perfudiſti ſeculum: decorans celos inclyto martyrio hac ſacra die que dat reis veniam. Ianitor celi doctor orbis pariter iudices ſecli veri mundi lumina: ꝑ crucem alter alter enſe triumphãs vite ſenatum lauriati poſſidẽt. Iam bone paſtor petre clemẽs accipe vota precantũ ⁊ peccati vicula r̃ſolue tibi poteſtate tradita qua cunctis celum verbo claudis aperis. Doctor egregie paule mores inſtrue: ⁊ mente polum nos tranſferre ſatage donec perfectũ largiatur plenius euacuato quod ex parte gerimus. Oliue bine pietatꝭ vnice fidei deuotos ſpe robuſtos: maxime fonte repletos charitatis gemine poſt mortem carnis impetrate viuere. Sit trinitati ſempiterna gloria honor ptãs atqꝫ iubilatio i vnitate cui manet ĩpiũ extũc ⁊ mõ ꝑ etna ſcl'a Amē. ℣. Tu es pe. R. Et ſr̃ hãc petrã edi. eccl. m. Añ. Btũs pe trus apoſtolus vidēs ſibi xp̄m occurrere adorãs eum ⁊ ait domine quo vadis venio romã iterum crucifigi. ℣. M. Oratio.

Deus qui nos beatorum apoſtolorum tuorum petri ⁊ pauli glorioſa natalitia ꝑuenire cõcedis: tribue q̄ſ: eorū nos ſemꝑ ⁊ beneficiis ꝑueniri: ⁊ orationibus defendi. Per. Nulla fiat memo. ad has vš. de ſcõ iohanne: nec ad matu. neq; ad .ij. vš. nec ad miſſam de die in audientia. Ad comple. oĩa fiant ſicut in feſto trinitatis ꝓpter duplex feſ. Ad matu. Inuit. triplex. Xp̄m regē adoremus dñm. Qui martyrio crucis beatū glorificauit petrū apl̄m. ℣. Venite. Hym. Aurea luce. In .i. noct. añ. In plateis ponebãtur infirmi i lectul' vt veniēte petro ſaltē vmbra illius obumbraret quēquã illorum ⁊ liberarentur ab īfirmitatibus ſuis. ℣. Celi enar. Añ. Ait petrus ꝑncipib⁹ ſacerdotū ibm quē vos interimiſtis ſuſpēdētes i ligno. hūc de⁹ ſuſcitauit a mõtuis: ⁊ pricipē ac ſaluatorē exaltauit ad dandã penitētiã in remiſſiōem pctōrū. ℣. Bñdicat. Añ. Petrus apl̄us dixit palitico enea ſanet te dñs ieſus chriſtus ſurge ⁊ ſterne tibi qui cõtinuo ſurrexit ⁊ oēs qui videbãt ꝯuerſi ſūt ad dñm. ℣. Eructa. ℣. In om. t. Lectio .i.

Omnium quidē ſcōrū ſolēnitatum dilectiſſimi totus mūdus eſt ꝑticeps ⁊ vni⁹ fidei pietatis exigit vt q̄cq̄d ꝓ vniuerſorum ſalute geſtū recolitur cōibus vbiq; gaudiis celebretur. ℟. Symō petre anq̄ȝ vocaui te: noui te: ⁊ ſuper plebē meã pricipē te ꝯſtitui. Et claues regni celorū tradidi tibi. ℣. Quodcunq; ligaueris ſuꝑ terrã erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ quodcunq; ſolueris ſuper terrã: erit ſolutū ⁊ in celis. Et claues. Lectio .ij.

Verūtñ hodierna feſtiuitas ꝓpter illã reuerentiam q̄ȝ toto orbe terrarum ꝓmeruit ſpēali ⁊ ꝓpria romane vrb exultatiōe venerãda eſt: vt vbi precipuorum aplōrum glificat⁹ eſt exit⁹ ibi in die martyrii eorū ſit leticie ꝑncipat⁹. ℟. Ego ꝓ te rogaui petre vt nō deficiat fides tua Et tu aliqñ ꝯuerſus ꝯfirma fratres tuos. ℣. Symon ecce ſathanas expediuit vos vt cribraret ſicut triticū: ego aūt rogaui ꝓ te Et tu aliqñ. Lectio .iij.

Iſti ſunt enī viri ꝑ quos tibi euangelium xp̄i roma reſplēduit. Et tu que eras magr̄a erroris facta es nūc diſciplina veritatis. Iſti ſunt patres tui ſci veri paſtoreſq; q̄ te regnis celeſtibus in ſeruandã multoq; felicius ꝯdiderūt: quã illi quorū ſtudio ꝑma meniorum fundamēta locata ſunt. ℟. Si dilig me ſymon petre paſche oues meas Dñe tu noſti q2 amo te. Et animã meã ponã ꝓ te. ℣. Si oportuerit me mori tecū nō te negabo. Et animam meam po. Glo ria patri ⁊ fi. Et aiaʒ. In ij. nocturno a. Factū est vt quedā discipula noie tabita plena operibus bonis ⁊ elemosinis ifirmata moreretᷣ miserūt autē discipuli ad petrū rogantes ne pigriterꝭ venire ſqʒ ad nos. ℟. Omnēs gen. plau. ℣. Adueniēte petro circūsteterūt illū oēs vidue flētes ⁊ ostendētes tunicas ⁊ vestes quas faciebat illꝭ dorcas. ℣. Exaudi de. dep. Añ. Ponēs petrus genua sua orauit: ⁊ ꝯuersus ad corpus dixit tabita surge: at illa apuit oculos et viso petro resedit dansqʒ illi manū erexit eā ⁊ sctis ac viduis assignauit viuā. Ps. Exaudi de. ora. ℣. Constitues eos principes.

Lectio quarta.

Ex quibus his qui fedauit te sede supna qui tibi nomē dedit. Isti sunt q̄ te ad hāc gloriā puexerūt: vt gens scā pplus acq̄sitōis ⁊ elect⁹ ciuitas sacerdotalis ⁊ regia. Per sacrā bti petri sedē caput orbis effecta latius psideres religione diuina q̄ʒ dn̄atione terrena. ℟. Tu es petrus ⁊ sup hāc petrā edificabo ecclīam meaʒ: ⁊ porte inferi nō pualebunt aduersus eaʒ. Et tibi dabo claues regni celorum. ℣. Quodcūqʒ ligaueris super terrā erit ligatū ⁊ in celis. ⁊ q̄dcunqʒ solueris sup terrā erit solutū ⁊ in celis. Et tibi dabo claues regni.

Lectio v.

Quāuis eniʒ multis aucta victorijs ius imperij tui terra mariqʒ ꝓtulerꝭ nimis tn̄ est q̄ tibi bellicus labor subdidit q̄ʒ q̄ tibi pax xp̄iana subijt. Deus nanqʒ bonus ⁊ ōps qui mīam suaʒ humano generi vnquaʒ negauit: sed in cōie mortales suis habundātissimis semp beneficiis erudiuit. ℟. Tu es pastor ouiū pnceps aplorū tibi tradidit deus oia regna mūdi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celoꝝ. ℣. Tibi eniʒ a dn̄o collata est ptās ligandi atqʒ soluendi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum.

Lectio sexta.

Voluntariā errantiuʒ cecitatē ⁊ pcliuē in deteriora nequiciā secretiōe ꝯsilio ⁊ altōri pietate misertus est: mittēdo verbū suū equale sibi atqʒ coeternum quod caro factū ē. Ita diuinitatis naturā nature vniuit humane. Vt illius ad īfima inclinatō nr̄a fieret ad summa prouectio. ℟. Petre amas me tu scis dn̄e quia amo te. Pasce oues meas. ℣. Symō iohis diligis me plus his tu scis dn̄e q̄ amo te. Pasce oues meas. In tertio nocturno antiphōa. Cornelius centurio vir religiosus ac timens deum vidit manifeste angelum dei dicentem sibi: corneli mitte ⁊ accersi symoneʒ qui cognomiatur petrus hic dicet tibi quid te oportet facere. Psal. Confitebimur. Añ. Aperiens petrus os suum dixit in veritate comperi quoniam nō ĩ ꝑſonaꝝ acceptoꝛ de⁹ ſȝ ĩ gēte q̄ timȝ deū ⁊ opaꝛ iuſticiā acceptus ē illi. ps. Dn̄s reg. exult. An. Adhuc loquēte petro cecidit ſpūs ſc̄s ſuꝑ oēs q̄ audiebāt v̄bū ⁊ erant loquētes liguis et magnificātes deū tūc petr⁹ iuſſit eos baptiçari i noie dn̄i ieſu xp̄i. ps. Dn̄s reg. iraſc. V. Nimis bono. Scd̄m mattheum.

IN illo tꝑe. Venit ieſus i ꝑtes ceſaree philippi: ⁊ interrogauit diſcipulos ſuos dicens. Quē dicūt hoies eſſe filium hois. Et re iq̄. Omelia extracta de cōmētario orig.

INterrogabat ieſus diſcipulos ſuos quē eū dicunt hoies eſſe vt ex apl̄oꝝ reſpōſionibus nos diſcamus diuerſas opiniones fuiſſe tūc apud iud̄os de xp̄o. Unde ſequitnr. Illi aūt dixerūt. Alij ioannē baptiſtam. Alij v̄o helyam. Alij v̄o hieremiā aut vnū ex prophetiſ. R. Quē dicūt hoies eſſe filiuȝ hois dicit ieſus diſcipulis ſuis rn̄dens petr⁹ dixit tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Et ego dico tibi q꞉ tu es petrus ⁊ ſuꝑ hāc petrā edificabo eccleſiam meam. V. Btūs es ſimon bariona q꞉ caro ⁊ ſanguis nō reuelauit tibi ſed pr̄ me⁹ q̄ ē in celiſ. Et. viij

VNde ꝓpter diuerſas opiniones iudeoꝝ d̄ xp̄o qua cā quidā ipſoꝝ dicebant eū eē ioannē baptiſtaȝ videlȝ ſecuti eſtimationē herodis dicentis ad pueros ſuos. Hic ē ioanneſ baptiſta ip̄e ſurrexit a mortuis idō v̄tutes oꝑanꝛ i illo. R. Domine ſi tu es iube me venire ad te ſuꝑ aquas. Et extendes manū ſuā appͥhendit eum ⁊ dixit modice fidei quare dubitaſti. V. Cūq̄ȝ vidiſſet ventuȝ validū veniētē timuit ⁊ cū cepiſſet mergi clamauit dicēs dn̄e ſaluum me fac. Et exten. Lec. ix.

ALij aūt helyā eū eſſe dicebant videlȝ eſtimātes q̄d aut ſc̄dam natiuitateȝ accepit helyas aut ex eo tempoꝛe in cōpoꝛe viuentis in tēpoꝛe appͮuit illo. Qui v̄o hieremiā putabāt ꝓpter illa que i pͥncipio ip̄e ad hieremiā de⁹ iā dixerat. Ecce cōſtitui te hodie ſuꝑ gentes ⁊ regna ⁊ ſuꝑ reges eradicarꝛ ⁊ plātare demoliri ⁊ ꝑdere reedificare ⁊ euellere. R. Quodcūq̄ȝ ligaueris ſuꝑ terrā erit ligatū et in celis. Et q̄dcūq̄ȝ ſolueris ſ̄ t̄ram erit ſolutū ⁊ in celis. V. Tu es inq̄t petrus xp̄s fili⁹ dei viui rn̄dens dn̄s ait ⁊ ego dico tibi q꞉ tu es petr⁹ ⁊ ſuper hanc petrā edificabo eccl̄iam meaȝ. Et q̄d. Gl̄ia pa. Erit. V. Tu eſ petrus. R. Et ſuꝑ hanc petrā edificabo eccleſiam meam. In laudibus añ. Petrus ⁊ ioannes aſcendebāt i tēplū ad horā orōnis nonā. ps. Dn̄s reg. An. Argentū ⁊ aurū non ē mihi q̄d aūt hēo hoc tibi do. ps. Iubi. An. Dixit angelus ad petruȝ circūda tibi veſtimētū tuū ⁊ ſequere me. ps. De⁹ deus. An.

Petre amas me paſce oues meas tu ſcis dñe quia amo te. ℟. An. Tu es petr⁹ ⁊ ſup hanc petram edificabo eccleſiam meam. ps. Laud. Capłm Petrus quid. Hym. Exultet celũ. ℣. Annũcia. An. Quodcũqȝ ligaueris ſup terrã erit ligatũ ⁊ in celis ⁊ q̃dcũqȝ ſolueris ſup terram erit ſolutũ ⁊ in celis dixit dñs ſimoni petro. ℟. Oratio.

Deus hodiernã diẽ apłoꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli m̃rio conſecraſti: da eccłie tue eoꝝ i omnibus ſequi p̃ceptũ p quos religionis ſũpſit exordiũ. Per dominum. Ad p̃maȝ an. Petrus ⁊ ioannes. An. Grãs tibi d. ps. Quicunqȝ vult. An. Argentũ ⁊ aurũ. Cap. Petr⁹ quidẽ. ℟. In om. ter. Ad. vi. An. Dixit angelus. Capitulũ.

Angelus dñi aſtitit ⁊ lum̃ refulſit i habitaculo carceris: percuſſoqȝ latere petri excitauit eũ dicens ſurge velociter ⁊ cõtinuo ceciderũt cathene de manibus ei⁹. ℟. Cõſt. Ad. ix. Tu es pe Capitulum.

Exiens petrus ſequebatur angelũ ⁊ neſciebat qꝛ verꝝ ẽ quod fiebat p angelũ eſtimabat autem ſe viſum videre. ℟. Nimis ho. ℣. Annunciauerũt Ad ſecundas veſperas. Iurauit dominus. ps. Dixit dominus. Ceterę antiphone d apoſtolis cum ſuis pſalmis ⁊ dicuntur quotidie per oct. quando ſeruitium fit de eis cap. Iã non eſ. ℟. Qui ſunt iſti. Hy. Aurea luce. ℣. In omnẽ terrã. Antiphona. Glorioſi principes terre quomodo in vita ſua dilexerunt ſe: ita ⁊ in morte ſua non ſunt ſeparati. ps. M. Oro Deus qui hodiernã. Et ſi fuerit veſpere ſimul de vtriſque apoſtolis hac nocte adiungẽ.

In commemoratione ſancti pauli apoſtoli. Ad matutinas Inuitatorium triplex. Laudemus ieſum chriſtum. In paſſione apoſtoli pauli. ps. Venite Hymnus. Doctor egregie. ℣. Annue chriſte. In primo nocturno antiphona. Qui operatus eſt petro in apoſtolatum operatus eſt ⁊ mihi inter gentes ⁊ cognouerunt gratiaȝ que data eſt mihi a chriſto domio. ℣. Qui me ſegregauit ex vtero matris mee ⁊ vocauit me per gratiam ſuam. ps. Celi enar. Antiphona. Scio cui credidi. ⁊ certus ſum quia potẽs eſt depoſitum meum ſeruare in illũ diem iuſtus iudex. ℣. Dereliquo ꝛpoſita eſt mihi corona iuſticie. Pſalmus. Benedicam Antiph. Mihi autem viuere chriſtus eſt ⁊ mori lucrum gliari me oportet in cruce domini noſtri ieſu chriſti. ℣. Per quẽ mihi mundus crucifixus eſt ⁊ ego mundo. Pſalmus. Eructauit. Verſus. In omnẽ terrã exi.

Lectio prima.

Conſideremꝰ frēs chariſſimi quātiſ apoſtolū ſuūꝫ dñs paulū extulerat hominibus ad tēpus cecauit: ſꝫ cecitatē illius totius orbis illuminatorē effecit. In paradiſū illū rapuit i tertiuꝫ celū iteꝝ ſublimauit ineffabilis archā fecit illū eſſe ꝑticipē taliūqꝫ myſterioꝝ conſcium nulli hoīum phas fuit ꝯfiteri. ℟ Qui opatus ē petro in apoſtolatū opatꝰ ē ⁊ mihi īter gentes. Et cognouerunt grām que data eſt mihi. ℣ Grā dei ī me vacua nō fuit ſed grā eiuſ ſēꝑ in me manet. Et co. Le. ij.

Paulus in terra gradiēs ſe ſic agebat i cunctis quaſi angelorū ſocietate frueref. Et paſſibili adhuc corpoꝛ colligatus illoꝝ ꝑfectione gaudebat. ℟ Scio cui credidi ⁊ certus ſū qꝛ potens ē depoſitū meū ſeruare. In illū diē iuſtus iudex. ℣ Repoſita ē mihi corona iuſtici quā reddet mihi dñs. In illū.

Lectio iij.

Nam ⁊ tanqꝫ ꝑenatus totū docendo orbē ꝑuolauit ⁊ velut iā corporeꝰ corpoꝛ laboreſ ⁊ picula cōtempſit. Et quaſi iā celū poſſidens cūcta ꝓrſus terrena deſpexit. Neqꝫ cū ipſius iam in corporis ſenſibus detineret: ita iugi mētis intentione vigilabat. ℟ Bonum certamē certaui curſū cōſumaui fidē ſeruaui Ideoqꝫ repoſita eſt mihi corona iuſticie. ℣ Grā dei ſum id qđ ſū ⁊ gratia eius in me vacua non fuit. Ideo. In ij nocturno añ. Bonū certamē certaui curſum cōſūmaui fidē ſeruaui. ℣ De cetero repoſita ē mihi corona iuſticie. ℟ Oēs gen. p. An. Tu es vas electōis ſcē paule apoſtole p̄dicatoꝛ veritatis i vniuerſo mūdo. ℣ Per queꝫ oēs gentes cognouerūt grām dei. ℟ Exaudi de. o. An. Magnꝰ ſcūs paulus vas electionis vere digne ē glorificandus qui et meruit thronū duodecimū poſſidere. ℣ In regeneratione cuꝫ ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue. ℟ Exaudi deꝰ orationē. ℣ Cōſtitues. Le. iiij.

Angelis ſepe diuerſaꝝ gētium cura conceſſa ē ⁊ cōmiſſa. Sed nullus eoꝝ ita creditum oībuſ pplīm gubernauit vt paulꝰ vniuerſū orbem. Michaeli cōmiſſa eſt gens iudeoꝝ paulo necnō terre ac maris ac vniuerſi orbis habitatio ipſiuꝫ qꝫ deſertum. ℟ Reſpoſita eſt mihi corona iuſticie quaꝫ reddet mihi dñs. In illa die iuſtꝰ iudex. ℣ Scio cui credidi ⁊ certus ſū qꝛ potens ē depoſituꝫ meū ſeruare. In illa. Lectio v.

Hec eni ad iniuriā qđ abſit Scōꝝ dicimꝰ angelorum ſꝫ oñdimꝰ paulū ēt int̄ āgeloꝝ merita cōſiſtere. Neqꝫ dicimꝰ qꝛ hec perficiebāt a paulo hoc .n. nos fatemur ꝙ ⁊ ipſe paulꝰ dicit. Gratia dei ſū id qđ ſum. ℟ Grā dei ſuꝫ id qđ ſum. Et gratia eiꝰ in me vacua nō fuit ſed ſemper in me manet. ℣. Qui operatus ē petro in apoſtolatum operatus ē ⁊ mihi ī gentes. Et gratia eius. Lec. vi.

Paulus itaqꝫ qui tantā vi humane alacritatis oſtendit vt ad celū quoqꝫ ipſum valeat ſubuolare quaſi vniuerſū mūdū genuiſſet ſic ꝑturbaꝛ ſic diſcurrebat oēs ī regnū dei inducere feſtinabat. Docēdo policendo meditando timorādo ꝓ ipſius tñ etiam ꝓ ipſis ſupplicando ⁊ terrendo. ℟. Mihi viuere xp̄s ē ⁊ mori lucrum. Gl'iari me oportet in cruce domini mei ieſu xp̄i. ℣. Per quē mihi mūdus crucifixus ē ⁊ ego mūdo. Gl'iari. Gl'ia pa. In iij nocturno. an.

Ter vgis ceſus ſū ſemel lapidatus ſū ter naufragiū ꝑtuli ꝓ xp̄i nomine. ℣. Nocte ac die ī ꝓfundū maris fui. Ps. Cōfitebi. ℟. Repoſita ē mihi corona iuſticie quam reddet mihi dn̄s in illū dieꝫ iuſtꝰ iudex. ℣. Coopante gratia ſpiritus ſancti. Ps. Dn̄s regna. exul. ℟. Ne magnitudo reuelationum extollat me datus ē mihi ſtimulus carnis mee angelus ſathane vt me colaphiꝫet ꝓpter qđ ter dn̄m rogaui vt auferreꝛ a me ⁊ dixit mihi dn̄s ſufficit tibi grā mea. ℣. Nam virtus in infirmitatibꝰ ꝑficiꝛ. Ps. Dominꝰ reg. ℣. Nimiſ ho. Secundum mattheum.

In illo tempore dixit. Symon petrus ad ieſum. Ecce nos reliquimꝰ omnia ⁊ ſecuti ſumꝰ te. Quid ergo erit nob Et reƚ. Omelia beati hieronymi presbyteri.

Cum autem dn̄s ac ſaluator noſter diuiteſ difficile regnū celoꝝ intrare dixiſſet diſcipuli eius reſponderunt dicētes. Ecce nos reliquimus oīa ⁊ ſecuti ſumꝰ te. Quid g° erit nobis. Grandis enī erat fiducia eorum q̄ q̄ꝫuis diuites non fuerant ſed victū manu ⁊ arte querebant tñ fideliter ꝯdicebant ſe reliquiſſe oīa addendo ⁊ ſecuti ſumꝰ te. ℟. Damaſci ꝑpoſitus gētꝫ a retbe regis voluit me cōprehendere a fratribus ꝑ muꝝ miſſus ſum in ſporta ⁊ ſic euaſi manus eius. ℣. Deꝰ ⁊ pr̄ dn̄i mei ieſu xp̄i ſcit qđ nō mentior Et ſic. Lectio octaua.

Multi diuitias relinquentes ſed dominum non ſequuntur ait. Non veni facere voluntatem meam ſed voluntatem eius qui miſit me. Ieſus autem dixit eis. Amen dico vobis ꝙ vos q̄ ſecuti eſtis me ī regeneratione cum ſederit filiuſ hominis in ſede maieſtatiſ ſue Sedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodecim iudicantes .xij. tribus iſrael. ℣. Tu es vas electionis. Require in conuerſione alius. Lectio nona.

In hac vita ſe ſequentes ⁊ pro ſuo nomine ſequēteſ ⁊ laborantes in alia premium ſperare dn̄s docuit. i. in regene

ratione cū sederit videlz in vi
tam imortalē fuerim⁹ resurgē
do regenerati q̇ in vitaz cadu
cā fueram⁹ mortaliter generati
ꝓculdubio .n. sunt due regene
rationes ⁊ due resurrectiones
Una regeneratio est in baptis
mo ex aqua ⁊ spū sancto. Alte
ra ē de qua dn̄s dicit in p̄senti
prima resurrectio ē in hoc secu
lo pctōꝝ remissio. Scđa erit
quando oēs qui in monumen
tis sunt audient vocem filij dī
℟. Sancte paule. Require in
ꝯuersione ei⁹ ℣. Dedisti here.
In laud. añ. Ego plantaui ap
polo rigauit deus aūt icremen
tum dedit alła. ps. Dn̄s reg̃.
℣. Unusquisqꝫ ꝓpriam merce
dē accipiet scđm suū laborem.
Añ. Libent̄ gl'iabor i infirmi
tatib⁹ meis vt ihitet in me vt⁹
xp̄i. ps. Jubi. ℣. Qn̄ eni infir
mor tūc fortior sū ⁊ potēs. Añ.
Grā dei in me vacua non fuit
sed grā ei⁹ i me manet. ps. De
us d. ℣. Grā dei sū id qđ suz.
Añ. Damasci p̄posit⁹ gentis a
rethe regis voluit me ꝯp̄hēdē
a frib⁹ ꝑ murū missus sū i spor
tam ⁊ sic euasi man⁹ ei⁹ in noie
domini. ps. B. ℣. De⁹ ⁊ pat̄
domini mei iesu xp̄i sit qđ non
mētior. Añ. Scē paule apl'e p̄
dicator ⁊ doctor gentiū interce
de ꝑ nobis ad deuz q̇ te elegit.
ps. Laud. ℣. Ut digni efficia
mur gratia dei. Capitulum.
NOtū vobis euangeliū fa
cio qđ euangelizatū est a
me q̄ nō scđm hoiem neqꝫ ab
hoie accepi illud neqꝫ didici sꝫ
ꝑ revelationez dn̄i nr̄i iesu xp̄i
Hym. Exultet cel. ℣. Annūci
auerunt. Añ. Ego eni iā deli
bor tēpus mee resolutionis in
stat bonū certamē certaui cur
sū ꝯsumaui fidē seruaui super
est mihi corona iusticie quam
reddet mihi dominus in illa
die iustus iudex. ps. Benedi
ctus. Oratio.
DEus qui multitudinē gen
tiū bti pauli apostoli tui
p̄dicatione docuisti: da nobis
quesumus: vt cui⁹ natalicia co
limus ei⁹ apud te patrocinia sē
tiam⁹. Per dominum. Me
mo. de scō petro. Petre amas
me. Quere in passione eius ℣.
Tu es pe. orō. Deus qui btō
petro. Mēo. de scō ioanne añ
Tu puer. ℣. Fuit homo. oratio
De⁹ qui presen. diē. Ad. i. an.
Ego plant. Ad. iij. añ. Libent̄
gl'i. i omnes ane dicūt̄ s. n. ꝑ̄si
bus sup̄ hor. cap. Notū vobis
℟. In omnem ter. Ad. vj. an.
Grā dei sū. Capitulum.
MIbi viuere xp̄s ē ⁊ mori
lucrū gl'iari me oportet i
cruce dn̄i nostri iesu xp̄i ꝑ quē
mihi mūdus crucifixus ē ⁊ ego
mūdo. ℟. Cōstitues. Ad nonā
añ. Scē paule. Capitulum.
BOnū certamē certaui cur
sū cōsūmaui fidē seruaui
de reliquo reposita ē mihi coro
na iusticie quā reddet mihi do
minus in illa die iustus iudex

Nimis bono. Ad ij. veſ. añ. Iurauit dñs. ps. Dixit dñs. ꝛ alie añe de cōi apoſtolorum cū ſuis ps. dñr cap. Iā nō eſtiſ. Hym. Aurea luce. ꝛ hic dr̄ totus hym. V. In omnē ter. Añ. In regeneratione. orō. De⁹ q̄ hodi. di. ap. t. p. ꝛ p. ꝛ ſic ꝺ vtroqꝫ apoſtolo fiant veſ. tūc fiat memo. de ſcō ioan. cū hac añ. Ingreſſo çacha. V. Fuit hō. orō. Deus q̄ p̄ſent. vt s. In octa. ſcti ioānis baptiſte ad matutinum Inuit. Regē ꝑcurſorē. ps. Venite. Hym. Antra deſerti. Añ. Priuſq̄ꝫ te for. ꝛ alie añe cū ſuis ps. Sicut i p̄ma die dicuntur.

Lectio prima

Post illū ſacroſanctū dñi noſtri natalē diem nulli⁹ hoīs natiuitatē legim⁹ celebrari niſi ſolum beati ioannis baptiſte. In alijs ſcis ꝛ electiſ dei nouim⁹ diē illuꝫ coli: qui illos poſt ꝯſumationē laboꝝ ꝛ deuictum triumphatūq̄ꝫ mūdū im perpetuas eternitates p̄ſenſ vita ꝑturit. R. Fuit hō. Lec. ij.

In alijs vō ꝯſūmata vltimi diei merita celebrātur In hoc etiā p̄ma dies ipſa hominis inicia conſecrant. Pro hac abſq̄ꝫ dubio cā qꝛ ꝑ hunc domin⁹ aduentuꝫ ſuum ne ſubito inſparatum homines non agnoſcerent voluit eſſe teſtatū Ioannes figura fuit veteris teſtamenti ꝛ in ſe forma pretulit legis. R. Ioannes vocabiſ

Lectio tertia.

Et ideo ioannes prenunciat ſaluatorem ſicut lex precucurrit gratiam. Quod autem non dum natus ſe ſecreto materni vteri prophetauit ꝛ expars lucis iam teſtis eſt veritatis. Hoc eſt intelligendum ꝙ lateris ſub velamine ꝛ carne littere ꝛ redemptorem mundo ſpiritus predicauit ꝛ nobis dominum noſtrum de quodaꝫ legis vtero procreauit. R. Inter natos. V. Fuit homo. In laudibus vna antiphona. Eliçabeth. ps. Dominus regna. Capitulum. Audite inſule. Hymnus. O nimis felix. V. Iuſtus ger. Antiphona. Factus eſt. Require in prima die ad ſecundas veſperas ſuper ps. M. oratio vt ſupra tunc fiet memo. ꝺ ſancto petro ꝛ paulo antiphona. Petrus apoſtolus ꝛ p. V. Annunciauerunt. oratio. Deus qui hodiernam Tunc dicuntur memorie conſuete cetera omnia ſicut in prima die. Si octaua ſancti ioannis in ſabbato contigerit totū ſeruitium fiat de ſancta maria cum memoria ad matutinum: ad miſſam de octaua: et poſt miſſam de oct. fiat miſſa de ſācta maria. He ſequentes antiphone dicuntur ad memoriam de apoſtolis ſuper ps. B. ꝛ Mag. cum repetitione earūdem antiphona. Petr⁹ ap̄ls ꝛ paulus doctor gentium ipſi nos docuerunt legem tuā dñe

An. O petre paſtor ſũme ꝛ paule doctor magne nos xp̃o pia p̃ce purgatos ꝯiũgite. An. Glorioſi principes. Quere in die apoſtoloꝝ ad .ij. vẽ. ſr ps. An. Beati eritis. An. Tradẽt. M. Quere has duas an̄s i communi apoſtoloꝝ. ℣. Annũciaue. ꝛ ſeq̃ dr̃ idez ℣. tñ ad vẽ. q̃z ad mat. niſi qñ fit plenũ ſeruitiũ de apl̃is tũc dr̃ ℣. ad vẽ. Dñica que. infra. In om. ter. forte ꝯtigerit ſi a feſto ſctõꝝ vacauerit fiant medie lec. de apoſtolis ſin aũt nihil de eis fiat niſi tãtũ memo. Lectio quarta.

Beatoꝝ apoſtoloꝝ petri et pauli paſſio frẽs chariſſimi quoꝝ hodie ſolenniter celebramus natalẽ cunctis honoranda credentib⁹. Quos ꝓ iuſticie pietatis q̃z plenitudine ſaluator mũdi humano generi ꝛ patres dedit eis ꝛ iudices. ℟. Ecce ego mitto. Lectio quinta.

Quante aũt integritatꝭ quãte ue pietatis fuerunt hic vel maxime ꝓuidendũ ẽ q̄ ille eos ad emendationez corrupti ſeculi ꝛ ad myſteriũ ſue voluntatis elegit quẽ nõ volebat electio. ℟. Tollite. Lectio ſexta.

Vocauit dñs petrum opibus pauꝑem opibuſ piſcatorem q̄r cõmuſſatione populari ꝛ cõione vrbiũ ſegregat⁹ vitam inter fluctuſ agebat inocuam ꝛ victũ de ſimplicitate querebat quẽ tñ ita dixerim pauperem vt cõpotẽtis ei ſba non deeſſet quem hñ merentez de deo copioſa maris diues vnda paſcebat. ℟. Dũ ſte. Infra oct. apl̃oꝝ qñ fit ſeruitiũ de apl̃is oĩa dñr cõiter de vtroq̃z ħ mõ ſine ꝓcat. chori. Ad mat. Inuitat. Regez apoſtoloꝝ. ps. Venite. Hym. Aurea luce. tot⁹ hy. dr̃ an̄. Hi om̄es. Celi enarr. ꝛ cetere an̄e cũ ſuis ps. de communi apl̃oꝝ cõiter dñr cũ ℣. ꝛ ℟l. ſcd̃m ordinẽ noctur. ꝛ cetera oĩa de cõi. In laud. vna añ. dr̃ Hoc ẽ ꝓcept. ꝛ oro. Deus qui apl̃oꝝ tu. ℣. In om. ter. Lec. i.

Beatiſſimoꝝ apl̃oꝝ petri ꝛ pauli iſuperabilẽ vitã paſſioneq̃z germanã oĩ nos deuotiõe neceſſe ẽ celebrare frẽſq̃z et laudabiles eos vita ad glĩoſiſſimũ ꝑduxit occaſũ ꝛ mirific⁹ obit⁹ ꝑpetuã tranſmiſit ad vitam. ℟. Vidi ꝯiunctos. Lec. ij.

Et lz i petro fidẽs emicat i paulo dotria ꝓcellat ꝛ magiſteriũ tñ pauli fidei plenitudo ẽ ꝛ credulitas petri doctrine ẽ fũdamentũ. Hos btõs apl̃os tanta celeſtis electionis dignatio viſitauit vt hic fieret de piſcatore doctor ille de perſecutore defenſor. ℟. Iſti ſũt. Lec. iij.

Sed in hoc potentis dei ẽ attollenda maieſtas q̃ inſpiratione mirabili ꝛ docendo gratiam tribuit iꝑito ꝛ inimicũ fecit amare qd̃ aderat ꝛ fidẽ quã ipugnabat aſſerere. Illiuſ piſcatore abſciſcit: ſz mutauit huius oculos cecauit vt purga tiori recepto lumine clariſſima mentis acie vltra humanū viderꝫ aſpectū. ℟. Fuerunt. ℣. Dediſti hereditatē. ℟. Tim. Cetera vt s. dn̄r ⁊ ceta. Scōꝝ proceſſi ⁊ martyniani mr̄ꝝ .iij. lec. Oratio.

DEus qui nos ſcōꝝ martyrum tuoꝝ ꝓceſſi ⁊ martiniani cōfeſſionib⁹ glorioſis circundas ⁊ prothegis: da nob̄ et eoꝝ imitatōe ꝑficere ⁊ interceſſione gaudere. Per dn̄m. Memo. de ſancto ſuithino eṗi. Cōfeſſor dn̄i. ℣. Amauit. e. d. Oro.

DEus q̄ hodiernam diē ſacratiſſimam nobis in bti ſuithini ↄfeſ. tu. atqꝫ ponti. depoſitionem celebrare cōcedis: adeſto ꝓpiti⁹ eccl'ie tue ꝑcib⁹ vt cuius gl'iaꝛ meritis muniaꝛ ſuffragijs. Per dn̄m. Memo. de aplis vt s. Ad mat. Inuit. duplex. Lectio prima.

NUnciatū ē paulino viro clariſſimo magiſtro officij q̄ ꝓceſſus ⁊ martinian⁹ magiſtria meli xp̄iani effecti eēnt miſitqꝫ milites ⁊ tenuit eos et miſit in cuſtodia retrudi. Alia aūt die ꝑcepit eos ſibi ꝑſentari

Lectio ſecunda.

QUi cū adducti ſūt añ conſpectum paulini viri clariſſimi dixit eis paulinus. Si ſtulti fci eſtis vt deſerentes deos ⁊ quos īmittiſſimi ꝑncipes noſtri colūt ⁊ antiquitas nr̄a ⁊ vr̄a vt ſacramēta militie vr̄e amittatis: r̄ndit martinian⁹ clara voce ⁊ dixit. Nos icepimus ſacra militie celeſtis. Lectio.

PAulinus dixit. Deponite iā amētiā cordis veſtri et adorate deos imortales quos i cunabilis venerati eſtis. P⁹ triduum aūt paulinus ſubito areptus ē a diabolo ⁊ expirauit Tunc filius pompinus cepit vociferando clamare ad palacium pergens. Moderatores ⁊ gubernatores rei publice veſtre ſubuenite vt extinguātur arte magica induti. Cetera de communi plurimorum martyrum. Tranſlatio ſancti martini epiſcopi ⁊ confeſſoris .ix. lectio. Oratio.

DEus qui populo tuo eterne ſalutis beatum martinum miniſtrum conceſſiſti: p̄ſta queſumus: vt qui executoꝛ mandatoꝛum tuoꝛum extitit in terris interceſſoꝛ noſter ſemper dignetur eſſe in celis. Per dominum noſtrum ieſum chriſtū filium tuum. Qui tecum viuit Memoria de apoſtolis vt ſupra. Lectio prima.

BEatus martinus cum ad epiſcopatum turonice eccleſie peteretur exire de monaſterio ſuo non facile poſſet ruricius quidem ex ciuibus vxoris lāgoꝛe ſtimulato ad genua illius prouolutus vt egrederetur optinuit. Lectio ſecunda.

ANno igiť ſexageſimo q̄rto poſt tranſituꝫ ſancti mātini beatus perpetuus pontifica lem cathedram turonice ciuitatis digniſſime regebat. Ille vero mox vt hunc adeptuſ eſt apicem cum magno votorum conſenſu fundamenta templi ampliora q̄z fuerāt ſuper beati viri corpus conſtruere cum effectū depoſuit. Tu autez. Lectio .iii.

Aduenienite ergo optato tempore beato pontifici perpetuo ut templum illud dedicaretur: ⁊ ſancti pontificis martini corpuſculum a loco ibi ſepultū fuerat tranſcurretur ⁊ in illum poſtmodum templo recondere tur conuocauit ſupradict⁹ perpetus pontifex ad diem feſtum ſancti martini tranſlationis atq̄z eiuſdem templi conſecrationis vicinos pontifices: ſed abbatuz ac monachorum ac diuerſorum clericorum non nimiam multitudinem. Quia vero epiſcopuſ perpetus beati ſepe iam dicti martini tranſlationem in kalen. Julii facere decreuerat expleta ipſius noctis vigilia uigilanti ⁊ ardenti cordium ſtudio mane illuceſcēte quiq̄z ad corpus eleuandi accedunt laudes concinunt vota fundunt ⁊ ſancti Martini auxilium implorant. Tu autem domine.

Medie lectiones de apoſtolis
Lectio quarta

Beatiſſimorum petri ⁊ pauli apoſtolorum triumphū hodierna deuotiōe fideliſſime celebremus: vt per quos initiū diuine cognitionis accepimus per eos vſq̄z in finem ſeculi percipiamus regni celeſtis augmentum. Tu autem domine noſtri.

Lectio quinta.

Qui in conſpectu generiſ humani mirabileſ apparent dum in eorum agnitione mirantur qui preualendo deficiunt a ſeculo ⁊ deficiendo preualent interempti. Tu autem. Lectio .vi.

Nec poteſt vllatenuſ explicari quibus modis hec in perfectio precioſa penſetur. Moriuntur Petrus ⁊ paulus ſancti ⁊ orbis terrarum capiūt principatum. Mon[illegible] eruditione ſignari: ⁊ [illegible] doctrine celeſtis gnari. M[illegible] captores piſcium: ⁊ efficiuntur captores hominū. Tu autez domine. Scđm lucam.

In illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite timere puſillus grex: quia complacuit patri veſtro dare vobis regnum. Et reli. Omelia bede. Lectio .vii.

Puſillū gregem electorum comparatione maioriſ numeri reproborū: vel poti⁹ ob humilitatiſ deuotiōem noīat q2 videlz ecclām ſuā quātolibz ī numeroſitate iā dilatatā vſq̄z ad finē ſclī hūilitate vult creſcere: ⁊ ad ꝓmiſſum regnū hūilitate ꝑuenire. Lectio .viii.

Ideoq̄z contra eius labores blāde ꝯſolat⁹: q2 tm̄ regnū dei querer̄ precepit. Et idē regnū a prē dandū ꝯplacita benignitate ꝓmittit vendite inquit que poſſidetiſ

⁊ date elemoſynam. Nolite inquit timere ne ꝓpter regnū dei militantib⁹ huius vite neceſſaria deſint qui etiaz poſſeſſa ꝓpter elemoſynā vendite. Lectio .ix.

Hunc enim digne fit quando quis ſemel ꝓ domino ſuo ſuis omnibus ſpretis nihilominus poſt hoc labore hoim vn ⁊ victū tranſigere ⁊ elemoſynam dare querit ⁊ operat̃. Vnde glorians apoſtolus dicens. Argentū aurū ⁊ veſtem nulli⁹ cōcupiui ⁊ ipi ſcitis qm ad ea que mihi opus erant ⁊ his qui mecum ſunt miniſtrauerūt man⁹ iſte. Omnia oſtendi vobis qm ſic laborantes oportet ſuſcipere infirmos. Reliqua de apoſtolis. Lectiones vnius ꝯfeſſo. ⁊ pontificis.

In oct. apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli. Ad veſ. ſuper ps. feria les. aña Eſtote fortes. Capitulum. Hi ſunt vi. Qui ſunt iſti. Hym. Aurea luce. Totus de hymnus ꝟ. In om. ter. Añ. O glorioſi apoſtoli colūne eccleſie veritatis ꝑcones lāpades ardētes vos igne ſpūs ſancti fugaſtis errorū tenebras mundū illuminaſtis intercedite ꝓ nobis ad deum qui vos elegit. ps. Magnificat. Oratio.

Deus cuius dexterā beatū petrū apoſtolū ambulantem in fluctib⁹ ne mergeret erexit: ⁊ coapoſtolum eius paulū tertio naufragantē de ꝓfundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpitius ⁊ ꝯcede: vt amboꝝ meritis eternitatis gloriā ꝯſequamur. Per.

Ad matut. Inuita. Regē apoſtoloruz. ps. Venite. Hym. Aurea luce. Totus de hym. In .i. noc. añ. In om. terraz. ps. Celi enarrāt. Añ. Clamauerūt. ps. Benedicaz. Añ. Cōſtitues eos. ps. Eructauit. ꝟ. In om. ter. Lectio .i.

Glorioſiſſimos xp̄iane fidei ꝑncipes annuis ſolennitatib⁹ honorātes fr̄es kmi ipſum dn̄m ac deuz nr̄m q̄ h⁹ auctorē fidei debita religione veneramur. Apoſtoli nanqz latino ſermone miſſi dicūt. ℟. Ecce ego mitto. Lectio .ij.

Qui h honorat miſſos manifeſtum eſt honorare mittentem. Quoniam dignitas que defert miniſtris illis ſine dubio cuius miniſtri ſunt exhibetur. Tu autem. ℟. Tollite. Lectio .iij.

Ait aūt ipſe ſaluator ad diſcipulos ſuos: Qui vos audit: me audit. Et qui vos recipit me recipit. Vere bt̄a apl'oruz merita in quibus ſe chriſt⁹ ⁊ recipi predicat ⁊ audiri. Beati nichilominus ⁊ illi quorū deuotio delata apoſtolis recurrit in chriſtum. Tu autem domine. ℟. Dum ſteteritis. In ſecūdo nocturno aña. Principes. ps. Omnes gentes plaudite. Añ. Dediſti hereditē. ps. Exaudi deus deprecationez. Añ. Annuū [illegible] ps. Exaudi deus or. ꝟ. Conſtitues. Lectio .iiij.

Timentes itaqz fr̄es tente h⁹ ꝓuiſiōis fidē de ſupꝛ lcīs patrū nr̄oꝝ ꝓ chriſti nomie ſuſce p'is fidelib⁹ gaudijs exultem⁹. Qm̄ qui de morte martyruȝ letant⁊ martyres nō dubitant cū christo regnare post mortem. ℞. Vidi ꝯiunctꝫ. Lectio .iiij.

Nos vero ecclesiaꝝ omnium reuerendissimos p̄res petrū dico ⁊ paulū piissimis studiis honorem⁹ quib⁹ christi ꝓstante gratia factus est hodie ꝯmorte natalis quibus finis vite viuendi iniciū dedit. ℞. Isti sunt. Lectio quinta.

Fit aūt apostolus paulus Viuere christus erat ⁊ mori lucrū. Erat itaqȝ eis christus viuere quibus vita nō erat sine christo. Erat eis christus viuē qȝ totum xp̄i ꝓficiebat eccl'iis. Erat ⁊ eis mori lucrum quia tali hac morte vitā sibi mercabāt in celo eternā. ℞. Fuerūt sine. In .iij. noc. añ. Exaltabunt. ps. Confitebimur. Añ. Lux orta. ps. Dñs reg. ex. Añ. Custo. ps. Dñs reg. irasc. ℣. Nimis honorati. Scd̄m mattheum.

In illo tp̄e. Jussit iesus discipulos suos ascender̄ in nauiculā ⁊ precedere eū trāsfretū donec dimitteret turbas. Et reli. Omelia bti Aug⁹ epi.

Quam scm̄ euangeliū legeretur audiuim⁹ nauiculā piclitantē xp̄m piclitātib⁹ subuenientē petrū xp̄o veniēte occurrentē quib⁹ oibus miraculū expectam⁹ mysteriū requiramus. ℞. Isti viuēt. Lectio .viij.

Ascendit dñs in montē solus orare mons altitudo ē. Qd̄ enim in hoc mūdo altius celo. Nauicellā istā f̄res k̄mi ecclaꝝ cogitate. Turbilentū mare hoc seculuȝ. Qn̄ aliquid impie volūtatis maxime ꝑtatis ꝑsecutionē inducit ecclesie: ⁊ quantū in ipso est xp̄ianū nomē conat̄ extinguer̄ sup nauicellā xp̄i grandis vnda ꝯsurgit. ℞. Isti sunt. Lectio .ix.

Sed in his tentatiōibus erigat̄ antēna vt suspēsa arbori crucē signet. Hanc xp̄ian⁹ respiciet ⁊ nō deficiet. Quia sicut dicit apl's petr⁹ xp̄s passus est ꝓ nobis reliquēs nob̄ exēplū vt seq̄mur vestigia eius dicit etiā beat⁹ ioannes sicut ꝓ nobis xp̄s aiam suā posuit: sic debemus ꝓ fratribus aiam ponere. ℞. Viues aposto. ℣. Dedisti here di. In laudib⁹ añ. Hoc est p̄cep. m. ⁊ alie añe. que sequunt̄. Caplm. Hi sūt viri. Hym. Exultet celū. ℣. Annūcia. Añ. Isti sunt due. Requir̄ in festo scōꝝ pe. ⁊ pauli. ps. B. Oro. Deus cuius dexterā. Ad i. añ. Hoc ē p̄cep. ps. Quicunqȝ vult. Añ. Te iure lau. Ad ii añ. Maiorē. Capi. Hi sunt vi. ℞. In om. Oro. Deus cuius. Ad vi. añ. Nos amici. Caplm. Corpa. ℞. Constit. Ad nona añ. In paciētia. Caplm. Sapientiam. ℞. Nimis ho. Oro vi s. Cetera oia de cōi apl'oꝝ vt decet. In trāslatiōe sci [illegible] mr'is. Ad .i. vs. sup ps. fer. añ. Iste sanctus. Caplm. Omnis

pontifex. ℟. Jacet granū. Aue
Mar. ōi q. ℣. Glīa
pia hym.
ꝛ hono Aña. Pastor celsus. ps.
Magnificat. Oratio.

Deus qui nobis translatō
nē beati thome martyris
tui atqꝫ pontificis celebrarē cō
cedis: te suppliciter exoramus
vt meritis eius ꝛ ꝓcib⁹ a viciis
ad v̄tutes ꝛ a carcere transfera
mur ad regnū. Per. Memo. d̄
sp̄i s̄c̄i aña. In regeneratione. ℣.
Annūciauerūt. Oratio. Deus
cuius. Ad complet. oīa fiāt sicut
in festo trinitat. ꝓpter duplex
festū. Ad mat. Inuitat. hym.
aña. ꝛ ps. ℟. ꝛ cap. ad horas oīa
fiant sicut in alio festo ꝓter ora
tio. ꝛ lec. ꝛ ℟. Jesu xp̄e. ℟. su
per omēs horas dnīr sine. Alla.

Gloriosi martyris. Lc. i.
thome translatiōem. fr̄es
k̄mi dignis laudibus recensen
tes pie mentis censem⁹ aspectu
que quasi felici ꝑsagio in ipsius
translatōe concurrebāt. Lc. ii.

Qualiter aūt eius trāslatō
facta est audiam⁹. Vene
rabilis p̄r stephanus cātuarie
archiep̄s Ricūs sarburiensis
ꝑor eiusdem loci ꝛ cuꝫ hymnis
ꝛ canticis sp̄ualib⁹ ad sepulchrū
martyris inclinato iam die ad
venerunt. Lectio. iii.

Per aliquod igit̄ tempus
solo ibidē humiliter ꝓuo
luti: corda sua in sinu mr̄is icli
nabant quasi adorātes ꝛ peten
tes aliquid ab eo. Et sic totam
noctē ꝛ diē translatiōis eius ꝓ
cedebāt in vigiliis ꝛ oratiōib⁹
agebant. Tu autē. Lectio. iiii.

Post igit̄ mediā noctem qtu
or ad hoc electi sacēdotes
stolis albis induti ad sepulchrū
accedētes sacratissimū ipsi⁹ ca
put quod inclinatū gladiis ex
posuerat cum magno honorē et
reuerentia leuabāt ꝛ cum deuo
tione singulis osculandū offere
bant. Tu autem. Lectio. v.

Tunc archiep̄us ꝛ ceteri oēs
in aspectu valde delecta
ti: sumētes ꝓciosas reliq̄as ex
posuerūt eas in q̄dā capsa ad h̄
diligēt coaptata ꝛ eā cereis fer
reis diligentissime firmātes in
laudib⁹ vsqꝫ mane ꝑmāserūt.
Tu autem. Lectio. vi.

Adueniente igitur dcē trā
slatōis eius. Venerabiles
p̄res pandulphus ap̄lice sedis
delegatus cātuariensis ꝛ renē
sis archiep̄s ꝛ ep̄i ꝛ abbates cū
comitibus ꝛ baronibus capsā
ꝓdictā susceperūt super hume
ros suos: ꝛ in loco ubi nunc ho
norat cum omni gaudio collo
cauerūt. Sine expositiōe euan
gelii. ℣. Homo quidam nobilis.
Lectio. vii. De ꝓprietate.

Quidam vir de longo pas
su cuꝫ multis aliis cā orō
nis lumina beati thome mr̄is i
ipsius translatione volens vi
sitare ad pontē brāfordie prope
londonias peruenit: circa vero
medium pontis obuians carro
in aquā ꝓiect⁹ est. Lc. viii.

Hic vero nō immemor sui

[illegible] in flu[illegible] eius auxili[illegible] peciauit petijs ne su[illegible] merire permitteret [illegible] ad aque ꝓfundū imersus ⁊ toties ad aque summitatē reuersus ad aridā deniqꝫ deiectus est: tunc cū ille cū magna admiratiōe ꝯtestatus est se nec ore nec in aurib⁹ aliquā molestiā aque sensisse excepto ꝙ in hoc casu suo parum aque salse hauserat. Adiecitqꝫ iuramento ꝙ cū cepisset merg[illegible] quidā ep̄s ne mergi posset [illegible] supportauit. [illegible] ferialem. Añ. Grauiū cadit. [illegible] His pōtifex. [illegible] Jesu bone. Hymn. De⁹ tuorū. [illegible] Justus ger. [illegible] Salue thoma. [illegible] ut sap. [illegible] festi translatiōis sci [illegible] festū reliquiarū celebratur duplex festum. Scōrū septem fratrū [illegible] .iij. lec. Oro.

Presta q. om. deus: ut qui gloriosos martyres tuos felicem philippum vitalē martialem alexandrū siluanum et ianuarium fortes in sua confessione cognouimus: pios apō te in nostra intercessione sentiam⁹. Per dominū. Ad matutinas [illegible] duplex. Lectio .j.

Tempore Antonij imperatoris a ꝑfecto vrbis publico compellebat beata felicitas cū septem filijs ad sacrificādū idolis. Cui felicitas respondit Nec blādicijs tuis dissolui potero: nec terrorib⁹ frangi habeo in [illegible] spiritū sanctum qui nō permittet me vinci a diabolo: ⁊ nō secura sum qꝛ viuā superabo te Et si interfecta fuero [illegible] tūc occidendo vincam [illegible]

Tunc [illegible] sedit prefectus in foro martis ⁊ iussit eam adduci cū filijs corā se Cui ⁊ dixit. Miserere filijs tuis iuuenib⁹ bonis ⁊ flore prime iuuentutis. Respondit beata felicitas. Misericordia tua impietas ē ⁊ etiam exhortatio tua crudelitas. Tu autem [illegible]

Et tūc conuersa ad filios pios dixit. Uidete filij celum et aspicite sursum [illegible] vos expectat [illegible] certamina pro fide [illegible] fideles eius amori [illegible]. Audiens h vero prefectus iussit [illegible] cedi. [illegible] Hec est vera fraternitas. [illegible] rum. [illegible] Capl'm. Justus cor. [illegible]

Intercessio nos quesumus domine beati benedicti abbatis tibi cōmēdet: ut quod nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur. Per. [illegible] matutinas [illegible] vj. lectio [illegible] simplex. Lectio prima.

Cum prius gens longobardorum infidelitatis sue tenebris carere voluisset iugū domini detractans ferre eo ꝙ fere bant impugnare de[illegible] iam venit nois xp̄i impugnandi gratia [illegible] sue eam domi[illegible] [illegible] Tu autem. [illegible]

Q[illegible]de et ine cent a [illegible] sua in[illegible] pris eximij benedicti depopulans rebus omnib⁹ inhabitabile reddidit hac itaqȝ patrata euersione ꝛ multis effluentibus annorum circulis idem locum ad heremi redactum cepit esse ferarumqȝ qui prius fuit habitatio hominum. Tu autem dñe. Lectio [illegible]

Deinde regni francorum gubernacula adeptus est clodouicus dagobertus [illegible] Pre[illegible] pol[illegible] [illegible] seruitijs [illegible] sensum. Tu autem [illegible] interpellatus a bone memorie leodebodo patre monasterij sancti aniani qd est situm prope menia urbis aurelianensis: ut monasterium ordini monastico congruum sibi liceret construere in agro floriacensi dans pro eodem agro mutua vicissitudine predijs: que sibi a parentibus iure hereditario relicta possidebat. Tu autē domine. Lectio [illegible]

Quibus vero auditis [illegible] benignissime annuit. Benedictus vero vir dei leodobus in supradicto agello edificauit ecclesiam in honore sancti petri. Item aliam in honore scē marie. Tu autem domine. [illegible]

[illegible] vero parata est habita[illegible] collegit ibidem quos plures ad dn̄m seruiendum sub norma regule viuere paratos patrem quoqȝ ꝛ abbatem his prefecit noie nummolum. Qui vero [illegible] sui gregis sibi commissi custodias optime seruans ꝛ lectioni studium dans. Inter cetera reperit in libris beati Gregorij quomodo vir beatus Benedictus cursum suum agonis in beneuentana consumauit puincia. Tu [illegible]. Lectiones [illegible] quando [illegible] habentur de expositione [illegible] Nemo accendit lucernam. Cum his tribus responsoriis. Iste est qui ante. Responsorium. Iste homo. Responsorium. [illegible] Et ad secundas [illegible] dicitur R. scilicet Sancte Benedicte. Si fuerit duplex festum dicite. Reliqua omnia ad laudes ꝛ ad alias horas de communi unius abbatis. In festo reliquiarum ad vesperas super ps. an. Sancti per fidem vicerunt regna operati sunt iusticiam adepti sunt repromissiones. ps. Lauda pueri. an. Isti sunt qui p dei amore minas contempserunt sancti martyres in regnū eternū exultant cum gloria o quā preciose ē mors sanctorum qui assidue assistunt ante dominum ꝛ ab inuicem non sunt separati. ps. Laudate dominum omnes gentes. an. Absterget de⁹ omnē lacrymam ab oculis sanctorum ꝛ iam nō erit ampli⁹ neqȝ luct⁹ neqȝ cla mor:ſed nec vllus dolor quoniam hora tranſierũt. ps̃. Lauda aĩa. Añ. Sanctuȝ eſt verum lumen ⁊ admirabile miniſtrans lucem his qui permanſerũt in agone certaminis recipiẽt a xp̃o ſplendorẽ ſempiternũ i quo aſſidue felices letanf. ps̃. Laudate do. q.b. Añ. Gaudent in celis aĩe ſcõꝝ qui xp̃i veſtigia ſunt ſecuti: ⁊ quia ꝓ eius amore ſãguinẽ ſuum fuderunt ideo cuȝ chriſto regnabũt i eternuȝ. ps̃. Lauda hieruſalem. Caplm.

Hi ſunt viri mĩe quoꝝ iuſticie obliuionẽ nõ acceperunt cum ſemine eorũ ꝑmanẽt bona hereditas ſancta nepotes eorũ. ℞. Iuſti in ꝑpetuũ viuẽt ⁊ apud dñm eſt merces eorum Et cogitatio eoꝝ apd̃ altiſſimũ ℣. Ideo accipiẽt regnũ decoris ⁊ diadema ſpẽi de manu dñi. Et cogit. Gloria laus ⁊ honor decus ⁊ ptãs ⁊ iubilatio patri ac nato ⁊ ſpũi ſancto. Apud al. Hym. Sanctoꝝ merit. ℣. Letamini in do. Añ. Fulgebũt iuſti ⁊ tanq̃ȝ ſcintille in arundieto diſcurrent iudicabũt nationes ⁊ regnabũt in eternum. ps̃.

Preſta.q.o.d. M. Oro. vt ſcẽ dei genitricis ſemꝑq; vginis marie: ⁊ ſcõꝝ tuoꝝ quoꝝ reliq̃e in hac ꝯtinenf eccleſia nos ꝓtegant merita quatenus eoꝝ ꝑcib⁹ tranq̃lla pace in tua iugit laude letemur. per.

Nulla fit memo. ad has vs. Ad ꝯple añ. Scõꝝ ꝑcib⁹. Cetere omĩa vt in duplici feſto. Ad matutinum. Venite adoremus dñm. Qui in ſanctis glorioſus eſt. ps̃. Venite. Hym. Scõrum meritis. In .i. nocturn. añ. Sec⁹ decurſus. ps̃. Btũs vir. Añ. Tã quã aurũ. ps̃. Quare fremuerũt Añ. Si corã. ps̃. In do. cõfi. ℣. Letamini in do. Lectio .i.

Hodie fratres dilectiſſimi omniũ ſanctoꝝ quoꝝ reliq̃e in hac ꝯtinenf eccl'ia ſub vna ſolennitatis leticia celebram⁹ feſtiuitatẽ quoꝝ ſocietate celum exultat. ℞. Abſterget de⁹. L. ii.

Quoꝝ patrocinijs t̃ra letatur quorũ triũphis eccl'ia ſancta coronaf quoꝝ confeſſio quantũ in paſſiõe fortior tanto clarior in honorẽ. ℞. Exultabũt ſci in glã. Et letabunf in cubilibus ſuis. ℣. Epulenf et exultẽt in ꝯſpectu dei. Et. Lectio .iij.

Quia duȝ creuit pugna creuitq; pugnantiũ gloria ⁊ martyꝝ triumphus multiplici paſſiõe adornatur. ℞. Iuſti in ꝑpetuũ. In .ii. noct. añ. Dabo ſcis meis. ps̃. Dñe q̃s ha. Añ. Scis qui in ter. ps̃. Conſerua. Añ. Sancti q̃ ſperant. ps̃. Dñi eſt ter. ℣. Exultet iuſti. Lectio .iiij.

Ergo agite nũc fratres aggrediamini iter vite. Reuertamur ad ciuitateȝ in q̃ ſcripti ſum⁹ ⁊ ciues decreti. ℞. Letamini iuſti ⁊ exultate in domino. Et gloriamini omnes recti corde. ℣. Gaudete et canticum nouũ bñ pſallite ei in vocifera tione. Et gloria. Lectio. v.

NOn ſumus hoſpites ſʒ ciues ſcõꝝ ⁊ domeſtici dei ⁊ illius heredes coheredes ỽo xpi. ℟. Sancti tui dñe. Le. vi.

HUius nobis vrbiſ ianuas aperiet fortitudo ⁊ fiducia latã p̃bebit ingreſſuʒ. ℟. In circuitu. In. iij. noc. an. Iuſtorũ aieꝝ ps. Exultate iuſti. An. Tradiderũt ps. Bñdicam do. An. O q̃ʒ glorioſum eſt regnum in quo cum chriſto gaudent omẽs ſancti amicti ſtoliſ albis ſequũtur agnum quocunqʒ ierit. ps. Quã dilecta. ỽ. Iuſtoꝝ anime. Sc'dm mattheum.

IN illo tpe. Uidens ieſus turbas. Quere hoc euãgeliũ in cõi plurimoꝝ martyrum cum om. L. ⁊ duabus lec. ſequentibus. ℟. Corpa ſanctoꝝ in pace ſepulta ſunt ⁊ viuẽt noia eorum in generatiõe ⁊ generatione. ỽ. Sapiam ſanctorũ narrabunt oẽs ppl'i ⁊ laudẽ eoꝝ ꝓnũciat ois eccl'ia ſanctorũ. Et. ℟. Propter teſtm̃. Quere in cõi plurimorũ martyrum. Concede nobis domine queſumꝰ veniam delictorum ⁊ intercedentibus ſanctiſ quoꝝ hodie ſolennia celebramꝰ. Talez nobis tribue deuotiõem: vt ad eoꝝ ꝑuenire mereamur ſocietatẽ. ỽ. Adiuuẽt nos eorũ merita quos ꝓpa ĩpediũt ſcelera excuſet interceſſio accuſat quos actio: ⁊ qui eis tribuiſti celeſtis palmaʒ triumphi nob' veniã nõ deneges peccati. Talem. ỽ. Iuſti autẽ. In lau. añ. Iuſtoꝝ aie. Et cete. añe cum ſuis ps. plurimoꝝ martyrũ. Capl'm. Hi ſunt viri. Hym. Rex glorioſe. ỽ. Mirabil. An. Te glorioſus apl'oꝝ chorus te ꝓphetarũ laudabilis numerꝰ: te martyꝝ candidatꝰ laudat exercitus: te oẽs electi voce ꝯfitent vnanimes beata trinitaſ vnus deuſ. ps. Bñ. Oratio. Pra. q. o. Ad j. ⁊ ad oẽs alias horas dicunt añe ⁊ ℟. de cõi plurimoꝝ martyꝝ. Ad. vi. Capl'm.

SApiam ſanctoꝝ narrabũt oẽs ppl'i: ⁊ laudem eorũ ꝓnunciat ois eccl'ia ſanctorum. Ad nonam capitulum.

COrpa ſcõꝝ in pace ſepulta ſunt: ⁊ viuent noia eoꝝ in eternuʒ. Ad. ij. vſ. ſuper ps. añ. Iuſtoꝝ aie. ps. Confitebor. An. Credidi ꝓpter. ps. In conuertẽdo. ps. Eripe me. ps. Lauda hieruſalẽ. Capl'm. Hi ſunt viri. ℟. In circuitu. Hymnus. Rex glorioſe martyr. ỽ. Mirabilis. An. Saluator mũdi ſalua nos oẽs ſcã dei genitrix virgo ſꝑ maria ora ꝓ nobis p̃cibꝰ quoqʒ ſcõꝝ apl'oꝝ martyruʒ ⁊ ꝯfeſſoꝝ atqʒ ſanctaꝝ virginuʒ ſupplicit̃ petimꝰ vt a malis oĩbus eruamur boniſqʒ omnibꝰ nunc ⁊ ſꝑ ꝑfrui mereamur. ps. M. Oratio vt ſupra. Ad completorium omnia vt ſupra. quotidie infra oct. ⁊ in octaua fiat memoria de reliquijs ad vſ. ⁊ ad matutinas ſemper cum hac [illegible] Corpora scōꝝ. [illegible]. Uiri qui uitam [illegible]. In trāslatiōe scī suithuni soc. [illegible] cōfessoꝝ. [illegible]. Plures scī sunt

Oratio

Omnipotēs. s. d. qui hodiernā diē honorabilē nobis ī beati suithuni cōfessoris tui atq; pontifi. sociorūq; eiꝰ translatione fecisti da ecclesie tue ī hac celebritate leticiā: vt quoꝝ solēnitatē veneramur in terris eorum intercessione subleuemur in celis. Per do. [illegible] Inuitat. duplex. Lectio i.

Preciosus ꝯfessor beatus suithunus temporibus regis angloꝝ. Edgari cuidā quiescenti in lecto suo siquidē religioso ac bono timore deuoto sꝫ crudeli īfirmitate ꝑ oia mēbra ꝑcusso. ℟. de cōi pluriū cōfess.

Ammonuit eū vt ecclesiam que vetꝰ cenobiū nominatur adeat dn̄o Athelwoldo epō referens diuinitꝰ ꝓmissū: se de loco ī quo iacebat debere leuari ⁊ intra ecclesiā loco digniori honorifice tumulādum. Lectio tertia.

Hoc deniq; signū ꝑ testimonio tibi ditur ꝓmitto molestiā īfirmitatis tue corpore tuo qua hactenꝰ tenebaris; ipsaq; eadē hora te relicturā salutē ⁊ leticiā qua diu caruisti penitꝰ recessurā. Lectio quarta.

Surgit itaq; eger iam non eger sꝫ plenissime redditꝰ sanitati ⁊ oia sicut ꝑdicta sunt eiꝰ ostensa regi retulit ⁊ reperta sicut iussū fuerat dn̄o pōtifici suū morā īnmare contendit. Lectio quinta.

Die igitur statuto in dicto [illegible] bt̄o Athelwoldo religiosoꝝ ⁊ aliorum sublimiū vallatus cateruis ad sepulchrū vadit foditq; cū illis quibꝰ iniūctum datur fodiendi. Tu autē domine. Lectio sexta.

Cumq; appertū esset sepulchrum illud ⁊ ꝑciosū corpus fuisset inuentū ꝯfestī qui aderant odoris fragrantia vbiq; ꝑdicanda ꝑfudit. Tūc vero cū hymnis ⁊ canticis deportat. Et in loco eminentiori intra ecclesiam collocat ad laudē ⁊ honorem dei. Expositio. i. Sint lūbi vr̄i ꝑcincti. ꝯ tribꝰ sꝫ sequentibus. Cetera de cōi plurimoꝝ cōfessoꝝ. Scī kenelmi regis et mr̄is. Oratio.

Omnipotens ⁊ misericors deus qui nobis preclarā huiꝰ diei leticiā ꝑ bt̄i kenelmi mr̄is tui solēnitate tribuisti: intende serenꝰ vota fideliū populi ⁊ ꝯcede: vt cuiꝰ hodie festa ꝑcolimus: ⁊ eiꝰ semꝑ meritis ⁊ ꝑcibus subleuemur. Per dominū nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. [illegible] duplex in i. noc. Lectio i.

Kenelphꝰ piissimꝰ rex merciorū ad dn̄m migrans filium suū kenelmū reliq̄t heredem. Quē vero quēdreda soror sua nutriciā suū muneribꝰ da-

[illegible] i monte [illegible] excitauit. Que scelus cōpariens kenelmū in siluam gr̄a venandi adduxit. Tu autem. Lectio secunda.

Cum silue ꝓpinquasset puer repletus sompno equo dilabitur ibique recubans securus dormiuit. Tunc crudelissim⁹ nutrici⁹ fossam [illegible] in qua cū ei⁹ [illegible] ob[illegible]. Tu aūt. Lectio tercia.

Tunc sanctus kenelmus a somno vigilans ꝓphetica voce fertur dixisse. Nō enim vt cogitas sȝ vero in eminētiori loco vbi deus ꝓuiderit occūbam vnde tricertū dabit signum hec virga quā manu gesto [illegible] [illegible] ac [illegible] sic modo plātata frondeset. Tu aūt. Percepturus.

[illegible] martyris in cōi. [illegible] martyris. Ois pontif. Oratio.

Adesto supplicationibus nr̄is omnipotens deus et quib⁹ fiduciā sperande pietatꝭ indulges: intercedente btō arnulpho mr̄e tuo atqȝ pontifice cōsuete mīe tribue benign⁹ effectum. Per dominum. [illegible] Lectio prima.

Cum quedā mulier corā sācto arnulpho debacare cepisset scō ꝓ ea orante demon clamās ab ea discessit. Vir scūs vexillo crucis i tecto eius ab aduersario ereptū sanauit etiam. Celebratis itaqȝ vigiliis puellam in ecclīa scē crucis debacantem optime sanitati restituit. Lectio secunda.

[illegible] poterebat. [illegible] pietate ipendere. [illegible] qui vidua sacri baptismatis [illegible] tus non fuissȝ. Accepto a sācto viro baptismi sacrā repente terra decessit. Lectio tercia.

Contigit autē vt quidā nomine nodulo puerū quendam suppremus insinuaret fletibus. Quē vir dei cū sacro oleo pūgeret. Aqua calefacta faciē ꝛ pedes ac man⁹ egroti abluit puer cum ceteris mortiter arripuit. Deniqȝ vir noīe nodulo cū complicib⁹ suis virū dei hominem esse voluptati deditū asserebant. Vnde illi⁹ sociorū qȝ ei⁹ genitalia ignis inextinguibilis in eorū ignominiā cremabat. Cetera vnius martyris ꝛ ponti. in cōi. Scē margarete virginis ꝛ martyris cap. Dne deus. [illegible] de cōi. Oratio.

Deus qui btām virginē margaretā hodierna die ad celos p martyrii palmā venire fecisti: cōcede nobis quesumus: vt eius exempla sequentes ad te peruenire mereamur. Per dominum nostrum iesum christum. Ad matu[illegible] ꝛ p̄s de cōmuni ꝛ ℟. Lectio prima.

Beata margareta theodosii pōtificis idolo℞ filia cū duodecimum annū etatis ageret: didicit a referentibus certamina vt victorias martyrum qui tunc temporis pro christo paciebantur. Quorum informata exẽplis ſe xp̃ianã ꝯfitetur eratqꝫ ſpũ ſcõ pleno repleta. Lectio ſecunda.

HUnc cũ ꝑfectus olibri⁹ paſcentem oues nutricis ſue vidiſſet mox cõcupiuit eam et iuſſit eaꝫ adduci ad ſe. Cui dixit decet puellã nobilẽ potẽtes deos colere ⁊ mihi i cõnubiuꝫ copulari. At illa ait xp̃iana ſũ ⁊ in his aũt aſſenſum tibi non prebeo. Lectio tertia.

TUnc iratus prefectus iuſſit eã in carcerem recludi. Sequenti vͦ die illã ſibi iuſſit p̄ſentari ⁊ dixit. Cur tractaſti circa ſalutẽ tuam. Cui ait. Salus mea xp̃s eſt. Tũc iuſſit eaꝫ ſpoliari ⁊ v̓gis vſqꝫ ad effuſionẽ ſanguinis cedi atqꝫ vngulis ferreis lacerari ⁊ ſic in carcerem obſcurũ recipi. Lec. iiij

ALtera aũt die iuſſit eã prefect⁹ corã ſe adduci ⁊ lampades ardẽtes circa latera ei⁹ adhiberi. Sed eas ĩfrigerauit ſpũs ſcũs. Rurſuſqꝫ p̄cepit eã ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ in cuppam aque repletã capite deorſum demergi. Lectio quinta.

TUnc ipſa orabat ad dñm vt qui eripuit de flãmis eriperet eã de aquis. Cõpleta igit̃ oꝛone ſubito ſolutis mãibus ⁊ pedibus ex aqua prodijt grẽs agens ſuo liberatori. Tũc vͦ iratus prefectus iuſſit eam quam totiens decollari. L. vi.

CUm ad locum martyrij ꝑueniſſet orauit ꝓ tĩnõe oium ſui memoriam agẽtium. Completaqꝫ oꝛone factũ eſt tonitruum magnũ ⁊ vox audita eſt de celo dicens btã es virgo margareta qꝛ i orationibus tuis oĩu peccatoꝝ memoraſti fiat tibi ſicut petiſti. Tu autem. Lectio ſeptima.

AUdiens aũt btã margareta hanc vocẽ cecidit i faciem ſuper terrã. Et colũba de celo tetigit eam dicens. Permet ipſuꝫ iuraui ꝙ quicqͩd i oꝛone tua petiſti exauditũ ẽ. Et ꝙ nõ recordaſti tibi datũ eſt. Veni ſecurius in locũ tibi p̄paratum. Lectio octaua.

TUnc illa ait ſpiculatori. Perfice iuſſa perfecti. At ille negauit. Cui illa ſi hoc nõ egeris nõ habebis ꝑtẽ mecũ in regno dei. Ille aũt rogauit eã vt oraret ꝓ ſe at illa orabat dñm dicens. Dñe ne ſtatuas illi hoc peccatũ. Lectio. x.

PErcuſſoꝛ igit̃ cuꝫ magno timore ac tremore ãputauit caput ei⁹. Et cõuiuẽs ad dexteram beate margagete aſcenderunt ſimul in celũ. Corpus vͦ beate margarete cũ gaudio in ciuitate anteochia ẽ humatum. Cetera vni⁹ v̓ginis ⁊ martyris in cõi. Scẽ praxedis virginis. Oratio.

ADſit qs̃ plebi tue oĩ. de. beate praxedis v̓ginis tue ſupplicatio: vt quicũqꝫ ei⁹ gaudent honore piegantur auxilio Per dñm. Anne ſimplex. [illegible]

Virgo venerabilis praxedis cũ affligeret ꝓpt̃ trãſitũ germane ſue potentiane mľti nobiles veniebãt ad eã ꝛ cõſolabant̃ eã vna cũ pio apľice ſedis epõ. Eodẽ tpe virgo dñi praxedis in ſpũ ſcõ feruẽs mľtos xp̃ianos occultauit apud ſe quos ꝛ cibo paſcebat ꝛ ſpũs ſci v̾bo. Qm̃ in illis dieb' fcã ẽ ꝑſecutio xp̃ianoꝝ. Ut trahẽntur ad culturam idoloꝝ ꝛ multi mr̃io coronati ſunt. ℟. Diffuſa ẽ.

Lectio ſecunda.

Tunc diuulgatũ ẽ ãtonio imperatori eo q conuẽrſ' fieret in titulo btẽ praxedis et miſit ꝛ tenuit mľtos. In quos tenuit ſemitriũ preſbyterũ cũ aliis. xx. duob' quos ſine interrogatione gladio punire precepit in eodem titulo. ℟. Propter.

Lectio tertia.

Q ꝯpora p̃dcõꝝ ſcõꝝ añt nocte btẽ praxedis labor colligit ꝛ ſepeliuit i cimiterio kľ. Junii. Tunc afflictione cõſtricta praxedis igemuit ꝛ orauit vt tranſiret de hoc mundo. ℟. Dilexiſti. Cap. Qui gliat̃. Cetera vni' v̾ginis nõ martyris in cõi. In feſto ſcẽ marie magdalene ad .i. vš. ſup pš. ſena. añ. Recumbente ieſu i domo ſimõis phariſei acceſſit ad eũ maria magdalene afferens p̃cioſi libani vnguenti. Cap. Mulierẽ fortẽ quis inueniet ꝓcul ꝛ de vltimis finibus p̃cium eius ꝯfidit i ea cor viri ſui ꝛ ſpoliis nõ indigebit. ℟. O certe precipu' marie magdalene amor q a monumẽto dñico diſcipulis recedẽtibus nõ receſſit. ℣. Ardore charitatis ſuccẽſa quẽ ſepultum nouerat ſublatũ credens de ſepulchro. Dñico. Hymnus.

Collaudem' magdalene lachrymas ꝛ gaudiũ ſonent voces laude plene de concentu cordiũ: vt cõcordet philomene turturis ſuſpiriũ. Leſum querens cõuiuaꝝ turbas nõ erubuit pedes vnxit lachrymaꝝ fluuio quos abluit crine terſit ꝛ culpaꝝ veniam ꝓmeruit. Duũ lauit mũdatorẽ riuo fons inundauit piũ fudit flos liquorẽ in ipſũ refloruit celũ terre dedit rorem terrã celũ compluit. In predulci mixtione nardũ ferens piſtici: in vnguẽtum fuſione typũ geſſit myſticum vt ſanet vnctione vnxit egra medicũ. Hic xp̃s hanc reſpexit ſpẽali grã quia multum hinc dilexit dimittũt̃ crĩa chriſti qui reſurrexit fcã ẽ prenũcia. Gloria ꝛ honor deo qui paſchalis agnus morte pugna leo victor die tertia reſurrexit cũ trophed mortis ferẽs ſpolia. Amẽ. ℣. Optimã ptẽ elegit ſibi maria. ℟. Que nõ auferet̃ ab ea. Añ. In dieb' illis mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit qđ ieſus accubuiſſet in domo ſimonis leproſi attulit alabauſtrũ vnguenti ꝛ ſtans re

tro secus pedes dñi iesu lachry
mis cepit rigare pedes ei⁹ ⁊ ca
pill' capitis sui tergebat ⁊ oscu
labat̃ pedes ei⁹ ⁊ vnguento vn
gebat eos. ℣. Oratio.
Largire nob' qs clemen
tissime pr̃ ꝙ sicut btã ma
ria magdalene vnigenitũ tuuz
sup oia diligendo suoꝝ optinu
it veniã peccaminũ: ita nobis
apud miam tuã sempiternam
impetret btitudinẽ. Per dñm.
Memo. de scõ vandregisilo ab
bate. añ. Similabo eũ viro. Ama
uit eum. Oratio.
Deus cui⁹ grã bti vandre
gisili ꝯfessoris tui atque
abbatis vita extitit laudabilis
ipsius interuentu qð tibi placi
tũ ẽ pietas tua opetur in nob.
Per do. Luceat pcessio ad al
tare eiusdẽ si in eccl'ia beat' can
tando ℟. Regnũ mund. ℣.
Dimissa. s℟. Quo. Oratio.
Sacratissimã btẽ marie ma
gdalene qua celos subijt
celebritatẽ recensentes suppli
ces exoram⁹ clementiã tuã: vt
q̃ deuotionis recolim⁹ isignia:
ipsius mereamur cõpotes fieri
glie. Per dñm. In redeundo d'
scã maria. Ad mat. Inuit. [illegible]
Eternũ trinũqz deũ laudemus
dñm. Qui filii mariam trãsue
xit i ethere scẽmas. Venite.
[illegible]
Estimauit ortulanũ ⁊ hoc
sane credidit: seiauit enz
granũ quod in mẽte cecidit li
gnũ qui nouit vnõ manuz ligna
xpm indidit. [illegible] Non agnouit fi
gurali latente imagine mentis
agrũ spiritualiter excolẽte sese sz eũ
eã spãli designauit noĩe. Dũ er
iesu iesum querit sublatũ ꝯque
ritur iesum intus mente gerit
iesus presens querit mentẽ co
lit mẽtem serit iesus nec pcipit.
Iesu pie iesu bone q̃t te mon
strans latitas: quid occultas te
marie: mẽtem cuius bitas mi⁹
plenã vo oie nescit nisi vitas.
O q̃z mire iesu ludis his om
nibus diliges [illegible] ludis nõ illu
dis nec fallis nec falleris: sz ex
cludis quos icludis vonis non
agnosceris. [illegible] Laus ⁊ honor tibi
spes vite lux oĩe p quã sperant
se pscribi libro mortis pessime
pstent sibi nos ascribi peccatri
cis lachryme. Amen. [illegible]
cturio. [illegible] Cũ recubuisset i do
mo simonis dñs iesus xps mũ
di glia mulier que erat i ciuita
te peccatrix nardi odorifera
exhibuit vnguenta. [illegible] Dñe
dominus nr. Añ. Secus ped'
dñi astans icessanter ore sacra
to diua vestigia osculat̃ lachri
mis plena. [illegible] Celi enar. [illegible]
Irrigabat igit̃ dñicoꝝ iesu pe
des fracto quoqz alabastro [illegible]
cipuis odoribus fragrebat [illegible]
mus ois atqz capilloꝝ [illegible]
tergebat eos. Dñi est terra [illegible]
Diffusa. Lectio prima.
Cum igit̃ scõz seculi fastuz
clarissimus orta natalibus
btissima maria magdalene que
vt pini asserunt traditiones [illegible]

magdalo caſtello nuncupatū: ē q̄ nō ſolū ſui germinis dignitas, verū etiā patrimonii iura per grā ſucceſſus ſplēdidam reddiderant a deo vt duplicat⁹ honor nois excellentiā circūquaq; diffunderet. ℟. Letetur omē ſeclz in ſolēnitate ſcē marie magdalene. Quam ieſus eternus amor dilexit plurimū. ℣. Hec maria fuit illa dn̄o gratiſſima. que vnguento precioſo pedes vnxit dn̄i. Quā.

Lectio ſc̄da.

Dicent.n. apud hoies pluſ diuitū q̄z pauperū noīa ſciri. Sed q̄ rez affluentia interdū voluptas comes ſequitur adoleſcētioris vita ipe lubricē ſuppoſuit regēda diſcurſib⁹ ſoluto pudicicie freno. ℟. Pectore ſincero dn̄m maria recondens vnxit purgantē ſe. Baptiſmi gurgite ſcō. ℣. Abſterge dn̄a noxis famulos ꝑcib⁹ tuis Baptiſmi.

Lectio tertia.

Hec eſt illa mulier de q̄ lucas ſcribit euāgeliſta quia erat quedaz mulier in ciuitate peccatrix. Sed q̄ dilexit multum dimiſſa ſunt peccata multa. De qua marcus ait. Surgens autem ieſus mane vna ſabati apparuit primo marie magdalene. ℟. Felix maria vnxit pedes domini ieſu. Et extersit capillis ſuis. Et domus impleta eſt ex odore vnguenti. ℣. Mixto roze balſami fracto fudit alabaſtroq; vnguento p̄cioſo pedes vnxit domini. Et extersit. Gloria patri. Et do.

In ſecundo nocturno antiphona. Simon autem intra ſe inquit ſi eſſz propheta ſciret profecto que ꝛ qualis eſſet que tetigit eū quia peccatrix eſt. Pſ. Eructa. Antiphona. Et conuerſus dominus dixit poſtq̄z veni in domum tuam non ceſſauit crine fuſo hec meos oſculari pedes. Pſ. Dominus noſter refugiuz Antiphona. Quoniam multū dilexeras dimiſſa ſcito peccamina ꝛ fide qua polles ſacra i pace remitto. Pſalmus. Fundamenta. ℣. Specie.

Lectio quarta.

Sed quantum domin⁹ miſericors erga peccatores exiſtat: in iſtius comprobatur profectione: que non ſolum ſui criminis promeruit abſolutionem ſed apoſtolorum conſors effecta: illis deſtinata eſt dominice reſurrectionis nunciař. ℟. Beata es maria que piarum vndis lachrymarum terſiſti tuorum maculas criminuz Aſſidue te exorare depoſſimus pro noſtris exceſſibus. ℣. Summis celorum ciuibus glomerata iamq; eterna mortalitate induta. Aſſidue te exorare depoſſimus pro.

Lectio quinta.

Hec autem poſtmodum afflata ſpiritu mentiſq; intuitu in ſeſe reuerberans ac priſtine vice detrimenta nō ſuſtinēs vt cōpit dn̄z ⁊ creatorem totiꝰ humani generis in domū veniſſe ſimonis qui nō venerat vocare iuſtos ſz pctōres ad penitentiā. ℟. Eternis accumulata muneribꝰ, maria magdalene poſce vt, in his noſtris ſolēnijs. Diuine ꝑpetue pacis gaudia ꝑ meritis xp̄ſ cōcedat. ℣. Subdite tibi plebis fletus ſolue benignꝰ peccantibus qn̄z tecū. Diuine. Lec. vi

Non ob ſuoꝝ ſceleꝝ enormitatē de ſui ꝯditoris diffidens clemētia. Precioſiſſimo accepto vnguento ad ipſū mie fontē cōcito ꝓꝑauit gradu ante clementie dn̄i veſtigia corruens amaritudinēqz cordis per ꝫbū lachrymaꝝ fontez. Mox deniqz ꝯpunctionis fletibꝰ ſui plaſmatoris cepit pedes rigare capilliſqz ſue deuotionis tergere ⁊ ideſinent oſculis ꝟe humilitatis ꝯfouere ac mūdiſſimo ſancte dilectionis vnguento ꝑtingere. ℟. Optimā partē adeptā a dn̄o q̄z elegiſti btitudinis eterne ſcā maria. Intercede ꝑ nobis exiguis tuā cōmemorationē celebrantibꝰ. ℣. Ut mereamur aſſidue ꝯpūctionis ymbre nr̄oꝝ ſordes delictoruz abluere. Interce. In .iij. noct. añ. O certe ꝑcipuꝰ marie amō que a monumento dn̄ico diſcipulis recedētibus ſublatū credens nō recedebat. ps. Cantate. i. Añ. Tulerūt dn̄m meū ⁊ neſcio vbi poſuerūt eū dicito mihi cui rn̄dens ieſus dixit illi maria ꝯuerſa illa noli me tāgere nō dū eni aſcēdi ad patrē meū. ps. Dn̄s reg. ex. ℟. Celſi meriti maria que ſolē verū reſurgentē videre meruiſti mortaliū ꝑma: optine vt nos viſu glīe ſue letificet in cel. ps. Cantate. ℣. Adiuuabit.

Secundum lucam.

In illo tp̄e. Rogabat ieſū quidam phariſeus vt māducaret cū illo. Et ingreſſus domū phariſei diſcubuit. Et reli.

Omelia bti. Gregorij pape.

Marie peccatricis lachryme ad exemplū penitēdi nos emolliāt. Cōſiderauit eni q̄d fecit ⁊ noluit moderari q̄d fecerat. Sup cōminātes igreſſa ē nō iuſſa venit inter epulas lachrymas optulit. ℟. Fragrans ieſus muneribus intimis marieqz precordijs affatū ꝑunxit ſacrata vnguento veſtigia. Unde ꝑfectā meruit ſuoꝝ delictoꝝ veniā. ℣. Peccaminū nr̄oꝝ ſordes piiſſimis diluat interuentibus diuino fonte. Unde. Lectio octaua.

Sanandū ad dn̄m veniēs attulit alabauſtrū. Alabauſtrū genus ē marmoris candidi varijs coloribus intermiſſi in quo icorrupta dicūtur ſeruari vnguenta. ℟. Celſi meriti maria que ſolē veſtroꝝ reſurgentē ab inferis videre meruiſti ꝑma mortaliū in terris. Optine ſacris precibus vt nos vi ſu ſue maieſtatis tecũ letificare digneť i cel. ℣. Exigua nr̃orũ holocauſta uotoꝝ deferens ante dñm ſuffragratrix pia ſep digneris eſſe. Op. Lectio .ix.

SIquid ꝙ illicit; actibus mulier prius itẽta: vnguẽtũ ſibi ꝑ odore carniſ ſue turpiter exhibuerat ꝙ iam deo laudabilit̃ offerrebat. Et quod i ſe habuit oblectamẽta tot deſſe iuenit holocauſta. ℟. O felix ſacroꝝ lachrymis rigatio pedũ ꝑ quẽ ꝓmeruit maria dici ⁊ eſſe ei⁹ dilecta. Ex quo paſcunť in ethere ſci. ℣. Angelico pollet decore hec ⁊ hij ꝑ xp̃m. Ex quo. Glia pa. ℣. Opt. ꝑtez. ℟. Que nõ. In laud. añ. Laudibus excelſis oĩs mundus exultat i ſolẽnitate marie magdalene. ps. Dñs reg. An. Pectore ſincero dñz maria recondẽſ vnxit purgantem ſe baptiſmi gurgite ſcõ. ps. Iub. An. Suſtolle maria ſupplicũ in ethere vota ꝓprias que meruiſti fletu diluere noxas. ps. De⁹ de. An. Quo tecũ captẽt etñi munera ſci regni ꝑ famul' xp̃m poſce maria piũ. ps. B. An. Intercede ſupplicans aſſidue ꝓ nobis ieſum dñm maria magdalene. ps. Laud. Capitu ũ Mulierem fortez. Hymnus.

O Maria noli flere iã noſt queras aliũ ortolanuſ hic eſt vere ⁊ colonis mẽtiũ intra mentis ortũ quere mẽtis oparium. Vnde planct⁹ et lamẽtum quid mentẽ noſt erigiſ q̇d reuoluis monumentũ tecũ eſt quem diligis ieſum queris ⁊ iuentũ habes nec itelligiſ. Vnde gemis vnde ploras verꝫ habenſ gaudiũ latet in te qđ ignoras doloris ſolatiũ intus hẽs queris foras langoris remedium. Iam non miror ſi neſciſti magiſtrum dum ſeminat ſemen quod eſt verbũ xp̃i te magis illuminat ⁊ raboni reſpondiſti cum mariam noiat. Sedes chriſti quem lauiſti fonte loca gratie quem ab ipſo recepiſti ſ unde rorem venie reſurgentis quem vidiſti fac conſorteſ glorie. Gloria ⁊ honor ho cuius prefert grã inuitati phariſeo marie ſuſpiria cenam vite qui dat reo gratie poſt prandia. Amen. ℣. Dimiſſa ſũt ei peccata multa. ℟. Quoniam dil. mul. Antiphona. O mundi lampas ⁊ margarita prefulgida que reſurrectionem chriſti nunciando apoſtoloꝝ apoſtola fieri meruiſti maria magdalene ſemper pia exoratrix ꝓ nobis aſſis ad deum qui te elegit. ps. B. oro. Largire. Memo. de vandregeſ. añ. Euge ſerue. ℣. Iuſtus ger. Ad primam antiphona. Laudib⁹ Ad tertiam antiphona. Pectore ſcincero. Capitulũ. Mulierem for. ℟. Diffuſa. Ad ſextam antiphona. Suſtolle maria ſupplicum.

Capitulum.

nō ſuſtinēs vt cōꝑit dn̄ʒ ⁊ creatorem totiꝰ humani generis in domū veniſſe ſimonis qui nō venerat vocare iuſtos ſʒ pctōres ad penitentiā. ℞. Eternis accumulata muneribꝰ maria magdalene poſce vt in his noſtris ſolēniis. Diuine ꝑpetue pacis gaudia ꝓ meritis xp̄i cōcedat. ℣. Subdite tibi plebis fletus ſolue benignꝰ peccantibus q̄ſʒ tecū. Diuine. Lec. vi.

Non ob ſuoꝝ ſceleꝝ enormitatē de ſui ꝯditoris diffidens clemētia. Precioſiſſimo accepto vnguento ad ipſū mie fontē cōcito ꝓꝑauit gradu ante clementie dn̄i veſtigia corruens amaritudinēqʒ cordis per ꝟbū lachrymaꝝ fonteʒ. Mox deniqʒ ꝯpunctionis fletibꝰ ſui plaſmatoris cepit pedes rigare capillꝭqʒ ſue deuotionis tergere ⁊ ideſinent̄ oſculis ꝟe humilitatis ꝯfouere ac mūdiſſimo ſancte dilectionis vnguento ꝑtingere. ℞. Optimā partē adeptā a dn̄o q̄ʒ elegiſti btitudinis eterne ſcā maria. Intercede ꝓ nobis exiguis tuā cōmemorationē celebrantibꝰ. ℣. Ut mereamur aſſidue ꝯpūctionis ymbre nr̄oꝝ ſordes delictoruʒ abluere. Interce. In iii. noct.

An̄. O certe ꝑcipuꝰ marie amō que a monumento dn̄ico diſcipulis recedētibus ſublatū credens nō recedebat. Ps. Cantate. i. An̄. Tulerūt dn̄m meū ⁊ neſcio vbi poſuerūt eū dicito mihi cui rn̄dens ieſus dixit illi maria ꝯuerſa illa noli me tāgere nō dū eni aſcēdi ad patrē meū. Ps. Dn̄s regn. ex. ℞. Celſi meriti maria que ſolē verū reſurgentē videre meruiſti mortaliū ꝑma: optine vt nos viſu glīe ſue letificet in cel. ℣. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit.

Secundum lucam.

In illo tp̄e. Rogabat ieſū quidam phariſeus vt mā ducaret cū illo. Et ingreſſus domū phariſei diſcubuit. Et reli.

Omelia bti. Gregorii pape.

Marie peccatricis lachrymę ad exemplū penitēdi nos emolliāt. Cōſiderauit enī q̄d fecit ⁊ noluit moderari q̄d fecerat. Sup cōminātes igreſſa ē nō iuſſa venit inter epulas lachrymas optulit. ℞. Fragrans ieſus muneribus intimis marieqʒ precordiis affatū ꝑunxit ſacrata vnguento veſtigia. Unde ꝑfectā meruit ſuoꝝ delictoꝝ veniā. ℣. Peccaminū nr̄oꝝ ſordes piiſſimis diluat interuenntibus diuino fonte. Unde. Lectio octaua.

Sanandū ad dn̄m veniēs attulit alabauſtrū. Alabauſtrū genus ē marmoris candidi variis coloribus intermiſſi in quo icorrupta dicūtur ſeruari vnguenta. ℞. Celſi meriti maria que ſolē veſtroꝝ reſurgentē ab inferis videre meruiſti ꝑma mortaliū in terris. Optine ſacris precibus vt nos vi ſu ſue maieſtatis tecũ letificare digneť i cel. ℣. Exigua nr̃orũ holocauſta uotoꝝ deferens ante dñm ſuffragatrix pia ſep digneris eſſe. Op. Lectio. ix.

SIquid ꝙ illicitiſ actibus mulier prius itẽta: vnguẽtũ ſibi ꝓ odore carniſ ſue turpiter exhibuerat ꝙ iam deo laudabilit̃ offerrebat. Et quod i ſe habuit oblectamẽta tot de ſe inuenit holocauſta. ℟. O felix ſacroꝝ lachrymis rigatio pedũ ꝑ quẽ ꝓmeruit maria dici ⁊ eſſe eiꝰ dilecta. Ex quo paſcunť in ethere ſci. ℣. Angelico pollet decore hec ⁊ hĩſ ꝑ xp̃m. Ex quo. Glia pa. ℣. Opt. ptez. ℟. Que nõ. In laud. añ. Laudibus excelſis ois mundus exultat i ſolẽnitate marie magdalene. ps̃. Dñs reg. An. Pectore ſincero dñz maria recondẽſ vnxit purgantem ſe baptiſmi gurgite ſcõ. ps̃. Jub. An. Suſtolle maria ſupplicũ in ethere vota ꝓprias que meruiſti fletu diluere noxas. ps̃. Deꝰ de. An. Quo tecũ captẽt eẽni munera ſci regni ꝓ famulť xp̃m poſce maria piũ. ps̃. B. An. Intercede ſupplicans aſſidue ꝓ nobis ieſum dñm maria magdalene. ps̃. Laud. Capitu m̃. Mulierem fortez. Hymnus.

O Maria noli flere iã noſt queras aliũ ortolanuſ hic eſt vere ⁊ colonis mẽtiũ intra mentis ortũ quere mẽtis operum. Unde planctꝰ et lamẽtum quid mentẽ noſt erigiſ qđ reuoluis monumentũ tecũ eſt quem diligis ieſum queris ⁊ inuentũ habes nec itelligiſ. Unde gemis vnde ploras verꝫ habenſ gaudiũ latet in te qđ ignoras doloris ſolatiũ intus hẽs queris foras langoris remedium. Iam non miror ſi neſciſti magiſtrum dum ſeminat ſemen quod eſt verbũ xp̃i te magis illuminat ⁊ raboni reſpondiſti cum mariam nojat. Pedes chriſti quem lauiſti fonte loca gratie quem ab ipſo recepiſti ſ unde rorem venie reſurgentis quem vidiſti fac conſortes glorie. Gloria ⁊ honor ho cuius prefert gr̃a inuitati phariſeo marie ſuſpirijs cenam vite qui dat reo gratie poſt prandia. Amen. ℣. Dimiſſa ſũt ei peccata multa. ℟. Quoniam dil. mul. Antiphona. O mundi lampas ⁊ margarita prefulgida que reſurrectionem chriſti nunciando apoſtoloꝝ apoſtola fieri meruiſti maria magdalene ſemper pia exoratrix ꝓ nobis aſſis ad deum qui te elegit. ps̃. B. oro. Largire. Memo. de ſ. andree enſ. añ. Euge ſerue. ℣. Juſtus ger. Ad primam antiphona. Laudibꝰ Ad tertiam antiphona. Pectore ſcincero. Capitulũ. Mulierem for. ℟. Diffuſa. Ad ſextam antiphona. Suſtolle maria ſupplicum.

Capitulum.

Accinxit fortitudine lūbos ſuos ⁊ roborauit brachiuz ſuū: guſtauit ⁊ vidit quia bona eſt negociatio eius ⁊ non extinguetur in nocte lucerna eiuſ. ℟. Specie tua. Ad nonam añ. Interceß. Capitlm.

Multe filie cognouerūt diuitias tu ſupergreſſa es vniuſſas. ℟. Adiuuabit. ℣. Adducentur. Ad ſecundas veſperas per ps. feriales. añ. Laudibus ex. Capitlm. Mulierem fortem. ſi ibi duplex feſtum fuerit. ℟. O felix caro. Hym. O maria. ℣. Dimiſſa ſ. añ. Inclyta ſancte marie magdalene ſolennia ſuſcipiat alacriter pia mater eccleſia aue ſancta deo digna aue dulciſ ⁊ benigna optine nobis gaudia que poſſides cum glīa. ps. Magnificat. Oratio ut ſupra. Memoria de Appollinare añ. Hic ē vere martyr. ℣. Gloria ⁊ ho. Oro.

Votiuos nos domine beati Appollinaris martyris tui natalſ ſemper excipiat: qui ⁊ iocunditate nobis ſue glorificatiōis infundat. ⁊ tibi nos reddat acceptos. Per dominum. Ad matutinas Inuita. duplex tres lectiones. Lectio. i.

Beatus appollinariſ ab antiochia petrū apoſtolū ſecutus eſt ⁊ rome ab eodem epiſcopus ordinatus eſt rauennā directus eſt. Ubi verbū dñi predicans tentus eſt a paganis et diutiſſime fuſtibus ceſus ac nudis pedibus ſuper prunas ipoſitus: ⁊ deinde ab vrbe expulſus. Tu autem dñe. Lectio. ii.

Poſt multos vero annos et ad emiliam perrexit predicans verbuz domini ⁊ faciens multas virtutes in nomine domini noſtri ieſu chriſti. Itaqz poſt tertium annū rauennā ingreſſus eſt. Deinde poſt aliquot dies ſubito ſeditione orta in ciuitate, irruentibus paganis ligatus ad forum ducitur ibiqz vulneratur. Et exinde pontifices capitolii egerūt vt ad templū duceretur. Tu autē. [illegible]

Ad quod cū perueniſſet facta orōne ſimulachrum ſelutum ⁊ totum templuz deſtructum eſt. Igitur iuſſo imperatoris ſanctū Appollinarē ſibi preſentari iubet. Quem auditum tradidit in cuſtodiis cuidā centurioni occulte chriſtiano. [illegible] ter a vnius martyris [illegible] ctio in cōmuni. [illegible] virginis ⁊ martyris [illegible] cum nocturno [illegible]

Indulgentiā nobis domine beata xp̄ina virgo ⁊ martyr imploret que tibi grata ſemper extitit: ⁊ merito caſtitatis ⁊ tue pfeſſione virtutis. Per d. Ad matutinas Inuita. Duplex. Lectio prima. [illegible]

Temporibus Diocliciani imperatoris quedam virgo xp̄ina erat noīe. Habuit [illegible] patrē paganū vrbanū nomine qui fecit turrim excelſam i qua poſuit beatā virginē cum pu lis duodecim: fecitqꝫ deos aureos quos adorarent xp̄ina virgo deū valde amanſ tulit deos aureos patris ſui ⁊ ↄfregit eos ⁊ ꝑdidit pauperibus. Lectio. ij.

Hec audiens pater eius iuſſit duodecim puellas ī cōſpectu ſancte xp̄ine decollari. Et collare ferreū iuſſit imponi collū eius ⁊ cathenā in mānib⁹ ⁊ pedibus eius: ⁊ ſic in carcerē recludi. Tu autem. Lectio. iij.

Alia vero die iuſſit eaꝫ in eculeo ſuſpendi ⁊ latera ei⁹ vngulis radi. Sancta v̄go chriſtina offerebat carnes ſuas de corpore ſuo ⁊ ꝓiiciebat in faciem patris ſui dicens. Comede virtutem corporis tui. Tunc iratus pater eius iuſſit adduci rotam ferreā ⁊ ignē ſub ea poni ⁊ oleū fundi vt nimiū candens affligeret carnē puelle. Sed ſubito erumpit ignis ⁊ ↄbuſſit plus q̄ꝫ quingentos viros ydolis ſeruientes. [illegible] de communi.

In [illegible] Iacobi apoſtoli [illegible] ps. feria. añ. Eſtote fortes. Capim. Iam nō eſtis. ℟. Qui ſunt iſti qui vt. Hymnus.

Bina celeſtis aule luminaria iacobe: necnon ioannes theologe poſcite nobis veniaꝫ reatibus quā venit chriſtus dare gratis miſeris. Annue chriſte ſeculorum domine nobis per hec tibi cara merita ut qui te corā grauiter deliquimus hos ſaluent glorioſis p̄cibus. In [illegible] om. ſ. [illegible] Per [illegible]

Eſto dn̄e plebi tue ſanctificator ⁊ cuſtos: ut apoſtoli tui iacobi munita preſidijs ⁊ ↄuerſatōe tibi placeat ⁊ ſecura mente deſeruiat. Per. Memoria de martyribus chriſtoforo ⁊ cucufato. añ. Gaudent in ce. ℣. Letamini in domino. Oro.

Deus mundi creator ⁊ rector qui hunc diem beatorum martyrum tuorum chriſtofori ⁊ cucufati paſſiōe conſecraſti: concede vt omnes qui martyrij eorum merita veneramur: eorum interceſſionib⁹ ab eternis gehenne incendijs liberemur. Per dn̄m. Ad matutinum. Inuitatoriū triplex. Regem apoſtolorum. ps̄. Venite. Hymnus. Bina celeſtis. ℣. Annue chriſte vt ſupra ad veſperas. Antiphone ps̄. ⁊ Reſponſoria de communi. Lectio prima.

Iacobus apoſtolus domini noſtri ieſu chriſti frater beati ioannis euangeliſte omnem iudeam ⁊ ſamariam viſitabat oſtendens omnia que a ꝓphetis dicta ſunt in domino ieſu chriſto eē completa. Tu autem domine. Lectio. ij.

Accidit autem ut quidam hermogines magus diſcipulū ſuum noīe philetū mitterēt ad ap̄lm conās aſſerere quod nō eſſet fili⁹ dei ihs xp̄s ap̄ls aūt. In noīe dn̄i ieſu xp̄i oēs aſſertiones euacuabat. Lectio. iij.

Reuerſuſqꝫ ad hermoginē philet⁹ dixit iacobū ſeruū chriſti ſcias te ſuperare nõ poſſe veni ergo ad ip̄m ⁊ poſtula indulgentiã tibi ab eo. Scias v̉o me ad ip̄m reuerti ⁊ petẽ ab eo vt eius merear eẽ diſcipulus.

Vidẽtes aũt iudei L. e. iiij. q̄ hermoginẽ ⁊ philetũ cõuertiſſꝫ repleti ſunt çelo ⁊ tenuerũt apl'm. Et vnus ſcriba mittens funem in collo eius traxit apl'm ad p̄toriũ herodis. Herodes v̉o iuſſit eũ decollari. L. v

Cumqꝫ apl's ad decollãdũ duceret̃ quidã paliticꝰ cepit clamare ad eum dicenſ. Jacobe ſerue dei libera me de doloribus iſtis. Cui apl's ait. Jn noīe illius ꝓ cuius fide ⁊ amore ducor ad decollanduꝫ ſurge ſanus. Qui ꝓtinus ſurgit laudanſ dñm nr̄m ieſũ xp̄ꝫ. L. vi

Hoc videns ſcriba q̄ funeꝫ in collo eius miſit corruit ſtatim ſe ad pedes apl'i ⁊ cepit clamarẽ ⁊ dicẽ. Obſecro te apoſtole dei vt des mihi indulgentiam. Tunc ip̄e ſimul cum apoſtolo ⁊ hermogine p̄ martyrij palmã ꝑrexerũt ad dñm ieſum chriſtum. Scd'm mattheuꝫ.

Jn illo tēpe. Acceſſit ad ieſum mr̄ filioꝝ çebedei cuꝫ filijs ſuis adorans ⁊ petẽs aliquid ab eo. Et reliqua. Omel'. beati gregorij pape.

Vnde occaſionem accepit iſta mulier ut a dño dignitatẽ ⁊ gl'am quereret filijs ſuis qui nihil dixerat de gl'ia regni ſed tm̄ de ſupplicatiōe paſſiōis q꞉ poſt oīa dixerat dñs. Et tertia die reſurget. Lectio. viii.

Putabat igitur mulier q̄d dñs poſt reſurrectiōeꝫ ſuam regnaturus eſſet corporalit̃ ⁊ dignitateꝫ terrenã ſuis elect꞉ eſſet diſtributurus. Hec igitur auiditate femina petijt ut unꝰ a dextris ⁊ alter a ſiniſtriſ eius ſederet. Lectio. ix.

Reſpondens dominus dixit. Neſcitis quid petatiſ poteſtis bibere calicẽ queꝫ ego bibiturus ſum. Calicem nomine ſicut euangeliſta ponit paſſionẽ deſignat. Cetera vnꝰ apoſtoli. Ad .ii. vs. aī. Jurauit dominus p̄s. Dixit dñs. Capl'm Jam nõ eſtis R. Ciues aploꝝ Hym Exultet celũ v̄. Annũciauerũt Aī. Jn regeneratione. p̄s. M. Oratiõ Eſto pl'ā d baſ vs̄. de apl'o fiat memo. de ſancta anna cum hac añ. Hec ẽ ra dixi. Diffuſa eſt. Orõ. Deꝰ qui btām. Vbi eccleſia dedicata fuerit in honore ſancte anne ibi erũt veſp̄e de ea forma q̄ ſequitur ſuper p̄s. feriales añ. Felix anna cella mũdicie lũa mũdi vena clementie: ſpes ſalutis porta leticie nos diuine cõmendet gratie. Capl'm. Mulierem fortem R. O q̄ꝫ dignũ hym.

Aue mater anna plena melle canna: cui matreꝫ paſſa nulla coequanda: Aue p̄dicanda ſuperexaltanda mater matris poli: regis atqꝫ ſoli. Quid q̄s velit fari ſiue venerari red det ſibi votum xp̄s per queȝ tetuȝ. Ergo te rogamus tibi ſupplicamus: vt quod potes velis nos prece da celis. Placās nobis natum mūdo per te datam illa natum ſuū: tu nepotē tuuȝ. Laus ſit trinitati: laus ſit vnitati laus patri ac nato: laus ſit qȝ paraclyto. Amen. ℣. Diffuſa eſt gratia. An. Hec eſt radix anna pia virga florens eſt maria flos eſt chriſtus inclytus digna radix eſt honor cuius v̓ga tali flore fecundat celitus. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui btām annā dilectiſſime genitricis tue matrem egregiaȝ hodierna die ad celeſtis vite ſubleuaſti gaudia fac nos q̄s: glorioſis eius meritis: ad eternā pertingere beatitudinē ex cuius puerperio ſalutari ꝓ ſalute mundi hūanaȝ aſſumere dignatus es carnem. Qui vi. ⁊ reg. Ubi fuerint veſ. de ſancta Anna ibi fiet memoria de apl̄o an̄. In regē. ℣. Annuncia. Or̄o ut ſupra. Compl. dicitur ſicut in feſto trinitatis. Ad matutinas Inuitatoriū triplex. Ad ſanctē annē matrī memoriam. Omnes chriſto canamus gloriam. ps. Venite. hym.

Iā anne purpuris nos fugit huius ſeculi ⁊ illuxit cū gaudio dies totius ppl̄i. Hec radix ieſſe germinat expers cūctis illecebris: ⁊ germen eius illuminat ſedentes in tenebris. Pia mater humilis ō q̄ maria ꝓdūt tuis adeſto famulis quos culpa grauis deprimit. O q̄m felix ꝑ merita manes cum ſummo iudicē ſuccurre mater inclyta vt viuamus pacifice. Et q̄cquid deliquimus vite per immūdiciam abſterges illud penitꝰ per diuinam clementiam. Patri natoqȝ gloria detur cum ſcō ſpiritu qui per ānē ſuffragia cōſeruet nos in exitu. Amen. An. i. nocturno an̄. Chori plaudent alacriter angelorum ⁊ hominū congratulando pariter matri regine virginū. ps. Domie do. noſter. An. Pater celſe virginis ioachim erat nomine mater anna que nobilis r̄gali fulſit ſemine. ps. Celi enarrant. An. In tres partes diuidunt ſic rerum ſubſtantiam dant templo dant pauperibus ſeruantqȝ ſibi tertiam. ps. Domini eſt terra. ℣. Diffuſa eſt gra. Lectio i.

Hodie fr̄es chariſſimi beate anne matris ſancte dei genitricis ac perpetue virginis marie feſtiuam celebramus memoriam in qua carnis reliquit ergaſtuluȝ ⁊ ſubuecta eſt venerabiliter ad ſuperos ſanctoruȝ obſequios angelorum. Ad eternum ſiquidem patriarcharum ac prophetarum veterū glorioſa et felix peruenit contubernium ex quorum carnē carnis cōtraxit originem vt per ventris ſui fructum populo ſuo deꝰ mitteret redemptionem. R. Felix anna flos odorum mira nitens ſpecie regum ſurgit antiquorũ ex clara ꝓgenie. Que medelaꝫ viciorũ matrem geſſit gratie. ℣. Hec beata miſeroruꝫ ſuccurrit inopie. Que. Lectio .ij.

Gaudeat igitur ſacroſãcta om̃ eccleſia huius ſcẽ mr̃one munita ſuffragijs ⁊ in eius laudibus cuꝫ omni deuotione tota reſultet. Hec eſt enim iam ſuperne beatitudinis terra d̃ q̃ celeſtis figulus ollam ſpei noſtre compoſuit que ex diuine roris ymbre conceptum verbum dei humano generi ꝓtulit icarnatum. ℟. Matronarum hec matrona claruit in ſeculo nunc in celis eſt patrona pietatis titulo. Cuius partu cuncta bona peruenerunt populo. ℣. Anna parens eſto prona cunctis i periculo. Cuius. Lectio .iij.

Hec eſt ille dominic⁹ ager balſamorũ celeſtium floribus circumſpectus: ex cui⁹ ſuauitate per omnes fines t̃re diffuſus odor emanauit vite. Et i eo ſponſus virginũ myrrham ſuam cuꝫ aromatibus ſuis miſcuit: quia amaritudinem mortalitatis noſtre diuinitatis ſue dulcedine tẽperauit. ℟. Ex conceptu coniugali anne miro ordine radix boni finis mali ſpirant vno germie. Felix que fuiſti tali impregnata virgine. ℣. Nos in hora fac finali mori ſine crimine. Felix. Gloria pr̃i. Impregnata. In .ij. noctur. añ. Annos quoqꝫ plurimos ducũt in coniugio triſtes atqꝫ ſteriles ſub legis obprobrio. ps. Eructauit. Añ. Exprobrabat hinc pontifex ioachim ꝙ ſiſteret infecũdus cũ fecundis ſeqꝫ eis iungeret. ps. Deus noſter refug. Añ. Ioachim ex obprobrio de templo chriſtus exijt nec ad domũ vel vxorẽ ſed ad paſtores trãſijt. ps. Fundamenta. ℣. Specie tua ⁊ pulchritu. Lectio .iiij.

Felix anna que in operatione redemptionis noſtre velud radix videtur in arbore de qua celeſtis virga egreſſa ẽ beatiſſima virgo maria: que filiuꝫ ſuum diuini floris amigdalum enixa puerpera genuit cui⁹ dulcedinis iocunda refectio i celo ⁊ in terra angelos ⁊ homĩes paſcit. ℟. Exinde creuit ſpina hec matrona nobilis ſpina cuꝫ officina claruit miraculis de q̃ prodijt regina celi venerabilis. ℣. Nos a fraude ſerpẽtina ſaluet mater humilis. Regina. Lc.v

Ex bethleem quippe ciuitate dauid ⁊ radice ieſſe oriunda prodijt cuius beata ſoboles maria videt chriſtum peperit q̃ captiuitatem Jacob auertit ⁊ ꝑientẽ inimicicie inter deũ ⁊ hominem homo deus in carne ſua deſtruxit. ℟. Quã potẽs eſſe diſceris in regno beatorum que genitrix agnoſceris regine angeloruꝫ. Inſignis quippe diceris patrona miſerorũ. ℣. Impetra nobis miſeris veniã peccatoꝝ. In. Lectio .vj.

O Quã glorioſa eſt mr̄ iſta ⁊ q̄ꝫ digna ſolenni attollẽda p̄conio que matrem noƀ noſtre redemptionis attulit et ĩ illa teſtamentuꝫ ſuperne hereditatis indulſit vera beata ⁊ cuꝫ omni veneratione habenda: et quodã ſacro p̄uilegio p̄dicãda mater huius ſacratiſſime virginis que oīum p̄cellit mr̄es ĩ cõcipiendo ⁊ generando eãqꝫ ſuũ ⁊ oīum generauit auctorem. ℟. O q̄ꝫ digne venerarꝫ ab humano germīe q̄ mariã mũdo pariſ magno dei munere. Ipſa v̄go ſingularis dignetur ſuccurrere ℣. Anna mat̄ ſalutaris fac nos xp̄o viuere. Ipſa. Gloria. Dignetur. In iij. noctur. añ. Ioachim ⁊ coniugi angelus apparuit dolenteſoꝫ nimiũ dulciter ꝯpeſcuit. ps. Cãtate. j. Añ. Preces vr̄e ſunt accepte habebitis qꝫ filiã per quaꝫ deꝰ magnifice preſtabit cunctis gratiam. ps. Dominus regnauit exul. Añ. Hunc cognoſcunt ſe mutuo cõiugali federe ⁊ agũt laudes domino pro conceſſo munere. ps. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eam.

Secundum matthem.

Liber generationis Ieſu Chriſti filij Dauid filij Abraam. Et reliqua.

Omelia de diuerſis tractatibꝰ

Mattheus vero euangeliſta ſcribens librum generationis ieſu chriſti ceteris premiſſis horum filium nuncupauit qꝛ ad hos tantũ facta eſt de chriſto repromiſſio ad Abraaꝫ In ſemine tuo benedicenſ omnes gentes terre ad dauid. De fructu ventris tui ponaꝫ ſuper ſedem tuam. ℟. Eua mater corruptele pomi fit edulio ꝯforma vitqꝫ ſequele lineam contagio Anna confers ſpem medele ſacro puerperio. ℣. Eſto memor clientele huius in exilio. Anna confers.

Lectio. viij.

Exequitur ergo humani generatiōeꝫ chriſti mattheꝰ ab ipſo ꝓmiſſioniſ exordio. hoc eſt ab Abraam generatores cõmemorans quo ꝓducit ad Ioſeph virum marie. De qua natus eſt ieſus. Quicquid tamen inſigni geneologia xp̄i ad euangelicam reſpicit hyſtoriam totum ex habundanti recurrit ad annam vt ip̄a ſit quaſi quedaꝫ meta legis ⁊ gratie per quaꝫ dignitaſ humane videretur ĩ chriſto refloruiſſe nature. ℟. Anna mater matriſ chriſti nos pie cõſidera que marie meruiſti ꝓpinare vbera. Ecce felix aſcendiſti ſupra cuncta ſydera. ℣. Tu in hora mortis triſti nos ab hoſte libera. Ecce felix aſcendiſti ſu.

Lectio nona.

Ex eius namqꝫ ventre prodijt quod de ſancta eccleſia longe anne ſpiritus ſanctus ait. Syndonem fecit ⁊ vẽdidit ⁊ cingulum tradidit chaneo. Syndonis eius candor viuẽs puritas ⁊ mundicia virginaliſ quam beata mater Anna vna nibus ſuis contexuit dum genitricem dei mariã ad diem temporalis ortus ĩ forma humana de palacio vteri ſui corporaliter eduxit. ℟. Beata virgo v̄ginũ matris tue p̃cib⁹ remiſſionẽ criminũ ꝓcura ſupplicib⁹. Et fac poſt vite terminũ letos in celeſtibus. ℣. Succurre penes dñꝫ cunctis aſſiſtentib⁹. Et fac. ℣. Ora ꝓ nobis ſancta Anna. In laudi. añ. Omnis ſanctorꝝ concio matrem collaudat virgis de cuius puerperio ſalus ꝓcellit hominis. p̃s. Domin⁹ reg. Añ. Hec prolez deuotiſſime petit a patre luminũ ⁊ meruit digniſſime maria decus virginũ p̃s. Jubilate. Añ. Ex ioachim quez habuit vite virum eximie anna mariã genuit matrem regis iuſticie. p̃s. Deus de⁹. Añ. Stirps ieſſe clara diluit eue matris obprobrium dum anna ꝓlẽ genuit florem ſanctorum oĩum p̃s. B. Añ. Anna floret ut liliuz in ſummi regis curia thronum adepta regnũ cũ immortali gloria. p̃s. Laudate. Capl'm. Mulierem fortem quis. Hym.

Felix anna pre aliis digna laude fideliũ mundum repleuit gaudiis ꝑ ſacrum puerperium. Hec de carnis ꝓpagine mariam nobis protulit que ſuo reddit germine quod eua triſtis abſtulit. O vas celeſtis gratie mater regine virginũ per te precamur antie remiſſionẽ criminum. Memento mater iclyta q̈ꝫ potens es per filiam ⁊ nobis prece ſolita ꝓcura dei gratiam. Tuiſqꝫ dona precibus dator bonorum omniuz vt gaudiis celeſtibus fruamur poſt exilium. Patri natoqꝫ gloria deſ cum ſancto ſpiritu qui per ãne ſuffragia conſeruet noſ in exitu Amen. ℣. Elegit eam deuſ. Añ. Anna ſtellaz matutinã magni regis ⁊ reginaz peperit clementie cum qua vere iocundat: q̃a deuz contemplatur reuelata facie. p̃s. B. Oro vt ſupra. Ad. i. añ. Omnis ſanctorum. Ad. iii. añ. Hec prolem. Capl'm. Mulierem fortem. ℟. Diffuſa. Ad vi. añ. Ex ioachim. Capitulũ.

Multe filie congregauerũt diuitias tu vero ſuꝑgreſſa es vniuerſas. ℟. Specie tua Ad nonam Antiphona. Anna felix. Capitulum.

Manum ſuam aperuit inopi: ⁊ palmas ſuas extendit ad pauperez: ideo fortitudo ⁊ decor indumentum eius et ridebit ĩ die nouiſſimo. ℟. Adiuuabit. ℣. Elegit. Oratio ut ſup. Ad ſecundas veſpas antipho. Omnis ſanctorum. p̃s. Dixit dominus. p̃s. Laudate pueri. p̃s. Letatuſ ſum. p̃s. Beati omnes. p̃s. Lauda hieruſalez. Capitulum. Mulierem fortez. ℟. Beata virgo. Hymnus. Aue mater Anna. ℣. Elegit eam de. Añ. Anna florem portauit gratie flos odorem ſpirat mũdicie alme preces matris ⁊ filię nos conducant et̄ne glorie. ꝟs. M. Oŕo. Deus qui beatam. Ad laudes vs. fiat memoria ſine nota ꝓpter duplex feſtum cum hac antiphona. Sancti per fidem. ꝟ. Letamini in domino. Oro.

Deus qui glorioſos reſurrectiōis eterne p̄cones ſeptem dormientes magnifice coronaſti: preſta queſum⁹: vt eoꝝ p̄cibus reſurrectionem ſanctā que in eis mirabiliter ōſtenſa eſt conſequamur. Per dn̄m.

Sanctoꝝ ſeptem dormientiū. Inuitat. duplex ꝛ hymnus dicitur hoc modo. Sanctorū meritis. ꝟ. Hi ſunt. ꝟ. Te ſumma deitas. Et cetera d̄ cōmuni plurimorum martyrum. Lectio .i.

Sub decio imperatore fctā in chriſtianos graui ꝑſecutione ſeptē xp̄iani ciuitatꝫ epheſeoꝝ ciues ꝑſecutionē ꝛ furorē declinātes accepto p̄cio que hēre poterāt vēdiderūt ꝛ colligentes pecuniaꝫ abſconderūt ſe in ſpelunca in monte ſelyo donec ꝑſecutiōis rabies refrigeſceret. ℟. Abſterget deus. Lectio .ii.

Vocabant autem ipſi viri maximian⁹ malchus dioniſius ſerapheon. Ioānes ꝛ cōſtantinus: ꝛ ibi fuerūt multꝫ diebus orātes ꝛ dep̄cantes atque dei mīam expectātes. Deo aūt diſponente ſopōrati ſunt ſancti ꝑiter quiete mortis ꝛ non ſenſerunt quō dormierūt vel vbi deus aīas eorū repoſuit. ℟. Viri ſancti. Lectio .iii.

In diebus igitur imperatoris theodoſij filij archadu cum hereſis maligna ſpecie reſurrectiōis euanare conaretur. Contigit lapides ex ore ſpelunce reuolui a paſtoribus ꝛ ex voluntate dei data eſt vita ſanctꝫ. Nullaqꝫ in eis mortis aut corruptionis ſigno apparente ſed tanquaꝫ de vnius noctis ſomno expergefacti poſt trecentos ſexagintaduos annos arbitrātes quos deus decius quereret. Tu autem domine noſtri miſ. ℟. Hec eſt vera fraternitas. cetera de cōmuni. Sancti Sampſōis epiſcopi et confeſſoris. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus tribue nobis famulꝭ tuis per interceſſionē electi tui ſampſonis epiſcopi ꝛ confeſſoris poſcentib⁹ peccatoruꝫ veniam querentibus ſalutis viam pulſantibus aperiri regni celeſtis ianuam vt ad eternā maieſtatis tue manſioneꝫ te adiuuāte poſſim⁹ peruenire. Per dominum. Memoria de ſancto Pantaleōe martyre. Añ. Hic eſt vere martyr. ꝟ. Gloria et honore coro. Oratio.

Deus qui hunc dieꝫ beati pātaleonis ꝯſecraſti martyrio: preſta queſumus ut ipſi⁹ interuentu hoc in noſtris floreat actibus quod premiis remuneretur celeſtibus. Per dn̄m. Ad matutī. Inuita. duplex. iii. lectiones. Lectio .i.

Sanctuſ ſampſon nobilibꝰ ſcōz ſcti dignitatē p̄etibuſ natꝰ. Cū quinqz eēt annoꝝ tradit a genitoribꝰ lrīs erudiēdū. Abbati noīe eltudo. Qui cum adoleſcentie floreret pubertate ieiuniis ac vigiliis corpꝰ ſuuz cepit affligere ⁊ ad ſupernā patriā magis ac magis hanelare. Cum a ſcō ludibri Le.ij. cō ep̄o diaconatꝰ gradu inſigniret colūba celitꝰ emiſſa ſuper eū tā diu viſa ē immobilit̄ ſtare donec totū compleret officiū. Quadā aūt die p̄ viſū cernit velut tres egregios p̄ſules diadematibus aureis ornatos ſibi aſtare atqz cū illis eccl'iaz intrare. Cūqz ꝑcuteret noīa eorū petrū ⁊. Jacobū frēm dn̄i ⁊ ioannē ſe eē r̄nderūt. Officium aūt aduentꝰ eoꝝ vt ꝯſecrarent epiſcopum. Tu aūt. Lectio.iij

Mane aūt facto cūcta que audierūt dubritio pape refert. Qui deo gratias reddēſ eū ſedere i cathedra ep̄ali fecit ⁊ cōfirmari ſtatuit. Tūc omēs q̄ aderant viderūt colūbā vite conſueta redire donec ordinatio ep̄alis expleret. Cetera de cōi. Scōꝝ felicis ſimplicii ⁊ fauſtini martyꝝ. Oratio.

Preſta.q.o.d. vt ſicut ꝑpl'ſ xp̄ianꝰ martyꝝ tuoꝝ. Felicis ſimplicii fauſtini ⁊ beatricis temporali feſtiuitate cōgaudet: ita ꝑfruatur eīna vt qđ vocis celebrat pio ꝯprebendat effectu. Per do. Ad matu.inu. duplex.iij.lec. Lectio prima.

Cum liberiꝰ papa vrbiſ rome in exiliū deſtinatꝰ eēt clericus romanꝰ ordinauit i loco eiꝰ felicē catholicuz virum. Qui cū rexiſſet eccl'iā vno āno ⁊ menſibꝰ tribus eiectus erat d̄ ſede ſua ⁊ capite trūcatus a cōſtātino. Auguſto eo q̄ ei cōicare recuſauit. Lectio ſcđa.

Temporibꝰ diocletiāi ſimpliciꝰ ⁊ fauſtinꝰ poſt varia ſupplicia capita ceſa ſunt. Quoꝝ corpora ſoror eorū beatrix virgo iuxta locū qui appellat philippi ſepeliuit. Lec.iij.

Tunc lucretiꝰ poſſeſſionez btē beatricis ambiens fecit eā teneri. Et cuz ſacrificare ꝯtempſerit mox in carcere ipoſuit eā a ſeruis ſuis nocte p̄focari fec̄ ⁊ ſit dn̄o ſpm̄ reddidit. Cetera de cōi plurimoꝝ martyruz. Scōꝝ abdon ⁊ ſennen martyrum. Oratio.

Deus qui ſcīs martyribꝰ tuis abdon ⁊ ſennen ad hanc gl'iam veniendi copioſū munus grē ꝯtuliſti: da famuliſ tuis ſuoꝝ veniā delictoꝝ vt ſāctoꝝ tuoꝝ intercedētibus meritis: ab oībꝰ aduerſitatibꝰ mereantur liberari. Per dominuz. Ad matu.inuita.duplex.iij.lect.

Lectio prima.

Decio ceſare imperāte adducti ſūt de ꝑſida abdon ⁊ ſennes cathenis ligati ꝑ noīe ieſu xp̄i. Dixitqz deciꝰ valeriano p̄fecto. Niſi adorauerit deū ſolē morſibus ferarꝝ intereant

Lectio ſecunda.

NUdati igiẜ ad ſacrificandū cōpulſi expuerūt i ſimulachrū. Iratꝰ ꝑfectus iuſſit eos plūbatis cedi ⁊ duos leōes ⁊ vrſos quattuor ad eos dimitti. Qui dimiſſi venerūt ⁊ ceciderūt ante pedes ſcōꝝ ⁊ nullus poterat ad eos accedere ꝓpter impetū ferarꝝ. Lectio tertia.

TUnc iuſſit ꝑfectus vt gladio ꝑcuteret. Qui cū percuſſi eſſent dn̄o ſpm̄ reddiderūt. Poſt triduū venit quirinꝰ xp̄ianus ⁊ nocte collegit eoꝝ corpora ⁊ recōdiuit i dn̄o in pace ſua. Cetera de cōi plurimoruꝫ martyrum. Sancti germani epī ⁊ confeſſo. Oratio.

EXaudi nos deus ſalutarꝫ nr̄ ⁊ qꝛ nr̄e voces nō merenẜ audiri ſci. Germani ꝯfeſ. tui atqꝫ pōti. iteruentio qm̄s ſit accepta ꝓ nob. Per dominū. Ad matutꝫ. Inuitꝫ. duplex. iij. lec. Lectio prima.

BEatus igiẜ germanꝰ ſplēdidiſſimus ꝑentibꝰ ꝓcreatus ē liberalibꝰ ſtudijs īſtitutꝰ Atqꝫ vt in eum ꝑfectio litterarum conflueret poſt auditoria gallicana intra vrbem romanam iuris ciuilis ſcientiam ꝑfecte didicit tu aūt. Lectio. ij.

UBi cum ad honorem prefecture ſublimaretur moribus ⁊ eloquentia decoratam parem ſibi ſortitus eſt vxorem. Sed poſtmodum inuitus ⁊ coactus ſacerdotium ſuſcepit et epiſcopus ꝯſecratus ē. Lc. iij.

REpente igiẜ i oībus mutatur diſpiciẜ mūdi miliciā ⁊ celeſtis aſſumiẜ. Seculi pompa calcaẜ humilitas aſſumiẜ vxoꝛqꝫ i ſoroꝛē mutaẜ ⁊ tota ſua paupibꝰ diſpenſaẜ ⁊ tādem plenꝰ bonis opibus ⁊ elemoſinis migrauit ad dominū. Cetera vnius confeſſoris ⁊ pontificis in communi. Ad vincula ſancti petri. ad primas veſperas antiphona. Solue iubente deo. Reqre in cathedra illius ps. fer. cap. Petrus quidē ſeruabaẜ. Quere in paſſiōe illius ⁊ dr̄ ad has vs. ad mat. ad. iij. ⁊ ad ſecundas. veſp. ℟. Dixit angelus. Hym. Iā bo. paſt. Quere in paſſione illiꝰ. ℣. Annue xp̄e. ℣. Tu es petrꝰ. Añ. Tu es paſtoꝛ ouium. Quere in cathedra illius. Oratio.

DEus qui btū petrū apl̄m a vinculis abſolutuꝫ illeſum abire feciſti: noſtrorum q̄ſumus abſolue vincula peccatorum: ⁊ omnia mala a nobis propiciatus exclude. Per dominum noſtrum ieſuꝫ chriſtū. [illegible] de martyribus antiphona. Gaudent in celis. ℣. Letamini in domino. Oratio.

FRaterna nos domine martyrum tuorum corona letificet que et fidei noſtre repleat incrementa virtutum et multiplici nos ſuffragio conſoletur. Per dnm. Ad mat. inuita. [illegible] Tu es paſtor ouiuz princeps apl'oꝝ. Tibi tradite ſūt claues regni celoꝝ. ps. Venite. Hym. Iam bo. paſtor. Annue xp̄e. In primo noc. añ. Miſit herodes rex man⁹ vt affligeret quoſdaz de eccl'ia occidit aūt iacobū fratrez ioannis gladio. ps. Celi enar. Añ. Videns aūt qꝫ placeret iudeis apposuit apprehendere ⁊ petrum. ps. Bñdicam. Añ. Petrus quidem ſeruabat̄ in carcere ⁊ orō fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deū ꝓ eo. ps. Eructa. ℣. In omnē ter. Lectio prima

Notandū ē frēs chariſſimi qua de cā celebratur feſtiuitas ſci petri aduincula. k'len. Auguſti. Hec vō eſt. Dux q̄dē romanoꝝ noīe. Quirin⁹ hēbat filiā gutturnoſā noīe balbinā Habebat etiā ipſe dux btīm alexandꝝ papam in carcere clauſū. ℟. Miſit impi⁹ herodes rex man⁹ vt affligeret quoſdaz de eccl'ia. Occidit aūt iacobuz fratrē ioānis gladio. ℣. Vidēſ aūt qꝫ placeret iudeis apposuit apprehendere ⁊ petrū. Occidit autem. Lectio ſecunda.

Puella vō ipſa pergebat ſepiſſime ad carcerē vbi btūs papa alexander cathenis tenebat̄ ligatus ⁊ deoſculabat̄ cathenas quib⁹ ipſe ſcūs ligatus erat ob gratiam recuperande ſanitatis. Cui btūs Alexander ait. Noli filia mea oſculari has cathenas ſed quere boias ſācti petri quibus vinctus fuit ⁊ oſculare illas ⁊ recipies ſanitatē. ℟. Videns aūt callidus hoſtis qꝫ placeret iudeis. Apposuit apprehendere ⁊ petrū. ℣. Miſit impius herodes rex manus vt affligeret quoſdā de eccleſia Apposuit. Lectio tertia.

Puella vō ad patrē ſuū veniens narrauit ei ſicut audierat a p̄fato papa. Quo audiens pr̄ puelle miſit nūcios qui ꝑquirerent cacerē vbi apoſtolus fuerat ligat⁹. ℟. Cumqꝫ tyrann⁹ imitis ꝯprehēdiſſet petrū apoſtolū miſit euz in carcerem. Volens poſt paſcha ꝓducere eum ꝓplo. ℣. Videns aūt qꝫ placeret iudeis apposuit apprehendere ⁊ petrū. Volēs. In ſecūdo no. añ. Erat petrus dormiens inter duos milites vinctus cathēis duab⁹ ⁊ cuſtodes ante oſtiū cuſtodiebāt carcerē ps. Oēs gen. p. Añ. Cūqꝫ ꝓducturus eū eſſet herodes ecce angelus dn̄i aſtitit ⁊ lumē refulſit ī habitaculo carceris ꝑcuſſoqꝫ latere petri excitauit eū dicens ſurge velocit̄. ps. Exaudi deus deprecationē. Añ. Exiēs petr⁹ apl's ſequebat̄ āgelū neſciebat qꝫ verū ē qđ fiebat ꝑ āgelū eſtimabat āt ſe viſū vidē. ps. Exaudi deus orō. ℣. Cōſtitues. Lectio iiii.

Iubeqꝫ ſecū afferrei boias btī petri qđ ita factū ē quas deoſculans pre fata puella illico recepit ſanitatē ſicqꝫ btūs. Alexander exiens de carcere ꝯſtituit celebrari hanc ſolennitatez kalen. Auguſti. In honorē bti petri ⁊ in ei⁹ noīe edificauit eccl'iam que dr̄ ad vincula. ℞. Petr⁹ quidē apl'us ſeruabatur ī carcere. Oratō aūt fiebat ſine intermiſſione ab eccl'a ad deū ꝓ eo. ℣. Erat petrus dormiens īter duos milites vinctus cathenis duab⁹. Oratio. Lectio quinta

In qua eccl'ia vt fertur ſolēnitate cathene eius deo ſculanſ a ppl'o deuote auxiliāte dn̄o nr̄o ieſu xp̄o qui cū pr̄e ⁊ ſpū ſcō viuit ⁊ regnat de⁹ per oīa ſecula ſeculoꝝ. Solenitatē igiť hodierne feſtiuitatis deuote veneramur que tāti pr̄is colitur in honore. ℞. Cū xp̄o producturus eū eſſet herodeſ ī ipa nocte erat petrus dormiēs. Inter duos milites vinct⁹ cathenis duab⁹. ℣. Et cuſtodes āte oſtiuz cuſtodiebant carcerem vbi erat petrus apl'ſ. Inter. Lec. vi

Domin⁹ nr̄ ieſus xp̄s ad īſinuāda nob̄ diſpenſationis ⁊ diuinitatis ſue miſteria apoſtolici ordis btm̄ petrū dignatus ē ꝑmū prerogare. Exultem⁹ igiť ⁊ letemur q̄a ipſius hodierna ſolennitas decus ⁊ ſpeciem cōtulit orbi t̄rarū. Scūs hic dei apl's primus erat ī dn̄i ꝯfeſſorē ⁊ prim⁹ erat in apoſtolica dignitate. ℞. Ecce angel⁹ dn̄i aſtitit ⁊ lumen refulſit ī habitaculo carceris percuſſoqꝫ lateř petri excitauit eū dicens. Surge ſurge ſurge velociť. ℣. Et cōtinuo ceciderūt cathene de manib⁹ eiuſ angelo dicente. Surge. In. iij. noc. añ Tranſeuntes aūt ꝑmā ⁊ ſcd̄aꝫ cuſtodiam venerūt ad portam ferreā que ducit ad ciuitatez q̄ vltro apꝑta ē eis. ps. Confitebimur. Añ Et exeuntes ꝓceſſerūt vicū vnū ⁊ ꝯtinuo deceſſit angelus ab eo. ps. Dn̄s regna exul. Añ. Petrus ad ſe reuerſus dixit nūc ſcio vere qꝛ miſit dn̄s angelū ſuum ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oī expectatōe plebis iudeoꝝ. ps. Domin⁹ reg. ira. ℣. Nimis hono. Secundum mattheum.

In illo tp̄e. Venit ieſus in ꝑtes ceſaree philippi ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos. Quē dicūt hoīes eſſe filiū hoīſ Et reľ. Omelia bti auguſti epi

Domino ieſu xp̄o requirēte quē nā hoīes eum dicerent eſſe ⁊ opinīoēs varias hominum diſcipulis rn̄dentibuſ rurſuſqꝫ dn̄o īterrogante ⁊ dicente vos autē quē me eē dicitiſ ℞. Surge petre ⁊ induere veſtimētis tuis accipe fortitudinez ad ſaluandas genteſ. Quia ceciderūt cathene de māib⁹ tuis. ℣. Angel⁹ dn̄i aſtitit ⁊ lumē refulſit ī hitaculo carcerꝭ ꝑcuſſoqꝫ latē petri excitauit eū dicēs ſurge velociter. Quia ceciderunt. Lectio. viij.

Reſpõdit petrꝰ tu es xp̄s filiꝰ dei viui vnꝰ ꝓ m̄l'tiſ dedit reſpõſũ vnitas ĩ multis petrꝰ eni ap̄l's eccl'ie vnice typꝰ eſt. ℟. Dixit angelus ad petꝝ circũda tibi veſtimentũ tuũ et ſequẽ m̄. Et egred ẽſ ſequebaẜ eũ. ℣. Tranſeuntes aũt ꝑ p̄mã ꝛ ſecũdam cuſtodiã venerunt ad portam ferreã que ducit ad ciuitatẽ que vltro apꝑta ẽ eis. Et egrediens. Lectio nona.

Ipſe namqꝫ ĩ ap̄loꝝ ordie p̄mꝰ ĩ xp̄i amorẽ ꝓmtiſſimꝰ ſepe vnꝰ r̄ndit ꝓ oĩbꝰ tũc dñs ait ei. Beatꝰ es ſimon bariona qꝛ caro ꝛ ſanguis nõ reuelauit tibi ſꝫ pr̄ meꝰ qui ẽ in celis. ℟. Quodcũqꝫ ligaueris. Requir in paſſione illiꝰ. ℣. Tu es petrꝰ ℟. Et ſup. In lau. an̄. Angelꝰ dñi aſtitit ꝛ lumẽ refulſit ĩ bitaculo carceris ꝑcuſſoqꝫ laterẽ petri excitauit eũ dicens ſurge velocit̃. p̄s. Dñs reg. An̄. Dixit angelꝰ ad petrũ circũda tibi veſtimentũ tuũ ꝛ ſequẽ me. p̄s. Iubi. An̄. Exiens petrꝰ ſequebaẜ eũ ꝛ neſciebat qꝛ verꝝ ẽ qđ fiebat ꝑ angelũ. p̄s. Deꝰ d. An̄. Miſit dñs angelũ ſuũꝫ ꝛ eripuit me đ manu herodiſ al'. p̄s. B. An̄. Solue iubente đo terraꝝ petre cathenas q̇ facis vt pateant celeſtia regna btis. p̄s. Laud. Ca. Petrꝰ qđ. Hy. Exultet cel'. ℣. Annũ. An̄. Qđcũqꝫ ligauer'. Require ĩ paſſiõe illius ps. B oro. ꝛ ſ̄. memo de mr̄ibꝰ an̄. Iſtoꝝ ẽ eni regnũ ℣. Mirabil' deꝰ. oro. vt ſ. Ad i. an̄. Angelus. Ad. iij. an̄. Dixit an. Hac die dñr eadẽ capl'a ℟. ꝛ ℣. ad oẽs ho. quo ĩ ꝓcedẽti feſto. Ad. vj. an̄. Exiens petrꝰ. Ad. ix. an̄. Solue iubente. Ad ij. vs. an̄. Angelus domini. p̄s Dixit dñs. ꝛ ceteri p̄s. de apoſtolis cap. Petrꝰ quidẽ. Hym Exultet cel'. ℣. Annũciauerũt. An̄. Petrꝰ ad ſe reuerſuſ dixit nũc ſcio vere qꝛ miſit dñs ãgelũ ſuũ ꝛ eripuit me đ mãu herodis ꝛ de oĩ expectatõne plebis iudeoꝝ. p̄s. M. oro. Deꝰ qui ,b.p. Meo. de ſcõ ſtephão papa ꝛ mr̄e. Oratio.

Deꝰ q̇ nos bt̄i ſtephãi martyris tui atqꝫ põtificꝭ annua ſolẽnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius vt cuiꝰ natalicia colimꝰ: de eiuſdẽ ꝓtectõe gaudeamꝰ. Per dñm. Ad mat'. inuita. duplex. iij. lec. Lectio prima.

Beatus ſtephanꝰ vrbis rome ep̄ſ ꝯgregato vniuerſo clero ſuo dixit frẽs ꝛ cõmilitones mei audiſtis p̄cepta diaboli ſeua vulgari vt ſiquis xp̄ianus detentꝰ eſſet a pagano oẽs facultates eiꝰ accipiãt. Lec. ij.

Nos autẽ fratres reſpuite facultates terrenas vt regnũ celeſte ꝑcipiatis nolite timere pꝛĩcipes ſcl'i ſed orate ad dñm deũ celi. Lectio tertia.

Alta aũt die ordĩauit btũſ ſtephanꝰ ep̄s tres p̄ſbytoſ ſeptẽ diaconos cl'icos vndecĩꝫ ſedẽſqꝫ docebat eos de regno dei vitā eťnā cūqʒ itrepidꝰ añ altare solēnia i eodē loco i sua decollat̄ scāe. Cap. Dis pōti. Cetera de cōi. In inuēntiōe s. i stephāi ꝓthomartyris socioꝝqʒ eius. Ad .i. vš. añ. Sci ꝑ fidem. Cap. Justoꝝ aie. ℟. Sacerdos dei. Hym. Scōꝝ meritis ℣. Letami. Añ Ostendit sanctus gamaliel ꝑ visū luciāo sacerdoti tres calathos aureos rosis refertos ⁊ quartū argenteū croco plenū ⁊ dixit hij sunt loculi nr̄i ⁊ nr̄e reliq̇e hic autē sanguineas hēns rosas loculꝰ ē sci stephāi q̇ solꝰ ex nob̄ mr̄io meruit coronari. ps. Mr̄. Oro.

Deus q̇ es scōꝝ tuoꝝ splēdoꝛ mirabilis q̇ hodierna die bti stephani ꝓthomr̄is tui nichodemi gamalielis atqʒ abibon iuētionem gloriosā reuelasti: da nobis quesumus in eťna leticia de eoꝝ societate gaudere. Per d. Ad mat. inuit. Adoremꝰ regem magnū dn̄m. Qui i scis suis sēꝑ ē mirabilis ps. Venite. Hym. Scōꝝ meritis. In .i. noc. añ. Luciano venerabili p̄sbytero q̇escēti ē stratu suo de reuelatione scāꝝ reliquiaꝝ ꝓthomartyris stephani talis diuinitus ostensa ē visio. ps. Btūs vir. Añ. Dū adhuc pene vigilaret vir venerandū tanq̄ʒ i excessu mētis repēte est effectus. ps. Quare fre. Añ. Vidit igiƒ assistere sibi virū etate senē statura ꝓceꝝ vultu decoꝝ ps. In dño ɔf. ℣. Letami. l.j.

Lucianus p̄sbyť eccl'e que ē i villa caphargamala i territorio hierosolimitano oībus scis q̇ sūt i xp̄o iesu i vniūso mūdo salutē i dn̄o. ℟. Beatus gamaliel doctoris gentiūʒ pauli didascalus apꝑuit xp̄i sacerdoti luciano i vestitu candido amictus pallio. Et v̇gā manu gestabat aureā. ℣. Calciatꝫ caligis ⁊ isuꝑfi ce deauratis q̈si deambulans corā eo. Et. l. ij.

Quod apparuit pusillitati mee a deo ter de reliquijs bti stephāi ꝓthomartyris gamalielis nichodemi atqʒ abibon necessariū duxi vr̄e i xp̄o significare dilectionē iploratus. ℟. Igiƒ dissimulata gamaliel deābulatōe vēit ad eū ⁊ v̇ga quā manu gestabat tetigit illū vocās eū tertio. Luciane luciane luciane surge. ℣. Cui sacerdos rn̄dit q̇s es dn̄e at ille dixit ad eū. Luciane. Lectio tertia.

Die igiƒ ꝑasceues hr̄ ē. vi. feria dormienti i cubiculo meo vbi mihi erat ɔsuetudo dormire hora. iij. noctis q̈si i extasi effectus sū. ℟. Vade luciane ⁊ dic ioāni ep̄o hierosolimitano vsqʒquo clausi sumꝰ vsqʒ quo nō apꝑis nobis. Tuis eni tp̄ibꝰ reuelādi sumꝰ. ℣. Apꝑi nobis velociꝰ vt ꝑ nos ostium mie sue hūano genē appiat deꝰ Tuis. In .ij. noc. añ. Vir dī gamaliel ait luciāo non mei solūmodo causa solicitus sum sed potius ꝓ illis qui mecū sūt. ps.

Dñe q̃s hita. Añ. Iſti etenĩ maximo digni ſũt honore venerari in terris quos in celo rex regũ imenſa cumulauit gratia. ps. Cõſerua. Añ. Cũ ergo ſint apud deũ meritis excelſi apud hoies loco tenent humili. ps. Dñi ẽ t. ℣. Exultẽt iuſti. L. iij

Et ſemiuigilans vidi viꝝ ſenẽ longũ canũ barbam ꝓlixã habentẽ palliũcuz alba ſtola cui gemule auree inerant habentes itrinſecus ſcẽ crucis ſignũ ⁊ virgam aureã i manu habentẽ. ℟. Lucian⁹ preſbyter dixit dñe tu quis es ⁊ qui ſunt tecũ at ille ego ſũ gamaliel pauli quondam doctor apl̃i q̃ autẽ iuxta me quieſcit. Ipſe eſt dñs ſtephan⁹. ℣. Qui a iudeis hieroſolimis lapidat⁹ ad lacerandũ beſtijs ⁊ auib⁹ ẽ poſitus ſed ꝑ dei ꝓuidẽtiam ꝑmanſit itactus. Ipſe. Lectio quinta.

Et veniens vir ille ſtetit ad dexteram meã ⁊ pulſauit me ter vocans noie meo et dicens luciane luciane luciãe. ℟. Cũq̃z ſcirẽ ego gamaliel ſcitatem xp̃i leuite ſtephani fidez ei⁹ ac deuotionem credẽs me i reſurrectione ꝑtẽ habiturũ cũ eo feci eũ ſepeliri. In monumẽto meo nouo. ℣. Auditor dñi nichodem⁹ ibermi ſepult⁹ eſt ⁊ abilas filius meus mecum eſt repoſitus vbi requieſcit beat⁹ ſtephanus. In. Lectio ſexta.

Et dixit mihi greco ſermone. Vade i ciuitatẽ que dicit helea que ẽ in hieruſalez et dic ioanni ep̃o q̃zdiu clauſi ſumus ⁊ nõ ap̃is nobis ⁊ maxie qꝛ i temporib⁹ tuis oportet nos reuelari. ℟. Sacerdos dei lucian⁹ ꝓſtrauit ſe i orõe laudãs deũ ⁊ dicẽs dñe ieſu xp̃e ſi ẽ hec viſio ex te. Preſta vt iteruz ac tertio manifeſtet̃ mihi. ℣. Et ꝯfiſus fiducialit̃ ãnũciem reuelatõz ſcõꝝ ſeruoꝝ tuoꝝ. Pr. In. iij. noc. añ. In ieiunijs ⁊ ⁊ orõnibus ꝯſtitut⁹ apꝑuit iterum ſcũs gamaliel luciano ꝑſbytero ⁊ dixit quare diſſimulaſti fr̃ ⁊ nõ reuelaſti que dcã ſũt tibi ioãni ep̃o. ps. Exultate iuſti. Añ. Nõne vides quãta ſit cecitas ⁊ tribulatio in toto mũdo ⁊ tu negligẽt̃ agis. ps. Bñdicam. Añ. Surge ergo ⁊ vade ⁊ dic ioãni ep̃o vt apperiat nobis ⁊ faciat locũ orõnis vt ꝑ nr̃az interceſſionẽ miſereat̃ dñs pp̃lo ſuo. ps. De⁹ ve. ℣. Iuſtorum aĩe. Lectio ſeptima.

Aperi nobis feſtinanter monumentuz vt per nos apꝑiat deus ⁊ xp̃s eius ⁊ ſpiritus ſanctus clementie ſue oſtium in hoc mundo ⁊ non tantũ ſolicitus ſuz pro me. Quantũ ꝓ his qui poſiti ſunt mecuz. ℟. Scũs gamaliel i viſu dixit luciano diligenter aiaduerte que dico ⁊ ſtatim depoſuit corã eo tres calathos aureos. Et quartus argente⁹ plen⁹ erat croco. ℣. Unus ex trib⁹ calathis vnhentes habebat roſas tanq̃z ſãgui ne alij aūt duo referti roſis albis erāt. Et quartus. Le. viij.

Et rñdi ei dicens quis es tu dñe ⁊ qui ſunt tecum. Et reſpondit ⁊ dixit mihi. Ego ſū gamaliel qui paulū apoſtolum nutriui ⁊ legē docui i hieruſalem. ℟. Uides o frater luciane hos tres calathos hic roſas habēs pulcherimas loculus eſt precioſi martyrꝫ ſtephani. Qui ſolus ex nobꝭ mrio meruit coronari. ℣. Ingreſſus oſtium ſepulchri inuenies eum in parte orientali. Qui. Le. ix.

Et qui mecum eſt in parte orientali monumēti iacens ipſe eſt dominus ſtephanus qui lapidatus eſt a iudeis ⁊ principibus ſacerdotuꝫ i hieruſalem ꝓ chriſti fide foris portam que eſt ad aquilonem vbi die ac nocteqꝫ iacuit ꝓiectus vt ſepulture ñ daretur ſecūduꝫ principum iuſſa vt a feris conſumaretur corpus eius. Sed dei ex voluntate illeſum ꝑmāſit. ℟. Sanctus ioannes epiſcopus lachrymatus ꝑ gaudio bñdixit deum ⁊ dixit ad lucianum preſbyterū oportet me inde tranſferre beatum ꝓthomātyreꝫ ſtephanū. Qui tanqꝫ angelus appuit poſitus in contione bonum ℟. Qui ꝓmꝰ apō iudeos dñica bella peregit ⁊ ieſum a dextris virtutis dei ſtantem videre ꝓmeruit. Qui tāqꝫ ℣. Iuſtrautem in gerpe. In laudibus an. Regreſſus lucianus preſbyter a ſancto ioanne epiſcopo iuſſit vt conſurgerēt omnes diluculo ⁊ foderent in aceruo illo vbi putabant eē corpora ſanctorum. Dñs reg. An. Appuit ſcūs gamaliel cuidam monacho nomīe migeſio inocenti ⁊ ſimplici viro dicēs ad euꝫ vade ⁊ dic luciano i uanū laboras in aceruo illo ibi ñ ſumus modo. Ps. Iubil. An. Ibi olim poſiti ſumus exequiarum tempore planctatus nunc quere nos in illo loco qui dicitur bonorum viroruꝫ poſſeſſio. Ps. Deus deus. An. Audiēs ergo lucianus ſacerdos verba monachi migeſij bñdixit dñm quia inuentus eſt ⁊ alius teſtiꝫ in reuelatione ſanctorum. Ps. B. An. Dum inuentum eſſet ſacratiſſimum beati ſtephani corpus ſtatim terremotus factus eſt magnus atqꝫ omnes q̄ aderāt odor profudit ſuauiſſimus. Ps. Laudate. Capitulū. Iuſtorum anime. Hymnus. Rex glorioſe martyrum. ℣. Mirabilis deus. Antiphona. Ex odoris mira fragrantia ſanitas egrotis emanauit maxima ſeptuaginta namqꝫ ⁊ tres tunc a varijs langoribus curati ſunt homines in inuentione corporis ſtephani dilectiſſimi martyris deum glorificantes. Ps. B. Oratio. Deus qui es ſanctorum tuorum. Ad primaꝫ antiphona. Regreſſus. Ad. iij antiphona. Apparuit. Capi.

Dñe q̃s hita. Añ. Isti etenĩz maximo digni sũt honore venerari in terris quos in celo rex regũ imensa cumulauit gratia ps̃. Cõserua. Añ. Cũ ergo sint apud deũ meritis excelsi apud hoies loco tenent humili. ps̃. Dñi ẽ t̃. ℣. Exultẽt iusti. Lc. iiij

Et semiuigilans vidi viꝝ senẽ longũ canũ barbam ꝓlixã habentẽ palliũcuz alba stola cui gemule auree inerant habentes intrinsecus scẽ crucis signũ ⁊ virgam aureã i manu habentẽ. ℟. Lucian⁹ presbyter dixit dñe tu quis es ⁊ qui sunt tecũ at ille ego sũ gamaliel pauli quondam doctor apl̃i q̃ autẽ iuxta me quiescit. Ipse est dñs stephan⁹. ℣. Qui a iudeis hierosolimis lapidat⁹ ad lacerandũ bestijs ⁊ auib⁹ ẽ positus sed ꝑ dei ꝓuidẽtiam ꝑmansit itactus. Ipse. Lectio quinta.

Et veniens vir ille stetit ad dexteram meã ⁊ pulsauit me ter vocans noie meo et dicens luciane luciane luciãe. ℟. Cũqz scirẽ ego gamaliel scitatem xp̃i leuite stephani fidez ei⁹ ac deuotionem credẽs me i resurrectione ꝑtẽ habiturũ cũ eo feci eũ sepeliri. In monumẽto meo nouo. ℣. Auditor dñi nichodem⁹ iherni sepult⁹ est ⁊ abilas filius meus mecum est repositus vbi requiescit beat⁹ stephanus. In. Lectio sexta.

Et dixit mihi greco sermone, Vade i ciuitatẽ que dicit̃ helea que ẽ in hierusalez et dic ioanni ep̃o q̃zdiu clausi sumus ⁊ nõ aꝑis nobis ⁊ maxie q2 i temporib⁹ tuis oportet nos reuelari. ℟. Sacerdos dei lucian⁹ ꝓstrauit se i orõe laudãs deũ ⁊ dicẽs dñe iesu xp̃e si ẽ hec visio ex te. Presta vt iteruz ac tertio manifestet̃ mihi. ℣. Et ꝯfisus fiducialit̃ ãnũciem reuelatõz scõꝝ seruoꝝ tuoꝝ. Pr. In. iij. no. f. añ. In ieiunijs ⁊ orõnibus ꝯstitut⁹ apꝑuit iterum scũs gamaliel luciano p̃sbytero ⁊ dixit quare dissimulasti fr̃ ⁊ nõ reuelasti que dcã sũt tibi ioãni ep̃o. ps̃. Exultate iusti. Añ. Nõne vides quãta sit cecitas ⁊ tribulatio in toto mũdo ⁊ tu negligẽt̃ agis. ps̃. Bñdicam. Añ. Surge ergo ⁊ vade ⁊ dic ioãni ep̃o vt apperiat nobis ⁊ faciat locũ orõnis vt ꝑ nr̃az intercessionẽ misereat̃ dñs ppl̃o suo. ps̃. De⁹ ve. ℣. Iustorum aie. Lectio septima.

Aperi nobis festinanter monumentuz vt per nos apꝑiat deus ⁊ xp̃s eius ⁊ spiritus sanctus clementie sue ostium in hoc mundo ⁊ non tantũ solicitus suz pro me. Quantũ ꝓ his qui positi sunt mecuz. ℟. Scũs gamaliel i visu dixit luciano diligenter aiaduerte que dico ⁊ statim deposuit corã eo tres calathos aureos. Et quartus argente⁹ plen⁹ erat croco. ℣. Vnus ex trib⁹ calathis vnbentes habebat rosas tanq̃z sãgui nē alij aūt duo referti rosis albis erāt. Et quartus. Le. viij.

Et rñdi ei dicens quis es tu dñe ⁊ qui sunt tecum. Et respondit ⁊ dixit mihi. Ego sū gamaliel qui paulū apostolum nutriui ⁊ legē docui i hierusalem. ℟. Uides o frater luciane hos tres calathos hic rosas habēs pulcherimas loculus est preciosi martyrꝫ stephani. Qui solus ex nobꝭ mr̄io meruit coronari. ℣. Ingressus ostium sepulchri inuenies eum in parte orientali. Qui. Le. ix.

Et qui mecum est in parte orientali monumēti iacens ipse est dominus stephanus qui lapidatus est a iudeis ⁊ principibus sacerdotuz i hierusalem ꝓ christi fide foris portam que est ad aquilonem vbi die ac nocteqꝫ iacuit ꝓiectus vt sepulture ñ daretur secūduz principum iussa vt a feris consumaretur corpus eius. Sed dei ex voluntate illesum ꝑmāsit. ℟. Sanctus ioannes episcopus lachrymatus p̄ gaudio bñdixit deum ⁊ dixit ad lucianum presbyterū oportet me inde transferre beatum ꝓthomātyrez stephanū. Qui tanq̄ʒ angelus appuit positus in contione hoium ℟. Qui p̄mꝰ apō iudeos dñica bella peregit ⁊ iesum a dextris virtutis dei stantem videre ꝓmeruit. Qui tāqꝫ ℣. Iusti autem in perpe. In laudibus an. Regressus lucianus presbyter a sancto ioanne episcopo iussit vt consurgerēt omnes diluculo ⁊ foderent in aceruo illo vbi putabant eē corpora sanctorum. Dñs reg. An. Appuit scūs gamaliel cuidam monacho nomie migesio inocenti ⁊ simplici viro dicēs ad euz vade ⁊ dic luciano i uanū laboras in aceruo illo ibi ñ sumus modo. ps. Iubil. An. Ibi olim positi sumus exequiarum tempore planctatus nunc querere nos in illo loco qui dicitur bonorum virozuz possessio ps. Deus deus. An. Audiēs ergo lucianus sacerdos verba monachi migesij bñdixit dñm quia inuentus est ⁊ alius testꝫ in reuelatione sanctorum. ps. B. An. Dum inuentum esset sacratissimum beati stephani corpus statim terremotus factus est magnus atqꝫ omnes q̄ aderāt odor profudit suauissimus. ps. Laudate. Capitulū. Iustorum anime. Hymnus. Rex gloriose martyrum. ℣. Mirabilis deus. Antiphona. Ex odoris mira fragrantia sanitas egrotis emanauit maxima septuaginta namqꝫ ⁊ tres tunc a varijs langoribus curati sunt homines in inuentione corporis stephani dilectissimi martyris deum glorificantes. ps. B. Oratio. Deus qui es sanctorum tuorum. Ad p̄maʒ añ. bona. Regressus. Ad .iii. antiphona. Apparuit. Capi.

Rña ⁊ ℣. dicātur ſicut plurimorum martyrum ad omnes horas. Ad .vj. añ. Ibi olim poſiti Ad .ix. añ. Dum iuuentuꝫ. Ad ſecundas vš. ſuper pš. feri. añ. Regreſſus. Capłm. Iuſtorum anime. hym Rex glorioſe martyrum. ℣. Mirabilis de⁹. Añ. Hodie ſanctus ioannes pontifex cū iuxta ſuo clero plebiſqꝫ tripudio ꝑcioſas ꝓthomartyrꝭ ſtephani reliquias in ſanctam tranſtulit eccl'aꝫ ſyon vbi quondam archidiaconij fūctus ē officio cuius pia apud deū ſit pro nob̄ q̄mis itercessio. pš. M. Oró Deus qui es ſanctoꝝ. vt ſupra

Sancti oſwaldi regis ⁊ mr̄is. Capłm. Beatus vir qui ſuffert tentationem. Oratio.

Omnipotens ſempiťne deus qui huius diei iocūdaꝫ beatamqꝫ leticiā in ſci ſerui tui oſwaldi ſolēnitate ꝯſecraſti: da cordib⁹ noſtris tui amoris charitatiſqꝫ augmentū: vt cuius in terris ſancti ſanguinis effuſionē celebram⁹: illius in celo collata patrocinia ſentiam⁹. Per

Ad mat. Inuit. duplex. Lec. i.

Regnauit rex oſwaldus xp̄ianiſſim⁹ northamumbrorum nouē annis quib⁹ completis occiſus ē a pagano rege mercioꝝ a quo eius ꝑdeceſſor edvinus fuerat pereptus. Lectio. ii

Cuius oſwaldi quāta fides in deū ⁊ quāta deuotio mētis etiā poſt mortē ipſius virtutib⁹ ⁊ miraculis claruit q̄ꝫ plurimis. Tu autem. Lectio. iij.

Nam in loco ꝓ patria dimicans a paganis interfect⁹ eſt vſqꝫ hodie ſanitates infirmorum hominū ⁊ pecoruꝫ celebrari non deſinunt nec mirandus in loco mortis illius infirmos curari qui ſemper dum viueret infirmis ⁊ pauperib⁹ elemoſynas dare nō ceſſabat. Tu ℟. Percepturus. Cetera d̄ cōi vnius martyris. Sancti ſixti ſociorūqꝫ eius martyrū. Oró.

Deus qui nos cōcedis ſanctorum martyrū tuoruꝫ ſixti feliciſſimi ⁊ agapiti natalicia colere: da nobis in eťna beatitudine de eoruꝫ ſocietate gaudere. Per dn̄m. Ad matu. Inuit. duplex. iij. lec. Lectio. j

Decius ceſar valerian⁹ qꝫ ꝓfectus miſerunt ſibi ſanctuꝫ ſixtum ep̄m cum clero ſuo ſibi preſentari. Lectio. ij.

Sixtus decio dixit. Miſer age penitentiā ⁊ noli blaſphemare dn̄m ieſum chriſtum. Decius dixit ad valerianuꝫ niſi iſte extinctus fuerit nobis nō erit timor clarus. Lectio. iij.

Cum valerianus capite trūcaretur/ tunc feliciſſim⁹ et agapitus ſacrificare nollent iuſſu decij ad templum martis in eodem loco capite plexi ſunt. Cetera de cōmuni plurimoꝝ martyruꝫ. Sancti donati ep̄i ⁊ martyris. Oratio.

Deus qui es tuoꝝ gloria ſacerdotum: preſta queſu mus: vt ſancti martyris tui donati atqȝ pontificis cuius feſta celebramus: ſentiamus auxiliū. Per dominum noſtrum ihm.

Inuita. ſimplex. Lectio. i

BEatus donatus nutrituſ a ſancto pigmēto preſbytero cum quadam die miſſam celebraret ⁊ diaconus calicem tenēs ſancta fidelibꝰ miniſtraret impellentibꝰ paganis calix de manu lapſus fractꝰ eſt. Tu autem domine. Lectio. ij.

CUius fragmenta ſanctus epiſcopuſ collegi precepit ⁊ edito crucis ſigno ac nomine domini inuocato adeo eam reintegrauit vt nulla fractura veſtigia in eo videri poſſꝫ. Tu autem domine. Lectio. iij.

DEniqȝ tentus tempore iuliani imperatoris ſimilqȝ cum eo eſt hillarius vir dei iuſſit quadracianꝰ os eius lapidibus contundi deinde in carcerem recludi. ℟. Perceptururs.

Cetera vnius martyris ⁊ pontificis. Sancti ciriaci ſociorū qȝ eius martyrum. Orō.

DEus qui nos annuā beati Ciriaci martyris tui ſociorūqȝ eius ſolennitate letificas concede ꝓpicius: vt quorū natalicia colimus: virtutem quoqȝ paſſionis imitemur. Per.

Inuit. duplex. iij. le. Lectio. i.

DIoclitianus auguſtꝰ tandem in carcerem clauſuꝫ ⁊ prefectus maximinus iuſſerūt Ciriacum ſibi preſentari cuꝫ ſibi appropianus eum ducēt ſubito vox de celo cum luce veniēſ dixit. Venite benedicti pr̄is mei percipite regnum. Tu autē domine. Lectio ſecunda.

QUo viſo appropians credidit ⁊ baptiſmi ſacramētum ſuſcepit ⁊ ad prefectum in chriſto confidens peruenit. Tu autem domine. Lectio. iij.

CUi prefectus ait nunquid tu chriſtianus effectus es ⁊ iuſſit eum decollari. Deinde ciriacum ſaturninū ⁊ ſyſinniū ⁊ eorum ſocios decollauerunt.

Cetera de communi plurimorum martyrum. Sancti Romani martyris. Capitulum. Beatus vir qui in ſapi. Hym. Martyr. ℣. Gloria ⁊ honore. Antiphona Dixit romanꝰ ad beatum laurentium video āte te iuuenem pulcherrimuꝫ feſtina me baptiçare. ps. Magnificat. Oratio.

PResta queſumuſ omnipotens deus: vt qui beati romani martyris tui natalicia colimus interceſſione eius in tui nominis amore roboremur. Per

Inuitatorium ſimplex tres le. cum nocturno. Lectio. i.

CUm beatus laurentiꝰ ſub decio torqueretur ſupplicijs miles noīe romanuſ credidit dn̄o ieſu xp̄o ꝑ v̓ba bt̄i laurētij dicēſ ei. video an̄ te iuuenē pulcherrimū ſtātē cū lintheo ⁊ extḡētē mēbra tua de q̄ re adiuro te ꝑ xp̄ꝫ ne me derelīqs. Le. ij

TUnc decius furorẽ plenꝰ ⁊ dolo dixit ad valerianũ Victi ſumus per artẽ magicaꝫ Et iuſſit ſolui de cataſta ⁊ leuari eadem hora romanꝰ afferẽs vrceuꝫ cum aqua cepit querere horã ut eũ beatꝰ laurẽtiꝰ baptiçaret. Tu. Lectio .iij.

TUnc decius cepit eis fari ⁊ iuſſit vt ypolito redderetur tm̃ in palacio veniens autẽ romanꝰ afferens aquã miſit ſe ad pedes beati laurẽtij: ⁊ rogabat eum cũ lachrimis vt baptiçaref. Et accepta aqua benedixit ⁊ baptiçauit eũ. Audiẽs decius hoc factũ dixit exhibite eũ fuſtibꝰ ⁊ deinde decollari. ℟. Percepturus. Cetera omnia vnius martyris in communi.

In vigilia ſancti laurẽtij martyris. Ad vſ. ſuper pſ. feriales añ. Puer meꝰ noli timere quia ego tecum ſum: ſi trãſieris per ignẽ flãma nõ nocebit te. Cap.

QUi ꝑce ſeminat ꝑce ⁊ metet: ⁊ qui ſeminat in bñdictiõibꝰ de bñdictiõibꝰ ⁊ metet. ℟. Beatus laurentiꝰ dixit ego me. Hym. Martyr dei. ℣. Diſperſit dedit paupibꝰ. Añ. Beatus laurentiꝰ dũ in craticula ſuprapoſitus vreref ad impiiſſimũ tyrannũ dixit aſſatũ ẽ iaꝫ verſa ⁊ manduca: nam facultates eccleſie quas requiris in celeſtes theſauros manuſ pauperum deportauerũt. ps. M. oro.

DA nobis qm̃s dñe vt triũphũ beati laurentij mr̃is tui quẽ deſpectis ignibus cõſumauit in terris ꝑpetua celoruꝫ luce ꝯſpicuũ digno fidei ſeruore veneremur. Per. Ad mat. Inuitat. Regem ſempiternuꝫ ꝓnis mentibus adoremꝰ. Qui martyrẽ ſuũ digne ꝓ meritꝭ coronauit laurentium. ps. Venite. Hym. Martyr dei. In pmo nocturn. añ. Quo ꝓgrederis ſine filio pater quo ſacerdos ſancte ſine miniſtro properas. ps. Beatus vir. ℣. Beatus laurẽtius dixit. Añ. Noli me derelinquere pater ſancte quia theſauros tuos iaꝫ expendi quos tradidiſti mihi. ps. Quare fremuerũt gentes. ℣. Quid in me ẽrgo diſplicuit paternitati tue. Añ. Nõ ego te deſero fili neqꝫ derelinquo: ſed maiora tibi debenf ꝓ fide xp̄i certamina. ps. Domine quid mul. ℣. Beatꝰ ſixtus dixit. ℣. Gl̃a ⁊ ho. Le .i.

PEracta autẽ paſſiõe beati ſixti ep̄i vrbis rome ſeuit decii ceſarꝫ inſania. Eademqꝫ die iuſſit adduci in ꝯſpectu ſuo beatũ laurentiuꝫ ⁊ ait ad eum. Ubi ſunt theſauri eccleſie quoſ apud te cognouimꝰ eſſe reconditos. Beatus laurentius non reſpondit ei verbũ. ℟. Leuita laurentius bonuꝫ opus opatꝰ eſt qui ꝑ ſignuꝫ crucis cecos illuminauit. Et theſauros eccl̃ie dedit paupibus. ℣. Cum apõ ſedẽ glorioſiſſimi pr̃iarche diaconatus fungeref officio puritate innocentꝫ vite fortiſſimeqꝫ mortis triumpho ap̄lico se ꝯsortio copulauit. Et. Illius. ℣. per hebdomadā. Disꝑsit ďdit pauperibꝰ iustitia eius manet in seculū seculi. Et the. Lectio. ij.

Tunc decius ira cōmotus tradidit valeriano p̄fecto dicens. Quere thesauros diligenti ⁊ fac vt sacrificet ꝙ si nō fecerit diuersis penis ⁊ cruciatibꝰ eū intͤfice. ℟. Quo ꝓgrederis sine filio pat̃ quo sacerdos scē sine diacono ꝓꝑas. Tu nūq̄ꝫ sine mīstro sacrificiū offerre cōsueũas. ℣. Quid in me ergo displicuit p̄rnitati tue nunq̄ꝫ degenerē me ꝓbasti expire certe vtrū ydoneū ministrū eligeris cui cōmisisti dn̄ici corporis ⁊ sanguinis ꝯsecratiōeꝫ. Tu. Le. iij.

Tunc valerianus tradidit beatū laurentiū sub custodia ypoliti ducis: atqꝫ ip̄e ypolitus reclusit eū in carcere cuꝫ multis. Erat aūt in ipso carcer̃ quidā gentilis noīe lucillus q̄ plorando amissis oculis cecus factus fuerat. ℟. Noli me ōrelinquere p̄r scē qꝛ thesauros tuos iā expēdi nō ego te desero fili neqꝫ derelinquo. Sꝫ maiora tibi debent̃ ꝓ fide xp̄i certamia. ℣. Nos q̄si senes leuior̃ pugne recepimꝰ te q̄si iuuenē magnuꝫ glōsior de tyrāno triūphꝰ expectat pꝰ triduū me sequer̃ sacerdotē leuita. Sꝫ. In ij. noc. aā. Beatus laurētiꝰ orabat dicens dn̄e iesu xp̄e deꝰ de deo miserē mihi seruo tuo. ℣. Cū inuo. ℣. Quia accusatꝰ nō negaui nomē scm̄ tuū intͤrogatꝰ te xp̄m cōfessus sū. An. Scūs laurētius dixit mea nox obscuꝝ nō hꝫ sꝫ oīa in luce clarescūt. Ps. Uerba. m. ℣. Quia ip̄e dn̄s nouit qꝛ accusatꝰ nō negaui nomē scm̄ tuum. An. Dixit romanꝰ ad btm̄ laurentiū: video an̄ te iuuenē pulcherrimū festina me baptiçare. Ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Afferēs aūt vrceū cuꝫ aq̄ misit se ad pedes eius. ℣. Posuisti dn̄e. Lec. iiij.

Dixit ad eū laurētiꝰ. crede i xp̄ꝫ ⁊ baptiçari ⁊ illuminabit te. R̄ndit lucillus cuꝫ fletu ⁊ ait. In xp̄m credo ⁊ idola vana respuo. Tūc beatꝰ laurētius baptiçauit eū. Moxqꝫ ap̄ti sunt oculi eiꝰ ⁊ clamabat dicēs Bn̄s dn̄s iesus christus q̄ me illuminauit per beatum laurētiū quia cecꝰ fui ⁊ modo video Tu autem domine. ℟. Beatus laurentius clamauit ⁊ dixit deum meum colo ⁊ illi soli seruio Et iō nō timeo tormēta tua. ℣. Mea nox obscurum nō habet sed omnia in luce clarescunt. Et ideo. Lectio. v.

Uidentes igitur mīlti ꝙ beatus laurentiꝰ in custodia esset ypoliti cum lachrymis veniebant ad eum. Quod cuꝫ videret dixit ad laurentium. Dn̄ de thesauros ecclesie. Laurentius dixit. Si mihi tuum preberes ascēsum ⁊ crederes christo meo ostenderem tibi thesauros ecclesie. ℟. Strinxerūt corpor mēbra posita ĩ craticlā. Subijcientibꝰ prunas insultat leuita xp̄i beate laurẽti martyr christi intercede ꝓ nobis. ℣. Carnifices vo vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferream. Subijcientibus. Lectio vij.

Ypolitus dixit si dictis facta cōpenses faciam quod hortaris. Tunc beatus laurentiꝰ ponebat manꝰ sr̄ oclos cecorũ ⁊ sanabant. Quod cũ vidisset ypolitus ꝓuolutꝰ ad pedes eius rogabat vt fieri mereretur xp̄ianꝰ. Tunc beatus laurentiꝰ in fide catholica illũ corroborauit sicq; istructũ baptiçauit et omnẽ familiā suam. ℟. Beatꝰ laurentiꝰ dixit ego me obtuli sacrificiũ deo. In odorē suauitatis. ℣. Gaudeo plane qr hostia xp̄i effici merui. In odorẽ. Gl'a. In .iij. noc. añ. Strinxerũt corporis mēbra posita suꝑ craticulā ministrantibꝰ prunas insultat leuita xp̄i. ps. In dño ꝯfido. ℣. Carnifices vo vrgentes ministrabant carbones subter cratẽ ferreā. Añ. Igne me examiasti ⁊ non est in me inuēta iiquitas. ps. Exaudi do. iusticiā. ℣. Probasti dñe cor meũ ⁊ visitasti nocte. Añ. Introgatus te dñm cōfessus sum assatus gratias ago. ps. Dñe in virtu. ℣. Gratias tibi ago dñe iesu xp̄e qr ianuas tuas ingredi merui. ℣. Iustus vt pal. Expositio scḋm ioannem. Nisi granũ. Et reliq. Omel. que re in cōi vnius martyris le. vij.

℟. In craticula te deũ nō negaui ⁊ ad ignē applicatus. Te dominũ ihm xp̄m ꝯfessus sum. ℣. Accusatus nō negaui nomē sanctũ tuum ⁊ interrogatꝰ. Te dominum. Lectio octaua.

Dixit aũt ypolitus ad beatuz laurentiũ. Valerianꝰ ex ꝑcepto decij iussit ut te ad eũ ꝑducam. Beatus laurentiꝰ dixit. Ambulemꝰ quia mihi ⁊ tibi gloria parata est. Et cum venissent ambo sil'r ante ꝯspectũ valeriani. Dixit ad beatũ laurentiũ. Iam depone ꝑtinaciā tuā ⁊ ostende nobis thesauros ecclesie: quos apud te cognouimꝰ esse recōditos. ℟. Gaudeo plane quia hostia xp̄i effici merui accusatus nō negaui nomē sanctũ tuum. Interrogatus te xp̄m cōfessus sum assatꝰ gratias ago. ℣. Ego me obtuli sacrificiũ deo in odorē suauitatis. Interro. Lectio ix.

Laurentiꝰ dixit. Date mihi inducias biduo vel triduo ⁊ ꝑsentabo vobis. Valerianus dixit. In tua pollicitatione habeas triduo inducias. Et illa die collegit laurentius cecos debiles ⁊ claudos ⁊ abscōdit eos i domo ypoliti. ℟. Meruit esse hostia xp̄i leuita laurētius qui dum assaretur nō negauit dominũ. Et ideo inuentus est sacrificiũ laudis. ℣. In craticula positus te deum nō negauit ⁊ ad ignē applicatus te christum confessus est. Et iõ. Gloria patri. Et ideo. ℣. Dispersit dedit. ℣. Iusticia eius. In laudi. an. Laurentius ingressus ē martyr ⁊ confessus est noīe domini iesu christi. ps. Domin⁹ regnauit. An. Laurentius bonum opus operatus est qui per signum crucis cecos illuminauit. ps. Jubilate. d. An. Adhesit aīa mea post te: quia caro mea igne cremata est ꝓ te deus me⁹. ps. Deus deus meus. An. Misit dominus angelū suum et liberauit me de medio ignis ⁊ nō sum estuatus. ps. Benedictus. An. Beatus laurentius orabat dicens: gratias tibi ago domine quia ianuas tuas igredi merui. ps. Laudate. Caplm. Qui pce seminat. Hym. Deus tuorum. ℣. Iustus germi. An. In craticula te deū nō negaui ⁊ ad ignē applicat⁹ te xp̄m confessus sū; pbasti cor meum ⁊ visitasti nocte igne me examinasti ⁊ nō est in me inuēta iniquitas. ps. Benedictus. Oratio.

Da nobis quesumus omnipotēs deus vicioꝝ nr̄orū flammas extinguere: qui beato laurentio tribuisti: tormentorū tuoꝝ incendia supare. Per. d. Ad .i. an. Laurentius. Ad tciā an. Laurentius bonū. Caplm Qui pce. R̄a vni⁹ mr̄is dnī. Ad .vi. an. Adhesit aīa. Caplm

Potēs est aūt deus omnē grām abundare facē i vobis vt in oībus sp oēm sufficiētiā hn̄tes habūdetis in oē op⁹ bonū sicut scriptū est: Dispsit dedit paupibus iusticia ei⁹ manet in sclm scli. Ad .ix. an. Beatus laurentius. Caplm.

Qui aūt administrat semē seminanti ⁊ panē ad manducandum pstabit ⁊ multiplicabit vestrum ⁊ augebit incrementa frugum iusticie vestre. Ad secundas vs. sup ps. feria. an. Laurentius ingre. Caplm Qui parce. Hym. Deus tuoꝝ ℣. Iustus ger. An. Veni desiderator bone veni suscipiāt te angeli mei qm̄ assatus nō negasti me pbat⁹ ꝯfessus es me. ps. M Oratio. vt s. Memo. de sco tyburtio martyre aña. Inclytus martyr Tyburtius cū nudatis plantis sup prunas ardētes incederet fabiano pfecto dixit videt mihi q sup roseos flores incedam in noie dn̄i mei iesu xp̄i ℣. Gloria ⁊ hono. Oratio.

Beati tyburcij martyris tui nos domine foueant continuata presidia quia non desinis ꝓpitius intueri: quos talibus auxilijs cōcesseris adiuuari. Per dn̄m. Ad matu. inuita. duplex tres lec. Lectio .j.

Fabian⁹ pfect⁹ iussit añ pedes beati tyburcii carbōes ardētes effundi. Et ait ad eum Elige tibi vnum de duobus. Aut thura in istis carbonibus adiice. aut pedibus sup eos nudis incede. Lectio .ij.

Tunc beatus tyburti⁹ faciens signū crucis nudis ꝯstāter ingressus est sup eos plan-

ta ⁊ cepit dicere ꝑfecto. Depōe
infidelitatē ⁊ diſce q̄ eſt vnus
ſolus deus quē confitemur cre
aturis oībus dn̄ari. Lec. iij.

Mitte ſi potes in nomīe io
uis dei tui manus in cali
dā aquā: ⁊ ſi pōt iouiſ tuus faci
at te n̄ ſentir̄ furorē ardorꝫ. Mā
mihi in noīe ieſu xp̄i videt̄ qđ
ſup roſeos flores incedā. Cap.
Iſte ſanctus. Memo. de ſan
cto laurentio añ. Laurentius i
greſſuſ. ℣ Diſperſit dedit pau.
Orō ut ſ̄. Hac die erunt veſpe
de ſancta maria cū pleno ſerui
tio in craſtino: niſi dn̄ica fuerit
ſ. die. iij. Ad qs vſ̄. fiat memo.
de ſcō laurētio cū hac añ. Pu
er meus. ℣ Diſperſit dedit.
Orō vt ſ̄. Tertia die ad matu.
fiat mēo. de ſcō laurē. cū hac añ
In craticula. Orō vt ſ̄. Si di
es dn̄icus in. iij. die a feſto ſan
cti laurētij: vel in die ſci ypoliti
euenerint fiāt medie lec. de ſcō
laurētio. ceterꝫ aūt dieb⁹ tantū
memo. niſi in die aſſumptionis
btē marie: tunc enim nulla fiat
memo. ꝓpter ſolennitatē feſti.
Sancti ypoliti ſociorūqꝫ eius
martyꝝ. Ad vſ̄. añe ⁊ pſ. feria.
Capl'm. Iuſtoꝝ aīe. Orō.

Da qs. o. d. vt bti ypoliti
mr̄is tui ſociorūqꝫ ei⁹ ve
nerāda ſolennitas ⁊ deuotiōez
nobis augeat ⁊ ſalutē. Per. d.
Mēo. de ſcō laurētio añ Ueni
deſiderator. ℣ Diſperſit dedit
Orō ut ſ. deinde mēo. cōſuete:
niſi dō. fuerit tm̄ ad matꝫ. iuitꝫ
Mirabilē deū. Hym. Sctōꝝ
meritis. An. Secus decurſus.
pſ. Beatus vir. Cetere añ. q̄
ſequunt̄ cū ſuis pſ. ℣. Letami
ni domino. Lectio. i.

Regreſſus beatuſ ypolitus
poſt tertiā diē paſſiōis be
ati laurētij venit in domū ſuaꝫ
⁊ dedit pacē oīb⁹ etiā ſeruis et
ancillis ſuis. Et cōicauit eos d̄
ſacrificio altaris bti laurentij.
℟. Beatiſſim⁹ xp̄i mr̄ laurenti
us dū ꝓ xp̄i nomīe teneret̄ i do
mo ypoliti ponebat man⁹ ſuper
oculos cecoꝝ. Et illuminabāt̄
℣ Baptiçato autē beato ypoli
to oēs famuli eius baptiçaban
tur. Et illumi. Lectio. ij.

Tunc venerūt milites ⁊ te
nuerūt ypolitū ⁊ ꝑduxerūt
eū ad deciuꝫ ceſarē qui dixit ei
Nunquid tu magus factus es
qui corpus laurentij abſtuliſſe
diceris. Et ait ſacrifica dijs et
viues. Sin aūt ꝑ tormenta peri
bis ſicut laurenti⁹. ℟. Requiſi
tus a decio ſanctus ypolitus d̄
corpe laurētij vt quid ſepeliſſet
rn̄dit ypolitus dixit. Chriſtia
nus ego ſum ⁊ chriſti martyreꝫ
diligent̄ ſepeliui. ℣ Mirū mi
chi valde eſt vt ꝗd ore polluto
martyrē noīaſti. Xp̄ian⁹. L. iij

Reſpondit ypolit⁹. Exem
plum merear fieri bti lau
rentij martyrꝫ quēꝫ tu miſer au
ſus fuiſti ore polluto nominar̄
Decius ait. Extendite eū ⁊ fu
ſtibus cedite. Et dum cederet̄
dixit: gratias ago deo meo. ℟.

Expoliauit veste ypolitū deci⁹ qua induebat in habitu christiano ⁊ dixit ei. Sacrifica dijs ⁊ acquiesce p̄ceptis nr̄is ⁊ viue: ⁊ fruere militie palma. An. Cesar dixit ad ypolitū quomodo fcūs es insipiens vt nuditatē tuam non erubescas. Sacrifica dijs Gl'ia p. Et vi. ℣. Justi autē. In laudi. an̄. Dixit cesar ad ypolitum: tu magus factus es: respōdens ypolitus dixit ad decium nō sum ego magus sed sum seruus domini mei iesu christi. ps. Dominus reg. An. Dixit ypolitus ad deciū non me expoliasti sed magis vestisti. ps. Jubilate. An. Cesar dixit ad ypolitū: quomodo factus es insipiēs vt nuditatē tuam nō erubescas. ps. Deus deus meus. An. Exēplum merear fieri laurentij beatissimi martyris. ps. Bn̄. An. Tunc valerian⁹ in conspectu ypoliti famulos illius martyrizari p̄cepit. ps. Laudate. Cap. Justorū aīe. Hym. Rex gl'iose martyr. ℣. Mirabilis de⁹. An. Orauit sanctus ypolitus voce magna ⁊ dixit gratias tibi ago dn̄e deus meus iesu xp̄e quia famulos meos in ꝯspectu meo pati video. ps. B. Orōnē ō. meo. De scō laurētio an̄ Laurentius bonū. ℣. ⁊ orō vt supra. deinde dicunt memorie consuete. Ad i. an̄. Dixit ce. ps. Deus i no. Ad iii. an̄. Dixit ypo. Cap. ℟. ⁊ ℣. plurimorum martyꝝ dicunt ad omnes horas. Ad vi. an̄ Cesar dixit. Ad ix. an̄. Tunc valerianus in conspectu. Si festū sancti ypoliti in dn̄ica ꝯtigerit totū seruitiū fiet de festo: ⁊ memo. de dn̄ica ⁊ de trinitate et p̄ces. ante crucem. Ad. i. vē. super ps. fer. an̄ Sancti per fidem. Capl'm. Justoꝝ anime. ℟. Expoliauit. Cetera oīa vt sup. Ad matut. vero Inuitat. hymn⁹ an̄e ⁊ ps. in nocturnis ⁊ tres p̄me lec. ⁊ ℟ia de cōi plurimorū martyꝝ. Medie lectiōes d̄ scō laurentio fiant. Lectio. iiij.

Beatus laurentius accepta ptāte cepit per regiōes querere curiose vbicunqꝫ scti clerici vel paupes essent absconsi et portans thesauros prout cuiqꝫ opus erat ministrabat. ℟. Beatus laurentius. Lectio. v.

Venit autē in celsum montē vbi erat quedā vidua que erat cum viro suo annis vndecim ⁊ in viduitate p̄mansit annis triginta duob⁹ que hēbat i domo sua multos xp̄ianos presbyteroꝝ ⁊ clericos absconditos. ℟. Strinxerunt. Lec. vi.

Hoc cum audissꝫ beat⁹ laurenti⁹. Tulit vestes ⁊ thesauros: ⁊ venit nocte ad eā tūc veniens in domū vidue inuēit multitudinē xp̄ianoꝝ ⁊ cepit omnium lauare pedes. ℟. O ypolite si credideris in dominū iesum christum. Et thesauros tibi ostendam ⁊ vitam eternaꝫ p̄mitto. ℣. Si dcīs inquit facta ꝯpenses faciā qđ hortaris: cui beatus laurenti⁹ tu mihi te [illegible] ꝗ he assensū. Et ibe. Ultime sc. de ꝓprietate scōꝝ que habent cūsilia ꝛ laud. pnotat. Et vel. fiant in ipsa dnica de scis añ. Absterget de⁹. ps. M. oro. vt s. mēo. de sancto Eusebio ꝛ scō laurētio. Si dnica nō fuerit dicuntur vel. de sancto eusebio pſbytero ꝛ confessore cap. Iustū dedu. Hym. Iste confessor. ℣. Amauit eū. An. Confessor do. ps. M. Oratio.

Deus q̄ nos bti eusebij cōfessoris tui ānua solēnitate letificas: cōcede ꝓpiti⁹ vt cuius natalicia colim⁹: ꝑ eius e ad te exempla gradiamur. Per. Memo. de scō laure. añ. Adhesit. ℣. ꝛ oro. vt s. deinde dicūt mēo. consue. Ad mat. Inuita. simplex. iii. lec. cū noctur. ꝓpri vig. Lectio prima.

Constantin⁹ iratus de sb rogatu liberij reclusit presbyterū i quodam cubiculo domus sue quod humile erat ī latitudine pedib⁹ quattuor. ℟. Euge serue. Lectio secunda.

Multisq̄ mensibus ibi in orōne constanter perseuerans iclusus tamen post mēses septem dormitionē accepit nonodecimo kalē. septembriꝫ ℟. Ecce sacerdos. Lectio. iii.

Cuius corpus supreserunt gregori⁹ ꝛ orisius pſbyt̄i ꝑentes eius ꝛ sepelierunt i cripta iuxta corpus beati sixti epi ꝛ martyris in cimiterio kalixti

℟. Iurauit dñs. [illegible] An. Iustū deduxit. Capitulū. Iust⁹ cor suū. Ad iii. cap. Iustū deduxit. Ad vi. cap. Custodiuit. Ad ix. cap. Sapientiam vendi. Ad bas mat. memo. de sancto laure. añ. Misit dñs angelū. ℣. ꝛ oro. p. s. In vigilia assūptionis bte marie virginis. Ad i. vs. añ. Tota pulchra es amica mea ꝛ macula nō ē in te fauus distillās labia tua mel ꝛ lac sub ligua tua ꝛ odor vnguentoꝝ tuoꝝ super oīa aromata iā eni hyems trāsijt himber abijt ꝛ recessit flores apparuerunt vinee florentes odorē dederūt ꝛ vox turturis audita ē in terra nr̄a surge ꝓpera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps. Laudā. pue. An. Anima mea liquefacta ē vt dilectus me⁹ locutus ē quesiui et nō īueni illū vocaui ꝛ nō rn̄dit mihi īuenerūt me custodes ciuitatis ꝑcusserūt me ꝛ vulnerauerunt me tulerūt palliū meū custodes muroꝝ filie hierusalem nunciate dilecto q: amore langueo. ps. Lauda. do. o. gen. An. Qualis ē dilectus me⁹ ex dilectis o pulcherrima mulierū amicus me⁹ candid⁹ ꝛ rubicūdus electus ex milib⁹ leua eius sub capite meo ꝛ dextera illius amplexabit me. ps. Lauda. a. mea. An. Talis ē dilect⁹ meus ꝛ ipse ē amic⁹ meus filie hierusale. ps. Laudā. do. q. bo. An. Descendi in ortum meū vt vidērē pōa ꝯuallīū ꝛ īspicerē si floruissent vinee ꝛ germinassent mala punica reuertere reuertere sinamitis reuertere reuertere vt ituamur te. ps. Lauda hierusalem. Capitulum.

In oībus requiem quesiui ꝛ in hereditate dn̄i morabor: tūc p̄cepit ꝛ dixit mihi creatoꝛ oīum: ꝛ qui creauit me requieuit i tabernaculo meo. ℟. Sup salutem. Hymnus.

Quā glorifica luce choruscas stirps dauitice: r̄gia ꝓles sublimis residens: virgo maria supra celigenas etheris omnes. Tu cū v̄gineo mater honore angeloꝝ dn̄o pectoris aulam sacris visceribꝰ casta ꝑasti natꝰ hūc deꝰ ē corpore xp̄s Que cūctꝭ vernās orbꝭ adorat cui nūc rite genu flectit omne a quo nos petimus te veniente abiectis tenebris gaudia lucis Hoc largire p̄r luminis omis natū ꝑ ꝓprium flamine sacro qui tecū nitida viuit in ethera regnans ac moderās secula cūcta. Amen. ℣. Exaltata est scā dei genitrix. ℟. Super choros ange. An̄. Ascendens xp̄s sup celos ꝛ preparauit sue castissime mr̄i imortalitatis locū ꝛ hec ē illa p̄clara festiuitas oīum scōrum festiuitatibꝰ icōpabilis in qua gloriosa ꝛ felix mirantibꝰ celestis curie ordinibꝰ ad ethereū p̄uēit thalamū quo pia sui memoꝝ i memor nequaq̄ꝫ existat. ps. M. Oratio.

Deus qui v̄ginalem aulā btē marie i qua habitares eligere dignatus es: da q̄s: vt sua nos defensione munitos iocūdos faciat: sue īteresse festiuitati. Qui vi. Ad cōple. an̄. Sācta maria v̄go intercede ꝓ toto mūdo q: genuisti regē orbis. ps. Cū inoca. Cap. Tu i nob. Hym. Saluatoꝛ mūdi deꝰ. ℣. Custodi nos deꝰ. An̄. Glorificamꝰ te dei ge. ps. Nunc. Ad mat. Inuita. triplex. Venite adoremꝰ regē regū. Cuiꝰ hodie ad ethereū mr̄ v̄go assumpta ē in celis. ps. Venite. Hym. Quē terra. In i. noc. an̄. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarum. ps. Domine dominus noster. An̄. Sicut lilium inter spinas sic amica inter filias. ps. Celi en̄. An̄. Fauus distillans labia tua sponsa ꝛ odoꝛ vestimentorum tuorum sicut odoꝛ thuris. ps. Domini est ter. ℣. Sācta dei genitrix.

Lectio prima.

Cogitis me o paula ꝛ eustochium immo christi charitas me compellit qui vobis dudum tractatibus loqui consueueram. Ut nouo loquēdi genere sanctis que vobiscū degunt virginibus latino eloquio exhortationis gratia. ℟. Vidi speciosam sicut columbā ascēdentē desup riuos aquarū cuius ieſtimabilis odoꝛ erat nimis i veſtimentiſ eius. Et ſicut dies ṽni circũdabant eam flores roſaꝝ ⁊ lilia cõuallium. ℣. Que ē iſta que aſcendit ꝑ d̄ſertũ ſicut ṽgula fumi ex aromatibꝰ myrrhe ⁊ thuris. Et. Le. ii

Sermonē ſecũdũ de aſſumptione beate ⁊ glorioſe ſeꝑ ṽginis marie more eoꝝ qui declamatorie i eccl'iis ſolent loq̇ ad ppl'ꝫ vtiqꝫ genꝰ docēdi nec dũ attigerã: ℟. Que ē iſta que ꝓceſſit ſicut ſol ⁊ formoſa tãqꝫ hieruſalē. Viderũt eam filie ſyon ⁊ btãꝫ dixerũt ⁊ r̄gine laudauerunt eã. ℣. Sicut dies verni circũdabãt eã flores roſaꝝ ⁊ lilia ꝯuallium. Vide. Lectio. iii.

Sed qꝛ negare nequeo q̊cquid iungitis in una nr̃a deuictꝰ dilectõe exꝑiar que hortamini effectu iſãtiũ more balbuciētiũ qui quecũqꝫ audierit fari geſtiũt cũ nec dum poſſint ad plenum verba formare. ℟. Iſta ē ſpecioſa inter filias hieruſalē ſicut vidiſtis eã plenaꝫ chãitate ⁊ dilectõe In cubilibꝰ ⁊ i ortis aromatũ. ℣. Iſta ē q̇ aſcendit de deſerto diliciis affluens. In. Glia. In. In. ii. nocturn. añ. Emiſſiones tue ꝑadiſus maloꝝ punicorum cuꝫ pomoꝝ fructibꝰ. ps. Eructa. Añ. Fons ortorũ puteus aquaruꝫ viuentiũ que fluunt īpetu de libano. ps. Deꝰ nr̄ refu. Añ. Veniat dilectꝰ meus i ortũ ſuuꝫ vt comedat fructuꝫ pomoruꝫ ſuorum. ps. Fundamenta. ℣. Poſt partum. Lectio quarta.

Maxime qꝛ propter ſimpliciores quouſqꝫ me id deprimere cõpellitis vt hēant ſermone latino quibꝰ ſe occupent laudibꝰ eadem die quibꝰ ne diuinis vacēt lectionibꝰ p̄ſertim cũ ⁊ eadem in multis feſtiuitatibus multoꝝ ſcõꝝ patrum ſtudio dederint eloquio que d̄ hac quidē vberius vbiqꝫ i ſcripturis diuinis p̄dicata leguntur. ℟. Ornatam monilibꝰ filiam hierl'm dn̄s cõcupiuit. Et vidētes eam filie ſyon beatiſſimam p̄dicauerunt dicentes vnguentum effuſũ nomē tuum. ℣. Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circũdata varietate. Et vidē. Lectio quinta

Quid eni aliud ſonat euangelica lectio niſi naſcentē dn̄m ex maria ṽgine ⁊ omnia icrementa quouſqꝫ fuit i mundo duntaxat diuinis offerũt p̄conijs. ℟. Sicut cedrꝰ exaltata ſũ in libano ⁊ ſicut cypreſſuſ i mõte ſyon q̄ſi myrrha electa Dedi ſuauitatē odoris. ℣. Et ſic̄ ſynamomuꝫ ⁊ balſamũ aromatiçans. Dedi. Lectio ſexta

Porro ab exordio ſcī euangelii gabrielē archangelũ colloquentē marie audiſtis et deinceps reliqua oia plenꝰ audiſtis. ℟. Sup ſalutē ⁊ omneꝫ pulchritudinē dilecta es a dño ⁊ regia celorum vocari digna es. Gaudēt chori angeloꝝ. Cõ ſortes ⁊ cõciues nr̃i. ℣. Valde te nos oportet venerari que tã ſcã ⁊ intacta es virgo. Gaud̃. Glia. Cõſortes. In .iij. nocturno. añ. Veni in ortũ meũ ſoror mea ſpõſa miſcui myrrhã meã cũ aromatibus meis. ps. Cantate. .ij. Añ. Comedi fauũ cum melle meo bibi vinũ meũ cum lacte meo. ps. Dñs reg̃. ex. Añ. Surge aquilo ⁊ veni auſter ꝑfla ortum meũ ⁊ fluent aromata illi⁹. ps. Cãtate. .iij. ℣. Specioſa facta es. Scd̃m lucam.

In illo tp̃e. Intrauit ieſus i quoddam caſtellũ ⁊ mulier quedã martha noie excepit illũ i domum ſuaꝫ. Et reliqua. Omelia ex ↄmẽtario venerabilis bede preſbyteri. Lectio. vij.

Adueniens conditor mundi ꝓ redẽptiõe generis humani cũ diues eſſet pauꝑ ꝓ nobis fieri voluit vt ſua pauꝑtate nos diuites faceret q̊ etiã de ſinu pr̃is deſcendens tm̃ ꝓ nobis humiliari dignat⁹ eſt. ℟. Quã pulchra es amica mea q̃z pulchra es ⁊ decora ocl̃i tui colũbaꝝ. Abſqꝫ eo q̄ intrinſecus latet. ℣. Sicut vitta coctima labia tua ⁊ eloquiũ tuũ dulce. Abſqꝫ. Lectio octaua.

Sicut ꝓpriam domum nõ haberet vbi caput ſuũ reclinaret q̊ cõceptus eſt ĩtra vterum ꝟginis vt deus ſed natus humiliter vt hõ de cuius ortu legitur pro pſalmiſta dicens. Dñs dabit benignitatem ⁊ terra noſtra dabit fructũ ſuum. ℟. Beata es ꝟgo maria dei genitrix que credidiſti dño ꝑfecta ſunt ĩ te que dicta ſunt tibi. Ecce exaltata es ſuper choros angeloꝝ intercede ꝓ nobis ad dominum ieſũ xp̃m. ℣. Bñdicta ⁊ venerabilis es ꝟgo maria q̃ ſine tactu pudoris inẽta es mr̃ ſaluatoris. Ecce. Lectio nona

Quoniam genus humanũ a reatu p̃me ꝑuaricatiõis ꝑ vnigenitũ ſuũ liberare diſpoſuit ſiue certe dedit benignitatẽ qꝛ ei⁹ ĩgreſſus ꝟginalis vteri tẽplũ ſpũs ſci gr̃a conſecrauit. ℟. Felix namqꝫ es ſacra ꝟgo maria ⁊ omi laude digniſſima Quia ex te ortus eſt ſol iuſticie xp̃s de⁹ nr̃. ℣. Ora pro populo interueni ꝓ clero intercede pro deuoto feĩeo ſexu ſentiant oẽs tuum iuuamen quicumqꝫ celebrant tuaꝫ aſſumptionẽ. Quia ex. Glia. p. Xp̃s. ℣. Exultata ẽ ſcã dei ge. In laudibus añ. Aſſumpta ẽ maria in celũ gaudẽt angeli laudãtes bñdicũt dominũ. ps. Dñs reg. Añ. Maria ꝟgo aſſũpta ẽ ad ethereũ thalamũ i quo rex regũ ſtellato ſedet ſolio. ps. Iubi. Añ. In odorẽ vnguentoꝝ tuoꝝ cucurrim⁹ adoleſcẽtule dilexerũt te nimis. ps. De⁹ d. Añ. Bñdicta a filio tuo dña qꝛ ꝑ te fructuꝫ vite cõicauim⁹. ps. B. Añ. Pulchra es ⁊ decora filia hieruſalẽ terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata ps. Laud̃. Capl̃ꝫ. In oib⁹ req̃.

Hym. O glorioſa do. ℣. Elegit eã deꝰ. Añ. Que ē iſta que aſcendit ſicut aurora ↄſurgens pulchra vt luna electa vt ſol terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. ps. B. Oratio.

Veneranda nob dñe huius diei feſtiuitas opē ↄferat ſēpitnā i q̃ ſcā dei gēitrix mortē ſubiit temporalē: nec tñ mortis nexibus depmi potuit: que filium tuū dñm nr̃m de ſe genuit incarnatū. Qui tecū. Ad. j. añ. Aſſūpta ē. ps. Deꝰ i noie. Añ. Gr̃as tibi deꝰ. ps. Quicunqz vult. R. Jeſu xp̄e. ℣. Qui de vgi. Ad. iij. añ. Maria virgo. Capłm. In oibꝰ requiem. R. Scā dei g. Ad. vj. añ. In odorem. Capłz. Et ſic in ſyon. R. Poſt partū. Ad. ix. añ. Pulchra es. Cap. Et radicaui. R. Spēoſa facta es. ℣. Elegit eaz. Per hebdo. īfra oct. ſcē marie ⁊ i cōmemorationibꝰ euſdez p totū ānū niſi iaduentu dñi hec pdicta R. ad hor. In paſ. tēpe cū. Alla. Ad. ij. vs. añ. Aſſumpta ē. ps. Dixit dñs. ps. Confitebor. ps. Btūs vir. ps. De pfundis. ps. Memēto dñe dd. Hi pdicti ps. cuz predicta añ dñr p tot. oct. cap. In omibꝰ reqem. R. Candida vginitaſ padiſi cara colonis ortꝰ cōcluſus florenti reſpice vernans. Cui merito mūdus celebrat pconia totꝰ. ℣. Que meruit dominuz ↄgenerare ſuum. Cui. Gloria. Cui. Hym. Letabundus. vt ſ. i purificatiōe be vgis ℣. Exaltata es. Añ. Hodie maria vgo celos aſcendit gaudete qꝛ cū xp̄o regnat ieternuz. ps. M. Orō. Veneranda. Cōple. hac die ⁊ p oct. ſic heſterna die dr̃. Infra oct. Inuit. In honore btiſſime ma. vg. Jubi. do. ps. Venite. Hym. Quem ter. Añ. Exaltata ē ſcā dei genitrix ſup choros angeloꝝ ad celeſtia regna. ps. Dñe dñs nr̃. Añ. Sicut myrrha. ps. Celi eñ. Añ. Paradiſi porte p te nobis apꝑte ſūt hodie glorioſa cum angelis triūphas. ps. Dñi eſt terra. Añ. Specie tua. ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit. ps. Deus noſter refu. Añ. Sicut let. ps. Fundamēta. Añ. Gaude ma. ps. Cātate. i. Añ. Dignari. ps. Dñs regna exul. Añ. Poſt partum. ps. Cantate. ij. ℣. Sācta dei genitrix. Lectio prima.

Hodie nāqz btā virgo maria ſēp glorioſa celos aſcēdit rogo gaudete qꝛ vt ita fateat ieffabilit ſubliata cū xp̄o regnat in eternū. R. ſicut i primo noc. dicuntur. Lectio ſecunda.

Regia mūdi hodie de tris ⁊ pſenti ſeclo nequaq̃z cripitur iterū dico gaudete qꝛ ſecura de ſua imarceſſibili glia: ad celi iam peruenit pallatiuz. Tu autem. Lectio tertia.

Exultate inq̃z ⁊ gaudete ac letetur ois orbis qꝛ hodie nobis oibus eius interuenientibus meritis ſalus aucta eſt.

Exaltata ē. s. c. ꝛ di. hic ℣. que adicit an̄ laud. p tot. oct. In laudi. hec sola an̄ Assumpta ē maria ps. Dominus reg. Caplm. In omib⁹ requiem. Hym. O gloriosa do. ℣. Elegit eam. An̄ Virgo prudentissima quo progrederis: quasi aurora valde rutilans: filia syon tota formosa ꝛ suauis es pulchra vt luna electa vt sol. ps. B. oro Venerāda. Quando vo dies dominica in ii. die contigerit tūc hec p dicta an̄ Virgo pru. in die. iii. sup ps. B. oro. Memo. de scto laurentio an̄. Beatus laurentius. ℣. Dispersit. oro. vt s. ꝑ oēs alias horas omnia fiat sicut in prima die. Ad. vs. an̄. Assumpta. Hym. O q̄z gloriosa. An Qualis est. ps. M. Cetera omnia vt supra memoria de sancto laurētio antipho Laurentius dum in craticula posit⁹. ℣. Dispersit. Oratio.

Beati laurentij nos domine faciat passio venerāda letantes: ꝛ vt eam sufficienter recolamus efficiat promptiores. Per dominum nostrum iesū.

Tertia die an̄e ꝛ ps. sicut i pcedenti die ℣. Scā dei ge. Le. i.

Vobis quoq; diligentibus eam honor ꝛ virtus vna cum ceteris virginibus sacris amplior prestatur ꝛ gratia. ℟. sicut in secundo nocturno dicitur. Lectio secunda.

Idcirco dilectissimi letamini ꝛ gaudete quia si deum ore pphetico i sanctis suis laudare iure iubemur: multo magis i hac celebritate beate virginis ꝛ martyris eius oportet cum hymnis ꝛ canticis diligētius extollere ꝛ dignis deo iubilare preconijs ac misticis honorare muneribus. Lectio iij.

Nulli dubium est quin totum ad gloriā laudis ei⁹ pertineat quicquid gēitrici sue impensum fuerit ac solenniter exhibitum. An̄. Talis est dil. ps. B. Memoria de scto laurentio antiphona. In craticula. ℣. Dispersit oro. Bti laurentij. Si octa. dies sancti laurentij in dominica contigerit fiat in tantum memo. Ad vs. omnia vt supra fiant antipho. Descendi. ps. M. Oratio vt supra memo. de sancto agapite martyre. Oratio.

Letetur ecclesia tua deus beati agapiti martyr tui confisa suffragijs: atq; eius pcibus gloriosis ꝛ deuota permaneat: ꝛ secura consistat. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum Qui tecum

Quarta die inuitatorium hymnus an̄e ꝛ psalmi vt in precedenti die ℣. Speciosa facta es ꝛ s. ℟. In. Lectio prima.

Ex quo timeo satis ꝛ valde pertimesco dum nostris cupio parere profectibus ne forte sicuti improbus ita vt indignus laudator experiar. ℟. Quam pul. Lectio ij.

PRefecto cū nec ſcitas ſup ē nec facūdia ſuppeditet vt btām ⁊ glioſā v̓ginē laudar̄ queā qm̄ vt veruꝫ fatear ꝙcq̄d hūanis dici pōt v̓bis nimiſ ē a laude celi. ℟. Btā es ma. iij.

QUia diuinis eſt ⁊ angelicis excellenti⁹ p̄dicata et laudata p̄conijs ac ꝓphetis ꝙ dē p̄nūciata. Et a patriarchis ſiguris ⁊ enigmatib⁹ p̄ſignata et ab euāgeliſtis exhibita ⁊ monſtrata ab angelo venerabiliter atqꝫ officioſiſſime ſalutata. ℟. Btām me dicent oēs generatōnes. Quia fecit mihi dn̄s ⁊ ſcātuꝫ nomē ei⁹. ℣. Magnificat aīa mea dn̄m ⁊ exultauit ſpūs me⁹ ī deo ſalutari meo. Quia. Añ. Emiſſiones. pſ. B. Oro. Veneranda. Meo. de ſcō agapite mr̄e. Ad .j. ⁊ ad alias hor. vt ſ. Ad vſ. añ. Fons ortoruꝫ pſ. M oro. vt ſ. meo. de magno martyre. Oratio.

ADeſto dn̄e ſupplicationibus nr̄is ⁊ intercedēte btō magno mr̄e tuo ab hoſtiū nos defende ꝓpiciat⁹ icurſu. Per dn̄m. Et ſciendum ē ꝙ hac die iiij. ⁊ ceteris dieb⁹ dn̄r añe. de hyſtoria. ſ. añ. Emiſſiones, ⁊ alie añe que ſequūſ ad mat. ⁊ ad vſ. ſup. pſ. Mag. B. ſequentib⁹ vo dieb⁹ fiāt oīa ſicut i p̄cedentib⁹ diebuſ abſqꝫ añis ſup pſ. M. B. ⁊c. vt ſ. Si dies dn̄icus īfra oct. cōtigerit toti̅ ſeruitiuꝫ fiat de ſcā maria hoc mō. Ad .j. vſ. añ. Aſſūpta. pſ. Dixit dn̄s. ⁊ ceteri pſ. de ſcā maria capl̄m. In omnibus re. nō dr̄ ℟. hym. O qꝫ glifica. ℣. Exaltata eſt. Añ. Anima mea. pſ. oro. vt ſ. meo. de dn̄ica ⁊ de trinita. ⁊ pceſſio fiat añ crucem niſi aliqua dn̄ica oīo differat. In redeūdo de omib⁹ ſcis añ. Saluator. m. ℣. Letami. oro. Infirmitatē. Ad mat. inuita. Venite ado. pſ. Venite. hy. Quē ter. Añ. Ecce tu pulchra. pſ. Dn̄e dn̄s nr̄. ⁊ cetere añe. cū ſuis pſ. ℣. ⁊ ℟. ſicut i prima die dn̄r pſ. ix. ℟. ij. erit. Candida v̓ginita. Lectio prima.

HOdie dilectiſſimi btā dei genitrix v̓go maria eleuatur ſup choros angeloꝝ vt poſſit ſpēm vultūqꝫ videre ſaluatoriſ quē amauerat quē ꝯcupierat ex toto ꝯſiderio cordis. Tu autem. Lectio ſecunda.

QUod ſi gaudiū ē in celo d̄ quolibet peccatore cōuerſo multo magis putandū ꝓ tāte v̓ginis exultatōe glīa qō exultatio fit i ſupnis. Lectio. iij.

CUius nimiꝝ feſtiuitas oīum ſupnoꝝ ciuiū ē gratulatio p̄ſertim ꝙ eius celibritas laus ⁊ fauor ē ſaluatoris. L. iiij.

VNde credim⁹ ꝙ nō habēt tm̄ diē ſolēnē vt ꝓ ei⁹ amore vel honore animū veꝝ etiaꝫ ꝯtinuū eṫne iocunditatis ac leticie ⁊ venerationis obſeq̄o cū tripudio colāt ⁊ mortis ⁊ gaudij. Lectio quinta.

NOn imerito igiť oīs illa

celeſtis ciuitas congratulatur ⁊ veneratur matrem cuius ſeꝑ adorat filium regem ante quē tremūt ptātes ⁊ curuatur omē genu. Lectio ſexta.

De huius nimiꝝ ad celos aſcēſione multo admirātis itutu ſecretoꝝ ꝯtēplatoꝝ celeſtiū i canticis ait. Uidi ſpeoſam aſcendentē ꝗſi colūba deſuꝑ riuos aquarum. Secundum lucam.

In illo tp̄e. Intrauit ieſus i quoddā caſtellū ⁊ mulier quedam martha nomine excepit illū i domū ſuā. Et reliqua

Omeli. bti auguſtini epiſcopi

Sanctum euāgeliū dū legeretur audiuimus a feia religioſa ſuſceptū eſſe dn̄m hoſpitio ab ea que martha vocabat.

Et cū eēt ipſa occupata i cura miſtrandi ſoror ei⁹ maria ſedebat ad pedes dn̄i ⁊ audiebat ꝟbū illi⁹. L. viii

lc. ix. Laborabat illa ⁊ iſta vacabat iſta irrogabat ⁊ illa implebat. Uerūtn̄ martha laborās multū i occupatione ⁊ negotio miſtrandi. Interpellauit dn̄m ⁊ de ſorore ſua cōqueſta ē ꝙ eā loborantem nō adiuuaſſet. ℟. Candida ꝟginitas. In laudibus vna ſola añ. cap. ⁊ ℟. ad. i ⁊ ad oēs alias ho. ſicut in ꝑma die. Deinceps nō ſeruet ordo dieꝝ i. ℣. ⁊ ℟. ad mat. cantandis ⁊ i lec. legendis nec in antiphonis ſuper pš. M. ⁊ B. cātandis ſꝫ ſupradict⁹ ordo verſiculorum lec. ⁊ reſponſorioꝝ antiphonarū ſeruetur in ſequentibus diebus infra oct. ſicut an̄ ſꝫ. Hic tamen ꝙ in die lune ſeꝑ dicitur ℟. ⁊ ℣. de p̄io nocturno. de hyſtoria. Die. v. Lec. i.

Preterea qualis ⁊ quanta eſſet ab eodē angelo diuinitus declaratur cū ait. Aue maria gratia plena dominus tecū benedicta tu in mulieribus.

Lectio ſecunda.

Talibus nāqꝫ decebat virginē oppignorari muneribus vt eſſet gratia plena que celis dedit gloriam que terris dedit pacem que refudit hominibus fidem gentibus finē vitijs vite ordinem moribus diſciplinam. Lectio. iij.

Et bene angelus ad virginem mittitur quia ſemꝑ ē angelis cognita virginitas. Cetera vt s. añ Uenit dilect⁹. pš. B. oratio vt s. mēo. de magno martyre orō. vt ſupra. Ad veſperas añ. Ueni in ortum. pš. M. Die. vj. Lectio prima

Profecto in carne preter carnem viuere non terrena vita eſt ſed celeſtis bene in carne angelicam vitam acquirere maioris eſt meriti quam habere. Eſſe enim angelum felicitatis eſt eſſe vero uirginem uirtutis eſt dum hoc optinere viribus nititur cū gratia quā habet angelus ex natura. L. ii

VErũqꝫ tam̃ et eſſe virginē vel angelũ diuini munerꝭ eſt officium nō humani. Aue iquit gratia plena. Et bene plēa qꝛ ceteris ꝑ partes pſtatꝭ marie v̾o ſimul ſe totā infudit plenitudo gratie. Tu. Lectio. iij.

HOc quippe eſt qꝺ Dauid deſcendit ſicut pluuia in vellus. Vellus itaqꝫ cum ſit d̾ corpe neſcit corpus paſſionem ſic ⁊ virginitas cũ ſit de carne vicia carniſ neſcit. Cetera vt ſup. añ. Comedi fauũ. pš. B. Oro vt ĩ. Ad vš. añ. Surge aquil. pš. M. Oro vt ĩ. quib⁹ dictis ſi neceſſe fuerit dr̃ hec añ. Anima mea liquefa. In octa. ſcte marie Ad .i. vš. ſup pš. hec ſola añ. Tota pulchra. pš. Dixit domi. Et ceteri pš. d̾ ſancta maria cã pit. ⁊ R̸. ⁊ cetera oĩa ſic ad .i. vš. in die feſto cum orōne. Veneranda. Memo. de mrib⁹ añ. Gaudent. V̸. Letamini. Oro.

AVxiliũ tuum nobis domine q̃s placatuſ impende ⁊ intc̃edentib⁹ beatis martyribus timotheo et ſymphoriano dexterā ſuper nos tue ꝓpiciationis extende. Per dominum.

Ad matut. ix. lec. ⁊ tota cantet hyſtoria ſicut in pma die preter lec. ⁊ .ix. R̸. qd̾ erit. Candida v̾ginitas. Lectio. j.

VIdeamus itaqꝫ fratres q̄ ſit hec v̾go taꝫ ſcā ad quā ſpũs ſanctus venire dignatus eſt: que tā ſpecioſa quā de⁹ elegit ſpecioſam: que tam caſta ut poſſit eſſe v̾go poſt ꝑtũ. Lectio. ij.

HEc eſt inqꝫ templũ dei fōs ſignatus ⁊ porta in domo dñi clauſa ad hanc vtiqꝫ ſpũs ſanctus de celo deſcēdit. Lec. iij.

HAnc virt⁹ altiſſimi obumbrabit ex ea ꝑtāte et virgine domina xp̄s egredit̾. Lec. iiij.

HEc eſt imaculata coitu fecunda ꝑtu virgo caſtitate hec concepit virgo nō ex viro: ſed ex ſpũ ſancto. Lectio. v.

HEc peperit nō doloreꝫ: ſed gaudiũ hec nutriuit angelorum ⁊ hoīum cibum. Lec. vj.

FElix certe ⁊ omni laude digniſſima que ſine humano ſemine celeſtē ſeculo ꝓtulit panē ⁊ mũdo genuit ſaluatorem.

Secundum lucam.

IN illo tp̄e intrauit ieſus ĩ quoddā caſtellũ: ⁊ mulier quedā noīe martha excepit euꝫ in domum ſuam. Et reliqua.

Omelia beati Auguſtini epi.

DOminuſ nempe dedit benignitatē quando genus humanum a reatu pme preuaricatōis per vnigenitũ ſuum liberare diſpoſuit. Lectio. viij.

SIue certe dedit benignitatem: quia eius ingreſſu virginalis vteri templum ſpiritus ſancti gratia conſecrauit Tu autem dñe. Lectio. ix.

TErra aũt noſtra dedit fructum ſuum: quia eadeꝫ v̾go que d̾ corpore ade aſſumpſerat filiuꝫ genuit diuinitate deo patri coequaleꝫ ſed ſibi carnis

veritate conſubſtantialez. Tu.
In laudi. oẽs añ. dicunt ſicut i die. ⁊ fiat memo. de m̃rib⁹. Ad ij. vẽs. cap. ⁊ añ. ⁊ pſ. ſicut in cõ ifra oct. ita q̃ ñ dr̃ ℟. ⁊ fiat memo. de m̃rtibus tymotheo ⁊ appollinare cũ añ. ⁊ oro. de communi plurimoꝝ martyꝝ nõ põſitis. Si oct. aſſumptiõis i ſabbato ꝯtigerit vlt. vẽs. de oct. fiant ⁊ memoria de dominica ſequenti ſcilicet poſt memoriam de martyribus. et in dominica veſpere erunt de ſancto bartholomeo: ⁊ memoria ꝺ dominica ſub ſilentio poſt memoriã ſancti Audoeni que erit ſolennis ſicut ſupra notat̃ i magnis ℟ica poſt hyſtoriam. **Deus omniuz** Sanctorum tymothei ⁊ Appollinaris martyruz antiphone et oratio. de communi plurimoꝝ martyrum. Ad matutinas tres lectiones cum nocturno ꝓpter vigiliam: Lectio pͥma.

TImotheus ſub nerone a prefecto vrbis rome dum grauiter torqueretur ⁊ calce viua eius plage ſemper gerentur ⁊ ipſe in his domino deo gratias ageret aſtiterũt ei angeli dicentes erige caput tuuz. Tu autem domine. Lectio .ij.

ASpiciens igitur tymotheus vidit celos apertos et ieſum ſtantem ⁊ tenentem coronam ⁊ dicentez ſibi hanc ꝺ manu mea recipies. Tu autem domine noſtri miſerere.

Lectio tertia.

QVod vides Appollinaris baptiçari ſe fecit. Quapropter preſes ambos in confeſſione domini perſeuerantes iuſſit decollari. Tu autem domine. Capitulum. **Reddet deus.** Cetera omnia de communi plurimorum martyrum. In vigilia ſancti Bartholomei apoſtoli Ad veſperas ſuper pſalmos feriales antiphona. **Eſtote fortes** Capitulum. **Iam non eſtis.** ℟. **Qui ſunt iſti.** Hymnus.

BArtholomee ſydus aureũ milies ſupra ſolis iubar radians erige mentes noſtras pelo turbidas egraſque noſtras ſana conſcientias. Verſ. Annue chriſte. ℣. In omnẽ. Antiphona. Beati erit. Pſalmus. Magnificat. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus qui hui⁹ diei venerãdam ſanctamqꝫ letitiam in beati Bartholomei apoſtoli tui feſtiuitate tribuiſti: da eccleſie tue queſum⁹: vt amare q̃d credidit ⁊ p̄dicare q̃d docuit. P. d.

Memoria de ſancto Audoeno epiſcopo ⁊ confeſſore. Añ. Confeſſor domini. ℣. Amauit eum dominus. Oratio.

DEus qui perhennẽ gl̃iam ſanctiſſimi cõfeſſoris tui atqꝫ pontificis audoeni aĩe cõtuliſti: tribue q̃s: ei⁹ nos apõte ita patrociniis ſublimari vt cum eo vitam poſſideamus et̃nã. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum q.

Ad matuꝭ. ⁊ ad alias horꝭ. oīa fiant d̄ cōi aploꝝ p̄ter le. Lec. i.

Apostolus igit᷑ bartholomeus ingrediēs indiam q̄ ex vno latere tenebraꝝ regiōeꝫ gerit ⁊ ex alio octianū attingit. Accessit ad templū in quo ydolū erat ꝑmanēs. Astoroth et in hoc ydolo demon talis erat q̄ dr̄et se curare languētes sꝫ hos sine dubio quos ipse ledebat.

Erant enī sine deo Lec. ii. vero et nec̄e erat vt a deo falso ludificarent᷑. Deus eniꝫ falsus hac arte illudit eos q̄ verum deuꝫ nō hn̄t facit eis dolores infirmitates ⁊ ꝑicula ⁊ dat rn̄sa vt sacrificēt eis ⁊ quasi sanant᷑ ab eis ⁊ videt᷑ stultꝭ ꝙ sanent᷑. Illi aūt nō fauendo subueniūt sꝫ a lesione cessando. cū desinūt ledere curasse putant᷑. Tu autem dn̄e. Lectio. iii.

Factū est autem ut scō bartolomeo aplō ibi manente nnlla rn̄sa daret astoroth ⁊ nulli pot̄at ex his quos leserat subuenire. Cumqꝫ plenū eēt tēpluꝫ de languētibꝰ ⁊ quotidie sacrificantibꝰ nullū daret Astaroth rn̄sū infirmitate cogēte etiā ex longinq̄s adducti iacebāt regionibus. Tu autem. Lectio. iiii

Sed cuꝫ in ipō templo nullū posset demandare rn̄sū neqꝫ sacrificando neqꝫ seipsos more suo laniendo ꝑrexerūt ad aliā ciuitatem vbi aliꝰ demon colebat᷑ cui nomē erat Berith ⁊ illic sacrificātes ceperūt inquirere: quare deus eoꝝ Astoroth nō eis daret rn̄sa. Lectio. v.

Respondens autē Berith dixit deus vr̄ sic captus ⁊ religatꝰ cathenis igneis ita stricius tenet᷑: vt nec suspirare nec loqui audeat ex illa hora q̄ apostolus dei Bartholomeꝰ ibi īgressus est. Dicūt illi: ⁊ quis ē Bartholomeus? Iste rn̄dit demon. Amicus dei oīpotentꝭ: et iō venit in istaꝫ ꝓuinciā vt oia ydola que colūt indi euacuet. Tu autem dn̄e. Lectio. vi.

Dicunt aūt cultores ydoli Dic nobis signa eius vt possimus cognoscere eū qꝛ iter milia hoium nō possimꝰ euꝫ inuenire. Rn̄dens aūt demon dixit. Capilli nigri capitis ⁊ crispi caro cādida oculi grandes nares eq̄les aures erecte cooꝑto crine capitis barba ꝓlixa habens paucos canos crines statura equalis: vt nec longa nec breuis possit aduerti. Lec. vii.

Vestit᷑ pallio albo hn̄s per singulos āgulos gemmas purpureas. Viginti sex annis nunq̄ꝫ surdidant᷑ vestimēta eiꝰ nec veterescūt. Centies ꝑ diem flexibus genibus: ⁊ centies per noctē orat deū. Vox enim eius quasi tuba vehemēs est. Ambulant cum eo angeli dei qui non permittūt fatigari: nec esurire cum hora hyllaris ⁊ letus ꝑmanet omnia nouit lingua omniū loq̄t᷑ ⁊ intelligit. Lec. viii.

HDiecit aūt demon dicere

ydolorꝝ cultoribꝰ. Cum ceperitis querere apľm si vult nõ poteritis inuenire eũ. Rogo autẽ vos vt dũ eum inueneritis: ne huc veniat ne forte hoc mihi faciãt angeli qui cũ eo sunt qđ fecerũt collegi meo astoroth. Et hec dicens conticuit. Lec. ix.

Cum iã cultores ydoli apostolũ quererẽt: ⁊ ꝑ duos dies nõ inuenerũt vnꝰ qui demonio plenꝰ erat clamauit dicens Apľe dei bartholomee incẽdũt in me orationes tue. Dixit aũt apľs. Obmutesce ⁊ exi ab eo: ⁊ statiꝫ liberatus est homo. Tu.

Cetera de comuni apostolorũ. Sancti ruphi martyris. Oro.

Adesto dñe supplicatõibꝰ nostris vt beati ruphi mãtyris intcessionibus ꝯfidentes nec minis aduersantium: nec ullo ꝯturbemur incursu. Per.

Ad matut. Inuita. duplex. iij. lec. Cetera de cõi. Lectio. i.

Ruphus patritius timens cesareꝫ occulte diligebat beatũ appollinarẽ ⁊ mĩstrabat ei. filia v̓o eius ꝯsecrata ẽ a xp̃o ⁊ permansit virgo. Lectio. ij.

Nunciatuꝫ est hec cesari a paganis quod quidẽ vir veniens ab antiochia magicis incantatõibꝰ nomẽ dñi ihu xp̃i hebrei induxit in ciuitateꝫ rauẽnam et magna multitudo obedit ei: etiã domꝰ ruphi patricij ex consulis. Tu. Lectio. iij.

Idem ergo ruphus patricius post aliqđ tempus in capuana vrbe. vj. kal. septẽbriꝫ martyriũ sumpsit. Cetera vniꝰ martyris in cõi. Sancti augustini epi ⁊ ꝯfessoris atqꝫ doctoris duplex festum. Capitulũ. Dedit dominus. Oratio.

Deus qui beatum augustinũ ecclesie tue in exponendis scripture sancte mysterijs doctorẽ catholicuꝫ ꝓuidisti: da nobis eius semper ⁊ doctrinis instrui ⁊ oratione fulciri. Per.

Memoria de sancto Hermete martyre. Oratio.

Deus qui beatũ hermetem martyrẽ tuũ virtute ꝯstãtie in passione roborasti: ex eius nobis imitatõne tribue: ꝓ amore tuo ꝓspera mũdi despicẽ: et nulla eiꝰ aduersa formidare. P.

Ad mat. ix. lec. Cetera vniꝰ cõfessoris ⁊ doctoris. Lectio. i.

Beatus igit augustinꝰ cuiꝰ solennitatẽ celebramus ex ꝓuincia aphricana ortꝰ erat ac v̓tutibus omnibusqꝫ liberalibꝰ studijs imbutus. Lectio. ij.

Ipse etiã ꝯsequẽti tempoꝛe ad mediolanã ꝑuenit ciuitatem vbi ab ambrosio eiusdeꝫ ciuitatis epo catholicã percepit doctrinam sicqꝫ ꝑcepta xp̃i gratia ad aphricaꝫ remeabat ibiqꝫ triennio ieiunijs ⁊ orationibus deo deseruiebat. Lectio. iij.

Postea v̓o a valeriano yponensi epo p̄sbyteratũ accepit: ⁊ ab eodẽ epo ptãte accepta euãgeliũ ꝯtra vsum ⁊ ꝯsuetudinẽ aphricanoꝝ publice predica bat. Tu autem dñe. Lectio.iiij.

NOnnulli etiã ei epi detrahebant: ſʒ vir venerabiliſ vtilitati eccleſie ꝯſulens obtrectantiũ non curabat liguas qꝛ hoc ep̄m implere poſſe minime cernebat. Tu aũt. Lectio.v.

TRanſacto igiť tp̄e ſup̄dictus valerius ex̄ ſecretiſ lr̃is apud ꝓmatẽ epoꝝ cartaginenſium ipetrabat: vt idẽ auguſtinꝰ ſe viuẽre hyponenſi eccl'ie ordinareť ep̄us. Lectio.vj.

QVnqʒ ſupradictꝰ ex̄ ſuaʒ publice popl'o inſinuaret volũtatẽ ſcũs auguſtinꝰ te le oibus audiẽtibus riſum dediſſe ferť. Ego nullũ ep̄atũ ſuſcipere ꝯtra morẽ aphricane eccl'ie volo viuente ep̄o nr̃o. Expoſitio. Vos eſtiſ ſal terre. Lectio.viij.

ET cũ vixiſſet annos ſeptuagintaſex in clericatu vel ep̄atu annos fere q̃draginta cõpleſſet migrauit ad dñm die.v. kal'.ſeptembris. Lectio.ix.

LIbros aũt mille dictauit ſcripſit ut verſus de eo teſtanť. Mentiť qui ſe totum legiſſe fateť. At quis cuncta tua lectuſ hr̃e pōt. Nam voluminibus mille auguſtine refulgens Teſtanť libri vt loquoꝛ ip̄e tui Quãuis multoꝝ placãt volũina libri. Si auguſtinꝰ adeſt ſufficit ipſe tibi. Veſpere erunt de ſcõ auguſtino: ⁊ memo. de ſcõ ioãne: niſi eccl'a dedicata fuerit in honore ſcĩ ioannis. In decollatiõe ſcĩ ioãnis baptiſte ad ij. vſ̄. ſup̄ pſ̄. fer'. añ. Perpetuis nos dñe ſcĩ ioannis baptiſte tuere preſidijs: ⁊ quãto fragiliores ſumꝰ tanto magis neceſſarijs attolle ſuffragijs. Capl'm.

EXpectatio iuſtoꝝ letitia ſpes aũt impiorũ ꝑibit fortitudo ſimplicis vis dñi ⁊ pauoꝛ his qui operanť maluʒ. ℟. Perceptur⁹ iam vir ſanctus. Hym. Martyr dei q̃. ℣. Gl'a ⁊ ho. Añ. Miſit herodes rex manus ac tenuit ioãnẽ ⁊ vinxit eũ in carcerẽ: qꝛ dicebat ei: nõ licet tibi hr̃e vxorẽ fr̃is tui. ps. M. Oratio.

SAncti ioannis baptiſte ⁊ mr̃is tui domine cõmũs venerãda feſtiuitas: ſalutaris auxilij nob' p̄ſtet effectũ. p. Memo. de ſcã ſabina virgĩe ⁊ mr̃e. añ. Sil'e eſt regnũ celoꝝ. ℣. Diffuſa eſt gra. Oratio.

BEate ſabine virginis tue ⁊ mr̃is dñe ꝑcibꝰ ꝯfidentes: q̃s clemẽtiã tuã: vt eiꝰ meritiſ et ꝑcibꝰ ad et̃na gaudia ꝑuenire valeamꝰ. p. Ad matu. inui. Regẽ ꝓcurſoris dñm. Venite adoremus. ps. Venite. Hym. Mr̄ dei. In .j. noc. an. Interrogatus ioãnes ab herode dixit illicitũ eſt fratris ꝯiugẽ accipe. ps. Beatus vir. An. Ioãnes baptiſta arguebat herodẽ ꝓpter herodiadeʒ. ps. Quare fre. An. Arguebat herodẽ ioanneſ ꝓpter herodiadem quã tulerat fr̃i ſuo philippo vxorẽ. ps. Dñe q̃d multiplicati. ℣. Gl'a ⁊ ho. Lec.

HDeſt nobis fratreſ kmi di

es ſolennis quem conſecrauit ſancti ioannis baptiſte ⁊ p̄curſoris ſaluatoris mūdi purpureus ſanguis innocenti ꝓ veritate que eſt xp̄s ab impio herode mr̄io ꝑfuſus qui mirabilit̄ natus eſt et mirabiliꝰ occiſus. ℟. Miſit herodes rex manꝰ ac tenuit ioannē ⁊ vinxit eum i carcerē qꝛ metuebat eum ꝓpter herodiadem. Quā tulerat frī ſuo philippo vxorem. ℣. Arguebat herodē ioannes ꝓpter herodiadē. Quam tule. Lectio .ii.

Natus eſt enī in ꝓphetia i veritate ꝑemptus eſt naſcendo annūciat ſaluatoris aduentū moriēdo condemnauit iceſtū ⁊ illicitū matrimoniū. ℟. Joannes baptiſta arguebat herodē. Propter herodiadē quā tulerat fratri ſuo philippo uxorē. ℣. Herodeſ enī tenuit ⁊ ligauit eū ⁊ poſuit in carcereꝫ. Propter herodiadem. Lectio .iii.

Quia ab ipſa luce que chriſtus eſt lucerna ardēſ ⁊ lucens appellari meruit deiñ maligne muliercule inſidijs p̄uentus capitalem ſnīam ſubijt. ℟. Metuebat herodeſ ioānē. Sciens eum viꝝ iuſtuꝫ ⁊ ſcm̄ et cuſtodiebat eum. ℣. Et audito eo multa faciebat ⁊ libent̄ euꝫ audiebat. Sciēs. Glꝛa. Et cuſ. In ii. noc. añ. Dicebat enī regi ioānes baptiſta nō licet tibi habeř vxorē fratris tui. ps. Cum inuo. Añ. Herodes enī tenuit ioāneꝫ ſciens cuꝫ viꝝ iuſtū ⁊ ſcm̄ et cuſtodiebat eū. ps. Verba .m. Añ. Audito eo multa faciebat et libenter eū audiebat. ps. Domine dominꝰ noſter. ℣. Poſuiſti domine ſuper. Lectio quarta.

Ioannes vō beatiſſimꝰ decollatꝰ eſt in quodā caſtello arabie qō macheronte nomināt corpuſqꝫ eius in ciuitate ſamarie que nūc ſabaſte vocatur caput vō in hieroſolimis ē hūatum. ℟. Puelle ſaltāti imperauit mr̄. Nihil aliud petas niſi caput ioannis baptiſte ⁊ cōtriſtatus eſt rex ꝓpter iuſiurāduꝫ et ꝓpter ſimul diſcūbentes. ℣. Ait puella matri ſue quid petā at illa dixit. Nihil. Lectio .v.

Temporibuſ ergo Juliani velut relaxatis frenis efferbuit in omnē ſeuiciā feritas paganorum ex quo accidit vt apud ſebaſten ſepulchrum beati ioannis baptiſte mente rapida inquirerent. ℟. Petijt puella caput ioānis baptiſte. Quo accepto ōdit matri ſue. ℣. Puelle ſaltanti imperauit mat̄: nihil aliud petas niſi caput ioannis baptiſte. Quo accepto de. Lectio ſexta.

AVneſtiſqꝫ manibus inuaderent oſſa diſpergerent atqꝫ rurſum ea collecta igne concremarent ⁊ ſanctos cinēs puluerē ꝯmixtos ꝑ agros rura diſpergerent. Tu autem domine noſtri miſerere. ℟. Contriſtatus eſt rex herodes propter iuſiurandum: ⁊ ꝓpter ſil' diſcūben tes noluit eam ꝯtristari sȝ misso spiculatore p̄cepit amputare Capud ioānis i carcere. ℣. Herodes funestus p̄cepit intficer̄ ⁊ āputare. Caput. Glia. Caput. In iii. noc. An. Cum introisset filia herodiadis ⁊ saltassȝ ⁊ placuisset herodi: ait illi pete a me quid vis ⁊ dabo tibi. ps. In domino ꝯfido. An. Iurauit herodes puelle: quicq̄d eni petieris dabo tibi licet dimidiuȝ regni mei. ps. Dñe q̄s ha. An. Ait puella mr̄i sue quid petā at illa dixit caput ioannis baptiste. ps. Bonū est ꝯfiteri dño. ℣. Iust⁹ vt pal. Scd̄m marcum.

IN illo tpe. Misit herodes rex manus ac tenuit ioānē ⁊ vinxit eū in carcerē ꝑpter herodiadē vxorē philippi fratris sui qꝛ duxerat eā. Dicebat enīȝ herodi nō licet tibi hr̄e vxoreȝ fratris tui. Et reliqua.

Omelia venera. be. p̄sbyteri.

IMpletū videm⁹ in ioāne qd̄ de illo angel⁹ çacharie postq̄ȝ nascere̅t p̄dixit qꝛ precederet an̄ dn̄m in spū ⁊ v̄tute helye. R. Misso herodes spiculatore p̄cepit amputare caput ioannis in carcere. Quo audito discipuli eius venerūt ⁊ tuler̄t corpus eius ⁊ posuerūt illud i monumēto. ℣. Misit rex incredulus ministrū detestabileȝ et āputare iussit caput ioannis in carcere. Quo au. Lectio. viii.

HAbo nanq̄ȝ. s. dn̄s ⁊ ioānes p̄uenīt̄ viuētes ambo habitu inculti ambo in solitudine ābo p̄cones v̄itatis. R. Accedētes discipuli sci ioānis baptiste. Tulerūt corp⁹ eius et sepeliēt̄ illud. ℣. Iussu herodis āputatū est caput ioānis i carcere: quo audito discipuli eius venerunt. Tulerūt. Lectio. ix.

HAbo regis ⁊ regine persecutiōem ꝑpter iusticiaȝ ꝑpessi sunt ille achaab et iezebel iste herodis ⁊ herodiadis. ℣. Percepturus iā vir sanct⁹. Ora pro nobis beate ioannes. In laudi. an. Herodes enim tenuit ⁊ ligauit ioannē ⁊ posuit i carcerē ꝑpter herodiadem. ps. Dñs reg. An. Puelle saltanti imperauit mater nihil aliud petas nisi caput ioannis baptiste. ps. Iubilate. An. Dñe mi rex da mihi in disco caput ioannis baptiste. ps. Deus deus meus. An. Da mihi in disco caput ioannis baptiste ⁊ ꝯtristatus est rex ꝑpter iusiurandū. ps. Bn̄. An. Misit rex incredulus ministrū detestabileȝ ⁊ amputare iussit caput ioannis baptiste. ps. Laudate. Capłm. Expectatio iustoꝝ. Hym. Deus tuoꝝ militum. ℣. Iustus germi. An. Misso herodes spiculatore p̄cepit āputare caput ioannis in carcer̄ quo audito discipuli ei⁹ venerūt ⁊ tulerunt corpus ei⁹: ⁊ posuerunt illud in monumēto. ps. B. Oro vt s. Memo. d sancta sabina an̄. Veniēte spō. ℣. Adducentur Oro vt s. ad.

añ. Herodes. ad .iii. añ. Puelle ſaltan. Capl'm. Expectatio. Reſp ⁊ ṽ. ſicut vnius martyris pñr ad omēs horas. ad vj. añ. Domine mi. Capl'm.

Iuſtus in eternū nō cōmouebitur: impij aūt nō habitabūt ſuper terrā. ad .ix. aña. Miſit rex. Capitulum.

Iuſtus de anguſtia liberatus eſt ⁊ tradetur impi⁹ ꝓ eo. Ad .ii. vš. añ. Herodes rex. Capl'm. Expectatio iuſtorum. Hym. Deus tuorū. ṽ. Iuſtus ger. añ. Accedentes diſcipuli ſancti ioannis tulerūt corpus eius ⁊ ſepelierunt illud. ps. M. Oro vt ſ. Memo. de mr̄ibus felicis ⁊ adaucti oratio.

Maieſtatē tuā dn̄e ſupplices deprecamur: vt ſicut nos iugiter ſanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ felicis ⁊ adaucti cōmemoratiōe letificas: ita ſemp̱ ſupplicatiōe defendas. Per dn̄m

Inuitat'. duplex. Lectio .i.

Cum furor diocletiani et maximiani ſanctos dei diuerſis penis interficeret felicem impietate ſua oblatū ad tractū vrbis ꝑfectū dirigi iuſſerūt dicentes: vt ſi ſacrificare contēneret puniretur. Tu. Lectio .ii.

Tunc beatus felix ductus ad templū cerapis iuxta ſecretariū vbi ſedebat ꝑfectus ⁊ cogeret ad ſacrificiū exufflauit in faciē ſtatue que ſtatim cecidit: tunc ꝑfectus iuſſit eum decollari ⁊ corpus eius inhumatum lupis ⁊ canibus derelinq̄t. Tu autem dn̄e. Lectio .iii.

Qui cum duceret obuium habuit quendā xp̄ianū q̄ cepit clamare voce magna. ego ex eadem lege ſum ⁊ ipſum quem hic ſanctus ꝑſbyter predicauit confiteor dominū ieſum xp̄m ⁊ pari ſententie obiacebo tc ambo pariter in eodem loco vbi ꝑdicta arbor ſteterat capitalem ſubierūt ſententiā. alterius vero nomē quia ignorabant xp̄iani adauctū vocauerūt eo q̄ ſcō felici adauctus eſt ad mr̄ium.

Cetera omnia de cōmuni plurimorum martyrum. Sancte Cuthburge virginis non martyris. Oratio.

Deus qui eximie caſtitatis priuilegio famulam tuā cuthburgam multiplicitē decoraſti: da nobis famulis tuis ei⁹ ꝓmerente interceſſione vtriuſq; vite ꝓſperitatem ut ſicut ei⁹ feſtiuitas nobiſcum agitur in terris: ita per eius intuentū noſtri memoria apud te ſemp̱ beatur in celis. Per. Ad matu. Inuita. duplex. iii. lec. Lectio .i.

Rex northamymbrorū nomine alphrytb. Miſit legatos ſuos ad regem Weſt ſaxonū rogans vt ei ſuam ſororē cuthburgam daret in coniugē. Tu autem dn̄e. Lectio .ii.

Statuto igitur die deſponſatur virgo regi prefato. īgreſſi igitur cubiculum more ſeculari virgo ſponſū ſic alloq̄t tes noluit eam ꝯtriſtari ſꝫ miſſo ſpiculatore p̄cepit amputare Caput ioānis i carcere. ℣. Herodes funeſtus p̄cepit interficer̄ ⁊ āputare. Caput. Gl'a. Caput

In .iij. noc. An. Cum introiſſet filia herodiadiſ ⁊ ſaltaſſꝫ ⁊ placuiſſet herodi: ait illi pete a me quid viſ ⁊ dabo tibi. Ps. In domino ꝯfido. An. Iurauit herodes puelle: quicq̄d eni petieris dabo tibi licet dimidiuꝫ regni mei. Ps. Dn̄e q̄s ha. An. Ait puella mr̄i ſue quid petā at illa dixit caput ioannis baptiſte. Ps. Bonū eſt ꝯfiteri dn̄o. ℣. Iuſtꝰ vt pal. Scd'm marcum.

In illo tp̄e. Miſit herodeſ rex manus ac tenuit ioānē ⁊ vinxit eū in carcerē ꝓpter herodiadē vxorē philippi fratris ſui q2 duxerat eā. Dicebat enīꝫ herodi nō licet tibi hr̄e vxoreꝫ fratris tui. Et reliqua.

Omelia venera. be. pſbyteri.

Impletū videmꝰ in ioāne qd̄ de illo angelꝰ çacharie poſtq̄ꝫ naſcereť p̄dixit q2 precederet an̄ dn̄m in ſpū̄ ⁊ v̄tute helye. R. Miſſo herodes ſpiculatore p̄cepit amputare caput ioannis in carcere. Quo audito diſcipuli eius venerūt ⁊ tulerūt corpus eius ⁊ poſuerūt illud i monumēto. ℣. Miſit rex incredulus miniſtrū deteſtabileꝫ et āputare iuſſit caput ioannis in carcere. Quo au. Lectio .viij.

Ambo nanq3. ſ. dn̄s ⁊ ioānes precurſ viuētes ambo habitu inculti ambo in ſolitudine ābo p̄coneſ v̄itatis. R. Accedētes diſcipuli ſci ioānis baptiſte. Tulerūt corpꝰ eius et ſepelierūt illud. ℣. Iuſſu herodis āputatū eſt caput ioānis i carcere: quo audito diſcipuli eius venerunt. Tulerūt. Lectio .ix.

Ambo regis ⁊ regine perſecutiōem ꝓpter iuſticiaꝫ ꝑpeſſi ſunt ille achaab et iezebel iſte herodis ⁊ herodiadis. R. Percepturus iā vir ſanctꝰ. ℣. Ora pro nobis beate ioannes.

In laudi. An. Herodes enim tenuit ⁊ ligauit ioannē ⁊ poſuit i carcerē ꝓpter herodiadem. Ps. Dn̄s reg. An. Puelle ſaltanti imperauit mater nihil aliud petas niſi caput ioannis baptiſte. Ps. Iubilate. An. Dn̄e mi rex da mihi in diſco caput ioannis baptiſte. Ps. Deus deus meus. An. Da mihi in diſco caput ioannis baptiſte ⁊ ꝯtriſtatus eſt rex ꝓpter iuſiurandū. Ps. Bn̄. An. Miſit rex incredulus miniſtrū deteſtabileꝫ ⁊ amputare iuſſit caput ioannis baptiſte. Ps. Laudate. Capl'm. Expectatio iuſtoꝝ. Hym. Deus tuoꝝ militum. ℣. Iuſtus germi. An. Miſſo herodes ſpiculatore p̄cepit āputare caput ioannis in carcerē quo audito diſcipuli eiꝰ venerūt ⁊ tulerunt corpus eiꝰ: ⁊ poſuerunt illud in monumēto. Ps. B. Oro vt ſ. Memo. de ſancta ſabina an. Veniēte ſpō. ℣. Adducentur Oro vt ſ.ad.

an̄. Herodes. ad. iij. an̄. Puel-
le saltan. Capl'm. Expectatio.
R̄ia ꝛ v̄. sicut vnius martyris
nō̄r ad omēs horas. ad vj. an̄.
Domine mi. Capl'm.
Iustus in eternū nō cōmo
uebitur: impij aūt nō habi
tabūt super terrā. ad. ix. an̄a.
Misit rex. Capitulum.
Iustus de angustia libera-
tus est ꝛ tradetur impi⁹ ꝓ
eo. Ad ij. vs̄. an̄. Herodes rex.
Capl'm. Expectatio iustorum.
Hym. Deus tuorū. v̄. Iustus
ger. an̄. Accedentes discipuli
sancti ioannis tulerūt corpus
eius ꝛ sepelierunt illud. ps. M
Orō vt s̄. Memo. de mr̄ibus
felicis ꝛ adaucti oratio.

Maiestatē tuā dn̄e suppli
ces deprecamur: vt sicut
nos iugiter sanctoꝝ martyꝝ tu
orū felicis ꝛ adaucti cōmemo-
ratiōe letificas: ita semꝑ suppli
catiōe defendas. Per dn̄m
Inuitat'. duplex. Lectio. i.

Cum furor diocletiani et
maximiani sanctos dei di
uersis penis interficeret felicē
impietate sua oblatū ad tractū
vrbis p̄fectū dirigi iusserūt di-
centes: vt si sacrificare cōtēne-
ret puniretur. Tu. Lectio. ij.

Tunc beatus felix ductus
ad templū cerapis iuxta
secretariū vbi sedebat p̄fectus
cū cogeret ad sacrificiū exuffla-
uit in faciē statue que statim ce
cidit: tunc p̄fectus iussit eum de
collari ꝛ corpus eius inhuma-
tum lupis ꝛ canibus derelīqt.
Tu autem dn̄e. Lectio. iij.

Qui cum duceret obuium
habuit quendā xp̄ianū q̄
cepit clamare voce magna. ego
ex eadem lege sum ꝛ ipsū quē
hic sanctus p̄sbyter predicauit
confiteor dominū iesum xp̄m ꝛ
pari sententie obiacebo tecū am-
bo pariter in eodem loco vbi p̄
dicta arbor steterat capitalem
subierūt sententiā. alterius ve-
ro nomē quia ignorabant xp̄ia
ni adauctū vocauerūt eo ꝙ scō
felici adauctus est ad mr̄ium.
Cetera omnia de cōmuni plu-
rimorum martyrum. Sancte
Cuthburge virginis non mar
tyris. Oratio.

Deus qui eximie castitatis
priuilegio famulam tuā
cuthburgam multiplicitē deco-
rasti: da nobis famulis tuis ei⁹
ꝓmerente intercessione vtriusq̄
vite ꝓsperitatem ut sicut ei⁹
festiuitas nobiscum agitur in
terris: ita per eius interuentū no
stri memoria apud te semꝑ bea
tur in celis. Per. Ad matu. In
uita. duplex. iij. lec. Lectio. i.

Rex northamymbrorū no
mine alphrith. Misit le-
gatos suos ad regem West sa-
xonū rogans vt ei suam sororē
cuthburgam daret in coniugē.
Tu autem dn̄e. Lectio. ij.

Statuto igitur die despon
satur virgo regi prefato i-
gressi igitur cubiculum more se
culari virgo sponsū sic alloq̄t

Carnis curã ne fecerim⁹ dño ſeruiamus in timore pſeueremus corporis caſtitatē. Lc. iii.

Cuius p̄cibus tandē rex victus ei⁹ petitioni aſſenſū p̄buit dicens. Cōcedat tibi de⁹ talem religionis habere perſeuerantiā quaten⁹ p huius vite pegrinationē merearis ↄiungere ad cōtemplationē. Lect. vi. rei. Sci egidii abbatis. Oro.

DEus qui hodierna die beatum egidiū confeſſorem tuū atq3 abbatē aulam regni celeſtis penetrare feciſti: tribue queſumus: vt cui⁹ deuote gloriamur meritis eius nos ſentiamus cōfoueri ſuffragiis. Per dominum. Memo. de ſancto priſco martyre. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus fortitudo certantiū ⁊ martyrū palma ſolēnitatem hodierne diei ppicius intuere ⁊ eccleſiam tuā cōtinua fac celebritate letari vt interceſſione beati priſci martyris tui oium in te credentium vota pficias Per dominum. Ad mat. in. ſe Inuita. duplex. Lectio prima.

SAnctus egidi⁹ natiōe grecus a p̄claris penitentib⁹ originē duxit. Regia quidē ſtirpe pgeniti atq3 inter p̄mores p̄clari xpianiſſimā tñ duxerūt vitam. Lectio ſecunda.

EGidius euo tenere ad liberalia rudimenta diſpoſitus ſpiritali grã pluſtratus ſūmos doctores in breui eq̃parauit. Docili vo puero grã dī non defuit eius vitam oiu3 morum honeſtate pornans. Lc. iii.

IAmq3 foris ſintillabat indicijs intus ſuccenſa lampas charitatis. Quadā enim die dū ad eccliam pgeret accidit vt quidā vir in vrbis media platea iaceret a tranſeuntibus alimoniam petens. Scūs puer extractam qua īduebatur tunicā aliud q̄ oportun⁹ dar3 nō habens egro tribuit qua indutus totius corporis ſanitatē recepit. Medie lec. de ſco p̄ſco martyre de cōi. l. gūr. De [illegible] egid. i. Lectio ſeptima.

AD domū egidi⁹ reuerſus ⁊ vbi tunicam amiſiſſet vt puer interrogatus. Rñdit q̄ quidē nō ſibi ſatis notū illā abſtuliſſe. Cuius rei venia facile cōcedit q̄3 a pentib⁹ quib⁹ erat vnicus tenerime diligebatur.

Lectio octaua.

HEc vo multū poſt pentes eius in pace defūctos quorum obitū tempore paulo a ſpiritu ſancto reuelante p̄ſiuerat patrimonij ſui qd̄ ei ſatis magnū remanſerat xp̄m ſibi fecit heredē3 mirabili quoq3 modo pauperando diteſtabat dū pro temporaliū impenſis eterna lucraretur. Lectio nona.

INterea dū quadā die rediret de ecclia obuius fuit ei quidā ſpē miſerima qui nuper a ſerpēte pcuſſus tumenti cute fatebat̃ ſeſe mortifeꝝ virus recepiſſe. Quē ſanctus oratione vix fuſa ꝓ illo p̄ſtine ſanitati reſtituit atqꝫ iuſſit vt inde grates deo cuius erat clemētia ſanatꝰ redderet. Ceta vniꝰ confeſ. ⁊ abbat. Si feſtū ſācti egidii die dñica euenerit reſeruetur feſtū vſqꝫ in craſtinū ꝓpter inceptionē hyſtorie ſꝫ i ſabbato ad vē. ⁊ mat. fiat memo. [illegible] pſalco mre. Tranſlatio ſci cuthberti epi ⁊ cōfeſ. Oro.

Preſta queſumꝰ .o. ⁊ miſericors deꝰ vt qui bti cuthberti confeſſoris tui atqꝫ pōti. tranſlationis diē veneramur: ꝑ ipſius ſuffragia pietatis tue ſemper bn̄ficia conſequamur. Per do. Ad mat. x. lec. fiāt niſi euenerit i. xl. tūc fiāt hic. iii lec. cū. Inuita. duplici. Lec. i.

Venientes itaqꝫ frēs ad beati cuthberti tūbā apperuerūt ſepulchrū eiꝰ ⁊ inuenerūt corpus eiꝰ totū itegrū quaſi adhuc viueret ⁊ integris artuum cōpaginibꝰ idiſſolutū multo ſimilius dormienti quā mortuo

Et veſtimenta Lectio. ii. oia eiꝰ quibꝰ idutꝰ erat intemerata qđ videntes nimio ſtupore ꝑcuſſi extremā ꝑtē idumentoꝝ eius ad oſtendū icorruptionis ſignū tulerūt. L. iii.

Nam que ꝓxima illius carni erant tangere prorſus non audebant. Tu aūt. Lec. iiii

Sed inuolutū i nouo amictu corpus leuiqꝫ in techa reconditum ſuper pauimentū ſcīarij compoſuerunt. Lec. v.

Tandem preſentes fuerūt p̄dictam techam ſuſceperunt ſuper humeros ſuos ⁊ in loco vbi nunc honoratur cum omni gaudio collocauerunt.

Lectio ſexta.

Vbi florent ipſiꝰ merita ad laudem ⁊ honorem dei q̄ ē benedictus in ſecula ſeculoꝝ Amen. Quando hoc feſtū tam ix. lec. in dñica euenerit differatur in craſtinū ⁊ tūc ad. i. vſ. d̄ ſancto cuthberto fiat mēo. d̄ ſācto bertino abbate cū hac añ. Similabo eū. V. Juſtū dedu. ⁊ ad mat. de ſcō cuthberto fiat memo. de eo cū hac añ Iſte eſt qui añ. V. Juſtus vt palma. Qn̄ hoc feſtū celebratur in alia fer. qꝫ i dñica cum. ix. lec. vt iii ora legantur. Cum expoſitōe. ſ. Homo quidam p. Cetera de communi. Sancti bertini abbatis. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui mirabiliter fulges in electis tuis quos te habitatore glorificarī voluiſti: da nobis qm̄s: beati bertini cōfeſſoris tui abbatis ita digne ſolēnia venerari: vt eius ſuffragantibꝰ meritis templū tuū mereamur fieri. Per do. Ad matut. Inuita. duplex. Lectio prima.

Bertinꝰ abbas fere q̄draginta turbā monachoꝝ a dño ſibi traditam ſub ſacre regule iugo mēte ſolicita cuſtodiebat R. Euge ſerue. Lectio ſcd̄a.

Beatus dei famulul sub cura sua consistentibus apostolica ꝑcepta predicando sua quotidiana ꝯuersatiōe magnū bene viuēdi ꝓbuit exemplum. ℟ Iustus ger. Lectio tertia.

Contra diabolicas ꝑsuasiones ⁊ indefessam sui abbatis aspiciens dn̄s pugnā almificis signis ⁊ v̓tutibꝰ eū glificauit. ℟ Vir israelite. Lectio vnius abbatis. In natiuitate scē marie v̓ginis ad .i. vš. s. ps. an.

Dei genitrix v̓go semper maria itercede ꝓ nob deprecamur. ps. Laud. pueri do. An. Beata ꝓgenies vnde xp̄s natꝰ ē quā gloriosa ē virgo que celi regē genuit. ps. Laud. do. o. g. An. Scā maria v̓go intercede ꝓ toto mūdo q genuisti regeȝ orbis. ps. Lauda a. m. do. An. Sub tuā protectionem cōfugimus vbi ifirmi acceperūt v̓tutem ꝓpter hoc tibi psallimꝰ d̄i genitrix v̓go. ps. Laud. do. q. bo. An. Btā dei gēitrix maria virgo ꝑpetua tēplū dn̄i sacrariuȝ spūs sci sola sine exemplo placuisti dn̄o iesu xp̄o ora pro pplo interueni ꝓ clero itercede ꝓ deuoto feieo seru ps. Lauda hierusalem dominum. Capl'm.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honestatis. ℟ Stirps iesse virgam ꝓduxit v̓gaqȝ florem. Et sup hunc florē requiescet spūs almus. ℣ Virgo dei genitrix v̓go est flos filius eiꝰ. Et super. Gl'ia p. Et sup. Hymnus. Aue maris stella. ℣ Scā dei genitrix v̓g. s. An. Natiuitas tua d̄i genitrix virgo gaudiū annunciauit vniuerso mūdo ex te enim ortus ē sol iusticie xp̄s deus nr̄ qui soluēs maledictionē dedit benedictionē ⁊ ꝯfundens mortē donauit nob vitam sempiternam. ps. M. Oratio.

Supplicationē seruoꝝ tuorum deus miserator exaudi: vt qui i natiuitate dei genitricis ⁊ v̓ginis congregamur: eius intercessionibꝰ a te de istātibus ꝑiculis eruamur. Per c. Ad cōplet. an. Btā mater ⁊ innupta virgo gloriosa regia mūdi intercede ꝓ nob ad dominū. ps. Cū inuoca. Cap. Tu i no. Hymnus. Saluator mū. d. ℣ Custodi nos. Tp. Glificamus te dei ge. ps. Nūc dimittis. Ad matu. in i. Corde voce simul xp̄m regē veneremur. Virginis ⁊ mr̄is iubilet nobilis orꝰ. ps. Venite. Hymnus. Quē terra. In i. noc. an. Hodie nata ē btā v̓go maria ex ꝓgenie dauid per quā salus mūdi credentibꝰ apparuit. ps. Dn̄e dn̄s noster. An. Btissime virginis marie natiuitatem d̄uotissime celebremꝰ vt ipsa ꝓ nobis itercedat ad dominum iesū xp̄m. ps. Celi enā. An. Quando nata est virgo sacratissima tūc illuminatus est mūdus stirps btā radix sancta ⁊ benedictus fructꝰ eiꝰ. ps. Do mini eſt terra. ℣. Sancta dī genitrix. Lectio prima.

Approbate conſuetudinis ē apud xp̄ianos ſc̄oꝝ p̄rim dies natalitios obſeruare diligenter ⁊ tunc p̄cipue virtutes eoꝝ aſſignatas litteris i eccl'iis recitare ad dei laudē. Ex cuius munere ſūt ⁊ ad iſtrumēta viuoꝝ. ℟. Hodie nata ē btā virgo maria ex ꝓgenie dauid per quā ſalus mūdi credentibꝰ apparuit. Cuiꝰ vita glorioſa lucē dedit ſeculo. ℣. Beatiſſime ꝟginis marie natiuitatē deuotiſſime celebremꝰ. Cuiꝰ. Lec. ii.

Inter oēs ſanctos memoria btiſſime marie virgis eo frequentiꝰ agit' atqʒ feſtiuiꝰ quo maiorem grām apud deū creditur iueniſſe. ℟. Btiſſime virginis marie natiuitatē deuotiſſime celebremus. Ut ipſa ꝓ nobis intercedat ad dn̄m ieſum xp̄m. ℣. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebremus. Ut ipſa. Lectio tertia.

Unde poſt alia quedā ipiꝰ antiquiora ſolennia nō fuit cōtenta deuotio fidelium q̇n ⁊ natiuitatis ſolenne ſuperadderet hodiernum. ℟. Stirps ieſſe. An. in ii. noc. an. Hodie nata eſt virgo maria ex ſemine abrahe letant' archāgeli exultēt omnes ſancti ⁊ cōgaudet omiſ mundus. Ps. Eructa. An. Dignum nāqʒ eſt vt ei cum ſūma deuotione famulemur ꝑ quam nobis virginitatis inſignia pulularunt. ℣. Deus noſter ref. An. Benedicta ⁊ venerabilis es ſancta maria virgo dei genitrix cuiꝰ natiuitatē celebremus vt itercesſio ipſiꝰ ſit ꝓ nob ad dn̄m. Ps. Fūdamenta. ℣. Pꝰ partum. Lectio quarta.

Hac itaqʒ die peculiariter i eccleſia recitandus eſſe videtur ille liber qui de ortu eius ſtirps atqʒ vita inueniebat' ſi non iudicaſſent eum patres inter apocripha munerandum. ℟. Natiuitas glorioſe virgis marie ex ſeie abrahe orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dd̄. Cuius vita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias. ℣. Cum iocunditate natiuitatem beate marie celebremus. Cuiꝰ. Lec. v.

Et quoniam magnis ac ſapientibus viris ita vſum eſt nos alia quedam ſed n̄ aliena legentes eccleſiaſticuʒ moreʒ debitis officijs exequamur ℟. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerſo mundo. Ex te enīʒ ortus eſt ſol iuſticie xp̄s deus noſter qui ſoluens maledictionē dedit benedictionem ⁊ confundens mortem donauit nobis vitam ſempiternam. ℣. Felix nāqʒ es que ſola genitricis dignitatem optinuiſti ⁊ virginalem pudicitiam non amiſiſti. Ex te. Lectio ſexta.

Beata ergo domini mater ⁊ perpetua virgo maria p̄ uſqʒ naſceret' oracul' ē enūciata ⁊ designata miraculis. ℟. Adiutū dñi nr̄i ditanti, honore. Sicut spina rosaꝫ genuit iudea mariā. ℣. Ut viciū virtus operiret gratia culpaꝫ. Sicut. Glia. Genuit. In .iij. noc. añ. Natiuitas ē hodie scē marie v̓ginis cuiꝰ pulchritudinē respexit deꝰ ⁊ visitauit humilitatem suā. ps. Cantate. .i. Añ. Ista est speciosa electa a dño cuiꝰ natiuitatē celebremꝰ vt ipsa ꝓ nob̄ intercedat ad dñm deū nr̄ꝫ. ps. Dñs reg. ex. Añ. Felix nāqꝫ es btā v̓go maria que ⁊ genitricis dignitatē optinuisti ⁊ v̓ginalē pudicitiā nō amisisti. ps. Cantate. .ij. ℣. Speciosa fcā.

Secundum mattheum.

Liber generatōis iesu xp̄i filij dauid filij abraham Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Prefatio totiꝰ opis ꝑmisit de quo dicturus erat ideꝫ de xp̄o ꝑ quē ascēdit ad dauid cui dictū est de fructu ventris tui ponam sup sedē tuam. ℟. Btā ꝓgenies vnde xp̄s natus ē. O q̄ꝫ gloriosa ē v̓go que celi regem genuit. ℣. Felix certe ⁊ omni laude dignissima sacra v̓go maria. O q̄ꝫ. Lectio octaua.

Ita dauid vsqꝫ ad abraham cui ꝓmissū ē. In seie tuo benedicent oēs gentes terre. Ad quē fcm̄ fuit principium ꝓmissionis. Ideo posuit euangelista eū ꝑncipiū narrationis sue. ℟. Corde ⁊ aio xp̄o canamus gl'iam. In hac sacra solēnitate ꝑcelse dei genitricis marie. ℣. Oēs in vnū congregati collaudemꝰ dñm iesum xp̄m. In hac. Lectio nona.

Matheus libꝝ generatiōis iesu xp̄i sic esset scripturū ꝓmisit in quo salus generis humani ostenderetur que i nomine iesu sonat qꝛ iesus saluator iterpretatur. Nā xp̄s vnctꝰ in latinū interp̄tatur ⁊ est nomen dignitatis. Quia antiquis temporibus reges prophete sacerdotes oleo scificationis vngebant. ℟. Solē iusticie regem ꝑitura supremum. Stella maria maris hodie ꝓcessit ad ortū. ℣. Cernere diuinum lumē gaudete fideles. Stella. Glia. p. Hodie. ℣. Ora ꝓ nobis. In laud. añ. Natiuitas ē hodie scē marie v̓ginis cuiꝰ vita inclyta cūctas illustrat ecclesias. ps. Dominus re. Añ. Natiuitas gloriose v̓ginis marie ex seie abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. ps. Iubi. Añ. Regali ex ꝓgenie maria orta refulget cuiꝰ p̄cibꝰ nos adiuuari mēte ⁊ spū deuotissime poscimus. ps. Deꝰ deꝰ. Añ. Corde ⁊ aio xp̄o canamꝰ gloriā i hac sacra solēnitate precelse genitricis dī marie. ps. B. Añ. Cū iocūditate natiuitateꝫ btē marie celebremus vt ipsa ꝓ nobis intercedat ad dñm iesum xp̄m. ps. Laud. Caplm Ego quasi vitis. Hym. O gloriosa dña. ℣.

Elegit eã. Añ. Natiuitatẽ hodiernã ꝑpetue ꝟginis genitricis dei marie ſolenniter celebremus qua celſitudo throni proceſſit allã. ps. Boro. Supplica. Ad .i. añ. Natiuitas eſt hodie. ps. Deꝰ i noie. Ad .iij. añ. Natiuitas glorioſe. Capitulũ. Ego quaſi vitis. ℟. Scã dĩ genitrix. ℣. Poſt partũ. Ad .vj. añ. Regali ex ꝓg. Capitulum.

Tranſite ad me oeſ qui cõcupiſcitis me ⁊ a generationibꝰ meis in plenũ ſpiritus .n. meus ſup mel dulcis ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum. ℣. Poſt ptũ. Ad .ix. añ. Cum iocunditate. Capitulum.

Qui audit me nõ cõfundetur ⁊ q̇ operantur i me nõ peccabũt ⁊ q̇ elucidant me vitam etnã habebũt. ℟. Specioſa facta. ℣. Elegit eã. orõ. vt ſ. Ad .ij. vš. añ. Natiuitas ẽ ho. ps. Dixit dñs dño. ⁊ ceteri ps. de ſcã maria ⁊ iudẽ ps. dñr per tot. octi. cap. Ego quaſi vitis. ℟. Solẽ iuſticie. Hym. Leta hũdus. ℣. Elegit eã. Añ. Glorioſe ꝟginis marie ortũ digniſſimũ recolamꝰ cuiꝰ dñs humilitatẽ reſpiciens angelo narrãte cõcepit redẽptorẽ mundi al. ps. M orõ Supplicatio. Ad hãs vš. nulla fiat mẽo. de ſcõ. Borgonio. He ſequentes añe. dñr aliaſ ad pẽr. introitu chori añ. Ibi mihi ad montẽ myrrhe ⁊ ad collẽ libani ⁊ loquar ſponſe mee tota ſpecioſa es ꝓxima mea ⁊ macula nõ ẽ in te. Veni a libano ſponſa veni a libano veni veniens ⁊ tranſibis ad montẽ ſeyr ⁊ hermon a cubilibus leonũ a mõtibꝰ leopardoꝝ. Añ. Quam pulchra es ⁊ quaꝫ decora km̃a in delicijs ſtatura tua aſſimulata ẽ palme ⁊ vbera tua botris caput tuum vt carmelus collũ tuum ſicut turris eburnea veni dilecte mi egrediamur in agrũ videamꝰ ſi flores fructus ꝑturiunt ſi floruiſſent mala punica ibi tibi dabo vbera mea alleluia. Añ. Alma redẽptoris mr̃ que ꝑuia celi porta manens ⁊ ſtella maris ſuccurre cadẽti ſurgere qui curas populo tu que genuiſti natura mirante tuum ſanctum genitoreꝫ virgo prius ac poſterius gabrielis ab ore ſumens illud aue peccatorum miſerere. Antiph. Aue regina celorum aue domina angelorum. Antiphona. Specioſa facta es ⁊ ſuauis in delicijs virginitatis ſancta dĩ genitrix quam vidẽtes filie ſyon vernantem in floribus roſarum ⁊ lilijs conuallium beatiſſimam predicauerunt ⁊ regine laudauerunt eam alleluia. Antiphona ſancta maria ſuccurre miſeris ⁊c̃. Antiphona. O glorioſa dei genitrix virgo ſemper maria que dominum

Die ſecunda. Inuitatorium. In honore beate virginis m.

p̄s. Venite. Hym. Que terra p. An. Bn̄dicta tu i. p̄s. Dn̄e dominus nr̄. ⁊ añe cetere cū ſuis p̄s. ꝟ. Scā dei ge. Lectio p̄ma

Beata ergo maria oliz i auxiliū magni pr̄is baſilij miſit ſanctū angelū ⁊ ſuſcitauit mortuū qui male viuentez peſſimū dedit pſecutorē ei⁹ iulianū apoſtatā ⁊ hec hyſtoria notiſſima eſt. ℟. Hodie nata eſt.

Illa etiā te o pctōr Le. ij. quōdā teophile penitentē ⁊ te ſuppliciter iuocantē ab ipſiuſ diaboli potentē eripuit. Sz inquit grauemur lapſi repationem paucis affari cū audire ſit ope pcium. ℟. Btiſſime v̄gis

Vs igiẗ treophilus Le. iij. Vicedens olim cuiuſdā ec̄i ſicilioꝝ vt ſcriptura teſtaẗ propter in fortunia ſua in triſticia decidit. Unde cōtulit ſeſe a qndā iudeū maleficū eius auxilium ⁊ cōſiliū petens. ℟. Glorioſe virginis marie ortū digniſſimum recolam⁹. Cui⁹ dn̄s humilitatē reſpiciens angelo narrante cōcepit redēptorem mundi. ꝟ. Hodie nata ē v̄go maria ex pgenie dd̄. Cui⁹. Gl̄ia. Angelo. In laud. hec ſola añ. Natiuitas ē h. p̄s. Dn̄s reg̃. Ego quaſi vitis. Hym. O glorioſa do. ꝟ. Elegit e. An. Dei genitrix. p̄s. B. oro. vt ſ. ⁊ aliē añe de hyſtoria dn̄r. i. oct. ſr̃. p̄s B. ⁊ M. Mē. eo. d ſancto gorgonio martyre. Oratio.

Sanctus Gorgonius martyr tuus dn̄e ſua nos interceſſione letificet ⁊ pia faciat ſolēnitate gaudere. Per. do. Ad. i. ⁊ ad alias hor. oīa fiunt ſicut in die. Ad. vſ. añ. Btā pgenies. p̄s. oro. vt ſ. Die. iij Lectō. j.

Liber generationis ieſu xp̄i filij dauid i. Quo exordio ſuo ſatis oſtenditur generationē xp̄i ſcd̄m carnē ſe ſuſcepiſſe narrandā ſcd̄m hanc eni xp̄s filius ē hoīſ qd̄ ſe ipſe ſepius appellat cōmendans nobiſ quid miſericorditer dignatus ſe eſſe pro nobis. ℟. Natiuitaſ glorioſe. Lectio ſecunda.

Nam illa ſuperna ⁊ eterna generatio ſcd̄m q̄z filius dei ingenitus eſt ante oēm creaturā q̄r oīa per ipſum facta ſit ita ineffabilis eſt vt de illa dictum a propheta iſaias intelligatur generationem eius quis enarrabit. ℟. Natiuitas tua.

Quamq̄z ⁊ tempali Le. iij. eius natiuitate qua v̄buz caro factū eſt. Et virgo ſpū ſcō grauida peperit filiū ⁊ virgo pmanſit. Hec pphetica ſnia poſſit non icōuenienter accipi ne ſacra edificationis diſcors cōpago non habeat. ℟. Regali ex pgenie maria orta refulget. Cuius precibus nos adiuuari mente ⁊ ſpiritu deuotiſſime poſſimus. ꝟ. Corde ⁊ animo xp̄o canamus gl̄iam in his ſacris ſolēnijs pcelſe genitricis marie dei. Cuius. Gl̄ia. Mente. An. Sancta maria. p̄s. B. Ad vs̄. añ. Sub tuaȝ ꝓtectiōeȝ. ps̄. M. Memo. de martyribus ꝓtho ⁊ iacincto añ. Gaudent in celis. ℣. Letamini. Oratio.

BEatoꝝ martyꝝ tuoꝝ ꝓthi ⁊ iacincti nos dñe foueat ꝓciosa cōfessio: ⁊ pia iugiter intercessio tueatur. Per dominū

Die tertia. Lectio prima.

IGitur mattheus corrupto humani generis initio preuaricationem in ꝑmo testamēti libro rñdens primo libro veteris legis scriptū est. Hic est lib̄ generationis celi et t̄re. Et rursū hic ē liber generationis ade Ade videlȝ veteris ꝑ quē totꝰ corruptus ē mūdus. ℟. Beata ꝓgenies vnde xp̄s. Lectio .ij.

ADam apponēs nomen in quo restaurata sunt oīa ⁊ que in celo ⁊ que in terra consistūt dedit manifeste intelligi quod ipsius scripsit scd̄m carnē generationē que electos suos ī filioꝝ assumeret adoptionem. ℟. Corde ⁊ aīo xp̄o cana.

Lectio tertia.

QUare aūt dixerat librum generationis cū ꝑui libri ꝑticulā cōtineat generatio hoc ītelligiť ꝙ cōsuetudinē gentis sue secutus sit ꝯsuetudo enī hebreoꝝ ea voluminibꝰ ex eoꝝ ꝑncipiis īponēt noīa vt ē genesis exodꝰ ⁊ ceteri libri regales. ℟. Natiuitas ē hodie scē marie v̄ginis cuius vita īclyta cūctas illustrat ecclesias. Que sola digna fuit portare dñm iesuȝ xp̄ȝ ℣. Ipsa enī quasi sydus eximiū inter fructꝰ seculi labentis grā ꝓuilegii specialis effulsit. Que sola. Glia. Port. Añ. Hodie nata. ps̄. B. Meō. de mr̄ibꝰ. añ. Istoꝝ ē enī regnū. ℣. Mirabilis d. orō. vt s̄. Ad vs̄. añ. Beatissime virginis. ps̄. M.

Die quinta. Lectio prime.

ABrahaȝ aūt genuit ysaac ysaac aūt genuit iacob ⁊c. Exquiriť humanā generatōeȝ xp̄i matheꝰ ab ipso ꝓmissionis xp̄i exordio hoc est ad. Abrahā genitores cōmemorās quo producit ad ioseph virū marie de qua natus est xp̄s. ℟. ij. dici dicuntur. Lectio secunda.

MIsticeq; demōstrat quomodo de gentilitatis caligine quasi de egyptia seruitute quadraginta duos viros ac si eisdē numeri māsiones ad v̄ginē mariam plena spūs sancti gurgite fluentem ac si intelligibilem iordanem duce domino nostro iesu christo velud iosue filio num ventum sit. Lec. iij.

IPsum christum de maria natum esse testatur qui velud hamus in rerbis capite sic in fine genologie positus et in marie huius mundi a patre missus tortuosum draconeȝ admicatum occidit atq; humani generis mortem mortuus mortificauit. dominica infra octa. fiet. Sabbato ad vesperas super psalmos antipho. Natiuitas est ho. Psalmus. Di xit dñs. Et ceteri ps. de sctã maria Caplm. Ego quaſi vi. Ñ dr R. hym. Aue maris ſtell. V. Sancta dei ge. An. Natiuitas tua. Memo. de dñica ꝛ de trinitate ſi neceſſe fuerit. ꝛ qñ non dñr iſte memo. nulla fiat ꝓceſ. añ crucẽ. Ad matu. ix. lec. fiant cum euangelio. ſ. Loquẽte ieſu Et ſic cantet̃ hyſtoria ſicut i die vbſq; R. Stirps ieſ. i. R. Solẽ iuſticie. Et in loco eoꝝ Rioꝝ dñr duo Ria ferialia p ordinez nonũ aũt R. erit. Ad nutũ dñi. Dñica infra oct. Lectio. j.

Merito itaqz beata maria ſingulari ꝓconio a nobis extollit̃ que ſingulare ꝯmerciũ ꝓbuit mundo. Lectio. ij.

Sed quid dicamꝰ o domina cum de te q̇cq̇d dixerimus minor eſt laus q̃z meret̃ qꝛ ſi celum vocẽ te altior es. Lec. iij

Si matrẽ dicam gentiũ precellis ſi forma dei appellẽ digna ex iſtis ſi dñam angeloꝝ vocitẽ ꝑ oĩa eſſe cõprobaris. Tu autem domine. Lectio. iiij.

Inter hec igit̃ toto mentis affectu eiuſdẽ beatiſſime v̇ginis marie intẽceſſionibꝰ nos cõmittemꝰ eius patrocinia omni viſu imploremus. Lectio. v.

Ut dña nos ſupplici eaz obſequio frequẽtamꝰ in terris ipſa nos ſedula ꝓce cõmendare dignetur in celis. Lectio. vj.

Dum enim btã hec mr̃ dei ſuo nos obſequio d̄uotos intẽſſe ꝓſpexit ardentiꝰ nobis ſubuenire ꝓcurabat apud filiũ ſuum. Secundum lucam.

In illo tp̃e. Loquente ieſu ad turbas extollens vocez quedã mulier de turba: dixit illi: Beatꝰ venter qui te portauit ꝛ vbera que ſuxiſti. Omelia ex comentario vene. be. preſbyteri

Magne deuotionis et fidei hec mulier oſtẽdit̃ q̃ ſcribis ꝛ phariſeis dñm tentãtibꝰ ſil̃ ꝛ blaſphemantibꝰ tanta eiꝰ incarnationez pre omnibus ſinceritate cognoſcit tãta fiducia confitetur vt preſentiũ procerũ calumniã ꝛ futuroꝝ cõfundat hereticorum perfidiam. Tu autem domine. Lectio octaua.

Et nos igit̃ extollamus et mẽtem de medio turbarũ et dicamus ei beatus venter qui te portauit ꝛ vbera que ſuxiſti. Tu autem dñe. Lectio. ix.

Vere enim beata pares quaſi ſicut quidem ait enixa ẽ puerpera regem qui celum terramqz regit per ſecula cuiꝰ numen ꝛ eterno complectens omnia gyro imperiũ ſine fine permanet. Die. vj. Lectio. j.

Adiuua nos beata dei gẽitrix virgo maria templuz dei viui aula regis eterna ſacrariũ ſpiritus ſancti ſola ſine exẽplo placuiſti domino noſtro ieſu chriſto. Tu aũt Lectio. ij.

Regia mũdi ſcala celi thronus dei ianua paradiſi audi preces pauperũ ꝛ ne deſpicias gemitum miſeroꝝ. Lec. iij

Inferant a te vota nostra atqʒ suspiria cóspectui redemptoris: vt que excluduntur nostris meritis per te locū apō aures obtineant diuine pietatꝭ

In exaltatione sancte cruci ad j. vš. super ps̄. feriales antiph. Dulce lignuʒ. Caplm. Mihi aūt absit. ℣. O crux viride cū Alleluia. ⁊ sine prosa. Hymnus Impleta sunt. ℣. Arbor d̄cora. ℣. Beata cuiꝰ. b. ℣. O crux aue spes vnica hoc exultatiōis tpe ℣. Te summa. ℣. Hoc signum. An. O crux benedicta. sine Alleluia. ps̄. M. Oratio.

Deus qui vnigēiti filij tui domini nostri iesu christi ꝓcioso sanguine humanū genꝰ redimere dignatꝰ es: ꝯcede ꝓpitius: vt qui adorandā viuificā crucem adueniunt: a peccatorū suoꝝ nexibus liberent. Per.

Memoria de martyribꝰ solenniter. Oratio.

Presta quesumus omipotens deus: vt sicut populꝰ christianus ad sanctoruʒ sacerdotum tuorum cornelij ⁊ cypriani temporalē solennitateʒ concurrit: ita perfruat eterna ⁊ qd̄ votis celebrat pio comprehendat effectu. Per christuʒ dn̄m.

Tunc eat ꝓcessio ad cruceʒ cātando añ O crux gloriosa. ⁊ finiatur cum Alleluia. ℣. Dicite in nat. Oratio. Deus qui pro nobis fi. t. Require omnia que hic deficiunt supra in alio festo

In redeundo de sancta maria Beata dei gēitrix. ℣. Elegit eā. Oratio. Supplicationem. Si hoc festū in dominica contigerit fiat hic pmo memoria d̄ dominica: ⁊ deinde de trinita. sub silentio dum dicitur primum. Benedicamus dn̄o. Deinde d̄ m̄rībꝰ ⁊ procei. vt s̄. eodem modo fiat. s. tam de memo. dominicali q̄ʒ de martyribus quādo in. ij. feria idus festum contigerit vespere ⁊ matut. dicunt de sancta maria plene sicut in predictis ferijs infra oct. cum les. Sācta maria virgo virginū Cum responsorijs de hystoria Ad. j. ⁊ ad alias horas. ps̄. scʒ. Deus in nomine tuo. ps̄. Laudate dominū. ps̄. Confitemini. Añe cap. ⁊ R̄ia. ⁊. ℣. ⁊ oratiōes sicut infra oct. Ad primam tamen dicitur cap. In omnibus requiem quesiui. Ad matutinas Inuitatorium. Regem dominum qui per crucis mysterium redemit mundum. Venite adoremus. ps̄. Venite. Hym. Pāge lingua. In primo nocturno antiphona. Adoramus te christe ⁊ benedicimus tibi: quia per sāctam crucem tuam redemisti munduʒ. ps̄. Domine dominꝰ noster: q̄ʒ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra. Anti. Per signum sancte crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. ps̄. Domine in virtute. An. Nos aūt gl'iari oʒ in cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i. ps̄. Dn̄i ē tra. ℣. Hoc signū crucis. Lectio. j.

TEmpore illo poſtq̃z auguſtino auguſto ↄtra maxentium tyrannũ ꝓperanti ad bellũ ſignũ ſancte crucis celit⁹ fuit oſtenſuz ⁊ ipſo felicit̃ obtinẽte triumphũ ab helena iam dicti ꝑncipis mater ſua ſcã crux fuit inuenta atq̃z ꝑ ſanitatẽ cognita ad reſuſcitatõem mortui fuiſſet. ℞. Dulce lignũ. Lc. ij.

EVidenti ſigno ac iudicio inſtitutis declarata regia compos voti effecta ita ſalutare lignũ fecit ſecari per mediuz vt ⁊ crucẽ ↄſtantinopoliz õferret ad filiũ: ⁊ crucem hieroſolimis thecis argenteis condiret: ⁊ ſeruaret in loco ſapienti viſo coaſilio. ſ. vt vbi fuerat mẽbris dñicꝫ apta ſupplicio ibidez glorificaret a poplo. Tu ℞. Hoc ſignum. Lectio. iij.

MVltoꝝ itaq̃z temporũ labente curriculo cum exigente mole peccaminũ flagellari ꝑmitteret dñs poplm chriſtianũ per ſeuitiam paganoꝝ coſdroe cuidam ꝓphanus ⁊ impius regnũ adeptus eſt perſaruz qui in tantã ꝓrumpere auſus ẽ ↄteruiã: vt ab incolis vicinaꝝ gentiũ quas impio vaſtans ℞. Adoramuſ te xp̃e ⁊ benedicim⁹ tibi. Quia per ſ ãm crucem tuam redemiſti mundũ. ℣. Tuaz crucez adoram⁹ dñe tuã glorioſam recolimus paſſionẽ. Quia. Glia. Redem. In. ij. noc. añ. Salua nos xp̃e ſaluator per virtutem ſancte crucis qui ſaluaſti petrũ in mari miſerere nob. ℣. Exaltabo te do. Añ. Saluator mundi ſalua nos qui ꝑ crucẽ ⁊ ſanguinẽ redemiſti nos auxiliare nobis te dep̃camur de⁹ noſter. ps. Omnes gentes. Añ. Adoramus crucis ſignaculum ꝑ quod ſalutis ſumpſim⁹ ſacramentũ. ps. Iubilate deo. om. t. ℣. Exultate iuſti. Lectio. iiij.

AVdiẽs decius ꝙ multi xp̃ianoꝝ veniebant ad beatũ corneliũ papã in domuz cereal' tenuit oẽs ⁊ iuſſit vt ducerẽtur ad ſacrificãdũ dee marti. Quõ ſi nõ conſenſerint iuſſit omnes puniri. ℞ia de cõi plurimoꝝ martyꝝ de. ij. noc. Lectio. v.

TEmpore illo ſanctus Cyprianus qui carthaginenſium regebat eccleſiam cũ poſt multa tormenta perduceret ad martyriũ laterno ⁊ birro ẽ ſpoliatus. Tu autem. Lectio. vi.

ET vt genua etiã poſuit ſe in terram ꝓſtrauit ⁊ ita ſe dalmatica expoliauit et diacõibus tradidit ⁊ in lineaz ⁊ cepit ſpiculatorẽ ſuſtinere. Tu autẽ. In. iij. noc. añ. Tuã crucez adoramus dñe tuã glorioſam recolim⁹ paſſionẽ miſerere nr̃i: qui paſſus es ꝓ nobis. ps. Not⁹ in iudea. Añ. Crux alma fulget ꝑ quaz ſalus mundo eſt reddita crux vincit crux regnat crux repellit omne crimẽ alleluia. ps. Cantate. Añ. Crux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis nulla ſilua talẽ ꝓfert fronde flore ger mie dulce lignū dulces clauos dulce pondus ſuſtinet. ℣. Dominus regnauit exul. ℣. Adoramus te chriſte. Lectio. vii.

Pergēs itaqʒ filiꝰ coſdroe ↄtra eradiū iuxta danubiū magnū flumen cū ſuo conſedit exercitu. Tandē inſpirante clementia ſaluatoris vtroqʒ pͥncipibus placuit: vt ipſi ſinguli in medio pontis flumine dimicaturi ↄfligerent. ℟. Tuā crucem adoramꝰ dn̄e tuā glo'ſam recolimus paſſionē. Miſerere nr̄i qui paſſus es ꝑ nobis. ℣. Adoramꝰ te xp̄e ⁊ bn̄dicimus tibi qꝛ ꝑ crucē tuā redemiſti mundū Miſerere noſtri. Lectio. viii.

Et cui ſors victoriā contuliſſet ipſe ſine damno vtriuſqʒ exercitus imperiū vſurparet decretū cū iuramēto ꝓceſſit vt ſiquis ex eorū pop'lo pͥncipi ſuo venire in auxiliū pͥſumpſiſſet cruribꝰ exciſis ⁊ brachijs ablato in flumine mergeret'. ℟. O crux glorioſa. Lectio. ix.

Quanqʒ vterqʒ pp'lo hoc pacto placuiſſet inuicem vt dictū eſt dimicātes diu multū qʒ in pontis medio ſunt cōgreſſi. Tandē pulſatus dn̄s lachrymis xp̄ianoꝝ ꝑ virtutē ſcē crucis cui ſe in eodē die memoratꝰ pͥnceps attentiꝰ cōmendauerat fideli ſuo erradio xp̄s conceſſit de hoſte triumphū. ℟. Per tuam crucē. ℣. Miſerere. ℣. Dicite in natiōibus. ℟. Quia dn̄s In laud. an̄. O magnū pietatis opus mors mortua tunc eſt qn̄ in ligno mortua vita fuit. ℣. Dn̄s reg. An̄. Ecce crucē dn̄i fugite ꝑtes aduerſe vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ℣. Jubilate. An̄. O crux admirabilis euacuatio vulneris reſtitutio ſanitatis. ℣. Deus deus An̄. Super oīa ligna cedrorū tu ſola excelſior i qua vita mūdi pepēdit i qua xp̄s triumphauit ⁊ mors mortē ſupauit i eternū. ℣. B. An̄. Crux benedicta nitet dn̄s qua carne pepēdit atqʒ cruorē ſuo vulnera noſtra lauit. ps. Laudate. Capl'm. Mihi aūt abſit. Hym. Crux fidelis ℣. Sola digna. ℣. Glia et ho. ℣. Omnis terra. An̄a. O crux benedicta. [illegible] Alleluia. oro Deus qui vnigeni. Memo. d' martyribus oratio vt ſ. Ite. de ſancta maria vt ſ. de pdictis an̄is per ordinē. Et ſi dominica fuerit dicatur ſicut in die ſuper ps. B. Ad. i. an̄. O magnū Ad. iii. an̄. Ecce c. Capl'a et ℟. ⁊ ℣. ſuper horas ſicut in alijs feſto dicuntur. Ad ſextam anti. O crux admiranda. Ad ix. an̄. O crux benedicta. Ad ſecūdas veſperas ſuper ps. feriales an̄. O magnum. Capitulum. Mihi autem abſit. ℟. Per tuā crucem. Hymnus. Crux fidelis. ℣. Omnis terra. An̄a. O crux ſplend. ſupra in alio feſto et dicitur ſine Alleluia. oratio vt ſupra. Memoria de ſancta maria cum hac an̄. Natiuitas tua

℣. Sancta dei genitrix. Oratio vt ſ. memo de ſctō nichomedo m̄re. Hic eſt vere martyr. orō.

Adeſto dñe populo tuo vt beati nichomedis martyris tui merita ꝓclara ſuſcipiens ad impetrandā miāꝫ tuā ſemꝑ eiꝰ patrocinijs adiuuet. Per.

Si dñica fuerit fiat memo. de dñica ſub ſilentio de martyre. Veſpe de ſctā maria erunt hoc modo ſuper pſ. Dixit dominꝰ Añ Dei genitrix Caplm. Ego quaſi vitis. No ar ℟. hymnus ⁊ cetera ſicut in ꝑma nocte. Ad j. vs. Completꝫ. ſicut extra oct. cum hac añā. ſuper pſ. Beata mater. pſ. Vſqꝫquo Et cetera omnia ſicut extra octꝫ. dñr. orō vt ſ. In octꝫ. ſancte marie ad vs. añ. Dei genitrix pſ. Dixit dñs. Et ceteri pſ. de ſancta maria: cetera omnia vt ſ. ad. j. vs. Ad matu. ix. lec. fiant cum. ℟. ſicut in dñica notatū eſt. Le. j.

Eçechias aūt genuit manaſſen: manaſſes interꝑtatur ab inſurgente vel obliuiōe quā interꝑtatiōem cōmendat et lib generatiōis vir cum natus fuiſſet in egypto filius ioſeph. vocauit nomen eius manaſſes dicens obliuiſci me fecit dñs locorum meorū ⁊ domū prīs mei Tu autem domine. Lectio. ij.

Et ab inſurgēte intelligat ſic dicere poſſimus qꝛ forte ſenacherib ſuper eum liberauit euꝫ dominus. Ideoqꝫ grās agēs deo poſtea in noīe filij uocauit eum manaſſen. ſi auteꝫ intelligatur ex obliuione. Lec. iij

Item alio modo poſſibile eſt eſtimare quā non faciebat filiū. Ideo ꝙ genuiſſet filium vocauit nomē eius ex obliuione ex deſꝑato filiū ſibi natū hic ſcd̄m ꝓpoſitū bonū eſtimamus patris alioquin ſermoneꝫ attamen peſſimū manaſſes. Tu autem domine. Lectio. iiij.

Aliter eſt eſtimandus quoniam pater quidē eius illo ꝓpoſito vocauit euꝫ manaſſen prudentia dei aūt ſic euꝫ diſpēſauit vocari qꝛ obliuiſciturꝰ pri fuerat omnē ꝯuerſioneꝫ patris ſui ſciam: ⁊ omīa beneficia dei ꝓ merito eius collata in ipſum ⁊ ſtimulandꝰ ab inſurgente diabolo qui ſolet inſurgere ſuper genus humanū ad euertenduꝫ geſturus omnia qꝛ deuꝫ ad iracundiaꝫ ꝓuocarent. Lectio. v.

Deniqꝫ cum egrotaſſet eçechias in tp̄e quodaꝫ ⁊ veniſſet ad eum eſayas ꝓpheta viſitandum vocauit eçechias filium ſuum manaſſen ante ſe ⁊ cepit ei mandare quō debuiſſꝫ deum timere: quomodo regem et alia multa. Lectio. vj.

Dixit ad eum eſayas vere quia deſcēdūt verba tua in cor eius: ad meipſum oportet per manus eius interfici qđ audiens eçechias voluit filiuꝫ ſuum interficere dicens. Melius eſt me ſine filio mori q̄ꝫ taleꝫ filium relinquere qui ⁊ deuꝫ exa ſperet ⁊ ſanctos eius proſequatur. Euangelium. Loquente ieſu ad turbas. vt ſupra in dominica. In laudibus omnes añe. dicuntur: memoria de martyre Veſpere erunt hac nocte đ ſancta maria et hymnus erit. Aue

Memoria đ ſancta editha virgine non martyre. Orõ

Deus qui fidelib⁹ tuis caſtitatis exemplum prebuiſti: dum de virgine filium tuũ dominum noſtrum naſci voluiſti: ſancte Edithe virginis tue precibus nobis mentiſ ⁊ corporis tribue puritatem per quaꝫ a te nobis promiſſam percipiamus felicitatem. Per eundem

Eodeꝫ die fiat memoria đ martyribus Eufemia lucia ⁊ geminiano. Oratio.

Preſta queſumuſ domine precibus noſtriſ cum exultatione prouectum: vt quorum diem paſſionis annua deuotione recolimus: etiam fidei cõſtãtiam conſequamur. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum.

Ad matutinas nouem lectiões fiant. Lectio prima.

Interueniẽte ſancto vuintoniẽſi epiſcopo athelvoldo immo intercedente que fortis eſt vt mors chriſti dilectiõe regina vuiltrudus venerabilis ſancte edithe genitrix de mundiali regno et thalamo ſctẽ dei genitricis uirginali. vuintonie ſucceſſit monaſterio. Tu auteꝫ odmine noſtri. Lectio ſecũda.

Pro auro texto purpure induitur peregrinantiſ a domino tunica pro aureis monilibuſ ornatur pondere pro regali diademate fuſco uelatur flameolo. Tu autem domine noſtri miſerere. Lectio tertia.

Que intantũ profecit poſt caſtum fructum ventris: poſt habitum religionis ut magiſtra efficeretur caſtitatis ⁊ v̉gineo contubernio eiuſdeꝫ monaſterij mat̃ efficeretur. Tu autem domine noſtri miſerere.

Tres medie lectiones de martyribus cum verſ. ⁊ reſponſoriis de tertio nocturno niſi quando in dominica vel in ſecunda feria contigerit hoc feſtũ. ⁊ tũc dicuntur reſponſoria de primo nocturno. Lectio. iiij.

Sancta igit̃ Eufemia fide ornata ⁊ ſapientia p̄clara ante priſcum preſideꝫ adducta eſt ⁊ quia deo marti ſacrificare reſpuebat: iuſſit argumetuꝫ ſtare rotarũ ⁊ mediam illam ipõi vt extenta ⁊ contrita cito r̃dderet ſpiritum. Sed confeſtiꝫ angelus dei de celo deſcendẽs argumetuꝫ rotarum confregit et miniſtros diſſoluit ita ut fierẽt paralitici ſanctaqꝫ v̉go exiuit ſine macula. Tu autem domie noſtri miſerere. Lectio. v.

Eodem tempore erat ĩ vrbe rome quedaꝫ vidua nomine lucia que ꝑ nomine chriſti tẽta a diocletiano cedi fuſtibus iuſſa eſt. Lectio. vi.

AD quā venit quidam vir noīe geminian⁹ ⁊ baptiçatus ē pñtatusqꝫ diocletiano cui nō ↄsentiens ab impiis excep⁹ gladio finiuit. Lectio. vij.

TRansfert igitur illa eius filia scā edita ō sancta radice: vt virgula thuris ⁊ oliua speciosa ꝓpagata Lec. viij.

HIc itaqꝫ xp̄ianissimus edgarus rex pat̄ sancte edite aduenit cum ꝑncipū patruzqꝫ curia populiqꝫ affluētia velud ad christi curiam ⁊ diuina spōsalia. Tu autem. Lectio. ix.

TRiumphatqꝫ cunctos in aduentu regio patrem patrie ⁊ pacez ꝑncipis amplectendo. Cetera vnius virginis nō martyris in cōi. Sancti lāberti epi ⁊ martyris Capitulum. Iste sanctus pro. Oratio.

SAncti lamberti martyris tui dn̄e atqꝫ pontificꝫ nos tibi qs̄ ↄmendet orō vt sicut huic diez eius gloriosa decorat passio: ita nos ipsius sꝑ muniamur suffragio. Per dominum

Inuitatoriū duplex. Lectio. j.

GLoriosus igit̄ rex hildericus venerandū viꝝ lābertū ecclesie traiectēsi ecclesie ↄstituit epm cumqꝫ p̄dict⁹ rex ab impiis fuisset interfectus sanct⁹ lābertus de sede epāli absqꝫ culpa expulsus est ⁊ faramundus in cathedra illius ↄstitutus est Tu autem domine. Lectio. ij.

EXpletis aūt septem annis de sede epāli ipse faramūdus depositus est ⁊ sanctus lābertus cum magno honore ad ꝓpriā sedem a ꝑncipe pippino reuocatus est. Tu. Lectio. iij.

ERat eni plenus iusticie se veritatis terribilis ad gr̄iam ꝓmptus ad ignoscendū paratus in castitate corpis ꝑseuerās sꝑqꝫ ante oculos eius dies vltima versabat̄ ⁊ tāta operatus est bona quāta varians nō sufficit enarrare. Si festū sancti lāberti in dn̄ica ↄtigerit fiat de ipso memo. ad. j. vs̄. ⁊ ad mat. Si in ij. feria euenerit fiat de ipso memo. ad. j. vs̄. ⁊ ad matu. de sancta editha ⁊ medie lec. et tunc i dn̄ica p̄cedente fiat tm̄ memo. de martyrib⁹ eufemia lucia et geminiano. ad. j. vs̄. ⁊ ad mat. ⁊ ad missam. Si in. iij. feria ↄtigerit tunc fiat ō ipso tm̄ memoria post memoriaz beate marie v̄ginis. Ad. ij. vs̄. de sancta editha. ⁊ ad mat. de cōmemo. bt̄e marie: que tamen erūt eadem. v. feria. Si hoc festū in. iiij. feria ↄtigerit nihil penitus fiet ō eo in illo anno. Si vo in. v. fer. cōtigerit: fiet de eo tm̄ memo. Ad vs̄. ⁊ ad matu. de sancta maria que fiet eadē fer. Si vero in vj. feria ↄtigerit fiet de eo. iij. lecti. cum noctur. Et si in sabbato cōtigerit fiet de eo tm̄ memo. Si hoc festū vel aliquod festū. iij. lec. in aliqua feria. iiij. tempoꝝ vel in sabbato. iiij. tempoꝝ mensis septembris contigerit dicit̄ matu. de festo cū noc. ⁊ missa ō ieiunio niſi hyſtoria .i. Pecto d. Per hebdo. ſi fuerit cantanda: tc cui totū ſias ſeruitiū de feria et feſtum .iij. lec. omnino pretermittatur. Quando dies vero dominicus in craſtino ſancti lāberti euenerit: tunc an ipſa dominica erunt veſpe de ſancta maria cum pleno ſeruitio in craſtino. Sancti matthei apoſtoli ⁊ euāgeliſte ad vē. ſuper pē feriales an. Placētes deo facti dilecti qm̄ gratia ⁊ miſericordia eſt in ſcōs eius ⁊ reſpectuſ in electos illius. Capitulum.

Similitudo vult⁹ .iiij. aīalium facies hōis et facies leonis a dextris ipſoꝝ quatuor facies aūt bouis a ſiniſtr⁊ ipſorum quatuor ⁊ facies aquile deſup ipſorum quatuor. ℟. Quatuor animalia. Hymnus.

Mathee ſancte bino pollēs munere ſedulis ihm̄ interpella queſtibus vt nos in mundi gubernet turbinibuſ ne poſt eternus ſorbeat interit⁹. ℣. Annue xpē. In omnē terrā. An. Ecce ego ioannes vidi hoſtiuz apertū in celo: ⁊ ecce ſedes poſita erat in eo ⁊ in medio ſedis: ⁊ in circuitu ſedis quatuor animalia plena oculis ante ⁊ retro et dabant gloriā ⁊ honorē ⁊ benedictionez ſedenti ſuper thronū viuēti in ſecula ſeculorum. ps. Magnificat. Oratio.

Da nobis qs̄ ops̄ de⁹: vt beati Mathei apli tui et euangeliſte quā puenimus beata ſolennitate ⁊ deuotionē nob augeat ⁊ ſalutem. Per dn̄m. Eodem die de ſancto lando epo ⁊ confeſſore an. Confeſſor domi. ℣. Amauit eum dn̄s. Oratio.

Preſta queſumus omnipotens deuſ vt qui beati landi confeſſoris tui atqꝫ pontific ſolennia agimus: eius intceſſione eternā beatitudinē conſeqmur. Per. Ad matu. Inuit. Regem euangeliſtarum dominum. Venite adoremus. ps. Venite. Hymn⁹. Matthee ſancte. In .i. nocturno an. Conuocat ieſus duodecim apoſtoliſ miſit illos pdicare regnum dei egreſſi aūt euangeliçabāt et curabāt ubiqꝫ. ps. Celi enarrant. Anti. Mittens dn̄s ⁊ alios ad predicandum dicebat illis meſſis qdem multa operarij pauci. ps. Benedicam dn̄m. Ieſu chriſti domini gratia credentibus populis doctores ⁊ euāgeliſte ſūt in miſteriū fidei miſſi. ps. Eructauit. In omnē terrā. ec. i.

Sanctus igit mattheus cuius glorioſam hodie ſolēnitatem per totum mundum fidelis celebrat populus ad confirmationē omnium fideliū ex publicano factus apoſtolus in ordine euangeliſtarum refulſit primus. Et poſt aſcenſiōz chriſti ad celos ⁊ euāgelij ſui expletionez tranſiuit ad gentes atqꝫ populos ethyopicos quos deformitas naturalis denigrabat vineos euangelica dealbatiōe fecíebat vt ſequens lcõ demonſtrat. ℟. In viſione dei vidi ⁊ ecce ventꝰ turbinis veniebat ab aquilone nubeſqꝫ magna et ignis inuolues ⁊ ſplendoꝛ in circuitu eiꝰ. Et ex medio eoꝝ ſimilitudo quattuoꝛ aialiũ ⁊ aſpectꝰ hoĩs erat in eis. ℣. De medio aũt eiꝰ quaſi ſpẽs electri hoc ẽ de medio ignis. Et. Lectio. ij.

ERant aũt duo magi çaroes ⁊ arphaxat apud ethiopes in ciuitate eoꝝ magna que dr̃ nadaber in qua erat rex nomine eglippꝰ hũc itaqꝫ ludificabant hi duo magi vt dicerẽt ſe deos eſſe ⁊ credebat eis omiſ ppl's etiã ⁊ ipſe rex memorate vrbis. Ibat aũt opinio eoꝝ ꝑ totam ethiopiã ita vt ex longinquis regiõibꝰ ethiopie venirẽt ⁊ adorarent eos. ℟. Quattuoꝛ facies vni erãt ⁊ quattuoꝛ penne vni pedes eoꝝ pedes recti: planta pedis eoꝝ vt vituli. Et ſcintille quaſi aſpectus eris cãdentis. ℣. Sub pẽnis eoꝝ manus hoĩs i. iiij. ꝑtibꝰ. Et. L. iij.

FAciebant. n. greſſus hoĩuꝫ ſubito figi tã diu imobiles ſtare q̃ꝫ diu ipſi voluiſſent. Similiter ⁊ viſus hoĩum ⁊ auditus a ſuo officio refrenabant. Imperabãt etiã ſerpentibꝰ vt ꝑcuterent ⁊ ipſi icantando curabant ſed cõtra eos deus apoſtolum ſuũ mattheũ mittebat q̃ ꝓſtigia eoꝝ detegebat. ℟. Similitudo vultus aialiũ facies hoĩſ ⁊ facies leonis a dextris ipſoꝝ quattuoꝛ facies ꝟo vituli a ſiniſtris ipſoꝝ quattuoꝛ facies ãt aq̃le deſuꝑ ipoꝝ quatuoꝛ. Et facies ⁊ pẽne extente deſuper erant. ℣. Due pẽne ſingulorũ iungebant ⁊ due tegebant eoꝝ corpora. Et fac. Glia. Ext. In ij. noctur. añ. Sapiam dñi euãgelij erupuerũt abyſſi ⁊ annunciantes fecũdati roꝛe celeſti mũdo intonant. ps. Oẽs g. p. Añ. Labia eoꝝ ſalutarẽ deſſeminauerunt ſciam opus ſuũ dignuꝫ bñdictione plenũ fecerunt miſterium ſibi traditũ deuote impleuerunt. ps. Exaudi de. dep̃. Añ. Elegit eos ex oĩ carne ⁊ dedit illis precepta ⁊ legẽ vite et diſcipline. ps. Exaudi de. orõ. ℣. Cõſt. eos. Lectio quarta.

OMnes enim quos ſupradicti duo magi figebant beatus apoſtolus mattheus in nomine xp̃i ſoluebat. Et quibꝰ illi auditum tulerant iſte reddebat. Serpentes etiam quos ipſi ad ꝑcutiendos hoĩes excitabant hic cõuertebat i ſõnuꝫ Et ꝑcutiõeſ eoꝝ facto ſigno domini ꝓcurabat. ℟. Facieſ ⁊ pẽnas ꝑ quattuoꝛ ꝑtes habebãt incedentes ꝟo nõ reuertebant ſꝫ vnũquodqꝫ ibat ante faciẽ ſuã. ℣. Pedes eorũ pedes recti plãta pedis vt planta vituli. Incedentes. Lectio quinta.

HUnc ergo cũ vidiſſet ethiops enuchꝰ candacis qui ſuerat a philippo baptiçat⁹ ſuſcepit eũ i domũ ſuã. Et veniebant ad eũ oẽs amici candaciſ enuchi ⁊ baptiçabanť plurimi videntes qđ oĩa mala que magi hoĩb⁹ faciebant hec apl's dei euacuauit. ℞. Similitudo aſpectus aĩaliũ vt carbonũ igniſ ardentiũ ⁊ velud aſpectus lãpadarũ. Ubi erat ſpirit⁹ impetus illuc gradiebanť cũ ambularent. ℣. Et vnũquodq3 illorum ibat ante faciem ſuã. Ubi erat.

Lectio ſexta.

Ipſe vero apoſtolus non ſolum hos curabat quos magi ledebant ſed etiam omẽs qui ad eum ferebantur in ĩfirmitatibus diuerſis obceſſi curabat. Et populo ita veritatez dei predicabat vt omnes mirarentur de eloquentia illius. ℞. Quattuor animalia ibant ⁊ reuertebantur in ſimilitudinem fulgoris choruſcantis ⁊ erat in medio. Splẽdor igniſ ⁊ đ igne fulgur egrediens. ℣. Erat autẽ quaſi viſio diſcurrẽs in medio quattuor animalium. Splen. Gloria patri. Splendor.

In tertio nocturno antiphona.

Electi ſunt in chriſto ante mũdi conſtitutionem vt eſſent ſãcti ⁊ immaculati in conſpectu dei in charitate ps. Confiteb. Antiphona. Sapientiam eorũ narrabunt omneſ populi ⁊ laudem eorum pronunciat omnis eccleſia ſanctorum. ps. Dominus regnauit exul. Antiphona Spiritu intelligentie repleuit eos dominus ⁊ ipſi tanq̈3 himbres miſerunt eloquia ſapiẽtie ſue. ps. Dominus regnauit ir. ℣. Nimis honorati. Secundum mattheum.

In illo tempore. Cum trãſiſſet ieſus vidit hominez ſedentem in theoloneo. Mattheum nomine ⁊ ait illi: ſequere me. Et ſurgens ſecutus eſt eum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbyteri.

Uidit ſaluator hominem non tam corporeo intuitu quam interne miſerationis aſpectibus. i. miſeratus eſt eum videlicet animo humanis tantum ſtudijs deditum temporalibus lucris inhiantem nec dũq3 euangelico nomine dignuz ℞. Cum aſpicerem animalia apparuit rota vna iuxta ea q̈ttuor habens facies. Et vna ſimilitudo ipſarum quattuor. ℣. Aſpectus rotarum ⁊ opus earum quaſi viſio maris. Et vna ſimilitudo.

Lectio octaua.

Cumq3 apoſtolus ibi aliquot dies maneret venit qui diceret magos illos cum ſingulis draconibus aduenientes tunc conſignans ſe mattheus apoſtolus ſecurus exijt prohibebat autem illum candaciſ enuchus clauſis oſtijſ dicẽs p feneſtrã loquere magis iſtis. ℞.

Statura erat rotaꝝ ⁊ altitudo horribilis totūqꝫ corpus plenū oculis. Et aſpect⁹ eaꝝ ⁊ opera q̄ſi ſi ſit rota in medio rote. ℣. Per quattuor ꝑtes ibant ⁊ nō reuertebant̄ cū ambularēt. Et aſpectus. Lectio nona.

Mox ſūt vt egreſſus ē matheus ambo dracones ante pedes ei⁹ obdormierūt ad vocē deniqꝫ apli leuantes capita ceperūt ire ⁊ exeuntes ab vrbe nuſq̄ꝫ cōparuerūt. ℟. Cuꝫ ambularent aīalia ambulabāt ⁊ rote iuxta ea. Quocūqꝫ ibat ſpūs illuc ꝑiter ⁊ rote eleuabātur ſequētes eū. ℣. Cū eleuarēter aīalia de t̄ra eleuabantur ⁊ rote iuxta ea. Quocūqꝫ. Glia. Ele. ℣. Dediſti hereditatem. In laud. añ. Dilecti deo ⁊ hominib⁹ ſci euangeliſte q̇ ordiauerūt tempora xp̄i bono odore vſqꝫ ad cōſūmationē vite. ps̄. Dn̄s reg. Añ. Dederūt i celebratōe opis ſci decus iō memoria eoꝝ ē in bn̄dictiōe in ſec̄lm ſeculi. ps̄. Iubi. Añ. Ex oi corde laudauerūt nomen ſcm̄ dn̄i vt amplificarēt nomē ſanctitatis. ps̄. Deus de⁹. Añ. Impleuit eos dn̄s ſpū ſapientie ⁊ itellectus iocūditatē ⁊ exultatióꝫ theſaurizauit ſuper eos. ps̄. B. Añ. Datū ē opus eoꝝ i vitate ideo in terra ſua duplicia poſſidebūt ⁊ leticia ſépiterna erit eis i xp̄o. ps̄. Lau. Ca. Similitudo. Hym. Exultet celuꝫ. ℣. Annūciauerunt opa. Añ. In medio ⁊ in circuitu ſedis dei quattuor aīalia ſenas alas hñtia oculis vndiqꝫ plena nō ceſſant nocte ac die dīcē ſcūs ſcūs ſcūs dn̄s de⁹ ops̄ q̇ erat ⁊ q̇ ē ⁊ q̇ venturus ē. ℣. Orat.

Beati mathei apli tui ⁊ euāgeliſte dn̄e precibus adiuuemur: vt qd̄ poſſibilitas nr̄a nō optinet ei⁹ nobis itercesſiōe donet. Per dn̄m. Meō. d ſcō lando an. Euge ſerue. ℣. Iuſtus ger. Orō. vt s. Ad. i. añ. Dilecti. Ad. iii. añ. Dederūt. Ca. Silitudo. ℣. In oēm t. Ad. vi. añ. Ex omni c. Cap.

Similitudo aīaliū ⁊ aſpectus eoꝝ quaſi carbonum ignis ardentiū ⁊ quaſi aſpect⁹ lāpadaꝝ. ℟. Cōſt. ℣. Nimis. Ad. ix. añ. Datū ē opus. ℟.

Hec erat viſio diſcurrens i medio aīaliū ſplēdō ignis ⁊ de igne fulgur egrediēs ⁊ aīalia ibāt ⁊ reuertebantur in ſimilitudinē fulgoris choruſcantis. ℟. Nimis ho. ℣. Annūci. Ad ii vs. Iurauit dn̄s. ps̄. Dixit dn̄s. ⁊ cetē añe cuꝫ ſuis ps̄. de apl'is i cōi cap. Similitudo. ℟. Cū ambu. Hym. Exultet ce. ℣. Annūcia. Añ. Sapiam antiquoꝝ exquiſierūt ſci euangeliſte ⁊ ꝓphetaꝝ dictis narrationē ſuā ꝯfirmauerūt. ps̄. M. Oratio Bti matthei. Meō. de ſcō mauritio ſociiſqꝫ ei⁹ añ. Iſti ſunt. ℣. Letamini. Orō.

Annue qm̄s. o. d. vt nos ſctoꝝ mr̄ꝝ tuoꝝ mauriti exuperij candidi victoris vitalis ꝛ inocētij ac socioꝝ eorūdē letificet feſtiua ſolēnitas: vt quoꝝ ſuffragijs nitimur natalicijs gliemur. Per dominum. ꝛc. Cetera de cōi plurimoꝝ martyrum. Lectio prima.

Dioclecianus quondā romane rei publice ꝑnceps cum ad imperiū fuiſſet electus aliquaſqꝫ ꝓuincias ꝑturbare quorundā preſūptione ꝓſpiceret ad cōſortiū imperij vel laboris oli ſibi cōmilitonē herculeū maximianū ceſarem fecit. Tu aūt. Lectio ſecunda.

Cumqꝫ cōtra amandū et heleanū qui i bagandarū ꝑtibus preſumptione ſeruili et arma cōmouerāt ad galliā deſtinauit cui ad ſupplementum exercitus thebeam legioneꝫ ex orientalibꝰ militibꝰ precepit.

Hi igitur milites Lec. iii. chriſtiane religionis ritū orientali traditione ſuſceperāt a hieroſolimitane vrbis epiſcopo fideiqꝫ ſacre ꝟtutem omnibus armis ꝓponebant. Lec. iiii.

Ad vrbem quippe romanam itinere attingētes eādem chriſtianitatis fidem acceperant non violarunt. Recepti igitur a diocletiano ceſare iubentur vt poſt maximianū collegam itinere quo ceperāt gallias tenderent. Lectio quinta.

Maximianus ceſar i gallias ꝓperans poſt arduā ꝛ horridā alpiū viam ad oppidum octodoruꝫ venit: vbi erat campeſtris loci grata planicies ibiqꝫ ſacrificaturus idolis ſuis conuenire exercitum iuſſit. Lectio ſexta.

Propoſita attroci iuſſiōe vt per aras demonibꝰ cōſecratas iurarent equalibꝫ animis bagandaꝝ turbas eſſe pugnandū xp̄ianos ꝟo velut inimicos dijs ſuis ab oībus ꝑſequendos. Lectio ſeptima.

Quod vbi ꝑmū ꝑuenit ad noticiā thebee legionis ꝑteriens octorienſe opidū ad locū cui agamꝰ nomē ē celeriter ꝓꝑauit vt octo miliuꝫ ſpacio ab octodoroſe parata neceſſitate committendi ſacrilegij preteriret. Lectio octaua.

Maximianus ceſar preſenti precepit iuſſione vt iterum decimum quoqꝫ renouate crudelitatis ordo conſumēt poſt hanc vocem ad legionem velociter ꝓparatur crudelia ꝑcepta ꝑaguntur. Lectio nona.

Reliquij vero vt octodoꝝ reddant iubetur. Tunc exuperius campi ductor correptis legionis ſue ſignis ac circunſtantes oratione alloquit̄. Temere me commilitones ꝙ ſecularium quidem bellorum ſigna proſpicitiſqꝫ nō adhuc bella animos virtuteꝫqꝫ choortor. Cetera. Sancte Tecle virginis. iij. lec. cum nocturno. cetera omnia vnius virginis non martyris de communi ſecūdū ſaꝝ. Sancti firmini epiſcopi ⁊ martyris. iii. lec. inuit. ſimplex oro de cõ. Lectio prima.

Firminus vero cuꝫ eſſet decem annorum fere ⁊ ſepteꝫ litteriſqꝫ catholice fidei inſtructus cepit religionis ſtudio ꝓficere. Lectio ſecunda.

Nam eccl'ias horis ſingul' de nocte exercens laudes ⁊ honores deo i ſcis eiuſ reddere ꝓperabat aſſidue. Lec. iij.

Confeſſus ē ſibi xp̄m i martyrio btũs firminuſ ep̄s ⁊ marturiçatus ē in ciuitate ambienentiũ ſubdie ſeptimo kalē octobris. Cetera vni⁹ martyr ⁊ ponti. de cõi. ⁊c. Sanctorum martyꝝ. Cypriani epiſcopi ⁊ iuſtine virginis cap. Sci ꝑ fidē. Ad matu. Inuita. duplex. L. i.

Cyprianus epiſcopus ſcāꝫ iuſtinam virginem ꝓmouit in monaſterio. Multos vero cyprianus illuminabat per verbum dei ⁊ conuertebat augens gregem xp̄o. Lectio. ij.

Ducti ergo ſunt cyprianuſ ⁊ iuſtia ad fluuiũ q̇ vocatur gallus vt decollarent'. Orauit vero ſcũs cyprianus ꝓ cunctis eccl'iis ⁊ ꝓ dei miniſtris ⁊ ꝓ populo xp̄iano. Lectio. iij

Tunc conſignans ſe ſigno crucis xp̄i fecit a dextris ſuis ſtare ſcām virginē rogās autem ſe debere decollari ⁊ cõſũmari ante beatam virginem Cetera de communi plurimorum martyrum. Sanctorum coſme ⁊ damiani mr̄ꝝ. Oratio

Magnificet te domine ſcõrũ martyꝝ tuoꝝ coſme ⁊ damiani btā ſolēnitas qua ⁊ illis gloriam ſempiternā ⁊ opeꝫ nobis ineffabili potentia cõtuliſti. Per dominum. Inuita. duplex. Lectio prima.

Temporibus diocletiani ⁊ maximiani erat quedam mulier in ciuitate egea nomie theodota dño ſemꝑ ſeruiens ⁊ pijs operibus ſemper īſiſtens que etiā ſcōs geminos frēs coſmam ⁊ domianum enixa eſt q̇ a ſpiritu ſcō edocti ſunt curarē omnem īfirmitatē non ſolum i hominibus ſed etiam in iumētis. Lectio ſecunda.

Ipſi etenim ceſis viſum i noie ieſu xp̄i reſtituebant claudis greſſum ſurdiſ auditũ mancis reſtaurationē atqꝫ ſpiritus imũdos ex obſeſſis corꝑibus repellebant ⁊ omnē amaritudinem humanis corporibus detrahebant per gratiam celeſtem. Lectio tertia.

Hec igitur quotidie infatigabiliter faciebant ⁊ nihil precij a quoqꝫ recipere volebāt illud mandatum xp̄i cuſtodiētes. Gratis accepiſtis gratis date. Cum ergo hoc nunciatũ eſſet preſidi leſies iuſſit eos ad ſe produci ⁊ ſacr̄a afferri ignē qꝫ copioſum ſuccendi atqꝫ in ignem ſanctos martyres mitti donec ſpiritum reddiderunt. ℟. Hec eſt vera fraternita. Cetera omnia de communi plurimorum martyrum. Sancti michaelis archangeli ad veſpas ſuper pſ. feria. antiphona. Excelſi regis filium collaudāt cives celici quem cherubin ⁊ ſeraphin ſanctus ꝓclamant ſeduli. Capitulum.

Significauit deus que opꝫ fieri cito loquens per angelum ſuum ſeruo ſuo ioanni qui teſtimonium perhibuit verbo dei ⁊ teſtimonium ieſu chriſti in his quecūqꝫ vidit. ℟. Te ſanctum dominum. Hymnus

Tibi xp̄e ſplendor patris vita virtus cordium ī cōſpectu angelorum votis voce pſallimus: alternantes concrepando melos damus vocibus Collaudemus venerātes omnes celi milites ſed precipue pͥmatem celeſtis exercitus michaelem in virtute conterentem zabulon. Quo cuſtode procul pelle rex chriſte piiſſime omne nephas inimici mundo corde ⁊ corpore paradiſo redde tuo nos ſola clementia. Gloriam patri melodis perſonemus vocibus gloriam chriſto canam⁹ gloriam paraclyto qui deus trinus ⁊ vnus extat ante ſecula. Amen. ℣. In conſpectu angelorum. Antiphona. Dum ſacrum myſterium cerneret ioannes archangelus michael tuba cecinit ignoſce domine deus noſter qui aperis librum et ſoluis ſignacula eius alleluia. pſ. M. Oratio.

Deus qui miro ordine angelorum myſteria hominumqꝫ diſpenſas concede ꝓpicius: vt quibus tibi miniſtrantibus in celo ſemper aſſiſtitur ab his in terra vita noſtra muniatur. Per dominum ieſum Completorium vt in duplici feſto. Inuitatorium triplex. Cuncta agmina angeloꝝ adorant regem celorum ⁊ inter eos egregius michael archangel⁹ Venite adoremus. pſ. Venite Hym. Tibi chriſte. In p̄mo nocturno antiphona. Introibo in domum tuam domine et adorabo ad templum ſanctuꝫ tuum. pſ. Verba mea. Antip. Stetit angelus iuxta aram tēpli habens thuribulum aureū in manu ſua. pſ. Domine dominus noſter. Añ. Aſcendit fumus aromatum in conſpectu domini de manu angeli. pſ. In domino confido. ℣. Stetit angelus iuxta ar. t. ℟. Habens thuribu. Lectio prima.

Nouē eē ordies angeloꝝ teſtantur ſacro eloquio: ſcimus angelos archangelos virtutes poteſtates principatus dominationes thronos cherubin ⁊ seraphin eſſe namqꝫ. Angelos ⁊ archangelos pene oēs ſacri eloquii pagine teſtāſ. ℟.

Factum ē ſilentiū ı celo dū cōmittēt bellū draco cū michaele archangelo ⁊ audita eſt vox milia miliū dicentiū. Salus honor ⁊ v̄tus oı̄ potenti deo. ℟. Milia miliū miniſtrabant ei ⁊ decies mileſ centena milia aſſiſtebant ei. Salus. Lectio. ij.

Quattuor quoqȝ ordinum noīa paulus apl's ad epheſios enumerat dicens. Supra oēm ꝑncipatū ⁊ ptātem ⁊ v̄tutem ⁊ dn̄ationem. Qui rurſus ad coloceñſes ſcribens ait ſiue throni ſiue dn̄ationeſ ſiue principatus. ℟. Stetit ągelus iuxta aram tēpli habens thuribulum aureū in manu ſua ⁊ data ſūt ei incenſa multa. Et aſcendit fum⁹ aromatū de manu angeli in ꝯſpectu dn̄i. ℣. Factū ē ſilentiū ı celo ⁊ accepit angelus thuribulū ⁊ impleuit illud de igne altaris. Et. Lectio. iij.

Dominationes vero ꝑncipat⁹ ac ptātes iā ad epheſios loquens apl's diſcripſerat ſed eas quoqȝ coloceñſibus dicturus p̄miſit thronos de quibus nec dū fuerat quicq̄ȝ epheſus locutus. ℟. Hic ē michael archangelus princeps militie angelorū. Cuius honor preſtat beneficia pplorū. Et orō perducit ad regna celorū. ℣. Archangele xp̄i ꝑ gratiam quā meruiſti deprecamur vt eripias nos a laqueo mortis. Cuius. Glīa. Et orō. In ij noc. an̄. Michael archangele veni in adiutorium populo dei. ℣. Dn̄e qs ha. An. Michael prepoſitus ꝑadiſi quē honorificant angelorū ciues. ℣. Exaltabo. An. Glorioſus appuiſti ı conſpectu dn̄i ꝓpterea decorē induet te dn̄s. ℣. Omnes g. p. ℣. Aſcēdit fum⁹ aromatū in ꝯſpectu d. ℣. Dema. an. Lectio quarta.

Cum ergo illis quattuor q̄ ad epheſios paulus dixit .i. ꝑncipatib⁹ ptātib⁹ v̄tutibus atqȝ dn̄ationib⁹ ꝯiungūt throni quinqȝ ſūt ordines qui ſpiritualiter exꝑmūt. Quib⁹ dū angeli ⁊ archangeli cherubin ⁊ ſeraphin adiūcta ſūt ꝓcul dubio nouē eſſe angelorū ordines inueniuntur. Unde ⁊ ipſi angelo q̄ primus ē cōditus ꝑ ꝓphetā dicitur. Tu ſignaculū ſimilitudinis plenū ſapia ⁊ ꝑfectus in delicijs ꝑadiſi dei fuiſti. ℟. Venit michael archangel⁹ cū multitudine angelorū cui tradidit deus aīas ſcōrū. Ut ꝑducat eaſ in paradiſū exultatōis. ℣. Data eſt ptās archangelo michaeli ſuꝑ aīas ſcōrū. Ut. Lectio. v.

Notandū ē q angelus nō ad ſimilitudinē dei fact⁹ ſed ſignaculū ſimilitudinis dicit vt quo in eo ſubtilior ē natura eo q in illo imago dei ſimiliuſ inſinuet expreſſa. ℟. In tēpore illo cōſurget michael q̄ ſtat ꝓ filijs veſtris. Et veniet tēp⁹ quale non fuit ex eo ex quo gētes eſſe ceperūt vſqȝ ad temp⁹ illud. ℣. In tpē illo ſaluabit ppl'is me⁹ oīs qui inuentus fuerit scriptus i libro vite. Et. ℣. Uo in loco mox subditur

Oīs lapis pciosus operimentū tuū. Sardus topazius carbūculus iaspis crisolit⁹ onix berillus ⁊ saphir⁹ ⁊ smaragd⁹. Ecce. ix. dicis noīa lapidū qui pfecto sūt nouē ordines angeloꝝ. ℟. Fidelis sermo ⁊ omni acceptione dignus michael archāgelus qui pugnauit cū diabolo Gratia dei ille victor exultat i celis ⁊ ille hostis antiquus passus ē ruinam magnā. ℣. Gaudent angeli ⁊ exultant archangeli ⁊ collaudant xp̄m regem v̄tutes celorum q2 qui seducebat omnes gentes pcipitatus ē a michaele archangelo. Gra. Glia Et ille. In .iii. nocturn. añ. Concussum ē mare ⁊ cōtremuit tra vbi archangelus michael descendebat de celo. ps. Dn̄s regna. ex. Añ. Data sūt ei incensa multa vt adoleret ea ante altare aureū quod ē ante oculos dn̄i. ps. Dn̄s reg. ix. Añ. Laudemus dn̄m quem laudant angeli quem cherubin ⁊ seraphin sanctus sanctus sanctus pclamant. ps. Benedic. ℣. In cōspectu angel. p. t. ℟. Adorab.

Secundum mattheum.

In illo tempore. Accesserunt ad iesuz discipuli ei⁹ dicentes. Quis putas maior est in regno celorum. Et reliqua.

Omelia beati maximiani episcopi. Lectio septima.

Si diligenter audiuimus euangelicam lectionē fratres charissimi intelligere possimus quod humilitate peruenitur ad regna celorum. Quisquis ergo cupit diuinitatis vestigia tenere humilitatis via sectetur. ℟. In conspectu gentium nolite timere vos enim i cordibus vestris adorate ⁊ timete dominum. Angelus enim eius vobiscum est. ℣. Cantate ei canticum nouum bene psallite ei in vociferatione. Angelus enim. Lectio octaua.

Qui fratrem suum vult preuenire regnando prius illum preueniat obsequendo vincat officiis vt possit vincere sāctitate hoc enim nostre christianitatis summa est vt amantibus vicissitudinem ledentibus pacientiam rependamus. ℟. In conspectu angelorum psallam tibi ⁊ adorabo ad templū sanctum tuum. Et confitebor nomini tuo domine. ℣. Deus meus es tu ⁊ confitebor tibi deus meus es tu ⁊ exaltabo te. Et confitebor. Lectio nona.

HRta ⁊ augusta est via que ducit ad celum. Quisquis ergo honoribus inflatus fuerit ⁊ auri thesauris dilatatus tanquam honustum ⁊ impedituz animalis pangam regni iter transire non poterit. ℟. Te sanctum dominum in excelsis laudant omnes angeli dicentes. Te decet laus ⁊ honor domine.

℣. Cherubin quoqꝫ ac seraphi sanctus ꝓclamant ⁊ omnis celitus ordo dicens. Te de. Gloria. Te decet. ℣. Ascēdit fumꝰ aromatū. ℟. In conspectu domini ď ma. angeli. In laudibꝰ añ. Duz p̄liaretur michael archangelus cum dracone audita est vox dicentium salus deo nostro alleluia. ps. Dominꝰ regna. Añ. Dum committēt bellum draco cuz michaele archāgelo audita est vox milia milium dicētium salus deo nostro alleluia. ps. Iubila. Añ. Archāgele michael constitui te principem super omnes animas suscipiendas alleluia. ps. Deus deus meus. Añ. Angeli domi dominū benedicite in eternū alľa ps. B. Añ. i. Angeli archangeli throni ⁊ dñationes ꝑncipatus ⁊ potestates virtutes celorum laudate dñm de celis alleluia. ps. Laud. Capľm. Significa. deus que. Hymnus.

Christe sanctorum decꝰ angelorum rector humāi generis ⁊ auctor nobis eternū tribue benignus scandere celum.

Angelū pacis michael ad istā celitus mitti rogitemus aulam nobis vt crebro venient et crescant ꝓspera cuncta. Angelꝰ fortis gabriel vt hostem pellat antiquū volitet ab alto sepius templū veniens ad istud viseŕ nostrū. Angelum nobis medicum salutis mitte de celľ raphael: vt omnes sanet egrotos pariterqꝫ nr̄os dirigat actꝰ. Hinc dei genitrix nostri maria totis ⁊ nobis chorus angelorum semper assistat simul ⁊ beata cōcio tota. Prestet hoc nob. ℣. Laudate do. o. a. e. ℟. Laud. e. o. Añ. Factū est silentiuz in celo dum draco cōmitteret belluz et michael pugnauit cum eo et fecit victoriā alleluia. ps. B. no. Deus qui miro. Ad. i. añ. Dū preliaretur. ps. Deus in nomine. t. Añ. Gratias tibi. ps. Quicunqꝫ vult. ℟. Iesu christe. Alleluia. Ad. iii. añ. Duz committeret. Capitulum. Significauit. ℟. Stetit angelus iuxta aram templi alleluia alleluia. ℣. Habens thuribulum aureū in manu sua. Alleluia. ℣. Ascendit fumus. Ad. vi. aña. Archangele. Capitulum.

Factum est prelium in celo michael ⁊ angeli eius preliabantur cum dracone ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius et non valuerunt neqꝫ locus eoruz inuentus est amplius in celo. ℟. Ascendit fumus aromatum: alleluia alleluia. ℣. In cōspectu domini de manu angeli. Alľa alleluia. ℣. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus ℟. Adorabo. Ad nonam antiphona. Angeli. Capľm.

Factum est silentium i celo dum committeret bellum draco ⁊ michael pugnauit cuz eo ⁊ fecit victoriam. ℟. In conspectu angelorum psallam tib.

deus meus. Alleluia alleluia. ℣. Adorabo ad templuz ſanctū tuū ⁊ cōfitebor nomini tuo. Alelu ⁊ al. ℣. Laudate do. o. angeli eius. ℟. Laudate e. o. virt. eiuſ

Ubi eccleſia dedicata fuerit in honore ſancti Michaelis. Veſpere erunt de eo hoc modo: ad vs. ſuper ps. feriales antiphōa Dum preliar. Capitulum Significauit. ℟. Fidelis ſermo. Hym Chriſte ſcōꝝ. ℣. Laudate dominū omnes angeli eius. An Michael gabriel cherubi ⁊ ſeraphin qui n̄ ceſſant clamare quotidie dicentes: dignuſ es domine accipere gloriam alleluia. ps Ma. Oratio ut ſupra. Memo. de ſancto hieronymo

Et vbi eccleſia dedicata nō fuerit veſpere erunt de ſancto hieronymo hoc modo ſuper ps. feriales añ Iuſtum deduxit. Capitulum Dedit dominus con. ℟. Miles chriſti glorio. Hym Iſte confeſſor domini. ℣. Amauit eum dominus. Añ. Confeſſor domini. ps. M. Oratio.

Deus qui nobis per beatū hieronymum confeſſorez ſacerdotemqz tuuz ſcripture ſacre veritatē ⁊ myſtica ſacramēta reuelare dignatus es: preſta queſumus: vt cui⁹ natalicia colimus: eius ſemper et erudiamur doctrinis ⁊ meritis adiuuemur. Per dominum noſtrū

Memo. d ſancto michaele añ. Michael gabriel. ℣. Laudate dominum omnes angeli eius.

Oratio ut ſupra. ad matutinas nouem lectiones fiant. Inuitatorium. Iuſtus florebit. Hym. añe. ⁊ verſiculi de cōmuni vnius confeſſ. ⁊ pontificis Le. i.

Hieronymus noſter in oppido ſtridonis quod a gatis euerſum eſt dalmatice quodaz pannonieqz confinium fuit patre euſebio natus eſt veſtē chriſtianam rome ſuſcepit: ibiqz litteris grecis ac latinis a primeuo eruditus eſt. Tu autem domine noſtri miſerere. ℟. Euge ſerue bo. Lectio ſecunda.

Quodam tempore dum ex more idem hyeronym⁹ diuina ad legenduz pandit volumina ⁊ mortalez bibliotece auctorem tulliuz recordatus mox celeſtiſ natalis quandoqz ꝛ̄uolueret libros ſalutifero caſtigatus eſt verbere. Tu autem dn̄e ℟. Iuſtus germi. Cetera ℟ia. d̄ cōmuni vnius confeſſoris et pontificis. Lectio. iii.

Chriſti itaqz gratia hieronymus fidem adeptus cūcta hebreorum volumia que canonice cōtinent ex veteri teſtō ꝟ̇a editione in latinā v̇tit eaqz oia ꝯmendatus eſt. Lectio. iiii.

Pſalt'iū quoqz ꝗ a ſuffragāio. poſtl'at⁹ hieronym⁹ ex hebreo ſermōe latia modulatōe canēdū v̇bū ad v̇bū expoſuit. Le. v.

Duos libros ſa omōis explanās cantica cāticoꝝ ex origēis iterp̄tatōe in latinā trāſtulit linguā. Le. vi.

Libris p̄terea ſuis per ſex q̄nquaginta annos ſine vllo ocio apud britanicos totū repleuit orbez ſpirituali ope irreprehenſibiliť ꝯſummat⁹ octauo ꝛ octogeſimo etatis ſue āno in dn̄o requieuit. Euangelium Vos eſtis ſal terre. In laudi. ꝓma an̄. ſ. Iuſtum deduxit. Cetera de cōi vnius ꝯfeſſoris ꝛ pōtificis Capſm. Dedit dn̄s cō. Cetera vnius ꝯfeſ. ꝛ doc. Veſpe erūt de ſctō hieronymo ſup ps feria. an̄. Iuſtum dedu. Ca. Dedit dn̄s ꝯfeſ. ℞. Scē hieronyme. Hym. Ieſu redemp An̄ Iſte eſt qui ante deū. ps Ma. Orō vt ſ. Memo. de ſctis an. Fulgebūt iuſti. ℣. Letami. orō

Exaudi q̄s dn̄e pplm tuum cū ſcōꝝ ꝯfeſſorū tuorū remigii germani vedaſti et banonis tibi patrocinio ſupplicātem: temporalis vite nos tribuas pace gaudere ꝛ eternū repire ſubſidiū. Per. Deinde fiat memo. de ſcō mellore mr̄e. an̄. ꝛ orō. de cōi. Ad mat. ix. le. fiāt iii. p̄me lec. de ſctō remigio ſociiſqꝫ eius de cōi plurimoꝝ ꝯfeſſoꝝ: medie vo lec. de ſcō mellore martyre de cōi vni⁹ martyr; iii. vlti. lec. de expoſitione euangelii. ſ. Sint lūbi veſtri precin. Capl̄m. Plures facti ſunt ſa. Cetera de cōi plurimoꝝ ꝯfeſſ. Hac die veſpe erūt de ſcō remigio ſociiſqꝫ eius ꝛ memo. d ſcō thoma herfordie epiſcopo ꝛ cōfeſſore Oratio.

Deus qui eccleſiam tuam meritis beati thome epī ꝛ ꝯfeſſoris tui nouis feciſti choruſcare miraculis: ꝯcede q̄s: vt interceſſiōis eius auxilio ab inſtantib⁹ ꝑiculis eruamur ꝛ gaudiis ſempiternis ꝑfrui mereamur. Per. Memo. de ſancto leodegario martyre ꝛ ꝯfeſ. orō

Deus qui hodierna die beatū leodegariū martyrez tuum atqꝫ ponti. gloria ꝛ honore coronaſti tribue nobis propitius vt qui gloriā nō meremur indulgentiā ipſo interueniēte cōſequamur. Per. Ad matutias ix. lec. fiant medie lec. de ſctō leodegario. Cetera de cōi. Lec. i

Unigenitus fili⁹ ſplendor glorie ac figura ſubſtantie dei patris qui ꝑ lapſa medela hoīs exinaniuit ſemetipm̄ fcūs in v̓ginis vtero v̓bū caro ē orto militantis eccleſie mō candoris niuei roris colorē ignei nūc lilia nūc uiolas odoris placidi colligere ſuis offerre aſpectib⁹ non deſiſtit. Tu aūt. Lectio. ii.

Modernis t̄pibus ad veſperante mundi huius labilis termino appropinquāte de radice matris eccl̄e florez fecit aſcendere ex iacob noſtro oriri iuſſit ſtellā ſplendidaꝫ matutinam. Tu autem. Lectio. iii.

Ecce nanqꝫ q̄ſi ſedens in throno oīa fecit noua nouis cōfeſſoris videlicet btī thome herfordenſis quondam epī nouo magnalia mundo prodit

Medie lec. de sancto leodegario. Lectio quarta.

GLoriosus et p̄clarus Leodegarius vrbis augustinēsis epūs qui xp̄ianoꝝ tp̄ib⁹ effectus est martyr nou⁹. Lec. v.

TErrena gloriositate nobiliter exortus ita diuia grā cōmitāte dn̄i a p̄meua etate in virili robore accresceret in quocunqꝫ gradu vel ordine promouebat̄ p̄ ceteris extitit erectus.

COnsūmato itaqꝫ Lec. vi. cū ipīo hebronio certamīe percussor extendēs gladiū āputauit eius caput. ℟. Percepturus iā. Tres viii. lec. de expositiōe euāgelii Homo quidā pe. Cet̄a oīa de coi vni⁹ ꝯfes. ⁊ pō.

Scē fidis v̄ginis ⁊ m̄ris. Orō.

DEus qui p̄n̄tē diē bt̄e fidis v̄ginis m̄rio facis esse solēnē: p̄stā ecc̄lie tue: vt cui⁹ meritis gloriat̄ eius p̄cib⁹ adiuuetur. P. Ad mat. iij. lec. fiāt. L. i.

BEata fides aginensiū ciuitate oriūda p̄sidis datiani ꝯspectib⁹ p̄n̄tet̄. Ad quam ait. Quod est nomē tuū. Cui sācta rn̄dit ꝯFides noīe ⁊ ope vocor.

PResses dixit. Cui⁹ Lec. ii. est cult⁹ religiōis ec fidei tue. At illa. ab exordio iquit iuuētutis mee xp̄iana sum ⁊ dn̄o iesu xp̄o tota deuotiōe mentis ꝯ̄seruio. Tu aūt. Lectio. iij.

IRatus itaqꝫ datianus iubet a satellitib⁹ suis scām v̄ginē in lectū erreū deportari. Cet̄a de coi vnius v̄ginis et martyris.

Sctōꝝ marci ⁊ marcelli ⁊ epulēi martyrū. Oratio

SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ q̄s dn̄e marci marcelli ⁊ epulei btā merita ꝓsequant̄: et tuo sp̄ faciāt amore feruētes. Per. Inuitat. duplex. iij. le. Lec. i.

SAnctus marcus temporibus ꝯstantini imperatoris floruerat atqꝫ romanā insignit̄ ecclesiam rexerat: tuncqꝫ sūma pax ⁊ securitas sancte dei ecclesie extiterat. Tu aūt. Lectio. ii.

COnfestim igitur vt ip̄e sūmū sacerdotiū susceperat totū se sanctum totum se mansuetum prebuit atqꝫ pium vt d̄ omnibus sibi creditis animalibus centuplum acquireret domino lucrum. Lectio. iij.

VEnerabilius etiam christi martyrum marcelli ⁊ epulei annuis celebrem⁹ laudibus merita ⁊ festa qui ꝑ morte purpurea ad regna migrabāt syderia. Isti eteni p̄mū simon magi pestilentissimi discipuli fuerūt sꝫ postmodū diuina inspirante grā dn̄i v̄ba vite ore petri audierūt mox symonē magū reliquerūt seseqꝫ dignos deo p̄buerūt. Cet̄a plurimoꝝ martyrum.

Scti Dionisij sociorūqꝫ eius. Ad vs̄. super ps̄. feriales anti. Sācti per fidem. Cap. Iustoꝝ aīe. ℟. Vir inclytus dio. Hym Sanctorum meritis. Letamini in domino. Insignes p̄conijs alme tue nobilitatis ꝯsonant voces collaudi les v̉bo ſupplici proſequamur aue inclyte martyr angeloꝝ cõſoꝛs aploꝝ ſoci⁹ ꝓphetarũ conciuis ⁊ martyrũ coheres ſancte dionyſi cũ ſocijs tuis itercede ꝓ nr̃a oĩuqꝫ ſalute. p̃s. Mag.

Oro. Deus qui hodierna die beatũ dionyſium v̉tute cõſtantie ĩ paſſione roboraſti: quiqꝫ illi ad p̄dicandũ gentib⁹ gloꝛiam tuã ruſticũ ⁊ eleutheriũ ſociare dignat⁹ es: tribue nobis quĩſ ex eoꝝ imitatione ꝓ amoꝛe tuo ꝓſpera mundi diſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa foꝛmidare. Per dñm. Ad matutin. Inuita. Adoꝛemus regeꝫ magnũ dñm. Qui in ſcis ſuis ſemꝑ ẽ mirabilis. p̃s. Venite. Hym. Scõꝝ meritis. In primo noct. añ. Scũs dionyſius q̃ tradente btõ clemente petri apl'i ſucceſſoꝛe v̉bi diuini ſeĩa gentib⁹ erroganda ſuſceꝑat. p̃s Beatus vir. Añ. Quo amplius gentilitatis feruoꝛe cognouit erroꝛẽ illuc itrepidus ⁊ caloꝛ fidei armatus acceſſit ac ꝑſius dño ducente peruenit. p̃s. Quare fre. Añ. Nõ v̉it⁹ icredule gentis expetere feritatem qꝛ v̉tutẽ ſuã preteritaꝝ ſuaruꝫ penaꝝ recoꝛdatio roboꝛabat. p̃s. In do. confido. ℣. Letamini in dño. Lectio prima.

Sanctus igit̃ dionyſius cũ Martis romane menis ſui p̄ſentiã intulit btm̃ clementem pontificẽ ſcẽ ⁊ ſũme apoſtolice ſedis apicẽ gubernantẽ inuenit a quo digne ẽ cũ honoꝛe ſuſceptus ⁊ loco maxime venerationis ẽ hitat⁹. Quẽ btũs clemẽs inter mutuã collocutionẽ apoſtolicanũ ſcõꝝ ſic allocut⁹ ẽ dicens. Vides mi frater micharij. ℟. Poſt paſſionem dñi in vniuerſis gentib⁹ predicatio ꝑfutura ſucceſſit ita vt fide creſcente multi mererent̃ fieri cõfeſſoꝛes. Quos catholica poſtmodũ gaudet eccl'ia ꝓmeruiſſe martyres. ℣. Qui cũ iminere cernerent ſuas paſſiones q̃ dño ieſu xp̃o docente didicerant repleti ſpũs ſãcti grã docuerũt. Quos. Lectio ſecũda.

Quia ergo de oĩb⁹ catholice pietatis ⁊ ſufficienter edoctus intuitu apoſtolatus ſoꝛte omnem ſuſcipiens galliã ꝑgeret ĩ noĩe dñi opus fac euangeliſte miſteriũ tuũ iple. Et ne reuerearis multitudinẽ ⁊ atrocitateꝫ gẽtiſ barbarice ꝓ certo ſciẽs qꝛ q̊ pl⁹ laboꝛat pl⁹ mercedis accipiat. ℟. Grãs tibi ago dñe q̊ ifeſtãtis inimici iacula ꝓbationẽ fidelium tuoꝝ ꝯſtituiſti eſſe ⁊ nõ vulnera ſed talẽ tuis martyrib⁹ tribuis pro laboꝛ mercedem. Ut nullum tuoꝝ fuiſſe gaudeat hoſtiſ ĩ bellem. ℣. Quĩimmo perpetuum eis largiris triũphũ vt eccleſie tue ſemꝑ fuit in exemplum. Ut nullum. Lectio tercia.

Socios quoqꝫ ei ⁊ cõminiſtros v̉bi plures ⁊ ꝓbatoſ viros adhibuit btũs clemens

⁊ dāta pace oībꝰ ita vere fraternitatis ſocietatem ſinit adire. Qui ſimul ꝑgantes ⁊ circūcirca dn̄m p̄dicantes applicuerūt portui arelacentiū ciuitatis exinde quibuſdā i p̃tes neceſſarias ꝓut ei iuſſū fuerat feſtinantis. ℟. Beatiſſimꝰ dionyſius xp̄i martyr tradente btō clemēte erroganda gentibus ſeīa diuina ſuſcepit. Ex quo amplius gentilitatis errorem feruere cognouit illuc itrepidus ⁊ calore fidei armatꝰ acceſſit. ℣. Et pariſius dn̄o ducente ꝑuenit non v̓itus incredule gentis expetē feritatē. Ex quo. Gloria. Et cal

In ſecundo noctur. an. Eccleſiam illis que nondū in locis erat ⁊ populus ille nouam cōſtruxit ac officia ſeruientiū clericorum ex more conſtituit probataſqꝫ perſonas honore ſecūdi ordinis ampliauit. ps. Domine quis habi. An. Cinctus ergo fidem ⁊ miſericordiaꝫ ante ponens paulatim ſociabat deo quos diabolo ſubtrahebat ps. Conſerua. m. An. Miroqꝫ modo inermi viro non valebat plebs armata reſiſtere. ps. Domini eſt terra. ℣. Exultēt iuſti. Lectio quarta.

Beatus paulus apoſtolus a dō conſtitutus magiſter omnium gentium peragrans regiones ⁊ ciuitates tempore quo claudinus agebat in ſeptris deuenit athenas. ℟. Tātas ꝑ illū dn̄s dignabat̄ exercere v̓tutes. Ut rebellium corda nō minus miraculis qꝫ p̄dicationibuſ optineret. ℣. In quo lux celeſtis grē ieffabilit̄ radiabat. Ut rebellium. Lectio v.

In qua vrbe qꝛ nihil hn̄it grecia: clarius tūc dionyſius annos etatis vigintiquiqꝫ agens ⁊ cūctis pene artibꝰ copioſe ībutus aliorum doctor extiterat. ℟. Dum ſacrum myſterium ſanctus dionyſius celebraret in carcere apparuit ei dominus ieſus chriſtus cum multitudine angelorum. Dāſ qꝫ illi ſancta dixit accipe hoc care meus quod mox complebo tibi vna cum patre meo. ℣. Mecum enim eſt maxima merces tua ⁊ hijs qui audierīt te ſalus in regno meo. Dās.

Lectio ſexta.

Quē beatus interrogare ſpecialiter cepit quid coleret aut quibus numibus vitam ſpecioſo et venabili loco inſeruiret. ℟. Mecum eſt eni maxima merces tua ⁊ his qui audierūt te ſaluſ in regno meo Nunc facies fortiter ⁊ erit nomen tuum in laude. ℣. Dilectio ⁊ benignitas quam habes ſemper pro quibuſcunqꝫ petieris impetrabis. Nunc. Gloria patri. Et erit. In tertio nocturno antiphona. Tātas per illū dn̄s dignabat̄ exercere v̓tutes vt rebelliū corda n̄ minꝰ miraculis q̄ꝫ p̄dicatōibuſ obtineret ps. Exultate iuſti. An. Dn̄s ſa crũ mysteriũ beat⁹ dioniſius celebraret in carcere apꝑuit ei cũ multitudine angeloꝝ domin⁹ ieſus xp̄s. p̄s. Benedicã. Aña. Danſqz illi ſcã dixit accipe h° care meus qḋ mox ꝯplebo tibi vna cum patre meo. p̄s. Deus venerunt g. ℣. Juſtorũ anime. Sine expoſitione.

Qui rñdit dioniſi⁹. Deos quos coluerũt patres nr̃i quoꝝ v̇tute ⁊ ſilertia mař terra ꝯtineť hos colim⁹ ⁊ adoram⁹. ℟. Adeſt nanqz beati dioniſij ſacratiſſima dies in qua triumphans agonē expleuit. Et coronam victorie accipe meruit de manu domini. ℣. Quē dñs p⁹ ap̄ſos ſic honorauit vt omnem galliã eius apl̄atu inſigniret q̇ qz eã ſuo ſanguine conſecraret Et coronam. Lectio. viij.

HRas etiam q̃s vides martis ⁊ herculiſ mercurij ⁊ p̄api nomine ⁊ ore conſecrati ſũt Tu autem domine noſtri miſ. ℟. Vir inclytus dioniſiuſ martyr domini precioſus ſuccēſus igne diuini amoris conſtanter ſuſtinuit ſupplicia paſſiōis. Et per immanitatem tormentoꝝ ꝑuenit ad ſocietatē angelorum ℣. Cuius interceſſio nobis obtinuit veniã qui per tormenta paſſionis eternam meruit palmam ⁊ ſempiternam coronam Et per immani. Lectio. ix.

CUm vero paulus ſingula altaria ⁊ ſimulachra falſorum deorum perluſtraſſet inter cetera reperit altare vnum cui erat titul⁹ ſcript⁹ ignoto deo. ℟. Btĩſ dioniſi⁹ ruſtic⁹ ⁊ eleutherius in hac ergo fidei ꝯſtantia ꝑmanētes. Reddentes ťre corp̄a. Beatas aĩas celo cum gaudio intulerunt. ℣. Beatorũ anime ſanctoruz dioniſij ruſtici et eleutherij relictis glebis ſecuti ſunt ſaluatorem. Reddentes. Gloria. Beatas.. ℣. Iſti autez in per. In laudibus aña. Hi ſũt viri a beati dioniſij nunq̃z ſuſtinuerunt abeſſe p̄ſentia quos in vnum interrogatio percuſſoris inuenit.. p̄s. Dominus regna. Aña. In hac ergo fidei ꝯſtantia permanentes reddentes terre corpora beatas celo animas intulerunt. p̄s. Jubilate. Aña. Tali nanqz ad dñm meruerũt profeſſione migrare vt amputatis capitibus adhuc putaretur lingua palpitans domino confiteri. p̄s. Deus deus me⁹. Aña. Beata nimiũ ⁊ deo noſtro grata ſocietas inter quos nec p̄mus alter potuit eſſe nec tertius ſz trinitatem confitētes tertio meruerũt decorari martyrio. p̄s. B. Aña. Et facta eſt comes multitudo celeſtis exercitus ex animis corporis beati dioniſij caput ꝓpriũ deportantis laudans deũ ⁊ dicens gloria tibi domine. p̄s. Laudate. Capl̄m. Juſtorũ anime. Hym. Rex glorioſe martyr ℣. Mirabilis deus. Aña. Adeſt nanqz beati dioniſij ſacratiſſima dies in qua triũphans ago nem explevit ⁊ coronā victorie accipere meruit de manu domini. ps̄. B. oro̅. Deus qui hodierna die. Ad .i. aū. Hi ſunt viri Ad .iii. aū. In hac ergo Capl'a. m̄ feria ⁊ V̄. plurimoꝝ martyrū dicant ad omnes horas cū oratio. diei. Ad .ij. vs̄. aū. ſuper ps̄. feriales. Hi ſunt viri. Caplm̄. Iuſtoꝝ anime. Hymnꝰ Rex glorio. ℣. Mirabilis deꝰ. Aña. O beate dioniſi magn̄a ē fides tua intercede ꝓ nobis ad dn̄m deū noſtrū ut qui qualitate tibi ſumus diſſimiles ſua gr̄a largiente faciat eſſe cōſortes. ps̄. M. Oro̅ vt ſ. memo. de ſancto gereone ſocijſqꝫ eius mr̄m. oro̅.

PResta qs̄ dn̄e vt ſic ſanctoꝝ martyrū tuoꝝ gereonis victoris caſſij florentij ſocioꝝqꝫ eorum nos natalitia celebranda nō deſerunt: ita iugiter ſuffragijs cōmittens. Per dominū. Ad matutī. iij. lec. de cōi plurimorum martyrū. Sancti Nichaſij ſocioꝝūqꝫ eius martyrum. Oratio.

DEus qui ſanctā nobis huius diei ſolennitatē in honore ſanctoꝝ martyrū tuorum nichaſij quirini ⁊ ſtuniculi ꝯſecraſti: adeſto familie tue p̄cibꝰ ⁊ dona: vt quoꝝ feſta celebramus eorū merito ⁊ auxilio ſubleuemur. Per. Inuita. duplex iij. lec. ⁊ ps̄. Te deum. Lectio .j.

BEatus nichaſius ep̄s a ſcō clemēte ordinatus eſt. Tūc domicianꝰ p̄fectum ſuum noīe ſiſinniū in gallias direxit. Qui ibi dn̄i ſanctū dioniſiū ⁊ eleutheriū ꝓ fide ⁊ nomine chriſti trucidauit. Tu autē. Lectio .ij.

COmpiter etiā ſanctū Nichaſiū cū quirino et ſtuniculo in p̄tes rothoma gentium iter arripuiſſe. Tu. Lectio .iij.

QUos velocius perſequens inuenit eos v̄bū dn̄i populis p̄dicātes ⁊ mox ira ſuccēſus p̄cepit amputare eorum capita. Cetera de cōi plurimoꝝ martyrū. In tranſlatōe ſancti edvardi regis ⁊ ꝯfeſſoris. ad. vs̄. ſup ps̄. feriales aū. Amauit e. dn̄s. Caplm̄. Iuſtū dedux. R̄. Miles xp̄i. Hym. Iſte confeſſor. ℣. Amauit eum d. Añ. Similabo e. vi. ps̄. Magnificat. Oratio.

DEus qui beatiſſimū regē edvardū ꝯfeſſorēqꝫ tuum eternitatis gloria ⁊ honore coronaſti: fac nos qs̄: ita eū venerari in terris ut cū ipſo regnari poſſimꝰ in celis. Per dominū. Tunc eat ꝓceſſio ad altare ſc̄i edvardi cantando. R̄. Sancte edvarde. oro̅ Deus qui vnig. In redeundo de ſancta maria vna de antipho. Ad matut. ix. lec duplex feſtū. cetera de communi vnius abbatis. Lectio .j.

PRecioſus athleta edvardus aderat dies, ꝑ diei illius recordatōe feſtinꝰ quo ad renouādaꝫ faciē tr̄e. Lec. ij.

SPūs dn̄i repleuit orbem terraꝝ ⁊ purgatꝫ mentibꝰ diſcipuloꝝ diuinꝰ ignis elapſus eos

⁊ illuminauit ad ſciām ⁊ liquefecit ad grām ⁊ idurauit ad penam. Lectio tertia.

EA die rex. Eduardus diuinis laudibꝰ īſiſtebat deuotiꝰ extꝰnis quidē ſceptro inſignis veſte ſplēdidꝰ regno diademate coronatꝰ. Lectio quarta

Interiuſ vō qd̄ his honoris erat arbitrabaf vt iter cora qd̄ ſacri erat reputabat ꝓ conſcientia. Lectio quinta.

Hac fuit aūt anglie tota nobilitas iveſtitu deaurato circūdata varietate ſacrā ſolennitatē ⁊ regiam ſimul maieſtatez honore quo poterat venerātes

Inter igitur ſacra Le. vi. miſſaꝝ ſolēnia que i eccl'a bti petri celebranf rex eduardus totū ſe in ſe colligens ⁊ ſpiritualibꝰ tēporalia cuncta poſtponens erat. Lectio ſeptima.

In ſacrificium ergo illud qd̄ ꝓ oi offerabaf ſalute itendit a.mū ⁊ ſibi grām pplo oium delictoꝝ veniam ſuppliciter deprecabaf. Tu. Lec. viii

Ecce hora illa qua ſpiritualis gr̄a ⁊ alimonia aſſiſtētibꝰ tradebaf ſubito rex vultu hilarior ⁊ oculis erectior i riſū modicū ſeruata tn̄ regia grauitate diſſoluitur. Lectio nona.

Mirati qui aderāt nec ſine cauſa pter cōſuetudinez id ei accediſſe ſciebant pactis aūt oibꝰ que ad tm̄ cultū dei ptinere videbanf riſus ſui cām hi qui aderāt ſibi petūt exponi

Cap. Iuſtꝰ cor ſuū. Ad. iij. ca. Iuſtū deduxit. Ad. vi. capitulum. Cuſtodiuit. Ad. ix. capitulum. Sapiam vendi: Ad. ij. vs. ſup ps. feria. an. Iuſtū dedu. Rꝰ. Iuſtꝰ cor ſuū tradet. R. Sācte xpi cōfeſſ. Cetera oīa vniꝰ abbatis. Sci kalixti pape ⁊ mris cap. Omnis pontif. Oratio.

DEus qui nos cōſpicis ex nr̄a infirmitate deficere: ad amorē tuū nos miſericordit ꝑ ſci kalixti martyr' tui atqz pōtificis: exempla reſtaura. Per dominum. Inuita. du. Lec. i.

TEmpe illo tenuit alexāder btm̄ kalepodiū pſbr'z quē fecit gladio occidi ⁊ corpꝰ eius i tyberim iactari. Tu. Lec. ii.

QUem btūs kalixtuſ de flumine leuauit ⁊ cū aromatibꝰ ⁊ lītheamibꝰ eū recōdidit Poſt hoc miſit alexāder ⁊ beatum kalixtū epm tenuit. Le. iij

QUi cū multiſ diebꝰ i cuſtodia maceratus eſſet: veniens ad eū btūſ kalepodiꝰ nocte ꝑ viſū cōfortauitqz eū dicens. Firmꝰ eſto pr̄ qr corona tua iā ꝑfecta ē vt accipias mercedem tuā. Cetera de coi vniꝰ martyris. Sci volfranni epi. Oro.

DA queſumus omipotens deꝰ vt beati vilfranni cōfeſſoris tui atqz pontificis ve. ne. ſol. ⁊ de. nobis. angu. ⁊ ſalutem. Per dominum noſtrum Ad mat'. ix. lec. fiant de cōi. cetera oia vniꝰ cōfeſſo. ⁊ pontifi. Dedicatio ſancti michaelis i mõte tũba ad. vš. ℞. Archangele micha. Cetera oĩa fiant ſicut ĩ alio feſto p̃i. ix. ℞. ꝗd erit. Archangele michael. Oratio.

Beati michaelis archangeli tui iterceſſiõe ſuffulti te domine ſupplices deprecamur vt quos honore proſequimur contingamus ⁊ mente. Per dominum. ix. lect. Lectio prima.

Poſtq̃ꝫ gens francorũ xp̃i gratia inſignita longe lateq̃ꝫ vndiq̃ꝫ per ꝓuincias ſuꝑborum colla perdomuiſſet childiberto piiſſimo principe monarchiam occidenti ſeptentrionis. necnon meridie ꝑtes ſtrenue gubernante qꝛ omnipotẽs deus non ſolum in omnib⁹ gẽtibus verũ etiam in omnibus mundi partibus quas ipſe fecit per ſubiectorum ſpirituum agmina principatur. Tu autẽ domine. Lectio ſecũda.

Beatus michael archangelus vn⁹ ex ſeptem ⁊ ĩ conſpectu domini ſemper aſſiſtẽs qui etiam ⁊ paradiſi prepoſitus ſaluandum animas in pacis regione collocaturus legitur.

Lectio tertia.

Poſt eam manifeſtationẽ quã ſe in monte gorgano adorandum ⁊ glorificandum quomodo voluit ſicut ſcriptus habetur oſtendit: his vt comp̃henſum eſt ꝑ beatuꝫ archangelum patratis illuminatis chriſti gratia cunctis gentibus in orientalibus romane partibus accipere quibus ſeſe indicijs manifeſtare idem beatiſſimus princeps omnium ciuium ſuꝑnorum noluerit preſulem occidentalium populorum iſraelitico. defenſionis opem attribuerat ipſe cuſtos exiſteret ac primus vocat' filius per adoptionem. Lectio. iiij.

Namq̃ꝫ legitur in viſione danielis ꝓphete dicentis eidem angelo. Nemo eſt adiutor meus in omnibus his niſi michael archangelus princeps nr̃ ꝑnceps ĩq̃t populi noſtri videlicet iudeorum chriſto vero domino in propria veniente et q̃ꝫ a ſuis non recepto prius predicto. Lectio quinta.

Ipſe ad patrẽ remeantur dum aboletur obſeruatio priſce legis conſtabiliter annũciationis euangelice admirabile ſacramentum dum exeũte ꝑ per omnem terram ſono apoſtolorum ſermone transferuntur ſanctorum per myſteria angelorum. Lectio ſexta.

Hinuit etenim hyſtorie eccleſiaſtice ꝙ poſt paſſionẽ domini ad celos poſt paſſionem diu expectatam iſraeliticarum plenitudinem cum appropinquaret tempus deſolatinis quod ſaluator ſacro venturum prenunciat eloquio cum humanitatis per cunctam orbem gentibus euangelica ſtatura diffunditur.

Lectio ſeptima

Cumqꝫ cõgregatis vndiqꝫ ex oibus locis paschal' festiuitatis ꝑstolaret die sacerdotib⁹ excubias obseruãtibus voces subitas vigiles audiuit dicentes. Migrem⁹ ex hijs sedib⁹ voces ỏo subite ꝑ angelos emisse que ãnũciauerũt bonoꝝ spũm dñgrationem angelicũ mysteriũ isinuauerũt ad ecclesiam gentium transferendum.

Ex quibus patenter Le. vii. isinuat' q̃d btũs michael archangelus mysteriũ q̃d exercuerat iudei idem quondaꝫ populo. Lectio nona.

Idem sortit⁹ apud gentiũ electoꝝ. Illã que leguntur i visione danielis ꝓphete dicẽtis. Nemo est adiutor meus in oib⁹ hijs nisi michael archãgelus. ℟. Archangeli michaelis interuentiõe suffulti te dñe deprecamur. Ut quos honore ꝓsequimur cõtingam⁹ ⁊ mente. ℣. Perpetuũ nobis dñe tue miserationis p̃sta subsidiũ quib⁹ et angelica ꝑstitisti suffragia non deesse. Ut quos. Cetera sicut i alio festo. Sci luce euãgeliste. Ad vtrasqꝫ vs. ⁊ ad mat̃. oĩa fiant sicut in festo sci mathei.

Interueniat ꝓ nobis Oro. quesumus dñe scũs tuus lucas euangelista q̃ crucis mortificationẽ iugit̃ in suo corpore ꝓ tui nominis honore portauit. Per. Oro. de sco iusto mrẽ.

Deus q̃ btõ iusto Oratio. talez fortitudinẽ ꝑstitisti: vt in puerili corpusculo gloriosum ꝓ amore tuo subiret martyriũ ꝯcede ꝓpicius: vt ipsius intercedentibus meritis ab oib⁹ nos absoluas pctis. Per dñz. Ad mat̃. ix. lec. Lectio prima.

Gloriosus lucas euãgelista iesu xp̃i dñi natõe syrus antiochie eruditus arte medic⁹ discipul⁹ fuit aplõꝝ. Quoꝝ act⁹ ꝓut vidit lucido dissertoqꝫ sermone ꝓsecut⁹ i breui libello ad theophilũ sibi charissimũ scripsit. Tu. Lectio secunda.

Huius quoqꝫ libri pulchra icboatio. s. fore videt' primũ quidẽ sermonẽ feci de oib⁹ o theophile que cepit iesus facere ⁊ docere ⁊c̃. Lectio tertia.

Deniqꝫ secutus paulũ apostolũ doctorẽ gentiũ vsqꝫ ad triũphũ passionis ei⁹ quẽ cũ aplo petro rome excepit. Indiuidu⁹ comes ꝑegrinationis ac tribulationis ei⁹ existens ꝑmansit. Lectio quarta.

Huius ꝑcipue ꝑegrinationis ⁊ sacre doctrine gesta eorũdẽ annectens apostoloꝝ libellũ ad laudẽ nois xp̃i ⁊ memoriã scõꝝ etiam vniuersalis ecclie scẽ stabilimentũ ꝯtexuit.

Ubi dũ eũdẽ Lectio quinta gloriosissimũ paulũ doctorẽ cõsequeret' per plurimas ĩre merisqꝫ tribulatões huiusmodi testimonio diligent' meruit laudari. Sic.n. corinthe⁹ de eo scribẽs ait. Salutat vos lucas medicus dilectus me⁹ qui ẽ in dño fidel'. Et timotheo illuſtri viro ſcribẽs ait. Lucas mecuꝫ ẽ ſolus. Tu aũt. Lectio ſexta.

Hic btiſſimus lucas ab ĩpo pueritie ſue tempore caſtꝰ oi modo pſeuerãs neqꝫ vxoreꝫ neqꝫ pueros dr̃ habuiſſe. Euãgelice p̃dicationis exercens et ſermone dño ſine crimie obijt. lxxiiij. vite ſue ãno plenꝰ ſpũ ſãcto ⁊ catholicis viris venerabile corpus eiꝰ i bethania humatum eſt. Secundum lucam.

In illo tẽpe. Deſignauit dñs ⁊ alios ſeptuaginta duos diſcipulos ⁊ miſit illos binos ⁊ binos añ faciẽ ſuam i oẽm ciuitatẽ quo erat ipſe venturꝰ. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbyteri.

Dominus ac redẽptor nr̃ fratres chariſſimi aliquãdo nos ſermõibꝰ aliqñ ṽo opibus admonet. Ipſa eni ſcã eiꝰ p̃cepta ſũt. Quia dum aliquid tacitus facit quid agere debeamus inoteſcit. Lectio octaua.

Ecce eni binos ad p̃dicandũ diſcipulos mittit quia duo ſũt p̃cepta charitatis videlicet amor dei ⁊ p̄ximi ⁊ minꝰ q̃ꝫ iter duos charitas hẽri non poteſt. Lectio nona.

Nemo p̄prie ad ſemetipſũ charitatẽ hẽre dr̃ ſꝫ dilectio ſe in alterũ tendit vt eẽ charitas poſſit binos ad p̃dicãdũ diſcipulos mittit. Cetera vt ſ. ua. n v [illegible] cũ ps. de aplis ⁊ ℞. ſiliter. Scãꝝ vndecim milia ṽginũ. Ad vſ. añe et ps. fer. cap. O q̃ꝫ pulchra. Hy. Jeſu corona ṽgi. ℣. Adducẽt re. Añ. Siſte ẽ re. ps. M. oro.

Deus qui ſcãm nobis huius diei ſolẽnitatẽ p̄ commemoratione btãꝝ virginum ac mr̃ꝝ tuaꝝ glorioſa paſſione feciſti: adeſto familie tue p̃cibꝰ ⁊ da vt quaꝝ hodie feſta celebramus: meritis ⁊ interceſſiõibus adiuuemur. Per dominũ.

Ad mat. Inuita. Agnũ ſpõſuꝫ ṽ. ps. Venite. Hym. Jeſu corona ṽginũ. ſr ps. hec ſola eñ. O q̃ꝫ pulchra e. ps. Dñe dñs nr̃ q̃ꝫ. ceteri ps. de ṽg. ℣. Adducent re. Lectio prima.

Fuit i britãnie ptibꝰ rex quidã deo deuotꝰ tam vita qꝫ noie q̃ accepit vxorem ⁊ diuia p̄uidentia genuit ex ea filiam noie vrſulã. Cũqꝫ fama tante ṽginis p̲crebuiſſet ad aures tyrãni gentilis cuiuſdã p̄manauit. Qui legatos ad prẽm ṽginis deſtinauit multaqꝫ p̃cioſa tranſmittens ſꝫ plura p̄mittẽs minas etiã p̄ magnitudie noĩs ſui quaſi ſũmã manũ impoſuit vt ſaltẽ terroribꝰ qꝺ valebat exigeret ſi blãdicijs ⁊ muneribus minus p̲feciſſet. ℞. Audiui vocem. Lectio ſecunda.

Itaqꝫ ṽgo p̄ ſe nimis ſolicita prĩne aũt ſolicitudini ad modũ cõdolens hilaris ad prẽm venit dicens. Noli pat̃ mi ſuper hac merore contabeſcere ſed decem p̄meue etatꝫ ỽgies ⁊ forma ⁊ genere electissimas pquirite ⁊ tum mihi quaꝫ singulis eaꝝ mille virgies honestissimas subscribite. ℞. Feliciter ỽgines. Lectio tertia.

Que cũ pluribus ỽginibus accensis atqꝫ manibꝰ sub vniꝰ diei noctisqꝫ spacio i portũ qui cyele dicitur scd̃o cursu applicuerũt. Indeqꝫ subremigantes ad isignẽ illã germane metropoli coloniã tandẽ puenerũt. Ibiqꝫ accepta diuinitus reuelatõne de toto vite sue cursu ⁊ ꝯsũmatione subductis anchoris scd̃o vento velificãtes basileã applicuerũt. Ibi cũ per dies aliquot plustratis sibiqꝫ sãctoꝝ luminibꝰ aĩas suas deo cõmendarent. Ascensisqꝫ nauibꝰ p decursũ rẽ iterũ coloniã vbi nũc corpora eoꝝ i pace requiescũt tandẽ applicuerũt. ℞. Innumerabiles ỽg. Cetera d̃ cõi plurimoꝝ virginum, vt decet. Sancti romani episcopi ⁊ cõfessoris. Oratio.

Deus cui btũs romanꝰ põtifex ita scitatis glĩa decoratus cõplacuit: vt tuoꝝ cõsortium i celis pmereri scõꝝ da ecclesie tue quĩs: eius iteruentu ppetuã ꝯsequi leticiaꝫ cuiꝰ depositionis diẽ gratulãdo celebrat solẽnẽ. Per dominum. Ad matu. iij. lec. in nocturn. Lectio. j.

Cum factus esset beatꝰ romanꝰ diuinaꝝ scripturaꝝ agnitor nullũ se iferiorẽ existimans illud cogitando salomonis. Quanto magnꝰ es humilia te i oibꝰ. Preterea bone indolis romanꝰ pueritie excedẽs annos quotidie bonis opibus vigebat i eiꝰ vultu hũilitat' gr̃a Erat.n. resplẽdebat. aio clarꝰ itẽna fortitudie firmꝰ cõsilio validꝰ prudentia p̃ditꝰ censura iusticie stabilis religione celsitudie ornatꝰ statura pcerꝰ facie decorꝰ cesarie formosus corpore castus mente deuotꝰ effabilis colloquio. ℞. iij

Erat eniꝫ amabil' aspectu temperantia clarus discretione suffultꝰ longanimitate assiduꝰ potentia robustꝰ humilitate mansuetꝰ charitate solicitus. Tali ergo ỽtutũ locatꝰ in capite cepit strenue i aula regis militarie locarij. Nam dei i in nullo p̃termittens iussa reddebat que erant cesaris cesari ⁊ q̃ erant dei deo. Cetera de cõi vnius ꝯfes. ⁊ põt. Scõꝝ Crispini ⁊ crispiniani martyrũ. Oratio.

Deus qui scis mr̃ibꝰ tuis crispino ⁊ crispiniano ad hanc glĩam veniendi copiosũ munus grẽ ꝯtulisti: da nob̃ famulis tuis nr̃oꝝ veniã pctõꝝ vt scõꝝ tuoꝝ itercedentibꝰ meritis ab oibꝰ mereamur aduersitatibꝰ liberari. Per dominũ. Ad matuti. ix. lec. Inuitato. duplex. Lectio prima.

Crispinus ⁊ crispinianus suessionis ciuitatẽ ingressi hospitiũ sue pegrinationis elegerũt. In qua q̃ ita p̃ualuerat error gentiliũ vt hoſpiciuꝫ eis eo ꝙ eſſent xp̄iani humanitas negaret. Tu aũt. Lectio ſcđa.

AUdiens aũt hec maximianꝰ impiꝰ cõcito ad ꝑquirẽdos eos ructionaꝝ ſue direxit impietatis miſtrũ a quo ⁊ q̇ſi tricalciamenta ſũt i p̄dicta vrbe pauꝑũ ſarcientes. Quos cũ non poſſet a fide xp̄i reuocari claros martyres extenſos troclea cedi fuſtibꝰ iuſſit. Lectio iij.

IDem ructionarꝰ furore inſaniens molas ad ſingulorum colla iubet ſuſpendi ⁊ hiemis tempore in fluuio eius vocabulum excanoxa velut ſub glatie demergi poſtremo vero picem adipem oleuꝫqꝫ iuſſit ſimul feruere et ſanctos denuo martyres in eo p̄cipitari quaſi conſumendos pena precepit.

Medie lecti. de ſancto ioanne Beuerlato. ſ. de communi vnius confeſſoris ⁊ ponti. iij. vltime lectiones de expoſitiõe euãgelij. ſ. Deſcendens ieſus. Cetera de communi plurimorum martyrum. In vigilia apoſtolorum. Simonis ⁊ iud̃ ad veſperas ſuper p̄ſ. feria. añ. Eſtote fortes in bello. Caplm.

SUmus quoniam diligentibus deum omnia cooperantur in bonum: his qui ſecũdum propoſitum vocati ſunt ſancti. Hymnus.

BEate ſimon ⁊ thadee inclyte cernite noſtros gemitus cum fletibus quibus per lapſũ meruimus baratrum per vos celorum mereamur aditum. Annue chriſte. ſ. d. n. per horũ ti. ca. merit. vt que te co. g̃. deli. hor. ſol. g. p. ℣. In omnem terram. Antiphona. Beati eritis p̄ſ. M. Oratio.

COncede queſumus omnipotens deus vt ſicut apoſtolorum tuorum ſimonis ⁊ iude natalicia glorioſa preuenimus: ſic ad tua beneficia ꝓmerenda maieſtatem tuam ipſi ꝓ nobis preueniant. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdeꝫ ſpiritus ſancti deus per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen. Cetera omnia ad veſperas et ad matuti. ⁊ ad alias horas de communi apoſtolorum.

Lectio prima.

SAncti igitur apoſtoli ſimon ⁊. Iudas quos hodie feſtiuis veneramur preconijs poſtq̃ꝫ vniuerſas peragreſent prouincias ⁊ multa feciſſent mirabilia venerunt ad ſyanir ciuitatem magnam ⁊ manſerunt in domo ſemei moxqꝫ ſeptuaginta templorum pontifices venerunt cum populo innumerabili ad domuꝫ eius ita clamantes. Produc inimicos deorum noſtrorum cum quibꝰ ſi non ſacrificaueris dijs noſtris incendemus te ⁊ domum tuam cum ipſis.

Lectio ſecunda.

ꝟgies ⁊ forma ⁊ genere electiſſimas ꝑquirite ⁊ tum mihi quaꝫ ſingulis eaꝝ mille virgies honeſtiſſimas ſubſcribite. ℟. Feliciter ꝟgines. Lectio tertia.

Que cũ pluribus ꝟginibus accenſis atqꝫ manib⁹ ſub vni⁹ diei noctiſqꝫ ſpacio i portũ qui cycle dicitur ſcd̃o curſu applicuerũt. Indeqꝫ ſubremigantes ad iſignẽ illã germane metropoli coloniã tandẽ ꝑuenerũt. Ibiqꝫ accepta diuinitus reuelatõne de toto vite ſue curſu ⁊ ꝯſũmatione ſubductis anchoris ſcd̃o vento veliſicãtes baſileã applicuerũt. Ibi cũ per dies aliquot ꝑluſtratiſſibiqꝫ ſãctoꝝ lumib⁹ aĩas ſuas deo cõmendarent. Aſcenſiſqꝫ nauib⁹ ꝑ decurſũ rẽ iterũ coloniã vbi nũc corpora eoꝝ i pace requieſcũt tandẽ applicuerũt. ℟. Innumerabiles ꝟg. Cetera d̃ cõi plurimoꝝ virginum vt decet.

Sancti romani epiſcopi ⁊ cõfeſſoris. Oratio.

Deus cui btũs roman⁹ põtifex ita ſcitatis glĩa decoratus cõplacuit: vt tuoꝝ cõſortium i celis ꝓmereret ſcõꝝ da eccleſie tue q̃ms: eius iteruentu ꝑpetuã ꝯſequi leticiaꝫ cui⁹ depoſitionis diẽ gratulãdo celebrat ſolẽnẽ. Per dominum. Ad matu. iij. lec. ĩ nocturn. Lectio. j.

Cum factus eſſet beat⁹ roman⁹ diuinaꝝ ſcripturaꝝ agnitor nulliũ ſe iferiorẽ exiſtimans illud cogitando ſalomonis. Quanto magn⁹ es humilia te i oib⁹. Preterea bone indolis roman⁹ puericie excedẽs annos quotidie bonis opibus vigebat i ei⁹ vultu hũilitat' gr̃a. [illegible]

Erat. n. reſplẽdebat aio clar⁹ ītena fortitudie firm⁹ cõſilio valid⁹ prudentia ꝑdit⁹ cenſura iuſticie ſtabilis religione celſitudie ornat⁹ ſtatura ꝓcer⁹ facie decor⁹ ceſarie formoſus corpore caſtus mente deuot⁹ effabilis colloq̃o. L. iij.

Erat eniꝫ amabil' aſpectu temperantia clarus diſcretione ſuffult⁹ longanimitate aſſidu⁹ potentia robuſt⁹ humilitate manſuet⁹ charitate ſolicitus. Tali ergo ꝟtutũ locat⁹ in capite cepit ſtrenue i aula regis militarie locarij. Nam dei i nullo ꝑtermittens iuſſa reddebat que erant ceſaris ceſari ⁊ q̃ erant dei deo. Cet̃a de cõi vnius ꝯfeſ. ⁊ põt.

Scõꝝ Criſpini ⁊ criſpiniani martyruꝫ. Oratio.

Deus qui ſcis mr̃ib⁹ tuis criſpino ⁊ criſpiniano ad hanc glĩam veniendi copioſũ munus gr̃e ꝯtuliſti: da nob' famulis tuis nr̃oꝝ veniã pctõꝝ vt ſcõꝝ tuoꝝ itercedentib⁹ meritis ab oib⁹ mereamur aduerſitatib⁹ liberari. Per dominũ. Ad matuti. ix. lec. Inuitato. duplex. Lectio prima.

Criſpinus ⁊ criſpinianus ſueſſionis ciuitatẽ ingreſſi hoſpiciũ ſue ꝑegrinationis eligerũt. In qua q̃ ita ꝑualuerat erroꝛ gentiliū vt hoſpiciuꝫ eis eo ꝙ eſſent xp̄iani humanitas negaret. Tu aūt. Lectio ſc̄da.

Audiens aūt hec maximianꝰ impiꝰ cōcito ad ꝑquirēdos eos ructionaꝝ ſue direxit impietatis miſtrū a quo ⁊ q̄ſiti calciamenta ſūt i p̄dicta vrbe paupū ſarcientes. Quos cū non poſſet a fide xp̄i reuocari claros martyres extenſos troclea cedi fuſtibꝰ iuſſit. Lec. iij.

Idem ructionarꝰ furoꝛe inſaniens molas ad ſingulorum colla iubet ſuſpendi ⁊ hiemis tempoꝛe in fluuio eius vocabulum excanoxa velut ſub glacie demergi poſtremo vero picem adipem oleuꝫqꝫ iuſſit ſimul feruere et ſanctos denuo martyres in eo p̄cipitari quaſi conſumendos pena precepit.

Medie lecti. de ſancto ioanne Beuerlato. ſ. de communi vnius confeſſoꝛis ⁊ ponti. iij. vltime lectiones de expoſitiōe euāgelij. ſ. Deſcendens ieſus.

Cetera de communi plurimorum martyrum. In vigilia apoſtoloꝛum. Simonis ⁊ iud̄ ad veſperas ſuper p̄s. feria. aī. Eſtote foꝛtes in bello. Capl'm.

Scimus quoniam diligentibus deum omnia cooperantur in bonum: his qui ſecūdum propoſitum vocati ſunt ſancti. Hymnus.

Beate ſimon ⁊ thadee inclyte cernite noſtros gemitus cum fletibus quibus per lapſū meruimus baratrum per vos celoꝛum mereamur aditum. ℣. Annue chꝛiſte. ſ. o. ii. per hoꝛuꝫ ii. ca. merit. vt que te co. ḡ. deli. hoꝛ. ſol. g. p. ℣. In omnem terram. Antiphona. Beati eritis p̄s. M. Oratio.

Concede queſumus omnipotens deus vt ſicut apoſtoloꝛum tuoꝛum ſimonis ⁊ iude natalicia glorioſa preuenimus: ſic ad tua beneficia p̄merenda maieſtatem tuam ipſi p̄ nobis preueniant. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdeꝫ ſpiritus ſancti deus per omnia ſecula ſeculoꝛum. ℟. Amen.

Cetera omnia ad veſperas et ad matuti. ⁊ ad alias hoꝛas de communi apoſtoloꝛum.

Lectio prima.

Sancti igitur apoſtoli ſimon ⁊. Judas quos hodie feſtiuis veneramur preconijs poſtq̄ꝫ vniuerſas peragreſſent prouincias ⁊ multa feciſſent mirabilia venerunt ad ſyanir ciuitatem magnam ⁊ manſerunt in domo ſemei moxqꝫ ſeptuaginta temploꝛum pontifices venerunt cum populo innumerabili ad domuꝫ eius ita clamantes. Produc inimicos deoꝛum noſtroꝛum cum quibꝰ ſi non ſacrificaueris dijs noſtris incendemus te ⁊ domum tuam cum ipſis.

Lectio ſecunda.

INterea tenenť apl̄i dei et ducũť ad templũ ſoliſ. Cũ qꝫ īgreſſi eſſent templũ ceperũt demones clamare ꝑ energuminos. Quid nobis ⁊ vobis apl̄i dei viui. Ingreſſu veſtro flammis exurimur. Lectio tertia.

STabat aũt ī vna ede templi ab oriente quadriga equoꝝ fuſulis ex auro ī qua ſol' imago radiabat. In alia auteꝫ ede ſtabat lune imago fuſulis ex argento habens quadrigaꝫ ſil'is ex argento. Ceperũt ergo pontifices apl̄is vi facere cum ppl'o adorarent eos inuiti atqꝫ duos magos. ſ. ʒaroen ⁊ arphaxat qui hanc ipſā violantiā excitauerũt. Lectio quarta.

TUnc dicit iudas ad ſimonē frater ſimon video dominum ieſũ xp̄m vocantē nos. Similiter ⁊ ſimō reſpōdit diu ē ꝙ intueor aſpectũ i medio angeloꝝ. Cũ igiť ſci apl̄i ſupradicta v̄ba ſecũ ebraico loqueren̄ť ſermōe appuit illis angelꝰ dn̄i dicens. Cōfortamini ⁊ vnum e duobꝰ eligite aut iſtoꝝ repentinũ interitũ aut palmam martyrij veſtri cũ fiducia boni certaminis ꝓbate. Lectio quinta.

QUi reſpōdētes dixerunt. Miranda ē mīa dn̄i noſtri ieſu xp̄i vt iſtis ꝓpicietur atqꝫ vt nos adiuuet quatenꝰ ad coronā ꝑtingere poſſimꝰ. Soli ⁊ eni apoſtoli viderũt ⁊ audierũt angelũ dn̄i. Cũqꝫ pōtifices cōpellere vellent apl̄os vt ſimulacra ſolis ⁊ lune adorarent dixerunt apl̄i ad eos. Facite fieri ſilentiũ vt demꝰ rn̄ſa oī populo L. vi.

FActo igitur ſilentio dixit ſimon ad ſimulacruꝫ ſolis. Precipio demō peſſime tibi exi de ſimulacro ſolis ⁊ cōmune ipſũ ⁊ q̈drigam eiꝰ. Sil'iter cũ hec iudas ad ſimulacrũ lune dixiſſet. Viſi ſũt ab oī populo duo ethiopes nudi nigri ⁊ horribiles aſp̄cu egreſſi ⁊ vlulatum emittētes fũdo tenus ſimulacra ſubuerterũt. Tũc omēſ pontifices irruerũt ī apl̄os dei ⁊ interfecerũt eos. Erant autē apl̄i gaudentes ⁊ gr̄as deo agētes qm̄ digni hiti ſunt ꝓ nomie ieſu contumeliam pati.

Secundum ioannem.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Hec mando vos vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. Et reliqua. Omel. ex comēta. b. augu. epiſcopi.

SI nō veniſſeꝫ dicit dn̄s ⁊ locutꝰ fuiſſem eis pctm̄ nō haberent. Nũq̇d ſine pctō erāt iudei anteq̈ꝫ xp̄s veniſſet ī carne. Quis hoc vel ſtultiſſimus dixerit hoc ē eni pctm̄ ꝙ nō crediderũt in xp̄m qr ꝓpterea venit vt credať in ipſum. Le. viij

HOc pctm̄ ſi nō veniſſet nō vtiqꝫ hērent aduētus q̊ppe eiꝰ quantũ credentibꝰ ſalurꝫ tm̄ nō credentibus exicialis actus eſt. Qui me odit iḡt dn̄ſ ⁊ preꝫ meũ odit Si interrogarentur iudei vtrũ diligerēt deũ q̄d ſe alium q̄ȝ diligere deum r̄nderunt. Nec mencientes ex aio ſed erant potius opinātes.

Lectio nona.

Quomodo eniȝ diligerent patrē veritatis qui hērent odio v̓itatē. Tūc enim igiꝰ oderunt v̓itatē quātū oderūt ſuas penas q̄s talibꝰ irrogat v̓itas. Neſciūt aūt illuȝ eſſe v̓itatem que tales quales ipſi ſunt damnat. Si o ꝑa nō feciſſē in eis inquit dn̄s que nemo aliꝰ fec̄ peccatum nō hērent. Cetera oia ad mat. de cōi aploꝝ cap.

Oratio.

Deus qui nos per beatos apoſtolos tuos ſimonem ⁊ iudam ad agnitionē tui nois venire tribuiſti: da nobis eorū gloriam ſempiternam ⁊ ꝓficiē do celebrare ⁊ celebrando ꝓficere. Per dn̄m. Ad .ii. veſ. pſ. d aplis ℟. Ciues aploꝝ. Cap. Scimus qm̄. Sancti quintini martyris. Oratio.

Sancti nos dn̄e queſumus martyris tui quintini veneranda feſtiuitas muniat: et fragilitati noſtre ſubſidium exoret. Per dominum. Ad mat. iii. lec. cum nocturno. Cetera ō cōi vnius martyris. Lectio .i.

Sanctus quintinus ructionaro prefecto preſentatus ⁊ ad ſacrificandum ydolis cōpulſus dixit ad ructionarū fac ꝙ vis qr minas nō timeo. Tūc rictiōarus iuſſit eū a quaternionibus extendi ⁊ torqueri ⁊ flagellatum incarcerari. Lec. ii.

Ubi apparuit ei angelus domini dicens. Exi ⁊ corobora populum ad fidem xp̄i Et exiens cepit in media ciuitate annunciare verbum dei. Cuſtodes carceris euigilanteſ ⁊ neminem inuenientes intus cucurrerunt ⁊ inuenerunt ſeruum dei in medio populi verbum domini predicantem. Videntes tam mirabile factuȝ cōuerſi ſunt ad dominum. L. iii.

Poſt hec iuſſit rictionarus beatum quintinuȝ ſibi exhiberi. Cui ⁊ dixit. Vidō ꝙ elegiſti conſilium vt magis mori q̄ȝ viuere velis. Quintinus rn̄dit. Non eſt mors ſi perſeuerauero in tormentis que a te mihi īferuntur. ℟. Percepturus. ; Cetera de cōi vnius martyris vt decet. In vigilia omnium ſanctorum. Ad veſ. ſuper pſ. aī. Sancti dei omnes qui eſtis cōſortes ſupernorum ciuium intercedite ꝓ nobis ad dominum. pſ. Laudate pueri. Aī. O q̄ȝ glorioſum eſt regnum ī quo cū xp̄o gaudent omēs ſancti amicti ſtolis albis ſequūtur agnū quocūq̄ȝ ierit. pſ. Lauda. do. omnes gen. Aī. Fulgebūt iuſti ⁊ tāq̄ȝ ſcintille in arūdineto diſcurrent iudicabūt nationes regnabūt in eternum. pſ. Lau ani. m. Aī. Sanctum eſt verū lumen ⁊ admirabile miniſtrāſ lucem his qui permanſerunt ī agone certaminis receperunt

INterea tenent͛ apl'i dei et ducūt ad templū ſoliſ. Cū qꝫ īgreſſi eſſent templū ceperūt demones clamare ꝑ energuminos. Quid nobis ⁊ vobis apl'i dei viui. Ingreſſu veſtro flammis exurimur. Lectio tertia.

STabat aūt ī vna ede templi ab oriente quadriga equoꝝ fuſulis ex auro ī qua ſol' imago radiabat. In alia autē ede ſtabat lune imago fuſulis ex argento habens quadrigaꝫ fil'is ex argento. Ceperūt ergo pontifices apl'is vi facere cum pp'lo adorarent eos inuiti atqꝫ duos magos. ſ. çaroen ⁊ arphaxat qui hanc ipſā violantiā excitauerūt. Lectio quarta.

TUnc dicit iudas ad ſimonē frater ſimon video dominum ieſū xp̄m vocantē nos. Similiter ⁊ ſimō reſpōdit diu ē ꝙ intueoꝛ aſpectū ī medio angeloꝝ. Cū igit͛ ſci apl'i ſupradicta v̓ba ſecū ebraico loquerent͛ ſermōe appuit illis angelꝰ dn̄i dicens. Cōfortami ⁊ vnum e duobꝰ eligite aut iſtoꝝ repentinū interitū aut palmam martyrij veſtri cū fiducia boni certaminis ꝓbate. Lectio quinta.

QUi reſpōdētes dixerunt. Miranda ē mīa dn̄i noſtri ieſu xp̄i vt iſtis ꝓpicietur atqꝫ vt nos adiuuet quatenꝰ ad coronā ꝑtingere poſſimꝰ. Soli ⁊ enī apoſtoli viderūt ⁊ audier͛t angelū dn̄i. Cūqꝫ pōtifices cōpellere vellent apl'os vt ſimulacra ſolis ⁊ lune adorarent dixerunt apl'i ad eos. Facite fieri ſilentiū vt demꝰ rn̄ſa oī populo

FActo igitur ſilentio L. vi. dixit ſimon ad ſimulacrūꝫ ſolis. Precipio demō peſſime tibi exi de ſimulacro ſolis ⁊ cōminue ipſū ⁊ q̄drigam eiꝰ. Sil'iter cū hec iudas ad ſimulacrū lune dixiſſet. Viſi ſūt ab oī populo duo ethiopes nudi nigri ⁊ horribiles aſpc̄u egreſſi ⁊ vlulatum emittētes fūdo tenus ſimulacra ſubuerter͛t. Tūc omēſ pontifices irruerūt ī apl'os dei ⁊ interfecerūt eos. Erant autē apl'i gaudentes ⁊ gr̄as deo agētes qm̄ digni hīti ſunt ꝓ nomie ieſu contumeliam pati.

Secundum ioannem.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Hec mando vos vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. Et reliqua. Omel. excomēta. b. augu. epiſcopi.

SI nō veniſſeꝫ dicit dn̄s ⁊ locutꝰ fuiſſem eiſ pctm̄ nō haberent. Nūq̄d ſine pctō erāt iudei anteq̄ꝫ xp̄s veniſſet ī carne. Quis hoc vel ſtultiſſimus dixerit hoc ē enī pctm̄ ꝙ nō crediderūt in xp̄m qr ꝓpterea venit vt credat͛ in ipſum. Le. viij

HOc pctm̄ ſi nō veniſſet nō vtiqꝫ hērent aduētus q̄ppe eiꝰ quantū credentibꝰ ſalurꝫ tm̄ nō credentibus exicialis actus eſt. Qui me odit iq̄t dn̄ſ f⁊ p̄rēꝫ meū odit Si interrogarentur iudei vtrū diligerēt deū q̇d ſe alium q̃z diligere deum r̃nderunt. Nec menctentes ex aio ſed erant potius opinãtes.

Lectio nona.

Quomodo eniz diligerent patrẽ veritatis qui hẽrent odio v̇itatẽ. Tũc enim igiť oderunt v̇itatẽ quãtũ oderũt ſuas penas q̃s talibꝰ irrogat v̇itas Neſciũt aũt illuz eſſe v̇itatem que tales quales ipſi ſunt damnat. Si oꝑa nõ feciſſẽ in eis inquit dñs que nemo aliꝰ feč peccatum nõ hẽrent. Cetera oia ad mat. de cõi apłoꝝ cap.

Oratio.

Deus qui nos per beatos apoſtolos tuos ſimonem ⁊ iudam ad agnitionẽ tui nois venire tribuiſti: da nobis eorũ gloriam ſempiternam ⁊ ꝓficiẽdo celebrare ⁊ celebrando ꝓficere. Per dñm. Ad ij. vš. pš. ō apłis ℟. Ciues apłoꝝ. Cap. Scimus qm̃. Sancti quintini martyris. Oratio.

Sancti nos dñe queſumus martyris tui quintini veneranda feſtiuitas muniat: et fragilitati noſtre ſubſidium exoret. Per dominum. Ad mat. iij. lec. cum nocturno. Cetera ō cõi vnius martyris. Lectio .i.

Sanctus quintinus ructionaro prefecto preſentatus ⁊ ad ſacrificandum ydolis cõpulſus dixit ad ructionarũ fac ꝙ vis qꝛ minas nõ timeo. Tũc rictiõarus iuſſit eũ a quaternionibus extendi ⁊ torqueri ⁊ flagellatum incarcerari. Lec. ij.

Ubi apparuit ei angelus domini dicens. Exi ⁊ corobora populum ad fidem xp̄i Et exiens cepit in media ciuitate annunciare verbum dei. Cuſtodes carceris euigilanteſ ⁊ neminem inuenientes intus cucurrerunt ⁊ inuenerunt ſeruum dei in medio populi verbum domini predicantem. Uidentes tam mirabile factuz cõuerſi ſunt ad dominum. L. iij.

Poſt hec iuſſit rictionaruſ beatum quintinuz ſibi exhiberi. Cui ⁊ dixit. Uido ꝙ elegiſti conſilium vt magis mori q̃z viuere velis. Quintinuſ rñdit. Non eſt mors ſi perſeuerauero in tormentiſ que a te mihi iferuntur. ℟. Percepturus. ꝫ Cetera de cõi vnius martyris vt decet. In vigilia omnium ſanctorum. Ad vš. ſuper pš. aã. Sancti dei: omnes qui eſtis cõſortes ſupernorum ciuium int̃cedite ꝓ nobis ad dominum. pš. Laudate pueri. Aã. O q̃z glorioſum eſt regnum i quo cũ xp̄o gaudent omẽs ſancti amicti: ſtolis albis ſequũtur agnũ quocũqz ierit. pš. Lauda. do. omnes gen. Aã. Fulgebũt iuſti ⁊ tãq̃z ſcintille in arũdineto diſcurrent iudicabũt nationes regnabũt in eternum. pš. Lau ani. m. Aã. Sanctum eſt veꝝ lumen ⁊ admirabile miniſtrãſ lucem his qui permanſerunt i agone certaminis receperunt a chriſto ſplendorē ſempiternū in quo aſſidue felices letant̄. ps. Laudate do. q. bo. An. Omnes electi dei nr̄i memoramini an̄ deum vt vr̄is p̄cib⁹ adiūcti mereamur vobis adiungi. ps. Lauda hieruſalem do. Caplm.

Ecce ego ioannes vidi angelū aſcendentē ab ortu ſolis habentē ſignū dei viui ⁊ clamauit voce magna q̄tuor angel' quib⁹ datū eſt nocer̄ terre ⁊ mari dicens nolite nocere ire ⁊ mari neq3 arborib⁹ quoadusq3 ſignem⁹ ſeruos dei i frōtib⁹ eoꝝ

R. Laudē dicite deo nr̄o omēs ſancti eius ⁊ qui timetis deum puſilli et magni. Qm̄ regnauit dominus deus noſter omnipotens. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ et dem⁹ gloriā. V. Genus electum gens ſcā populus acq̄ſitōis memores memoꝝ laudate deum m. Qm̄. Gloria. Gaudea. Hym.

Jeſu ſaluator ſeculi redemptis ope ſubueni ⁊ pia dei genitrix ſalutem poſce miſeris

Cetus omnes angelici ⁊ patriarcharū cunei ⁊ pphetarū merita nobis p̄cent veniaȝ. Baptiſta xp̄i p̄uius ⁊ clauiger ethereus cū ceteris apoſtolis nos ſoluent nexu criminis. Chor⁹ ſacratus martyrū confeſſio ſacerdotū ⁊ virginalis caſtitas nos a peccatꝫ abluant. Clericoruȝ ſuffragia omneſq3 ciues celici annuant votis ſupplicū ⁊ vite poſcāt premiū. Laus honor v̄tus gloria deo patri ⁊ filio ſctō ſimul paraclito in ſempiterna ſecula. Amen. V. Letamini in dn̄o.

An. Beati eritis ſci dei oēs qui meruiſtis ꝯſortes fieri celeſtiū v̄tutū et ꝑfrui claritatis gloria ideoq3 p̄camur vt memores noſtri intercedere dignemini ꝓ nobis ad dn̄m deum noſtrū. ps. Magnificat. Oratio.

Domine deus nr̄ multiplica ſup nos gratiā tuam ⁊ ſcōꝝ tuoꝝ quorū p̄uenim⁹ glioſa ſolennia tribue ſubſequi i ſcā ꝓfeſſiōe leticiā. Per dominuz

Nulla fiat memo. ad has vs. nec ad matu. neq3 ad. ii. vs. niſi qn̄ hoc feſtū in dn̄ica ꝯtigerit tūc eni fiat memo. de dn̄ica priuatim ſed nō de trinitate. Sil' fiat ad. ii. vs. qn̄ hoc feſtuz i ſabbato ꝯtigerit: nec etiā tunc fiat ꝓceſ. Ad completoriuz antiph.

Sanctoꝝ p̄cibus cunctoꝝ redde ſalutē corpis ⁊ anime chriſte tuis famulis. ps. Cum inuoca. Hym. Saluator m. do. Ad matut. Inuitat. Venite adoremus dn̄m qui in ſctis glioſus eſt. ps. Venite. Hym. Jeſu ſaluator. In. i. noc. an̄. Adeſto deus vn⁹ oīs pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpūs ſcūs. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. An. Sicut liliuz inter ſpinas ſic amica mea int filias. ps. Celi enar. An. Laudemus dn̄m quē laudāt āgeli quē cherubin ⁊ ſeraphin ſanct⁹ ſanctus ſanctus ꝓclamant. ps. Benedic aīa. i. V. Letamini i dn̄o. Benedictio. In charitate perfecta ꝯfirmet nos trinitas ſctā.

LEgimus ĩ eccľaſtic̃. L.i. hyſtoriis ꝙ ſanct⁹ Bonefaci⁹ qui q̇rto a beato gregorio romane vrbis ep̄atũ tenebat ſuis p̄cib⁹ donari eccleſie xp̄i templũ rome qd̄ ab antiquis panteon vocabat̃. a foca ceſare impetrauit ſimulachra q̇ oium deorũ videt̃ eſſe. In q̇uo illuminata omni ſpurcicia fecit eccleſiã ſancte dei genitricis: atqȝ oiuȝ ſanctoꝝ xp̄i vt excluſa multitudine demonũ mľtitudo chriſti ſanctoꝝ a fidelib⁹ in memoria beret̃ deuota. ℟. Sũme trinitati ſimplici deo vna diuitas eq̄l' gloria coet̃na maieſtas patri ꝓliqȝ ſctóqȝ flamini. Qui totum ſubdit ſuis orbem legibus. ℣. Preſtet nobis gloriã deitas beata patris ac nati pariterqȝ ſpiritus almi. Qui totum. Benedictio. Per interceſſionem ſue matris benedicat nos fili⁹ dei patris. Lectio ſecunda.

BEata quoqȝ dei genitrix ſemper virgo maria templum domini ſacrariũ ſpiritus ſancti virgo ante partuȝ virgo poſt ꝑtum p̄ntis diei ſolennitaté cum ſuis virginibuſ exꝑs nullo mó credenda eſt. Ipſa quippe regina eſt gentium domina regum ſponſa domini mater xp̄i cõditoris templũ ſpiritus ſancti ſacrariũ. ℟. Felix nanqȝ es ſacra virgo maria ⁊ omni laude digniſſima. Quia ex te ortus ē ſol iuſticie chriſtus deus noſter. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo ſexu ſentiant omnes tuum leuamen quicunqȝ celebrant tuam cõmemoratõnem. Quia ex. Benedictio. Ad ſocietateȝ ciuium ſupernorum perducat nos rex angelorum. Lectio .iii.

OMnipotentem deum laudemus ⁊ glorificemuſ qui ſuperna celoruȝ regna ſpiritib⁹ angelicis ad laudem et honoré ſui nominis in perpetuuȝ miro ordine collocauit. De quibus loqui plura ꝑtimaſcimus quia ſoli deo eſt ſcire quomodo eorũ inuiſibilis abſqȝ contagione ſiue diminutione in ſua ſola puritate conſiſtat natura. Tu aũt. ℟. Te ſanctum dominuȝ in excelſis laudant omnes angeli dicentes. Te decet laus et honor domine. ℣. Cherubin quoqȝ ac ſeraphin ſanctus proclamant ⁊ omnis celicus ordo dicens. Te decet laus. Gloria patri et. Te decet. In ſecundo nocturno antiphona. Inter natos mulierum non ſurrexit maior ioanne baptiſta. Pſ. Bonum eſt cõfiteri domino. An. Eſtote fortes in bello: et pugnate cum antiquo ſerperte ⁊ accipietis regnũ eternum alleluia. Pſalmus. Benedicam dominũ in omni tempore. Antiphona. Iſti ſunt ſancti qui pro dei amore minas hominuȝ contempſerunt ſancti martyres in regnum eternum exultant cum angelis o q̄ȝ precioſa eſt mors ſctõrũ qui aſſidue aſſi a chriſto ſplendorē ſempiternū in quo aſſidue felices letanť. ps. Laudate do. q. bo. An̄. Omnes electi dei nr̄i memoꝛami an̄ deum vt vr̄is p̄cib⁹ adiūcti mereamur vobis adiungi. ps. Lauda hieruſalem do. Capl'm.

Ecce ego ioannes vidi angelū aſcendentē ab oꝛtu ſolis habentē ſignū dei viui ⁊ clamauit voce magna q̄tuoꝛ angel' quib⁹ datū eſt nocer̄ terre ⁊ mari dicenſ nolite nocere t̄re ⁊ mari neqꝫ arboꝛib⁹ quoaduſqꝫ ſignem⁹ ſeruos dei i frōtib⁹ eoꝝ. R. Laudē dicite deo nr̄o omēs ſancti eius ⁊ qui timetis deum puſilli et magni. Am̄. Regnauit dominus deus noſter omnipotens. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ et dem⁹ gloꝛiā. V. Genus electum gens ſcā populus acq̄ſitōis memoꝛes memoꝝ laudate deum. Am̄. Gloꝛia. Gaudea. Hym.

Ieſu ſaluatoꝛ ſeculi redemptis ope ſubueni ⁊ pia dei genitrix ſalutem poſce miſeris. Cetus omnes angelici ⁊ patriarcharū cunei ⁊ ꝓph̄arū merita nobis p̄cenť veniaz. Baptiſta xp̄i p̄uius ⁊ clauiger ethereus cū ceteris apoſtolis nos ſoluent nexu criminis. Choꝛ⁹ ſacratus martyrū confeſſio ſacerdotū ⁊ virginalis caſtitas nos a peccatꝭ abluant. Clericoꝛuꝫ ſuffragia omneſqꝫ ciues celici annuant votis ſupplicū ⁊ vite poſcāt premiū. Laus honoꝛ v̄tus gloꝛia deo patri ⁊ filio ſctō ſimul paclito in ſempiterna ſecula. Amen. V. Letami in dn̄o.

An̄. Beati eritis ſci dei oēs qui meruiſtis ꝯſoꝛtes fieri celeſtiū v̄tutū et ꝑfrui claritatis gloꝛia ideoqꝫ p̄camur vt memoꝛeſ noſtri intercedere dignemi ꝓ nob̄ ad dn̄m deum noſtrū. ps. Magnificat. Oratio.

Domine deus nr̄ multiplica ſup̱ nos gratiā tuam ⁊ ſcōꝝ tuoꝝ quoꝝ p̄uenim⁹ glīoſa ſolennia tribue ſubſequi i ſcā ꝓfeſſiōe leticiā. Per dominuz

Nulla fiat memo. ad has vs. nec ad matu. neqꝫ ad .ij. vs̄. niſi qn̄ hoc feſtū in dn̄ica ꝯtigerit tūc eni fiat memo. de dn̄ica priuatim ſed nō de trinitate. Diſ fiat ad .ij. vs̄. qn̄ hoc feſtuz i ſabbato ꝯtigerit: nec etiā tunc fiat ꝓceſ. Ad completoꝛiuz antiph̄.

Sanctoꝝ p̄cibus cunctoꝝ redde ſalutē coꝛpiſ ⁊ anime chriſte tuis famulis. ps. Cum inuoca. Hym. Saluatoꝛ. m. do. Ad matut. Inuitaᵗ. Venite adoꝛemus dn̄m qui in ſctis glīoſus eſt. ps. Venite. Hym. Ieſu ſaluatoꝛ. In .j. noc. an̄. Adeſto deus vn⁹ op̄s pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpūs ſcūs. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. An̄. Sicut liliuz inter ſpinas ſic amica mea int̄ filias. ps. Celi enar. An̄. Laudemus dn̄m quē laudāt āgeli quē cherubin ⁊ ſeraphin ſanct⁹ ſanctus ſanctus ꝓclamant. ps. Benedic aīa .j. V. Letamini i dn̄o. Benedictio. In charitate perfecta ꝯfirmet nos trinitas ſctā.

Legimus ĩ eccl'aſtic⁹. L. i. hyſtoriis ꝙ ſanct⁹ Bonefaci⁹ qui q̇rto a beato gregorio romane vrbis ep̄atũ tenebat ſuis ꝓcib⁹ donari eccleſie xp̄i templũ rome qđ ab antiquis panteon vocabat᷑ a foca ceſare impetrauit ſimulachra q̇ oium deorũ videt᷑ eſſe. In q̇uo illuminata omni ſpurcicia fecit eccleſiã ſancte dei genitricis: atq₃ oiu₃ ſanctoꝝ xp̄i vt excluſa multitudine demonũ m̄ltitudo chriſti ſanctoꝝ a fidelib⁹ in memoria hēret᷑ deuota. ℟. Sũme trinitati ſimplici deo vna diuitas eq̄l' gloria coet̄na maieſtas patri ꝓliq₃ ſctōq₃ flamini. Qui totum ſubdit ſuis orbem legibus. ℣. Preſtet nobis gloriã deitas beata patris ac nati pariterq₃ ſpiritus almi. Qui totum. Benedictio. Per interceſſionem ſue matris benedicat nos fili⁹ dei patris. Lectio ſecunda.

Beata quoq₃ dei genitrix ſemper virgo maria templum domini ſacrariũ ſpiritus ſancti virgo ante partu₃ virgo poſt ꝑtum p̄ntis diei ſolennitatē cum ſuis virginibuſ exꝑs nullo mō credenda eſt. Ipſa quippe regina eſt gentium domina regum ſponſa domini mater xp̄i cōditoris templũ ſpiritus ſancti ſacrariũ. ℟. Felix nanq₃ eſ ſacra virgo maria ꝛ omni laude dignissima. Quia ex te ortus ē ſol iuſticie chriſtus deus noſter. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo ſexu ſentiant omnes tuum leuamen quicunq₃ celebrant tuam cōmemoratōnem. Quia ex. Benedictio. Ad ſocietate₃ ciuium ſupernorum perducat nos rex angelorum. Lectio .iii.

Omnipotentem deum laudemus ꝛ glorificemuſ qui ſuperna celoru₃ regna ſpiritib⁹ angelicis ad laudem et honorē ſui nominis in perpetuu₃ miro ordine collocauit. De quibus loqui plura ꝑtimaſcimus quia ſoli deo eſt ſcire quomodo eorũ inuiſibilis abſq₃ contagiōne ſiue diminutione in ſua ſola puritate conſiſtat natura. Tu autē. ℟. Te ſanctum dominu₃ in excelſis laudant omnes angeli dicentes. Te decet laus et honor domine. ℣. Cherubin quoq₃ ac ſeraphin ſanctus proclamant ꝛ omnis celicus ordo dicens. Te decet laus. Gloria patri et. Te decet. In ſecũdo nocturno antiphona. Inter natos mulierum non ſurrexit maior ioanne baptiſta. Ps. Bonum eſt cōfiteri domino. An. Eſtote fortes in bello: et pugnate cum antiquo ſerperte ꝛ accipietis regnũ eternum alleluia. Pſalm⁹. Benedicam dominũ in omni tempore. Antiphona. Iſti ſunt ſancti qui pro dei amore minas hominu₃ contempſerunt ſancti martyres in regnum eternum exultant cum angelis o q̄₃ precioſa eſt mors ſctōꝝ qui aſſidue aſſiſtunt ante dñm ⁊ ab inuicē3 nõ ſunt ſepati. ℟. Deus venerūt. ℣. Exultent iuſti. Benedictio. Patriarcharū merita nos ducant ad regna celeſtia. Le. iiij.

Adhuc aliq̄d d̄ eadē p̄clara feſtiuitate loq̄ icipiam⁹ que nõ ſolū angeloꝝ ſpiritibus vt p̄dixim⁹ veꝝ etiā ſanctis oĩbus qui ĩ terra ſunt ab exordio mūdi creati honorabilit̄ dedicata ꝯſiſtit. Ex quib⁹ fuerāt patriarche viri religioſi atq3 gl'ioſi ĩ vita ſua p̄ſes ꝓphaꝝ ⁊ apl'orū quoꝝ memoria nõ derelinq̄tur ⁊ nomē eoꝝ p̄manet ĩ etn̄ū q2 deo digni inuēti ſunt. ℟. Inter natos mulieꝝ non ſurrexit maior ioãne baptiſta. Qui viā dñi p̄parauit in heremo. ℣. Fuit hõ miſſus a deo cui nomē erat ioãnes. Qui. Bñdictio. Apl'orū intceſſio iūgat nos angeloꝝ ꝯſortio. Tu autem. Lectio. v.

Iohanni athlete dei electo ꝯcordat duoden⁹ apl'oru3 numer⁹ quos a p̄mis miracl'orū v̄tutib⁹ ad ꝯponendū noue fidei fundamentū erigendū q̄a adhunc tenerū ſtatū eccl'ie ꝓuidentia diuia ex oīb⁹ quos capiebat mūdus elegit vt in omne3 terrā ſon⁹ eoꝝ p̄dicatōis exiret ⁊ in fines orbis terre eoru3 ꝓcederent v̄ba. ℟. Ciues apl'oru3 ⁊ domeſtici dei aduenerunt hodie. Portātes face3 ⁊ illuminātes patriā dare pacē gentibuſ ⁊ liberare pplm dñi. ℣. Audite p̄ces ſupplicu3 vite eterne poſcētes p̄mia q̄ fertis in dextris manipulos iuſticie quiq3 gaudentes aduenistis hodie. Portā. Bñdictio. Martyꝝ cõſtantia noſ ducat ad reḡ celeſtia. L. vi.

His ſubiectū eſt triūphale martyriū nomē: qui per diuerſa tormentoꝝ genera chriſti paſſionē nõ laceſſentib⁹ p̄cordiorū mētib⁹ mutabant. Alij ferro p̄empti alij flammis exuſti. Alij flagellis verberati. alij uectib⁹ p̄forati. alij cruciati patibulo. alij pelagi p̄iculo demerſi. alij vinculis ſunt mancipati alij viui excoriati. alij linguis expropriati. alij lapidib⁹ obruti. alij frigore afflicti. alij fame cruciati. alij v̄o trūcatis manibus ſiue ceteris ceſis membris ſpectaculū ꝯtumelie ĩ populis nudi ꝓpter nomē dñi portātes. ℟. Conſtantia martyrū laudabilis o charitas inextinguibil' o patiētia inuincibilis que lic3 int̄ p̄ſſuros pſequentiū viſa ſit deſpicabilis. Inuenief ĩ laudē ⁊ gl'am ⁊ honore3. In tēpe retributiōis. ℣. Nos ergo petimus piis ſ'buciāt merit' honoficati a patre qui eſt in celis. Inuēi. Gl'ia pat. In tempore. In. iij. noc. aī. Sint lumbi veſtri precincti ⁊ lucerne ardentes ĩ māibus veſtri; ⁊ vos ſimiles hoīb⁹ expectantib⁹ dñm ſuū qñ reuertaſ a nuptiis. ℟. Exultate iuſ. aī. Virgines ſancte dei orate ꝓ nobis vt ſceleꝝ veniā ꝓ vos accipere mereamur. ℟. Eructa

Añ. Laudem dicite deo noſtro oēs ſci eius ⁊ q̄ timet̄ deū puſilli ⁊ magni qm̄ regnabit dn̄s deus nr̄ oṗs gaudeamus ⁊ exultemus ⁊ dem⁹ glām ei. Añ. Quaz dilecta. ℣. Juſtoꝝ aie. Benedictio. Euāgelica lectio ſit nobis ſalus ⁊ ꝓtc̄. Scdm mattheum.

In illo tp̄e. Vidēs ieſus turbas: aſcēdit in monteʒ. Et cū ſediſſet acceſſerūt ad eum diſcipuli eius. Et reliqua. Omel. venerā. bede preſbyteri.

Recte deus excelſus i locū excelſū aſcendit vt hoib⁹ excelſa p̄dicaret. Sedēs autez docet qḋ ꝑtinet ad dignitatem magiſterij. Aꝑuit os ſuū qui in lege veteri aꝑire ſolebat ora ꝓpharuz. Qui ergo dr̄. Bti pauꝑes ſpū ⁊c̄. Incipit eni btitudo ab hūilitate. Bti pauꝑes ſpū .i. nō iflati: xp̄i vo ſacerdotib⁹ atq3 doctorib⁹ ſiue ꝯfeſſorib⁹ h⁹ feſtiuitatē diei nō ignotā eē credimus. ℟. Sint lūbi vr̄i p̄cincti ⁊ lucerne ardētes in manib⁹ veſtris. Et vos ſiles hoibus expectātib⁹ dn̄m ſuuz qn̄ reuertat̄ a nuptiis. ℣. Vigilate ergo qꝛ neſcitis q̄ hora dn̄s vr̄ ventur⁹ ſit Et vos. Bn̄dictio. Chor⁹ ſctārū v̄ginū int̄cedat ꝓ nobis ad dominum. Lectio viii.

Prudentes quoq3 v̄gines ſolēnitate p̄ſētis diei exp̄s nullo mō credēde ſunt que carnis pudiciciā cum v̄ginitat̄ honore itra cordis hoſpicia obſeruauerūt ⁊ relict̄ nuptiaꝝ copulationibus ſp̄etaq3 libroꝝ ꝓpagine ſponſo qui in celis ē ꝑhēni actu mēte hītu ⁊ guſtu applicari maluerūt. ℟. Audiui vocē d̄ celo venientē venite oēs virgines ſapiētiſſime. Oleū recondite in vaſis veſtris duz ſponſus aduenerit. ℣. Media nocte clamor factus eſt ecce ſponſus venit. Oleum. Bn̄dictio. Sctōrū merit̄ mereamur gaudia lucis. Lectio nona.

Decurſo igit̄ ſermone omnium ſcōꝝ meritis ⁊ triūphis dedicato ad ſuꝑiora redeuntes illius excellētiſſime atq3 glorioſiſſime ſemꝑq3 v̄gis marie memoriā hūili deuotōe agamuſq3 prima ſcē trinitatis ſolio reſidens angelis et archāgelis p̄lata triūphat atq3 thronuz regalē necnō ineffabilez portat qꝛ illū ſaluo pudoris ſignaculo generauit qui nutu ſuo cuncta creauit. ℟. Concede nobis dn̄e q̄s veniā delictoꝝ ⁊ int̄cedentib⁹ ſcis quoꝝ hodie ſolēnia celebramus. Talē nobis tribue deuotionez: vt ad eorum peruenire mereamur ſocietatem. ℣. Adiuuent nos eorum merita quos ꝓpria impediunt ſcelera excuſet int̄ceſſio accuſat quos actio ⁊ qui eis tribuiſti celeſt' palmā triumphi nobis veniam nō deneges peccati. Talem. Gloria patri. Vt ad eorum. ℟. Juſti autem in perpetuum. In laudib⁹.

Añ. Vidi turbam magnam quā dinumerar̄ nēo poterat ex oib⁹ gentibus stantes ante thronuz. ps Dn̄s regna. An Et oēs angeli stabāt in circuitu throni et ceciderūt in ꝯspectu eius in facies suas: ⁊ adorauerūt euz. ps. Jubilate. An Redemisti nos dn̄e deus in sanguine tuo ex oī trib⁹ ⁊ lingua ⁊ populo ⁊ natōe ⁊ fecisti nos deo nostro regnū. ps. Deus deus. An Bn̄dicite dominū oēs electi eius agite diez letitie ⁊ confitemini ei. ps Bn̄. An Hymn⁹ oibus sanctis ei⁹ filijs isrl̄ pplo appropiquāti sibi glia hec est oib⁹ scis eius. ps. Lauda. Capl̄m Ecce ego ioannes. Hymnus.

Christe redemptor omniū ꝯserua tuos famulos beate semper virginis placat⁹ sanctis p̄cib⁹. Beata quoqz agmina celestiū spirituū p̄terita presentia futura mala pellite. Vates eterni iudicis aplīqz domini suppliciter exposcim⁹ saluari vestris p̄cib⁹. Martyres deiqz incliti ꝯfessoresqz lucidi vr̄is orōnibus nos ferte in celestibus. Chorus sanctaꝝ virginuz clericorūqz omniū simul cū scis oibus ꝯsortes xp̄i facite. Mentē auferte p̄fidam credentiū de finib⁹ vt xp̄o laudes debitas persoluamus alacriter. Gloria patri ingēito eiusqz vnigēito vno cū scō spū in sempiterna secula Amen. ℣. Mirabilis deus. An Te gloriosus aplōrū chorus: te ꝓphetaꝝ laudabilis numerus te martyꝝ candidat⁹ laudat exercit⁹ te oēs electi voce ꝯfitent̄ vnanimes btā trinitas vn⁹ deus. ps B. Oratio.

Omnipotens. s. d. qui nos omniuz sanctoꝝ tuoꝝ merita sub vna tribuisti celebritate venerari: q̄s: vt desideratā nobis tue ꝓpitiatōis abundātiā multiplicatis intercessorib⁹ largiaris. Per. Ad iij. an Vidi turbaz. iij. an Et oēs angeli. Capl̄m Ecce ego ioannes. [illegible] de cō in muni plurimoꝝ martyꝝ. [illegible] horas dn̄i cum [illegible] s. subseq̄uē. Ad vi. aña Redemisti. Capitulum.

Audiui numerū signatorū centūquadragintaquatuor milia signati ex oī tribu filioꝝ israel. Ad. ix. an Hymn⁹ oib⁹. Capl̄m

Vidi turbā magnaz quā dinumerare nemo poterat ex oib⁹ gentib⁹ ⁊ trib⁹ ⁊ populis ⁊ linguis stantes ante thronū ⁊ in ꝯspectu agni amicti stolis albis ⁊ palme in manib⁹ corū. Ad. ij. vš. an Vidi turbā. Confitebor. ps Credidi ꝓpter. ps In ꝯuertēdo. ps Eripe me. ps Lauda hieru. Capl̄m Ecce ego ioan. ℟ Justi aūt i p̄petuū viuent ⁊ apud dn̄m est merces eoꝝ. Et cogitatio eorū apud altissimū. ℣ Ideo accipiet regnū decoris ⁊ diademā spēi de manu dn̄i. Et cog. Glia laus ⁊ honor decus et ptās ⁊ iubilatio patri ac nato ⁊ spūi sancto. Apud al. Hym. Xp̄e redemptor. ℣. Mirabilis deus. An Saluator mū di ſalua nos oēs ſancta dei gētrix vͦgo ſemꝑ maria ora ꝑ nob ꝑcib⁹ quoqꝫ ſanctoꝝ apl'oꝝ mātyꝝ ꝯfeſſoꝝ atqꝫ ſcāꝝ vͦginuꝫ ſupplicit petim⁹: vt a malis oibus eruamur: boniſqꝫ oib⁹ nūc ⁊ ſp ꝑfrui mereamur. ps. Magnificat vt ā. Finitis dis veſperꝭ ſtatim incipiant veſpe mortuorū [illegible] ā. Placebo dño in regione viuoꝝ. ps. Dilexi q. an. Heu me qꝛ incolatuſ meus ꝓlongat⁹ eſt. ps. Ad dñm cum tribularer clamaui. an. Dominus cuſtodit te ab oi malo cuſtodiat aiaꝫ t. do. ps. Leuaui o. an. Si iniquitateſ obſeruaueris dñe dñe quis ſuſtiebit. ps. De ꝓfundis. an. Opa manuū tuarū dñe ne deſpicias. ps. Confitebor. ℣. A porta iferi. ℞. Erue dñe aias eoꝝ. an. Audiui vocē de celo dicentē beati mortui q̄ i dño moriunt. Ma. Kyriel. Xpe ley. kyriel. Pater nr̄. ſine et ne nos. ps. Lauda a. mea. ℣. Req̄em eternā do. eis. ℞. Et lux ꝑpetua lu. e. ℣. A porta inferi. ℞. Erue do. aias e. ℣. Credo vidē bōa domi. ℞. In terra viuē. ℣. Dñe exaudi orōnē m. ℞. Et cla. ℣. Dñs vob. ℞. Et cū ſpi. Oremus. Oratio.

Fideliū deus oium cōditor et redemptor aiabus famuloꝝ famulaꝝ ⁊ oium fideliū defunctoꝝ remiſſionē cunctorum tribue pctōꝝ: vt indulgentiam quā optauerūt piis ſupplicatōnibus ꝯſequant. Qui cum deo pa. ⁊ ſ. Non dicit. Dominꝰ vobiſcū. Sed ſtatim dr̄ ꝯplet. de die ſic an. Sanctoꝝ ꝑcibus. ps. Cum inuocarem. Cetera omnia ſicut in feſto ſancte trinitatis.

In die animarum ad matutinas. Domine labia. in fine Deus in adiutoriū. Inuit. ps. Vēte. Incipiatur in. Dirige dñe deus meus in conſpectu tuo viam meam. ps. Uerba mea. An. Conuerteꝛ domine ⁊ eripe animam meā qm̄ nō eſt in morte q̄ memoꝛ ſit tui. ps. Dñe ne in furoꝛe. i. an. Neqñ rapiat vt leo aiam meā dum nō eſt qui redimat neqꝫ qui ſaluuꝫ faciat. ps. Dñe deuſ me⁹ in te ſꝑaui. ℣. A porta inferi. ℞. Erue. Lectio. i.

Parce mihi dñe nihil enim ſunt dies mei. Quid ē hō: qꝛ magnificas eū: aut q̄d apponis erga eū coꝛ tuū. Uiſitas eū diluculo: ⁊ ſubito ꝓbas illum. Uſqꝫquo non parcis mihi. nec dimittis me: vt glutiam ſaliuā meā. Peccaui. Quid faciaꝫ tibi o cuſtos hoīum: quare poſuiſti me ꝯtrariū tibi: ⁊ fact⁹ ſum mihimetipſi grauis. Cur non tollis pctm̄ meū: ⁊ qre n̄ aufers iniquitatē meā. Ecce nūc i puluere dormio: ⁊ ſi mane me queſieris nō ſubſiſtaꝫ. ℞. Credo qꝛ redēptoꝛ me⁹ viuit ⁊ in nouiſſimo die de terra ſurrectur⁹ ſum Et i carne mea videbo deū ſaluatoꝛē meū. ℣. Quē viſur⁹ ſum egoipſe ⁊ nō ali⁹ ⁊ oculi mei conſpecturi ſunt. Et in. Lectio. ij.

TEdet animam meam uite mee: dimittã aduerſuz me eloquiũ meuz. Loquar in amaritudine aíe mee: dicã deo: noli me ꝯdemnare. Indica mihi cur me ita iudiceſ. Nunquid bonũ tibi videt̃: ſi calũnieris ⁊ opprimas me: opus manuũ tuaruz ⁊ ꝯſiliũ impioꝝ adiuues. Nũq̇d oculi carnei tibi ſunt: aut ſic̃ videt hõ ⁊ tu vides. Nũq̇d ſic̃ dies hoĩs dies tui: ⁊ anni tui ſicut humana ſunt tp̃a. Ut q̃ras iniq̇tatẽ meã et pctm̃ meũ ſcruteris ⁊ ſcias quia nihil impiũ fecerĩz cum ſit nemo qui de manu tua poſſit eruere. R. Qui laçarũ reſuſcitaſti a monumẽto fetiduz. Tu eis dñe dona requiẽ ⁊ locũ indulgentie. V. Qui venturꝰ ẽ iudicare viuos ⁊ mortuos et ſeculũ ꝑ ignem. Tu. Lectio. iij.

Manus tue fecerunt me: et plaſmauerũt me totuz in circuitu ⁊ ſic repẽte ꝓcipitaſ me. Memẽto queſo q̄ ſicut lutum feceris me ⁊ in puluerẽ reduceſ me. Nõne ſic̃ lac mulſiſti me: ⁊ ſicut caſeũ me coagulaſti. Pelle ⁊ carnibꝰ veſtiſti me oſſibus ⁊ neruis ꝯpegiſti me. Uitam ⁊ miãm tribuiſti mihi: ⁊ viſitatõ tua cuſtodiuit ſp̃m meum. R. Dñe q̃ñ veneriſ iudicare terrã vbi me abſcondam a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita mea. V. Cõmiſſa mea paueſco ⁊ ante te erubeſco duz veneris iudicare noli me cõdẽnare. Quia. In .ij. noc. aña. In loco paſcue ibi me collocauit. Pſalmus. Dñs regit. Aña. Delicta iuuentutiſ mee ⁊ ignorãtiaſ meas ne memineris dñe. [illegible] Ad te dñe leũ. [illegible] Credo videre bona dñi in terra viuentiũ. [illegible] Dñs illuminatio. V. In memoria eterna e. iuſ. R. Ab auditõe mala ñ timeb. Lectio quarta.

Quantas hẽo iniquitateſ ⁊ pctã ſcelera mea atq; delicta oſtende mihi. Cur faciez tuam abſcondis ⁊ arbitraris me inimicũ tuũ. Cõtra foliũ quod vento rapit̃ oſtendis potentiã tuã ⁊ ſtipulã ſiccam ꝑſequeris. Scribis eniz ꝯtra me amaritudines ⁊ cõſumere me vis pctis adoleſcentie. Poſuiſti i neruo pedẽ meũ ⁊ obſeruaſti oẽs ſemitas meas ⁊ veſtigia pedũ meorum cõſideraſti. Qui quaſi putredo ꝯſumendus ſum ⁊ q̃ſi veſtimentũ qđ comedit̃ a tinea. R. Heu mihi dñe q̄ peccaui nimis in vita mea q̇d faciã miſer vbi fugiã niſi ad te deus meus miſerere mei. Dum veneriſ in nouiſſimo die. V. Anĩa mea turbata eſt valde: ſz tu dñe ſuccurre ei. Dum vene. Lectio. v.

Homo natuſ de muliere breui viuens tempore repletur multis miſerijſ. Qui quaſi flos egreditur ⁊ conteritur: et fugit velud vmbra ⁊ nunquaz in eodem ſtatu permanet. Et dignũ ducis ſuper huiuſcemodi aperire oculos tuoſ ⁊ adducere eum tecum in iudicio. Quis poteſt facere mundū de immūdo ꝯceptū ſemine. Nōne tu qui ſolus es? Breues dies hoīs ſunt nūerus menſiū eius apud te ē. Cōſtituiſti t̄minos eius q̄ p̄terire nō poterunt. Recede ergo paululū ab eo vt quieſcat donec optata ueniat: ⁊ ſicut mercenarij dies eius. ℞. Ne recorderis peccata mea dn̄e. Dum veneris iudicare ſeculū ꝑ ignē. ℣. Dirige dn̄e deus meus in ꝯſpectu tuo viā meā. Dum. Lectio. vi.

Quis mihi hoc tribuat vt ī inferno ꝓtegas me: et abſcondas me donec ꝑtranſeat furor tuus: ⁊ ꝯſtituas mihi tp̄us in quo recorderis mei. Putaſne mortuꝰ hō rurſum viuat. cūctis diebꝰ quibꝰ nunc milito expecto donec uēiat imutatio m̄a. Vocabis me ⁊ ego r̄ndebo tibi: Op̄i manuū tuaꝝ porriges d̄xterā. Tu quidē greſſus meos dinumeraſti ſꝫ ꝑce peccatis meis. ℞. Dn̄e ſcd̄m actū meū noli me iudicare nihil dignum in ꝯſpectu tuo egi. Ideo deprecor maieſtatē tuam vt tu deus deleas iniquitatē meā. ℣. Amplius laua me dn̄e ab iniuſticia mea: ⁊ a delicto meo mūda me quia tibi ſoli peccaui. Ideo deprec. In iij. noc. aā. Complaceat tibi dn̄e vt eruas me domine ad adiuuandū me reſpice. Ps. Expectans. Aā. Sana dn̄e animā meā q2 peccaui tibi. Ps. Beatus qui intelligit. Aā. Sitiuit anīa mea ad deū fontē viuū qn̄ veniam ⁊ apparebo ante faciē domini. Ps. Quēadmodū. ℣. Requiem eternā dona eis. Lect. vij.

Spiritꝰ meꝰ attenuabitur dies mei abbreuiabuntur et ſolum mihi ſupereſt ſepulchrum. Non peccaui ⁊ in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me dn̄e ⁊ pone me iuxta te: et cuiuſuis manus pugnet ꝯtra me. Dies mei tranſierunt cogitationes mee diſſipate ſunt: torquentes cor meū. Noctē verterūt in diem ⁊ rurſum poſt tenebras ſpero lucē. Si ſuſtinuero infernꝰ domus mea eſt in tenebris ſtraui lectulū meū. Putredini dixi. Pater meus es ⁊ mr̄ mea ⁊ ſoror mea vermibꝰ. Ubi eſt nunc p̄ſtolatio mea ⁊ patiētia mea tu es dn̄e deus meus. ℞. Peccante me quotidie ⁊ nō repenitente timor mortis cōturbat me. Quia in inferno nulla eſt redemptio miſerere mei deꝰ ⁊ ſalua me. ℣. Deus in nomine tuo ſaluū me fac domine ⁊ ī virtute tua libera me. Quia in inferno nulla. Lectio. viij.

Pelli mee conſumptis carnibus adheſit os meū: ⁊ derelicta ſunt tantūmō labia mea circa dentes meos. Miſeremini miſeremini mei ſaltem vos amici mei: quia manus domini tetigit me. Quare perſeq̄mini me ſicut deus: ⁊ carnibus meis ſaturamini. Quis michi hoc tribuat vt ſcribātur ſermones mei. Quis mihi det vt exa renť i libro stilo ferreo aut plũbi lamia vel selte sculpanť i celice. Scio eni q̄d redēptor me⁹ vivit ⁊ in novissimo die de tra surrecturus sũ: ⁊ rursũ circũdabor pelle mea ⁊ i carne mea videbo deũ salvatorē meũ. Quez visur⁹ sũ ego ipse ⁊ ocli mei cõspecturi sũt ⁊ nõ alius. Reposita ē hec spes mea in sinu meo. ℟. Requiē eternā dona eis domine. Et lux ꝑpetua luceat eis ℣. Qui laçarum resuscitasti a monumēto fetidũ tu eis dñe dona requiē. Et lux. Lectio nona

Quare de vulva eduxisti me: qui vtinā ꝯsũptus essē ne ocul⁹ me videret. Fuissez q̈ si nõ essem de vtero trãslat⁹ ad tumulũ. Nũquid nõ paucitas dieꝝ meoꝝ finietur brevi. Dimitte me ergo dñe vt plangaz paululũ dolorem meũ anteq̈z vadam ⁊ nõ revertar ad terraz tenebrosam ⁊ optem mortis caligine. Terram miserie ⁊ tenebraꝝ vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo sȝ sempitern⁹ horror ihabitat. ℟. Libera me dñe de morte eťna i die illa tremenda Qñ celi movendi sũt de terra. Dũ veneris iudicare seculum ꝑ ignē. ℣. Dies illa dies ire calamitat⁹ ⁊ miserie dies magna ⁊ amara valde. Qñ celi. ℣. Ardentes aie flent sine fine ambulantes ꝑ tenebras dicuntqȝ singule. ve. ve. ve. quãte sũt tenebre. Dũ ve. ℣. Creator oiuz rerũ deus q̄ me de limo terre formasti ⁊ mirabiliter ꝓꝓo sanguine redimisti corp⁹ qȝ meũ licet modo putrescat ď sepulchro facias in die iudicij resuscitari exaudi exaudi me vt aiam meaz i sinu abrahe pr̃iarche tui iubeas collocari. Dũ ve. ℟. Libera me dñe. In aliis obsequiis.

Quid ergo miserim⁹ q̄d dicaz vel quid faciā dũ nil boni ꝑferam añ tm̃ iudicē. Dũ ve. ℣. Nũc xp̄e te petim⁹ miserere q̄s qui venisti redimere ꝑditos noli dãnare redēptos. ℟. Libera me dñe. ℟. feriale. Libera me dñe de viis iferni q̄ ꝑtas ereas cõfregisti ⁊ visitasti infernum ⁊ dedisti eis lumē vt viderent te q̄ erãt i penis tenebraꝝ. ℣. Clamantes ⁊ dicētes advenisti redemptor nr̃. Qui ꝑtas. Requiescant in pace. In laudib⁹ añ. Exultabũt dño ossa humiliata ps. Miserere. Añ. Exaudi domine orõnē meā ad te ois caro veniat. ps. Te decet. Añ. Me suscepit dextra tua dñe. ps. Deus de⁹ me⁹. Añ. A porta inferi erue dñe aias eoꝝ. ps. Ego dixi. Añ. Ois spũs laudet dñm ps. Laud. ℣. Requiez eternā ℟. Et. Añ. Ego sũ resurrectio ⁊ vita q̄ credit i me etiā si mortu⁹ fuerit vivet ⁊ ois qui vivit ⁊ credit i me nõ morieť i eťnũ. ps. B. Kyriel. xp̄e. kyriel. Pr̃ noster. fine. Et ne. ps. Exaltabo te do. ℣. Requiē ℟. Et lux. ℣. A pta if. ℟. Erue. ℣. Credo vide. ℟. In ter. ℣. Dñs vob cū. oro. Fideliū d. Cetera vt supranotatū ē ē. ad placebo quibus ...ectis statī dñr mat. de sācta maria in conuentu ⁊ post ea primam collectam. s. Cōcede nos ... memoria de martyribus. s. de Eustachio sociisqz eius antip. Istorum est enim regnum. ℣. Mirabilis. Oratio.

DA nobis quesumus dñe sanctorum tuorum Eustachii cum sociis suis itercessione leticiam ⁊ pacem: vt quorū gaudemus triumphis ꝓtegamur subsidiis. Per xp̄m. ...ion ...oē. ps. Ad te leuaui. nec vlla p...tio fiat qr quasi festū beat. ... añ. Requiē eternam. Deꝰ i noīe. ps. Beati imaculati ps. Retribue s. Repetatur añ. ... dr. Kyriel. xpel. kyriel. Pr nr. Et ne nos. ℣. Requiē eternam. ℟. Apt. inf. ℣. Credo vide. ℟. Dñs vobiscū. oro. Fideliū d. o. Requiescāt in pace. Amē. Hoc eodē modo dñr ⁊ finiūt oēs hore huiꝰ diei ℣. Preciosa ē i ꝯspectu dñi. oro. Scā maria. Dñs vobiscū. Bñdicamus dño. Deo grās. Hac die oēs hore dicuntur ante missaz. Ab hac die vsqz ad. iiij. feriaz añ pascha nō sequant laud. cō tinue siue corpus fuerit p̄sens siue nō ⁊ sic post vltimū. ℟. statim dr. Kyriel. xpel. kyriel. supradicto modo cū. Pater nr. sine Et ne nos. Deinde dr ps Exaltabo te do. sin nō. more so lita ... ⁊ oroīb⁹ que dicturi sūt ad laud. alio tempe laud. vo dñr post matꝫ. de die ⁊ de sācta maria ⁊ tūc post ps. Bor. Kyriel. xpel. kyriel. Pat nr. sine. Et ne nos. cū. ps. l. Voce mea. ij. cū ℣. ⁊ oro. qui dicebātur ad placebo deinde dr. ps. Ad te leuaui. ⁊ hoc modo dñr laud. ꝑ totā. xl. qū ē tpali agit. A pascha vero vsqz ad festum oium scōꝝ dr. Placebo ⁊ dirige ⁊ laud. sine diuisiōe statim post vs. ē die ⁊ ē scā maria qū in conuentu dicuntur. Si commemoratio animaruz in dominica contigerit differatur i crastinum ⁊ hystoria. s. Vidi dñz.

...etur in ipsa dominica et ... medie lec. de martyribus Eustachio sociisqz eius ⁊ mēo. ad matutꝫ. ⁊ ad missam.

Lectio prima.

IN diebus troiani imperatoris erat quidaz magister militum nomine placidas genere insignis operibus pollēs operibus iusticie ⁊ cunctis virtutum preditus meritis ⁊ potens in bello babebat vero cōiugem moribus similē misericors deus autez qui semper ad se dignos vocat per dispensationem pietatis sue dedit eis ad cognitionem fidei sue peruenire ⁊ abeuntes ad sacerdotem christianoruz ⁊ credentes i dominum iesum xp̄m supplicauerunt vt daret eis signaculum baptiſmatis qui alicui gaudio repletꝰ expoſuit eis myſterium fidei ⁊ baptiçauit eos cũ duobus filijs ſuis ĩ noĩe ſancte trinitatis. Lectio ſecunda.

POſt multos aũt dies fcũ̃ eſt incurſus hoſtiũ ĩ terriſ romanoꝝ tũc placidas poſt diſpoſitã militiã vt ſolitus erat ꝑfectus ẽ ad bellũ ⁊ terrã quam abſtulerũt barbari liberauit de manibꝰ eoꝝ ⁊ reuerſi ſũt cũ victoria magna portantes ſpolia multa. Lectio tertia.

REuerſus ẽ Euſtachiꝰ occurrit ei iperator Addrianus ⁊ altera die ꝑrexit ĩ templũ idoloꝝ ꝓ victoria ſacrificium oblaturꝰ. Euſtachiꝰ nõ ẽ ingreſſus cũ illo. Quẽ cõuocans imperator iterrogabat eũ quare ñ ſacrificabat dijs ꝓpter victoriam. Qui dixit ad iperatorez ego ſupplico xp̃m dñm deũ meum ⁊ inceſſanter ei p̄ces offero Aliũ v̇o deũ neqꝫ ſcio neqꝫ colo niſi deũ celeſtez. Cetera plurimoꝝ martyꝝ. Sc̄e venefrede virginis ⁊ mr̃is cap. Domĩe deus meus. Oratio

OMnipotens ſempiterne deus q̃ beatã venefredaꝫ v̇ginitatis p̄mio decoraſti: fac nos queſumus eiꝰ itercesſione mũdi huiꝰ blandimenta poſtponere ⁊ cũ ipſa ꝑhennis gl'ie ſedẽ obtinere. Per dominum.

Ad mat. ix. lec. ſiant. Inuitat. duplex. Lectio prima.

VEnerabilis dei ſeruus veniens nobilibus viris. ſ. beugo p̄r̃e ⁊ ꝑhen. mr̃e iuxta ſabrinã ĩ ꝓuincia que dr̃ pouys oriundus a primordijs ĩ facie duos vel tres dies cũ noctibꝰ ieiunãſ ꝑuigil ĩ or̃onibꝰ vix ad prãdiũ ab eccl'ia poterat diuelli. Qui ꝑentibꝰ relictis monachus effectus diuerſis locis eccl'ias cõſtruxit ⁊ ferẽs deo dignos diuinis obſequijs mancipauit ſibi a deo ꝓuiſſã queſiturus manſionem. Lectio ſecunda.

DIcente illũ ſpũ ſcõ ꝑuenit ad p̄diũ cuiuſdã nobiliſſimi viri noĩe. Teuth cui filius vniꝰ potẽtiſſimi ſenatoris a rege ſcĩi eluith noĩe oĩ hõeſtate ꝯſpicuꝰ appꝑebat ad hanc cum dei aduenisſet q̇ ſecreto voluebat ĩ pectore nobili viro ſecretius aduocato ꝓpalauit. R. iij.

DOmine ad te ſine celeſti i quid iſtinctu deſtinatus nõ ſine certa cã tueqꝫ tuoꝝ ſalutis ſi meis adquieueris petitionibus. Lectio quarta.

PEto itaqꝫ quatẽnꝰ de poſſeſſione tibi a ꝓgenitoribꝰ diramata ꝑtẽ d̄o ⁊ ṁ ꝯcedas vt ibi eccleſiã meqꝫ fabrice ꝓ te ⁊ ꝓ oibꝰ xp̃icolis deo ſeruiturã. V.

CVius petitõibꝰ vir nobil' quaſi celitꝰ admonitꝰ benigne annuens villã ĩ qua ad eũ venerat dei ſeruicem liberam de ſe ⁊ de oĩbꝰ ſucceſſoribꝰ eiuſ cõceſſit ex oĩ exactione ſolutaꝫ ſicqꝫ ĩtuitu dei ſcĩs ĩ breuiũ illius optinuerat. Lectio ſexta.

ET ſtati ō illo loco ad aliū ſua ſuppellectilia tráſſerrét ⁊ filiá noīe veneſredá quaz ſue poſteritatis ſpem habebat vnicam ad xp̄i honorem ⁊ ad moris honeſtaté illi ꝯmitteret iformandam. Lectio ſeptima.

SAncto itaqz de baſilice cōſtruēde opus diligentiſſime accelerante ⁊ xp̄i myſteria dictim deuotiſſime celebrante ille nobil' vir. Leuth ex aduerſo nó longe inde ſua figens tabernacula méte ſcincera xp̄i ſeruitio adherebat cū filia deuota. Veneſreda vere celeſti dogmate erudita. Lectio octaua.

MOx iebriata oīs xp̄i mādata que doctore ſuo predicata ardēti deſiderio ⁊ auribus pantiř hauriebat tenaci memoria recōdebat i ꝓximo opibus adhibiturá ꝙ nūc i aīo cōgerebat. Lectio nona.

OMnem enī virū abdicaꝛ diſponebat ſed hoc ꝑentibus ſuis inoteſcere formidabat illos oſtendere nō ſibi idoneū foꝛe credebat iō funditus ꝯiugi ſalutiferū eé ſciebat in h̄ ergo certamīe ſpūali v̄ginis aīmus nō modico diſtrahebatur anfractu. Nō imemoꝛ tamé v̄go doctoris ſui p̄dicantis p̄nūciare p̄rēz ⁊ mrēz ⁊ xp̄m ſeq̄ cū cóſterni ſuū audaciter fecit eé ſecrete. Dn̄e iquit ſciſſime impetra mihi ab vtroqz ꝑente oē ſcli luxū amodo licere abdicaꝛ ⁊ v̄ginitaté meá celeſti ſponſo integraz conſeruare. Cetera de cõi v̄g. ⁊ martyris. Sci leonardi Abbatis. Oratio.

PReces nr̄as qs̄ dn̄e celeſti dono ꝓſequere: vt q̄ de bti leonardi ꝯfeſſoris tui atqz abbatis p̄ꝛocinijs gl'iamur eius meritis atqz ſuffragijs apō te ſemp̄ adiuuari mereamur p̄ dn̄m. Ad matu. ix. lec. Inuit. duplex. Lectio prima.

BEatus leonardus ſequēs veſtigia ſcī remigij remenſis archiepi ipetrauit a rege clodoneo quaten⁹ oēs qui ergaſtuloꝝ cuſtodia tenebanť in viſitatōe ſua ſoluāť a vīculis. Trāſiens ꝑ bituricam dioceſim nomé dn̄i viriliť p̄dicabat. Lectio ii.

TUndē quādā ſiluā itrauit que n̄ lōge diſtabat a ciuitate lemonica: ſed fere decē intrauit miliaria. Veniebat igiť rex ſingulis annis in memorata ſilua cui vocabulū ē panuz ⁊ gr̄a venandi ad tēpus morabatur. Lectio tertia.

CUm igiť rex clodoneus idulgeret venatui ꝯtigit reginā tempoꝛe ꝑtuſ ꝑiclitari ita vt oēs medici de ei⁹ ſalute oīo diſparent. Sꝫ p̄cib⁹ bti leonardi ꝑle ſuſcepta quā habebat in vtero reſtituta ē ſanitati. Tūc rex catholicus aureos ciphos pateras argenteas btō leonardo quaſi ꝓ munere p̄cepit preſentari. Lectio quarta.

CUi btūs leonard⁹ ait. Nō auꝝ nō argentū accipiaꝫ ſed quātū ex hac ſilua cuꝫ meo aſello pagrar̄ vn̄s nocte potō tm̄ a tua celſitudie ⁊ nō ampli⁹ mihi cōcedi exopto. Quod rex ſub regali decreto adipleuit et lapidiis terminis cōcludi precepit. Lectio quinta.

IN hac ergo nemoris ſolitudine vir dei conſtruxit oratoriū in honore ſancte dī genitricis marie ⁊ ad memoriaꝫ beati remigij remenſis archiepiſcopi iberni altare inſtituit. Tu autem. Lectio ſexta.

HIc ieiunijs orationib⁹ et vigilijs īſiſtendo bonū certamen certauit curſū ꝯſūmauit migrans ad dn̄m. Sepultū eſt autem corpus eius in oratorio quod ipſe ꝯſtruxit. iij. vlt. lect. de expoſitōe euāgelij. ſ. Nemo accendit luc. Cetera de cōi vnius abbatis. Scōꝝ. iiij. coronato. martyrum. Oratio.

PReſta queſumus o. deus vt q̄ glīoſos martyres tuos claudiū nichoſtratū ſimphorianū caſtoriū atqꝫ ſimpliciuꝫ fortes in ſua cōfeſſione cognouim⁹: pios apud te in nr̄a int̄ceſſione ſentiam⁹. Per dn̄m. iij. lec. Inuit. duplex. Lectio. j.

TEmporib⁹ diocletiāi fuerunt quinqꝫ viri ſimphorian⁹ claudi⁹ nichoſtrat⁹ caſtori⁹ ⁊ ſimplici⁹ ī oī ſculptura lapidū ꝑitiſſimi. Hi xp̄iani erāt ſed occulte. Cū aūt iter quedā opa que eis ceſar facere ꝓcepit imaginē aſclipei facer̄ nolebāt Tu autem. Lectio ſecunda.

REquiſiti ſuꝑ hoc ab ipſo reſpōdit claudi⁹ imaginē miſerimi hoīs nūqꝫ faciemus q: ſcriptū ē. Similes illis fiāt q̄ faciūt ea. Tūc diocletian⁹ q̄ ſūme eos dilexerat tēptauit eos blande ad p̄dicꝫ opus ⁊ ad idoloꝝ culturā inducere ad quod cū nullatenus flecti poſſent iuſſit loculos plūbeos fieri ⁊ eos oēs viuos icludi in eis ⁊ precipitari in fluuiuꝫ. Lectio iij.

QVod factū ē ſexto id⁹ nouembr̄. Poſt dies vero quadraginta duos quidē nicodem⁹ xp̄ian⁹ leuauit eos ⁊ poſuit in domo ſua. Cetera plurimoꝝ martyꝝ. Sācti theodori martyris. Oratio.

DEus q̄ nos bt̄i theodori martyris tui ꝯfeſſiōe glorioſa circūdas ⁊ ꝓtegis: prā q̄s nobis ei⁹ imitatōe ꝓficē ⁊ oratione fulciri. Per dominum. Inuita. ſimplex. Lectio prima.

CVm maximianus ⁊ maximi⁹ ꝯpellerent xp̄iāos ad imolandū idola brūſ theodor⁹ hoc renuenſ facere miſſ⁹ ē i carcerem cū multis alijs xp̄ianis vbi docebat viam ſalutis ad ꝑſeuerantiam aīabat. Lectio. ij.

TEmpore aūt optimo repto templū martis deoꝝ noctē ingreſſus ſuccendit illō. Accuſatus vō ſuper hec rn̄dit. Qd̄ feci nō abnego. Deaꝫ veſtram ſuccendi que talis eſt vt ignis poſſit eā ſuccēdere. L. iij

Tunc p̄ſes iuſſit eũ mitti ĩ carcerẽ vt ibi fame moreref. Sed ipſe ſpũ ſcõ nutriebatur. Dñs quoqꝫ eadẽ nocte apparuit ei cõfortans eũ. Cũ aũt pſalleret cuſtodes reſpiciẽtes ꝑ feneſtrã viderũt pplm mltũ veſtimentis albis amictũ pſallentẽ cũ eo. Et metuẽtes nũciauerũt iudici hec. Qui ſtati veniens cũ armatis introgreſſus neminẽ inuenit niſi ſolũ theodorũ ⁊ ibidẽ eũ decollauerũt. Lectio. viii. martyris. Sci martini epi ⁊ cõfeſſoris ad vs. ſuper ps. ter. añ. O btm̄ pontificeꝫ q̄ totis viſceribꝰ diligebat xp̄ꝫ regẽ ⁊ nõ formidabat imperium principatũ o martine dulcedo medicamentũ ⁊ medice o ſciſſima aĩa qꝫ ⁊ ſi gladiꝰ ꝑcuſſoris non abſtulit tamẽ martyrij palmã nõ amiſit. Cap. Ecce ſacerdos. R. Btũs martinꝰ. Hym. Iſte cõfeſſor. V. Amauit eum dñs. An. O martine o pie qꝫ pium eſt gaudere de te o martine ꝓphetis compar aplis ꝯſeruus pſulũ gẽma fide ⁊ meritis egregie pietate mĩa charitate ineffabilis ſuccurre nobis nũc ⁊ ãte deũ. Ps. M. Oratio.

Deus q̄ cõſpicis qr ex nulla nr̃a vĩute ſubſiſtimus cõcede ꝓpitius: vt interceſſiõe btĩ martini ꝯfeſſoris tui atque pontificis contra oĩa aduerſa muniamur. Per dominum. Memoria de ſancto mena mãtyre. Oratio.

Preſta queſumus. o. d. vt q̄ btĩ menne mr̃is tui natalicia colimus ĩterceſſiõe eiꝰ ĩ tui nominis amore roboremur. Per dominum. Tũc eat p̃ceſſio ad altare ſci martini cãtando R. Martinꝰ abrahe. V. Ora ꝓ nobis. Oro. Deꝰ q̄ bonitatꝫ vt s. i feſto ſci m[illegible] in redeundo de. ſ. maria. Ad matu. Inuit. Martinꝰ ecce migrat hic paup̃ celo diues. Quẽ ſcõrũ xp̄o pſallens deduxit nos celeſtibꝰ hymnis laudemꝰ ĩ hunc deũ. Ps. Venite. Hym. Iſte cõfeſſor. In. i. noctur. añ. Sãctus martinꝰ obitũ ſuũ longe añ ꝓſciuit q̄ ⁊ diſcipulos in vnum ꝯgregauit atqꝫ ſui diſſolutiõeꝫ iminere ꝓdixit. Ps. Btũs vir. An. Cũ repente viribꝰ corporꝫ cepit deſtitui tũc meror ⁊ luctꝰ omnium vox plangentiũ vnaqꝫ ꝓcantiũ ne paſtor oues deſeras. Ps. Quare fr. An. Scimꝰ quidẽ te pr̃ deſiderare xp̄m ſed ſalua ſũt tibi premia tua noſtri potiꝰ miſerere quos deſeris pr̃. Ps. Dñe q̄d mul. V. Amauit.

Lc. i.

Martinꝰ ex nobilibꝰ gẽtilibꝰ natus cũ eſſet, annoꝝ decẽ inuitis pẽtibꝰ ad eccleſiam cõfugit ſeqꝫ cathecuminũ fieri poſtulauit. Cum autẽ eſſet annorum duodecim heremum concupiuit licet deſiderium tunc non compleuit. Cum autem eſſet annorum quindecim raptus eſt et cathenatus mileſque factus eſt. Quo ṽo ſeruo comite cõtentus erat cui verſa vice adeo ſeruiebat vt plerũqz ei calciamẽta detraheret ⁊ ipſa tergebat. ℟. Hic ē martinꝰ electus dei põtifex cui dñs poſt apl'os tantã grãm cõferre dignatꝰ ē. Qui in ṽtute trinitatis deifice mereretᷣ fieri trium mortuoꝝ ſuſcitatoꝛ magnificus. ℣. Scẽ trinitatis fidem martinꝰ cõfeſſus ē. Qui i. Le.ij.

PEr triennium ṽo ante baptiſmũ fuit i armis integer tamẽ ab hijs vicijs quibꝰ illud hoium genꝰ multiplicari ſolebat. Multi illi cura comilitones benignitas mira charitas pacientia ṽa atqz humilitas ſupramodũ frugalitas ṽo tanta vt iam nõ mileſ ſz monachus putareſ ꝓpter que comilitones miro eũ venerabãſ affectu. ℟. Dũ ſacr̃z offerret beatus martinꝰ. Globꝰ igneꝰ apparuit ſuꝑ caput eiꝰ. ℣. Duz enim p̄ces ad deũ emitteret et ꝓ vniuerſo grege ſibi cõmiſſo dep̄careſ. Globꝰ. Lectio.iii.

NEc dñi regeneratꝰ i xp̄o aſſiſtebat laborantibꝰ opez ferebat miſeros alebat egentes veſtiebat nudos. Nihil ſibi aũt ex ſtipendijs milit e preter quotidianũ victũ reſeruãs d̃ craſtino nõ cogitabat. Quodã aũt tempore cũ nihil p̄i arma ⁊ veſtẽ hẽret mediã clamidẽ algenti pauꝑi nudo dedit. ℟. Btũs martinꝰ obitũ ſuum longe ante p̄ſciuit dixitqz fribꝰ diſſolutionē ſui corꝑis iminere. Quia indicauit ſe iã reſolui. ℣. Viribꝰ corporis cepit repente deſtitui cõuocatiſqz diſcipulis i vnũ dixit. Diſſolu. In.ij. noctur. añ. Dñe iã ſatis eſt ꝙ huc vſqz certaui ſz quo ad ipſe iuſſeris militabo ac ſi p̄cis etati bonũ ē mihi hos quibꝰ timeo ipſe cuſtodias. Añ. Cũ inoca. Añ. Artus febre fatiſcẽtes ſpũ ſeruire cogebat ſtratuqz ſuo illo nobili ſcilitio recubans nec terram videre iã dignatus eſt celo totꝰ totꝰ inhiabat. Añ. Verba mea. Añ. Sinite me inquit celũ videre vt ſpũs dirigaſ ad dñm vel reperiret in me inimicus ſed ſinꝰ abrahe me ſuſcipiet. ps. Dñe dñs nr̃. ℣. Poſuiſti dñe. Lectio.iiii.

CUm eſſet annorũ duo de xx. ad bapm̃ conuolauit. Poſt bapm̃ cũ fere ꝑ bienniuz ſolo noie militauit ad p̄ces ſuas tribuni q̃ ſe renũciaturuz ſeculũ ꝓmittebat relicta aũt milicia ſcm̃ hillariũ adijt. Cũ aũt eũ hillariꝰ ſibi vellet artius implicare impoſito diaconij officio ⁊ ipſe oio reſiſteret tãqz idignus optulit ei offm̃ exorciſte i quo quidẽ locus iiurie ſibi videſ. Qd̃ ille nõ reputauit. ℟. Dixerũt diſcipuli ad btm̃ martinũ cur nos pr̃ deſeris aut cui nos deſolatos relinquiſ. Inuadẽt eni gregẽ tuũ lupi rapaces. ℣. Scimꝰ quidez deſiderare te xp̄m ſz ſalua ſũt tibi p̄mia tua nec dilata minuēt nr̃i potiꝰ miſerere quos deſeris. In. Lc.v

NEc multo poſt admonitꝰ ꝑ ſopoꝛē vt viſitaret parentes quos adhuc gentilitas detinebat de volūtate ſci hillarij ꝓfectꝰ ē. In via vero latronē ſibi iuadentē cōuertit. Diabolo in humana ſpē ſibi ꝑgente ⁊ dicēte. Quocūqȝ ieris diabolꝰ tibi aduerſabiť. Rn̄dit dn̄us mihi adiutoꝛ nō timebo quid faciat mihi hō. Statimqȝ ille euanuit. ℟. Dn̄e ſi adhuc ppl'o tuo ſū neceſſariꝰ n̄ r̄cuſo ſubire ꝓpť eos laboꝛē. Fiat volūtas tua. ℣. Iā eni dn̄e ſatis ē ꝙ huc vſqȝ certaui ſȝ quoadip̄e iuſſeris militabo ac ſi ꝑcis etati bonū ē mihi. Fiat. Lectio ſexta.

MArtē quoqȝ ab erroꝛe gētilitatis abſoluit pr̄e in erroꝛe ꝑſeuerante. Multa quoqȝ ⁊ grauia ab hereticis ē ꝑpeſſus tandē ad hillariū reuerſus ⁊ gratent' ſuſceptꝰ nō longe ſibi monaſteriū collocauit. Quo i tempoꝛe duos moꝛtuos ſuſcitauit. ℟. Oculis ac manibꝰ i celū ſemꝑ intentus. Inuictuȝ ab oꝛone ſpūm nō relaxabat. ℣. Nihil eni terrēi aliqñ negocij diuino añ ponēs officio ſemꝑqȝ ſemetipſū ad ea que ſupnā ſūt extendēs. Inuictū. In .iij. noc. añ. Media nocte dominica ſcūs deceſſit quē celi ciues mox obuiāt multi audierūt vocē i ſublimi q̃ ⁊ uitro purioꝛ lacte candidioꝛ carne quoqȝ mōſtratus ē gēma ſacerdotuȝ. Ps. Dn̄e quis ha. Añ. Gloꝛificati hoīs viderūt gl'iam q̃ affuerūt nā caro quā cinis ſemꝑ obtexerat ita reſplēduit vt q̄ȝ diu reſurrectionis decꝰ ⁊ extincta ꝓferret. Ps. Dn̄e i virtu. Añ. Adeſt multitudo monachoꝛuȝ ac v̇ginū hij ſpēali gl'ia p̄cipue flebant cū ſētirēt magis eē gaudendū ſi rōneȝ vis doloꝛis admitteret. Ps. Dn̄i ē tra. ℣. Iuſtus vt pal. Lectio ſeptima.

POſtea vero ſanctus archiepiſcopus turonenſis ideȝ ꝯſtantie ꝑſeuerabat q̃ p̄uſ fuerat. Eadē i coꝛde humilitaſ eadē i veſtitu vilitaſ atqȝ itaqȝ implebat ep̄i dignitatē vt ꝓpoſitū monachi nō deſereret. ℟. O beatū virū i cuiꝰ tranſitu ſāctoꝝ canit numerus. Angeloꝝ exultat choꝛꝰ oīumqȝ celeſtiuȝ v̇tutū occurrit pſallentiū exercitus. ℣. Eccleſia illiꝰ v̇tute roborať ſacerdotes reuelatione gl'ificanť quē michael aſſūpſit cū angelis. Ang. Lectio .viij.

ALiqñ diu vero adherenti ad eccleſiam cellula vſus ē. Deinde ꝓpť iquietudinē frequētantiū extra ciuitatē monaſterū ſibi ſtatuit in quo ex linguis ꝯtextā cellulā hēbat. Multa quoqȝ ⁊ mira in ep̄atu geſſit que vix ligua valebat explicari. ℟. O quantus erat luctus omniū quāta p̄cipue merentiū lamēta monachoꝝ. Quia ⁊ pium ē gaudere martino ⁊ piuȝ ē flere martinum. ℣. Beati viri corpus vſqꝫ ad locuꝫ ſepulchri hymnis corona celeſtis turba ꝓſequit᷑. Quia. Lectio .ix.

DEniqꝫ moritur⁹ obitū ſuū longe ante p̄ſciuit ꝛ predixit. Cumqꝫ vi febriū teneret᷑ nō tñ ab opē dei ceſſabat fatiſcenteſqꝫ artuſ ſpũi ſeruire cogebat In cinere aũt ꝛ cilicio recubās in latus mutari ſe nō permittebat dicens. Sinite me celuꝫ reſpicere vt ſuo itinere ſpūs dirigat᷑ ad dñm. Cum autem ſic loquēs diabolū aſtanteꝫ videret dixit. Quid hic ſtas cruenta beſtia. Nihil in me funeſtuꝫ reperies ſꝫ ſinus abrahe me ſuſcipiet. Et hec dicens tradidit ſpũm. ℟. Martin⁹ abrahe ſinu letus excipitur. Martinus hic paup̱ ꝛ modicus. Celū diues ingreditur hymnis celeſtib⁹ honorat᷑. ℣. Martin⁹ eṗs migrauit a ſeculo viuit in xp̄o gēma ſacerdotū. Martin⁹. Gloria. Celum. ℣. Ora ꝓ nobis. In laudibus añ. Dixerunt diſcipuli ad beatū martinū cur nos pater deſeris aut cui nos deſolatos relinquis inuadent enī gregem tuuꝫ lupi rapaces. ps. Dñs regnat. Añ. Dñe ſi adhuc pp̄lo tuo ſuꝫ neceſſarius nō recuſo laboreꝫ fiat volūtas tua. ps. Jubilate. Añ. O virū ineffabilē nec labor᷑ victū nec morte vincēduꝫ qui nec mori timuit nec viuere recuſauit. ps. Deus deus meus. Añ. Oculis ac manib⁹ in celū ſemper intentus inuictū ab oratiōe ſpũm nō relaxabat alleluia all'a. ps. B. añ. Martin⁹ abrahe ſinu letus excipit᷑ martinus hic pauper ꝛ modicus celū diues ingreditur hymnis celeſtibus honoratur. ps. Laud. Capl'm. Ecce ſacerdos. Hym. Jeſu redēptor. ℣. Juſtus ger. Añ. O quantus luctus oium quāto p̄cipue lamēta monachoꝝ ꝛ v̀ginū chorus qꝛ ꝛ piū eſt gaudere martino ꝛ piū eſt flere martinū. ps. B. Oro. Deus qui conſpic. Memoria de ſancto mēna martyre oro. vt ſupra. Ad .i. añ. Dixerunt. [illegible] ad alias hor. capit. ꝛ ℟. ꝛ ℣. de cōi vnius ꝯfeſ. ꝛ pont. cū añis [illegible] ꝛ ora. de die. Ad .ii. vs. añ. Dixerunt. ps. feria. Capl'm. Ecce ſacerdos. Hym. Jeſu redemptor. ℣. Juſtus ger. Añ. O beatū virū cuius aĩa ꝑadiſum poſſidet vnde exultant angeli letant᷑ archangeli chorus ſanctoꝝ ꝓclamat turba virginū inuitat manē nobiſcū in eternū. ps. M. Oro vt ſ. Hoc eodē mō dñr veſpere quotidie per oct. qñ de ſancto martino fit ſeruitiū excepto qꝫ añ. ſup ps. M. mutat᷑. Qubil die infra octa. qñ de ſctō martino agit᷑ hoc mō fiat ſeruitium. Ad mat. inuita. Martin⁹ ecce. ps. Venite. Hym. Iſte ꝯfeſſor. Añ. Martinus adhuc cathecuminus hac me veſte ꝯtexit. ps. Beatus vir. Añ. Sancte trinitatis fidē martinus ꝯfeſſus eſt ꝛ beatiſſimaꝫ grām recepit. ps.

Quare fre. Añ. Beat⁹ martin⁹ dixit iuliano xp̄i eni ſum miles pugnare mihi nō licet. ps. Domine q̄d mul. Añ. Ego ſig⁹ crucis non clypeo ꝓtect⁹ aut galea hoſtiuz cuneos penetrabo ſecurus. ps. Cum inuoca. Añ. Confido in dño q̄ filia mea p̄cibus tuis r̄ddita ſit ſanitati. ps. Verba mea. Añ. Tetradi⁹ cognita dei v̄tute ad beatiſſimā gratiā peruenit. ps. Dñe dñs nr̄. Añ. Dñs ieſus xp̄s nō ſe iactauit purpuratū nec diademate renitentem ſe venturū eſſe predixit. ps. Dñe quis ha. Añ. Dum ſacra offerret btūs martinus globus igneus appuit ſup caput eius. ps. Dñe in virtu. Añ. O ineffabilē virū per quē nobis tāta miracula choruſcāt. ps. Dñi ē terra. ℣. Amauit e. Lec. de miraculis beati martini. Lectio. i.

Martinus morib⁹ inſignis bonitate laudabilis pietate amabilis multis in ꝑpatu fulgens miraculis. Naz turbā paganorum ritu tumultuantez in obſequio cuius corporis v̄bo orōnis vno ligauit in loco. Itē q̄z reſoluens ſuis ꝑmiſit dñari veſtigijs. R̄ia ſcd̄m ordinē nocturnoz ⁊ ℣. ꝑ totam hebdom. dicuntur. Lectio. ii.

Ardentem rogū ſuper ſe ſigno crucis appoſito auertit: mirantēq; turbā xp̄o crederē fecit. Seip̄m in tectū cuiuſdaz domus flāmmis appoſuit ne innocua lederet ignis tecta q̄ ꝓbanum incendit ydolatrix. Aliud quoq; templuz antiquo errore demonib⁹ dedicatū dum māu non potuit hūana angelico fultus auxilio ſubuertit. Lec. iii.

Hic cum alio loco gentiliū ſacra ſubuertēs a quodaz pagano gladio appetitur. Ille nudū ferientis ictui collum appoſuit ſed impius retro cadens ſuā intelligens impietatē veniam poſtulauit a ſancto. Altero quoq; vibrante ictuz in ſanctū caput ferrum fugit a manibus. Treueris paliticā puellā totis q; reſolutā mēbris iacentē benedicti olei infuſione aſpirante ꝓpriſtine reddidit ſanitati. ps. Te deū. ℣. Ora p nobis. In laudi. hec ſola añ. quotidie Dixerūt. ps. Dñs regna. Capl̄m hym. ⁊ ℣. ſicut in die. He ſequētes añe dn̄r quotidie infra oct. ſup ps. B. M. vel ad memoriaz de ſancto martino cum de aliquo ſancto fit ſeruitium añ. Sacerdos dei martine aperti ſunt tibi celi ⁊ regnū patris mei. Añ. Sacerdos dei martine paſtor egregie ora p nobis deum. Añ. Sanctus martin⁹. Añ. Cū re. Et alie añe que ſequunt̄ ī noc. ⁊ dn̄r ſemper cū hoc ℣. tam ad vſ. q̄z ad mat. ſ. Ora p nobis. Preterq̄z ad. ii. vſ. de ſcō hug. tunc eni dicit̄ ℣. Amauit eum. Ad memoriam de marti. oratō ut ſ. in die memorie ꝯſuete dn̄r quia chorus nō regitur. Ad terciam et ad alias horas omnia ciā ſicut in p̄ma die notat̃. In feſto ſancti bricii ep̄i ⁊ cōfeſ. ad vē. aīi. ⁊ ps. feria. Capłm Ecce ſacerdos. Oratio.

Conſerua q̄s dn̄e ppl̄m tuuȝ intcessione bt̄i britij ꝯfeſſoris tui atqȝ pontificis in tuo amore ꝯfiſū: vt mereamur ipſo intcedēte ꝯſortes fieri celeſtiū gaudioꝝ. Per dominum.

Hymno de ſancto martino. ℣. Sacerdos dei martine paſtor

Dein de dn̄r memo. ꝯſuete. Ad matu. inuit. duplex. iii. lec. fiant ſine regi. chori. Lectio. i.

Poſt exceſſum beati martini turonice ciuitatꝫ epiſcopi: britius ep̄atū ſuſcepit. at vō cum eſſet iuuenis ſctō martino adhuc viuēti multas fecerat iniurias. Cuidā paupi btm̄ martinū in platea p̄ſtolanti bricius ait. Si delirū expectas proſpice eminus. Ecce celū more ſolito ſicut amens reſpicit. Qđ audiens beat⁹ martin⁹ petitiōe pauꝑis ꝑacta briciū diaconū ita alloquit̃. En ego brici delirus tibi videor. Qui ſtatim denegauit ꝙ ſe talia dixiſſe. Cui ait mātin⁹. Amē dico tibi vix obtinui apud deū vt poſt me ad ep̄atus honorē accedēs: ſed noueris te in ep̄atu multa aduerſa paſſuꝝ. Tu autem domine. Lectio. ii.

Bricius h̄ audiēs ridebat dicēſ. Nōne bene dixi iſtū delira verba ꝓferre. Adept⁹ ergo poſt exceſſum ſci martini pōtificat⁹ officiū oratōni vacabat

Triceſſimo aūt ordinatōis anno oritur ꝯtra euȝ lamentabile crimen. Nam mulier ad quaȝ cubicularij eius veſtimēta afferebāt ⁊ ad abluenduȝ ꝯcepit et ꝑpit filiuȝ. Qua de re ſurrexit ois ppl's turonū in ira ⁊ totum crimē ſuper ep̄m referūt. Volētes eū vnanimit̃ lapidare. Illo quoqȝ ecōtrario viriliť hoc negante. Tu autem. Lectio. iii.

Afferte inquit ad me īfantem. Cunqȝ oblatus fuiſſȝ infans. Ait ad eū bricius. Adiuro te ꝑ ieſuȝ xp̄m: vt ſi ego te generaui corā cunctis edicas: ⁊ ille nō es inquit pater me⁹. Tūc illi magicis artib⁹ hoc falſuȝ aſſerentes ⁊ ꝯtra euȝ inſurgendo ꝯſpirātes dicebant. Nō diuti⁹ nobis falſo paſtoř dn̄aberis. ℣ Juſtum deduxit. In laud. an.

Poſt exceſſum beatiſſimi martini ep̄i beatus brici⁹ cathedrā ep̄alē ſuſcepit. ps. Dn̄s regna.

An. Triceſimo ordinatiōis ſue anno orit̃ ꝯtra eum lamentabile crimē. naȝ quedā mulier que cubicularis veſtimenta abluebat concepit ⁊ peperit et omne crimen ep̄o obijciunt. ps. Jub.

An. Illo quoqȝ negante iuſſit afferri ſibi infantē cunqȝ ablatus fuiſſet. xxx. ab ortu habens dies ait ad eum bricius adiuro te ꝑ deum: vt ſi ego generaui te coram cunctis edicas. ps. De⁹ deus meus.

An. Rn̄dit autem infans coram omni populo dixit beato viro non es tu inquit pi me⁹. ps. B. Añ. Sctũs bricius satisffaciẽs pplis prunas ardentes ab vrbe i birro suo differens ⁊ añ sepulchrũ bti martini corã pplo ꝓiiciens vestimtũ ei⁹ iustũ apparuit. ps. Laudate. Cap. hym. ⁊ ℣. de cõi añ. Pplis vo nõ credentib⁹ ab episcopatu ꝓiicientib⁹ romã petiit flens ⁊ eiulans atqꝫ dicens merito hec patior q2 peccaui i scm dei. ps. B. oro. Cõserua. Memo. de scõ martino. Ad .i. añ. Post excessũ. Ad .iii. añ. Tricessimo. Cap. Ecce sacerdos. R. ⁊ ℣. de cõi vni⁹ ꝯfes. ⁊ põti. Ad oẽs hor. diũr. Ad .vi. añ. Illo quoqꝫ. Cap. Bñdictõe. Ad ix. añ. Scĩ bri. ca. Cogno.

Si festũ sci bricij i dñica cõtigerit totũ seruitiũ fiat de festo ⁊ memo. de dñica. Et hoc modo fiat seruitiũ. Ad .i. vs. sup ps. feria. añ. Iustũ deduxit. Capitulũ. Ecce sacerdos. R. Miles xpi. Hym. ℣. ⁊c. de cõi vni⁹ cõfess. ⁊ pontifi. oro. Conserua qs. Memo. de scõ martino ⁊ p⁹ea de dñica ⁊ de trinit. ⁊ ꝓcess. añ crucẽ. Ad mat. .iii. pme. lect. de proprietate que habent de scõ bricio cũ. R. ⁊. ℣. de .i. noc. cõis hystorie. s. vni⁹ cõfes. ⁊ põt. ⁊ .iii. medie lec. de scõ martino cũ ℣. Iustũ deduxit. ⁊ R. de .ii. noct. hystorie sci martini. Tres vlt. lec. de expositõe euangelii. Hõ quidã nobil. cũ. ℣. ⁊ R. de .iii. noc. cõis hystorie vni⁹ ꝯfesso. ⁊ pontificis. ℣. Ora pro nobis. Ad laud. ⁊ ad oẽs alias ho. ant. fiat vt s. dictum ẽ ad .ii. vs. añ. Post excessũ. ps. Dixit dñs. ⁊ ceteri ps. de dñica. cap. Ecce sacerdos. Hym. Iesu redẽptor. ℣. Iustus ger. Añ. Iste ẽ q añ deũ. ps. B. oro. Cõserua qs vt s.

Si dies dñic⁹ .i. ii. die vel i die sci bricij erit i .iiii. die euenerit post festũ sci martini fiãt medie lec. de scõ martino ceteris iũ i dieb⁹ tñ mẽo. Cũ festo sci macuti epi fiant medie lect. de scõ martino quocũqꝫ die ꝯtigerit vt decet.

Sci macuti epi ⁊ confessoris. Oratio.

Omnipotens .s. d. ppli tui pces exaudi: vt itercessiõe bti macuti confessoris tui atqꝫ põtificis. cui⁹ hodie annuã festiuitatẽ recolim⁹ cũ temporali b⁹ icremẽtis eterne ꝓsperitatẽ capiamus augmentũ. Per dñm

Mẽo. de scõ martino. Ad mat. ix. lec. sine expositiõe. Lectio .i.

Gloriosus xpi cõfessor macut⁹ britanica ꝓsapia generosus generosior scis extitit morib⁹. Religiosa siquidẽ pentela clarissimoꝝ patrũ. s. sci sãpsonis atqꝫ sci maglorij sorore ꝓgenit⁹ parili ꝯsanguinitatis linea hoꝝ duoꝝ ꝓceꝝ genit⁹ emicuit.

Lectio secunda.

Qui dũ a puericia lr̃atorie traderet discipline brẽdano eo ipso viro scitate ⁊ scia famosissimo supiores idustria ⁊ iferiores se humilitate supabat Nihilqꝫ voluptati corpori con ſentiens crebꝰ ī vigilijs aſſiduus ī oꝛōnibus ī ieiunijs p̄cipuus ꝯſiſtebat. Vix intra eccl'iam niſi orantem vix ex̄ niſi legentē dep̄hendens niſi ī potēte neceſſitatis vſus ipediret. Tu. L. iij

Interea defūcto regionis Leꝛ̃o audito macuti fama ppl'i vndiqꝫ ꝯfluūt macutū rapiūt ⁊ licꝫ nollentē ⁊ obnixe reclamantē ep̄m faciūt. Q̄d pondus īuictꝰ ſuſcipiens ſublimitatē cathedre dicit eſſe violētiā ſibi fcām. Accerſitis itaqꝫ paucis ſecretoꝝ ꝯſcijs nauim furti aſcendit ⁊ ventꝰ ſe pelagoqꝫ cōmittēs ꝓut nutui diuino placeret exiñ nauigauit. Medie lec. de ſcō martino ℟. Iuſtū deduxit. Lectio quarta.

Beatus martinꝰ leproſum ī porta paruiace ciuitatis a deformitate corporis ſolo ſanauit oſculo. Sed ī fimbria veſtimenti eiꝰ vel fila cilicij multos morbos conpertuꝫ eſt ſanare filia arborei p̄fecti ꝑ impoſitioneꝫ epl'e ſcī martini a grauiſſimis liberata ē febribus. L. v.

Paulini oculo pēniculo ſuꝑpoſito ſanauit a dolor̄ atqꝫ caligine idēqꝫ ſcūs martinꝰ ꝑ gradus cadēs pene totꝰ attritus ē mēbris ſed nocte eadeꝫ ab angelis ad integram recreatꝰ ē ſanitatē. Sepiuſqꝫ angelicis viſitatōibꝰ ⁊ familiari locutōe fruebat̄. Tu. Lectio ſexta.

Quadāꝟo die ſc̄e dei genitricis ⁊ ſcōꝝ apl'oꝝ petri ⁊ pauli necnō ⁊ ſcāꝝ ꝟginū tecle ⁊ agnetis viſitatōne vir dei honoratꝰ ⁊ ꝯfortatꝰ. Nā demonū fantaſmata ⁊ in diuerſis figuriꝫ horribi'es aſpectꝰ nihil metuēs ſepe videbat nec vllis illoꝝ fallacijs illudi potuit. Ultima le. de ꝓprietate btī macuti. L. vij

Beatꝰ igit̄ macutꝰ mox cū ī altū tenderet angelica legatio occurrit ⁊ quo tendat quēue portū teneat indicauit monſtrauit .n. eū. fines gallicane petre ⁊ ad inſulā ī qua aaron vir angelice vite erat applicare. Et cū eo aliq̄ꝫ diu māſionē faceret letat̄ aaron igit̄ de tāto hoſpite macutꝰ de amicabili ſocietate. Lectio octaua.

Clat fama ꝑ vrbem ⁊ cōcurſꝰ ppl'i nouū hoīeꝫ viſuri noua ꝟba audituri. Sꝫ dum ſermo p̄dicatiōis ꝓtendit̄ ecce defūctus quidā iuxta ītroitū eccleſie deꝑtat̄. Tūc vir dei ꝑtantibꝰ ſtare p̄cepit ⁊ genibꝰ flexis ī oꝛōnē ſe dedit. Qua finita ſit̄ ſurgūt ſcūs de puluere ⁊ mortuus de morte. Lectio nona.

Cum ſūme diſpoſitiōi placeret vt de hoc ſeculo tranſiret ꝑ triduū febre corruptꝰ eſt. Qui interim cinere ⁊ cilitio iacens nulla ꝑte corporis ſe paſſus eſt ſuſtentari ſed celo manibus ore oculiſqꝫ inhiabat. Taliter igit̄ militantē ſuſceperunt ciues angelici. vij. kalē. decembris comilitonem ſuum ad celi palatiū. Cetera de cōi vniꝰ cō feſ. ꝛ pontifi. Tres medie lec. ꝺ ſancto martino qn̄ feſtū ſancti martini i dn̄ica ꝯtigerit. Lc. iiij

Miracula que dn̄s deꝰ nr̄ ꝑ btm̄ martinū antiſtitē ſuū i corpore pȯitū operari dignatus eſt: quotidie ad corroborandā fidem credentiū cōfirmare dignat᷑. Ille nūc exornatᷓ ꝟtutibꝰ eiꝰ tumulūq; i eo opatus eſt cū eſſet in mundo. Lectio quinta.

Ille etiā ꝓbuit ꝑ eum bn̄ficia xpianis ꝗ miſit tūc preſule gentibꝰ ꝑituris. Nemo ergo de retro actis ꝟtutibꝰ eiꝰ dubitet cū ꝑſentiū ſignoꝝ cernit munera diſpenſari ad huiꝰ ſci tumulū claudi erigūt᷑ ceci illuminant᷑ ꝛ aliaq; morboꝝ genera ipſo mediāte curant᷑. Lectio vi

Lucidis ergo ꝛ toto orbe renitens apud ſabariam pānonie ortꝰ ad ſaluatiōez galliaꝝ dn̄o opitulante dirigit᷑ et in vrbe turonica ep̄atū ſuſcepit ꝛ octogeſimo ꝑmo ortꝰ ſui ānno media nocte quieuit i pace. Sācti edwūdi epi ꝛ confeſſo. orō.

Deus q̄ largitiue bonitatiſ ꝯſilio ecclīam tuā bti edmundi ꝯfeſſoris tui atq; pontificis p̄clare vite meritiſ decoraſti: ꝛ glorioſis letificaſti miraculis ꝯcede ꝓpitiꝰ nobis famulis tuis vt ꝛ ipſiꝰ in meliꝰ reformemur exemplis. ꝛ ab oībꝰ eiuſ patrocinijs ꝓtegamur aduūſis. Per dominum noſtrum ieſuz

Memo. de ſcō macuto orō. vt ſ. memo. de ſcō martino. Tūc eat ꝓceſſio ad altare ſci edmundi cantando ℟. Sancte xpi cōfeſ. ℣. Ora pro nobis. Oratio.

Plenā in nobis eterne ſaluator tue ꝟtutiſ operare medelā: vt qui preclara bti edmūdi ꝯfeſſoris tui atq; pontificis merita veneramur ipſiꝰ adiuti ſuffragijs a cūctis aiaꝝ noſtrarū languoribus liberemur. Per chriſtum dominum noſtrum.

In redeundo de ſcā maria. Ad mat. ix. Lectio prima.

Beatus. Edmūdus xp̄ianiſſimis ꝑentibꝰ moꝝ hōeſtate ꝛ vite ſcītate preditus genitꝰ extitit. Cuius mr̄ vſq; ad diem mortis loricam ferream vt carnis domaret illecebras carni ꝓximam referebat. Hec filio ſuo dulci cum verbum dulcedine lacte dulcius nomen indidit ſaluatoriſ amorem impreſſit timorem incuſſit.

Lectio ſecunda.

Ipſum vero creſcentē adhuc eſſet puerulus ieiunarē docebat ꝛ orare ꝛ cilicium differre carni proximum. Cumq; adoleſceret ꝛ liberalibus ſtudijs traditus eſſet via qua priꝰ ducebatur incedebat ſpontaneus. Nam tunc volūtarie deo ſacrificans crucisq; mortificationem iugiter in ſuo corpore portans toto mentis ſtudio vite requiſiuit auctorem.

Lectio tertia.

Beatus igit̄ eadiuūdus pro ſalute aīe ſemꝑ ſolicit⁹ ⁊ in fide firmit̄ ſtans charitatꝭ opibus fidē īformabat. Et quātuꝫ hic ī fide ornauit tm̄ obtinuit. Et qꝛ nullū victorie palmā ſīn labore ꝯſequi ꝯſpexit: eruditōēꝫ tm̄ ītendebat vt mirabilr̄ ꝓficeret ⁊ ꝓfectus ſciē ſibi non deēet.

Lec.iiii

Creſcente vō ſciā creuit ⁊ pugna q̄ ex tunc crucis mortificationē iugit̄ in corpore arcū ferens erat vt de illo poſſet ītelligi illud ꝓuerbium. Adoleſcens iux̄ viā ſuaꝫ ⁊ cū ſenuerit non recedet ab ea. Nā ieiunare vigilare ⁊ cetera pn̄ie opa ita duxit ī ꝯſuetudinē vt nō ſolūmodo facilia etiā delectabilia vidērent.

Lectio.v.

Sicut eni gr̄a diuina ꝓfec̄ ſibi ſic ⁊ aliis ita ꝙ dū annis iuuenilib⁹ liberalib⁹ ītenderet ſtudiis dū ſacre pagine auditor effectus honeſta ꝯuerſatione doctor videbat̄ ſacre ſcripture. Nō ſolū prius īcipiens facere q̄ꝫ docere ſꝫ prius īcipiens facere q̄ꝫ audire. Satagēs ſe ſuo noī actib⁹ coaptare ſicut vocabat̄ eadiuūd⁹ ſic ſe a labe criminū mūdū opū teſtimonio comprobaret.

Lectio ſexta.

Vir iſte ſciſſime extitit conuerſationis caſtitate precipu⁹ tantaqꝫ penitentie aſꝑitate carnē ſuā mortificabat vt v̄ dei vidēt̄ꝙ vires humanas ad autos labores ſufficere eſtimaret. Sed ad occultandū aſꝑitatē quā gerebat interi⁹ ſemper illa rē maturā iocūditate ſe exhibuit.

Lectio.vii.

Sanctus aūt magiſter artium nōdū ad ſacros ordieſ ꝓmot⁹ diuino monit⁹ inſtīctu ſingulis dieb⁹ ꝑuſqꝫ legēt miſſam audire cōſueuit. Qō ⁊ deuoti⁹ faceret capellā de btā virgine quā ſpeciali quodā ꝑuilegio dilectōis ſemꝑ amabat ī ꝑochia vbi tūc habitabat conſtruxit.

Lectio octaua.

Cumqꝫ talib⁹ v̄tutibus excellent̄ ꝑmineret addidit dn̄s illi gr̄aꝫ vt etiā viuens miracul̄ plurib⁹ choruſcaret. Sꝫ ne lucerna dn̄i ſub modio tecta lateret vacante ſede cantuarie diuina diſpenſatione in archiepm̄ canonice ē elect⁹ ⁊ ꝯſecratus. Quoꝝ on⁹ licet īuit⁹ ſuſcipiens nō minori qꝫ ꝑus hūilitate ⁊ abſtinētia vtebat̄

Le.ix

Erat q̄ppe ī diuinoꝝ nūerum gr̄a p̄cipuus ita vt in eo oīum decorem ſapia ordinaret. Tādē vō ꝓ iurib⁹ eccl'ie cōſeruandis a rege ⁊ ꝓceris ſuis variis affectus cōtumeliis ⁊ iniurie mare trāſito pōtimacū venit ⁊ iñ ſey ſi trenſiēs plen⁹ bonis opibus obdormiuit ī dn̄o.

Cetera vnī⁹ ꝯfeſſo. pōti. mēo. d̄ ſancto martino. Sci hugonis epi ⁊ ꝯfeſſoris. ix lectio. Oro.

Deus q̄ btm̄ hugonem ꝯfeſſorem tuū atqꝫ pontificeꝫ eminentia meritoꝝ ⁊ claritate ſignoꝝ excellenter ornaſti: ꝯcede quesumus: vt eius exempla nos ꝓuocent ⁊ ỽtutes illustrēt. Per Me. de scō eadmūdo orō vt s. Deinde fiat memo. de scō Aniano epō ⁊ cōfessore añ. Similabo eū viro sa. ℣. Justum deduxit. Oratio.

DEus qui nos btī. Aniani cōfessoris tui atqꝫ pontificis natalicia gloriosa celebrare concedis: tribue quesumus: eiꝰ nos semꝑ ⁊ beneficijs ꝑueniri ⁊ orationibꝰ adiuuari. Per d. Memo. de martino. ad matu. ix. lec. Lectio prima.

SCe recordatōis hugo quōdā lincolniensis eꝑs de remotis finibꝰ imperialibꝰ burgūdie nō ꝓcul ab alpibꝰ extitit oriundus nobilitatem generis satis clarus ⁊ originem ducēs a parentibus ordinis militaris Qui ab annis teneris studio lrāꝝ adductus cū duodecimū attigisset monasterio traditus est disciplinis regularibꝰ ībuēdus. Lectio secunda.

AActus aūt canonicꝰ regularis adeo tā in scia q̄ꝫ ī vita ꝓfecit qd̄ cū sexdecim esset annoꝝ ad regimen cuiusdaꝫ colle vocat̄ vbi suscepit prioratus. Domꝰ ṽo ipsius regimini deputata tempore administrationis ipsius tam in temporalibꝰ q̄ꝫ in spūalibus floruit eleganter. Lectio tertia.

DOmare tn̄ volens amplius carnem suam ⁊ eiꝰ motus lubricos fortius cohibere elapso tempore modico ad ordinem cartusiensē dn̄o disponēte transiuit. Ibiqꝫ dn̄o misericorditer eius opera dirigente claruit excellenť titulis meritorum īcrementa ỽtutū. Et qui a cunctis presertim extn̄eis se benignum ⁊ effabilē exhibebat religionis grauitate seruata cum tempus modicum effluxissꝫ domus curatoꝝ fcūs est. Medie lec. de scō aniano cū ℣. ⁊ ℟. de .ij. noc. cōis hystorie vniꝰ cōfes. ⁊ pontificis. Lectio quarta.

SAnctus igit̄ anianus vir dei plenus dum ad potificale onꝰ in aurilianensi vrbe accederet ⁊ ipsius ecclesie fabricā altius sublimare curaret accidit vt qui reliquis artificibus p̄erat ita caderet vt nullis medicinis respirare potuisset.

Lectio quinta.

BEatus ṽo anianus vidēs eum pene vsqꝫ ad mortem deductum crucis signum corꝑi eius imposuit moxqꝫ sanꝰ eger surrexit. Lectio sexta.

ERat quidam homo tanta infirmitate depressus ī lecto vt nec oculos attolleret nec vocanti se rn̄deret. Quem vir dei anianus fcā orōne vocaret illico rn̄dit ⁊ benedictionem sibi dari exposcit. lectio. vij. de ꝓprietate hugonis.

CIrca illud tempꝰ accidit in ciuitate lincoline ꝙ ciuis quidam in tantam incidit amētiā quod ad ipsiꝰ custodiā ecto viri fuerũt deputati. Qui cũ in vinculis detẽt⁹ tanto vehebatur furore q̧ vxorẽ ſuã ⁊ liberos ꝓprios dentib⁹ laniare minabat̃. Tãdẽ de cõſilio cui⁹daʒ boni viri cõſanguinei ſui in quadã biga ligat⁹ duct⁹ ẽ ad eccleſiaʒ cathedralem vbi ſanct⁹ ep̄s morabat̃. Lectio octaua.

Habita cõſideratione ut ꝑ merita bti viri a p̄dicta amentia liberari mereret̃. Quẽ cũ uidiſſet ep̄s adductũ: ſtatiʒ cũ aſꝑſit aqua bñdicta ⁊ ſpiritũ malignũ adiurauit vt ab eo exiret ⁊ ip̄m ulteri⁹ nõ vexaret. lc. ix.

Hec vero in continẽti in terram cecidit morienti ſimilis ſup quẽ vir deo plenus aquã effudit bñdictã i quãtitate magna ſtatimqʒ ſurrexit q̇ tam mirabilit̃ ꝑus egrotauit ⁊ man⁹ ligatas ad celos extendens in hac ṽba ꝓrupit. Deus grãs tibi ago de ſanitate mea ⁊ tibi btẽ ep̄e ad ipſuʒ man⁹ ligatas extendens q̇ ſolutis vinculis ſanus rediit vlteri⁹ a demonio ñ vexat⁹. Memo. de ſ. ſimiano An. Iſte ẽ q̇ añ deũ. ℣. Iuſtus vt pa. Oro. Deus q̇ nos Memo. de ſcõ martino cetera oia ad vtraſqʒ vñ. ad matu. ⁊ ad horas de cõi vnius cõfeſſoris ⁊ põtiſ. ad .ii. vñ. de ſ. hug. fiat memoria de octaua. ſ. martini An. O martie. ℣. Amauit. Octaua. ſ. martini. Oratio.

Concede q̄s op̄s deus vt bti martini cõfeſſoris tui atqʒ pontificis frequẽtata ſolẽnitas: ad ꝑpetuã ꝓplo tuo ꝓficiat ſalutẽ ⁊ quẽ ſepi⁹ veneramur in terris: ſemꝑ bẽam⁹ patronũ in celis. ꝑ dñm. In oct. ſ. martini ad mat. inuit. hym. añe. ps. ſicut i prima die. ℣. Amauit eũ. Lectio prima

Beatus ſeuer⁹ colocẽſis ep̄s dũ die dominica loca ſcã poſt matutias circuiret illa hora qua beatus martin⁹ obiit audiuit chorũ canẽtiũ in ſublimi vocatoqʒ archidiacono interrogat ſi aures ei⁹ percutiãt voces quas ille audiebat rñdit nõ. ℟. Hic ẽ marti. Lectio ſecunda.

Tunc ep̄s ille īquit diligẽtius auſculta. Archidiaconus cepit ſurſuʒ collũ extẽdere aures que erigere ⁊ ſup ſũmos articulos baculo ſuſtẽtante ſtare. Sʒ cũ nec audire potuit ambo ꝓſtrati dñm rogauerunt vt hoc ei dñica pietas audire permitteret. ℟. Dum ſacrũ miſteriũ. Lectio tertia.

Erectus aũt ſurſũ interrogat ſenex: Quid audis q̇ rñdit voces. Pſallẽtiũ in celo audio. Sʒ quid ſit penit⁹ ignoro. Dñs me⁹ martinus migrauit ex hoc ſeculo: ⁊ nũc ãgeli canẽdo aiaʒ ei⁹ deferũt in excelſũ. ℟. O beatũ martinũ viruʒ antiſtitẽ. Qui nec mori timuit nec viuere recuſauit. ℣. Btũs martinus obitũ ſuũ longe ante preſciuit dixitqʒ fratrib⁹ ſuis diſſolutionẽ ſui corporis imminere

Qui nec. ℣. Ora p. In laud. ℟
sol. añ. Dixerũt om. Ca. ꝯ sicut
in prima die oro vt s. Si octa.
sc̃i martini sabbato cõtigerit
pdictũ ℟. scꝫ. O btũ. n virum
eo anno oio ptermittat. Sci ea
diuũdi regis. ⁊ mart. Ad vs. sr
psal. fer. Añ. Btũs vir. capłm.
Iste scũs. ℟. Percepturus. hy
Martyr dei. ℣. Gła ⁊ ho. añã.
Aue rex gentis anglorũ miles
regis angeloꝝ o eadiuũde flos
martyrũ velud rosa vel lilium
funde preces ad dñm p salute
fideliũ. ps. Mꝫ. Oratio.
Deus in effabilis miseri-
cordie q̃ btissimũ regẽ eadiuun
dũ tribuisti: p tuo noie iimicuꝫ
moriendo vincere ꝯcede pro-
picius: familie tue vt eo iterue
niente mereat' in se antiqui ho
stis incitamẽta superãdo extin
guere. pd. Tunc eat pcessio ad
altare ei⁹ cãtado ℟. Btũs vir
q̃ sustin. ℣. ora p no. oro. Pr̃a
qs. Quere in cõi vni⁹ mar. In
rcdẽdo de. s. martino. Lect. i.
Sanct⁹ eadiuũdus deoqꝫ
acceptus rex orientalium
angloꝝ a primeuo sue tempor'
btissimus xp̃iane cultor extitit:
Qui cũ i regni solio gr̃a dei sb
limatus eẽt oiumqꝫ v̓tutũ pol
lebat decore. Erat eni oibus ef
fabilis hũilitatisqꝫ gr̃a predi-
tus inter coeuos suos mirabili
cõsuetudine residebat oĩs abs
qꝫ vllo statu supbie. Tu aũt. ii
Cum ergo florẽt tã ꝯspicu
us paciẽtiã ei⁹ aggressus
experiri humani gñis inimic⁹
qui eo acri⁹ bonis inuidet quo
appetitu bone volũtatis caret
Immisit igit' sibi aduersariuꝫ
noie yugbar q̃ adiuncto sibi so
cio noie hubba conat⁹ ẽ i extre
mũ ducere toti⁹ fines britãnie
Tu autem. Lectio tertia
Igitur yughar ꝺ populata
puincia a plebe multã pe
cuniã dirigit ad scm̃ eadiuũdũ
vnũ de comilitonib⁹ suis. Ipe
v̓o cũ magno comitatu isequi
tur. Qui eũ talib⁹ alloquit' ver
bis. Terra mareqꝫ metuẽd⁹ yu
gbar rex inuictissimus tibi man
dat vt cũ eo aliquos patrũ the
sauros sb eo regnatur⁹ diuidas
Audito nũcio rex inuictissim⁹
ingemuit ⁊ ait. Testis ẽ mihi ꝺ
us q̄ me null⁹ sepabit a chari
tate xp̃i. Lectio quarta.
Reuersusqꝫ ad eum q̃ mis-
sus fuerat dixit Hec do-
mino tuo responsa. Noueris
q̄ pro amore religõnis rex eadi
uundus xp̃ianus nõ se subdit
pagano duci nisi prius factus
fuerit socius nostre religionis
Lectio quinta
Vir sanctus verba comple
uerat ⁊ renunciaturus mi
les donec pedem extulerat ⁊ ec
ce yughar obuius ei uenit ⁊ iu
bet vt beniloquio utatur:
illi pandens per omnia re
gis archana vltimaqꝫ illi duꝫ
exequitur iubet tyrannus cir-
cunfundi omnem terram su-
orum interius solumqꝫ regem

temere quē ſuis legibus cognouit ēē rebellē. Lec. vi.

NUnc ſcūs rex in palatio armis proiectis capit᷑ vinculis q̇ arctiorib⁹ ligatis multꝫ modis illudit᷑ nec vincit᷑. Sꝫ xp̄m ſemper flebilibus vocib⁹ inuocat. Un̄ aduerſarij eū ligatum ſagittis cōfodiūt ⁊ multiplicantes acerbitatē cruciatuſ crebris telorū ictib⁹ qm̄ vulnera vulnerib⁹ īprimebant dum iacula iacul᷑ locū dabāt. le. vii

CUm eū igit᷑ inſpiceret tyrāus xp̄m iugit᷑ reclamātem. Jctori mādat vt amputaret caput ei⁹. Quo arrepto pugione iter v̇ba orōnis eū vno ictu decapitando hac luce priuauit. Tu āt. Lectio octaua.

CUius corpus ita troncatū relinquētes caput i ſiluam recedētes aſpportauerūt ac inter denſa vepriū fructecta occultauerunt. Lectio nona.

AD cū oī ſagacitate elaborantes ne a xp̄ianis corpus cū capite hōeſte traderet᷑ ſepulture paganis quidē abeūtib⁹ corpus ſciſſimū repertū ē i eodē loco vbi rex occubuit. ℟. Percepturus. Cetera. vnius martyris. Sancte cecilie virginis ⁊ mar. ſuper pſal. An. Triduanis a domino popoſci īducias ut domū meā eccleſiā conſecrarē. Caplm. Dn̄e de⁹ meus. ℟. Cecilia me miſit. Hym. Uirginis proles. ℣. Diffuſa ē. An. Uirgo glorioſa ſemꝑ euāgelium chriſti gerebat ī pectore ſuo ⁊ nō dieb⁹ neqꝫ noctib⁹ a colloquijs diuinis ⁊ orōne nō ceſſabat. Ps. Magnifi. Oro.

DEus qui nos annua beate cecilie virgis tue ⁊ mārtyris ſolennitate letificas: da: vt quā veneramur officio ⁊ pie cōuerſationis ſequamur exemplo. Per do. Inuita. Xp̄m venerantes. Hymn⁹. Uirginis. In i. nocturno An. Cecilia v̄go almachiū exuberabat tiburcium ⁊ valerianum ad corōas vocabat. Ps. Dn̄e domin⁹ noſter. An. Expanſis manib⁹ orabat deū vt eam eriperet de inimicis. Ps. Celi enar. An. Cilicio cicilia mēbra domabat deū gemitib⁹ exorabat. Ps. Dn̄i ē terra. ℣. Diffuſa ē gratia i labijs. Lectio prima.

BEata cecilia euāgeliū xp̄i ſemper gerebat in pectore ⁊ nō diebus neqꝫ noctib⁹ a colloquijs diuinis ⁊ orōne ceſſabat. Hec valerianū habebat ſponſum qui ēt diē cōſtituit nuptiarū. Cantātib⁹ igit᷑ organiſ cecilia ſoli deo ōcātabat dicēs Fiat dn̄e cor meū īmaculatuꝫ ut nō cōfundar. ℟. Cantantibus organis cecilia virgo i corde ſuo ſoli dn̄o decantabat dicens. Fiat dn̄e cor meū ⁊ corp⁹ meū īmaculatū vt nō cōfūdar ℣. Biduanis ac triduanis ieiunāſi ⁊ orās ſuā dn̄o pudicitiā cōmēdabat Fiat. Le. ii.

UEnit igit᷑ vox in qua cuꝫ

ſponſo ſuo cubili ſecreta ſuſciperet ⁊ ait ad eum O amātiſſime iuuenis ē ſecretū qđ tibi cōfiteor angelū dei hēo amatorē; Qui ſi ſentierit qđ me polluto amore contingas ſtatim circa te furorē ſuū exagitabit ⁊ amittes florē gratiſſime iuuentutis ℟. Uirgo glorioſa ſemꝑ euangelium xp̄i gerebat in pectore. Et non diebus neqꝫ noctibus vacabat a colloquijs diuinis ⁊ orōne. ℣. Cilicio cecilia mēbra domabat deū gemitibꝰ exorabat. Et nō diebꝰ. Lec. iii.

Ualerianus igiť amore dei correptꝰ dixit. Si vis vt credā tibi oñde mihi angelum dei. Que ait ſi baptizatus fueris potes eum videre. Uade ergo ad vrbanū ep̄m hic te purificabit ⁊ induet te veſtimentis nouis cū q̇bꝰ mox vt ingreſſus fueris cubiculū meuꝫ videbis angelū dei ⁊ amatorē tuū eſſectū. ℟. Cecilia me miſit ad voſ vt oñdatis mihi ſcm̄ vrbanuꝫ Quia ad ip̄m hēo ſecreta que ꝑferam. ℣. Tūc valerianꝰ ꝑrexit ⁊ inuentis pauperibꝰ dixit cecilia me miſit ad vos Ut oñ.

In .ii. noc. añ. Biduanis ac triduanis ieiunijs orās ſuā domino pudicitiā cōmēdabat. Ps. Eructauit. Ant. Fiat dn̄e cor meū ⁊ corpꝰ meū imaculatū vt nō confundar. Ps. Deus nr̄ refugiū. An. Dn̄e ieſu xp̄e ſeminator caſti cōſilij ſuſcipe ſeminū fructꝰ quos in cecilia ſeminaſti Ps. Fūdamēta. ℣. Specie tua. Lectio quarta.

Pergens igiť ualerianus ad ep̄m oīa v̓ba cecilie ei dixit. Tūc epiſcopꝰ eū babptizauit ⁊ in fide diligenter iſtruxit ⁊ ad ceciliā remiſit. Qui veniēs inuenit eaꝫ orantē ⁊ iuxta eam angelū ſtantē duas coronas ferentē quiqꝫ vnā dedit cecilie ⁊ alterā valeriano dicens Iſtas mundo corde ⁊ corpore cuſtodite. ℟. Beata cecilia dixit tyburtio Hodie te fateor meum eē cognatū Quia amor dn̄i te fecit eſſe cōtemptorē ydoloꝝ ℣. Sicut amor dei frēm tuum mihi cōiugē fecit ita mihi te cognatū faciet. Quia. Lectio. v.

Cum igiť de fide ſermonizarēt ſuperuenit tyburtiꝰ fr̄ valeriani ⁊ ait: Miror hoc tempꝛe roſaꝝ ⁊ liliorū odor vn̄ reſpiret. Cui valerianꝰ: Odorem iā me interpellāte ſentire meruiſti mō vero te credēte angelū dei videre poteris Cui tyburtius ſi poterit fieri vt videā angelū dei que mora credendi cui cecilia. Hodie te fateor meum eſſe cognatū quia amor dei te fecit cōtemptorem ydoloruꝫ ℟. Domīe ieſu xp̄e paſtor bone ſeminator caſti conſilij ſuſcipe ſeminū fructꝰ quos in cecilia ſeminaſti. Ceciliaꝫ famula tua quaſi apex argumentoſa tibi deſeruit. ℣. Nā ſponſū quem quaſi leonē ferocem accepit ad te quaſi agnum manſue tiſſimū deſtinauit. Cecil. Lec vi.

Tunc valerianꝰ duxit eū ad vrbanū epm vt purificaretur. Gauiſus vero eps cū oi gaudio baptiçauit eum. Qui etiā poſtea in fide tantū ꝓfecit vt angelos cotidie videret ⁊ eoꝝ colloquio multotiēs frueretur vt ⁊ multa miracula deo fauēte oparet. R. Cilicio cecilia mēbra domabat deum gemitibꝰ exorabat. Almachiū exuperabat tyburtiū ⁊ valerianū ad coronas vocabat. V. Nō diebꝰ neqꝫ noctibus ceſſabat a colloqꝫis diuinis ⁊ orōne. Almachiū. In iij noc. an. Btā cecilia dixit ad tyburtiū hodie te fateoꝛ meū eē cognatū quia amoꝛ dei te fecit eſſe cōtemptorem ydoloꝝ. Ps. Cantate. j. An. Credimus xp̄m filiū dei verū deum eſſe qui ſibi talē elegit famulā. Ps. Dñs re. ex. An. Nos ſcientes nomē ſanctū dñi oino negare nō poſſumus. Ps. Cātate ij. V. Adiuuabit. Lectio. vij.

Cum igit almachiꝰ vrbis rome ꝑfectus xp̄ianos varijs penis occideret: tyburtius ⁊ valerianꝰ ſepelierūt coꝛpa eorū. Unde tenti ſūt ⁊ varijs penis afflicti in carcere recludūt. Cū auroꝛa finē daret venit ad eos cecilia dicēs. Eya milites xp̄i abijcite opa tenebraꝝ ⁊ induimini arma lucis. R. Cecilia inter cubiculū orātē inuenit ⁊ iuxta eam angelū ſtantē dñi. Quē videns valerianꝰ nimio timoꝛe cōreptꝰ ē. V. Angelus dñi deſcēdit de celo ⁊ lumē refulſit in hītaculo. Quē vi. Lectio octaua.

His vo duobꝰ fratribꝰ ad celū ꝑ martyrij palmā trāſmiſſis fit inquiſitio eoꝛū de facultatibꝰ. Unde ceciliā tanqꝫ valeriani cōiugē cōprehendi mandauit. Quā cū ſacrificare contēneret iuſſit in domo flammis balniaribꝰ ꝯcremari. Quibꝰ inclula die integro ⁊ nocte illeſa ꝑmanſit. Tūc iuſſit ꝑfectꝰ vt in eiſdē balniatibꝰ decollaret. R. O beata cecilia que duos fr̄es cōuertiſti almachiū iudicē ſuperaſti vrbanū epm in vultu angelico demōſtraſti. V. Btā es vgo glo͛ſa ⁊ bn̄dictus ſermo oris tui. Que.

Lectio nona.

Tunc iuſſit ꝑfectus vt in eiſdē balneabꝰ decollaretur. Spiculatoꝛ igit ter eā percutiens caput eiꝰ amputare nō potuit ⁊ ſic eā ſemiuecē deliq̄t ꝑ triduū aūt ſuꝑuiuens puellas ſuas btō vrbano ꝯmēdauit dicens. Adhuc triduanas a dño popoſci inducias vt has tibi cōmēdarē ⁊ domū meā eccl'e noie ꝯſecrarē. Et hijs dictis celo ſpiritū reddidit. R. Dū auroꝛa finē daret cecilia dixit. Eya milites xp̄i abijcite opa tenebrarū ⁊ induimini arma lucis. V. Cecilia vale dicens fr̄ibꝰ ⁊ exortās eos ait. Eya. Glā pa. Et id. V. Ora ꝓ no. In lau an. Cantantibꝰ oꝛganis cecilia dño decan tabat dicẽs fiat domĩe cor meum immaculatũ vt nõ cõfundar. ps. Dñs re. An. Est secretũ valeriane qđ tibi volo dicere angelũ dei hẽo amatorem qui nimio zelo custodit corpus meũ. ps. Jub. An. Ualerianus in cubiculo ciciliam cuz angelo orãtem inuenit. ps. De⁹ de. An. Benedico te pr̃ dñi mei iesu xp̄i qr p filiũ tuũ ignis extinct⁹ ẽ a latere meo. ps. B. An. Cecilia famula tua dñe q̃si apex tibi argumentosa deseruit. ps. Laud. Capl̃m. Dñe de⁹ meus s. hy. Jesu coro. ℣. Adducent. An. Dũ aurora finẽ daret cecilia exclamauit dicẽs eya milites xp̄i abiicite opa tenebrarũ ⁊ induimini arma lucis. ps. B. orõ vt s. Ad j. ⁊ ad alias horas añe de laud. cap. R. ⁊ ℣. de cõi vni⁹ virginis ⁊ martyris. In natali scĩ clementis pape ⁊ mar. Ad vs. añ. Iste scũs. Capl̃m. Omnis põtifex. R. oremus oẽs. hymnus Martyr dei. ℣. Gloria ⁊ hon. An. Dedisti dñe habitaculũ martyri tuo clemẽti in mari in modũ templi marmorei angelicis manibus preparatũ iter prebẽs populo terre vt enarrent mirabilia tua. ps. Mag. orõ.

Deus qui nos annua beati clementis martyris tui atq3 pontificis solẽnitate letificas: concede propitius: vt cuius natalicia colim⁹: virtutem quoq3 passiõis imitemur. p. d. Memo. de scã cecilia an. O beata cecilia que duos fr̃es conuertisti almachiuz iudicem superasti vrbanũ ep̄m in vultu angelico demonstrasti. ℣. Adducen. orõ vt supra memo. de scã felice vg. ⁊ mar. añ. Simile est regnũ. ℣. Diffusa. orõ.

Presta q̃s oĩps deus vt beate felicitatis martyris tue solẽnia recensẽtes meritis ipsi⁹ protegamur ⁊ p̃cibus. p do. Inuit. Justus flore. Lec. prima.

Tertius vrbis rome ep̄us prefuit clemẽs qui ita morum pollebat ornamento vt iudeis in gentilibus ⁊ oĩbus xp̄ianis cõplaceret. Cũ itaq3 theodoram vxorem sisinnij ab ydolatria cõuersa in castitate manere suaderet: sisinni⁹ zelo ductus ecclesiã occulte intrauit volẽs scire cur illa sibi ecclesiã freq̃ntarz. At vbi clemẽs orauit ita cecus ⁊ surdus effect⁹ est quod pri⁹ suis dixit vt se foras eiicerent. Sed illi girantes p totaz ecclesiam ianuã eius inuenire non potant. R. Iste scũs. L. ij.

Audiens ergo theodora p puerũ quod ita cec⁹ ⁊ surdus fuerat post missaz rogeuit scm̃ clementẽ pro eo. Tunc scũs clemens p̃fectus cũ ipsa ad eũ inuenit eũ apertis oculis nihil videntẽ nil penit⁹ audiẽtẽ. Cũ q3 p eo orassz ⁊ ille videret ⁊ audiret putãs magicis se delusũ iussit seruis suis vt clemẽtẽ ligarẽt ⁊ traherent. R. Justus ger.

Lectio tertia.

AT illi ligantes ⁊ diſtrahētes colūpnas putabant ſicut ſiſinnio videbat᷑ ꝙ ſcm̄ clementē inuictū traherēt. Tūc ſāctus clemēs abſceſſit monens theodorā vt ꝓ uiro ſuo oraret ſemꝑ donec eum dn̄s viſitaret. Flenti itaqꝫ theodora ⁊ oranti ad veſperū apꝑuit ſāctus petrus dicens pro te ſaluus erit ſiſinniꝰ. Et hec dicens abſceſſit. ℟ Oremus oēs ad dn̄m ieſuz xp̄m dixit beatꝰ clemēs. Ut cōfeſſoribus ſuis fōtis venas aperiat. Ut de bn̄ficijs eius gratulemur. ℣ Qui ꝑcuſſit in deſerto ſyna petrā ⁊ fluxerunt aq̄ in habundantiā ipſe nobis laticē affluentiē imperciatur. Ut con. Lectio quarta

TUnc ſiſinnius theodorāz vocauit obſecrās vt pro ſe oraret ⁊ ſāctū clementē ad ſe venire rogauit. Tūc illa ſcūm clementē adduxit. Qui ſiſinnium in fide inſtruens ip̄m cū alijs multis de domo eiꝰ baptizauit. ℟ Deſideriū aīe. Lc. v.

TUnc comes ſacro publiꝰ tarquinꝰ pecuniā multaz multis dedit ⁊ cōtra ſcūm clementē maximā ſediciōnē cōmouit. Sz mamurtinꝰ ꝓfectꝰ adductū ſibi cū videret prudentiſ ad oīa rn̄dere mandauit traiano ꝙ clementē ep̄z qui nihil fecereat ſic populꝰ accuſaſſet. ℟ Domine ꝓueniſti. Lectio. vi.

AT ille remandauit eū aut ſacrificare aut ire in exilium. Quod ⁊ factū ē ꝓfectꝰ aūt in exiliū ⁊ in inſulā inuenit ibi pluſq̄z duo milia xp̄ianoꝝ iaz dudum ad ſectāda marmorea dānatorū. Qui videntes ſāctū clemētē ſtatim in fletū ⁊ lachrymas ꝓrupuerūt. Quos cū ille in dn̄o cōfortaſſet ⁊ a ſex milibus aquā deferri audiſſet orauit dn̄m ut fontē ſuis cōfeſſoribus appariat. ℟ Orante ſācto clemēte apparuit ei agnꝰ dei. De ſub cui pede fons viuus emanat. Fluminiſ impetꝰ letificat ciuitatē dei ℣ Cunqꝫ orōnē cōpleſſet ⁊ hūc unde proſpiceret vidit agnū ſtantē. De ſb cuiꝰ. Gl̄a pr̄i. Fluminis. Expoſitio. Homo quidā nobilis. ℟ Dediſti dn̄e habitaculum martiri tuo clementi in mari in modū templi marmorei angelicis manibꝰ preparatū iter prebens. Ut enarrarent mirabilia tua ℣ Hec dn̄e ad laudē ⁊ gloriā nomīs tui fieri voluiſti. Ut ena. Lectio octaua.

FActa orōne btūs clemens vidit agnū ſtantē ō ſub cꝰ pede fōtē viuū emanare demōſtrat. Ad tanti igr̄ miraculi fama confluit oīs ꝓuincia ⁊ ꝑ doctrinā clemētis cōuerſi ſūt ad dn̄m. Infra annū vero facte ſt̄ ſeptuaginta quinqꝫ eccl̄e ⁊ oīs ydoloꝝ templa deſtructa ſunt. Tūc miſſus ē illuc dux aufidanus q̄ multos xp̄ianos varijs penis occidens cū videret oēs ad paſſionē gaudentes accedē ceſſit multitudini ſolūqꝫ clemētem cogebat ſacrificare. ℞. Phebus ⁊ cornelius diſcipuli beati clementis dixerūt ad populum. Oremus omnes ad dominū vt oſtīdat nobis martyris ſui corpus. ℣. Cūqꝫ veniſſꝫ turba fidelium diſcipuli eius exhortabantur eos dicētes. Oremus.

Lectio nona.

Quamqꝫ dux a fide xp̄i mouere non poſſet iuſſit ut ligata ad collū ei⁹ anchora i medio mari precipitaref. Qđ cuꝫ factū eſſet multitudo xp̄ianoꝝ ad lit⁹ veniens cepit flere. Tūc pheb⁹ ⁊ corneli⁹ diſcipuli eius dixerunt. Oremus oēs ad dñ̄ꝫ vt oſtēdat nobis martyris ſui corpus. Tūc illis orātib⁹ receſſit mare i ſinu ſuo per tria fere miliaria ⁊ igreſſi populi per ſiccū inuenerunt in modū templi marmorei habitaculū a deo paratū ⁊ in archa ſaxea corpus beati clementis ⁊ anchora iuxta eū. Reuelatūqꝫ ē eis ne eū tollerent qm̄ oī āno die depoſitionis ei⁹ recederet mare ⁊ per ſeptē dies populis ſiccū inter prebebit. ℞. Ora pro nobis beate clemens. Ut digni efficiemur p̄omiſſionibus xp̄i ℣. Tu aūt martyr xp̄i beate clemenſ ora ꝑ nobis. Ut dig. Gl'a p̄ri. Ut. ℣. Ora ꝑ nobis btē c. In lau. añ. Non meis meritis ad voſ me miſit dominus veſtris coronis ꝑticipeꝫ me fieri. ps. Dñs reg. añ. Orante ſcō clemēte apparuit ei agnus dei. ps. Iubil. Añ. Uidi ſupra mōtē agnū ſtātē de ſub cui⁹ pede fons viuus emanat. ps. Deus de⁹. añ. De ſub cui⁹ pede fons viuus emanat fluminiſ ipet⁹ letificat ciuitatē dei. ps. B. añ. Oēs gentes ꝑ girū crediderūt in xp̄m dñm ps. Laud. capl'm. Ois ponti. Hym. De⁹ tuoꝝ militū. ℣. Iuſtus ger. añ. Oremus oēs ad dñm ieſū xp̄m ut cōfeſſoribus ſuis fōtis veniā ꝑpiat. ps. B oro vt ſupra ad. i. ⁊ ad alſ ho. añe de laud. capl'a ⁊ ℞a. ⁊ ℣. ď cōi vni⁹ mar. ⁊ pont. dñr ad. ii vs. pſal. fer. añ. Nō meis me. capl'm. Ois potif. Hym. De⁹ tuorū mi. ℣. Iuſtus ger. aña. Inuenerūt i modū templi marmorei habitaculū a deo ꝑatum ps. M. oro vt s. memo. de. ſ. griſogono mar. orati

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̄is vt q̄ ex iniquitate nr̄a reos nos ēē cognouim⁹: beati griſogoni martyris tui interceſſione liberemur. Per d.

Ad mat. iij. lc. cū ℣. ⁊ ℞. de. iij. noct. niſi qn̄ hoc feſtū in dñica cōtigerit q: tunc dñr de primo nocturno cū ℣. de. j. noc. Lec. j.

Diocletian⁹ in aquileie ꝑtib⁹ poſit⁹ cū interficeret xp̄iāos relatio cucurrit ad euꝫ de xp̄ianis oīb⁹ a p̄fectura vrbana. Tūc reſcripſit ut debēnt interficere ad ſe verū griſogo.

nū deſtinare. Cui cū dr̄et acci-
pe p̄fecture dignitatē ſume etiā
ↄſulatū ⁊ dignitatē generis tui
deos adorans ⁊ ſacrificās eis
cōdecora. Lectio ſecunda.
GRiſogon⁹ rn̄dit vnū deū
ōmēte adoro corde colo ſci-
ceris actibus veneror execro ſi
mlacra ⁊ ↄminuo prātelſvo a te
ꝓmiſſas penit⁹ abijciō. Tūc dio
cletian⁹ iuſſit eū decollari. Cor
pus aūt ad litus iactatū ē iuxta
poſſeſſiōez q̄ dr̄ ad ſalt⁹ i q̄ tres
ſorores xp̄ianiſſime morabant̄
Vn̄ pſbr̄ collegit Lec. iij.
Q corp⁹ ſci griſogoni ⁊ i loco
digno condiuit ⁊ in domo ſua
ſub terraneo cubiculo poſuit.
Cui ꝑ reuelationē idicatū ē vbi
mare iactaſſet caput ei⁹. Per-
gens itaq; ad locū ita eū iuenit
quaſi eadē hora fuerat abſciſū
⁊ afferens corpori ei⁹ ↄpaginauit

Cetera vni⁹ mr̄is i cōi. In vi-
gilia ſcē katerine v̓gis ⁊ marty
ris. Ad vs̄ ſup. ps̄. an̄. Aue vir
ginū gema katerina aue ſpōſa
regis regū glīoſa aue viua xp̄i
hoſtia tua venerātib⁹ patroci-
nia iplorata nō deneges ſuffra-
gia. Capl'z. Confitebor. ℟. O
mater nr̄a. pſa. Eine v̓go me
morie quā ſibi deſpōſat rex glo
rie. e. ℣. Virginis ꝓles egregie
ſpōſuſq; virgis eccl'ie. e. ℣. Tu
gaudes hodie de dono grē. e. ℣.
Cātas i celo carmē letitie. e. ℣.
Te laudātes i tra reſpice. e. ℣.
Atq; nr̄a clemēt ſuſcipe vota.
℣. Glia. Cū pce. Hym. Virgi
nis ꝓles. ℣. Diffuſa ē gra. An̄.
Inclyta ſcē virgis katerine ſo
lēnia ſuſcipiat alacriter pia mr̄
eccl'ia aue virgo deo digna aue
dulcis ⁊ benigna obtine nobis
gaudia que poſſides cū gloria.
ps̄. M. Oratio.
OMnipotens. ſ. d. q̄ corp⁹
glīoſe v̓ginis tue katerine
i mōte ſinay ab angelis deferri
voluiſti: ↄcede ꝓpiti⁹ ei⁹ obten
tu nos ad arcē virtutū ꝓuehi
vbi viſiōis tue claritatē merea
mur ītueri. Per. Liceat ꝓceſ
ſio ad altare eiuſdē cātando .ſ.
℟. Virgo flagellat̄. ℣. Ora p
nobis. Oratio.
DEus q̄ dediſti legē moyſi
i mōte ſynai ⁊ i codē loco
corp⁹ btē katine v̓gis ⁊ mr̄is tue
mirabilr̄ collocaſti: pr̄ā q̄s vt
ei⁹ meritis ⁊ p̄cib⁹ ad montē q̄
xp̄s ē valeam⁹ ꝑuenire. In re
leuādo .ſ. m. Ad mat. inv. Ado
rēt v̓ginū rex i ſclo⁊ ſcl'a. Vir-
gini q̄ katerine ↄtulit celeſtia.
ps̄. Venite. Hym. Virginis ꝓ
les. In .j. noc. an̄. Virgo ſācta
katerina grecie gēma vrbe ale-
xandria coſti regis erat filia. ps̄.
Dn̄e dn̄s nr̄. An̄. Spē corꝑis
d̄cora nimis emicuit ſʒ fide pul
chrior ſponſo ſuꝑno placuit. ps̄.
Celi enar. An̄. Tradit̄ a patre
ergo doctorib⁹ p̄cipuis ībuēda
lr̄alib⁹ ſtudiis. ps̄. Dn̄i ē tra.
℣. Diffuſa ē. Lectio prima.
MAxenti⁹ iperator i alexan
drina vrbe reſidens iuſſit
oēs regni ſui icolas ad templū

deoꝝ ſuoꝝ ꝯuenire ⁊ eis ſolēne ſacrificiū offerre. Atqꝫ i eadeꝫ vrbe quedā erat puella nomīe katerina annis duo de viginti coſti quondā regis filia libalibus ſtudijs erudita. Hec itaqꝫ ī palatio pr̄is ſui reſidens cum audiret mugit⁹ aīaliū ⁊ quid h̄ eſſet didicit corde cōdoluit. ℟. Nobilis ⁊ pulchra prudēs katerina puella. Flagrat amore dei ſpreuit vana gaudia mūdi. ℣. Cui rex carne pr̄ fuerat reginaqꝫ mr̄. Fra.

Lectio ſecunda

Tunc vero ſigno crucis ſe muniens audacit̄ ad conſpectū imꝑatoris ꝓrupit. Cui ſic ait Saluatōꝫ tibi o imꝑator ꝓferre deceret ſi hec que cultib⁹ demonū exhibeſ creatori tuo impenderes ⁊ ſolam ipſi⁹ maieſtatē adorandā itelligeres. Admirās vero ei⁹ ꝯſtantiam iuſſit eā cuſtodiri. Miſit ergo nūciū vt oēs rethores ⁊ grammatici ad eū venirēt. Veniūt itaqꝫ qnquaginta qui i oī ſcia ſe doctiſſimoſ aſſerebāt. ℟. Martyriū ſcitiēs libamia ceſaris horrenſ Exclamat xp̄m pret̄ quē nil venerandū. ℣. Demonijs plena ſunt hec ait idola vana. Exclamat.

Lectio tertia

Sedete igit̄ iperatore ꝓ tribunali aſſūt oratores ⁊ puella fidens i xp̄o. Et ꝯuerſa ad eos dixit. Ego ācilla xp̄i fateor me nihil aliud ſcire niſi xp̄ꝫ verum deū eſſe ⁊ hinc crucifixuꝫ. Cūqꝫ plura de fide decertaret ſtupeſci oratores obmuteſcerūt Quib⁹ imperator. Quare. o. digni obmuteſcitis vn⁹ eoruꝫ ait. Scias nos oēs ad xp̄m ꝯuerti. Iratus iperator iuſſit eos igne cremari. In quib⁹ illud miraculū ꝯtigit ꝙ nec i veſtimentis nec i capillis vlla igniſ leſio appareret. ℟. Hec qnqgenos oratores ſuꝑatoſ. Dirigit ad celoſ aurū veluti igne ꝓbatos. ℣. Efficiens teſtes fidei quos ꝓtulit hoſtes. Diri. Glia. Dir. In ij noc. añ. Cū eſſet adhuc i annis virgo puerilib⁹ cariſ orbata parentib⁹ mūdi renūciauit opib⁹ p̄s. Eructa. Añ. Maxenti⁹ inſtat ipſius cū ydoloꝝ cultibus puella voce libera hec ſunt clamat demonia ⁊ deū te xp̄e p̄dicat os virgineū. p̄s. De⁹ nr̄ refugiū. Añ. Ceſar electos cōuocat rethores ⁊ grāmaticos aduerſus illā diſputaturos quos vincens virgo xp̄i fidē docuit ⁊ martyres dignos deo exhibuit p̄s. Fūdamēta. ℣. Specie tua

Lectio quarta

His itaqꝫ geſtis iubet tyrānus virginē ſcorpionibus cedi dehinc i obſcuro carcere recludi ibiqꝫ ꝑ duodenos dieſ fame ⁊ ſiti cruciari. Contigit āt eū extrania regiōis adire regia vero cū quodam milite porphirio nomine prima vigilia noctis ad carcerē vēiētes vt colloqͦ ꝟgiſ frueret̄ vidit claritateꝫ magnaꝫ ⁊ angelos dei plagas puelle aromatico vnguento cõfouere. ℞. O quaꝫ felices ꝑ te ſciſſima plures quos iubet occidi ꝓ xp̃o turbidus hoſtis. ℣. Cũ duce porphirio fit martyr ceſaris vxor. Quos. Lectio v.

Tunc v̓go regina ꝯſolaſ ait forti eſto aĩo qꝛ poſt triduum itura es ad dñm. Cũ igitur regina ⁊ dux porphiriꝰ eiuſ ſermonibꝰ hillarati fuiſſet ꝓcedũt de carcere media nocte ꝑati ad oĩa ꝓ xp̃i noĩe ſuſtinẽda. Sꝫ ⁊ ducẽti milites porphirio adherentes eiꝰ monitis ad xp̃ꝫ ꝯuerſi ſunt. ℞. Impiꝰ hanc ceſar ſiſti iubet ãte tribunal. Hãc vt ꝑuertat ſicut leo vel draco certat. ℣. Illa manet ꝯſtãs nõ blanda vel aſꝑa curans. Hãc. Lec. vi.

Reuerſus deniqꝫ impator cũ ſcãm v̓ginem tormẽtis nõ poſſet ſupare iuſſit fieri quattuor rotas quaꝝ ⁊ intimi circuli clauis ꝓminentibꝰ ꝯfigerẽſ ⁊ due vno ordine voluerenſ ⁊ alie due ꝯ̃rio impetu agerenſ. Has inter medias virgo xp̃i expoſita tacite orõnis v̓ba fudit ad dñm. Et ecce angelus dñi ita molẽ illã ꝯcuſſit vt ꝑtes auulſe quatuor milia virorum necarent. ℞. Virgo flagellaſ cruciãda fame religaſ carcere clauſa manet lux celica fuſa refulget ⁊. Fragrat odor dulcis cantant celi agmia laudes. ℣. Sponſus amat ſpõſam ſaluator viſitat illã. Fragr. Glia

Can. In. iii. noc. aña. Glorioſã v̓ginẽ tyrannꝰ flagellari impat ⁊ cruciandã fame in carcere recludi cui eſcã ꝑ colũbã xp̃s fecit miſtrari. ps. Cantate. i. Añ. Illa deo dñ agit grãs i tenebriſ lux emicat fragrat odor vincẽſ balſama adeſt cõcio angelica lacero corpori celeſtia adhibẽs medicamia. ps. Dñs reg. Añ. Cũ cetu v̓gineo aduẽiens ſaluator ſponſus ſponſam pie viſitat ⁊ cõſolaſ ⁊ roborat cõſtãſ eſto ait filia tecũ ego ſũ nil paueas. ps. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit e. d. fine expoſitione.

Tunc regina imperatori ſe opponẽs de ſeuicia euꝫ redãguit ⁊ ad fidẽ xp̃i exhortauit. Qđ audiẽs tyrãnꝰ iuſſit vt extortis ꝑus mamillis capite plecterẽſ. Qđ ⁊ fcm̃ eſt. Cuiꝰ corpus cũ porphiriꝰ ſepeliſſet ⁊ rex illud cognouiſſet p̃cepit eũ cuꝫ militibꝰ ſuis xp̃m ꝑiter ꝯfitentibꝰ ex̃ ciuitatẽ duci ⁊ ibidẽ gladijs ꝑcuti. ℞. Horrendo ſubdendo rotaꝝ machinamẽto v̓go deũ clamat de celis angeluſ aſtat. Ecce repẽtinã dant plebſqꝫ roteqꝫ ruinã. ℣. Tanqꝫ caldeis quõdã fornax babylonis. Ecce. Lectio octaua.

Poſtera autẽ die maxentiꝰ p̄ſedẽs ꝓ tribunali ſcãm v̓ginẽ ſibi p̄ſentari iuſſit. Quam ex̃ portam ciuitatis decollari mandauit. Que cũ ad locũ paſſionis veniſſet orauit ⁊ dixit. Expecto ꝓ te gladiũ ieſu rex bo ne tu meū accipe spm̄ ꝛ fac misericordiam meā agentib⁹ memoriā. Et ecce vox de celo venit dicens. Ueni dilecta mea veni quod postulas ipetrasti ꝓ q̄b⁹ oras salui erunt. ℣. Percussa gladio dat lac ꝓ sanguine collo. Quā man⁹ angelica sepelivit v̓tice syna. ℟. Membris v̓ginis olei fluit vnda salutis. Quam. Lectio nona.

Tunc xp̄i v̓go lacteam cervicē ꝑtendens a spiculatore ꝑcussa ē. Statimq; lac ꝓ corpore ei⁹ effusū ꝓ sanguine terrā vberius irrigauit. Angeli quoq; assūptū corp⁹ ei⁹ in montē synai deposuerūt i quo loco innumera ad laudē dn̄i fiūt miracula. De sepulchro v̓o ei⁹ vn⁹ riuus olei ideficiēt emanare videtur. ℟. O mat̄ nr̄a ter scā q̄tq; btā. Cū ꝑce deuota famulātū suscipe vota. ℣. Jam xp̄o iūcta sponsoq; tuo sociata. Cum ꝑce. Glia. ff a. ℣. Ora ꝓ nobis. In laud. añ. Passionē gl'iose v̓ginis katerine deuota plebs celebret fidelis q̄ sui memores deo cōmendat meritis ꝛ iuuat bn̄ficiis. ps. Dn̄s regna. Añ. Post plurima supplicia martyr alma ad decollandū ē ducta ad celū man⁹ oculos tendēs collū sub iugulo orat dans gloriaz deo. ps. Jubi. Añ. Expecto ꝑ te gladiū iesu rex bone tu meuz de ꝑadiso spm̄ ꝛ fac miaz meam agentib⁹ memoriā. ps. Deus de⁹. Añ. Uox de celis insonuit veni dilecta mea veni itra thalamū spōsi tui q̄d postulas ipetrasti ꝓ quib⁹ oras salui erit. ps. B. Añ. Omnis deuotis laudib⁹ tui memoriā pie recolim⁹ o btā katerina ora ꝓ nob̄ q̄s. ps. Laud. Cap. Confitebor. Hym. Jesu coronā v̓gi. ℣. Adducēt. Añ. Bndict⁹ dn̄s rex celestis q̄ ꝑ merita btē katerine v̓ginis medelā lāguidis ꝑstat sanitatis ipsi⁹ corporis fideliū promittis. ps. B. Oro. Omps. s. de. qui. Ad .i. ꝛ ꝑ alias horas añe de laud. Capl'z. ꝛ ℟. ꝛ ℣. de cōi vni⁹ v̓ginis ꝛ mr̄is nō v̓. Ad .ij. vs. añ. Passionē glo. ps. feria. cap. Cōfitebor. ℟. Flagellat. Hym. Jesu corona. ℣. Adducēt. Añ. Prudēs ꝛ vigilans v̓go qualis es cū sponso illo qui te elegit de mūdo quaz pulchra es q̄z mirabilis quāta luce spectabilis inter syon iuuenculas ꝛ hierusalē filias thalamo gaudens regio ꝯiūcta dei filio. ps. M. Oro. Omps. s. d. qui corpus. Scī lini pape .iij. lec. Inuit. simplex cū orōne de cōi vni⁹ mr̄is ꝛ ponti. ꝛ lec. siliter de cōmuni. Scī sat[illegible] ꝛ sisinnij mr̄tū iij. le. cū [illegible] ꝑter vig. ꝛ si hoc festū infra aduentū dn̄i ꝯtigerit nihil fiet de festo nec etiam memo. Oratio.

Deus q̄ nos btōꝝ martyꝝ tuoꝝ saturnini ꝛ sisinnii cōcedis natalicijs ꝑfrui: coꝝ nos meritis tribue q̄s adiuuari. Per do. Inuit. simplex. L. i

Beatus ſaturnin⁹ cū eſſet in cuſtodia vna cum ſiſinnio diacono veniebāt ad eū multi gētiles ⁊ baptiçabantur ab eo. Quod audiens leo p̄fectus vrbis iuſſit ſibi tribūal preparari.

Lectio ſecunda.

Ducti ſūt igiꝛ victi nudis pedib⁹ coraꝫ p̄fecto. Qui ait illis. Deponite vanas ſuꝑſtitiones ⁊ adorate deos imortales quos imꝑatores adorant. Cui ſiſinn⁹. Nos pctōres adoramus dn̄m ieſū xp̄m dei filiuꝫ. Nam demonib⁹ ⁊ lapidib⁹ nūq̄ꝫ humiliamur. Lectio tertia.

Irat⁹ autē. Leodoſi⁹ iuſſit vt flāmas ad latera coruꝫ ponerent ⁊ i eculeo tenderenꝛ. Illi vo alacri vultu deo grās agebant. Iuſſit igiꝛ p̄fectus vt ambo capit̄ punireꝛ. Depoſiti igitur de eculeo ducti ſūt i nauim mentana ſecūdo miliario ab vrbe ⁊ ibi ſūt capite trūcati. Cetera de cōi plurimoꝝ martyrum. Explicit ꝓpriū ſcōꝝ ſcd̄m ſaꝝ. Notanduꝫ ē q̄ quecūqꝫ ſit dn̄ica ꝓpinquior an̄ vel poſt feſtum ſci andree illa dies dn̄ica erit aduentus dn̄i. vnde verſus Andree feſ. vici[illegible] die quouis aduētū dn̄i p̄[illegible] colíꝛ feria.

In natali vni⁹ apl̄i ſiue vnius euāgeliſte vel plurimorum aplōꝝ paſchalis tēporis .ſ. ab oct. paſche vſqꝫ ad pēt. ad vſ. ſup ps. fer. an̄. Lux ꝑpetua minor ca. ad vtraſqꝫ veſ. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias horas dn̄r ſi propria habeantur. Sin aūt de cōi aplōꝝ reliqui tēporis an̄. Lux ꝑpetua lucebit ſcis tuis ⁊ eternitas tempoꝝ all'a. Cap. ſic decꝫ. R. Candidi ſci ſūt naçarei ei⁹ alleluia. Splēdorē deo dederūt all'a. Et ſicut lac coagulati ſunt alle. alle. V. In omnē terrā exiuit ſon⁹ eorum ⁊ in fines orbis terre vba eoꝝ. Et ſi. Glia. Alleluia alle. Hym. Triſtes erant apli. V. Queſum⁹ auctor oīuꝫ. V. Gloria tibi dn̄e q̄ ſurre. V. Gauiſi ſūt diſcipuli. R. Viſo dn̄o alle. An̄. Filie hieruſalēꝫ venite ⁊ videte martyreꝫ cū corōa qua coronauit eū dn̄s i die ſolēnitatꝫ ⁊ letitie al. al. ps. M. oro. ꝓpa ſi hēaꝛ. Et ſciēdū ē q̄d quocieſcūqꝫ hec an̄. dicíꝛ ſiue i feſto vni⁹ apoſtoli ſiue plurimorū aplōꝝ ſiue plurimoꝝ martyrū ſiue vni⁹ ꝯfeſſoris. ſp dicēt.

Venite ⁊ videte martyrem.

De ieſu xpo q̄ oēs ſci cū eo reſurrexerūt ⁊ i die nouiſſimo reſurgēt. Ad mat. Inuit. ſ. Exultent i dn̄o ſci alle. ps. Venite. Hym. Triſtes erāt apli ſuper ps. hec ſola an̄. Triſtitia vr̄a alleluia verteꝛ i gaudiū alleluia iij. ps. dn̄r ſcd̄m ordinē nocturnoꝝ de cōi apoſtoloꝝ reliq̄ tꝑis videlꝫ nō icipiēdo a. j. noc. in q̄libꝫ hebdo. Eodē modo fiat de martyrib⁹ ⁊ ceteris ſcis i iſto predicto tꝑe ꝯtingentib⁹. V. Gauiſi ſūt. diſci. R. Virtute magna reddebāt apoſtoli. Teſtimoniū reſurrectōis ieſu xp̄i dn̄i noſtri alle. alle. V. Repleti quidē ſpū ſcō ⁊ loquebāꝛ cū fiducia.

Testi. ℞. Isti sũt agni novelli
q̃ ãnũciauerũt alle. Modo ve
nerũt ad fõtes repleti sũt clari
tate alle. al. ℣. In ↄ̈spectu agni
amicti stolis albis ⁊ palme i ma
nib⁹ eoꝝ. Modo. ℞. Candidi
sci sũt. vt s̃. ad vs̃. ℣. Vox leti
cie ⁊ exultatõis. ℞. In taberna
culis iustoꝝ alle. In laud. añ.
Sancti tui domine florebunt
sic liliũ alle. ⁊ sicut odor bal
sami erũt ãte te al. ps̃. Dñs re.
Añ. Sci ⁊ iusti i dño gaudete
alle. vos elegit de⁹ i hereditatẽ
sibi alle. ps̃. Iub. Añ. In vela
mẽto clamat sci tui dñe alle. al.
alle. ps̃. De⁹ de⁹. Añ. Spũs ⁊
aie iustoꝝ hymnum dicite deo
nr̃o alle. alle. ps̃. B. Añ. In ce
lestib⁹ regnis scõꝝ hitatio ẽ al.
⁊ i eternũ requies eoꝝ alleluia.
ps̃. Laud. Cap. vt ppu dr̃ si hea
tur. sin aũt de cõi hym. Claro
paschali gaud. ℣. Ostensa sibi
vulnera in ℣. Rex christe cle.
℣. Quesum⁹ auctor o. ℣. Gl'ia
tibi do. ℣. Gaudete iusti i dño
℞. Rectos decet collaudatio
alle. Añ. Lux ppetua lucebit sã
ctis tuis dñe alle. ⁊ eternitas tẽ
poꝝ alle. alle. alle. ps̃. B. oro.
vt s̃. ad. i. añ Sci tui dñe.
De⁹ i no. tuo. ps̃. Ad. i. añ Sci
⁊ iusti. Ca. vt s̃. dr̃. ℞. Tristitia
vr̃a alle. alle. ℣. Vertet i gau
diũ. Alle. alle. ℣. Preciosa est.
Ad. vi. añ In velamẽto. Capi
tulũ vt s̃. ℞. Preciosa ẽ i ↄ̈spe
ctu dñi alle. alle. ℣. Mors scõ
rũ eius. Alle. alle. ℣. Gaudete
iusti i d. Ad. ix. añ In celestib⁹
regnis. Cap. vt s̃. ℞. Gaudete
iusti i dño alle. alle. ℣. Rectos
decet collaudatio. Alle. alle.
Vox leti. ⁊ exult. ℣. Ad. ij. vs̃. añ.
Sci tui. ps̃. Dixit dns. ⁊ ceti.
ps̃. de aplis reliqui tpis. Cap.
vt s̃. dr̃. Si fuerit du. f. tũc dicit
℞. Candidi sci sũt. sin aũt vul
lum ℞. dr̃ hym. Claro pas. ca
gaud. ℣. Gaudete iusti i. Añ.
Lux ppe. minor ps̃. M. oratio
vt supᵃ dicitur. In natiuitate
vni⁹ mr̃is siue vni⁹ ↄfes. pascha
lis tẽpis. s. ab oct. pasche vsq
pent. i festis cum reg. chori. Ad
vs̃. sup ps̃. feria. añ. Lux ppe
tua. lu. minor cap. ad vs̃. ad ma
tu. ⁊ ad oẽs horas de cõi ℞. Fi
lie hierusalẽ venite ⁊ videte mar
tyrẽ cũ corona q̃ coronauit eũ
dñs. In die solẽnitatis ⁊ leticie
alle. ℣. Quoniã ↄfortauit seras
portaꝝ tuaꝝ bñdixit filijs tuis
in te. In die. Gl'ia. Alle. Hym.
de cõi reliq tpis. ℣. Tristi. ve.
℞. Vertet i gaud. alle. Añ. Fi
lie hier. ps̃. M. oro vt s̃. iustus
Exultẽt i. d. i. al. ps̃. Venite. Hy.
de cõi sup ps̃. hec sola añ. Tri
iii ps̃. scdm ordinẽ
noc. ℣. Precios. ẽ i ↄ̈s. ℞. Beat
vir q̃ metuit dñz al. In mãda
tis ei⁹ cupit nimi alle. al. al.
℣. Potens in t̃ra erit semẽ ei⁹ ge
neratõ rectoꝝ bñdicet. In mã.
℣. Preciosa ẽ in ↄ̈speu dñi all.
Mors scõꝝ ei⁹ alle. In ↄ̈s.
pcu ois ppli ei⁹. Mors. ℞. Fi
lie hie.
vt s̃. ad. vs̃. ℣. añ laud.

Vox leticie. In laudi. añ. Sci tui dñe. ps. Dominus regna. ⁊ alie añe que sequnt vt s̄. cap. ⁊ hym. de cōi reliqui temporis vt s̄ dicit. ℣. Gaudete iusti. Añ. Lux perpetua luce. minor. ps. B. Ad. i. ⁊ ad alias hor. añe. ℟. ⁊ ℣. vt s̄. de aplis paschal tpis cap. de cōi. Ad ij. vs. añ. Sancti tui dñe. ps. fer. cap. vt s̄. Si duplex festū fuerit. ℟. Filie hier. hym. de cōi ℣. Gaudete iusti. Añ. Lux perpetua. minor ps. Ad. oro. vt s̄. In natiuitate vni᷒ martyris siue vni᷒ ↄfes. siue re. gl. cho. paschal tpis. Ad vs. añ. Alla alla alla. ps. fer. cap. hym. de cōi relig tpis ℣. Tristitia ve. Añ. Filie hierusalez. cetera oia vt s̄. ad laud. dicit hec sola añ. Sci tui dñe. ps. Domin᷒ reg. B. Añ. Lux ppe. minor ps. Ad. i. ⁊ ad alias hor. vt s̄. In natiuitate plurimoꝝ mr̄ siue plurimoꝝ ↄfessoꝝ paschalis tēporis siue regl. chori. Ad. vs. añ. Alla alle. alle. ps. fer. cap. hym. de cōi reliq tpis ℣. Tristit. ve. Añ. Filie hi. ps. Ad mat. Inuit. Exultent i domino. ps. Venite. hym. de cōi reliq tpis ℣. Tristitia ve. ps. sup ps. añ. [illegible] ℟. Preciosa ē i cōspectu. ℣. Tristitia vestra alle. Couertet i gaudiū alleluia alle. ℣. Mūdus autem gaudebit vos aūt cōtristabimini sz tristitia vestra. Couertet in. ℟. Preciosa ē i cōspe. ℟. Lux ppetua lucebit scis tuis dñe. Et eternitas tēpoꝝ alle alle. ℣. Vox leticie ⁊ exultatōis i tabernaculis iustoꝝ. Et ei. Gloria. Alle. ℣. Vox leti. In lau. hec sola. añ. Sci tui. ps. Dns re. C. h. hy. de cōi ℣. Gaudete in. Añ. Lux ppet. minor ps. Ad. i. ⁊ ad alias horas oia fiant vt s̄. cū cap. de cōi. In vigilia vni᷒ apl'i siue plurimoꝝ aploꝝ p totū anum ex temp᷒ pasche. Ad vs. sup ps fer. añ. Estote fortes in bello ⁊ pugnate cū antiquo serpente et accipietis regnū eternū alle. Ca.

Iam non estis hospites et aduene sed estis ciues scōrum ⁊ domestici dei: sup edificati sup fūdamētū aploꝝ ⁊ pphetarum. ℟. Qui sūt isti qui vt nubes volant. Et quasi colūbe ad fenestras suas. ℣. Candidiores niue nitidiores lacte rubicūdiores ebore antiquo. Et qsi. Gloria. Et quasi. Hymnus.

Annue xpe scloꝝ dne nob p hui᷒ tibi cara merita vt qui te corā grauit deliquimus huius soluant gloriosis pcib᷒

Salua redēptor plasmatuum nobile signatū scō vult᷒ tui lumine: nec lacerari sinas fraude demonū: ppter quos mortis et soluisti pciū.

Dole captiuos esse tuos seruulos absolue reos ↄpeditos erige: ⁊ quos cruore redemisti ppo rex bōe tecū fac gaudē ppetim.

Sit tibi iesu bn̄dicte dñe gloria virtus honor ⁊ imperiū vna cū pr̄e scōqz paraclito cū quib᷒ regnas de᷒ ante ſecula Amē. ℣. In om. t. ex. Añ. Beati eritis cū vos oderint homines ⁊ ſeparauerint vos ⁊ exꝓbrauerint vos ⁊ eiecerint nomē vr̄m tanꝗ̄ malū ꝓpter filiū hominis gaudete ⁊ exultate ecce enī merces vr̄a multa ē in celiſ ps. M.

Oratio.

CONcede queſumus o. deꝰ venturā huiꝰ bti apoſtoli. N. tui ſolēnitatē cōgruis ꝑuenire honoribꝰ: ⁊ venientē digna celebrare deuotiōe. Per dñm.

Si ꝓceſſio fieri debeat ad altare alicuiꝰ apoſtoli ⁊ nō habeatur ꝓpria oro. de vigilia tūc dr̄ ad ꝓce. iſta. Oratio

QUeſumꝰ omnipotens deꝰ vt noſtra deuotio que natalicia bti. N. apl'i tui ātecedat patrocinij nobis eiꝰ īterceſſiōibus accumulet. Per dominū.

Ad mat. Inuit. Regem aploꝝ dñm. Venite adoremꝰ. ps. Venite. Hym. Annue xpe. In. j. noc. añ. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ ⁊ i fines orbis terre v̇ba eorū. ps. Celi enar. Añ. Clamauerūt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos. ps. Bñdicam. Añ. Cōſtitues eos ꝑncipes ſuꝑ omnē terram memores erūt nois tui domie. ps. Eructa. ℣. In omnēꝫ terram. Lectio prima.

QUotiens fr̄es cuiuſcunqꝫ celebramꝰ feſtiuitatē apl'i totiens oīum veneramur apoſtolorum ſolēnitatē. Qm̄ i ſcola celeſtis regiſ vna edocti ⁊ pares honore ſūt effecti. Neqꝗ̄ ſ i eccleſiaſticis officiis ſūt diſiuncti. Hoc enī pſalmoꝝ modulatio ⁊ hymnoꝝ decantatio miſſaꝝ quoqꝫ cōſona indicat celebratio. R. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio lupoꝝ dicit dñs. Eſtote ergo prudēteſ ſicut ſerpentes ⁊ ſimplices ſicut colūbe. ℣. Dū lucē habetiſ credite i lucē vt filij lucis ſitis dicit dñs. Eſtote. Lectio ſecunda

DOminꝰ. n. i euāgelio loquens diſcipulis ſuis ait Iā nō dicā vos ſeruos ſꝫ amicos qꝛ oīa quecūqꝫ audiui a patre meo nota feci vob. Quid h̄ ē niſi qꝛ gaudia eterne claritatis ⁊ illa feſta ſuꝑne p̄rie que nr̄is quotidie mentibꝰ p īſpirationē ſui amoris imprimiſ. Dū. n. audita ſūt celeſtia amamꝰ iā credimꝰ quia amor ipſe noticia ē. R. Tollite iugū meū ſuꝑ vos dicit dñs ⁊ diſcite qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde. Iugum enim meū ſuaue ē ⁊ onꝰ meū leue. ℣. Et inuenietis requiē aiabꝰ vr̄is. Iugū. n. Lectio tertia.

OMnia ergo eis nota fecit qui a terrenis deſiderijs i vnitate ſūmi amoris inardebant. Iſtos v̇o amicos dī aſpexit ꝓpheta cūꝫ dicebat. Mihi aūt nimis honorificati ſūt amici tui deus. Amicꝰ enim quaſi animi cuſtos vocatur. R. Dū ſteteritis ante reges ⁊ preſides nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enīꝫ vobis in illa hora quid loquamini.℣. [illegible] poteſtis q̃ loq̇mini ſed ſpūs p̄ris vr̃i qui loquit̃ in vobis. Dabit. Glo. pri. Dab. In iij noc. an. Principes populoꝝ ꝯgregati ſũt cũ deo abrahã. [illegible] p. Dediſti hereditatẽ timentibus nomẽ [illegible]. Exaudi deus dep̄. An. Annũciauerũt opa dei ⁊ facta ei⁹ intellexerũt. Ps. Exaudi deus ora. ℣. Cõſtitues eos princi.

Lectio quarta.

QUis igitur pſalmiſt a proſperit electes dei a mundi hui⁹ amore ſeparatos cuſtodire in mandatis celeſtib⁹ voluntatẽ dei imitatus ẽ amicos dei dicentes. Mihi aũt nimis honorati ſũt amici tui de⁹. Et tanq̃ʒ ſi beam⁹ ꝓtin⁹ honoꝝ nob cãs inſinuari querem⁹ illico adiunxit. Nimis ꝯfortat⁹ ẽ principatus eoꝝ. ℟. Vidi cõiunctos viros hñtes ſplẽdidas veſtes ⁊ angelus dñi locut⁹ ẽ ad me dicens. Iſti ſũt viri ſci facti amici dei. ℣. Vidi angelũ dei volãtẽ ꝑ mediũ celi voce magna clamantẽ ⁊ dicẽtẽ. Iſti ſũt.

Lec. v.

UNde ergo poſſum⁹ in diligim⁹ inimicos. Sʒ ẽ q̄ꝑ i pace ſcẽ eccleſie fieri debeat in luce clareſcat. Sed pſecutiõis tempe mori pro dilectiõe valeam⁹. Certe idẽ ioãnes ait. Qui aũt hñit ſubãʒ hui⁹ mũdi ⁊ viderit fratrem neceſſitatẽ hẽre ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo q̃mo charitas manet in eo. ℟. Iſti ſunt triũphatores ⁊ amici dĩ qui cõtẽnẽtes iuſſa principũ meruerũt premia eterna. Ideo coronantur ⁊ accipiũt palmã. ℣. Iſti ſũt q̄ venerũt ex magna tribulatiõe ⁊ lauerũt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Ideo.

Lectio ſexta.

HInc et ioannes baptiſta [illegible] Qui hʒ duas tunicas [illegible] habenti. Qui ergo [illegible] dat ꝑ deo [illegible] in ꝑſecutione da[illegible] ℟. Fuerũt ſine q̃rela an[illegible] ⁊ ab inuicẽ non ſũt ſeparati. Calicẽ dñi biberũt ⁊ amici dei facti ſũt. ℣. Tradiderũt corpa ſua ꝓpter deũ ad ſupplicia ideo coronãt̃ ⁊ accipiũt palmã. Calic. Glo. pri. Et. In iij noc. an. Exultabũt cornua iuſti alleluya. Ps. Cõfitebiur. An. Lux orta ẽ iuſto alla rectis corde leticia alleluya. Ps. Dñs re. e. An. Cuſtodiebãt teſtimonia ei⁹ ⁊ precepta ei⁹ alla. Ps. Dñs re. iraſcã. ℣. Ml. bo. Sc̃dm ioã.

IN illo tpe dixit ieſus diſcipulis ſuis hoc ẽ preceptũ meũ vt diligatis inuicẽ ſicut dilexi vos. Et relq. Omel. ve. bede preſbyteri.

CUm cũcta ſacra eloquia dominicis plena ſunt preceptis quid ẽ q̄ð de dilectione quaſi de ſingulari mandato dicit dñs. Hoc ẽ preceptũ meũ vt diligatis inuicẽ niſi q2 oẽ mãdatũ de ſola delectiõe ẽ q2 quicquid precipit̃ in ſola charitate cõſolidat̃. ℟. Iſti viuentes in carne plantauerũt eccleſiaʒ in

sanguine suo nõ sunt [illegible]
corpa eoz sepata. [illegible]
rita [illegible]
[illegible]
[illegible] elegit dñs
in [illegible] ⁊ dedit ill'
gloriã sempiternã. ℟. Quorũ do-
ctrina fulget ecclesia vt sol ⁊ lu
na. ℣. In omnẽ terrã exiuit son⁹
eorũ ⁊ in fines orbis terre ver-
ba eorũ. Quorũ do. Lectio. ix.

PReceptia ergo diña ⁊ mul
ta sũt ⁊ vnũ. Multa sunt
p diuersitatẽ opis vnũ i radice
dilectionis. Qualr̃ aũt ista dile
ctio sit tenẽda ipse isinuat ipse
tisq3 scripture sentẽtijs ⁊ ami-
cos ꝓpter se. Nam sũt nõnulli
qui diligãt s3 p affectũ cognati
onis ⁊ carnis ꝓpne cũ dñs di-
ceret diligatis inuicẽ sicut dile
xi vos. ℟. Ciues apostoloꝝ ⁊
domestici dei aduenerũt hodie
Portantes facẽ ⁊ illuminãtes
patriã dare pacẽ gẽtib⁹ ⁊ libe-
rare populũ dñi. ℣. Audite pre
ces supplicũ vite eterne poscen
tes premia qui fertis i dextris
mãipulos iusticie quique gau-
dentes aduenistis hodie. Por
Gloria p. Et. ℣. Dedisti here.

[illegible] ℟. Laudab⁹ nomen tu
[illegible] aña. Hoc ẽ
[illegible] inui
[illegible] ps. Dñs re
[illegible] charitatez nemo
[illegible] ponat quis pro
[illegible] Iubi. Aña. Uos
[illegible] si feceritis que
[illegible] dicit dominus
[illegible] Aña. Beati
[illegible] qui ipsi deũ vide
[illegible] Bñd. Aña. in paciẽtia
vr̃a possidebitis aïas vr̃as. ps
Laud. ca. Iam nõ estis. Hym

EXultet celũ laudibus re-
sultet terra gaudiis aplo
rum gloria sacra canũt solẽnia
Uos secli iusti iudices ⁊ vera
mũdi lumina votis precamur
cordiũ audite ꝓces supplicum.
Qui celũ v̇bo clauditis sera s
eius soluitis nos a peccatis om
nibus soluite iussu quesumus.
Quoruz precepto subditur sa
lus ⁊ langor omnium: sanate e
gros moribus nos reddentes
virtutibus. Et cum iudex ad
uenerit xp̃s in fine seculi nos
sempiterni gaudij facias esse
compotens. Deo patri sit glo
ria. ℣. Annunciauerunt opera
dei. ℟. Et facta eius intellexe-
runt. ℟. Tradent enim vos in
consilijs ⁊ i synagogis suis fla
gellabunt vos ⁊ ante reges ⁊ p̃
sides ducemini propter me in
testimonium illis ⁊ gentibus.
ps. B. Oratio de die si habe
tur sin autem. Oratio.

Exaudi dñe populũ tuũ cũ scõ aplõ tuo N. patrocinio supplicantem: ut tuo semper auxilio muniti [illegible] protectione servire. Per dñm. Ad iii. Hoc est pceptũ [illegible]. Cap. Iam non [illegible] in vẽm [illegible]. Et in fines orbis terre verba eorũ. Exivit. f. Glã p. In om. Constitues eos principes sup. Ad vi. añ. Vos amici. Capitulum.

Per manus aplõrum fiebant signa et prodigia multa in plebe et magnificabat eos populus. Deo gr̃as. ℟. Constitues eos principes super omnem terrã. ℣. Memores erũt nominis tui domine. Sup o. Glã pri. Constitues. ℣. Nimis hon. s. Ad ix. añ. In pa.

Capitulum.

Ibãt apostoli gaudẽtes a cõspectu cõsilii quoniã digni habiti sũt pro nomine iesu cõtumeliã pati. Deo gr̃as. ℟. Nimis honorati sũt amici tui deus. ℣. Nimis confortatus est principatus eorũ. Amici. Gloria p. Nimis hon. ℣. Annunciaverunt opa dei. et. Ad ii. vs. añ. Juravit dñs et nõ penitebit eũ tu es sacerdos in eternũ. ps. Dixit dñs. añ. Collocet eũ dominus cũ principibus populi sui. ps. Laudate pueri. añ. Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiã laudis. ps. Credidi propter. añ. Euntes ibant et flebãt mittentes semina sua. ps. In cõvertendo. añ. Confortatus est principatus eorũ et honorati sũt amici tui deus. ps. Dñe probasti [illegible] In festis [illegible] sup dicit. ℟. [illegible] ℟. Exultet celũ [illegible] opera. In [illegible] cũ federa fuit bo [illegible] [illegible] ut [illegible]. Oro ut sup. Notandũ est quod festũ iii. lec. non habet nisi unas vs̃ primas s. qñ possit fieri pp̃ sollemnitatem ix. lec. nisi sint oct. cũ regimine chori in paschali tẽpe. Notãdũ est quod si una ebdõa duo vel tria festa unius mar. evenerit tunc dicãtur in primo festo iii. ps. ℟. et m. ii. iii. in media. et iiii. in ultima et sic dicantur ℟. de ceteris scis sm̃ ordinẽ hystorie qñ in una hebdã cõtigũt duo vel iii. festa unius ordinis scõrum cuiuscũq3 fuerit. In nativitate unius mar. ad vs. sup ps. ferial. añ. Iste scũs pro lege dei sui certavit usq3 ad mortẽ et a verbis impiorũ nõ timuit fũdatũ enĩ erat sup firmã petrã. Alia añ. Beatus vir qui suffert temptationẽ qm̃ cũ probatus fuerit accipiet coronã vite quã repromisit deus diligentibus se. Hec predicte due añe dicãtur alternis vicibus per ebdõ. sup ps. in fes. ix. lec. unius martiris tñ in q qñ dicitur añ. s. Beatus vir q sup. ps. tũc dicitur. s. Iste scũs. Ad cap. ad utrasq3 vs. ad ma. et ad iii. similiter qñ dicitur añ. Iste scũs. sup ps. tũc dicitur istud cap. Beatus vir q suf. vel cap. Beatus q i sa. Ad utrasq3 vs. ad ma. et ad iii. Ca

Iste scūs p lege dñi sui certauit vsq3 ad mortē ⁊ a v̄bis impioꝝ nō timuit fundatus erat supra firmā petrā. Capl'm.

Beat⁹ vir q̄ suffert tēptationē qm̄ cū probat⁹ fuerit accipiet coronā vite quā repromisit de⁹ diligētib⁹ se. Capitulum.

Beat⁹ vir qui ī sapia morabit ⁊ q̄ ī iusticia meditabitur ⁊ in sensu cogitabit circūspectionē dei. De mar. ꝯcol. dr. R̄. Perceptur⁹ iā vbi scūs. Et dr primā R̄. ī oīb⁹ illis festis subscriptis. s. in fo sci felicis. Sci blasij sci valētini. s. albani sci kenelmi. sci Stephani pp. s. Oshboldi. sci donati. s. romani. s. tyburtii. s. ioh̄is bap. s. firmini. s. leodegarii. s. quintini. s. edmundi reg. vbi ppa hystoria nō cātatur sci grisogoni tn̄ non cantetur allā R̄. in fest. iij. lec. finie regimine chori ad. j. vs. s3 tm̄. iij R̄. ad mat. verūtn̄ si ī dnica vl in festis scōꝝ. ix. lec. aliqd istorū scōꝝ festū euenerit vn̄ fieri debeāt medie lec. tūc erit. vj. R̄. s. Perceptur⁹ ⁊ d̄ mat. nō ꝯcollato dr R̄. s. Btūs vir qui suffert te. Hymnus

Martyr dī q̄ vnicū p̄ris sequēdo filiū victis triumphās hostib⁹ victor fruēs celestib⁹. Tui p̄catus munere nostrū reatū dilue arcens male ꝯtagiū vite remouēs tediū. Soluta sūt iā vincula tui sacrati corporis nos solue vinculis celi amore filij dei. Deo p̄ri sit ℣. Gloria ⁊ ho. Hic ē vere martyr q̄ p xp̄i noīe sanguinē suū fudit q̄ minas iudicū nō timuit nec t'rene dignitatis gloriā quesiuit s3 ad celestia regna feliciter puenire. Ma. Oratio.

Presta q̄s omps de⁹ vt q̄ bti. N. mar̄is tui natalitia colim⁹: itercessione ei⁹ in tui noīs amore roboremur. Per d.

Adesto dñe Alia oratio supplicationib⁹ nr̄is ⁊ intercessione bti. N. mar̄is tui ꝑpetuā nobis miām benign⁹ impende ꝑ do. Ad mat. in festis. ix. lec. vel qn̄ dr inuit. duplex inuit. Iust⁹ florebit in domo dñi plātat⁹. Gaudeam⁹ ⁊ exultemus in ei⁹ sacra solēnitate. ps. Venite. In festis vero. iij. lec. vel qn̄ inuit. ē simplex inuit. Regē martyꝝ dñm. Venite adorem⁹. ps. Venite. hy. Martyr dei. In. j. noct. añ. In lege dei fuit volūtas ei⁹ die ac nocte. ps. Beatus. Añ. Predicās preceptū dñi cōstitut⁹ ē ī mōte scō ei⁹. ps. Quare fre. Añ. Voce mea ad dñz clamaui ⁊ exaudiuit me de mōte scō ei⁹. ps. Dñe quid multi. ℣. Gloria ⁊ honore. Lectio prima.

Qui scōꝝ merita religiosa charitate miraī: quicūq3 iustoꝝ gloriā frequēti laudē colloquit' mores eorū scōs atq3 iusticiā imitet'. Quāquā d̄lectāt sancti alicuius meritis delectare dec3. par circa cultū dei obsequijs. R̄. Iste scūs p lege dei sui cētauit vsq3 ad mortem ⁊ a

verbis impiorū nō timuit. Fū
datus enī erat sup̄ firmā pe.
trā. ℣. Minimiue regio sceptꝰ
nullatenꝰ ab aduersarijs ē su.
peratus. Fūda. Lectio secūda

Quare autem mulieri debꝫ
si laudare nō decet si mu
tari detractat: vt qui aliū lau.
dat laudabilē se se reddat: Et q̄
ꝗ̄ oꝝ merita adiuuāt mirabiliꝰ
ipse uite ⁊ scitate reddat. ℟. Iu
stus germinabit sicut liliū: Et
florebit in eternū ante dn̄m. ℣.
Plantatꝰ in domo dn̄i in atri
is domꝰ dei nr̄i. Et flore. Lc. iij

Si propterea iustos fide.
lesq̄ꝫ diligimus quia in
ipsis iustitiā fideq̄ꝫ suscipimus
possumus nos quoq̄ꝫ eē qḋ ipsi
sūt si faciamꝰ qḋ ipsi fecerūt. ℟.
Iste cognouit iustitiā ⁊ vidit mi
rabilia magna ⁊ exorauit altis.
simū. Et inuentꝰ ē in numero sā
ctorū. ℣. Iste ē qui ꝯtempsit vi
tā mūdi ⁊ puenit ad celestia re
gna. Et inuentꝰ. Glo. p. Et in.
In .ij. noc. añ. Filij hoīum sci.
tote q̄ dn̄s scūꝫ suū mirificauit
ps̄. Cū inuoc. Añ. Scuto bone
volūtatis tue coronasti eū dn̄e
ps̄. Verba mea. Añ. In vniuer
sa terra gloria ⁊ honore corona
sti eū. ps̄. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Po.
suisti dn̄e sr̄ cap. Añ dn̄r hi. d
ij. noc. cōis hystorie i fest. iij. lc
vniꝰ mā. tūc ij dr̄ ari lc. ℣. Po
suisti d. ℣. Glā ⁊ ho. Et h. c
pp. ix. añ. q. c. Posui. Lec. iiij.

Neq̄ꝫ enī difficile ē nobis
qḋ ab his gerit imitari:
trū scī p̄cedēti exēplo ab antiq̄s
talia gesta cōspicimꝰ vt nō ipsi
alioꝝ emuli reddant. Sꝫ emu
lāde virtutꝰ se ipsos nobis p̄be
rent exēplū ⁊ ex nobis alij ꝓfi.
ciūt sic xp̄s in suis semꝑ ecclijs
glat. ℟. Desideriū aīe eiꝰ tribu
isti ei dn̄e. Et volūtate labioꝝ
eiꝰ nō fraudasti eū. ℣. Qm̄ p̄ue
nisti eū in bn̄dictionibꝰ dulce.
dinis posuisti i capite eiꝰ coro.
nā de lapide p̄tioso. Et. Lec. v.

Ab origine mūdi inocēs a
bel occidit. Ennok dō pla
cabilis trāsfert. Iustꝰ noe iue.
nit Abrahaā fidel' ꝓbat. Mo
yses māsuetꝰ dinoscit. Ioseph
castꝰ. Dauid leuis. Elyas ac.
ceptꝰ. Daniel scūs tres primi
victores reddūt apl'i discipuli
xp̄i crēdētiū magr̄i hn̄t. ℟. Dn̄e
p̄uenisti eū i bn̄dictionibꝰ dul
cedinis. Posuisti i capite eius
coronā de lapide p̄cioso. ℣. Vi
taꝫ petijt a te ⁊ tribuisti ei dn̄e.
Posuisti. Lectio sexta.

De quibꝰ eruditi cōfesso.
res fortissime pugāt mar
tyres ꝑstant triūphant ⁊ xp̄ia
ni semꝑ exercitꝰ diabolū deo ar
mati debellāt. In istis semper
pares virtutes difficiles pugne
⁊ gloriose victorie xp̄iane deli.
catꝰ es miles. Si putes te sine
pugna deuincē hue: si certami
ne triūphare. ℟. Gloria ⁊ ho.
nore coronasti eū dn̄e: ⁊ cōstitu
isti eū sup̄ opa manuū tuaruꝫ.
Oia subiecisti sub pedibꝰ eius
℣. Qm̄ eleuata ē magnificētia

tua suꝑ celos. Dña. Gl'a p. Dñs In .iii. noc. añ. Iust⁹ dñs ⁊ iusticias dilexit eq̃tatẽ vidit vultus ei⁹. ps. In dño ↄfido. Una Hitabit in tabernaculo tuo requiescet i mõte scõ tuo. ps. Domine q̃s hit. An. Posuisti dñe suꝑ caput ei⁹ coronã de lapide p̄cioso. ps. Dñe i v̇tute. ℣. Iustus vt pal. florebit. ℟. Sicut cedrus li. mul. Secundũ ioañe.

IN illo tp̄e dixit iesus discipulis suis. Amẽ. amẽ dico vobis. Nisi granũ frumẽti cadẽs i terra mortuũ fuerit ip̄z solũ manet. Et rel. Omelia beati augustini episcopi.

DIcebat dñs granũ mortificãdũ ⁊ multiplicãduz: Mortificãd⁹ i ifidelitate iudeoꝝ multiplicãd⁹ i fide p̄plorũ: Iã v̇o exortãs ad passionẽ sue sectãda vestigia qui amat iquit aiaz suã ꝑdet eã. ℟. Corona aurea suꝑ caput ei⁹ expressa signo scitatis. Gloria honoris ⁊ op⁹ fortitudis. ℣. Cibauit illũ dñs pane vite ⁊ itellect⁹ ⁊ aq̃ sapie salutaris potauit illũ. Gloria honoris. Lectio octaua.

QUe duo p̃nt itelligi qui amat ꝑdet. i. si amas ꝑdes. Si cupis vitã tenere in xp̃o noli mõte timere ꝓ xp̃o. Qui amat aiaz suã ꝑdz eã. ℟. Stola iocũditatis induit eũ dñs. Et coronã pulchritudis posuit suꝑ caput ei⁹. ℣. Induit eũ dñs lorica fidei ⁊ ornauit eum. Et coronam. Lectio nona.

NOli amare ne perdas in eterna vita. Hoc autem posterius dixit magis vt habẽ sermo euangelicus. Sequit̃. n. ⁊ qui odit animã suã i hoc mũdo in vitã eternã custodit eaz. ℟. Beat⁹ vir qui suffert tẽptationẽ qm̃ cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronã vite. Quã repromisit de⁹ diligẽtibus se. ℣. Hic accipiet bñdictionẽ a dño ⁊ misericordiã. Quã. De vno mar. de collato. Percepturus iã vir sãctus ꝓ labore requiẽ cõstans i ↄfessione xp̄iane fidei. Subdit collũ velut agn⁹ mãsuetus gladio. ℣. Corꝑe dissolui gaudens ⁊ cũ deo viuere. Subdit collũ. Aliud euangel. secũdũ lucam.

IN illo tp̄e dixit iesus discipulis suis. Si quis venit ad me ⁊ nõ odit patrẽ suũ ⁊ matrẽ ⁊ vxorẽ ⁊ filios ⁊ fratres ⁊ sorores adhuc ãt ⁊ aiaz nõ põt me⁹ esse discipulus. Et reliqua. Omelia sancti gregorij pape.

SI cõsiderem⁹ frẽs charissimi que ⁊ quãta sũt q̃ nobis ꝓmitt̃ũt in celis vilescunt anime omnia q̃ hñtur in terris terrena nãqz substantia superne felicitati cõparata pondus est non subsidium. Tu autem. Lectio octaua.

TEmꝑalis vita eterne vite comparata mors est potius q̃z vita dicẽda. Ipse eni cotidianus defect⁹ corruptionis qui ẽ nihil aliud q̃z prolixitas mortis. Lectio nona.

Que aũt ligua dr̃e vel quiſ itellectuſ cape ſufficit: illa ſupn̄ e felicitatꝫ q̄ãta ſint gaudia angelorũ choris itereſſe beatis cũ ſpiritibus glorie ⁊ conditori aſſiſtere. Preſentẽ dei vultũ cernere i circũſcriptũ lumẽ videre. Aliud euãg. ſ. math.

In illo tp̃e: dixit ieſus diſcipulis ſuis Si q̄s vult venire poſt me: Abneget ſemet ipſuꝫ ⁊ tollat crucẽ ſuã ⁊ ſequatur me. Omelia bti gregorij pp̄.

Quia dñs ac redemptor nr̄ nouꝰ hõ venit in mũdum precepta edidit mũdo vite. N. nr̄e vetiꝰ in vicijs enutrire cõtrarietatez appoſuit nouitatis ſue. Lectio octaua.

Quod enim vetus quid cãnalit hõ nouerat niſi ſua retinere ⁊ aliena rape. Si poſcet cõcupiſcere ſi nõ poſſꝫ: ſed celeſtis medicus ſingularis q̄buſcũqꝫ vitijs obuiantes adhibet medicamina tu ãtr. L. .ix.

Sicut arte medicine frigida calidis calida frigidis curanť ita dñs nr̄ ꝯtraria appoſuit vt lubricis cõtinẽtia tenacibꝰ largitatẽ iracũdijs mãſuetudinẽ elatis precepit humilitatem. Item alie lec. de vno martyre. Lec. prima.

Quia natalẽ martyris hodierna die colimꝰ fr̃es mei nequaq̄ꝫ nos a virtute pacientie extimare extraneos debemꝰ Si.n. adiuuãte dño nos uirtute pacientie ſeruare contẽdimꝰ ⁊ in pace eccleſie viuimꝰ ⁊ cuꝫ martyrij palmã tenemꝰ. L. .ij.

Duo quippe ſũt martyrij gñ͂a vnũ in mente aliud in corpe ſimul ⁊ actione. Itaqꝫ mãtyres eſſe poſſumꝰ ⁊ ſi nullo ferro pcutientium trucidamur. Mori quippe a pſequẽte martyrũ ẽ in apto corpe fr̃o cõtumelias odiẽte diligere martyrum ẽ in occulta cogitatiõe. L. e. iij.

Quia duo ſũt gñ͂a martyrij vnũ in occulto aliud i. publico ipſa ṽitas que zebedei filios requirit dicẽs poteſtis bibere calicem quẽ ego bibiturus ſum. Lectio quarta.

Qui ꝓtinꝰ reſponderũt poſſumꝰ. De quo alias Pr̃ ſi pt̃ fieri trãſeat a me calix iſte Et çebedei filij iacobꝰ ⁊ ioãnes nõ vterqꝫ p martyriũ occubuit ⁊ tñ calicẽ dñi biberũt. Lec. v.

Ioannes audiuit. Sciendũ ẽ qđ martyriũ nequaq̄ꝫ vitã ſuã finiuit. Sꝫ tñ martyr glorioſus extitit qꝛ paciẽtiã q̄m nõ ſuſcepit in corpore ſeruauit in mente. Lectio ſexta.

Et nos h̓ exẽplo ſine ferro martyres eſſe poſſumus ſi patientiam in aio veraciter cuſtodiamus probamꝰ quotidie virũ eſſe qđ ante nos dcm̃ ẽ qꝛ eccl'a ſcõꝝ floribꝰ plẽa ſcã bꝫ i pace lilia bello i roſas. Añ la. ℟. Ora p nobis bte. Iſte ℟. dr̃ ſemp ante lau. i feſt. ix. lec. vniꝰ mar. ⁊ in feſ. iij. lec. dr̃ ℟. ſ. Poſuiſti dñe. vel. Iuſtꝰ ut pal. In laudibꝰ añ. Qui me confeſſus fuit coram hoībus confitebor ⁊ ego eū corā pr̄e meo. ps. Dñs reg. Añ. Qui ſequit̃ me nō ambulat in tenebris ſ; habebit lumē vite dic̄ dñs. ps. Jubil. Añ. Si q̇s mihi miſtrauerit honorificabit cū pr̄ meus qui ē in celis dicit dñs. ps. Deꝰ deꝰ. Añ. Qui mihi miniſtrat me ſequatur ⁊ vbi ego ſū illic erit ⁊ miniſter meus. ps. Bndi. Añā. Volo pr̄ vt vbi ego ſū illic ſit ⁊ miniſter meus. ps. Laud. Capl̄z vt ſupra. Hymnus.

Deus tuorū militū ſors ⁊ corona premiū: laudes canentes martyris abſolue nexu crimis. ic nēpe mundi gaudia ⁊ blandimēta noxia: caduca vite deputās ꝑuenit ad celeſtia. enas cucurrit fortiter ⁊ ſuſtulit viriliter ꝓ te effundēs ſanguinē eterna dona poſſidet. Ob hoc p̄catu ſupplici te poſſumus piiſſime in hoc triūpho martyris dimitte noxā crimis. Sit xp̄e rex piiſſime tibi pr̄iq; gloria cū ſpū paraclito in ſempiterna ſecula Amen. ℣. Juſtꝰ ger. Añ. Niſi granū frumenti cadēs i terra mortuū fuerit ip̄z ſolū manet. Añ. Qui vult venire pſt me dicit dñs abneget ſe metip̄m ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat̃ me. ps. B. Hec predc̄e añ dñr alternis vicibꝰ ꝑ ebdoma. ⁊ in feſtis vniꝰ mar. tā .iij. lec. q̃z .ix. lec. ſr̄ ps. B. vel ad mem. eiuſdē ſc̄i ita q̄ ſēꝑ dr̄ añ. Niſi granum. Or̄o vt ſup̄ ad .j. añā. Qui me cōfeſſus. Ad .iij. añā. Qui ſequit̃ me. Capl̄. vt ſ. ℟. Gl̄a ⁊ honore coronaſti eū dñe ℣. Et cōſtituiſti eū ſup̄ opa manuū tuarū. Coro. Gl̄o pri. G. Poſuiſti dñe. Ad .vj. añā. Si. Cap̄.

Iſte cognouit iuſtitiā ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exorauit altiſſimū ⁊ inuētus ē in martyrio ſc̄oꝝ. ℟. Poſuiſti dñe ſup̄ caput eiꝰ. ℣. Coronā de lapide p̄cioſo. Sup̄ cap. Gl̄a p. Poſu. ℣. Juſtꝰ vt pal. Ad .ix. añ. Noli pr̄. Caplm̄.

Stola iocūditat; īduit eū dñs ⁊ coronā pulchritudinis poſuit ſup̄ caput eiꝰ. ℟. Juſtus vt palma florebit i domo dñi. ℣. Sicut cedrus libāi multiplicabit̃. In do. Gl̄a pri Juſtꝰ vt pal. ℣. Juſtꝰ g. Ad .ij. vs̄. añ. Qui me ꝯfeſſus fuerit. ps. fer. cap. vt s̄. hy. Deꝰ tuoꝝ mil. ℣. Juſtꝰ g. Añ. Hic vir deſpiciens mundūq; trena triumphās diuitias celo cōdidit ore manu. Alia añ. Iſte cognouit iuſtꝰ vt s̄ in cap. ad .vj. ps.

¶ Qn̄ duo feſta vniꝰ marty. vno die ſimul contingūt tūc ad me. de alio fe. dr̄. hec añ. Iſte cognouit iu. ℣. Poſuiſti. Iſte p̄dicte due añ. dñr. alternis vicibꝰ ꝑ ebdo. i fe. ix. lec. vniꝰ. mar. ſr̄. ps. ¶ Ad .ij. vs̄. vł ad me. eiuſdē ſc̄i cap. vniꝰ mar. ⁊ dñr cū cap. s̄. ſcri. altēniſ vicibꝰ ꝑ ebdo. ad vs̄. ad mat. ⁊ ad .iij. ⁊ ad .ij. vs̄. vt decet. Capitulum.

Btūs vir q̄ i ſapīa morabitur. vi ſ̄. Ad. vi. Capitulum.

Cibauit illū pane vite ⁊ intellectꝰ ⁊ aqua ſapiē ſalutaris potauit illū. Ad. ix. Cap.

Et firmabitur ī illo ⁊ non flecteť ⁊ ꝯtinebit illū ⁊ nō ꝯfūdeť ⁊ exultabit illū apud ꝓximos ſuos ⁊ noīe eťno hereditabit illū dñs deꝰ nř. In natiuitate vniꝰ mřis ⁊ pōti. tota cāteť hyſtoria ſicut vniꝰ martyriſ ſ̄. cū caplīs ſupraſcriptis cum orōne ſubnotata. Ad vš. ⁊ ad matū. ⁊ ad. iii. Capitulum.

Omnis pontifex ex hoībꝰ aſſumptꝰ ꝓ hoībꝰ ꝯſtituiť i hiis que ſūt ad deū vt offerat dona ⁊ ſacrificia ꝓ pc̄tis. Orō.

Deus q̄ ſcām nob huiꝰ diei letīciā ꝓ cōmemoratione bti. N. martyris tui atqꝫ pōtifeciſti: adeſto familie tue pcibꝰ ⁊ da vt cuiꝰ hodie feſta celebramus eiꝰ meritis ⁊ ītceſſiōe liberemur. Per. Ad. vi. Capitulū.

Nemo ſumit ſibi honorem niſi q̄ vocať a deo tanq̄ꝫ aaron ſicut ſcriptum ē tu es ſacerdos ī eternū ſcd̄m ordinē melchiſedech. Ad. ix. Capitulum.

In eccleſiis altiſſimi apperiet os ſuū ⁊ ī ꝯſpectu v̇tutiſ illiꝰ gl'iabitur ⁊ ī medio populi ſui exaltabiť ⁊ ī plenitudie ſcā admirabiť. Unius martyris ⁊ ponti. Lectio prima.

Debemꝰ penſare frēs charisſimi qr̄ ſcis apliſ dř ⁊ ꝑ aplos nob. Uos eſtis ſal terre. Si ergo ſal ſumus cōdere mentes fideliū debemꝰ. Uos igiť q̄ paſtores eſtis pēſate qr̄ dei aīalia paſcitis. Tu aūt. Lectio. ii.

De qbꝰ pſcō aīalibꝰ deo ꝑ pſalmiſtā dř. Aīalia tua hitabūt i ea. Et ſepe videmuſ q̄ petra ſalis brutis aīalibꝰ pōiť vt i eandē ſalis petram lambē debeāt ⁊ meliorari. Lectio. iii.

Quaſi igiť īnť bruta aīalia petra ſalis debꝫ eſſe ſacerdos ī pplīs. Curare ſacerdoti neceſſitate ē qui ſingulis dicat vnūquēqꝫ qualř admoneat t quiſq̄s ſacerdoti iungiť q̄ ex ſalis tactu eťne vite ſapore condiatur. Lectio quarta.

Sal eteni ſīre nō ſumꝰ ſi corda audientiū nō cōdimus. Nō ꝑfecto ꝯdimētū ille veracit pro xp̄o ipendit q̄ p̄dicatōiſ vba nō ſubtrahit. Lectio q̄nta.

Quid aūt aīal hoīuꝫ niſi cibū dixerim que ad hec ſūt cōdite vt ī corpꝰ eiꝰ traiciantur .i. vt eterne eccleſie augmētum tendāt. Si ergo cibus dei .i. populꝰ ꝯdimētū cibi ſacerdotes eſſe debuerunt. Lectio ſexta.

Sed qr̄ dū nos ab orōnis ⁊ eruditōiſ ſcē vſu ceſſaꝫꝰ ſal īfatuatū ē concedē nō valet cibū dei atqꝫ idcirco ab auctore nō ſumiť qr̄ erigē fatuitate noſtra minime cōdiť. Scd̄m mat.

In illo tp̄e. Dixit. i. x̄. ſuis Nihil opťū qd̄ reueleť nec manifeſtū qd̄ nō ſciať. Et reliq. Omelia Rabani pſ. de ſufo tp̄e

VAlde laborioſũ hoĩ nõ eſt relinquere ſua. Sed laborioſũ ē relinquere ſemetipſum. Minus quippe ē abnegare illud quod ē. Lectio octaua.

AD ſe autē venientib⁹ dñs p̄cepit vt renũciem⁹ nr̃is qr q̃ ad fidei cognitionē venim⁹ luctamē ↄtra malignos ſpũs ſumim⁹. Nihil maligni⁹ ſpũs in hoc mũdo poſſedit ꝓpriuz. Nudi ergo cũ hoc mũdo luctari d̄bemus.

Lectio nona.

NAm ſi veſtitus quiſqꝫ cuz mũdo luctaret̃ citius ad t̃ram d̄icitur qr hẽt vnde teneatur. Quid eni ſũt t̃rena omia nõ quedam corporis idumēta. Qui ergo cõtra diabolũ certamen ꝓpat veſtimenta abiciat ne ſuccũbat. Aliud euãgelium ꝙ legit̃ ad mat;. i feſto cuiuſlibꝫ põti. exalt. ſiue martyr ſiue confeſſo. fuerit. Scd'm lucam.

IN illo t̃pe. Dixit. i. d. ſuis parabolã hanc. Hõ quidã nobiľ abiit i regionē lõginquã accipe ſibi regnuz ꝛ reuerti. Et reľ. Sermo ex cõmentario venerabilis bede preſbyteri.

HOmo nobilis ille ē cui cecus ſupra clamabat miſerere mei fili dauid. Cecus ſupra clamabat eccl'ia ex gentibus de qua eidē nobili hoi qui loquit̃ Ego aũt ↄſtitut⁹ ſũ rex ab eo: dicitur a prē. Poſtula a me ꝛ dabo tibi gentes hereditatē tuam ꝛ poſſeſſionē tuã terminos t̃re.

Que vid.licet here L. viij. ditas: ꝛ poſſeſſio bipharia rõne regio longinqua vocat̃ vľ qr a finibus terre clamauit ad dñm vel qr longe ē a pctõribus ſalus. Tu autem domine.

Lectio nona.

ET cũ dñs vbiqꝫ ſit preſēs longe cũ ab eoꝝ ſenſu qui ydola colunt d̄us de⁹ ab eſt. Sed erant longe ſci ſũt ꝓpe in ſanguine xp̃i. Tu aũt. In natiuitate plurimoꝝ martyꝝ ext̃ tēpus paſchale. Ad veſ. ſuper pſ. fer. añ. Sancti p̲ fidē vicerunt r̃gna op̲ati ſunt iuſticiã adepti ſũt repromiſſiones in chriſto.

Capitulum.

REddet de⁹ mercedē laborũ ſcõꝝ ſuoruz ꝛ deducet eos i via mirabili. ℟. In circuitu. Hymnus.

SAnctoꝝ meritis inclyta gaudia pãgam⁹ ſocij geſtaqꝫ fortia: nã gliſcit animus ꝓmere cantib⁹ victoꝝ gen⁹ optimum.

Hi ſũt quos retinēs mũdus inhorruit ipſũ nã ſterili flore p̲ aridũ ſpernere penit⁹ teqꝫ ſecuti ſũt rex xp̃e bone celit⁹.

Hi pro te furias atqꝫ ferocia calcauerunt hominuz ſcenaqꝫ verbera ceſſit his lacerans fortiter vngula nec carpſit penetralia.

Ceduntur gladijs more bidentium non murmur reſonat nec querimõia: ſꝫ corde tacito mēs bñ conſcia ↄſeruat patientiaz.

Que vox que poterit: ligua retexere que tu martyrib⁹ munera ꝓpas rubri nam fluuido sanguine laureis ditantur bñ fulgidis. Te summa deitas vnaqꝫ poscimus vt culpas abluas noxia subtrahas des pacē famulis nos quoqꝫ gl'iaꝫ ꝑ cūcta tibi secula. Amē. ℣. Letamini in dño.

Añ. Gaudēt i celis aīe scōꝝ q̄ xpi vestigia sūt secuti ꝛ qꝛꝫ ei⁹ amore sanguinē suū fuderūt ideo cū xp̄o regnabūt i eternū. Alia añ. Isti sūt sci qui ꝓ dei amore minas hoīum ꝯtempserūt sancti martyres i regnū eternū exultāt cū glīa o q̄ꝫ ꝑciosa ē mors scōꝝ q̄ assidue assistūt añ dñm ꝛ ab iuicē nō sūt sepati. ps. M.

Ne ꝑdicte due añe dr̄ alternis vicib⁹ ꝑ hebdo in festis plurimoꝝ tñ. iii. le. q̄ꝫ. ix. le. sr̄ ps. M. vel ad mēo. eorūdē ita tñ q̄ primo dr̄ añ. Gaudent in celis. ꝛ hec orō sequēt dr̄ de coi pluꝝ mr̄ꝝ nō pontifi. Oratio.

Omnipotēs s. d. da nob' sāctoꝝ mr̄ꝝ tuoꝝ. N. ꝛ. N. ita digne merita venerari quaten⁹ ꝛ ab istantib⁹ ꝑiculis eruamur ꝛ digni efficiamur gaudijs sempiternis. Per dñm. Plurimoꝝ martyꝝ ꝛ pontifi. Orō.

Omnipotens s. d. q̄ i scōꝝ mr̄ꝝ tuoꝝ atqꝫ pōtificuꝫ. N. ꝛ. N. cordib⁹ flāmam tue dilectōis accēdisti: da mētib⁹ nr̄is eadē fidei charitatisqꝫ v̄tutē vt quoꝝ gaudem⁹ meritis ꝑficiamus exēplis. Per do. Ad mat. i festis. ix. lec. tm̄ inuit. Adorem⁹ regē magnū. Qui i scis suis sp ē mirabil'. ps. Venite. In festis vo. ix. lec. ꝛ i festis. iij. lec. quando. Inuit. ē duplex. Inuit. Mirabilē deū in scis suis. Venite adorem⁹ collaudantes. ps. Venite. In festis. iij. lec. ꝛ qn. Inuit. ē simplex. Inuit. Regē martyꝝ dñm. Venite adorem⁹. ps. Venite. Hym. Scōꝝ meritis. In. i. noc. añ. Secus decursus aquaꝝ plantauit vineā iustoꝝ sꝫ in lege dñi fuit volūtas eoꝝ. ps. Btūs vir. An. Tanq̄ꝫ auꝝ i fornace ꝓbauit electos dñs ꝛ quasi holocausta accepit eos i eternū. ps. Quare fre. Añ. Si corā hoīb⁹ tormenta passi sunt spes electoꝝ ē mortal'i eternuꝫ. ps. In dño ꝯfi. ℣. Letamini i domino. Lectio prima.

Psalm⁹ qui cantat dño videt scis ꝯuenire. Sꝫ si mēbra xp̄i sum⁹ sic esse debem⁹ ad oēs nos ꝑtinere intelligamus. Qui semināt i lachrymis i gaudio metent. Veniētes autē venient cū exultatōe ꝑtantes manipulos suos. ℟. Absterget deus omnē lachrymā ab oculis scōꝝ ꝛ iam nō erit amplius neqꝫ luctus neqꝫ clamor sꝫ nec vllus dolor. Qm̄ priora trāsierunt. ℣. Non esurient neqꝫ sitient amplius ꝛ nō cadet sup eos sol neqꝫ vllus estus. Qm̄. Lectio. ij.

Quo euntes ꝛ vnde venientes. Qui semināt i lachrymis. Que sūt seia. Qui māipu li eūtes i mortem venientes de morte. Eūtes naſcendo venientes reſurgēdo. Semiantes opa bona metentes mercedē eternā. Scia igit nr̄a ſūt quicq̄d boni fecerim⁹ manipuli quid in fine recipiem⁹. ℟. Uiri ſcī glorioſū ſanguinē fuderūt ꝓ dn̄o amauerūt xp̄z in vita ſua imitati ſūt eum i morte ſua. Et iō coronas triūphales meruerūt. ℣. Un⁹ ſpūs ⁊ vna fides erat in eis. Et ideo. Lectio tertia.

Si ergo bōa ſūt ſemia quare cū lachrymis cū hillarē datorē diligit de⁹. Hic p̄imuz videre chariſſimi qm̄ maxie ad beatos martyres verba iſta ꝑtineāt. Nulli eni tantū ipēderūt quantū illi q̄ ſe ipſos impēderūt ſicut dicit aplūs. Et ipſe impendit ꝓ aīab⁹ vr̄is. ℟. Tradiderūt corpora ſua ꝓpt̄ deum ad ſupplicia. Et meruerūt hēre coronas ꝑpetuas. ℣. Iſti ſūt q̄ venerūt ex magna tribulatōne ⁊ lauerūt ſtolas ſuas i ſanguie agni. Et. Glia. Et. In .ij. noct. Añ. Dabo ſcīs meis locū noīatū i r̄gno p̄ris mei dicit dn̄s. Ps. Dn̄e quis ha. Añ. Scīs qui i t̄ra ſūt ei⁹ mirificauit oēs volūtates meas int̄ illos. Ps. Cōſerua. Añ. Scī qui ſpāt i dn̄o hēbūt fortitudinē aſſumēt pēnas vt aquile volabūt ⁊ nō deficiēt. Ps. Dn̄i eſt terra. ℣. Exultent iuſti. Lectio quarta.

Impendit ſe ipſos ꝯfitendo xp̄m ⁊ implendo i eius adiutorio qđ dictū ē. Ad mēſaz magnaz ſediſti: ſcito qm̄ talia oportz te p̄pare. Que ē magna menſa niſi vnde accepim⁹ corpus xp̄i ⁊ ſanguinē. ℟. Scī tui dn̄e mirabile ꝯſecuti ſūt it̄ ſeruientes p̄ceptis tuis vt iuenirētur illeſi. In aquis validis t̄ra apparuit arida ⁊ in mari rubro via ſine ipedimēto. ℣. Uictricē manū tuā laudauerūt ꝑiter ⁊ decantauerūt dn̄e nomē ſcm̄ tuum. In aquis. Lectio quinta.

Quid ē ſcito qm̄ talia oꝑtet te ꝓparare niſi qđ btūs iohānes expoſuit. Sicut xp̄s ꝓ nobꝭ aiam ſuā poſuit ſic ⁊ nos debemus ꝓ frib⁹ nr̄is aīas nr̄as ponere. ℟. Uerba carnificū non timuerūt ſcī dei morientes pro xp̄i noīe. Ut heredes fierēt i domo dn̄i. ℣. Immania .n. ꝓ xp̄o i ſuis corporib⁹ ꝑtulerūt tormēta. Ut here. Lectio ſexta.

Ecce quē ſcī martyres ipēderūt ꝓ xp̄o. Sz nūquid ꝑierūt qm̄ ſecuritatē a dn̄o ⁊ de capillo acceꝑūt. Perijt manus vbi nō ꝑijt pil⁹. Perit caput vbi nō perit pilus. Ubi nō ꝑit palpebra perit oculus. Hac ergo magna ſecuritate accepta īpedirūt ſe ipſos. ℟. O veneranda mr̄ꝝ glorioſa certamia qui i ſuis corporib⁹ ꝓ xp̄o imania ꝑtulerūt tormēta. Et ideo ꝑcipe meruerūt imarceſſabilē eterne glīe coronā. ℣. Deſpecta nanq3 p̄ſentis vite luce contempto q3 ſuoꝝ corpoꝝ cruciatu ſeuē.

tē mũdũ dei ꝓ amore vicerunt Et ideo. In natiuitate quo:slibet m̄rꝝ fratrũ semꝑ erit iij. ℟. Hec ē vera fraternitas que nũq̄ꝫ potuit violari certamine q̃ effuso sanguine secuti sũt dñm Contēpnētes aulā regiā. Peruenerunt ad regna celestia. ℣. Ecce q̄ꝫ bonũ ⁊ q̄ꝫ iocũdũ habitare frēs i vnũ. Cōtē. Glia. pa. Perue. Et hec sũt festa i quibꝰ dr̄ pdcm̄ ℟. .i. i festo. Sanctoꝝ Marci ⁊ marcelliani sanctoꝝ Geruasii ⁊ ꝓthasij Cosme ⁊ Domiani. Crispini ⁊ crispiniani. Septē fratrũ septē dormiētiũ. In .iij noc. añ. Iusti aũt ippetuũ viuēt ⁊ apud dñz ē merces eoꝝ. ps. Exultate iusti. Añ. Tradiderũt corpora sua ꝓpt̄ deum ad supplicia vt heredes fierēt i domo dñi. ps. Bñdicā do. Añ. Ecce merces scōꝝ copiosa ē apud dñm ipsi xp̄o mortui sũt ꝓ xp̄o ⁊ viuēt i eternũ. ps. Deꝰ vene. ℣. Iustorum anime.

Secundum lucam.

IN illo tp̄e. Descendēs iesus de mōte stetit i loco cāpestri ⁊ turba discipuloꝝ eius. Et rel. Omelia exco. b. ag. epi.

TUrbe que de longe ad audiēdũ veniũt: descēdentes i campũ dñi curent a tactu discipuli q̄ i moribꝰ iā sũt istituti. In montis cacumie ad maiorē ꝓtrahũt. ℟. Propt̄ testamētũ dñi ⁊ leges paternas scī dī ꝑstiterũt ī amore fraternitatis. Quia vnꝰ sēꝑ fuit spūs in eis ⁊ vna fides. ℣. Fuerũt sine querela añ dñm ⁊ abinicē nō sũt separati. Quia. Lectio octaua.

OMnibꝰ etiā eligũt qui eũ trāsfiguratũ secreto i mōte ꝯspeculēt vnꝰ ꝑ oībꝰ sublimioꝝ sapie fōte debriandꝰ i magistri recōbit pectore. ℟. Sancti mei qui i hoc sclo certamē hũistis. Mercedē laboꝝ ego reddā vobis. ℣. Venite bñdci prīs mei. Mercedē. Lectio nona.

NAroqꝫ vspiaꝫ iuenies vl turbā ad altiora dñm seq̄ vel quēpiam debilē i mōte curari. Sꝫ ex cũcta febre libidinũ accensaqꝫ sapie luce pedetentim vnũquēqꝫ ad culmē subire virtutũ. ℟. In circuitu tuo dñe lumē ē qd̄ nũq̄ꝫ deficiet. Ubi constituisti lucidissimas mansiōes Ibi reqēscũt scōꝝ aie. ℣. Lux ꝑpetua lucebit scis tuis dñe et ēnitas tempoꝝ. Ubi. Glia. p. Ibi. Itē plurimoꝝ m̄rꝝ. lec. i.

QUociensc̄ũqꝫ frēs charissimi scōꝝ merita celebramus totiēs laudes saluatoris ꝯdicimꝰ. Et quotiēs eoꝝ asserimꝰ passiones totiens xp̄i gl̄iam ꝑdicamꝰ. Non. n. suscepimus ꝙ passi sũt. Sꝫ ꝓpt̄ ꝙ passi sũt admiramur. Tu aũt. Lectio. ij

IGitur non penā in laude. Sꝫ fidez i honore magnificemꝰ ergo martyres nō quia grauibꝰ subiacuere suppliciis Sed quia iusticie causa eadez tollerando supplicia.

Lectio tertia.

Nam plurimos sceleratoꝝ peiores penas vidim⁹ eẽ ꝑpessos. Sed nihil eis prosunt q: martyres cā iustificat sceleratos sua ꝯscia damnat. Tu āt domine. Lectio quarta.

Summo igit̃ ꝓcipuo loco xp̄i fidē bendi sūt bti mātyres videre aūt quomō eūdez locū apud hoīes mereant̃ quē apō deū locū sub altari meruerunt. Lectio quinta.

Dicit.n.scriptura vidi sb altare dei aīas occisoꝝ ꝓpter v̄bū dei ⁊ testimoniū exhibebāt ⁊ clamabāt. Vindica domine sanguiez nostꝝ. Sub ara inq̇d dei aīal occisoꝝ. Quid reuerēti⁹ q̇d honorabili⁹ dici pōt q̄z sub illa ara requiescere in q̄ domo sacrificiū celebrat̃. Lc. vj

Aliqua offert̃ hostie i q̄oñ ē sacerdos sic̄ scriptū ē. Tu es sacerdos i eťnū scd̄z ordinē melchisadech recte ergo sb ara martyres dei collocant̃ q: sup aram xp̄s iponit̃. Recte ergo sub altari iustoꝝ aīe requiescūt q: sup altare corpus dn̄i offert̃

Secundum mattheum.

In illo tp̄e. Videñs turbas iesus ascendit in montem Et cū sedisset accesserūt ad euz discipuli eius. Et ce. Omelia bti gregorii pape.

Mons i quo sedet dn̄s mistice sign̄at maiora precepta iusticie: q: miora erant que iudeis data sunt.

Lectio. viij.

Unus tn̄ deus ꝑ scōs prophetas ⁊ famulos suos secūdū ordinatissimā distributōnem tempoꝝ dedit miora p̄cepta pplo quē timore adhuc allegari optebat ⁊ ꝑ filiū suū maiora pplo quē charitate iam liberari ꝯuenerat. Lectio nona.

Nam aūt miora minorib⁹ maiora maiorib⁹ dantur ab eo dant̃ qui solus nouit cōgruentē humano generi exhibere medicinā. Sedens aūt docz q̄ꝺ ꝑtiet ad dignitatē magistri. ℣. an laud. Iusti aūt ipꝑpet. vi. ℟. Et apud. In laud. an. Iustoꝝ aūt aīe i manu dei sūt ⁊ n̄ tanget illos torm̄tū malicie. ps. Dn̄s reg. An. Cuz palma ad regna ꝑuenerūt scī coronas decoris meruerūt de māu dn̄i. ps. Iub. An. Corpora scōꝝ i pace sepulta sūt ⁊ viuēt noīa eorum i eternū. ps. Deꝰ d. An. Martyres dn̄i dn̄m bn̄dicite i eťnū. ps. B. An. Exultabūt scī i glā letabūt̃ i cubi. su. Capitulum. Reddet deus. Hymnus.

Rex gloriose mr̄ꝝ corona confitentiū qui respuētes terrena perducis ad celestia. Aurem benignam protinus appone nostris vocibus trophea sacra pangimus ignosce quod deliquimus. Tu vincis in martyribus parcendo cōfessoribus tu vincis nostra crimina donando indulgentiam. Deo patri. sit. Mirabilis d. Antiphona. Istorum est enim

regnū celoꝝ qui ꝯtēpſerūt vitā
mūdi ⁊ ꝑuenerūt ad p̄mia regni
⁊ lauerūt ſtolas ſuas i ſanguīe
agni. Alia añ. Lauerūt ſtolaſ
ſuas ⁊ cādidas eas fecerūt i ſā
guīe agni. ps̄. B. He p̄dcē due
añe dn̄r alternis vicibꝰ ꝑ heb.
i feſtis plurimoꝝ mr̄ꝝ tā in .ix.
lec. q̄z .iij. lec. ſup ps̄. B. vel ad
mēo. cor. Jta tn̄ q̄ ſemp ꝓ dr̄.
añ. Jſtoꝝ ē enī. ofo. vt s̄. Ad .j
añ. Juſtoꝝ aīe. Ad .iij. añ. Cū
palma. a. Cap̄. Reddet deus.
R. Letami i dn̄o ⁊ exultate iu
ſti. V. Et glīami oēs recti corð
Ex. Glia pa. Leta. V. Exultēt
Ad .vi. añ. Corpora ſcōꝝ. Ca
Tranſtulit illos ꝑ mar ru
bꝝ ⁊ trāſuexit eos ꝑ aquā
nimiā: inimicos aūt illoꝝ de.
merſit i mare ⁊ ab altitudine i.
ferioꝝ deduxit eos. R. Exultēt
iuſti i ꝯſpectu dei. V. Et delectē
tur i leticia. Jn ꝯſpcu dī. Glia
Exultēt iuſti. V. Juſtoꝝ aīe in.
Ad .ix. añ. Exulta. Capitulum.
Juſti tulerūt ſpolia impio
rū ⁊ decātauerūt dn̄e nom̄
ſcm̄ tuū ⁊ victricē manuū tuaꝝ
laudauerūt ꝑiter dn̄e deus nr̄.
R. Juſtoꝝ aīe i manu dei ſūt.
V. Et nō tanget illos tormētuꝫ
malitie. Jn ma. Glia. Juſt. V.
Mirabilis d. Ad .ij. vs̄. añ. Ju
ſtoꝝ aīe. Caplm̄. Reddet deꝰ.
Hym. Rex glīoſe mr̄ꝝ. V. Mi
rabilis deꝰ. An. Abſterget deus
oēm lacrymā ab oculis ſcōꝝ ⁊
iam nō erit ampliꝰ neqꝫ luctus
neqꝫ clamor ſꝫ nec vllus dolor
quā priora trāſierūt. ps̄. M. ofo
vt s̄. Jtē alia capl'a plurimoꝝ
mr̄ꝝ ⁊ dn̄r cū cap̄. ſupraſcriptꝫ
altn̄is vicibꝰ ꝑ hebdo. Ad vs̄.
ad matu. ⁊ ad .iij. Capitulum.
Sancti ꝑ fidē vicerūt rgna
opati ſūt iuſticiam adepti
ſūt repromiſſiones i chriſto.
Ad ſextam. Capitulum.
Sancti ludibria ⁊ vbera ex
perti inſuper ⁊ vincula ⁊ car
ceres lapidati ſūt ſecti ſūt tēptati
ſūt i occiſiōe gladij mortui ſūt.
Ad nonam. Capitulum.
Circuerūt i melotis in pel
libꝰ caprinis egentes an.
guſtiati afflicti quibꝰ dignꝰ nō
erat mūdus. Jtē plurimoꝝ mā
tyrū qñ .ix. lec. vel .iij. hn̄t cum
ꝓpria hyſtoria ad vtraſqꝫ veſ.
ad matꝰ ⁊ ad .iij. capitulum.
Juſtoꝝ aīe i manu dei ſunt
⁊ nō tanget illos tormentū
malitie viſi ſūt oculis iſipientiuꝫ
mori illi aūt ſūt i pace. Ad .vi. ca.
Si corā hoībꝰ tormēta paſ
ſi ſūt ſpes illoꝝ imortolita
te plena eſt. Ad nonam. Cap̄.
In paucis vexati i multis
bn̄ diſponēt qm̄ deꝰ tēpta.
uit illos ⁊ inuenit illos dignos.
Deo gratias. In natiuitate
vniꝰ cōfeſ. ⁊ pōti. extra tempus
paſchale. Ad vs̄. ſup ps̄. fer. añ
Juſtum deduxit dn̄s ꝑ vias re
ctas ⁊ oſtēdit illi regnū dei ⁊ d
dit illi ſciētiā ſcōꝝ honeſtauit
eū i laboribꝰ ⁊ ꝯpleuit labores
illius. Capitulum.
Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ in

diebꝰ ſuis placuit deo ⁊ inuentꝰ ē iuſtus ⁊ in tp̄e iracūdie factꝰ ē recōſiliatio. Q̄n. ix lec. vl. iij cū ꝓp̄a hyſtoria vel cū ꝓp̄is lauō. bēnſ ⁊ i oībꝰ feſtis .j. ꝯfeſſo. ⁊ pōtiſ. ⁊ tp̄e ꝯtingentibꝰ ſic ad vtraſqꝫ vſ. ad mat. ⁊ ad. iij. dr̄ hoc p̄dcm̄ cap. Siſr i feſtis. ix. lec. ad. j. vſ. dr̄ ℟. l Miles xp̄i glorio. ⁊ tm̄ dr̄ ad. j. vſ. Hym.

Iſte ꝯfeſſor dn̄i ſacratꝰ feſta plebs cuiꝰ celebrat per orbē hodie letus meruit ſecreta ſcandere celi. Qui piꝰ prudēs humilis pudicꝰ ſobrius caſtus fuit ⁊ quietus vita dū p̄ſens vegetauit huiꝰ corꝑis artꝰ. Ad ſacrū cuiꝰ tumulū frequēt̄ mēbra lāguentum modo ſanitati quolibꝫ morbo fuerit grauata reſtituūt̄. Unde nūc nr̄ chorꝰ i honor̄ ipſiꝰ hymnū canit hūc libent̄ vt piis eiꝰ meritis iuuemur oē ꝑeuum. Sit ſalus illi decus atqꝫ virtus q̄ ſupra celi reſidēs cacumē totiꝰ mūdi machinā gubernat trinꝰ ⁊ vnus. Amē. ℣. Amauit e. An. Cōfeſſor dn̄i. ℟. aſtantē plebē corroboꝛa ſcā interceſſiōe vt q̄ vicioꝝ pondere ꝓmimur btitudis tue gloria ſubleuemur ⁊ te duce p̄mia eīna cōſequamur. Quando duo feſta vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ pōtifi. ſimul ꝯtingūt i vna die tūc fiat memo. de alio feſto cū hac an̄. Amauit eū dn̄s. ℣. Iuſtū deduxit. [illegible] Oratio.

D[illegible] nos bti ℟. ꝯfeſ. tui atqꝫ pontificiſ hodierna feſtiuitate letificas: tuā ſupplices exoramꝰ clementiam: vt cuiꝰ ſolēnia deuotis officiiſ veneramur eiꝰ piis ſuffragiis etne vite remedia ꝯſequamur. Per dn̄m. Alia oratio.

Da q̄ſ. o. de. vt beati. ℟. cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis veneranda ſolēnitas ⁊ deuotionē nob̄ augeat ad ſalutē. Per dn̄m. Ad mat. in feſt. ix lec. vl. iij. qn̄ dr̄. Inuit. duplex Inuit. Unū deū i trinitate fideliter adoremꝰ cuiꝰ fide deum vidit ſcūs p̄ſul. ℟. ℟. Venite. In feſtis vō. iij. lec. qn̄. Inuit. eſt ſimplex. Inuit. Regē ꝯfeſſorem dn̄m. Venite adoremus. Ps. Venite. Hym. Iſte ꝯfeſſor dn̄i. In .j. noc. an̄. Btūs vir q̄ in lege dn̄i meditabit̄ volūtas eiꝰ ꝑmanet die ac nocte ⁊ omia quecūqꝫ faciet ſemp ꝓſꝑabunt. Ps. Btūs vir. An. Beatuſ iſte ſcūs q̄ ꝯfiſus ē i dn̄o p̄dicauit p̄ceptū dn̄i ꝯſtitutus eſt in mōte ſcō eiꝰ. Ps. Quare frem. An. Tu es glīa mea tu es ſuſceptor meꝰ dn̄e tu exaltans capud meum ⁊ exaudiſti me de mōte ſcō tuo. Ps. Domine q̄d mul. ℣. Amauit eum. Lectio prima.

Dominicus ſermo quem audiemus omnes non ſolum ſtudioſe verū etiam ſapiēter audire cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire moderationis tenens vbiqꝫ temperiem vt nec ouibus dēſint pabula nec paſtoribus alimen ta. ℟. Euge serue bone ⁊ fidelis qz in pauca fuisti fidelis supra multa te constituaz. Intra in gaudiū dñi tui. ℣. Dñe qui qz talenta tradidisti mihi ecce alia quinqz superlucrat⁹ sū. Intra in gau. Lectio secunda.

Quedam spāliter solus p̄cepit nobis: quedā v̄o generaliter nobis ⁊ vobis nobis nāqz .i. seruis quos ille pr̄familias rerū dñs oīuz ↄstituit ad hoc i sua magna domo vt pp̄lo suo viro bone gratie ministrem⁹ specialiter iniungit scē p̄dicationis officiū. ℟. Ecce sacerdos magnus qui in dieb⁹ suis placuit deo: Ideo iureiurādo fecit illū dñs crescere in plebem suā. ℣. Bñdictionē oīuz gentiū dedit illi ⁊ testm̄ suū cōfirmauit sup caput ei⁹. Ideo. Lectio tertia.

Generaliter v̄o nobis ⁊ vobis salutaris idicit obedientia mandatorū. In his denuo tanquā ditissimus ferculis celestiū diliciarū copia spūalis exuberat vt i v̄bo dei habundet qd̄ p̄fect⁹ ↄmēdat: habundet qd̄ paruulus surgat. ℟. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū Tu es sacerdos i eternū Secūdū ordinē melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Tu es. Glia p. Secūdū.

In .ij. noc. añ. Inuocātē exaudiuit dñs scm̄ suū dñs exaudiuit eū ⁊ ↄstituit eum i pace. ps. Cū inuoc. Añ. Letent oēs qui sperāt in te dñe qm̄ tu bñdixisti iusto scuto bone volūtatis tue coronasti eū. ps. Uerba mea. Añ. Dñe dñs noster qz admirabile ē nomē tuum i vniuersa terra qz glia ⁊ honore coronasti scm̄ tuū ⁊ ↄstituisti eū super opa manuū tuar̄. ps. Ipsum. ℣. Iustuz deduxit. Lectio .iiij.

Ubi ē simul ⁊ lacte⁹ potus quo tenera fideliū nutriatur infantia ⁊ solid⁹ cibus quo robusta p̄fector̄ iuuent⁹ spūalis scē virtutis accipiat incrementa. Ibi p̄rsus ad salutē ↄsulit vniuersis quos dñs saluare dignat. ℟. Posui adiutoriū sup potētē ⁊ exaltaui electū de plebe mea Man⁹ eni mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid seruuz meū oleo scō meo vnxi eū. Ma. Lectio .v.

Ubi ē qd̄ oi etati cōgruat qd̄ oi p̄fessioni conueniat. Ibi audiuim⁹ p̄cepta q̄ faciam⁹ ibi cognouim⁹ p̄mia q̄ spam⁹. Ibi est iussio que nos p lrām doceat ⁊ istruat ad sciāz. Ibi ē p̄missio que p grām trahat ⁊ p̄ducat ad gliā. ℟. Magnificauit eū i cōspectu regum Et dedit illi coronaz glorie. ℣. Statuit illi dñs testm̄ sempiternū. Et dedit. Lectio sexta.

Seruorū igit quos populo suo posuit dñs spāliter volēs officiū demonstrare att: qd̄ i euāgelio audiuim⁹. Quis putas [illegible] quē ↄstituit [illegible] suā vt det illi [illegible] mensuram [illegible] cū venerit

dñs iueñit eũ ita faciẽtẽ. ℞. Sã
cte. ℣. Xp̄i ꝯfessor audi rogan-
tes seruulos. Et ipetrãtã celit⁹
tu differ idulgẽtiã. ℣. O scẽ. ℣.
sydus aureũ dñi gr̃a seruoꝝ ge
mit⁹ solita suscipe clemẽtia. Et
ipe. Glo. p. Tu d. f. In .iii. noc.
an. Domine iste sanctus habi
tabit in tabernaculo tuo opa-
tus ẽ iustitiã requiescet i mõte
scõ tuo. ps. Dñe qs h. An. Vi-
tã petiit a te tribuisti ei domie
gloriã ⁊ magnũ decorẽ iposui
sti sup eũ posuisti in capite ei⁹
coronam de lapide ꝑtioso. ps.
Dñe in ṽtute. An. Hic accipi
et bñdictioneꝫ a dño ⁊ miãz a
deo salutari suo qꝛ hec ẽ genera
tio querẽtiũ dñm. ps. Dñi ẽ t.
℣. Iust⁹ vt palma. Scd̃z mat.
In illo tpe dixit iesus di-
scipulis suis. Parabolaz
hãc. Hõ quidã pegre ꝓficiscẽs
vocauit seruos suos ⁊ tradidit
illis bona sua. Et reliqua.
Omelia beati gregorii pape.
Lectio scĩ euãgelii fratres
charissimi solicite cõside
rare nos admonet ne nos qui
plus ceteris in hoc mũdo acce
pisse cernimur ab actore mũdi
ide grauí⁹ iudicemur. ℞. Iste
ẽ q̃ ante deũ magnas virtutes
opat⁹ ẽ ⁊ ois terra ei⁹ doctrina
repleta ẽ. Ipse itercedat ꝓ pec
catis oiũz pplõꝝ. ℣. Iste ẽ qui
ꝯtẽpsit vitã mundi ⁊ ꝑuenit ad
celestia regna. Ipse. Lec. viii.
Cum ds augẽt dona rõnes
etiã crescũt donoꝝ tanto er
go esse humilior atqꝫ ad seruiẽ
dum deo ꝓmptioꝛ quisqꝫ debet
ex munere quãto se obligatio-
rẽ eẽ cõspicit in reddẽda rõne.
℞. Iste hõ ab adolescentia sua
ꝑim meruit infirmos curare.
Dedit illi dñs claritatem ma
gnã cecos illuminare ⁊ demo-
nes effugare. ℣. Ecce hõ sine q̃
rela ver⁹ dei cultoꝛ abstinẽs se
ab oi ope malo ⁊ ꝑmanẽs i ino
cẽtia sua. Dedit. Lectio nona.
Ecce hõ qui pegre profici
scitur seruos suos vocat
eos ad negotia talẽta partitur.
Post multũ vero tp̄is positu-
rus rõnẽ reuertit'. Bñ opantes
ꝓ optato lucro remunerat ser-
uum ṽo a bono ope torpẽtẽ dã
nat. ℞. Miles xp̄i gloriose. ℣.
Scissime. Tuo pio iteruẽtu Cul
pas nr̃as ablue. ℣. Ut celestis
regni sedẽ valeamus scandere.
Tuo p. Glo. p. Culpas. ℣. ante
laud. Oꝛ a/ꝓ nobis. b. ℣. Iste
℣. dr̃ i festis .ix. lec. in festis ṽo
iii. lec. dr̃. ℣. Iustũ deduxit. vl'
Iustus vt palma. In lau. añ.
Ecce sacdos magn⁹ q̃ i diebus
suis placuit deo ⁊ iuent⁹ ẽ iust⁹.
ps. Dñs re. An. Nõ ẽ iuent⁹ si
milis illi q̃ ꝯseruaret legẽ excel
si. ps. Iub. An. Fidelis seruus
⁊ prudẽs quẽ ꝯstituit dñs sup
familiã suã. ps. De⁹ de⁹. An.
Btũs ille seru⁹ quẽ cũ venerit
dñs ⁊ pulsauerit ianuã ⁊ iuene
rit eũ vigilãtẽ. ps. B. An. Ser-
ue bone ⁊ fidelis itra in gaudi
um dñi tui. ps. Laud. An finit
ix. lec. vel. iii. de hysto vni⁹ ꝯf
⁊ pontifi. tũc dicitur ad laudes.

ad .iii. ⁊ ad .ii. vš. Capitulum.

BEnedictionē oīum gentium dedit illi ⁊ testamētū suum cōfirmauit super caput eius. Hymnus.

IEsu redemptor oīuȝ ꝑpes corona ꝑsulū i hac die clementius nr̄is faueto vocibus. Tui sacri qua nois ꝯfessor almus claruit cuius celebrat annua deuota plebs solēnia. Qui rite mūdi gaudia eius caduca respuens cū angelis celestibus letus potiť ꝑmijs. Huiꝰ benigne sic nobis sequi vestigia huius ꝑcatu seruulis dimitte noxam crīs. Sit xp̄e rex piissime tibi p̄riqȝ gloria cū spū paraclito regnās ꝑ oē seculū. Amen.

℣. Iustꝰ ğ. An. Euge serue bone ⁊ fidelis q̄z sup pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituā dicit dn̄s. Ps. B. Oro vt .s. ad .i. an. Ecce sacerdos. Ad .iij. an. Nō ē inuētus. Cap. vt .s. ℟. Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū. Stola glorie iduit eū. Et o. Gloria pri. Ama. ℣. Iustum deduxit. Ad .vi. an. Fidelis. Capitulū.

COgnouit eū i bn̄dictionibꝰ suis ꝯseruauit illi misericordiam suam ⁊ inuenit grām corā oculis dn̄i. ℟. Iustū ꝺduxit dn̄s ꝑ vias rectas. ℣. Et ostendit illi regnum dei. Per vias. Gloria pa. ℣. Iustꝰ vt pal. Ad .ix. an. Serue bo. Capitulum.

MAgnificauit eū in cōspectu regū ⁊ dedit illi coronā glorie. ℟. Iustus vt palma florebit in domo dn̄i. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabitur. In do. Glo. pri. Iustus vt pal. ℣. Iustꝰ ger. Ad .ii. vš. an. Ecce sacer. Ps. feriales cap. vt .s. si duplex festū fuerit dicit. ℟. Scē. N. xp̄i ꝯfess. Sin dr̄ nō hy. Iesu redēptor. ℣. Iustus ger. An. Iste ē qui an̄ deū magnas v̄tutes opatus ē ⁊ oīs terra doctrina eiꝰ repleta ē ipse intercedat ꝓ pctīs oīuȝ ꝑplorū. Ps. M. Oro vt .s. alie lec. de coi vnius ꝯfes. ⁊ pontif. Lectio prima.

SEruꝰ igiť q̄ geminata talēta retulit a dn̄o laudať et qȝ ad remūerationē ꝑduciť cū ei voce dn̄ica dr̄. Euge serue bone ⁊ fidelis q̄z sup pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituā intra i gaudiū dn̄i tui. Pauca sūt quippe oīa bona p̄sentis vite licet multa videanť cooꝑatione retributionis eterne. Lec. ij.

SEd tūc fidelis seruus supra multa cōstituiť qn̄ deuicta oīuȝ corruptiōis molestia de eternis gaudijs celesti illa sede gloriatur. Lectio tertia.

TUnc ad dn̄i sui gaudium ꝑfecte intromittiť qn̄ i eterna illa p̄ria assumptꝰ atqȝ angelorū cetibꝰ admixtꝰ. Sicut interiꝰ gaudet de munere vt iam n̄ sit q̄ exteriꝰ doleat ď corruptione.

SEruus aūt qui [illegible] operari ď talento voluit ad dn̄m cū v̄bo excusatiōe redit dicēs dn̄e scio q̄ homo durus es: metis vbi nō seminasti ⁊ cō gregas vbi non ſparſiſti. Et timens abij ⁊ abſcondi talētum tuuz in terra ecce habes quod tuum ē. Lectio quinta.

NOtandum vo q̄d inutilis ſeruus dñm durū vocat cuiꝰ talēta ad lucrū ꝯſeruire diſſimulat. Et timuiſſe dicit ī lucrū expēdere talētum. Qui hoc ſolū timere debuerat ne hoc ſine lucro ad dñz reportaret. Lc.

AEm ſe peccatores ſi vi. cōſiderāt ſcītatis vias arripe trepidāt ⁊ remanere in ſuis iniq̄tatibꝰ ñ formidāt. Qui meliores vite vias aggredi metuūt ⁊ ſi iacere in ſui corporis ignauia nō ptimeſcūt. Quorū bñ petrus ad hec īfirmitate poſitus ſpem tenz ī viſo miraculo piſciū dixit. Exi a me dñe quia hō pccōꝝ. Immo ſi te pctōrē cōſideras oportet vt a te dñz ñ repellas. Secūdū mattheum

IN illo tpe dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vigilate qꝛ neſcitis qua hora dñs vr̄ venturus ſit ⁊ rl. Ome. b. greg. pp.

HAc ſimilitudine oſtendit dñs aduētū ſuū ſemꝑ habere ſuſpectū. Pater .n. familias animꝰ vr̄ ē uic corpus ⁊ oīa officia corporis more patris familias regit. Lectio octaua.

FUr aūt ē mors ⁊ cōtinet in ꝓmiſſa aduēiēs fur domū ꝑfodit cū mors ſubito ⁊ repente repētinā terrā ſitū pat p̄rſ failias ſi ſciret aduētū furis vtiqꝫ vigilaret ⁊ nō fineret ꝑfodi domū ſuā. Lectio nona.

QUia ſi amicꝰ nr̄ ſedulo diuine mortis ſuſcipet ſine dubio a ſuo corꝑe ꝓ oīa euangelizaret. ſeruus aūt fidelis ⁊ prudēs ⁊ intelligēs intelligitur chorus apłoꝝ fidelis ſeruꝰ eni qui fidelit̄ ⁊ deuote ſubam dñi diſpēſat: prudēs ē qui ī diſtribuēdo capacitate dñi ſinguloꝝ diſcernit. Tu aūt. In natiuitate vniꝰ cōfeſſoris ⁊ doctoris ſi epī fuerit tota cātet hyſtōia vniꝰ ꝯfeſ. ⁊ pontif. Sin autē tunc fiet ſeruitiū ſicut ī feſto ſci hieronymi ꝑnotaſ. ita tñ q̄d in feſto ſci auguſtini epī ⁊ doctoris dr̄ ad vtraſqꝫ vſ. ad mat. ⁊ ad .iii. h̄

DEdit dñs ꝯfeſſionē Capi. ſcō ſuo ⁊ excelſo in verbo glorie de oī corde ſuo laudauit dñm ⁊ dilexit deū qui fecit illū.

EXaudi q̄s dñe p̄ces Oro. nr̄as quas in ſci. N. ꝯfeſſoris tui atqꝫ doctoris ſolēnitate deferimꝰ ⁊ q̄ tibi digne meruit famulari eiꝰ intercedentibus meritis ab oībꝰ nos abſolue peccatis. Ꝑ d. Secūdū matth.

IN illo tēꝑe dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtꝭ ſal terre. Qđ ſi ſal euanuerit ſalief. ⁊ rel. Omelia extracta ꝺ diuerſis tractatibus.

SAl appellantur apoſtoli qui per ipſos vniuerſum hominum cōditur genus. Terre eni nomine humana natura ſignificat ſal vero xp̄i ſapia

Lectio octaua.

QUod āt apl'os suos celesti ac diuina sapia plenos sal terre saluator nomiat ondit fatuos esse iudicandos qui terrena sapiunt tm̄ qui tp̄aliū bonoꝝ copiam sectanť. Lec. ix.

VEl inopiā metuētes dimittūt eterna q̄ nec dare pn̄t ab oib⁹ nec auferri. Notādū ꝙ̄ sal natura in fecūditatē terre vnde i psalmo scriptū ē posuit i terrā fructiferā i saliginē. Cap.

DEdit illi dn̄s cōtra inimicos potētiā ꝛ stare fecit cantatores ante altare ꝛ i sono eoꝝ dulces fecit modulos

Ad nonam capitulum.

SApientia laudabit aiam suā ꝛ i dn̄o honorabitur ꝛ in medio populi sui gloriabitur ꝛ in plenitudie scā admirabiť. D. g̃. In natiuitate vni⁹ cōfes. ꝛ abbatis ad vs̃. sr. ps feria añ. mauit euz dn̄s ꝛ ornauit eum. stole gl'e induit eū ꝛ ad portas padisi coronauit eū. Cap.

IUstus cor suuz tradet ad vigilādū diluculo ad dominū q̄ fecit illū ꝛ ꝯspectu altissimi deprecabiť. ℟. Vir israelita gaude choeres xp̄i. Intercede p̄ nobis. ℣. Ut pcib⁹ tuis a deo veniā spem⁹ deuote ad te ꝯfugim⁹. Intercede. Gl'a pri. hy. Iste ꝯfessor. tot⁹ dr̄ hymn⁹ ℣. Amauit eū. Añ. Simil abo eū viro sapienti qui edificauit domū suā sup̄ firmā petrā. ps. Magnif. Oratio.

DEus qui beatū N. ꝯfessorē tuū atq3 abbatē scitatis gr̄a decorasti ipsi⁹ meritis fac nos bonis opibus abūdare ꝛ a te sūmo bono oē qd̄ expedit impetrare p̄. d. non dr̄ Intercessio. Nisi i translatione sci bn̄dicti abbatis tm̄ scd̄m sarū ad mat. i fest. ix. lec. vel. iii. qn̄ inuit. est duplex inuit. Iustus florebit Reqre i cōi vni⁹ mar. i fes. vo iii. l. qn̄ inuit. ē simplex inui. Regē ꝯfessorū. ps Venite. hy. Iste ꝯfessor. In. i. noc. ꝛ i sequētibus noc. añ. ps. ꝛ ℣. de cōi vni⁹ ꝯfessoris ꝛ pontif.

Lectio prima.

HAc sci btissimi pr̄is nr̄i N. cui⁹ hodie festa celebramus laudes atingisse aliq̄d decerpisse ē cū siquidē ṽtutū eius gr̄a nō sermonib⁹ exponēda sit Sed opib⁹ ꝯprobāda. ℟. Euge serue. Lectio secunda.

CUm dicat scriptura Gl'a pr̄is ē fili⁹ sapiēs quante hui⁹ gl'ie sūt qui tantoꝝ filioꝝ sapia ꝛ deuotiōe letāť. In xp̄o eni. Iesu p̄ euangeliū ipse nos genuit. Quicq̄d igiť i hac substantia plebe pōt eē ṽtutis ꝛ gr̄atie de hoc quasi ex quodā fonte lucidissimoꝝ oīum riuuloꝝ puitas emanauit. ℟. Iust⁹ germiabit. Lectio tertia.

ET enim quia castitatis ꝛ aliarum virtutum pollebat vigoreq3 abstinentie gloriabatur angustiisq3 blandimētis p̄ditis errat leuitatis omnium criminis in deum prouo ceuit effectū. ℟. Uir iſrael. iiii

BEne ꝛ ꝯgrue i hac die quā nobis bt̄i. N. pr̄is nr̄i ad ꝑadiſū trāſitꝰ exultabilē reddit p̄ſentis pſalmi v̄ſiculi quē decantemꝰ. In memoria eterna erit iuſtꝰ. Digne enim i memoria ṽtitur hoīuz qui ad gaudiū tranſit angeloꝝ. ℟. Magnificauit eū. Lectio quinta.

DIcit enim ſeruo dn̄s. Ne laudaueris hoīem i vita ſua. Tanq̄z ſi diceret lauda pꝰ mortē magnifica poſt ꝯſūmationē. Duplici eni cā vtiliꝰ eſt hoīuz magis cōmēdari memorie quā vite. ℟. Amauit eū dn̄s ꝛ ornauit eū ſtola glīe iduit eū. Et ad portas ꝑadiſi coronauit eū. ℣. Induit eū dn̄s lorica fidei. Et ornauit eū. Et ad. L. vi

AT illo potiſſimo tp̄e merita ſcītatis extollas qn̄ nec laudātē adulatio nec laudatuz tēptat elatio. Lauda ergo poſt ꝑiculū p̄dica ſecurū lauda ducis ṽtutē. Sz tu ꝑductus eſ ad triūphū. ℟. Scē. N. xp̄i cōfeſ. audi cog. Secūdum lucam.

IN illo tp̄e dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo accēdit lucernā ꝛ i abſcōdito ponit neqz ſub modio ſed ſuꝑ candelabrū. Et rel. O. v. bede pſ b̄ri.

DE ſe ipſo dn̄s hec loquit̄ oñdens ꝛ ſicut ſup̄dixit nullā ḡnationē nūq̄z niſi ſignū ione dādū nunq̄z tn̄ lucis ſue claritatē fidelibꝰ occultanduz. Ipſe quippe lucernā accēdit q̄ teſtm̄ humāe nature flāma ſue diuinitatis ipleuit. ℟. Iſte eſt q̄ ante deū. Lectio octaua.

QUam ꝑfecto lucernā nec credētibꝰ abſcōdē nec modio ſupponere hoc ē ſub mēſura legis icludere vel itra vniꝰ iudee gentꝫ termios voluit cohibere. Sed ſuꝑ cādelabrū iq̄t vt q̄ igrediūt lumē videāt. ℟. Iſte homo. Lectio nona.

CAndelabrū eccleſiā dicit Cui lucernā appoſuit qr̄ i nr̄is fructibus fidē ſue icarnationis affixit vt q̄ ecclām fidelit̄ igredi voluerit lumē ṽitatꝫ palā q̄at itueri. ℟. Miles xp̄i N. In feſtꝫ. ix. lec. ℣. Ora pro nob. In feſtꝫ vo. iij. ℣. Juſtuz dexit vel Juſtꝰ vt pal. In laudibꝰ an̄. Juſtū ꝯduxit dn̄s per vias rectas ꝛ oñdit illi regnuz dei. ps. Dn̄s re. An̄. Nō ē iuētꝰ An̄. Fidelis ſeruus. An̄. Btūs ille ſeruꝰ. An̄. Serue bone. q̄re has. iiij. an̄. ſi [illegible] coī vniꝰ cōfeſ. ꝛ pont. Cap. Juſtus cor ſuū hy. Jeſu redēptor. Totꝰ hym. dr̄ ſicut vniꝰ ꝯfeſ. ꝛ pontif. ℣. Juſtꝰ g. An̄. Euge ſerue. ps. B oro vt. s. ad. j. an̄. Juſtus deduxit. Ad. iij. an̄. Nō ē iuentus Cap. Juſtus cor ſuū tradet tra ℟. ꝛ ℣. de cōi vniꝰ cōfeſ. ꝛ pontif. ad oēs horas dn̄r ad. vi. an̄ Fidelis ſeruus ꝛ Capitulum

SI magnꝰ dn̄s voluerit ſpū itelligētie replebit illuz ꝛ ipſe tāq̄z ymbres emittet eloq̄a ſapie ſue ꝛ i orōne cōfitebitur domio. Ad. ij. aň. Serue bone.

Capitulum

DOmin⁹ diriget ꝯſiliū ei⁹ ⁊ diſciplinā ⁊ in lege teſtamēti dñi gloriabitur. ℞. ij. vs. ai Iuſtū deduxit. Capl'm Iuſt⁹ cor ſuū. hy. Ieſu redemptor. ℣. Iuſtus ger. Añ. Iſte a. q̄ ante deū. ps. M. orō vt ſup. Item de quocūq; confeſ. ad vš. aň. Amauit eū dñs. ps. feri. cap.

IUſtum deduxit dñs p̄ vias rectas ⁊ oſtēdit illi regnum dei ⁊ dedit illi ſciam ſanctoꝝ honeſtauit eū ī laboribus ſuis ⁊ cōpleuit labores illius. ℞. Miles xpī. hy. Iſte confeſ. ℣. Amauit eum do. Añ. Cōfeſſor. ps. M. Oratio.

ADeſto dñe p̄cibus noſtris quas i ſci tui. N. cōfeſſoris ſolēnitate deferrim⁹: vt q̄ noſtre iuſtitie fiduciā nō habem⁹ eius q̄ tibi placuit precibus ⁊ meritis adiuuemur Per d. Ad mat. i feſt. ix. lec. vel. iij. qn̄ inuit. ē duplex inuit. Iuſt⁹ flore. ps. Venite. In feſt. do. iij. lec. qn̄ inuitatorium eſt ſimplex inuit. Regē cōfeſſorē. In. i. noc. ⁊ i ſequētibus noc. aň. ps. ⁊ ℣. de cōi vnius cōfeſ. ⁊ pont. lec. i

FRatres obedientes i domino vendat que poſſidet ⁊ elimoſynam det vt de terra cor ad celum leuet. Et auaritiā calcet ⁊ ad perfectionis culmē tota mentis intentiōne feſtinet ℞. ita dicuntur vt ſupra vnius confeſſoris ⁊ abbatis.

Lectio ſecunda.

VT nec ſit ſollicitus q̄ ſūt mundi. Sʒ que domini vt mūdus ſibi crucifixuʒ exhibeat vt ſit omnino pauper in ſeculo ⁊ ues i celo. Lectio tertia.

QUis ignoret boni huius magnitudinem videmus in omnibus vendibilium rerum in eſſe virtutem. vnuſquiſq; enim proprium habeat donum ex deo. Alius quidem ſic alius autem ſic.

Lectio quarta

ECce homo tam magnum bonum implere pauci poſſunt: multi nō poſſunt ſcdʒ q̄d propterea xpianus debet vitio rapacitatis inſiſtere quia forte nondum poteſt omnes res ſuas pauperib⁹ errogare. Tu autem. Lectio quinta.

NUnquaʒ quia paucis donatur iſta perfectio propterea debent peſſimi quicunq; in bono nō poſſunt eſſe perfecti aut ideo debet aliena concupiſcere quia propria nondū poſſunt contemnere abſit hoc fratres ab omnibus xpianis auertat hoc deus a fidelibus ſuis. Tu autem domine miſerere.

Lectio ſexta.

APoſtolus. N. veraciter dicit quia neq; auari neq; rapaces regnum dei poſſūt adipiſcere. Manufactum ē āt qꝛ ois qui a regno dñi alienabit' i et̄no igne cū diabolo eiuſq; angel' dānabit'. Euangelium

ſcd̄m mattheū. In illo tp̄e di-
xit ieſus. d. ſ. Vigilate. vt ſ. ℟.
Ora ꝓ no. In feſtis .iij. lec. ℟.
Iuſtū dedu. vt. ℣. Iuſt⁹ vt p.
In laud an̄. Iuſtū deduxit. vt
ſ. cap. Iuſt⁹ cor ſuum tradet.
Ad .iij. ℣. cap. ſ. Iuſtū deduxit
accta oia vt ſ. notanſ vni⁹ ꝯf.
ꝛ abba. cū ℟. ꝛ ℣. ſiūt de eiuſdē
Ad ſextam. Capitulum.

Cuſtodiuit eū dn̄s ab ini-
micis ꝛ ſecuctorib⁹ tuta-
uit illū ꝛ certamen dedit illi vt
vinceret ꝛ ſciret qm̄ oium potē
tior ē ſapientia. Ad .ix. Capl'm.

Sapientia venditū iuſtum
nō dereliquid ſꝫ a pctōri-
b⁹ liberauit illū. Ad .ii. vs. an̄.
Iuſtū dedu. ps. fer. cap. Iuſt⁹
cor ſuū. Hym. Ieſu redept. ℣.
Iuſt⁹ ger. An̄. Iſte ē qui ante
deū. ps. ℟. oro. vt ſ. In nati
uitate plurimoꝝ ꝯfeſſoꝝ ex ipſ
paſche an̄. Sci ꝑ fidē. ps. fer.

Plures facti ſūt Capl'm.
ſacerdotes ſcd̄m legē ic-
circo qd̄ morte ꝓhiberēt ꝑma
nere: ieſus aūt eo qd̄ manet i et
nū ſempiternū hēt ſacerdotiū.
℟. Iuſti aūt ippet. H. Scōꝝ
meritis. ℣. Hi ſūt quos re. ℟.
Te ſūma deitas. ℣. Letami in
dn̄o. An̄. Fulgebūt iuſti ꝛ tāq̄ꝫ
ſcintille i arūdineto diſcurrēt
iudicabūt natiōes ꝛ regnabūt
i eīnū ℟℣. Oratio.

Beatoꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ N. ꝛ
N. nos qs̄ dn̄e tuere ꝑſi
diis: vt quoꝝ feſtiuitatē annua
deuotōe recolim⁹ eoꝝ itceſſiōi
b⁹ ab oib⁹ aduerſitatibus erua
mur. Per dn̄m. Alia oratio.

Deus qui nos ſcōꝝ tuoꝝ
N. ꝛ N. ꝯfeſſiōib⁹ glioſiſ
circūdas ꝛ ꝓtegis da nob eoꝝ
imitatōe ꝓficere ꝛ itceſſione
gaudere. Per dn̄m. Ad matu.
i feſtis .ix. lec. Inuit. Mirabi
lē deū. In feſtis vo .iij. lec. In
uit. Regē ꝯfeſ. ps. Venite. Hy
Scōꝝ meritis. vt ſ. ad vs. In
i. noc. an̄. Sec⁹ dcurſ. ps. Bea
tus v. An̄. Tāq̄ꝫ aurū. ps. Qr̄
fre. An̄. Filij hoium ſcitote qꝛ
dn̄s ſcm̄ ſuū mirificauit. ps. Cū
uoca. ℣. Letami. Lectio .i.

Beati ſūt ſerui illi quos cū
venerit dn̄s inuenerit vigi-
lātes. Vigilat q̇ ad ꝯſpectū vi
luminis mentis oculos aptos te
net. Vigilat qui ſeruat opādo
qd̄ credit. Vigilat q̇ a ſe cordiſ
ꝛ negligētie tenebras repellit.
℟. Abſterget de⁹. Lectio ſcd̄a.

Hinc ꝛ eni paul⁹ dicit. Eui
gilate iuſti ꝛ nolite pecca-
re. Hinc rurſus ait. Hora eſt
iā nos de ſōno ſurgere. Sed ve
niens dn̄s q̄d ſeruis euigilāti-
b⁹ exhibeat audiam⁹. Amē di-
co vob q ꝑciget ſe ꝛ faciet illoſ
diſcūbere. ℟. Exultabūt ſci in
glīa. Et letabūt i cubilib⁹ ſuis.
℣. Epulēt ꝛ exultēt i ꝯſpcu dī.
Et letabūt. Lectio tertia.

Precinget ſe. n. ad retribu
tionē ꝑparat: faciet illos
diſcūbere. i. ietna quiete refoue
ri. Diſcūbere nrm̄ i etnū quie
ſcere ē venient ꝛ recūbent cum.

Abrabam. Iſaac ⁊ Iacob ℟. Iuſti aũt ĩppetuũ viuẽt ⁊ apõ dñz ẽ merces eoꝝ. Et cogitatio eoꝝ. Apud altiſſimũ. ℣. Ideo accipiẽt regnũ decoris ⁊ diadẽa ſpeciei de manu dñi. Et cogita. Gl'ia laus ⁊ honor deoꝰ ⁊ ptãs ⁊ iubilatõ prĩ ac nato ⁊ ſpũi ſãcto. Apud al. In. ij. noc. añ. Letenť oẽs q̃ ſperant in te dñe qm̃ tu benedixiſti iuſto ſcuto bõe volũtatis tue coronaſti eũ. ps. Verba mea. Añ. Dabo ſcis meis. ps. Dñe q̃s ha. Añ. Scis qui ſũt. ps. Cõſerua. ℣. Exultet iuſti. Lectio quarta.

TRanſiens aũt dñs miniſtrabat qꝛ lucis ſue a illuſtratiõe nos faciat. Trãſire xpo dictũ ẽ de iudicio ad regnũ r̃dit: vel certe nob' dñs poſt iudiciũ trãſitq3 ab humanitatꝫ forma i idiuinitatis ſue ꝯtemplationẽ nos eleuat. ℟. Letami iuſti et exultate ĩ dño. Et gloriami oẽs recti corde. ℣. Cantate ei cãticũ nouũ bñ pſallite ei i vociferatione. Et gl'iami. Lectio. v.

ET tranſire eiꝰ ẽ claritatis ſue i ſpeculatorẽ nos ducere: cũ eũ quẽ humanitatẽ i iudicio cris etiã idiuinitate poſt iudiciũ videmꝰ. ℟. Sci tui d. L. e. vi.

AD iudiciũ veniẽs dñs i formã ſerui oibꝰ apꝑebit: qꝛ ſcriptũ ẽ. Videbunt in quẽ traſſixerũt. Sz reꝓbi in iudiciũ corruẽt. Iuſti ad claritatis eiꝰ gl'iam ꝑtrahũť ſicut ſcriptũ ẽ. Tollať dextra eiꝰ ne videant gl'iam dei. ℟. In circuitu. In. iij. noc. añ. Sci q̃ ſperant. ps. Dñi ẽ t'ra. Añ. Iuſti aũt ipp. ps. Exultate iuſti in dño. Añ. O q̃z glorioſũ ẽ regnũ i quo cũ xpo gaudẽt oẽs ſci amicti ſtolis albis ſequũť agnũ quocũq3 ierit. ps. Quam dilecta. ℣. Iuſti oꝝ aie. Scdm lucam.

IN illo tẽpe. d. i. d. ſ. Sint lũbi vr̃i pcincti ⁊ lucerne ardentes in manibꝰ vr̃is. Et.

Omelia bti gregorij pape.

SCi euangelij lcõ fr̃es charisſimi apte nob' ẽrecitata. Et ne aliquibꝰ ipa planicies alta fortaſſe videať eã ſub breuitate tranſcurrimꝰ quatenꝰ eiꝰ expoſitiõ ita neſciẽtibꝰ ſit cognita vt tñ ſciẽtibꝰ nõ ſit oneroſa. ℟. Sacerdotes eiꝰ iduant iuſticiã. Et ſci tui exultatõe exultabũt. ℣. Illuc ꝓducaz cornu dauid ꝑaui lucernaz xpo meo. Et ſancti. Lectio octaua.

QVia viris luxuria i lũbis ſit feis i vmbilico teſtať dñs q̃ de diabolo ad btm̃. Iob loquiť: dicẽs. Virtꝰ eiꝰ i lũbis eiꝰ ⁊ fõtitudo eiꝰ i vmbilico eiꝰ. A ꝓncipali igiť ſexu lũboꝝ nomie luxuria ꝯſignať cũ dñs dicit. Sint lũbi vr̃i pcicti. ℟. Cõpora ſcõꝝ i pace ſepulta ſũt. Et viuent noia eoꝝ i generatiõe ⁊ generatiõez. ℣. Sapiam ſcõꝝ narrabũt oẽs ppl'i ⁊ laudẽ eoꝝ ꝓnũciat ois eccl'a ſcõꝝ. Et. ix.

LVmbos. n. pcingimꝰ cuz carnis luxuriã ꝑ ꝯtinẽtiã coartamꝰ. Quia vo minꝰ ē mala nō agere niſi etiā quiſqꝫ ſtudeat bonis opibꝰ īſuadere ꝓtinꝰ additur. Et lucerne ardentes ī manibꝰ vrīs lucernas ꝗ ꝑpe ardētes ī manibꝰ tenemꝰ cū ꝑ bona opa ꝓximis nrīs lucis exempla mōſtramꝰ. ℟. Sit lūbi vrī ꝑcincti ⁊ lucˉne ardētes ī manibꝰ vrīs. Et vos ſilēs hoībꝰ expectantibꝰ dn̄m ſuū qn̄ reuertaꝛ a nuptijs. ℣. Vigilate ergo qꝛ neſcitis qua hora dn̄s vr̄ venturꝰ ſit. Et vos. Gloria. Qn̄ re. ℣. Iuſti āt ipp. In lau an Iuſtoꝝ aīe in m. ps. Dn̄s reg. An̄ Cuꝫ palma. ps. Iub. An̄ Corꝑa ſcoꝝ. ps Deꝰ deꝰ. An̄. Sacerdotes dei bn̄dicite dn̄o ſerui dn̄i hymnū dicite do ī eīnū. ps B. An̄ Exultabunt ſci. ps. Laud. Capl'm. Plres ſci ſūt. Hym. Rex glīoſe mrꝝ. totꝰ dr̄ hy. ℣. Mirabilis. An̄. Sint lūbi vrī ꝑcincti ⁊ lucerne ardētes ī manibꝰ vrīs ⁊ vos ſimiles hoībꝰ expectātibꝰ dn̄m ſuū qn̄ reuertaꝛ a nuptijs. ps. B. orō. vt ſ. Ad .j. an̄. Iuſtoꝝ aīe. Ad .iij. an̄. Cū pal. Capl'z. Plures ſci. ſ. ℟. ⁊ ℣. de cōi pluriṁoꝝ mrꝝ. Ad .vj. an̄. Corꝑa ſanctorum. Capitulum.

Sancti ⁊ iuſti ī dn̄o gaudete vos elegit dn̄s ī hereditatē ſibi. Ad .ix. an̄. Exulta. Ca.

Iuſti aūt ī ꝑpetuū viuēt: et apd̄ dn̄m ē merces eoꝝ et cogitatio eoꝝ apud altiſſimuꝫ. Ad .ij. vs. an̄. Iuſtoꝝ aīe. Cap. Plures ſci. Hym. Rex glīoſe mrꝝ. ℣. Mirabil' d. Ai. Scm̄ ē veꝝ lumē ⁊ admirabile miniſtrās lucē hiſ ꝗ ꝑmāſerūt ī agone certaminis recipiēt a xp̄o ſplēdorē ſēpitnū ī quo aſſidue felices letāꝛ. ps. M. orō vt ſ. In natiuitate vniꝰ vgīs ⁊ mrīs. Ad vs. ſup ps. feria an̄. Hec ē vgo prudēs que veniēte ſpōſo aptauit lāpades ſuas ⁊ itroiuit cuꝫ dn̄o ad nuptias. Capitulum.

Domine deꝰ meꝰ exaltaſti ſr̄ terrā hitatōꝫ meā: ⁊ ꝑ morte defluēti depcata ſū. ℟. Regnum mūdi. Hymnus.

Virgis ꝓles opifexqꝫ mrīs vgo quē geſſit: pepitqꝫ virgo vgis feſtū canimꝰ tropheuꝫ accipe votū. Hec tua vgo duplici btā ſorte dū geſſit fragileꝫ domaꝛ corpis ſexū domuit cruētū corꝑe ſeclū. Vn̄ nec mortē nec amica mort' ſeua penaꝝ genera paueſcēſ ſāguie fuſo meruit ſecreta ſcādere celi. Huius obtētu deꝰ alme nrīs ꝑce iā cl'pis vicia remittēs quo tibi puri reſonemꝰ almū pectoris hymnū. Gl'ia prī geniteqꝫ ꝓli ⁊ tibi cōpar vtriuſqꝫ ſpūs alme deꝰ vnꝰ oī tpe ſecli. Am̄. ℣. Diffuſa ē grā ī lab. An̄. Simile eſt regnū celoꝝ ſagene miſſe ī mare ⁊ ex oī genere piſciū ꝯgregāti quā cū ipleta eēt educentes ⁊ ſecꝰ litus ſedētes eligerūt bonos ī vaſa ſua malos aūt foraſ miſert. ps. M. orō. Indulgētiā nob dn̄e. Req'r hāc orō. ī feſto ſcē criſtie v͛ginis alia. Oratio.

Exaudi nos deꝰ ſalutar̄ nr̄ vt ſicut de btē. M. v͛ginis tue ⁊ mr̄is feſtiuitate gaudēmꝰ ita pie deuotōis erudiamur effectu. Per dn̄m. Ad mat. In feſtis .ix. lec. tm̄ Inuit. Xp̄m venerātes deū adoremꝰ regē regū Qui i celis. M. palmā hodie d̄dit eťnā. ps. Venite. In feſtis .ix. lec. vel .iij. lec. qn̄. Inuit. eſt duplex. Inuit. Agnū ſpōſū v͛ginū. Venite adoremꝰ dn̄m ieſuꝫ xp̄m. ps. Venite. In feſtis .iij. lec. qn̄. Inuit. ē ſimplex Inuitato Regē v͛ginū dn̄ꝫ. Venite adomꝰ. ps. Venite. Hym. Virgis ꝓles. In p̊ noc. an̄. Ante thoꝝ huiꝰ v͛gis frequētate nob̄ dulcia cātica dragmatis. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. An̄. Sicut liliū int̄ ſpinas ſic amica mea inter filias. ps. Celi enar. An̄. Fauus diſtillans labia tua ſpōſa ⁊ odor veſtimētoꝝ tuoꝝ ſicut odor thuris. ps. Dn̄i ē t̄ra. ℣. Diffuſa ē grātia.

Lectio prima.

Simile ē regnū celoꝝ decē v͛gibꝰ que accipientes lāpades ſuas exierūt obuiā ſpōſo ⁊ ſponſe dicit dn̄s. Sꝫ vt dicamꝰ vob̄ ꝙ ipſa te ſentimꝰ, nō qualeſcūqꝫ aīe. ℟. Diffuſa eſt gr̄a i labijs tuis. Propt̄ea bn̄dixit te deꝰ i eťnū. ℣. Dilexiſti iuſticiam ⁊ odiſti iniquitateꝫ. Propterea.

Lectio ſecunda.

Sed tales aīe que hēnt catholicam fidē ⁊ habere videntur bona oꝑa ī eccleſia dei ⁊ tn̄ ex ipſis quinqꝫ ſunt prudētes ⁊ quinqꝫ fatue. Quare ergo appellate ſūt fatue quiqꝫ ⁊ q̄re virgines prius videamus: ⁊ deinde cetera conſideremꝰ. ℟. Propter v͛itatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiaꝫ. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuaꝫ ⁊ obliuiſcere populum tuuꝫ ⁊ domum patris tui. Et deducet

Lectio tertia.

Omnis anima in corpore ideo quinario numero cēſetur qꝛ quinqꝫ ſenſibus vtitur Nihil eſt enim quod ſentitur i corpore niſi ianua quiqꝫ ꝑtica: aut videndo aut audiendo aut odorando aut guſtando aut tāgendo. ℟. Dilexiſti iuſticiam ⁊ odiſti iniquitatem propterea ⁊. Vnxit te deus deꝰ tuus oleo leticie. ℣. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem ⁊ iuſticiam Vnxit. Gloria pa. Vnxit. In ſecundo nocturno antiphona. Specie tua ⁊ pulchritudīe tua intende proſpere ꝓcede ⁊ reḡ. ps. Eructauit. An̄. Adiuuabit eam deus vultu ſuo deus i medio eius non commouebitur. ps. Deus noſter ref. An̄. Vnguentum effuſum nomen tuuꝫ id̄o adoleſcētule dilexerūt te nimis. ps. Fundamenta. ℣. Specie tua.

Lectio quarta.

Qui ergo abſtinet ſe ab illicito viſu guſtu tactu auditu odoratu ꝓpter ipſā integritatem virginis nomen accepit

Sic bonū ē abſtinere ab illicitis ſenciēdi motib⁹ ⁊ iō vna q̄qꝫ aīa xp̄iana v̓ginis nomē accepit. ℟. Hec ē v̓go ſapiēs quā dn̄s vigilātē īuenit que accepꝫ lāpadibus ſūpſit oleū ſecū. Et veniēte dn̄o introiuit cū eo ad nuptias. ℣. Inuenta vna p̄cioſa margarita dedit om̄ia bona ſua ⁊ cōꝑauit eā. Et ve. Lec. v.

Quare q̊nqꝫ admittunt̄ ⁊ q̊nqꝫ repelluntur palaꝫ ē v̓gines ſūt ⁊ lampades habēt. Virgines ꝑꝑ ꝯtinētiā ab illicitis ſexibus lāpades hn̄tes ꝑꝑ bona oꝑa de quib⁹ oꝑib⁹ dicit dn̄s luceāt oꝑa vr̄a corā hoīb⁹ vt videāt bona fcā vr̄a ⁊ glorificēt patrē vr̄um qui in celis ē. ℟. Veni ſponſa xp̄i accipe coronam quā tibi dn̄s p̄ꝑauit in eternū, ꝓ cuius amore ſanguinē tuū fudiſti. Et cū angelis ī paradiſū itroibis. ℣. Veni electa mea ⁊ ponā te in thronū meuꝫ qꝛ concupiuit rex ſpetiē tuam. Et cum ange. Lectio ſexta.

SI ⁊ v̓go ē ⁊ lampadē fert ⁊ nō admittitur vbi ſe videt. Que nec vigilātē ab illicitis ſeruat nec bona oꝑa volēs habere in tenebris ambulat ⁊ ſic neſcit quo vadat. ℟. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurem tuā ⁊ obliuiſcere populū tuū ⁊ domū patris tui quia ꝯcupiuit rex ſpetiē tuā. Q. m̄ ipſe ē dn̄s de⁹ tuus. ℣. Induet te dn̄s veſtimēto ſalutis ⁊ indumēto letitie circundabit te. Q. m̄. ℟. vni⁹ v̓gis no mar. Induit me dn̄s veſtimēto ſalutis ⁊ indumento leticie circundedit me. Et tanq̄ꝫ ſponſam decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas ⁊ circundedit me v̓natib⁹ atqꝫ chorruſcantibus gēmis. Et. In. iij. noc. an̄. Hec ē que neſciuit thoꝝ in delicto habebit fructum in refectionem animarū ſanctaruꝫ. ps. Cantate. j. An̄. Nigra ſum ſed formoſa filia ieruſaleꝫ ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me ī cubiculum ſuum. ps. Dn̄s re. e. An̄. O quā pulchra ē caſta generatio cum claritate. ps. Cātate. ij. ℣. Adiuuabit. ſe. matth.

In illo tempore dixit ieſus diſcipulis ſuis. Parabolam hanc. Simile eſt regnum celorum theſauro abſcondito ī agro quem qui inuenit homo abſcondit ⁊ pre gaudio illi⁹ vadit ⁊ vendit vniuerſa que habꝫ ⁊ emit agrum illuꝫ. Et reliqua.

Omelia beati gregorii pape.

Celorum regnum fratres chariſſimi iccirco terenis rebus comparatur vt ex eius que anim⁹ nouerit exurgat iō incognita que non nouit quatenus exemplo viſibilium ſed ad viſibilia rapiat. Et ꝑ ea q̄ vſu didicit quaſi conſtrictus incaleſcat. ℟. Veni electa mea ⁊ ponam te in thronuꝫ meū. Quia concupiuit rex ſpeciem tuaꝫ. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam. Quia cō. Lec. viij.

Ut ꝑ hoc ſit nota diligere ⁊ icognita amare: Ecce.n. regnũ celoꝝ theſauro abſcõdito i agro cõparat quẽ q̇ iuẽit hõ ⁊c̄. Hac i re hõ quoqꝫ notãdũ ẽ q̄ iuent⁹ theſaurus abſcondit vt ſeruet. ℟. Pulcra facie ſꝫ pulchꝛioꝛ fide btã es v̓go reſpuẽs mũdũ. Letaberis cũ angelis itercede ꝓ oĩb⁹ nobis. ℣. Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua. Letaberis. Lectio nona.

Quia ſtudium celeſtis deſiderij a malignis ſpiritibus cuſtodiri nõ ſufficit q̇ hoc ab humanis laudib⁹ nõ abſcõdit. In p̄ſenti.n. vita q̄ſi i via ſum⁹ q̄ſi ad pꝛimã maligni ſp̄s iter nr̄m q̄ſi q̇dã latrunculi obſident. ℟. Regnũ mũdi ⁊ oẽ oꝛnatũ ſecl'i ɔtẽpſi ꝓꝑ amoꝛẽ dñi mei ieſu xp̄i. Quẽ vidi quem amaui quẽ credidi quẽ dilexi. ℣. Eructauit coꝛ meũ v̓bũ bonuꝫ dicõ ego opa mea regi. Quem. Gloꝛia p. Quẽ. In feſtis. ix. le. ℣. Oꝛa ꝓ nobis. In feſ. iii. lec. ℣. Spẽ tua ⁊. vel. Adiuuabit. In lau. añ. Hec ẽ v̓go ſapiens quã dñs vigilãtem iuenit. ps. Dñs re. An. Hec ẽ v̓go ſapiẽs ⁊ vna de numero pꝛudẽtũ. ps. Iubi. Añ. Hec ẽ v̓go ſcã atqꝫ glorioſa q: dñs oĩum dilexit illã. ps. De⁹ de⁹. Añ. Bñdico te pater dñi mei ieſu xp̄i. q̇ ꝑ filiũ tuũ vnigenitũ ignis extinctus ẽ a latere meo. ps. B. Añ. Veni ſponſa xp̄i accipe coronã quaꝫ tibi dñs ꝑparauit i eternum. ps. Lau. Cap. Dñe deus. Hym.

Ieſu coꝛona v̓ginũ quẽ mr̄ illa cõcepit que ſola v̓go pturit: hec vota clemẽs accipe

Qui paſſus inter lilia ſeptus coꝛeis v̓ginũ ſponſas decoꝛãs gl'ia ſpõſiſqꝫ reddens pꝛemia.

Quocũqꝫ pgis v̓gines ſequũtur atqꝫ laudib⁹ poſt te canentes curſitant hymnoſqꝫ dulces pſonãt. Te dep̄camur largi⁹ nr̄is adauge ſenſib⁹ neſcire ꝓrſus oĩa coꝛruptionis vulnera.

Deo prī ſit glo. ℣. Adducent regi v̓gĩes p⁹ eã. ℟. Pꝛoxime e. af. t. Añ. Veniẽte ſponſo pꝛudens v̓go ꝑparata introiuit cuꝫ eo ad nuptias. ps. B. oro vt. ſ. ad. i. añ. Hec ẽ v̓go. Ad. iij. añ. Hec ẽ v̓go ſapiẽs ⁊ vna. Cap. Dñe de⁹ m. ℟. Diffuſa ẽ grã i labijs tuis. ℣. Pꝛopterea bñdixit te de⁹ i eternũ. In la. Gloria patri. Diffuſa. ℣. Spẽ tua. Ad. vj. añ. Hec ẽ v̓go ſcã. Cap.

Laudabo nomen tuũ aſſidue ⁊ collaudabo illud in ɔfeſſione ⁊ exaudita ẽ oꝛatio mea. ℟. Spẽ tua ⁊ pulchritudine tua. ℣. Intẽde ꝓſpe pcc̄d ⁊ reg. Et pul. Glo. p. Spẽ tua ℣. Adiuuabit. Ad. ix. añ. Veni ſponſa. Capitulum.

Liberaſti me de ꝑditiõe ⁊ eripuiſti me de tẽpoꝛe iniquo: ꝓpterea ɔfitebor ⁊ laudẽ dicã tibi dñe de⁹ me. ℟. Adiuuabit eam deus vultu ſuo. ℣. De⁹ i medio ei⁹ nõ cõmouebitur. De⁹ vul. Glo. p. Adiuua.

bit. ℟ Adducent. Ad .ij. vš. aῆ Hec ē ṽgo ſapiēs. pš. feriales Cap. Dñe deus me⁹. hy. Jeſu corona ṽginū. ℣ Adducent r. Añ Simile ē regnū celoꝝ hoi negociatori quereti bonaſ margaritas iuenta vna pcioſa margarita dedit oia ſua ⁊ ꝯparauit eā. pš. M. oro vt. ſ. Jte alia capitula vni⁹ virginis ⁊ mar. ⁊ dñr cū cap. ſupraſcriptis alternis vicib⁹ p ebdo. ita tñ qḋ in pmis dr cap. Dñe. d. m. Ca.

Onfitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deū ſaluatorē meū ꝯfitebor nōi tuo quoniā adiutor ⁊ protector fcūs es mihi ⁊ liberaſti corpus meum a perditione. Ad .vi. Capitulū

Laudabit vſq₃ ad mortē aīa mea dñm ⁊ vita mea appropinquās erit i iferno deorſum. Ad .ix. cap. Liberaſti me deꝑditione. vt ſ. Jn natiuitate vni⁹ ṽg n̄ mar. ad vtraſq₃ vš. ad matut. ⁊ ad .iij. Cap.

Qui gloriaṫ i dñō gloriet nō. n. qui ſeipſū ꝯmendat ille ꝓbatus ē ſ₃ quē de⁹ cōmēdat. hy. Virginis ꝓles ℣. Huius obtētu. ℣ Gloria p. ℣. ⁊ cetera oia ad vš. ad mat. ⁊ ad horas vt ſupra i hyſtoria vnius ṽgis ⁊ mar. pt cap. ⁊ oro. Oro.

Omnipotēs ſēpiterne de⁹ auctor ṽtutū ⁊ amator ṽginitatis da nobis q̄s: ſcē. N. ṽginis tue tibi placitis meritib⁹ cōmēdari: cui⁹ vita merito caſtitatis tibi cōplacuit p do.

Lec. j. vnius virginis no martyris.

Quoniā hodie natale ṽgis ē: cōgrue aliq̄d de virginibus ē loquēdū₃. Jmmaculatus. n. dñs imaculatem ſibi famulam in hoc pleno colluuionio frugilitatis humāe corpore poſitam miſericorditer conſecrauit.

Lectio ſecunda.

Natalis ē virginis: ītegritate ſequamur. Natalis eſt ſancte. N. mirentur viri ſi del perent virgies nō ideo laudabilis virginitas que in martyribus reperitur. S₃ quia ipa martyres facit.

Lectio tertia.

Quis in ēam humano poſſit comprehendere igenio quam nec natura ſuis incluſit legibus. Hec virgo accerſiuit quod imitaretur in terris.

Lectio quarta.

Nec immerito viuendi ſibi vſum queſiuit e celo. Quoniam ergo laudationem nō ſuſcepit virginitatis ſed expreſſionem ad rem cum arbitror vt que ſit ei patria quis aperiatur. Tu autem domine.

Lectio quinta.

Prius vbi ſit patria diffiniamus. Si enim eſt patria vt gentile domicilium in celo profectus eſt patria caſtitatis. Jtaq₃ hic aduena ibi incola ē. Quid aūt ē caſtitas ṽginalis niſi exp̄s cogitationiſ integritatis. Lectio sexta.

HLoqꝫ eius auctorem quez possum⁹ estimare nisi imaculatuz dei filiũ. Cui⁹ caro nõ videt corruptionem diuitas ñ ē experta contagio. Secũ. mat.

INillo tempe dixit iesus discipulis suis. Parabolam hanc. Simile ē regnuz celorũ decẽ ṽginibus que accipientes lampades suas exierunt obuiã spõso ⁊ spõse. Et r. Omelia beati gregorii pape.

SEpe vos fratres charissimi admoneo opa fugere mũdi hui⁹ ⁊ iquinamẽta. Sed hodierna sci euãgelij lectio ne compellor dicere vt ⁊ bona q̄ agit͡ cũ magna cautela timeat͡. Lec. viij

NEc p hoc qđ a vobis gẽit͡ rõem fauor aut gr̃a humana requirat͡ ne appetit⁹ laudis surripiat. Et quod foris ostenditur int⁹ dẽt a mercede eua cuat͡. Lectio nona.

ECce enim redẽptoris vocem decẽ ṽgines. Sed tñ intra beatitudines oẽs dicunt͡ ṽgines iã nõ sũt oẽs recepte qꝛ earũ quedã dũ d̄ ṽginitate sua gloriaz foris expetiuit in vasis suis oleũ hr̃e noluerũt. Ad vj. Ca.

EMulor n. vos dei emulatione despondi. eni vos vni viro virginem castaz exhibere xp̄o. Ad. ix. Capitulũ

SApia vicit maliciã attingit a fine vsqꝫ ad finem fortiter ⁊ disponit omnia suauiter. Cetera vni⁹ ṽ. ⁊ mar. Annati. plurimarũ ṽg. ad vs̃. añe ⁊ ps̄. feriales. Capitulum.

OQuam pulchra ē casta generatio cũ claritate imortalis eni ē memoria illi⁹ quoniã apud deũ nota ē ⁊ apud hoies hy. Jesu corona ṽg. V. Adducẽtur re. An. Sile ē regnũ celoꝝ sagene misse. ps. M. Oratio.

DEus qui vt humanũ genus ad ꝯfessionez tui nominis ꝓuocares: ⁊ in sexu frastili victoriã martyrij ꝯtulisti: pr̃a qs: vt scãꝝ virginũ tuarũ. N. ⁊ N. ꝑcib⁹ ab oib⁹ ꝑiculis liberemur vt ecclesia tua hoc exemplo ꝯmonita nec pati pro te metuat ⁊ celestis gloriã premij cõcupiscat. p. vni⁹. vgi ñ mar. oro

OMñps sẽpit͡ne de⁹ q̄ nos nõ esse ꝑpendis ad maiestatẽ tuã sicut dignum ē exorãdã fac scãs virgines tuas. N. ⁊ N. p nostris iteruenire peccatis quaꝝ meritis nobis idulgẽtiã largiaris. p. Ad ma. qñ inuit. duplex inuit. Agnum sponsũ ṽginũ. Aliud inuit. qñ inuit. e simplex. Regẽ ṽg. do. Psalmus Venite exultemus hy. Jesu coro. Or ps. at hec sola añ O quã pulchra est casta generatio cũ claritate. ps. Domine dñs nr̃. Et ceti ps. de coi vni⁹ vg. V. Aducẽt reg. Lec. i.

INterrogatus dñs a discipulis de consumatione seculi inter multa que locut⁹ est parabolã de ṽginib⁹ dixit bonorũ ⁊ malorũ discretionez si-

BIBLIOT… IMPR.

gnificātibꝰ quarū q̄nqȝ admittunt ⁊ q̄nqȝ excludūt. ℟. Audiui vocem de celo venientē venite oēs v̄gies sapiētissime. Oleū recōdite i vasis v̄ris dum sponsus aduenerit. ℣. Media nocte clamoꝛ fc̄us ē ecce spōsus venit. Oleum. Lectio secunda

Quamqȝ itaqȝ virgines mihi videnť significare q̄n qȝ ꝑ rītā ꝯsciētiā a carnis illecebris. Continēdus ē.n. ai appetitꝰ a voluptate oculoꝝ auriuȝ olfaciēdi gustādi siue tāgendi. ℟. Feliciter v̄gies vincūt mūdū. Que post victoriā vinci n̄ voluūt. ℣. Bn̄ de ꝑlio redeūt ⁊ hostē victrices moriendo deuicūt. Que post. Lectio tertia.

Sed quia ista cōtinētia ꝑrim fit corā deo vt illi patitur interiori gaudio ꝯscientie ꝑtum corā hoībus tm̄ vt gloria humana capiatur. Quinqȝ dn̄r sapientes ⁊ quinqȝ stulte qꝛ vtraqȝ ꝯtinētia ē quāuis diuerso fonte gaudeat. ℟. Innumerabilis v̄ginum choꝛꝰ spreta liberorum ꝓpagine. Dn̄ spōso qui i celis ē gēni mēte. Actu ⁊ hitu applicari maluit. ℣. Ecce florentem munduȝ despectu mentis calcauerunt. Dum sp. Gloria pa. Accu. ⁊ ba. ℣. Media nocte. Responso. Clamoꝛ factꝰ ē. Hec sola antiphona. Virgines sancte dei oꝛate pro nobis vt scelerum veniam ꝑ vos accipere mereamur. ps. Dn̄s re[illegible] ceteri ps. consueti

Cap. O quā pul. hy. Rex gloriose mar. ℣. Mirabilis deus An̄. Simile ē regnū celoꝛū decem v̄ginibꝰ que accipiētes lāpades suas exierunt obuiā spōso ⁊ spōse. ps. Bn̄. Orō vt. s. ad j. an̄. Virgines scē dei. Ad. iij. an̄. Media nocte clamoꝛ factꝰ ē ecce spōsus venit exite obuiā ei. Cap. O quā pulchra. ℟. Adducenť regi. Virgines post eā. ℣. Proxime eius afferenť tibi. virgi. ℣. Media nocte. ℟. Clamoꝛ factus ē. Ad. vj. an̄. Prudentes virgines acceperūt oleum in vasis suis cum lampadibus. cap. Emuloꝛ.n. ℟. Media nocte. clamoꝛ factus ē. ℣. Ecce sponsus venit exite obuiam ei. cla. ℣. Prudentes virgines Ad. ix. an̄. Tunc surrexerūt oēs virgines ille ⁊ oꝛnauerūt lampades suas. cap. Sapientia vicit malū. ℟. Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis. cū lampa. versus. Et exierunt obuiā sponso ⁊ spōse cū lampa. ℣. Adducētur re. Virgines post eā. ℣. Proxime eiꝰ afferentur tibi. oratio vt supra.

Explicit breuiarium secunduȝ oꝛdinē sarū magna diligentia Venetijs impressum per magistruȝ Reynalduȝ de nouimagio alamanum. Anno dominice incarnationis. M.cccc. lxxxiii. x. kalen. Octobꝛis.

Deo gratias.

Ve ti qui rapida librū furabitur palma
Nā videt antifonā cuncta futura deꝰ

Regiſtrum huius operis

a
primum vacat
In nomine
annum
tibus ⁊ erro
b
rit ⁊ de vigilijs
B. Finita añ.
mus. Memoria
tudo virorum
c
℟. Egypte
tabit neqʒ
℣. Vox clamantiſ
nis ⁊ liſania
d
opprimat nec
Exultemus
p̄s. Te deum
dominum mīa
e
Gloria ⁊ honore
christi infantium
ſacerdos
nat viſu
f
℣. Diffuſa eſt
to vocitaris
ad eternam
pro nobis
g
rio. ℣. Amauit
Similiter añ.
Da queſumus
es maria
h
B. ſupradictus
non iuſtificatur
corinthi
agro ſuo

i
greſſus eſt
lidarent
dn̄m. De iuſt;
ſed tm̄ dic verbo
k
lumen oſtende
nis. Et ecce
℟. Ecce odor
alijs agricolis
l
dit moyſes
℟. Adduxit eos
uit ergo moyſes
℣ſiculi vero
m
Omelia venera.
Viri impij
Quamobrem
amici eius
n
cuſſiſti nec
Agnus dei
ſedere angelus
gabrielis ab ore
o
de domica. Tamē
oculus ⁊ qui eum
bi. Hic te
dicta tu in
p
Qui autem
monia refici
⁊ miſſa de
Laudate. Cap̄.
q
ctus eſt mundi
⁊ panis quem
ſancti ſpūs ſit
eius omnis ꝟtus

r
eſt christi
Miſit igitur
cem millia
cucienti ceſſet
ſ
iſrael. xxx.
reliquum
am quid acceptum
non ſuſtineamus
t
Añ. Qui celorum
erat rotis
ſe obtulit
lūtatis potentiam
u
naculum ſuum
dimitte domine
dam. Lectio prima.
milis eſt
ptiſmum templa ,
annum dicuntur
A
Incipit ordo
ſperent in te
eſt deuſ in conſpectu
℟. Deus noſter
B
titudo dulcedinis
animam meā
Quia dominus
Preſta pater
C
bunt Ego autem
ſtinxerunt labia
Arcus fortium
ne moreris
D
Exultate deo;
deſcendentibus in

decem milia.
cite nomini eius
E
tum eſt intra
Fel draconum
non nobis
is Confitebor
F
Immenſe celi
ciem chriſti tui
corruat elata
derabā ad dextaꝫ
aa
Incipit proprium
Egeas dixit
⁊ gratia plenus
⁊ in paſſione
bb
cenꝫ ego enim
erat in omnibus
ritatem viſionis
introiui cuius mr̄
cc
verteretur in
nobilitatis ac
defuncto vſqꝫ
lege vt eos qui
dd
ligaueris. ℣.
de apoſtolo erunt
bus annis ac
vel ſancti
ee
corporis chriſti
dicuntur ⁊ cetera
in vinculis
vſqꝫ i craſtinuꝫ
ff
tur contigit
quam et nutrix

Per dominum
uus exaſpatur
gg
Fuit b. Orō.
autem domine
ria patri ⁊
Petre amas me
bb
pontifex. ℟.
bant in pugnare
tione. Et gloria
tis in mortem
ii
det ſibi votum
O quamglorioſa
conducant
ſolem morſibus
kk
mortis triumpho
dedit. ℟. Juſticia
Expoliauit veſteꝫ
vt viderem porta
ll
ydolorum cultori
es ſolennis
añ. Herodes
rus recepiſſe
mm
mine dulce
ſperet ⁊ ſcōs
ieiunio niſi
fuerat a phillippo
nn
Medie lec.
⁊ data pace
nem expleuit
montem tumba
oo
Añ. Laudem
di ſalua nos

facere mundum
cum. orō
pp
pater meus. p̄s.
feſ. ⁊ pontifex
de queſumus
Qui nec. ℣.
qq
ne tu meum
Teſti.
ſecula. Amen.
ſanguine ſuo
rr
li eūtes in mortem
Nam plurimos
diebus ſuis placuit
dn̄s inuenerit eum
gregas vbi non ſpſi
cauit effectum. ℟.
Finis.

BIBLIOTHEQUE ROYALE
I